

De causis et signis acutorum et diuturnorum morborum, libri quatuor. De curatione acutorum et diuturnorum morborum, libri quatuor. Cum MSS. duobus, Harleyano, & Vaticano, contulit / novamque versionem dedit, Johannes Wigan ... Accedit, praefatio: dissertationes in Aretaeum: variae lectiones: tractatus de Ionicâ Aretaei dialecto: quodque difficiliores hujus authoris voces exponit, lexicon.

Contributors

Aretaeus, of Cappadocia.
Maittaire, Michael, 1667-1747.
Wigan, John, 1696-1739.

Publication/Creation

Oxoniae : E Typographeo Clarendoniano, 1723.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/jvapekb5>

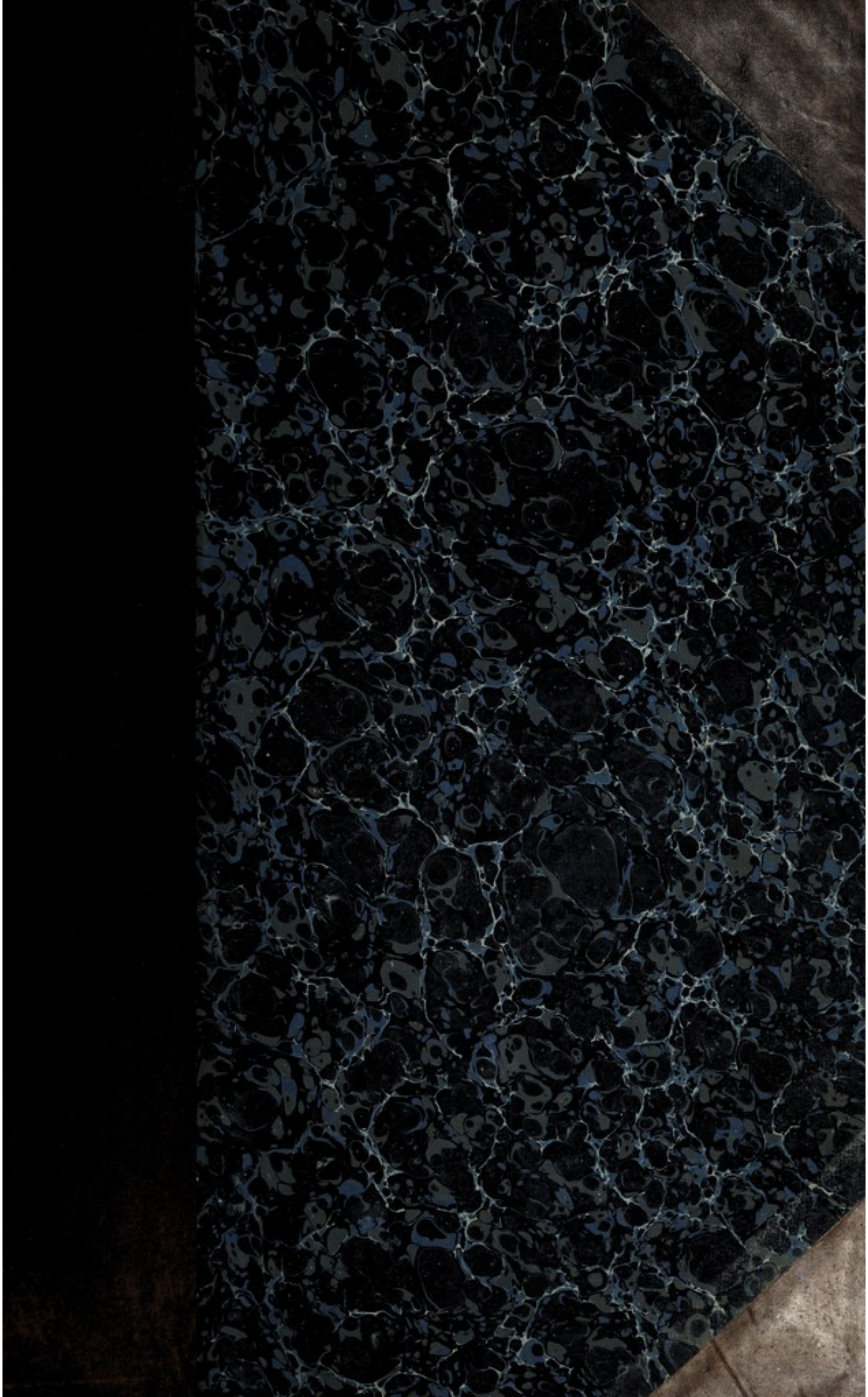
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

11187/D.

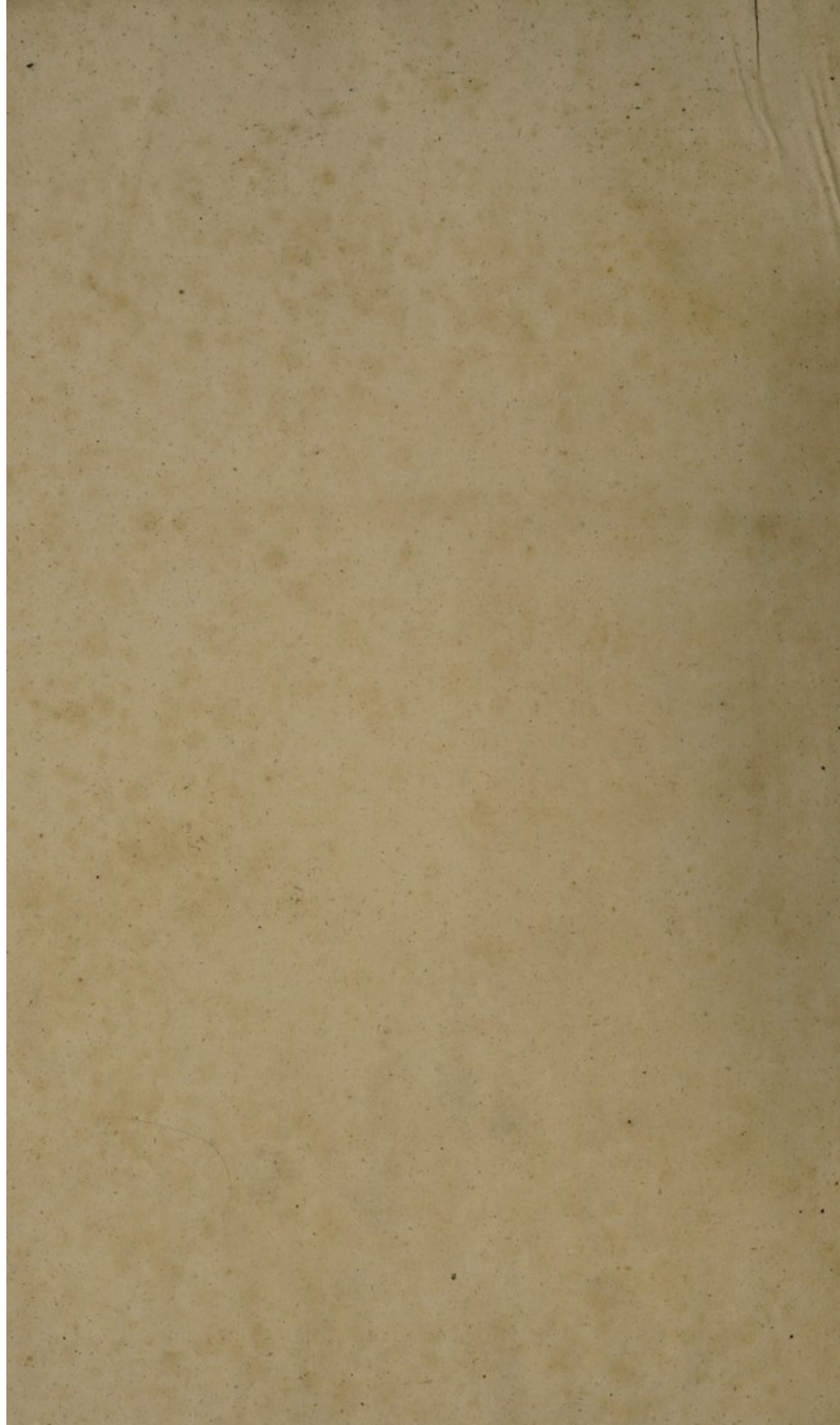

April 1864
The 1st of March
The 1st of March
The 1st of March
The 1st of March

April 1864
The 1st of March
The 1st of March
The 1st of March
The 1st of March

Carolus Bave M.D. Edvardus Haunton M.D.
1727
Edvardus Haunton Picardo Frewen 1734

Abeli Moyses M.D.
Viro in Re Medicâ peritissimo
Librum Hunc

Amicitia pignus
Dono dat Richardus Frewen M.D. Ernestus.
1757.

Thames Ford Paris M.D. Carolus Henrico Hardy M.D.
1835.

Carolus Hardy M.D. Gulielmo Terry M.D. Dec 48

Gulielmus Terry M.D. dono dat Golding Bird M.D.
May 1 - 1845
18 75. 1845

Franciscus Chance B.A. M.B. Cantab. Die Januarii vigesimo 1859 apud
Dr. Holby habitationem
Rampton bibliopolem accepit.

41462
ΑΡΕΤΑΙΟΥ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΠΕΡΙ
ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
ΟΞΕΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ,
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΟΞΕΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ,
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

ARETÆI
CAPPADOCIS,

DE
CAUSIS ET SIGNIS
ACUTORUM ET DIUTURNORUM MORBORUM,
LIBRI QUATUOR.

DE CURATIONE
ACUTORUM ET DIUTURNORUM MORBORUM,
LIBRI QUATUOR.

Cum MSS. duobus, Harleyano, & Vaticano, contulit
JOHANNES WIGAN A.M. Ædis Christi Alumnus.

Accedit, Præfatio: Dissertationes in ARETÆUM: Variæ Lectiones:
Notæ, & Emendationes: Tractatus de Ionicâ ARETÆI Dialecto:
quodque difficiliores hujus Authoris voces exponit, Lexicon.

O X O N I Æ,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO, MDCCXXIII.

APPENDIX
KALIA DOKOT

SECTION KALIA DOKOT
KALIA DOKOT
SECTION KALIA DOKOT
KALIA DOKOT

APPENDIX
KALIA DOKOT

SECTION KALIA DOKOT
KALIA DOKOT
SECTION KALIA DOKOT
KALIA DOKOT

VIRO CLARISSIMO
JOHANNI FREIND
M. D.
COLLEGII MEDICORUM
ET
R. S. SOCIO.

TUO hortatu inchoatam, Tua ope absolutam, mitto Tibi, Vir Doctissime, novam hanc *Aretæi* Editionem. Quem cum haud modo in Scriptis Tuis eximie collaudes, sed ad emaculandum limandumque hunc Authorem plurima mihi adjumenta comparaveris, non dubito quin plerisque sit futurus & acceptu non ingratus, & lectu non inutilis. Nam, præterquam quod, ingenio acri & multiplici Experientia fretus, omnibus etiam doctrinæ subsidiis instructus, tritis semper ac vulgaribus medendi viis minime insistat: Observationes suas & curandi regulas, cum decora quadam autoritate-propositas, gravissimis rationum momentis confirmat, summa styli elegantia illustrat. Propter hanc in Medicina exercenda peritiam, hanc in explicanda eloquentiam, vehementer Tibi placere video *Aretæum*; more scilicet magnorum virorum, qui ingenia optima ac suorum similia, non modo in consortiis vivorum, sed etiam in mortuorum Libris, studio & amore prosequuntur. Nam quid ego dicam de Eruditionis Tuæ varietate & copia? quantopere in diversis *Medicinæ* partibus præcellas, quarum licet, ubi non apte omnes inter se connexæ reperiuntur, fructus in medendo sit exiguus, tamen in singulis multum profecisse res est operæ non mediocris, id, inquam, Scripta
a 2
Tua,

DEDICATIO.

Tua, Doctorum jamdiu laudibus prædicata, abunde testantur. Quid autem de prospero eo loquar, quo Morbos depellis levasque, successu? illud quidem quotidie commonstrant ad Optimates decumbentes itiones Tuæ assiduæ, & innumeris omni affectuum genere languentibus vita salusque a Te reddita. Hæc itaque nemini obscura; non æque fortasse cognitus singularis quidam *Professionis* Tuæ amor, quo impulsus, omni ratione hanc ornare nunquam desinis: & illos qui huic se addicere statuerunt consiliis Tuis informas, familiaritate honestas, autoritate commendas; quod quidem a me præcipue non tacendum est, qui haud alio nomine fuerim vel a Te primo cognitus, vel ab eo tempore usque ad hunc diem maximis benevolentia indiciis exceptus. Neque vero a me prætermitti potest, quam studiose semper, una cum *Collegis* Tuis Clarissimis, *Academiarum* honorem atque commodum promoveas; qui gnaviter contendistis, ut liberali nostræ institutioni pretium suum tribui debuerit: neque fieri jam permittitis, ut cum iis, qui *Gradibus Academicis* distinguuntur, æqua dignitate Medicinam in *Urbe* faceret, quisquis vel a populo, vel a seipso, *Medici* nomine consalutetur. Hæc, ut a Te geri, ita ab aliis sciri & celebrari par est. Siquid interim temporis atque otii Tibi superest a perpetuo illo quo urgeris negotiorum pondere, cum *Aretæi* Opera multo jam in hac, quam in superioribus Editionibus, emendatiora prodeant, id Tibi ad eorum lectionem cum voluptate iterandam per se satis incitamenti fore confido.

Sum

Tibi devinctissimus

JOHANNES WIGAN.

PRÆFATIO,

Varias *Aretæi* Editiones, & quid in hac præstitum sit, recensens.

ARETÆI Scripta hæc, priusquam Græce lucem vidissent, Crassi Latine prodierunt, Junio Paulo Crasso, Professore Patavino, Interprete; Venetiis impressa, A. D. 1552, in 4to. In Præfatione Interpretationi suæ annexa hæc habet Crassus, "forte Liber quidam Græce manu scriptus, veterrimus & cariosus, in manus meas incidit. In fronte Libri nomen Autoris inscriptum erat, Aretæi videlicet Cappadocis. De Morbis agebat, qui singulatim humani corporis membra corripunt. Ipsum avide, ut mihi moris est, & ter & quater perlegi. Perlectus Liber, cum gaudio, tum maxore, animum perfudit meum; quippe gavissus sum tam egregii Autoris Librum, qui vetustatis injuria hominumque socordia in tenebris tot sæcula jacuisset, in lucem Dei beneficio fuisse vindicatum: indolui vero non mediocriter, ipsum non sanum, non integrum, sed multis mendis inquinatum, multis magnisque vulneribus concisum & laceratum, ad manus nostras delatum esse. Ceterum hæc fragmenta colligere, utque pluribus usui forent, Latina facere ac publicare satius esse judicavi, quam ea in totum carie, tinea, situque deleri permittere." Post Aretæi laudem hæc deinde adjicit, "Quam multos in eo transferendo labores tulerim, quantum temporis atque olei absumserim, vix queam dicere; quum plurimis undique vulneribus confossus esset. Ex tribus tamen collatis Exemplaribus multa, quæ deficiebant, restitui: quæ erant depravata, castigavi: quæ confusa erant, in ordinem redegi: per conjecturas etiam certissimas ab Artibus Medicæ peritia desumptas non paucos locos Librarium incuria vitiatos antiquæ & sanæ lectioni restitui. De quibus autem ambigebam, neque sinceram veritatem eruere mihi penitus satisfacere
b
" poteram,

“ poteram, eos Asterisco notavi, aliorumque judiciis pensandos castigandosque reliqui; utq; in summa dicam, quantum huic Libro opis attulerim, qui candida mente & liore purgata ipsum curiose lectitabunt, & cum Græcis Exemplaribus conferent, facile deprehendent.” In Margine Libri variantes pauculae Lectiones inveniuntur, non Græce, sed Latine tantum conscriptæ. Ceterum in hac Crassi Editione, Libri de Diuturnorum Morborum Curatione Secundi Capita quinque, secundum scilicet, tertium, quintum, sextum, atque septimum desiderantur; quæ postea in aliis Editionibus, tam Græce, quam Latine, loco suo restituta sunt.

Quænam hujus operis partes in omnibus Editionibus. Utinam & aliæ hujus operis, quæ desunt, partes e tenebris erui, & cum his quæ supersunt in corpus unum atque perfectum resarciri possent; cum manca hæc & miseris modis lacera membra perito cuique arbitro tam exquisita arte elaborata, tam vel in hac mutilatione pulchra videantur, ut ea nulli etiam integro Antiquitatis Monumento posthabeant. Nam in Libris omnibus Manuscriptis, quos vel ego vidi, vel Editores ceteri, non occurrunt de Causis & Signis Acutorum Morborum Libri Primi Capita prima quatuor, neque principium quinti; in Libro de Diuturnorum Curatione Primo, desunt prorsus Caput sextum, atque septimum, principium etiam & finis octavi, dehinc autem nonum, decimum, undecimum, ac duodecimum, item decimi tertii principium & finis, decimi quarti finis, penitus denique decimum quintum, & decimum sextum; in Libro Secundo de Diuturnorum Curatione, deficit Caput primum, quartum, septimi finis, octavum, nonum, decimum, undecimum, cum principio duodecimi. In variis autem totius Operis partibus videntur deficere non modo verba quædam, sed & plurimæ quandoque Lineæ. Porro in Libro de Acutorum Curatione Primo, Caput septimum (de Angina scilicet medenda) in fine mancum esse, in aliqua vero parte saucium Caput secundum Libri Secundi de Diuturnorum Curatione (ubi de Diabete agitur) quod ab aliis Editoribus haud annotatum est, probavi a ex Aetio, qui Aretæum, nonnisi in duorum istarum Affectionum tractatione, nominat; & ex eodem quædam se depromere testatur, quæ in his jam reperiri nequeunt. Caput etiam sextum Libri de Curatione Diuturnorum Secundi, uti conjicio, minime integrum est, sed potius maxima ex parte mutilum.

Græca Goupyli Editio. Aretæum Græce primum edidit Jacobus Goupylus, adjectis iis Libri postremi Capitibus quinque, quæ in Crassi Versione desiderabantur. Græca e MS in Galliarum Regis Bibliotheca se expressisse testatur, duorum aliorum Codicum ope, quorum unum suis sumptibus comparaverat, alterum e Capelli Museo depromserat. Exemplar hoc Parisiis nitidissime excusum est, A. D. 1554, in 8vo, apud Adrianum

* Vid. Notas ad calcem Versionis horum Capitum.

Turnebum, Typographum Regium. Quin & maximam in hac Editione curam impendit Goupylus, utpote cum perpauca hic Typographorum Errata occurrant, & trium istorum Codicum Collatione sententiæ plurimæ depravatæ castigentur, & in fine Libri Variantes adjiciantur Manuscriptorum Lectiones, cum conjecturis aliquot non contemnendis.

Eodem anno, scilicet 1554, post Græca tamen publici juris facta, ^{Latina Goupyli Editio.} Crassi Interpretatio Parisiis edita est, apud Guilielmum Morelium, & Jacobum Puteanum, in 8vo. Huic Annotationes locorum subjiciuntur, qui in Aretæi Codice Græco ab Interpretatione Crassi discrepant; Autore, G. M. T. quæ Notis nostris ad Varias Lectiones intermixtæ reperientur. Hic item Capita illa quinque, quæ Crassius non verierat, jam primum Latine traducta sunt. Anonymum hunc fuisse Goupylum vix dubitari potest.

Juxta proxime memoratam Editionem, Latinam Aretæi Versionem, inter Medicæ Artis Principes impressit Henricus Stephanus, Anno 1567, ^{Latina Henrici Stephani Editio.} in fol. omissis tamen Notulis, quæ sub fine Anonymus iste Editor adjecerat.

Crassi Versio ab ipso recognita, traductis etiam ab eodem Capitibus ^{Secunda Crassi Versio Latina.} quinque, quæ in priore ejus Editione deerant, Basileæ, apud Petrum Pernam, Anno 1581, in 4to, primum impressa est: licet a Crasso, ut ex Epistola ejus ad Lectores data patet, Anno 1555 absoluta fuerit. Verum hæc in publicum non prodierit ante Annum 1581, mortuo jam Paulo Crasso, constat ex Typographi ad Lectorem Epistola, ubi hæc leguntur; "Ediderat jam ante Junius Paulus Crassus Aretæum a se e Græco in Latinum versum, Venetiis: nunc vero, ab ipso ante obitum recognitum, & multis Capitibus ex Græco Exemplari auctum, (ut in Præfatione scribit) filius ejus Celsus ad nos misit.

Omnium postrema est Editio, quæ Græco-Latine prodiit, Augustæ ^{Græco-Latina Henrichii Editio.} Vindelicorum, Anno 1603, in fol. In prima Libri pagina hæc Aretæi scripta prædicantur esse Græce & Latine conjunctim edita, tribus MSS Codicibus, Veneto, Bavarico, Augustano, collatis; cum Commentario, quo obscura doctrina de nominibus & parte affecta morborum singulorum cum suis signis perspicua Methodo illustratur, Autore Georgio Henischio B. Medico Augustano. In Præfatione sua dicit hæc Henischius, "Tria inspexi Manuscripta, Venetum, Bavaricum, & Augustanum. Idem est initium in Augustano, quod in Lutetiano Exemplari: deficiunt autem in illo sex^a Capita, quæ desiderata in prima Editione. Venetum, & Bavaricum contractius est, utrumque a sexto Capite περί Τετάρτη demum incipiens, & sex illis Capitibus similiter carens. Hæc vero Capita, quæ non alibi, quam in Regio Codice, reperiantur, genuina esse non sine causa ambigo; Aetius

^a Error hic Henischii est; nam quinque tantum Capita in Secunda Editione adjecta sunt.
" enim

“enim sermone 11, cap. 1. de Diabete agens, Optima, inquit, (ut ait
 “Aretæus) est in dolio facta evaporatio ad exsudandum, eo modo ut
 “caput extra dolium promineat, frigidumque aerem attrahat, reli-
 “quum vero corpus omne calefiat. Id autem in Capite de Diabete,
 “quo Aretæus auctior redditur, non continetur: contineri deberet, si
 “legitimum esset. Idem de reliquis iudicium.” Quinam autem hic
 est argumentandi modus? Annon in Aretæo partes Capitum passim,
 perinde ac Capita integra, desunt? Annon etiam in curanda Angina,
 prout supra monuimus, verba Aretæi ab Aetio proferuntur, quæ in
 hoc Libro nusquam legimus? Eodem itaque jure Caput illud de An-
 gina, tanquam spurium, repudiare potuit. Verum in istis Capitibus
 scriptionis similitudo, & medendi norma eadem, quæ in cæteris usur-
 patur hujus Libri partibus, minimum dubitandi locum relinquunt,
 quin eidem quoque Auctori ascribi debeant. Quid quod ea, ut in Re-
 gio, ita & in Harleyano Codice (de quo infra loquemur) invenia-
 mus. De Editione sua hæc amplius Henischius, “Addidi autem Con-
 “versionem Junii Pauli Craffi, Medici & Professoris Patavini. Pau-
 “ca quedam inserta Textui Latino, & diverso charactere impressa
 “sunt, ex Notis Anonymi Galli. In Margine Variæ sunt Lectiones,
 “partim annotatæ a Jacobo Goupylo, partim ex Codice Augustano.”
 Item “ne imperfectus esset (inquit) Aretæus, & ad usum minus
 “accommodatus, coloris illius oblitos purpurisso Galeni, & Alexandri
 “Tralliani, imprimis vero Pauli Aeginetæ, reconcinnare, & mancum
 “suis partibus absolvere volui, nec temere; multa enim sunt apud
 “Aeginetam locis aliis, quæ ex Aretæo desumpta esse constat.” Hoc
 negotii sane & inaniter suscepit, neque feliciter executus est: cum Au-
 thores ab eo memorati in manibus doctorum vulgo haberentur, neque
 Aretæo ullo modo essent, vel in medendi, vel in scribendi genere, si-
 miles; Paulum vero, licet Aretæi mentionem faciat, vix quicquam ex
 eo hausisse deprehendo; plurima certe, & ea magni momenti, tum
 in describendis tum in curandis morbis, Dialecto tantum immutata,
 in Libros suos transcripsit Aetius; quæ loca ad inum Latine nostræ
 Versionis passim annotavimus. Cæterum Henischius Opus hoc Typis qui-
 dem satis nitidis (etenim Græci his, quibus in hac Editione utimur,
 haud dissimiles sunt) excusum publico dari curavit: verum in obeundo
 suo munere ita se gessit, ut summæ possit, vel incuriæ, vel inscitie,
 vel utriusque, merito accusari. Nam præterquam quod elegantissimo
 huic Auctori Commentarios nonnisi jejunos admodum atque futes at-
 texuerit, Textum ipsum, tribus licet MSS instructus, vix uno, ni fal-
 lor, emendavit loco. Tria hæc MSS in fronte Libri ab eo collata
 dicuntur; sed Editorem ea tantum, ut in Præfatione inquit, inspexisse
 crediderim. Quod ad Venetum & Bavaricum attinet, nullæ annotatæ
 sunt ex iis Variæ Lectiones, cum se eas, quæ in Margine sunt, excer-
 psisse dicat, partim ex Goupyli Editione, partim ex Codice Augustano.

In

In hoc quidem conferendo, non modo ingenti illam accuratone, sed & fide & velut religione quadam usum esse facile crederes, cum quæ Librariorum manifestissima sunt errata, & vel Accentuum differentias, pro variis Lectionibus apponat. Verum hæc omnes non ita magno in numero sunt, ut mihi, qui duos Codices MSS. cum Libris Editis contulerim, & animadverterim quot quantæq; in his occurrant discrepantiæ, magnam is in hac re videatur adhibuisse diligentiam. Porro, nescio qua animi perversitate, verba quædam e Textu expulit, quæ & Authoris sensui optime congruunt, & intellectu sunt facillima; in eorum vero locum quasdam inanes literas substituit (nam voces quidem Græcæ, nedum legitime Lectiones, nequiquam vocandæ sunt;) & quanquam in Augustano Codice Lectiones aliquot reperiantur haudquaquam rejiciendæ, quarum pars in Textum admitti possit, pars etiam debeat, tamen harum nullam, quasi malo quodam fato, illuc inseruit. Immo Textum adeo non illustravit, ut leviuscula omnia, sive in Literis, sive in Accentibus, errata ex Goupyli Editione in suam fideliter transferri, & alia insuper incredibili numero, per solitam Typographorum negligentiam, irreperere sit passus. Latinam quidem Versionem sine minima emendatione reliquit.

Petri Petiti, Medici Parisiensis, in Aretæum Observationes brevi prodituras, sibi quæque inscriptas testatus est Menagius ad Laertium, 1692, editum, p. 253; sed necdum prodisse illas intellexisse se dicit Fabricius^a. De Petiti hujus hæredibus curavi ut quæreretur Parisiis, eo consilio ut aliquid de his Observationibus amplius cognoscerem; sed quinam fuerint illi, certior fieri non potui. Nusquam vero, cum Fabricio, puto exstare Editionem Parisiensem Aretæi Græco-Latinam, in 4to; quam auctam Petri Petiti Annotationibus memorat Merklini Lindenius renovatus, A. 1686 editus.

Quod ad hanc Editionem attinet, id equidem oneris suscepi impulsu solo Viri Clarissimi Johannis Freind, qui Authorem hunc, licet in doctorum manibus rariorem, inter Græcos tamen & ingenio & arte præstantissimum, in Re Medica ipse scriptis exornanda non minus eloquens & accuratus, quam in ea exercenda experiens atque felix, publicandum mihi emaculandumq; commendavit. Id profecto tres circiter abhinc annos aggressus sum, & quid in hac re præstiturus essem Literatis exposui; multo autem maturius e Typographeo exiisset Aretæus, nisi proposito meo obstitisset valetudo perquam infirma. Nam in hujusmodi negotiis labor haudquaquam tenuis est, utut tenuis sit gloria. Græcum Aretæi Exemplar cum apud Bibliopolas ne quidem unum reperiri posset, & pauca ea, quæ in privatis Bibliothecis erant, a Viris doctis pariter & curiosis maximo in pretio haberentur, Græca hæc omnia manu mea exscripta prælo commisi. Ea ut pristino suo nitore,

Quid in hac Editione præstitum sit.

^a Bibliothec. Græc. L. 4. Pag. 102.

si ita fieri posset, quadamenus restituerentur, studium curamq; haud mediocrem impendi. Etenim haud modo Libros duos editos inter se, sed eos etiam cum Codicibus MSS duobus contuli. Horum alterum mihi suppeditavit & ditissima sua Bibliotheca Dominus Dominus Harley, Comitum Oxoniensis Filius unicus, qui, Literarum cultor fautorq; eximius, ut Libros quosq; optimos rarioreq; undiq; summo studio colligit, ita eos in Literatorum usum pervolvendos summa cum facilitate impertit. Alter ut, juxta Exemplar MS in Vaticana Romæ Bibliotheca asservatum, exscriberetur procuravi: quod non sine magna, ut videtur, accuratione præstitit Dominicus Regoletti, Græcus, ut ipse ait, in eadem Bibliotheca Scriptor.

Codex
Harley-
anus.

Ceterum, in Harleyano Codice, deest pars illa Capitis de Causis & Signis Epilepsiæ, unde ordinantur Libri Editi; alia tamen quæ in his leguntur, in eo itidem continentur omnia. Verum Capita illa postremi Libri quinque, quæ in prima Crassi Versione deerant, non in suo hic loco, sed in primis MS paginis reperiuntur, aliquo inter ista, & illud ubi de Causis Tetani agitur, vacuo relicto spatio. Capita etiam mutila in omnibus tria, de Curatione nempe Phthiæ, Jecoris, & Lienis, extra ordinem in hoc MS posita sunt: utpote cum hoc de Liene illud de Phthi præcedat; quæ autem de Jecore scribuntur in fine totius Codicis adjecta sint, post Curationem Elephantiasis. Hoc ideo accidisse existimo, quod non ex uno Exemplari aut eodem tempore omnia exscripserit Librarius; sed, transpositis istis Capitibus post reliqui totius Libri exarationem in lucem unde unde protractis, ea illic descripserit: cum in suis quidem locis aliquid intervalli relictum foret, sed quod minus ad ista recipienda esset amplum. Codex enim integer una & eadem manu scriptus est. Hic autem, licet trecentis annis parum antiquior esse videatur, plurimisque passim mendis laborans, eas tamen ex boni potius Exemplaris, quam Librarii, defectu contraxit. Nam aliqui scriptura, pro istis temporibus, satis nitida & accurata est; & gravissima in hoc Errata aliis etiam MSS communia sunt: & in eo monstra ista turpia verborum, quæ ubiq; occurrunt, punctulis, tanquam stigmate quodam, imuntur. Porro ex eo plus adjumenti, in emendando Aretæo, habui, quam sperare ausus sum: cum omnes hujus Authoris MSS, de quibus ad me notitia pervenit, & parum veteres sint, & maculis etiam foedissimis inquinati; siquidem hujus ope non modo verbis Ionicæ suæ terminationes passim redditæ sunt, sed & proba ac sana sententiarum quarundam lectione nitido tersoq; huic Authori sensus proprius atq; elegans restitutus. Quare Codicem Aretæi, Harleyano emendatiorem, haud ullibi exstare crediderim.

Codex
Vaticanus.

Codex Vaticanus, ut ex Amico intelligo, qui hunc rogatu meo inspexit exscribendumq; curavit, valde recens est. Ex eo vix quicquam suppetiarum hausi, nisi quod Dialectum quandoque, hujus autoritate, ubi ceteri MSS in hac re deficerent, emendaverim. Hic, ut ceteri, perquam vitiosus est. Aliis item, ut credo, magis mutilus; nam licet ista

ista in principio, de Causis & Signis Epilepsiæ, contineat, omnia in eo desunt, quæ post Stellulas in hac Editione Capiti de Curatione Melancholiæ interpositas habentur.

Haud inutiles etiam, licet numero paucæ, Variæ fuerunt Lectiones, quas in suo utriusque Aretæo Margini ascriptas mecum communicarunt, Viri in Libris Græcis Latinisq; versatissimi, deque Re Literaria optime meriti, Joannes Albertus Fabricius Hamburgensis, & Michael Maittaire. Lectiones has non fuisse docti cujuspiam conjecturas, verum ex aliquo MS decerptas, ex hoc liquet, quod inter eas reperiantur aliquæ sensus plane expertes, quæque in iis quibus nos utimur MSS similiter legantur.

*Latinam Versionem de novo dare libuit, quia Crassi Transductio, li-
cet haud prorsus aspernanda, tamen sæpissime, quoniam paucis vitiosisq; MSS instructus id operis suscepit, obscura, ut faletur ipse, ac dubia sit; Nova
Versio
Latina.
mibi quidem insuper duriuscula ac parum elegans videtur, ita ut neque Græca legentibus multa planius explicet, & ipsa, sine Græcorum auxilio, haud raro vix intelligi queat. Num in hac plus, quam in ista, operæ adhibitum sit, nescio; nostra non dubito quin Lectoribus futura sit commodior: cum rerum, quibus ille destitutus est, supra dictarum ope, & Aretæi cum aliis Medicis antiquis, cum Aetio præsertim, qui multa ex eo, nulla ejus facta mentione, evidentissime hausit, Aretæi denique cum Aretæo ipso comparatione, sententias haud paucas, minime antea comprehensu faciles, clare saltem hic expressas invenient. Ubique Græca ita corrupta sunt, ut iis mederi prorsus desperaverim, ea non sine sensu aliquo, uti arbitror, probabili, Authorisque de iis rebus translationi haud incongruo, adumbrare tentavi. Hoc quicquid est, in Versione licitum esse existimaui: quoniam, re sic instituta, Authori nulla fieri potest injuria; nam in Textu Græco nihil vel in melius, conjecturis tantum ac divinationibus meis, sed omnia aliqua autoritate fretus, immutavi. Quoniam vero Crassum, verbo verbum nimis fide reddentem, sententias ipsas aliquando nec Latine satis nec dilucide efferre percepi, id potius mihi curæ fuit, ut integra orationis membra, quam ut voces quasvis, plene & aperte, cum ea simul qua licuit brevitate, exponerem; Celsique, qui, Tiberii temporibus, non modo de Medicina, sed & de Rhetorica^a, optime purissimeque scriptitavit, Phrasibus & loquendi formulis, quam sæpissime potui, sum usus. Imis Latinæ Versionis paginis Notulas quasdam subjecti; ubi Hippocratis effata indicantur, quæ sine ulla sæpe mutatione scriptis suis immiscuit Aretæus, ea ut plurimum ex germanissimis ejus Libris hauriens, uti ex Aphorismis, Prognosticis, & Libro de Victu Acutorum. Ibidem locos etiam subnotavi, unde plurima clam in Commentarios suos in-*

^a In Quintiliano reperiuntur aliqua Celsi de Rhetorica fragmenta.

truffisse deprehendi Aetium : eos item, qui aliis omnino similes sunt, quos Aëtius ex Archigene sese petere testatur; quod quidem, si quem unquam Aretæi ulterius emendandi cupido ceperit, studiis suis haud incommodum reperiet. Quodque Morborum sæpe, quorum Signa Causasque explicaverat Aretæus, Curationes temporis injuria perierint, non absurdum fore judicavi, si Lectores ad medendi rationem in iisdem affectibus a Medicis ejusdem Sectæ usurpatam remitterem : præsertim cum ex his Archigenes & Aretæus vix quicquam de aliqua re scripserint, quod non & in instituenda Medicina plane conveniat, & iisdem fere verbis præcipiatur. Alia quoque, diversæ Materię, Notis interposui, quorum præcipua sunt quedam ad Historiam Medicam spectantia.

Varie
Lectio-
nes, & in
has No-
tæ.

Variantium Lectionum congeriem, e Libris Editis & MSS ante memoratis collectam, ad Editionis hujus Paginas Lineasque accommodavi. Haud multa ex iis, ut opinor, quispiam eruet, quod faciliorem reddet Aretæi lectionem; nam quicquid ad eam rem facere videbatur, Textui ipsi haud dubitamer inserui; inter Varias Lectiones iis, quæ ejecta sunt, detrufis vocabulis: notato simul, quanam in unoquoque Libro voces sint receptæ. Dialecticas vero vocularum formationes, quæ in Editis aliter se haberent, sive has in Harleyano sive in Vaticano Codice repererim, in Textum itidem admisi; quibus in locis id factum sit, aut utrius Codicis auctoritate, declarare supervacaneum existimans. Nimis multa, nimis gravia quoque & aperta Librariorum Errata metuo ne inter has Lectiones posuerim; sed vel ex his alia emendandi occasionem aliquando arripui: & ex iis Lector intelliget, quam turpiter depravata ad nos pervenerint Aretæi scripta, quanta ideo in conjectando licentia indulgeri debeat, quamque nulla spes omnia corrigendi affulgeat. In Notis has Lectiones sequentibus, cur quasdam receperim, quasdam rejecerim, rationem reddidi; aliæ ita manifeste se tuentur, aliæque sese ipsas coarguunt, ut de iis nihil ultra dici possit. Quas feci in emendando, Conjecturæ, ut plurimum similibus, vel Hippocratis, vel Aetii, vel Aretæi ipsius loquendi modis stabiliuntur.

De Aretæi
Dialecto
Tractatus.

Tractatum de Aretæi Dialecto componere decreveram; quæ res ideo prorsus negligi non debuit, quoniam adeo parvo in numero ad nos pervenerunt Scriptores Ionici. Hoc quod longe accuratius doctiusque quam ego id exequi potuissem, immo quod consummatissime præstitum sit, humanitati debetur Viri eruditissimi Michaelis Maittaire, qui cum Librum suum insignem de Dialectis Græcis edidit, nondum in Aretæi scripta inciderat: verum ubi postea Authorem hunc evolvisset, & quedam de ejus Dialecto collegisset, ea rogatu Viri Cl. Johannis Freind diligentissime recensuit, & una cum Aretæi Libris imprimi benevole permisit.

Aretæus

Aretæus, ubi menda non subsunt, Scriptor utcumque perspicuus, ^{ta-} De Le-
 men quia verbis Antiquis, & Poeticis, & Ionicis, Hippocratis ^{xico.}
 scilicet & Homeri stylum imitatus, frequentissime utatur, iis qui in
 Authorum istorum lectione non sint plurimum versati, haud raro in-
 tellectu difficilis videbitur. Habet etiam ipse verba quædam sibi pro-
 pria ac peculiaria; in vocibus quoque novo more componendis, Poeta-
 rum ritu, uber, facilis, peritus. Quare Lexicon huic Operi attexere
 necessarium duxi, quod quidem minus doctis difficiliora explanaret
 Aretæi verba, Criticis autem novarum vocularum messem, veteresque
 novo sensu usurpatas, uno quasi intuitu ostenderet. Igitur quasdam,
 & per se satis cognitæ, & licet cum aliis vocibus haud communi
 more connexas, tamen ex orationis serie haud difficulter comprehen-
 dendas; eas item quæ dubiæ essent, variisque sensibus in hoc Au-
 thore adhibitæ, Alphabetico Ordine digessi: ita ut etiam Indicis
 loco, quoad verba notatu digniora, (nam Rerum memorabilium in Li-
 bri totius fine subjicietur Index) hoc esse possit Lexicon. Medica-
 menta frequenter adhiberi præcipit Aretæus, quorum Compositio in his
 ejus Libris haud explicata est; (horum præparationem eum descrip-
 sisse verisimile est in iis quæ de Re Pharmaceutica se confecisse per-
 hibet commentariis) quapropter in Lexico locos in Antiquorum scriptis
 subnotare, unde Medicamentorum istorum formulæ peti possent, non inutile
 futurum putavi.

Præfationem hanc subsequuntur Dissertationes aliquot de Aretæi Ætate, ^{Differ-}
 Secta, Opinionibus, Scientia Anatomica, & Praxi Medicâ; ubi quæ de ^{tationes}
 his rebus memoratu digna reperire potui in unum redacta ordine exponentur. ^{in Aretæum.}

Cæterum ut hæc omnia, accurate emendata, nitideque impressa, in pub-
 licum prodirent, nec operæ nec sumptibus parcere volui. Textus præ-
 sertim Græcus unius tantum & alterius literulæ menda laborat, ^a Typis
 Oxoniensibus maximis atque optimis excusus. Utinam & alii aliquan-
 do, qui in eadem lingua de his Rebus digne tractarunt, e magnifico no-
 stro Typographeo edantur. Nam cum, intra quinquaginta annos proxime
 elapsos, in celeberrima hac Academia plures, iiq; optimæ notæ, & omnis
 fere generis, Authores Græci, magis emaculate, magis sumtuose, quam in
 ulla alia Europæ Urbe, impressi sint, jure aliquo miremur, quod nihil quic-
 quam Medici cujuscvis Græci, ne Galeni, ne Hippocratis quidem Opuscu-
 lum ullum Prælo fuerit unquam Oxoniensi subiectum. Primum itaque
 inde prodeuntem, inter Antiquos mole, non pretio exiguum, Lectores eruditi,
 benigne accipite Aretæum; & quicquid in hoc Opere peccatum sit, studiis
 his jam languescentibus faventes ignoscite.

^a Pag. 9. lin. 28. pro *ἰσχυρῶς*, lege *ἰσχυρῶς*. Pag. 27. lin. 16. pro *ἰσχυρῶς*, lege *ἰσχυρῶς*. In
 Accentibus tria quatuorve leviuscula sunt Errata; *ἰσχυρῶς* aut *ἰσχυρῶς*, prout fors tulit, legetur, cum
 Vocem hanc utroque hoc modo notari apud diversos scriptores observaverim.

Antony the martyr, who was
born about A.D. 100, at
Lamia, in Thracia, and was
baptized by St. Peter, who was
then in Pontus. He was
sent into exile, and was
beheaded at Nicomedia, A.D. 160.
His feast is celebrated on
the 17th of June. He was
a very brave and noble
man, and was very
popular among the
people. He was
a very good
man, and was
very
popular among
the people.

Antony the martyr, who was
born about A.D. 100, at
Lamia, in Thracia, and was
baptized by St. Peter, who was
then in Pontus. He was
sent into exile, and was
beheaded at Nicomedia, A.D. 160.
His feast is celebrated on
the 17th of June. He was
a very brave and noble
man, and was very
popular among the
people. He was
a very good
man, and was
very
popular among
the people.

Antony the martyr, who was
born about A.D. 100, at
Lamia, in Thracia, and was
baptized by St. Peter, who was
then in Pontus. He was
sent into exile, and was
beheaded at Nicomedia, A.D. 160.
His feast is celebrated on
the 17th of June. He was
a very brave and noble
man, and was very
popular among the
people. He was
a very good
man, and was
very
popular among
the people.

D E A R E T Æ I Æ T A T E.

QUONAM tempore floruerit *Aretæus*, haud ita facilè suspicari licet, eò quòd nullius omnino Scriptoris, qui quidem ad nos pervenit, nisi *Homeri* & *Hippocratis* meminerit : neq; vicissim ipse, nisi a tribus Scriptoribus antiquis, Authore scilicet librorum quorundam qui sub *Dioscoridis* ^a nomine feruntur, *Ætîo* ^b, & *Paulo* ^c denique, idq; strictim & quasi fortuitò, memoretur. Ex his *Ætîus* quinto saltem sæculo non vetustior est, siquidem ex *Oribasio*, *Juliani* Imperatoris Medico, qui sub finem *quarti* inclaruit, multa passim se haurire testetur ^d. Immo si *Ætîum* ipsum consulamus, invenietur adhuc recentior ; nam & *Cyrillum* ^e, Archiepiscopum *Alexandrinum*, qui A. C. 444 mortuus est ; & *Petrum Archiatrum* ^f, *Theodorici* ^g scilicet *Gothi*, qui circa 500 imperavit, disertè nominat. *Ætîo* ætate inferior est *Paulus* ; (si *Arabibus* ^h fides, sæculo ineunte *Septimo* clarus :) quippe qui quædam ex *Alexandro Tralliano* desumit ⁱ : *Alexander* autem, qui *Romæ* (teste *Agathia*) circa *Justiniani* tempora floruit, nonnulla mutuatur ex *Ætîo* ^k. *Dioscorides* verò *Anazarbæus* sine dubio Libros de Materiâ Medicâ composuit intra *Neronis* *Titique* imperia ; is enim τῷ Κρατίῳ *Licinii* (vel *Lecanii*) *Bassi* ^l, quasi tum viventis, mentionem facit : *Lecanius* autem *Bassus* Consulatum gessit anno *Neronis* XI ^m ; eodemque anno, quo *Plinius* Naturalem suam Historiam *Tito Vespasiano* (sic enim cum *Cigalino* ⁿ arbitror) dicavit, e vitâ decessit.

^a Dioscorid. Euporist. pag. 112, Edit. 1598. ^b Tet. 2, Sermon. 4, Cap. 47. & Tet. 3, Sermon. 3, Cap. 1. ^c L. 4, Cap. 1. ^d Tet. 1, Sermon. 2, Cap. 197. ^e Tet. 3, Sermon. 1, Cap. 24. ^f Tet. 2, Sermon. 4, Cap. 110. ^g Du Fresne Gloss. in Voce Αρχιατρος. ^h Abul-Pharagii Histor. ⁱ L. 3, Cap. 28. ^k L. 12, C. 8. ^l Præf. ad Mat. Medic. ^m Pigh. Annal. Rom. L. 18. ⁿ Præf. ad Plin. Nat. Hist.

Ab hâc itaque parte nihil contra *Vossium* ° dici potest, qui *Aretæum* diu ante *Cæsares* vixisse scribit, hoc innixus argumento, quod linguâ usus fuerit *Ionica*: quam quidem *Vossius* aliquot ante hæc tempora sæculis a nemine usurpatam fuisse affirmat. Illud tamen a *Vossio* perperam asseri probat *Menagius* p, qui, ut alia omittam, *Arriani Indica*, *Adriano* Imperatori dicata, *Ionice* scripta esse monet. Cæterum, quod post initia *Cæsarum* exstiterit *Aretæus*, ex hoc ipsius opere luculenter evinci potest: Etenim non modò *Antidoti* a Rege *Mithridate* confectæ, sed etiam (uti animadvertit Vir Doctissimus, *Clericus* q) illius, quæ quoniam ei immiscerentur carnes *Viperinæ*, ab *Aretæo* ἡ δὲ ἐκχρίων τ, & ἡ δὲ ἐκχρίων τ, a cæteris verò *Græcis* ὀνυχία vocata est, mentionem facit. Hujus autem Author fuit, *Neronis* Archiater, *Andromachus*: ejusque componendi rationem Versibus Elegiacis, qui apud *Galenum* r etiamnum exstant, conscriptam ad eundem Imperatorem misit. Quin & Medicamentum δὲ ἐκχρίων τ, quod item, *Aëtio* teste u, ab *Andromacho* excogitatum est, adhiberi præcipit *Aretæus* x. Ita minimè dubium est, quin post initum a *Nerone* regnum Medica hæc ille Monumenta literis mandaverit.

Neque minùs certò affirmari potest, eundem *Dioscoridi* fuisse ætate æqualem, si Libros de *Euporistis*, ubi occurrit *Aretæi* nomen, rectè illi ascriptos esse judicemus. Hoc quidem negant nonnulli: audiamus autem, quid de hâc re sentiat, *Dioscoridis* Editor, *Sarracenus*. “ Duos
“ hosce libros, qui quidem omnium prope Morborum per *Εὐπορίστας* re-
“ media, eaque Simplicia, aut certè ex paucioribus composita, comple-
“ ctuntur, plerique *Dioscoridi Anazarbæo* ascriptos falsò fuisse suspi-
“ cantur: nec immeritò. Enimvero vix quisquam reperietur, cui vel
“ primâ inspectione non videantur partim ex illius libris de materiâ
“ medicâ, partim ex aliorum quorundam Autorum scriptis, non qui-
“ dem ipsius *Dioscoridis*, sed alius potius cujuspiam operâ, collecti &
“ quasi confarcinati: quippe cùm hîc simplicibus nonnullis prorsus
“ aliæ tribuantur appellationes, quàm quæ apud illum extant, ac so-
“ læcissimi etiam complusculi, in quos vix alibi Autor ille impegisse
“ deprehenditur, passim occurrant. Attamen cum alioqui dicendi ge-
“ nus unum idemque constet esse, aut certè non ita ei dissimile, quo
“ *Dioscorides* noster ἐν τοῖς ὀνυχίοις usus est, prætereaque sæpenumero ab
“ *Aëtio* ad hunc eundem Autorem remedia varia referantur, quæ non
“ aliunde quàm ex his ipsis *Paraboliis* ad *Andromachum* libris de-
“ prompta nemo non judicet: unà cum piæ memoriæ doctissimis viris
“ *Moibano* & *Gesnero* eò facili adducor, ut credam & hosce libros, æquè
“ ac priores illos, *Dioscoridi Anazarbæo* attribui oportere. Neque ve-

° De Philosophia C. 13. p. Amœnitat. Juris. q Hist. de la Medecine Part. 2, Liv. 4, Sec. 2, Ch. 3. r Pag. 150, lin. 5. s Pag. 134, lin. 28; & 47, 15. t De Antidot. L. 1. u Tet. 2, Serm. 4, Cap. 47. x Pag. 98, lin. 15.

“rò cum sint, fuerintque semper, unius ejusdemque stirpis diversa Syn-
 “onyma, quorum essent aliis alia significantiora, cuiquam alienum
 “videri debet, unum & eundem Scriptorem, prout succurrit, modò
 “hoc, modò illud nomen, ad arbitrium usurpasse. Quin & pro diver-
 “forum temporum ratione, quibus hæc ipsa scribi potuerunt, apud
 “vulgum, *Quem penes arbitrium est & jus & norma loquendi*, diversa quo-
 “que nomina invaluisse mihi sit verisimile. Quòd ad solacismos atti-
 “net, minimè dubium est, quin plerique librariorum seu incurià seu
 “etiam inscitia obrepserint. Sed & nonnullos interdum ipsi *Dioscoridi*
 “per imprudentiam excidisse haudquaquam negaverim, quum & ad res
 “magis quam ad ipsa verba attenderet, & esset illi sermo *Græcus* inso-
 “litus, ac inusitatus, uti vel ipse *Galenus*, lib. xi. *Simplicium* abundè
 “testatus est. Nihilominus ut quæcunque *Dioscoridis* nomine circum-
 “ferebantur opera uno volumine comprehenderentur, hos etiam libros
 “prioribus adjiciendos existimavimus.”

De eadem hæc re quoque dubitatum est, ideo quòd nihil
 de hoc *Dioscoridis* Opere dixerit *Galenus*. Atqui, præterquam
 quòd silentium nullà in re testimonii loco haberi debeat, hi *Euporistôn*
 Libri, in quibus Remedia tantùm paratu facilia nudè ac
 simpliciter exponuntur, neque ita diligenter elaborati, neque adeò Medi-
 cinæ usibus accommodati videntur, ut ab iis in medendi arte magnopere
 juvari potuerit, Vir in omnium Medicorum scriptis, & in Morborum cu-
 ratione versatissimus, *Galenus*. Etiam *Oribasius*, qui omnia sua Volumina
 ex aliorum scriptis contexuit, *Dioscoridem*, licèt ex his ejus Libris plurima
 depromat, tamen haud quatenus satis sit, de hæc re tractasse pronunti-
 at ^y. Quid? an non videmus *Galenum*, & *Plinii*, & *Erotiani*, semel ^z tantùm,
 idque leviter, fecisse mentionem? licèt *Historiæ Naturalis* ab illo col-
 lectæ haud mediocris pars e Rebus Medicis constet; hic autem Vocum
Hippocraticarum Interpretationem ita diligenter conscripserit, ut *Galenus*,
 idem ipse agens, permulta sit ex eo mutuatus. Adeò liquet minimè
 hos eum latuisse Authores, & tamen parum abfuisse, quin utrumque si-
 lentio prætermiserit. Porro *Galen*i scripta, in quibus solis idoneam is inve-
 nisset de hoc *Dioscoridis* Opere loquendi occasionem, ad manus nostras
 minimè pervenerunt. Nam Libri de *Euporistis*, quos inter *Galen*i scrip-
 ta reperimus, pro *Subditiis* vulgò habentur. Id profectò non inju-
 rià; cùm, quæ de hæc re composuit *Galenus*, ea suo tempore non su-
 perfuisse tradat *Oribasius* ^a, qui *Collectiones Juliano* dicatas de omni
 Re Medicâ ex optimorum Authorum scriptis in unum redegit, ita ut
 nihil omiserit eorum quæ *Galenus* dixerit ^b. Certè *Oribasius*, qui *Di-*
oscoridis Euporista disertè nominat, his ipsis, de quibus agimus, Li-
 bris usus est: cùm ex iis, uti cuivis utrumque Authorem conferenti

^y Præf. ad *Euporist.* ^z *Fabric. Biblioth. Tom. 4, in Indice Scriptorum a Galeno alle-*
gatorum. ^a Præf. ad *Euporist.* ^b Præf. ad *Med. Collect.*

statim patebit, magnam partem *tertii quartique* ad *Eunapium* Libri planè exscripserit. Neque alios ab his vidit, *Oribasii* ætate non ita multo inferior, *Aëtius* : quoniam ex *Dioscoridis Euporistis* aliqua se haurire^c profitetur, quæ & in his quoque expressa^d invenimus. Itaque sicuti minùs placuerit hos *Dioscoridi* Libros attribuere, (qui cur ei tribui non debeant, haudquaquam percipio,) quisquis tamen eorum fuerit Author, hunc, adeòque *Aretæum*, *Oribasio* vetustiore esse omnino statuendum est. Cæterùm, ut ante *Oribasii* ætatem Libri isti, nisi ad *Dioscoridem* revera pertinuissent, ascripto ejus nomine venditarentur (præterquam quòd id ita evenisse nulla a Vetere quoquam injecta sit suspicio) videtur factu fuisse difficillimum. Etenim haud unquam Medicæ magis viguere Literæ, quàm in sæculis *Dioscoridi Oribasioque* interjectis : uti constat ex magnâ illa insignium Medicorum copiâ, quos hæc tempora profudere, quorumque nomina, et etiam scripta quædam adhuc in *Galenos*, *Oribasio*, & *Aëtio* reperiuntur.

Fuerunt quidem, præter *Dioscoridem Anazarbæum*, alii duo, qui de Rebus ad Medicinam pertinentibus scripserunt, eodem nomine appellati. Horum alter, cognomento *Phacas*, *Antonii* & *Cleopatræ* familiaritate clarus^e : alterum, quem & *Alexandrinum* & *Juniorem* vocat, paulò ante sua tempora vixisse tradit *Galenus* f. Is autem qui *Euporista* composuit, hæc *Andromacho* inscribit : cujus nominis duo itidem exstiterunt, *Neronis* Archiater, & Archiatri Filius. Horum ne *Senioris* quidem ad ætatem *Phacas* iste pervenire potuit ; *Andromachi*, saltem *Junioris*, temporibus (neque enim certi quid de alterutrius *Andromachorum* morte novimus) florere poterat *Junior* ille *Dioscorides*. Sed cum *Aëtius Paulusque*, sive quid ex Libris de *Materia Medica*, sive ex *Euporistis* desumant, nihil adjiciant, nisi se id ex *Dioscoride* hausisse : neque simul indicent, utro ex Opere, aut quo ex *Dioscoride*, idem depromant, (quia in Medicamentorum explicatione *Anazarbæum* operam navasse erat omnibus notissimum) ambos hos eundem *Dioscoridem* pro utriusque Operis Authore habuisse censendum est. Quòd si *Euporista Anazarbæo* demum adjudicemus, hæc ab illo, *Archiatro* potiùs, quàm ejus Filio, inscripta fuisse probabile est. Nam *Erotianus* in Vocum *Hippocraticarum* Collectione, quam *Andromacho* dicat Archiatro, quædam ex *Dioscoridis* Libris de *Materia Medica* profert : qui, cum ab omnibus magnopere celebrentur, & *Euporistis* longè sint accuratius perfectiusque compositi, aliquo etiam post ea tempore conscripti fuisse videntur. Itaque si hæc vera esse credamus, quæ certè sunt maximè verisimilia, *Aretæum*, non modò post susceptum a *Nerone* Principatum, (de quo dubitandi non est locus) sed & ante exactum *Titi* imperium, vixisse statuendum est. Sin quis adhuc fieri posse affirmet, ut hæc de *Euporistis* Filio *Androma-*

^c Tet. 2, Serm. 4, Cap. 2. ^d Dioscor. Eup. Pag. 13, lin. 14. ^e Suidas in Lexic.
^f Præf. in Exegesi. Vid. *Index* in Exegesi.

chi fuerint dicata, vel etiam a *Dioscoride* illo *Juniore* composita, ne tum quidem quicquam, nisi hoc, evinceret; scilicet id tantum ex hoc Scriptore certò colligi posse, quòd saltem vel *Trajani* vel *Adriani* temporibus haud inferior fuerit *Aretæus*.

Sed & ad opinionem nostram confirmandam id etiam facit, quòd, non nisi intra determinatum illud, a *Neronis* ad *Adriani* usque imperium, annorum intervallum, *Aretæi* satis commodè collocari possit ætas. Neque enim diutiùs *Seçta* vixit *Pneumatica*, quorum opinionibus hunc sese addixisse mox docebimus. Nam ex his, Medicorum suæ ætatis Princeps, *Trajano* & etiam *Adriano* rerum potiente (uti ex *Juvenale* ^b constat) inclaruit *Archigenes*; cujus præceptor fuit *Agathinus*, *Agathini* verò, *Seçtæ* istius Author, *Athenæus*. Quare omnino necesse est, ut non procul a *Neronis* imperio *Seçta* hæc initium acceperit. Præter eos, de quibus sumus jam locuti, non nisi alii tres a *Galeno* memorantur *Pneumatici*, *Herodotus*, *Magnus*, & *Leonides*; quorum *Herodotus*, *Agathino* etiam Magistro usus, *Romæ* magnâ cum laude artem suam exercuit ^h. Ante hunc, uti e *Cælio Aureliano* discimus, scriptis suis innotuit *Magnus* ^l; *Leonides* autem *Archigeni* saltè æqualis fuit, quippe cujus mentionem faciat idem *Cælius* ^k, qui *Sorani* scripta se in *Latium* Sermonem convertisse agnoscit ^l: *Sorani* autem iste, *Trajano* *Adriano*que imperantibus ^m, Medicinam excoluit. Contra *Seçtam* hanc, tanquam jam demortuam & in Virorum illorum Libris duntaxat superstitem disputat, *Antonini* Imperatoris Medicus, *Galenus*. Itaque non alio tempore *Aretæum* existisse credibile est, quàm eo, intra quod aliqui saltè ejusdem *Seçtæ* viguere Medici.

At hic scrupulus quidam injici potest, *Galemm* scilicet, qui innumera Medicorum nomina & opiniones scriptis suis ubique immiscuit, si *Aretæum* subsequutus esset, non fuisse commissurum quin aliquam ejus alicubi fecisset mentionem. Profectò fatendum est, hujusmodi argumento multò faciliùs quemvis eò adduci posse, ut *Aretæum* *Galeno* fuisse juniorem, quàm ut *Euporista* illa ad *Dioscoridem* non pertinere, existimet. Neque enim omnino verisimile est, ut *Galenus* *Hippocraticæ*, si quis alius, Artis Eloquentiæque admirator, si in *Aretæi* scripta unquam incidisset, hunc, Medicinæ Parenti ita similem ac pene æmulum, memoratu dignum non judicasset. Neque verò, cum idem hic multa de morborum tam causis, quàm remediis, doceat minimè vulgaria, ejus scripta sine aliquâ vel honoris, vel reprehensionis notâ, prætermisisset *Galenus*; præsertim cum *Pneumaticorum* cæteros frequenter collaudet, frequenter etiam coarguat. Causam verò, cur a *Galeno* Author noster parum esse cognitus possit, invenio perquam probabilem. *Archigenis* (circa cujus ætatem vixisse *Aretæum*, & quocum *Seçtam* habuisse communem docuimus) fragmenta, sparsim apud *Ætium* restantia, *Aretæi* scriptis ita omnino similia sunt, ut non mo-

^b Sat. 6, l. 235; quam Satyræ his temporibus scripsit. ^h Galen. ^l Ac. Morb. L. 2, Cap. 10. ^k Ac. Morb. L. 2, Cap. 1. ^l Ibid. ^m Suidas.

dò curandi rationem, quæ & ipsa sæpe singularis & duobus hinc Authoribus quasi propria est, sed & easdem Descriptiones, Observationesque, iisdem sententiis, iisdem ferè verbis expressas, apud utrumque frequentissimè legamus. Quare minimè mirum videri debet, si *Archigenes*, qui, eadem, quæ in *Aretæi* scriptis leguntur, libris suis comprehendit, quique in Urbe *Roma*, terrarum orbis Imperatrice, Medicinam exercuit, hujus famam nominis sui celebritate præstinxerit. Quid quòd verbis *Hippocraticis* quidem, sed obsoletis, sæpillime utatur *Aretæus*; &, cum his temporibus fufum illud & *Asiaticum* dicendi genus invalesceret, in desuetudinem jam abierant, quæ *Hippocratem* secutus eleganter hic usurpat, tum *Dialectus Jonica*, tum subtilis quædam ac venusta orationis brevis. Contrà, *Archigenes*, licèt in eo eadem sit alioqui forma & quasi color sermonis, minimè tamen (quod ex illius scriptis apud *Galenum* restantibus patet) aut verbis, quæ *Ionibus* propria sunt, utitur, aut communes, eorundem more, voculas unquam immutat: sed *Atticam*, id est, vulgarem, sequitur loquendi normam. Atqui *Aretæi* quidem Libros, si ad ipsius manus unquam pervenissent, magni æstimasset *Galenus*, qui, in *Hippocratis* scriptis ipse versatissimus, ea jam tum vel a *Græcis* minùs intellecta amplis doctisque illustravit Commentariis; iidem verò *Aretæi* Libri a cæteris Medicis, utpote qui eadem, magis populari sermone, docentem in manibus haberent *Archigenem*, negligi prorsus poterant, ideoque ne *Galenus* quidem ipsi innotescere.

Cæterùm, quod ad hos duos *Pneumaticos* attinet, nullo modo dubitari potest, quin alter alterius vestigiis nimis pressè institerit. Faciliùs tamen adducor, ut credam *Archigenem* ex *Aretæo*, quàm hunc sua ex illo sumpsisse. Quippe *Aretæum Archigene*, uti jam monuimus, magis verisimile est ætate aliquanto priorem, quàm eo vel posteriorem, vel etiam ei æqualem fuisse. Porro *Archigenes*, *Syria* licèt oriundus, *Romæ*, in luce atque conspectu omnium, Artem suam profitebatur; & ejusdem libri in manibus atque ore hominum versabantur, non modò *Galenus*, sed & eorum, qui *Aretæi* meminere, *Aëtii* scilicet *Paulique* temporibus.

Cappadox noster ubinam locorum vitam egerit, incertum; proculdubio tamen in aliquâ regione hæc literis consignavit, cui liberum cum *Roma* intercedebat commercium: quippe qui vina ægrotantibus *Italica* dari præcipiat, *Fundanum*, *Falernum*, *Signinum*ⁿ; quod cum ita fuerit, quânam spe, quonam consilio notissimi illius Authoris lucubrationes pro suis venditare potuit *Aretæus*? præsertim cum nihil ferè in rebus, nihil in rerum explicatione immutârit, nisi quòd sententias omnino similes nitidâ quidem & eleganti, sed antiquâ & infueta, orationis formâ vestierit. Certè de rebus tantum, ab ipso visis

ⁿ Pag. 113, lin. 12.

atque cognitis sese loqui profitetur : opinionem suam de rebus dubiis ubique profert^o : de reliquis duabus Medicinæ partibus, *Chirurgia* P scilicet & *Pharmacia* q, sese scripisse testatur : & Medicamentum a se inventum prædicat^f : propriâque Experientiâ^f præcepta sua confirmat singularis idem medendi artifex & Magister. An non longè faciliùs hominis obscuri scripta, qui tamen cum eo Sectam haberet communem, & cujus neque patria ab illius gente, neque ætas ab illius ævo multùm erat remota, *Romæ* nondum inclaruisse comperiens, sibi ascribere potuit *Archigenes*?

Huic rei profectò simile quiddam admisit *Actius*, qui *Aretæi* quidem in duorum affectuum tractatione mentionem fecit, multò tamen plura ex eodem, suppressio ejus nomine, passim traduxit : cùm iste cæteroqui, tam in descriptionibus, quàm in curationibus morborum, vix quicquam, nisi alicujus autoritate, præcipiat. Præter *Aëtium* non nisi pauci admodum sunt *Græci* Medici, *Galeno* juniores, quorum scripta ad hæc tempora pervenerunt, *Oribasius*, *Alexander*, *Paulus*, *Ætnerius*, *Theophilus*, &c. Hos *Aretæo* recentiores esse satis manifestum est. Ex his *Paulus* duntaxat *Aretæum* nominat : atqui nec ipse *Paulus*, nec reliquorum aliquis quicquam ex eo, quantum ex horum lectione comperio, hauserunt. Hoc quidem eò magis mirum est, quòd, cùm Libros suos ex aliorum scriptis maximam partem confecerint, vix Medicamentum quodvis præcipiant, cujus usum ii non Inventoris nomine insigniant, nec ullam curandi rationem imperent, quam non alicujus autoritate commendent. Ita vel inter *Græcos* *Aretæi* nomen parum inclaruisse percipimus. Immo neque, postquam in *Occidentalibus* his plagis *Græcæ* excoli cœperunt Literæ, ita multos ejus scripta lectitasse animadvertimus ; ex quibus etiam doctissimos, uti *Henricum Stephanum*, *Mercurialem*, & *Fœsium*, Criticæ hæc magis, quàm Medicæ Scientiæ gratiâ, evolvisse manifestum est. Quare utcunque Author hic post initia quidem *Neronis*, nondum cœpto tamen (uti videtur) *Domitiani* imperio, Medicinam scriptis jam illustrâsset, hunc tamen a *Galeno* haud memorari res neutiquam mira est ; cùm ab omnibus retro sæculis usq; ad hunc diem ea semper fuerit illius fortuna, ut non nisi paucis admodum innotesceret.

^o Pag. 58, lin. 30. ^p Pag. 128, lin. 13. ^q Pag. 148, lin. 27. ^f Pag. 147, lin. 7, & Pag. 43, lin. 20. & Pag. 90, lin. 27.

DE

ARETÆI

SECTA.

DE *Aretæi* Sectâ altum est apud Authores silentium : primus & unicus, quod sciam, ex ipsius *Aretæi* scriptis probat, Vir multæ reconditæq; eruditionis, Cl. Clericus ^t, eam fuisse, quam vocant *Pneumaticam*. Hujus autem disciplinæ princeps fuit *Athenæus*, patriâ *Cilix*, *Attaliæ* natus (unde *Cælio* dictus *Tharsensis* ^u) cum *Plinio* ferè ætate conjunctus. De cujus quidem in rebus medicis Philosophandi ratione hæc ex *Galeno* accipimus ^x. “ Secundum *Athenæi* Sententiam, Elementa non sunt quatuor illa prima corpora, sc. Ignis, Aer, Aqua, Terra, sed eorum qualitates, *Calidum*, *frigidum*, *Humidum*, & *Siccum*; ex quibus duo causarum *efficientium* munere fungi, puta *Calidum* & *Frigidum*; duo *materialium*, *Siccum* & *Humidum* supponit. *Quintum* verò ex *Stoicorum* opinione introducit, *Spiritum* cuncta penetrantem, a quo omnia contineantur & gubernentur. — Et paulò post — *Athenæus* verò & *Archigenes* *Spiritu* solo ea penetrante, tum naturalia consistere, tum morbos universos hoc priùs offenso creari dixerunt. Unde & *Pneumatici*, veluti qui omnia *Spiritibus* attribuant, nuncupantur.

Sed quanquam nemo eorum, qui paulò antè floruerant, Medicorum, *Galeno* teste ^y, ita accuratè ut *Athenæus* universam rei Medicæ rationem literis mandaverit, ejus tamen opera, quæ fuerant plurima, penitus interciderunt, præter reliquias quasdam, easq; perpaucas, quas sparsim hodie apud *Oribasium* invenimus. Sed neq; in his litera ulla occurrit, quæ vel illius opinionem uberius exponat, vel doceat quidnam per *Spiritum* istum designare voluerit, quonam modo *pati* aut *offendi* istum putaverit, aut quâ ratione deniq; *Spiritus* istius vis ad morbos vel creandos vel tollendos pertinere censenda sit. Nam quod de *pulsu* scribit *Athenæus*, quòd scilicet sit “ motus ^z per distentionem naturalem & involuntariam *Spiritus*, qui in arteriis est & in corde, quæ ex seipso & in seipsum movetur, unâq; cor moveat & Arterias,” id perperam Cl. Clericus vel intelligere vel interpretari videtur. Nam

^t Histoire de la Medecine Part. 2, Liv. 4, Sec. 2, Ch. 3. ^u Acut. Morb. L. 2, Cap. 1.
^x De Sectis. ^y Element. 15. ^z Galen. de puls. differ. 4 14.

in hoc ipſo *Galenī* loco, non *Spiritus* legitur, ſed *Calidi*. Atqui *Spiritus* a *Calido* quid eſſe diſtinctum volunt *Pneumatici*.

Idem dicendum eſt de *Agathino*, *Magno*, *Herodoto*, atq; *Archigene*, qui *Atheneo*, & *Sectā*, & ætate, ſucceſſerunt: quorum etſi ſatis multa *Galenī*, etiam & *Oribasii* temporibus exſtiterint, perpauca tamen, ea; momenti ſanè exigui, ad manus noſtras pervenerunt. Ita ut ſi quid de hâc medicorum *Sectā* ſcire volumus, id nuſpiam niſi ab *Aretæo*, ex hâc itidem diſciplinâ proſecto, petendum ſit.

Spiritus igitur *Aretæus* a Corde per pulmones trahi dicit ^a, eumq; tertium quoddam, & ab ^b *Humoribus* & a *Solidis* partibus diverſum ponit, quorum omnium convenienti ordine & modo vitam hominis adminiſtrat *Natura*: in hoc *Hippocratem* haud dubiè ſecutus, qui corpus dividit ^c in *Solidas* partes, *Humores*, & ea quæ impetum faciunt. *Spiritus* adeò hic, cùm vim obtineat maximam, quaſi principium motûs eſt habitus; idemq; in humanâ fabricâ præſtat, quod in mundi membris *Virgiliamus* iſte,

— intus alit; totosq; infuſa per artus

Mens agit molem, & magno ſe corpore miſcet. ^d

Quæ quidem *Philosophia* e *Stoicorum* Scholis manavit; qui animam mundi ubiq; diffuſam eſſe docuerunt, ita ut omnia, *Cicerone* interprete ^e, uno divino & continuato *Spiritu* continerentur. Unde & *Galenus* *Chryſippum*, *Stoicorum* principem, *Pneumaticæ* etiam *Sectæ* patrem appellat.

Itaq; *Spiritus* hic, ſi rectam agendi normam ſine ullo impedimento ſequatur, univerſam machinam animat, alit, conſervat: eodem penitus compreſſo ^f, homo non diu permanet, ſed repente moritur. Sin aliquo vitio laboret *Spiritus*, aut vi aliquâ labefactetur, quod idem eſt ac cùm cum *pati* & *offendi* dicunt *Pneumatici*, varia morborum genera oriuntur, pro cauſarum varietate diverſa.

Spiritus quippe multifariam affici poſſe docet *Aretæus*. Si enim in caſu *Epileptico* ^g, intra pectus ſerveat & incluſus omnia commoveat, facit ut ad reſpirationis exitus, os ſcilicet atq; nares, humorum inundatio prorumpat. Si intus naſcitur, frigidus ac iners, qui nec per ſuperiora nec inferiora facilè transmitti poteſt ^h, ſed per inteſtinorum ſinus convolutus inhæret, *Ileon* parit. Refrigeratum & humiditate oppreſſum, conſequitur *Aſthma* ⁱ; cui igitur mulieres magis patent, quàm Viri, quia humidæ frigidæque ſunt: eodem in morbo, ex inflatione *Spiritus*, collum intumeſcit. Spiſſus, humidus, nebulosus *Spiritus*, *Lienis Scirrhum* ^k; ſubtilis & reſolutus, tenuis & ſiccus, *Phrenitis* ^l; conge-

^a Pag. 21. ^b 22. ^c Epidem. L. 6. Sect. 8. ^d Æn. L. 6. v. 726. ^e Natur. Deor. 2, 7. ^f 15. ^g 4. ^h 24. ⁱ 53. ^k 57. ^l 97, 99.

latus *Apoplexiam*^m creat. Idem in *Tympania* licet locum non mutet, sed maneat undiq; æqualisⁿ, tamen si in nebulam quandam & aquam immutetur, tum etiam locum mutat, & *Asciten* adesse haud obscure prænuntiat. Quod si in imbecillo corpore parum firmus sit, cum orbe quovis facile convolvitur; quare si quidvis in circulo rotatum, aut circumvolutum turbinem inspiciat *Vertigini*^o obnoxius, metus est ne *Spiritu* etiam circumvolutum in morbum recadat. Est, ubi torpentem *Spiritu*^p excitari; est, ubi, cucurbitularum ope, ex oppressis pulmonibus q foras protrahi jubet *Aretæus*. Sed suam de *Spiritu* sententiam nullibi ita clarè aperit, ac cum *Anginæ Synanches* dictæ naturam explicat. “Mihi autem, inquit^r, videtur ipsius tantum *Spiritus* id esse vitium, qui pravâ quadâm mutatione in calidissimum siccissimumq; convertitur, sine ullâ membri cujuscvis inflammatione. Neque sanè id ita fieri valde mirum videri debet; siquidem, in *Charoneis* specubus, homines non affectu quopiam corporis acutissimè strangulantur, sed vel unico *Spiritus* haustu interimuntur, priusquam corpus ullo modo sit affectum; quinetiam, sine morfu quovis, sed a linguâ canis recepto tantum *Spiritu*, in rabiem homo agitur. Eadem itaque *Spiritus* mutatio intra hominem fieri potest: quoniam in homine aliæ res innumeræ cum exterioribus causis similitudinem habent. Succum sunt, qui extra atque intra corpus mortem inferunt; morbi venenis similes sunt, & ab epoto medicamento eadem, quæ in febribus, evomuntur. Quam ob causam factum esse verisimile est, ut in *Pestilentia*, quæ *Athenas* afflixit, nonnulli *Peloponnesios venena* in puteos, qui in *Piræo* erant, coniecisse censerent; etenim pestilenti morbo magnam esse cum *venenis* affinitatem homines non intelligebant.

Hæc ferè de *Spiritu*, quinto *Sectæ Pneumaticæ* principio, habet *Aretæus*: an rectè, an secus, senserit, judicent alii: quod verò ad reliqua *quatuor*, calidum scilicet atque frigidum, siccum ac humidum spectat, ea in singulis ferè paginis ad explicandas, tum morborum causas, tum curandi rationes, adhibet.

Hunc in quampluribus cum *Methodicis* convenire, mihi utiq; non liquet; cumq; qui illius scripta paulo diligentius expendere, ad hanc opinor sententiam accessurum. Sanè a *Methodicorum* charactere nihil ferè eo remotius, qui quidem nec *locum affectum*, nec *causam*, nec *etatem*, nec *tempestatem*, nec *regionem*, nec *ægri vim* aut *naturam* aut *habitum* curant, a solo *affectu* indicationem sumere satis habentes, deq; eo non speciatim sed communiter & universè statuunt, i. e. Κοινότηας quasdam, quæ particularia comprehendant, sequuntur: hasq; dicunt esse duas, præter aliam mixtam, quibus nomina *εὐννοσι* & *ρῶσι*; omnemque morbum vel *εὐννοσιν*, vel *ρῶσιν*, viz. astrictum, vel fluentem, vel ex utroq; compositum. Indicia verò curationis esse, in astrictis relaxationem, in fluentibus astrictionem; in mixto, ei quod urget resistendum.^f

^m 106. ⁿ 65. ^o 151. ^p 99. ^q 120. ^r 7. ^f Gal. de Sectis 291.

Ad hunc modum perspicuè & luculenter *Seçte Methodicæ* de Re Medicâ opinionem aperit *Galenus*. Quid autem huic simile effert *Aretæus*? qui de hoc *astriktionis florisque* commento ne verbum quidem prodidit: qui cùm de morbis tractaret, id sibi tanquam perpetuam scribendi regulam præscripsit, ut eorum *Causas* præcipuè *Sedesque* erueret, signorum varietatem & implicationes omni quâ posset subtilitate explicaret: quiq; cætera ita minutè & exquisitè persecutus est, ut quod ad Aeris constitutionem, ad Cœli oras, ad Naturæ vires, ad Corporis temperiem, ad Ætatum denique rationes spectaret, ne minimum quidem prætermiserit? Exemplum liceat proferre. In *Phthisi*¹ describendâ, quo iudicio, quâ accuratione, formam morbi & lineamenta adumbrat? ita ad naturam exprimitur facies ista *Hippocratica*, ut etiam in conspectu nostro quasi spectrum aliquod versari videatur. Multa ibi de mali ipsius vario genere, multa de Symptomatum gradibus, nonnulla de præfagii notis differit; quæ demum ætas, qui habitus, quæ regio huic labi suscipiendæ maximè idonea sit, haud vulgari acumine recenset. Horum ferè singula apud *Methodicos*, ut unum pro omnibus adducam *Cælium Aurelium*², frustra quæsieris. Ita parum eum *Methodicis* congruere videmus *Aretæum*. Quod si in curandi ratione cum iis sæpe conveniat, idem de cæteris quibuscunque *Seçtis* statuendum: nam quod ad *Remediorum* delectum attinet, etiam *Dogmatici* atq; *Empirici*, quorum, de morborum rationibus opiniones dissitissimæ sunt, ne dicam contrariæ, haud valde inter se dissentiunt.

Sed de *Seçta Aretæi* satis; ad alia properandum est. Hoc unicum subijcere liceat, nihil esse hoc Scriptore ad naturæ veritatem efformatius, nihil distinctius, nihil enucleatius, nihil pictius: cujus sanè ingenium, ut *Phidieæ* signum, nequit simul non & aspici & probari. Iis quippe coloribus, tanquam exquisitus artifex, morborum imagines effingit, ut eos inter legendum oculis usurpare videamur.

Varia *Maniacorum*³ specimina, ea; ferè ab aliis intacta, tanquam in Tabulâ, depicta, contemplari libeat: ut, “ quibuscunq; cum hilaritate
“ *Insania* est, noctes diesque rideant, ludant, saltent, ut in libidinem palam ferantur: & tanquam ex certamine aliquo victoriam adepti, cum
“ coronis incedant: species hæc astantibus innoxia est. Alii verò, qui
“ cum iracundiâ furunt, etiam vestes suas aliquando discindunt, & ministròs obtruncant, & sibimet ipsis mortem consciscunt; & hæc quidem species non sine periculo est etiam eorum, qui interlunt. Species autem sunt innumeræ. Qui ingeniosi, & eruditi sunt, *Astronomiam*
“ sine præceptore, *Philosophiam* per se ipsos callent, *Poeticæ* tanquam ex afflatu Musarum periti sunt; ita vel in morbis aliquid eloquenti habet liberalis institutio. Rudes autem & indocti homines,
“ vel pondera circumferunt, aut lutum in fictilia efformant, aut fabricalem artem exercent, aut lapides dolant. Vanis etiam opinionibus

¹ Pag. 47, 48.² Morb. Chronic. Lib. 2, Cap. 14.³ Pag. 42. lin. 30.

“ additi sunt ; etenim homo fuit, qui ne *ampullæ* quædam deciderent
 “ metuebat, quoniam ex iis unam se esse arbitraretur ; & alius qui-
 “ dam *laterem* esse se existimans, bibere prorsus noluit, ne humore dif-
 “ flueret.

“ Hæc etiam Historia famâ divulgata est : Faber erat quidam, qui, cum
 “ esset domi, prudens omnino fuit artifex, ligna peritè metiebatur,
 “ scindebat, complanabat, clavis connectebat, aptabatque, domum soler-
 “ ter exstruebat : cum iis, qui opera locabant, colloqui, pacisci, justam-
 “ que poterat laboris mercedem exigere. Is adeò, intra locum, ubi ar-
 “ tem exercebat suam, mente planè constabat : at si vel ad forum, vel
 “ ad balneum, vel aliò, quâvis de causâ, esset egressurus, instrumenta
 “ deponens primò ingemiscebat, deinde in ipso exitu constringebat hu-
 “ meros ; postquam autem e domesticorum conspectu, & ab opere suo,
 “ ejusque limitibus processisset, homo prorsus insaniebat : & si rever-
 “ teretur illico, redibat etiam ad se ; ita mens ejus & artis locus iis-
 “ dem erant circumscripta terminis.

Epilepticum ^y verò, totis artubus contortum atq; convulsus ; *Teta-*
no ^z laborantem, quasi fidiculis distractum discerptumque ; quis est
 qui, cum semel perlegerit, non statim se præsentem adesse & coràm
 intueri quodammodo sentiat : ita ut a *malo victis* (cum *Aretæo* lo-
 quor) nullam ultra medicinam adhibere conatus una cum iis dolere
 tantum condiscat. Quæ sanè illius atque omnium, uti arbitror, judicio,
 magna est Medici infelicitas.

D E
 A R E T Æ I
 I N
 R E B U S A N A T O M I C I S
 S C I E N T I A.

A R E T Æ U S Rei *Anatomicæ* scientiam, tum ad morborum cau-
 sas, tum ad medendi rationes investigandas, ita necessariam esse
 judicavit, ut in ipso singulorum ferè Capitum initio quædam
 de fabricâ partis affectæ perstrinxerit. In quo quidem *Erasistrati* atq;
Herophili vestigiis instituisse videtur, qui *Sectæ Dogmaticæ* Principes ha-

biti, neminem, nisi in hâc arte versatum, Medici Munere, uti decebat, fungi posse voluerunt. Itaque, Scriptor utcumq; brevis atq; concisus, hunc locum fusiùs atque distinctiùs, quàm ii, qui inter Veteres de Morbis tractârunt, explicuit *Aretæus*. Quàm verò ille Rerum *Anatomicarum* notitiam habuerit, ipsius *Aretæi* interpretis fidus, paucis persequar.

Cor igitur ex illius sententiâ, vitæ atque roboris principium ^a est; in eo anima, & natura ^b ejus locatur. Quod & *Hippocrates*, & *Chrysippus* *Stoicus* docuit. Quare *Syncope* ^c, cum *Cordis* vitæq; morbus sit, humanæ constitutioni planè adversaria est, & vinculorum quædam dissolutio est, quibus facultas continetur vitalis. *Cor* ^d verò, viscus calidum, in medio *Pulmonum* jacet, quod respirationis vitæq; principium est: illud etiam frigidi aeris attrahendi desiderium *Pulmoni* injicit, siquidem eum incendit: *Cor* autem est id quod attrahit.

Pulmo ^e autem naturaliter doloris est expers, quoniam illius substantiæ raritas quædam inest, *lanæ* assimilis; *Arteriæ* verò per eum disseminantur, asperæ, cartilaginossæ, eæque etiam doloris immunes: musculos nusquam, nervos tantùm exiguos habet & tenues, qui motui ipsius inserviunt. Et hæc vera causa est, cur in *Peripneumonia*, quæ *Pulmonis inflammatio* est, dolorem *Pulmo* non percipiat, sed adsit pe-
 ctoris quædam gravitas, quæ tamen dolore vacet. *Membrane* ^f verò omnes, per quas *Pulmo* *Pectori* annectitur, sensu acutissimo præditæ sunt: quæ si cùm eo inflammentur, accedit etiam dolor: veluti cum *Pleuritis* comitem habeat *Peripneumoniam*.

Eadem etiam ratio est in *Sanguinis Rejectione*, quòd in eo tantùm casu ^g, ubi sanguis ex *Pulmone* fertur, qui affectus omnium est gravissimus, ægri, etiam cùm ad ultima ventum est, de se non desperent, quia scilicet *Pulmo* dolorem non sentiat. Nam, vel in exiguo dolore, laborantes mortem horrescunt, & plerique magis exterrentur quàm læduntur: contrà, cùm in maximis affectibus dolor abest, nullus etiam mortis subest timor; & id mali magis perniciosum est, quam terrificum.

Arteriarum pulsus sanguinem propellunt; quare si vulnerentur eæ, ob frequentem earum motum oræ vulneris non facilè committuntur^h. *Arteria Crassa* ⁱ, quæ secundùm dorfi spinam juxta *Venam Cavam* protenditur, *Aorta* scilicet (ab *Aretæo* post *Praxagoram* ^k *Αρτηρία Πραγμα* dicta) unà cum *Vena Cava* *Inflammationem* patitur: quæ quidem *Inflammatio* a Veteribus *Causi* species vocata est. In eâ enim notæ similes iis, qui in *Causo*, oriuntur; Febris etiam, sicut in *Causis*, ad *Syncopen* tendit: etenim *Venæ* radix est *Jecur*, *Arteriæ* verò principium *Cor*. Haud abs re igitur existimes superiores horum viscerum partes præcipuè laborare; *Cor* enim *Arteriæ* calorem impertit, *Venæ* autem *Jecur* sangui-

^a Pag. 21, lin. 26. ^b Pag. 22, lin. 2. ^c Pag. 21, lin. 17. ^d Pag. 15, lin. 11.
^e Pag. 15, lin. 22. ^f Pag. 15, lin. 27. ^g Pag. 20, lin. 30. ^h Pag. 18, lin. 43.
ⁱ Pag. 135, lin. 6. ^k *Ruffus Ephesius de Appellat. Corp. Human. Lib. 1, Cap. 34.*

nem : & cùm utraque magna sit, magnæ item sunt quæ his innascuntur *Inflammationes*. Eadem verò ^l *Arteria* in *Venæ Cavæ Inflammationibus*, juxta spinam, palpitat; quod a pulsu in alterâ præcordiorum parte significatur. Nam *Arteria*, juxta *Venam* ad sinistrum latus posita, cum illâ consentit, utpote quæ in omne corpus diducatur. De hoc *Arteriæ Venæque* hujus affectu vix ulla apud Antiquos, quorum scripta in manibus nostris versantur, reperiri potest mentio. Quicunque autem de eo tractaverint, *Praxagoræ* opinionem in hac re secuti sunt; qui, uti e *Ruffo Ephesio* discimus, in eâ *Vena*, quæ a *Jecore* in *Renes* mittit propagines, initium esse *Februm* affirmavit: solamque eam, *Κόιλον*, ipse nominavit: quanquam alii illam itidem, quæ sursum in *Cor* per septum transversum evadit, ita ^m appellaverint. Ita quoque eandem vocat, ambasque has ejusdem *Venæ* continuationem esse docet *Aretæus*.

Venæ a *Jecore*, tanquam radice, oriuntur, ab eoque sanguinem accipiunt. A *Portis Jecoris* ⁿ, inter ejus extrema, *Vena* lata procedit, quæ, in tenues ac plures usque divisa, in totum denique *Jecur* per venas adeò minutas distribuitur, ut eæ visum effugiant. Harum summis oculis aliarum venarum extremitates committuntur, quæ ex tenuibus pluribusque majores paucioresque fiunt, & in medio tandem *Jecore* in *Venam* unicam atque grandem coalescunt. Inde per divisionem duæ factæ ultra *Jecur* pertinent. Harum altera, primam *Jecoris* fibræ sursum penetrans, in gibbâ ejus parte iterum emergit: & postea, *Septo transverso* perforato, intra pectus protensa, nulli rei adhærescens, sed ibidem suspensa, *Cordi* inseritur; *Vena Cava* hæc vocatur. Altera, quintâ & inferiore *Jecoris* fibrâ usq; ad gibbam ejus partem trajectâ, juxta spinam exit, eiq; usq; ad coxas prætenditur; hæc etiam *Vena Cava* est: idem enim nomen obtinet, quoniam una atq; eadem *Vena* est, initium sumens a *Jecore*. Nam si quis velit, lamellam possit, a superiore *Vena Cava*, quæ ad *Cor* pertingit, in eam, quæ juxta *Spinam* serpit, rursusq; a *Spina* per *Jecur* intra *Cor*, transmittere; eadem enim via est.

In *Vena* hac, præter *Inflammationem* supra memoratam, oriuntur *Affectus*, quæ vocantur *Κήματα* ^o: in quo casu *Sanguinis*, ex istius ruptione, *profusio* citissimè interimit.

In *Cavam* autem ^p in *Cubito Venam* ex omnibus præcipuis visceribus est *Sanguinis* via: hæc autem quæque hac superior *Vena* est, unius *Venæ* in brachio sunt propagines, quo fit ut nihilo magis juvet, superiorem, quàm hanc, incidere: nam propaginum ignari sunt, quotquot superiorem *Stomacho* & *Jecinori* annectunt. At si a *Liene* fiat sanguinis profusio, Sinistræ manus *Venam* illam, quæ inter minimum digitum atque annularem jacet, Medicorum nonnulli incidere jubent, quoniam ad *Lienem* usq; pertinere arbitrantur: sed ipsa etiam inferioris *Venæ Cubiti* propago est: cur itaq; hanc prope digitos potiùs, & non in *Cubito* quis

^l Pag. 28, lin. 36.^p Pag. 122, lin. 14.^m Lib. 1, Cap. 33.ⁿ Pag. 27, lin. 31.º Pag. 28, lin. 21.

inciderit? Etenim in *Cubito* major est, & sanguinem facilius effluere permittit.

Opus *procreandi* ^q *Sanguinis* ad *Jecur*, quod est *Venarum radicatio*, pertinet; unde & illius maxima pars *sanguinis* quædam *concretio* est. Etenim, ut alimento in *Jecur* ^r semper patet introitus, nec alia via est, per quam cibus in omne corpus a *Ventriculo* & *Intestinis* diducatur; ita & ex hoc viscere in universum corpus sanguinis emanatio est. Quæ & *Erasistrati* fuit sententia. *Portæ Jecoris* ex membranis, nervisq;, tenuibus quidem illis, maximi tamen ad vitam momenti, atque ex Venis grandibus contextuntur. Itaque exiguæ inflammationes sæpissime ibidem oriuntur. Præterea, ut *Philosophi* quidam prodiderunt, huic loco *Animæ appetitus* insidet. *Bilis* ^f autem in *Jecore* creatur, quæ per *Vesicam* in hoc viscere sitam secernitur, & per vias quasdam in intestina deferitur. Quæ viæ si vel *Inflammatione* vel *Scirrbo* obstruantur, & ista exundet *Vesica*, *bilis* retro fluit; itaque sanguini commiscetur, qui per omne corpus dimanans, *bilem* quoque in omnia membra secum trahit; inde in *Ictero* corporis species *bile* tingitur. Stercus autem album est, argillæque simile, neq; *bilis* colore tinctum, quoniam humoris istius affluxu caret: unde alvus etiam sicca est, quia *bile* neque madescit neque stimulatur.

^t *Lienis* Alimentum nigrum est, isque sanguinem atrum quasi deterget & elaborat. *Lien* est viscus rarus, ^u & naturæ dissolubilis: ^x itaque vitiis, *Vomicæ* puta aut *Abscessui*, facile obnoxius.

^y *Stomachus* Voluptatis ac molestiæ dux est; &, eò quod Cordi facultatum omnium principio, sit vicinus (siquidem Cordis Pulmonumque medio ^z annectitur, & unà cum illis spinæ adhærescit,) ad robur animique sive firmitatem, sive demissionem, per consensum cum *Animâ* multum valet. Hæc *Stomachi* præcipua est facultas. Ex Voluptate nascitur, bona concoctio, carnosus corporis habitus, colorque vividus; ex molestiâ, his contraria, & interdum animi dejectio, *Stomacho* alimenti indigente. *Stomachi* verò affectus proprii sunt ^a *Nausea*, *Vomitus*, *Cibi fastidium*, *Singultus*, *Eructatio*, & ea nonnunquam acida. Licet verò *Stomachi* constitutio ^b in *Stomachicis* plerumq; siti vacet, in eo tamen *Sitis* ^c origo & fons est.

Colon etiam, pariter ac *Ventriculus*, ^d *Concoctioni* inservit, ^e ab eoque ad *Jecur* deducitur alimentum. Neque verò alimentum omne per canales tantum sensibus expositos, sed vel multo majorem ejus partem universo corpori Natura per *Vapores* subministrat, qui ab omni in omnem partem facile transeunt, ^a Naturâ, etiam per solida atque densa, diducti. *Colon* autem intestinum est ^f prægrande, & undequâque fufum atque

^q Pag. 26. ^r Pag. 133, lin. 21. ^s Pag. 58, lin. 29. ^t Pag. 59, lin. 8. ^u Pag. 57, lin. 22. ^x Pag. 57, lin. 35. ^y Pag. 74, lin. 1. ^z Pag. 75, lin. 3. ^a Pag. 21, lin. 34. ^b Pag. 164, lin. 6. ^c Pag. 160, lin. 20. ^d Pag. 76, lin. 5. ^e Pag. 59, lin. 15. ^f Pag. 26, lin. 1.

sinuatum: tenuibus intestinis & carnosius, & crassius, & noxæ tolerantius; itaque cum hic infederit dolor *Colicus*, levius est periculum. Affectis quippe *tenuibus intestinis*, & tenuis & acutus subest dolor; ubi verò *Colon* laborat, plurima est humoris abundantia, & gravitas ei inhaeret. Porro propter illius situm atque connexionem, dolor modò ad costas pertingit, ac *Pleuritidis* opinionem facit, siquidem in his etiam oritur febris; modò hic aut illic sub iis costis, quæ *Nothæ* vocantur, percipitur; ita ut *Fecur*, aut *Lienis* dolere videatur, rursusque ad Illia descendit. Quibusdam etiam ob eandem causam *Ossi Sacro* infigitur, & femoribus, Musculisque testiculorum qui *Cremafteres* appellantur; cuius quidem rei rationem ipse non ignorans Medicorum quorundam inscientiam perstringit, qui in hoc casu *Cremafteras* exciderant, quasi propriam mali causam in se continuissent^h. Quid *Recentiores Anatomici* afferunt ad veritatem propius adductum?

*Intestinorum*ⁱ, uti *Ventriculi*, sunt *Tunicæ duæ*, quarum altera alteri oblique superincumbit: quando igitur harum connexio dissolvitur, uti nonnunquam fit in *Dysenteria*, *interior Tunica secundum* longitudinem abistens foras exit, multisque veritatem ignorantibus excreti ipsius intestini metum injicit, & *exterior* tantum intus remanet, carnemque contrahit, & ad cicatricem perducitur, homoque sanescit; id *inferius Intestinum* tantummodo patitur, quippe cuius *Tunicæ* carnosæ sint.

Renes naturâ glandulosi sunt,^k sed colore rubicundiores, *Jocinori* potius similes quam *mammis testiculisque*; hi enim glandes sunt, sed albidiores. *Renes* autem testiculorum figuram referunt, magis lati tamen & incurvi. His sinus insunt exigui, collo angustiori, percolandæ urinæ inservientes: ex quibus nervosi duo exeunt, fistularum instar, canaliculi, sive *Ureteres*, qui *Vesicæ* humeris utrinque inseruntur; & ab utroque *Rene* æqualis est ad *Vesicam* Urinæ via. Natura sinus *Renum* oblongos, & *Ureteribus*, qui angustiores sunt, æquales fabricavit^l.

Vesica^m crassitudinis est admodum exiguae, *Nervusque* naturâ existit; quapropter neque carnem contrahit, neque ad cicatricem facile perducitur. In repletionem distenditur, & cum inanis est, confidit; itaque idem in *Ulcere*, quod *Articulus*, in extensione & contractione, patitur; atqui in *Articulo* omnia difficulter sanescunt *Ulcera*. Ad hæc urina biliosa & acris *Ulcus*, si *Vesicam* occupaverit, erodit.

Prope se invicem jacent *Anus* & *Vesica*ⁿ; quamobrem in *Recti* inflammatione, *Vesica* urinæ difficultate afficitur; & in *Vesicæ Affectibus*, *Sedes* nihil dejicit, quanquam haud sit alvus sicca.

Membræ sunt^o ilibus affixæ, quæ *Uteri* ligamenta sunt nervosa: harum illæ, quæ *Uteri* fundo inseruntur juxta lumbos, tenues sunt: alteræ juxta cervicem ejus hinc atque hinc *Ilibus* adhærescentes, valde

^g Pag. 25, lin. 37. ^h Pag. 77, lin. 30. ⁱ Pag. 79, lin. 37. ^k Pag. 69, lin. 5.
^j Ibid, lin. 25. ^m Pag. 72, lin. 24. ⁿ Ibid, lin. 10. ^o Pag. 84, lin. 13.

nervosæ existunt, latæque tanquam navigii vela. Itaque si omnes hæ *Membranae* relaxentur, sede suâ foras exit *Uterus*. Apparet aliquando ex *duabus Uterum* succingentibus *Membranis interior*, & ab alterius continuitate divellitur: etenim *duæ* tantum *Membranae* istius divisuræ sunt: quarum hæc ob humoris fluxionem abscedit, sicut etiam ex *abortu* & *partu* violento: tum verò *Chorio* adhærescit; nam si illud vi extrahitur, simul prodit *Uteri Tunica*: at si fœmina mortem evaserit, in sedem suam regressâ, ei ad amussim connectitur, vel paululum extra propendet. *Uteri* aliquando *osculum*, usque ad *cervicem* duntaxat, prolabitur; sed ultro se recipit, si suffimenta adhibeantur, vel obstetricis manu sensim placideque reponatur.

Caput sensuum Nervorumque originis locus est, p sanguinemque a corde potius attrahit quam aliis membris impertit. Itaque cùm morbi causa *Nervis* insit, sensus noxâ haud vacant. Nervi licet q illinc undiquaque oriantur, tamen *Sinciput* r locus est omnium sensuum communis: ab eoque omnia adjumenta, omnesque noxæ derivantur. Quare in *fomentis* adhibendis, usque ad *verticem* tantùm, neque ulteriùs procedere oportet. Neque solùm *Sensus* initium esse a *Nervis* s, sed membrorum actionem & motum omnem ab iis ortum habere, *Erasistrati* sequax, voluit *Aretæus*. Proinde si infra *Caput* " principium aliquod afficiatur, uti *Medullæ Spinalis Membrana*, partes, quæ eodem nomine vocantur, & etiam continuæ " sunt, resolvuntur; *dextræ*, si *Nervi* dextri læsi fuerint: si *sinistri*, lævæ. " At si mali principium sit in *Capite*, *Nervis* affectis dextris, *sinistræ* resolvuntur partes: lævis itidem patientibus, *dextræ*. Hujus rei causa est, " quòd *Nervorum* situs juxta originem invertitur; etenim dextri non " in directum ad dexterâs partes, usque ad finem, pertingunt: sed utri- " que origini suæ inserti, continuò se invicem transeunt in figuram li- " teræ Græcæ X, ad oppositam partem tendentes. Utque in summâ di- " cam, sive totum simul corpus, sive aliqua membra, vel ab alterutrâ, " vel ab utrâque parte resolvuntur; *Nervi* interdum, qui a *Capite* ori- " untur, laborant, qui, ut paucis dicam, *sensu* facilè privantur, sed per " seipsos, *motum* haud ita facilè amittunt: iidem, si per consensum, " ab his qui *motui* inserviunt, aliquid vitii contraxerint, *motus* quoque " paululum deperdunt: aliquid enim *motus*, quanquam haud ita mul- " tum, naturaliter habent per se. Interdum verò læduntur *Nervi*, qui " ex aliis musculis exeuntes in aliis terminantur: & hi sunt, qui præ- " cipuam *motus* partem continent, cùmque *Capitis Nervis* impertiunt; " ab istis enim plurimum *motus* hi derivant, licèt per se habeant paulu- " lum; isti igitur *motus* defectionem præcipuè patiuntur: rarò autem, " aut, ut ego arbitror, nunquam, per se sensum amittunt. Et si fortè " fasciculus quispiam *Nervorum*, qui ex osse quovis proficiscentes in alio

p Pag. 95, lin. 30. q Pag. 102, lin. 22. r Pag. 109, lin. 12. s Pag. 45, lin. 30.

" finiuntur,

“ finiunturfiunt, vel exsolutus fuerit, vel disruptus, impotentes & trahuntur partes, sensu tamen non privantur.

Nervis autem Morbus proprius est, juxta *Aretæum*, *Tetanus* ^t: ijsque præcipuam inesse *Melancholiæ* ^u causam docet: eos in *Phrenitide* ^x laborare, ac sæpe contrahi: omnium autem *Nervorum* affectum esse *Arthritidem* ^y.

Hæc ferè ad rem *Anatomicam* spectantia exposuit *Aretæus*; non ut humani corporis fabricam quasi dissecctor doceret, sed ut, quod Medici est, illius notitiam ad morborum rationes explicandas accommodaret: *Dogmaticorum* morem secutus, qui, cum interioribus partibus & doloribus & morborum varia genera nascentur, neminem putant his adhibere posse remedia, quas ipse ignorat ^z. Itaque in nullius magistri verba juratus, licet modo ad *Hippocratis*, modo ad *Erasistrati*, modò ad *Herophili* sententiam accedat, suam tamen interea opinionem liberè interponit.

D E

Curandi ratione, quam tenuit *Aretæus*.

UT I ex proprio, non ex alieno penu hæc de Medendi Arte Monumenta deprompsit *Aretæus*, ita in eadem *Naturæ ductum* ^a, & *Magistram*, quam ipse vocat *optimam* ^b, secutus est *Experientiam*; nec quidem ille magis in stylo efformando, quàm in remediis adhibendis, peritus artifex & concinnus. Eo ordine, eo judicio, ita distinctè plenèque traduntur curandi rationes, ut vix quicquam in hoc genere ex summi scriptoris manibus exierit absolutius. Quæ ab Antiquioribus dicta, eorum alia, utpote optima, selegit, alia limavit & exposivit: quædam ipse primus haud infeliciter tentavit. Sed hæc aliàs: nunc quod hujus loci est, varia medendi genera, quibus ille est usus, perbreviter recolamus.

DE VOMITIONE. Vomitus cieri, tam in acutis, quàm diuturnis morbis, *Hippocratis* vestigiis insistens, præcipit *Aretæus*. Quippe si *Bilis* aut *pituita* exundet, si cibi corrupti ^c, aut humorum, sive *cruditas* ^d subfit, sive *copia* ^e, si accedat *nausea* ^f, si porro *stimulo* quodam aut corporis *contentione* ^g uti oporteat, si denique *altas radices* egerit morbus ^h, ita ut cætera incassum fuerint remedia, hæc curandi via optimo consilio adhibetur. Vomitus autem interdum *Aqua tepida* ⁱ, aut *oleo* ^k,

^t Pag. 21, lin. 16. ^u Pag. 153, lin. 26. ^x Pag. 94, lin. 28. ^y Pag. 85, lin. 10.
^z Celsus in Præfat. ^a Pag. 150, lin. 4. ^b Pag. 103, lin. 14. ^c In Ilco. Pag. 132, lin. 12. & in Epileptico Puerorum Paroxysmo. Pag. 107, lin. 17. ^d Ibid. & in Cholera. Pag. 130. ^e In Cæliacis. Pag. 164, lin. 16. ^f In Apoplexia. Pag. 105, lin. 18. ^g Ibid. ^h In Elephantiasi. Pag. 167, lin. 15. & Pag. 168, lin. 25. ⁱ In Cholera. Pag. 130, lin. 4. & Cæliaco Morbo. Pag. 164, lin. 16. ^k In Ilco. Pag. 132, lin. 14.

interdum *Mulsa*^l aut *radiculis*^m, idque modò *Jejuno*ⁿ stomacho, modò à *cœna*^o & à *radicularum* esu commodè effici potest, siquidem leniter agendum sit: sin efficacius quid requiratur, *Helleborum* utrumque commendat, sed maximè *album*; ultimum valentissimumque omnium evacuantium auxilium^p. Hoc autem dari jubet cum *Alica* aut *Lente* incisum ad 3ij; vel imbecillioribus cum melle decoctum ad cochlearia duo vel tria^q. Quod itidem fecitavit, ejusdem disciplinæ sequax, *Herodotus*^r. Sed alias easque haud mediocres virtutes habet *Helleborus albus*; “ Neque enim *Vomitum* modò provocat^s, sed est medicamentorum
“ etiam omnium ad humores *purgandos* efficacissimum: non excretorum
“ varietate & copiâ, id enim *Cholera* morbus potentiùs facit; neque
“ verò intentionibus & violentiâ inter Vomendum, id enim *Nausea* in
“ mari validiùs præstat. Cæterum neque vim neque qualitatem malam
“ habet; quo fit ut laborantibus salutem reddat, & per exiguam pur-
“ gationem, & cum intentione parvâ. Porro vetustorum omnium
“ morborum, qui radices jam altas egerint, cum reliqua auxilia nihil
“ quicquam opis præstiterint, id unicum remedium est: siquidem *igni*
“ facultate par est *Helleborus albus*, & quicquid ignis ustione facit,
“ illo plus *Helleborus albus* per interiora discurrens operatur: Spirati-
“ onem nempe facilem ex difficili, ex malo colore bonum, & ex macie
“ habitum corporis pinguem efficit.” Et hanc fortasse medicinam libentius adhibuit *Aretæus*, claro ductus *Herophili præconio*^t, qui *Helleborum fortissimo duci similitudine æquabat*; concitatis enim intus omnibus, ipsum in primis exire.

Id obiter notandum, ab *Aretæo* præcipi *Vomentia*, non modò ut *primæ viæ* expurgentur, aut quicquid crudi Ventrículo inhæserit, sursum eji- ciatur, quod quidem unicè Veteres attendisse videntur; sed ut motu illo vehementi & contentione quâ inter vomendum Ventrículus cætera- que viscera cientur^u, tum solidæ partes succuti ac stimulari, tum humores aut resolvi aut revelli possint. Itaque omnibus ferè in *Capitis* morbis *Vomitum* excitari jubet. Et recentior experientia nos abunde docuit, quam vim in morbis *Chronicis*, ubi altas radices egerint, excerceat hæc medendi via, præsertim in *Ischiade*, in *Tumoribus Oedematosis*, in *lEtero*.

DE PURGATIONE. *Purgantia*, in morbis plerisque *Chronicis*, vel ad educendos humores, vel ad revellendos, vel ubi quid stimulo cieri oporteat, passim adhibet *Aretæus*. Horum alia ex mediâ Mate- riâ, uti *Thymus Atticus*, *Coccus Cnidius*, *Aloe*, *Hiera*, quam quidem ad

^l In Cœliaco Morbo, Pag. 164, lin. 16. ^m In Cœliaco Morbo, Pag. 164, lin. 16. & Ele- phantiasi, Pag. 167, lin. 15. & Melancholia, Pag. 154, lin. 12. & Scotomate, Pag. 147, lin. 27. ⁿ In Cœliaco Morbo, Pag. 164, lin. 16. & Elephantiasi, Pag. 167, lin. 15. & Melancholia, Pag. 154, lin. 12. ^o In Elephantiasi, Pag. 167, lin. 16. & Scotomate, Pag. 147, lin. 27. ^p Pag. 146, lin. 41. ^q In Scotomate, Pag. 147, lin. 32. ^r Ori- bas. Med. Col. Lib. 8, Cap. 1, 2, 3, 7. ^s Pag. 168, lin. 26. ^t Plin. Histor. Natur. 25, 5. ^u Pag. 105, lin. 19.

3ij dari præcipit: alia ex valentiore constant, ut *Cneorum* puta, *Elate-rium*, *es combustum*, & *Helleborus niger*. Efficacissimum verò omnium vel sursum vel deorsum purgantium, *Helleborus albus*. Et his quidem vel per se vel cum *Pisana* & *Mulsâ* uti convenit.

DE CLYSTERIBUS. *Alvus* itidem ducitur ope *Enematis*, idque commodè, siquid in intestinis emolliendum aut excernendum sit, vel siquid a Visceribus aut a Capite revellendum. Itaque in omnibus ferè morbis, quos comitatur *Inflammatio*, perpetui sunt usus. *Enema-tum* materia pro varietate morbi multiplex est: *Sal*, *Nitrum*, *Hyssopus*, *Ruta*, *Centaureum*, *Terebinthina*, *Castoreum*, ex *Oleo* vel *Aqua* decocta. Quòd si stimulo opus fuerit, injicienda sunt acriora, quæ *pituitam* & *bilem* educant, veluti *Euphorbium* ac *Colocynthis*. *

DE SANGUINIS MISSIONE. Sanguinem in morbis quibuscunque, sive Diuturnis sive acutis, utut in his frequentius, mitti jubet *Aretæus*. Etenim cum acuti sint, persæpe ita in præcipiti stat vita, ut nisi hæc medendi via malum abegerit, illico moriendum sit: igitur ille, cunctatione omni abjectâ, hoc auxilii genus præ cæteris esse tentandum judicat. Quare cum sanguis incensus fuerit, uti in peracutis morbis plerumque accidit, venam maturè atque fidenter aperit. In Renum inflammatione v. gr. expeditè & copiosè. In Anginâ Sanguinem educit, latiori incisione, ut cum impetu & confertim exeat, quoniam ita fluens erit & ad calorem quam citissimè mitigandum, & ad strangulationem solvendam, & ad reliqua omnia mala imminuenda efficax: in Pleuritide primo die & iterum eodem die extrahit: in Peripneumoniâ & Jecoris & Venæ Cavæ Inflammatione, *duarum* simul venarum sectionem præcipit: in omni denique Hæmorrhagiâ, actutum, eo judice, secanda est Vena, & assiduè, postquam paululum sanguinis detractum sit, iterum detrahendum est, & eodem die, & postridie, & die perendino. Ita in Venæ Cavæ inflammatione idem opus sæpius repetit. Sed sanguinem mittere uti frequenter est res admodum delicata & nonnunquam periculi satis plena, ita acerrimo judicio utendum esse monet: quò fit, ut in Anginâ, Pleuritide, Peripneumoniâ, qui morbi sunt maximè præcipientes, utcunque quoad anima deficere incipiat, continuari debeat Sanguinis detractio, non tamen quoad omnino defecerit, eum fluere sinendum sit. Etiam in Apoplexiâ præstat, inquit, debito minus mittendo delinquere: nam si largiori detractioe opus esse videatur, & bonæ aliquæ appareant notæ, vena potest iterum incidi. Ad eundem modum in Jecoris & Venæ Cavæ inflammatione, in Cephalæâ, in Melancholiâ, multus sed non confertim, bis nempe ac ter, idque alio die, mittendus est Sanguis, ut vires interim confirmentur. Idem in omnibus diuturnis y morbis præstare convenit.

Venas autem in diversis corporis partibus, præcipue quidem in *Cubito*,

* Apoplex. Pag. 105, lin. 1. y Pag. 143, lin. 30.

& in *Talo*, quandoque aurem sub *Lingua*, in *Fronte*, in *Naribus*, in *Pube*, ^z incidere jubet. Primus autem ex Scriptoribus, quorum Opera his diebus supersunt, *venæ Sectionis* in *Mamæ*, mentionem facit *Aretæus* : in eo loco, ubi contra Medicos quosdam disputat, qui *Sinistræ Mannæ* Venam illam, quæ inter minimum digitum atque annularem jacet, in Rejectione Sanguinis, ^a incidi voluerunt : primus itidem mensuram Sanguinis, quæ aliquando emitti debeat, ad *Heminam* ^b scilicet, aut ad *Heminæ dimidium*, ^c præscripsit : quod quidem accuratissimi Scriptoris, *Cl. Danielis Clerici*, diligentiam fugit, cum *Aretæum* de hâc re nihil prodidisse affirmet. ^d

Hæc de Venarum Sectione. Secuit etiam, nullo quod sciam Authore inductus, in *Cephalæâ*, *Vertigine* atque *Epilepsiâ*, *Arterias* : easq; ad verticem, ad oculi angulos, juxta nasum, eas tum ante, tum pone aurem sitas, earumque *Majores* quidem ramusculos ^e aperiri commodè posse scribit : quanquam harum utiq; quæ *anterius* ad aurem jacent, nullam apud Scriptores mentionem fieri perperam affirmet *Severinus*. ^f

DE GUCURBITULIS. Cucurbitularum usus apud *Aretæum* uti & apud *Hippocratem* frequentissimus, in omnibus ferè morbis, ubi sanguinem mitti oporteat : idque tam in lentis quàm in subitis casibus ; in *Lethargo*, *Cephalæâ*, *Melancholia*, *Epilepsia*, *Cæliaca* atque *Iliaca Passione*, ac etiam *Hysterica*, perinde ut in *Apoplexia*, *Tetano*, *Phrenitide*, *Syncope*, *Peripneumonia*, *Cholera*, *Jecoris*, aliarumque partium, *Inflammationibus*. Et hoc quidem ille facitavit, pro morbi naturâ, diversimodè, & in variis locis. In *Melancholicis*, Cucurbitas Jocinori & Ventriculo, aut hujus ori admovet ; dorso item aut inter scapulas, quâ parte adhærescit illi Stomachus. In *Phreniticis*, atque *Lethargicis*, *vertici* potius ; in *Apoplecticis*, & *Tetano* correptis, *occipiti* imprimendas esse censet. Et in hoc ultimo quidem affectu eæ ab utroque spinæ latere applicandæ : sed parum admodum flammæ adhibendum : nam arcta Cucurbitulæ labiorum impressio dolores convulsionesque excitat : oportet ergo diu trahere, ac leniter potiùs, quàm brevi tempore festinanter id efficere. Contrà in *Pleuritide*, Cucurbitula debet esse magna, undequaque lata, & ad dolentem locum ambiendum capax : multaque sub eâ flamma succendenda est ; non modo ut carnem attrahat, verùm etiam ut ante ignis extinctionem calefaciat. Extincto igne, si scarificando tantum sanguinis detraxeris, quantum vires permiserint, evidentissimum est in *Pleuriticis* auxilium.

Cucurbitulas etiam *Siccas*, sine ferro, quas *Κύρσι* vocant, adhibet, aut *Coxis* easque ^g dorso aut inter ^h scapulas, aut abdomini infra umbilicum ⁱ affigi præcipit.

^z Quando secetur quæpiam ex his Venæ, v. Indicem in voce Phlebotomia. ^a Pag. 122. l. 18. ^b 140. ^c Pag. 145, lin. 12. ^d Histoire de la Médecine, Part. 3. Liv. 3. Ch. 4. 144. ^e Chirurg. Bâle. 40. ^f Phrenit. 98. Apoplex. 106. Ileos. 132. ^g Choler. 131. Ibid.

DE SANGUISUGIS. Restat & alia sanguinis mittendi via, ab Hippocrate & veteris ævi medicis haud quaquam memorata: eam primus, Hirudinum ope, instituisse vel saltem scriptis mandasse, videtur Themison, ^k Asclepiadis auditor, qui ætate paulò Aretæum præcurrit. Sed utcumque hoc fuerit Themisonis inventum, nulla ejus apud Celsum nec etiam apud Galenum occurrit mentio. Aretæus autem Hirudines tribus in locis admoveri jubet: in Satyriasi nempe ad sanguinem ex intimis locis educendum; in Cœliaco affectu, eas post cucurbitulas apponit: in Jecoris denique inflammatione, nonnullis Hirudines magis quam scarificationem prodesse scribit: siquidem bestiolæ morsus interius descendit, & majores erosiones facit: unde sanguinis profluvium, ab his concitatum, ægrius supprimitur. Postquam autem animal saturatum exciderit, Cucurbitulam affigit, quæ ex intimis partibus sanguinem jam attrahat.

DE MEDICAMENTIS: Ut in signis Morborum explicandis, ea præcipuè quæ ad Prognosin pertinent Aretæus Hippocratis auctoritate stabilivit; (quem, Celsus ^l teste, recentiores quoque Medici, quamvis quædam in Curationibus mutarint, tamen hæc optimè præfagisse falsi sunt) ita in Acutorum Curatione ejusdem vestigia præse secutus est, præsertim quoad Victus institutionem, ac missionem Sanguinis. Medicamenta, in peracutis affectibus, præter Vomitoria & Purgantia, per Os sumenda, aliquando præcipit: sed ea neque varia admodum, neque multiplicia. Horum quippe Ægrotantium optimam medelam, eodem duce, ^m ab Alimento peti judicavit; neque rarò ea, quæ ægrotantibus offert, Medicamenta eorum cibo, quasi furtim, ⁿ immiscet. Cibus verò cunctis Febricitantibus humidum esse aptissimum post Medicinæ parentem docet: ^o Pisanæ præsertim variâs præparaciones exhibens, ejusq; virtutes Magistri sui verbis prædicans: ita ut ad Febrilem æstum temperandum Sorbitionibus potissimum confidat. Itaque sive Urinam ^p cieri, sive humores attenuari, & incidi, ^q sive sputa educi, ^r sive alvum liquari ^s cupit, cum Pisanis atq; jusculis modò simplicibus, modo in quibus Medicamenta ad id idonea dissolvuntur, id exequitur. Utcumq; autem victu tenui in Febris utatur, in iis tamen ubi vires jam deficiunt, sicut in Morbo Cardiacò, sive is per se, sive ex alio, uti Phrenitide, oriatur, a paulò largiori cibo, vinique præsertim potione, nullis adhibitis Medicamentis, subsidium unicum petit. Vinum enim, inquit, in substantiâ celeriter alit, usq; ad extrema ubiq; permeat, robori robur adjicit, Spiritum torpentem excitat, frigus calore temperat, humorum redundantiam comprimit, extrorsum erumpentia atq; diffluentia coerces: Ad hæc odore suave ac Jucundum est, ad con-

^k Cæli. Aureliani. in Cephalæa. ^l Præf. ad. Lib. 2. ^m Hippocr. Lib. de Aliment. ⁿ Pag. 115, lin. 15. Pag. 124, lin. 38. ^o Pag. 96. ^p Letharg. Phrenit. ^q Pleur. ^r Ibid. ^s lb.

firmandas vires vitamq; restaurandam valens, & ad mentem in furore mitigandam efficacissimum. ¹ Eo itaq; uti præcipuè *Cardiaco* utitur, sed cum eâ cautione, ut neq; in Inflammationibus ^u propinetur (quoniam in his dolores auget, sed ubi hæ absunt, naturam instauret) neque ita meracum, ut hominem inebriet nervosq; offendat ^x. Id ideo cum cibo aquâq; mixtum aliàs dari præcipit, eam mediocritatem interim secutus, ut neque æger inediâ consumatur, neque cibi copia opprimatur ^y. Hâc præcipuè viâ in Curatione *Acutorum*, quibus Febres conjunguntur, nititur: vix nisi in *Pleuritide* quidem & *Peripneumoniâ* Medicamenta paulò largiùs adhibens, ea scilicet quæ humores extenuent & ad transpirandum idoneos reddant, quæque eosdem lubricos fluxosq; ita ut per superiora educi possint, efficiant ^z. In his itidem duobus ^a Morbis Medicamenta *somnifera* devorari jubet, quæ ut Antiqui omnes perrarò præceperunt, ita sub mortem, quanquam hanc ab iis acceleratam minimè sensisse videatur, Communi autem præjudicio deterritus, usurpari vetat. Nam si, inquit, in ipso Strangulatûs impetu & morbo appropinquante, id genus Medicamenti exhibeas, Te necis authorem vulgus esse arbitrabitur ^b. Siquidem & Anodynâ in *Ileo* uti haud dubitat, ^c *Theriaca* puta, &c. licet in eodem Morbo *somnifera* Medicamenta Medico vix adhibere licere dixisset, nisi ^d ita ut, cum præsentia mala haud evitari posse manifestè prævideat, ægrum aliquando gravitate capitis torpidâ sopiat. Ex omnibus autem, quotquot adhibet, tam ad Acutos quam Diuturnos morbos, medicamentis, præcipuè *Castoreo* utitur: utpote quod nervorum morbis mederi censeat, in Lethargo ^e scilicet, Apoplexiâ, Tetano, suffocatione Hystericâ, Satyriasi, Epilepsiâ, Gonorrhæâ. Id itaq; cum inter omnia concoctionem promoventia ^f excellat, modò potui dat, modò in intestina infrâ injicit, modò in nares, utpote omnium sternutamenta excitantium optimum, inspirat: externis deniq; applicationibus, *Perfusionibus* scilicet, *Illitionibus*, & *Cataplasmatibus* immiscet. In curandis autem morbis diuturnis paulò frequentius medicamenta præcipit, quorum præcipua sunt quæ ad concoctionem faciunt, uti *Absinthij* succus, *Theriaca*, *Mithridatium*, *Bestini Antidotus*, *Castoreum*, & &c. præcipit etiam ea quæ *Urinam* movent, uti in Jecoris abscessu & Renum affectibus: aliquando & *sudorem* moventia quæq; perspirationis vias fluxiliores ^h efficiunt, præscribit. Sed nuspam ita prolixus est in remedijs adhibendis, ac in morbo illo omnium contumacissimo, Elephantiasi. Id quidem obiter notandum, quòd *Hippocratem* secutus uti quiete in Acutis multum utitur, ita ad Diuturnos exercitia maximè commendat. Horum

¹ Phrenit. 99. ^u Syncop. 127, 1. ^x Choler. ^y Syncop. 127, & 128. ^z 120, 30.
^a Pleurit. 117, 35. ^b Peripneum. 121, 1. ^c 132, 30. ^d Ib. 9. ^e 102, 23. ^f 150, 43. ^g 151. ^h 136.

ille varia genera perſcribit: quæ non modò in Diuturnis morbis adhiberi vult, ſed etiam poſt Acutorum deceſſum, ubi ij in longos tranſiverintⁱ. In ordinandâ victûs ratione valde accuratus eſt: præfertim omnia quæ ad *Lactis*, *Aſiniæ*, *Caprini*, *equini*, *ovilli*, etiam muliebris uſum pertinent, multis in locis fuſiùs exponit.

Quod ad *externa* Remedia ſpectat, ea tam in acutis quam diuturnis morbis frequentiffimè uſurpat. In hoc quidem cum *Methodicis* maximè congruens, uti etiam in evidentium ſignorum deſcriptione; cum alioqui tam in cauſis ſubtilioribus enarrandis ex *Anatomia* ſcilicet petitis, quàm in magnorum remediorum indicationibus, ab ijs ut plurimum diſſentiat. Itaq; *Perfuſiones*, *Epithemata*, *Fomenta*, *Illitiones*, *Cataplaſmata*, *Suffimigia*, *Embregmata*, *Balnea*, &c. omnis ferè pagina deſcribit, ad refrigerandum & calefaciendum, ad humectandum & ſiccandum, ad relaxandum & aſtringendum, ad emolliendas partes & roborandas, ut humores per habitum digerantur, ut corpora fluxa & ad perſpirationem apta reddantur. Horum materia moduſq; quo adhiberi debeant ubiq; occurrit. De *Sinapiſmis* itidem & *Phænigmis* frequens eſt mentio: in quo auxilij genere ſæpius cum *Archigene* convenit, qui, docente *Ætio*, de his multa ſcriptitavit.

Quædam deniq; ex *Chirurgiâ* petit; in *Epileſiâ terebram* cranio adhibet; in capitis dolore, *uſtionem*; *ferramentum igne Candens* in abſceſſu Jecoris ſuadet; de *Aſperâ arteriâ ſecandâ* loquitur, quamvis ſectiõnem ipſam improbat. In *Calculoſis* *Veficam* incidi jubet, locumq; incifionis designat: ad *Urinam* eliciendam *Cathetere*, niſi inflammatio adſit, utitur. Hæc ferè habet *Chirurgica*: & ſane dolendum eſt periſſe ea, non modò quæ de hoc^k ipſo argumento ſcripſit, ſed quæ de omni^l genere *febrinum*, quæ de morbis^m *mulierum*, quæ de *Pharmacîâ* ſeorſim expoſuit. Ingens ſanè hoc rei *Medicæ* diſpendium, quòd vel minima *Scriptoris* elegantiffimi *Monumenta* interciderint.

ⁱ Syncop. Marafm. ^k 128, 155. ^l 103. ^m 116.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΠΕΡΙ
ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
ΟΞΕΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΩΝ
ΠΑΘΩΝ,
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

ΠΕΡΙ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΟΞΕΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΩΝ
ΠΑΘΩΝ,
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

ΕΝ
ΟΞΟΝΙΑ.

ALFRED

WATKINS

ALFRED WATKINS

OF THE

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

WATKINS

ΑΡΕΤΑΙΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΠΕΡΙ

ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Φρενιπλῆς.	*	*	*	*	*	Κεφ. α΄.
Περὶ Ληθαργικῆς.	*	*	*	*	*	β΄.
Περὶ Μαρασμοῦ.	*	*	*	*	*	γ΄.
Περὶ Αποπληξίης.	*	*	*	*	*	δ΄.
Περὶ Επιληψίης.	*	*	*			ε΄.
Περὶ Τετάνου.						ς΄.
Περὶ Συναγχῆς.						ζ΄.
Περὶ τῆς κατὰ τὴν Κιονίδα πνεύματος.						η΄.
Περὶ τῶν κατὰ τὰ Παρίσθια ἐλκῶν.						θ΄.
Περὶ Πλευρίτιδος.						ι΄.

Α

ΠΕΡΙ

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Π Ε Ρ Ι

Ε Π Ι Λ Η Ψ Ι Η Σ.

Κεφ. ε'.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * ἀμελύπτες, ἱλιγροί, τειρόντων ἑάρεα, φλεβῶν ὃν τῶ τετρα-
 χίλῳ πληρώσιες ἔς ἀφ' ἑαυτῶν· ναυτία τὰ πολλὰ μὲν ὅπῃ στίποις, ἔχ' ἥκυ-
 σα ὃ καὶ ἐπ' ἀσπίσιν καὶ βληχρῇ· καὶ φλέγμα ἐμείν' συχρόν· δύσσοιπ' καὶ
 ἀπεψία ὅπῃ σμικροῖσι ἐδέσμασι· φουσάδες, ἐπηρμηνοὶ ὑποχρίδρια. Τὰδε μὲν
 αὖθις διηγερέα.

Ἦν δὲ πλησίον εἶδετο ἡ τοῦ παρεξυσμῆ, κύκλῳ μαεμαρυγῇ πρὸς τῆς
 ὀψιᾶς προφύρεων, ἢ μελέων, ἢ πάντων ὁμῶς συμμεμυγμένων, ὡς δοκέειν τῷ 10
 ὃν ἄρα τὴν τεταυῶν ἱρὴν ἦτοι ὥτων βαρυομένη· ὀργίλοι, πικρόχολοι πρὸς ἀλ-
 γος. Κατέπεσον γὰρ πνίς ὑπὸ πρὸς φάσι· ὃς ἀδυμνῆς. μετεξέτεροι ὃ ρό-
 ματι ποταμοῦ ἀτενῆς ἐνιδόντες, ἢ τσοχῶ διδυμνῆ, ἢ βέμεικι ἐλαιομνῆ.
 ἄλλοτε ὃ ὁσφρησις βαρεῶν ὁσμῶν κατέβαλε, ὥσπερ γαράτε λίθες. Τοῖςδε
 μὲν ἔν ὃν τῇ κεφαλῇ τὸ χαλὸν ἐσπρίχθη τε, ἔς ὅτε ὕψην πημανθὲν ἄρχε. μετ- 15
 ἐξέτεροι ὃ καὶ δὸς τῷ πρὸς ῥωτέρω τῷ κεφαλῆς νόσων, ὁκόσα συμπαθεῖα τῇ
 ἀρχῇ γίγνεται. Δάκτυλοι γοῦν μεγάλοι χειρῶν ἢ ποδῶν ξυμῆλκον, καὶ
 πόντο

πίνου, καὶ νάεσσι, καὶ τρέμει ἐπεὶ, καὶ ἐς κεφαλὴν τετέων ἡ ὀρμηὶ ἦκεν.
 ὡς ἔσπον τὸ χαλὸν εἰς τὴν κεφαλὴν ἵκηται, παύεται τετέοισι γίγνεται, ὡς
 δὸτὸ πληγῆς ἡ ξύλας, ἡ λίθου καὶ ἰσχυροῦς ἐκδηγεῖται, ὡς ὑπὸ τοῦ ἔξ ὅπι-
 βελῆς παύχθοντες. ἡ δὲ μὲν τοῖσι ἀπάτη γίγνεται, ὁκόσσοις τόδε παρῶν τὸ
 χαλὸν ξυνέπεσε. Οἷς δὲ ξυνήτες τὸ πάθος, ὡς ἐπὶ μὲν ἡ νῆσος, ἐς δακτυ-
 λον δὲ ἡδὴ ἀφίκηται, ἡ δὸτὸ τοῦ ἄρξῃ, ξυνήτας ἀεργὰς χαλέουσι τὰς παρ-
 εόντας, παρῶσι δὲ μέλλοντος ὑπὸ ἐμπειρίας· ἀσφίγγειν τε καὶ ἀνακλᾶειν
 καὶ ξυντένειν δέον· τὰ χατάρχοντα μέρεα· ἐαυτοὶ δὲ ἐαυτοῖσιν ἔλκουσι τὰ
 μέρεα, ὅπως πρὶν τὴν νῆσον ἰσχυροὶ μύροι· ἐσφῆαν ἡ τοιῆδε Ἰπικουρή κοτὲ
 10 καὶ ἐς τὴν ἡμέραν, σημασίην δώσαντο. Πολλοῖσι δὲ φόβος ἐστὶ, ὡς ὅπινται
 θυρίδας, ἡ σκίης φαντασίη, καὶ ἔτι χατέπεσον.

Εν δὲ τῇ σημασίᾳ ἀνασθῆναι μὲν κέεται ἀνθρώπων· χεῖρες δὲ σπασμῷ
 ξυνέχονται· σκέλεα δὲ ἀσπεπλεγμένα μένον, ἀλλὰ τῇδε κακῶς βαλλό-
 μενα αὐτοῖς δὸτὸ τῶν τεινόντων. Εσφαγμένοι τῶν ἡδὴ ἰκέλη ἡ ξυμ-
 15 φορή. αὐχλὴ ἀγκυλῶ· κεφαλὴ ποικίλως ἀσφύγγεται. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 ἐς τὸ πρὶν τὸ ξέστα, οὔτε ἐς τὸ σέρνον ἡ γῆρας ἐρείδεται. ἄλλοτε δὲ ἐς τὸ μετά-
 φρεον ἀνακλᾶται, ὅπως τοῖς δὸτὸ τῆς κόμης ἐλκομένοις βίη, οὔτε ἐνθα ἡ
 ἐνθα ὅπινται τὰς ὥμοις ἰζάνται. Χάσονται μέγα· σῶμα ξηρόν· γλώσσα παρῶν,
 ὡς καὶ κίνδυνον τρώματὸς μεγάλα γίγνεται, ἡ δὸτὸ μὲν· κοτὲ σπασμῷ ξυν-
 20 εἰσποῖναι ὁδοῦντες· ὁφθαλμοὶ ἐκδηγεῖται· βλέφαρα τὰ πολλὰ διέχονται
 ξυνὸν παλμῶ, ὡς δὲ Ἰπικουρή κοτὲ ἐξέλκοιεν, καὶ ξυμβάλλουσι τὰ βλέφαρα,
 ὡς ἐπὶ τὰ λυγρὰ ὀφθαλμοὶ ὑπὸ ὑποφάσι. ὁφθαλμοὶ ἄλλοτε μὲν ἐς τὸ μεστέφρεον
 ἀνιμύονται, ὅπως τοῖς χαλεπύνοισι· ἄλλοτε δὲ ἐς τὰς κροτάφοις ἀπὸ γμύρας
 πολλὸν πᾶλλον, ὡς τὸ δέσμα παρὶ τὸ μέτωπον σφόδρα παρῶνται, καὶ
 25 τὰς δὲ μεστέφρεας ρυτίδας ἐξαληλίφθαι. μύλα ἐξυθροῖ, παλλόμενα· χεῖλεα,
 κοτὲ μὲν ἀμφὸς ἐξὸν μεμνηκότα, ἄλλοτε δὲ ἐς τὰ πλάγια ἀπὸ γμύρας,
 τοῖσι ὁδοῦνται παρῶνται, τοῖσι μειδιῶσι ὁμοίως ἐρύθημα μύλων.

Εν αὐτῇ δὲ τῇ χαλῶ, ἐπὶ πελιδνότης τῇ παρῶνται παρῶνται· ἀγγείων
 τῶν ἐν τῇ αὐχλὶ ἀφῆταις· ὡς ἐν πνίγῃ, ἀφῶνται ἀνασθῆναι, καὶ εἰ μέγα ἐμβοῆς·
 30 νυγμὸς δὲ, καὶ σφαιγμὸς ἡ φωνή· καὶ ἡ ἀναπνοή, καὶ ἡ πνίξ ὡς ἀπαγχονίη.
 σφυγμοὶ σφοδροὶ, καὶ ταχέες, καὶ μικροὶ ἐν τῇσι δέχονται· μεγάλοι δὲ, καὶ
 βροχθεῖς, ἐπὶ νωθροὶ ἐπὶ τῇ τέλει· αὐτὰρ οἱ δὲ ἐς τὸ ξυμῶλον. αἰδοίων ξυνῶ-
 σις. Τὰδε μὲν οὖν ἐς τέλος τῆς σημασίας πάχουσι.

Εν δὲ ἐς ἀφῆσιν ἀφικνέονται τῇ χαλῶ, ἔρα αὐτόματα, κοιλίας παρῶ-
 35 πλυσις· μετεξέτεροις δὲ καὶ γονῆς ἀπόκρισις, τῇ ἐλπίδι καὶ πίστι τῇ ἀγ-
 γείᾳ, ἡ γαργαλισμῶ τῇ πόνοι, καὶ ὑγρασίας παρῶνται· γίγνεται γὰρ ἐν νω-
 θροῖσι πόνοι καὶ τοῖςδε. σῶμα διυγρὸν· φλέγμα πολλόν, παχὺ, ἐπὶ ψυχρόν, ἐπὶ

εἰ ἔλκοις αὐτὸ, ἐπὶ μᾶλλον ἂν πληθύνῃ αὐτὴ μύρσμο. Ἦν δὲ χρόνῳ μακρῷ καὶ πόνῳ πολλῷ βρασθῆναι μὲν τὰ ἐνδοῦν ἔθνησκον, πνῦμα δὲ ἐγκατεργχθὲν τὰ πάντα σείσει, σπασμὸς δὲ καὶ τάραχος τῆς αἰτίας ἔη, κλύδων δὲ ὑγρῶν ἀναπνέει ἐς τὰς ἀφροσύνας, σίμα, ἔρινα, σὺν ὑγρῷ τὸ πνῦμα, ἀνεσις δὲ τὸ πνῦμα πνίξιον ἀπάντων ἔοικε· ἀφρὸν δὲ δόποπύουσι, ὥσπερ ὅπῃ τοῖσι μεγάλῃσι πνύμασι ἡ θάλασσα τὸ ἀχνύει· οὕτε καὶ ἐξορύσσεται δῆθεν, ὡς τελευτήσαντων ἔχεται. Ἐπὶ δὲ τῇ δόποπύουσι, νωθροὶ τὰ μέληα τὰ πνεύματα, καρφάρικοι, ἀφελυμνῆροι, πάρετοι, ὠχερῆ, δόδυμοι, χαπιφῆες, χαμάτω καὶ αἰσχύνη τὴν δεινὴν.

Π Ε Ρ Ι

10

Τ Ε Τ Α Ν Ο Υ.

Κεφ. 5'.

ΣΠΑΣΜΟΙ οἱ Τέτανοι, χάετα μὲν ὁπίπονοι, ὀξύτοι δὲ κτεῖναι, ἀπὺρ ὅδδὲ ῥηίδιοι λυθλῶται. Μυῶν τῆς ἐν γνάθει, ἔς τερόντων τὰδε πάρετα. Ξυωδιδῶν τε τὸ χακὸν ἐς τὸ πᾶν· ἀπάντα γὰρ ξυμπαρετα τῇσι ἀεχῆσι γίγνεται. Ἰδέαι δὲ τῆς ξυωδιδῆς ἔασι τρεῖς, ἐς δὴν, ἐς τὸ χατόπιν, ἐς τὸ πνεύματι. Ἐς δὴν μὲν ὁ Τέτανος, οὕτε ἀεχῆς ἀνθρώπων καὶ ἀχάμης ἐντέταται. Αἱ δὲ ἐς τὸ πνῦμα, ἢ ἐς τὸ πνεύματι ξυωδιδῆς ξυὼ τῇ τάσει καὶ τῷ χωρίῳ ἴχουσι τὴν ὀπίκλησιν. Τὴν μὲν γὰρ χατόπιν τὴν νοσέουσαν ἀνάκλησιν ὀπίκλητον χαλέομεν, τῶν τῆδε πεποιθῶτων νύδων. Ἐμπερσώτονον δὲ, ἢ ἐς τὸ πνεύματι χαμπύληται ἀνθρώπων ὅπῃ τοῖσι πνεύματι νύδουσι. Τὸν γὰρ νύδων καὶ ἐντάσειον ἔνομα.

Περσάσιες δὲ τῶνδε μυῖαι. καὶ γὰρ ὅπῃ τρώματι φιλέουσι γίγνεται, ὑμῖος, ἢ μυῶν, ἢ νύδων νυγῶντων, οὕτε τὰ πολλὰ ἐνέσκουσι ὅπῃ τρώματι γὰρ Σπασμὸς ἐσθιάσμιος. Σπᾶται δὲ καὶ ὅπῃ ἀμειλώματι ἡ γυνή· ἀτάς καὶ ἡδὲ ἐ μάλιστ' ὀφειλόμεν. Καὶ τευ πατάξαντες μεγάλως τὴν αἰτίαν μετεξέτεροι σπῶνται. Καὶ ψύξις δὲ χάετα ἴχουσι γίγνεται αἰτία. ἀλλὰ τόδε χεῖμα μὲν μάλιστ' πάντων πικρὰ τὰδε τὰ πάρετα· δόπερον δὲ ἦε, σὺν τῷ μετοπύου· γερὸν δὲ ἦε, εἰ μὴ χατάρξει τρώμα, ἢ νύδων ἀλλοδαπῶν ἐπὶ δῆμι. Γυναῖκες δὲ ἀνδρῶν σπῶνται μὲν μᾶλλον, ὅπῃ ψυχραί. ἀτάς αἰδὲ ὀφειλόμενται μᾶλλον, ὅπῃ ὑγραί. Ἠλικία δὲ, παῖδες μὲν ξυμῆες, ἀλλ' ἐ μᾶλλον ἐνέσκουσι, ὅπῃ ζύνητες ἔς οἰκῶν πάρετα. νέοι δὲ τετέων ἵουσι πάρετα, μᾶλλον δὲ ἐνέσκουσι. ἀκμάζοντες ἦε. γέροντες δὲ πάντων μᾶλλον καὶ πάρετα, ἔς ἐνέσκουσι αἰτία

αἴπῃ γὰρ ψύξις καὶ ξηρότης γίγεται, καὶ θάνατος ἡ φύσις. Ἦν δὲ ἡ ψύξις ἐν
συν ὑγρῷ, ἀσυνέστει τε ὡς ἀσφαλές τρεῖς ἐς κάθυλον οἱ Σπασμοί.

Ζυώσι μὲν αὐτοῖσι, ἀνδρὸν μὲν ἀπασι εἰρήδης, πόνοις δὲ ἐντασις τενόντων,
καὶ ῥάχῃ, δὲ μυῶν τ' ἐν γνάθῃσι, καὶ θώρηκι· ἐρείδουσι γὰρ τὴν κατὰ γῆρυν
5 πρὸς τὴν αἰῶν, ὡς μὴδὲ μοχλοῖσιν ἢ σπλυνὶ ἀφ' ῥηϊδίας εἴσται διωμάδης. καὶ
δὲ καὶ βίῃ ἀφ' αἰσθάνων τὰς ὁδόντας ἐντάξῃ πρὸς ὑγρὸν, καὶ χαταπίνουσι, ἀλλ' ἐκχέουσι,
ἢ ἐν τῷ σώματι ἴχουσι, ἢ ἐς τὰς ῥίνας ἀνακόπεται· ὅ, τε γὰρ ἰσχυρὸς συνερεί-
δε, καὶ τὰ πρὸς ὁμα σκληρὰ καὶ ἐντεταμένα ἐόντα καὶ ζυμπίπῃ εἰς τὴν ἐν-
θληψιν τῶν χαταπινομένων. Πρὸς ὅσα ἐρυθρὰ, πεποικιλμένα· ὀφθαλμοὶ μ-
10 κροῦ δὲν ἀτενέες, μόλις ἀειδνόμενοι· πνίξ ἰσχυρὴ· ἀναπνοὴ χακὴ· χεῖρῶν
καὶ σκελέων τάσις· μῦες παλλόμενοι· πρὸς ὅσα ποικίλως ἀφ' ἑσθ' ἀπὸ μύλων,
καὶ χεῖλεα τερωμώδεα· γῆρας παλλομένη. ὁδόντων ἀρεῶν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἂν
πρὸς δὲ τὰ ὅσα, ἐγὼ δ' ἐνθουμῶν, καὶ ἐθουμάζον. Οὕτως ἐπὶ χεῖρῶν μέγας
δυσχερὴς χατερεῖς, ἢ αὐτομάτως ἐκχέουσα, θληβομένης τ' κύστις. Τὰ δὲ
15 μὲν αὖ ζυῶν πάσῃ ἰδέῃ Σπασμῶν.

Ἰδία δ' ἐκάστης, Τεταίνε μὲν, ἢ ἐς διττὴν δύναμιν ὅλου ἀσφαλῆς πάντι καὶ
ἀκλινῆς· διττὰ δ' καὶ σκέλεα, δὲ χεῖρες.

Οπισθοῦνται δὲ κατὰ πῖν ἀγκύλῃ τῶν ἀνθρώπων, ὡς τὴν κεφαλὴν ἀνακε-
κλασμένῳ μεσσηγὺ τῶν ὁμοπλατέων κέεας. βρόχῳ δ' ἐξέχῃ γῆρας τὰ πολ-
20 λὰ δίστα, ἀπῆλπον δὲ, εὐτε ζυμνείδῃ τῇ αἰῶν· ῥωχμὸς ἢ ἀναπνοή· πρὸς πετέες
καὶ πῖν, καὶ θώρηκα· ἔργον τετέοισι μᾶλλον ἀκχεατέ· ὁπρᾶσειον ἐπτεταμένον,
καὶ, εἰ ὁπρᾶσειοις, ἐνθῆν· χεῖρες ἐν ἐκτάσι κατὰ πῖν κεκλασμέναι· σκέλεα
ζυγχεαμμένα, ἐνθῆν γὰρ ἰγνύι χακὸν πὶ χαμπίε).

Ἦν δὲ ἐς τὸ ἐμπερᾶν ἐλκων, χεῖροι μὲν τὰ νῶτα, ἐπ' ἴσον τοῖσι μετα-
25 φρένοισι τῶν ἰσχυρῶν ἐξωθουμένων. ῥάχῃς ὅλη ἐς διττὴν. κεφαλὴ πρηνῆς, ἐς θώ-
ρηκα σωνηνοκῆα· γῆρας ὅτι τοῖσι σέξοισι πεπηγῆα. χεῖρες σωνηνοκῆα·
σκέλεα ἐκτεταμένα. Πόνοι ἀπάντων χατερεῖς, φωνὴ ἀπάντων κλαυθμώδης·
σενάζουσι δὲ μύζοντες βύθιον. Ἦν μὲν οὖν τοῦ θώρηκα δὲ τῆς ἀναπνοῆς λεί-
πει τὸ χακόν, ῥηϊδίας τε ζῆν ἀπῆγαγε. ἀγαθὸν μὲν τῷ νοσήσει, ἐς πόνον, καὶ
30 ἀφ' ἑσθ' ἀπὸ μύλων, καὶ αἰσθάνων ἀπαλλαγῇ· ἀλυπότερον δὲ ὡς τοῖσι πρὸς εἶναι, κῆν ὑδρὸς,
ἢ πατὴρ ἐν. Ἦν δὲ ἐς τὸ ζῆν ἐπὶ ἀφ' ἑσθ' ἀπὸ μύλων, τ' ἀναπνοῆς, εἰ καὶ χακῆς, σωτε-
λουμένης δ' ἐν, ἐς τὸ πρὸς εἶναι καὶ ἐξουμάται μόνον, ἀλλὰ καὶ σφαιροῦται, ὡς
τ' κεφαλὴν ἐπὶ τοῖσι γένεσι ἔχειν, καὶ τὰ σκέλεα καὶ τὰ νῶτα ἐς τὸ πρὸς εἶναι
κεκλάδης, ὡς δοκέειν ἐς ἰγνύη καὶ γόνυ τὸ ἀεθρον ἐξωθῆναι. Εξ ἀνθρώπων ἢ ζυμ-
35 φρενῇ, καὶ ἀτερπῆς μὲν ἡ ὄψις, ὁδοντῆς δὲ καὶ τῷ ὁρέοντι γέν· ἀνέχετον δὲ τὸ δει-
νόν· ἀγνοσία δὲ ὑπὸ ἀφ' ἑσθ' ἀπὸ μύλων καὶ τοῖς φιλτάτοις ἀνθρώποις· διττὴ δὲ τοῖσι
πρὸς εἶναι, ἢ πρὸς εἶναι ἐκ ὅσῃ, καὶ ἀγαθὴ γίγνεται, ἀπελθόμεναι τῶν βίου τῶν

κράνοντα, ἐς ἀπαλλαγὴν, ζὺν τῷ ζῆν, καὶ τῷ πόνοι, καὶ τῷ ἀτερεῶν κακῶν. Ἀτὰρ ὅδ' ἐν ἰστροῖς, σφραῖν, ὀρέων, ἔτε ἐς ζώων, ἔτε ἐς λυπῶν, ἀτὰρ ἔτε ἐς μορφῶν ἐπ' ἐπαρκεία. εἰ γὰρ καὶ ἐπευθύναι ἐθέλοι τὰ μέλη, ζῶντα ἂν ἀνατμήσαι καὶ κατὰξαι τὸ ἄνθρωπον. Τοῖσι ἔν κεκρατημένοις ἐκείνι ἐγγχειρῶν ξυνάχεται) μένον. ἥδε ὅτι τὸ ἰστροῦ μεγάλη συμφορὴ. 5

Π Ε Ρ Ι

Σ Υ Ν Α Γ Χ Η Σ.

Κεφ. ζ'.

Η ΣΥΝΑΓΧΗ χάτοξυ μὲν τὸ πάθος. ἀναπνοῆς γὰρ ἡ πίσις. Δύο γὰρ τὰ εἶδεα. Ἡ γὰρ τῷ ὀργάνων τῷ τ' ἀναπνοῆς ὅτι φλεγμονή. ἡ μὲν 10 νον τὸ πνύματ' πάθος, ἐφ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἴχοντο.

Ὁργάνων γὰρ, σφραῖν, ὀρέων, φρυγγέων, κίων, ἀκρης ἀρ-
πείας. ὡς δὲ ὀπνέμεται ἡ φλεγμονή, καὶ γλώττης, καὶ γνάθων τῷ εἶσω· εὖτε
παραλλάσσει τὸ ὀδόντων τὴν γλώττην ὑπερβολῇ μεγέθει, πύμπλησι γὰρ τὴν
χώσιν τὸ σῶμα, ὅτι τὸ πᾶσι τῶν ὀδόντων ὑπερβολῇ ἐκείνῃ. Συνάγ- 15
χη, καὶ Κυνάγχι τὸδε καλεῖται, ἥτοι τὸ ξυτεχέει πάθει τῶνδε τῷ ζῶν, ἡ τῷ
ξυτητεῖ τὸ πᾶσι τῶν γλώττης καὶ ἐν ὑγείᾳ.

Τὸ ἐτέρω γὰρ εἶδει τὰ ἐνδύα ζύνεσι. ξυμπῶσις τῷ ὀργάνων, ὅτι ἰστροῦ ὅτι
μᾶλλον τῷ ἐκείνῃ φύσιν. ὅτι πνίξ καρτερή, ὡς δοκεῖν σφίσι αὐτέοις ἐς θά-
ρηκα ἐς τὸ ἀφῶν ἐγκεκρυφθῆναι τὴν φλεγμονὴν ἀμφὶ καρδίαν ὅτι πνύματα. 20
Συνάγχι τὸδε καλεῖται, οἷον σπινθὴρ ἐνδον, καὶ ἀγχεσεν. Εμοὶ γὰρ δοκεῖ
αὐτὴν τὸ πνύματ' μὲν τὸ κακὸν ἐμμεῖναι, τρεπὴν πονηρῶν ἐς τὸ θερμό-
τατον καὶ ξηρότατον τρεπομένη, ἀνδρῶν τὸ σῶμα τὸς πνός φλεγμονῆς. Ἐπὶ γὰρ
μέγα τὸ θάνατον. ὅτι γὰρ ἐν Χαρῶνισιν αἱ πνίξεις ἐς σωματῶν πάθει ὀξυτάτω
γίγνεται, ἀλλὰ καὶ μὲν εἰσποῖσι θνήσκουσιν ἄνθρωποι, πρὶν τὸ σῶμα κακὸν πᾶσαι. 25
Ἀτὰρ ὅτι γλώττης καὶ ἐκείνῃ εἰσποῖσι μόνον ἐς τὴν ἀναπνοὴν, ἔπ' μὲν
ἐνδύακόντο, λυαῖ ὁ ἄνθρωπος. Τοῖσι δὲ αὖ τ' ἀναπνοῆς τὴν τρεπὴν ὅτι
ἀδύνατον γίγνεται εἶδοθεν. ἐπεὶ καὶ ἄλλα μυρία τῷ ἐν ἀνθρώπῳ τὸ αὐτὴν ἰδέσθαι
τοῖς ἐξωθεν αἰτίοις ἴσχει. Χυλοὶ φθείροντες, ἐσθῆν, καὶ ἐξωθεν. ἀτὰρ καὶ νῦν
φαρμάκοις δηλητηρίοις ἴκελαι, καὶ δὸς φαρμάκων ἐμέεσι, ὁκοῖα πυρετῶν εἰ- 30
νεκα. Ὅθεν ὅδ' ἀπεικός ἐν τῷ λοιμῷ τῷ ἐν Ἀθήνῃσι μετεξέτεροις δοκεῖν
τὰ φρέατα ἐν τῷ Πειραιῶς ὑπὸ Πελοποννησίῳ ἐμβεβληθῶς φάρμακα. ὅτι γὰρ
ξυτήσιν ἄνθρωποι τὸ ξυτὸν τὸ κακὸν τὸ λοιμῶδες πᾶσι τὰ δηλητήρια.

ζύνεσι

Εὐνεσι ὃ τοῖσι μὲν Κυναγχοῖσι φλεγμονὴ σφριδμίων, φαρυγγίθρε, παν-
 τος ὁ σῶματ'· γλῶσσαι παρ' ὧν ὑπὸ τὰς ὀδόντας καὶ τὰ χεῖλεα· σελοχόοι
 φλέγμα παχύτατον διπρῆρον καὶ ψύχον· ἐρυθροὶ τὰ πρὸς σῶμα, ὡς ἐπὶ ῥινοῖς
 ὀφθαλμοὶ ὀξείζοντες, ἀναπετέες, ὀξέφυθοι· τὸ ποτὸν ἐς τὰς ῥίνας ἀνακόπτεται.
 5 Πόνοι καρτεροί, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῷ πυρὸς συνδωκόμηντοι ἀμαρτυροῦνται· θώρηξ,
 καὶ καρδίη φλέγει· ποτὴ ψυχρὰ ἥεσθαι, εἰσπνεῖσαι δὲ μικρὸν πάλιν, ἔς τε καὶ
 ἀπεπνίχθῃ, ἐμφραγείσης τῇ ἐς τὴν θώρηκα διόδῳ. Εἰοίσι ὃ ἐς πιδύμονα ἢ
 ζύνδοσις ῥηϊδίως, οἱ δὲ μετὰ τὴν θνήσκουσι. πυρετοὶ νωθεοὶ, μαλακοί, ὕδεν ὠφε-
 λέοντες. Εἰ δὲ τῷ ἐς ἀγαθὸν τρέπεται, Ἀποστάσις γίγνεται· εἴητα ὡς εἴητα σφριδμίων
 10 ἔξω, ἢ ἐνδὸν ἐς τὰ παρ' ὧν. καὶ μὴ ζὺν νάκη μὴ χάριτα βραδέως, παρ' ὧν
 γίγνεται· μὲν, ζὺν πόνῳ δὲ καὶ κινδυνῷ. Ἦν δὲ τρεπομένων ἐς Ἀπόστασιν ὄγκος μέ-
 ζων ὑπογίγνεται, ἐς κορυφὴν τῆς Ἀποστάσεως ἀνισταμένης, αἰθρόον πνίγεται.
 Τάδε μὲν τὰ Κυναγχίης εἶδεα.

Εὐνάγχις δὲ, σύμπλωσις, ἰσχύσις, ὠχρόσις σώματι· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, εἰσω
 15 δεδυκότες· φάρυγξ καὶ γλῶσσαι ἀνεσπασμένοι· παρ' ὧν ὀφθαλμοὶ μᾶλλον
 παρ' ὧν αἰσθάνονται· Πνίξ ἢ τῷδε τῷ εἶδῃ τῆς παρ' ὧν πολλὸν πνεύματος
 τέρεν, ὃν θώρηκα ἔοντα ὁ καρδία, εἴητα ἢ ἀεχὴ τῆς ἀναπνοῆς. Οἱ δὲ ὀξείζοντες
 θνήσκουσι αὐτῶν· ἔδ' ὅπῃ καὶ πρὸν χαλῆσι τῇ ἰσχύϊ· ὃ δὲ καὶ ἐσκαλε-
 σάμενοι ὅθεν ὠδύονται, ἀπέθανον γὰρ πρὸν ἢ τῇ ἰσχύϊ ὅπῃ τέχνη χεῖρα.
 20 Οκόσις δὲ ἐς ἀγαθὸν τρέπεται, ὁφθαλμοὶ πάντα, ἀπὸ ἐξω ἢ φλεγ-
 μονὴ ὀξείζοντες, ὡς Κυναγχίης διὰ Συνάγχις γίγνεται. Ἀγαθὸν δὲ καὶ ὃν θώ-
 ρηκα Οἰδημα καρτερόν, ἢ Ερυσίπελας ἐμφανέως. Καὶ ἰσχύς δὲ ἀγαθὴ, ἢ σι-
 κήν ἐς τὴν θώρηκα τὸ κακὸν ἀνήγαγε· ἢ σὺν πνίξ ἐς τὰ σέρνα ὡς ἐς τὰ πρὸν γνά-
 θος μέρεα ὁφθαλμοί, εἰλκυσε ἔξω καὶ διέπνυσε. Μετεξέτεροι δὲ ἐς μὲν βραχὺ τὸ
 25 κακὸν ὑπὸ τῆς ἀπείρατος ἔξω, διόλου δὲ τὸ αἰθρόον ἐπαλινδρόμισε ὡς ἐπνίξε.
 Προφάσις δὲ μωρία· ψύξις μᾶλλον, ὅσον ἐκκαύσις, πληγὰ, ὅσων
 ἰχθύων διαπύσεις ἐς τὰ παρ' ὧν, ψυχροποσία, μέλαι, πλησμοναί, ὡς τὰ
 διὰ τῆς ἀναπνοῆς κακὰ.

Π Ε Ρ Ι
 Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Η Ν
 Κ Ι Ο Ν Ι Δ Α
 Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. η'.

35 Τὸ διὰ τῷ ὑπεράνω ἐκκενρὸς σῶμα σφριδμίων, κίων,
 καὶ γλῶσσαι χαλῆται· Σταφυλὴ γὰρ πάρεός ἐστιν ὄνομα. Νεῦρον
 B 2 δέ

δέ ὅτι ἡ κιονίς τὴν φύσιν, ἀλλ' ὑγρόν· ἐν γὰρ ὑγρῷ κέε⁹ χροῖον. Ὅδ' εἰ οὖν ὁ γα-
ραρεὼν πλεῖνα πάχ⁹ πά⁹σα. καὶ γὰρ ὅπ⁹ φλεγμονῇ παχυμέν⁹, ἴσ⁹ δὲ τῆς
βάσι⁹ ἀχ⁹ ἔ⁹ πέρα⁹ ἀκρε⁹ ὀπμήκης γιγνώμεν⁹, ἔ⁹ ἐρύθημα ἴχ⁹. Κίων
ἡ τῶδ' εἰ τὴν πά⁹ ἢ ὀπμήκης. Εἰ κ⁹ πέρας μόνον σφγγύλε⁹, καὶ μεγέ⁹
πελιδνός γίνεται, καὶ ὑπομελιδνίζει, Σταφυλὴ ἐπώνυμον τὸδ' εἰ τὴν πά⁹.
πάντα γὰρ ἴκελα αὐτῇ, ἔ⁹ ῥήμα, καὶ χροῖον, ἔ⁹ μέγε⁹. Τρίτον πά⁹ ὅτι
ὕμνων, ἐνθα καὶ ἐνθα, οἷον π⁹ λαίφρα πλατέα, ἢ νυκτερίδων πῆγες, ἐκφαί-
νον⁹. Ἰμάλιον τὸδ' εἰ καλέσται. ἱμάσι γὰρ ἴκελα αἱ τ⁹ ὑμνων εἰς πλάτος ὀξα-
πλώσιες. Ἦν δὲ ἐς λεπτόν καὶ ὀμνὴν ὑμένα τελευτᾷ κιονίς, οἷον π⁹ ὑραχόν κ⁹
πέρας ἴχ⁹σα, Κεράπεδον τὴν ἐπώνυμην ἴχ⁹. Γίγνε⁹ ἡ τὸδ' εἰ καὶ αὐτομάτως μ⁹
ἐκ⁹ ῥόμα⁹, ὅπως π⁹ καὶ ἔτε⁹· ἀτὰρ καὶ δὲ τομῆς ὀπκαροῖς, ἐγκαταλι-
πόντ⁹ τῆς ἱπ⁹ ὑμένα κ⁹ μίαν πλῆρην. Ἦν δὲ διαφά ὑμέσι διωτέοις ἐκ-
κρεμέσι ἐνθα ἔ⁹ ἐνθα γίνηται, ἔνομα μὲν ἐκ⁹ ἴχ⁹, τὸ δὲ πά⁹ ἐκδηλον.
ἅπαντα δὲ ῥηίδιον ἡσπόμενον γινώσκων.

Πνίξ ἡ ἐπ' αὐτέοις πᾶσι, ἔ⁹ ἡκιστα ῥηίδως κατὰ πᾶσι μὲν, ¹⁵
μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖσι Ἰμαντίοις, ἔ⁹ ὅπ⁹ τοῖσι Κεραπέδοις. γαργαλισμὸς γὰρ
τ⁹ δερκίης ἀπὸ τῆς ὑμνων γίγνε⁹. ἔσ⁹ ὅπ⁹ καὶ ἐνστάζει π⁹ τῆς ὑγρῆς λάτ⁹
ἐς τ⁹ δερκίην, ὅθεν ἀναεῖσται. Ἐπὶ δὲ τῇ Σταφυλῇ, καὶ τῷ Κίονι, δύσ-
πνοια ἐπὶ μάλλον, καὶ χάρτα πονηρὴ κατὰ ποσιν· ἔ⁹ γὰρ ἐς τὰς ῥίνας ἐπὶ τῶνδε
τὸ ὑγρὸν ἀναθλίβεται, συμπαδί⁹ τῆς ὀπμήκης. Γηραιοῖς ὁ Κίων συνήθης, ²⁰
Σταφυλὴ δὲ νέοις, ἔ⁹ ἀκμάζουσιν· πολὺαίμοι γὰρ, ἔ⁹ ὀπφλεγμονὴν μάλ-
λον. ἡβάσκει δὲ, ἔ⁹ πῆσι, τὰ ὑμνων. Τάμνει ἡ πάντα μὲν ἀσπεία.
ἐπὶ δὲ τῇ Σταφυλῇ ἐπὶ ἐρυθρῶσι, αἱμορραγίῃ, ἔ⁹ πόνοι, καὶ φλεγμονῆς ἐπίδοσις.

Π Ε Ρ Ι
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Α
Π Α Ρ Ι Σ Θ Μ Ι Α
Ε Λ Κ Ω Ν.

Κεφ. 9'.

ΕΛΚΕΑ ἐν τοῖσι ὀπμήμοις γίγνε⁹, τὰ μ⁹ ξυμῆτα, δὴ ἡτα, καὶ ἀσπεία.
τὰ ἡ ξένεα, λοιμώδεα, καὶ κτέοντα. Εὐήτα μὲν, ὁκοῖα κατὰ ἡτα, καὶ ³⁰
σμηκρά, καὶ ἀεαθῆ, ὅδ' ὀπφλεγμονὴν, καὶ ἀνώδυνα. Λοιμώδεα δὲ, ὁκοῖα
πλατέα, κοῖλα, ῥυτῶα, ὀππάγω λαυκά, ἢ πελιδνά, ἢ μέλας σιμωχόμενα.
Αφθαι τῶνομα τοῖσι ἔλκεσι. Ἦν δὲ ἔ⁹ ὁ Ἐπίταγος ἴχ⁹ βαθ⁹, Ἐρῆση τὸ πά-
9

90 ὁ δὲ ἔσθ' ἢ χαλᾷται. ἐν κύκλῳ δὲ τῆς ἐσχάτης ἐρύθημα γίγνεται καρτε-
 ρὲς, ὅ φλεγμονή, ἢ πόνος φλεβῶν, ὡς ἐπ' ἀνδρακτόν, ἢ μικρὰ διεξοδη-
 ματα, αἰαῖα γυγνόμενα, ἔπειτα παροξυσμικά, σιμῶνται τε αὖ, ὅ πλατὺ
 Ελκός ἐγγίγνεται. Κῆν μὲν ἔξω ἐς τὸ σῶμα νέμνται, ὅπῃ τὴν κινίδα ἤκετε μὴν,
 5 καὶ τὴν ἀπέταμε, ὅ ἐς τὴν γλῶσσαν ἐσκεδάθη, ἢ ἐς ἔλα, καὶ ἐς χαλινούς·
 ἢ ὀδόντες ἐκινήθη, ἢ ἐμελάνθησαν, καὶ ἐς τὴν τραχήλον ἢ φλεγμονὴν ἐξώ-
 κειλε. ὅ οἶδε μὲν ἢ πολυμέρεσι θήσκεισι, φλεγμονὴ καὶ πυρετοῖσι, χακωδὴ
 καὶ λασπιτή. Ἦν δὲ ἐς τὴν θώρηκα νέμνται ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας, καὶ αὐτῆμας
 ἀπέπνιξε. πνύμων γὰρ ἢ καρδίη ἔτε ὀδμῆς τοιῆςδε, ἔτε ἐλκῶν, ἔτε ἰχώρων
 10 ἀνέχονται, ἀλλὰ βῆχες ὅ δύσπνοιαί γίγνονται.

Αἴτιη μὲν αὖ τῶν ἔργων τῶν παλαιῶν, κατὰ ποσὶς ψυχῶν, τσηχῶν,
 θερμῶν, ὀξέων, συφόντων. τάδε γὰρ τὰ μέρη ἢ θώρηκα ἐς φωνὴν ἢ ἀνα-
 πνοὴν, ἢ κοιλίην ἐς ἔσθης ἀναπομπὴν, ἢ σπλάγχνα ἐς κατὰ ποσιν ἀνακοί-
 15 ται. Εἰ δὲ καὶ τοῖσι ἐνδον π. συμβαίνει πάθος, κοιλίην, ὅ σπλάγχνα, ἢ θώρηκα,
 ἢ ἐς τὸ ἰσθμὸν, καὶ τὰ στήθεα, ἢ τὰ τῆδε χωρία, τῶ χακοῦ ἢ ἀναφορῇ ἢ
 ἀπερρύθις. Διὰ τὸδε πυλὶα μάλιστα πάχ' ἀρεῖς ἦεν· μάλιστα γὰρ πυλὶα
 ἢ μέγα ἢ ψυχρὸν ἀναπνέει· πλεῖστον γὰρ τὸ θερμὸν ἐν τέτοιαι· ἀκατέα δὲ καὶ
 ἐδωδῆς, ἢ ποικίλων στήδυμια, ἢ ψυχροποσίη· ἢ βοῶται μέγα, ὅ ἐν ὀργῇ,
 καὶ ἐν πυλὶ. Καὶ κούρησι δὲ, μέχει καθαρίσις θημνίων, τάδε ξυνήθη.
 20 Χώρη δὲ τίκτης, ἢ Αἰγυπτιό· μάλιστα· ἢ γὰρ ἐς ἀναπνοὴν ἐν ξηρῇ, ὅ ἐς ἐδω-
 δὴν ποικίλη. ῥίζα γὰρ, καὶ βοτάναι, καὶ λάχθια πολλὰ, καὶ σπέρματα
 δειμῖα. καὶ ποτὸν παχὺ, ὕδωρ μὲν, ὁ Νεῖλος· θημὺ δὲ τὸ λυτὸ τῶν κρι-
 θῶν, καὶ τὸ τῶν βρυτέων πόμα. Τίκτης δὲ καὶ ἢ Συρίη, μάλιστα κοιλίη· ὅθεν
 Αἰγυπτία, καὶ Συριακαὶ Ελκεα τάδε κακίσκουσι.

25 Τρέψου δὲ θανάτω οἰκλῖς· πόνος μὲν δειμῶς, καὶ θερμὸς, ὡς ἐπ'
 ἀνδρακτόν· ἀναπνοὴ χαλὴ, ἀναπνέουσι γὰρ ὀδωδὸς σιπεδόνα κατεργῶν, τὸ
 αὐτὸ δὲ πάλιν σιμῶνται· τὴν θώρηκα ἐμπνέουσι· ἀσπερὶ, ὡς μηδὲ ἐωυτέων τὴν
 ὀδμῶν ἀνέχου· ὡχερὶ, ἢ πελιδνοὶ τὰ παρῶπα. πυρετοὶ ὀξέες· διψὸς ὡς
 ἐκ πυρὸς, τὸ δὲ ποτὸν ἢ παροξύνεται δέει τῶν ἐμπόνων· ἀσονται γὰρ, λὺ
 30 τοῖσι στήθεσιν ἐκλίβωσι, ἢ ἐς τὰς ῥῖνας ἀνατρέχει. Καὶ, λὺ μὲν χα-
 τακῶνται, ἀνακαθίζουσι, ἀνακεκλῖας ὅκ' ἀνεχόμενοι· λὺ δὲ ἀνακαθίσωσι,
 ὑπὸ λασπιῶν αὐτοὶ ἀνακλίνονται. τὰ πολλὰ δὲ ὀξυδοσάδω παρῶσι· ἀκατέα
 γὰρ ἡσυχίης τὴν ἡρεμῆν φάγουσι, πόνω πόνον λύσαι θέλοντες. ἀναπνοὴ ἔσω
 μεγάλη, ψυχρὸν γὰρ ἦρα ποθέουσι ἐς ἐμψύχην· ἔξω δὲ σιμῶνται, πυρίκαυτα
 35 γὰρ ἐόντα τὰ Ελκεα παροξυσμικά· ὑπὸ θερμῆς τῆς ἀναπνοῆς. βράγχες,
 ἀφώνη. καὶ τάδε ὅπῃ τὸ χάκισ ἐπείγῃ, αὐτὸ ἀφρόν κατεπεσύντες ἐς τὴν
 γλῶν, ἐξέλιπον.

Π Ε Ρ Ι

Π Λ Ε Υ Ρ Ι Τ Ι Δ Ο Σ.

Κεφ. ι'.

ΥΠΟ τῆσι πλευρήσι, καὶ τῇ ράχι, καὶ ὧ ἐνδον θάσσησι, ἄρχει κλειδῶν, ὑμῶν λεπὸς κραταῖος ὑπέσφραται, τοῖσι ὁσέοισι προσπεφυκῶς, Ὑπε-
ζωκῶς τένομα. Ὡδ' ἐπὶ φλεγμονῇ γέννται, πῦρ ξυνὸ βηχί, καὶ πύαλοισι
ποικίλοις. Πλευρίτις τὸ πάθος καλεῖται. Χρὸν δ' ταῦτα ἀλλήλοισι ξυνοδέα
καὶ ξύμπνοα ἔμμεναι ἀπὸ μιῆς αἰτίας ξύμπαντα. ὁκοῦν γὰρ τετέων σπορά-
διω ἄλλο ὑπὸ ἄλλης αἰτίας γίγνεται, καὶ τὰ πάντα ἅμα ἐπιφοιτήσει, κα-
λέεσθαι Πλευρίτις. Ξυνέσι δὲ πόνου ὁξὺς ἄρχει κλειδέων· πῦρ δ' αἰμῶ. κα-
10 τήκισις, ὅτι μὴ τὴν φλεγμονήν πλευρίω, ἀφορεῖται· ἐν ἑσθῇ γὰρ ἵζει
τῇ ἑαυτέῃ ὁ ὑμῶν. ἐς τὸ ἐπέκεινα δὲ, ἐπώδυνον. ὑπὸ γὰρ τῇ ἀρχῇ, καὶ
τῇ φλεγμονῇ, ἐκ τῆς ἐξαρτήσεως, διποτέταται ἡ ὁδυμὴ ἄρχει τῆς ἀπάσης
ξυνοφίης τῇ ὑμῶν, ἐς ὧμοις καὶ κλειδάς. μετεξέτερεσι δὲ καὶ ἐς νῶτα,
καὶ ἐς ὠμοπλάτιον, τὴν νωπαίαν τὴν Πλευρίτιν ἐκάλουν οἱ παρῶν. Παρέ-
15 πεται δὲ διάσπνοια, ἀγρυπνία, δύσπνοια, μύλων ἐρύθημα φαιδρῶν, βήξ ξηρὴ,
πύελαι μολίς ἀναρόμεναι· φλέγμα ἢ χολῶδες, ἢ διαίμων κατακορέως, ἢ ὑπό-
ξαινον. ἐκ τούτων οὐκ ἴσχυται, ἄλλοτε δὲ ἄλλα ἐπιφοιτεῖν, καὶ δύσ-
γνώμια. χάκιον δὲ ἀπάντων, ὡς τὸ διαίμων ἐκλείπει. Γίνονται δὲ τριτά-
ληργι· ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ κωματώδεις, καὶ ἐν τῇ καταφορῇ τριτάφορι. 20

Ἡν μὲν οὖν ἐς χαλὸν τρέπεται ἡ νόσος, πάντων ὅτι τὸ χάκιον ὁπι-
δόντων, ἐντὸς ἐξδόμεν οἶδε θνήσκουσιν, ἐς Συγκοπὴν ἐμπεσόντες. Ἡν δὲ ἀπὸ
τῆς δουτέρης ἐξδομᾶται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγωγῆς τῆς πύελων γίγνεται, καὶ τῇ
ξυνοφίᾳ χαλῶν, ἐς τὴν τεσσσεσκαίδεκάτην θνήσκουσιν. Ἐστ' ὅπῃ δ' μεσηρὸν
τετέα τῇ χρόνῳ ἐς πύελα πάντων ξυνοδοῖς γίγνεται. ἔλκε γὰρ πύελων ἐς 25
ἑαυτὸν, ἐκ μανὸς, καὶ θερμὸς ἐὼν, ἐκ ὅλκῳ τῇ πέλας κινδύμμος· οὕτε ἀθρόον
ἀπεπύγη ἀνδρωπῶν μεταστάσις πάθει. Ἡν δὲ ταύτῃ ὑφέλθῃ ὁ νοσέων,
καὶ ἐντὸς εἰκοσῆς μὴ δύστηνηται, Ἐμψυγὴ γίγνεται. Τάδε μὲν οὖν, ὡς
χαλὸν ἐπιδιδῶ.

Ἡν δὲ ὅπῃ τ' ἀγρᾶν τρέπῃ, αἱμορραγίᾳ καὶ ῥιῶν λάξεως, οὕτε ἀθρόον 30
λύεται ἡ νόσος. ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ, καὶ ἀναγωγῇ φλεγμάτων, ἔπειτα δὲ χολ-
ωδέων λεπιῶν, ἐπὶ δὲ μύλων λεπιοτέρων, αὐτῆς δὲ διαίμων, παχέως, σαρ-
κοειδέων. καὶ ὅπῃ τῆς χολῆς παλινδρομῆς μὲν ἢ χολῆς, ἐπ' αὐτῇ δ' φλέγμα,
ἀσφαλῶς

ἀσφαλὴς ἢ δόποκατάστασις. Καὶ τὰδε, ὡς ἀπὸ τέλεις ἡμέρας ἀρχηται, καὶ
 ῥηιδίως ἀναδίστασι, λεία, ὁμαλὰ, ὑγρά, σεργγύλα. ἐς ἐξδομὴν γὰρ κα-
 σανται, οὔτε καὶ κοιλὴς ἐκταραχθείσης χαλαρῶσαι, ἀναπνοὴς κατὰστασις, γνώμη
 δισταθῆς, πυρετοὶ ἐνδιδόντες, οὔσιτοι. Ἦν δ' ἀπὸ τ' ὁδυτέρας ἐξδομίδος τὰδε
 5 ἀρχηται, ἐς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ κα-δίστην).

Ἦν δ' μὴ, εἰς Ἐμπύημα τρέπετο. οὔτε ῥίγαι ἐνδ' αἵματι, πόνοι νυγματώ-
 δεις· ἀνακαθύνουσι θέλῃσι· ἀναπνοὴ χαλίων. Δέος τότε μᾶλλον, μὴ πνύ-
 μων, ἀθρόον τ' πύθ' ἐλκύσαι, δόποπνίξῃ. Ὁ ἄνθρωπον τὰ παρὰ καὶ τὰ
 μέζω ἀφαιρούντα κακὰ. Ἦν δ' ἐς τὸ μεσηγὺ τῆς πλυρέων ῥέψῃ, καὶ ἀφ-
 10 σήσῃ τὰςδε, καὶ κορυφῇ ἐς τὸ ἐξω παρὰ τὴν, ἢ ἐς ἐντερον ἐνταγῇ, τὰ πολ-
 λα ἀφαιρῇται ἀνθρώπῳ.

Φέρει δ' ἡ ἡσυχία, ὥς μὲν, χειμῶν μάλιστα πάντων· δ' ὁπότερ, φθινόπωρον
 ἢ δ' ἡσυχία, ὡς μάλιστα ψυχρὸν γίγνεται· ἥρος δ', ἡκιστα. Ἡλικίη, παρὰ τὸ
 ἄλλων πάχουσι γέροντες, οἱ δ' μᾶλλον ἐτέρων τὸ πᾶσι ἀφαιρῇται. ἔτε
 15 γὰρ μεγάλη ἂν γίγνεται φλεγμονὴ ἐν ξηρῷ τῷ σκήνῳ, ἔτε ἐς πνύμωνα ἢ
 μετὰστασις· ψυχρῶτερον γὰρ, ἢ ὅπῃ ἄλλης ἡλικίης, καὶ ἀναπνοὴ σμικρὴ, καὶ
 ἡ ὁλικὴ ἀπάντων ὀλίγη. Νέοι δέ, καὶ ὅπῃ ἀκμῆς, ἐ μάλιστα μὲν πάχουσι,
 αὐτὰς οὐδὲ μάλιστα ἀφαιρῇται. ἐ γὰρ ἂν πᾶσι ἐπὶ σμικρῇ αἰτίῃ, οὐδὲ
 σμικρῇ φλεγμονῇ. ὅπῃ δ' τοῖσι μεγάλοις, μέζων ὁ κίνδυνος. Παιδὲς ἡκιστα
 20 νοσέουσι Πλευρίτιν, αὐτὰρ καὶ ἡσυχία θνήσκουσι. τὰ τε γὰρ σώματα μαλακά, καὶ τὰ
 ὑγρά θερὰ, ἐ πολλὴ ἢ ἀναπνοὴ καὶ δόποφορῇ· ὅθεν οὐδὲ μεγάλη ζυμώ-
 ται φλεγμονή. ἢ δὲ τ' ἡλικίης ὁπύχῃ ἐν τῷδε τῷ πάθῳ.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΠΕΡΙ
ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάδε ἔνεστι ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ.

Περὶ Πιθμονίης.	Κεφ. α'.
Περὶ Αἵματός Ἀναγωγῆς.	β'.
Περὶ Συγκοπῆς.	γ'.
Περὶ Καύσεων.	δ'.
Περὶ Χολέρας.	ε'.
Περὶ Εἰλεού.	ς'.
Περὶ τῆς κατὰ τὸ Ἡσπ' ὀξείων παθῶν.	ζ'.
Περὶ τῆς κατὰ τὴν Κοίλιν Φλέβα ὀξείης νόσου.	η'.
Περὶ τῆς κατὰ τὰς Νεφροὺς ὀξείων παθῶν.	θ'.
Περὶ τῆς κατὰ τὴν Κύστιν ὀξείων παθῶν.	ι'.
Περὶ Υστερικῆς Πιγρός.	ια'.
Περὶ Σατυριήσεως.	ιβ'.

ΠΕΡΙ

Π Ε Ρ Ι
Π Ν Ε Υ Μ Ο Ν Ι Η Σ.

Κεφ. α'.

ΔΥΟΙΣΙ τοῖσι περὶ τοῖσι, τρεφῆ, καὶ πνύματι, τὰ ζῶα ζῆ. ταῦτάων
 5 δὲ πολλὸν ὁπικαυρτέρη ἢ ἀναπνοή· ἡ γὰρ ὁπικαυρ πρὸς αὐτῶν, ἐκ εἰς
 μακρὸν ἀφαιρέσει, ἀλλ' αὐτίκα θνήσκει ἀνθρώπων. Οὐρανα δὲ μυρία. ἀρχὴ
 μὲν, ῥῖνες· ὁδὸς, ἀσπείρη· χάρις δὲ, πνύμων· θάρηξ δὲ, πλνύμωνος ἔρυμα καὶ
 δοχὴ. Ἀλλὰ τὰλλα μὲν, ὅπως οὐρανα μῆνον, ἀφαιρέεται ὅτ' ζῶα. πνύμων
 10 δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ἔχει τὴν ὁλικήν· ἐνίζει γὰρ αὐτὴν μέσον, ἀσπείρητον θε-
 μόν, ἢ καρδία, ζῶας καὶ ἀναπνοῆς ἀσπείρη. ἡ δὲ καὶ τὰ πλνύμωνι τῆς ὁλικῆς τῆ
 ψυχροῦ ἡμέρη τὴν ποτὴν ἐνιδδοῖ, ἐκφλέγει γὰρ αὐτὴν· ἔλκει δὲ χαρδία. Πρῶ-
 τον τοιγαρῶν, ἦν μὲν ἡ καρδία πάθη, ὅτε εἰς μακρὸν τῆ θανάτου ἢ ἀμβολή.

Ἦν δὲ πνύμων, ὅτι μὲν σμικρὴ τῇ αἰτίᾳ, δύσπνοια· ζῶα χαρῶς, θά-
 νατὸς μῆκιστος, ἡ μὴ πρὸς ἀκμήν. Ἐπὶ δὲ μεγάλῳ πάθει, ὁκοῖον ἢ φλε-
 15 γμονή, πνυγμός, ἀφωνή, ἀπνοια, ὅλεσθαι αὐτίκα. Ἦν δὲ τὴν, ἡ χαλῶ-
 μὲν Περιπνυμονίῳ, φλεγμονὴ τοῦ πνύμωνος, ξυὺ ὁξείᾳ πυρετῶ. ὅτε
 ξυμῶσιν αὐτοῖσι βάρη τῆ θάρηξ· ἀπνοία, ἡ μὲν φλεγμονὴ πνύ-
 μων. Ἀπνοία γὰρ ἢ φύσις αὐτῆς· μανὸς μὲν γὰρ τὴν ἐσπίῳ, εἰς αἰσιν ἔκε-
 20 λῶ. ἀσπείρη δὲ διελήλυται τῆς χαρῆς, χαρδία δὲ, καὶ αἰδε ἀπνοια. μῆς
 δὲ ὁδοῦ σμικρὰ δὲ νύκτα, λεπτά, ἐς κίνησιν ὁπικαυρ. ἡ δὲ τῆς ἀπνοῆς
 αἰτία ἢ αἰτία. Ἦν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀμφ' αὐτὸν ὑμνῶν ὁπφλεγμονή, οἷσι πρὸς
 τὴν θάρηκα περὶ τῆς, ξυμῶσι καὶ πόνος. Ἀναπνοὴ χαρῆς, θερμὴ ἀνακα-
 θύνου γέλωσι χῆμα ὅσον ἐς ἀναπνοίαν, τὸδε γὰρ ῥῖσι τῆς χημάτων· ἐρυ-
 25 θροὶ τὰ περὶ τῶν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον τὰ μῆλα· τὰ λυγὰ τῆς ὁφθαλμῶν
 λαμυράτατα, καὶ πῖνα· ῥῖς ἀκρὴ σμικρὰ· φλέβες ἐν κροτάφοισιν, ἢ ἐν τρεχί-
 λῳ, διημερῶν ἀποσπῆ. Σφυγμοὶ τὰ περὶ τῶν μεγάλῳ, κροτοί, πυκνότη-
 τοι, ὁκοῖον πινυλημερῶν. Θεμασίη, ἢ μὲν ἐς τὸ ἔξω, ἀμυρῆν, ὑγρο-
 τέρη· ἢ ἐς τὸ ἐνδον, ξηρὴ, θερμότης, ἐφ' ἣ ἀναπνοὴ θερμὴ, δίψος, γλώσ-
 σης ξηρότης, ὁπφύμη ψυχροῦ ἡμέρη· γνώμης ἀπορίη. Βῆξ ξηρὴ τὰ πολλὰ·
 30 ἡ δὲ πρὸς ἀνάγν, φλέγμα ἀφρώδες, ἢ ὑπόχολον κατακορῆς, ἢ δαίμον ἀν-
 θρωπὸν σφόδρα. τὸδε ὅτι τὸ δαίμον τῆς ἄλλων χάριον.

Ἦν δὲ ἐπὶ τὸ θανάτῳ δὲ ἐνιδδοῖ, ἀσπείρη· ὑπνοί σμικρὴ, νύκτα, κα-
 ματώδες· φλογισία ἀξίηται· ἀσπείρη τὴν γνώμην, ἐκασπικοὶ ἐ μῆλα.

Αγνωσίη τῆς πρὸνόντων κακίης. ἡ γὰρ ἐπαινήρη φεῖ τ' ἰάσας, ὁδὸν ὁμολογέουσι δεινόν. Αἰρεα ψυχρά· ὄνυχες πελιδνοί, γρυποί. Σφυγμοὶ μακροί, πυκνότατοι, ἐκλείποντες· ὅτε ἀγγυὶ τετέα ὀλεθρῶ. ἐδομῶσι γὰρ τὸ πλεον θνήσκουσι.

Ἦν δέ κοτε ἐπαναφέρει ἡ νῆσθ, καὶ τι ἐς ἀγασθὸν τρέπη, αἰμορραγίης λάβεως ἐκ ρινῶν· κοιλίης ἐκτάραξις πολλῶν χολωδέων, ἐπάφρων, οἷα δοκέειν δὸτὸ πνεύμονος εἰς τὴν νειαίρῳ γαστέρα ὀξεῶσθ, ἢν ἀγάγῃ πολλὸν ὑγρότερον ρηιδίως. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐς ὕδα ἐτρέπετο. Οχοῖσι δ' πάντα ὁμοῦ ξυμπίπῃ, οἷδε ὀξύτατοι ρηίζουσι.

Μετέξετέροισι δ' πύος πολλὸν γίγνεται ἐν πνεύμονι, ἢ μετὰστασις δὸτὸ 10 πλιδεύει, ἢν μέζον τὸ ἀγασθὸν ὑπογίγνεται. Κῆν μὲν ἐς ἐντερην, ἢ κύνιν, τὸ δὸτὸ τ' πλιδυῖς πρῶχτεῦσθ πύθ, ἐς μὲν τὸ πρῶαυτῆα. ἐρήξ δὸτὸ τ' Περειπιδυμονίης· Ελκῶ δὲ μακροχρόνιον ἴχουσι ἐν πλιδυῖ, ἀλλὰ φερίγνεται. Ἦν δ' ἐς τ' πιδύμονα ὀρμίση τὸ πύθ, εἰσὶν οἱ ἀπεπνίγη, ἔ ἀθρή ἐκχύσι, καὶ ἀναγωγῆς δὸτὸν. Οχοῖσι δ' διαδοράσκουσι τὴν ἐκ τῆς δὸτὸρρήξιος πνίγα, 15 Ελκῶ οἷδε πολλὸν ἴχουσι ἐν πιδύμοσι, καὶ ἐς Φόσην μεθίσαν. Καὶ δὸτὸ τ' Αποστάσιθ, ἔ τ' Φόσης, γέροντες ἐ πάνυ τοι φερίγνον. δὸτὸ δ' τ' Περειπιδυμονίης, νέοι, καὶ ἀκμάζοντες.

Π Ε Ρ Ι

ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ.

Κεφ. β'.

20

ΑΙΜΑΤΟΣ Φορῆς, τ' ἀγ' σμάταθ, ιδέαι δύο. Ἡ μὲν δὸτὸ σμάταθ, καὶ κεφαλῆς, καὶ τῆς τῆδε ἀγγείας. ὁδὸς δ' ὅ, ὑφρώη, φαρύγγεθρον, ἔνθα ἔ ἀεχὶ σμάχε, ἔ ἀρτείας. ἀναχέμψισι δὲ, καὶ βηχὶ σμικρῇ καὶ πρῶχειρτέση, ἐς τὸ σῆμα ἀπερεύον. τὸ αἷμα, ὡς τῆγε δὸτὸ σμάματος ὁδὸν ἀνάχεμψις πρῶμαρτθ, Εμπύσις ὕδε χαλέεται. Ἐπὶ δὲ μάλ- 25 λον ἡ βραχέη τῆ αἵματος, καὶ σάγδιω, καὶ ἀθρόον, δὸτὸ τῆς κεφαλῆς, ἢ ἀπὸ τῆ σμάματος ἔη, ὅ κοτε ἀναγωγὴ χαλέει, ἀλλ' ἢ τὸ αὐτὸ, ἢ Πτύσις, ἢ Αἰμορραγίη.

Ἦν δὲ νέρθεν ἀνίη ἀπὸ θώρηκθ, καὶ τῆς τῆδε σπλάγγνων, πνεύμονος, τσηχίης δρεπείης, τῆς πρῶα τλὴν ῥάχιν, ἢ ἀπὸ τετέων Φορῆ ἐ Πτύσις, ἀλλ' 30 ἀναγωγὴ χαλέεται, τῆς ἀνω ἱξίθ τ' ὁδὸν τῆνομα ἔχουσι.

Σημεῖα δ' ἀμφοῖν, τὰ μὲν ξυνὰ, σμικρὰ, καὶ παῦρα, ὁκόσα καὶ τὸ
 χροῖον, ἔνθα καὶ Αναγωγῆς καὶ Πύσιος ἢ ξυμπαγωγῆς. τὰ δ' ἐλάττω ἴδια, με-
 γάλᾳ, καὶ πολλὰ, καὶ ὀπίσκειν, οἷσιν ἐλάττω ρηίδιον διαγνώσκει. Ἦν οὖν
 ἀπὸ κεφαλῆς ἔη, ὅτι μὲν πολλὰ καὶ αἵματι, μέζω καὶ πλέω τὰ πρὸς ὄντα.
 5 σμικρὰ δὲ, ἐν ὀλίγῃ καὶ σμικρῇ τῇ Πύσι. Βάρος αὐτέοις, πόνος, ὧτων ἥχη,
 ἐρύθημα παρὰ πᾶσι, φλεβῶν διατάσεις, σκοτόδινος. Καὶ παρὰ τούτων δ', ἡ αἰ-
 τία εὐσπμος, πληγὴ, ψύξεις, ἐγκαύσεις, οἰνοφλυγίᾳ ἢ δὲ γὰρ ἀθρόον πύ-
 πλινσι τὴν κεφαλὴν, ἀθρόον δ' καὶ ἐκχεῖ ἐκρεγνύτος ἀγγείας. ἐπὶ δὲ σμικρῇ
 μέτῃ, Πύσιος ἐξ ἀειαίσιος. Ἰσχυαί ποτε ἀπὸ ῥινῶν Αἱμορραγίᾳ ξυνήθως,
 10 ἐς ὑδατῶν δὲ τρεπομένη Αναγωγῆς φλυτασίᾳ πρὸς ἑλκὸς. Ἦν οὖν ἀπὸ κεφα-
 λῆς ἔη, γαργαλισμὸς ὑδατῶν, ἀνάχρεμψις πυκνὴ, καὶ ἐπὶ τῇδε ἢ Πύσιος
 βύζεται. Συμὸς ἐγγίγνετ', καὶ ἢ μάλα βήσεται. Ἦν δ' ἐς τὴν δρετρίαν ἀπὸ
 τῆς ὑδατῆς ἐκρεῖν, τότε βήσονται ἀνάχρεσι. καὶ ἢ δὲ ὅτι ἡ ἀπάτη τοῖσι ἡγε-
 μύμοις ἀπὸ σπλάγχων τῶν κατωτέρων ἀνάχρεσι. Εὐερεῖ δ' καὶ ἐς τὸ σῶμα
 15 χον δὲ τὴν κεφαλὴν, ὅτε ξυνὸν ναυτῇ ἐμέσσι. ἔστι δὲ καὶ ἢ δὲ ἀπάτη, ὡς δὲ
 συμμάχῃ φέρεται δοκέειν. Ἦν δ' τὸ δὲ τὴν Πύσιος αἷμα, παχὺ καὶ ἢ χάρτα,
 χροῖον δὲ μέλαν, λεῖον, ὁμαλόν, ἀμυγρὸν ἐτέρης ὁπῆς. χρεμπίμοις γὰρ δι-
 οῦς ὅτι τὴν γλαῦστον ἔρχεται στρογγύλον, ρηίδιος δὲ πολυόμοις. ὡς δ' καὶ
 τὴν ὑδατῶν κατωτέρων, δασυτέρη καὶ ἐλκώδεα ὄψαι, καὶ τὰ πολλὰ ὑφαίμων.
 20 Ἰσχυαί δ' ἐκρεῖν ἀπλῆ, σμικρῇ σῶματα μὲν ἐς τὴν ὑδατῶν, καὶ τὰδε ψυχρά.
 ὅτι γὰρ τοῖσι θερμαίνουσι, καὶ τοῖσι δρετρίαι, καὶ δρετρίαι, ἢ φορὴν μέζων. Καὶ
 τὸδε τὸ τέκμαρ δ' ἀπὸ τὴν κεφαλῆς Πύσιος. Ἐς δὲ τὴν κεφαλὴν, κειώσεις, ἢ
 ἀπὸ φλεβῶν, ἢ ἀπὸ ῥινῶν, ἢ δὲ ἐτέρης ἀπνοῆς καὶ τὰδε χροῖα ταχέως δρεῖν.
 ὡς γὰρ τὸ αἷμα ὅτι χροῖον πολλὸν ἔη, μελέτη μὲν ἐγγίγνετ' τῇ φορῇ, ἔστι
 25 δ' ἐπὶ τοῖσι τῇδε χροῖοις ἐς ὑδατῶν τὰ αἵματ'. ἐλκοῦται δὲ καὶ δρετρίαι, καὶ
 βήσεται ἀπὸ τὴν χρεμψί. τάντευθεν δ' ἐκρεῖν γίγνετ' ἢ δρετρίαι.

Ἦν δ' ἀπὸ τῶν κατωτέρων καὶ τὴν νέρθεν σπλάγχων αἵματ' ἐκρεῖν, Αναγωγῇ κα-
 λεί. ἔστι δὲ χάρτα μὲν ὀλεθρία, ὡς ἀπὸ τῆς τῶν ὀπίσκειν ἐκρεγνύτων ἔη, ἢ
 Κοιλίας φλεβῶν τῆς ἐν καρδίᾳ ἀπὸ τῆς ἥπατος διακοινομένης τὸ αἷμα, ἢ τῆς
 30 τῇ ῥάχῃ παρὰ τὴν μετὰ τὴν Παχέως Αρτηρίας. Αἱμορραγίᾳ γὰρ, ὅπως πρὸς ἐν
 σφαγῇ, καὶ δυαστοῇ, ὡς καὶ ὀλεθρῇ. Οἷσι δὲ ἀπὸ Πινδύμονος, ἢ Πινδύτης,
 ἢ Αρτηρίας τῆς Τετάρτης, ἥσαν μὲν ὁξείας ἀπνοῆς, ὡς καὶ ἥσαν δὲ Εμπυοί, καὶ
 Φθίσεις γίγνοντ'. τούτων δ' ἀδυνατέσει ἢ ἀπὸ τῆς Τετάρτης Αρτηρίας. Ἦν δὲ
 ἀπὸ Σπομάχου, ἢ Κοιλίας ἐμένται, ὅτε χροῖα ὀλεθρία ἔχουσι, καὶ πᾶσι
 35 πολλὰ Αἱμορραγίᾳ ἔη, ὅτε ἢ ἀλγεῖς μακρὰ καὶ ποικίλη. Ἦν δὲ ἀπὸ ἥπα-
 τος, καὶ Σπληνός, ἢ ρηίδιον μὲν, ὅτε δὲ ξυνήθως ἐς γὰρ τὴν κοιλίαν καὶ ἐν-
 τερα τούτων ἢ ἀπόκλεισις ἐτοιματέρη. καὶ μὲν ὅτε ἢ ἀνωθεν ἀπὸ πινδύμονος

καὶ δρεπείης, ἀδυάτω, ἢ ἀπιστω, καὶ γὰρ ἐν πυρετοῖς, ἀπὸ Σπληνὸς καὶ
 Ηπατος. Διὰ τῶν αἱμορραγέσσι, κατ' ἴξιν δ' ἀσπλάγχχε δ' μυκτῆρι, ῥέον-
 τος. Τόποι μὲν οὖν, ἀφ' ὧν περ ἡ Αναγωγή, οἶδε. καὶ ἡ ἐς κίνδυνον ἢ ὀλε-
 σθον διαφορὴ.

Οἱ δὲ τρεῖς τοῖς ἑσσι. ἡ γὰρ ἀπὸ ῥήξις ἀγγείας, ἢ διαερώσις, ἢ δ' ὀφθαλμοῖς ἀνάγει. Ῥήγνυται ἢ ἐν θάλασσῃ, ἢ πληγῇ, ἢ ἐντάσει ἀχθεος, ἢ ἀνάγει, ἢ ἀπὸ ὑψους ἄλματι, ἢ ἐκ βοῆς, καὶ ὀργῇ μεγάλῃ, ἢ τοῦ ἄλλου ὁμοίᾳ αἰτίᾳ. ὅτε αὐτίκα. ὅτι τῇ δρεπείᾳ λάβρος τὸ αἷμα ἐκχέει. Ἦν δὲ ἀπὸ δια-
 ερώσις, καὶ ἐπανερωτῆν, εἰ ποτε παρὰ τὸν ἑξῆς ἀνθρώπου, ἢ δύσπνοιας γέγονε, ἢ ναυτίᾳ, ἢ ἐμετος ἢ γὰρ πάρος. ἐκ γὰρ τοιῶνδε πολυχρόνιων διεσπείτα τὰ ἀγγεία
 ῥέοντα ῥέοντα ξυνοχέει, ἐκ πολλῶν, καὶ θορυβῶν. ἐπὶν οὖν πολλὸν ξυνοχέοντα ἐκ
 λεπτοῦντα ἐς τέλος ἀποσπασθῆναι τὰ ἀμπερόντα ὑμῖνα, τὸ αἷμα ἐκχέει. Ἦ
 δ' ἐκ ἀραιώσεως, ἀρραγῆς μὲν. Διὰ τὸδε, ἔτε πολλή, ἔτε ἀθρόη, ἔτε παχέος αἵ-
 ματος, ἀραιώσι δ' τὴν ἀγγείαν, τὸ λεπτόν ἀποπῆει. ὡς δ' πολλὸν αὐλοῦν ἐν
 κοίλῃ χώρῃ αὐτῆς ἀνάγεται, παχύτερον μὲν ἐν αὐτῇ γίνεται, καὶ μὴ παχύνεται
 χάρις, ὅδ' ἐκ μέλανος οἰοῖται αἱμάλωψ. πλεῖον δ' ὅτι πληθεῖ, ὡς ἀπὸ ἀθροίσεως.
 Οἷσι δ' οὕτως ἀναφύγει τὸδε τὸ εἶδος τῆς Αναγωγῆς, γυναιξὶ ὡς ὅταν
 καὶ κατὰ μὲν τῆς ἐπιμήνειας γίνεται, ἐκ ἐν τῇσι αὐτῇσι παρὰ τοῖς τοῖς κα-
 τὰ τῆς ἐπιμήνειας, καὶ ἐπὶ τῇσι παρὰ τῆς ἐπιμήνειας τὴν ἀποπαύσει ἴσχει. καὶ μὴ
 ἰσχύει ἢ γυνή, ἐς πολλὰς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἢ Αναγωγή. μετεξέστησι δὲ καὶ
 ἀπερράγη τὰ ἀγγεία.

Τὴν πληθεῖ δ' ἡ διαφορὴ τῆς Αναγωγῆς, καὶ εἰ ἐκ Αρτηρίας, ἢ Φλεβῶν
 αἰσθάνοιτο. Μέλαν μὲν γὰρ, καὶ παχὺ, ἐκ ῥηιδίως πηγνύμενον, ὡς ἀπὸ Φλεβῶν,
 καὶ ἵσταν ἐς κίνδυνον ῥέει, ἐκ ἐπὶ τῇ γαστρὶ. Ἦν δὲ ἀπὸ Αρτηρίας, ξανθόν,
 καὶ λεπτόν, ἐκ καὶ μάλα πηγνύ, καὶ ὁ κίνδυνος αὐτότερος, ἐκ ἡ ἐπὶ τῇσι καὶ μάλα
 ῥηιδίᾳ. αἱ γὰρ ἀσπύξεις τῆς Αρτηρίας Αἱμορραγίης παρὰ τὴν πύλιν, καὶ
 τὸ τρώμα καὶ συμφύει τῇ πολυκνησίᾳ.

Αλγεῖς δ' ὡς μὲν ἀπὸ διαερώσεως, μακρῇ, καὶ ἐκ ῥηιδίᾳ, καὶ σπασμῶν.
 ὡς γὰρ ἐλλείψεως ἐς σύμφυτον τὸ ἔλκεθ' ὅσον ἀφικνέει. Ἐλκος γὰρ, καὶ
 τρώμα γίγνεται. Ἐπὶ δ' τῇσι ῥήξις ἢ σύμφυσις ἐτοιμασμένη. ψαύει γὰρ ἀλλή-
 λων τὰ τρώματα τὰ χεῖρα. ἔστι δὲ ὧν ἡ διαφορὴ ὁδυτέρη ἐς κίνδυνον. 30
 Ἀσπύξαι δὲ ἢ ὅτι τῇσι ἀραιώσεσι. ἴσχει γὰρ αὐτομάτως, ἐκ ἰσχυρῆς σύψης
 καὶ ἐμψύξης ἰσχυρῆς.

Σημαντέοι δὲ ἐκ τῶν τοῖς, ἀφ' ὧν περ ἀνάγει. ξυνοχέοντα γὰρ πολλὰ σημεῖα,
 καὶ ἡ ἀπάτη ῥηιδίᾳ, καὶ ἰσχυρῇ ἑτέρῃ. Ἀπὸ Στοιμάχου ἢ οὖν, ἔτε λίαν ἐκ
 ἀραιώσεως ἀνάγει. ἡ γὰρ τῇσι βρωμάτων τε καὶ τῇσι πομάτων ψύξης τε καὶ σύ- 35
 ψης ἐς πύκνωσιν αἰσθάνει τὰ μέτρα. Ἀπὸ ὅδ' ἐκ διαερώσεως ξυνοχέος εἰσὶ, καὶ
 μᾶλλον

μᾶλλον τῆς περὶ τῆς. τὰ γὰρ ἀναδύκοντα τῶν ῥυμμάτων ἐπεσθίεται
 χεῖρον πολλόν, ἀλλ' ἢ ἀνέπνυται, ἢ διηλύθη χάτω. Συνηθεσέτη ὁ Στοιμά-
 χω ὅτιν ἢ ῥήξις. εἰ ἔν ἀπορραγῇ κοτε, Αἱμορραγία ἐκάρτα μεγάλη, ὁκοῖται
 ἀπὸ θάρηκος· ἰχνα γὰρ τῆδε τὰ φλεβία, σμικρὰ δὲ καὶ ἀρτηρία. Ἰδὲν δὲ
 5 τὸ αἷμα ἐκάρτα μέλαν, ὑπόξανθον ἐκ κατακορέως, λεῖον, ἢ σάλιοι μεμυ-
 γνόν, ξυὼ ναυτίη ἐκ ἐμέτω ἀναφερόμενον. Βῆξ μικρὴ, ἄλλοτε μὲν ξυὼ τῷ,
 ἄλλοτε ὁ μὲν ἀνδρὶν Αναγωγῆς· ξυταλαιπωρεῖ γὰρ ἡ ἀρτηρία τῷ σιμάχῳ
 περὶ ταπεινὴ καὶ ξυνημμένη. Δῆξις ἢ σύψις τῷ ἔλκεθ· ἐπὶ τοῖσι καταπνο-
 μύοις, πολλόν δὲ μᾶλλον, καὶ ψυχρὰ καὶ τῷ, ἢ θερμὰ, ἢ στυφνὰ ἔη. Εγ-
 10 γίγνηται δὲ καὶ πόνθ· ὁ σιμάχῳ, μετεξέτεροι δὲ καὶ μέσφι μεταφρέν· ἐμέτοι
 φλεγματοῦδες. ἐπιδραφεῖσι δὲ κοτε, καὶ ἐς μῦκος ἢ νῆσος ὁπτατῇ, ἐκ μέ-
 ζων ἔη τῶν ἀποσπῇ, πληθύνθ· πολὺ. πυρετοὶ οὐ μάλ· ξυνοχέες, ἀλλὰ
 ῥεμνῶδες.

Απὸ δὲ Κοιλίης ἀνάγειτο μέλαν, καὶ πηγνύμενον, κῆν ἀπὸ ἀετηρίας ἢ· ἦν δὲ
 15 ἀπὸ φλεβῶς, πολλόν π μελάντερον, πολλόν ὁ καὶ παχευώτερον. ναυτίη πολ-
 λή, καὶ ἐμέτος φλεγμάτων, καὶ χολωδῶν. τοῖσι σιτίοις συμμιγνύμενον τὸ
 αἷμα, κῆν περὶ ἐκράνη ἀνδρῶν· ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ χώρῃ ἀμφὺ αἷμα ἀλί-
 ζεται, καὶ ἡ τροφή, καὶ τὸ αἷμα. ὁξερῶδες πολλὰ, βρομῶδες. Κῆν μὲν
 πολὺ ξυλλεγῇ, ἀποσπῇ, σκοτόνθ· ἦν δὲ ἐμέτῃ τὰδε, ῥήξις. ἐκλυτοί,
 20 καυσῶδες τὸ σύμπαν· πόνθ· ξυνοχῆς τῆς κοιλίης.

Απὸ δὲ τῇ Τετηχίᾳ Αετηρίας, μικρόν, ἐκ σφόδρα ξυμνὸν τὸ αἷμα, καὶ ξυὼ
 βηχὶ ἀνάγεισι. κῆν μὴ ἀνάγεισι δὲ, δύνεκέως βήσαςσι. αἰσθητῆς δὲ ἐκ πόνθ
 ἔνθα ὁ βρογχίς, μικρόν π νέβη, ἢ ὑπῆθεν. φωνίῳ βρογχῶδες, ἀσπῆδες.

Ἦν δὲ ἀπὸ Πνύμονος ἢ, ἀφρώς ἢ Αναγωγῆς, ἐπὶ δὲ μᾶλλον εἰ ἐκ ἀφ-
 25 ρῶσιθ. ξυὼ βηχὶ πολλῇ ξυμνὸν κατακορέως, ἀφρώδες, στυγγύλον, ὡς
 ἄλλῳ ἄλλῃ Αναγωγῇ διακεκρίως· ἀλλὰ ἐκ ἢ ἐν ξυτῷ ἀγγείῳ φθῶν τῷ
 ὁ θώρηκος ἀναγομένην ἄλλῃ. διαστήσας ἀν τὰ ξυμμεμυμένα ὡς ἐκ περὶ
 σιθ, ὡς ὅντα μέρεα θάρηκος· τῶν ὁ ἰδέλῳ σαρκοειδέα δοκοῖς ἀν πνύμονος
 ἐμμεται μέρεα. θώρηκος βάρης, ἀποσπῇ, ἐξυμνῶν περὶ πολλόν π μάλ-
 30 λον τῶν τοῖσι.

Ἦν ὁ ἀπὸ Θώρηκος καταπνῆ, ἐς τὸ περὶ καὶ τὸ σέρνον πόνθ· ἀσπι-
 μῶν τῷ ἐρρωγῶτος μέρεθ· βῆξ σῶνθ, καὶ μόλις ἀνάγεισι. τὸ δὲ αἷμα
 ξανθὸν ἐκάρτα, μέσως παχὺ, ἀναφρῶν· ἦν δὲ καὶ πνύμων ἐκ τῆς περὶ
 ξυμπαθήσης, προσδοκοῖ ὁ ἀφρώδες· ὁδὸς γὰρ θώρηκος ἐς ἀετηρίαν, πνύμων.
 35 Ἦν δὲ ἀπὸ Πλιδῆς, ξυὼ βηχὶ μ, μέλαν ὁ, καὶ λεῖον, χυλῶδες, βρο-
 μῶδες, ὁκοῖον τῆς σπιδόνθ. πόνος τῆς πλιδῆς ὁξῶς· πολλοὶ γοῦν θνήσκουσι
 Πλιδεπκὸν τρέπον ξυὼ πυρετῶ.

Ωρη δὲ φέρεται ὑγρὴ καὶ θερμὴ τοιόνδε τὸ ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἔαρ. δεύτερον, τὸ θερμὸν μετόπισθεν, ὥσων χειμῶν δὲ, ἥκιστα. Θήσκει δὲ θερμοῖς μὲν μά-
λιστα Αἰμορραγίῃ, φλεγμοναὶ γὰρ ἐκείνη μεγάλα γίνονται τότε ἕαρος
δύτηρον, φλεγμονῇ δὲ πυρετοῖσι καυσώδεσι φθινοπώρῃ δὲ, ὡς ἔπαιον ῥή-
δως Φθόσιν γίγνον). 5

Αἰσθρόον δὲ εἰρηάζ, ὅτι πάση Αἵματος Αναγωγῇ, καὶν σμικρὴ ἔη, καὶν ἡδὴ
μεμύκη τὰ βαρύντα, ἔπειτα δυναυμένη, δυσελπίστη, ἀπογνώσι τὰ βίε. πῶς γὰρ
ἔτις δίσταθης, ὡς ὅρῃ μὲν ἑαυτὸν σφαγῇ ἱκελον πεπονθότα, μὴ ὀρρώδῃ δὲ
ἀμφὶ θανάτου; καὶ γὰρ δὲ τὰ μέζω τῷ ζῶντι δὲ τὰ ἀλκμωότερα, ὁκοῖον δὲ
ταῦτα, Αἰμορραγίῃ θήσκει ὥκιστα. Ἀλλὰ τόδε μὲν ἐμὲν τὸ θῶμα. θῶ- 10
μα δὲ μέγα τόδε. ὅτι γὰρ τῇ ἀπὸ πινύμωντος φορῇ, μένη χαλεπωτάτη ἐσ-
σι, ὅς δὲ πομπιγνώσκαι ἑαυτῷ δὲ ἀνθρώποι, καὶν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσι. Δοκέω
ἡ ἔγωγε τῷ δὲ πινύμωντος δισπῶν αἰσθῆν ἐμμεται. πόντος γὰρ, καὶν σμικρὸς ἔη,
θανάτον ὀρρώδῃ, καὶ ἐστὶ ἐν τοῖσι πλεῖστοι φοβερώτερος ἢ χαλίων. Δισπῶν
δὲ, καὶ ἐν τοῖσι μέγαλοισι χαλίοισι, ἀφοβία θανάτου, καὶ ἐστὶ χαλίων ἢ φο- 15
βερώτερος.

Π Ε Ρ Ι

Σ Τ Γ Κ Ο Π Η Σ.

Κεφ. γ'.

Εἴγε ὅλως ὁ ἰσθρὸς, ἡδὲ ὁ δημόσιος, ὅς γε ὀπκλήσιν τῶνδε τῶν πάθους 20
ὥκυνόνε χαλὸν ἐστὶ ἔνομα. Τί μὲν γὰρ μέζον, ἢ ὥκυνότερον Συγκοπῆς
δυναμὸς; τί δὲ ἔνομα ἕτερον εἰς ὀπκλήσιν τῶνδε δὲ πτήγματος μάλλον δ-
σημον; τί δὲ χαρδίας ἄλλο καμωότερον ἐς ζῶντι, ἢ ἐς θανάτον; Οὐδὲ δὲ Συγ-
κοπῇ ἀπιστῶν τῇ χαρδίας νῦσον ἐμμεται, ἢ αὐτῷ σίντος πῆς ἐν αὐτῇ τῇ ζῶντι
δυναμὸς. τόσον τε τάχος δὲ ὀλέθρου, πινῶν δὲ ἰδέη. Ἐστὶ γὰρ τὸ πάθος λυ- 25
σις τῶν δεσμών τῆς ἐς ζῶντι δυναμὸς, ἀντίξοιον τῇ συστάσει δὲ ἀνθρώπου ἐόν.
τῆςδε γὰρ ἀπὸ τῆς λαβόμενον ἐκ μεθίστι, ἀλλ' ἐς ἀφύσιν τρέπει. Καὶ οὐ
μέγα τὸ θῶμα. δὲ γὰρ δὲ ἕτερα πάθη ἴδια καὶ ὀπκλήσιν πινῶν μερέων
ἔστι, οἷσι πῆς ἐμφύνη, καὶ πινῶν δὲ ἀπὸ πινῶν. Βεβῶνες μὲν οἱ λοιμώδεις ἡπα-
τος, καὶ σφόδρα χαλὸν ἔστι, δὲ ἄλλος δὲ γίγνον). ὅθεν δὲ νύσον δὲ, Τέτατος 30
Επληψία δὲ, κεφαλῆς. ὡδὲ οὖν καὶ ἡ Συγκοπή χαρδίας ἔστι δὲ ζῶντι νῦσος. ὁκο-
σοι δὲ σμικρὰ ἡ ἔστιν) τῷ πάθους ἐμμεται, ἔπειτα σιτίοις τε καὶ οἷνι, μετεξέτε-
ριστι δὲ καὶ ψυχρῷ ἢ δυνάμει ἐστὶν, καὶ τὸ χαλὸν δὲ ἐλάττω, οἷδε μοι δοκέουσι
καὶ

καὶ τὴν Φρενὶν τειχῶν τ' κεφαλῆς καὶ τ' δέματος ἐκτείνῃ, οὐνεκεν κερῆ
 ἔτεγγε αὐτέων ῥιζῆσαι οἱ Φρενιτικοί. Ἀλλὰ γὰρ τῆς καρδίας γειτόνημα καί-
 ερόν ἐστι ὁ σίμαχος, ὃς ἔπει' ἔλκεδ' ἢ χρεδὴν οἰκεῖον, ἢ ἀλύμφορον. καὶ γὰρ ἔτι διὰ
 πνόμενον ἔλκεδ' πνόμενα εἰς ἀναπνοὴν ἢ καρδίαν, ἀλλ' ἐν τῇ πνόμενῳ ὃς ἴσως
 5 ἀρχῆς ἀναπνέει· ἐν γὰρ ἐν τοῖσι ὀργάνοισι αἱ δυνάμεις, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ ἀρχὴ ζωῆς
 ἢ καὶ ἰσχύος. σίμαχος δὲ ἔτε ἀρχὴ, ἔτε χωρίον ζωῆς. Βλαβήσε' δὲ τις διὰ
 ἀτονήν· καὶ γὰρ καὶ τὰ καρδιοκόλα βρώματα ἐν τῷ σίμαχον σίνετα, ἀλλὰ δι'
 αὐτὴν τὴν καρδίαν· ἐπεὶ καὶ ④ ἐπὶ τοῖςδε θνήσκοντες σημεῖα ἴχουσι καρδίας πά-
 10 ρεος, σφυγμὸς μικρὸς, ἀσθενείας, πάταγον τῆς καρδίας ἐπὶ πηδῆσι καρτερῇ·
 σκοτόδιον, λειποθυμία, νάρκη, καὶ πτόσεις μελέων, ἰδρωὺς ἀχρεὺς πελὺς, ψύ-
 ξις ὄλας, ἀναισθησία, ἀφωπία. Πᾶσι δὲ τ' σίμαχον πάσχειν ταῦτα; ἅπαντα γὰρ αὐτὴς
 ἴδια, ναυτία, ἐμετός, δύσπνοια, λυγρὰ, ἐρδύξεις, ὀξυρεγμία. Ἐπὶ δὲ τοῖσι καρ-
 15 διώσασσι, ἔτι αἰσθητοὶ ὀξύτεροι, ὡς ἰδὲν καὶ ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ παθεῖν· καὶ γνῶ-
 μη δισταγέστεροι, καὶ ψυχῇ χαθαρώτεροι· καὶ τὴν δὲ οὐκ ἐς τὰ πτόντα μένον,
 15 καὶ ἐς τὰ μέλλοντα μάντις ἀτρεκέας. Μὴ οὖν καὶ αὐτὴς σιμάχος αἱ δυνάμεις,
 ἀλλὰ καρδίας, ἐνταῦθα καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ φύσις αὐτῆς, ἐς ἡν καὶ τὸ πάθος ἢ
 τῇ τῇδε δυνάμει.

Ἐστὶ δὲ ἡς τ' ἴσως ἦδε ἡ ἐκφυσις τ' τόνος τ' φύσις, ἐπ' αἰτῇ ψύξι καὶ ὑγρό-
 τητι. καὶ γὰρ ἀθερμοὶ καὶ τὰ εἶσω, καὶ τὰ ἔξω, καὶ ἀδινεῖ· καὶ ψυχρὸν ἀνα-
 20 πνέουσι, καὶ ἐν μεγάλῳ καὶ χαυνοδέῳ ἐστὶ πυρετῶν, ὃς ὥντες ὀξείαται ἢ
 Συγκοπή. Εὐτε μὲν γὰρ ἔρρωται ἡ φύσις, καὶ ἐστὶν ὀκνητός, πάντων μὲν κρα-
 τέει, πᾶσι δὲ σημαίνει, ἔτι ὑγρῷ, καὶ πνόμενῳ, καὶ σερεοῖσι, καὶ τῇ τέττων
 θύταξιν καὶ ξυμμετεῖν ἐς ζωὴν δίδει ⑤ ἄνθρωπον. Ἦν δὲ τῆς φύσις ὁ
 δεσμός, τετέστι ὁ τοῖος, λυθῇ, τότε γίγνεται τὸ πάθος. Κατέρχει δὲ αὐτὴς
 25 Καῦσος, ὅς ἐστι τοῖόςδε.

Π Ε Ρ Ι Κ Α Τ Σ Ω Ν.

Κεφ. δ'.

ΠΥΡ μὲν πάντα, καὶ δειμὴν, καὶ λεπιδῶν, μάλιστα δὲ τὰ εἶσω· ἀναπνοὴ
 30 θερμὴ, ὡς ἐν πυρὶ· ἥρεος ὁλκή μεγάλη· ψυχρὸς δὲ πτυθυμία· γλώσ-
 σης ξηρότης· αἰσθητὸς χαλῶν, καὶ δέματος· ἀκρεῖα ψυχρά· ἔρεος χαλὸ-
 βαφα χαπακροῦ· ἀγρυπνία· σφυγμοὶ πικροὶ, σμικροὶ, ἐκλυτοὶ· ὀφθαλμοὶ
 διαγέες, λαμπροὶ, ὑπερθεῖν· πρῶτον δὲ χροίη.

Ἦν ὃ ἐπὶ μᾶλλον αὖξιν τὸ πάθος, μέζω τὰ πάντα καὶ χακίω. σφυγμοὶ
σμικρότατοι, καὶ πυκνότατοι· πῦρ ξηρότατον, καὶ θερμώτατον· γνώμη ἀδιάφορος,
πάντων ἀγνώστη· διψώδεις· ψαῦσαι ψυχρὰ ἰσχυρὰ, τοῖχα, ἐδῆτος, ἐδά-
φεον, ὑγρὰ. χεῖρες ψυχραὶ, γενναῖα θερμώτατα· ἐνυχες πελιδνοί· ἀναπνοὴ
πυκνὴ· νοτὶς παρὰ μέτωπον, καὶ κληΐδας. 5

Ἦν ὃ ἐς ἄκρον ξηρότητος καὶ θερμασίης ἡκὴ ἡ φύσις, τὸ μὲν θερμὸν ἐς ψυ-
χρὸν, ὃ ὃ αὐχμὸς ἐς ἐπομβρίω τρέπει. αἱ γὰρ τῶν πετηγμάτων ἐς τὸ ἔχον
ἰσχυράσιες ἐς πλὴν ἐναντίην μεταβάλλουσι ἰδέην. Ἐπὴν οὖν λυθῇ τὸ φύσιον τὰ
δεσμά, τόδε ὅτι ἡ Συγκοπὴ, τότε ἄρχεται ἰδρῶς πάντη τῷ σώματι· ἀνα-
πνοὴ ψυχρὴ· αἶμα ἀνὰ ρῖνας πελὺς· αἰδοῖται, ἐξήρατον γὰρ τὰλλα· αἰτὰς 10
καὶ τὰ ἄλλα διψαλέα ὄργανα, σίμα, σίμαχος· ἔρα λεπτὰ, ὑδατώδεια·
κοιλίη τὰ πολλὰ μὲν ξηρὴ, ἐστὶ δὲ οἷσι ὑποφέρει βραχέα, χολώδεια· πε-
λὺς πλάδος· ἀφάρρει δὲ ἐπὶ τὰ ὀστέα λυόμενα, καὶ διὰ πάντων, ὡς ἐν ποταμῷ,
ἐς τὰ ἔξω ἢ φορῇ. Ψυχρὴ κατὰστυσις· αἰσθησις σύμπασα κατὰστυ· διά-
νοια λεπτὴ, γνώμη μανικὴ. παρρησιόσκει μὲν οὖν παρρησιόσκει μὲν αὐτέοις 15
τῷ βίῳ πλὴν μεταλλαγνὴ, ἔπειτα τοῖσι πρὸς τοῖς παρρησιόσκει τὰ αὐτοῖς ἐπὶ-
μυα. ④ ὃ αὐτέοις μὲν ἔσθ' ὅτε καὶ ἀλλοφάσκει δοκέουσι, τῇ δὲ πρὸς αὐτοῖς δὲ
τῇ εἰρημνίᾳ θωμάζουσι ἄνθρωποι. Μετεξέτεροι δὲ καὶ παρρησιόσκει
τῇ κατὰστυμνίᾳ ποτὶ, τάχα μὲν πρὸς αὐτοῖς ὁρδύντες αὐτοῖς μῆνοι ὑπὸ λεπτῆς
καὶ κατὰστυ αἰσθησις, τάχα δὲ αὐτὴ τῆς ψυχῆς παρρησιόσκει καὶ διη- 20
γευμένης τῆς αἰσθησις οἷσι ξυνέσονται. Πρὸθεν μὲν γὰρ ἐν ἰλύϊ τοῖσιν ὑγροῖσιν
ἔην καὶ ζόφω· ἐπεὶ ὃ τὰδε ἐξέλιπεν ἢ ἐστὶν, καὶ ἀπὸ τῇ ὀφθαλμῶν τῇ
ἀχλὺ ἐλεν, ἐξέσονται τὰ τε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπὶ γυνὴ τῇ ψυχῇ γίγνοντι μάντις
ἀπρεχεῖς. ④ ὃ ἐς τοσόνδε λεπτότητος ὑγρῶν καὶ τῆς γνώμης ἀφύγμενοι ἐμάλαι
τοῖς παρρησιόσκει, ἐξηραμένης ἥδη τῆς ζωτικῆς δυνάμεως. 25

Π Ε Ρ Ι

Χ Ο Λ Ε Ρ Η Σ.

Κεφ. ε'.

Η ΧΟΛΕΡΗ παλίνροσός ὅτι φορῇ τῆς ὕλης τῆς ἐν τῇ παντὶ ἐς σί-
μαχον, καὶ τῇ κοιλίᾳ, καὶ τὰ ἔντερα· ὀξύτατον χαλόν. Διεκφέρει ὃ 30
ὑπερθε μὲν ἐς ἐμετον τὰ ἐν τῇ σιμάχῳ ἀλιζόμενα. ἀπὸ τῆς χάτω διεξόδου
τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπὶ τοῖς ἐντέροις ὑγρά. Ἰδέην ὃ τὰ παρρησιόσκει μὲν, ὑδατώδεια τὰ
δὲ ἐμέτε· τὰ ὃ δὲ ἐσθης, κόπασα ὑγρά, δυσώδεια. ἀπεψία γὰρ ξυνεχέας
αἱ

αὶ τῆςδε παρῳασίας. ἦν δὲ τὰδε δόπολυδῆ, φλεγματούδεα, ἔπειτα χαλῶ-
δεα. Τὰ παρῳα μέση, ρηίδως ἀπονῶ· ἔπειτα δὲ, ξυνὸντάσσει μὲ ὁ σῶμα-
χος, γαστήρ δὲ μὲν σρόφω.

Ἦν δὲ ἐς τὸ χαλκίον ἐπιδιδῶ, καὶ σρόφοι μέζονες, λεπτοθυμῆ, ἐκλυσις με-
σλέων, δόπορη, δόποσπῆ· ἡ δὲ καὶ πὶ παρῳα ἐγκωνται, πολλὰ ροίζω ξυνὸν τα-
πῆ ἐς ἐμετον διεκτέφ χαλὴ ξανθὴ χαπακορέως, καὶ τὰ ἀφχαρῆματα ὁμοια.
σπασμοί, ξυμολκαὶ μυῶν τῆς ἐν τῇ κνήμῃ, ἔ βραχόνων· δάκτυλοι χαμπύ-
λοι· σκοτόδινοι· λύγξ· οὐχες πελιδνοί· χαπάφυξίς, ἀκρεα ψυχρά, καὶ τὸ
ὅλον ριγώδες.

10 Ἦν δὲ ἐς τελευτῶν ἦκη τὸ χαλόν, αὐτὰρ ἰδρωῖ ὠνθρῶπος· χαλὴ μέλαινα ἄνω
καὶ χαίτω· ἔρα χεθέντα κῶσει ὑπὸ σπασμῶ· ἀλλ' ὅδδὲ ἔργον ἀλίζετα ὑπὸ τῷ
ἐς τὸ ἐντερον τῆς ὑγρῶν μετοχετεύσεως· ἀφῳνή· σφυγμοὶ σμικρότατοι, καὶ
πυκνότατοι, ὁκόσοι ὅπῃ Ευκοπῆ· ὀντάσιες ἐμέτε ξυμεχέες, κενεαί· παρῳ-
μία τεινεσμώδες, ξηραὶ, ἀχυλοι. Θάνατος ἐπώδυνος, ἔ οἶκλινος, σπασμῶ,
15 ἔ πινγί, ἔ ἐμέτω κενῶ.

Φέρει μὲν τὸ πάθος, ὦρη μὲ, γέρος· δεύτερον δὲ, φθινόπωρον· ἦε, ἥσπον·
χειμῶν, ἦκιστα. Ηλικία δὲ, αἱ τῷ νέων, καὶ ἀκμαζόντων· γῆρας, ἦκιστα· πη-
δία δὲ, τατέων μᾶλλον, ἀλλ' ἐ θανατούδεα.

Π Ε Ρ Ι

Ε Ι Λ Ε Ο Υ.

20

Κεφ. 5'.

ΕΝΤΕΡΟΙΣΙ γίγνεται μὲ φλεγμονή, ὁδυῖνῃ ὀλεθρῶν ἐμποῖσσι.
Στήσκει γὰρ μυρίοι σρόφοι καεπεροῖσι. Εγγίγνε δὲ καὶ πνοῦμα ψυχρὸν,
ἀεργόν, ἔτε χαίτω πῆῃσσι ρηίδιον, ἔτε ἄνω ἀνελθόμενα· μέμνει δὲ ὅππολὺ
25 ἐλίσσόμενον ἐν ὀλίγῃσι τῆς ἄνω ἐλίζεσι. τῆνεκε ἔ τὸ πάθος ἐπῆκλῃσιν ἔρε Εἰ-
λεόν. Κῆν παρὸς τοῖς σρόφοις δὲ, καὶ πίεσις καὶ μάλθαξις τῆς ἐντέρων ἔη, καὶ
πελὺ τὸ ὑπογάστρον ὑπερίχη, Χόρδαφος τὸ ποιῶτόν ἐστι, ἔνομα. ἔψισις μὲν
γὰρ ἡ μάλθαξις, Χορδὴ δὲ ἐντέρων ἐπῶνυμον· καὶ γὰρ καὶ Επυχρῶδα τὸ Μεσεντέ-
ριον ἐκίκλησκον οἱ παρῳα, τὰ μεσηγὺ νδύρα, καὶ τὰ ἀγγεία, καὶ τὰς ὑμένας
30 τὰς ἀνοχῆας τῆς ἐντέρων.

Αἰπὴ τῷ Εἰλεῶ, στυχελὴς μὲ ἀφῳρῶσθῇ στίων πολλῶν τε καὶ ποικίλων ἔ ἐ
ξυνηθέν, καὶ ἄλλη ἐπ' ἄλλη ἀπέψῃ, μάλιστα δὲ ὅπῃ τοῖσι εἰλεώδεσι, ὁκοῖόν
π μέλανι σπῆις. Οὐκ ἀδόκητος δὲ ὅδδὲ πληγὴ, ἢ ψύξις, ἢ ψυχροπόσι ἐφ'

F

ιδρώπι

ἰσθῶπι ἀδιδῶν ἢ χαλδόν. Καὶ οἷσι τὸ ἔντερον ἐς τὸ ὄρεον ξυμὸς κόπσῳ κατέβη, καὶ οὐκ ἀνώσθη ἐς τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνελήφθη βίη, τατέοισι ἐστὶ θηφλεγμά-
νεν τὰ κάτω ἔντερα. Ξυώητες τὸ πάθος παθῶσι, οἷσιν δὲ ἀνὲς ἀπέψην ἢ ἐπὶ τὸ βλάσθαι ἀφαιδρήσκουσι, μᾶλλον δὲ διὰ τε τὸ ἔσθαι, καὶ τὴν ὑγρότητα τῆς ἐν-
τέρων, ὀλισθηρὰ γάρ. γέροντες δὲ οὐ μάλ' αὖ μὴν πύχουσι, ἀπεργίνονται δὲ
ἥκιστα. Ωρεθ' ἔρεθ' ἵκλει μᾶλλον ἥρεθ', φθινόπωρον τὸ χειμῶν, ἀμφοῖν
δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἔρεθ'.

Πολλοὶ μὲν οὖν ἐπὶ ταῖσι σφόδρασι θνήσκουσι αὐτίκα. μετεξέτεροι δὲ
καὶ πύθ' ἐγγίγνεται, καὶ αὐτίς μελανθὲν τότε τὸ ἔντερον ἐκ διασπέν ὀξέπεσε,
ἐκ τῆς ὀξέλειπον. Ξυώσι τὸ αὐτίοισι, ὡς μὲν θηφικῆς Εἰλῆος εἶναι, πόνος ἐλυστό- 10
μυρος, σωμαχία πλάδος, ἐκλυσις, μαλακία, ἐρύξις κεκαί, καὶ ἔθεν ὠφελῶ-
σα· κοιλία ὑπερφορεῖζουσα φύσει· ὁδοπορεῖ μέσθ' ἔσθης, διέξοδοι δὲ
ἀτελεῖς.

Ἦν δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἴσθ' ὁ Εἰλῆος, πάντων ἀνω ἢ φορῇ, πρυμμάτων, φλέγμα-
τ' ὡς, χολῆς· ἐμῶσι γὰρ τάδε. ἔξωχρον· ψυχροὶ τὸ πᾶν σκῆν' πόνος παλὺς 15
ἀναπνοὴ χακή· διψαλέοι.

Ἦν δὲ καὶ θνήσκουσι μέλλωσι, ἰσθῶς ψυχρὸς· δυσχερὴ ἔσθ' ἀπολελημμένη, ὡς
μηδὲ ἰσθῶν ἔλασμα διελάσαι· κόπσων ἔμετοι· ὡς ἄνθρωποι ἄφωνοι· σφυγμοὶ
πρόθεν μὲν δραιοὶ, σμικροὶ, πρὸ θανάτου δὲ σμικρότατοι, καὶ πυκνότεροι, καὶ
ἐκλείποντες. Τὰδε μὲν οὖν τοῖσι λεπτοῖσι ἐντέροις ξυμπίπτει. 20

Ἀτὰρ καὶ Κώλῳ τὰ αὐτὰ πάθη γίνονται, καὶ τὰ ξυμῶντα ὅμοια, καὶ ἡ αὐτὴ
ξυμμορφία. Τατέων δὲ μετεξέτεροι ἀφαιδρήσκουσι κοτε, ὡς πύθ' ἐγγίγνεται
τῷ Κώλῳ. αἰτία τὸ βάθος τὸ σπαστικὸν ἐντέρεα. Πόνος τὸ ἰσθῶς μὲν ἡδὲ ὄξυς
ἐπὶ τοῖσι λεπτοῖσι ἐντέροις. πλάδος δὲ καὶ βάσθ' ἴσθ' ἐπὶ τῷ Κώλῳ· ἀφαιδρῶν
δὲ ὁ πόνος ἄλλοτε μὲν ἐπὶ τῇσι πλυσίῃσι, οὔτε φλυτασίῃ ἐγγίγνεται Πλυσίπιδος, 25
καὶ γὰρ καὶ πυρεταίνουσι οἶδε. ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τῇσι κατῆσι ἐνθα καὶ ἐνθα, ὡς δοκέειν
τῷ ὀδυμῶν ἥπατος ἢ σπληνὸς ἐμύμνα. αὐτίς κοτε ἐν τοῖσι κενεῶσι, πολλὸν γὰρ
τὸ Κώλῳ καὶ παντὶ ἔλαχας ποιούμηνον. μετεξέτεροι δὲ καὶ ἐς τὸ ἰσθῶν ὅσον
ἐρείδ' ἢ καὶ ἐς μυρῆς, καὶ διδύμων κρεμασῆρας. Ἐπὶ δὲ τοῖσι Κωλικοῖσι, ἔμετοι
πλύνες κενοί· τὰ δὲ ἐμύμνα λεπτά, χολώδεα, ἐλαιοειδέα. Ἐπὶ τὸ ὅτι 30
γενὴ κίνουσι τοσούδε ἀσπένεσθ', ὁκόσον καὶ τὸ Κώλῳ τῇσι λεπτῶν ἐντέρων σπ-
αστικώτερον, καὶ παχύτερον, καὶ ἀνεξίκακώτερον.

Π Ε Ρ Ι
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Ο
Η Π Α Ρ
Ο Ξ Ε Ω Ν Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. ζ'.

5

ΤΩΝ δὲ καρδίας, οἱ ἀπὸ Ἠπαλός, ὅτε ἀκρότερον μὲν, ὑππονώτερον δὲ
ἐνίσκησι. ἐστὶ γὰρ αἷμαλος πάρος τ' πλείους Ἠπῶ. Ἦν δὲ ἐν τῇσι Πύ-
λῃσι αὐτέεξ ἑυμπίεσι πρὸς θανάτου αἰτία, καὶ μείον ὀξέως, ἢ οἱ ἀπὸ καρδίας ἐνίσκησι.
Υμέσι γὰρ, ὅτε τοιοῖσι ὑπαικείοις καὶ λεπτοῖσι, καὶ φλεψὶ μεγάλῃσι δέξονται τὰδε
10 τὰ μέρεα. ὥς ὅτε τ' Σοφῶν ἀφηγέονται πινες, ὅτε ψυχῆς ὑπιδυμῇ τῇδε ἐγκά-
θεται. Αἰμορραγίῃ μὲν γὰρ ὑπερβαίνει πάντα πολλόν· ῥιζώσας γὰρ φλεβῶν Ἠπῶ
γίνεται, ὧν ἐν αὐτέῃ μεγάλη μὲν φλεγμονὴ καὶ χάστα ξυνεχέως, ὅδδ' ἐν πῶν
ἐς τὰ ὑπαικεία χυρία· φθάνει γὰρ ἐξελεῖν τὴν ζῆν ἄνθρωπος. σμικροτέρη ὅ-
τε γαμνά. τὴν τεκεν ἀφαιδρῆσκησι μὲν τ' ὀλεθρον, μακρότερον ὅτε νοσέσσι. ἔργα
15 γὰρ αὐτέεξ τὴν καὶ πῶν ἐξαματάωσιν ὅτε ἐστὶν ἀνάπαυλα, ὅδδ' ἀμβολή.

Ἐπὶ ὅτε τ' καρδίῳ ὅτε τὰ ἐξέρη τὴν ἀφαιδρῆσκησι, (ἐντὸς γὰρ τὴν αἷμα-
λος ἀφαιδρῆσκησι) καὶ ὅτε μέζονι αἰτία, πληγῇ, ἢ ἀφαιδρῆσκησι ξυνεχέσι πολλῶν ὅ-
τε χακῶν σιγῶν, καὶ οἰνοφλυγίῃ, ἢ ψύξι καρτερίῃ, καὶ ἐν τῇσι Πύλῃσι γίνεται
φλεγμονή, ὥς ὅτε ὀλεθρος. Πῦρ μὲν γὰρ ὑπερβαίνει, ἀλαμπές, δεινόν.
20 σφυγμοὶ κατὰ τοῖς. πόνος ἰδὲν ποικίλη καὶ πρῶτον. ἄλλοτε μὲν ἢ ὀδυμῇ ὅτε τὰ
δεξιὰ διεληλαμένη, ὥς δοκέειν ὅτε βέλους ἐγκέσας· ἄλλοτε ὅτε, σφόδρα ἐκείνη
αὐτῇς δὲ κοτε, πόνος βαρύνει, βαρύνει· μεσηγὺ ὅτε τ' ὀδυμῆς, ἀγῶν, καὶ ἀφαι-
νίη. Διάφραγμα καὶ ὑπερβαίνει ἐλκόντα, ἀπὸ τῶνδε γὰρ ἀχθὸς τ' Ἠπῶ ἦ-
πῶ. ἀπὸ τῶνδε ἐς πῶν κατ' ἔξιν κληίδα ὀδυμῇ καρτερίῃ. βῆξ ὅτε ἀτελής, παρ-
25 θυμῇ ὅτε μῆνον· καὶ ἐς τέλος κοτε ἀφίκεται, ξηρή. ἀναπνοὴ χακῇ, καὶ γὰρ ξυν-
τιμωρεῖ τὴν πρῶτον τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον ἐς ξυναγωγὴν καὶ διάσπασιν.
πρῶτον σμικρόν ἐλκασι, ἐκπνέσσι μέζον. Χροὴν μετὰ γλῶσσοι, μολεῖ δὲ
δέες. ἀπόσπῃσι, καὶ δὲ πῶν παρσενέγκονται, φυσιώδεις τὴν ὑπερβαίνει· ἐξούξιος
χολώδεις, ὀξίζασσι, βρομώδεις· ναυτίη, διάσπασις κενή. γαστὴρ ἀπολελυμένη
30 τὰ πολλὰ, χολώδεις, γλίχρα, βροχία. Αἰὲ δὲ ἐπαυξία γίνεται τὰ πύλα.
γνώμη καὶ χάστα παρσενέγκονται, ναυτίη, μετέωρον, τετυφωμένη· ὅτε πύλας·
ψύξις ἀκρῶν· ὅτε μῆνον· ῥίχρα· λυγρὴ κενή, παρσενέγκονται. ἔκτερος, χολὴ ἀκρῶν,
χολώδεις τὸ πῶν. Ἦν ὅτε ὅτε ἐξούξιος φαῖν, καὶ ἄλλας ἐκτενε συγχέει.

Οκόσοι δὲ, ἢ Αἰμορραγίῃ, ἢ κοιλίῃς ταράχῃ πολλοῖσι χολώδεσι, ἢ ἕρσι ἀκμήτοισι συγχοῖσι, τὸ ὅλεθρον διήλланτο, τετέοισι δὲ μὴ τρεῖς ἐβδομάδας ἐς Αποστάσιν πύε τὸ Ηπῆρ τρέπεται. Ἦν δὲ ἐπὶ πολλὸν ὑπερέαλλη χρένον ἀνδρὶ Αποστάσι, ἐς Ὑδρωπα ἀφυκτοῖς τελευτᾷ. διψαλέοι, βραχυπόται, ξηροὶ τὸ σκῆν, ἀλιπέες· ὀξέων ὀπιθυμία, ἀποιή γούσις.

Τίκτι δὲ τὸδε τὸ πάθος φθινόπωρον, σὺν πλήθει ὥραν, καὶ ποικίλων ἀπειλή. Ἠλικίῃ δὲ, πασῶν μᾶλλον ἀκμή.

Π Ε Ρ Ι
Τ Η Σ Κ Α Τ Α Τ Η Ν
Κ Ο Ι Λ Η Ν Φ Λ Ε Β Α
Ο Ξ Ε Ι Η Σ Ν Ο Υ Σ Ο Υ.

10

Κεφ. η'.

ΑΠΟ τῶν Πυλέων τῷ Ηπατος διρέει φλέψ ἀφαισά μέσσι τὸ τεθε πᾶ-
των. αἰὲ γὰρ ἐς λεπία καὶ πλύνει χαζομύνη, ὅππῃ τέλος ἐς ἀφανεία
τῇσι ὕψι πάντῃ τῷ Ηπατος σκίδναται. Τοῖσι δὲ τετέων πέρας ἄλλων φλε-
βῶν πᾶσάσι καὶ τὸ σῶμα ξυγκέονται, ἀπὸ, ἐν λεπίων ἐ πλύνων, μέζο-
νες ἐ ἐλάσσονες γίνονται, ὀπιτελέως δὲ ἐν μέσῳ τῷ Ηπατι ἐς μίαν φλέβα με-
γάλῃ συναγείρονται. Ἐνδοθεν δὲ, δοκῇ δὲ δότοχσι γιγνόμεναι, πέρι
τῷ Ηπατος ἀφικέονται. Ἡ μὲν γὰρ ἄνω, τὸ πρῶτον λοεὶν διαπερήσασα, ἐς τὰ
κατὰ αὐτὴν ἐξεφαάνθη· ἔπειτα, πᾶσα τὸ ἀφάφραγμα, ἐμφύει τῇ καρ-
δίῃ· Κοίλῃ φλέψ ἦδε καλέσται. Ἡ δὲ ἐτέρη, τὸ κατὰ λοεὶν τὸ πέμπτον δια-
περήσασα μέχει τὸ κατὰ, ὅππῃ τὸν ῥάχιν ἐξείσι, καὶ τῇδε πᾶσατέται μέχει
τὸ ἰχθύν. αἰτὰρ καὶ ἡδὲ Κοίλῃ· ἔνομα γὰρ τὸ αὐτὸ, ἔνεκεν μία ἐ αὐτῇ ὅσῃ ἢ
φλέψ, τὸν ῥάχιν ἀπὸ τοῦ Ηπατος ἴχουσα. Εἰ γὰρ πῆς ἐφέλοι, διελάσσει ἂν
ἐλασμα, καὶ ἀπὸ τῷ ἄνωθεν τὸ ὅππῃ τὸν καρδίῃ Κοίλῃς φλεβὸς ἐς τὸ πᾶσα τὸν
ῥάχιν, καὶ ἀπὸ τῷ ῥάχος διὰ τῷ Ηπατος ὅππῃ τὸν καρδίῃ. ἄνοδος γὰρ ἢ αὐτή.

Ἡ δὲ οὖν ἢ φλέψ, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἢ ζύμπασα νοσεὶ ὀξέσι πάθεσι, κατε-
ρεῖσι. μία γὰρ ὅσῃ πᾶσα. Μετεξέτεροι δὲ ἰντερεῖσι μὲν δοκεῖ πᾶσα τὸ ῥάχιν
νοσεῖν, ἔνεκεν τὸ ἐς τὸν καρδίῃ τὰ σημεῖα ἐ πᾶσα· ἐντὸς γὰρ τῷ θώρηκος
διατέταται, πρὸς ὅδῃ πρὸς χαζομύνη, καὶ ἐπὶ τῷ θώρηκι, ἐς, τὸ
ἂν ἀπὸ τῷ ἀφάφραγματὶ ἐμφύει τῇ καρδίῃ. καὶ οὖν πῆς μεγάλῃ χαζῇ
ἴχῃ πᾶσα τὸ φλέβα, ἐνέκρυψε ἀμπεχων ὁ θώρηξ.

Γίγνε-

Γίνεται οὖν ἐν ἀμφὶ πῶδε τὴν Φλέβα καὶ Κέδματα, ὅτε ῥηγνυμένη Αἰμορραγία ὥκιστα κτείνει· ὑπερτεν γὰρ αἵματι πλούμασθαι καὶ δευτερίως ἐκχεομένη, ὡς ἐν τῇ θώρηκι ῥαγῇ. ὡς δὲ αἵματι τὴν δεξιάν, ἐς τὴν χάπτω κοιλίᾳ τοῖσι ἐντέροισι περὶέχεται, ὡς ἐμπλέειν τὰ ἐντερα, ὅτε παρὶν χάπτω ἐκφύονται τὸ αἷμα, θνήσκουσιν οἷδε· ὡς δὲ ἡ κοιλία πληρομένη αἵματος.

Γίνεται δὲ καὶ φλεγμονὴ ἀμφὶ τὴν Φλέβα· αἱτὴς καὶ ἡδε ὁξέως κτείνει, ὡς μεγάλη ἐστίν. Πῦρ μὲν γὰρ δεινὸν, δακνῶδες, ἐν τῇσι κοιλίῃσι ἀμφοῖν ἐγκαταεργαζόμενον, βραχὺ δὲ μουῶν ὑπερείχον, ὡς δοκέειν ἀπιομένῃ λεπτῇ ἐμμεναι ῥέειν· ὁ δὲ ὄνθρωπος καίεσθαι δοκέει. σφυγμοὶ σμικροὶ, πυκνότατοι, ὁκοῖόν τι
 10 πεπεσμένοι, καὶ δεδιωγμένοι· ψύξις ἀκρέων διψὸς κατεργῶν· σῶματος ξηρότης· παρὰ πῦρ ἐρύθημα, ξυμὸν ἀχρόν· ὑπερβύθιοι δὲ τὸ ξυμπαν σῶμα. ὑποχένδρια σκληρὰ, ἀνεπασμένα· ὀδυμὴ ὅτι δεξιὰ μᾶλλον. καὶ παλμὸς τῆς δεξιᾶς ἀμυγνῆς μέχρι τῆς λαγόνος, μετεξέτεροι δὲ ἐν τῇ δευτερίῃ τῇ αἵματι τὴν ῥαγῇ, ἣν ὁ σφυγμὸς ἐς τὸ ἕτερον ὑποχένδριον διασημαίνει· ξυμπαθὴς γὰρ καὶ ἡδε
 15 γίνεται πρὸς αὐτῇ ἐπὶ αἰσθητῶν καμμένων, ὡς τῇ ὅτι πᾶσι πᾶσι ὁδὸν ὁπικαφίζουσιν, ἀλλ' ὁδὸν τὸ δέσμα μαλαγαζέουσιν· ξηρὸν δὲ τὸ δὲ, καὶ ῥυτὸν, καὶ τσηχὺ, ὅτι δὲ μᾶλλον ἐν τοῖσι ἐξίχουσι ὁσώδεσι, οἷον ὀλεκεράνῃ, γυνάσσει, ἢ κοινύλοισι. ὕπνοι παρὰ χάδεις· κοιλία τοῖς γὰρ ὁδὸν ἐκδιδόει, τοῖς δὲ σμικρὸν, δεινὸν, χλωδὸν· ἔρεα ξηρὰ, δακνῶδεα. τὴν γνάμην ἐν παρὰ φέροι μὲν, νωτῶν δὲ,
 20 καὶ μαρμαρώδεις. Εὖτε ὁκόσοι πῶδε τὴν κατὰ σπιν εἶδον, Καῦσιν ἐκάλειον· καὶ γὰρ καὶ ὅς ἦν καὶ τὸ Καῦσιν τὰ πρὸς ὄντα, καὶ ἐν φθινοπώρῃ γίνεται, ἐπεὶ τὸ θηριώδες καὶ ἀκμαῖος ἐν νεοῖσι, οἷσι ἰσχυρὴ ὑπὸ αἰσθητῆς καὶ παλαιπωρίας ἢ ἔξις. Τεσσαρεσκαίδεκα ταῖσι οἷδε τὰ πολλὰ θνήσκουσιν. οἷσι οὖν ἐν μήκος ἢ νῆσος ἀφίκεται, ἐν διπλασίοισι ὄλλυνται. Ὀκόσοι δὲ, ἢ σμικρῇ ἀρχῇ ἰσχυρὸν
 25 τὴν φλεγμονῇ, ἢ τὴν μεγάλῃ καὶ βραχὺ διαλυομένης, διαδοθήσκουσι μὲν ὅσον ὀλεθρον, ὁδὸν δὲ ἀφίεται τὴν κακῇ. Οἷδε μακρὸν μὲν χρόνον τὸ Καῦσιν νοσέουσι· λυπαύεται δὲ τὰ κατωκώδεα, αἰ ὀδυμῇ, καὶ ξυμπαθῆς τὴν ὑποχολορίαν, καὶ ἡ κακοσφυξίη, ἐν τῇ γνάμῃ τὸ νωτῶν. ἐπὶ δὲ ἔμπης ἔασιν ἀσπιδόεις, ἀλύοντες, ξυμὸν ἀπορῇ· ξυμῶν δὲ ὅ, τε Καῦσος, καὶ τὸ διψῶν, ἐν τῇ γλώσσῃ
 30 ἐν τῇ σῶματι ἡ ξηρότης· ἀναπνέουσι πολλὸν, μακρὸν ἔλκοντες καὶ ἀδρόν, ὅλον ὅσον ἐν τῇ ἐμφύτῃ ὁπικαφίζουσι. Αἱτὴς ἔτε πίνουσι ψυχρὸν χυμὸν πολὺ πλείον, καὶ ἐν τῇ βραχὺ ἀνεκουφίσθη· εἴτ' αὐτοῖσι δὲ ἀπὸ τοῦ διψῶν, αὐτῶν ἀδιδου πίνουσι, ἐν τῇ δεξιᾷ ἡ λαγόνῃ τὴν κακῇ. Καὶ ἰσχυρὸς δὲ ἀγαστὸς ψυχρὸν ἂν δάη πολλὸν ἀσπιδόεις, ὅπως ἐν τοῖσι ἄλλοις Καῦσι, ἀσφαλέςτερον δὲ τοῖσι δὸς τὴν Κοί-
 35 λης φλέβας νοσέουσι τὸ Καῦσιν. Κῆν μὲν ἡ γαστῆρ, ἢ ἡ κῆν τὸ ποτὸν ὑποφέρει, ὁδὸν ἐμέτε δὲ· εἰ δὲ μὴ, ὅτι πολλὰ τὸ πολλὸν ψυχρὸν ἐμέσαι χεῖρ. ἐκφύγει γὰρ ἂν ὄνθρωπος, εἰ, τοσούδε πίνων, μηδὲν ἀφαιρέσει, ἢ ἰσχυρῶς, ἢ ἔρεσι, ἢ κοιλίῃ.

Π Ε Ρ Ι
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Υ Σ
Ν Ε Φ Ρ Ο Υ Σ
Ο Ξ Ε Ω Ν Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. θ'.

5

ΝΕΦΡΟΙ, τῷ μὲν τῷ σώματος ἰδέσθω, καὶ χάριτα ὁπταίμενοι ἐς κἀνδυνον, ὡς καὶ πᾶσι πάθωσι ὁξέως· ἀδυνάδεις γὰρ τὴν φύσιν. ἐς δὲ ὁλεθρον διήγρεις· ὁπταίμενοι δὲ αὐτέων τὸ ἔργον, ὅτε ἀφ' αὐτοῖς τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἡ ἀπόκλεισις.

Επέχεται δὲ τὴν πύλιν, ἡ Λίθος, ἡ ἐγγυνομία Φλεγμονή, ἡ Αἱμάλωψ, ἡ πᾶσι τοῖσι 10 δε. οὗτε ξυμπαθῆς μὲν, τῷ δὲ τὴν ἰδέσθω τῷ σώματος, κακὸν γίγνεται ὁδὸν ἡ δὲ ὁπταίμενοι τῷ ἔργον πάντα τὰ δεῖνα πησύνει. Πῦρ μὲν γὰρ θερμὸν, ἀσυνάδεις. ὁδυνή κατ' ὁσφύϊ ὅτι ῥάχ' βαρεῖα· διάτασις τῶν μερῶν, μᾶλλον δὲ τῷ ἀμφὶ τὰ ὑποχόνδρια· ἔργον ὁπταίμενοι, ἐκ ἐς τὸ πάμπαν, ἀλλὰ σάγδιον μὲν οὐδέεις, ὁπταίμενοι δὲ πολλὸν ἐκχέαι· πλημύνης γὰρ αἰσθησις. Ἦν δὲ τὸ ἔργον δεῖν καὶ 15 δακνῶδες ἐγγυνομία, ψύξις, τρώξις, πᾶσι, διατάσις καὶ πλημύνης τῶν ὑποχόνδριων. Ἰκέλη ἡ ξυμφορὴ ἡ δὲ ἐξ αἰσθησις γίγνεται τοῖσι ἀπὸ πληθύνεισιν ἐξ αἰσθησις ἐμφυσιῶσι τὴν κοιλίην. Σφυγμοί, τὰ πᾶσι μὲν, δραστοί, ἰσχυροί· ὡς δὲ ὅτι μᾶλλον τὸ κακὸν πᾶσι, σμικροί, πυκνοί, παραχώδεις, ἀτακτοί. Ὑπνοί λεπτοί, ὁδυμῶδες, καὶ δινηκῆες· καὶ ὁλεθρῶν ἐκδεσθῶν 20 μῆμοι ὡς ὑπὸ νύκτι, εἴτα ὑποφέροντα ἐς κῆμα, ὡς ὑπὸ χαμάτου. τῷ γνῶμιν καὶ χάριτα ὁπταίμενοι, λησῶδες· πελιδνοί τὰ πᾶσι. Ἦν δὲ ἡ καὶ αὐτῶν κοτε τῷ ἔργον ἡ πᾶσι, ὅτι πᾶσι τοῖσι καὶ μεγάλῃσι ὁδυμῶσι βραχὺ αὐτῶν καὶ σάγδιον ὁξέως· οὗτε σμικρὸν ἐπαισθησι τῶν πόνων, εἴτα ἐς τὰ αὐτὰ πᾶσι δρομέες. Οξύτατα δὲ ἐπαισθησι τῶνδε, οἷσι ὁδὸν ἐκχέει, ὁκόσοι δὲ ἐπαισθησι. οἱ 25 πᾶσι γὰρ πᾶσι γίγνεται, ἡ δὲ Λίθος ἐς τὸ κακὸν διὰ τῶν ἔργων ἐκπεσύνεται, ἡ πᾶσι Φλεγμονῆς ἐς πύον τερενομίας, ἡ καὶ βραχὺ διαπνεομένης. ὡς γὰρ καὶ ὅτι σμικρὸν ἐνδεῶς διεξίη ῥηιδίως τὸ ἔργον, ἀφ' αὐτοῦ ὁλεθρον· χρόνῳ δὲ μακρῷ φθίνουσι τῷ ἔργον. Οξυῶς τὰδε ἐξ αἰσθησις πᾶσι, καὶ καταγίνονται ἐς σῶσιν ὑποφερόμενοι. Ωραὶ δὲ, καὶ χῶραι, ἐξ αἰσθησις φέρεται, αἰσθησις 30 καὶ τὰ καὶ τὰς Κοίλας Φλέβας.

Εξερράγη κοτε αἷμα ἀπὸ τῶν Νεφρῶν πολλὸν αἰσθησι, καὶ πολλῶσι ἡμέρησι ξυτεχῆς ἔργον. Ἀλλ' ἔργον Αἱμορράγη ἐπαισθησι, ἀλλ' ἡ Φλεγμονῇ τῇ ξυτῇ

Αἱ-

Αιμορραγίη γιγνομένη, ἢν ὀπχεθῇ τὸ αἷμα· τὰ πολλὰ δὲ ἐξ ὀπχέσιθ' ἐπὶ
μεγάλῃ φλεγμονῇ ἐνέσκησι.

Π Ε Ρ Ι
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Η Ν

Κ Υ Σ Τ Ι Ν

Ο Ξ Ε Ω Ν Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. ι'.

ΚΥΣΤΙΣ χαλεπή μὲν ἐν νέστοις ὀξείασι πονῆσαι, κῆν ἄλλοις ζυμπε-
πόνθῃ· χαλεπωτέρη δὲ, ἢ θανατωδέσση, ἢ ἀφ' ἐωυτῆς ἀρξῇ). καὶ
10 γὰρ καὶ δυνατωτάτη πάντα ζυμπαθεῖα ποιῆσαι, καὶ νόσος, καὶ γνώμην. Νόσον
γὰρ ἢ Κύστις ψυχρὴν, καὶ λυκὴν· ἀτὰρ καὶ πορρώτατῳ μὲν τῷ οἰκέει γάλλπεθ',
ἐγγυτάτῳ δὲ τῆς ἐξω ψύξειθ'. ἐν γὰρ τῇ νειαίρῃ γαστρὶ κατωτάτῳ ἵζει, περ-
σιτάτῳ δὲ θάρηκεθ'. ἀλλὰ ἢ ἔργον αὐτῆς ὀπχεσθαι, ἢ τῆς ἔρων ἐξοδος.

Κῆν αὖ μῆνον ἢδε ὀπχεθῇ, Λίδοις, ἢ Θρόμβοις, ἢ τοῦ ἄλλῃ ἰδίῃ, ἢ ἀλ-
15 λοτείνῃ ζυμφορῇ, θανατωδές. Ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αὐτέων καὶ ὑπερῶν
φλεγμονὰς ἀναπέζει· ἐπ' ἀνδρῶν δὲ, τὸ ἐξῆχτον, τὸ διῦν, τὸ πῶξιμικες
ἐντερων. Ἐν πολλοῖσι δὲ, ἐκ χαστερίνης ἀεκεσίης ὑπ' αἰδῆς, ἐν ζυλλόγοις ἢ
ζυωδείπτοις, πληρεμύνης ἀφάτεταται, ἀδρηνίῃ τε πεισολῆς σῶκεπ μεθίσι.
Ἐπὶ αὖ ὀπχῇ τὰ ἔρα, πληρώσιες, καὶ τῆς ὑπερῆν μερέων, νεφρῶν, ἔρη-
20 πῆων, διατάσιες· λαγόνων ὀδύνη βαρεῖν· σπασμὸς, τρώμος, ῥίγος· γνώμην
πῶξιμοι. Ἦν δὲ πρὸς τοῖσι καὶ Ελκος πεπόνθῃ, ἢ φλεγμονῇ, πολλὰ μὲν
τὰ κακὰ. ὅλεθρος δὲ πολλόν τι Ελκῶν ὥκισθ'. ἀλλ' ἀμφὶ μὲν Ελκος,
ἢ Ἀποσάσιθ', καὶ Πυώδεθ', καὶ τῆς ὁκόσαι μὴ ὀξύτατα ἢ, ἐν τοῖσι Χερνίοις λε-
λέξει). Ὀκόσαι δὲ κατόξεα, καὶ ἐν δέκα ἡμέρησιν, ἢ ὀλίγῳ ῥάσων ἢ βραδύον
25 κτέπει, ὁκοῖον φλεγμονῇ, ἢ Θρόμβοις, ἢ Λίδος ἐς τὸ τραχὺλον ἐμπεσὼν, πρὶ
τῶνδε νῦν ἐξείω. Ἦν αὖ τι τετέων ζυμῆς, ἔρων ὀπχέσιες, ὅγκοι ἐν τῷ ὑπο-
γαστρίῳ, ὀδύνη ὀξείη πάντῃ τῇ κοιλίῃ, πρὶτασις τῆς κύστιθ'. ὡχρὸς ἰδρὼς τῇ δε-
κάτῃ· ἔμετοι φλεγματοῦδες, ἔπειτα χολώδες· ψύξις ὅλα, ποδῶν δὲ μᾶλ-
λον. Ἦν δὲ ἐπὶ μέζον τὸ κακὸν ἔρπη, πυρετοὶ λυγνώδες· σφυγμοὶ ἀτάξιοι,
30 πυκνοὶ, καὶ σμικροὶ· ἐρύθημα τῷ πρὸς πρὸς· διψώδες· ὀπχεῖν· γνώμην πῶξι-
μοι· σπασμοί. Ἐπὶ δὲ Φαρμάκοις δηλητηρίοις, καὶ Καυθαρίσι, ἢ Βεπτήσῃ,
ἐμπύρεται ἢ Κύστις, καὶ ἢ ζυμπασαι κοιλίῃ βαιοτέρη, ἢ πάντα κακίαν, καὶ
σὺν ἐς μακρόν ἢ δὲ θανάτῳ ἀμβολή.

Αιμορράγει κοτὲ ἡ Κύστις. Ξανθὸν τε ἔστι λεπτὸν τῆδε τὸ αἷμα. ἀλλ' ἔδεν πλεονάζει τίνδε θνήσκουσι, καὶ μὴ ῥηίδην ἢ ἐπίχρησις. Ἀλλ' ἐπὶ τοῖσι Θρόμβοισι, καὶ τῇ Φλεγμονῇ ὁ κίνδυνος. Ψύξις γὰρ, ἔστι νέκρωσις, καὶ γαγγραινώσεις, καὶ τὰ ἐπὶ τῇδε κακὰ ῥηίδως κτείνε.

Φέρεται δὲ τὰς νόσους, χεῖμα, καὶ μετόπωρον. Ἡλικίη δὲ, ἀκμὴ ἐπὶ δὲ μάλιστον, γῆρας. Αἱ δὲ ἄλλαι ὥραι, καὶ αἱ ἡλικίαι, ὅτε ξυμμεχέως, καὶ ἥκιστα κτείνουσι. ἀσυνέστατα δὲ πάντων, τὰ πυρρὰ.

Π Ε Ρ Ι

Υ Σ Τ Ε Ρ Ι Κ Η Σ Π Ν Ι Γ Ο Σ.

Κεφ. ια'.

10

ΕΝ τῇσι λαγύσι τῶν γυναικῶν μέσσοι ἐγκέεται ἡ Μήτηρ, ἀσπλάγχνοι γυναικίον, ἀγχεα ζωῶδες. κινεῖται γὰρ ὅξ ἐαυτῆς εἶναι καὶ εἶναι ἐπὶ τὰς λαγύνας· ἀτὰρ ἔστι ἐς τὰ ἄνω, κατ' ἴξιν μὲν, ὑπὸ τ' ἰσχυρὸν τε θάρηκεται ἐς τὰ πλάγια δὲ, ἐπὶ δεξιὰ, ἢ ἐς ἀριστερά, ἢ ἐς ἡσυχίαν, ἢ ἀσπλάγχνια. γίνεταί δὲ καὶ παρὰ τὴν ἐξέσιν ἐς τὰ ἡμέτωκα καὶ, ξυλλήθῃ ἐπιπομεν, πάντη ὅτι πλά-
15 νώδης. Καὶ εὐώδεσι ὁσμήσεσι τέρεται, καὶ ἐπ' αὐτὰ ἵσταται· ἀχθεῖται δὲ τοῖσι κακώδεσιν, καὶ αὐτὰ φύγει. καὶ τὸ ξύμπαν, ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ὅτι ἡ Ἰστέρις, ὁκοῖται πὶ ζῶον ἐν ζῶῳ.

Ἦδε οὖν, καὶ ὁξείας ἀνώϊστος γήνηται, καὶ ἐπὶ πολὺ ἄνω μένη, καὶ ἐκβίασται τὰ ἀσπλάγχνια, ἀπεπνίχθη κοτὲ ἡ ἀνθρώπος τρέπον τὴν Ἐπιληπτικὸν, ἀνθ-
20 ρην Σπασμῶν. ὁπότε γὰρ αἰκίως σενονχεῖται ἡσυχίαν, ἀσπλάγχνια, πνύμων, καρδίη. τένεκεν ἀπτόνῃ ξυμμεῖναι δοκέει, ἔστι ἀτονίη. ἀτὰρ καὶ αἱ Καρδιῆδες ξυμπαδίη τῆς καρδίας πύζονται· ἀσπλάγχνια τὸδε καρδιαρία τε καὶ ἀνασπασία ξυμμεῖναι καὶ ἡμέτωκα.

Γίνεται δὲ καὶ ἄλλο πάθος αὐτέσιν ἵκελον τῇδε ξυμμορφῇ, ξυμὸν πνιγί-
25 ἔστι ἀφωνή, ἀλλ' ὅσα δὲ Ἰστέρις. ἔστι γὰρ τὸδε καὶ ἀνθρώποις γίνεταί Κατοχώ-
δεα τρέπον. Ἀλλὰ τῇσι μὲν δὲ Ἰστέρις κακώδεες ἐπαχέοντο ὁδοὶ, καὶ εὐω-
δέων παρὰ τὰ γυναικίον ὑποθέσεις· τῇσι δὲ ἑτέροις τὰδε ὁδοὶ ἐπαχέονται. καὶ
τὰ μέλεα κινεῖνται δὲ Ἰστέρις· δὲ δὲ ἑτέροις πάθεται, ἥκιστα. Ἐπὶ δὲ τρέ-
μοι αὐτόματα, ἔστι αὐτόματα, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεων ἀμβλωδριαῖα. Ψύξεις
30 καρτερὰ δὲ Ἰστέρις, Αἱμορράγιαι ἀθρόαι ἐπίχρησις, καὶ ὁκοῖται τοιάδε.

Ἦν ὅταν ἀρξῇται πάχυν, κινεῖται ἀνω τῆς Ἰστέρις, ὅταν ἐξῇ πνιγί-
ἐκλυσίς, ἀτονίη, γυναικῶν ἀκρῆσις, σκοτόδινος· καὶ τὰ γυναικῶν λύονται κε-
φαλῆς

Φαλῆς ποίνῃ, καρθεαρίν· τὰς φλέας τὰς ἐκμτέρωθεν τῆς ῥινὸς ἀλγείη ἡ γυνή.

Ἡ δὲ χαυπαπέσωσι, καρδιώσονται· ἐν τοῖσι ὑπερχονδρίοισι λαγόνες κεκαί, εἴηται ἡ ἔδρη τῆς Ὑσέρης· σφυγμοὶ ἀφαιέποντες, ἀτακτοὶ, ἐκλείποντες· πνίξ καρτερῇ, ἀφώνιη, αἰαιαθισίη· ἡ ἀναπνοὴ ἀσημος, ἀσαφής. Ωκιστος καὶ ἄπιστος ὁ θάνατος, ὅθεν γὰρ ἴχουσι νεκρῶδες· ἐς χειρὶν ζωάδες, ἐρυθρότερον μᾶλλον, μέχει πολλοὺ τῷ θανάτῳ. ὀφθαλμοὶ μικρὸν τι ὀξίζοντες, λαμπαροὶ, ἐκάρτα μὴ ἀτενέες, αἰτὰς ἡδὲ χάρτα κεκαμυδίοι.

Ἡ δὲ μετακινήται κατὰ ἐς ἔδρην ἡ Ὑσέρη πρὶν ἐς τέλος ἵεναι τὸ πάθος, διαδοθήσκεισι πῶς πνίγα· εὐτε κοιλίη ὑπερβορεοῦζει, ὑγρότης τῇ γυναικῶν τόπων, ἀναπνοὴ διασπύρεται καὶ σαφεστέρα. Ωκισίη ἐκ τῆς πάθησιν ἡ ἐργασίη, ὅπως ἐκ τοῦ θανάτου ὀκιστος. καὶ γὰρ ῥηιδίως τοῖσι ἀνὼ παροχωρεῖ, αἰτὰς ἡδὲ ῥηιδίως ἀφίσταται. Ακρόπλοός τε γὰρ ἡ Ὑσέρη, ὑγροὶ δὲ ἐκ τῆς ὑμῖνες οἱ ἀνοχῆες αὐτῆς, ὑγρὸν δὲ καὶ τὸ χρεῖον εἶηται κέει· ἡ Ὑσέρη. παρὰ δὲ, φυγὴ τε ἐκ ὁσμῆς χέειται ἡδὲ αὐτῶν τε καὶ ἀνδρῶν. ῥηιδίως αὖν νοῦν, ὅπως πρὶν μὲν, εἶηται καὶ εἶηται, ἀνὰ τε καὶ χάτω πλώει. Διὰ τὸδε κίνησι τὸ πάθος γίγνεται, γεραιτέρησι δὲ ἥκιστα. ἥσι γὰρ ἡλικίη τε, καὶ βιοτή, καὶ γνώμη πλανωδὲς ἐστέρα, τῆσι καὶ Ὑσέρη βῆσι ῥεμῶδες· πηλικωτέρησι δὲ εὐσταθία, καὶ ἡλικίη, ἐκ βίῃ, καὶ γνώμη, ἐκ Ὑσέρη. Ἡ δὲ μὲν αὖν ἡ δὴ Ὑσέρη πνίξ μάλιστα γυναιξὶ παρομαστέρει.

Γίγνεται δὲ καὶ ξυνὰ πρὸς ἀνδρας πάθηα τῇ Ὑσέρη, φλεγμονή, Αἰμορραγία. ξυνὰ δὲ καὶ τὰ πρὸς ταῖς σημεῖα, πυρετοὶ, ἀσφυξίη, ψύξις, ἀφώνιη. ὅπῃ δὲ τῇ Αἰμορραγίᾳ, καὶ ὁξύτεροι ἐκ θάνατοι, ὁκοῖον τι ἐν ζωῇ σφαγή.

Π Ε Ρ Ι

Σ Α Τ Τ Ρ Ι Α Σ Ε Ω Σ.

25

Κεφ. ιβ'.

Οἱ Σάτυροι, οἱ Διονύσειοι ἱερεῖς, ἐν τῇσι γραφῇσι καὶ τοῖσι ἀγάλμασι, ὁρῶνται ἴχουσι τὰ αἰδοῖα, ξύμβολον τῆς θείας πηγῆς. Ἐστὶ δὲ καὶ πάθησιν ἰδὲν ἀνίσχοντῃ ὁρῶνται τῆς πάθησιν τὰ αἰδοῖα. ὅπῃ κλησὶς Σατυρίσκις, ἐς ὁμοίωσιν τῶν θείων χημάτων.

Ορμὴ δὲ βῆσι ἀρχὴ ἐς ὁμολίαν· αἰτὰρ ἡδὲ ἐν τῇσι παροσδοίσι ἡδὲν ὠφελείον, ἡδὲ ὅπῃ πολλῇσι καὶ συνεχεῖσι ὁμολίᾳσι πρηνέων τὸ ὁρῶν. Σπασμοὶ δὲ ἀπάντων τῇ νοσήσιν, καὶ ἐντασιν τενόντων, καὶ βελώνων, καὶ πληγῶν φλεγμονὴ τῇ νοσήσιν, καὶ ποίνῃ· ἐρύθημα παρσώπει, ἐκ ἰκμᾶς νοσὶν ἰκλήν.

Η

Περὶ

Περεισελλόμενοι, ἡσυχῇ ἐπίλυτοι, χατηφές, ὥσπερ ἀχθόμενοι τῇ ζυμωρῇ. Ἦν δὲ ὑφίχθη καὶ τὸ αἰδῶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ πάθος, ἀκρατές μὲν γλώσσης ἐς τὸ ἄκοσμον, ἀκρατέες δὲ καὶ ἐς τὸ ἀμφαδὸν ἢ πῶς ἔργῳ πηήξουσιν. ἀδράφοροι δὲ γνώμῃ ἐς τὸ ἄρημον, χατέχεν γὰρ διώδου. Διψώδεις· φλέγμα πολλὸν ἐμέεσι· ἐπεὶ δὲ τοῖσι χεῖλεσι ἀφρὸς ἐφίζανει, ὅκωσπερ τοῖσι ὀρεῶσι τὸ τεράγων, αἰτὰς ἡδὲ ὁσμὴ ὁμοίῃ. Οὕρον δὲ ὑπερτέλειος πολλῆς, ἀλλ' ἐς λευκὸν, πικρὸν, γονοειδές. κοιλίῃ δαπολελυμένη· γαργαλισμοὶ αὐτόματοι πιδυρέων καὶ μαχαλῶν· σπασμώδεις· δαπόσιτοι, εἰ δὲ παροσφείρουτο, ἀρπύγην παραχώδεις. Ἦν δὲ ἐς ὀλεθρον ἦκη τὸ χαλόν, φυσώδεις, κοιλίῃ ἐπηρμένη· τενόντων ἢ μυῶν τῇ πάντων ζώταις· δυσκινήσι· ζυμολογὰ μελέων· σφυγμοὶ σμικροί, ἀδενέες, ἀτακτοί.

Ελυσέ κοτε τάδε πάντα κοιλίῃ ἐκταραχθεῖσα πολλοῖσι φλεγματώδεσι, χαλώδεσι· ἕμετος ὁμοίως. Οὐκ ἀνδρῇ καθύμνῃ ἴσους, ὑπὸς βαρυς ἢ μήκιστος. ψύξις γὰρ, καὶ πάρεσις, καὶ νάρκη νύκτων, ὑπὸν πελὺς. νάρκη δὲ, ἢ ψύξις Σατυρίῃσιν ἴσταται.

Γίγνεται δὲ τὸ πάθος, ἦρθε μάλιστα, καὶ γέρεθαι. ἡλικίῃσι δὲ, μειρακίοισι, καὶ νέοισι, μάλιστα δὲ, ὁκόσοισι ἢ φύσις ἐς ζυμωσίνην εἰσίοιμι. Οἷζυτατον, ἡδὲ ἀτερεπές, ἡδὲ ἄκοσμον χαλόν. τὰ πολλὰ γὰρ ἐν ἐξδόμῃ θνήσκουσι. Λόγος δὲ, ὅπῃ καὶ γυναικες πάσχουσι τῆτο τὸ πάθος, καὶ ἥτε ἐς τὰ ἀφροδίσια ὁσμὴ ὁμοίῃ, καὶ τὰ λοιπὰ ζύμπαντα τὰ αὐτά. Εγὼ δὲ μαχλοσάμην μὲν γυναιξὶ ὕγρησι πείδομαι γίγνεσθαι, ἐς ἐκχυρὸν δὲ πλήθος τέτων· Σατυρίῃσιν δὲ ἥκιστα. ἔτε γὰρ ἡ φύσις αὐτέων εἰσίοιμι, ψυχρὴ γάρ· ἀλλ' ἡδὲ μόρια ἐς ὀρεθίσιν, ὅκωσπερ Σάτυρος, ἴσχει ἡ γυνή, ὥσπερ τὸ πάθος ἐπώνυμον. ὅθεν γὰρ ὅθεν πνίγα τὸ δὲ ὑπὸ Ὑσέρης νοσέουσι ἀνδρες, ἔνεκεν ὅθεν ἴσχει Ὑσέρην ἀνὴρ.

ΑΡΕΤΑΙΟΤ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΠΕΡΙ

ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ

ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Χρονίων Παθῶν.	Κεφ. α'.
Περὶ Κεφαλαίας.	β'.
Περὶ Σκοτωματικῶν.	γ'.
Περὶ Επιληψίας.	δ'.
Περὶ Μελαγχολίας.	ε'.
Περὶ Μανίας.	ς'.
Περὶ Παρελυσίου.	ζ'.
Περὶ Φθίσιου.	η'.
Περὶ Εμπνικῶν.	θ'.
Περὶ τῶν κατὰ τὸ Πνέμονα Αποστάσεων.	ι'.
Περὶ Αἱματός.	ια'.
Περὶ Πνιμωδῶν.	ιβ'.
Περὶ Ηπατός.	ιγ'.
Περὶ Σπληνός.	ιδ'.
Περὶ Ικτέρος.	ιε'.
Περὶ Καρχήνης.	ισ'.

Π Ε Ρ Ι

ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ.

Κεφ. α'.

ΧΡΟΝΙΩΝ Νέσων πόνοι μὲν πολὺς, χρόνι δὲ μακρὸς σωτηρίας, καὶ ἀέθαιος ἢ ἀλγέσις. Ἡ γὰρ ἐδ' ἐξηλάθησαν ἐς τὸ πάμπαν, ἢ ἐπὶ σμικρῇ ἀμαρτωλῇ παλινδρομέουσι αἱ νόσοι. Οὐτε γὰρ ἀτρεμέειν ④ νοσέοντες πολμέουσι ἐς τέλος, ἀπὲρ ἡδὲ ἀμαρτάνουσι ἐν τῇσι μακρῇσι διαίτησι, καὶ ἀτρεμέουσι. Ἡν δὲ καὶ πόνος ἐν ὁπποτέρῃ ἴσται, διψῆς, λιμῆς, φαρμάκων πικρῶν, ἐξ ὀδυμένων ἢ τομῶν, ἢ καύσεως, ὥνπερ ὅτι ἐν τῇσι δολιχῇσι νόσοις χρόνος, ὡς ὑποδείκνυσιν οἱ χρονογράφοι, θανάτου δὴν αὐτὴν ὁρρογόμυροι. Εἴητα δὲ ἀρετὴ διαεί- 10 δεται ἀνδρὸς ἰσχυρῆς, καὶ μακροθυμίας, καὶ ποιικιλίας, καὶ χάριτος ἀελαβῆς τῇ ἰδέσθῃ, καὶ πρᾶξι. Ἀτὰρ καὶ ⑤ νοσέοντα χρόνι ἀλκίμων ἐμμεναι, καὶ ξυνίστασθαι τῷ ἰσχυρῶ καὶ τῷ νοσήματι. Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅσον μᾶλλον ἀπὲρ λαβόμενον παρὰ ἀνασμίχῃ τε καὶ διάψει, ἀλλ' ἐς πολλὰ καὶ τῇ αἰσθησίᾳ ἐκτετέλει, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ ἐκμάνει ἀκροσίν ⑥ σώματος. Τοιόνδε τὸ Μανίης, ἐπὶ τῷ Μελεαγρο- 15 λῇ ἴσμεν, ὡς ὅτι αὐτὸς ἐξέω. τὰ νῦν δὲ ἀμφὶ Κεφαλαίης φράσω.

Π Ε Ρ Ι

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Η Σ.

Κεφ. β'.

ΗΝ ἀλγὴν κεφαλὴν χρόνιως ὅτι περὶ αἰτῆς, καὶ ὅτι πλύνεται, Κε- 20 φαλαγγίᾳ χαλῆς. Ἡν δὲ διετίθη χρόνι μακρῶ τὸ ἀλγος, καὶ ἀεὶ ὀδοῖσι μακρῇσι ἐς πολλῇσι, καὶ περὶ πύγῃται μέζω τε καὶ πλύνον δυσάλγῃ, Κεφαλαίην κυκλήσκομεν.

Ἰδέσθαι δὲ μυρία. Τισὶ μὲν γὰρ αἰδῶται ὁ πόνοι, ἐς μικροὺς, ἀλλ' ἐς ἀφαιλίπων. Τισὶ δὲ ἐς ἀεὶ ὀδὸν ἀειπλῆ, ὅπως τοῖσι πυρεταίνουσι ἀμφημερινὸν ⑦ 25 ἡμέρην. Ἄλλοισι δὲ ὁ πόνοι δύσιν ἐς μεσημέριον, ἐπὶ τῇδε τέλει δὲ παύεται ἢ ὁ πόνοι μεσημέριος ἐς ἑσπέρην· ἢ ὅτι περὶ ὀδὸν ἐς νύκτα. ἡδὲ ἢ ἀεὶ ὀδὸς ἐς χάριτα διημιῖ. Καὶ τοῖσι μὲν ἡ κεφαλὴν ἀλγὴν πᾶσα. καὶ ἡδὲ, ἄλλοτε μὲν ὅτι δέξια, ἄλλοτε δὲ ἐπ' ἀριστερά· ἢ μέτωπον, ἢ βρέγμα· ἐπὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ βεβώδεα τρέπον.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ, τὰ δεξιὰ μένον, ἢ τὰ λαυὰ μένον, ἐς ὅσον ὄρων κρόταφος, ἢ ὡς, ἢ ὁ φεὺς μία, ἢ ὁ φθαλμὸς εἰς μέσφι μέσσε, ἢ ρὺς ἐς ἴσα τέμνι μένον, ἐπέκεινα δὲ τὸ ἄλγλημα ἐ πῆ, ἐν ἡμίσει μίμνι τῷ κεφαλῆς χωρίῳ. Ἐπερθεραίνῃ τὸδε μένον χαλῆεται. ὅκ εὐήτης χακόν, κῆν ἀγαλείπη, κῆν σμι-
 5 κρὸν ἔμμεται δοκέη. Ἦν γὰρ ἐμπέση κοτὲ ὀξέως, αἰχρὰ καὶ δεινὰ πρήσσει. σπαμλὸς καὶ διαστροφὴ τῆ παρωσῆς γίνεται· ὁφθαλμοὶ, ἢ ἀτενέες κέρασι ἱκελοι πεπήσσι, ἢ τῇδε καίκεϊσσι σπασμώδεες ἐνδον εἰλῶνται σκοτοδίνως· ὁφ-
 10 θαλμῶν ὑποδρεύχῃ ποίχῃ ἀχρὶ μπίγγων· ἰδρὼς ἀρετος τενόντων ὀξάπνης ἀλογος, ὡσπερὶ πινος πυτάξαντος ξύλω· ναυπή, ἔμετος χαλωδέων· χατάπιω-
 15 σις δὲ ἀνθρώπων. καὶ δὲ ὁπτεῖν κοτὲ τὸ πάθος, ὠνθρωπος ἐτελεύτησε. Ἦν δὲ σμικρότερον ἢ, καὶ ἐς ὀλεθρον ἀσπὲς, χροῖζει. ὄκνος παλὺς, καρθεαεῖν, ἀπορίη, ζῶν δύσφορος. καὶ γὰρ πως φύγῃσι πλὴν αὐγῆς, σκότος δὲ πρηνὺς τετέοισι τῷ νῆσον· ὅδε ἐσιδὲν τι, ἢ ἀκῆσαι τερπνόν, εὐφορεῖ· χακόδομοι πλὴν ὀσφρησιν, καὶ ἔτε τι εὐώδες αὐτέοις τέρεψι, ἐκτρέπονται δὲ καὶ τὰ χακάδεα· ἀχρὶ τῷ

15 βίῳ, θανατῶσι ὠνθρώποι.
 Αἰπή δὲ τετέων, ξυὺ ξηρότητι ψύξις. Ἦν δὲ δηδύνη καὶ ἐς μέζον ἔσπη, ὅπῃ τοῖσι πόνοισι τὸ πάθος Σκότωμα γίνεται.

Π Ε Ρ Ι Σ Κ Ο Τ Ω Μ Α Τ Ι Κ Ω Ν.

20

Κεφ. γ'.

ΗΝ ζόφος τὰς ὄψιας χῆ, καὶ δῖναι ἀμφὶ τῷ κεφαλῷ ἐλίσσεται, καὶ ὡτα βομβέη ὅπως ρεόντων χαναχιδὸν ποταμῶν, ἢ οἶον ἄνεμος ἰσίοισι ἐγκυβερεῖν, ἢ αἰλῶν, ἢ καὶ συρίγγων ἐνοπή, ἢ τρισμαὶ ἀμάξης ἰαχὴ, ὀνομά-
 25 ζομυ Σκότωμα τὸ πάθος. Κακὸν μὲν, κῆν σύμπλωμα κεφαλῆς· χακόν δὲ, κῆν ἐκ διαδέξι· Κεφαλαίης, ἢ ὅξ ἐαυτέης χροῖε νούσε φύη. Ἦν γὰρ τὰδε μὲν
 30 μὴ δόπογγηται, μίμνι δὲ ἡ σκοτοδίνη, ἢ χροῖε μακρῶ τελεωτῇ τοῖσι ἰδίοισι συμπλώμασι, ἔπνος ἀκεομδύς, πάθος τὸ Σκότωμα γίνεται. ἐπ' αἰπή ὕρη τε ὁ ψυχῆ. Ἀλλὰ ὁ δέχῃ παθεῖν ἄλλων, καὶ ἐς ἀνέκετον τερατῇ, Μοδύν, Μελαγχολίης, Επιληψίης, παρσεπιγνομδύων ἐχάστη τῇ ἰδίων συμπτώμα-
 30 των. Σκοτάματος δὲ ἡ ἰδέη, βάρος τῷ κεφαλῇ, ὁφθαλμῶν μαρμαρυγαὶ ὅπῃ πολλῶ τῷ σκοτωδεῖ, ἀγνωσίη ἐαυτέων τε καὶ τῇ πέλας. Κῆν ἐπ' αὐξήσῃ ἡ νῆ-
 35 σος γίγνεται, τότε γῆα λύονται, καὶ ἔσπονται χαμῆ· ναυπή, καὶ ἔμετ· φλέγματος, ἢ χαλωδέων, ξανθῶν, ἢ μελέων. Ἐπτε, ὅπῃ μὲν ξανθῇ χαλῇ,

Μανία γίγνται. ὅτι ὅ τοῖσι μέλασι, Μελαγχολία. ὅτι ὅ φ φλέγματι, ἢ Επιληψία. πασῶν γὰρ ἡδὲ νέσων τρεπτή.

Π Ε Ρ Ι

Ε Π Ι Λ Η Ψ Ι Η Σ.

Κεφ. σθ'.

5

ΠΟΙΚΙΛΟΝ ἡδὲ ἀλλόκοτον χακόν, ἢ Επιληψία. θεωρῶδες μὲν ἐν παρ-
οξυσμοῖσι, καὶ χάτοξυ, καὶ ὀλέθριον. ἔκτενε γὰρ κοτε παροξυσμὸς εἷς.
Ὡς ὅ μελέτησι φέρη ἄνθρωπος, ζῇ μὲν αἴχρα ὅτι οὐκ εἶδεν καὶ ἀλγέα φέρων. ῥή-
δως ὅ οὐκ αἰεὶς ἢ νέσος, ἀλλὰ ἐν ἡλικίᾳ τέτοι κρείττοις ἐνοικεῖ, ὅτι ὥρῃ τῇ
ὥρῃ, ξυμδιαπᾶται τε παρὶ καὶ μετὰ καίτοι. Εἰσπλάθῃ δὲ κοτε ὑπὸ εὐτυχίας 10
δι' ἄλλης ἡλικίας μέζοντος, εἴτε τῷ χαλλεῖ συνέξεισι τ' ὥρῃς. ἀλλὰ καὶ τότε
μετεξέτερος αἰχρὸς ἀποδείξασα, ἀπόλλυσι τὰς πᾶδας φθίνω ὅτι χαλλεῖ,
ἢ χειρὸς ἀκρωσὶς, ἢ παρῶπις ἀφασφῆ, ἢ πηρώσει πινος αἰσθήσις. Ὡς ὅ
φωλῶσι τὸ χακόν ἐς ῥίζην, ὅτε ἡλικίᾳ ὅτε ἡλικίᾳ μεταβολαῖς ἐξοδοὶ πέ-
γεται, ἀλλὰ ξυμειοῖ μέσφι θανάτῃ. Ποπ, καὶ ὀπίσθιος ἢ νέσος, πασμοῖσι 15
καὶ ἀφασφῆσι μελέων τε καὶ ὄψιος. ἔτρεψε δὲ κοτε καὶ γνώμην ἐς Μολίην
Ατρεπὴς ἢ ὅ παροξυσμὸς θέναι αἰχρὴν ὅ καὶ ἢ ἀπόλεψις αὐτῆς, ὅτι ἀφ-
δῶ, καὶ ἔρρισι, καὶ αὐτομάτῃ κοιλίᾳ.

ἀλλὰ καὶ ἀδοξος ἢ ξυμμορφία. δοκέει γὰρ τοῖσι ἐς τὴν Σελήνῃ αἰσθητοῖσι
ἀφικνεῖσθαι ἢ νέσος. τένεκεν Ἰερὴν κακλήσκουσι τ' πᾶσι. ἀπὲρ καὶ δι' ἄλλας 20
παρῶπας ἢ μέγας τῆ χακῆς, Ἰερὸν γὰρ τὸ μέγα ἢ ἡσυχίας οὐκ ἀνθρωπίνης,
ἀλλὰ θείης ἢ δαίμονος δόξης ἐς τ' ἀνθρώπων εἰσόδῃ ἢ ξυμπάντων ὁμῶς, πίνδε
ἐκίκλησκον Ἰερὴν.

Ὅμοια μὲν οὖν, ὡς ὅτι ὁξείη γίγνεται τῇ νέσῃ, παρῶπιν μοι λέλεκται. Ὡς
ὅ ἐν χρόνῳ μέμη, ὅδε ὅτι τοῖσι χαλλεῖμασι ἀσπείρας· νοστροῖ, ἀθυμοί, χαπ- 25
φείας, ὅτι ἀνθρώποι, ἀμυχοί, ὅδε ἡλικίᾳ μελίσχοι ἀγρυπνοί, δυσνείας
πολλοῖσι ἀλλοκότοις· ἀπόστοι, πέψαι χακοί· ἀχρῶσι, μολιδωδῶδες· δυσμα-
γῆς, νοσείη γνώμης τε, καὶ αἰσθήσις· βαρυήκοι, ἡχοί, βόμφοι ἀνὰ τ' Κεφα-
λίᾳ· γλῶσσα ἀσαφής, καὶ παρῶπρος, ἢ ὑπὸ τ' ἀφασφῆ τ' νέσος, ἢ ὑπὸ
τρωμάτων ἐν τῇ χαπαλήφῃ πασμοῖδες· γλῶσσα μὴ ερεφᾶται ἐν τῷ 30
σῶματι ποικίλως. Ὑποτίνας δὲ κοτε ὅτι ἀφασφῆ ἢ νέσος, ὡς τὰ πάντα μω-
ραίνεν. Ἀπὲρ καὶ τοῖςδε αἰτίᾳ, ξυμὺρόπῃ ψύξις.

Π Ε Ρ Ι
Μ Ε Λ Α Γ Χ Ο Λ Ι Η Σ.

Κεφ. ε΄.

ΜΕΛΑΙΝΑ χολή, ἐν μὲν ὀξέσι ἀνώθεν φανείσα, χάριτα ὀλέθριον
 5 χάτω ὃ Ἰξίῳσα, ἐ χάριτα ἀνώλεθρον. Ἐν δὲ τοῖσι χρονοίοισι, ἡ δὲ ἡ
 ὑπὲρ χάτω, ἐς Δυσπτερίῳ ἢ ἡπατος πόνον τελευτᾷ. γυναιξὶ δὲ, χάριτα
 ἀντὶ τῆς Ἰππυμνίων, ἢ τὰ ἄλλα ἀνώλεθροι ἐῷσι. Ἦν ὃ ἀνω ρέπη ἐς σόμαχον
 ἢ ἐς φρένας, Μελαγχολίῳ τούτῳ. Φύσαν τε γὰρ ἐμποίει, καὶ ἐρυγὰς χακώ-
 10 δεας, ἰχθυώδεας· σιωτῆς δὲ ὃ ἢ ἢ γνῶμῳ. Διὰ τὸδε, ἢ Μελαγχολικὰς,
 ἢ Φυσώδεας, τῆς δὲ ἐκίκλησκον ④ παύσαν. Μετεξτετέρισι δὲ ὅδε φύσα,
 ἔτε μέλαινα χολή ἐγγίγνεται, ὀργὴ ὃ ἀκρῆτος, καὶ λύπη, καὶ χαπιφείη δεινή.
 καὶ τῆς δὲ οὗ Μελαγχολικὰς χαλέομῳ, Χολῆς μὲν τὸ Οὐγῆς συμφραζο-
 μῳμῆς, Μελαμῆς ὃ, πολλῆς καὶ θηριώδεος. Τέκμαρ δὲ Οὐμερς, ἐνθα φησί,

τοῖσι δὲ ἀνέστη

15 Ἠρώς Ατρείδης εὐεγκρείων Αγαμέμνων,
 Αχρύμῳμῳς· μένε ④ ὃ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
 Πίμπληκτ', ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἰκτῳ.

Τοιοῖδε γίγνοντ' ④ Μελαγχολώδεες, εὐτ' αὖ ὑπὸ τῷ χακοῦ κτεινέωνται.
 Ἐστὶ δὲ ἀθυμία, ὅπῃ μὴ φαντασίῃ, ἀνθ' τε πυρετῷ. Δοκέει τε δὲ μοι Μοιῆς
 20 τε ἔμῳμῳ δέχῃ καὶ μέρς ἢ Μελαγχολίῃ. Τοῖσι μὲν γὰρ μαυρομῳμοῖσι, ἄλλοτε
 μῳμῳ ἐς ὀργήν, ἄλλοτε δὲ ἐς θυμῳδῳ, ἢ γνῶμῳ τρέπεται. τοῖσι ὃ Μελαγχ-
 λῳσι, ἐς λύπῳ καὶ θυμῳδῳ μένον. Ἀτὰρ ἢ μένονταί μῳ, ἐς τὰ πλέετα τῷ
 βίε ἀφρογέοντες, καὶ δεινὰ καὶ αἰχρὰ πρῳόστοντες· Μελαγχολῳσι δὲ οὐκ ὅπῃ
 ἐνὶ εἰδεί ἔχεται, ἀλλ' ἢ πρῳς Φαρμακίῳ ὑποπῳ, ἢ ἐς ἐρημίῳ φεύγει μῳ-
 25 σανθρωπῳ, ἢ ἐς δεισιδαμῳνίῳ τρέπονται, ἢ μῳς ὅπῃ τῳ τῳ. Ἦν ὃ
 ὃ ἀθυμῳς ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἀχρῳσι γῳπται, ἡδονὴ πρῳγίγνεται ὅπῃ
 τοῖσι πλείστοι ④ ὃ μένονταί.

Οὕτως δὲ, καὶ δὸτὸ κοίῳν χροίων, τὰ πολλὰ γίγνοντ', φράσω. Ἦν μῳ
 ἐν τοῖσι ὑποχονθροῖοισι μέμνη ἢ αἰτή, ἀμφὶ τὰς φρένας εἰλέεται, καὶ διεξίει
 30 χολή ἀνώθεν ἢ χάτωθεν Μελαγχολῳσιν. Ἦν ὃ καὶ κεφαλῳ ἐς ξυμπαδίῳ
 ἀγῳ, καὶ ἀμείβεται τὸ πρῳόλογον τὸ ὅξυθυμῳς ἐς γέλωτα καὶ ἡδονῳ ἐς τὰ
 πολλὰ τῷ βίε ④ ὃ μένονταί, αἰξῳ τὸ νῳς μῳλλον, ἢ ἀλγῳ πῳτῳ.

Επ' ἀμφοῖν δὲ, ξηρότης αἰτία. Ἄνδρες μὲν οὖν μένοντα καὶ μελαγχολῶσι, ἢ ἢ ἀνδρῶν ἐλάχιστοι. χαλκίον ὃ ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες ἐκμαίνον. Ἡλικίη, πρὸς ἀκμὴν, καὶ οἱ ἀκμάζοντες. Ωρη, γέρος μὲν, καὶ φθινόπωρον, πικρὰ. ἔαρ δὲ κρῖν.

Τεκμηρίων μὲν οὐκ ἔσθ' ἀσημειῶται. ἢ γὰρ ἥσυχος, ἢ συγχοί, κατηφέες, τω-5
θροῖ ἔασι ἀλόγως, ἔπειτα ἐπ' αἰτίη, Μελαγχολίης δὲχρή· ἐπὶ δὲ καὶ ὀργίλοι
παρασγίνονται, δίαδυμοι, ἀγρυπνοί, ἐκ τῆς ὑπνῶν ἐκδορυέμενοι.

Ἐχθ' ὃ αὐτέοις καὶ τάρβος ἐκτεπνῶν, ὡς ἐς αὐξήσειν τὸ νόσημα φοιτῇ, εὐτε
καὶ οἰερεὶ ἀληθές, δαιματώδεις, ἐναργαδές. ὁκόσα γὰρ ὑπερεκτείνονται
ἔπειτα ④ χαλκοῖ, τότε ἐνύπνιον ὀρέεσι ὥρμησε. πρὸς τὸ ρηίδιον μεταγνώται εὐ-10
κολοί· αἰχροί, σμικρολόγοι, ἄδωροι· ἢ μετ' ἐπὶ πολὺν, ἀπλοῖ, ἄστοι, πολυ-
δωροι, ἔσθ' ὀρετὴ ψυχῆς, ἀλλὰ ποικιλίη νοσήματος. Ἡ δὲ ὅλη μᾶλλον τὸ
χαλκὸν πείζει, μῖσθ', φυγανθρωπία· ὁλοφύσεις ἐς κενεά· ζωῆς κακήγοροι,
ἔραται δὲ θανάτω. Πολλοῖσι ὃ ἐς ἀναισθησίαν ἢ μώρῳσιν ἡ γνώμη ῥέπει,
ὅπως ἀγνώτες ἀπάντων, ἢ ὀπλήσμονες ἑαυτέων, βίον ζώουσι ζώοντα. Συν-15
τρίπεται ὃ καὶ τὴ σκῆνῃ ἐς ποτηρὸν ἢ ἔξω· χροὶ μελαγχλωροῖ, ὡς μὴ
διεξίη χάτω ἢ χαλῇ, ἀλλ' ἀναχέει· ζὺν τὰ αἵματι ἐς τὸ πᾶν. βοροὶ μὲν, ἰσχυροὶ
δὲ· ὑπνος γὰρ αὐτέοις ἔτε πόσις ἔτε βρωτὸς συγκερατὲς τὰ μέλας, ἀγρυπνίη ὃ
σκίδνησι ἐς πᾶν ἔξω φορέω. τοιγαρὶν κοιλίη ξηρὴ, ὅθεν διέσται· ὡς δὲ κοτε
ἐκιδιδῶ, ξηρὰ, στεγνύλα, ξυὼ πειρῆται μέλας, χαλῶδεα. ἔρα σμικρὰ,20
δερμεία, χαλῶσαφα· φυσιώδεις κατ' ὑποχόνδριον· ἐρυγὰ κακώδεις, βρο-
μώδεις, ὡς ὅξ' ἀλὸς ὀρυγμῇ. ἀνέπλω κοτὴ καὶ ὑγρὸν δριμύ, ξυὼ χαλῇ.
σφυγμοὶ ὡς ὅτιπαν σμικροί, νωθροί, ἀδρανέες, πυκνοί, ἱκελοὶ τὰ ψυχῇ.

Λόγῳ, ὅτι τ' τοῖσδε τίς ἀνηκέστως ἔχων κέρως ἦρα τε, καὶ τ' ἰντῶν ὅθεν
ὠφελέντων, ὁ ἔρας μὲν ἵστατο. Δοκέω ὃ ἔγωγε, ἔραν μὲν αὐτὸν δέχῃην, κατ-25
φέα ὃ καὶ δίαδυμον ἢ ὑπ' ἀτυχίας τ' κέρως ἐμμεναι, καὶ Μελαγχολικὸν δο-
κέειν τοῖσι δημότησι. Οὗτος ἔτε μὲν ὡς ἔρωτα ἐγγιγνώσκων. ἐπεὶ δὲ τ' ἔρω-
τα ξυῖνφε τῇ κέρῃ, παύει· τ' κατὰφείης, καὶ ἀσκιδῇσι ὀργμῇ τε ἢ λύπῃ,
χαίρῃ ὃ ὀξύνει τ' δίαδυμῆς· κατὰίστα· γὰρ τ' γνώμην ἔρωτι ἰντῶ.

Π Ε Ρ Ι

30

Μ Α Ν Ι Η Σ.

Κεφ. 5'.

ΜΑΝΙΗΣ τρέποι εἶδеси μὲν μυρίοι, γνέει δὲ μὲν εἰς. Ἐκαστὸς
γὰρ ὅτι τὸ σύμπαν χρόνιος, ἀνδρῶν περετῶ. Εἰ γὰρ κοτε ἢ περετῶς
ἔπι-

ἑπλάθει, ὅτε διὰ Μολύνης ἀν' ἰδίῳ γίγνοιτο, ἀλλ' ἐκ σωτυχίης ἄλλης. Εκ-
 φλέγει δὲ καὶ οἶνῳ ἐς παρφορῶν ἐν μέθῃ· ἐκμαίνεται δὲ καὶ τῶν ἐδεσῶν μετεξέ-
 τερα, ἢ μανδραγόρη, ἢ ὑοσκύαμῳ. ἀλλ' ἔτι πῶς Μολύνῃ τάδε κικλήσεται·
 ὅτι γὰρ σχεδὸν γιγνόμενα, χαρίζεται γὰρ. τὸ δὲ ἔμπεδον ἡ Μανίη ἔχει.
 5 Τῇδε τῇ Μανίῃ ὁδὸν π' ἔχεισι ἡ λήσεις, γήραῳ ἢ ξυμφορῇ· αἰσθήσους γὰρ
 ὅτι νάεκη, καὶ γνώμης νάεκωσις ἡδ' ἔτι νῦν ὑπὸ ψύξει· Μανίη δὲ θεμόν π
 καὶ ξηρὸν τῇ αἰτίῃ, καὶ παρκαῶδες τῇσι πρῆξι. ἡ γὰρ λήσεις, δερκαδὴν
 διὰ γήραος, ἔτε ἀφαιρεί, καὶ ξυμφορῇσιν· Μανίη δὲ καὶ ἀφαιρεί, καὶ με-
 λεδῶν ἐς τέλος διδοπαύεται. Διάλειψις δὲ ἀτελής, ἦν τὰ πῶς Μολύνῃ λόγῳ
 10 γίγνεται, ὅτε εἰκότως ἀκρομύς τε καὶ ἰντερῇ, ἢ τ' ὥσης εὐκράσι. Μετ-
 εξετέροις γὰρ δοκέοντες ἀσύνεας ἔμμεται, ἢ ὥρη τὸ ἔαρ, ἢ ἀμαρτωλὴ διαίτης, ἢ
 ὁρῇ ἐκ σωτυχίης, ἐς ἀνάκλησιν ἤγαγε.

Καὶ γὰρ διὰ νοσέσας οἱ φύσι ὁρῆλοι, ὁξύνουσι, ῥέκται, εὐμαρέες, ἰλαροί,
 πυρρίδες· ἀτὰρ καὶ οἷσι ἐς ἐναντίον ἰδέην ἢ φύσις ῥέπει, ὁκόσοι νοσῶσι, ὅπλυ-
 15 ποι, βραδείας γὰρ ἐκμαθεῖν, ὅπμονοι δὲ πρὸς τὸ χαμῆν, ποτὶ καὶ μαδόντες ἀμνή-
 μονες. οἷδε καὶ μελαγχολῆσαι ἐτοιμότεροι· ὅτι δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐκμαίνονται.
 Ἀτὰρ καὶ ἡλικίης οἷσι τὸ θεμόν καὶ αἷμα πάλυ, οἷδε μαίνονται, τοῖσι ἀμφὶ
 ἡλίου, καὶ νέοισι, καὶ οἷσι πάντων ἡ ἀκμή. ὁκόσοι δὲ τὸ θεμόν ἐκ μελαίνης χολῆς
 ὁξάπεται, τό, τε εἶδος ἐς ξηρὸν τρέπει, τετέοισι μελαγχολῆσαι ῥήσιον. Δίαι-
 20 τα δὲ ἄρα, παλυφαγίη, πλησμονὴ ἀμετρος, μέθη, λαγνείη, ἔρωτες ἀφροδι-
 σίων. Εμάνη δὲ κοτὲ ἐ γυναικὲς ὑπὸ ἀκαθαρσίας τε σκλῆρας, εὔτε αὐτέσσι
 ἀπηνδραῖσται αἱ μήτρας. ἄλλα δὲ οὐ μάλλον ῥηιδίως ἐκμαίνονται, μάλα
 δὲ χαλεπῶς ἐκμαίνονται. Αἶδε αἱ παρφασίαι. καὶ γὰρ ἄνδρα ὁξάπεται, ἦν
 ξυτήθη αἵματος ἐκκρίσιν, ἢ χολῆς, ἢ ἰσθμῶτος, ὅπρη πρὸς αἰτίῃ.

25 Καὶ οἷσι μὲν ἡδονὴ ἢ ἡ Μολύνῃ, γελῶσι, παίζουσι, ὁρχαῶνται νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρης, καὶ ἐς ὁρῶν ἀμφιδόν, καὶ ἐσεμμένοι κοτὲ, ὅπως ὁξ ἀγωνίης νικηφόροι, ἔα-
 σιν. ἄλυπος τοῖσι πέλας ἡ ἰδέη. Μετεξέτεροι δὲ ὑπὸ ὀργῆς ἐκμαίνονται. ἔαδ'
 ὅτε ἐδῶτάς τε ἐρρήξαιτο, ἐ θεράποντας ἀπέκτειναν, καὶ ἐαυτέοισι χεῖρας ἐπὶ
 νεγκαν. ἡδὲ καὶ τοῖς πέλας ὅτε ἀκίνδυνος ἢ ξυμφορῇ. Ἰδέαι δὲ μυρία. Τοῖσι
 30 μὲν γε εὐφύεσι τε καὶ εὐμαρέσι, ἀστρονομίῃ ἀδίδακτος, φιλοσοφίῃ αὐτομά-
 τη, ποίησις δὴται διὰ Μυσέων. ἔχει γὰρ πρὸς καὶ ἐν νέσοισι εὐχρηστὴν ἢ εὐπαρδι-
 σίῃ. Τοῖσι δὲ ἀπαυδύτοις, ἀχθοφορίῃ, πηλοεργίῃ· τέκτονες, ἢ λιδοξοί.
 Γίγνονται δὲ ἐ ἀλλόκοτοι φασμάσαι. ἐδεδίδε γὰρ πρὸς ληκῶν ἐκπῆσιν· καὶ
 ἄλλῳ ὅτε ἔπει, δοκέων ἐαυτὸν πλίνθιν ἐμμεναι, ὥς μὴ τὰ ὑγρὰ λυθῇ.

35 Μυθολογέεται δὲ ἐ τὸδε· Τέκτων ἦδη ὅτι οἷα μὲν σαόφρων ἐργάτης ἦν,
 μετῆται ξύλον, κόψαι, ξύσαι, ξυγρομφῶσαι, ἀεμόσαι, ξυτελέσαι δόμον νη-
 φαλέως, τοῖσι ἐροδότῃσι ὁμολῆσαι, ξυμεῖναι, ἀμεῖναι τὰ ἔργα μὲν δι-

καί. Ὅδε, ἐπὶ μὲν δὲ χεῖρας δὲ ἔργα, ὥδε εἶχε γνώμης. ἦν δὲ ὁρμή κατὰ ἐς ἀγορεύειν, ἐπὶ λατρεῖν, ἢ πῶς ἐτέρεον ἀνάγκη, πῶς τὰ ὅπλα, πῶς τὸν ἐσέναι, εἴτε ἐπὶ τὴν ὥμω ἐξιών· ἐπὶ δὲ ἀπὸ τῆς τὴν οἰκεῖται γένεσι, ἐκ τῆς δὲ ἔργα πρὸς τὴν καὶ τῆς χεῖρας, πᾶν ἐξελκυστο· καὶ πάλιν ἀπορρομήσι ταχὺ, αὐτὸς ἐσφραγίσαι. καὶ ἡ δὲ δὲ χεῖρας καὶ τὴν γνώμης ἢ ἀμβολίη. 5

Ἰατροὶ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς νοσήματός κεφαλὴ καὶ ὑποχόνδρια· ἄλλοτε μὲν αἶμα ἀμφὶ δὲ ἐξελκυστο, ἄλλοτε δὲ ἀλλήλοισι ζωτικωμέναι. Τὸ δὲ κύριον ἐν τοῖσι πλάγχθοις ὅσον ἐπὶ Μοσλίη καὶ Μελαγχολίη, ὡς περ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῇσι ἀπορρομήσι τὰ πολλὰ τοῖσι Φρενιτικοῖσι. Οἷδε μὲν γὰρ παραιδιόσονται, καὶ τὰ μὴ παρὸντα ὁρῶσι δὴ τὴν ὡς ἀπὸ τῆς, ἐκ τὰ μὴ φαιδόμενα ἄλλα κατὰ 10 ὅσον ἡδύαλλος. οἱ δὲ Μαινόμενοι ὁρῶσι μόνως, ὡς καὶ ὁρῶσι, ἐκ γινώσκουσι δὲ πρὸς αὐτῶν, ὡς καὶ γινώσκουσι.

Ἦν οὖν μέγα ἢ τὸ χαλκόν, εὐκρίνητοι, ὁρῶσι τὴν αἰτίαν, ὑποπίοι, ὁρῶσι, ὅσον ἐπὶ αἰτῇ πνί· δύσθυμοι δὲ ἀλόγως, οἱσι ἐς σκυθρωπὸν ἢ Μοσλίη τρέπεται· οἱσι δὲ ἐς θυμολίαν, εὐθυμοι. ἄλλοι δὲ πρὸς ἀλόγως ἀγρυπνοὶ. ἀμφὶ 15 αἰλλοῖαδες τὰς ὅσας· κεφαλαλγίες, ἢ πάντως γε βάρυνος τῆς κεφαλῆς ξυμῶσι· εὐκρίνοι δὲ, ἀλλὰ βροχίται τὴν γνώμην. ἐπὶ οἷσι γὰρ ἔασι ἰδίη ἦτοι ὥτων καὶ βόμβοι μέγιστοι δὴ τὴν σελπίγγων τε καὶ αὐτῶν. Ἦν ἐς αὐξήσιν ἢ ἔσος γίγνηται, φουδῶδες, ἀσπῶδες, βροχί καὶ λαίβοι ἐν τῇ ἐδωδῇ. ἀγρυπνέουσι γὰρ, ἀγρυπνίη δὲ βροχί. αἰτῶν ὅδε ἰατροὶ ὡς νοσέοντες, (Μελαγχολιάντων 20 μάλλον εὐσυχίη,) καὶ ὑποχόνδρια. Ἦν δὲ πᾶσι πλάγχθων ἐν φλεγμασὶ ἢ γεγόνος, τὴν ὁρῶσι ἢ τὴν τρέψιν ἀμειλίχως. Ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ, ἐκ σκαρδαμύτιοντες. πρὸς τὸ ὀφθαλμῶν ἡδύαλματα κυάνεα, ἢ μέλανα, οἱσι ἐς Μελαγχολίην ἢ τρεπὴν ἐξυμρότετα δὲ ἐς Μοσλίαν, καὶ φοβίκα φουδίσματα, πολλοῖσι μὲν ὡς ἀπασφραγίστους πυρὸς, καὶ τῶς αὐτοῖς, ὡς δὸς σκηπῆ, λαμ- 25 βάν. μετεξέτεροι δὲ καὶ ἐνέρυθροι καὶ ὑφαίμοι ὀφθαλμοί.

Επὶ κορυφῆς δὲ δὲ χαλκός, ἀνερῶσι· ἀφροδισίων δὲ ἀρετῶν ἐπιθυμίας· αἰτῶν ὅδε ἐς τὸ ἀμφοτέρων αἰδῶς ἢ ὅσον ὁμιλίας· νεφεσὶ δὲ καὶ ἐπιπλήξει ἐς ὁρμὴν ἐκλειπόμενοι, ἐς τὸ πᾶν ἐκμαίνον. Τὰ τῶν ἄλλων ἄλλοι ἄλλοι μαίνεται. οἱ μὲν γὰρ ἀχέτως, ὅτε ὅπως εἰδότες ἐς ταῦτα παλινδρομέουσι. 30 οἱ δὲ ἐς δὴ τὴν τοῖσι πέλας ἀφικνέον. ἄλλοι δὲ αὐτῶν βοῶσι, ὁλοφρομένη ἀρπαγῇ ἢ βίῃ. οἱ δὲ φουανθρωπύουσι ἐς ἐρημίαν, σφίσι αὐτοῖσι ὁμιλέοντες.

Ἦν δὲ ἐπὶ ἀνέσιν ἦτοι χαλκός, ἡδύοι, ἡσυχνοὶ, ἐπὶ λυποὶ. ἐς ἐπασσίν γὰρ τὴν ἔσος ἀφικνέομενοι, ἀχέον τῇ συμφορῇ.

ΜΑΝΙΗΣ ΕΙΔΟΣ ΕΤΕΡΟΝ. Τέμνον τῇ πῶς τὰ μέλας, Θεοῖς ἰδίους, 35 ὡς ἀπὸ τῶν, χερσὶ ὁμοῖοι, εὐσεβὲς φαιδασίη. Καὶ ἐπὶ τὴν ὑπολήψιν ἢ Μανίη μῆνον, τὰ δὲ ἄλλα σφραγίσαι. Εγείρονται δὲ αὐτῶν, ἢ θυμολίη, ἢ μέγιστη, 40

τῶν παρσόντων παρσόντων. Ενθός ἦδε ἡ Μανίη. Κῆν δὲ παρσόντων, εὐθυμοί, ἀκη-
δέες, ὡς τελεθύντες τῶν Θεῶν· ἀχρεοὶ δὲ, καὶ ἰσχυροὶ, καὶ ἐς μακρὸν ἀδενέες πο-
νοὶς τῶν τρωμάτων.

ΠΕΡΙ

ΠΑΡΑΛΤΣΕΩΣ.

Κεφ. ζ'.

ΑΠΟΠΛΗΞΙΗ, Παραπληξίη, Πάρεσις, Παράλυσις, ἅπαντα τὰ γένεϊ
πρωτά. Ἡ γὰρ κινήσις, ἡ ἀφῆς, ἡ ἀμφοῖν ὅτι ἐκλειψίς· κοτὲ καὶ
γνώμη, κοτὲ καὶ τῆ ἀλλης αἰδήσις. Ἀλλ' Αποπληξίη ἦ ὅλη ὁ σκίλεος,
10 καὶ τῆ αἰδήσιός τε, καὶ γνώμη, καὶ καήσιός ὅτι παρσόντων. τοῖς δὲ Αποπληξίη
λῦσαι ἰσχυρὴν ἦ, ἀδυνάτου, ἀδενῆ δὲ, ἐ ρηίδιον. Παραπληξίη δὲ, πάρεσις
ἦ ἀφῆς καὶ καήσις, ἀλλὰ μέρεος, ἡ χειρὸς, ἡ σκέλεος. Παράλυσις δὲ,
ὡς ὅππαι, κινήσις μῆτον ἐνεργείας τε πάρεσις. Ἡ δὲ ἀφῆ ἐκλείπη μῆτον
κοτὲ, (σπάνιον δὲ τὸ τοιόνδε,) Αναμνησὶς μῆλλον ἡ Πάρεσις κακλίσκεται. Ἡ
15 δὲ Αποπληξίη ὁ Ἰπποκράτης εἶπε σκέλεος τὸ κατ' ἴξιν, ὡς νεκρῶδες, τὸ ἀχρεῖον,
καὶ τὸ ἀναλγὲς γένεϊ φράσαι. ὁ γὰρ ὅτι τῶν ξύμπαντων Αποπληξίη ὅτι ἰσχυρὴ,
τόδε ἐν τῶ σκίλεϊ Παραπληξίη φράζει. Κύριος δὲ, ἔργων γένεϊ, ἡ ἀφρα-
σίης, Πάρεσις τὸ κύριον. Βλεφάρων δὲ, καὶ μύλων, καὶ μῶν τῶν ἐν γνά-
θις, καὶ γένεϊ ὅτι γάτερος παρσόντων, ἢ ὅτι παρσόντων ἀφρασίης, Κυ-
20 κὸς Σπασμὸς ἡ κλησίς. Εκλυσιν δὲ γενάτων, καὶ αἰδήσις παρσόντων νάρ-
κην, ὅ ἀψυχίη, καὶ κατὰ πῶσιν, Λεποθυμὴν καλῶμεν.

Παρίεται ὧν, ἄλλοτε μὲν μέρεα κατ' ἐν, ὁφρὸς μῆτον, ἡ δάκτυλος ἡ
ἐπὶ μέζω, χεῖρ, σκέλεος. ἄλλοτε δὲ, ὁμῶς πλῶνα. Καὶ ποτε δεξιά μῆτον, ἡ
δξίτερὰ ἡ ἰδίη ὅτι ἰδίη ξύμπαντων ἐπ' ἀκρίβεις, ἡ ἦσαν. ἐ τὰ διεσῶτα μῆτον ὅ
25 ὁμῶνυμα καὶ ὁμῶς, ὁφθαλμοί, χεῖρες, σκέλεος· ἀλλὰ καὶ τὰ ξυμφυέα,
ρὶς ἐς τὸ ἴσον, ὅ γλῶσσαι μέσφι τῶ ὀρέων τῶ μέσφι, καὶ παρσόντων ἐν, ὅ ἰσ-
μὸς, καὶ κατὰ πῶσις ἐς ἡμῶν. Δοκέω δὲ ἐγὼ κοτὲ καὶ σίμαχον, καὶ τὰ ἐντερα,
καὶ κύστιν, ὅ τὸ παρσόντων ἐντερον ἀχρεῖ τῶ δξίης, τῶν τὸ πεπονηέναι. ἀλλὰ
τὰ μὲν μέρεα τὰ ἐντὸς ἐλκῶν νούς κρυπτά καὶ ἀφανέα. Ἡμετέρες δὲ καὶ
30 αἱ ἐνεργείαι. τῇδε μοι δοκέει καὶ ἡμιπατέα ἐμμεναι τὰ μέρεα, διχῇ ὑπὸ τῶ
νέσφι τετμημένα. Τόδε μέντοι τὸ πεπῆγμα διδαγμα ἀφρασίης διωάμους τε ὅ
κρίσις παρσόντων δξίτερὰ δεξιοῖς. ἴση μὲν γὰρ ἡ παρσόντων αἰτή, ξυκαὶ δὲ ἀμ-
φοῖν ὅ παρσόντων αἱ παρσόντων, ἦντε ψύξις, ἦντε ἀπεψίη ἀλλὰ ἀμφοῖν πα-

ἔνν ὅκ ἴσῃ ἄν. ἰσῆρόπος ὃ ἡ φύσις, ὡς ἐν ἰσῆρόπῳ τωυτὸν δὲ ἐν ἀνίσσις, ἀδυνάτον. Ἡ μὲν οὖν τῆς κεφαλῆς καὶ τῶ πάθῃ πῆς δερτῇ, ὁκοῖόν π τῆ νω-
παίε μωελῶ ἡ μῆνιγξ, τὰ ὁμῶνυμα καὶ ξυωαφέα (ᾧ δαλύε), δεξιά ὅπῃ
δεξιοῖσι, καὶ ἐπ' ἀριστεροῖσι λαιά. Ἡ δὲ χατάρχη κεφαλῆς, ὅπῃ μὲν τοῖσι
δεξιοῖσι τὰ λαιά ᾧ δαλύετα, δεξιά ὃ ἐπ' ἀριστεροῖσι. αἰτίη δὲ, τῇ δερτέων τ' ὅ
νδύρων ἡ ἐπαλλαγή· ἐ γδ κατ' ἴξιν τὰ δεξιά ὅπῃ δεξιά ὁδοιπορεῖ μέσφι περά-
τωνδε, ἀλλ' ἐμφυτα τῇ ἀερχῇ εὐθύς ἐπ' ἐκείνα φοιτῇ, ἀλλήλοισι ἐπαλλαξά-
μῃρα εἰς Χιασμὸν γήματος. Ἀθρόον δὲ εἰρηδῶ, εἴτε ξύμπαντα ὁμῶ, εἴτε μέ-
ρεα πῆρεται, ἡ ξυωαμφοτέρων, νδύρα δὲ ἄλλοτε μὲν τὰ δπὸ τῆς κεφαλῆς
πάχῃ. τὰδε μέντοι ἐς ἀνααιθσιλῶ τρέπονται, ὡς ἔπος εἰπεῖν· ἐ χαῖτα ρηιδίως 10
ἐς ἀκαησιλῶ ὅξ ὠυτέων ρέπῃ τὰδε. κῆν μὲν τοῖσι κανδυρμόισι ξυμπαθῆσι,
πάχῃ καὶ τὰδε μικρῶ ἀκαησιλῶ· ἴχῃ γὰρ καὶ τῶ κίνησιν ὅξ ὠυτέων, εἰ
καὶ ὅπῃ ἥσων φύσι. Ἀλλοτε δὲ τὰ δπὸ μυῶν ἐς μῶας πῆρανόμῃρα· τὸδε τὸ
κῶρῳ τ' καῖσιῳ ἴχει, ὅ τοῖσι δπὸ τῆς κεφαλῆς περδιδῶ. καὶ γδ αὐτὰ
ἀπ' ἐκείνων τὸ πλείεον τῆς καῖσιῳ ἴχει, ἴχει δὲ καὶ ὅξ ἑωυτέων καὶ ἑλαθῶν 15
τὰδε μέντοι ἀκαησιλῶ πάχῃ μᾶλλον· σπῆσιον ὃ, εἰ κοτε ἐξ ἑωυτέων ἐς ἀνα-
αιθσιλῶ τρέπονται, δοκῶ καὶ μὴ ἐς τὸ πάμπαν. Ἡ δὲ ξυῶδεσμός πῆς νδύρων
λυθῇ τ' ἐξ ὁσέων πεφυκότων τινός, καὶ κραινότων ἐς ὁσέα, ἡ ραγγῶς, ἀκρα-
τέα τὰ μέρεα καὶ ὅπυρῶμῃρα, ὅκ ἀναάθῃτα, γίγνεται.

Εἶδεα ὃ Παρεαπληκίκα τὰδε. Ἀλλοτε μὲν ἐς ἐκῶσιν λέλυται μέ- 20
λεα, ὅδδὲ παλινδρῶμείε ἐς χαμψῶν, εὔτε μῆκιστα κῶλα φαίνεται. ἄλλοτε
δὲ κοῖλα γίγνεται, ὅδδὲ ἐς μῆκῳ δπότενεται· εἰ δὲ ἐκταύσαι βιαῖται,
ὅκως ξύλα ἰκατὰ χαταξέων, τὰ μέλεα βραχύτερα ἑωυτέων γίγνεται. Τὰδε
πάχῃ ἀμφῶ τὰ εἶδεα καὶ ἡ ἐν τοῖσι ὁφθαλμοῖσι Παρτένῳ. καὶ γδ ἐκ-
χέεται πολλὸν ἐς μέγεθος, εὔτε Πλατυκορίη ὀνομάζομεν· αἰτὰρ ἡδὲ ξυν- 25
ἀγῇ ἐς μικρὸν ἡ Κέρη, εὔτε Φθίσιν ἢν ἡδὲ Μυδρίησιν ἐγὼ κακλίσκω. Ἀλλὰ
ὅ Κύσις πῆρεῖ ὅπῃ τοῖσι ὠλοῖσι ἐργοῖσι. ἡ γὰρ ἐς ἐκτασιν λύεται, ἡ ἀκρατὶ
τὰ ἔρα ἐκχέει, ἡ ξυωειλέεται ἐς ἑωυτέων, εὔτε, ὅταν πληθῇ ἔρα, ἐ δίησι.

Αἰτίαι δὲ Παρέσιῳ μὲν ἔξ. ἀερχονται ὃ, τρώματι, πληγῇ, ψύξι, ἀπε-
ψῇ, λαγνείῃ, οἰνοφλυγῇ. αἰτὰρ καὶ ψυχῆς ἀκρατέα πάθῃ, ἐκπλήξις, φό- 30
βοι, δυαθυμία· αἰτὰρ καὶ παρδίοισι δέματι. πῆρελυσέ κοτε ὅ χαρμα ἀδό-
κητον καὶ μέγα, καὶ γέλως ἀσέετος μέχρι θανάτου. Ἀλλὰ τὰδε μὴ ἀερχῇ
περδῶν· ὑσάπῃ δὲ καὶ καμείῃ, ψύξις ἐμφύτα θερμῶ. ὅπῃ ὑγρόπῃ, ἡ ξηρόπῃ,
πάχῃ ἡδὲ, ὅ δυσαλθῆς τ' ἐτέρης πάχῃ μᾶλλον. Αἰτὰρ καὶ ὅπῃ τρώματι,
καὶ ἀκακοπῇ νδύρα, ἀναλθῆς. Ἡλικίη, γέροντες, ὅ οἶδε δυσαλθῆς· παρδίοισι 35
ὃ εὐδυσάκλητοι. Ωρη, χειμῶν. ἔαρ, δούτερον· ἔπειτα, μετόπωρον· γέρεῳ,
ἡκιστα. Ἐξεῖς, οἱ παχῆες καὶ φύσιν, ὑγροὶ, ἀργοὶ, ζωώδεες.

Τελεσθέντα ἤ οὖν τὰ πάντα ἐκόηλα ἀκροσὶς, ἔ ἀναίδησις θερμὸς τε καὶ ψυχρὸς, ἀτὰς καὶ πλῆρς, καὶ κνησμῶν, ἔ ψαύσιον. Σπάνιον, εὔτε τοῖσι τὰ πέρατα ἀλγέει, ἀλλὰ ἐς ἀνάκλησιν ἐ χακίων ἢ δαπονίη. Γίγνεται μὲν οὖν ὀξυαπίης· ἡ δὲ κοτε καὶ ἀρχαὶς ἔχρη ὀπτημύκεας, βάρθ, δυσκνήσις, νάρκη· ψυξίθ, αἰθίσις, ἄλλοτε γαλπεος ὑπερβολή. ὕπνοι σμικροί, φαντασίαι μέζονες, εὔτε ἀθρόον πᾶνελύθη.

Επὶ ὃ Κυωικῶ Σπασμῶ, ἅπαντα ἤ τὰ ἔ παρσώπτε μέρεα σπῆδς ἐ χάρτα ξυμνήτες. ὅππῃ δεξιὰ ὃ τὰ ἀεισερεὰ, καὶ ἐς ἀεισερεὰ τὰ δεξιὰ φοιτῇ· εὔτε καὶ τ᾽ ἡμῶ ἐνθα ἢ ἐνθα ὅππῃ πολλὸν ἢ ὀξυαγωγή, ὅπως ἐξ ὀξυαγωγῆς κακμύνης
 10 τ᾽ γνάθς. καὶ γὰρ ἔ τοῖσι κοτε ἐξέειν τὸ ἀεθρον, εὔτε μέγα χανόντων ὅππῃ τὸ ἔτερεν ἢ ἡμῶς πᾶν ἔχρηθη. Ἰλωσις τῆ ὀφθαλμοῦ τῆ σπασμῶ μήλα, ξυμ τῇ ὑποκοιλίᾳ πλῆμς. πάλ्लεται δὲ καὶ τὸ ἄνω βλέφαρον, ἄλλοτε μὲν ξυμ τῷ ὀφθαλμῶ, ἄλλοτε δὲ μῶνον. Ξυμτένεται ὃ καὶ τὰ χεῖλεα ἰδίη ἐχάτερον, ἄλλοτε δὲ ἄμφω ξυμπεσύντα παφλάζει· ἐστὶ δ' οἷς μέμυκε χάρτα, ἀθρόον
 15 ὃ ἴσταται, ἔ τ᾽ ξυμνήτα πῆσμον ὑποφεί. Σπῆται καὶ γλῶσσα, καὶ γὰρ ἡδε μῶς ὅςτι καὶ ἰδύρα· εὔτε παρσὸν τὸν ἔρεθον ἐς πλάτος ὅλη ἢ ξυμφύσις ἀθρόον ἀφήλατο, καὶ κλόνε πᾶταρον ἐποίησε. Σπῆται ὃ ἔ κίων. καὶ εἰ ἤ τὸ σῆμα ξυμάρχ τᾶνδοθεν, ἀδόκντος ὁ πᾶταργθ· ἡ δὲ ἄφασίση τὸ σῆμα, ὅψαι τ᾽ κιονίδα, ἄλλοτε ἤ παρσφουμύνης ἐς πλάτθ τῷ ἔρεθῶ, ἄλλοτε ὃ δαποπαλλο-
 20 μύνην βίη αἰκέως, σωλῆνι ὁμοίως, εὔτε καὶ ἡδε παταργθ. Ἀπάτη δὲ τοι ξυμῆσι τοῖσι Κυωικῶσι Σπασμοῖσι· δοκέει γὰρ τοῖσι γεωμύνοις τὰ ἀπαθῆα πῶν ἔσσαν ἔχων. τῇ γὰρ παρσάσι, καὶ τῇ χροίῃ, καὶ τῷ ἔ ὀφθαλμοῦ μέζονι, ὑγέα τὰ σπασμῶ φαίνεται· ἐλέγχεται δὲ, καὶ ἐν γέλῳ, ἔ λαλῆ, ἔ χαταμύσι. Τὰ μὲν γε σπασμῶ σπῆται πᾶντα πατάγω· χεῖλος ἀμειδῆς, ἀκίνητον, ἡ λαλῆ·
 25 βλέφαρον ἔκ ὀπῆσεν· ὀφθαλμὸς ἀτενῆς· ἀναίδητος ἢ ἀφή. τὰ δὲ ὑγέα λαλῆ, χαταμύς, αἰδάνεται, γελᾷ.

Π Ε Ρ Ι

Φ Θ Ι Σ Ι Ο Σ.

Κεφ. ή.

30 **Η**Ν ἐντὸς ὀξυ Αποσάσιθ ἐν τῷ πνύμονι γήνηται, ἢ ἐκ βηχὸς χρονίης, ἢ ἀναγωγῆς αἵματος, καὶ ἀναθήσις πύον, Πύη, ἔ Φθίσις, κακλῆσεται. Ἡν ὃ θάρηξ ἢ πλῆσθον ἐμπύση, ἐπανάγνται δὲ ἄφ. τοῦ πνύμονθ, Εμπύη ἡδε τῆνομα. Ἡν δὲ ὅππῃ τοῖσι καὶ ὁ πνύμων Ελκθ ἔχρη, ἀναερωθεῖς

ὑπὸ τοῦ διενεχθέντος πύου, τῆτομα οὐκέτι Εμπύη, ἀλλὰ Φθίλω μετα-
λαμβαίει.

Ξυώεσι ὅ καὶ πῦρ ξυωεχές, ὡς μὴ δοκέειν, λῆγον μὲν ἔκοτε, λῆθον ὅ δι'
ἡμέρης ἰδρῶτι ἔψιξι ἔσκιώεσθαι. καὶ γὰρ καὶ τὰ ἴδια Φθόνος ἔστι, καὶ ἡ γέ-
μι ζωπυρῇ καὶ ἐς νύκτα ἐκλάμπη, ἡμέρῳ δὲ αὐτῆς ἐν τοῖσι σπλάγχνοις
φωλδίη· δῆλη ὅτι ἡ δυσφορὴ, καὶ ἡ ἀδυαμίνη, καὶ αἱ ξυμπήξεις. καὶ γὰρ ἀπε-
δόρησκε ἔσκιώεσθαι δι' ἡμέρης τὸ πῦρ, πῶς ἐκ αὐτοῦ ἐσσεκεῖτο τότε, καὶ ἡδυάτω,
ἔσφιγες εἶχεν ὠνθρωπος. Εὔτε γὰρ ἀνάγκη, ὅτι μᾶλλον τὰ δευὰ αὐξεται.
σφυγμοὶ σμικροὶ, καὶ ἀμυδροὶ· ἀγρυπνίη, ἀχροία, καὶ τὰλλα πάντα ὁκόσαι οἱ
πυρεταίνοντες. Ἰδέαι ὅ ὑγρῶν μυρία, πελιδνῶν, μελέων χατακορέων, ἡ ὠρεο- 10
λδύκων, ἡ λυκοχλωρέων· πλατέων, σεργγύλων· σκληρῶν δυσλύτων, ἡ μανῶν
λυομύρων· ἡ ἀνόσμων, ἡ χακωδέων. ἅπαντα ὅ τάδε πῦρ ἔασι ιδέα. Ὀκόσαι
γὰρ, ἡ πυρὶ, ἡ ὑδατι, τὰ ὑγρὰ τεκμαίρεται, καὶ χάετα μοι δοκέει Φθόνος οἷδε
γινώσκων· πισυτέρη γὰρ ἡ ὄψις ἀπάσης ἄλλης αἰσθήσεως, καὶ τὴν ἀναγομύρων μῆνον,
ἀλλὰ καὶ ἔσφιγες ἔσφιγες. καὶ γὰρ καὶ δημότης ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον ὠρεον, 15
ἀδρανῆ, ἀναβόσκοντα, ξυντεπικότα, ἀτρεκέα μαντεύεται Φθόνος. Ἀπὸς ἡδὲ
ὁκόσοις μὲν Ελκος μὲν ἐκ ἐστὶ ἐν πλδύμονι, ξυντεπικάσι δὲ πυρετοῖσι χροίοις,
πυκνά ὅ ἔσφιγες καὶ ἀτελέα βήσασι, καὶ αἰάγασι ὅθεν, ἔσφιγες Φθισι-
κὰς κακλήσασι, καὶ πάνυ ἀσήμεως. Ξυώεσι ὅ ἔσφιγες βάρος, πλδύμων γὰρ
ἄτον· ἄση, δυσφορὴ, λποσιτή· ἐσπέρη ἀεὶψυξίς, καὶ γέμι ἐς πῦρ ἔω 20
ἰδρῶς ἄχει γάρος πῆς γέμις δυσφορώτεσθαι· βηχὺς ἀναγωγὴ ποικίλαι,
ὁκόας ἔλεξα.

Φωνὴ βραγχώδης· αὐχλὺ ὑποκόλιον, ραδὴς, ἐκ εὐπρόσφατος, ὁκοῖον
πὶ ξυντεπμύρος· δακτύλοι ἰχνοὶ, τὰ ὅ ἀεθρα παχέα· ὅσων μῆνον ἡ ἰδέη,
σμίχεται γὰρ αἱ σάρκες· ὄνυχες γρυποὶ δακτύλων· αἱ κοιλίαι βυγαὶ καὶ πλα- 25
τέες, ὑπὸ ἀσπρίνης γὰρ ἔτε πῦρ ἀετταίνην, ἔτε τὸ σεργγύλων ἰχασι. Ἀπὸ
τὸδε καὶ ὄνυχες γρυποὶ· ἡδὲ γὰρ ἡ ἀνακωχή, καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτέων, ἡπὶς ἐν
τῇσι κορυφῇσι πεπλησμένη· ἐπικει αὐτῇ ἔστι ὁ πόνος, ὡσπερ ἔσφιγες.
Ρίς ὀξείη, ἰχνη· μῆλα ὑποφύσαστα, καὶ ἐρυτρά· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, σιλπνοὶ,
γανόωντες· οἰδαλέοι, καὶ ὠρεοὶ, ἡ πελιδνοὶ τὰ πρόσωπα· γνάθων τὰ λεπτά 30
ποῖς ὀδῶσι περσιζάνειν, μειδιῶσι ἰκελοὶ· τὰ πάντα νεκρώδεις. Ὡδε καὶ τὰ
πάντα ἰχνη· ἰχνοὶ, ἀσπεκοὶ· βραχίονων μῆες ἀδελοὶ μαζῶν ὅθεν ἰχνη, ἐκ-
φανέες ὅ μῆνοι θηλαί· πλδύμων καὶ χαταλέξαι μῆνον εὐσημον, ἀλλὰ καὶ ὅση
χατάνει· ἐσφίγει ῥήδιον· ὅθεν γὰρ αἱ πρὸς τὰς σπονδυλοὺς σπασεφρώσεις εὐ-
ξυγκρυπτοὶ, δῆλα ὅτι καὶ ἐς τὸ σῆνον ὁπλοαί. τὰ μέσα τῇ πλδύμων κοίλα, 35
ρομφοειδέα, ὡς ἐς πῦρ τῇ ὅσων ἀετταίνων· ὑποφύσαστα λαγαρά, ἀνε-
σπασμένα· ὅση ἀσπεριον τῇ ράχῃ περσιζάνει, καὶ λαγῶν ἀρῖτρα ἐναεγῇ· ἔξασ-
τρα,

θρα, ασαρκώδεα, καὶ ἡ κνήμη, ἰσχύον τε, καὶ βραχίον· ὑπερίχθ' ἡ ἀκραιὶ τῆς σπονδύλων, ἡ πρὸθεν κοίλη, τῇ ἐκατέρῳ ἐκτετακώτων μυῶν ὁμοπλάτῃ ἐκφθιύεις ὅλας, ὅπως πέρυγες ὀφείθων. Τετέοισι ἦν ἡ κοιλία ἐκταραχθῆ, ἀνέλπιστος. ὡς δὲ ἐς ὑγίαν τέππται, τὰ ἐναντία τοῖσι ὀλεθρίοις ὀπιφοιτῇ.

5 Γηραιοὶ μὲν οὖν ξυτεχέες πάχυν, ἀφαιδρῶσκεισι τὸ ἥκιστα. νέοι δὲ μέχρι ἀκμῆς, διὰ τοῦ αἵματος ἀναγωγῆς φθινώδεις γίνονται, καὶ ὑγιάζονται ἢ ἐρριδίως δέ. πρὸς αὐτῶς τῇ βηχὶ μέχρι φθίσεως κοτὲ ρριδίως ὑγιάζεται. Ἐξίεις δὲ, ραδινοὶ, στανιδώδεις, ὀξεχέεσθ' ἰσχυροὶ, λυκοὶ, δραιοτέροι τῇ γοίρηκα. Χῶσαι δὲ ψυχραὶ, καὶ ὑγραὶ, ὁκόσαι τὰ εἶδει τῶ παρθεῖ ἀδελφαί.

10

Π Ε Ρ Ι

Ε Μ Π Υ Τ Ι Κ Ω Ν.

Κεφ. θ'.

ΟΙΣΙ ἐν τῇσι κοιλίῃσι τῶ ἀνθρώπῳ κατ' ἔξιν τῆ θάρεκθ', ἡ τὰ χάτω ὑπὸ τὸ ἀφάρεγμα, πύς Αποσάσις γίνονται, ἢ ἢ ἀνάγωσι, Εμ-
15 πνοι οἷδε χαλῶντ'. ὡς δὲ τὸ πύον διεξίη χάτω, Αποσημαπῆαι καλῶσονται.

Καὶ ἐν μὲν θάρεκθ', ἐν τοῖσι ἔλκεσι, ἥτοι ἐν πλθύμοσι, ὡς ἐκδέχεται φθίση, ἢ ὑπεζωκόπι ἐν πλθυρῶ, ἢ σέρεω, ἢ χάτω πη πρὸς τῇ ξυμφύσι τῶ πνθύμονος κατὰ ῥάχιν, ἢ πη τῶ θάρεκθ' ἄλλη, ξυμπάντων δὲ ἀναγωγῇ ὁδὸς τὰ πύον, πνθύμων. Ὑπὸ δὲ τὸ ἀφάρεγμα, ἐν τοῖσι σπλάγχνοις, ἥπατι, σπλυνῇ, 20 νεφροῖσι, κύσις. ὅτι γυναικῶν δὲ ὑσέρη. Εταμον δὲ ἐγὼ ἐν Κώλῳ τῇ κοτὲ Αποσάσις ὅτι δεξιά πρὸς ἥπατι, ἐκ πολλὸν πὶ ἐσύνθη ἔξω πύον, πολλὸν δὲ καὶ ἀφ' νεφρῶν καὶ κύσις ἐς ἡμέρας πλθύνει ἐρρύη, καὶ πρὸς ἄνθρωπος.

Αἰτίαι δὲ ξυναὶ μὲν ἀπάντων, πληγὴ, ἀπεψία, ψύξις, ἢ δὲ ὁκοῖα τοιαύδε. Τοῖσι δὲ ἐν θάρεκθ', βηχὶ χροῖνι, καὶ Πλθυρῇ, ἐκ Περπνθυμονίης, καὶ Ρόδιμα 25 χροῖνιον, αἰτὰς ἢ δὲ ὀξείας νέσε ἐς ἐν πὶ τετέων δόποσηψις.

Τὸ δὲ ὑγρὸν, ἄλλοτε μὲν ἄεργον, ἀδρανές, ἐγκέεται τῷ ἄλλῳ ἄλλοτε δὲ δριμύ δάπης, καὶ σπεδόνος ἐμποῖον μέσφι θανάτῃ. καὶ γὰρ ἐκ ἰδέαι μυρία, ὁκόσαι αὐτὴς φράσω. Ὁαῦμα δὲ, ὅπως δὲ ὑμῶν λεπίς τε ἐκ ἰγνῆ, βάθος ἐκ ἰσχύος, τῶ Ὑπεζωκότῃ, τοσούδε ῥέει πύον· πολλὸν γὰρ πολλοῖσι ξυνε- 30 λέγη. αἰτίη δὲ, φλεγμασθὶς διὰ πρὸς αἵματῃ, ἐφ' ἡ παχύνῃ ὁ ὑμῶν, αἰτὰρ ἢ δὲ ἐκ πολλῆς αἵματῃς πολλὸν γίγνῃ ἐν μέσῳ πύον. Κῆν μὲν ἔσω ῥέπη, αἰ πλθυρῇ τὰ ὀξέα καὶ χῶσαι τῶ σφῶν αὐτέων φθίσιν ἔλεξα πρὸθεν ἐτέραν ἐμμεναι σμελεῶν καὶ φύσιν. Ἦν δὲ ἔξω ῥέπη, δίσταται τὰ ὀξέα· ἐς

γὰρ ἐν τῇ μέσῃ πλοσῶν τῇ Ἀποστάσει ἡ κορυφή ἐγείρεται, εὔτε ἐνθα καὶ ἐνθα ἡ πλοσὸς πτωθεύει).

Σημεία δὲ, τὰ μὲν πάντων ξυνά· τὰ δὲ ἐκάστω ἴδια. βάρεθ, ἡ πόνθη, ξυών· πνόμεν γδ ἄπονθ· πυρετοὶ αἰμωδοὶ, ρίγεα πρὸς ἐσπέρην, ἰδρω-
τες ἐπ' ἀνέσι, ἀγρυπνίη· οἰδήματα ἐν ἄκροισι ποσὶ καὶ χειρῶν δακτύλοις, ἀλ-
λοτε καὶ ἄλλοτε καθεσάμματα καὶ ἐπαμέμματα· δυσφορίη, δύσποσις, ἰχθύσις
ὄλκ. Ἡν δὲ τὸ μῆκος ἴχθη ἡ μεταβολή, ἕξις φθιώδης. ἢ γδ ἐπὶ φύσιν ἐξε-
χεύει, ἢ γὰρ πέψις οἰκίη πρὸς αἵματι, ὅσα εὐσεκή· χροὴ ζοφώδης. Αναπνοή,
πᾶσι μὲν χακὴ, χακίαν δὲ, οἷσι ἐς τὴν ἄνω κοιλίαν. ἀτὰρ καὶ βήξ τὰ πρὸς
τα, μέσῃ ἀν' ἡ φλεγμονή, ἡ πύξις· εὔτε καὶ πόνοι μέζοντες, ὡς ρίγεα, καὶ θερ-
μι, καὶ ἀγρυπνίη, ὡς δύσπνοια ἐπὶ μᾶλλον. σφυγμοὶ σμικροὶ, νωθροὶ, ἀδρανέες·
τὴ γνῶμην πρὸς ἀλγος· ἀστάσις δὲ θάλασσης.

Ἡν δὲ ἡδε ἐς γήνησιν ἡκὴ πύξις, πάντα μέγιστα. ἀναγνώγη δὲ σμικρὴ δὴ
βηχὴ μέζον· ὡς δὲ δύσποσις βιαιή, τὰ πρὸς φλέγμα τῇ χολιδάφῃ
ὅτι τὸ μέγαντερον, ὅπως δὲ αἰσθάνη· ἐπὶ δὲ διαίμων, ὡς παχύν. ἡ δὲ καὶ ρα-
γὴς μέγιστη, καὶ σκευιδέων βαθέων. καὶ ἡ ραγὴ, κἀδυλὸς μὲν πνίξις,
ἡ πολλὸν καὶ ἀθρόον ἐκχυτὴ πύξις· ἡ δὲ οὖν ἐκείνη χροὴ, ἀτρεκέα. Πύξις
ἡ χάτω πύξις γένη, τὰ μὲν ἄνω μέρεα, ἐνθα ἡ Ἀπόστασις, ὅπως πόσις κοι-
λὴ ὑγρὴ, τὰ πρὸς ὑδατῶδες ξυὸ φλεγμονώδες, ἔπειτα πρὸς αἵ-
ματωδες, καὶ αὖτις σκευιδέων, ἡ ἡδὴ ραγὴ. ἔπειτα δὲ τετέοισι πύξις, ἡ
ἀπὸ κοιλῆς, ἡ ἕρως. ἀναγνῶν δὲ πάντων μᾶλλον αἰς ἐς νεφροὺς καὶ κύστις
μεταλήψεις.

Φέρεται δὲ, ἢ ἄνω, ἢ χάτω, χροὸς πύξις ποικίλον, ὡχρὸν, ἢ λευκόν, ἢ
τεφρίζον, ἢ πελιδνόν, ἢ μέλαν· ὡς χακῶδες, ἢ ἀνοσμον· ὡς παχύτατον, ἢ μέ-
σως ἴσον, ἢ λεῖον, ὁμαλόν, ἢ τριχὺ, ἢ ἀνώμαλον καὶ σκευιδέα τὰ ἐμπλῶν-
τα, σφγγύλα, ἢ πλατέα, ῥηιδίως δύσπλυνόμματα, ἢ ἰξώδεα. Ἀθρόον δὲ πρὸς
πύξις εἰσθάνη, ὅπως μὲν λευκὰ, πέποινα, ἀνοσμα, λεῖα, σφγγύλα, καὶ ἀναέ-
σται θάουσι, ἢ ὑποφέρεται, πρὸς ἐκείνη. ὅπως δὲ ἕωχρα, χροῶδεα, ἀνώ-
μαλα, μοχθηρά· πολλὸν δὲ τετέων χακίαν, τὰ πελιδνὰ, καὶ μέλανα· σπτε-
δὸνα γδ, καὶ ἀνεσθίμματα σημαίνει τὰ ἔλκεα.

Προξυνέναι δὲ τετέοισι καὶ τὴν ἕρως, καὶ τὰ ξυνομαστέοντα τῇ νέσῃ. ἡ γὰρ
δὴ τῇ ἐκκρίσει εὐφώρως φέρη, ἄπυρος γίγνεται, εὔτε πύξις, εὐχερὴς, εὐσπο-
ς ἡ ἀναέσται εὐμαρῶς, εὐσφυκτός, εὐτονος γίγνεται, ἀνώλεθρος ὁ νοσέων. ἡ
δὲ πύξις πρὸς αἵματι, ὡς πάντα ἐς χακὴν τρέπηται, ἀνέλπτως. Προξυνέναι δὲ τὰ
χωρία, ἐνθα αἱ Ἀποστάσεις. Οὐκ οἷσι γδ ἐν τῇ Στέγῃ τὸ Εμπύημα γίγνε-
ται, βραδέως ἀφίσταται. ψυχὰ γδ, καὶ ἀσχεχὰ, ὡς χροῶδεα τὰ μέρεα· τὰ
δὲ ποιάδε ἐκ ῥηιδίως δέχεται φλεγμονῆς πρὸς αἵματι, ἀνεκπύστα δὲ μίμνῃ πύξις
καθ-

χρόνον, ψυχρὸν γὰρ οἱ χροῖνοι· ἀλλὰ τῶνδε ἀσπείρες ἢ αἱ φλεγμοναί. (τῆς ἑξέως ὃ καὶ καὶ στυπνίζεις.) σμικρὸν γὰρ ἀφ' αὐτοῦ χρόνον. Σπλῆν, καὶ Ἡπαρ, καὶ Πνθίμων, καὶ Διάφραγμα, ὁξύτερα μὲν ἐς ἐμπύησιν, ὀπκίνδυμα δὲ, καὶ θανατάδεα.

5

Π Ε Ρ Ι

Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Ν

Π Ν Ε Υ Μ Ο Ν Α

Α Π Ο Σ Τ Α Σ Ε Ω Ν.

Κεφ. ι'.

- 10 **Ε**ΥΤΕ ὁκόποισι Περειπνιμονικοῖσι, ἡ φλέγμα ἔη, ἢ μὴ ἀφ' ἑνὸς, ὡς γίνονται. ④ ὃ ἀφ' αὐτοῦ ῥήσκοντες τὸ κατὰ τὴν πάθησιν, Εμπυοὶ γίνονται. Τὰ ἢ αὐτῶν μελλέσας, ἢ τετελεσμένης Αποσάσεως, σημεῖα ἐν τοῖσι Εμπυοῖσι ἔλεξα. Ἦν δὲ τελεσθῇ, ἐ βίης καὶ πόνων ἐς δόπορρῶξιν καὶ ἀναγωγὴν χρεῖται, ὅπως περ ἐν τοῖσι σώμασι· ἀλλὰ γὰρ ῥηϊδίως ἀναφέρεται, ἀφ' αὐτοῦ μάλλον τῇ δ' αἰσώσεων γρηγορότης, ἢ πρὸς ἑξέσιν σωματίων. μανὸς γὰρ καὶ πολυτέτηται ὁ πνθίμων, ἀσπύγη ἔχειται, ἐ χαλεπαίνων τὰ ὑγρά, ἀλλὰ ἀπ' ἄλλης εὐρυχωρίᾳ ἀμείβων τῇ μέσφι τῆς τσηχέως δ' αἰσώσεως ἦκειν. ὡς οἶδοι ὃ τὰ ὑγρά ῥηϊδίως, εὐχαμπέες γὰρ ἡδὲ ὀλιγοπρόσθον τὸ πύον· αἰτὰς καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἀνω τὸ πνθίμα φυσῇ. Περειγίνονται ὃ τὰ πολλὰ, εἰ μὴ κοτὴ 20 πρὸς ἀναπνιγῇ αἰσώσιν ἐλκύσι τὰ ὑγρά, τῆς δ' αἰσώσεως οὐ δεχόμενης ὡς ἡ ἑώρα πληθεῖ τὰ πύα. Θήσκουσιν ὃ μετεξέτεροι χρόνῳ, τὸ Φθινώδεα, καὶ τὸ Εμπυοῦ καὶ τρέπον. Τὰ ὃ πύα, λυγρὰ, ἐπαφρα, σάλω μεμυγμένα· ἄλλοτε δ' αὖ, τεφρεϊδέα, ἢ ὑπομελανίζοντα. Καὶ βρογχίζον κοτὴ ἀνεπύουσι ὅπῃ ποι- 25 κίλῳ Ελκεῖ, ἡ βιάσθαι ἔχει ἢ Αποσάσεως· εὔτε καὶ δόπορρῶξες ἀναφέρονται ὡς ἀπλάγχνε. Βραγχώδεες, βρογχίπνοοι, βαρύφωνοι· τὰ σήθεά σφιν εὐρέα γίνονται, καὶ εὐεύτερων τῆς ὑγρασίας δέονται. ὀφθαλμοῖς τὰ μέλαινα, σι- πνά, τὰ ὃ λυγρὰ, λυγρότατα καὶ πύα. μύλα ἐξ αὐτῶν φλέβες ἐν ὧ ἀποσ- ὡπῳ κυεταί. Ὡσῶμα ὃ ὅπῃ τετέων· τόνου μὲν γὰρ εὐσυχνέως μείζων, εὐ- ψυχνὴ ὃ τόνος διπλασιωτέρη.

Π Ε Ρ Ι

Α Σ Θ Μ Α Τ Ο Σ.

Κεφ. ια'.

ΕΙ δὲ δρόμος, ἢ γυμνασίον, ἢ παντὸς ἔργου, δυσπρόσιτος ἢ ἀναπνοή, Αἶμα χαλάζεται. Καὶ ἡ νῆσος ὅτι Ορθόπνοια, καὶ ἡδε κληίσκεται Αἶμα. 5
ἐν γὰρ τοῖσι πρὸξυσμοῖσι αἰσθάνεσθαι οἶδε. Ορθόπνοια ὅτι ἐκάλειον, ἔκκεν
ὁρῶν ῥήματι μένον ἀναπνέουσι εὐφρέως, πνίξ γὰρ ἐν κατακλίσει· ἐνέκεν τῷ
τόνῳ ἔστι τῷ πνύματι, Ορθόπνοια τῆνομα. ὁρῶν γὰρ ἀνατέταται ἐς ἀνα-
πνοὴν, κτὴν ὑπὲρ κατακλινῆται ὁ ἄνθρωπος, κίνδυνος πνιγῆται.

Πάχος δὲ, πλῆθυσ· συμπαθεῖ ὅτι καὶ τὰ ξυμπελῆντα ἐς ἀναπνοὴν, 10
φραγμα, θάλασσα. ὡς ὅτι καθεστὴ πάθος, ἔκκεν ἐς πολλὸν ἀφαιρέσεις· τῆδε γὰρ
ἡ τὴν ἀναπνοῆς καὶ τὴν ζώης ἀφαιρέσις.

Αἰτία δὲ, ψύξις καὶ ὑγρότης τῶν πνύματων· ὑλὴ δὲ, ὑγρὰ, παχέα, κολλώ-
δεια. Εὐπαθεῖς ὅτι γυναικες ἀνδρῶν μάλλον, ὅτι πρὸς ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ. οἱ δὲ
πῦδες τῶντων ἀφαιρῶνται ῥηίτερον, ἡ γὰρ φύσις ἐν αὐτῇσι θερμῆται διωσται· 15
τάπη. ἄνδρες δὲ, εἰ καὶ μὴ ῥηίοι παθεῖν, ἀλλὰ στήθεσσι γὰρ. Αἰσθάνεσθαι δὲ
θανάτου, ὅσοι ἐν ἔργῳ πνίξῃ ἢ ἐν εἰσίοισι πλῆθυσ θάλασσα καὶ διαίτη, ὁκοῖον
πὶ τοῖσι τὴν πᾶν ἐργάται, ἢ χαλκῶσι, ἢ σιδηρῶσι, ἢ λευκῶν πυρεστυπῆται.

Μελλισμός δὲ σημεῖα, βάρος ἔστι θάλασσα· ὅκκος ἐς τὸ ξυμῆτες ἔργον, ἀτὰρ
ἡδε ἐς ἀπᾶν πνίξῃ· δυσπνοια ἐν δρόμῳ, ἢ πρὸς ὁδὸν ὁρῶν. Βραγχώδεις, 20
καὶ βραγχώδεις· φύσις ἐν τοῖσι ὑποχόνδριοις, καὶ ἐξυγὰ πνύματι· ἀγρυπνίᾳ
θερμῶσι ὑκτωρ σμικρῇ, ἀσφίς· ρίς ὁξείη, ἐς ἀναπνοὴν ἐτοίμη.

Ἦν δὲ τῷ μέζον τὸ χαλόν ἔσπῃ, μῦτα ἐρυτρά· ὁφθαλμοὶ πρὸς πῆτες, ὡς
ἐπ' ἀγρῶν· ῥαχμὸς ἐν ἐρηγῶσι, πολλὸν δὲ μέζον τὸ χαλόν ἐν ὑπνῷ. ὑγρὴ
ἢ ἀηχὸς ἢ φωνή· πολλὰ καὶ ψυχρὸς ἔσπῃ ὑπὲρ τῆς· ἐς τὸ ὑπαβεῖν ἔσται, 25
πᾶς γὰρ αὐτοῖσι οἶκῃ ἐς ἀναπνοὴν οὐ ἀφαιρέσις. ἀναπνέουσι ὁρῶν, ὅκκος
ἀπᾶντα ἀπῶν τὸ ἐλκόμηνον ἔσπῃ ποθέοντες· ὑπὸ βαρείας δὲ ἔστι ἔσπῃ, ἢ διοί-
γῃ τὸ σῶμα, ὡς τῷδε μέζονι χρεομῶν. Ὡς γὰρ τὰ πρὸς πῆτες, πλὴν τὴν
μῆλον, τὰδε γὰρ ἐρῶν· ἰδῶν πρὸς μέτωπον, καὶ κληίδας· βῆξ ξυνεχῆς,
βιαν· ἀναγωγὴ σμικρῇ, λεπτῇ, ψυχρῇ, ἐκείνη ὁκοῖον πὶ καὶ ἀφαιρέσις ἐπᾶν· 30
πῆμα· τράχηλῃ οἶδε, πνύματι πνίξῃ· ὑποχόνδρια ἀνεσπασμῶν.
σφυγμοὶ σμικροὶ, πυκνοὶ, πνύματι· ἰσχνὰ σκέλεα. Κτὴν ὑποπῆται τὰδε,
ἀπῆπνιξῃ κοτε Ἐπιληπτικῶ τρέπῃ.

Ἦν

Ἦν ὃ ἐς ἀγαθὸν τρέπη, βῆξ μικρότερη, καὶ δραιότερη· ἀναγωγὴ πλείων τε πύων ὑγροτέρων· κοιλίης τάραχος πολλῶν ὑδατωδέων· ἔρων ἑκκρίσις πολλή, κῆν ἐς ὑπόστασιν μυιδέω ἥκη· φωνὴ γεγωνοτέρη· ὕπνοι αὐταρχέες· ὑποχονδρείων ἀνέσις. ἦκέ κοτε πόνος ἐς μετάφρενον ἐπ' ἀνέστ. Ἄσθμα δραιόν, λεῖον, κερχιῶδες. Ὡδε μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐσκέχθη ὁλεθρον. ἐν ὃ τῆσι ἐπανέσσει, κῆν περίωσι ὀρθοσάδην, ὃ πάρεσθ· φέρεσι ξύμβολα.

Π Ε Ρ Ι

Π Ν Ε Υ Μ Ω Δ Ω Ν.

Κεφ. ιβ'.

10 **Α**ΣΘΜΑΤΟΣ ἰδέη τὸ Πινδυμῶδες· καὶ δὲ πινδύμων· τὸ πάθος, ὅπως ἐπ' Ἀσθματι. Ξυνὰ γὰρ ἔσται τὰ πρὸς ὄντα· μικρὸν ὃ καὶ τὸ διάφορον. δύσπνοια μὲν γὰρ, ἔσται βῆξ, καὶ ἀγρυπνία, ἔσται ἴερμι, ξυνὰ, καὶ δύσπνοια, καὶ ἰσχύος ὅλη. Καὶ γὰρ αἰσχρὸν ὅν τὸ χαλὸν δύσπνοια, πλὴν ἢ πρὸς αὐτῷ ἐνός ἔτος. ἦντε γὰρ τὸ μετόπωρον ἀεξῇ, εἰς τὸ ἔαρ, ἢ τὸ ἵερ· δύσπνοια. ἦντε χει-
15 μῶν, ἐς τὸ μετόπωρον τελευτῶσι τὸ βίον. Κοτὲ καὶ γέροντες ἀλῶναι ῥηίδιοι, καὶ δύσπνοια αἰσίντες ὅσον βραχέως ῥοπῆς, ἐς εὐνὴν γανάτε χεῖρε. Ἀγχεῖα ὃ ἀπαντες ἀπνοοί· σφυγμοὶ μικροί, πυκνοί, ἀμυδροί. ἀλλὰ τὰδε μὲν ξυνὰ πρὸς τὸ Ἀσθμα. ἰδέη ὃ ἀναίσθητος, ὡς ἀνάσσει, ματαιοπονεῖ, ὅθεν γὰρ ἀνάσσει· ἦν δὲ πινδύμων· δύσπνοια βίη, σμικρὴν, λευκὴν, σφυγγύλην,
20 χαλαζῶδες. Θάσσει εὐεύτερον μὲν, ἀδιάσφοτον δὲ, ἠδὲ ἀνέλκωτος. Ἦν δὲ ἀνεκπύητος ὁ πινδύμων ἢ, ὑγρῶν ὃ ὀκοῖον πινδύμων ἐμπλεως, ἀγαλῆψες τὸ πρὸς ὄντων τῶδε μέζονες. Οἱ μὲν οὖν ἀπενίγη· γάσσον, πρὶν πινδύμων ἐς τὸ πῦν δύσπνοια. μετεξέτερος δὲ ἐς ὑδρὸν πρὶν λαγόν, ἢ ἀνὰ σάεχα, τὸ πάθος τελευτᾷ.

25

Π Ε Ρ Ι

Η Π Α Τ Ο Σ.

Κεφ. ιγ'.

ΗΠΑΡ Σπληνί, ἐς γῆσιν μὲν, ἰσόρροπον· δεξιά γὰρ, ἠδὲ ἐπ' ὀφθαλμοῖς τὰ σπλάγχνα ἰστέλμα τῇ φύσει. ἀνισοί δὲ ἐς δυνάμιν, καὶ ἐν
Μ 2 ὑγείῃ,

υγείῃ, καὶ ἐν νέσοισι· ἐν υγείῃ μὲν, ὅπῃ πρὸς τὸ κράτος τῆς τροφῆς τὸ Ἡπρ ἰσχύ-
ρίζουσιν γὰρ φλεβῶν Ἡπρ. αἰτὰρ καὶ ἐν νέσοισι καὶ ἐς υγείαν πολλὸν πῖ-
ρστέλειν ἔχῃ ὅθι θανάτῳ πύω αἰτίαν. Οὐκ ὅσον οὖν Ἡπρ ἐς υγείαν κρέουσιν, το-
σοῦδε χείριον ἐν νέσοισι. καὶ γὰρ ὁπφλεγμῶν γὰρ τὸν τε, ὅς βιαιότερον ὅς
ἀφίστα· ξυνεχέστερον τε, καὶ ὀλεθριώτερον. ὅπῃ Σκίρρῳ ὅθι, ὠκύτερον Σπληνός, 5
καὶ ἀφαιχέστερον κτείνῃ. Τὰ μὲν οὖν τῶν φλεγμῶν ἐν τοῖσι ὀξέσι ἐλεξα.

Ἦν δὲ ἐς πύον τρέπεται, ὁδυμήν ὀξεία ἰσχύ μίεσφι κλειδός, ἢ ἀκρὸς ὤμων.
ὑπὸ γὰρ ὅθι ἄχθε· ἔλκε· τὸ ἀφαιχέγμα, ὅθι ὅθι Ἡπρ ἦσται· τὸ δὲ ἀφαι-
χέγμα, τὸ ὑπὸ τῇσι πλυσσῇσι ὑμῖρα βεῖδῃ, ξυνέπεται γὰρ αὐτῷ· ὁ δὲ
ὅπῃ πύω κληῖδα, ἡδὲ ἀκρὸς τῶν ὤμων λυσιτελεῖται, καὶ τὰδε ξυνεφέλκεται 10
καίτω. Πῦρ δριμύ, ξυμὸν ῥίεσι, ὅπῃ τῇ Αποστάσι· βίηξ ξηρῇ, οὐ μάλῃ πυ-
κινῇ· χρόνῃ χλοή· ἡ δὲ χατακορέως ἔωσιν ἰκτερώδεις, ὅθι λυκοχόρε
εἶδε· ὕπνοι χατακορὸς φαντασίῃ ὅθι μάλῃ· νηφαλέοι μὲν ἐς πάντα, ἐς ἐν δὲ πῖ-
ρστέλειν ἀποκαίρων ὀξείας ἀφαιχέματα, καὶ χατακορὸς εὐθιώς. Οὔκ· ὑπὸ
πύω, ἢ πλυσσῇσι· ἀπᾶντι ὅθι πολλοῖσι, ὅθι· ἀφαιχέματα, γίνεται. Ἀλλ' ὅθι 15
μὲν ὑπὸ ταῖς νόσας ὅθι, ὁδυμήν πύω μύον τὸ Ἡπρ οἶδε, ἐμπλεον γὰρ
υγείας. Ἦν δὲ μὴ ὑπὸ τὸ ὅθι μίμνωσι οἶδε· ὅθι ὑμῖρα τὸ σημεῖον. ὅθι
μὲν ἀφαιχέματα ὅθι τὰ ὅθι δὴ· μὲν γὰρ πύω ἀφαιχέματα τῶν λυκῶν ἐς λα-
γαρὸν τὸ ὁπφάσειον πύω χαίρει ἰσχύ. ἀφαιχέματα ὅθι ἀφαιχέματα σκληρῇ, καὶ
ὅθι πύω ἢ λυκοφύσι· ἀφανής. Ἦν μὲν εἰσω ἢ Αποστάσις ῥέπη, πολλὸν πῖ- 20
κρέουσιν ἢ φύσις ἰσχύ. ἢ γὰρ ἐς ἔντερον, ἢ ὅθι κύστιν, τρέφῃ τὸ πύον. ἀφαιχέματα
δὲ πολλὸν ἢ ἐς κύστιν ὁδός. Ἦν ὅθι ἔξω ῥέπη, χαλὸν μὲν μὴ τάμνειν. ὅθι γὰρ
ἔξω ἔσθι, ἀφαιχέματα ὑπὸ ὅθι πύω τὸ Ἡπρ, καὶ ὅθι ἐς ἀφαιχέματα ὁ θάνατος.
Ἦν ὅθι γέλης τάμνειν, ἀφαιχέματα κίνδυνος, καὶ αἰτίαν. ὅθι ἀνθρώπων ἐκ-
θάνειν ἄφαιχέματα γὰρ Αἰμορραγίῃ ἐφ' Ἡπρ. Ἦν οὖν ἐς ἀνάγκην τομῆς χαίρει 25
κοτὲ, καὶ τῶν ἐμπυρον ἀφαιχέματα πυρῶσι, ὅθι δὴ μίεσφι ὅθι πύω. τῶν
γὰρ σοὶ τέμνει τε καὶ καί. Κῆν ἀφαιχέματα, πύον ἐκρῶσι λυκόν, πέπον,
λεῖον, χαλὸν, ὅπῃ παχύ. τοῖςδε ὅθι πύω, καὶ τὰ δὴ ξυμῶσι, ῥηϊδίως
τε ἀφαιχέματα πάντα. Ἦν δὲ ἐς ἔντερον τὸ πύον ἐγγέται, ἢ γὰρ ἀφαιχέματα
μὲν ὕδατος ἀφαιχέματα, ἔπειτα κρεῶν πύωσι ἰσχύ, αἰτίαν αἰτίαν 30
δε, ὅθι ἐφ' ἔλκεσι· αἰτὰρ ὅθι αἰμάτωσι κοτὲ, καὶ ὅθι ἰσχύ· φέρε-
ται ὅθι χαλὸν ξανθὸν χατακορὸς, ἢ ἀφαιχέματα, καὶ ὅθι ἐς ὀλεθρον, μέλαινα.

Ἦν δὲ ἀνεκπύον τὸ Ἡπρ γίνεται, καὶ χαλὸν ἢ γὰρ, ὅθι πῖρ πῖρ-
δόνα, ὑπᾶν, τρέφῃ ἀφαιχέματα διεκτέλει ὑπὸ ἀφαιχέματα κοιλίης τε καὶ ἔντερον
ὅθι πέπει γὰρ αἰτίαν εἰς τὸ Ἡπρ. Πύω τε ὅθι τοῖςδε δριμύ, καὶ πάντων ἐς 35
χαλὸν ἢ τρέφῃ σαρκῶν ξυμῶσι· σφυγμοὶ σφυγμοί· δύσπνοιοι. εἴτε ὅθι ἐς
μακρὸν ἐτελεύτησιν τῶν βίων. Μετεξέτεροι ὅθι ἢ Δυσεντερίῃ μὲν, ὅθι τὸ Ἡπρ
ἰσχύ,

ἡδὴ, ἐς Ὑδρωπα ὃ κατέσβεψεν ἡ νῆσος. Ἦν δὲ ἅπαντα ξυνοιδῶ, πύον λαυκόν, λεῖον, ὀμαλόν, ἀνοσμον γὰρ ἐκρέει ἡ γαστήρ, πέπει δὲ τὰ στήθια, εὐελπίς ἀνδρω-
πος. Λεῖσεν δὲ δι' ἔρων κεκρίσθ' ἀσφαλέςτην δὲ ἐς ἀσπιδότην ἡ τῆδε ἔ' πύε
ὁδός.

- 5 Ἦν ὃ δὲ τὸ φλεγμονῆς ἀνεκπύησεν ἡ τὸ Ἡπαρ, ἀπορῆν μὲν ἐ γίγνεται τὸ
ὄγκον τε τὸ σκληρὸν ἴζον ἐς Σκίρρον ἰδρύεσθ'. εὔτε πόνθ' μὲν ἐ ξυεχῆς, νω-
θῆς ὃ, κὴν πρῶτῃ δ'ραὶ δὲ κὴ τέλει· δόποστίη· πυρῶν γευμάτων ἡδονή, γλυ-
κέων ἀπόδη· ριγῶδες, ὑπόλευκοι, χλωροί, οἰδαλέοι ὀσφυὶ καὶ πόδας· πωρό-
ωπα ῥυστά· γαστήρ ξηρὴ, ἀγχαρῆσις πυκαία· κορυφὴ γδ τὸ χακῶν Ὑδρωψ.
10 Ἐπὶ ὧ Ὑδρωπι, ἦν μὲν ἔρα πολλά, παχεῖα, ὑπὸδοσιν ἔχοντα πολλὰ ἰλυώ-
δεα, χατάρραγι, ἐλπίς ἐκέρυσσεν τὸ Ὑδρωπ. ὡ δὲ λεπία, καὶ ἀνυπόστατα, καὶ
ὀλίγα, τῷ Ὑδρωπι πμωρεῖ. Ἦν δὲ μεταβάλλη ἐς τὸ ἀρχαῖον ἡ φύσις, καὶ χα-
τάρραγι κοτε ἐς κοιλίην, ὅπῃ πολλοῖσι, παχεῖσι, ὑδατώδεσι, καὶ τὸ Ὑδρωπα
ἰήσαστο. Σφαλερὴ δὲ ἡ τοιαύτη ὀπικυρή· ὅπῃ γδ τῇσι ἀθρόοις κενώσασιν, ἡδὲ
15 τῇσι ἐχάτησι ξυμπώσασιν, ὀξέτανόν κοτε ὑπὸ ἀδυναμίας ὃ καμίνοντες, ὅπως
ὀξ Αἱμορραγίας. Ἀσπιδότην δὲ λύει ἰδρώς, ὡ πηλὸς ἐκρυή· ἐ πάνυ γὰρ
ἰκαλέοι οἱ Ὑδρωπιώδες. Ἦδὲ τὸ ἐν Ἡπατι παθεῖν ἡ τελευτὴ γίγνεται.

Ἦν δὲ ἐμπύη τὸ Ἡπῶ * * * * μείρακες, καὶ οἱ μέσφι ἀκμῆς· ἥσων
γυναικες. Προφάσις δὲ, ἀρεστή, καὶ νῆσος μακρὴ, μάλιστα ὅπῃ Δυσεντε-
20 ρίη καὶ Ξυπήξεσι· ἐ γδ δὴ καὶ τῆςδε ἐκίκλησκον Ξυπικλικῆς, τῆς ὅπῃ Ελ-
κεσι Ἡπατῶ ἰχρὺς δόποσθῆσκοναι.

Π Ε Ρ Ι

Σ Π Λ Η Ν Ο Σ.

Κεφ. ιθ'.

- 25 **Σ**ΠΛΗΝΙ ξυμῆτες χρόνιον νόσημα, Σκίρρῶ· ἐμπυῶ δὲ οὐ ρηϊδίως.
Γίγνεται δὲ αὖ, εὔτε πόνθ' μὲν ἐ τσηχῆς, ὄγκῶ ὃ πούλως τῆς ὀπα-
πνοῆς μέζων. ἐπὶ δεξιά γδ ὠφθη μέσφι ὃ Ἡπατος ὅλη τῇ κοινωμῇ ἐποιδέων.
Τένεσκον πολλοῖσι ἀπάτη γίγνεται, ὡς τοιῶδε ὅκ ἐόντος Σπληνός, ἀλλὰ τῆ
ὑμῶθ' πύθθ'· τὸ γὰρ Περειτύναιον φλεγμῶνον σφίσι δοκέει. Ἀππῆς δὲ,
30 καὶ ἀτέρεαμνος, ὅπως λίθος. τοιῶςδε τὰ πολλὰ ὅπῃ Σκίρρῶ γίγνεται Σπλήν·
εὔτε καὶ δόπορῃ ξυμῆσι παντελής.

Ἦν ὃ καὶ ἐμπυῖσκη, εὐαφῆς μὲν, εἰκων ὅπῃ τῇ θίξει καὶ κορυφῶ, ἐνθα ἡ
ἔ' πύε γήνα· ὅπῃ ὃ ἀνεκπύητος, ἐκ εἰκῆ. Ἀλλοτε ὃ τῇ κοιλίῃ ἀπας ἐπαμώ-

N

ρηται,

ρηται, τῇδ' ἐκείσε πρὸς τὰς ἀπώσας φερόμενος, ἐς τ' ἂν σμικρότερον ἔων
χώρην ἐς τὸ ἐμπλάειν ἴσῃ. Ναυτῆς, δότορῃς, μάλιστα πρὸς τῇσι ρήξεσι.

Επὶ ὃ πάσιος σημήνια, πυρετοὶ, πόιοι, καὶ ῥίχα· τὰ πολλὰ γὰρ ἔασι. ἄριστοι
ὃ ὑπὲρ βραχέη ἡ ἡμέρη, ἔτι ἀνώδυνοι· τῇδ' ἐκ λελήθε κοτε ἐς Σπλιῶν Ἀπό-
σας, μανὸν γὰρ καὶ ἐπαναίδητον καὶ ἐν ὑγρῇ τὸ σπλάγγχον. Οἰδαλέοι, ὑδ-
ρώδεες, μελάγχλωροι, ξυὺ δυσφορίῃ· ἡ δύσπνοια, ὡς δὸτὸ βάρεται ὃ ἡ-
ρηκται. ὑπὸ δὲ τὸν γὰρ τὸ κακόν. Ἀχρεῖ τ' αἶμα, γαστὴρ πύμπλαται ὑπὸ πύ-
ματος παχέει, ὁμηχλώδεαι, ὑγρὰ ὡς δοκέειν, ὁκέτ' ἐόντ' ὑγρὰ. ῥήξ,
πολλὸν θυμὸς ἐγγίγνεται, καὶ βραχέα, ξηρὰ, βήσας. Κοιλίῃ ὑπὸ πύ-
φωρῃ, ὑδατώδεα, τὸ πρὸς τὸν σμικρὸν ὑπεκκρίνεται· εἰ ὃ ὑπὲρ μᾶλλον ἐκδι-
δῶ, ξυμπέει μὲν τ' ἀνθρώπων, ὡφελείη ὃ ὁδὸν ἡπύον.

Ἦν ὃ καὶ ἐκρεγῆ, πύον μὲν κατὰρ, πέπον, ἔκοτε ἐσσύθη, ὑπόλυστον ὃ,
καὶ τεφροειδές, ἄλλοτε δὲ τρυγῶδες, ἢ πελιδνόν. Ἦν δὲ καὶ βαθυτέρη ἡ Ἀπό-
σας ἡμέρη, καὶ μέλαν τὸ ὑγρὸν· εὖτε ἔτι χυμὸς πύ Σπλιῶν ἐξείσι ξυ-
τακέντ'· μετεξετέρσι δὲ καὶ ὅλα μέλεα ὃ Σπληνὸς ἡνέχθη· εὐλύτος γὰρ
καὶ φύσι Σπλιῶν. Ἦν ὃ καὶ μὴ κατὰρται τῷ Ελκεῖ, μίμη δὲ ἐς πολλὸν
χρόνον, δότοσται, κατὰρται, οἰδαλέοι, ἰδὲν ἀπρεπέες, πολυελκέες πάντη, μά-
λιστα ὃ ἐς κνήμας· στρογγύλα, πελιδνὰ, κοῖλα, ῥυτῶρα, δυσάλγεα τὰ ἐλ-
κεα· τῇδ' ὑπεκκρίνεται ὡλόντο.

Επὶ ὃ σμικρὰ ὄγκω, μὲν σκληρῆς, ἀντυπῆς, ἀπονίη· ἀφ' ὅδε, πολ-
λὸν χρόνον ζῶσι οἷδε. Ἦν δὲ ὃ πάρεται ἡπύον, χρεῶν ὑδρωψ, ἢ Φθίσις, καὶ
ὃ σκλήρειται πικρὸν ὑπὸ γένεται· αἱτὲρ ἡδὲ ἔτος ὁ τρέπος τῷ ὁλέθρῳ σφείας τῷ
ζῆν ἔξαστα.

Παιδία μὲν αὖ καὶ νέοι παρ' ἑνὲς τῶν ῥήτεροι, ἔτι ἀπαλλαγῶν ῥήτεροι. γέ-
ροντες ὃ, ὁκ εὐπαγῆς μὲν, ἀφθονίῳ δὲ ἀδυνάτοι. αἱτὲρ καὶ πρὸς ἑστῶν
ἐλαθὸν πινεὺς ὑπὸ Σπληνὸς ἀφθονίῳ· καὶ γὰρ καὶ ὑπὲρ σμικρὰ ὄγκω, ὃ ὁλέ-
θρῳ σφίσι ἢ ῥοπή. Φέρει δὲ καὶ νέος μακρῇ, φθινώδης· ἔτι νέοισι, ἀγρῇ μά-
λιστα, ὁκόσοις ἀπ' ἀγώνης, ἢ γυμνασίων πολλῶν, ἀπονον τὸ σῶμα. Χωρεῖα
ἐλῶδεα. ὑδατὰ πλατέα, ἀλμυρὰ, βορμώδεα. Ωρεῶν, τὸ θηριώδης μετόπωρον.

Π Ε Ρ Ι

30

Ι Κ Τ Ε Ρ Ο Υ.

Κεφ. ιε'.

Ην χολῆς ξυμῆς, λεκιδώδεαι, ἢ χροκοειδέος, ἢ τ' μελάγχλωρος, ἐς τὸ
πυκνῆς ἀνάχους δὸτὸ τῷ σπλάγγχῳ ἡμέρη, τὸ πάθος ἰκτερεῖται·
κλήσκει.

κλήσεις). Χαλεπόν μὲν ἐν ὁξέσι. ἔτι γὰρ μόνον παρ' ἐξοδίου κτείνει φθνή, ἀλλὰ ἔτι ἐξοδίου ἐκτείνει μυρίες· σπληνίας δὲ, εὖτε ἐκτείνει πυρετὸν ἐς τέλος τὸ πάθος, ἀλλ' αὐτὸς ἐρπίδιος λύεται.

Ξυνίσταται δ', ὅσα ἐπ' αὐτῇ μένον ἥπατ', ὅπως ποὶ τῶν ἰντεῶν δοκεί, ἢ ἄλλὰ Κοιλίῃ, καὶ Σπληνί, καὶ Νεφροῖσι, καὶ Κώλῃ. Καὶ ἐφ' ἥπατι μὲν ὥδε· ἡ φλεγμάνη ἡμῖν ἢ Σκίρρον ἔχει τὸ ἥπαρ, ἀτρεπὸν δὲ τὸ ἐς ἐξοσίω ἐν, πικρὰ μὲν ἐν τῷ ἥπατι χολίῳ, καὶ διακρίνει πῶδε ἢ ἐν ἥπατι ἔσσι κῆσι. Ἀλλ' ἡ αἰ φέρεται ἐς τὸ ἔντερον τὴν χολίαν ὁδοὶ ὑπὸ τῇ φλεγμασίῃ ἢ τῇ Σκίρρον φραγθῶσι, πλημμυρῇ δὲ ἢ κῆσι, παλίσυτ' ἢ χολίᾳ τῷ αἵματι αὐτῷ μίσ-
 10 γεται, τὸ δ' αἷμα ἐς πᾶν τὸ σκῆν' φοιτῶν ἀγὰρ τῇ χολίᾳ παντὶ τῷ σώματι. γίγνεται δ' ἢ ἰδίῃ χολίᾳ. Λευκὰ δὲ καὶ δερμίδεα τὰ σκύαλα· ἔτι γὰρ γί-
 γνεται χολόεαφα, ὅτι πρὶν ὅσα ἔχει τῶδε ἔχει καὶ τὴν ἑπὶ τῶν χολίᾳ τῶδε καὶ γαστρίᾳ ἑπὶ τῶν χολίᾳ, ἔτι γὰρ ὑγραίνεται, ἔτι δάκνεται χολίᾳ. χρόνι δὲ τῇ λευκοχρόνι
 εἶδε.

15 Ἐπὶ Σπληνί δὲ ἡ ἰκτερος φθνή, μελάγχλωσι· μέλαινα γὰρ αὐτῆς ἢ τσοφῆς, ὅτι πρὶν ἐκμαγεῖον ὅσον αἵματος μέλαν, ἢ πῶς ἀκατασίω ἐξοσιν ἢ δέχεται ὥστε ἐκπονεῖ νοσέων ὁ Σπλην. ἢ δὲ ξυνὸν τῷ αἵματι πάντι φοιτῇ· ἀγὰρ τὸδε μελάγχλωσι δὲ Σπληνὸς ἰκτερος. Ἀπὸ καὶ ὅτι τοῖσι σκύα-
 λοις τοῖσι ξυνήσιν, ἐπὶ ἔτι μελαντέρῃ χροίᾳ· τῇ γὰρ Σπληνὸς τσοφῆς τὸ πε-
 20 ριθὸν ἐς ἐξοδὸν παρὰ τῷ σώματι γίγνεται.

Καὶ ἐπὶ Κώλῃ, καὶ Γαστρί, ἰκτερος, ἥπρ' εἰς πέψιν ἢ Γαστρί ἔτι τῇ Κώλῃ χακωθῇ. καὶ γὰρ ἐν τῇ Κώλῃ πέψις, καὶ δὲ τῶδε ἢ ἐς τὸ ἥπαρ ἀναγωγὴ τσο-
 φῆς. ἢ αὐτῷ ὁμοτέρῃ τὸ ἥπαρ τῇ ἄλλῃ τσοφίᾳ λάβῃ, πῶς μὲν ἰδίῳ ἐξ-
 25 οσίν πονεῖ, τῇ δὲ ὁσίν ἐξ. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἀναδόσῃ αἷμα, τὴν ἀεργίαν πῶς
 ἔτι Κώλῃ ἐπέχει, διασπείρει παντὶ χροίῳ. ἀπεψίῃ δὲ ἢ ἐν Κώλῃ χολίᾳ ὅτι
 ἐξοσίν.

Ὡδε ἔτι ὅτι παντὶ γίγνεται ἀπλάγχνω θυματὸν ἰκτερον, ἢ μόνον τῇ ἐς τὸ
 ἥπαρ πεμπόντων τσοφίᾳ, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ ἥπατος λαμβάνῃ. Οὐ γὰρ ὅτε-
 τοῖσι ἀόρητοις μόνον ἢ φύσις παντὶ ἀπὸ πέψιν τὴν τσοφίᾳ, ἀλλὰ πολλὰ
 30 πλέον αἵμοις, οἷον ἀπὸ παντὸς ἐς πᾶν ἐκτείνῃ ῥηίδιοι, τῇ φύσι' αὐτῶν
 ἔτι ἀπὸ σερῶν καὶ πυκνῶν ἀγασί. γίγνεται οὖν οἱ αἵμοι χολόεαφοι, καὶ χροί-
 ζοι, ἢ ἂν ἴζωσι ἔτι σώματος. Οὐ μὲν ὅτι Κώλῃ ἢ τῇ κοιλίᾳ ἐκκρίσις λευ-
 κή· αἰσνὲς γὰρ τὸ ἥπαρ ἐς γαστρί, καὶ ἐκτείνῃ ἔτι ὅτι ἔντερος χολίᾳ.

Διωατωπάτη δὲ καὶ ἢ ὅτι τῷ παντὶ ἐξῆς ἰκτερον τεκίῃ· ἔτι γὰρ ἔτι ἐν ὅλῳ
 35 τῇ αἰσνῇ. ἔστι δὲ τοῖδε. παντὶ μὲν τὸ γαστρί ἐς πέψιν. παντὶ δὲ ὑγρῶν γαστρί
 ἔτι ἀσκήσις, ἀλλὰ μὲν ἄλλῃ, ἐκαστὴ δὲ οἰκίῃ· ἐν σαρκὶ μὲν, ἰδίῳ· ἐν ὅ-
 γαστρί δὲ, δάκνουν· ἐν ἄρθροισι δὲ, καὶ ῥηί, μύξῃ· ἐν ὅσιν, κυψελί. ἢ

ἐν ἐς ἔχαστον ἔργον τὸ θεμελὸν ἐγκάμνη, αὐτὸ μὲν ἐς δριμύτην καὶ πυρῶδες ἐτρέ-
πη, τὰ δὲ ὑγρά πάντα γίνεταί χολή· πυρρὸς γὰρ ἔσται, πικρὰ καὶ χολοειδῆ.
Ὡς δὲ καὶ ἐν αἵματι ἀπεψή ξυμῆ, γίνεταί τὸ αἷμα χολοειδές, σκιδναται
δὲ παντὶ τρέφοντι. Ἄλλ' οὕτως παντὶ φαίνεται χολή. Δεινὸν μὲν γὰρ τὸ πάθος·
φοβερὸν δὲ ἡ χροὴ εἶδει, καὶ χροσσοειδῆς ἔσται τὴν χροίαν· ἡ γὰρ ἀνθρώπων εὐ-
πρεπὲς, ὅ γε ἐν λίτῳ χαλὸν ἔστι. Περιττὸν δέ μοι φράζειν καὶ πόθεν τῆσδε
πάλιν οὐκίον τῶν χροσσοίων ἰκλίδων τὴν τετραπόδων θηρίων, τοιοῖσι δὲ ἔσται οἱ
ὥσπερ οἶδε.

Εἶδεα τὰ παρὰ τοῦτο· ἡ γὰρ ἐς τὸ ξανθὸν, καὶ τὸ κροκώδες ἐτρέπη,
τὰ λευκοχλῶδες εἶδεα· ἡ ἐς τὸ πελιδνόν, ἢ μέλαν. Τῶνδε μέντοι ἡ αἰτία·
εἶδη δὲ καὶ χολῶν ἔστι αἰτία. Ἐπεὶ γὰρ τῆςδε ἡ μὲν ξανθὴ, λεπτή, διειδής, λεπ-
τοτέρη εἶδος, ἡ ἐς τὸ πελιδνόν, ἢ μέλαν· ἡ δὲ κατωκορὴς, ὡς κρέκον, ἡ λε-
κιδον φαίνεται, τὰ αὐτὰ εἶδος. ὁμοιότης δὲ μελαινότερης χροῆς, περὶ τὴν σκιδ-
νώδης, μέλαινα. μωρία δὲ ἐν μέσῳ τῶν χροίων παρὰ τὴν αἰτίαν· παρὰ δὲ τὸ θε-
μελόν, τρεῖς, καὶ τὰ ὑγρά, ἡ τρεπτή. Ἀλλὰ ἢ τὰ παλάγγια τὰδε εἰσι αἰ-
τια. ὡς ἡ ξανθὴ, ὡς τὸ Ἡπείρου· ἡ πελιδνὴ, ὡς ὁ Σπλην. Ὡς μὲν ὅτι
παλάγγια πρὸς ἰκτερίω γίνονται, ὅτι Ἡπείρου μὲν, τὰ Ἡπείρου παρὰ τὴν αἰτίαν· ἐπὶ
δὲ Σπληνί, τὰ Σπληνός· ἔχαστα δὲ τὰ τῶν ἄλλων, ἔχαστα. ἢ δὲ μηδὲν φαί-
νεται, τὸ ὅλης ἐξίως ἔστιν ἡ πάθος. Διαφανὴ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖσι λευκοτάτοις
ὀφθαλμοῖσι· μετώπῃ δὲ παρὰ τὴν κροσσοειδή, μᾶλλον τοῖσι λευκοῖσι φύσιν, καὶ
ὅτι σμικρὰ ἰκτερίω ἡ χροὴ μέλαν ἐπιδρῆται.

Οὐκίον μὲν ἐν μέλῳ ὁ ἰκτερίω, χροὴ μελάγχλωρος, ῥιγώδες, ἀδρα-
νές, ὅκνη εἰκόντες, ἄδυμοι· βρομώδες δὲ τὴν ὀσμὴν, πικρὸν δὲ τὴν γούσιν· τὴν
ἀναπνοὴν καὶ εὐκολοῖ· γαστρί δακνώδες· ἀσχωρήματα παρὰ τὴν αἰτίαν, ὑπο-
μέλῳ, ξηρὰ, μόλις ἀσχωρήματα· ἔσται κατωκορὴ, ὅτι τὸ μελαινότερον.
ἀπεπτοί, δόποστοι, ἀγρυπνοί, ἄδυμοι, μελαγχλωδῆς.

Επὶ δὲ τὸ λευκότερον, χροὴ μὲν λευκοχλῶρος, γνώμη δὲ φαιδρότεροι· σι-
πῶν ἀρξάσθαι μὲν ὀκνηροί, ἐμφαγεῖν δὲ ὅκνη ἀγρηγεῖ· πέψαι ῥηίδιοι τῶν
παρὰ τὴν αἰτίαν μᾶλλον. ἀσχωρῶσι λευκὰ, ξηρὰ, δακνώδῃ· ἐρέουσι ξηρὰ,
ὠχρὰ, κροκωδεῖα.

Ἀμφοῖν δὲ τὸ ξύμπαν σῶμα κνησμοδῆς· θεμελὸν ἀνὰ ῥίνας σμικρὴ μὲν,
δακνώδης δὲ. ἀμύοντα τὸ χολώδες. Γούσι μὲν πικρῶν καὶ πικρῇ, τὸ θῶμα,
καὶ μὴν γλυκῶν· γλυκῶν δὲ, πικρῇ. ἡ γὰρ ἐν τῷ σῶματι χολή, ἐνίσχυσται τῇ
γλώσσῃ, ὅτι παρὰ τὴν αἰτίαν ἐδ' ἐστὶν ἐντυγχάνουσα, τὴν αἰσθησὶν σοφίζεται τὴν-
δε. ἡ γὰρ γλῶσσα, ἀναπύουσα τὴν χολῆς τῆςδε, ὅκνη ἐκείνων ἀμύοντα. καὶ τὸ
μὲν παρὰ τὴν αἰτίαν δόποστις χροὸν ἀτρεμέει ἡ χολή, ἀτὰρ ὅτι δὲ ἡ γλῶσσα
τῇ ἡγεῖ ἀχρεῖται. ὡς δὲ ἀναίσθητος γούμασι, ὅτι παρὰ τὴν αἰτίαν τὴν γλῶσ-
σαν

σαν οἷδε κινέειν. ἦντε αὖ πικρὸν ἐν στίποι, πικρῶν αἰσθησις· ἦντε γλυκὺ, χολώδους· φθάνει γὰρ ἡ αἰσθησις τῆς χολῆς. Ἀπάτη ὅτι ξυμῆσι τοῖσιν ἡ γδυμύρσι τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεσθαι· ἐ γὰρ ἔτιος ἔχει. ἄλλ' ὅτι μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, μόνον ἀλλὰ τὸ ξυνήθες τὸ νέον, φθουρασίη γλυκάζοντο (γίγνε'). ἡ αὐτὴ ὅτι χατάσαις, καὶ ἐν γλυκέσι, καὶ ἐν πικροῖσι γδύμασι. ἀπατλῶν ἄρα γδυμάτων περὶ χάλυμμα ἡ χολή.

Ἦν ἡ ἐν μὴ ξυμῷ πικρῷ σπλάγγχνε θερμασίη φθουρῇ, ἀσυνὴ μὲν ὡς ἐπὶ παν, μακρότερον δέ. Ἦν ὅτι καὶ ἐγχερόση, καὶ ὑπερπλεγμυνὴ σπλάγγχνον, ἐς ὕδρωπα τὰ πολλὰ καὶ Καχεξίῳ τελευτᾷ. πολλοὶ ὅτι δὲ δίχα ὕδρωπος ἐκτα-
 10 κέντες ὄλοντο. Ξυνήθες ὅτι μερακίοισι, νέοισι, καὶ τοῖσι ὅτι ἀσυνέτερον· πη-
 δίοισι ὅτι ὅτι ἀήθες πύγχν, ἐ πάντι ὅτι ἀσφαλές.

Π Ε Ρ Ι

Κ Α Χ Ε Ξ Ι Η Σ.

Κεφ. 15'.

15 **Σ**ΥΜΠΑΝΤΩΝ ὁμῶς παθόντων Καχεξίῃ τρεπὴ· ἅπασιν γὰρ αἱ νέσοι
 τῆςδε λόποτοκοι. Ἀτὰρ ἐπὶ δὲ μένη ἀνδρῶν τῶν ἄλλων, φαρμάκων ἐπὶ-
 δοσιν ἔχαστα πολλὰ ἰλυώδεα, καὶ περὶ πάντα γίγνεται πάθος. Καὶ ἕξις μὲν
 χακὴ γένετο ξυνὴ πάντων, καὶ ξυμπλήωματα πολλὰ, ἐννομα τὸδε ξυμβολον
 ἰσχύος ὅτι, ἡ ὥχρος, ἡ οἶδος, καὶ εἰς πᾶν ἕτερον πρόσκαιρον ἀνὰ τὸ σῶμα. Καχεξίῃ
 20 ὅτι ἐνὸς μεγάλῃς πάθους ἰδέη, καὶ τῆςδε τέννομα. Ἦ γὰρ ὅτι ἀνδρῶν ἐς τὰ πάντα
 εὐεξίῃ, ἐπὶ ἡ ἐς πέψιν, ἡ ἐς ἀνάδοσιν, αἵματος γήνα, ἡ δὲ πᾶν ἔργον φύσειτο,
 ἐφ' οἷσι εὐποία, εὐτονία, εὐχεοία, τὸ πρὸς δὲν ὑγείη. Ἦν ὅτι ἐς ἀδενίην χακο-
 χυμῆς ἡ φύσις τρεπὴ, τὸδε ὅτι ἡ Καχεξίῃ.

Ἦ νέσος ἡδὲ δυσαισθησίς, ἡδὲ μήκιστον χακόν. καὶ γὰρ τῆςδε γένετο μακρῷ,
 25 καὶ ὅτι ἐπὶ μὴ τῷ σώματος χακίῃ, καὶ ὅτι ἐπὶ σπλάγγχνῳ ἐνί. ἄλλὰ
 γὰρ τῇ ἀπάντων τρεπὴ ἐς πονηρόν. Τοιγάρ ἐν τὰ λόποτοχα τῆςδε νοσήματα
 ἀφυκτα γίγνεται, ὕδρωπες, ἡ Φθίσεις, ἡ Ξυνήθεις. καὶ γὰρ τοι καὶ τὸ Κα-
 χεξίῃς περὶ φάσις ἀδελφαὶ τὸ ξυνήθεις ἐασι. Ἦ ὅτι νέσος μικρὴ δυσεντερίῃ
 ξυνεχής· νέσων ὕπερφορὰ ἐνίοισι. Εὐσιτίη μὲν γὰρ, καὶ τοι καὶ περὶ φέρονται
 30 πολλὰ· ὡμῶς ὅτι καὶ ἀτέλειαν ἡ ἀνάδοσις. ἐργασίη γὰρ τρεφῆς, ἡ ἐς πέψιν,
 ἀπορῶ. Αἰπὴ ὅτι, ἐπὶ Αἱμορροΐδων ῥόα ὑπέρχουσιν, ἡ ἐμῶν ξυνήθων ἀπαλλα-
 γῇ, γυμνασίῳ δέξι, αἰσμηδὸς ἰδρώτων, καὶ μεγάλων πόνων ῥαθυμῇ.

Εὔτε τ' ἄρ' αὖτις ἔχουσιν, ὡς τὸ μηδὲν ἐκ ὁπσιγέφειν. βάρεθ' ὁ σκῆνος·
 ὠχεθ' ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε· γαστήρ φουσώδης· ὀφθαλμοὶ κοῖλοι· ὕπνοι βα-
 ρέες, νωθροί. Ἀλλὰ τάδε, ῥεμβώδεα μὴ γηγνόμνη, ἵασι ἀπισίην ἰχθ. ἦν
 δ' ἐρῖζώσονται μίμνη, μηδὲ ἀπιέναι ἐθέλη, μεγάλα κακοῦ βῆ ξύμβολα.
 Εσταότες μὲν, οἰδαλέοι πόδας τε καὶ κνήμας· χαπακλιγόμενοι δ', πὰ κεκλι-
 μένα μόρια. κῆν ἐναλλάξῃ πλὴν χαπάκλιον, τὸ οἶδ' ἐπ' ἐκείνα φοιτῇ.
 Ὑγρὸν τε, ἢ ψυχρὸν, ἐς τὸ βάρεθ' αἰείοδος. ἦν γὰρ ἡ θερμὴ τὸ ὑγρὸν ὕδατ-
 μίξῃ, τὰδε οὖν ἀναχεομύει, ἔπειτα χαπαρρέει. Εὔσιτοι μὲν πολλῶν σπῆαν, ἀδ-
 δηφάγοι χεῖρα. ἀνάδοσις ταχύτερη πέψιθ', ὠμότερων μᾶλλον ἢ ἀπέπτιαν.
 ὕδατος ἔχουσιν ὃ ἢ τρέψις. Ἀλλὰ τόδε οὖν ἐν τῷ ὅλῳ πέσσεται ὑπὸ τ' φύσις·
 ἢ γὰρ ἐν τῇ κοιλίῃ τῷ θερμῷ ἀτονίῃ, καὶ ἐν τῷ σκῆνι, ὁμοίῃ. τοιγάρτιν ὅδ' ἐ-
 χεσὺν, ὅδ' ἐὺχεσθ' αἷμα γίγνεται.

Καὶ ἐπὶν ὡμῶν ὅλον τὸ σῶμα πλησθῇ, καὶ ἢ ἐς τὰ σπῆα ὀρεξίς οἴχηται,
 τ' Καχεξίης ὡδ' ἐ μέσσι συμμάχῃ νεμομύνης, καὶ τῷ πᾶσι κορυφῶν ἰσχυρὸς
 ἦδη, οἰδαλέοι μὲν, ἀδρανέες δ', καὶ ἐς πᾶσαν πρῆξιν ἄθυμοι· κοιλίῃ δ' ἕνεο-
 τέρη· ἄχολα τὰ πολλὰ, καὶ λυγρὰ, τσηχέα, ἵα ὡμὰ ἀφ' αὐχέρεσι. Τὸ σκῆν
 αὐτοὶ, ἀνδρωτεῖς, κνησιμώδεες· ὕπνος ἐδραῖθ' μὲν ὕδατι, κεκλιμῶν δ' ἐνυ-
 σαγμός. βραδύπνοιοι. σφυγμοὶ ἀμυνεῖ, ἀδενέες, πυκνοὶ, πυκνότεροι δ' ἐπὶ
 πᾶσι καὶ σμικρῇ πρῆξι. ἄσθμα δ' ὅπ' τοῖςδε ἢ ἀναπνοή. Φλέβες δ' ὅπ' τοῖσι
 κροτάφοις ἐπηρεμύει, ἀσκήνη τῷ πᾶσι· ἀτὰρ καὶ ἐπὶ τοῖσι χερσίν, 20
 πελὺ μέζονες διοιδέουσι· μετὰ γλῶσσαν τὸ αἷμα. Ἐπὶ τοῖςδε, Φθίσις, ἢ Ξύ-
 πσις. ἀναπνοὴ ἀνὰ σάρχα ὕδατος, ἢ πᾶσι Ασκίτιν, ἦραγε, καὶ τῶνδε ἀφυ-
 κτ' ἢ γῆνα.

Φέρεσι δὲ ἡλικία, γῆρας, καὶ οὖν ἀποδιδρῶσκει· παῖδες, ταχὺ παθεῖν
 τε εὐκολοί, καὶ ἀπαλλαγῶν ῥηίτεροι· ἀκμάζοντες, ἐ πᾶσι μὲν παθεῖν 25
 ἔτοιμοι, ἐ πᾶσι δ' ἀπαλλαγῶν εὐκολοί. Ωρεθ' ὃ ἐ μὲν φέρεσι τόδε, ἐδὲ
 ἐς μίαν τελευτᾷ. Ἀλλὰ φθινόπωρον μὲν κίβ, χειμῶν πῆχθ, ἔαρ δ' ἐς κορυ-
 φῶν τελεσφορεῖ, γέρος δ' κτείνθ.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ,

ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Ὑδρωπος.	Κεφ. α'.
Περὶ Διαβήτης.	β'.
Περὶ τῆς κατὰ τοὺς Νεφροὺς παθῶν.	γ'.
Περὶ τῆς ἐν Κύστ.	δ'.
Περὶ Γονορροίας.	ε'.
Περὶ Στομαχικῶν.	ς'.
Περὶ Κοιλίας Ἀσθενειῶν.	ζ'.
Περὶ Κωλικῶν.	η'.
Περὶ Δυσεντερίας.	θ'.
Περὶ Λειαντερίας.	ι'.
Περὶ Ὑστερικῶν.	ια'.
Περὶ Αἰθρίπδος, καὶ Ισχιάδου.	ιβ'.
Περὶ Ελεφασιασίου.	ιγ'.

Π Ε Ρ Ι

Υ Δ Ρ Ω Π Ο Σ .

Κεφ. α'.

ΥΔΡΩΨ, ἀτερπὲς μὲν ἐσδ' εἶν πάθος, χαλεπὸν δὲ καὶ παθεῖν. ἀφ' ὧν δέσκασι γὰρ τόδε πᾶντι παῦροι ὡς εὐτυχίας, καὶ θεῶν μᾶλλον, ἢ τέρψης· τὰ γὰρ μέζονα πάντα ἰώνται μῆνοι Θεοί. Ἡ γὰρ ἐν σπλάγχνῳ καμῶν νόσημα φωλῶσιν ἔτρεψε ἐς Καχεξίαν τὸ πᾶν, ἢ τὸ ξύμπαν σκῆνος λοιμοῦ κατὰξάντος ἐς χακοχυμῶν ἤμελε τὰ σπλάγχνα. εὔτε ἄλλοισι ἄμφω ἐς τὸ κακὸν ξυνημῶρε· ἀσινὲς δὲ ὁδὸν, ὅξ' ἔπερ κ' σμικρὴ τῇ φύσει γίνοιτο αἰν' ὀπικρῇ. Ἐστὶ δὲ ἐς ἐπομξεῖαν ῥόυμα ψυχρὸν, παχὺ, ὁκοῖον ἢ ὁμίχλη τῷ παντί· ἢ τρῶπῃ ὑγρῆς κ' ψυχρῆς αἰτίας, ἐς τοιούδε ἔξιν ἐτεροείσης τ' ἀνθρώπων. Οὐ γὰρ τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῇ κατὰ ἀλλόμῳρον ὑγρὸν, Ὑδρωπα καλέομεν, ἐπεὶ ὁδὸν τὸ πάθος τῇδ' ἐστὶ. ἀλλ' ὅτε ξυμφομαρτέει τῇ νόσῳ ὁ ὄγκος, τὸ οἶδος, ἢ χροὸν, ἢ δὲ ἐς τὸ ὕδωρ ξυντήκασα ἔξιν, Ὑδρωψ τε ἐστὶ, ὡς καλέεται. κῆν γὰρ ἐκτραγῇ κοτε τὸ ὕδωρ αὐτομάτως ἔξιν, ἢ ταμῶν π' τὸ ὑποχόνδριον ἐκχέη, ἐφ' ἑδρης ἔασι ὧς Ὑδρωπώδεις. Ἡ μὲν οὖν θεωρῆσι αἰτίη, Καχεξίη.

Ἰδέαι δὲ πλῶναι, ἥς αἰτὰρ ἔνομα ἕτερον ὡς ἕτερον. Ἡν μὲν γὰρ ἡ σπέρηνχης ἐνυγρὸς ἐν τῇσι λαγόνεσι ἐμπλῶν, κ' ὑπὸ τ' πρῆσιος ἐν τοῖσι πατάγοις δοκέη πως τυμπάνῳ, Τυμπανίης κακλήσκει. Ἡν δὲ ὕδωρ ἄλλος ἐς τὸ σπέρηνχης ἐμ- τὸ σπέρηνχης, ἐμπλῶν δὲ τῷ ὑγρῷ τὰ ἔντερα, καλέομεν σπέρηνχης Ἀσκήτιν. Ἡν δὲ αἱ λαγόνες μὲν μηδὲν τετέων ἴχουσι, τὸ πᾶν δὲ σπέρηνχης σκῆνος, ἢν μὲν ἐπὶ λυκῷ φλέγματι, κ' παχέει, κ' ψυχρῷ, φλεγματῆς καλέεται. Ἡν δὲ ἐς χυμὸν αἱμάλωπα, ὑδατώδεα, λεπτὸν, ξυντακῶσι αἱ σάρκες, ἀνὰ σάρκα γίγνεται Ὑδρωψ. Κακὴ μὲν ἡ ἐκείνη ξύστασις· ἔσχατων δὲ πολλὸν π, ἢ τῶνδε σπέρηνχης. τῶνδε γὰρ ἀμφὶ τὰς λαγόνας εἰς ἐνὶ τ' ἀνὰ τὸ πᾶν ξυμῶν γέ κοτε. Χαλεπώτατος δὲ, ὡς ὁ Τυμπανίης τῷ ἀνὰ σάρκα μυχῷ. καὶ γὰρ ἰδίη, τ' μὲν ἀμφὶ τὰς λαγόνας, Ἀσκήτις Τυμπανίης χρεῖαν· τῇ δὲ ὅλας τ' σκῆνος, ὁ Λυκοφλεγματίας τῷ ἀνὰ σάρκα μείων. Ἐπεικὴς μὲν αὖν ἐν ἀνελπίστοις, ἢν ὁ μείων ξυστῇ τῷ μείων. χακίων δὲ, εἰ π' τῇ μείων ἐνὶ τῇ μείων ἐς τὸ πᾶν ξυμῶν. ἢν δὲ ἐς ἄκρας ἢ μίξις ἅμα ἴκηται δυοῖν μεγάλων, μέζον κακὸν τὸ ἔγχορον.

Σημεῖα δὲ μέγιστα, καὶ ῥήιστα ἰδεῖν, καὶ θῆναι, ἢ ἐσκαῖσαι. Ἐπὶ μὲν τῷ Ασκήτῃ, ἰδεῖν ὄγκον ἐν τῇσι λαγύσι, οἷδ' αὖ ἀμφὶ τὸ πόδι· πρῶτωπα δὲ, καὶ βραχίονες, ἢ τὰ ἄλλα, ἰχνα· οἷδ' ἐκασί ἄρχες τε ἢ πόδι, καὶ ὁ ζύμπας καυλὸς σκολιὸς εἴς ἀνίστα τῷ οἷδ' αὖ. Θίγειν, ἢ δὲ ἐρείσαντά πη τὴν χεῖρα, καὶ λόγον εἰσπῆναι· τὸ γὰρ ὑγρὸν ἐπὶ τὰ ἄλλα μέρεα μεταρρέει, ἀτὰρ καὶ ἐν τῇσι τῷ ἀνθρώπῳ τῇδε ἢ τῇδε ὑπερφοῖται, ἐς τὰς μετακλίσεις τὸ ὑγρὸν ὄγκον τε καὶ κλύδωνα ποιεῖ, ἐσκαῖεν τε καὶ τῷ κλύδωνος. Ἀλλὰ καὶ πη τῷ δάκτυλῳ ἐρείσης, ὁ χῶρος γίνετα κοῖλος, ἐς χρόνον τε πάλιν μένι κοῖλος. Τὰδε μὲν αὖ τὰ Ασκήτα.

10 Τυμπαίνης δὲ, πρὸς τῇ τῷ ὄγκῳ θῆναι, ἢ ἀκῶσά βῆ δονέων. ἦν γὰρ πατάξης τῇ χειρὶ, τὸ ὑπερφοῖον δονεῖ, ὅδ' αὖ μεταχωρεῖ τὸ πνῦμα ἐν τῇσι ὑπερφοῖται· πνῦμα γὰρ, καὶ μετακλιτῇ τὸ ἀμπέχον ἀνω τε καὶ κάτω, ἴσον πάντῃ μῖναι. ἦν δὲ ἐς ὁμήχλῳ ἢ ὑδὼς τρέπεται τὸ πνῦμα, (καὶ γὰρ Ασκήτης διὰ Τυμπαίνης,) ἀμείβεται μὲν, ἢ μὴ ἐς τέλος τσαπῇ κοτε, ἢ μὴ 15 τελὴς μεταρρέων.

Ο δὲ ἀνὰ σάρκα, ἢ δὲ τῷ λυκῷ φλέγματος, τὰς μὲν λαγύνας ἰχνασι κενεάς· οἷδαλέοι ἐκασί, καὶ πρῶτωπα, ἢ βραχίονας· ἀτὰρ ἢ δὲ ὅσοι τοῖσι ἄλλοις κενεὰ, τοῖςδε γίνετα πλήρεα. Φλέγμα μὲν γὰρ λυκὸν ἐπὶ τῷ Λυκοφλεγματοῦ σπινθῆται, ψυχρὸν τε, καὶ παχύ· τῷδε ἐμπίπληται τὸ πᾶν. 20 οἷδ' αὖ δὲ τὸ πρῶτωπον, ἀνχίλω τε, καὶ βραχίονες· παχὺ δὲ τὸ ὑπερφοῖον διὰ τῷ οἷδ' αὖ· μαζοὶ δὲ ἐς ὄγκον αἰετῇ, ὅσοι νέοι ἀκμῶν ὄντες ἐν εὐτυχίᾳ τῇ ἡλικίᾳ. Ἐπὶ δὲ τῷ ἀνὰ σάρκα, πικρὸν τῷ σαρκοῦ ἐς χυμὸν σαρκοειδέα· ἰχὼς τε αἰμάλωπος, ὅκοι αὖ ῥέει διὰ τῶν ἐντέρων ἑλκεσι, τοῖςδε καὶ ἐπὶ θλάσμασι ἀπὸ βάρους ἐμπεσύντος, ἢ τὰ μὲν πη ὑπερφοῖται, ὁ χυμὸς ἐκρέει. Ἡ δὲ 25 τοῖν δυοῖν ὑπερφοῖται ἀμφοῖν ἰχνα τὰ σημεῖα.

Ζύμπας δὲ ὁμῶς ξυμῆσι, ὡχρῶς, δύσωνοια, βῆ δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε· τωθῆς, ὅκοι αὖ πάλιν· ἀπόσιτοι, ἦν δὲ πη πρῶτωπα, καὶ βραχίονες καὶ ἀφυσον, φυσιώδεις, ἀφυσάσες ὡς ἀπὸ πλημονῆς· ἀνικμοί, διὸ ἢ δὲ ἐπὶ λευκοῖσι ἰκμυλῶσι· λυκοί, γυναικῶδεις. Οἱ δὲ ἀνὰ σάρκα, μελάγχλωροι, μελανό- 30 φλεβῆς· Ασκήτης μὲν, καὶ Τυμπαίνης, ὑπερφοῖται, καὶ εὐπρῶτωποι, καὶ χασποῖσι, καὶ ὑπερφοῖται. Ἐπὶ δὲ τοῖσι ἀνὰ σάρκα, ἢ τῷ φλεγματοῦ, οἷδ' αὖ πάντα κρύπτετα. Ὑπνοὶ βαρέες, τωθροὶ, σμικροὶ· ἀφυσή, σμικρολογή, φιλοζωή. χαρτερίη, ὅκοι ἀπ' εὐθυμίας ἢ εὐελπίτης, ὅκοι τοῖσι ἐν εὐτυχίᾳ, ἀλλ' αὖ αὐτῆς τῷ πάθει. Οὐπὶ φατὸν τὴν αἰτίαν γινώσκω· τὸ δὲ μέγα, ἐπὶ μὲν γε 35 ἄλλοις ἐπὶ πᾶσι ὁλεθροῖσι αὖ νοσέοντες ἀσχυμοί, κατὰφῆς, ἐκείνῃ τῷ γινώσκω· ἐπὶ δὲ τοῖσι, εὐελπίτης καὶ φιλόζωοι γίνονται. ἀμφοῖν δὲ τὰ ἐναντία πικρῆσι αὖ νῦσι.

Γίνεται Ὑδρωψ καὶ ὕδατις κοτὲ ἐπ' αἰσθήνῃ ψυχροποσίῃ, ἣν ὑπὸ δίνφρος
 χυλὸν παλὺ ψυχρὸν ἐγγέη ὕδαρ, εἴτα τὸ ὑγρὸν ἐς τὸ πρεστώσιον ἰνέχθη, δι'
 αὐτὸ τῆσι κοιλίῃσι τὸ ἐμφυτον θερμὸν κατεψύχθη, ἔπειτα ἐς τὰς κενεώσας στα-
 γόνες ἐκρέεσι, αἱ παρ' αὐτὸν εἰς ἀφαιροῦν ὕδατος ἐκέρχονται. Τότε οὖν
 εἰ γίγνεται, ῥηιτέρῃ ἢ τῶνδε ἰήσις, πλεονεξία τῆς ἀσπλάγχνης, ἢ ὅλον τ' ἀνδρω-
 πον παθεῖν. Αἰτὰρ ἡδὲ ἑδεσμα φουσῶδες, καὶ ἀπεψία, καὶ Βάπτησις, ἔτεκον
 Ὑδρωπας.

Εστὶ δὲ ξυμὸν πάντων τὸ χαλόν, ἀνδρῶν, γυναικῶν, ἡλικίης πάσης. οὐκ
 οὐν ἄλλοι ἐς ἄλλο εἶδος ἔασιν ὤρειοι· ἀνὰ σάρκα πῦδες, ἡδὲ ὁ λυκοῦ φλέγ-
 ματος. νέοι δ', μέχρι ἀκμῆς, οἱ καὶ λεγόμενοι πλησίοιοι. γέροντες μὲν πάντα¹⁰
 παθεῖν ἔτοιμοι, δυνάστες, ψυχρὸν γὰρ τὸ γῆρας· ἀλλ' ἐς ὑγρὸν πληθὺς ἔασιν
 ἀνάμφοι. τοῖςδε οὖν Τυμπαίνης ξυμῆσι.

Ἀπαντα μὲν οὖν ποιεῖ τὰ εἶδη ταῦτα, Ὑδρωψ γὰρ πάντων τ' νοσημά-
 των χαλόν. Ἀλλὰ ταῦτα Λυκοφλεγματῆς μὲν εὐηθές ἐστι· πολλὰ γὰρ καὶ
 ποικίλη ὅπῃ τῶνδε ἡ εὐτυχία, ἰδρωτός, ἢ ἔρως, ἢ κοιλίης κοτὲ ἐπ' αὐτοῖς χα-
 τέρχεται, λυομένης ἢ τῆς ὕδατος ἐξίτη. Χαλεπὸν δὲ Τυμπαίνης, καὶ
 τῶνδε ὁ ἀνὰ σάρκα μᾶλλον. τὸν δ' ἰητὸν ἐν τῶνδε τῶν παθῶν ὅλον χεῖρ τ' ἀν-
 δρωπον ἀλλάξαι, τότε μέντοι ὁδὸς Θεοῖσι ῥηιτέραν.

Ὑδρεῖν δὲ καὶ ἐν σμικρῷ κοτὲ ἀνδρῶς, ἢ Κεφαλῇ ἐπὶ Ὑδροκεφάλῳ· ἢ
 Πινύμονα μένον· ἢ Ηπάρ· ἢ Σπλῆνᾳ· ἢ ἐπὶ γυναικῶν Ὑσέρῃ, καὶ τ' ἄλ-
 λων ἢδὲ εὐαλθές ἐστι. καὶ γὰρ τὸ σῆμα αἰὲν ἐκ τῆς παρ' αὐτὸν μύσει, ὑγρὸν
 μὲν, εἰ ἔχει, ἐκκρίνει ἔξω· ἢ πινύμα, ὕδατος ἐξίτη τὸδε· ἢν δὲ π' ἀνὰ σά-
 ρκα ἢ Ὑσέρῃ πάθῃ, ὡς ἐπίπῃ ὅλη ἢ ἀνδρῶς ὕδρεα.

Ἰδὲν πῶς ἐτέρῃ Ὑδρωπος ἡδὲ γινώσκεται· κύστις σμικρὰ, συχνὰ, πλήρης
 ὑγροῦ, ἐγκέονται τῶν χειρῶν, εἴη ὁ Λοκίτης ξυμίσταται. αἰτὰρ ἐμπλέσσει²⁵
 ὅτι πολλὰ ὑγρὰ, τέκμαρ δὲ· ἢν γὰρ τετρήνας τὸ ὑπὸ τῆς ἐκκρίσεως ἐκκρίσει, ἐπὶ βρα-
 χεῖ φερεῖ ὅτι ὑγρὸν ἐνδοθεν ἀν' ἐπέφραξεν ἡ κύστις· καὶ τὸ ὅργανον διάσει, αὐτῇ
 ἐκρέει. Τότε μέντοι τὸ εἶδος οὐκ εὐηθές· πόθεν γὰρ ἀν' ἐκπέσσει αἱ κύ-
 στες, ὁδὸς οὐκ εὐπορήσκει. Λόγος δὲ μετεξέτερος, ὅτι ἡκόν κοτὲ δι' ἐντέρων
 τοιαῦτα κύστις· ἐγὼ δὲ οὐκ ἄποπα, ἀλλὰ τότε καὶ ἔδωκα γράφω. Οὐδὲ γὰρ³⁰
 παρ' αὐτῶν ὁ, π' λέξω· εἴτε γὰρ ἐκ τῆς κώλης, ἢ τῆς γαστρὸς, ἢ φερεῖ, τίς ὁ
 τρόπος τῆς ξυστάσεως; ὁδὸς γὰρ ἐς ἐξοδὸν ἀπάντων δι' ἑδρῆς εὐρήσις. ἡδὲ αὐ-
 τὰ τὰ ὑγρὰ τ' ἐν λεγόνι ξυλλογῇς ἀπίσι· ἢ τ' ἐντέρων ῥαγή· ἢ γὰρ ἀσπὺς
 ἐκ τῆς ἀνώλεθρον, τρωτὴν ἐντερων.

Π Ε Ρ Ι
Δ Ι Α Β Η Τ Ε Ω.

Κεφ. β'.

Ὁ ΝΥΜΑ τὸ Διαβήτω πάθος, ἐ χάριτα ξιώνητες ἀνθρώποισι, σαρκῶν
 5 καὶ μελέων ἐς ἔθρον ἢ ξιώνησις. Ὑγρὴ, ἢ ψυχρὴ, ὅπως ἐν Ὑδρῶσι, αἰ-
 πῆ. Οδοὺς ὃ ἡ ξιώνησις, νεφροί τε, καὶ κύστις. Οὐ γὰρ ἀφελείπεται ἐρέοντες,
 ἀλλὰ, ὅπως πρὸς ὅξ ἀφέξει ὁ χρεῶν, ἀπαυτος ἢ φορῇ. Χρησὶν μὲν ἡ τ' ἐύσε
 φυὴ μακρῶ κτίσκεται χροῖω. Βραχύει ὃ ἀνθρώπος, λὺ ἡ χατῆσις τελε-
 10 ωτῇ· ὁξείη γὺ ἡ πικροδὼν, ταχὺς ὃ ὁ θάνατός ποτε, καὶ βίει αἰχρὸς καὶ ὅπι-
 ον. Δίψος ἀχρεῖς, πολυποσίη ἀνισόμετς ἔργισι πολλοῖσι, πλεῖον γὺ
 ἐκρὲς τὸ ἔθρον. καὶ ὅκ ἀν ὅπχοι πρὸς αὐτέας, ἔτε πίνοντες, ἔτε ἐρέοντες. Ἦν ὃ
 ἐπ' αἰχρὸς ἀνίχωνσιν, λὺ μ' ἔ πῖν, ἀνικμοὶ μὲ τὸ σῶμα, αὐαλέοι ὃ τὸ σκῆπος,
 τὰ ὃ σπλάγχχια καίεαδς δοκέουσι· ἀσώδεις, ἀποροι, ὅκ ἐς μακρὸν θνήσκουσι
 15 πυριφλεγέες δίψαι. Απχεῖν ὃ πρὸς ἀν ὅπχοι τρέπεται, ἢ πρὸς αἰχμῇ πόνε
 κρέουσι· ἀλλὰ κῆν ἐς μακρὸν ἐγκρατέες γρῶν, ὅποιδέςου ὁσφυῖ, ὄρχας,
 ἢ ἰχία· κῆν ἀνώσι, ἐκχέουσι μὲν τὸ ἔθρον ἀλέα, τὰ δ' ἐποιδέοντα ὁξείεσι·
 ξυνιδόουσι γὺ ἐς κύστιν ἢ πλημύρα.

Κῆν μὲν τελεωτῇ τὸ χακόν, εὐσημον. ἐπὶν ὃ μέλλη, ἀνικμοὶ τὸ σῶμα· σία-
 λος λαλὸς, ἀφρωδης, ὅπως δὸτὸ δίψος, καὶ ὁδίκω δίψος· ὑποχονδρῶν βά-
 20 ρεται. Αἰθισκὶς δὸτὸ τ' γαστρός ἐς κύστιν ἵερμης ἢ ψύξει, ὅπως παρῶσδος πο-
 εῖοντος ἔ νοσήματος· ἀταρ ἡδὲ ἐρέουσι ἔ ξυνήτεο μακρὸν π μᾶλλον· δίψος
 τε, ἀλλ' ὑδέκω μέγα.

Ἦν ὃ ὅπ μᾶλλον αὐξήται, ἵερμανσις μακρὴ μὲν, δακνώδης ὃ, ἐνίχουσα
 τοῖσι σπλάγχχοις· ὁπγᾶσειον ῥυσοὶ, ὅπφλεοι, ἰχνοὶ ὃ τ' ὅλην ἔξιν· εὔτε
 25 καὶ ἡ ἔρησις ἢ τὸ δίψ· ἐπαυξία γήνε· ἡδὴ κοτέ· κῆν ἐς ἄκρον τ' καυ-
 λὸν ἢ ξυναιδισις φλυῇ, εὐθύς ἐρέουσι. Τῆδε μοι δοκεῖ χαλέαδς Διαβήτης
 ὅπκλησιν, ὁκοῖον π ἀβήτης ἐάν, ἔνεκεν ἐν τῷ σκίωσι τὸ ὑγρὸν οὐ μίμνῃ,
 ἀλλὰ ὅπως ἀβάρη τῷ ἀνθρώπῳ ἐς ἔξοδον χρεῖ. Διαρκέουσι ὃ ἐς χρόνον
 πνά, εἰ καὶ μὴ χάριτα πολλὰν, ὅπ πονέοντες ἐρέουσι, πικροδὼν δ' ἐ γήνεται
 30 δεινῇ. ἔτε γὰρ π ὅκ πρὸς πόσι· μέγα ἐς τὸ σκίω· ἐρεῖ, καὶ ξυναπέρ-
 χεται τ' σαρκῶν ἐς τὰ ἔρα μυρία.

Αἰτῆν δὲ, ὁξέων νέσων πρὸς ἀπέσκηψεν ἐς τόδε, καὶ ἐν κρείσι κρέεδην τὸ
 χακὸν ἐγκρατέλιπον αἱ νέσοι. Οὐκ ἀδόκητον καὶ δηληπείον κοτε τῆδε τ'

αἰτίην ἶχειν, τὴν ὁκόσα κύσθαι ἐ νεφροῖσι ἐνσκήπῃ. Ατὰρ εἰ ἐδάκῃ τις ὑπὸ
 τῷ Διψάδος, τοιούδε ἔλκεος ἢ πάθῃ· Διψὰς δὲ τὸ ἐσπετὸν θηρόν, ἣν δάκῃ
 πινὰ, ἀρετον διψᾷ· ὁξάπῃ. πίνεσι τε ἀδδὴν ὅκ ἐς διψᾷ· ἀκᾷ, ἀλλ'
 ἐς τὴν τῆς κοιλίης πλημμύρον, ἀκορή ποτοῦ. Ἦν δὲ ἀλγὴ τις ἀεπάσι· τῆς
 κοιλίης, καὶ ἀχθῆ, καὶ ἐπίγῃ τὸ ὑγρὸν ἐς μικρὸν, αὐτὸς ἀδδὴν πίνεσι διψῶν-
 τες, ἐπὶ δὲ τῶν κακῶν ἢ ἀμοιρῆ· σιωπημωρεῖ γὰρ ἀλλήλοισι διψας καὶ πο-
 τόν. Ἄλλοι δὲ ὅκ ἔξεσι, ἐδὲ τις ἄλλη τῇ πνομῇ μὲν ἀγαπνοή. τοιγαροῦν
 ἀκορή μὲν τῇ ποτῇ, πλημμύρῃ δὲ τῇ ὑγρῇ, ἀεπάσι δὲ τῆς κοιλίης, ὁξερ-
 ράγῃσι ἀτρώως.

Π Ε Ρ Ι

10

Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Υ Σ

Ν Ε Φ Ρ Ο Υ Σ

Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. γ'.

ΝΕΦΡΟΙ, τὴν φύσιν ἡ, ἀδενώδεις· χροῖα δὲ ἐρυθρότεροι, ὁκοῖον πιν
 ἦπαρ μᾶλλον, ἢ μαζοί, καὶ ὄρεσι. (καὶ γὰρ καὶ οἶδε ἀδένες, ἀλλὰ
 λευκότεροι.) ὅρῃμα δὲ διδυμοῖσι ἵκελοι, πλατέες μᾶλλον ἐστὶν ἅμα, καὶ χαμ-
 πύλοι. Κοιλία δὲ σμικρὰ, ἰσμοειδής, ἐς τὴν τῆς ἔρων δὴθῃσιν. ἐκπεφύχασι
 δὲ ὄρετοι ἰδυωδεις, ὁκοῖον πιν αὐλοῖ, ἀφ' ἑκάτερον ἐμπεφύχασι δὲ οἶδε τοῖσι
 ὁμοῖσι τῆς κύσθαι ἑκάτερην. ἴση δὲ τῇ ἔρων δὴθῃσιν ἢ ὁδὸς ἐς κύσθαι. 20

Ἀμφὶ δὲ τῆςδε τῆς Νεφρῆς, καὶ τῆς πόρεως τῆςδε, πολλὰ καὶ ποικίλα
 γίνεταί πάθη. τὰ μὲν ὁξεία, ἐν ἀμωρράγῃ, καὶ πυρετοῖσι, καὶ φλεγμο-
 νῇσι κτείνοντα, ὁκόσα μοι λέλεκτα. τὰ δὲ χροῖα, πικεδόνι λύνοντα (αὐτὸ) ἀν-
 θρωπον, ἀνώλεθρα μὲν, ἀναλγέα δὲ, ἐξυναποθνήσκοντα. Χροῖα ἐν, Ἀπο-
 στάσις, Ελκεα, Λίθων γῆνα, Αἰμορροΐδες. Ελκεα ἡ ὁξὺς Ἀποστάσις, μί- 25
 κτω ἐδὲ δυσάλγεια πάντα ἔσθαι ἀνθρώπου.

Τῶν Λίθων δὲ χροῖα ἡ ἡ γῆνα, ὁδυωδεις σφηνώσις, ἐπὶ ῥήσῃ ἢ διέ-
 ξοδος· χαλεπὴ δὲ οἱ πᾶσι τοῖσι καὶ ἡ τῇ ἔρων ἐπίγῃσι. Ἀλλ' εἰ εἰσὶ πολ-
 λοὶ σμικροὶ, ἀλληληχθῇ μέμνησι, ἢ εἰς μέγας ἐμφραχθῇ, καὶ ἐπ' ἀμφοῖν
 τοῖν Νεφροῖν ξυμῶν τὰδε, ἐς ἔρων χροῖα, καὶ ἀλάτῃσιν, ὀλιγήμεροι θνή- 30
 σκωσι. Εὔτε μέντοι ἡ φύσις ὁπμιήκεα καὶ ἰσομεγέθῃα τοῖσι ἐρηπῇσι τῇ κοι-
 λίᾳ τῆς Νεφρῶν τούτῃσιν, σμικροῖς ἄρα μέγιστα, ὅπως αὖ, ἡ ἀνω συστῇ
 Λίθῳ, ῥήσῃσιν ὁδὸν τῇ ἐς κύσθαι ἶχει. Διὰ τὸδε καὶ ὁπμιήκεες οἱ Λίθοι γίνον-
 ται,

ται, ὥς γὰρ τοῖσι Οὐρητῆσι τὰ πολλὰ πίνονται. καὶ ὁκόσοι τῇδε ἐς πύχας
 ἄνιστοι, λεπτοὶ μὲν ἔσσι τὰ ὥστω, ἀπὸ τῆς Οὐρητῆρας σενότερας ἐόντας πα-
 χέες δὲ, ἀπὸ τῆς Νεφρῆς κατὰ ῥεῖν. Εγγίγνονται δὲ τοῖσι Νεφροῖσι μῆ-
 νον, ἀλλὰ τοῖσι ἀφύρσι. ὅθεν ἐδύω γὰρ ἐν τοῖσι Οὐρητῆσι ἐκ ἰχθυσιν
 5 Λίθοι, ἀλλὰ τὰ ψαμμία σὺν τοῖσι Οὐρητῆσι κατὰ ἀφάλλει, τὰς δὲ σι-
 μῖα καὶ ὕλη τὴν πύχην γίνεταί. Ἡ δὲ ἐμφραχθὴ κοτὲ τῇ κοιλίᾳ μέζων
 τελευθεῖς, ποῖοι τὸ ὄσφύον ἀμφὶ τὰς ψῆας μέσφι τῶν μέσων πλυσέων. πολ-
 λοῖσι γὰρ ἀπάτη πόνε, ὡς ἀπὸ Πλυσείπιδος. βάρος ἰχθὺς κατὰ ῥάχιν δυσ-
 χαμπέες, ξυνδύσιν χαλεπῶς· ἐπώδυνοι σρόφοι, βαρέες, ἀνέκλιστοι, τὸ γὰρ
 10 ἐλικοειδὲς ἔντερον. Ἡ δὲ πλημμυρὴ τὸ ἔργον, καὶ ἀφάσεις· περὶ αὐτὴν ἀπερ-
 σιτοῦ, ὅκωσπερ αἰθίων· φυσώδεις, ἀδιέξοδοι δὲ αἱ φύσαι· πυρετοὶ δακνώδεις,
 ὁπῆρησι· ἀνάλει μὲν γλῶσσαι, ξηρὴ δὲ ἡ κοιλία· ἰχθῶν ἀπόστοι, ἦν δὲ π
 περὶ αὐτῶν, ἔτε πέψαι, ἔτε ἀναλαβεῖν ῥήιδιοι. Ἡ δὲ ἐς τὴν Οὐρητῆρα ὁ Λί-
 θος ἐμπέσῃ, βραχυμὸς ὡς ἀπὸ ῥίγης, αἰσθησις τῆς Λίθου ὁδοπορέοντος ξυνὴ
 15 ὁμοειδία. Κῆν ἐς τὴν Κύστιν ἐμπέσῃ, ἔργον ἄλλος ὑδατοδέων ἐκχυσις, κοιλίης ἐξο-
 δοι, φύσαι, φυσώδεις, σωμαχὰ κατὰσας, ἐρδύξεις, ἀνάπαυσις τῇ περὶ αὐτὴν
 χαλῶν. περὶ αὐτὴν κοτὲ καὶ ὥς τῇ ἔργον αἶμα, ἀναδορῇ δὲ πόρε. Αἰσθησις δὲ
 ὁδότης, δὲ Λίθου ἡ ἀπὸ τῆς Κανλῆς διέξοδος. ὡς γὰρ μέζων δὲ Οὐρητῆρας ἔη,
 ἐνίσταται πολλὸν ἔργον, καὶ πλημμυρεῖ ἡ κύστις, καὶ ἰχθὺς νῦν ἐπὶ αὐτῇ
 20 ἔργον γὰρ τῇδε καὶ Οὐρητῆρας πύμασται. Χαλεπωτάτη δὲ ἡ τῶν σκολιῶν διέξο-
 δος· καὶ γὰρ καὶ ἀγκισροειδὲς ὥστω, καὶ ὅτι τοῖς πόρεσι περὶ αὐτῆς.
 ὁπῆρησι δὲ τὰ πολλὰ ἀφάλλαςμοι ὑπὸ τῆς τῇς πόρεων ἰχθῶν. Χροῖ δὲ,
 ἄλλοι μὲν λευκοὶ, δερκιδέες, τὰ πολλὰ πυρίοι. ἄλλοι δὲ ξανθοὶ, κροκοει-
 δέες, γέρουσι δὲ, οἷσι περὶ καὶ ἐν Νεφροῖσι οἱ Λίθοι ξυνήθεις· ἐν Κύστει γὰρ πυ-
 25 ροῖσι μᾶλλον. Διτῶν δὲ αἱ αἰτίαι τὴν πύχην· γέρουσι μὲν, τὸ σῶμα ψυχρὸν,
 παχὺ τὸ αἶμα. ψυχρὸν δὲ τὰ πύχας ῥῶσον πίνουσι· τέκμαρ δὲ, τῇ ὑδά-
 των τῇ θερμῇ φύσει αἱ πηγαί, ἀποψυχθέντα γὰρ ἐς περὶ αὐτῆς Λίθου πίνου-
 ται. πυρίοι δὲ, πολλὸν ὑπὸ τῆς αἵματος τὸ ἰλυώδες ἐν ἑνὶ γένει, γέρουσι, ὅκως
 πῦρ, τὸ ἔργον ἰχθῶν. Λίθων μὲν οὖν ἀμφὶ γέρουσι, τοιαύτη πάθος.

30 Μετεξέτεροι ἐν περὶ αὐτοῖσι ἔργουσι αἶμα, τοῖσι ἀπὸ Αἱμορροΐδων ἰκέλη
 ἦδε ἡ συμφορὴ, ὁμοίη δὲ καὶ ἡ τῆς σκλῆρας κατὰσας· ἔξωχοι, νωθροὶ,
 ἀπρηκτοὶ, ἀπόστοι, ἀπεπτοί. Κῆν μὲν ἐκκριτῇ, ἐκλυτοί, παρέτοι τὰ μέλα,
 κεφαλῶν δὲ καὶ φοι, καὶ ἐλαφρότεροι. Ἡ δὲ ἐς τὴν περὶ αὐτὴν μινδὲν ἐκρυτῇ, κεφα-
 λαλγές, ἀμαυροὶ τὰς ὄψεις, σκοτώδεις, ἀμφιδιδύμοι. ἐντεῦθεν Ἐπί-
 35 ληπτοὶ μυεῖοι· ἄλλοι οἰδαλέοι, ἀπαχλύεμοι, ὑδρωπιδέες· ἄλλοι δὲ Με-
 λαγχλωδέες, ἡ Παράλυτοι. περὶ αὐτῆς γὰρ Αἱμορροΐδης ξυνήθεις ἀπότοκα
 τὰδε. Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ Νεφρῶν ἐκρῆν τὸ αἶμα, κατὰ τὴν ἀμυγῆς ἔργουσι, τὰ

πολλὰ ἐκρίει ἀπὸ Κύστις τῶν ἔρων τὸ αἷμα. Φέρεται κοτὲ καὶ ἀπὸ ῥήξις τῶν Νεφρῶν πολὺ αἵθρον, αἰτὰρ ἡδὲ πάγον ἰχθ, καὶ γίνονται θρόμβοι. ὡς ἔξω χυθὲν, ἐπάγει κοτὲ καὶ ἐν κύσδι, εὔτε ἰσχυρὴ γίγνεται δεινὴ.

Επὶ τῇ ῥαγῇ, Ελκεα συμβαίνει χρόνια, ἐν δυσαλγεία. τέκμαρ τὸ, ἐφελκίς, ἢ ὑμῖον, εὔτε δρεάχιον, ἐξυθρὸν ἐκκρίθην· ἢ πύον λυκὸν ἐξηθὲν, ἀλλοτε ῥὺ καθαρὸν, αἰμυγές, ἀλλοτε τὸ ἔρροις ξυμμεμυγμύον. Τοῖςδε χρόνις ἐν Αποσάσις ἀφαιγνώσκων, ἢν παροσθγύων. πυρετοὶ ἐς ἐσπέρην, καὶ ῥίγεια· πόνοι ἀμφὶ τῷ ὀσφυϊ, κνησμοί. Ἦν τὸ καὶ ἐκρυγῇ, θρόμβοι πυώδεις, σιεκοειδείς, αἰτὰρ ἡδὲ λυκὸν πύον Αποσάσις. Τὰ τὸ Ελκεα διακνώδεα, ἀλλοτε μὲν καθαυθέρμια, ἀλλοτε τὸ ῥυπαρὰ ὄντα. δηλοῖ τὸ πύον, αἰτὰρ ἡδὲ ἔρα κα- 10 κοδμα, ἢ ἀνοδμα.

Εὰρ μὲν ἐν Αἱμορραγίας τίκται, καὶ Αποσάσις. χαμῶν τὸ, καὶ φθινόπωρον, Λίθως. Ἦν δὲ ἐπὶ Λίθωσι Ελκεα γήνηται, ἀναλγές μὲν αἰ νῆσι, ταχέει πικεδὼν ἐν θανάτῳ.

Π Ε Ρ Ι

15

Τ Ω Ν Ε Ν

Κ Υ Σ Τ Ι

Κεφ. δ'.

ΤΩΝ ἐν τῇ Κύστι νῆσιων ὁδὸν εὔητες. τὰ μὲν ὀξεία, φλεγμασθή, καὶ τρώμασι, πασμοῖ, ἐν πυρετοῖσι ὀξείσι, κτένοντα. Ελκὸς τὸ, καὶ Αποσά- 20 σιες, ἢ Παράλυσις, ἢ Λίθως μέγας μὲν, ἀναλγὴς δέ. Οὔτε γὰρ θρύπτεται ἢ πόσι, ἢ φαρμάκῳ ἀμφιθρύπτεται, ἔτε ἀσινέως τέμνεται· χρόνι γὰρ καὶ τὰ λεπτὰ τῆς Κύστις ξυντάμνουν, τὸ τὸ αὐτῆμαρ ἐκτενε, ἢ ὀλίγας ἡμέρας πασμοῖσι καὶ πυρετοῖσι θνήσκουσι. Ἦν δὲ μὴ ταμῇ, ἐς ἔρων χρόνον, ἐν πόνοισι, καὶ πυρετοῖσι, ἢ πικεδόσι, σμύχεται ὡνθρῶπος. Ἦν δὲ μὴ χάρτα μέγας ὁ Λίθος 25 ἔη, χρόνιες μὲν ἔρων ξυμειχέσονται· ἐς γὰρ τὸ αὐχένα ῥηιδίως ἐμπίπλων, ὁποτέρῃ ἔρων ἐξοδόν. τάμνουν δὲ εἰ ἐν τῇ μεζόνων ἀσφαλέσονται, ἀλλὰ τέμνεται Κύστις. Κῆν πῖς τῷ τῷ θανάτῳ κίνδυνον ἐκφυγῇ, Ροιάδος γίγνεται ὁ πάθος· κῆν ἀκίνδυνον ἔη, ἀλλ' ἐφορητὸν ἐλαθέρησι ἀένναον ἐκρέειν ἔρυν, κῆν βαδίζη, κῆν εὐδῇ, ἀτερπές δὲ ἦν βαδίζηται. Οἱ δὲ χάρτα σμικροὶ τὰ πολλὰ τὰμ- 30 νοῖσι ἀσινέως. Ἦν δὲ ξυμπεφύκη τῇ Κύστι Λίθος, ἀφάδην μὲν τῇσι μελεδώνουσι, αἰτὰρ ἡδὲ ἀσινεῖς πόνοισι, καὶ βάρει, κῆν ἂν ἢ δυσχερὴς ἀτερ· ἡ δὲ τὸ μὴ, καὶ δυσχερὴς. Ζύμπαντα δὲ τῆς Λίθως ἀφαιγνίς ἂν, τῇσι τῇ ψαμμένων ἐν τοῖσι ἔρροις ὑποσάσονται. αἰτὰρ ἡδὲ παροσθοποι τὰ ἀγδοῖα γίνονται, 35

εὔτε

εὔτε γὰρ ἀπερέεσι, κῆν ὑπερὶ καὶ ὁ Λίθος, ὁδυμένοντα, καὶ ἀμφοφώωσι καὶ ἐλ-
κασι τὰ αἰδοῖα, ὅπως τὸ Λίθον ξυνὸ τῇ Κύτῃ ὁξαιρδύμφοι. Εὐμπαθὲς δὲ καὶ
ἡ Εδρη, κνησμώδης γιγνομένη· ὡς περὶ τὴν καὶ Ἀρχὸς βίη καὶ ἐντάσσει, φαν-
τασίη ἐκκεῖσι δὲ ὡς δῆθεν τὸ Λίθον· ἀμφοὶ γὰρ ξυγκέειν ἡ ἀλλήλοισι, Εδρη τε,
καὶ Κύστις, ὧν ἑκάτερος * * * * 24α τὸδε καὶ ἐπὶ φλεγμασίῃ Ἀρχὴ ἰσχυρέει
Κύστις, ἐπὶ τῇσι τὸ Κύστιος ἀκίσι ἐ δῖησι Εδρη, κῆν μὴ ἐπιξήρηθαι ἡ γαστὴρ ἐν.
Τοῖα μὲν τὰ ἀλγεα τῷ Λίθον.

Αἰμορραγίη δὲ, κῆν μὴ χάρτα ὁξέως κτείη, χροῖα δὲ ὁξείλυσσε μυρίαις. Οἱ
δὲ ἀπ' αὐτῆς θρόμβοι, ἰσχυρίη, ὁξέες ὁλεθροί, ὅπως περὶ 4 Λίθοι. καὶ γὰρ, ἦν
10 τὸ αἷμα λεπτόν τε, ἐξιδυθὸν, καὶ μὴ πάγχυ ἢ εὐπαγές, ἀλλ' ἡ Κύστις ἐς πολ-
λὸν ἀλίζει χροῖον, καὶ ἦδε θερμαίνεσθαι ἐπέψασθαι πηγνύει, καὶ ὥδε γίγνεται θρόμβ-
ος. Ἰσχυρίη μὲν οὖν διωατωτάτη κτείεται· ὡς περὶ γίγνεται δὲ τῆτοις ἀλ-
γῶν ὁξὺ, πῦρ δειμὺν, γλῶσσαι ξηρὴ, καὶ ἐπὶ τοῖςδε ὡξάφοροι θνήσκουσι.

Ἦν δὲ ἐπὶ Τρώματι ἄλγος φανῇ, Τρώμα μὲν ὁλέθριον. Τὸ δὲ Ἐλκος, κῆν
15 μὴ δεχθῇ κτείη, πυρετοῖσι, ἢ φλεγμονῇ, ἀνέκεσθαι γίγνεται. Λεπὴ μὲν τὸ
πάχος Κύστις, ἰσχυρὸν δὲ τὴν φυλὴν· τάπῃ ὅδῃ σαρκὴς, ἔτε ῥηϊδίως ἐπωτει-
λῆται. ποτὶ καὶ τὸ ἔσθον χολῶδες, δειμὺν, δακνώδες τὸ Ἐλκος. Ἡ ξυνὴ δια-
τα· ἦδε ἐν μὲν τῇσι πληρώσσει 24ατέταται, μὴ δὲ κενωθῇ, ξυνίξει. πάλιν ἐν
ἄρθρῳ πάθει, ἐν ἐκτάσει τε, καὶ χάμψι· ἀεθρῶ δὲ ἐκ εὐαλγὸς Ἐλκος ἐδέν.

20 Καὶ Εμπυθὸν δὲ ὁξὸς Ἀποσάσιθ· γίγνεται. Κύστιθ· σημήια, τάπῃ ἐπ'
ἄλλοισι μὲν· ἐπὶ φλεγμασίῃ γὰρ, ἐπὶ πυρετοῖσι, ἐπὶ ῥήγεσι, ἢ Ἀπόσασις, κα-
δυμοὶ δὲ 4 αὐτοῖ. Πύον δὲ, ἀλλ' ἐς παχὺ, λευκόν, ἐκ κοκκίων, ἐκ κοκκοῖν.
εὐήθεια τὰ διὰ τῶνδε Ἐλκεα. Ἦν δὲ ἐπιπέμπεται, τρυγῶδεα, μυξοποιὰ, χά-
κοδμα ἔρεεσι. τῷ τοιῶνδε οὐ βραδυῖναι θάνατον. δακνώδεα μὲν τὰ ἔσθαι,
25 ὁδυμηθῶν δὲ ἡ πρὸς αὐτῶν, διαίτα δὲ ἡ ὁδυμὴ μέσφι ἀκρων τὸ καυλῶ. Βλά-
πται δὲ αὐτῆς πάντα καὶ τὰναντία· καὶ πλησμονή, ἐκ κένωσης· καὶ ἀργίη, ἐκ κινήσεως·
ἐκ λευτῆς, καὶ ἀλευσίης· καὶ τρυφῆς, καὶ ἀτρυφῆς· καὶ γλυκεῆς, καὶ ὁξείας. ἄλλων ἄλλα
μὲν ὠφελούντων, ἄλλα δὲ βλαπτόντων, εἰς ἐν ξυμβέβαιον μὴ δυναμῶν.

Π Ε Ρ Ι

30 Γ Ο Ν Ο Ρ Ρ Ο Ι Η Σ.

Κεφ. ε'.

ΑΝΩΛΕΘΡΟΝ μὲν ἡ Γονόρροια, ἀτερπὲς δὲ καὶ ἀνδρὲς μέσφι ἀκοῆς.
Ἦν γὰρ ἀκρωσίη καὶ πάρεσις τὰ ὑγρά ἴσχει, ἐκ γόνιμα μέρεα, ὅπως

24. Ψυχῶν ῥέει ἡ θορὴ, ἐδὲ θήχην αἰτέλω βσι, ἐδὲ ἐν ὕπνοισι· ἀλλὰ γδ, ἦντε εὐδῆ, ἦντε ἐρηγορέη, ἀνεπίχρετος ἡ φορὴ, ἀναμάδιτος δὲ ἡ ροὴ ὧ γένε γίγνεται. Νοσέουσι δὲ καὶ γυναικες πίνδε τιμὴν ἔχουσιν, ἀλλ' ὅπῃ κνημοῖσι τ' μο-
εῖται καὶ ἡδονῇ παροχέεται τῇσι ἡ θορὴ, αἰτὰρ ἔκ παρὸς ἀνδρας ὁμιλίῃ ἀναι-
χμῶτω. ἀνδρες δὲ ἐστ' ὅλως ὁδάζοντ'. Τὸ δὲ ῥέον, ὑγρὸν, λεπτὸν, ψυχρὸν, 5
ἄχρεον, ἀγονον. πῶς γδ ζωογόνον ἐκπέμψαι σπέρμα, ψυχρὴν ἔσαι, ἡ φύσις; Ἦν
ῖ καὶ νέοι πάχουσι, μεγάλους χρὴ γυνεῶς πάντας τ' ἔξειν, νωτῶδεις, ἐκλύτους,
ἀψύχους, ὀκνέοντάς, κωφούς, ἀδιεύκους, ῥικνούς, ἀπσῆκτους, ἐπώχρους, λευκούς, γυναι-
κώδεις, δαποσίτους, ψυχρούς· μελέων βάρεα, ἔκ νάρεας σκελέων ἀκρατέας, ἔκ ἐς
πάντα παρέτας. Ἦδὲ ἡ νῆσος ὁδὸς ἐς Παράλυσιν πολλοῖσι γίγνετ'. πῶς γάρ 19
ἐκ ἀν' τ' νύκτων ἦδὲ ἡ δυνάμεις πάθοι, τῆς ἐς ζωῆς ἡμέσιν φύσις ἀπεψυγ-
μῆνης; Καὶ ἡμέας ἀνδρας ποιεῖ ζῶσα ἡ θορὴ, θερμούς, ἐσθέρους, λασίους, εὐ-
φώνους, εὐθύμους, κραταιούς νοστή τε, καὶ ῥέξαι. δηλῶσι οἱ ἄνδρες. Οἷσι ῖ ἐκ
ἔνεσι ζῶσα ἡ θορὴ, ῥικνοὶ, ἀδιεύκεις, ὀξύφανοι, ἄτειχες, ἀγένειοι, γυναικώδεις.
δηλῶσι οἱ Εὐνῆχοι. Ἦν δὲ τις ἀνὴρ ἐγκρατὴς ἦν τ' θορῆς, κραταῖος, εὐτολμος, 15
ἀλκίους μέσφι θηρίων. τέκμαρ δὲ, Ἀθλητῶν οἱ σφόδρουντες. Καὶ γὰρ ἔκ
οἱ φύσι πινῶν κρείσσονες, ὥτ' ἀκρασίης πολλὸν τ' χειρόνων γίγνονται χερείονες·
πολλὸν δὲ οἱ φύσι χερείους, ὥτ' ἐγκρατῆς γίγνοντ' κρείσσων κρείσσονες. Αἰτὰρ
ἐδὲ ζῶον ὧ ἄλλα τοῦ γίγνεται κραταῖον, ἡ θορῆς. Μέγα αὖ καὶ ἐς ὑγίην,
ἔκ ἐς ἀλκίαν, καὶ ἐς εὐψυχίαν, καὶ ἐς ἡμέσιν, ζῶσα ἡ θορὴ. Ἀπὸ Σατυριῆ- 20
σεως, ἐς Γονορροίας δαποσκῆψιν ἡ χαπάσσις.

Π Ε Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α Χ Ι Κ Ω Ν.

Κεφ. 5'.

ΣΤΟΜΑΧΟΣ ἡδονῆς ἔκ ἀνδῆς ἡμεῶν. καρδίας καίριον γαιτόνδιμα 25
ἐς τόνον, καὶ θυμὸν, ἡ ἀθυμίαν, τ' ψυχῆς συμπαθείη. ἦδὲ Στομά-
χος παρόπιστα δυνάμεις. τάδε μὲν αὖ μοι ἄλλη λέλεκτ'. Ἀπότοχοι ἡδονῆς
μὲν, εὐπεψία, εὐσαρκία, εὐχεροῖα ὧ σώματος· ἀνδῆς ῖ, τετέων τάνθυτῃα, κοτὴ
καὶ ἀθυμία μὴ ἔχων τερφίαν· μελαγχολώδεις δὲ, ἀποσιτίη. Ἦν αὖ ὅδε
νοσή, μῖσθ' ἔκ δαπορφή τ' γθυμάτων, ὅκ μὲν παροσάρεται μόνον, ἀλλὰ 30
κῆν ἀθήναι μὲν ἢ τὰ σπία. ἀναπεμπάζονται ῖ ναυτίη, ἡ δαπορή, ἡ πλάδω,
ἡ καρδιαλγία· ἔκ σαλτοχόι ῖ, καὶ ἔμετοι ὀνοίς. Κῆν ὅμως τὸ σῶμα τέξη,
κῆν γαστὴρ μένῃ κενῇ τῶνδε, ὧ πόνος ῖ ῥήιτερον φέρει τ' παροσάρεται. μὲν ῖ
καὶ

ὃ ἔω ἀνάγκης κοτὲ ἐς πὴν ἐδωδὴν ἦν, πολλὸν χάκιον ὅδε πόνου τῷ λιμῷ
 ἐν τῷ σώματι λείψαι ἀλγος, χαταπιεῖν μέζον ὀδυμήν. Αὐτὰρ καὶ ἐχὶ παρὲς ἦ
 τὰ οἰκέα τοιῶδες, ἐς ᾧ τὰ ἀλλόκοτα χηστῶς· ἀλλαγὴ τῆς καὶ φύσιν ἐς τὸ
 ἔμπαλιν· ἀχθῆδων ἐς πάντα· καὶ φυγὴ, καὶ μῦθος σίπων. Ἐπὶ δὲ τοῖσι με-
 5 σσηγὺ τῆς ὠμοπλατέως χερσίοισιν ἀλγού, πελὺ δὲ καὶ μέζον, ὡς παροσφύζον-
 ται καὶ χαταπίνωσι. ἄσπ, δόποιον· ὄψιες ἀμαυραὶ ὥτων ἦχοι· βάρεια κε-
 φαλή· νάεκη μελέων· καὶ τὰ γῆα λύοντα· παλμός ἐν τοῖσι ὑποχορδίοισι·
 φασμασίη τῷ ῥάχῳ ἐς τὸ σκέλεε κυδιδύτης. ἄλλοτε ἄλλη τῇδε κατέκτισε φέ-
 ρεα δὲ δοκέουσι, κῆν ἐσπύκωσι, κῆν χατακέωνται, ὅπως ὑπὸ αἵρης αἰέμων χάλα-
 10 μοι, ἢ δέσφρα. Φλέγμα ψυχρὸν, ὑδαεὲς, δόπολύζουσι· ἐπὴν δὲ καὶ χολὴ ἢ
 πυροχόλοι, σκοτωδῆες· ἀδιψοί, κῆν ἐπ' ἐδέσμασι διψῆν δοκέουσι. ἄγρυπνοι,
 νωθροί, νυσταλέοι, ἐχ ὑπνω ἀτρεκέι, κομματώδεις, ὁμοιοπαθεῖς, ἰχνοί, ἔξωχοι,
 ἀδενέες, ἐκλυτοί, λειποδραϊεῖς, ἀψυχοί, δειλοί, ἡσύχοι, ὀξάπτης δὲ ὀργίλοι·
 χάστα μεγαγχαλῶδεις, καὶ γὰρ ὀξώκειλάν κοτὲ ἐς Μεγαγχαλίῳ ④ τοιοῖδε.
 15 Τὰδε μέντοι τῷ ψυχῆς τῷ Στομάχῳ ἐνδιδόντου, ⑤ δὲ τὴν πάσιν. ④
 δὲ δὴ ἄνθρωποι ἐκ εἰδότες τὰ ξυμπαθεῖα μέρεα, ἐφ' οἷσι τὰ δευότατα γίγνε-
 ται, τὸν Στομάχον αἶπον ἠγδύνται. Μέρα δὲ ἐς πίσιν ὡς λέγω, ἢ ξυμῶφεια
 τῷ χερδῆς, ἐνθα πάντων ἡ δερχί. μέσον γὰρ ἐνίξει τῷ πνύμοι ἢ χερδῆ, ἢ δὲ
 τῶτων μεσότης ⑥ Στομάχον σινάππει, ἀμφω δὲ παροσφύζουσι τῷ ῥάχῳ.
 20 ⑦ τὸδε παρὲς τῷ χερδίῳ γειτόνημα, καὶ χερδαλγίη, ὃ ἐκλυσις, ὃ τὰ με-
 λαγχαλῶδεα.

Αἰτία δὲ τῷ νέου, καὶ ἄλλαι τῷ μυρία· καμείν δὲ, πύον συγχρὸν ἀπὸ κοι-
 λῆς ⑧ Στομάχῳ χυθῆν. Ξυνήτης δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ τε ἀνάγκαις ἐκδεδινη-
 μένοις λεπτῇ καὶ σκληροτέρῃ διαίτῃ. αὐτὰρ καὶ τοῖσι ἐς πυδῖν πονδύσι, καὶ
 25 ἐς τῇδε τλήμοσι· οἷσι θείης μὲν μαθήσιος ποθῇ, ὀλιγοσιτίη δὲ, καὶ ἀγρυ-
 πνίη, καὶ μελεδώνη λόγων τε καὶ πρηγματίων σοφῶν. οἷσι ὑποσφίη μὲν διαί-
 τῃς ἀδρῆς ὃ ποικίλης, λιμός δὲ ἢ τροφή, καὶ ὑδωρ ποτὸν, καὶ ἐν ὑπνῷ αὐ-
 πνίη. οἷσι μαλθακὴ μὲν εὐνὴ ἄσφατος χαμῶ, ἀμφίελημα δὲ εὐτελές, ἀμ-
 πεχόνη ἀραιή, τὸ δὲ τῷδε κεράνου ὁ κοινὸς ἦος. πλῆτος δὲ ἐννοίης θείης παρ-
 30 εῖσις τε χηστῆς. τὰδε γὰρ αὐτέοισι ἀρατὰ γίγνεται, ἔρωπι πυδείης. Καὶ εἰ
 παροσφύζον, εὐτελές μὲν σιτίον, ὅδδὲ ἐς κόρον ἐδωδῆς, ἀλλ' ἐς ζωὴν μῶ-
 νον. ὅδε ἐπ' οἶνω θωρηξίς, ἐ θυμυδῆ· ἐ ῥέμελ, καὶ παρῖοδοι· οὐ σωμα-
 των ἀσκησις, ἐδὲ σιρκῶν παρῖοδῆ. τίνος γὰρ ἐκ ἂν ἀπάγοι πυδείης ἔξως;
 πατεῶν, τοκήων, χασιγνήτων, ἐωυτῶν, μέσφι θανάτε. Τοῖςδε οὖν πικε-
 35 δὼν μὲν τῷ σπῆν. ἄγροισι, καὶ ἐν νεόππῃ γηραλέοι, ὃ ἔω ἐννοίης καὶ φοι,
 ψυχρὴν δὲ ἀμειδέες, ἀμείλιχοι· Στομάχῳ δὲ χακοσιτίη· ταχὺς ὁ κόρος τῷ
 ξυνήτε, εὐτελέ, καὶ ἐτόμῃ τροφῆς· ἀνηθῆ δὲ ποικίλης ἐδωδῆς, ὅκιν

δὲ πάντων γαστρίων· ἡ δὲ καὶ λαΐωσι πὶ τῷ ξένων, βλάβη, δόποσσοφοι εὐ-
θύς ἐς πάντα. Ἡ δὲ ὅτι Στομάχῃ χρὴ νῆσσι· Φλεγμοναὶ δὲ, ἔρδύμα-
τα, καὶ Καρδιωγμοί, ἢ πόνος, Στομαχικὸν ἐκκλησέσθαι πάθος.

Θέρμα ἄρα πᾶσι νῆσι, ἐνθα καὶ πέψις, ἔρξις, καὶ πάντων ἀδυναμία.
Ἡλικίη δὲ, γῆρας· οἷσι καὶ δίχα πάθος, ἀλλὰ τὸ ὅτι βίη τέλει, καὶ ἡ ἔρξις
ἐς τέμα ἤκει.

Π Ε Ρ Ι

Κ Ο Ι Λ Ι Η Σ

Δ Ι Α Θ Ε Σ Ι Ο Σ.

Κεφ. ζ'.

10

ΚΟΙΛΙΗ, ἀσπλάγχχον πεπλημένον, κάμνει τὸ πέψιν, ὁκοτε Διάρροια τὸν
ἄνθρωπον ἴσχει. Καὶ ἐστὶν ὑγρῆς τρυφῆς, ἀπέπειστος, ἢ Διάρροια· ἀλλ' ἡ
μὴ ὅτι γαστρίᾳ τὸ αἶμα γίγνεται· τὸ δὲ ἐς μὲν ἢ δολύτρετον ἡμέτην μένην, πρὸς
δὲ καὶ ὅλην ὁ ἄνθρωπος ἀδυνάει ἀποσφίγει τὴν σκλίωσιν, χροὴν νῆσι ἢ Κοι-
λιακὴ γίγνεται, αἰσθάνει τὴν πύσιν, καὶ ψύξι τὴν κοιλίαν. Εὔτε λύεται
μὲν ἐς θερμὸν ἢ τρυφὴν, ἀλλ' ὅτε ἐκπέσῃ θερμὸν, ὅθεν ἐς χυμὸν οἰκίσαν
τρίπλη, ἡμπελέα τὴν λείπῃ ἀδρανίᾳ ὅτε τέλει· ἢ τὴν ἀφεστῆσα τῆς ἐργασίας, ἐς
κακὸν ἀλλοιῶται, καὶ χροὴν, ἔρδύμα, καὶ συστάς. Λοικὴ μὲν γὰρ καὶ ἀσπλάγχχον
χροὴν, κακὸν δὲ καὶ βροχόρροια, ὑγρὴ τὴν ἀσπλάγχχον ἀποσφίγει, μένον δὲ
δυσπνῶ ἴσχει τὸ πέψιν πᾶσι δὲ χροὴν.

20

Διὰ τὸδε φυσιώδες ἐς πᾶσι γαστρίᾳ ἐνυγρῇ ξυνοχέει, κακώδες, ἡ τὴν καὶ
κάτω πύσιν, τρυφῇ μὲν τὰ ἐντερα, φύσιν τὴν διεξίαν διασπῆσαι, ὑγρῇ, δὲ
γαστρίᾳ· φωντασίαν δὲ ἐπ' αὐτέοισι, ὡς διεκτέοντος ὑγρῇ. πόνος τὴν κοιλίαν
βαρὺς, ὁκοῖον νύγμια, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. Ἰσχυρὸς δὲ καὶ ἀσπλάγχχον ἄνθρωπος,
ὡχρὸς, ἀδρανής, ὅθεν πὶ πύσιν τὴν σωήσαν εὐτονος· ἀλλὰ καὶ βαδίζῃ, λύε-
ται τὰ μέλη· φλέβες κροτάφων ἐπηρεμνῆσαι, ἀποσφίγει γὰρ κοιλιοκρέταφοι
ὅτι φλέβες τὴν ἐκ παντὸς τὸ σῶμα. Οὐ γὰρ ἐκπέσῃ μένον ἢ νῆσι, ἀλλ' ὅθεν
πᾶσι δὲ χροὴν ἐς τὸ ὄγκον ἀναδιδῶι. δοκεῖ γὰρ μοι ἐκ τῆς πέψιν μένον, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἀναφορῆς, τὸ πάθος ἐμμεναι.

Ἡν τὴν καὶ ἐπ' αὐξήσῃ ἢ νῆσι γίγνεται, ἄρα ἔκ τὰ δὲ παντὸς ἐς τὴν κοί-
λιν πάλιν. εὔτε ὅδε ἢ πικρῶν ὅτε σκλίωσιν· αἰσθάνει τὸ τὸ σῶμα, ἀνικμοί
τὴν πᾶσι πύσιν, ἀνίσχυτοι· Κοιλίη, ἄλλοτε πυρεφλεγμῆς, ὡς ἀπ' αἰσθάνου
ἄλλοτε δὲ, ὡς δὲ κρυσταλῆς, ψυχροτάτης. ὁκοτε δὲ καὶ αἷμα τοῖσι ἐσχά-
τοις

τοῖσι

τοιοι ἐν σκυβάλοις ὀππρῆει, ξηρὸν, ἀκραιον, ἀμυγές, ὡς δοκέειν φλέας σῦ-
μον ἀνεῶχθαι· ἀνεοίει γὰρ τὸ σῆμν τὰς φλέας. Μήκιστον, καὶ δυσαλγές
χακόν. καὶ γὰρ ἡ δοκὴ πεπαῦσθαι ἀνὰ φθινεῖς περὶ φάσιος, παλινδρομέει
ἐσαυθίς, ἡ δὲ καὶ ὑπὸ σμικρῇ ἀμαρτωλῇ παλινόροτος ἦκη. ἐς ἀείοδον γὰρ
ἡ δὲ φοιτῇ.

Γέρουσι ζώοντες τὸ χακόν, καὶ γυναιξὶ μᾶλλον, ἢ ἀνδράσι. παρῶσι δὲ
διάρροια μὲν ξυνεχὴς ἐφημέριον ἀκρασίη τροφῆς, ἀλλ' οὐ κοιλίης κῆτε ἢ
νῆτος. Τίκτη δὲ γέρου τ' ἄλλων ὡρίων μᾶλλον μετόπωρον, δεύτερον· χει-
μῶν δὲ ὁ ψυχρότατος, ἡ ἀγχι σέει τὸ θερμὸν ἦκη. Ἐπὶ χροῖν δὲ νῆτος
καὶ ἡ δὲ, καὶ Δυσεντερίη, καὶ Λεισεντερίη τίκεται. ἀλλὰ καὶ χυμὸν ψυχροπόση
κοτὲ ξυνέστητε τὴν νῆτον.

Π Ε Ρ Ι

Κ Ω Λ Ι Κ Ω Ν.

Κεφ. η'.

ΚΩΛΙΚΟΙ δὲ κτείνονται εἰλεῶ καὶ σφόδρ' ὀξείας. Πάνυ μὲν αἷμα
μυρία ἴσθαι τ' ἀφαιρῶν. Σημῖα, βάρος μὲν ὑπὲρ ἀσπίη, ἔνθα δὲ
τὸ πάθος μάλιστα ἢ κραινέ. ὁκνος παλὺς, νώτεις· δόποσι, ἰχνοὶ, ἀγρυπνοί,
οἰδαλμοὶ περὶ σπῆν. Κῆν μὲν περὶ τῷ σπλῆνι νοσή Κῶλον, μελέγχλωροι·
λακόχλωροι δὲ, ὁκόσοι περὶ Ἡπατι, συμπαθῆ τ' ἀγχι σπλάγχων.
Ἦν δὲ περὶ σπῆν τ' ὀξείας, καὶ ὑπὸ σμικρῇ καὶ ἀφύσῳ χάστα φυσώδες·
ἔπερὶ μὲν ἐς ἀφαιρῶν, ἀδύοδοι δὲ φύσιν· ἐνθα τε αἷμα βιάμεναι,
αἷμα καὶ αἷμα ἀτελές· ἡ δὲ περὶ πῆσση βίη, φύσιν βρομώδες μὲν αἱ ἄνω,
καὶ ὀξυεγμώδες. Νεφροὶ, καὶ κύστις, συμπαθῆα πόνα, καὶ ἰσχυρή· τέτοιαι
ἀλλὰ ἀντ' ἄλλων. Θῶμα δὲ τέτων μέζον· ἐς ὄρχας καὶ κρεμαστῆρας ἀδό-
κητον ἀλγῶν ὀππρῆει. πολλὰς τ' ἰσχυρὰς ἡ δὲ καὶ συμπαθῆα λήθη, καὶ γὰρ καὶ
ὀξείας κοτὲ τὰς κρεμαστῆρας, ὡς ἰδίῳ ἔχοντες αἰτίῳ· ἀλλὰ γὰρ καὶ τε-
τέτοιαι ἀντ' ἄλλων ἀλλὰ.

Γίγνεται δὲ καὶ δόποτοι τῶδε νῆτοι, Αποστάσις μὲν, ἔπερὶ Ελκεα ὅσα εὐή-
στα· ὕδατος δὲ, καὶ Φθίσις, ἀναλγέα. Ἐπὶ γὰρ ψύξει, καὶ χυμοῖσι παχέσι, καὶ
φλέγμασι πολλὰ κολλώδες, ξυνέστα δὲ ἡ νῆτος. Ἀπὸς ἔπερὶ ἡλικίῃ, ἔπερὶ ψυ-
χρῇ ὀππρῆει, χῶρη, ἔπερὶ χύματι χρεστερῶ.

Π Ε Ρ Ι

Δ Υ Σ Ε Ν Τ Ε Ρ Ι Η Σ.

Κεφ. θ'.

ΕΝΤΕΡΩΝ, τὰ ῥῆ ἄνω, λεπιά, ἔχολώδεα, μέσφι ὅ Τυφλῆ, Χολά-
δες ὀπκλήσιν. Ἀπὸ ὅ τετέων, τὰ χάτω, παχέα, ἔχσαρκώδεα, μέσ-
φι ὅ δαχῆς ὅ Εὐθεῖ ὀντέρη.

Εγγύνη ὅ ὅν ἐν ἅπασι Ελκεα. Δυσεντερία ὅ τῶνδε ὅ Ελκεων αἱ ιδέαι
ἀλλ' ὅδε ποικίλαι ἔασιν αἱ νῆσοι. Τὰ μὲν γὰρ ὀππολῆς ξείει ἔντερη, ἀναδο-
ρίῳ μὲνίῳ ποιόμῳ, καὶ ἔσιν ἀσπεία· ἀπὲς καὶ ἀσπείερα πολλόν, ἡ
χάτω ἢ τὰ πάθη. ἀλλ' ἡ δὲ σμικρῶ μὲν ἐπὶ βαθύτερα τὰ Ελκεα, ἐκ εὐ-
10
θεα ὅ καὶ τὰδε. Ἀλλὰ βαθέα, καὶ ἐκ ἐσπείμῳ, ἀλλ' ἐσπείμῳ, ἀδενώδεα,
ἐρποντα, καὶ ὀπποφακελίζοντα, θανατώδεα. ἀτὰρ καὶ φλεβία ὀππὶ τῇσι νομῇσι
γίγνεται ὀφείρωτα, ἐν τε τοῖσι Ελκεσι καὶ σάξιες αἱμορραγίας τὸ μέζον.
Ἀλλὰ εἰδὲ Ελκεων ὀχθώδεα, τσηχέα, ἀνώμαλα, τυλαίνια, ὡς ἐν ξύλῳ
ὅζους εἰπομῳ. δυσαλθέα τὰδε, ἔτε γὰρ ὀτειλὴν ῥηϊδίως ἴχει, ῥηϊτέρεν τε
15
λύονται.

Αἰτία ὅ Δυσεντερίας μυρία, ὀπκαίρεσι ὅ, ἀπεψία, ψύξιες σπινεχέες, θρι-
μείων πρόσπασις, μυήωτῶ, κρομμύς ἀπὲς, καὶ σκορδόου, κρεῶν παλαιῶν θρι-
μείων ἐδωδῇ, ἐφ' οἷσι ἀπεψία· ὑγρὸν ἀηθες, κυκεῶν, ἢ βρυτέων πόμα, ἢ οἶα
καὶ χάριν ἐχάσιν ἀπὲς οἶνε γίγνεται δίνφιος ἄκεα· ἀτὰρ καὶ πληγῇ, καὶ ψύξις,
20
καὶ ψυχροποσίη πίκτεσι Ελκεα.

Αἱ ὅ ἐκκρίσιες, καὶ τὰ ξυνέοντα τοῖσι Ελκεσι, ἔτερα καὶ ἔτερα ἐπ' ἄλλοισι
καὶ ἄλλοισι. Ἡν ῥῆ γὰρ ὀππολῆς ἔη, ἀνώθεν μὲν, λεπιά, χολώδεα, ἀνοσμα,
πλὴν ὀκόσιν ἀπ' ὀντέρων. Τὰ ὅ δὲ τὸ Νήσι, χαπακορέα μᾶλλον, κρο-
κοειδέα, χακώδεα· τὰδε καὶ ξυνὸ τῇ τρεφῇ, λελυμμένη μῆν, ἀλλὰ τσηχία.
25
ἄλλοτε χάκοδμόν ὅσι, τὰ ὅ Ελκεα σπιδών· ἄλλοτε δὲ ἴχρῳ, ὡς δὲ σκυ-
βάτων μῆνον, πλὴν ὀσμύ. Ἀπὸ δὲ τῷ χάτω, ὀππὶ τοῖσι Ελκεσι, ὀδατώδεα,
λεπιά, ἀνοσμα· ἡν ὅ ὀππὶ μᾶλλον βαθέα, ἰχωρεϊδέα, ὑπέρυδρα, οἰνώδεα,
ἢ ὅπως κρεῶν πλύμα· ἄλλοτε ῥῆ ἰδίη τὰδε, ἄλλοτε ὅ ξυνὸ τοῖσι κοπείοισι·
ἔτὰδε ὑγρὰ, λελυμμένα τῷ ὀφείρῳ, ἀχολα, ἀνοσμα, ἢ ξυμεστώτα, ξηρά,
30
ἴξιασι, ὀλιωθεῖα τῷ ὀφείρῳ. Ἡν ὅ μέζω, καὶ λειώτερα ἢ τὰ Ελκεα, ὀππὶ
ῥῆ τοῖσι ἄνω, χολώδεα, καὶ ἀφ' ὧν, καὶ δι' ὧν ἔρχε· καὶ γὰρ ὅ ἔσθην δάκνῃ,
θριμεία γὰρ ἢ χολή, καὶ ὀππὶ μᾶλλον, ἡ ἀφ' Ελκε. ἔτ' ἢ χολή ὅ πίων, ὅπως
λίπας.

λίπας. Ἐπὶ δὲ τοῖσι βαθυτέροις τοῖσι χάρτω, αἰμάλωψ παχὺς σὺν φλέγματι, σαρκοειδέα, ἢ χάρτα πίονα, ξυσματώδεα, ὡς ἀπ' ἐντέρων ^{τῶν} αἰτᾶς καὶ ὅλα συμμέμικτα μέλα. Φέρεται ὃ λυχνά, παχέα, μυζώδεα, σέαι ξυγκοπέντι ἱκελα, ξυὼ τῷ περὶ ῥόω· τὰ δὲ μέντοι δὸς ^{τῶν} Εὐθέου ^{τῶν} περὶ ^{τῶν} μήκεου ἐντέρων. Ἄλλοτε δὲ μυζώδεα μένον, ὀδαξώδεα, σμικρά, σρογγύλα, δακνωδέα, ὀξυασάσις πυκνάς, καὶ περὶ στυμίνῃ ξυὼ ἡδονῇ ποιούμην, ἐκκρίσις ὃ χάρτα σμικράς· Τενεσμὸς τὸδε ἢ ὀπκλήσις. Ἀπὸ ὃ ^{τῶν} Κωφού φέρεται καὶ σέρες ὀξυεῦροι, καὶ μεγάλα, περὶ γραφὴν πολλὸν μέζονα ἔχουσα. βαθέα γίνετα τὰ Ελκεα, καὶ αἷμα παχὺ, τρυγώδες· τὰδε χάκοδμα ^{τῶν} πρὸθεν μῶλλον. Ἐπὶ δὲ ἔσπη, καὶ ἐσπὴ τὰ Ελκεα, καὶ ἴχνηται μυδα- ^{μα} ^{τῶν} ὀπκῇ μυδῶν, ἀνωθεν ῥῆ, πρὸς τοῖσι χολώδεσι τοῖσι χατακορέσι, κερκώδεα, καὶ ἑπαφρα, τρυγίζοντα, καὶ μέλανα, ἰσπατώδεα, περὶ στυμίνῃ, παχύτερα ^{τῶν} πρὸθεν, χακώδεα ὅπως σπιδῶν, ἀφαιρέει· τρυφήν καὶ ἀπεπότηση, ὡς ὑπὸ ὀδόντων λείρων τετεμμένη μένον. Ἦν δὲ τὰ χάρτω ἀνεοδίτηται, ^{τῶν} αἰμάλωπες μέλανες, παχέα, σαρκοειδέα, ὀξυεῦρα, θρομβώδεα, ἄλλοτε μὲν μέλανα, παντοίως ποικίλα, χάκοδμα, ἢ φορητά· ἀφαιρέει ^{τῶν} ὑγρῶν ἀεὶ κλη- ^{τοι}. Ἀπελύθη κοτὲ ^{τῶν} εὐμικες, ἀκροτον καὶ πλάνα, ὅπως ὑγρὸς τὸ εἶτερον, ^{τῶν} δὲος πάρεχεν ἀμφὶ ἐντέρας τοῖσι ἀγνοῦσι ^{τῶν} πρήγματός. Τὸδε ἐστὶ τοιάδε. ^{τῶν} ἐντέρων, ὅπως ^{τῶν} κοιλίης, χιτῶνες ἑασὶ δοιοί, αἰτᾶς καὶ ἀλλήλοισι ὀπκῶνται ^{τῶν} οἷδε λοξοί. καὶ αὖν ἢ διπλὴν λυχνῇ, ὃ ῥῆ ἐντὸς χιτῶν δόποτας ἐς μήκεου ἔξω χωρεῖ· ὃ δὲ ἐκτὸς μένει μένον, καὶ σαρκῶται, καὶ ἐπωτελιέται, καὶ ἀλ- ^{τῶν} γέξοντα, ^{τῶν} ζώσι ἀσινέες. πάρα δὲ τὸ χάρτω μένον, αἰτῇ δὲ, ^{τῶν} χιτῶνων τὸ σαρκοειδές. Ἦν δὲ αἷμα δὸς τευ ἀγγείας φέρεται, ξυμῶν, ἢ μέλαν, χατα- ^{τῶν} ρὸν ῥέει, ἀμυγρὸς τρυφῆς, ἢ σκυφάλων αἵτες. εἰ δὲ ὀπκαγού ὀππετάνυτο ^{τῶν} πλατέσι δραχνοῖσι ἱκελῶ, θρομβῶται γὰρ καὶ ψυχθῇ· ὅθεν γὰρ ἢ πίστις αἵματός ἐκκρίσις, τῷ δὲ ῥοίῳ πολλῷ ξυὼ πνέματι μέζων ^{τῶν} περὶ στυμίνῃ ἢ φαντασίῃ τῆς ἐκκρίσις. Γίνεταί κοτὲ ^{τῶν} ἐν Κώλῳ πύς Ἀπόστασις, ὅθεν ^{τῶν} πὶ ^{τῶν} ἄλλων ^{τῶν} ἐντὸς Ελκεῶν ξυνοπτεπετέρη· καὶ γὰρ τὰ σημεῖα, καὶ τὸ πύον, ^{τῶν} ἢ ἀλγεῖς ^{τῶν} Ελκεῶν ἢ αὐτή. καὶ δὲ ἐκκρίσις σκληραὶ ^{τῶν} σαρκοει- ^{τῶν} δέων ἐῶσι, τετεμμέναι, τρυγέσι σώμασι ἱκελαί, ἢ Ἀπόστασις ἢ ^{τῶν} εὐήθεος τρέψα. Ρέει κοτὲ πολλὸν δὸς ^{τῶν} Κώλῳ ὑδάτος, Δυσεντερειώδεα τρύπον· ὁδω- ^{τῶν} πῶ τὸδε μυρίοις ἐρρύσατο. Τὰ μὲν Ελκεα, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, τὰ ἐν τοῖσι ἐντέροις, τοιάδε. αἰτᾶς ἡδὲ καὶ ἢ τῶνδε ἰδέει, καὶ αἱ ἀπὸ τῶνδε ἐκκρίσεις, ὁκοίας ἐλεξά.

^{τῶν} Φράσω δὲ καὶ τὰ ξυμῶντα ἐχάστωσι ^{τῶν} νοσούντων, ἦντε εὐήθεα, ἦντε σι- ^{τῶν} ναρά ἢ τὰ Ελκεα. Ἀφρόον μὲν αὖν εἰσάτω, καὶ ὀπκῶν ἀναδοξῇ, ἦντε ἀνω, ἦντε χάρτω ἦν, ἀπυροί, ἀποιοί, ὀξυασάδω ὑγιαζόμενοι σμικρῇσι τῇσι διαίτησι

έπερσίως. Ην δὲ Ελκ[⊙] ἐγγήνηται, ὅπ^ι μὲν τοῖσι ἀνω, σφόδρος διακνώδης, θοιμὺς ὡς δὸπ^ο χολῆς γεμῆς συμληψ^{ις}. ἔμπυοι ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, τὸ δὲ πλέον ἔμπυοι· ἢ πέψις ἡμιτελής· ὅκ^ο δὸπόσιτοι. Ην δὲ τοῖσι κάτω Ελκεα γήνη^ι, πολλὸν τι ἀσινέστερα τῆς ἀνω. καὶ γὰρ καὶ τὰ ἐντερα πολλὸν τι μᾶλλον τ' ἄλλων σαρκοειδέα. Ην δὲ κοῖλα καὶ ἀνεωδιόντα ἐς τὰ ἀνω γήνηται, πυρετοὶ ὀξέες, ἀλαμπέες, ἐν τοῖσι σπλάγχνοις ὑπερέυχοι· περὶ ψύξης· δόποσιτι· ἀγρυπνίη· ἐρυγὰ χακώδεις, ναυτίη, χολή, ἔμετοι· σκοτοδίνη. Ην δὲ πολλὴ μὲν ἢ φορὴ, χολωδέστερων δὲ γίγνηται, ὅπ^ιμονοι σφόδροι, ἔἰ ἄλλοι πόνοι μᾶλλον· ποτὶ καὶ ἐκλύσεις διυάμ[⊙], ὑπολύσεις γυνάτων· καυσώδεις, διψαλέοι, ἀσώδεις· ναυτίη μελάνων· γλωσσο ξηρή· σφυγμοὶ σμικροὶ, ἄστοι. τατέων ἀδελφά, 10 ὅκοσα δὲ π^ι τοῖσι χερκοειδέσι Ελκεσι ἔλεξα τὰ θανάτωδεα. καρδιώσασσι μέσσι λεπτοθυμῆς, μετεξέτεροι δὲ ὅδ^ο ἐς ἀνάκτησιν ἐπαλινθρομήξ, ἀλλ' ἔτιως ἔξε- θανον. Τὰ δὲ τὰ θανάτωδεα καὶ τῆς ἀπὸ τῆς κάτω ἐντέρας ἀφαιρέσεσι, ὡς νέμνται μὲν τὰ Ελκεα, ἄσχετος δὲ ἢ φορὴ, πλὴν ὅκοσον οἱ σφόδροι καὶ οἱ πό- νοι ὑπὸ τ' ὀμφαλὸν κάτω, ἔνθα τὰ Ελκεα. ἰδέα δὲ αἶδε τῆς ἐκκρίσεως, 15 ὅκοιās ἔλεξα. Ην δὲ ὅπ^ι τοῖσι περὶ τοῖσι μικρὰ ἢ, ἀνακωγή δὲ ἐς μακρὸν ἢ νομῆς, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις Ελκεα γίγνεται, τῆς μὲν περὶ νομῆς, ἄλλων δὲ κορυφωμῶν, ὅκοις ἐν θαλάσῃ κύματα· τοιόνδε τὸ τῆς Ελκεων χῆμα. Ην δὲ καὶ κοτε ἐπακρόση μὲν ἢ φύσις, σωμακρόση δὲ καὶ ὁ ἰντρός, πέπνεται ἢ ἢ νομῆ, καὶ θάνατον ὅκ^ο ὀρώδεις· σκληρὰ δὲ καὶ ὀχθώδεα μέντ^ι τὰ ἐν- 20 τερα, καὶ τῶνδε ἐς μακρὸν ἢ ἀλγεῖς.

Αἱμορραγίη δὲ ἀπ' ἐντέρας, ὡς μὲν μεγάλης φλεβός, ἢ δευτεῖνης ἔη, ὡς ὁ θάνατ[⊙]. ὅδ^ο γ^ο ὅδ^ο τ' χεῖρα δυνατὸν ἔσω ἐσμάσασθ, καὶ ἔἰ ἄλγεος θίγειν, ἢ φάρμακον ἀπὸ τῶ Ελκεῖ περὶσάλλειν. Καί τοι ἔἰ ἐπὶ τοῖς ἢ Αἱμορραγίη φαρμάκ^{ις}, ὅκ^ο ἀτρεκῆς ἔἰ θανάτω ἢ φυγῇ. μετεξέτεροι γὰρ 25 μεγάλης ἐσχάρης ἐκπύσεως τῆς φλεβός τὸ σύμμιον ἐς μέζον εὐθύνει· εὖτε καὶ θρόμβοι ἐνδὸν ἐγγίγονται, καὶ μέμναι ἔσω, ἀφυκτ[⊙] ἢ νῆστ[⊙]. Χρὴ οὖν δευτερεύσει Αἱμορραγίησι ἀεθῆγειν. Δῆλη δὲ ὡς ὅπ^ιπαν γίγνεται μέλλουσα, εἰ καὶ μὴ πάμπαν εὐσημος. ἄσπ^ι ξιώεσι, δόπειν, βάρος ἔἰ τόπε, ἔνθα ῥήσεται· ἐρύθημα τὲ περὶσώπε, ἢν μινδῆκα ῥαγῇ. Κῆν μὲν ἢ φλεψ νεορραγίης ἔη, 30 ὡς ὅπ^ιπαν μαλθακόσεται πάμπαν· ὡς δὲ περὶ τὴν ἢ χροῖα, χαλεπώτεροι ἔἰ βροχώτεροι. Τοιάδε μὲν τὰ ἐντέρας Ελκεα.

Γίγνεται δὲ, γέρε[⊙] ὥρη· δούτερον, φθινοπώρε· ἥσπον, ἥρ[⊙]· ἥκιστα, χει- μῶνος. Καὶ Διάρροιαι μὲν, παθῆοισι, καὶ μετρεακίοισι· Δυσεντερίη δὲ, ἀκμά- ζουσι, καὶ νέοισι. γῆρας δὲ δυσανθής, καὶ ἐς ὠτειλὴν χροῖον· τὰ δὲ ἀνεωδιό- 35 μῶνα γέρεσι ἀήθ^{ις}· ἀπὸ καὶ Αἱμορραγίη ξύμφων[⊙] γίγεται.

Π Ε Ρ Ι
Λ Ε Ι Ε Ν Τ Ε Ρ Ι Η Σ.

Κεφ. ι'.

ΗΝ ὅπῃ Δυσεντερείῃσι, καὶ Ελκεσι πλατέσι ἢ κάτῃ βαθεῖσι τῷ ἄνω ἐν-
 5 τέρων, ὡτεῖλαι ἐγγήγωνται πυκναὶ, παχεῖαι, στεγέμνιοι, τὰ σιτία ἐκ
 πάνδε ἐς τὰ κάτω διεκθέρει, ὑγραὶ, ἀδιάκριτα ἔσθ' τροφίμα· τὸ γὰρ τῷ ἐντέρων
 δυνάμει, δι' ἑπὶ ἐς τὸ ἄνω φορῶν ἢ τροφὴ ἀναίσθη, ἀπέκλεισεν ἢ ὡτεῖλή. ἀτσο-
 φίη οὖν τῷ ἄνθρωπον ἰσθ', ἢ ἀρροίη, ἢ ἀτονίη. Επὶ κλίῳ τὸ πάθος Λειεντερείῃ
 ἰσθ', τὸ ὅπῃ τῇ ἡλῇ λέγω τῷ ἐντέρων τένομα. καὶ νῦν μὲν ὅξ' Ελκεῶν ὅτι ἢ
 10 πάθῃ· ἄλλοτε δὲ ἐντερεῶ μὲν ὡτεῖλῶ οἷα ἰσθ', ἔσθ' ὃ καὶ μελέτη ἀφ' ἧς
 ἐκδιδάσκει τὰ ἐντερεῶ· τὸ γὰρ ἐν ταῖτοισι θερμόν, ὡς χαταψυχθὲν κοτε,
 μήτε χαταπέσθῃ, μήτε ἐς πῦρ ἀναφορῶν ἀναίσθη, ἀκρατὸν δὲ ὑπὸ ἀδενίης
 ἔσθ', ἀφ' ἧς οὐκ ἔστι πᾶν ἔργον ἢ τροφή. Ἀλλ' ὡς ἐν γένει καὶ μὴ ἐσθ' αἰνῇ γή-
 νεται ἢ κάθαρσις, ἀλλὰ φαύλη, ἀπλῆς ἑμετος διὰ σιτίων ἔλυσεν τὸ νῆσον. ὡς
 15 δὲ παροσκέλη χροῖω, ἢ ἐν ἐσθ' ἰσθ' ἢ αἰτίη τατέων, ὁδὸν ὡφελεί.

Τίτῃ δὲ καὶ χροῖῃ νῆσος, καὶ ὁρδοσάδῳ Καχεξίῃ. ἀτὰρ καὶ ὕδατος
 κοτε ἐς τὸδε ἀπέσκηψαν εὐτυχῶς, ἐς χακὸν μὲν ἐκ χακῶ, ἀλλὰ κρέστων ἢ
 ἀφ' ἧς.

Π Ε Ρ Ι
20 Τ Σ Τ Ε Ρ Ι Κ Ω Ν.

Κεφ. ια'.

ΤΗΣΙ γυναιξί, ὕστερ' ἀγαθῇ μὲν ἐς κάθαρσιν ἢ τόκον, συμφορῇ δὲ νῆσων
 μυρίων τε καὶ χακῶν. Οὐ γὰρ Ελκεῶν, ἢ Φλεγμασίης, ἢ Ρόου μόνον
 ἀλλὰ, καὶ ὅξ' ἀπὸν ὅλη ἄνω κινήται, ὡκέως κτείνει. Γεγραφαται μὲν οὖν
 25 ἐν ἄλλοις, ὁκοῖα τῷ ἀπ' αἰτέων ἢν ὁλέθρια ὅξ' ἔσθ'. Τὰ δὲ χροῖα, Ρόος διπλῆς·
 Σκληρῇ· Ελκεα, τὰ μὲν αἰσνέα, τὰ δὲ χακοῖα· Πρὸς πῦρ ὅλης, ἢ μέρους.

Ρόος μὲν ἔν, ἐξυθρὸς, ἢ λευκὸς χροῖος· ἰδέα δηλοῖ. Εξυθρὸς μὲν, ὡς αἷμα
 ξανθόν, ἢ αἰ τῷδε ἰδέα, ἢ πελιδνόν, ἢ μέλαν· ἢ λεπτόν, ἢ παχὺ καὶ πεπηγὸς
 οἷον θρόμβος, ἢ λευκὸς ὡς ὕδωρ, ἢ ὡς ὁξ' ἔσθ' ὡς χολή· παχὺς δὲ ὅπως ὑπό-

λεπίος, ἢ λεπτός ἰχώρ ἐκ κόδμος. Λευκός δὲ, ὡς πύον· ὁ δὲ ἀτρεκής, ὡς λευ-
κὸς ὄρρος. αἱτὰρ καὶ αἰμάλων κατὰ τὸ πύον συνεκρέει. Μυεῖαι δὲ ἄλλαι, καθὰ
τὸ μᾶλλον τετέων καὶ ἥπιον, ἰδέαι. Περίοδος δὲ, ἄλλοτε μὲν ἢ ὅπῃ μῆνα κάθα-
ρσις, ἀλλ' ἔκ ἐς τὴν ἀρχαίην ξυνίσταται παρορσμία. καὶ πολλὸν μὲν τὸ αἷμα, ἐν
ἡμέρῃσι δὲ πολλῇσι ἐκρέει· ὀλιγήμερος δὲ ἡ διάλειψις, ἀλλὰ καθαρή. Αλ-
λος παρ' ὁδὸν τρέπος, ἐς παρορσμίην δὲ, καὶ ἔκ ἐς πλῆθος παρ' ἐκείνου ἢ παρ' ὅ-
πῃ καθαρσις, δις ὃ καὶ τρεῖς καθάρεται αἱτὰ πάντα τὸ μῆνα. Ἀλλ' ἰδέη, ἄγε-
τος μὲν ἢ ῥοὴ καὶ σμικρὴ ἐφ' ἡμέρας ἔκκρισις, ἀλλὰ ἐς τὸ ὅλον μῆνα καὶ πάγχυ
βαίη. Ὅθεν γὰρ ἡ Ὑσέρη μύει τὸ σῶμα, ἀλλὰ οἶγνυται, πύρεσιν ἐς ῥύσιν ὑγρό-
τητος πάχυσται. Εἰ δὲ μήτε διαλείπει, μήτε σμικρὸν ἐκρέει, Αἱμορραγίῃ θνή-
σκεισι. Σημεία δὲ, παρὰ τῇσι χροῖσι τὸ ῥοεῖν, ἢ χροὶ τὸ ἀνθρώπων. ἄγρυπνοι,
δοτόσιτοι, ἀσπιδόες, ἐκλυτοί, ὅπῃ τὸ ἐνθερὸν μᾶλλον, καὶ ὀδυμώδεις. Ἐκ κόδ-
μον ἐπ' αἰμοφοῖν τὸ ῥοεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ ἥσων ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. ὁ μὲν
γὰρ λευκὸς χακίων, ἢ μέζων περὶ ὁ σιπεδὼν ἔη· ἄλλοτε δὲ ὁ ἐρυθρὸς, ἢ ἀργιάνη
ἢ διάβρωσις. Ἀθρόον δὲ εἰρήσθω, μέλας μὲν ἀπάντων χακίων, πελιδνὸς δὲ ἄλλοτε·
ὡχρὸς δὲ, καὶ λευκός, καὶ πυώδης, μακρότεροι μὲν, ἥσων δὲ κινδυνώδεις. τετέων δὲ
αὐτέων, ὁ ὡχρὸς χακίων μὲν, πολλὸν δὲ κρέσων ὁ τὰ σιωπῇ μεμυγμένον·
ξυνήθης δὲ ἐρυθρὸς μὲν, καὶ τὰ τεδὲ εἶδεα. Αἱτὰρ καὶ ἀσπιδόες ταύτησι
ξυνήθεις. τὸ δὲ ἀληθές, γεραίτερησι χακίονες οἱ ἐρυθροί· ἥκιστα δὲ νεώτεροι οἱ λευ-
κοί. Ἄλλος ῥοὸς λευκός, ἢ ὁπμῆνιος καθαρσις, λευκή, δριμύεια, καὶ ὀδαξώ-
δης ἐς ἡδονήν· ἐπ' δὲ τοῖσι, ἐκ ὑγρῶ λευκῶ, παχέος, γονοειδέος, παρ' ἐκκρίσεως. τὸ δὲ
τὸ εἶδος Γονόρροϊαν Γυναικείαν ἐλέξαμεν. Εἰ δὲ τὸ Ὑσέρη· ψύξις, ἐνεκεν ἀκρα-
τῆς τὸ ὑγρὸν γίγνεται. αἱτὰρ καὶ τὸ αἷμα ἐς χροῖν λευκὴν αἰμείβει, τὸ γὰρ πυ-
ρὸς ἔκ ἐκ τὸ φοινίσκον. Τήνδε δὲ πάθη καὶ Στόμαχος νοσεί, ἐκ ἐμῆ φλέγμα.
αἱτὰρ καὶ ἐντερεῖ ὁμοίῃ πάθη, εὔτε δὲ Διάρροϊαν νοσεί.

25

Γίγνεται Ελκεα ἐν Ὑσέρῃ, τὰ μὲν πλατέα, κνησιμώδεα, ἄφθ' ἄλγος, ὅπως
ἀναδορὴ περὶ ὁππολῆς· πύον παχὺ, ἀνοσμον, ὀλίγον. εὐήθεια τὰ δὲ τὰ Ελκεα.
Ἀλλὰ τετέων βαθυτέρα, καὶ χακίονα, οἷσι πόνοι σμικροί, πύον ὀλίγον πλείον,
μᾶλλον ἐκ κόδμος. ἀλλ' ἐμπης εὐήθεια καὶ τὰ δὲ. Ἦν δὲ ὅπῃ μᾶλλον βαθέα
γίγνεται, καὶ τὰ χεῖλεα τῶν Ελκεων ἀππεία, ἢ τσηχέα, ἰχώρ περὶ χακώδης, καὶ πό-
νος τὸ παρ' ὁδὸν μέζων. ἀνεοδίει δὲ τὸ Ὑσέρη τὸ Ελκος· ὁξύνει δὲ κατὰ τὸ δο-
λυθὲν περὶ σκεχίον μὴ ἐς ὠτειλὴν ἰὸν μῆκιστον κτάνει τὸ δὲ, χροῖον γίγνεται
κάρτα. τὸ δὲ ἐκ Φαγέδαινα κηλίσκεται. Ολέθρια δὲ τὰ Ελκεα, ἢ παρὰ
τοῖσι ἄλγος ὁξυμῆ, καὶ ἢ ἀνθρώπος δοτορῇ. σιπεδὼν δὲ ἀπὸ τῶν Ελκεων ῥέει,
ἔτε αὐτέσι φορητῇ· ἀργιάνη ψαύσει τε καὶ φαρμάκοισι, καὶ χαλεπύνει πῶς
καὶ ἰντεῖν. φλέβες δὲ ἐν Ὑσέρῃ ἐς ὄγκον αἰσθνται, ξυὼ παρ' ἐκείνῃσι τὸ πέ-
λας. Εἰ δὲ πεπυμνύοισι ἔκ ἀσθμον τῇ ἀφῇ, καὶ γὰρ ἄλλως δῆλον. πῶς δὲ,
ἐκ

ἔ' ἀσπ' ὅ παντός, ἔ' σκληρίη ζώεσιν, ἥπ' τοῖσι θηριώδεσι, θανατώδεα ὄντα
 Ελκος, ἀτάρ κ' ἐπικλίσιν ἰχθ' Καρκίνων. Ἄλλος Καρκίν'· Ελκος μὲν
 ἐδάμῃ, ὅγκ' δ' ἐ' σκληρός, ἀτέραμν'· ξυμπταίνει δ' ἐ' πλὺ Ὑτέρῃ ὅλῳ.
 ἀτάρ κ' ἄλγεια, κ' τὰ ἄλλα, ὅσα ἐφ' ἔλκει. Τὰ αὐτὰ ὅ' ἄμφω τὰ χαρ-
 5 κινώδεα, καὶ χεῖνια, κ' ὀλέθρια. πολλὸν ὅ' τὸ Ελκος τ' ἀνεγκνώτε' χέκκον,
 ἔ' ὁσμῇ, ἔ' πόνοισι, ἔ' ζῳῇ, ἔ' θανάτῳ.

Εξίσταται κοτὲ τ' ἐσθ' ἡ Ὑτέρῃ ὅλῃ, κ' ἐπὶ τοῖσι μισροῖσι τ' γυναικὸς ἰζά-
 νει. Ἀπιστος ἡ ξυμφορὴ· ἄλλ' οὐκ ἀγέητ' ἡ Ὑτέρῃ, ὅδ' ἀγρήνητος ἡ αἰτίη.
 Ξυυδίδουσι γ' οἱ ὑμῖνες οἱ παρ' τῆς λαγόνας, ὅχ' τ' Ὑτέρῃς ἐόντες νοδρώ-
 10 δεες· οἱ μὲν κ' πυθμύρα πρὸς τὴν ὁσφυὴν λεπτοί, ὅ' ὅ' χατ' αὐχένα ἐνθα καὶ
 ἐνθα παρ' τῆς λαγόνας· ὅ' ὅ' μάλιστ' νοδρώδεες, πλατέες, ὅπως νεῶς λαί-
 φεα. πάντες ἐν ξυυδίδουσι οἶδε, λὺ ἐξω ἡ Ὑτέρῃ αἰώση. Κτείνει μὲν ἔν τὰ
 πολλὰ ἐκπύωσις ἥδε· γίγνετ' γ' ἐπὶ ἀμειλωσμῷ, κ' σεισμοῖσι μεγάλοισι, ἔ'
 βιαίῳ τόκῳ. λὺ ὅ' μὴ κτάνη, ἐς μακρὸν αἶδε ζώεσιν, ὀρέεσσι τὰ μὴ θητὰ,
 15 καὶ πύπῃσιν ἐξω καὶ καυκαλῶσιν πλὺ Ὑτέρῃν. Δοκέει δέ κοτὲ τῆς Διπλῆς
 τ' Ὑτέρῃς ὁ ἐνδὸν ὥσεζωκὸς χιτῶν, εὔτε δ' ὁσπαῖται ὅ' ξυναφέος. δοιὰ γὰρ
 αἰχρὲς μέγα ἀπὸ πηλαγμύρα χιτῶν'. ὅδε αὖ ἀφίσταται μὲν ἔ' ῥόδιμα, π,
 ἄτε κ' ἐκτεσσωμῷ, κ' βιαίῳ τόκῳ, εὔτε ἐπὶ τῷ χερίῳ παρ' ἀπὸ φυκεν αὐτέη. ἥν
 γ' ὅδε ἔλκεται βίη, σινεκπεράσας ὁ τ' Ὑτέρῃς χιτῶν * * * * ἀλλὰ ἥν
 20 μὴ ἐκτάνη ἡ γυνή, παλίνοστος ἐς τὸ αὐτὸ σινεφθῇ κοτὲ σάθμῃ, ἡ σμικρὸν
 ἐξω φαίνεται· σέπει γὰρ τοῖσι μισροῖσι ἡ γυνή. Περσάπει κοτὲ τὸ σύμνον
 τ' Ὑτέρῃς μένον, μέσφι ὅ' αὐχένος, ἀλλ' αὖθις εἴσω δύεται, λὺ ὁσφραίνεται ἡ
 Ὑτέρῃ θυμῇσι χακώδεσι· ἔλκει δὲ αὐτέην κ' ἡ γυνή, ἥν ὁσφραίνεται θυμητῶν
 εὐωδέων. ἀτάρ κ' χερεὶ μαῖης ἀτρίμας εἴσω ῥέει ἥσυχῃ πεζομύρῃ, κ' χελο-
 25 μύρῃ πρὸθεν τοῖσι Ὑτέρῃς μελίσγμασι.

Π Ε Ρ Ι
 Α Ρ Θ Ρ Ι Τ Ι Δ Ο Σ,
 Κ Α Ι
 Ι Σ Χ Ι Α Δ Ο Σ.

Κεφ. 16'.

30 **Ξ**ΥΝΟΣ ῥ' ἀπάντων τ' ἀρθεων πόνος, ἡ Αρθεῖτις· ἄλλὰ ποδῶν μὲν,
 Ποδάγρην καλὸς μύρ· ἰχάδα δὲ, ἰχίων Χειράγρην δὲ, χειρῶν. ἥν
 γε μὴν χέδι' ἡ ἐπὶ π' τ' παρ' ἀκάρων αὐτίων ὁ πόν', ἡ κρύδῳ δὲ με-

Τ

λέτησι

λέτησι πολλὸν χρόνον ἢ νῆσος· εὖτε ὅπῃ παρὰ φάσσι σμικρῇ ὁ πόσις καὶ ἡ νῆσος
 ὀξυφθῇ. Ἐστὶ δὲ πάντων μὲν ξυλλήθεω τῇ νύκτι ἢ παύσει, ὡς αὐξήσῃ τὸ
 κακὸν ἅπασι θηροφωτῇ. Ἀρχὴ δὲ, νύκτα, τὰ δεσμά τῶν ἀεθρῶν, καὶ ὁκόσα ἐξ
 ὁσέων πέφυκε, καὶ ὅν ὁσέοις ἐμφύνει. Θωῦμα δὲ τετέων μέγα· ἐπὶ ποταμῶν
 γὰρ θρίξ, ἐδὲ αὖ τέρμητις, ἢ θλίβῃ. ἢν δὲ ὅξ ὠντέων ποτῇ, ὅθεν ἕτεροι ἀλ-
 γέει τῶδε δυνατώτερον, ἐπὶ σιδήρεά, σφίγγοντα ἐπὶ δεσμά, ἐπὶ πτερώσκον ξίφος, ἐπὶ
 καὶ ὡν πῦρ. καὶ γὰρ καὶ ταῦτα ἐπαινεῖται, ὡς μεζόνων πόων ἀκρεα. Καὶ ἢ τὰ
 μὴ τις αὐτὰ πονδύται, ἀμαυρεῖται ὁ τῶν τομῶν πόσις, σμικρὸν ὑπὸ τῶν μέ-
 ζονος· ἢν δὲ ὁδε κρατῇ, ἡδονὴ σφασ λαΐζει θηροφωτῇ τῶν πάρος. Πάχυνται
 δὲ τῶν, ὁδόντες, καὶ ὁσέα.

10

Αἰτίαν δὲ ἀτρεκέα ἢ ἴσασιν μῆνοι Θεοὶ, εἰκῆσαν δὲ καὶ ἄνθρωποι. Ἐστὶ δὲ,
 ὡς ἔπος εἰπῶν, τοιόνδε. τὸ μὲν χάριτα πυκνὸν ἀναίδητον ψαύσιος ἔστι τρώσιος,
 τῇδε καὶ ἀποιοι ψαύσι καὶ τρώσι· ἄλλος γὰρ τρηχέα ἐν αἰδήσι. τὸ δὲ πυκ-
 νὸν ἀτρήχυνται, ἀλλὰ τὸδε καὶ ἀποιοι. Τὸ δὲ δρῶν εὐαίδητον, ἔστι τρηχύνει
 τρώσιος. Ἀλλὰ ἐπεὶ καὶ τὰ πυκνὰ ζῇ ἐμφύτω θέρμῃ, καὶ αἰδοιοι τῇδε τῇ
 θέρμῃ. Εἰ μὲν ὑσιώδης ἢ δρῶσα αἰτή ἐοι, οἷον ἢ μάχαρα, ἢ λίδος, τὸ ὑσιώ-
 δης ἔστι πάχυντος ὅσον ἀλγέει· πυκνὸν γὰρ τῶν φυλῶν. ἢν δὲ τῆς ἐμφύτης θέρμης
 δυσκρασίη λαβῇται, αἰδήσιος γίγνεται τρηπῇ. τετέων ὅξ ἐαυτέως ποτεῖ ἢ
 θέρμῃ, ὅκ τῆς χατ' αἰδήσιον ἔσωθεν ἐγείρεται ὥσιος. φύσιος δὲ τῶν ἐς μέζω, ἢ
 παρὰ σφίης, τὰ ἀλγέα.

20

Εγγεμίπεται δὲ ἢ ἀεθρῶν ἄλλοτε ἐς ἄλλα ἀεθρῶν τοῖσι μὲν ἐς ἰχία,
 καὶ τὰ πολλὰ τῇδε θημιμῆναι γόιος, ἅσπερ τε μέλεά κατε σμικρὸν ἢνται εὖτε
 ὅθεν ὅπῃ τὰ σμικρὰ φοιτῇ, πόδας τε καὶ χεῖρας. ἢν γὰρ μεζόνων λαβῇ-
 ται μελέων, χωρῇται πῶν νῆσον διωαμῶνται, ἐπὶ ὑπερβαίνει τὰ ὅρανα. ἢν
 δὲ ὑπὸ τῶν σμικρῶν ἀεθρῶν, ἐστὶ εὐήθης καὶ αἰδοκτος ἢ εἰσβολή· ἰχιάδος μὲν,
 ἀπὸ μὲν χατόπιν, ἢ ἰχθύος, ἢ κνήμης, ἢ δερμῇ· ἄλλοτε δὲ ὅπῃ τῇ κοτύλῃ τῶν
 ἀλγῆμα φαίνεται, αὐτῇ ἐς γλατὸν, ἢ ὁσφιν ὁκέλλει, ἔστι πάντα μᾶλλον
 ὅσον ἢ ὁκέλλει ἰχία. Ἀτὰρ καὶ τὰ ἀεθρῶν ὡδὲ πῶς ἀεθρῶν. ἔστι ποδὸς τῶν μέγαν
 δάκτυλον ἀλγέει, αὐτῇ πῶν ὅπῃ παρὰ πῶν πῆρην, ἢ ποτε σφειζόμενα, ἔπειτα
 ἐς τὸ κοῖλον ἦκε, τὸ δὲ σφυρὸν ὀξυώδης ὕστατον. Πρὸ φασιν δὲ αἰπῶν ἀνά-
 πον, ὅ μὲν κρηπιδῶν κατῆς τείλει, ὅ δὲ μακρῶν παρὰ ὁδόν, ἄλλος δὲ
 πληγῇ, ἢ πάτημα· ὅθεν δὲ φράζει πῶν οἰκοθεν ὕσταν, ἀτὰρ ἔστι ἀκρεασι
 τοῖσι πάχυνται τὸ ἀτρεκέ· ἔδοξε ἀπῶν. Διὰ τὸδε ἐς ἀνέκασιν ἐτράπη, ὅπῃ
 τῇσι δερμῇσι, ὅκτε ἀδενεσάτη ὅσον ἢ νῆσος, ὁ ἰντρός ὅσον ἐνίσταται. ἢν δὲ
 χρόνῳ κρατῇται, αἰοῖστος ἢ μελέτη. Τισὶ μὲν αὖ ἐς ποδῶν ἀεθρῶν μέμνει,
 μέσφι θανάτω· ποῖ δὲ ἢνται ἐς τῶν παιτῶν σκῆνῃ παρὰ ὁδόν· τὰ πολ-
 λα δὲ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἐς χεῖρας ἦνται, ἐπὶ γὰρ μεγάλα τὰ ὅρα τῇ νύκτι χει-
 ϶ων

ῥῶν τε καὶ ποδῶν, ὅπ' ἄμφω ὁμοφυέα, ἰχνα, καὶ ἀσασχα, καὶ ἐγγυτάτω τῷ
 ἔξω ψύχεσθαι, ἀπωτάτω δὲ ἔ' ἔσω θάλλεσθαι· αὖτις ἀγκῶν, καὶ γόνυ· ὅπ' δὲ
 τοῖσι κοτύλαι, πρὸς ἑσθλῶν ἡδὲ μετὰ βασις ἐς ἰώτε μῦας καὶ θάρηκθαι. Ἀπτεν,
 ἐς ὅσον ἔρπ' τὸ χαλόν. σπόνδυλοι ἀλγέουσι ῥάχους τε καὶ αὐχένθαι, ἔ' ἐς ἄκρον
 5 ἐρεῖδ' τῷ ἰσθ' ὅσους, καὶ συμπάντων τε ὁ βῆς, οἶθαι, καὶ ἡ ἰδίη ἐκείνη ὁδυμήν.
 ἀτὰρ ἡδὲ τέοντες, ἀδένες, μῦες, ξυνὸντάσι ἀλγέουσι γνάθων, ἔ' κροτάφων
 μῦες· νεφρῶν, ἔ' κύστος, ἡ ἀφροδίτη. ὡς ἔ' θώματος, ὅπ' πᾶσι, πάχους ῥίνας,
 ἔ' ὦτα, καὶ χεῖλεα· πάντα γὰρ ἰσθ' αὖτις, καὶ μῦες. Τῆς κεφαλῆς ἤλγεε τὰς
 ῥαφάς, ὅσ' εἰδὼς μὲν ὁ π' πονέει, ἐδείκνυε τ' ῥαφῶν τὰ εἶδεα, λοξῶν, εὐ-
 10 θείων, ὅπ' ἀρσίον, ὅπ' ὡς τε, ἔ' πρὸς τῷ ὁδυμήν, καὶ τοῖσι ὁσέοις
 ἐμπεπρωμένην. πᾶσαν γὰρ ὁσέων ξυμβολὴν νέμεται ἡ νῆτος, ὅσ' ὡς ποδὸς ἡ χε-
 ρὸς ἀεθρῶν. Γίγνεται δὲ τ' ἀεθρῶν καὶ ὅπ' ἀρσίον. τὰ ὅπ' αὖτις μὲν ὁκοῖον
 Ἀποστάσις ἰσθ' αὖτις, ὅπ' ἡ μᾶλλον πυκνῶνται, καὶ πυκνῶνται ἔ' ὡς ἀπένε-
 αι ἀφροδίτης· τέλος δὲ, πᾶσι σέρροι, λυκοί, ξυμίστανται· ἐς δὲ πᾶν, ὅσ' αὖτις
 15 σμικρῶν, ὁκοῖον ἰσθ' αὖτις, καὶ μέζοντες· ὡς τῷ πᾶσι, λυκοί, χαλαζῶδες· καὶ
 γὰρ τῷ παιτὸς ἡ νῆτος ψυχρῶν, ὅσ' ὡς χαλαζῶδες. Δοκέει ἡ ἰσθ' αὖτις,
 ἰσθ' αὖτις ἀφροδίτης· καὶ γὰρ οἷσι τ' εὐ βδελυκτέων ἰσθ' αὖτις. ἐμοὶ ἡ ἀνδάνη, μίλῳ ἡ
 αἰτήν τ' ἐμφυτον ψύξιν ἐμμεναι, μίλῳ ἡ καὶ πᾶσι. Ἀλλ' ὡς μὲν εὐθῶς
 ὅπ' αὖτις, ἔ' ἰσθ' αὖτις, ἐμψύξιν καὶ ἰσθ' αὖτις, καὶ τοῖσι τέρεται. ὁνομάζουσι
 20 δὲ ἰσθ' αὖτις πᾶσι. Ἦν δὲ ὁ πόνθαι ἐν τοῖσι ἰσθ' αὖτις εἶσω μίμνη, ξυμπεπρωμένη
 ἡ τὸ ἀεθρῶν ἀεθρῶν, μὴδὲ ἐπιδέη, ψυχρῶν πᾶσι φαίλῳ ἐμμεναι· ἐφ' ἧς
 ἰσθ' αὖτις φαρμάκων, ἐς ἀνάκλησιν ἰσθ' αὖτις, καὶ ἰσθ' αὖτις τὰδε πολλὰ τ' ὡς
 τα ὁσέων, ἰσθ' αὖτις γὰρ τὰ τε ξυμπεπρωμένα μέρεα εἰς ὅσ' αὖτις ἡγεῖρε, καὶ τ'
 ἔσω ἰσθ' αὖτις ἐς ἀνάκλησιν ἡγεῖρε. εὐτε τῷ ψυχρῶν καὶ ἰσθ' αὖτις. Πίσις. τοῖσι γὰρ
 25 αὐτέοις καὶ τὰ αὐτὰ ξυμφέρει· καὶ γὰρ ὁ κοπε ξυμπεπρωμένη, τῷ ἔλαφ' αὖτις
 λοτε. ὡς δὲ ἐπ' αὖτις εἰπείν, ἰσθ' αὖτις ὅπ' τῷ δέχῃ, ψύξιν δὲ ὅπ' τῷ τέλει,
 καὶ ἰσθ' αὖτις. Ξυμπεπρωμένη μὴ οὖν Ποδάγρη καὶ ῥηιδίως γίγνεται· ἀφροδίτης ἡ, ἔδ'
 ὅπ' αὖτις χρόνον μακρὸν, λεπτὴ γὰρ. Καὶ Ολυμπιάσι νίκησε Ποδάγρης, ἐπ' ἀνέ-
 σθ' αὖτις.

30 Ἀλλ' ἀνδρες ἡ πατὴρ ῥηίτεροι, γυναικῶν ἡ ἐλαφρότεροι. γυναικες δὲ,
 ἀραιότεροι μὲν ἀνδρῶν, χαλεπώτεροι δὲ· τὸ γὰρ μὴ ἐν ἑαί, μὴδὲ οἰκείον,
 ὡς ὑπὸ ἀνάγκης κέουσι γήνηται, βιασθὴν μέζονα τίκτ' ἡ ξυμφορῶν. Ἠλι-
 κῆ, τὰ πολλὰ ἡ δὲ ἐτέων πέντε καὶ τελέκοντα· γάουσι ἡ καὶ βράδιον, ἐκ
 τῆς ἐκείνου φύσιθαι, καὶ διαίτης. Δεινοὶ μὲν οὖν ④ πόνοι, καὶ τὰ παριόν-
 35 τα πόνων μέζονα. λειποθυμῆν ὅπ' τῇσι ψαύσει, ἀκροσθῆν, ἀποσθῆν, διψῆς,
 ἀγρυπνῆν. Ἦν ἡ ἐπ' ἀνέλθουσι, τῷ μετ', ὅσ' ἐκ θανάτου πεφθαρῶτες, ἀνέ-
 τοι ⑤ βίον, ἀκροσθῆς, ἀπλοῖ, εὐθυμοι, δωροδόκοι, καὶ ἐς τῷ διαίται ἀεθρῶν

τῆτο δὲ, ὡς ἐκ θανάτου αὐτοῖς ἐσώμηναι, ἀδδῶν χεῖρονται τῇ πρῶσῃ ζωῇ. Ἀπέσκηψε πολλοῖσι ἐς Ὑδρωπα ἢ Ποδάγρα, ἄλλοτε δὲ ἐς Αἰθρια· καὶ τῶνδε ἀφυκτος ἢ ἀφροδότης.

Π Ε Ρ Ι

Ε Λ Ε Φ Α Ν Τ Ι Α Σ Ι Ο Σ .

Κεφ. ιγ'.

ΕΛΕΦΑΝΤΙ τῷ πάθει, καὶ τῷ θηρίῳ τῷ Ελέφαντι, ξυνὰ μυρία, καὶ ἰδέη, καὶ χροίη, καὶ μεγέθει, καὶ βιοτῇ. ἀτὰρ ἐπεὶ ἄλλω τῷ ἵκελα, ἔτε τὸ πάθος πάθει, ἔτε τὸ ζῶον ζῶον. Ελέφας μὲν γε τὸ θηρίον καὶ χάρτα ἀφάφρον. περὶ μὲν γε, μέγιστον, καὶ πᾶσι μεγέθει μῆ, ὁκόσον ἀνὴρ ζῶον 10 ἐπ' ἄλλω ζῶω πυρηνδὸν ἀνατείνας μέγα· πᾶσι δὲ, ἐς πλεονα ζῶα πᾶσι, εἰ ὁξάλληλα ξυντείνης. Ἀτὰρ ἐπεὶ ἰδέλω χάρτα τῷ ἵκελον. χροίῳ μὲν, μέγιστος χατακορέως ἅπαντες, καὶ δι' ὅλα δὲ σκῆψον. Ἰππῶ μὲν γε, ἄλλος μὲν λυκότατος, ὅπως ④ Θρηϊκῆς Ρήσος. ἄλλοι δὲ πόδαργοι, ὅπως Μετέλεω Πόδαργον. οἱ δὲ ξανθοὶ, ὅπως

15

ἐχάτων καὶ πεντήκοντα.

ἄλλοι δὲ κυάνεοι,

Ἰππῶ ἐνσώμῳ πρὸς ἐλέξατο κυανοχαίτη.

Ὡς δὲ βόες, ὥς δὲ κύνες, ἡδὲ ὁκόσα ἀνά τ' ἡμῶν ἐρπετὰ καὶ ζῶα φέρεται. Ελέφαντες δὲ μέντοι, μέγιστος, ζοφοειδὲς τῷ χροίῳ· νυκτὶ δὲ, καὶ θανάτῳ 20 ἵκελοι. Ἰδέων δὲ, χάρις μῆ μελάντατα χατέχων, καὶ περὶ σῶμα ἀσπρῶν, αἰδήλα τῷ μορφῇ, ἐπ' αὐχένι σμικρῶ, ὡς δοκέειν τ' κεφαλῇ ἐπὶ τοῖσι ὅμοιοι ἰζάνειν, ὥς ὥς ἐκδηλον. ὧς γὰρ μεγάλα, πλατέα, περὶ γῶδεα, μέσφι κληίδων τε καὶ σέγων. ὅς ἐκρυψε ⑤ αὐχένα τοῖσι ὡς, ὅπως νῆες λαίφεισι. Κέρτα δὲ γῶμα ἀφάφρον. ὁ Ελέφας ἐπὶ μελάντατα. μετεξέτεροι τὰδε 25 ὁδόντες καλίσκοι. τὰδε μὲν λυκότατα, ὅπως ἐπὶ ἄλλω τε ἐπὶ ἄλλω λυκού ζῶον. Καὶ τὰδε ἐχ' ὑπὲρ μέτωπον καὶ κροτάφοις, ὅπως τοῖσι κερασφόροις ἢ φυῇ, ἀλλὰ χατὰ σῶμα καὶ τῷ ἄνω γνάθῳ ὅρτια μένει, ἐς τὸ περὶ ἄλλω χάρτα, ἀλλὰ ἄνω σμικρὸν καὶ χαμπύλα, ὅπως διατύοιτο ἐκ τῶ ὅρτιος ἐνέει, καὶ ἀραδὲς ἀχθῶν ἐν τοῖσι ὁδόντι σιμοῖς. Μεγάλα δὲ τὰ κέρτα, 30 μῆκος μὲν, ὁκόσον ὀργυρῶν, ④ μέσοι· ἄλλοι δὲ πολλὸν καὶ τῶν μεζῶν, μέσφι διπλῶν. Προβόλῳ δὲ ἵχθ' ἢ ἄνω γνάθος ὑπὸ τῷ χεῖλε, μακρῶν, ἀνό-

αίνουσαν, σκολιῶν, ἐρεπιδόσα. Δοίαι ὃ ὅτι τὸ ἄκρον τῆ καρδολῆς ἔασι ἐκτενή-
 σαι, καὶ τὰςδε ἀμπερές μέσφι ἔκιδοντο ἐτέπηνεν ἡ φύσις, ὅπως αὐ-
 λὸν διφύεα. Χρέεται ὃ τὸ ζῶον ἐς ἀναπνοῶν, ὅπως ῥινί, τῇδε τῇ σύεργι
 αἰτὰς καὶ χρεσὶ τῇδε, καὶ καθάπιν τε γὰρ λαζοῖτο, ὁκότε θέλει, τῇ καρ-
 5 δολῇ, ἀμφιλαμβάνει τε, καὶ ἴχθ' κραταιῶς, καὶ ὅτε ἂν τις ἀφέλοιτο αὐ-
 τὴν βίην, ὡς μὴ κρέωνται ἄλλοι Ελέφας. Αἰτὰς καὶ ποῖν ἐς νομὴν τῇδε μα-
 σθεῖ, ὅθεν τῷ σώματι καὶ τοῖσι σμικροῖσι ὁδοῦσι ἔδωκεν σίεχας ζῆ. πόδες
 γὰρ εὐμύκεας, ὑπερθεῖν τῆς γῆς πολλὸν τὸ ζῶον ἀνέχοντες· αἰτὰρ καὶ σμικρὸς
 αὐχλῶν, ὅπως ἔλεξα. ἔκωκεν δυνάται τῷ σώματι εἰς τὴν γλῶν ἰμέσται· πο-
 10 τε καὶ ἡ τῆς κεράτων καρὸς τῷ σώματι ἐκφυσις ἐξελθὶ τῆς ποῖης ἀπείσται τὸ
 σώμα. τοιγάρτοι ἀνιμῶται τῇ καρδολῇ φέρον μέγαν, ἔπειτα ὁκόσα τῇ
 ῥινί * * * * μᾶλλον ὃ πλεῖ τῇδε ξυδῶσαι τῷ σώματι, ἐνίησι πολλὸν
 τῇ κοιλίῃ. εὔτε ④ καρδοὶ Περιδοκίδα πίνδ' ἐκαλέσται, ὅτι καρδοὶ γὰρ ἔ-
 ζῶν τῇδε βόσκεται. Αἰτὰς ὅθεν πῶς δὴ λίμνης ἢ ποταμῶν ὅτι σώματι γέ-
 15 μαι, ἡ αὐτὴ γὰρ αἰτία. ἀλλὰ ὡς διψῇ, ἐνίηται μὲν τῷ ὕδατι τῆς Περι-
 δοκίδ' ἄκρον τὴν ῥίνα· ἔπειτα, ὅπως ἀναπνέων, ἀντὶ τῆς ἡέρας, τῷ ὕδα-
 τὶ ἐλκεὶ πολλόν· ἐπὶν ὃ πλήσῃ, ὅπως κώφονα, τὴν ῥίνα, τῷ σώματι πο-
 ταμῶν ἐκχεῖ· εἰτ' αὐτὴς ἐλκεὶ, καὶ αὐτὴς ἐκχεῖ, ἐς τ' ἂν πλήσῃ ὅπως
 φορεῖτο τὸ πῶς τῷ γαστέρι. Ρινὸν τσηχλῶν, καὶ πάχιστον, ὁχθώδεας ῥωγμὰς
 20 ἴχοντα, αὐλῶνας ὀπιμύκεας, ἐτέρας ἐντομὰς κοίλας, ὀπιμαρσίους, ἀλλας
 δὲ λοξὰς, βαθεῖας χάσται, ἵκελον τὸ ξύμπαν τεσποδονίω. Τείχεος δὲ ἄλ-
 λουσι μὲν ζῶοισι φύσι, τοιαῦδε αἰ γλῶ· Ελέφοντι ὃ, τόδε ἐστὶ ὁ χνῶς. Μυ-
 εῖαι δὲ καὶ ἄλλα παρὰλλογαὶ πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. καὶ γὰρ ὀπίσω κοτὲ
 κατὰ γόνυ καμπίει, ὅπως ἄνθρωποι· καὶ μαζὸν πρὸς τῇσι μαχαλῆσι
 25 ἴχαι, ὅπως γυνῶκες. Αλλ' οὐπὶ μοι χρεῖται τὰ νῦν ἀμφὶ τῷ ζῶῳ γρά-
 φειν, πλὴν ὁκόσον ἔξ ἄλλων τε καὶ ἡ νῆς ὁ Ελέφας, καὶ ὁκόσα ἵκελα
 ἢ ἰδέει τῷ νοσούντῳ ἴχθ' τῇ τῷ ζῶῳ φυῇ. Εκάκλῃσκον ὃ καὶ Λέοντα τὸ πά-
 30 θον, τῷ ὀπισκωίου τῆς ὁμοιότητος ἔθηκεν, ὡς ὑπερὸν φράστω. ἡδὲ Σα-
 τυρείσιν, τῇ τε μίλων τῷ ἐρυθήματι, καὶ τῆς ἐκ σιωσιῶν ὁρμῆς ἀρχέται
 τε καὶ ἀναρχήται. αἰτὰρ καὶ Ηεράκλειον, ὅτι τῷδε μέζον ὅθεν, ὅθεν ἄλ-
 κμώτερον.

Μεγα μὲν οὖν τὸ πάθος ἐς διώαμιν, κτεῖναι γὰρ πάντων μᾶλλον δυνα-
 τώτατον. αἰτὰς καὶ ἰδέσθαι αἰχρὸν, καὶ δειματῶδες τὰ πάντα, ὡς Ελέφας τὸ
 θηρίον. Αλλ' ἀφύκτο ἡ νοῦς, πικτεται γὰρ θανάτου ἐπ' αἰτίῃ· φύσις
 35 ὅτι τῷ ἐμφύτῳ θερμῷ ἐ μικρὰ τε, ἢ καὶ πάρος, ὡς ἐν τι μέγα χεῖμα, εὔτε
 τὸ ὕδωρ τρέπεται ἐς χόνα, ἢ ἐς χύλαζαν, ἢ κρύσταλλον, ἢ πάρον. ἡδὲ ὅτι
 ἢ ξυμὸν θανάτου, καὶ τῷ πάθος αἰτία. Αἰτὰρ ὅθεν ἴχθ' τέκμας ὅθεν ἢ δέ-
 χεται

χὴ τῆς νοῦσε μέγα, ὅδ' ἐ τι ξυνοπτεπές κακὸν ὦ ἀνθρώποι ὀπφοιτῇ. ἔδ' ἐ
 ὀπ τῇσι ὀππολῆσι τὲ σκῆνε φδντάζεται, ὡς ἰδ' ἐν τε εὐθύς, καὶ δ' ἐχο-
 μῆν δ' ἐξῆαι. ἄλλα τοῖσι σπλάγγχοις ἐμφωλεῖ, ὅκως αἰδ' ἡλον πῦρ, ἥδη
 τύφεται, καὶ τ' εἰσω κρατῆσαν αὐδὶς κοτε ὀππολαίως ὀξάπεται, τὰ πολ-
 λὰ μὲν, ὅκως δ' ἀπὸ σκοπῆς τὲ παρσώπε, δ' ἐχομῆρον πλεφδνὲς πῦρ κακόν, 5
 μετεξέτεροι δ' ἀπὸ τὲ ἀκρου ἀγκῶν, γούνατ, κοιδύλων χεῖρῶν τε
 καὶ ποδῶν. Τῆδε καὶ ἀνέλπιδι οἱ ἀνθρώποι, ὅτις ὁ ἱπτεὶς ἐ παρὲς τὰς ἀε-
 χὲς τὰς ἀδενεσάσ, τὲ πάρε τῇ τέχῃ χεῖεται, ραθυμῆ καὶ ἀγνοίᾳ τῆς
 χαμνόντων τῆς ξυμφορῆς. Νωθές μ' γὰρ, ὡς δ' ἀπὸ χεῖς παρσάσιος, ὑπα-
 λέοι, ἡύχοι, τ' κοιλίῃ ὀπῆξε. τὰδε καὶ τοῖσι ὑγαινέσι χάρτα ἐκ ἀήττα. 10
 Ἐπὶ τῇσι αὐξήσεσι τ' πάρεος, ἀναπνοὴ βρομώδης, ἐκ τ' εἶδοι ἀναφορῆς τ'
 πιδύματ. τοιάδε ὁ αἷρ, ἥ τι τῆς ἐξώθεν, αἰτίλῃ ἶχεν δοκέει. Οὐρα πα-
 χέα, λαυα, θυλεα, οἷον ὑποζυγίου. Αφροδίσια, ὡμῆς τε καὶ ἀπέπλων ἡ
 ἀνάδοσις. καὶ ἔτε τετέων βσι αἰδ' ὡς τε καὶ μελέτη. ὁμοίᾳ ἀπεψίῃ καὶ πέ-
 ψι, ἥδε· εἰς χεῖρῶν γὰρ ἡ οἰκείον ἐ ξυμῆθης αὐτέοις ἡ πέψις, ἀνάδοσις 15
 δ' ἐρῆδῃ, ὅκως ἐς τ' εἰσωτέων τρωφίῳ ἀρπάγδῳ ἐλκοντος τὲ πάρε. Ἀγ'
 τὸδε ὀπῆξε τιῶ χάρτω κοιλίαν. Οχθοὶ ἐπανεσάμφοι ἄλλοι σ' ἄλλοις,
 ξυμχεές μὲν ὅδ' ἐκω, παχέες δ' ἐ, καὶ τσηχέες. καὶ τὸ μεσηγύ τῆς ὀχθων
 ἐρρέτο, ὅκως ὦ ρῖον Ἐλέφας. Εὐρεῖαι δ' καὶ φλέεες, ἐ πλημύση τὲ αἰ-
 ματ, ἄλλα τὲ τὲ δέματ παχεῖ. Οὐκ ἐς πολλὸν δ' ἐ καὶ ὄδ' ἀδηλοῖ, 20
 τὲ παντὸς ἐς ἴσον ὀχθον ἐγερομῆν. Τείχες ἐν μ' τὲ παντὶ παρσέπνῃσκει,
 χερσὶ, μηροῖσι, κνήμῃσι· αὐδὶς, ἥδη, γυρεῖοις, δ' αἰαί, ψεδναὶ δ' ἐ καὶ ὅπῃ τῇ
 κεφαλῇ κόμα. τὸ τ' μᾶλλον, πρὶσωρε πολλοὶ, καὶ φαλάκρωσις ἀθρή. ὅκ'
 ἐς μακρὸν δ' ἐ, ἥδη καὶ γυρεῖον ψιλά· εἰ τ' καὶ ὅπῃ μῖμοιεν παῦσαι τείχες,
 ἀπτεπέσεραι τῆς δ' οἰχομῆν. Δέμα τῆς κεφαλῆς χαπερρώγος εἰς βάτ. 25
 ῥύπει τ' συχαί, βαθείαι, τσηχῆαι. Οχθοὶ ἐς τὸ πρὶσώπον, σκληροῖ, ὀξέες· ἄλ-
 λοτε μὲν ἐς κορυφῶν λαυκοὶ, ποιωδέσεροι δ' ἐ τιῶ βάσιν. Σφυγμοὶ σμικροῖ,
 βαρέες, νωθροὶ, ὅκως διὰ ἰλύ, μόλις κινδύμφοι. Φλέεες κροτάφων ἐπης-
 μῆναι, καὶ ὑπὸ τῆς γλώττης. κοιλίαι χολώδεες. γλώσσα χαλαζώδεσι ἰόν-
 δοις τσηχῆα· ὅκ' ἀδόκητον καὶ τὸ ξύμπαν σκῆ, ἐμπλεων τοιῶνδε ἐμ- 30
 μῆναι, καὶ γὰρ καὶ τοῖσι κακοχύμοις ἐρεῖοις τὰ κρέα χαλάζης βσι ἐμ-
 πλεα. Ἦν τ' πολλὸν αἶρε τι δ' ἀπὸ τῆς εἶδοις ἡ πάρε, καὶ ὅπῃ τοῖσι ἀκροῖσι
 φδνῆται, Λειχίῶες ὅπῃ τοῖσι ἀκροῖσι δακτύλοισι· γούνασι κνημοῖ, ἐ τῆς
 κνησὶ μῆς ἀπῶνται μετ' ἡδ' οἷς. ἀμπίχει δ' ὁ Λειχίῶ καὶ γυρεῖον κοτε ἐν
 κύκλῳ. ἐρδῶ τῇ τ' καὶ μῆλα, ξυὼ ὀγκῶ ἐ χάρτα μεγάλῳ. Οἱσις ἀχλυνώ- 35
 δεες, χαλκώδεες· ὁφρέες παρσέλῃτες, παχεῖαι, ψιλαί, βεῖθεσαι χάρτω, με-
 σφεύων ξυτηγμῶν, ὀχλώδεες. χεῖμα πελιδνόν, ἡ μέλαν. ὅπῃ κνέον ἐ

μέγα ἔλκεται χαλύπτον ὅσπερ, ὅπως τοῖσι θυμουμήροις, ἢ Λέουσι· ἀλλὰ τὸδε καὶ Λεόντιον κυκλίσκεται. ποιηδρουῖ οὐ Λέουσι, ἐπὶ δὲ Ελέφθου μούτον, ἀλλὰ καὶ

Νυκτὶ τοῦ ἀταλάντου ὑπόπια.

5 Ρίς ξυῖ ὄγκοισι μέλασι, ὀκλειοειδές· χειλέων παρολὴ παχείη, τὸ ὃ κατὶ πελιδνόν· ἐκρινες· ὀδόντες οὐ λαυκοὶ μὲν, δοκέοντες δὲ ὑπομέλανες. ὦτα ἐρυθρά, μελανόεστα, κεκλεισμένα, ἐλεφθυτάδεα, ὡς δοκέειν μέγεθος ἔχειν μέζον τῷ ξυήθε· ἔλκεα ἐπὶ τῇσι βάσει τ' ὠτων, ἰχώρ· ῥύσις, κνησιώδεα. Ρυσοὶ τὸ πᾶν σκῆνος ῥυτίσι τσηχέησι· ἀτὰρ καὶ ἐντομὰ βαθεῖα, ὀκοῖον
10 αὐλαχες μέλανες, τῷ ῥινῶν. ἀλλὰ τοῦτο καὶ ὁ Ελέφας τῷ πάθε· τῆνομα. ἰχνέων ἐπερνεών, μέσφι τῷ μέσων τ' δακτύλων, ῥήξιες. Ἡν ὃ ἐπὶ μᾶλλον αὐξή τὸ χακόν, ἐλκώδες τοὺς ὄχθους· μήλων, γυρίου, δακτύλων, γονάτων, γόκομα καὶ ἀναλγέα τὰ ἔλκεα. ἀλλὰ γὰρ ἐπ' ἄλλοις ἔξανίσταται, καὶ ἐπ' ἄλλοις ἄλλα πρηύνεται. Ἡδὴ κατὰ καὶ τῷ μελέων παροπο-
15 θήσκει τῷ ἀνθρώπῳ ἄρσι ἐκπύσιος, ρίς, δάκτυλοι, πόδες, αἰδοῖα, ἐπὶ ὅλα χεῖρες. ἐπὶ δὲ γὰρ θάνατοῖ τὸ χακόν εἰς ἀπαλλαγὴν βίης αἰχρὸς, καὶ ἀλγέων δεινῶν παροδεῖν, ἢ ἐς μέλα ἀγατμηθῆναι τὸν ἄνθρωπον. ἀλλὰ μακρόβιον ὅστις, ὅπως Ελέφας τὸ ζῶον. Ἡν δὲ καὶ ἀλγὸς δεινῶς ἐπὶ τῷ μελέων, πολλὸν πὶ ὀπκίπῃ βαρύτερον, ἄλλῃ ἐπὶ ἄλλῃ πλανθυμύων σίπων ὀρεξίς· ἐκ
20 ἀγνήης· ἀποι· ἢ γόσις, ἐπὶ δὲ τερπὸν ἢ ἐδωδὴ καὶ ἢ πόσις· ἀπάντων δὲ, ὑπὸ ἀχθηδόος, μῖσθ· ἀξοφίη· ὀπθυμὴ λυσιώδης. Κόποι αὐτόματοι μελέων ἐκείνου ἰδὴ βαρεῖα, καὶ ὅτι ἄνθρωπον ἀχθεῖ καὶ τὰ σμικρὰ μέλα. Ἀτὰρ καὶ τὸ σῶμα παρὸς ἅπαντα ἀχθεῖται· ἐπερθεῖσι τέρεται, ὅτι ἀλυσίη· ἐπερθεῖ, ὅτι ἀσιπῇ· ἐκ κινήσεως, ὅτι ἡρεμῇ. πᾶσι γὰρ ἐφέσκειν ἡ νῆσος·
25 ὕπνῳ λεπίδος, ἀγρυπνίᾳ χακίων, ἐν φθυσίᾳ· δύσπνοια χαετερή· πνίγες, ὡς ἀπ' ἀγρόνης. ὥδε γὰρ πνὶς χατέρεψαν τὸ βίον, νήγρετον ὕπνον ἐς γάνατον εὐδοντες.

Τοιούτους οὖν εἶναι, τίς ἐκ αὐτῶν φύγοι, ἢ τίς ὅτι αὐτὸν ἐκτραπείη, κῆν υἱός, ἢ πατὴρ ἔη, κῆν χασίγνητ'· τύχη· δέ· καὶ ἀμφὶ μεταδόσι· τῷ χα-
30 κού. Πολλοὶ γὰρ ἐπ' ἐρημίας καὶ ἐς ὅσα τοὺς φιλτάτους ἔξέθεσαν, ὅτι μὲν ἐς χεῖρον ἐπαρῆγοντες τὰ λιμῶ, ὅτι δὲ ὡς ἡκιστα, σφέας ἐθέλοντες ἐκθανεῖν. Λόγ· δὲ, ὡς τῷ ἐπ' ἐρημίας ἀφιγμύων πῶς ἔξερεπύσαντα ἐκ τῆς γῆς ἔχον ἰδῶν, ὑπὸ ἀνάγκης τῷ λιμοῦ, ἢ τῷ πάθει ἀχθεοῦ, ὡς ἀμείψατο τὸ χακόν χακῶ, ζῶντ'· ἐνέφαγε τῷ ἔχθῳ, καὶ οὐ παροδεῖν ἐτελεύτησε, πρὶν ἢ
35 πάντα ὡπλὶ ἀφασπῆναι καὶ δόσπῆναι τὰ μέλα. Ἄλλον δὲ ἰδεῖν ἔχον ἐς πίθον γλῶκε· ἐρεπύσαντα, πόντα τε· γλῶκεος ἐς κόρη, δόσπῆσαι, πολ-

λὸν δὲ καὶ τὴν ἰσὺν συνεκχεῖν τῷ γλῶκεί. ἐπεὶ δὲ ἀπεπνίγη τὸ θνητὸν ἐν τῷ
 γλῶκεί, χυμὸν καὶ πολλὸν ἔγχεος πῖον ὁ ἄνθρωπον, ἀπαλλαγμὲν τῷ
 βίῳ καὶ τῷ πάθει διζήμενον. Ὡς δὲ ἐς κόρον ἦκε καὶ μέτῳ, ἔκειτο μὲν
 χαμῶ τὰ παθήματα, ὅπως δὴ ποθήσκων. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῆς μέτης
 ἐξήγητο, ἀπερρύησαν μὲν τὰ παθήματα αἱ κόμας, ἔπ' ὃ δάκτυλοί τε ἔον-
 χος, ἐξῆς ὃ ἀπετεπείκεισαν πάντα. Ἐπεὶ δὲ ἔτι ἐν σπέρματι ἡ δυνάμις ἦν,
 ἐκρηπλάσσει αὐτὴς, ὅπως ἐν χρετῇ, ὁ ἄνθρωπον ἡ φύσις· ἐξέδραψε
 μὲν ἄλλας κόμας, καὶ ὄνυχας νέας, καὶ σάρκα καθαρεύει καὶ ἐξέδου μὲν
 ὁ παλαιὸν ῥινόν, ὡς γῆρας ἐσπετοῖ· ἐπιδρακλήθη ὃ ἐς φῦμα ζωῆς, ὅπως
 ἄλλ' ἄνθρωπος. Ὡς δὲ μὲν οὖν ὁ μῦθος, καὶ χάρις μὲν αἰσθητικῆς, καὶ πάγχι
 ὃ ἀπιστος. χακὸν γὰρ χακῶ βλαφτῶμαι, πῶς τὴν φύσιν δὲ ὅτι τῷ ἐόντι
 ζωπύρεθ' ἀνανεῶσαι τὸν ἄνθρωπον, ὅς ἐστιν ἀπιστος ἐς τέρατος ἰδέσθαι.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

ΟΞΕΩΝ ΝΟΥΣΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Προόμιον.

Θεραπεία Φρενιτικῶν.

Κεφ. α'.

Θεραπεία Ληθαργικῶν.

β'.

Θεραπεία Μαρασμοῦ.

γ'.

Θεραπεία Αποπληξίης.

δ'.

Θεραπεία Πόξυσμοῦ Επιληπτικῶν.

ε'.

Θεραπεία Τετάνου.

ς'.

Θεραπεία Σιναγχίης.

ζ'.

Θεραπεία τῆς καὶ τὴν Κισίδα παθῶν.

η'.

Θεραπεία τῆς καὶ τὴν Φάρυγγα λοιμικῶν παθῶν.

θ'.

Θεραπεία Πλευρίτιδος.

ί'.

X

ΠΡΟΟΙ-

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

ΟΞΕΩΝ Νέσων ἄκκα ξυναφέα τῇσι ἀμφὶ σπηλιῶν ἰδέησι, ὧν τοῖς ξυγ-
γράμμασι ἄσά μοι πρῶτον γεγράφα). Οκόσα μὲν ὧν ἐν Πυρε-
τῶν θεραπείῃ γίγνεται, κατὰ τε πλὴν τέτων ἀφροδῶν, καὶ κτ' πλὴν τῆς νοση-
μάτων ἰδέων, καὶ τ' ἐν αὐτοῖς ποικιλίῳ, τετέων τὰ πλείω ἐν τοῖσι ἀμφὶ τ
Πυρετῆς λόγοις λελέξεσθαι. Οκόσα δ' ἔτι Πυρετοῖσι ὁξέα γίγνεται πάρεα,
ὁκοῖον ἢ Φρενίτις· ἢ ἀνδρε Πυρετῶν, ὁκοῖον Αποπληξίῃ· ἀμφὶ τῶνδε μένον
τὰ ἄκκα φράσω, ὡς μὴ ἀμαμαστάνειν, μηδὲ μακρηγορέειν, ἔτερεα ἐν ἑτέ-
ροις γράφοντα. Ἀρχὴ δ' ὅτι αὐτῇ, ἢ καὶ ἀμφὶ τ' παθέων, καὶ πελδοτῇ ἢ αὐτῇ.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α

10

Φ Ρ Ε Ν Ι Τ Ι Κ Ω Ν.

Κεφ. α'.

ΚΑΤΑΚΕΚΛΙΣΘΑΙ καὶ τὸν νοσέοντα ἐν οἴκῳ εὐμέτερε, εὐκήρηται.
χειμῶνθ' μὲν, ἐν ἀλῆθ' ἔρεσθ' δ', ἐν ψυχῇ νοτέρεω· ἔαρθ' δὲ, καὶ
φθινοπώρε, πρὸς τὰς ὥρας τεκμαίρεσθαι. Ἐπειτα ἡσυχίῳ ἄγειν κελδεῖν, 15
καὶ αὐτὸν τ' νοσέοντα, καὶ τὸς ἑπὶ τ' οἰκίῃς ἀπαντὰς· ὁξυήκοι γὰρ, ἡδὲ ψόφου
καταπτόμενοι Φρενιτικοί, αἰτὰς ὑπὸ τῶνδε μένοντα. Τοῖχι λείοι, ὁμαλοῖ,
μυδ' ὑφίχοντες, μηδὲ ἄχνα, μηδὲ γραφῆσι εὐκοσμοι. ἐρεδιστικὸν γὰρ τοιχο-
γραφίῃ. καὶ γὰρ πρὸ τῆς ὀφθαλμῶν ἀμφαιρέσεως πῖνα ψυδῶν ἐν δ' ἀλματι,
καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ἀμφαφύωσι ὡς ὑφίχοντα, καὶ πᾶσα πρὸ φάσις ἀνακίτη 20
πρόκλησις χειρῶν φορῆς. Κλίνης μῆκος, καὶ πλάτθ', σύμμετρον· ὡς μήτε
βλησεῖσθαι ἐν τῇ πλατέῃ, μήτε δὸς τ' σείῃς ἐκπίπειν κοίτης. Ἐν ψι-
λοῖσι τοῖσι σρώμασι, ὡς μὴ κρηκνύζων ὑπόμνησις· εἰ αἰτὰς ἡδὲ ἐν μαλ-
θακοῖσι, ἀσεργίῃ γὰρ τοῖσι νύκτισι ἢ σκληρῇ κοίτῃ. ἔχ' ἥμισυ δ' τῆς ἄλ-
λων τοῖσι Φρενιτικοῖσι τὰ νύκτα πόνει, μάλα γὰρ τοι σπώνται Φρενιτικοί. 25
Εἴσοδοι τῆς φιλτάτων· μῦθοι, ἐλ αληθῆ, μὴ θυμοδακεί. πάντα γὰρ εὐθυ-
μέεσθαι καὶ, μάλιστα τοῖσι ἐς ὀργὴν ἢ ὀξυαφροδῆ. Κατάκλισις, ἢ ἐν ζόφῳ,
ἢ ἐν φωτῇ, πρὸς τὸ νόσημα τεκμαστῆ. ἢ γὰρ πρὸς πλὴν αἰνῶν ἀγερμάνωσι,
καὶ ὀρέωσι τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα φησάτωσαν, ἢ ἀντ' ἑτέρων
ἔτερεα

ἔτερα γινώσκωσι, ἢ ξένα ἰνδάλματα παρβάλλονται, καὶ τὸ ξυμόλον, τὴν αὐγὴν, ἢ τὰ ἐν αὐγῇ δεδιπνῶνται, ζόφον αἰετέας χεῖρ· ἡ δὲ μὴ, τήναντιον. Ἀγαθὸν δὲ, πρὸς αὐγὴν σωφρογέειν τε ἔς περὶ νέας τὴν πρᾶφορίῳ. Ἀσιτὴ μὴ μακρὴ. σιτία δὲ ὑγρότερα, καὶ βαρύτερα, ἔς συνεχῆ· μελίγματα γὰρ συμᾶ σιτία. Εὐκαμεῖν δὲ, ἐν τῇσι ἐπανεσσι ἀμφοῖν, καὶ πυρετῷ, καὶ παρᾶφορῇ. Ἡ δὲ ὑπὸ ἀσιτίας ἐκμύωνται, καὶ ἦν μὴ στήκη ὁ πυρετός, διδόναι μὴ μεγάλα ὅτι πυρετῷ βλάπτονται. Ἀγαθὸν δὲ συμφωνέειν ἔς τὸν πυρετὸν καὶ τὴν παρᾶφορίῳ, ἔς τε τὰς πρὸξυμοὺς, καὶ τὰς ἐπιδύσεις.

Ἡ δὲ ἦν ἡ καὶ ὁ καμρὸς ἐς θρέψιν, παρᾶψα σκεπήειον, εἰ χεῖρ ἀφαιρέειν αἷμα. Ἡ δὲ ἦν ἡ παρᾶφορὴ ξυμ πυρετῷ δεχῆται εἰσέαλλη, τῆς παρᾶψας, ἢ δουτέρας ἡμέρας, τάμνειν φλέα τὴν ἐπὶ ἀγκῶνι, μάλιστα τὴν μέσσην. Ἀτὰρ ἔς τὴν ἐς τεκίῳ, ἢ τεταρτίῳ ἡμέρῃ, ἡ παρᾶφορὴ ἦκη, μέσση τὴν παρᾶψας τὴν Κελύμῳ παρᾶψας, τάμνειν. Εἰ δὲ παρᾶψας τὴν δέοντος χρόνου, ἐκταίῳ ἐντὶ, ἢ ἐδομαγῷ ἔην, πολλὸν παρᾶ τῷ Κρίσιον ἐν τοῖσι οἷσι κεῖν χεῖρ, ἢ φαρμακῶν, ἢ τοῖσι ἄλλοις ἐρεθισμοῖσι χεῖρας. Ἀτὰρ καὶ φλέα τάμνειν μὴ πολλὸν ἀφαιρέειν, καὶ ἐν δεχῆ τάμνειν· φρενίτις γὰρ εὐτερεῖον ἐς συγκοπήν κακόν. Ἡ δὲ πολυπληθὴς ὁ ιουτέων ἔην, καὶ νεηνίς, καὶ ὅξ ἀδιδιφαγίης, καὶ οἰνοφλυγίης, οἷδε οὐ τῆς φρενίτιδος ἔασιν οἱ λογισμοί, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ παρᾶφορῆς πολλὸν τετέων ἀφαιρέειν αἷμα. πολλὸν δὲ μέσον ἀφαιρέειν, ἦν οἷδε ἔως οἱ φρενιτικοί. Τάμνειν δὲ φλέα τετέων εὐτολμότερον, ἡ δὲ ὅξ ὑποκαρδίῳ, καὶ μὴ δὸς κεφαλῇ, ἢ νῆσθ· ἢ. ἐνθάδε γὰρ τῆς ζωῆς ὅτι ἡ δεχῆ κεφαλὴ δὲ χῶρθ· ἡ αἰδήσιθ, καὶ νύκτων ἀφέσιθ, αἷμα δὲ παρᾶ καρδίης ἔλκει μάλλῳ, ἢ ἄλλοις διδοῖ. Ἡ δὲ ἦν πεπόνθη ἡ δὲ, καὶ χεῖρ τὴν ἐπὶ ἀγκῶνι τάμνειν φλέα. τὰδε γὰρ πάντα, κερεαγέειν ἐφ' οἷσι ἢ βλάβη καὶ σμικρὴ. Κῆν δὲ ἡ δυνάμεις ἀντέχη εἰς τὸ ἰκδὸν τὴν κεῖρας, ἀπαξ ἀφαιρέειν, ὅπως μὴ ἐν τῇ παρᾶψας τὴν ἐπαφαιρέσιθ διόλῳ τὴν τρεφῆς ἢ ἐγκαμεῖν. ξυμεχέες γὰρ τοῖσι φρενιτικοῖσι τὸν πυρετὸν, καὶ ὅδδ ἐπανεσσις μακράς, ἀλλὰ βαρχειάς, καὶ ἀσήμεας καφισμῶς ποιούμενοι. Ἡ δὲ παρᾶ τὴν ξυμμετεῖς ἀπαυδήση ὁ ιουτέων, ἐς δουτέρην ἐπανεσιν ὑπεβάλλεας, ἡ μὴ ἐς μακρὸν ἐκπίπῃ· εἰ δὲ μὴ, ἀνακαλεσάμενοι ὁσμήσεις, ἔς ψαύσει παρᾶψας, ἔς πῆσι ποδῶν, αὐτὰ ἀφαιρέειν. Γνώμα δὲ τῆς αὐταγίης, ἢ δυνάμεις.

Τρεφὴ ὑγρὴ, πᾶσι δὲ τοῖσι πυρεταίνεσι, ἐχ ἥκιστα δὲ φρενιτικοῖσι· ὅτι ξηρότεροι γὰρ πυρετῷ μένων. Οὐδὲ μελίκρητον, ἡ μὴ χολώδες ἔως· εὐτερεῖον γὰρ τοῖσι πικροχέλοις. Χόνδροι πλυτοί, ξυμ ὕδατι, ἢ μελικρήτω. Ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐκ τῶνδε ροφήματα διδόναι ἀπλᾶ, ὅποια σύμφορος, ἢ σελίνος, ἢ ἀνίτη ἐνεψιμῶν. εὐπνοα γὰρ τὰδε, καὶ διεξηπᾶ. σύμφορον δὲ φρενιτικοῖσι ἔσσης. Λαχάνων πάντων μὲν, μάλιστα δὲ μαλάχης· ἀγαθὸν γὰρ τὸ

γλίχρασμα, καὶ ἐς λειότητι γλώσσης καὶ δρεμίνης, καὶ ἐς τὴν τῆς κορυφῆς διέξοδον. ἀλείψον δὲ καὶ τὸ ὤτιον, καὶ βλίτον, καὶ κορωνόπας, καὶ κολοκυῖν καὶ ὠρίων, καὶ ὁ πὶ ἀν' ἐφ' ἐκείνης ὥσης ἀλείψον ἢ. Πισυῖνης δὲ χυλός, ὑγρότατος μὲν ἐν παρῳτοῖσι, ὡς ἀφρώτερος ἔοι· ἐπὶ δὲ μᾶλλον παχύτερος, ὁκόσον ἀν' ἢ νῆστος παρῳκοὶ χέονον. Ἰπποτέλλεος δὲ ἐν τῇσι Κρίσεσι, καὶ μικρὸν πρὸς τῇ Κείσιων. Ἦν δὲ ἐς μῆκος ἢ νῆστος ἦν, μὴ ἀφαιρέειν τὴν παρῳδέσιων, ἀλλὰ σιτώδεα δίδοναι, ὡς ὀξακέρση ὁ νοσέων· εὖτε καὶ κρεῶν ἀκρέων, καὶ πετεινῶν χέος, τὰ πολλὰ τοῖσι χυλοῖσι ἐκπικρομύων, χάρτα γὰρ χεῖν τὰδε ἐν τῇ ἐψήσῃ λύεας. Ἰχθύων οἱ πετρεῖοι τῇ ἄλλων ἐς κέεον ἔστων. Ὀπίπαν δὲ, τὸς ἐν τῇ χῶρεα ἀείρας αἰρετέον· ἄλλη γὰρ ἄλλας φέρεν ἰχθύων ἰδέας πεπίσδυται τῇ χώρῃ. Ὀπώρης οἰνώδεος ὑποτέλλεος, κεφαλῆς γὰρ καὶ φρενῶν ἄψιν ποιέει. Ἰὼ δὲ ἀνάγκη ἔη, τὴν δύναμιν ἢ τὴν σιμάχε βιαζομύων, ἐφθὰ ἐν μελικρήτι, ἢ ὁπία ἐν σέσι, ὁκοῖον μῆλα, δοτέον· τῶν ἄλλων, θερμῷ ὕδατι ἔχασον ἐκλύειν, Ἰὼ ἐς μένιν δὲ τὴν σιμάχε πῶραμυθίω δίδως. Ἰὼ δὲ καὶ ἐς δύναμιν δέη, μὴ χάρτα τὸ οἰνώδες ἐκλύειν. Τροφή μὲν αὖν, ὡς ἔπος εἰπείν, τοιούδε. 15

Τέγγειν δὲ τὴν κεφαλὴν, ἐς ἐμψύξιν, λίπαι ἐλαίης ὁμφανὲς τετεμμένης· ἀλεάνεας γὰρ ἢ κεφαλὴν ἐκ φιλέει φρενιτικοῖσι. Ἦν δὲ καὶ ἀγρυπνίῃ καὶ φορησίῃ ἐῶσι, ροδίνας μίσγειν ἴσον ἴσῳ τὰ παρῳτα· ἐπὶ δὲ μᾶλλον τὸ ρόδιον ἔστω πλέον, ἐς εὐψιν καὶ ἐμψύξιν τῆς κεφαλῆς. Ἦν δὲ καὶ τὴν γνώμην παρῳκινέωνται, καὶ τὴν φθέρειν ὀξαλαόστωνται, ἐρύπλη κόμης ἐνεψέον ἐν τοῖσι 20 ἐλαίοις, ἢ κιστὶ χυλόν, ἢ πολυγόνον παρῳχτέον. Ἦν δὲ ὅτι μᾶλλον ἢ παρῳφορὴ ὀξάπλη, ἢ πευκέδαον καὶ σπονδυλίων τοῖσι ἐλαίοις ἐνεψέον, καὶ ὄξας πῶραχεν· αἰτμῶν γὰρ τὰδε καὶ θερμὸς ἀπαπυστικῶς, ἢ παχέων χυμῶν διαλυτικῶς, τὰ τὴν πῶραφορῆς ξιναίτια. Πεφυλάχθαι δὲ χεῖν τὰδε, ὡς μὴ ἐς τὴν αἰχένα ἢ τὴν τένοιν, ἢ Τέγγειν ἢ κη. πολεμὴν γὰρ τένοιν ἢ νύρεσι. Καίρε δὲ πᾶς 25 Τέγγειν, πλὴν τὴν ἐσθολῆς ἢ πῶραξομῶς. Δραμοτέση δὲ ἐν τῇ ἀναεῶσι, πάντων δὲ μάλιστα ἐν ἀκμῇ. ἢ ὅλ' ἀν' ἐκμάτων, τῇδε μάλιστα τέγγειν ψυχρῶς ἢ ψυχρῶς ὅτι μᾶλλον, ἢ ἔρεος ὥση· χεμῶνος δὲ, χλιαρῶς. Εἰς δὲ τὸ πρηνέειν τὴν πῶραφορῆν, ὀξυκρήτι, ἢ κορύζης ἐψήματι, καὶ σπογγῇ, τὰ παρῳσωπα πρηνῇ· ἔπειτα χεῖν οἰσινδύων, ἢ κροκίνων λίπαϊ. καὶ τὰς ῥίνας, ἢ τὰ ὅλα 30 τοῖσι ἀφ' ἑαίειν.

Τὰδε μέντοι καὶ ὑπὲρ ἀγῶν. ἢ γὰρ πάννηχοι μὲν ἐγρήσασιν, μὴ δὲ δι' ἡμέρας εὐδῶσι, ἀτενέες δὲ τὸ ξύμπαν ἐῶσι, ὁφθαλμοὶ δὲ ὁκοῖον πὶ κέρας ἐσκήκωσι, βλησεῖζωνται δὲ, καὶ ὀξασκῶνται, ὑπνον αἰτέοισι καὶ ἡρεμῶν μηχόμεσθαι παρῳσι μὲν, ἀφ' ἑτῆς τὴν κεφαλῆς Τέγγειν, ροδίνας ἀκρήτι, ἢ 35 ἀμαρακίνας, ξυλὸν χυλὸν κιστὸν, ἢ ἐρύπλη, ἢ καὶ μελιλώτῃ ἐναφελήματι. Ἐπὶ μᾶλλον δὲ ὑπὸ πικρῶν, μῆκων ἀφελήματι ἐν λίπαϊ, ἐς τε τὸ τῆς κεφαλῆς

Φαλῆς ἔμβρεγμα, ἢ ὕδατι ἐς τὸ πρόσωπον ξὺν σπογγῇ. Ὑποπνεῖται ὃ χρεὶ
 καὶ αὐτὰς ὅλας, εἰ εἴεν νεοθρεπτεῖς, χλωρὰς τοῖσι ὑποκεφαλαίοισι. παχύνει γὰρ
 καὶ ὑγραίνει τὸ πνέσμα, ξηρὸν τε καὶ λεπτὸν ἐόν, καὶ ὁμίχλῳ τῇσι αἰσθήσεσι
 παρέχον· βαρὺ δὲ καὶ ἰσθῆς ὁμίχλη, ἥπερ ὕπνε δερχί. Ἦν δὲ μεζόνων δέων),
 5 καὶ αὐτὸ τὸ μυκάνιον ἐς τὰ μέτωπα ξυνὸ ὕδατι χρεῖν, ἥδὲ ὑπαλείφειν τὰς
 ῥίνας, καὶ ἐς τὰ ὦτα ἐγχρεῖν. Ὑψηλοφίη ποδῶν εὐαφής, ξυνὸ λίπαϊ· ψαῦσις
 τὴν κεφαλῆς. ἀνυπκὸν δὲ καὶ κνήσις, μάλιστα κροτάφων τε καὶ ὠτων· καὶ γὰρ καὶ
 τὰ θηρία ἐς ἀνάπαιλαν ὀφθαλμοῦ τε καὶ θυμῷ, κνήσι ὠτων τε καὶ κροτάφων,
 δάμνον). Ὑπνε δὲ ἀγῶρὰ ἐλάσσει καὶ τὰ ξυνηθεα. ναυπλῶ μὲν, ἢ ἐν ἀχάτω
 10 χατάκλσις, ἐν ὧν θαλάσῃ περὶφορῇ, ἐν ἀγῶνι ἡχοῦ, καὶ κυμάτων κύ-
 πος, ἀνέμων τε βόμβος, καὶ θαλάσσης ἐν πρὸς ὁδοῦ. μεσικῶ δὲ ἔπ, ἐπισμῆς
 αὐλῶν ἐφ' ἡσυχίᾳ, ψαλμὸς λύρης, ἢ πικτίδος, ἢ μελέτη παιδῶν συνὸ ὠδῇ.
 διδασκάλων δὲ, νηπιάων μύθων περὶ σμυλῆ. ἄλλοισι δὲ ἄλλα ὕπνε θελ-
 κτήρια.

15 Τοῖσι δὲ ὑποχόνδροισι, ἐν τῇ κοιλίᾳ, Ἐμβρέγματα, ἐν Ἐπιπλάσματι, ἢν
 φλεγμονὴ καὶ σκληρὴ ἐπαίρη). ἔλαιον ὀρυπετὲς ἐλαῖνης, μὴ αἰμῆς, ἐμβάλλειν·
 παχὺ γὰρ, καὶ γλίχρον, ἐν ἀλεαῖνον· τὸ δὲ ὡς χρεῖται ἐν φλεγμασίν. ἐνεήσθω
 δὲ ἐν αὐτῇ ἀνηθῶν, κόφυζα· ἀγαθὸν δὲ ὁμοῦ τὰ πάντα. Ἦν δὲ καὶ φύσις
 ἐνῇ, κυμίνε, καὶ σελίνε τῇς χειρῶν, ἥδὲ ὁκόσαι ἔξω ἐν φύσει ἀγῶρὰ, καὶ ἡ-
 20 τρον ἐνοήσαντα ἐμπάσσειν. Ἦν δὲ τὸ Ἡπρὶ πῶν πείσιν καὶ πῶν ὀδυμῶν ἰσχυρῇ,
 ἔλαιον μὲν ἔστω οἰσὺπῳ πιναρὸν δὲ τὸ οἶον· ἔλαιον δὲ, τὸ δὲ τὸ ὁμφακῶ, ἢ
 ῥόδιον· μέσγειν δὲ χρεὶ σφαιρὸν Ἑλληνικόν, ἢ Κρήτιον, καὶ ἐνεψέειν μελίλωτον,
 μέξωτά τε ἐς ἕνα κυλὸν τὰ πάντα, χαταιοῦν τὸ Ἡπρ. Σπληνὶ δὲ, τὸ ἔλαιον
 συνὸ ὅξει ἔστω· ἢ εἰ μέζον ἢ πρὶν δοσέει, ὀξύκρητον, ἐν ἀντὶ ἐξῶν σπογγῇ ἀπα-
 25 λή. μάλα γὰρ τοῖςδε ὁ Σπληνὶ χρεῖται τε ἐν πρηπύεται. Ἦν δὲ τὰ ὑποχόνδρια
 εἴσω ἢ, ἥδὲ ἀνω εἰσῆν), ἐν τὸ δέσμα περὶσπένει), ἀεῖται μὲν ἀντὶ τῷ λίπαῳ,
 ἢ ξυνὸ αὐτέῳ, παχὺ πικέριον ἴσον. κόφυζα δὲ ἔστω, καὶ λιθωμῶς, τὰ ἐνεψέ-
 ματα· καὶ ἀνηθῶν ὅσα ἀπερπύς.

Ἦν δὲ ὀππλάσσειν εὐχαμεῖν ἔπ, τοῖσι μὲν ἐλαίοισι τοῖσι αὐτέοισι χρεῖται ἐπὶ
 30 τοῖσι ὁμοίοισι· ὕλη δὲ, λίνε σπέρμα, καὶ πῆλις, καὶ ἀλητον κριθῆς λεπτόν. ἀγαθὸν
 δὲ καὶ κύαμος, ἐν ὁρόεος, ἢν ἐξοιδανῇ ἢ γαστρί. Κέγχρος δὲ φανχθείσαι ἐν μαρσού-
 ποισι, Πυρίσμα καὶ φον καὶ μαλθακόν· ἀληλεσμένη δὲ, καὶ Ἰδερώδεις, ξὺν μέ-
 λιτι, καὶ ἐλαίῳ, καὶ λίνε σπέρματι, Ἐπίπλασμα ἀγαθόν. Ἀνθὶ δὲ, ἐν βοταναῖς,
 καὶ σπέρματι, ἄσπῳ μοι ἐν τοῖσι Ἐμβρέγμασι λέλεκται, καὶ ἐν τοῖσι Ἐπι-
 35 πλάσμασι ἔστω τὰ ἑαυτά. Μέλι δὲ, ἐν συνὸ αὐτέοισι μὲν, ἀγαθὸν ἐς σύστασιν
 τῷ ξηρῷ, ἐν ἐς μίξιν τῷ ἀσχυρῷ, ἐν ὡς ἡ γέφυρα ἐς πολλὴν διαρκίαν. ἀγα-
 θὸν δὲ ἐν αὐτὸ μῆνον· ἐν Ἐπίπλασματι, ἡμίεφθον καὶ Ἐμβρεγμα, ξὺν πνί τῷ
 ὑγρῷ

ὕγραν λυθὲν· μαλθαξά, ἀλεῖναι, φυσεῖν δὲ ἔρῳ ἀγωγόν, πρηῖναι πρήσιας. Τάδε γὰρ καὶ μελίκρητον ποιεῖ ποθὲν, καὶ τατέων πλέονα καὶ κρέσσινα, εἰσω πῦρελθόν, δρεπείη, καὶ πνύμονι, δὲ θώρηκι, καὶ κοιλίῃ.

Συνεχέως δὲ τὸ κοιλίῳ ἐρεθίζων, βαλάνοισι, ἢ ἀλαχρείστοις, (ὁπῆνεσθαι γὰρ πολλὰ,) ἐς τε τὴν ὀλκὴν τῆς δὲ κεφαλῆς, αἰτὰρ ἡδὲ ἐς δια-
πνοίῳ τῆς ἐν τῇ θώρηκι ἀτμῆς, καὶ ἐκκρεῖν τὴν ἐν τῇ κοιλίῃ. Ἡν δὲ καὶ πολ-
λῶν ἡμερέων ἢ γαστρὸς ὁπῆναι, κλύζειν χρὴ μελικρήτῳ, δὲ ἐλαίῳ, δὲ ἵπτεω.

Ἡν δὲ μὴ ἀξίως ὑποκαταστῶσι αἱ τὴν φλεγμονῆς πρηδόνες, Σικύλῳ γέντα ἐν-
τάμνεν, ἔνθα ἂν ἡ φλεγμονὴ κραίνῃ καὶ μέζων ᾖ. μίλῳ δὲ, ἢ δδυτέρῳ, ὅπως
ἂν τὰ τε φλεγμαίνοντα σημάινῃ, δὲ ἡ διῶαμις κελύβῃ. αἰτὰρ δὲ τὸ πλῆθος
τῆς αἵματος τοῖσι δὲ τεκμαρτέον, ἀμετεῖν γὰρ Συγκοπῆς αἰτία. Εἰς μὲν ὧν
ἡμέρην μῖνον, ἢ δδυτέρῳ, Τέγγις ἢ ἐωυτή. ἐς δὲ τὴν τρίτῳ, κρησὶ ξυμὶ πη-
λίπαϊ τῆς Εμβρεγματῶν. Ἐπειτα Ἐπιδήματα ἐν φλεγμασίῃ μὲν, ἢν ἐπεῶσι,
ὑσώπῳ, πῆλις ἐφθὴ ἐν μελικρήτῳ, τερμίνθῃ δὲ φυτῇ ῥήτινῃ, κρηρῶς. τὰ δὲ
ἐλαία ὅπῃ τοῖσι αὐτέοισι τὰ ἐωυτά. Ἡν δὲ μὴ τατέοισι ἐπανή μινδὲν ἢ πῦρα-
φορῇ, κρηρῇ δὲ κεφαλῆς χεῖρ. ἡ μὲν μῆκισται εἶεν αἱ κόμῃ, τὰ παρῶντα ἐς
ἡμῶν· εἰ δὲ βραχυτέρας, ἐν χερσὶ. Ἐπειτα, μεσηγὺ ἀναλαβόντα τὴν διῶαμιν,
Σικύλῳ καὶ τὴν κορυφῆς παρῶντα ἄλλαν, ἡδὲ ἀφαιρέειν αἷμα. κέφῃ δὲ παρῶντα ἐς
τὰ μετάφρενα κεκολλήσθω.

Ἐπεὶ δὲ καὶ θώρηκα ἐν πάσῃσι τῇσι ὀξείῃσι νέουσι ἀκέεσθαι χρὴ, πάντι τὸν
κρίνοντα, ξὺν κρηρῇ, καὶ πνύμονι, παρῶντα μὲν ὑπὸ ἀνάγκης τῆς ἀναπνοῆς,
ἄλλοτε μὲν θερμῇ, ἄλλοτε δὲ ψυχρῇ· ἐπὶ δὲ ὑπὸ πυρετῷ καυσώδεσθαι, καὶ βη-
ρῶς, καὶ ὑγρῶν ποικίλης, καὶ νύκτων κοινωπῆς, δὲ σωματικῆς συμφορῆς, ὑπεζωκότος
τε καὶ ἀφροσύματῳ κακίης. (κρηρῇ γὰρ ἡ πάθη μέζων πὶ δεινόν, οὐ-
ποτε ἀκέεται.) ὅπῃ δὲ τοῖσι φρενιτικοῖσι, καὶ μάλα χρὴ τάδε μειλίσσειν. Πα-
ραφορῇ μὲν γὰρ μετεξέτεροις ἐκ πινος τὴν ἐν τῇ θώρηκι. ἀναπνοῇ, θερμῇ τε, καὶ
ξηρῇ δίψας ὀρεῖν· οὐκ εὐφορῶν πῦρ, τῇ πάντι ἐς θώρηκα ξυρρέειν. καὶ κα-
κίῃ μὲν, δὲ οἰκείῃ θάλπειος τετραμμένη. μέζων τε καὶ δυσφορετέρῃ ἢ δὲ
τῇ ἄλλων ἐς θώρηκα ξυμῶσις. ἄκρεα γὰρ ψυχρὰ, κεφαλῇ, πόδες τε, καὶ
χεῖρες· ὑπὲρ δὲ τῶνδε ὁ θώρηξ. Καὶ δέεται ὧν δρεπείν, ὑγρασίῃ, καὶ ψύξει.
Τέγγις μὲν ὧν, ἐλαίῳ ξὺν χαμαμύλῃ ἐφθῇ, ἢ νάρδῳ. ἴσως δὲ, δὲ σίραιος
Ἑλληνικός. Ἡν δὲ καὶ Ἐπιθέτοισι δὲν χεῖρας, φοίνικες ἐν οἶνῳ αἰσθητῶ δδυθέν-
τες, ἔπειτα λείῳ ἐς μάζαν τετραμμένοι, ξυμὶ νάρδῳ, ἀλφίτοις, οἰάνθῃ,
παρῶντα θώρηκι Ἐπίπλασμα. ψυχρὸν δὲ, καὶ μῆλα θλαδέντα ξυμὶ μασί-
χῃ, δὲ μελιλάτῳ· πάντα δὲ κρηρῇ, καὶ νάρδῳ, ἀναλαμβάνειν. Ἡν δὲ καὶ
Στόμαχον ἔχει νάρκη καὶ δόσοιτι, ἀψιδίς χυλόν, ἢ κόμην, τοῖσι δὲ ξυλλεαί-
νει. καὶ τῷδε ἐφθῇ ξὺν λίπαϊ καταιονεῖν τὸ ὑποχόνδριον. πίπσκειν δὲ καὶ
τὸ

τὸ δόποξεγμα, ἢ χυλὸν αὐτέα, παρὰ τὴν τροφήν, ὁκόσον κυάθους δύο ἔξ δόποξεγματος, ἢ κυάθον παρὰ ἑξ χυλῶν ξὺν ὕδατος κυάθους δύο. Ἡν δὲ ἡ Καῦσος ἔχη τὴν Στόμαχον, ὅτε δὲ τὴν κατασάσῃ τὴν νόσον, ἀλλ' αὐτὴ μένει, δὲ χυμῶν θριμμένων καὶ ἀλμυρῶν, ἢ ὑπὸ χολῆς, δακρυμύνης, καὶ διψεῖ αἰαινομύνης, ὡς ὑδρομυγές γάλα δοτέον ἐν τροφῇ, ὅσον ἡμικοτύλιον ἔξ γάλακτος ἐν ὕδατος κυάθῳ ἐνί. ῥυμφάνειν δὲ αὐτέα τὸ πλείστον, βραχὺ δὲ καὶ σὺν ἄρτω ἀναλίσκειν.

Ἡν δὲ καὶ Καῦσος ἔχη τὴν ἄνθρωπον, καὶ δίψος, καὶ δόποξιν, καὶ μανίην, καὶ ὀπισθυμνίαν ψυχρῶν ὕδατος, δίδοναι, μείον μὲν, ἢ ὁκόσον ἐν Καύσῃ νόσῳ, ἀνθὶ Φρενίπιδος· τῶνδε γὰρ ἀμφὶ τῇ νόσῳ ὁρῶντες χρῆ. δίδοναι ὦν, ὁκόσον ἐς
10 ὡμάχας ἅκον· ὀλίγον δὲ ἀπὸ κείων, βραχυπόται γὰρ οἱ Φρενιπικοί.

Ἡν δὲ καὶ ἐς Συγκοπὴν τρέπων, γίνεται γὰρ ἡ νόσος, τὴν μὲν γὰρ δυνάμιν λυομύνης, ἰδρῶτι δὲ χρομύνης τὰ ἄνθρωπον, πάντων δὲ ἐς τὸ ἐκτὸς πλὴν φορὴν ποιουμύνης τῶν ὑγρῶν, καὶ ἔξ τόνου λυομύνης, ἡ πνύματος· ἐς τε ἀκιδίῳ μὲν τὴν πᾶσφορῆν, δέον δὲ εἰς αἰτμόν λυθλίῳ καὶ ὑγρασίῳ τὴν ἄνθρωπον.
15 ἄλλα μὲν ἐστὶν οἷον, θρέψαι μὴν αἰκίως κατ' ἐσθίον, ἡ πάντῃ μέχει περᾶτων μολῆν, τόνῳ δὲ παρορῆσαι τόνον, καὶ πνύματα νεναρκομύνης ἐγγεῖραι, ψύξιν ἀλείψαι, σύψαι πλάδον, φερομύνης ἔξω ἡ ῥέοντων κρατῆσαι, ἡδὺς μὲν ὁσφραίνεσθαι ἐς ἡδονῇ, κραταῖος δὲ σφείξαι δυνάμιν ἐς ζώην, αἰστος δὲ μολίξαι θυμὸν ἐν πᾶσφορῇ. τάδε μέντοι ποτεῖς ἅμα πάντα πρῆσθαι· θυμὸν τε
20 γὰρ πρηνύονται μαλθαξί φρενῶν, ἡ ἔξ ἐσωτέων ἐς δυνάμιν τρέφον, αἰτὰρ ἡδὲ ἐσωτέοισι ἐμπνέουσι ἐς ἡδονῇ.

Πρῶτον μὲν ἡδὲ πολλὸν ἡκὴν χρόνον, ὃ τε πυρετὸς καὶ νόσος ἔη, αἰτὰρ ἡδὲ ἡ πᾶσφορῇ ἐς μώρωσιν τρέπεται, τὸ δὲ ὑποχόνδριον μὴ πολλὸν τι παρορῆσθαι, ἡ ὄγκῳ, φύσσει, σκληρίῳ, κεφαλὴν δὲ τὸ πλεόν ἔχη τῆς αἰτίας, χρῆ
25 τολμέοντα λείπειν, ἡδὲ κραταίοντι πολλὸν τι τὴν κεφαλῇ. ἡτε γὰρ ἔξ ὑγρῶν θήσεται, καὶ ἡ κεφαλὴν ἀφαισθῆσεται, ἡ τὸ ξύμπαν σκῆτος διητμήσθαι. Ὡς δὲ γὰρ τὸ μὲν ξηρὸν ἀμβλυώσεται, καὶ κραταίοντι δὲ τῆς ὁμίχλης ἡ αἰσθῆτος, ἡ δὲ γνώμη εὐσταθῆς ἡδὲ ἐμπεδὸς μέμνη. Τάδε μέντοι τὴν λύσις τὴν νόσον γνῶμασθαι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΛΗΘΑΡΓΙΚΩΝ.

Κεφ. β΄.

ΛΗΘΑΡΓΙΚΟΙΣΙ κατὰ κλίσιν, ἐν φωτὶ, καὶ παρὰ αὐτῶν. ζόφον γὰρ ἡ νόσος. ἡδὲ ἐν ἀλῇ μάλλον· ψύξιν γὰρ ἐμφύτος, ἡ αἰτία. Κοί-

Feb 16 1959
Dankesch

τη εὐαφής· τρώματα, τοιχογραφίη, ποικίλα πάντα, ὁκόσαι περ ἐρεθιστὰ
 ὄψιθ. Λαλιή· ψιλαφίη, ξυῖ πῆσι ποδῶν· πλμοί· κλισμοί. Ἡ βαδὺ κω-
 μα ἴσθ, ἐμβόησις· νεφιστὴ ὀργίλη· δέμμα, ἐφ' οἷσι δειμαίνει· παρσαγγε-
 λίη τῷ ὁκόσαι ἐπότῃ καὶ παρσεδόκεε. πάντα ἐς ἐργήροισι, ἐνδυπῶς τοῖσι Φρε-
 νιτικοῖσι.

Ἀμφὶ δὲ καὶ κενώσιος Ληθαργικῶν τάδε χεὶρ γινώσκειν. Ἡν μὲν ὅτε ἐτέ-
 ρης νόσε, ὁκοῖόν τι Φρενίποδθ, ἀφιδέξεται ἡ λήθη, φλέεα μὴ μὴ τάμνειν,
 μηδὲ ἀθρόον ποτὲν κενὸν αἷμα. Ὑποκλύζειν δὲ τὴν κοιλίην, μὴ ἔ' κοπρω-
 δεθ εἶνεκε μῆνον, ἀλλ' ὅπως τι καὶ ἀνωτὴν ἀνίστασθῃ, καὶ δὸτ' ἡ κεφαλῆς
 ὀχετθῇ. πλέον ὧν ἔστω ἀλῶν τε, ἔ' νίτῃ. ἀριστὸν δὲ, τῷ κλύσματος εἰ χάσ-
 εον ἐμπύοις· ψυχρὸν γὰρ τὸ χάτω ἐντερὸν Ληθαργικοῖσι, καὶ παρὸς ἐκκελσιν
 νεκρώδες. Ἡν δὲ μὴ ἐκ ἀφιδέξεται νόσε, ἀλλ' ἐαυτὴν ἀρχεται ὁ Λήθαργος,
 καὶ δοκέη πεπληθῆς ὁ νοσέων· ἡν μὲν αἵματος, φλέεα πὴν ἐπ' ἀγκῶνι τάμνειν. Ἡν
 δὲ φλέγματος ὑδατῶδεθ, ἔτε ἀλλαν χυμῶν, χαταίρειν χεὶρ κνεῶν σὺν τῇ
 πῖσιανῃ, ἡ ἐλλεβόρεα μέλανι ξυῖ μελικρήτω, παρὸς τῇσι δέχῃσι, λὺ μετρίως
 βάλῃ· λὺ δὲ μεζόνως, τῷ φαρμάκῃ, ἡ ἱερῆς χαλδομύρης, νήσθ διδόναι ὀλ-
 κῆς < β', ξυῖ μελικρήτῃ κωάδοις τελοῖ, καὶ παρμενίδωτα χαθήραθ. τότε
 διδόναι σπία, λὺ καρὸς ἡ· ἡν δὲ μὴ, εἰς τὴν ὀπῆσαν ἡμέρην ἡ τρεφῇ. Εὐ-
 χαρίη δὲ κοτε καὶ ἐν ἐασέει γίγνεται τῇς ἱερῆς ὀλκῆς < α', ὕδατι ἡ μελικρήτῃ
 λυομύρης, κωάδοις δύο.

Ἀτσοφίη χακόν, χακόν δὲ καὶ πολυτσοφίη· χεὶρ ὧν ὀλιγοσπῆ χρεῖσται ἐς
 ἐχάσιν ἡμέρην. ἀθρόον δὲ μὴ ἀσπτεῖν· ὑπομνήσιος τε γὰρ ἡσ' ἀλῆς τῷ συ-
 μάχῃ χρεῖθ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέρην. Ἀτὰρ καὶ ἡ τρεφῇ ἔστω λεπίνωσι, καὶ
 ἀφχωρητικῇ, ἐν ζωμοῖσι μᾶλλον, ἡ ὀσπριοῖσι, ἀλεκτοειδῶν, κεγχρίδων· λι-
 νοζώσθ δὲ ξυνεψειδῶ, καὶ ὅθθ' ὅτ' ἀφχέσθ. Καὶ τοῖσι δὲ χυλοῖσι ἐμβάλ-
 λειν, εἰ ποὶ δέοι χυλῶ χρεῖσται πῖσιανῃς, εὐπσοον, ἡδὲ ἔρῳ ἀγωνόν, μάρα-
 θρον, ἡδὲ σέλινον, τὰ λαρχα, ἡ τετέων τῷς χαρπῆς. ἀγαθὸν ὃ καὶ παρῶσιν
 τῇ δειμνίτῃ, καὶ κωάμῃ ξυῖ ἐλαίῳ καὶ γάρῳ. ἀριστὸν δὲ ἔ' κώμπον γλυ-
 κῷ, ξυῖ κωάμῃ, φυσεῶν ἡδὲ ἔρῳ. ἐρεθιστικὸν γὰρ ἡ κώστις, ἡδὲ γαστήρ, ἐν πύ-
 σῃ τῇ νόσῳ.

Τέγγεις τῇς κεφαλῆς, αἵπῃ καὶ τοῖσι Φρενιτικοῖσι. ἀμφοῖν γὰρ αἱ αἰ-
 σήσιες πλέαι γίγνον' αἰτμῶν, αἱ ἀπελαύνειν χεὶρ ψύξει καὶ σὺψι, ροδίω, ἔ'
 κωσθ χυλῶ, ἡ ὀξυμύζειν ἐς ἀφπινῶν τοῖσι λεπίνωσι, οἷον ἐρπύλλῳ, ὅθθ' εἰ
 σὺν τῷ ροδίῳ. Ἡν ὃ καὶ νύκτωρ πόνος ἔη, ἔ' ψύξις ὅλα, πολλὸν ὃ μᾶλλον ἀκρέων,
 τῷ χατορίῳ ξυῖ ἀνηθίνῳ λιπαμένῳ ἡδὲ τέγγειν τὴν κεφαλῇ καὶ αὐχένα,
 καὶ ἡ ῥάχιν χεῖν τῷ αἰπῷ, ξὺν λίπαι σικωνίῳ, ἡ γλαυκίῳ, ἡ παλαιῷ· ξυγ-
 χεῖν ὃ καὶ τὸ χεῖρ δὸτ' ὅτ' ὤμων, καὶ τὸ πόδε δὸτ' ὅτ' βυβάωνων. Τοῖσι

δὲ μέντοι καὶ πλὴν κύστιν καταιοεῖν, καὶ ὡς νύδρον πάχυσαν, καὶ ὡς ἔρων ὁδὸν
 χάμνωσαν, ἀτὰρ καὶ τῇ θριμύτῃ τῶν χυμῶν ἀχθομύβην· χολώδεα γὰρ τὰ ἔρα.
 Ἦν δὲ μέζων ὁ τρέμῳ ἦν, καὶ κίνδυνῳ σπασμῷ, καὶ σικνωσίνῃ εἰς πλὴν κε-
 φαλῶν ὑπὸ ἀνάγκης χρεέεα. ὀλίγη δὲ ἦτο ἡ κρίσις. Ἦν δὲ καὶ φλεγμασία
 5 τῶν ὑποχονδρίων ἐῷσι, καὶ πηήσιες, καὶ φύσαι, καὶ ἀετῆσιες δὲ δέματος, ἡ κοί-
 λον γίγνηται, εἴσω εἰςουμύβῃ δὲ ὑποχονδρίαις, Εμβρέγματα, καὶ Επιπλάσμα-
 τα, ὁκόσαι μοι ἐν Φρενιτικοῖσι λέλεκ'.

Συκίη ἦκιστα χρεέεα, ἦν δὲ Φρενίτιδος ἐῷσι. εὐτολμότερον δὲ, λὺ δὲ χεχῆ-
 ρεν ἡ νῆσος εἰσάλλη. Ἦν δὲ γλῶσσα μελαίνηται, καὶ ὄγκῳ ἐν τοῖσι ὑποχον-
 10 δρίοισι σημάνη, ὑπὸ ἀνάγκης τῇ Συκίῃ χρεέεα. Επὶ δὲ τῷ πρὸς τῷ μήκει δὲ
 χρεῖνα κενωθήσεται τῇσι αἰδήσεσι, τὰλλα δὲ εὐπετέστερον φέρη, τῇ κορυφῇ τῇ
 κεφαλῇς πρὸς ἀλλήν. ἄλυπον γὰρ τῇ δυνάμει τὸ ἐντὸς κενόν.

Αγνὴν τε φύσας, ἀνω τε, καὶ χάτω· φύσεων γὰρ συναγωγὸν Λήθαργος, ἔ-
 ἐν τῇσι κοιλίησι, καὶ ἐν τῷ ὅλῳ σκηνεῖ, δεργῇ, καὶ νωδίῃ, καὶ ἀψυχῇ· ἀψυ-
 15 πιδυτικὸν δὲ κίνησις, ἡδὲ ἐρρήγοσις. Διαχρίειν αὖν, πῆχανον χλωρὸν τεί-
 λοντα ξυμὸν μέλιτι ἔνι τῷ. ἀγωγὸν τέ ἐστι μᾶλλον φύσεων ξυμὸν τέοισι καὶ περ-
 μίνθῃ ρήτινις μέρῳ ἐν. Καὶ Πυρήν παροκλητικὴ φύσεων, ἡ πικροῖσι θερ-
 μοῖσι ἐρείοις, τσηχέσι παλαιοῖσι ράκεσι, ἡ σπογγῇ ξὺν ὕδατι, ἐν ὕδατι, ἐν ὕδατι,
 ἡ οὐρανόν, ἡ γλῆχον, ἡ ρυτὴν ἐφίται. Αἱ τοὶ δ' ἂν φύσας ἡδὲ ὁκόσαι πρὸς τῷ
 20 σιτίῳ πίεται, τάς τε καὶ φλέγμα καὶ χολῶν ἐν τοῖσι ἐντέροις καὶ σωμαχῶ
 ἀγὰ· ὕδατι ἐν μελικρήτῳ ἐφίται, δίκταμον τὸ Κρητικόν, οὐρανόν. θριμεία
 μὲν, ἀγωγὰ δὲ, αἰδήσις, ἀγρωσις· τάδε μέντοι καὶ φύσεων, καὶ ἔρων κα-
 ταρρήκλιχα.

Ἦν δὲ τρέμος χειρῶν καὶ κεφαλῇς ἦν, κατῴριον πίσκειν δραχμῇς ὁλ-
 25 κῆς ἡμῶν, ξυμὸν μελικρήτῳ κυάδοις τελῶ, ἐς ἡμέρας πλεῦνας. Ἦν δὲ μὴ πῆν
 τόδε, ἐκτὸς ξυμφορῆς ξὺν ἐλαίῳ, ἐνθα πῆχανον ἐνεζέει, κυάδοις τελῶ. Τὸ
 δὲ διπλόν ἐς τὸ χάτω ἐντέρον ἐγγχεῖν, καὶ τόδε ἐς πλεῦνας ἡμέρας. Μετὰ δὲ
 τὸ ἐκ τῶν ξυμφορῶν, (φύσας γὰρ ἀγὰ ἀνω τε καὶ χάτω, μετεξετέροις
 δὲ καὶ ἔρα καὶ κόπρις,) λὺ δὲ πορὴν ἐς τὸ πᾶν ἀγᾶθον ἦκη, ἀπσομα ἡδὲ
 30 κραταὰ τὰ νύδρα γίγνηται, καὶ τὰς ἐξίας ἐς τὸ θερμόν καὶ ξηρὸν ἀλλοιοῖ,
 καὶ τὰς καταστάσις τῷ νύδρῳ τρέπῃ. Αἰετοῖν δὲ καὶ ἐς τὰς ῥίνας ἐμφυσῇ,
 καὶ γὰρ καὶ τῇδε πιδυμάτων καταρρήκλικόν πιαρμῶσι καὶ ὁκοῖον πὶ κύστις
 ἀγωγὸν ἔρων, καὶ ρὶν μύξης. πηήσις δὲ θερμὴ παροσις τάδε, καὶ τῷ ἄλ-
 λων τῇ πιαρμῶν κρέον, πεπέρῃ, ἐλλεόρῃ, σερῇ, εὐφορέῃ· τάδε γὰρ
 35 ἐς πλὴν πρὸς τὴν πιδυμῶν δῖον ἀπνεία, ἔκταρ κλιχα τῇ κεφαλῇς τε καὶ
 αἰδήσι. ἐκ παροσῶν δὲ τὸ κατῴριον ἀλεάνει, κεφαλῇσι δὲ καὶ ἄλ-
 λως ξυμφορῇ, ὅπως τὰ νύδρα πάντα ἐντέρον ἀεὶ φέεται· νύδρῳ δὲ νύδρῳ

χαστέον ἰππείον. Ἀλλὰ ζυμίσγειν τόδε τῷ γεγραμμένῳ πνί, ἢ πσι, ὅκ ἀρχεῖ. ἦν γὰρ μῆ, μὴ ἀνίχα μὲν κεφαλῇ ζυμίστῃς τασάξαι, ἐς μακρὸν δὲ πνὶ θέρμην εἰσάψαι, ὑγρῆναι πνὶ ρίνα περικλῆσθαι. Οσμαι, θριμῆναι μὲν ἐς αἰδοῖσιν, ἐς δύναμιν δὲ θέρμην· ὁκοῖον αὐτὸ τὸ χαστέον, ἢ δύμῃσα, ἢ γλήχον, ἢ δύμῃ, χλωρὰ, ἢ ξηρὰ δουθέντα ὄξει. 5

Δειμῶν φαρμάκων χρίσεις κτ' τῷ ποδῶν καὶ γενάτων. ὕλη δὲ ἔστω ἀλεαίνουσα, καὶ δάκνουσα ἐκ περσιστοῦ· ἀμφοῖν γὰρ χρέεσθαι Ληθαργικοῖσι, ἐς θάλασσαν, καὶ ἐργήροισιν. Τὰ περσῆα μὲν ὦν καὶ κνίδη μαρίζουν τὰ σκέλεα· περσίξουσα γὰρ ἡ ἀχρη ὅκ ἐς πολλὸν μὲν ἀφαιρέει, ἄλυτον δὲ ὁδαξισμὸν καὶ πόον ἐνδοδοῖ, μετεῖως δὲ ἐρεθίζει τε, καὶ πρῶιδόσκει, καὶ 10 θερμασίην προκαλέει. Ἡν δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἐθελήσης τάδε τοι γίνεσθαι, λιμνήσιδος ἢ δ' εὐφορέϊα ἴσα ζῶν λίπαι γλυκύνῃ χρίειν ἄριστον, καὶ σκύλλης ὡμῆς λεπτοῖσι ἐκτεῖλαι. χρεὶ δὲ δοσιμάξαντα τῷ μελέων τὸ ἐλαιώδες· ἀδνηκτὸν γὰρ πᾶν θριμνὸν ζῶν λίπαι, ἦν μὴ φαρμακώδες, ἢ κυπρίνῃ, ἢ γλυκύνῃ, ἢ σικυωνίῃ. Ἡν δὲ ἐπὶ τετέοισιν ἔπ βαδὺ κῶμα ἴχρη, σίκυον χρεὶ τ' ἀγρίον ζῶν ὄξει τσίψαντα, σπήπιος 15 ἴση μίξις ζυμίσθητα, πθῆναι. θριμνὸν δὲ τὸ ἐπίπλασμα, καὶ ὠκέως ἐρυθῆματα ἐνδοξόν, ὠκέως δὲ οἰδαλεπθῆναι. εἰ κίνδυμος δὲ φλυκταίνουσι δὲ τρωμάτων, ζυνεχέως ἐπαίρειν τὸ ἐπίπλασμα, καθοξέοντα μὴ τι τετέων ζυμῆν. Τάδε μὲν ὦν, ἐς τὸ νοῆς καὶ νεκρῶδες αὐτέα· καὶ ἐς πάντα καμρὸν, πλὴν τῇσι ἐσβολῇσι τῷ πρῶξουσιν. 20

Ἡν δὲ ἀναφῆρη μὲν ἦδη τ' αἰδοῖσιν, βάρεσθαι μὲν π θπὶ τ' κεφαλῆς, δὲ ἥχος, ἢ βόμβος ἔη, καὶ ἀφ' ὧ σῶματος ἀγειν φλέγμα· μαρίζουν τὰ περσῆα ἐς μάσποισιν δίδόντα, ὡς ζυνεχῆς δοσιπύοι· ἔπειτα δὲ αὐτοῖς, ἀσαφίδος ἀγρίης, κόκκῃς δὲ τ' κνίδης· πάντων δὲ μάλιστα, σινήπιος, ὅτι τε ζυνήγης, αἰτάρ ἡδὲ ὅτι τ' ἄλλων μᾶλλον τόδε φλεγμάτων ἀγαθόν. Κτ' ἢ χαταπῆ τις ἐκὼν, ἰχθὺν ἢ 25 τὰ ἐν τῷ σωματι λῦσαι, δυνατὸν δὲ καὶ ὑγρῆναι ρασέρεα, δὲ φύσας ἀγαθῆν. καὶ γὰρ μὰ κοτε ἐκ ζυντυχῆς τάδε ζυνέει, χαταπίνοντος δὲ ἀνθρώπου κτ' γνώμην τ' ἐμὴν. Ἀγαθὴ δὲ διδάσκαλος ἡ πείρη· χρεὶ δὲ καὶ αὐτὸν περῆν· εὐλασίῃ γὰρ ἀπειρεῖν.

Χρεὶ δὲ καὶ πνὶ κεφαλῇ, μτ' πνὶ καρὶν πνὶ ἐν χρω, λὺ μὴ μέγα ἡδε 30 ἀνύη, ζυρεῖν ἐς ἀφροῦν. Ἀτὰρ ἡδὲ ἐς φαρμάκων θριμῶν χρίσιν, δὲ ἀφ' ὧ λημνίσθαι, ἢ ὕδαρ, ἢ θαψίλῃ, ἢ σνήπι ὑγρὸν εἰς ὕδατος ζυνὸν ἀετῶ διπλῶ ἐς τεύχον ἐγχρίσαντα, ἐμπλάσσειν πνὶ κεφαλῇ. φυλάξοντα δὲ ἐς ὥρην μέν, εὐκαμρῇ σπόγγοισι θερμοῖσι πυρεῖν.

Οὐκ ἀνωφελές δὲ καὶ λείν, ἡδὲ πάντων μὲν ἢ τ' γε πλείων καὶ καμρῶν τ' 35 ἐς τ' ἔσσαν λελυμμένων, τῆς δὲ τωδῆς μενέσης· εὐτε καὶ αἰώρης χρέος, δὲ τσίψιος, καὶ πᾶσις περσῆς καλῆσι.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α
Μ Α Ρ Α Σ Μ Ο Υ.

Κεφ. γ΄.

ΤΟΙΣΙ ᾗ μέντοι, κῆν Μαρασμός ἐστι, δὲ γένει γάσσον, ἰόντα ἐπὶ λευκὰ,
καὶ καύσιας. Μαρασμοῦ μέντοι ἔστι γάλα ὑπέρλοισ, καὶ θρέψαι, καὶ
ἀλειῦναι, ἔστι ὑγρῶν γαστέρα, καὶ κύστιν πεπνῆναι. Ατὰρ ἡ δὲ Κατόχως ταυτὰ
ξυμφέρουσι. ὁμοίη γὰρ καὶ ἡ ἐαυτῇ τῶνδε τῶν νόσων ἡ ἰδέη. Καστέρειον ᾗ τετέοισι
κασιμώτερόν τε καὶ εὐμψέστερον, πῶν τε, καὶ χρεῖσταις, ἔστι ἐς τὸ ἐντερον ὀνέσθαι.
Τῆσι δὲ γυναιξὶ ὁκοῖα τετέοισι ἵκετα πάντα διὰ τὴν Ἰστέης γίγνεται, ἐν τοῖσι
Γυναικείοισι λελέξεται.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α
Α Π Ο Π Λ Η Ξ Ι Η Σ.

Κεφ. δ΄.

* * * * Αποπληξίη ἰσχυρὴ μὲν ἐστίν, ἅπαντα γὰρ ἔσσι νεκρώδεις. ὡς καὶ
ὁ νοσέων γυναικὸς ἦ, τοῖσιν τε ζύνητες τὸ πάθος· ἐστὶ γὰρ ἀεζήγονται, τῷ τε
μεγέθει ἔστι κακὸν, καὶ τῇ τῇ ἡλικίᾳ, ξυμφορῇ. Οὕτως ᾗ τεκμαστέα τὰ μεγέθη,
ἀεζόθεν μοι λέλεκται. Ἦν ᾗ νεηνίης, ἀδενῆς Αποπληξίη πέλει, ἡ δὲ καὶ ἐστὶν ἡ
διον, περὶ δὲ ὧν. Ἰσφόρον τῷ οὖν ὑπέρλοισ, ὡς μεγάλῳ παθεῖ μέγα βοή-
θημα, Φλεβοτομή, ὡς μὴ τις ἐς ἀμαρτωλῶν ἐστὶν ἔστι πλήρης. Δυσέκμαρτον
δὲ τὸ μέγεθος. ἦν τε γὰρ σμικρὸν πλέον ἀφελῆς, ἀεζοπέπνιξας τὸ ἄνθρωπον· ἐς
γὰρ τὸ ζῆν τετέοισι καὶ τὸ σμικρὸν αἷμα δυνατώτατον, καὶ ἡ ἀλήθεια τῇ ζωῇ τε
σκήνηται, καὶ τῇ τρεφῇ, ἐόν. ἦν τε μείον τῇ αἱμῇ, ἀεζόθεν μέγα ὀνησις ἀπὸ με-
γάλου ἀκέραι· ἐπὶ γὰρ ἡ αἱμία μίμνηται. Κεζόσον ᾗ, ἐς τὸ ἔλαστον ἀμαρτάνειν.
ὡς γὰρ καὶ δοκέη μὴ ὀνέσθαι, χρῆσται δὲ τινες ὑποφάσιες γίγνονται, αὐτῆς
ἐπιταπύμεναι φλέβα. Τάμνειν δὲ τὴν ἐν τῇ κοίλῳ τῇ ἀγκυλῇ· εὐροῖται
γὰρ ἡ δὲ ἐν τῇ λαυῇ. Ξυτεκμαστέαται ᾗ, ἐν τῇ σμικρῇ Αποπληξίᾳ, καὶ τὰ
Πάρεστι μέγεθος, εἰ ἐπὶ δεινότητι, ἢ δεξιά, ἢ Πάρεστι· διὰ γὰρ τῇ ὑγερῶν, ὡς
ἐπὶ εἰπῶν, τὴν ἀφαίρεσιν χρῆναι ποιεῖν· τῇδε γὰρ τὸ αἷμα εὐροῖται, τῇδε καὶ
ἡ ἀποχέτωσις διὰ τῇ σπινῶν. Ἦν τῷ ὧν ἄνδρῳ φλεβεῖς ἀεζοφάσιος Απο-

πληκτοι γίνωνται, ὥδε καὶ συλλογίζεσθαι ἀμφὶ τῆς ἀφαιρέσεως. Ἦν δὲ ἀπὸ πληγῆς, ἢ καταφορῆς, ἢ πύσης ξυμῆς, καὶ ἀναβάλλεσθαι. μετεξετέρεσι δὲ τὸδε μένον ἐς ἄκρον ἢ δὲ ζωὴν ἤκεσεν.

Ἦν δὲ μὴ δόκηται μένειν φλέβα, ψύξειτο πολλῆς, ἢ νάρκης, καὶ ἀναιδήσιτο ἀμφιγύσης τὸν ἄνθρωπον, ὑποκλύζειν ἐς κένωσιν τὸ πλήθος τῆς ἐν τοῖσι σπέντεσι, (τὰ πολλὰ γὰρ ὑπὸ ἀδδηφάγης ἢ οἰοφλυγῆς Παραπληγῆς γίνονται,) καὶ ἐς τὸ ἀνίστασθαι τῆς κεφαλῆς ἀμφοτέρων χυμῶν. Ἔστω δὲ τὸ κλύσμα θριμνὸν, καὶ φλεγμάτων ἢ χαλῆς ἀγῶν, ὡς μὴ ἵντες ἔχουν μένον, ἀλλὰ ἢ εὐφόρειον, ὅσον ὀλκῆς τριόβολον, ἐς τὸδε ζυμῆτες πλῆθος τὸ κλύσμα, καὶ κολοκύνθιδος τὸ ἐντὸς, ἢ κενταυρίου τὸ κόμης ἀφεψήματ' ἐς ἑλαιον ἢ ὕδωρ. Ἀρῖστον δὲ κλύσμα, καὶ τὸ τοῖόνδε. μέλι τὸ ζυμῆτες, καὶ πήρανον ξυνὸν λίπαι, ἐψηθὲν, καὶ τερμίνθου δένδρεος τὸ ῥητίνης, καὶ ἀλῶν ἀντὶ ἵντες, καὶ ὑσώπης ἐψήματ'.

Καὶ ὡς ἐκ τῶνδε μικρὸν ἀνέγρηται ὁ ἄνθρωπος, ἢ κανέον μύρον τοῖσι πυρετοῖσι, ἢ αἰθανόμυρος ἀπὸ τῆς ἀναιδησιγῆς, ἢ εὐσφυξίνη γήρυτο, ἢ ὅπως τὸ πρὸς ἄνθρωπον εὐσημον ἢ, εὐελπιν καὶ ἔμμεσαι, ἢ δὲ δὲ γένειν εὐτολμότερον. Κρατύναντα ὧν μεσιγὴ τὴν δυνάμιν, τῆς ἱερῆς τὸ καθαγιαστικὸν διδόναι νήσει, μάλιστα μὲν τὸ πᾶν τὸ πόσιον. εἰ δὲ κάλυμα ἢ δυνάμεις ἔσθαι, ἐς τὸ ἡμισυ, σὺν μελικρήτει. Καὶ κατέειπεν αὐτὸν, ἐν δὲ φρονέοντα ἀνάκλητον, ἀτέλεσμα μὲν αἰσθέντων τῶν φερόντων ἀναπαύοντα δὲ ζυμεχέας, ἀλλὰ τὸ ἀκοπον. Κῆν μύρον ἢ γαστρὸς εὐρώως ὑποφέρειν, δέχεσθαι. Ἦν δὲ μὴ, ὕδωρ ἢ μελικρήτον πιπίσκειν, ὅσον κῶδαις δύο. Ἦν δὲ καὶ καυτὴ μὲν ἐλθὼν τῇσι καθαίρειται, μὴ δὲ ποτὲ πεινῇ. ἢ τε ἐνταῖς ἐς ἐργήγοισιν ἔχθαι τὴν ζώπυριν, καὶ ὁ τὸ φλεγμάτων ἔμετος τὸ αἰτίον τὸ νέσει ἀγῶ. Αἰσθῆσι δὲ, ἢ κεφαλῆς, καὶ νόσων καθαγιαστικόν, ἢ ἱερὴ τὸ φάρμακον. Ἀμφὶ μὲν ὧν κενώσιτο παντοῖς, τὸ ἐν δὲ χαλῆς, ἄλλως. 25

Ὅλον δὲ καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐρίοισι εἰλίξασθαι, καταμονεῖν λίπαι σικωνίῳ, ἢ γλυκύνῳ παλαιῷ, ἢ εἰδὲ ἐκείνῳ, ἢ ξυμπάντεσι ξυμμεμιγμένοισι. Ἀρῖστον δὲ κηροῦ μικρὸν ἐντίκειν, ἐς πύχυν τῆς ἀλειφάτων. ποιέει δὲ καὶ διωατωτέρεον τῶνδε, ἐμπάσσειν δὲ καὶ ἵντες ἢ πεπέρεσθαι. ἔστω δὲ λεπτὰ, σπέντεν κρησέρη. Μέγα δὲ ἐς δυνάμιν τῆς Παρέτων καὶ τὸ καθαίρειν καὶ ἀλειμμα, ξυνὸν πᾶσι λίπαι τὸ εἰρημνύον πολλὸν δὲ δυνατώτερον, καὶ πιπίσκειν ξυνὸν μελικρήτει. τὸ δὲ πλῆθος, ὁκόσον ὅτι Δηγαγεκῶν ἴσμεν. Ξυντεκμαίρεσθαι δὲ καὶ τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν γνάμην τὸ νοσέοντα, εἰ πῶς ἐς πλῆθος ἡμέρας ἔτοιμον. Ἔστι δὲ καὶ Χείσματα κρέοντα τὸ Τέγγει, εὐφορέσει τε, καὶ δυνατώτερα. ἔπειτα γὰρ ἀφαιρέσειν ἐς τὸ τὸ σπέντεν αἶμα. ἄχρηστον γὰρ τοῖσι καμνέσι τὸ τοῖόνδε, εἰ 35 ἀφαιρέσεται τὸ σπέντεν, ἐς τε τὰ ζυντακέντα, ὑπὸ τε τῆς ἀλῆς ἀνέποδον. ἀλλὰ καὶ τὸ αἰδίον αὐτέων ὀνήσιον, ἀφαιρέσει γὰρ ὁ Τέγγης. Ἰλη δὲ ἀλειφάτων μὲν

μὲν, ὁκόσα μοι λέλεκται. ἔν αὐτέοις ὃ, καστέον, ῥήπην τεμνόντα ἔδει-
 θεῖται· εὐφορέϊα, λιμνήσιδος, πυρέθρα, ἴσα· πεπέρειται, χαλδάνης, ἐς ἡμισυ
 ἔν ἰνση Αἰγυπία, τεμπλάσιον· κηρῶ, ὁκόσον ἐς σύστασιν ὑγρῶ. Πολλὸν ὃ
 τετέων φαρμακίη ποικιλοτέρη, καὶ πλέον, καὶ ἰδίη λέλεκται. Επιπλάσματα,
 5 τῇσι σκληρόησι, καὶ τῇσι ἐντάσει τῷ μερέων, ὀπιθετέον. ὕλη ὃ, λίνυ ἀπέρμα,
 πῆλιν, ἄλπητον κελύβιον, μέλι· ἔλαιον, ἐνθα πύγανον ἢ ἀνηθον ἐξέθη· ἀλ-
 θαιῆς ῥίζα κοπέστα, καὶ ἐν μελικρήτῳ ἐψηθῆστα, ὥστε κηρεϊδὴς γυμάς. ἔστω ὃ
 εὐαφία καὶ παρορηία τῇ ζυσάσι. Ἦν μὲν ὧν ἄπυρρι ἐῶσι ἐπὶ, ἢ σμικρὸν
 ὀπιπυρεταίνωσι, τάδε χρὴ πρήσσειν, ὅσα ἀλεγχίζοντα τῷ ἴεμιν.

10 Ἦν ὃ πυρετοὶ ὀξέες ἐῶσι, καὶ ἡ ἄλλη νῆσος σμικροτέρη τῶνδε φαίηται, καὶ
 ἐς τὸ κίνδυνον οἶδε ζωεπείγῃσι, παρὸς τῆςδε χρὴ τὴν διαίταν καὶ τὴν ἄλλην πε-
 ραπέειν ἀρμόζεσθαι. Τροφῆσι τε οὖν, τελείως λεπτῇσι, εὐπέπτοις, χρέεσθαι· καὶ
 τῇ εὐκαιρῇ παρορεκτέον νῦν μᾶλλον· καὶ τὰς παρορεκτέων ὑποσέλλεσθαι ἐς
 πῦσιν ἰνσηῖν· ὅ τὸ ζύμπαν τοῖσι πυρετοῖσι παρορεκτέσθαι χρὴ.

15 Ἦν ὃ παρῶν περὶ κηρῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν αἰτῇ ἰχθὺς, Σικυλίω χρὴ ἐς
 τὸ ἰόνον προσβάλλοντα, αἰμάσσειν ἀφειδέως. ὅ γὰρ φλεβοτομῆς ὀνίνησι μᾶλ-
 λον, καὶ τὰς δυνάμεις ὅσα ἀφαιρέσει. Πεπέρειται ὃ, μεσηγὺ τῷ ὁμοπλατέων, κα-
 φη, πηξάτω, ἐς ἀνίστασιν τὸ ἐν τῷ ἰνῳ.

Παρελύθη κατὰ καὶ Κατάποσις, ἥπερ μένη Αποπλήκτοις ἀλχαρὸς ὅτι σωπι-
 20 ρίης, ἐς τε τὸ τὴν τροφῆς κατὰποσιν, ὅ ἐς τὸ τὴν φαρμάκων πάροδον. Οὐ γὰρ
 ἀποφῆς ὅτι λιμὴ κίνδυνος μένον, ἀλλὰ ὅτι βηχὴς, καὶ δυσανόιης, ὅτι πύξις.
 καὶ γὰρ ἐγγεῖται πρὸς τὸ σῶμα ὑγρὸν σίτον, ἐς τὸ δρεμῆν ὑπορρέει, ἔτε τῷ
 παρῶν μῶν ζυμπιόντων ἐς τὸ ὥσμων τῷ σίτῳ, ἔτε τὸ ὀπιγλωπίδος ὀνίζεσις
 ἐς τὸ ἐῶντος ἐδρην, ἥπερ ὀπῆμα τῆς δρεμῆς πέφυκε. Χρὴ ὧν, μελικρήτον ἢ
 25 χυλὸν ἐγγεῖναι, μυστῇ μακρῇ, ὑποαίρειντα ὑπὲρ τῆς δρεμῆς, ἐς τὸ σῶμα-
 χον ἐγγεῖναι· τόδε γὰρ ἐπὶ ἐς κατὰποσιν ὑποαίρει. Εἰ ὃ ὁ νοσῶν ἐς ὀλεθρον εἶη
 ὑστατον, ὃ ὃ ἀνὴρ σὺν τῇ ἀναπνοῇ πύγῃ, τόνδε ἀνὴρα καὶ τὴν ἀνθερώνα περ-
 μάσσειν χρίειν τε, καὶ πυρεῖν. Ματαιόπονοι ὃ, καὶ αἰδῆτες, ὁκόσοι Σικυλῆς ἐς τὴν
 ἀνθερώνα παρορεκτέσθαι, ἐς εὐρύπτῳ ἔσμάχα· ὅ γὰρ ἀφασίται· χρέος ἐς
 30 ἐνθεσιν τῆς τροφῆς, ἀλλὰ ζυμπιόντων ἐς κατὰποσιν. Πεσοδιασέλλῃ ὃ Σι-
 κυλῇ· καὶ κατὰποσιν ἴελη, ὀπῆα τῇ δρεμῇ τε ὅ ἀντολῇ· ἐπανέειναι ὃ χρὴ,
 ἐς τὸ παρῶν τῆς κατὰποσιν. παρὸς δὲ τετέοις, τὴν δρεμῇ πληροῖ, ἐς
 κίνδυνον δρεμῆς. Αἰ· ὅδ', εἰ ἐνθα καὶ ἐνθα ἔβρογχα θαιῆς, ἀνθῆα
 μῶς γὰρ, καὶ ἰνῶν, καὶ τέοντες, ὅτι φλέες, ὀπῆσθαι ἔσσι αὐτέα.

35 Κῶσις δὲ, ὅ τὸ χαλκὸν ἀνθῆα, ἄλλοτε μὲν ἐς ἔκκλεισιν ἀφῆται, ὅ ἐπὶ τῷ
 παρῶν αἰεὶ ἔοντα πύγῃ· κῶσις ὃ καὶ ἐς ὄγκον μέγιστον αἰφύεται. ἄλλοτε ὃ,
 ἐς κατὰποσιν αὐτέων· ἀφῆται γὰρ τὰ παρῶν, ὡς δὲ ἀφύχων. Εἶναι ὧν ἐς μὲν

τὴν Κύστιν τῇ Κατῆραι ἀεράτω ὅσα εὐτολμον χρέεσθαι· κίνδυνος γὰρ σφα-
κελίῃ τῇ Κύστι, ἢ δὲ Σπασμὸν διδόναι τῇ ἀνθρώπῳ. Ὑποκλύζειν δὲ, μὴ πολλὰ
πληθεῖ ὧς χυλῶ, κρέουσιν. καὶ ἐκκαταρῶν τὸ ἐντερον, προσενιέναι ξὺν ἐλαίῳ
κασύμον. Ἐλπίς δὲ μέση, καὶ πάντων ὁμῶς τῶν Παρέτων, καὶ ἰδίῃ τῶν μερέων, ἢ εἰς
ἐλαιον ἐνίῃσις. ὁ δὲ τρέπτει αὐτῆς ἐν τοῖσι Χερνίοισι εἰρήσῃ. 5

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΥ

ΕΠΙΛΗΠΤΙΚΩΝ.

Κεφ. ε'.

ΤΗΣ Ἐπιληψίης ὁλεθρία μὲν ἡ παρῶσις κατάπῃσις, ἣν ὀξέως εἰσάλλῃ 10
ἡ νῆσος. ἔκτεινε γὰρ κοτε καὶ ἡμέρη μίῃ. Κινδυνώδεις δὲ ἔσσι οἱ ἐν τῇσι
παρῶσισι παρῶσις. ἀλλὰ τὰδε μὲν ὧν, ἔσσι ἐν τοῖσι ὀξέσι καταγράφῃαι ἡ
Ἐπιληψία. Ἦν δὲ ἐς μελέτην μὲν ἦκη τῇ κακῇ ἀνθρώπῳ, ἡ δὲ νῆσος ἀπελ-
εμψύσα ἔχη, οὐ χροῖα μόνον γίνεται, ἀλλὰ μετεξέτερος αἰώνη. Ἦν γὰρ
ὑπερῶσι τὴν ἀκμὴν τῇ ἡλικίᾳ, ξυγγραῖ τε καὶ ξυνοπονησκή. 15

Οκόσα μὲν ὧν, ὡς Χερνίη, ἐστὶν ἰσχυρία, ἐν τοῖσι Χερνίοισι λελέξε. Οκό-
σα δὲ ἐς τὸ τάχος τῇ ὁλεθρῇ πηκτέα, τῶνδε τὰ πλῆθῃ μὲν ὅτι τοῖσι Απο-
πληκτικοῖσι λέλεκται· Φλεβοτομία, Κλύσματα, Χρίσεις, Συκία. τὰδε γὰρ
ἐς ἀνέγερσιν δυνατώτατα. Οκόσα δὲ ἴδια καταπῃσις ἀκεα, τὰδε νῦν φε-
σω. Παιδοῖσι μὲν ὧν, οἷσι ἐκ παρῶσις, ἢ ἐκ ψύξις ἰσχυρῆς, ἀξιώματις τῇ 20
παρῶσι, ἔμετῃ ἢ σπῖαν, ἢ φλέγματος, ἢ ἄλλῃ χυμῷ πνῶ, ὀνησίαν. Πί-
λα δὲ ἡ ἰρίνη μύρω δδύοντα ναυτίλῳ ἐρεθίζει. αἰτὰς καὶ τὸ ἱερὸν ὅσα ἀχρηστον
εἰς τὴν τῇ παρῶσις χροῖαν. Συμπιέζειν δὲ τὴν λαγύνα πηκτέως, ὅτι γαστέρα
ἐκκερμεῖς παρῶσις τὸ παρῶσις· τὸδε γὰρ τὸ γῆμα παρῶσις ἔμετον ῥήσιαν.
Ἦν δὲ καὶ παρῶσις ἡ παρῶσις τῇ κατῶν γνάθῳ, ἢ τὴν χροῖαν καὶ τὰ σκέλεα 25
ρίπῃται, ἔσσι ξύμπας πταίηται ὅτι ὧψ, ψυλαφία ξὺν λίπαι μαλθακῶσι ἀπι-
θῆναι τε τῇ ὅψι τὰ παρῶσις πηκτέως δὲ παρῶσις, ὡς μὴ παρῶσις
τῇ τῇ ἡσέα. Τὰ ψυχρὰ πυρετῇ ἐλείοσι παλαιοῖς, πναρῶσις τῇ τῇ. Δια-
χρίειν τε τὴν ἐσθῆν μέλιτι, ξυὺ πηκτέως ἐλαίῳ, ἢ ξὺν νίτρω, ἢ ῥήσιαν ὕρῃ ξὺν
τοῖσιδε, καὶ διατῶν πηκτέως ἔσω τῇ ἐσθῆς. τὰδε γὰρ φυσίαν ἀγαθὰ· φύσις δὲ δι- 30
εξίαν τῇ τῇ πῶσις. Ἦν δὲ καταπῃσιν διῶσι, διδόναι τῇδε ὧς φαρ-
μάκῃ· καρδαμώμῃ μέρῃ ἐν, χαλκῇ κεκαυμῶ μέρῃ. τὰδε ξὺν μελι-
κρήτῳ πιπίσκῃ· ἢ γὰρ ὀξέμεξ ξυὺ τοῖσι ἐν τῇ σωμαχῇ πῆσις, ἢ ὑπε-
λάθῃ

λάθη ἢ γαστήρ. Αἰετον ὃ ἐκλειγμα καὶ τόδε· ὃ χαρδαμώμῃ, ὃ σνήπιθι, ὃ υἰοπάτῃ τὸ κόμης, ἴσα· ἱερὸς τὸ ῥίζης, μέρης α΄. ἔνι νίτῳ διπλασίῳ πεπέρεθι, ἐς τρίτον· μέλιτι φυρεῖσάντα ὁμῶς τὰ πάντα, ἀφαιρήσαντα τὴν γῆυν, ἐς τὸ σῶμα ἐγγέειν, ἀτὰρ καὶ ἐπὶ παρσπυτέρῳ τῷ σπιδιμίῳ, ὅπως καταπίοιεν.

5 Τὰδε μὲν ὦν παθίοισι. Τοῖσι δὲ νεηνίοισι καὶ τὰδε μὲν ζύμφορα. ἀτὰρ καὶ φάρμακα δυνατώτερα ἐς ἔμετον αἰετέσται· ναρκίῳσθι βολέῳ, σνήπιθι, καὶ υἰοπάτῃ, ἴσα· καὶ χαλκῷ, καὶ πεπέρεθι, μοίρης τῷ παρσπυτέρῳ ἐς ἡμισυ. ἔνι μέλιτι φυρεῖσάντα, δίδοναι. Τὰδε μὲν ὦν ἐς ἀνέγερσιν τοῦ σπιδιμίῳ. τὰ δὲ ἐς λύσιν ὃ νοσήματῳ, ἐν τοῖσι Χρονίοισι λελέξε).

Τ Ε Τ Α Ν Ο Υ.

Κεφ. 5΄.

ΝΥΝ μάλα χρὴ κοίτῃ μαλακῇ, εὐαφέα, λεῖω, προσπνέα, θερμῷ ἔμμεναι. Απνεία γὰρ, καὶ σκληρὰ, καὶ πταινόμῃρα τὰ νύκτα, ὑπὸ τῷ νέσῳ γίγνε). ἀτὰρ ὃ τὸ δέσμα πᾶν, χαρφαλέον, καὶ τερνὸν, παρσπύτα). τὰ προσδύζοντα βλέφαρα μόλις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ὀπμῶναι· ὀφθαλμοὶ δὲ, ἀτενέες, ἐνδεδημημένοι. ἀτὰρ καὶ τὰ ἄεθρα ξυωδέδετα, ἐκινδύμῃρα τῇ τάσῃ. Ἔστω δὲ καὶ ὁ οἶκος αἰεενός, καὶ ἡ γέρῃ ἢ μὴ μέχρι ἰδρώτων, ἢ ἐκλύσιος. ἐς Συγκοπὴν γὰρ ἢ νῆσθι ῥέπει. Χρὴ δὲ μηδὲ ἐς τὰ ἄλλα τὰ μεγάλα

20 ἄκα μείλαιν. ἐ γὰρ κηρὸς ἀμβολῆς. Εἴτε ὦν ἀφ' ὑξίν, ἀνδρὸς φθουρῆς, προφάσιος, γῆροιο Τέτανος, εἴτε ἐπὶ τρώματι, εἴτε ἐπὶ ἀμειλώματι γυναικὸς, φλέα τὸ ἐπὶ ἀγκῶνι τάμνειν. προμνησθούμῃρον ὃ τὸ πίεσιν τοῦ βραχίονος ἐν τῇ ὀπιδέσῃ, ὡς ἐς ἀνεσιν ἔχει· καὶ τὴν τομὴν, ὡς εὐαφέως καὶ ῥηιδίως γῆροιο. τὰδε γὰρ Σπασμῶν προκλήσεις. καὶ ἐσάπαξ ἀφαιρέσειν, εὐμέτῳ, μὴ μέχρι

25 λειποθυμίας καὶ παρσπυτέρου. Μηδ' ἐπὶ αἰσπῆς ἐπὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν, λιμός. δίδοναι ὦν μελικρήνη παχέος ἀκρητεστέρα, καὶ πλισάνης χυλῶς ἔνι μέλιτι. τὰδε γὰρ καὶ σπιδιμίῳσι ἐς ἐνθλῆψιν δαπνώτατα, καὶ σωμαχῶ ἐς κατάρπασιν λεῖα καὶ ῥήϊστα, ὃ ἐς μάλθαξιν κοιλίης μαλθακώτατα, καὶ ἐς δύναντον δυνατώτατα. Τὸ δὲ ζύμπαν σκῆνος ἐρίοισι κατελίσχθω, δεδευμῇροισι ἐλαίῳ γλαυκίνῳ, ἢ κροκίνῳ, ἐν οἷς

30 ἢ λιθανώπῃς, ἢ κόνυζα, ἢ δαρεμισή, ἐνέψη). καὶ τὰ πάντα θερμὰ, ἐς δύναντον, ὃ ἐς δίξην, ἔστω. Χείρειν ὃ τὸ ἀφ' ὑξίν λιμνήσιδος, καὶ εὐφορέας, καὶ νίτῳ, ὃ πυρέθρε ἀλέμματα. παρσπυτέρῳ τῷ τοῖσδε ὃ χαρσείας συχνόν. Εὖ δὲ καὶ τὸς τένοντας ξυλλαμεῖναι τοῖσι ἐρίοισι καὶ χείρειν, ὃ τὰ σπιδιμίῳ, ὃ ἀνιερσῶνα. τὰδε γὰρ μά-

λιστα πάχ' τε δεινὰ, καὶ τείν'· Πυρεῖν δὲ κάφοις θερμάσμασι τένοντας, καὶ κύστιν μαρσίποισι ἔχουσι κέγχρον πεφωγμύρην ἢ κύσει βοῶν ἐλαίᾳ θερμῇ ἡμιπλήρεις, ὡς εἰς πλάτος ὅππεν' ὅτ' πυρεμύρῶν χωρίων. Εἰσίστατό κοτε ἀνάγκη πυρεῖσσι κεφαλῇ, σὺν ἀσφαλὲς μὲν αἰδήσει, νύκτισι δὲ ἀγασθῇ. ταῖς δὲ μὲν γὰρ ὁμίχλης ἐπαναφορὴν ἀνήσι ἀτμῶν, πύμπλησι δὲ τὰ νύκτα. Χρὴς ὦν τῷ τρέπῳ τε τῷ Πυρεῖν ὡς ἀσφαλέςτατον χεῖεσθαι καὶ ὕλη μὴ σφόδρα βαρυόδμω, μῆ. Ἀλλὰ ὕλη μὲν ἔστω, ἔλαιον τὸ ἐν κύσει ἀκμιοσιν, ἐν διπλῷ ἀγγεῖῳ ἐψήθεν ἢ ἄλλες λεπτοὶ, ἐν τῷ μαρσίπῳ. κέγχρος γὰρ, ὅς τις σπέρμα, εὐαφέα μὲν, ἀτμώδεα δὲ βαρυόδμω. Τρέπος δὲ Πυρεῖν· ὑποπετάσας δὲ τοῖς τένεσι ὑπὸ τοῖσι ταῖς πυρεμάματι, ἄχρι τῷ κορυφῇ. περὶ τῶν δὲ ἐπὶ 10 τὸ βρέγμα μὴ προσβαίνειν· τὸ δὲ γὰρ τὸ χωρίον ἀπάσης μὲν τῆς αἰδήσεως ὅτι κοινόν, καὶ διὰ τὴν πᾶσιν αἰ ἀφείσιν, ἀφελίης τε ὅς τις βλάβη. Ἦν δὲ καὶ ὁππλάσασιν δὲ τὰς τένοντας, ὅρτον ἔστω τὸ ἰόν· ἀνωτέρω γὰρ εἰ τῆς, τὴν κεφαλῇ πλήσιν ἀτμῶν τὴν λίαν σπέρματ' καὶ τῆς πίλεως. Ἐπὶ δὲ τοῖσι 15 Ἐπιπλάσμασι, ἀγασθῇ ἢ Συκίῃ ἐς τὸ ἰόν, τῆς ῥάχ' ἐκατέρωθεν. ἔστω δὲ 15 φειδῶ πολλὴ τῷ φλογός, ὁδυνηρὸν γὰρ ὅς τις σπασμῶδες τῷ χειλέων τῷ Συκίῃ ἢ ἀμφίθλασι. Χρὴς ὦν ἐς διηρὸν ἔλκειν, ὅς τις μαλθακῶς μᾶλλον, ἢ ἀθρόον ἐν ὀλίγῳ χεῖν· ὡς γὰρ ἂν σοι κυρτωθείη τὸ χωρίον ἀπὸ τῆς, ὅς τις ὁππλάσασιν χεῖ. Τέκμαρ δὲ σοι τῷ αἰμάξις τῆς συμμετρίας, ἢ δύναμις γυγνέσθω. Ταῖς δὲ μὲν ὦν τῷ ἀνδρὶ Ἐλκείων Τετάνων τὰ ἄλλα. 20

Ἦν δὲ ὅτ' ἐν τῷ Σπασμῶδες γρήτα, ὁλέθριον μὲν ὅς τις δυσέλπιδον. Ἀρήγειν δὲ χεῖ. μετεξέτερεν τε γὰρ καὶ ἐκ τοῖωνδε ἐσώθησαν. Χεῖ ὦν, περὶ τῇ ἄλλῃ ἰπτεῖν, καὶ τὰ Ἐλκεα ἰπτεῖ. Τέγγει θερμαίνοντων ἀσπὰ μοι λέλεκ', καὶ Πυρεῖν, καὶ Ἐπιπλάσμασι, Φαρμάκοις τε ὅσους ῥηθίως θερμαίνει τε καὶ πολλὰν 25 τέγγει πύον. Ξηρὰ γὰρ ὅτ' ἐν Τετάνῳ τὰ Ἐλκεα. ἔστω ὦν λιδαίνω τῷ μάννης, 25 καὶ πολὺς τῷ κόμης, καὶ ῥηθίως διὰ τερμίνω ὅς τις πίτος τῷ δεινῶν, καὶ ἀλθαίης ῥίζης, καὶ πηλάν, ὅς τις κορύζης τῷ βοτάνης. ταῖς χεῖ ξυμμίσγειν τοῖς Ἐπιπλάσμασι, τὰ μὲν πύοντα, τὰ δὲ ἐμπύοντα, τὰ δὲ ξυμ ἐλαίῳ περὶ λαίνοντα, ἐν μελιρῆτῳ δὲ τὴν ἀλθαίῳ κεκομμύρην περὶ ψεῖν. Ἐπιπλάσας δὲ τῷ Ἐλκεῖ 30 καὶ τῷ χασοῖν· ὅς τις σμύρνης δὲ ἔνθεν ἀλῆν ὅλῳ τῷ σκήνῳ· ὅτι καὶ τὰ ῥίγη τὰ 30 διὰ τῷ Ἐλκείων χακοῖν. ἐγχεῖν δὲ ὅς τις ῥίνας τῷ χασοῖν, ξυμ κερκίνῳ λίπαι. Ἀλλὰ ὅς τις πίσκεν ταῖς ξυμείχουσιν, ὅσους ὅλῳς τειρόσθω. Ἦν δὲ πρὸς τὸ δὲ ἀπαυδήσει ὁ σόμαχ'· μεσηγὼ σιλφίης ῥίζης διδοῖαι τῆς ὅλῳς τὸ ἰόν τῷ χασοῖν ἢ σμύρνης, τῷ σιλφίῳ ἡμῶν. ἅπαντα δὲ ξυμ μελιρῆτῳ πίσκεν. 35 Εἰ δὲ εὐπορήσῃ ὅς τις σιλφίης τῷ διὰ τῆς Κυρήνης γυγνέτω, τὸν δὲ χεῖ, μέλιτι ἐφ- 35 τῷ ἐνελίξθω, ὅσους ὁρῶς μέγαν, χαπαπτεῖν διδοῖαι. ἀριστον γὰρ ὡς, ὡς τῷ ὑδαίνῳ λάσθω περὶ ἀλάξας· δριμύς γὰρ, καὶ τῷ ἐρυγῷ ἀππῆς, ὅς τις 40 κοδμ'.

κοδμος ἐών. Ἡν δὲ μὴ διωήται ὧδε χαταπιεῖν, μελικρήτω λύσαντα δίδοναι. ἀπάντων γὰρ τῶν χαταποτῶν δυνατώτερον, ὁκόσαι πέφυκε ἀλεαίνεν τε, καὶ ὑγραίνειν, καὶ ἀνέναι τῆς τάσιθ, καὶ μαλγιάσεν νοθεα. Ἡν δὲ μηδὲν χαταπί-
νωσι, ἐς τὴν ἐσθλὴν ἐγγέειν, ξυνὲ ἐλαίῳ, ἔχασορία. τῶδε δὲ χεῖεν τὴν ἐσθλὴν,
ξυνὲ λίπαϊ, ἢ μέλιτι. τῶδε καὶ τὴν κύστην τέγγειν τε καὶ χρίειν, ἐς πᾶχθ ξυνὲ
κηρῶ πῆξθαι. Ἡν δὲ καὶ φύσας δὲ κόπσιον ἀγειν καμρὸς ἢ, τῆς Ιερῆς ἔχασαρ-
τηρία ὁλκῆς < δύο, ξυν μελικρήτω καὶ ἐλαίῳ, ἐνέται. ξυν γὰρ τῶ ἀγειν τὰδε,
ἐπὶ καὶ τὸ ἐντερον καὶ τὴν χρίτω κοιλίην ἐκπυρεῖ ποικίλον γὰρ καὶ θερμὸν
φάρμακον, ἢ Ιερή.

10

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α

Σ Τ Ν Α Γ Χ Η Σ.

Κεφ. ζ'.

ΔΟΙΑΙ Συνάγχης ἔασι ιδέαι. Ἡ μὲν, σὺν θερμασίῃ, καὶ μεγάλη πρή-
σις τῶν πῦρσιθ, καὶ ὀξογκώσι ἔξω· ἀτὰρ δὲ ἡ γλῶσσα, καὶ ὁ γάρρα-
15 ρεὼν, καὶ πάντα τὰ τῆδε μέρεια, ἐς ὄγκον αἰερεται. Ἡ δὲ ἐτέρη, ξύμπλωσίς
ἐστι τωτέων, ἡδὲ ἐς τὸ ἔσω πίεσις, ξυν ἀγχόσῃ μέζονι, ὡς δοκέειν τὴν φλεγ-
μασίῳ ἔσω μέσφι τῆς κραδῆς ἐξηεῖσθαι. Τῆδε καὶ μάλιστα αἰκείως δρῆγην.
τῆδε γὰρ καὶ αἰκείως θνήσκουσι.

Ἡν μὲν ὦν διττὴν κραυγὴν, καὶ οἰνοφυγίαν ἐῶσι, ὑποκλύζειν αὐτῆμας.
20 Ἀλλὰ καὶ διοσίς κλύσματος· τῶ μὲν ξυνηθεῖ, ὡς ἀγειν κατωρῶδεα. τῶ δὲ, ὡς
διποπῆσιν πὶ τῶν χυμῶν διττὴν πῦρσιθ, καὶ ὀξογκώσι τε δὲ θάρηθ· ἔσαι ὦν, ἀλλὰ
μῆτε ἀκριτεστέρη, * * * * καὶ κενταυρία, καὶ ὑσταπτε ἐφήματα· τὰδε γὰρ
καὶ φλεγμάτων ἀγωγή. Κῆν δὲ διττὴν λεπῆς διαίτης ἐῶσι, τὰ μνην φλέβα πῶν
ἐπ' ἀγκῶν. μέζονα δὲ τὴν τομὴν χάζειν, ὅπως ροιζήδον ἡδὲ ἀθρόον ρέει τὸ
25 αἷμα· ὅδε γὰρ ὁ ρόθ· ἰκανὸς μὲν ὡς ἥκιστα θερμασίῳ πρῆναι, δυνατὸς δὲ
ἀγχόσιν λύσαι, καὶ πάντα μειῶσαι. Οὐκ ἀγνὸς δὲ καὶ μέσφι λεπτοθυμῆς ἀγνὸς,
μὴ μόντοι λεπτοθυμέειν· μετεξέτεροι γὰρ ξυν τῇ πληγῇ ἐξέθανον ἐπὶ τῇ λει-
ποψυχῇ. Ἡ δεσμοῖσι σφυρῶν σφίγγοντες, ὑπὲρ σφυρα καὶ γένατα· ἀεισιν δὲ
καὶ ὑπὲρ χαρπῆς ἐς πῆχας, καὶ ὑπὲρ πῆχας ἐς βραχίονας. Ἡν δὲ χαταπίνειν
30 ῥήισιν ἢ, ἐλαττέρον δίδοναι ξυν μελικρήτω καὶ ὀρρῶ γάλακτιθ, ὁκόσον ἂν χα-
θῆται ἰχθυὸν ἢ τὸν ἀνθρώπον· ἐλαττέρον δὲ τοῖςδε τῶ ἄλλων χαθαρισμάτων κρέσ-
σιν. ξύμφορον δὲ, καὶ κνέωρον, καὶ νάπυ· τῶδε γὰρ ἀμφω τὰς κοιλίας χαθ-
αίνει. Ἐπὶ δὲ τοῖσι μὴ ἐνδίδωσι αἱ πρήσιες, πρὸς τὸν ἔσθον ἀνακλά-

B b

συντα

συντα τὴν γλῶσσαν, τάμνειν τὰς ἐν αὐτῇ φλέβας. καὶ εὐθὺς καὶ πολλὸν
 ῥυῖ τὸ αἷμα, τῷ ἄλλων μᾶλλον ἢ ὧστε. Τέγγεις, ὅπῃ τοῖσι φλεγμάνουσιν
 τὰ πρῶτα μὲν εὐφραται, ὅπως ἐς παλίστροφον ἴωσιν αἱ ὕλαι. ἑρία τε ὅν πινάρα
 ζὺν οἰσύνω, δδύθειτα οἶνω καὶ ἀλείφατι Φ δὲ τὸ ἐλαίης τ ὁμφακος. Αἰτὰς
 ἔ τὰ Εἰσπλάσματα ἴκελα τῇ Τέγγει. Φοίνικες ἐν οἶνω δεδδυμμένοι, λεῖοι, ζὺν
 ῥόδοις τοῖσι πετάλοις. ὡς δὲ γλίχρον τε καὶ μαλακὸν ἔη τὸ Εἰσπλάσμα, καὶ
 ἄλῃτον ἔστω, ἢ λίνε σπέρμα, ἔ μέλι, ἔ ἔλαιον ἐς τ ἀπάντων μίξιν. Ἦν δὲ
 ἐς Πύησιν τρέπηται, τοῖσι θερμοῖσι χρεῖται, οἷσπερ καὶ ὅπῃ τ ἐτέρης Συναγ-
 χης. πῆλιν ὧν ἔστω τὸ ἄλῃτον, καὶ μάνα, καὶ ῥήνην, τὰ πικτά. καὶ πολὺς κόμη
 ἐμπαιστέτω. Καὶ Πυρὶν θερμὴ ἀπόγγροι, δάφνης τε καρποῦ καὶ ὑσώπου ι
 ἐφήματι. Εἰς δὲ Εἰσπύησιν δυνατώτατοι, πελιάδων ἢ κυνῶν κόπρον πρῶ-
 επιπλάσειν, λεπτήν δὲ κρησέρης. Διακλύματα δὲ, μελίκρητον, ζὺν φακῆς
 ἢ ὑσώπου ἐφήματι, ἢ ῥόδων, ἢ φοινίκων, ἢ ὁμῶς πάντων. Εὐγχείειν τ τὸ σῶμα
 πᾶν μέσφι τῆς ἔσω φάεγγυ. ἀπλοῖσι μὲν, χυλῶ μύρων, ἢ ῥοιῶν ὕδατι
 λεανθέντων, ἢ φοινίκων ἐφήματι. Φαρμάκοις δὲ, τῇ α τ μύρων, ἢ ἔ τῇ ι
 βησσαῖ, καὶ χυλῶ ῥόδου, καὶ τῇ α τ χελιδόνων. Ἦν τ Ελκεα ἐσχάρων ἑώσι,
 α κλύματα τὰδε, καὶ ἀνακογχυλισμοὶ, ὑσώπου ἀφεφήματι ἐν μελι-
 κρήτῳ, ἢ σίκων τῷ πόνων ἐν ὕδατι. καὶ ὅπῃ τοῖςδε ἀμυλ Φ δηθεῖς ἐν με-
 λικρήτῳ, ἢ πησάνης χυλῶ, ἢ τρεγγε.

Επὶ δὲ τῆς μετὰ ζυμπίωσι Φ Συναγχοῦ, ἔσθωθεν ἔξω ἄγειν πάντα, καὶ ι
 ὑγρὰ, καὶ θερμὰ, καὶ σίεχα. πῶσιν, ὡς ἔξογκῇ ἔξω τὸ πᾶν. Ἐσώσαν
 ὧν θερμὰ αἱ Τέγγεις, ζὺν πηγάνῳ, καὶ ἀνίτῳ, ἐμπαισμομένης νίτρου. καὶ
 Εἰσπλάσματα ζὺν τετέοις τὰ πρῶτα. Αἰσθὼν δὲ κρησπίν, ζὺν νίτρω,
 καὶ σινήπι, πηναί ἐς θερμασίῳ. θερμασίῳ δὲ ἢ ἐς τὰ ἔξω τὰ τοιαῦτα ἴπ-
 ται, αἰτὰς ἡδὲ ἔξογκῇ ἐς Φ αὐχένα. ὅγκ Φ δὲ Περιπυρμονίης ῥύεται, ι
 ἐπαμωδύμν Φ ἔξω. εἰσὼ δὲ, τοῖσι Συναγχοῖσι ὀλέθριον χακόν. Οὐό-
 σι δὲ, ἔω εὐλαείης τῆς ὅπῃ τῆς Συναγχοῦ πνιγός, τὴν Αρτηρίην ἔταμον ἐς
 ἀναπνέων, ἔ μοι δοκέουσι πείρη τὸ πρῶτα πιστώσασθαι. Ἦ τε γὰρ θερ-
 μασίῳ τῆς φλεγμασίης μέζων ἐκ τῆς πρῶματ Φ γήνηται, καὶ πρῶταμ-
 ρεῖ τῇ πνιγὶ ἔ βόησιν. Ἦν δὲ καὶ ἄλλως ἐκφύωσι τόνδε τὸν κίνδυνον, ι
 οὐ ζυμάζεται τοῦ πρῶματ Φ τὰ χεῖλα. ἀμφω γὰρ χονδρῶδεα, καὶ
 αἰζύμφυτα.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΚΙΟΝΙΔΑ
ΠΑΘΩΝ.

Κεφ. η'.

- 5 ΤΩΝ παθόντων όκόσα άμφι τήν Κιονίδα γίνεσθαι, τὰ μὲν ὑποτάμνεν χεῖρ.
ἀλλ' ἐ τὴν πρῶτον λόγῳ ἡ τῶνδε Χειρουργία. Τὰ δὲ, ὡς ὀξεία, ἰσθμῶ
ρήϊδιως γὰρ πίνῃ, καὶ δυσανοίῃ πινὰ τετέων κτείνῃ. Τοιαῦτά μὲντοι ἐστὶ, ὡς κα-
λέομεν Σταφυλίῳ τε, καὶ Κίονα. ἄμφω γὰρ ξυὺ φλεγμασίῃ, καὶ πάχει,
10 καὶ μήκει ξυνίστανται, ὡς ἐς τὴν δριμύτην ἐκκρεμέα γίνεσθαι. Ἰσθμῶ μὲν
πάχει, διὰ τὸ βάσιθ' μέσφι ἄκρῃ ἔχοντι, ὁ Κίον. ἀνίσω δὲ, ἡ Σταφυλίῃ
πῶςδε γὰρ ἰσθμῶ ἢ διὰ τὸ ἔχοντι βάσις, ἐς δὲ τὸ ἄκρον στρογγύλη, καὶ πα-
χέει, ξυὺ ἐρυθίματι, ἢ πελιδνότητι τῇδε καὶ Σταφυλίῳ ὁπλήκῃσιν ἔρχετο τὸ
πάθος. Τοῖσι ὧν χρὴ ὠκέως δρῆγειν ὠκιστος γὰρ ὁ διὰ πνιγὸς ὀλεθρῶς.
- 15 Ἡν μὲν ὧν νεηνία (4) πεπονθότες εἴσσι, τάμνεν τὴν ἐπ' ἀγκῶνι φλέβα, ἡδ'
ἀθρόον κενὸν μέζονι τῇ τομῇ. ὡς γὰρ ἀπ' ἀγχόνῃς, ἀπέλυσε τῆς πνιγὸς ἡ
τοιήδε ἀφαίρεσις. Δεῖ δὲ ὑποκλύζειν Κλυσμῶ πρῆνι, ἔπειτα δὲ δριμύτι, ἄλ-
λοτε ἢ ἄλλοτε, ἐς τὸ ἂν ἐλκῶσι π ἀνωθεν ἐς μετώσιν. Περικεῖσθαι δὲ
ἢ δεσμοὶ σφίγγοντες ἀκροισι τοῖσι σκέλεσι ὑπὲρ σφυρῶν ἢ γόνατα, καὶ ὑπε-
20 ρεν καρπῶν καὶ πήχεων ἐς βραχίονας. Εἰ δὲ π ἡ πνιξ ὀπισθενέρι, Συκίῳ ἐς
τὸ ἰνίον, ἡδὲ ἐς (5) θώρηκα, περὶελάλειν καὶ τετέων ἐντάμνεν πινά. Πρῆσ-
σειν τε ἅπαντα, ὁκόσα μοι ἐν τῇ Συνάγχῃ λέλεκται. ὧν τὸς γὰρ ἄμφοιν ὀλέ-
θρεσ τρέπῃ. Ἀλλὰ ἢ τοῖσι ἐς τὸ σῶμα φαρμάκοισι τοῖσι αἰτέοισι χεῖρεσ,
καὶ σύψι, καὶ μαλθακτηρίοις, καὶ Πυρίῃ τῇ ἐξωθεν, καὶ Επιπλάσμασι, καὶ ἐς τὸ
25 σῶμα Εγχείσμασι. Περί δὲ (6) Κίονα, ἢ τὴν Σταφυλίῳ, ἔσω σῶμα, ῥόδῳ
χυλός, μέλιτι ἢ ὕδατι λυθεῖσαι ἀγκυρία, ὑποκυσίς, γῆ Σαμίν, ἢ Λημνί, ἢ
Σινώπις, ἡδὲ ὀμφάκιον. Ἡν δὲ ἐλκῶδῃς ἔη, κόμμι καὶ ἄμυλον δδύθεντα ῥό-
δων ἢ φοινίκων ἀφεψίματι καὶ πισάνῃς, ἢ τρώγῃς χυλός. Ἐπὶ δὲ ἔσ Κίονος,
ἔσω πλέον π τῇ εὐτονωτέρῃ, ἀλγὶ σμύρνης τε, καὶ κόστου, καὶ κυπέρου. ἀνέ-
30 χεῖ γὰρ τῶνδε τὸ δριμύτην ὁ Κίον. Ἡν δὲ Εμπυθῶ ὅδε ὁ χαρῶν γῆν, μετ-
εξέτεροις ἡδὲ τὰ τὸ ὑπόσθις ὅσα ἐφθάρη, καὶ ἐς μακρὸν φθίνοντες (7) βίον
ἐτελεύτησεν. Τῶνδε μὲντοι τὰ ἄκρια ἐτέρωθεν λελέξεσθαι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΦΑΡΥΓΓΑ
ΛΟΙΜΙΚΩΝ ΠΑΘΩΝ

Κεφ. 9'.

5

ΠΗ μὲν ξυὴ καὶ τῶνδε πρὸς τὰλλα πάθη τὰ ἐν τοῖσι Παρωδιμίοις
ἰητεῖν, πῇ δὲ ἰδίῃ. Ἐπὶ φλεγμασίῃ καὶ ἀγγρῇ, Κλυσμοί, Φλεβο-
τομή, Τέγγειες, Επιπλάσεις, Πυρίη, Διάδεσμοι, Συκίνη, πάντα τωτά. Χρί-
σιες δὲ φαρμάκων δυνατωτέρων· ἡ γὰρ ἀτρεμέει τὰ Ελκεα, ὅδδ' ἐχάρα
γίγνεται Ἀππολῆς. Ἀλλὰ καὶ ἰχὼρ ἀπὸ τετέων εἶσω σάξη, ὥκιστα μὲν ἐλ- 10
κῆ) τὰ μέρη· καὶν ἀσπνέα ἢ, ὥκιστα ὃ εἰς τὸ εἶσω νέμεται καὶ κτείνει. Πυρὶ
μὲν ὥν καίειν τὸ πάθος δρωγόν, ἀλλ' ἀξιώμετον, ἀλλὰ τ' ἰσθμόν. Φαρμάκοις ὃ
πυρὶ ἐκέλοισι χρεώδης, ἐς τε τὴν ὁπήρεσιν τ' ἐνέμισθαι, αἱτὰς ἡδὲ ἐς τὴν τῆς
ἐχάρεων ἐκπῆσιν. Ἐστὶ δὲ, συπληρεῖν ξὺν μέλιτι, κηκίς, βαλαύστον, ξηρὰ, ξὺν
μελικρήτῳ. τοῖσι δὲ αὐτοῖς καὶ ἐμφυσῆν χαλάμῳ, ἢ πύλῳ, ἢ καυλῷ παχεί 15
καὶ ὁπιμύκει, ὡς τῆς Ελκεων διγγραίνειν τὰ φάρμακα. ἀριστον δὲ καὶ χαλκίτης
ὁπῆ, ξυὺν χαδμῇ λεῖπ' ξυὺν ὄξεϊ. ἔστω δὲ μοῖσος διπλάσιον τ' χαδμῆς, καὶ
ρής ἢ ρίζα, ξυὺν πνι ὑγρῷ. Φυλάσσεσθαι δὲ καὶ τῶνδε τὰς ὁπθλίμιας
ὑγραίνει γὰρ τὰ Ελκεα, καὶ ὁπὶ μᾶλλον νέμεται. Χρὴ ὦν πρὸς τὰ ξηρὰ χα-
ταπάσσειν· τὰ δὲ ὑγρά, ὑγρότατα ποίοντα, ἐς τὸ γαργαρεῖν ἐγχέειν. Ἦν 20
δὲ αἱ ἐχάρα ἡδὴ τε ἀπολύονται, τὰ δὲ Ελκεα ἐρυθρὰ γίγνεται, κίνδυνος
τότε μάλιστα Σπασμῷ. ὁπῆξεσθαι γὰρ ὡς ὁπῆσαι τὰ Ελκεα, καὶ τοῖσι δὲ
τὰ νοσήα ξωτείνεται. Χρὴ ὦν γάλακτι, ξυὺν αἰμύλῳ, ὃ χυλῷ πρῖστῆς, ἢ
τερένῳ, ἢ λίνῳ σπέρματος, ἢ πύλῳ, μαλθαάσειν καὶ ὑγραίνειν. Μετεξέστεροι
δὲ καὶ ἡ Κιοῖς διεσπῶσθαι μέχρις ὅσπου τὰ τῆς ὑπερώης, καὶ τὰ ὁπῆσθαι 25
ἀχει βάσιθαι καὶ ὁπῆσθαι καὶ τῆς ὁπῆσθαι κατεπίκειν, ἔτε σερρεῖον,
ἔτε ὑγρὸν, ἡδυνῶντο. Ἀλλὰ καὶ τὸ ποτὸν ἀνακοπήμον ἀπέπνιγε κοτε τ' ἀν-
δρωπον λιμῷ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ.

Κεφ. ι΄.

- Ο**ΥΚ ἀμβολῆς καὶ ῥῆς ἐν Πλευριτικοῖσι, ὅθεν ὑποφύσκει ἡ μεγάλης ἰσ-
 5 τσεῖνης. ὅ τε γὰρ πυρετός, κατόξους ἐὼν, ἐς ὄλεθρον ὁρμαῖ· ἢ τε ὀδυμὴ ἔ-
 ὑπεζωκότος ξυμπερίη βπὶ τὸ χάκιον· αἰτὰρ ἐ βῆχες, κλονέεσσι τ' ἰάσηκα
 ἐ πύω κεφαλῶν, ὑπολύουσι τὰς δυνάμεις. Μάλιστα μὲν ὦν, αὐτῆμαρ φλέ-
 βα τάμνεσθαι. Ἦν δ' ὁ δὸς πλήσιον οἴτων ἐ ποτὶν ἔη, ἐπ' ἀσπίδος μίλῳ ἡμέρην
 φυλάξαντα, ἀφαιρέσειν ὑπ' ἀγκῶν τῆς ἐν τῇ κοίλῃ φλεβός, ἔ μὴ κατ'
 10 ἴξιν τῆσι ἐτέρησι πλευρῇσι· κρέσσον γὰρ ἀπωτάτω ἄγειν. Τὸ δ' ἐκ πληθύνει, μὴ
 μέλει λειποθυμίας· Περιπνευμονίην γὰρ ὑποφύσκει κίνδυνος, ἣν τ' σῶμα ὀπι-
 ψυχθεὶς τ' ψυχὴν ἐκλείπει. ἔστω γὰρ τὰ ὑγρά ξυμψέει, τ' ἐκτὸς ἀφαιρέσθαι
 ἴσχυς τε ἐ τῶσι. πνύμων δ', μανός τε, καὶ θερμός, καὶ ἐς ὀλκὴν δυνατώ-
 τατος· πλευρῶν δ' γενιότημα, πνύμων, καὶ κοινανός ἀλγέων. αἰτὰρ ἐ αἱ τῶδε
 15 ἀφαιρέσεις ἐ μάλα περὶ γόνυ· περὶ στήθεα δ' ἐκ πλευρῆς δὸς Περιπνευμο-
 νίης, εὐηθέστερον γάρ. Χρὴ ὦν, ὀπι ξυμψέει τῇ ῥοῇ ἔσ' αἵματι, μεσηγὺ τ'
 ἀνθρώπων ξυληέσθαι, αὐτὸς ἀφαιρέσειν. εἰ μὲν εὖ ἔχει, αὐτῆμαρ, τ' ἐπανε-
 σι μακρῆς γιγνομένης· ὡς δ' ἐ μὴ, τ' ὑσέει. Ἦν δ' ἐκ μὴδ' ὁ πυρετός ἐνδοῦ,
 (τὰ πολλὰ γὰρ μέν ἡμέρην ὁ πυρετός ἴσχει καὶ αὖξει,) τῇ τεύτῃ, ἐν τῇ
 20 ὀδυτέρῃ ἐπανεσι, ἀφαιρέσειν. Τῆς δ' ἐ τὰ περὶ στήθεα δότειον, λιπαρῶς μὲν
 χρίσαντα ὅλον τ' ἀνθρώπων· ἐπὶ δ' ἐκ τῇ πλευρῇ καὶ ἔλαιον ἴσχυς μαλθακόν, ξὺν
 αἰλαίφαι πηρῶν πηγάνης ἢ ἀντήτης ἀφαιρέματος· καταιονεῖν δ' ἐκ τὸν πλευρὸν εὖ
 μάλα προσπνέειν. Μετεξέτεροι δ' ἐκ τ' ἀλγος, ἐκ τ' φλεγμασίη ἐξώκειλε,
 ὡς δοκέειν τῇ τῇδε τὸ πάθος (ἔσ' ἐκ). τὸ δ' ἐκ τῇ ἐνδον αὖξιν.
 25 Τροφῆς δ' ἐκ νῦν, ὡς ἀμφὶ πάσης ἰσσεῖνης, ἔστω λόγος, ὡς μὴδ' ἐκ ἐς ἀμαρ-
 τωλῶν εἴη. Ἐν τροφῇ γὰρ κείσεται φάρμακα· αἰτὰρ καὶ τὰ φάρμακα ἐν
 τροφῇ. Γένει μὲν ὦν, θερμὸν, καὶ ὑγρὸν, ἡδὲ λεῖον, καὶ ὁμαλὸν, σμηγματώδης, ἀφα-
 λυτικὴ, λῦσαι, λεπύσαι φλέγμα δυναμένη. Σιτίων μὲν ὦν ἀπάντων Πισάνη
 περὶ στήθεα· ἐν δ' ἐκ μὲν ἐς χυλὸν διηθημένη, ὡς τὸ σερῶν αὐτῆς ἀφαι-
 30 κρίας, ξὺν μέλιτι πεπονημένη μένον· Πισάνης δ' ἐκ τὰ ξυμψέει ἐς ἡδονὴν καὶ
 ποικιλίην φάρμακα ἀπέστω, νῦν γὰρ δ' ἐκ τὸν χυλὸς μένος. Ἰσχυὴ μὲν ὑγρῇ-
 ναι, ἐκ θερμῆς· δυνατὴ δ' ἐκ λῦσαι φλέγμα, καὶ σμῆσαι· ἀνω δ' ἐκ αἰάγειν μὲν
 ἀπώνας, ὁκόσαι ἀνάγειν καὶ ὑπὸ αἰάγειν δ' ἐκ ῥηϊδίως πύω κοιλίην. περὶ στήθεα δ' ἐκ τὸ
 λεῖον αὐτῆς, καὶ ἐκ χυλὸν εὐκολον· αἰτὰρ καὶ τὸ γλίσχισμα θερμασίας

πτηνὴν, ὑμένας χαθαίρει, πεπνύει βήχας, πάντα μαλθακάζει. αἰδὲ κριθῆς ἑσσι
 δρεταί. Δουτέρη ὃ χώρην ἔχουσι ④ χείρσοι, ολίγοις τοῖσι τ' πλισάνης ἀγα-
 δοὶ καὶ αἰετοὶ ἑόντες. τὸ γλίχρασμα γυν, τὸ λείον, τὸ παρθένος ἐς κατάποσιν,
 ξυνόν τὰ δ' ἄλλα πάντα, μείους. πεποιήσθω ὃ καὶ οἶδε ἀπλοῖ, ξυνὸν μέλιτι
 μένον. Αἰαδοὶ ὃ καὶ τράγοι. χακίαν ὃ ἐπ' αὐτῶν ὀρυζα, ξηρῆσαι, τσηχῆσαι, 5
 ὀπῆσαι καὶ ἄλλας πλυσθῶν μύλλον ἢ ἐξῆσαι. Αἰετος ὃ καὶ ἄρτος ξηρὸς, κο-
 πτεῖς, κρησέτη σεσισμῶδες, εὐκρητος, εὐπεπτός, ξυνὸν μελικρήτω διαρκὲς τσοφή.
 Ην ὃ ἥδη μὲν παρῆκη ἢ νῆσος, παρὸς ὃ τὰ σιτία ἀπυδῆκη ἀνθρώπος, Πισάνη
 μὲν ἐκ κριθῆς διδόντω, λείην, καὶ τεφρῶς. ἀνθρον ὃ ἔσω, καὶ ἄλλες, Πισάνης τὰ
 ὄψα· καὶ ἔλαιον λεπτόν, ἄποιον, ἀγλίχρον, ἀτσηχῆσαι. κρέον δὲ ξυν τῇ 10
 Πισάνη ὡς μὴ πολλὸν ἔλαιον ἐψέω· καὶ γυν πόν ἰχθὺς τὸ ρόφημα, ὃ τ' χα-
 κίαν τὸ ἔλαιον ὀλλυσι· ὅδδὲ γὰρ ἐμφανὲς ἐπὶ γίγνεται, τῇ πολλῇ ἐψέω ἐς
 τ' χυλὸν ἀναποτίν. ἔσω ὃ ὃ παρῶν ξυν τῇ κόμῃ, καὶ ἀμύγδαλα πικρά ξυν
 τ' χυλῷ ἐφόδρα· εὐπνοῦν τε γὰρ ὃ φαρμακῶδες ὑπὸ τῶνδε γίγνεται. ὃ
 τὰ παρῶν βρωθῆσαι ὑπὸ τ' χυλῷ, ὀπῆσθω, καὶ ἡδιστα. Ἡδὴ ὃ καὶ ὡν 15
 χαρὸς εὐχάων. ὡν ὃ ὑγρὴ καὶ πολλὴ ἀναγωγὴ ἐν, θείας ὃ ἀπύρις ἐμπαρῶσαι,
 καὶ νίτσα. ἄριστον ὃ τ' ἀεπτόκων ὡν δοθῆσαι, ἐκ πυρὸς ἀπύρῳ ἀπὸ γὰρ τῆς
 μνηστὸς ἢ θέρμη ὑγροτέρη μὲν πυρὸς, οἰκειότερη δὲ τ' νοσέουσι, ὅπως ἐν ζῶν
 ζῶσι. Ην ὃ φλέγμα κολλῶδες ἐν καὶ γλίχρον, ἐς τὰ ὡὰ ἔλαιον ἐγγέειν, καὶ
 ῥηπίνης τ' ξηρῆς τ' ἀπὸ πίτου ἐμπαρῶσαι, ὅπως τὸ θείον κρέον ἐν καὶ τ' ἀπὸ 20
 τερμίνθου ὃ, τῆξθωτα. Καὶ πέπερι ὀπῆσιν, καὶ ἐν ὡαῖς, ὃ ἐν πλισάνη, ὃ ἀπαι-
 τοῖσι ἐδέσματος καὶ ὁκόστα πεπέρι ξυνῶσαι. Κρεῶν ἀκρόποδες ἐν χυλοῖσι ταχε-
 ροί, πέλειαι, ἀλεκτρίδες ἐφθαί. συνὸν ἐγκέφαλοι, ὅποιοι μὲν συνὸν τ' ὀπῆσθω,
 ἀνθρον ὃ τῆς ἀκνιστοί. Ην ὃ ἀκερχνος ἐν, δοτέον καὶ θαλασσίων, ἢ πετρελίων,
 ὃ π' ἀν αἰετον ἢ χώρη φέξη. Ὡς δὲ μὴ ἀμαρτάνη ὀπῆσθω, μηδὲ σιμ- 25
 χηται ἐν τῇ λεπτῇ διαίτῃ ὃ νοσέων, χαρίζεσθαι ὀπῶν, μύλων ἐφθῶν ἐν ὕδατι
 ἢ μελικρήτω, ἢ ἑσάπ ὀπῶν· ἀφαιρέσειν ὃ καὶ τ' ἑσάπ ὀπῶν, καὶ τ' ἐν τῷ τρηχέων,
 ξυν τοῖσι σπέρμασι. ἐφ' ὧν ὃ, καὶ σῦκων. ἀτὰρ καὶ τ' ἄλλης δοτέον, ὁκό-
 στον ἀν ἢ ἀελαῖας ἢ ὀπῶν, ἀλλὰ καὶ ὀπῶν. Ἀμφὶ μὲν ὡν Τροφῆς, τὰδε.

Επὶ ὃ τ' πλυσθῶν κέεσθαι χρὴ ἑξία θυμηθέντα θεία, λίπαῖ διεδυμῆμα, 30
 ἐνθα ἀνθρον ἐψῆται ἢ πῆσανον. Εὐνεχὲς ὃ τῶν τοῖσι τὸ πλυσθῶν καταιονῶν. ἡδὲ
 ἐπιπλάθειν παρὸς τ' παρῶν· παρὸς ὃ τοῖσι ξυνῆται πλάσμασι, μελίωτον
 ἐψῆσθω ξυνὸν μελικρήτω, ξυμμίσθοντα μύκωνος τ' σαρκὸς ἐνεψῆσθω, καὶ μάνης
 ἄλλων ἐμπαρῶσαι. Ην ὃ ὑγροτέρη ἢ ἀναγωγὴ ὃ πολλή, αἰρὸς ἄλλων, ἢ ἐρυ-
 σίμω, ξυμμίσθω, καὶ νίτσα ἐμπαρῶσαι. Ην ὃ μύκων ἡδὴ τ' νῆσος γίγνεται, καὶ 35
 τ' ὀπῶν ἐγκρομῆς, καὶ ὑγρῆς καθαίρεσις γυνομῆς, Εμπυον μὲν ἐλπίς τ'
 ἀνθρώπων ἑσέσθω· σῆναι ὃ ξυμμίσθω, ὃ καὶ γὰρ, τοῖσι ἐπιπλάσμασι. ὡν ὃ
 καὶ

καὶ ψυχῶν τῷ τόπων ἔσται· τοῖσι χάμιναι αἰσθητοί· γίνηται, ὅθεν ἀφ' ἧς ἔστιν.
 Χρὴ δ' ἐνεργὸν ποιέειν, ἐς πολλὸν τὴν θεμιτότητα τῆς Επιπλασματικῆς ἀφαιρέσεως
 κρείσσον γὰρ ἢ ὅτι καὶ ἡ θεμιτὴ τῇ Επιπλασματικῇ νεωχίᾳ ἐστίν. Ἐστὶ δ' ὡς θάλα-
 ψες ἐν κυβασίῃσι, ἀφ' αἰδῶν κέγχρε, λίπας δ' ἡ θεμιτὴ ἐν κύσει. Κυβον
 δ' ἔστι πᾶν μηχανήμα Πυλῆς, ὡς μὴ τὰ ἀχρεῖα πρὸς τὸ πόνον πόνον ἐνδοῦ.
 Τοῖςδε μέντοι ἐστὶν τῇ τρεφῇ χρεῖα, ὡς ἐντεπείρη τὸ ἄλγος.

Ἦδη δὲ ἐπὶ τοῖςδε καὶ Συκίης καμρὸς γήνοτο. αἰετος δ' ὁ μετὰ ἐξιδόμην
 ἀφ' οὗ δὲ, μὴ ἐντεπειχθείης. οὐ γὰρ εὐήθεις αἱ νῆσοι, ὁκόσμη πρὸ ἐξιδόμης
 ἀπυπτεῖσι Συκίην. Ἐστὶ δ' μεγάλη, εὐρεῖα πάντι, ἀμφιγχεῖν τὸ ἄλγος χω-
 10 εῖον ἰκανή. ἐστὶν εἰς ἐνδοῦ τὸ ἄλγος, ἀλλ' εἰς εὐρὺ κέχρη. Ἐστὶ δ' καὶ ἡ
 ὑπὸ τῇ Συκίᾳ φλόξ πολλή, ὡς μὴ μένον ἐλκύσται, ἀλλὰ καὶ ἀλεῖται πρὸ τῆς
 ἀποσπένσεως δ' πυρὸς. Καὶ μὴ τὴν ἀπόσπενσιν, ἀποχάσαντα ἀφαιρέειν αἷμα, ὁκόσμη
 ἂν ἡ δύναμις ἴσται. Πολλὸν δ' ἔστι πλέον, ἢ εἰ ἀπ' ἄλλης ἀποσπένσεως ἀπὸ
 τῶν ὑποχονδρίων ἀφαιρέειν αἷμα· ἐπιδηλοτάτη γὰρ ἐστὶ τῇ Πλευρικῇ ἢ ἀπὸ
 15 Συκίης ὠφελείη. Ἀλλ' ἐστὶν ἐπὶ τῇσι χρεῖσι, δηκτικὸν τὸ καὶ ἀλγυνόν,
 ὑγιανόν δέ. Ἀλλὰ ἐντεπειχθείης τὰς δυνάμεις, καὶ δ' ἀνθρώπων τὸν τρόπον. ἦν
 γὰρ ἀλκίης τὴν ψυχὴν ἐκ καρτερὸς ἔη, ἐμπόσταιν τῇ ἀλῶν, μὴ αὐτοῖσι τοῖσι
 ἔλκεσι, ὡς αὐτῶν ψάειν τῇ δ' ὁδῇ ἐπιπάσκειν, δεδουμένη τὰ λίπαί, ἢ δὲ
 ἐπιπετάσκειν τῇ χολίᾳ· οἱ γὰρ ἐκ τῆς ἐντέρας ἰχώρες τῇ ἀλῶν εἰσι ἀδηκτό-
 20 τροι. πολλὸν δ' ἐστὶν λίπα κατὰ τὴν χρεῖν, ὅπως τὰ ἀποσπένσει τὰδε ἀμείλιχον
 τὸ ἄλγος τὴν δόξιν. Διπλῆ δ' ἡμέρη, αἰετὸν τὴν Συκίην ἀποσπένσει, ὡς
 ἐκ τῆς τρωμάτων ἐλκεταί τις λεπὴ ἰχώρ. τὸδε πολλὸν μὲν τῆς ἐπιπρόσκειν
 Συκίης ἀνισμώτερον, πολλὸν δ' τῆς δυνάμει φυλακτικώτερον· ἐστὶ γὰρ αἷ-
 μα ἡ τρεφὴ, ἀλλὰ ἰχώρ ἐκρέει. καὶ τὸδε μέντοι, ἀποσπένσει ἀμφὶ τῆς
 25 δυνάμει, πρὸς τὴν τρεφὴν δὲ, κυρτήν, ὡς τὰ κυρτὴν καὶ πηγαίαν, πη-
 γαίαν. Ἦν δὲ ἐπὶ χαράσσειν τὰ πύλα δέη, τοῖσι κηρώμασι ῥητίνης ἐν-
 τέκειν, ἢ δ' εἰς τὰ ἀπύρα ἐνυμίσγειν. καὶ αὐτὴς Πυλὴν τὸ χεῖρον ἔχειν.
 Ὡς τρεφὴ δ' Συκίης· ἔχειν ὡς χρεῖν κεραμεῖν καὶ φον, ἀεμόζον τῇ πλευρῇ,
 εὐρὺ, ἢ τὸ χάλκεον, πρηνὲς ἐπὶ τὰ χεῖρα, ἀμφιβέναι τοῖσι ἄλγεσι. Ὑπο-
 30 πτεῖν δ' ἐστὶν φλόγα μεγάλην ὡς λίπαί, ὅπως ζῶσα ἐς πολλὸν ἀφαιρέει χρό-
 νον. μὴ ἀποσπένσει δὲ τὰ χεῖρα πρὸς τῇ σαρκί, ἀλλ' εἰς ἀπυπτοῦ δια-
 δοχὴν πρὸς ἔστω, ὡς μὴ ἀποσπένσει τῇ πυρί. ἐς πολλὸν δ' ἐξάπτεται· ἢ γὰρ
 ἐνδοῦ ἐκείνη θεμιτὴ, αἰετὸν μὲν πυλῆμα, ἀγαθὸν δ' ἀποσπένσει ἰδρώτων.

Χρὴ δ' μὴδὲ πᾶν χεῖρα ὑπερβαίνειν ὑποσπένσει. ἀνδράσι μὲν, ἐς τὸ ἐντερον πη-
 35 γανόντων ἔλαιον ἐγχέοντα· γυναιξὶ δ' καὶ ἐς ὑστέρα. Διπλῆ δ' ἐστὶν τὰ πύλα
 ἐκ κατὰ τὴν ἔστω μελίμηνον ὡς τὰ πηγαίαν, ἐκ χολῆς πρὸς τῇ, ὡς ἐν-
 τερεῖ βίωσι, ὡς ἐν τρεφῇ φάρμακον. Ἦν δ' μὴ τρεφὴ καμρὸς ἔη, ἔστω δὴ π

καὶ τῆς ποικίλων πικέριον ξυνὸν μέλιτι ἐψήθεν ἐς σύστασιν· τὰς δὲ ῥητὴν σφαί-
ρας, μέγεθος ὅσον κυάμην, στρογγύλης ὥσπερ δίδοναι ὑπὸ τῇ γλῶττι ἐχέειν,
ἀφ' ἧς φέροντα τῆδε κατέκασε, ὡς μὴ καταποτὸν, ἀλλὰ πικτὸν ἔη. Προσπνέει δὲ
τὸ ἀφ' ἧς μήκωνος, ξυνὸν μέλιτι, ἐκ μελιλωτῆς, φάρμακον λεῖον καὶ ὑγι-
νόν. Τάδε μέντοι, ἐκ τοῦ τῇ ἀρσενίου, καὶ ἐπ' αὐτῇ, ἐκ τῆς τῷ ὕπνῳ, δίδοναι.
Λοίπῃ δὲ, τὰ φαρμακώδεα· κνίδος, καὶ λίνου ὅσπερ σπέρματός, καὶ ἀμύγδα, καὶ
κάνη τῆ κοκκίλης, λεῖα ἐκάσκει, κυάμην δὲ ἀμυγδαλῶν τῆς σπικῶν πέντε
καὶ ἑκοσὶ ἀλεσμένον, τόσους δὲ καὶ πεπύειν κόκκους· φωχθεῖτα δὲ ῥητὴν,
λεῖα, μέλιτι ἐς ἂν ἐκλεγμα φυγῇ. τῆς δόσις, μυστὴν μίση. Ἦν δὲ ὑγραὶ
καὶ ἀπεπία ἀνάγη, σμύρνης ὀλίγης < δύο, κρέκει μίση, πεπύειν κόκκους δε-
καπέντε, μέλιτι φυγεῖναι λίτρα μίση. τὸδε μέντοι ἤδη τὸ φάρμακον, καὶ πρὸ
τῆς ἀρσενίου δοτέον, μυστῆς ἡμισυ. ἀγαθὸν τὸδε ἐπὶ τοῖσι χρονίζουσι, εὖτε καὶ
ὀξύμελι δίδοναι ῥητὴν, ὡς δύσαστοια ξυνεπείγη.

Ψυχρὸν δὲ ὕδωρ ὁκόσους τῆς ἰντρῶν τοῖσι Πλευρητικοῖσι ἔδδουσαν, ἔτε ὁκοίῳ
λόγῳ συμβαλέειν ἔχω, ἔτε τῇ πείρῃ πιστώσαται. Εἰ γὰρ πνεύς ἀπὸ ψυχρῆς
διηλλάξαστο κίνδυνον, οἷδ' ἐμοὶ ὅτε ἐδόκεον Πλευρητικοί. Ἀλλὰ καὶ
τοῖσι παλαιότεροις ἰντροῖσι ἰδὲν πῶς ξυνδρομῆς Πλευρῆτις ἐκικλήσκειτο, χε-
λῆς ἐκκρεῖσις ἔστα, ξυνὸν πόνῳ πλευρῶν, ἐπὶ σμικρῶ πυρετῶν, ἢ καὶ ἀνδρῶ πυρε-
τῶν. Τὸδε μέντοι τὸ πάθος ἔνομον ἔχει Πλευρίτιδος, τὸ δὲ πρῆγμα ἐκ ἰσχύος.
Ἀλλὰ καὶ πνύμα κατεξυπνῶν ἐν πλευρῶν δῖψαν ἐνδοῖ, καὶ ὀδύνῳ πονη-
ρῶν, μαλθακῶν τε γέμειν. καὶ τὸδε ἐκάλεσαν ἄνδρες αἰσθητοὶ Πλευρίτιν.
Επὶ τῶνδε ὡς ὕδωρ ψυχρὸν ἄκος ἂν γίνοιτο, εὐτυχὴς ὅσπερ χρονομία. ἐσέσθην
ἡμῶν τὸ δῖψος, ἢ δὲ χολῆς ἐκ τὸ πνύμα ὑπὸ γαστρί, ἐκ δὲ πνύσσει τὸ ἀλγος, καὶ
ἡ γέμειν. Ἐπὶ δὲ φλεγμασὶ πλευρῶν, καὶ τῶν ὑπεζωκῶν πρῆσι, ἢ μόνον
ὑδὼρ ψυχρὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναπνοὴ ψυχρῆς, καλόν.

Ἦν ὡς ἐκ τῆς ἀρσενίου ἰντροῖς (ἀρσενίου) Πλευρητικοί, ἐπὶ δὲ βρο-
χία βήσασσι, καὶ γέμειν ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἰσχύος, ἀσθενεῖν ῥητὴν ἀφ' ἧς
ἢ ὅς ὑποστροφὰς ποιεῖ τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα, ἢ ἐς Εμπύησιν τρέπει).

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

ΟΞΕΩΝ ΝΟΥΣΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Θεραπεία Περιπνδυμονίης.	Κεφ. α΄.
Θεραπεία Αίματος Αναγωγῆς.	β΄.
Θεραπεία Καρδιακῆς.	γ΄.
Θεραπεία Χολέρας.	δ΄.
Θεραπεία Είλεος.	ε΄.
Θεραπεία τῆς καὶ τὸ Ηπῆρ ὀξείων παθῶν.	ς΄.
Θεραπεία Νωπαίας Φλεβός, καὶ Αετρίδας, ὀξείας νόσου.	ζ΄.
Θεραπεία τῆς καὶ τὰς Νεφρῶν ὀξείας νόσου.	η΄.
Θεραπεία τῆς καὶ τὴν Κύστιν ὀξείων παθῶν.	θ΄.
Θεραπεία Υστερικῆς Πνιγός.	ι΄.
Θεραπεία Σατυριώσεως.	ια΄.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΙΗΣ.

Κεφ. α'.

ΚΑΤΟΞΥ καὶ ὀπίσσω κακὸν φλεγμασίη ἐστὶν πνιδύμωνος, ἐφ' οἷσι πνιξὶς ὀλιγοχρονίη. Χρὴ ὦν ἀντίξοα, ἢ δὲ ὠκεία, ἐμμεναὶ τὰ ἀλεξήματα. Τάμνειν αὐτίκα τὰς ἐπ' ἀγκῶνι φλέβας· εἴτ' ἀμφοῖν ἅμα ἐπὶ δεξιᾷ ἐν ἀριστερᾷ μᾶλλον, ἢ ἐκ μῆς μέζονθ', ὡς ἀφ' ἐκαστῆς τῆς χώρας ἐπνιδύμονθ' ἢ ἀντίσπασις τῆς ὑγρῶν ἐστίν. Μὴ μέσφι λεπτοθυμίας· πρῶτον μὲν γὰρ τῇ πνιγῇ ἢ λεπτοψυχῇ. Ἄλλα καὶ σμικρὸν ἀναπνιδύσῃσι, ὅταν χρεὶν ᾖ τῷ αὐτοῦ αἵματος ἀφαιρέσειν. Ἦν γὰρ εἴς αἵματ' αἱ πρὸς φάσιες εἴωσι, αὐτῶν τ' αἰ-¹⁰ τήνην ἢ φλεβοτομήν αἰτ' ἦντε φλέγμα, ἢ ἀφροδὸς, ἢ τι ἄλλο τῆς ὑγρῶν πρῆσση, αἱ τ' φλεβῶν κενώσεις εὐρυτέρῳ τῷ πνιδύμονθ' ποιέσθαι χώραν, ἐς διό-
δον τ' ἀναπνοῆς.

Χρὴ τὴν καὶ χάτω ἄγειν ὑγρὰ καὶ φύσας· ἐπὶ μὲν φλεβοτομίας ἀφαιρόντα τῷ ἐσθρῶν, λίτρω, μέλιτι, πήραντι, ῥητίνῃ τῇ δὲ τῷ τερμίνθῃ τῇ ὑγρῇ. Ἀντὶ τῆς¹⁵ φλεβοτομίας, εἰ μέζον ἢ κώλυσις ἔσθαι, ὑποκλύζειν χυλὸν δρμηεῖ, ἀλσὶ μὲν πρὸς τῷ λίτρω, ἢ ῥητίνῃ τῇ πῆς τερμίνθῃ ξυνὸν τῷ μέλιτι. Πήραντι δὲ ἐν τῷ ἐλαίῳ, καὶ ὑποσπον ἐν τῷ ὕδατι ἐψήθηται, καὶ κολοκύνθης τῇ πῆς ἀγρίης αἱ σάκεες αἱ εἴσω, ἐψήθηται ξυνὸν ὕδατι, ἄραια.

Συκία καὶ φαί, ἐς τὰ μετὰ φρενα, καὶ τῶν τῶν, ἐν τὰ ὑποχόνδρια, πάντα²⁰ ξύμφορον. Ὡς δὲ πως ὁ θάλασζος εὐσεκεῖ ἐστίν, ὅπως μὴ ἀμφὶ τοῖσι ὁσέοις τὸ δέγμα ἢ Συκία ἀμφιθλάσθαι ἐρεῖδασα, ἐν τῷδε πρὸς ἀλλῇ. Ἦν γὰρ πάντα ἐν σώματι τὰ τε ὑγρὰ ἐφέλκῃ, καὶ τὸ πνιδύμα ἐξω τιταίνηται, οἷσιν οὖν ὁ πνιδύμων πνιγέται, ἀνάπνοσις ἀν' ἴσθμῳ ἐστὶν κακὸν. πάντα γὰρ πολιορκέειν²⁵ καὶ τῷ Περπνιδυμονίῳ.

Ἀτὰρ μὴδὲ τῷ ἀφ' ὁσέοις ὠφελάντων φαρμάκων ὑποδοξῇ μὴδὲν. Ἐλ-
κὴ γὰρ ὁ πνιδύμων ἐν ὑγρῇ ὑγρὸν, ἐν τῷ νοσῇ. Φαρμάκων δίδοναι ὦν, ὅσο-
σα λεπύνει τὰ ὑγρὰ ἐς ἀφαιρόντα, ἢ δὲ ὀλιγοχρονίη καὶ εὐρεῖα ἐς ἀναγωγὴν τῷ δέγματι.
Πίνειν μὲν, ἐς τάχος τῷ ὠφελείῃ, λίτρω ξυνὸν ὑδατὶ ἐψήθηται, ἢ ἄλμυρ ξυνὸν³⁰ ὄξει ἐν μέλιτι, ἢ σπῆτι ὑγρὸν ξυνὸν μελιπρήτω. ἐμπάσκειν τῷ ἐλάτῳ, καὶ τῷ ἰεί-
δῳ τῷ ῥίζης, καὶ πεπέρι, εὐτολμον. ἀτὰρ καὶ τὰδε ξηρὰ σίσαντα, ξυνὸν μέ-
λιτι δίδοναι. Ἦν δὲ αὐπνοίαι εἴωσι δι' ἡμέρας, ἢ δὲ ἐρηγορῶσι πάντη, δέ-
μναι ὁ ἀνθρώπου μανῆ. καὶ ποικίλων φαρμάκων ὑποδοξῇ καὶ τῷ, ὡς μὴ
ἐν-

ἐνδοδὲ ἡ νῆσος, ὅπως ἐ πύ ταλαιπωρίην ὁ τ' Φαρμάκων κμερὲς εὐνάσῃ· τὰ πολλὰ γὰρ γίγνεται κερῶδεα. ἡ δ' ἐν ἀκμῇ τ' πνιγὸς καὶ ὑπὸ τῷ ὀλέθρῳ φάρμακον διδῶς, θανάτε ἀν' ἐπὶς πῶς τοῖσι δημότησι αἰτιῶ.

Χρὴ δὲ καὶ τὰ σιτία ἵκελα ἔμμεναι, θριμέα, λεπία, ἀγαλυτικά παχέος, σμηγματώδεα. λαχάνων, πούρων, ἢ κορωνόπων, ἢ κνίδη, ἢ κράμβη ἐν ὅξει ἐψιφείσα. σιτηρῶν δ', πρισάνης ὁ χυλὸς τ' ὀρεγάνης ἢ ὑσώπης πωρολαβῶν, ἡδὲ πέπευ· ἐ λίτρου πλείον ἀντὶ τ' ἀλῶν· χόνδροι ξὺν μελικρήτῳ κἀρεφθῶ· ἄφυσα δ' πάντα ἐν τῇ ἐψίσει ἔσω· κηκὸν γὰρ Περιπιθμονικοῖσι, φύσαι. Οἷον ποτὸν, ἡ ἀπυρεῖ ἐῶσι, μὴ πολλόν τι τ' εὐψιῶ ἔχων· πυκνωτικὸν γὰρ σωματίων, ἢ σύψις. χρὴ δὲ τετέοισι δρᾶσθαι μὲν τὰ μέεσα μᾶλλον. Πολλὴν δ' ἄγειν τὰ πύελα. Τὸ ξύμπαν δ', ὀλίγον ἔσω ποτόν· πινόμενος γὰρ τέγγις κηκὸν, ἔτεκεν πινόμενος δὲ σωμαχὰς ἐλκὺς ἐ κοιλίης.

Θώρηξ δ' ἐσκαπύδῳ εἰρίοισι, ξὺν λίπαϊ, καὶ λίτρῳ, ἢ ἀλσί. ἄρειον δ' χεῖμα τὸ ἀγ' τ' λημνίσιδ·, σίτηπι ξηρὸν ξὺν κηρωτῇ ὑγρῇ. Καὶ τὸ ξύμπαν, ἔξω ἄγειν, καὶ ὑγρὰ, ἐ θερμασίη, καὶ πινύμα. Ἀρήγη καὶ ὁσπρησις θριμέων· χεῖσις· ἀκρων δεσμοί. Τὰδε μέντοι ποίεοντι ἡ μὴ εἴκη ἡ νῆσος, ἀνέλπιστος ὁ ἀνδρωπῶς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ.

20

Κεφ. β'.

ΠΑΣΑΙ δὲ, ὅξ Αναγωγῆς Αἵματος, ὅσα εὐήθεις· ἐ τ' τρέψα μῆνον, ἢν ἐκ ῥήξι·, ἢ ἀφελώσι·, ἀλλὰ κῆν δρᾶίωσις φέξη. ὅδ' ἡ δὲ πνιγὸς, ἢ πινόμενος, ἢ σωμαχὰς, ἢ ἥπατος, τ' κινδυνώδων· ἀλλὰ κῆν ἀπὸ κεφαλῆς, ἢ ἀσπενέση. Αἵματος γὰρ ἡ φορὴ. αἷμα δ' πάντων τρεφῆ, πάντων δὲ θερμῆ, πάντων δ' χροῖ. Καὶ φοβερόν μὲν ἰδέσθαι ἀγ' σώματος ὁκωσθῆναι ῥέον. κηκὸν δὲ, ἦντε δὲ πῶς ἀσπενέση καίε· κηκὸν δὲ, ἡ δὲ ἐκ ῥήξι·, καὶ ἀφελώσι·.

Χρὴ ὦν ἡντὸν τ' πᾶσι· ξυνοπείγειν μᾶλλον δρῶντα. καὶ πρῶτον μὲν, ψυχρότερον αἰετέας ἡέρα ἐς αἰαπνολύ. σπικὸν ὀπίπεδον, κλίην ἐδραίν, ὅπως μηδὲν σείηται. ἐρετιστικὸν γὰρ αἰ σείσεις. κοίτη δ' σερεν, μὴ κᾶστα εἰκασα, μηδὲ βαθύην, ἄθερμος. Ορθιον δ' τὸ χῆμα· ἡσυχίη λαλιῆς, ἡδὲ ἀκασμάτων· ψυχῆς ἀταραξίη, εὐθυμῆ· πάγχυ δὲ τοῖσι τετέοισι ξυνομαρτέει δυσελπίη· τίς γὰρ, ἐμέων αἷμα, γαίαντον ὅσα ὀρρώδεει;

Ἦν ὧν πολύαιμοι καὶ ὑπὸ φλέβῃ ἐὼσι, ἐπὶ πάσῃ ἰδέῃ Αναγωγῆς τάμεναι
 φλέβα. ἦντε γὰρ ἐκ ῥήξει, ἢ ἀφ' ἐξώσεως, εὐάρμοστοι φλεβοτομίῃ ἦντε
 ἐπ' ἀραιώσει, δέου μὴ διαπύρρηξιν τὸ πλῆθος. Τάμεναι δὲ τὸ ἐπ' ἀγκῶνι κοί-
 λῳ. εὐρεθόν τε γὰρ τὸ αἷμα τῆςδε, ἢ καταχάζεσθαι ῥηιδίῃ, καὶ ἐς πλῆθυναν
 ἡμέρας ῥέειν ἀσπένως εὐστυμῶ. ἐπὶ πᾶσι δὲ πάντων, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, τὴν καί-
 ρῳ ἀπλάγχων ὁδὸς ἡδε αἵματος· ἢ δὲ ἀνωτέρῃ τῆςδε, ἢ ἡδε, διασχίδες ἔασι
 μῆς, τὸ δὲ τὸ βραχίονος, ἀμφὶ ὥστε ὁδὸν μέζον ἢ ἀνωτέρῳ, τὸ μέσης,
 ἐς ὅσον ἴσχυ· αἰσθητὴς γὰρ τὴν διασχίστων, ὁκόσῃ συμμάχῳ καὶ ἡπατι ξυνήσαν τὴν
 ἄνω. Ἦν δὲ διττὸ πνέοντος ῥέει, τάμεναι τῆς δεξιτερῆς χειρὸς τὸ μέσον δακ-
 τύλων μικρῶν τε καὶ ὡξυμέσων. τῶνδε γὰρ τὴν ἰνερῶν μετεξέτερι δοκέουσι ἐπὶ 10
 Σπλῆνα κραίνειν· ἀτὰρ ἢ ἡδε τὸ ἐπ' ἀγκῶνι τῆς κάτω ὅς ἢ ἀπόσχισις. τῇ
 ὧν πλέονι πρὸς τοῖσι δακτύλοις, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκῶνι, τάμενοι πρὸς αὐτῇν· μει-
 ζων γὰρ τῆδε, ἢ εὐρεθῶ. Τὸ ξύμπαν μὲν ὧν, πρὸς λειποθυμίας, ὑπαχθῆναι.
 ἀτὰρ μὴ πολλὰν ἀφαιρέσειν· ἰσχυρὸν καὶ ἢ Αἱμορραγίῃ γυνώσκειν τὸν ἄνθρωπον.
 ξυμπεχὲς δὲ, καὶ διττὸ σμικρῆς ἀφαιρέσει, ἐπαφαιρέσειν, καὶ αὐτῇμαρ, καὶ τὸ ὑπερ- 15
 βίας, καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλῃς ὑπέρβου. Ἦν δὲ ὁ ἀδυνάτων ἰσχυρὸς καὶ λείψαιμῶ ἐν, μὴ
 τάμεναι φλέβα. Τὰδε μὲν ὧν, ἀμφὶ ἀφαιρέσει αἷματῶ.

Ἀρήγειν τὸ καὶ δεσμοῖσι ἄκροις· ποδῶν μὲν, ὑπὲρ σφυρῶν, καὶ γένετα· χει-
 ρῶν δὲ, ὑπὲρ καρπῶν, ἢ βραχίονα. ταινίῃ πλατεῇ, ὅπως ἢ ἀφ' ὀφθαλμοῦ κρα-
 ταῖν μὲν ἢ, ἀλγῶν δὲ μὴ φέρειν. Τοῖσι δὲ αἱμορραγέσι χερσὶ τοῖσι ὑπεράλλειν 20
 χεῖρ ἔρια μὲν πνέοντα οἰσύνῃ διττὸ τῆς οἰός. τέγγειν δὲ χυμῶ, οἶνω αὐστηρῶ,
 καὶ ῥοδίῳ ἢ μυρσίνῳ λίπαι. Ἦν τὸ ξυμπεπείγῃ ἢ Αἱμορραγίῃ, ἀντὶ μὲν τὸ ἔριον,
 ἀπὸ γοῖσι χρεῖσθαι, ὅξει δὲ, ἀντὶ τὸ οἶνον. ὑπαλειφέσθω δὲ μυρσίνῳ τὸ χεῖρον
 ὑπὸ πᾶσι δὲ τοῖσι ἀπὸ γοῖσι, τὸ ἀκακίῃς, ἢ ὑποκυσίδος, ξηρῶν τὴν χυλῶν, ἢ ἢ
 ἀλόης· ἀρῶν δὲ καὶ τὸ ὁμφάκιον ὅξει λυθῆναι. Ἦν δὲ ἢ Τέγγειν ἀσπένῃ 25
 καὶ δύσφορον, Εμπλάστροισι χρεῖσθαι. ἢ γὰρ τὸ δέσμα πρὸς τῇ χειρὶ, καὶ οἶον
 τῇ χειρὶ κρατέουσι, ἀτὰρ ἢ αἱ δυνάμεις αὐτῶν εὐψαμ ἢ ξηρῶν δυνατώ-
 τα). Μυρία τὸ καὶ ἄλλοις ἄλλαι πείρη ἔασι πρὸς αἰσθητὴς δὲ, ὁκόσῃ ὅξος
 ἴσχυσι, καὶ ἰπῆς φύλλων χυλόν, ἢ δὲ καὶ ἀσφαλτον, ἢ ἰόν, καὶ συπληρίην, καὶ λεί-
 νωτον, καὶ σμύριν, ἢ χαλκόν καὶ κεκαυμῶν, καὶ λεπίδα, ἢ ὁκόσῃ τοιαῦτα ἐπὶ 30
 τοῖσι Εμπλάστροισι· ἢ ἔρια τὰ πνέοντα, ἢ οἱ ἀπὸ γοῖσι ἐν βραχέϊ δδύντες
 ὅξει. Ἦν δὲ τὸ τάνυσιν τὴν Εμπλάστρον μὴ φέρωσι, Επὶ θεμα ποίειν. Φοί-
 νικες οἱ πίονες, ἐν οἶνω μέλανι αὐστηρῶ δδύντες, ἐς μάζαν τείνον), ἔπειτα
 ἀκακίῃ ἐμπάσεται λείν, ἢ σόδια· ἐγχριδέντα δὲ ἐς πύχον, καὶ τὸ θώκεος
 πῆται. Ἀλφίτα οἶνον ἢ ὅξει δδύντα, ἢ δὲ φακίῃς ἄλλῃτον λεπτὸν κρησέει 35
 σπασμένοι, κρησέει ῥοδίῳ μύρῳ ἀναλαμβάνοντα, πῆται· μίσγειν δὲ καὶ συμ-
 φύτω τῆς ῥίζης σπασμένης. Ἄλλο. βραβύλων ἀγρίων ῥίζας ἐψέειν ἐν ὅξει, καὶ
 τεί-

τείψαντα ἐς μάζαν, ᾠδαμίσγεν ῥόδς, καὶ κόμμιος, καὶ μυρίνης βραχύ. Τῶν-
δε μέντοι γε ἄλλα ἄλλοισι ζυμίσγεν, ὅπως ἀν' ἰσχύῃ τις τ' φαρμάκων, καὶ
πρωσπινέης, καὶ ὁσμίσῃ δένται· ἥδη γὰρ καὶ τοῖσι χράμενσι χερίσμελξ. Τὰδε
μὲν, ἐκτὸς ἥται, ἀκμ.

- 5 Η δὲ τῶνδε χαμνωτέρη ἴσσις ἐν τοῖσι ποτοῖσι καὶ χαταποτοῖσι κέεται, ὡς ἀγ-
χστα τ' τετραμύρων εἴη τὰ φάρμακα. Τελωτὴ δὲ τατέων ἡ ἰδέη· ἡ τὰς ὀχε-
τὰς τὰ ῥόα δῆσαι, ζυμαγωγῇ καὶ πῖσι τῷ ἀγγείων· ἡ τὸ ῥέον παχύναι τε καὶ
πῆσαι, ὡς μὴ ἀφάρρει, καὶν ᾠδαπέμπωσι ④ ὀχετοί· ἡ ζηῆσαι τὰς ἐφάδας,
πρὸς ἑσθὴν πῖν δαχάλω τὸ αἷμα σῖσαντα, ὅπως μὴ τῇ ὀπρρόῃ κενόμυροι οἱ
10 χῶροι πρῶμενέωσι, πλημυρῶσι δὲ εἶη ἡ ζυώδοσις. Επὶ μὲν τῆς δαυαί-
σιος τ' φλεβῶν, ἡ σύψις δακέει· ἀφάρρει γὰρ, ὡς ὑδρεῖον νέον, ἔθεν τῇσι δαυαί-
σεσι. Αἰτὰς ἡδὲ ὅπῃ τῇσι διαρῆσεσι, σύψις μὲν ἡ ἰητρείη, ἐς τ' ζυμαγωγῇ τ'
χειλέων· μέζοσι δὲ, καὶ δυνατωτέροισι, τοῖσι φαρμάκοις χερίσμελξ. Ἦν δὲ ὁ πῖς
διαδρώσι ⑤ εἴη τρέπος, καὶ μὴ ζυμάγη ⑥ ὑπὸ πῖς σύψι ⑦ ἔλκεος τὰ χεί-
15 λεα, σισήρη δὲ τὸ τρώμα ἀξυμῶατον ἐκ πῖς διατλήψι ⑧ ἐόν, πάγον χρεὶ τὰ
αἷματός, αἰτὰς ἡδὲ τ' ἥεμης, ποιέειν· ἀκασιή γὰρ τῶνδε καὶ πῆξι ἴσταται ὁ
ῥόα. Οξυκρήτων μὲν ὧν τοῖσι ἀραιοῖσι ἰσχυρὸν ἐς σύψιν· ὅδδὲ γὰρ ὅδδὲ αἷ-
μα ἀκρητόν ἐστι τὸ ῥέον, ἀλλὰ τὰδε ἰσχύς, ἀφ' σμικρῶν τ' σομίων. Ἐ τὰδε
καὶ πολλὰ, ὅδδὲ πολλὰκις, χερίσμελξ. μετεξετέροισι δὲ καὶ ἡ ἔξωθεν ἰητρείη, αἰτὰς
20 καὶ φοιήκων ἡ κερατῶν ἐδωδῶν ἐψήμα ποθῇ, μένον ἥκεσε. ἔστω δὲ τὸ ὀξυ-
οῖων μὲν τῷ σφόντων τῷ ἥρει, εἰ μὴ φαρμακίῃ δὲ, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ δαυῶ
τε καὶ σῦφον. Επὶ δὲ τῇσι διασῖσεσι τ' τραυμάτων, πρὸς τὰ ὀξυκρήτω ἔστω φάρ-
μακα, ἀπλὰ πῖν πρῶτῳ, ἀρνογλώστω κυλὸς, ἡ πολυρόν, ἡ σέριδος, ἐχά-
σε μώρη, πρὸς τὰ ὀξυκρήτω. Ἦν δὲ ὅπῃ μᾶλλον ῥέη, ὑποκυσίδος ἡ ἀκακίης
25 ξηρῶν ἐμπάσσει, ἐς γ' κνάθους τ' ὀξυκρήτω, ὀλκῆς τῇδε δαυαμῇ μῖν. ἀρι-
στος δὲ καὶ κυλὸς ὁμφακῷ. Ἦν δὲ κέσσει ἡ ζυμφορὴ τὰδε γίγη, κηκίδα
λείω, καὶ βάτε ρίζαν ξηρῶν, καὶ λίθων τῶν ὀξυ αἰλὸς κεράλλιον λείω ξηρῶν
ἐμπάσσει. δυνατωτέρη δὲ τῶνδε τὸ ῥῖον ἡ ρίζα, ἐμψύξαι, ζηῆσαι, σῦψαι,
τὰ πάντα ποιῆσαι· αἰτὰς καὶ ἡδὲ ζυμὸν τὰ ὀξυκρήτω μένω. Ἦν δὲ μεζόνων
30 ἀρήγειν χρεῖσθαι, τοῖσι κυλῶσι πῖς σέριδος, ζυμὸν ἀρνογλώστω, πῖς ρίζης ἐμ-
πάσσει ὀλκῆς τερόσων, ἐς κνάθους τ' ὑγρὰς τρεῖς ἡ τέσσαρας. Επὶ δὲ τῇσι
διαδρώσεσι, τότε ὅλως ἐν ἐκείνῃ σύψιν ἐμποιέειν, ἐς πάγον τὰ διαρρέοντος αἷ-
ματος· καὶ τοῖσι δαυαμῶσι, ὅπως δὸτὸ πολλὰ τ' τρώματος μύωσιν αἱ φλέ-
βες. Αλλὰ Ἐ τὰ πρῶμῶα ἔστω κραταῖα, δυνατὰ ποιῆσαι πάγον. κυλὸν
35 ὧν κοριάνε ξὺν ὀξεί, ἡδὲ λαγυρὸν ταμυσός, ἡ νεβρῶ, ἡ ἐρίφει· μὴ πολλὸν δὲ δι-
δύμαι· ἔκτεινε γὰρ κατε τατέων πῖ τῷ πλήθει· ἀλλὰ τ' μὲν κυλὸς τ' κοριάνε
μὴ μείον μὲν ἡμκνάθου ἐς τρεῖς τ' ὀξυκρήτω, τ' δὲ ταμυσὸν ὅλοιο μὲν τρεῖς,

τὸ ὃ πλεῖστον ὀφθαλμοὶ δ'. Εἰς δὲ τὰ τοιαῦτα εἶδεα τῆς φορῆς, καὶ γῆ ἀείρη Σαμῖα, καὶ Ερετταῖα, καὶ ἀσπὴ χάριτα λαδικός, καὶ Σινάπις, καὶ ἡ σφραγὶς ἡ Λημνίνη. Τυτέων δὲ ὀλκὴ σαθμοῦ, τὸ μείον, < α'. τρεῖς δὲ, τὸ πλεῖστον· ξυῖ πινι τῆς ἐψιμάτων, φοινίκων, ἢ κερατῶν ἐδωδύμων, ἢ ριζῶν βαάτων. Ἦν δὲ τρηχύνῃ ἡ Αετρίνη, καὶ ὅππῃ τῷδε βήσση, σεραίῳ τῷ Κρηλικῷ ἐμπάσσειν τῷδε. 5 ἀείρειν ἐς λείωσιν Αετρίνης, καὶ ἀμυλῶ ξυῖ τοῖσι δολαίς· ξυῖ γὰρ τῷ λείῳ, καὶ τὸ παχερόν ἔχει. Ἦν μὲν ὦν ξυωπεύγη ἡ φορὴ, ἀπαξ τῆς ἡμέρας, πρὸς τῆς περσέσι, δοτέον· ἦν δὲ μὴ, καὶ δις, καὶ τρίτον ἐς τὴν ἑσπέρην. Εἰ δὲ τῷ φαρμάκων καὶ καταποτὰ ποιέειν ξηρῶν, ἐν μέλει ἐφθῶ ἐς σύστασιν κηκίς λείῳ· ἀείρειν δὲ καὶ ῥοὸς ἐς τὰ ὄψα, γήλαρτα, καὶ ὀξύλαπατῃ χαρπός, καὶ 10 ἰδίῃ ἐκάστω, καὶ ξυῖ. τάδε μέντοι καὶ ὑπὸ τῇ γλώσσῃ ἔχειν, ἐς τὸ διηγεῖσθαι τῷ ξυωπῆσι. ἀτὰρ καὶ κόμμι ξυῖ τῷ φυτῷ, καὶ τράγου τῆς ἀχάνθης τὸ δάκρυον. Ποικίλων δὲ φαρμάκων, μυρὴν μὲν ἡ πείρη, ποικίλαι δὲ καὶ χερίσες, τερχίσκων, τῷ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας ἀχάνθης, καὶ ἐτέρε τῷ ἀπὸ ἡλέκτρων, καὶ 15 ἄλλων τῷ κροκάδε, ὡς ἡ σκευασθὴ ἰδίῃ λέλεκ.

Ανδρὶ μὲν ὦν πυρετῶν, ἀπαντα τολμῶεν ὅππῃ τοῖσι φαρμάκοις· ἐ πολλὰ, ἐ πολλάκις, δίδόντα. Ἦν ὃ ὅππῃ πυρεταίνωσι, (τὰ πολλὰ ὃ τῆσι φλεγμασίῃσι τῷ τραυμάτων γίγνοι) πυρετοῖ, μῆτε ἀθρόον ἔχειν τῷ φορῆν, μῆτε ἐν τοῖσι παρῶν μοῖσι φάρμακα πιπίσκων· πολλοὶ γὰρ ὑπὸ πυρετῶν γάσσων ὀλλυν, ἢ ὑπὸ τῆς αἵματὸς φορῆς. 20

Τερφαί, ποικίλαι· καὶ τῷ ἰδῆν, ὁκοῖα τὰ φάρμακα. ἀτὰρ καὶ τὰ φάρμακα ἐν τσοφῇ· ἔτε γὰρ ὅππῃ μὴ μὲν ἀπαντα εὐρεῖν τὰ τσοφῆς ἀγαθὰ εὐπορεῖν· ἔτε, ὡς μὲν ἐ μὲν ἐς ἰντερίῳ ἀεχέη, μὴ μὲν χεῖρα, ἀπὸ κόρεν, ῥηίδιον· καὶ γὰρ καὶ ποικίλα ἔχειν. Ἦδη δὲ δὸς χροῖων γίγνοι. ἔσω ὦν σύφασα, καὶ ἐς δυνάμιν ψύχασα, ἀτὰρ ἡδὲ ἐς διξίον· γέρμι γὰρ αἵματὸς 25 περὶ κλησίς. Χόνδροι πλυτοί· ὀξύλα ἐς ὀξύρητον· ὡς τὸ ὀξύ· βήχας ἐμποιέη, φοινίκων ἐψιμα· ἄστος ὀπίος, καταξήσθω, κοπίς, ἡδὲ καὶ ἐς ἀλητον σεσομμένος. ἀπάντων ὦν ῥόφημα, ξυν λήπαι· θυμὸν ἄλεσι ἡδυνθῆσαι, ῥοὸς ἐπίπασμα. Ἦν ὃ ἐ χαρίσασθαι τι τῷ χέμοντι ἐθέλης, κορίανον ἔσω ἐς ἡδονὴν ὅτω φίλον, ἢ τι τῷ ἐξηλῶ ἡδὲ εὐπρόων ἀπερμάτων. φακός, ἦν μὲν ἡ Αἰμορράγι ἐπεί- 30 γη, ξυῖ δὲ νογλώστω χυλῷ· ἦν ὃ μὴ, τῷ χυλῷ ἔσω φειδῶ· καὶ γὰρ εὐπεπτον, ὅσδε περσινὲς ἐς γάσσιν. χεῖρ δὲ τουτέοις, ἥκιστα πάντων, δύσπεπτον δίδοναι. Ἦν ὃ τῷ Αἰμορράγις γάνατον ὀρρωδέης, καὶ ἀτερπὲς, ἐ δύσπεπτον· ἡδὲ ἀπηνέα ἔσω τὰ σώζοντα. κηκίς ὦν, ξηρὴ, λείη, περσέσιπασθῶ φακῷ τῷ ξηρῷ, καὶ ψυχρῷ· ὡς, ἐψίσι παχέα, ξυῖ ῥοῖς σιόιοις, ἢ κηκίδος. Ἦδὲ ὅσιν ὑπὸ ἀν- 35 ἀγκῆς ἐν φαρμάκῳ τερφή. Ποτὸν δὲ, τὸ ξύμπαν, ὀλίγον ἔσω· ξηρὴ γὰρ διαίτη ὑγρὸν ἀξυμφορεῖν. Τοιαῦτα μὲν, σῦψα καὶ ψύξα ἐι ἐθέλεις. Ἦν ὃ

παχυναι ἔσται καὶ πονδύμα, γάλα, καὶ ἄμυλος· καὶ χόνδροι ἄλλοτε μὲν ζύν
 ἀμύλω, ἄλλοτε δὲ ζύν χόνδρῳ γάλα· ἐς πῆξιν δὲ ἡ σύστασις, ὡς μὴ ρόφημα
 ὑγρὸν ἦ. Ἦν δὲ ἐπὶ μᾶλλον παχυναι καὶ σῦψαι ἐθέλης, ④ χόνδροι μὲν ζύν
 φοίνιξι ἐψείσθω· ἐς δὲ τὴν σύστασιν, ἄμυλος ἔστω, καὶ γάλα ἀλείψον, ἔσται φάε
 5 τὸ Τυρρηνικόν, παχὺ ἐὼν, ἔσται γλίχρον, ἔσται κολλώδες, ζύν τῷ γάλακτι· ταμσῶ
 δὲ τῷ ἐρίφῃ ὑγροῖσι τοῖσι ἐψήμασι παροσσεγγέειν ἐς πῆξιν, ὅπως ἐπὶ γάλακτι
 ἐς νέεα πυρὶ ζύσασιν ἴσχυι. παχύτερον δὲ τετέων κέγχρος ἐφθός ζύν γάλακτι
 ὡς τὸ φάε, καὶ τὸ ἐπίπασιν ἡ κηκίς ἔσται τὰ σίδια. Τεκμαίρεσθαι δὲ τὰς ζυμ-
 μετίας τῶν ξηραίνοντων, ἢ παχυνόντων· καὶ γὰρ βηχώδεα ταῦτα, ὑπερβολῇ
 10 τε ξηρότης μετεξέτερος παροσσεγγίξει τὰς φλέβας. Ἦν δὲ πρῆσσι μὲν, ἴσχυ-
 ραί δὲ τὸ αἷμα, ἐς τὰναντία ἐκ παροσσεγγίξης ἢ μεταβολῆς, ἔσται μὴδὲν ἄραν·
 φιλόσοφα γὰρ τὰδε, καὶ χακοῦτα. Χρὴ δὲ σκεπῆν ἡδὴ ⑤ ἀνθρώπων, καὶ
 τὰς ὠτειλάς ἐς τὸν πῶρον ἄγειν, αἰώρης, ἢ τρέψαι μαλθακῆσι, πειρίδοισι,
 θυμῶσι, τρεφῇ ποικίλῃ καὶ ζυμῇ.
 15 Τὰδε μὲν ὦν, ἢν ἐκ τῆς φορῆς τῶ αἵματι τὸ πρῶμα ζυμώσῃ, καὶ ὁ
 χῶρος ὑγιαίνει εὐαχέως. Ἦν δὲ ἐγκαταλείπει ⑥ Ελκός, καὶ ἀφάπυσον γίνη-
 ται, ἐτέρης μελέτης χρεῖται· καὶ γὰρ ἔτερον διαδέχεται ἡ φορῇ. Περὶ τῆςδε
 μέντοι, ἐν τοῖσι Χρησίοις λελέξεταί.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

20 ΚΑΡΔΙΑΚΩΝ.

Κεφ. γ'.

ΕΝ Συγκοπῇ, μάλα χρὴ τὸ ἰσχυρὸν πρῶτον ἐπιπιδεύειν· μέλλει μὲν
 γὰρ ἡν παροσσεγγίξης, τὰ τε γὰρ πρῶτον ἐπεσυνδύως συνεργαῖ ἐνσφο,
 αἰτὰρ ἡδὲ ἐξελάοις ἀν αἰτέην πρὶν ἥκειν· Παρεῖσαν δὲ ἡ ρηϊδίως διαδοθήσκει
 25 ④ νοσεῦντες. λύσιν γὰρ τὸ φύσις, τὴν Συγκοπὴν ἔλεξα· ἡ παλίσυτος δὲ
 φύσις λυθεῖται. Τίπδε ὦν, μάλιστα μὲν μέλλει, καλύειν ἢν δὲ μὴ, ἀρπὶ ἀε-
 ρομύλῳ. Παροσσεγγίξεν δὲ χρὴ, τοῖσι ἐν τοῖσι ἀμφὶ τὸ ΟΞΕΩΝ Νέσων λε-
 λεγμένοι· εὔτε τὴν αἰτίαν, αἰτὰρ ἡδὲ καὶ τὰ σημεῖα ἐφραζόμεθα. Καὶστος
 μὲν γὰρ ὁ πυρετός, δερὴν. ἐπὶ δὲ ⑤ Καύσις, καὶστος σημεῖα, ξηρότης, ἀργυρπνίη·
 30 θεμασίη τὴν ἀσπλάγχων, ὅπως δὲ πυρετός· ψυχρὰ δὲ, τὰ ἐξω· χεῖρες, ἔσται πόδες
 ἄχροι, ψυχρότατοι. ἀναπνοὴ ἐς ὀλκὴν μακρὴν, πόρεσι γὰρ ψυχρὸν ἔχει, ἔνεκεν
 ἐκπύεσι πῦρ. σφυγμοὶ σμικροὶ, πυκνότατοι, τρανώδεις. Ἐκ τῶνδε ὦν τεκμαί-
 ρόμεθα, ἢ δὲ ὁκόσῃ μοι ἐν τοῖσι σημείοις λέλεκται, αὐτὴν δὲ ἀεχῆς ἀεθήγειν.

Ἦν ὦν μὴ πάντα καλὴν, ἔξις, ἡλικίη, ὥρη, ἀψυχὴ τῷ ἀνθρώπῳ, τὰ μὲν φλέβα. Κῆν πολλὰ καλὴν, εἰς δὲ τις ἀεθμός· ὅπκιμῳ ἢ, ὁκοῖον γλῶσσαι τῆς χεῖρος τε καὶ ξηρὴ καὶ μέλαινα, (εἶδε) γὰρ τὰ εἶσω πάντα σημεῖα, ξυμμεμεῖσθαι δὲ ὅτι πᾶσι τὴ δύναμιν, εἰ μὴ περαπνύδῃκε ἐκ τῆς νύσσε, πόνων τε, καὶ διαίτης· ἔδδὲ γὰρ ὅδδὲ ἐνδείη μένον, ἀλλὰ καὶ πινγί. Ἦν δὲ ὑπὸ πλήθους γίγνη) Συγκοπὴ, καὶ φλεγμασίης πὶ ὑποχόνδριον ἢ ἥπατος μέγα ἀφαισινμένη, ὅδδὲ ἀμβολίης χρεῖσθαι. Τάμνεν δὲ τὴ ἐπὶ ἀγκῶνι τὴ κοίλῳ· αἰτὰς ἡδὲ ἀφαισινμένης τομῆς τὴ χάσθαι ἀφαισινῶν, ὡς μὴ σφόδρα τῇ δυνάμει ὁπίδῃλον ἢ ἐλέγχῃ γὰρ τὴ φύσιν τὸ ἀνθρώπον. καὶ πολλὸν πὶ μένον, ἢ δὲ ἄλλας περαφάσις, ἀφαισινῶν ἢν γὰρ ὅπκι Συγκοπὴ καὶ σμικρὸν ἀμαρτίαν, ῥηίδως εἰς 10 ἄδου τρέπῃ. Αὐτίκα ὦν διδοῖται τρεφλὴ ἐς νεόχμωσιν τὴ δυνάμει γίγνη) γὰρ ἡ φύσις, καὶ τῇ τῆς παλαιῶν ἀπαλλαγῇ, ἐ τῇ τῇ ποταινίαν περαπνύδῃκε.

Ἦν δὲ Φλεβοτομένη μὲν ἡ δύναμις ἀποτρέπῃ, φλεγμασίαι δὲ εἰσὶν, Συκίην τῇδε περαφάλλῃ, πολὺ περαφάδῃ τὴ κείσις τὴ νοσήματος. ἐν Κρίσιμοις γὰρ ἢ Συγκοπῇ· ἐπεὶ τῇσι αἰτέσι περαφάδῃσι, αἱ τε φύσις κείνῃσι, αἱ τε νοῦσις 15 κείνῃσι. Κῆν γὰρ ἐς ἀνάγκη οἰνοποσίης ἡκῇ ὁ ἀνθρώπος, ἐ καὶ ἀσφαλὲς ἐπὶ φλεγμονῇσι οἰνοποσίην. οἶσθαι γὰρ φλεγμονῇσι μὲν πόνων ἐπίδῃσι, ἀφλεγμονῇσι δὲ φύσις αὐξήσις. Εἰπεραφάδῃ δὲ τῆς Συκίης, περὶ μίης ἢ δδύτερης ὁππλάσι, χρεῖσθαι, ἐς τε ἀνεσιν τῆς μερίων, αἰτὰς ἡδὲ ἐς εὐρεθὴν τὴ αἵματῳ μετεξέτέροις, καὶ ἐπὶ τῇ Συκίῃ, ἐς τὴν δδύτερην ἐπίπλασιν. 20 Ἔσθαι δὲ τῇδε φειδῶ κίνδυνος γὰρ αὐτὸς τῷ αἵματῳ τὴ ἀμετρίης, ἐ ἐπὶ τῇ Συκίῃ. Κλυσμοῖσι δὲ, ἐπὶ σκυεάλοισι παλαιοῖσι μένον, χρεῖσθαι. τὴ δυνάμει δὲ φείδῃ.

Τέγγῃς κεφαλῆς, ψυχῆς, ὁκοῖον μοι ἐπὶ Φρενικοῖσι λελέχθαι· ὅπως εὐμετρίης ὀλίγῳ μέζω. Καθαρὸς ἡδὲ, ψυχρότερος, ἐς ἀνάπνυσιν. Οψίος 25 περπωλὴ, φυτῆς, γραφῆς, ὑδατῶν, ὡς ὅπκι τὰ πάντα ἡδέως. Λαλὴ τῆς περποντῶν φιλομειδῆς· ἡσυχίη, συμμῆδῃ τὴ νοσήματος. Οσμὴ εὐάδῃς, ἀεαρέας ἐς κεφαλῆς αἰσθῃσιν. αἰτὰς καὶ τῆς περποντῶν ἔσθῃσι ὁσμῇ· ἀλφίτων, ξὺν ὑδατὶ δδύτῃτων, ἢ ὅξῃ· ἀετῶν γεμῆς, νεοπέπῃων. Οἶσθαι δὲ μὴ καὶ κλυζῇν σῶμα, μὴ δὲ ἅμα εἰσθῇν. 30

Ποτὸν, γάστον, καὶ ξυμεχῆς, ἢ τοῖσι ἄλλοις. Τρεφῇ, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, κῆφῃ, εὐπεπῇ, τὰ πολλὰ σπῳδῃς, ἡδὲ καὶ ἡδέϊα, κῆν σμικρὸν χεῖρον ἔη. τοῖσι δὲ γδ, τὴ ἄλλων μᾶλλον, χρεῖσθαι· ἐχ ἡκῇ γδ τῇ σμῆχῳ ἐς ἐκλυσιν ἢ νῆσος ἀμφύ. Αιστία δὲ, ἢ λιμός, ὑδαμῶ. ἡκῇ γδ ἢ νῆσος τὰ πάντα λαφύζῃ. Ἦν δὲ ἡκῇ μὲν ἡδὲ ἢ περαφάδῃς ἐς Κείσιν, νοτῇ δὲ κληῖδα ἐ μέτωπον 35 ἱζάνῃ, καὶ ἀκρεῖα ψυχῆς, σφυγμός δὲ σμικρότατος, ἡδὲ πυκνότητος, ὁκοῖον ἐσθῇ, ἀμωδῶς τὴ τόνον, μῆκρον πὶ ἀεα λαβεῖν χρὴ σῆτων, καὶ οἶνε ἐνεργῶς ἀπῆσθαι.

ἀπείδω. Χρὴ δὲ κεφαλῶν κοροσφαλίῳς Τέγγεσι, ἡδὲ τὴν κύστην. λέλεκ' ὅ
 δέ μοι τάδε ἄκεα ὅππῃ τοῖσι φρεσὶ πκοῖσι. Διδόναι ὅ οἶνε, μὴ χυμὸν, μη-
 δὲ ἄδδω. μετεξέτεροι ὅ πληρομονῆς ἀκαμνή, ἀνορεξίη τε, ἔ ἀδρανίη ὅ φα-
 γεῖν τε καὶ πίνειν, ἀπώλοντο πολλοῖσι ὅ, καὶ εὐσίτοισι ἔστι, λελυμμένης ἥδη τῆς
 5 φύσιτος, ὅδδὲν τὸ πλῆθος ἐς τὸ μὴ θανεῖν ἤκεσε, ἐς μὲν τὴν γαστέρα κατ-
 ιόντων τῆς σπύων, ὅκ ἀνιόντων δὲ ἐς τὴν δυνάμιν διὰ τὴν κοιλίης. Εἰσω ὅν
 σπύα ῥα ποικίλα, τὰ πολλὰ σπύδα, ὡς ῥυμφάνειν μᾶλλον, ἢ μαοσῶσαι.
 κὴν σερεῖ ἔη, ὀλιωθεῖ ἔσεσθαι γινέσθω. ὡς μὴ χάρτα ξυμεσῶτα, μηδ' ὅππῃ
 ὅλα, ὅ σερεῖ γυμνά. Ψωμοὶ ἀφ' ἑσθ' οἶνε, τὰ πρεσῶτα θερμώδεες, δύο, ἢ
 10 τρεῖς. Εἰς ὅ τοῖσι, τὰ πάντα ψυχρὰ, ὡς μὴ ὑποικυρώσει φλεγμοναί. Οἶ-
 νος εὐώδης, μὴ χάρτα σύφων, πλατὺς ὅ ὡς ἥκιστα. Ἑλληνικοὶ ῥα, Χίος, ἢ
 Λέσσειος, ὁκόσοι τε ἄλλοι ιησιῶν λεπτοί. Ἰταλῶν ὅ, Σαρρετῶν, ἢ Φενδα-
 νός, ἢ Φαλερεῖος, ἢ Σιγνῖνος, εἰ μὴ σφόδρα σύφη. πρεσῶτα ὅ τῶνδε τὴ
 χάρτα παλαιόν, ἢ νεώτερον. Διδόναι ὅν, τὰ πρεσῶτα, θερμὸν, μὴ μείον κυάσαν
 15 τεοσῶν, πρεσῶ τὸ Κεῖσιος, μηδὲ κοτύλης πλείον, κὴν εὐποτός ἔη. Εἰς ὅ τῶνδε,
 σπύων διδόντα, εἰ τὰ τὴ φλεγμασίης ἄρῃκοι, αὐτῆς ψυχρὸν ὀρέγειν, ὅπως ἐς
 ἄκος διψέος. πρεσῶ ἀνάγκη δὲ, μὴ μόνον ῥα, ξυὲ σιτίω δέ. Πρεσῶτα δὲ
 χρὴ, ὡς μὴ ἄψιν φρεσῶν ὁ οἶνος ποιήη. καὶ ὅππῃ τοῖσι ὅ στυανέχων. Κὴν ἐκ
 ἀφ' ἑσθ' εὐδὲν γέλη, ἥσυχν πρεσῶτα. Ἦν δὲ πελὺς μὲν ἰσθῶς ἐκρέη,
 20 σφυγμοὶ ὅ πρεσῶ ἀκαμνή, ὀξεία ὅ φωνή, ἄφρονα ὅ καὶ τὰ σήτεια, διδό-
 ναι ὅ οἶνε, ὁκόσον ἂν δυνήη πίνειν. μὲν ὅ γὰρ οἶνος ἐλπίς ἐς ζώην ψυχροῖς.
 καὶ οἶνος ὅν ξυμῶδης ἔη, ἄλλοτε ῥα πίνειν, ἄλλοτε ὅ αὐ σιτίσι ξυὲ οἶνω φα-
 γεῖν. ἐκ ἀφ' ἑσθ' μὲν, ἐς ἀνάπαυλιν ὅ χαμάτις, ὅ ἐκ τε τῆς νέσε, καὶ τὴ
 τρεσῶς. ἐν γὰρ σμικρῇ τῇ ἰσθῷ, μαγέσσι χάρτα, ἔ ὅππῃ τῇ ἐσθῶ. Χρὴ ὅν
 25 αὐτόν τε ἀλκήναι ἔ εὐθυμον ἔμμεναι, καὶ ὅ ἰντρον ἔπεισι μὲν πρεσῶτα
 ἐς εὐελπισίω ἔμμεναι. ὡς ὅ ἀσθῶν, ποικίλη τρεσῶ τε, ἔ οἶνω.

Χρὴ ὅ καὶ τῇ ἄλλῃ ἰντρον ἐπεργῶ χρεῶς, ἐς τε τὴν ἰσθῶν κατ' ἐξιν,
 καὶ τὴ δυνάμιν ἀνάστασιν ἐς τὸ ζώπυρον. Εἰσω ὅν Επίδημα τῶ θάσκη ἐς
 τὴ δρεσῶν μαστῶν. Φοίνικες ἐν οἶνω λείοι, ξυὲ ἀλθή, ἔ μαστῶν κρωτῇ ὅ
 30 ξυὲ νάσδω πεποιημένη ἀνελήφθω τάδε. Καὶ ἦν τὸδε ἀσθῶν γίνηται, ἄλλο
 ὅππῃ Επίδημα. μῆλων ὀξελόντα τὸ σπέρμα ἔ ὁ π πρὸς ἂν σκληρόν ἢ,
 θλάσονται, ξυμῶσθω ἀλφίτοις εὐώδεσι. ἔπειτα ἄψινδὲ κόμης, καὶ μωσῶν,
 ἡδὲ ἀκακίης, καὶ μάνης, σποσμένης, ξυμῶσθω. ὁμῶς δὲ τὰ πάντα φυε-
 σάντα, κρωτῇ ἀναλαμβάνειν οἶσινδὲ. Ἦν ὅ ὑπὸ τῶνδε μὴ ἴσθῃ ὁ ἰσθῶς,
 35 ὁμφάκος χυλὸν ἐς φύσθω ξυμπεθῶν, ὁμφάκιον ἀκαμῶν, καὶ ἀκακίη, καὶ
 κόμης ὅ, ῥός τὸ ἐσθῶμον, καὶ σπῆναι, καὶ φοίνικες, καὶ ῥόδων χυλὸς εὐπικός.
 ἅμα πάντα νάσδω τε, καὶ οἶσινδὲ τῶ λίπαι, ἐς ὅ θάσκη πῆναι. ἔ γὰρ

καὶ λεπὴ διαίτη· ἀλλ' ἐς κνήσιας ἄγειν, αἰώρης, καὶ τεύψιου, καὶ λυτράων, ὅπως ἐν τῷ νεκρώδεος ἐνταφίῃ καὶ ἀνατραφείῃ τὸ ζώπυρον. Διδόναι δὲ καὶ γάλα, μάλιστα μὲν γυναικὸς νεοτόκῃς ἐκ κρηστρέφει· ἐπεὶ οἶδ' ἀνατραφῆς, ὅπως δ' ἐπίτοκοι παῖδες, δέονται. ἢν δὲ μὴ, ὅτε μὴ παλαιότοκῃς ἐξίτηλον γὰρ τὸ τοιόνδε γάλα. Καὶ ὅτι τοῖςδε, ἐς ἀνάληψιν ἄγειν, ἐπὶ τὰ συνήθη.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΧΟΛΕΡΗΣ.

Κεφ. δ'.

ΕΝ Χολέρῃ, ἢ τῷ φεθρμύων ἐπίχρσι, κακὸν ἀπεπία γάρ. Χρὲν ὦν ἡμᾶς, εἰ ῥηϊδίως αὐτόματα, δέχεσθαι· ἢν δὲ μὴ, ὁτρυῖναι, διδόναι ὕδατος εὐκρή-
 10 τε ῥυμφάνειν, ξυνεχῆς γε μὴν, ὀλίγον δὲ, ὅπως μὴ ἐντάσιες ἐῷσι κεταὶ σωμα-
 χῶ, σπασμώδεες. ἢν δὲ καὶ σπασμοὶ ἐῷσι, καὶ ποδῶν ψύξεις, τέγγειν μὲν τῷ
 κοιλίην λίπαι θερμαῖ, ξὺν πηλῶ καὶ κυμῶ ἐψηθέντι, ἐς τὰς τῷ φύσει δια-
 κείσας. καὶ ἐπιπίνειν εἰλεον. Καὶ τὸ πόδε λιπαίνοντα, ἡσυχῇ τεῖξαι, ἀμ-
 φαφύοντα μᾶλλον, ἢ πρίζοντα· αἰτὰρ καὶ μέχρι τῷ γαστρίῳ γιγνέσθω τάδε,
 15 ἐς ἀνάκλησιν γέφυρας. Καὶ μέσφι μὲν κόπτεα χύτων ἀφαιχμαίνει, ἀνωθεν δὲ
 χυρεῖ χολώδεα, τάδε χρὲν ποιεῖν.

ἢν δὲ ὑπεληλύθῃ μὲν ὁ πᾶς παλαιὸς σίτος, χολαὶ δὲ δίασι, καὶ χολώ-
 δης ἔμετος, καὶ ἀγασίς ἐν, ἡδὲ καὶ ἄσπις, ἐκ δόρυ, ἐκ ἀδυαμίνης, ψυχροῦ
 ὕδατος κινάθης δύο ἢ τρεῖς διδόναι, ἐς τε τῷ κοιλίῃς εὐψίᾳ, ὅπως ἐπὶ
 20 παλὶρροίαν, ἡδὲ τῷ σμάχῳ αἰσχύμῳ ἐμψύξῃ. ξυνεχῆς δὲ πόδε, ἐπὶ τὸ ποθὲν
 ἐμέσθῃ, πρὸς τὴν ῥηϊδίαν μὲν τὸ ψυχρὸν ἐν τῇ κοιλίῃ γάλαπτι, αἰτὰρ ἡδὲ ἐξε-
 μῶ ὁ σμάχος ἀχθῶν τῷ θερμῷ ἐκ ψυχρῶ, ξυνεχῆς δὲ ποθὲν ψυχρὸν ποτόν.

ἢν δὲ ἐκ σφυγμοὶ μὲν ἐς τὸ μικρὸν ξυμπέσωσι, ἡδὲ ἐς τὸ ξυνεχῆς καὶ πυ-
 κνὸν διώκωνται, ἰδρῶς δὲ πρὸς μέτωπα καὶ κληίδας καὶ πάντι τῷ σώματι εὐγ-
 25 δῶν ῥέει, καὶ γαστὴρ μὴ ὀπῆται, καὶ ὁ σμάχος ἐμῇ ἐπὶ ξυμῇ τῷ σώματι ἐκ λειπο-
 ψυχῇ, καὶ οἶνος βραχὺ ἐπιτάζειν τῷ ὕδατι τῷ ψυχρῷ, εὐώδεσθαι, εὐφροστος,
 ἐς τε τῷ αἰσχύμῳ ἀνάκλησιν ὑπὸ τῷ σμάτι, καὶ ἐς τῷ τῷ σώματι ὑπὸ τῷ σμάτι.
 Δυνάμει, καὶ ἐς τῷ τῷ σώματι πρὸς τῷ σμάτι. Οἶνον γὰρ
 ὡκὺς μὲν ἐς τῷ ἄνω ἔξιν, ὡς τῷ παλὶρροίῳ χέειν· λεπὸς δὲ, ὡς ῥηϊδίως χυ-
 30 θῆναι τῇ φύσει συνέξιν ἐρρωῶν· κραταῖος δὲ, ὡς δυνάμει εὐψίᾳ ῥέει. Επι-
 πίνειν δὲ, καὶ ἀλφίτων κοτὲ, νέαν, εὐπνόαν. ἢν δὲ ξυνεπέγῃ πάντα, ἰδρῶς,
 ἐκ ἐντασις, ἐκ σπασμῶ μῆνον, ἀλλὰ καὶ νύκτα, λυγρὴ κενεή, καὶ πόδες ξυ-
 πταίνωνται, ἐκ κοιλίῃς ὑπερέχει πολλὰ, καὶ ἀχλυνώδης ὁ ἀνθρώπος, σφυγμοὶ

δὲ πρὸς ἀκνησίην ἐῷσι, τότε χρὴ φθάνειν πίνδε τιμὴν κατὰστασιν· εἰ δὲ καὶ
πρῶτῃ, ψυχρὸν, καὶ οἶνον, πολλὸν τι δίδοναι, μὴ ἀκνητερέρα ὅ, ἀλλὰ τὸ μέθην
καὶ τὰ νοσήσῃ· ζὺν σιτία, ψωμοῖσι λευκώρεσσι. Διδόναι δὲ καὶ τὴν ἄλλης
τροφῆς, ὁκοῖα ἐν Συγκοπῇ μοι λέλεκται· ὁπώρην σύμφε, ἕα, μέσπια,
μῆλα κυδάνια, σαφυλίω.

Ἦν δὲ τὰ πάντα ἐμέη, καὶ ὁ σῶμαχος μὴδὲν ἴχνη, ἐς τὰ θερμὰ, ἢ ποτὰ
καὶ βρώματα, παλινδρομέειν. μετεξέτεροι γὰρ ἔστησεν ἡ μεταβολή. τὰ θερ-
μὰ ὅ ἐστω θερμώτατα. Ἦν ὅ μὴδὲν τι τῶν δέξηται, Συκίην ἐς τὸ μεσηγυρτὸν
ῥυμοπλατέων προσεάλλειν, καὶ κατὰ τὴν ὀμφαλὴν τρέπειν. συνεχῶς δὲ τὰς
Συκίας ῥιζάνειν· ὁδυνηρὸν γὰρ τὸ ὑπὸ τοῖς πόδεσσιν, καὶ κίνδυνον φέρει φλυκται-
νώσει. Ὡς καὶ τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖται, ἢ τὸν πνεῦμα ζωοποιεῖται, ἢ
τὴν τρυφήν ἐν τῇ κοιλίᾳ χέσθαι, καὶ εὐπνοῦν καὶ εὐσφυκτον τὸ νοσήσῃ.

Ἦν ὅ ὑπὸ μέζῳ γίγνηται τὰδε, ὑπὸ τῇ κοιλίᾳ, καὶ τῇ θύρᾳ, πῆναι.
Καὶ τὰδε ἐστω ὁκοῖα ἐς Συγκοπὴν, φοίνικες ἐν οἴῳ δεδευμμένοι, ἀγκυλὴ, ὑπο-
κυσίς· τὰδε ζῶν ῥοδίῳ κρηστῇ ἀναλαβόντα, ἐγχρίσαντα δὲ ἐς ὁδόν, ὑπὸ
τῇ κοιλίᾳ πῆναι. Ἔς ὅ τῇ θύρᾳ, μασίχην, αἰόλιον, ἀψιδίον κόμην λείαν,
ζῶν κρηστῇ νάρεα ἢ οἰάνθη, ὑπὸ τῇ θύρᾳ ὅλα τὰ θύρᾳ. Ἔς δὲ τὰς πό-
δας, καὶ τὰς μῦας, ἢν πταίνωνται, σικανίον, γλυκύκων, ἢ παλαιὸν ἄλειφα,
ζῶν κρηστῇ σικανίᾳ, χρίειν· ὑπὸ τῇ θύρᾳ δὲ ἢ τῇ θύρᾳ. Ἦν δὲ ἢ ψυχρὸν
ἐῷσι τὰ πόδες, καὶ τὰ ἀλλὰ τὴν λιμνήτιδος, ἢ εὐφορείας χρίειν ἀλείμματι· καὶ
εἰσίοισι ἀμφελίσσειν καὶ ὑπὸ τῇ θύρᾳ χερῶν ἀπιδύειν. Ἀλλὰ ἢ τὴν ῥάχιν, καὶ
τὰς τένοντας, ἢ τὰς μῦας, τῇ τε σιγῇ, τοῖσι αὐτέοισι χρίειν.

Κῆν ὅ ὑπὸ τοῖσι ἴχνηται μὲν ὁ ἰδρῶς, ἢ ἡ γαστήρ, ὅ τε σῶμαχος δέχηται τὰ
σιτία καὶ μὴ ἐμέη, σφυγμοὶ ὅ μεγάλοι τε καὶ εὐτονοὶ ἐῷσι, καὶ ἡ ξύντασις ὑπο-
λείπῃ, θερμὴ δὲ καὶ πάντα ἀναίεσθαι, καὶ τὰ ἄκρα αἰδικῇ, ὑπὸ δὲ πάντα πέσῃ,
δδυτέσθαι ἡμέρῃ ἢ τέλει λήσαντα, τρέπειν ἐς τὰ ξυνήθη. Ἦν δὲ πάντα μὲν
ἀπεμῆναι, ἰδρῶς δὲ ἀχρεὺς ῥεῖν, ψυχρὸς ὅ καὶ πελὶος γίγνηται ἄνθρωπος, σφυγ-
μοὶ δὲ πρὸς ὑπόσσειν ἐῷσι, καὶ ἀπιδυῖναι, ἀγασθὲν ἐν τοῖσι τετέοισι εὐ-
πρεπέα εὐρέα φημί.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

30

ΕΙΛΕΟΤ.

Κεφ. ε΄.

ΕΝ Εἰλεῶ πόντῳ ὅτι ὁ κτείνων ἐπὶ φλεγμονῇ ἐντέρων, ἢ ἐντασις, καὶ
πρῶτος. Ὡς, ἢ δὲ χαλκίος ὁλεθρῶν. μετεξέτεροι μὲν γὰρ ἀνελεῖ-
σταις

στως νοσούντες, θάνατον παροφθαλμιά μόνον ὀρώμενοι· ④ δ' ἐν Εἰλεῶ πόνοι, ὑπερβολῇ, θανάτῳ ἔρπονται. Χρὴ ὦν μίτε σμικρότερόν τι γίνεσθαι τ' ἰντρον ἔ παθεῖν, μίτε βαρύτερον. Ἀλλὰ, λὺ μὲν φλεγμασίῳ αἰτίῳ εὐρηται, τήμιν φλέβα τ' ἐπ' ἀγκῶνι, μεγάλη τῇ χάσι, ὅπως ἀθρόον διεκχέη τ' αἵμα, τ' φλεγμασίῳ ἢ τρεφῇ. Κῆν μέσφι λεπτοθυμίας· τὸδε γὰρ ἢ λεπτοῦς δέχῃ γίγνεται, ἢ τάρκῃ ἐς ἀναμειψίην· ἀνάπνοσις δ' ἐν Εἰλεῶ, κῆν ὑπ' ἀγνοίας ἐς βαυὸν χροῖον ἔη, τοῦ πόνε ἀμβολίῃ. ἐπεὶ καὶ τὸ θνήσκον, τοῖς μὲν ὡδὲ πύεσι, εὐδαιμονίῃ τὰ δέχοντες δ' οὐ θέμις πρήσασιν· θέμις δ' ἐκοτε, προσηγνώσκοντα σαφῶς τὰ πρῶτα ὡς ἔ φύξιμα, καρθεαίῃ νωθρῇ 10 εὐνάσθαι.

Ἦν ὁ ἀνὺ φλεγμασίῳ, ὅπῃ ἀφροσύῃ, ἢ ψύξι κραταιῇ, γίγνη' ὁ Εἰλεῶς, φλεβοτομήν μ' ἔχον· τὰ ὅ λοιπὰ ἅμα πάντα πρήσασιν. Εμέεν δὲ ὑδατος θαμνιά· συχνὸν πίνειν ἔλαιον, ἔπα αὐτῇ ἐξέμεεν. Φύσις ἀγειν κατὰ ἐρεθίσματα· ἐρεθιστὸν μὲν κυκλαμένη χυλός, καὶ νίτρον, ἢ ἄλλες· φύσεων 15 ὁ ἀγῶν, κύμινον, ἡδὲ πῆγανον. χρὴ ὦν πάντα ὁμῶς, ξυὲ ῥητὴν τῇ ἔ περμίνε, ἀφ' ἑλίου· τὰδε καὶ σπύργισι πυρίῃ· ἢ τοῖςδε ὑποκλύζεν, ξυὲ ἔλαιον, ἔ μέλιτι, καὶ ὑσώπῳ, καὶ κολοκύνθῃς ἀγρίας τ' σαρκὸς ἐλφίματι. Κῆν ἐκκριτῇ κόπῳ, αὐτῇ ἔλαιον θέμις ξυὲ πηλάνῳ ἐνέειν· τὸδε γὰρ λὺ εἰσω μέμη, πυρίμα τοῖσι ἐντέροις εὐμνέ. Τέγγεν ὁ τὰ πονέοντα χρεῖα 20 ἔλαιον, ξυὲ πηλάνῳ καὶ ἀνίθῳ, ἀδιδῶ ἐλφίματι. Εσω ὁ καὶ Πυρί, φαλῶ τῷ κεραμῶν ἢ χαλκῶν, ἢ κέγγε, ἔ αἰλῶν φωχθέντων. Επιπλάσματα πρὸς τοῖσι, ξυὲ οἷσι ἔσω αἵτης ἀλητον, καὶ κύμινον, καὶ ὑσώπε, ἢ οὐράνης κόμη. Σικύαι ὁ, κῆφα μὲν, συχναι ὁ, ἄλλη πρὸς ἄλλας πημνί, ἐς τὸ ἐπηγασίον, ἐς τὰς ἰξίας, μέσφι βαλάνων ἡδὲ κατόπιν, ἐς ἰχία, πρὸς νεφρῶς, ἔ 25 ῥάχιν· πάντα γὰρ αὖν πῖς πάντα πόνον ξυμφέρει. Περσπέν δ' ἐ κύμιν, ἢ πηγαίς ἀφεψίματι, ἔ τῷ σπῶν, ἢ ξυὲ τετέοισι τῷ φαρμάκῳ τῷ ἀνωδυῶν πινά. μυρία ὁ ἄλλοις ἄλλα πείρη γερόνασι πισά· ἀγαθὸν ὁ καὶ τὸ δι' ἐχιδνῶν φάρμακον, μέζον ἔ μέτρε πρὸς τὸ ξύνητες ποθέν. Ἦν ὁ μίτε ὁ ποίῃ ἐνδιδῶ, μίτε φύσι μίτε κόπῳ ἀναδοίῃ, τῷ καρταπρίῃ τῇ ἱερῇ 30 ὑπ' ἀνάγκῃς διδόναι. ἢ γὰρ ἀπλάθῃ ξυὲ φλέγματι ἔ χολῇ τὸ φάρμακον, ἢ διήλθε ὕδατον φύσις, σκίεαλα, φλέγμα, χολῇ, τῷ χαλκῷ τὰς ἐντάσις. Τρεφῇ διεξάγῃ· ζωμοὶ ἀλεκτορίδων, κογχαρίων πῖσας· ὁ χυλὸς καὶ ἐφθός, ξυὲ πολλὰ λίπαι δέχῃ πρὸς πρὸς γένε τ' ἐλφίματι, ἔχεν ὡδὲ, κύμινον, λίτρον, πρῶτον ξυὲ τῇ κόμη. ἢ ἰντροῖν ξυὲ ζωμῶ πινι ἀφ' ἑλίου 35 καὶ κοχλίας ἀκρῶς ἐφθός, ἔ ὡπῶν δὲ χυμὸς, ἢ τελλίνης. Ὑδὼς ποτὸν, λὺ πρὸς τῇ, ξυὲ ἀσάρῳ, ἢ νάρεῳ, ἢ χαλκῷ, ἐλφίματι· ἔ γὰρ φύσις ἀγῶν, καὶ ἑρηπία, καὶ εὐπνοα. Ἦν δὲ ἀπύῃ ἔη, καὶ οἶν, ἐς τε τὴν τῷ ἐντέροις θέμιν,

μην, ἀτὰρ ἡδὲ ἐς ἀνάκλησιν τῆς δυνάμειος ἀεθλήσῃ καὶ μαρᾶντες ρίζης ἐνέμα-
πορῶν, ἔσ' ἀδύαντον, καὶ κινάμωμον.

Ὡς ὅτι ἐς Ἀπόστασιν τρέπῃ ἡ φλεγμονή, τῇδε συμβάλλειν ἄμεσον, τοῖσι
ἐς Ἀπόστασιν Φαρμάκοις χρεόμενον. γεγραφαται δὲ τὰδε ἐν τοῖσι Χερσίοις,
ἐνθα Κωλίκῳ ἡ θεραπεία ἐγγράφη.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Τ Ο
Η Π Α Ρ
Ο Ξ Ε Ω Ν Π Α Θ Ω Ν.

Κεφ. 5'.

10

ΕΝ Ηπατι τὸ αἷματ' ἡ γέννα, ἔσ' ἐς τὸ πᾶν ἐνθεν ἡ τ' * * * ἀφελή·
καὶ τὸ ξύμπαν Ηπαρ, ὁκοῖον αἵματος πάγ'·. Οξύνεται ὡς αἱ τῇδε
φλεγμοναί. ἐγκέα γ' τῷ χρωματι τῇδε ἡ τροφή. Ὡς ἡ ἐτέρωθεν πη φλεγ-
μονὴ συστῇ, καὶ χάρτα γίνεται ὁξεία. νέει γ' ἡ τ' αἵματος διαρροή. Ἐπὶ δὲ τῷ
Ηπατι, καὶ χρεῖται ἐτέρωθεν ἡκειν. καὶ γὰρ τις ἐμφραξίς τὰς ἐξόδους ἐπὶ τῇ, 15
πύλωσιν τὸ Ηπαρ τῇ ἐκροῇ ἀμεινέ· ὁ δὲ τ' τροφῆς εἰσρεῖ ἐς τὸ Ηπαρ ἐπὶ
μύμνει· ἐτέρη γ' ὁδὸς τ' τροφῆς ἐς τὸ πᾶν σκῆτ'·, διὰ τῆς κοιλίας καὶ τῆς
ἐντέρων.

Εὐπόρεως ὡς καὶ πῶς κένωσιν ἐμποιέει· τίμνοντα φλέβας τὰς ἐπ' ἀγ-
κάσι· συχνὸν μὲν ἀφαιρέονται, μὴ ἀθρόον δέ. Αποσιπῇ μὲν τὰ πρῶτα· ὀλι- 20
γοσιπῇ δ' αὖθις, ὅπως καὶ τοῖσι εἰστέτοι τὸ Ηπαρ κενεὸν ἦ. Χρὴ δ' καὶ τοῖσι Ἐπι-
τέτοις ἀφαιρῶναι τὰ ἐν τῷ Ηπατι στήθεα. Τέγγεις μὲν ὡς, καὶ ἀλόη, ἡ
λίτρεα· εἴματα πίνοντα οἰσύνει. Χρεῖται ὡς ἐμψύξει, ἔνεκα τῷ αἵματι αἴθε-
ται τὸ Ηπαρ· θερμὸν γ' τὸ αἷμα. Τοιαύτη καὶ τὰ Ἐπιπλάσματα ἐμ-
μύει· ἀλήτων μὲν, αἰετῶν, ἡ ἐρυσίμων, ἡ κριθῆς, ἔσ' ἴσως ἀσπέρματ'· 25
μύρ' δὲ, οἶνε ὁξεί, μήλων τῷ χυλῷ, ἐλίκων τ' ἀμπέλων, οἰνάνθων τ' ὠραίων,
ἡ τ' ἔτι τῇδε λίπατ'·. Πυρίν, ἀπύργους καὶ πᾶς δάφνης ἐνέματ'·, ῥίον,
γλήχων, ἰριδος.

Ἐπὶ δ' ἐπὶ τέτοις πρηνέσι, Συκίην προσβάλλειν μέζονα, ὡς ἀμφιβάλλειν
πάντη τὸ ὑποχόνδριον. ἐπὶ μέντοι ὅτι βαρύτερα, ὡς πολλὰν ἐλκυστικὴν αἷμα. Μετ- 30
εξετέροις δ' αἱ Βδέλλα, ἡ χάσμα, κρέσσον. Ἰσχυρὸς δ' ὁ τ' ζῶν ἡ δὴ καὶ, ἀτὰρ
ἡδὲ μέζονας διαβρώσας ποιεῖται. τῇδε καὶ δυσπερίσσει ἡ διὰ τῶν ζώων αἱμώ-
ροια. Κῆν ἀδύαντον πᾶν ἐκπέσει τὸ σπέρμα, Συκίην προσβάλλειν· ἐξενεῖ γὰρ
ἐλκὸς

ἐλκεῖ τὸ νυῖ. Κῆν ἄλις ἔχη κενώσας, ἐς μὲν τὰ τρώματα ἰχαίμασι χρέεαδ' ἀδίκτοις, δραχνίων ὑφάσμασι· μάνη, ἀλόη, ὀππάαγεν, ἡδὲ ἄρτων ἐφθῶ ξὺν πηάνῳ, ἢ μελιλώτῳ, ἀλθαίης ρίζῃσιν. ἐς δὲ τὴν τέτην ἡμέρην, κήεωμα, ξυῖ μωρεαλάνῃ, ἢ ἀψινθὶς κόμῃ, καὶ ἰριδι. Ἀτὰρ καὶ τὰ Μαλὰ γματα
5 τοιαῦδε χρεὶ ἐμμεναί· ὀκοῖα λεπίῳ, ἢ ὀξαραϊῳ, ἢ ἔρησιν τρέψαι. ἄρ-
ει-
ται μὲν ὦν, τὸ ἀλὰ τῷ σπερμάτι, ὦν ἅπασιν ἰητροῖσι ἡ πείρη εὐγνωστὴ· ἀγα-
θὸν δὲ καὶ ἔνθα ἡ σάμψυχος, ἢ τὸ μελίλωτον ἐγκέεται.

Τροφαὶ δὲ, λεπταί, εὐδρομοί, ἐρήσιος περικληπικῶ, εὐδίοδοι· χόνδροι ξὺν
μελικρήτῳ, καὶ ρόφημα ἐν τῷδε ξὺν αἰσὶ ἡδὲ ἀνήτῳ. πλισάνης δὲ χυλὸς, ὅ
10 σμηγματώδης· ἦν δὲ καὶ δαύκῃ ἔχαστ' ἐγγέη π, κρέατον ἐς ἔρησιν· ὑπεξά-
γῃ γὰρ ἀλὰ τῷ ὀχετῶν, οἵπῃ δὸτὸ ἥπατ' ἐς νεφρὸς κραινέσι· καμείη δὲ τοῖςδε
δὸτὸ ἥπατος ἐκρέεσι ἢ τῷδε ἐξοδος, εὐρύτητι τε τῷ ἀγγείῳ, καὶ ἰσότητι τῷ ὁδοῦ.
Χρὴ ὦν καὶ Συκίῃ τῷδε ἔλκεσθαι, ἐς τὴν χώρην περσέλλοντα τῷ νεφρῶν κατ'
ἰχίον. Ἀτὰρ καὶ τέγγειν τάδε λίπαί, ξὺν πηάνῳ, ἢ κρίνῳ, ἢ χαλὰ μῶ ἔχ
15 μαπκῶ. Ἐπὶ δὲ τοῖςδε, ἐλπίς τῷ νοσέοντι ἀφαιρέσαι τὸ ὄλεθρον.

Ἦν δὲ ἐς Εμπύσην τρέπηται, τοῖσι πυοποιοῖσι χρέεαδ', ὁκόσται μοι ἐπὶ Κω-
λικοῖσι λελέξεσθαι. Ἦν δὲ ὅσον γένηται, ὅπως μὲν τὰ μνεν, ὅπως δὲ ἰητροῖς,
ἄλλῃ πῃ γεγράφεται. Τάδε μοι καὶ ἐπὶ Σπληνὶ γεγράφθω, ὡς κατὰ ξυμ-
φορὴν φλεγμιασὶς ὀξείης ὅσοντε χαταλάβῃ.

20

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΝΩΤΙΑΙΑΣ ΦΛΕΒΟΣ,

ΚΑΙ

ΑΡΤΗΡΙΗΣ

ΟΞΕΙΑΣ ΝΟΥΣΟΥ.

25

Κεφ. ζ'.

ΤΗΝ δὲ Κοίλης Φλεβὸς φλεγμιασίνην, καὶ Παχέης Αρτηρίας, αἱ παρὰ τὴν
ράχιν τέτανται, Καύσει ἰδένῃ ἐκάλειον ὅσον παρὰ τὸν. Καὶ γὰρ καὶ Καύ-
σοις ἵκετα πάρεσθαι ἐπὶ τοῖσι γίγνεσθαι. πῦρ ὅξυν, καὶ δριμύ· αἶσιν, δίψας, δὸτο-
εῖν· σφυγμὸς παλμώδης ἐν ὑποχονδρίῳ, ἡδὲ τοῖσι μεταφρένοισι· ἄλλὰ μοι
30 ὁκόσται ἐπὶ τοῖσι σημείοισι γεγράφθαι. Ἀτὰρ καὶ ἐς Συγκοπὴν ὁκέλλῃ τὸ πῦρ,
ὅπως ἐπὶ τῇσι Καύσει. τὸ μὲν γὰρ φλεβὸς ρίζωσις, ἥπαρ· τὸ δ' Ἀρτηρίας δριμύ,
καρδίη. Δοκέοις ἂν ὦν μὲν τὰ ἄνω μέρη τῶνδε τῷ ἀσπλάγχων νοσέειν τὰ
καί-

καίεια· θερμὸν μὲν γὰρ ἡ καρδίη ἐνδίδοι τῇ Αἰσθησί, τῇ Φλεβί τὸ ἡπύρ αἷμα· ἀμφοῖν δὲ μεγάλῃ, μέγαλα τὰ ἔγγονα αἱ φλεγμοναί.

Τάμνειν ὦν αὐτὰς τὰς ἐπ' ἀγκῶνι φλέβας· καὶ συχρὸν μὲν ἀφαιρέειν αἷμα, μὴ ἀθρόον δὲ, ἀλλὰ ἑ δὲς, καὶ τρεῖς, καὶ τ' ἄλλης ἡμέρης, ὡς μεσηγὺ ἡ δυνάμεις ἀναλάβῃ. Ἐπειτα Ἐπιπλάσματος χρέεος. καὶ Σικυὴ ἐς τὸ ὑποχόνδριον, ἔνθα ἡ ἀφύσσις τ' Αἰσθησί· αἰτὰς ἡδὲ μεσηγὺ τῆς ὠμοπλατέως, καὶ γὰρ καὶ τῆδε σφύξεις ἔασι. χαίρει τε ἀφειδῶς, ἡδὲ πολλὸν ἀφαιρέει αἷμα· καὶ χάριτα γὰρ, ἐκ τ' κενώσιθ' αὐτῶνδε, λεπτοδυμένους ἄνθρωποι. Ἰσχυρὴν δὲ καὶ γαστῆρ πολλὸν π' ἔξω μὴθεος· Κλυσμοῖσι, ἐς ὀλιγόν, χρέεσθαι, μαλθακοῖσι, θριμῆσι δὲ ἥκιστα· Ὀππυρεταίνουσι γὰρ οἷδε ἄλμη καὶ ἡτρε πῆξι. λίαν το ὦν καρπὸς χυλὸς ἔστω, καὶ πῖλιθ', καὶ μαλάχης τ' ῥιζῶν ἑψημα, ἑ ἐς πρὸς κλισίῃ καὶ ῥῆξιν ἐκφυόν. Μέλη ἀκρεα, πόδες καὶ χεῖρες, τεθάλφθω, γλυκύνω, ἢ σικωνίῃ λίπαι, τῇ ἀφ' ἧς λιμνίστιδος χρίσματι. χάριτα γὰρ ψυχρὰ αὐτῶν τάδε γίγνεται. Πιπίσκον τε, πρὸ τῆς σιτίων, ὅκοσσε ἔσθ' ἔξω γὰρ μῖον, ἄσπερον, ἀψινθιον· ἐμπασσάτω δὲ καὶ λίτρε· πάντων δὲ καρπῶν, καὶ κασσίῃ, καὶ κινάμωμον, ἢν τις εὐπορῇ. Γάλα τοῖςδε, καὶ τροφῇ, καὶ φάρμακον. ἐμφύξιθ' γὰρ δέονται, ἔνδον ὅκοῖον π' πυρὸς εἰλυμνῆς· καὶ τροφῆς γλυκεῖς, αἰτὰρ ἡδὲ ἐν ὀλίγῳ ὅγκῳ πολλῆς. τάςδε μέντοι ἐν τροφῇ τὰς ἀρετάς ἔχει τὸ γάλα. εὐπορεῖσθαι δὲ νεοτόκῃ, ἑ ἐς δύο κωάτης· ἑ γάλακτι ἐμβελήσθαι εἰς ὕδατι· αἰετον δὲ, καὶ τὸ τ' βοός· τείπει δὲ, αἰγός. Τροφαί, εὐπεπτοί· τὰ πολλὰ, χυλοί, μαράθρε ῥιζης, καὶ σελίνω καρπὸς ἐμβελήσθαι, καὶ μέλι· τὸ ὕδωρ δὲ τὸ πινόμνον ἐχέτω τάδε.

Αἰτὰρ καὶ ἰσχυρὰς καὶ καίειν, καὶ πάντα ἀσπνοὰς ὑγρὰς ἑ εὐρὸς ποίειν. Τέγγεις κεφαλῆς, ὅκοῖον ἢ ἐν Καύσοισι. Επίθημα ἐς θάρηκα, καὶ μαζὸν αἰριστερὸν, ὅκοῖον ἐν Συγκοπῇ. Κοίτη, κατὰ κλισίῃς ὀρθίος, ὅπως ἴκελα πάντα τοῖσι ἐν Καύσοισι ἦ. Αἰώρη σμικρὴ, ἐς ἰσχυρῶν πρὸς κλισίῃ· ἡδὲ λατρεν, ἢν ἔστω ὑπεκκαυτῇ. καὶ γὰρ Κρίσει τάδε τὰ πάθη λύνεται, εἰ καὶ Καίσει ἔασι ἰδέα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
ΝΕΦΡΟΥΣ
ΟΞΕΙΑΣ ΝΟΥΣΟΥ.

30

Κεφ. η'.

ΚΑΤΟΞΥ μὲν ἐν Νεφροῖσι φλεγμασί· συμφλεγμάνουσι γὰρ ἀπὸ Ἡπατός ἐς Νεφρὸς κραινύσθαι φλέβες. τῆσι δὲ τὸ ἡπύρ καὶ χάριτα

τα ὀπμύκεες ἔσται, χάρτα δ' εὐρεῖται, ὡς δοκέειν τὰς Νεφρὰς ὀξυπῆαδ' ἀγ-
 χῆ ὃ Ηπατ. Αὐτὰρ ὃ ἰχθυὶν ὀπμὴ φλεγμασίῃ γίνεται, ξυμπυρρέουσα τῷ
 ὀξείῃ τῆς φλεγμασίης· πίμπλαται γὰρ ἡ τῆς Νεφρῶν κοιλίη ὑπὸ πλημυ-
 εῖης τῆς ὕδατος ἐν διεκρήσιν. Τότε μέντοι καὶ ὀπμὴ Λίθων γίνεται· ὡς φύ-
 5 μὲν ἐν Νεφροῖσι μέζων τῆς εὐρύτητος τῆς Οὐρητῆρας, ἐνίξει μὲν μὴ διεξιόν,
 ἀτὰρ καὶ τὰ ἕτερα ὁδε ὀπμῇ. Ἀλλὰ ἀμφὶ μὲν τ' ἡγεῖται τῆς Λίθων, ἐν
 τοῖσι Χρυσίοις λελέξεταί, ὅπως ἢ μὴ ξυμπίπτωσι, ἢ θρύπτεται γιγνώμενοι.
 Ἀμφὶ δὲ Τεσμασίης, ἥσ' ἐμφράξιται, ὁκόσα ὀξείως κτείνῃ, τῇδε μοι γεγρα-
 ψεται.

- 10 Ἦν ἐνστάσις Λίθων ἑῶσι, ἐν τε φλεγμασίῃ, τάμνειν φλέβα τ' ἐπ' ἀγκῶνι,
 ὡς μὴ καλῶναι τις ἡλικίη. εὐρεῖται δὲ, ὃ πολλὸν, ἔστω τὸ αἷμα· ὃ γὰρ αἱ φλεγ-
 μοναὶ πρηνέονται μένον κενώσι, ἀλλὰ καὶ σφηνώσι τῆς Λίθων χαλῶνται τῇσι
 τ' ἀγγείων κενώσονται, ἀτὰρ ἡδὲ ἐν ὕδατι διεκρήσονται οἱ Λίθοι. Ἐπειτα Τέγγεσι
 15 γλυκύνῃς λίπας ἢ κυπρίνης, καὶ Πυρίσι, ὃ Ἐπιπλάσμασι, ἀνίσταται τὰ μέ-
 15 ρεα. Δεστεμωσὶ δ' ἔστω ἡ βοτάνη, καὶ χοῖνι, καὶ γάλακτος ὁ εὐώδης, ἐν τοῖς
 Καταπλάσμασι. Ἐπειτα Συκίῳ παρσέαλλειν ἐς Νεφρὰς, κατ' ἰχθίον. μά-
 λιστα δ' αὖν ἡ δὴ τῷδε τῷ χειρὶ κενώσις ὤνησε. Λελαπύχῃ δὲ κοιλίῃ
 Κλυσμοῖσι, ὀλιγοπρῆσι, γλίχρῃσι μᾶλλον, ἢ θριμῇσι· μαλ' ἀχῆς, ἢ πῆλιν χυ-
 λῶσι. Κοτὲ δ' ὀξυμαχῇ, παρ' ὅτ' σιτίῳ, ὕδατι, ὁκόσα ὀπμὴ Ηπατὶ λεί-
 20 λεκται. Ἀτὰρ καὶ σιτία ἱκελῇ, εὐπεπτα. χαλὸν γὰρ ταῖσι ἀπεψίη. Αἰ-
 20 σον δ', γάλα· μάλιστα μὲν, ὅπως ἴππε δ', δεύτερον καὶ οἶον δὲ, καὶ αἰγῶν,
 χεῖρσι, ὅπ' ὕδατι. Ἦν μὲν οὖν ἄπυροι ἑῶσι, καὶ λείπειν κρέατον· ὡς δὲ μὴ,
 ἐς ἔψημα τῆς βοτανῶν ἐνίξει, ἄχῃς ὀμφαλῇ τὸ ἀγγεῖον πληθύνει. Ἦν
 25 δ' ἐς πύον τρέπη, ὁκόσοις χεῖρ Ἐπιπλάσμασι, ἡδὲ φαρμάκοις, χεῖρται,
 25 ὀπμὴ πολλοῖσι μὲν καὶ παρ' ὅτ' ὕδατι ὑφίσταται.

- Ἦν δὲ ἐνστάσις Λίθων, Πυρίσι μὲν, καὶ Ἐπιπλάσμασι, τοῖσι αὐτέοις
 χεῖρται. Θρύπτεται δ' τῆς Λίθων τοῖσι πινομένοισι φαρμάκοις· ἀπλῶς μὲν,
 σίον, καὶ πριονίης αἱ ἑσάναι, ἐφθῶν ξυὺ ἐλαίῳ, ἢ ὀξείῃ ἐδωδίμῃ, καὶ τῶνδε
 χυλῶν παρσινόμῃ· ποικίλαι δὲ, τ' Βισίνε χαλδυμῆς, καὶ τῆς δι' ἐχιδ-
 30 νῶν, καὶ κοσκίνης ὃ θύρις, ὁκόσα τε δοκέειν ἐμμεῖναι τῇ πείρῃ κρεῖσται. Αἰώ-
 30 ραι τοῖςδε, καὶ σείσις, ἐς κίνησιν καὶ πρῶσιν τ' Λίθων. χάρτα γὰρ ἐπίπτοι
 τῆς Λίθων ἢ ἐς τὴν Κύστιν ὁδοιπορίῃ. Ἦν δὲ ἐκπέσῃ ἐνθεν, ἀπονοί τε γί-
 γνεται, ὅτ' ὅταν δοκέειν ὃ πόνος εἰσισπύροι· ἀτὰρ καὶ, ὡς ὃς ἀφύκτων χα-
 χῶν, τὴν ψυχὴν καὶ μέλας λύονται.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΚΥΣΤΙΝ
ΟΞΕΩΝ ΠΑΘΩΝ.

Κεφ. 9'.

5

ΚΑΙ τῇ Κύστὶ πάρεα ὀξεία, ἵκελα τοῖσι Νεφροῖσι, γίγνεται· Φλεγμοναί, ἔλκεα, καὶ Λίθου, καὶ Θρόμβων ἐμφραξίαι. ἐφ' οἷσι, ἰσχυρίη, τραγυρίη. Ἀλλὰ ὀξύτερον τῆδε ὁ πόνος, καὶ ὀλεθρὸν ὅλως. ἰσχυρὸν γὰρ πλάτυν, ἢ Κύστις· Νεφροὶ δὲ, ὁλοῖον αἱμάλωψ, τὸ ἥπατος ἔασι ἰδέης. Ἀλλὰ καὶ αἰνόπατοι καὶ οἰκτιστοί,

10

ἐνθα μάλιστα

Γίγνεται Ἀγρὸς ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσι.

Τάμνειν ὦν αὐτίκα τὸ κενεῶνα· καταιονεῖν δὲ πῶς Κύστιν λίπαϊ συχνῶς, ξὺν πηλάνῃ, καὶ ἀνήθῳ. Ἦν δὲ Θρόμβοι ἐῷσι τὸ πόνος ἔτι ἰσχυρίης αἵποι, ὀξύμελι πιπίσκων, ἢ πῶν μυχρὸν ξυνὸν μελικρήτη, ἐς ἀγάλισιν τῶν Θρόμβων· ἡδὲ ὁκόσα ἐξήσιας παρηγέει, ἔλκεα βοτάναις, καὶ σπέρματι. Ἦν δὲ τὸ Αἱμορραγίης ὁ κίνδυνος, ἵσχει μὲν ὅσα εἰς ἀμβολὴν πῶνδε μᾶλλον ἀτάς ἔδδ' ἔχ' ἥκιστα ὁ κίνδυνος. Δεήγειν μὲν ὦν καὶ τοῖσι αἵμα ἐπέχουσι. Ἀρήγῃ δὲ, ἢ ψύξις τὸ Κύστι. ῥοδίνε, καὶ οἶνε, Τέγγεις. καὶ εἰρίαν κατείληπας ἀπὸ οἰσύπε· Επίθημα, φοίνικες ἐν οἶνῳ δαυθέντες, ξυνὸν ῥοῖν, ἢ χυλῶ τὸ ῥοός. Ἦν δὲ ὁ κτερέπει καὶ τὸ ἐπιθημάτων τὰ βάρεα, ἔλκεα τὰς μεγάλας ψύξιας, ἐκτερέπει καὶ γὰρ μὴ χάριτα ψύχειν, ψυχρὴν τε φύσι καὶ λεπλὴν ἔχουσιν, τὸ Κύστιν. Καταχερίεν δὲ, γλαυκίνα, ἢ ἀκακίη, ἢ ὑποκυτίδι, ξυνὸν οἶνω. Σπόγγουσι δὲ, ἢ σφόδρα ἐπέγειν ἢ Αἱμορραγίη, μὴ χεῖρας. Τροφαί, σπινθίδες, εὐπεπτοί, εὐχυμοί, ἔρηπια, ὁκοῖαί μοι ὅτι Νεφροῖσι λελέχα. γάλα· οἶνον γλυκὺς, Θεραπείας, ἢ Σωβαλίτης. Φάρμακα πινόμενα, ἔρηπια, εὐώδεα, εὐροα· καὶ τὰλλα τὰ ποιαῦτα. Λεῖπον δὲ Κύστι, τέπιγες, ἐφ' ὧρας μὲν ὅποιοι, ἔδεσμα· ἔξωροι δὲ, ξηροί, λεῖοι, ξυνὸν ὕδατι. ἔτω δὲ καὶ τὸ ῥίζης τὸ ἰάρδου βραχὺ ξὺν τοῖσι τέπιξι ἀφεψίσι. Τοῖσι αὐτέοισι ὀπίζεας, ἀντὶ λωτῆς, ἐς ἀνεσιν τῆς Κύστι.

30

Ἦν δὲ Λίθων ἐμφραξίς ὀπίσθι τὸ ἐξήσιν, τὰ ὀξεία τὸ Κατεπρίω ὡθεῖν τὸ Λίθον, ἡδὲ ἄγειν τὸ ἔξον, ἢ μὴ ἐῷσι Φλεγμοναί· ὅτι γὰρ Φλεγμονῇσι, ἔτε

ἔτε ὁ πύρεθ' δέχεται τὸ ὄργανον, πρὸς τὸ πρῶτον τῷ Καθεπτει. Ἦν δὲ ἄπορεθ' μὲν ἢ ἡ τῶνδε ἰητρῆν, θνήσκῃ δὲ ὀδυμήσι ἄνθρωποι, τάμνεν τὴν τειχάδα, καὶ ὁ Κυσίδος τράχηλον, ἐς τε τὸ τῆς Λίγης ἐκπύσιν, καὶ τὸ τῆς ἔρων ἐκχυσιν. Καὶ μάλιστα μὲν ἀκέσας, ἐς ὠτειλὴν ἄγοντα τὸ τραῦμα· ἡ δὲ μὴ, Ροιάδα γρέας τὴ πύα βέλπον ἐς τὸ αὐτὸς ἔσ' ἀνθρώπου βίον, ἢ τῇ ὀδυμῇ οἰκτίσας γανῆν.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α

Υ Σ Τ Ε Ρ Ι Κ Η Σ Π Ν Ι Γ Ο Σ.

Κεφ. ι'.

10 **Η** Ἰσέρη τῆσι γυναιξὶ ὑμῶν δόποσας ἐνθα καὶ ἐνθα κτ' λαγόνας ἴσῃ. ἀτὰρ ἡδὲ ζῶν πάθῃ ἐν ὁσφρῆσι· ἴεται γὰρ ἐπὶ τοῖσι εὐώδεσι πρὸς ἡδονῇ, καὶ τὰ χάρισμα καὶ ἀτερπέα ὑπὸ ἀχθιδόνθ' φάσῃ. Ἦν μὲν ὦν τῆς ἄνω π. λυτῇ, πρὸς ὁσφρῶν γυναικῶν ἔξω· ὦν δὲ κτ' εἶμα π. ἄν. ἔη, ὁπίσω χάσῃ ἡδὲ ἄνωθεν. ἴη δ' ἂν ποτε καὶ ἐνθα ἔσ' ἐνθα, ποτὶ Σπλῆνα, καὶ
15 **Η**σπ. ξυμδιδοὶ τὴν ὑμῶν ἐς δόποσας καὶ ξυναγωγῇ, ὅπως νῆος λαίφρα.

Πάσῃ δὲ τὰδε ἔσ' ὑπὸ Φλεγμασίης· καὶ γὰρ πρὸς πετεσέξη τῷ πάθει καὶ τῷ ὄγκῳ τὴν αὐχέθ' γήνη. ἢ γὰρ κτ' πυθμένα Φλεγμασίῃ ἄνω ῥέπει· ἦν μὲν ἐς πόδας, ἔξωθεν. Ἀσπρὸν μὲν ὦν, ἔσ' ἀλεγεινόν, καὶ ἀτερπές. δύσρητον δὲ ἔσ' βαδίσει, καὶ ἐς πλῆθυν ἡτακέας, καὶ ὑπὸ τῇ, ἡ δὲ μὴ τῷ πόδε Φλεγμῇ
20 ἢ γυνῇ. Ἦν δὲ ἄνωθεν φοιτοῖν, ὡς ὀξύτατα μὲν τὸ ἀνθρώπου ἀπέπνιξε, πῆζει δ' ἀγχύνῃ τὴν ἀναπνοῆς. ὅδδ' γὰρ ὅδδ' φθάνει πονεῖν τε καὶ βοᾶν, καὶ τὰς σπῆρας κυκλίσκει δρῶντας τῆσι γὰρ ἀναπνοῆς ὁπῆρας γὰρ πολλῶν, τῆσι δὲ φωνῆς. Εἰκὸς ὦν τοῖς ἐν τέτοις χαλῆσαι τὴν ἰστέον, πρὸς τὸ ἀνθρώπου γανῆν. Ἀλλ' ἦν κοτὲ ἐκ σιωπῆς ἥκας, γνόντι τὴν Φλεγμονῇ, χάσῃ φλέα,
25 μάλιστα μὲν τὴν ἐπὶ τῷ σφυρῷ· ἦν τὸ μὴ εὖρον ἔη, τὸ ἐπ' ἀγκῶν· ἐπαφαιρέσει δὲ δὸς ἔσ' σφυρῷ. Πρῶτον τὴν τὰ ἄλλα, ὅπως ἂν, καὶ ἂν Φλεγμασίης, δρῶντι πρὸς. δεσμοὶ χειρῶν καὶ ποδῶν, σπρίγγοντες ἀχρὶ νάρκωσιθ'· ὁμοῦ χαλῶν, πῶς ὑγρῆς, τειχῶν εἰς κεκαυμένων, λύχνος φλογὸς ἐσέσμευς, χαρῆς, πρὸς τῇ χαλῶν, καὶ τὰ νύκτα ψυχθῆναι γάλπειν. ἔσθ'
30 παλαιὸν ἔσ' τὴν αἰσθησὶν ἐξαίσις χάσῃ τὴν νύκτα, καὶ τὴν Ἰσέρην χάσῃ δῶ-
κῇ. Τοιγαρὶν καὶ τοῖσι πρὸς εὐώδεσι ἐς τὴν χάσῃν ὁπῆρας τὴν Ἰσέρην· μύρ, ὅμοιον ἂν ἔη πρὸς ἡδὲ ἀδελφῶν τὴν αἰσθησὶν, ἢ βάκχαρ, τὸ Αἰγυπτιον, ἢ τὸ ἀφ' τῆς φύλων ἔσ' μαλακάθρε ἔσ' δρῶνθ' ἔσ' Ἰνδικῶν, ἢ κινά-
μων κοπῆν, ξυμ τῆς εὐώδων τὴν λίπαι· ἐγχεῖν τὴν τὰδε τοῖσι γυναικῶν

χώρισι. ἀτὰρ ἦν ὃ ἐγγυτον ἐκ τῶνδε ζυγῆ, ἐγγυτον τῇ Ὑσέρῃ. Διαχρίεν ὃ ἔ
 ἢ Ἐδρην φυσεῖν ἀγωγὰ. ἢ δὲ ὑποκλύζεν, μὴ δοιμέσι, μαλθακοῖσι, γλίχροισι,
 ὀλιωπερίσι, ἐς τὸ τὸ κοπρίων ἐξοδὸν μένον, ὅπως ἡ χώρα τῇ Ὑσέρῃ λαπτῇ γί-
 γνηται· ἀλθαίης χυλῶ, ἢ πύλιθ· μελίλωτον ὃ, ἢ σάμψυχον, ζῦν τῷ λίπαϊ
 ἐψείσθω. Ἡν δὲ βίης ἢ λαπάξιος ἡ Ὑσέρη δένται, χείρεσι μὲ πείζειν τὸ ὑπο- 5
 χόνδριον, γυμνακὸς εὐτόνε, ἢ ἀνδρὸς εὐαφῆς· ἢ ἀφάζωσι, ταινίαις σφίγγον-
 τα, ὅπως τε διελάσῃ τὸν χῶρον, ὡς μὴ αὖθις ἄνω γέεν. Πταρμῆς ποιέοντα,
 ὀπταμεάνειν τὰς ῥίνας· ὅ γὰρ πιαρμῶ καὶ τῇ ἐτάσι μετεξετέροισι Ὑσέρῃ
 ἐς χάσιν ἤξειε. Φυσῇ ὃ ἐς οἶα γε ῥινῶν σραθίης ῥίζης, ἢ πεπέρεος, ἢ ἔ χα- 10
 στρος. Προσεάλλεν ὃ Σικύας κύφας, μμοῖσι, λαγῶσι, ἰχίοισι, βελῶσι, ἐλ-
 κύντα τῇ Ὑσέρῃ. προσεάλλεν ὃ καὶ πῶς, ἐς ῥάχιν, ἐς τὸ μεσηγὺ τῷ ὤμο-
 πλατέων, τῇ πινγὶ δέχγοντα. Ἡν ὃ ἐπὶ Φλεγμονῇ πνίγηται, ἔ ἀφάζωσι
 τῇ ἐπὶ τῷ κενὶ οἰκονομῆν φλέα· καὶ ἀφαίρειν συχνὸν αἷμα. Ανατρίψιες ἔ
 πρῶτον, πλμοὶ τευχῶν, ζῦν ἐμποίησι ἐς ἀνάκλησιν. Ἡν δὲ καὶ μικρὸν
 ἐπανενέγκωσι, ἐς ἀφέψιμα δρωμάτων ἐνίξεν· καὶ εὐώδεα θυπητὰ ὑποδυμῆν. 15
 Πιπίσκεν ὃ, πῶς τὸ σπῆν, ἔ χύσεθ, καὶ τῇ ἱερῇ μικρὸν ζῦν τῷ χύσει.
 Καὶ ἦν ἐπανενέγκη, λένει· ἔ ἐς ὥρην, ἐς τὰ ζυγῆα τρέπειν. μελεδιύνειν ὃ
 τὸ ἄνθρωπον, ὅπως ἄγεται τὰ θημῆνια εὐρεα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΣΑΤΤΡΙΑΣΕΩΣ.

20

Κεφ. ια'.

ΤΩΝ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἰδύρων ἢ φλεγμασίῃ ὀρθιον αἰγὰ τὸ αἰδοῖον, ζῦν
 ὀπθυμῆ καὶ λύπη ἀφροδισίων ἔργων πηξίθω. ἐντάσιες δὲ γρηῶν)
 σπασμώδεις, ὑδαμῶ πρηνύνομιαι. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖσι ἀφροδισίοισι ἀμάλ-
 γακθῶ ἢ ζυμφορῇ. Προσεκμῶνον) ὃ ἔ τὸ γνῶμην, τὰ πῶς μὲ ἐς ἀναι- 25
 γρητίω, ἐπὶ παρρησίῃ τῷ πρῶγματι· γαστέρας γὰρ σφείας ποίει ἢ ἀκυρεῖ
 τὸ ζυνεσίης. μετέπειτα ὃ, ἐπὶ ἀναλωφῆσιν, εὖ τ' ἂν σφισι ἢ γνῶμην τέλεον
 μίμη.

Πάντων ὧν εἶνεκα, τῶμιν φλέα τῇ ἐπ' ἀγκῶνι, καὶ τῇ ὀπῇ τῷ σφυρῷ·
 καὶ πολλὸν ἀφαίρειν, καὶ πολλάκις· ὅδὲ γὰρ ἀκαρεν νῦν λειποθυμῆν ἐμ- 30
 ποίειν, ἐς τε νάρεκην τὸ γνῶμης, καὶ ἐς τὰς τῆς φλεγμασίης ξυωδόσιας, καὶ ἐς
 τὰς ἔ γεμῶς ἔ κατ' αἰδοῖον πρηνύνοσιας. αἷμα γὰρ πολλὸν, γεμῶσις μὲν
 ἔ τὸλμης· ἔξαψις χρετερῇ, φλεγμασίης ὃ τρεφῇ, παρῶκα ὃ γνῶμης καὶ
 ἀταξίης ἔκκαυμα. Κατάγειν ὃ καὶ τὸ ἐμπαν σκῆθ, φαρμάκῳ τῇ ἱερῇ

ἔ γάρ καθαρίσθαι δέοντα μὲνον, ἀλλὰ καὶ φαρμακίης προσηνέσθαι. θρίων
 μέντοι τάδε ἀμφω ἱερὴ δύναμις. Κατεκλίσκειν δὲ τὰ τε αἰδοῖα, καὶ τὰς ἰξύας,
 καὶ τὴν πληγὰν, καὶ τὰς ὀρχαίς, ἐρείοισι τοῖσι δὲ οἷος ῥυπῶσι ῥοδίνῃ δὲ, καὶ
 οἶνῳ, ἄλγυναι καὶ τὰ ἔλαια. καὶ τέγγειν τὰ μέρεα, πολλὸν πᾶλλον τὰδε
 5 καθαριονέοντα, ὅπως μὴτε θαλάσσης ἐκ τῶν ἐρίων ἔοι, αἰτὰρ ἢ ἔμφυτος ἦε μὴ ὑπὸ
 ψυχῆς δυνάμει τῇ χυμῶν πενήνται. Τοιάδε καὶ τὰ ἐπιπλάσματα π-
 ῖνεαι· ἄρτω, ξυνὸν δὲ νογλώσῃ χυλῶ τῇ βοτάνῃ, καὶ σφύγχῃ, καὶ σείδι, καὶ
 φύλλοισι μύκων, καὶ τοῖσι ἄλλοις, ὅσα νάρκην καὶ ψύχας ἐμποίει. Αἰτὰρ
 καταχρίνει τοῖσι ἐκείνοις τὰ αἰδοῖα, καὶ τὴν πληγὰν, καὶ τὰ ἰχία· κωνέῃ, ξυνὸν
 10 ὕδατι, ἢ οἶνῳ, ἢ ὀξεί· μακροβροχίῃ, ἀγκυλῇ. καὶ σπύργοισι, ἀντὶ τῶν ἐρίων,
 χέεσθαι. Μεσηγνὺ δὲ, ὑποκλύζῃ μαλάχῃς ἐφήματι, ἔλαιῳ, καὶ μέλιτι. θρι-
 μὺ δὲ πᾶν. Ἀντερείδωσαν Σικύαι, κατ' ἰχίον, ἢ ἥττε. Λεῖσαι δὲ ἐκ Βδέλλαι,
 νέρθεν ἐλκύσῃ αἶμα. καὶ ὅπῃ τοῖσι τρώμασι ἐπιπλάσμα, αἱ ψυχῆς ξυνὸν
 αἰσθάνῃ. Ἐπειτα ἐνίξῃ ὕδατι δρεμμοῖς, ἐλελισφάκῃ, κοῦζῃς ἐφήματι.
 15 Καὶ εὖτ' ὡς περὶ τὴν μὴν μύκῃ χέοντα, μὴ κατὰ λόγον δὲ τὸ πλεῖστον ἐν-
 δίδω, δέσθαι δὲ Σπασμοῦ, (μάλα γὰρ τοῖς ὅπῃ τὰδε σπῶνται,) μεταβάλλειν
 χρὴ τὴν θερμασίην τοῖσι θερμαίνεσσι. Χέος ῥῆ γλυκύνῃ, ἢ σικυωνίῃ, ἀντὶ ῥο-
 δίνῃ· εἰσίοισι δὲ καθαροῖσι, καὶ ἐπιπλάσμασι ἀλεαίνεσσι. ἐμάλαξε γὰρ κοτε
 τῶν ὕδρων τὰς πρήσιας ἢ τοιούδε θερμασίην. Αἰτὰρ ἐκ πιπίσκῃ ἔχαστος, ξυνὸν
 20 μελιερήτῳ. Τροφαί, ἄλγυφοι, ψυχραὶ βραχέα ῥῆ, τὰ σιτωδῆ· τὰ πλεῖ-
 στα, λάχρῳ, μαλάχῃ, βλίτον, θριδακίῃ, ἐφ' ἣν κολοκύντη, σίκυον ἐφ' ὅττος,
 πεπέων ὡρεῖος. Οἶνον δὲ, καὶ κρεῖων, μέσφῃ πολλῇ ἀναλήψιος, φειδῶ. οἶνος
 γὰρ, θαλάσσης μὲν ἐστὶ ὕδρων, μάλα γὰρ δὲ ψυχῆς, ἐπιδυάκην δὲ ὑδονῆς, γονῆς
 γόνος, ἐκ πρὸς κλησὶς ἀφροδισίων.
 25 Τὰδε μοι, ἐς τὰ ὀξεία, γεγράφθω ἅκμα. Καὶ δὲ καὶ αὐτὸν πνᾶ ξυνδυ-
 πορίεν, μὴ πάντα ἀλλοτεῖν ἐγγράφῃ προσίχοντα τῶν ἰόν. Οὕτω τὰ ὀξεία
 πάρεα γίνετα, ὡς ἐν τάξει τε τοῖσι γεγραμμένοις, ἐκ μόνονοις, ἢ ἅπασιν
 χέεσθαι.

ΑΡΕΤΑΙΟΥ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ
ΧΡΟΝΙΩΝ ΝΟΥΣΩΝ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Προίμιον.		Κεφ. α'.
Θεραπεία Κεφαλῆς.		β'.
Θεραπεία Σκοτωματιῶν.		γ'.
Θεραπεία Επιληψίης.		δ'.
Θεραπεία Μελαγχολίης.		ε'.
Θεραπεία Μνήης.	* * * * *	ς'.
Θεραπεία Παρελύσιου.	* * * * *	ζ'.
Θεραπεία Φθίσιου.	* *	η'.
Θεραπεία Εμπνιχῶν.	* * * * *	θ'.
Θεραπεία τῶν ἐς τὴν Πνύμωνα Αποσάσεων.	* * * *	ι'.
Θεραπεία Αἱματιῶν.	* * * * *	ια'.
Θεραπεία Πνυμωδῶν.	* * * * *	ιβ'.
Θεραπεία Ηπατός.	* *	ιγ'.
Θεραπεία Σπληνός.	* *	ιδ'.
Θεραπεία Ικτέρου.	* * * * *	ιε'.
Θεραπεία Καχεξίης.	* * * * *	ισ'.

Θ Ε-

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Κεφ. α'.

ΕΝ τῇσι Χρονίησι Νέσοισι, ἡ ἀμβολὴ τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ ἔω ἀμβλα-
 χίης γὰρ, ἀκέλλη ἐς ἀνέκιστα πάθηα. Φυσίως αὖ ὡδὶ ἴσθι, ὡς μὴ ῥή-
 5 δίως λυποφογήσῃ, ὡς ἐσθλὴ ἀπαξ. ὡς δὲ καὶ ἐκδηλῆται, χροῖα κατεστῶ-
 ῖται, καὶ ξυμπαποθήσκειν γίγνεται κοτε. Καὶ τὰ σμικρὰ μεζόνων ποίεσται
 ἀφιδέξιας. καὶ τὸ πρὸθεν ἐς κίνδυνον ἀσινὲς ἦ, ὁ τόκῳ τῶνδε γίγνεται
 ὀλέθριον. Χροῖ ὦν, μὴτε τὸ νοσέοντα σιγῇ, ἢ αἰδοῖ ὅτι ἐλέγχῃ τὸ νέσθαι, μηδὲ
 10 τὸ ἀνέκιστον ξυμᾶδοι. Μετεξέτεροι δὲ τῶν χαμνόντων, ἔω ἀγνώστῃς τε τῶν
 πρὸντων, καὶ τῶν αὐτῶν ἐσθλῶν, ἐς τέλος ξυμδιατέον τῇ νέσῳ. ὅτι γὰρ
 τοῖσι πλείουσι, ὅτε ὀλλυμένοντα, ὅτε ὀρρωδέουσι γάλατον. ἀλλὰ τὰδε ὦν ἡμετέροις
 σφίσι αὐτῶν ἐστὶν ἡμετέροις. Πίσις δὲ τῶνδε, Κεφαλαίη ἢ ἀμφὶ πρὸς
 τῶνδε φράσῃ.

15

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΙΗ Σ.

Κεφ. β'.

ΚΕΦΑΛΗ δὲ, ὁκόσον ἐς ζωνὴν ἀναγκαῖον, τοσούτῳ χροῖα πτωτάτη.
 Καὶ τὸ ἀμφὶ τῶνδε νέσων, ἡ μὲν ἐσθλὴ εὐπαθὴς, ὅτι σμικρὰ ἀλγεί,
 20 καὶ ἥχιστοι ὥτων, καὶ βαρεῖ· εἰ δὲ αὐξήσῃ πρὸς ἀλγος, καὶ τὰ τέλη ὀλέθρια.
 Μὴ ὦν μηδὲ τὰ σμικρὰ ὑποφροῖν ἀλγος· σμικροῖσι γὰρ ἐπὶ τοῖσι ἀκεσι, με-
 ξετέτεροι ἐστὶν. Ἦν δὲ πρὸς μὲν ἡμετέρας, (μέζω γὰρ πρὸς πενήνεται
 ἀλγος,) τὰ μὲν πρὸς ἐπὶ ἀγνώστῃ φλέβῃ. πρὸθεν δὲ δυοῖν ἡμέραι, οἶνον πι-
 25 πῖσκον. Ξυμτεκμηρόμενον δὲ τὴν δύναμιν, τὸ πλῆθος ἀφαιρέσει. Λείπον δὲ
 μὴ ἐσθλῶς, ὡς ἡ δύναμις τε ἀνέχεται πρὸς πλῆθος τὸ ἀφαιρέσει, ξυμχέ-
 30 τε τοῖσι αὐτέοις μοχλῶν τῇ νέσῳ. Ὡς μὲντοι πάσης τῇσι χρονίησι νο-
 σοισι ξυμᾶδόν. Μεσηγὶ δὲ τῶν ἡμετέρας, ἀσθετέρας διατᾶν. ἔπει-
 τα δὲ Ἰερὴν τὸ κατὰ τὴν ξὺν μελικρήτῳ πιπῶσκον ἀπαγὰ γὰρ μάλιστα ἦδε
 ὑπὸ τῇ κεφαλῇ τῆς νέσῃ τὴν τρυφίαν. πλῆθος δὲ ὅτι φασιμάκῃ, ὁκόσον τέ-
 30 σαρες ἢ πέντε ὀλκῆς δραχμῇ. Κῆν εὖ κατὰ τὴν, λείπον τε, καὶ οἶνον διδο-

ναί, καὶ τὸ δυνάμιν αὖξεν. Επειτα αὖθις τάμνει φλέγα, τὴν ἐπὶ τῷ μετ-
ώπῳ τὴν ὀρθήν· κυριωτάτη γὰρ ἦδε ἡ ἀφαίρεσις. τὸ δὲ πλῆθος, ὅσον κοτύλης,
ἢ σμικρῷ πλεόν. Λύειν τε μὴ πρῶτα κενεαγγέειν γὰρ οὐ χρεῖ. Επειτα,
τὰς κόμας ξυρῶ ἀφαίρειοντα, Σικυήν τῇ κορυφῇ περσέλλειν, περστέραν δὲ
τὴν ἐτέρην, τὴν μεσηγὺ τῶν ὠμοπλατέων ἐξείδειν, ἀναιμάκτον. ῥαζέειν τε τὴν ἐπὶ τῇ
κορυφῇ ἀφειδέως, ἕς τε πλῆθος ὀλκὴν, ἢ ἕς τὴν τε βάρησιν ὀντομίν· Κεφα-
λαίην γὰρ τὰ μέγχις ὁσέων ὀνίησι ἵματα. Ἦν δὲ ἐς ὠτειλὴν ἦκη τὰ τρώ-
ματα, τὰς δὲ πλείους ἐκτάμνειν. διπλαῖ δὲ αἱ μὲν κατόπιν εἰσὶν ὥτων, σμι-
κρόν τι προσωτέρω, δῆλα δὲ τὰς ἀφασφύξεσι· αἱ δὲ, ἔστω ὡς ἐς τὴν μεσπορσθεν,
αὐτῶν πλησίον, περσέλλεται γὰρ τῷ ἀντιπρόχῳ, ἀτὰρ ἢ αἰδὲ δῆλα ἀφασφύ-
ξεσι. Τάμνειν δὲ, πρὸς τοῖς ὁσέοις, τὰς μέζοντας αἰδὲ γὰρ ὀνίησαι. Ὀπκεία-
ται καὶ ἑτέρα ἐλάσησι, χάρτα λεπτή, ἃς ὁδὸν ὀφελῶ ἐκτάμνειν. Ο
δὲ τρόπος ὅς τις Χειρουργήσῃ λέλεκται. Μίτα δὲ τὸ ἄκος, Κεφαλαίησι,
καὶ Επιληψίῃ, καὶ Σκοτώμασι, καὶ ξυμελήδῳ ἀπάσῃσι τῇσι τῆς κεφαλῆς
νόσοις.

15

Επὶ πᾶσι δὲ, φλέγμα ἄγειν χρεῖ, προκενώσαντα τὴν γαστέρα, ἢ καταιποτῶν
ὑψηλάτῳ, ἢ κλυσμάτῳ ἄλλοτε μὲν, ἐκ ῥινῶν, πιαρμυκοῖσι ἄλλοτε δὲ, ἀφ' ὁ-
ματῶν, τοῖσι ἄγουσι φλέγμα. Εἶδη δὲ πιαρμυκῶν μὲν, πέσσει, σπρέθῃ ἢ
ρίζα, χάρσιν δὲ ὄρχι· τὰδε καὶ ξυμῶν. ἐς λεπτὰ δὲ κόψονται, καὶ σπέννυνται,
χαλκῶ ἐμφυσῶν, ἢ καυλῶ πλεονεχέως παχέει. Αἰσθητέρον δὲ τῶνδε, καὶ
βιαιώτερον, εὐφρόσιον, ξυμῶν τῶνδε μαχθέν· ἀτὰρ ἢ ἐλαίοισι δὲ μίσηται,
γλυκύνῃ, σικυωνίῃ, ἢ τῷ δὲ σύρακος μέρῳ. ὑγρὸν δὲ γίνεταί χάρτα, ὡς
ἐκχυτον. Εὐχεῖται δὲ ἀφ' ὁ ῥινός γ' αὐτῶν. δίδυμοι δὲ οἶδε, ξυμφοῦς δὲ
μῆς εὐροῆς, ὡς ἐσπάζει ἀμφοτέρωσι ἐγγέειν· ἢ γὰρ ἀνασχετὸν ἢ ἀφασφύ-
ξεσι ἐκαστέρῃ μυχτῶν ἰδίῃ ἢ ἰδίῃ· πῶς περσέται γὰρ ἡ κεφαλὴ αὐτίκα, καὶ δρι-
μύ ἀλγῶν αἰσθεῖται. Τὰ δὲ ἀφ' ὁ σῶματῳ ἄγοντα φλέγμα, σπέννυνται, κόκ-
κῳ ὁ δὲ κνίδης, πέσσει, σαφὶς ἀγρίη. τὰδε ξυμῶν ἀλλήλοισι, καὶ ἰδίῃ. Επεὶ δὲ
ἢ τῷ μασιήσασθαι μὲν αὐτὰ ἢ τὸ πῦρ ξυμειχέσθαι, ἢ ὕδατι, ἢ μελικρήνῃ, ἢ
ὀξυκρήνῃ μίξαντα, δίδοναι. κλύζειν τε τὸ σῶμα, ἢ ἐς τὰ σπέρματα σπέννυνται
ἀνατάσσει ἀνέχῃ τῷ τὸ ἐκπνοῆς πνέματι κλύζειν. Επὶ δὲ, ἐς ὅσον γέλης,
τὸ φλέγμα ἀνάγκης, λένει καὶ καταιποτῶν τὴν κεφαλὴν χάρτα πολλὰ θερμὰ
ὑδατι, ἐς ἀπνοίαν. ἰσχυρὰ γὰρ γίνεταί σφηνώσας.

Δεῖπνον εὐτελές· ἔστω δὲ καὶ οἶνον, ἐς ἀνάκλησιν δὲ σωματικῶν· μάλα γὰρ
τοὶ καὶ ὧδε πονεῖ. Επὶ δὲ μεσηγὺ τῶν δυνάμιν ἐθράσας, Κλυσμάτῳ χρεῖ τῷ
ξυμῶν, λίτρε πολλὸν ἐμπόσων, ἢ ῥητίνης τὴν δὲ τῆς περσίνης δὲ δένδρεσιν
ὀνίησιν ὀλκῇ σπέννυνται δύο. Ες δὲ τῶν ὀπκῶν ἡμέρην, αἷμα τὴν ῥινὸς ἐνδον
ἀφαίρειν, ὡς εἶπω σπέννυνται τὸ ὄργανον, Καταδάδιον εὐμυκῆς, ἢ τὴν χαλκῶν μόνον

Στο-

Σπορίνη. ἢ εἰ πρὸς ἐλλειπῶς πρὸς τὰδε ἔχει, χηρὸς χεὶρ πλεονῶν καυλῶν καὶ πα-
 χέων λοπογλύφοντα, τέμνειν τὰ νύκτα ἐς ὀδόντα, ὅπως περὶ τῶν καὶ τὸδε
 ἐς ῥίνα χαπέναι μέσφι τῶν ἰσχυροτέρων, ἔπειτα ἀμφοτέρῃσι χερσὶ καίνειν, ὡς
 ξυγχραζόμενοιτο ὑπὸ τῆς ὀδόντων ὁ χῶρος. ῥηιδίη δὲ καὶ πολλὴ τὸ αἵματιον ἢ
 5 φορὴ φλέβες γὰρ ἰσχυρὰ τῆδε κραίνουσι, καὶ τὰ σώματα μαλακὰ καὶ εὐτρυπτα.
 Εἰσι δὲ καὶ τοῖσι δημότῃσι πολλοὶ τὸ ἐγχεράζειν οἱ τρέποι, καὶ βοτάνῃσι τση-
 χείῃσι, καὶ φύλλοις δάφνης ξηροῖσι, ἐνθέντες τὰδε, ἢ τοῖσι δακτύλοις καίνειν
 εὐτόνως. Κενώσαντα δὲ ὁκόσων χεῖρ, (ἔστω δὲ πληθύνειν ἐς κοτύλης τὸ ἥμισυ,)
 μάλασσιν ἀνύγχοις καὶ ὀξυκρήτῃ, ἢ ξηρὸν περὶ ἰσχυρὸν ἐμφυσῇ, κικίδα, ἢ χι-
 10 σὴν συπληρῇ, ἢ βαλαύστον.

Ὡς δὲ ὅπῃ τῆτέοις ἡ κεφαλαλγία μέμνη, ἦντε λοποπαύηται, αὐτὸν χεῖρ
 ἐς τέλος ἤκειν τὸ ἰσχυρὸν. φιλοπόρεσθον γὰρ χαλὸν, καὶ ἐν ἔσθῃ ἱζον τὰ πολ-
 λα φωλδίει. Χεῖρ ὦν, ἀφαιρέοντα τὰς κόμας ξυρῶν, (καὶ γὰρ τὸδε κεφαλῇ
 ὀνησίον,) καίνειν πυρίῃσι καυτήρων. ὅππολῃς μὲν, ἐς μῦας· ἴν δὲ μέσφι ὅσους
 15 ἐθέλῃς, ἀπάνδρην καὶ τὸ μῦων. μῦες γὰρ καυθέντες εἰσι σπασμῶν παρ-
 κλήσεις. Κῆν μὲν ὅππολῃς καύσης, οἶνον εὐώδη, λυχνόν, ξυνὸν ῥόδιον, καταιο-
 νεῖν ἄλλῃς. ὀδόντων δὲ χεῖρ, τέγξοντα, ὅπποταυνύοντα τῇσι ἐσχάσει, μέσφι ἡμέ-
 ρης τέλει. Ὡς δὲ βαθεῖα εἰσὶ αἱ ἐσχάσαι, πρὸς αὐτὰς χεῖρ κόμην, ξυνὸν αὐτὴν τσί-
 ψοντα, ἡδὲ ἐς ὀδόντων ἐγχεύοντα, πῆναι. Τῇ δὲ τρίτῃ, κρηωτὴν ἐκ ῥόδινος,
 20 ὅπῃ τοῖσι ὅππολῃσι· ἢ φαλὸν ξυνὸν μέλιτι, ὅπῃ τῇσι βυθίοις ἐσχάσει, πι-
 νῆναι. Ὀκόσαι δὲ ὅπῃ αὐτεῖν φάρμακα, ἄλλη περὶ γεγράφεται. Εταμον πινὲς
 ὑπὲρ μέτωπον, καὶ τὴν στεφάνην, τὸ δέρμα ἄχρει ὅσους καὶ τὸδε ὀπξί-
 σαντες, ἢ ὅππολῃς, μέσφι διπλῶς, ἐς σάρκωσιν ἤγαγον. ὅ δὲ καὶ ἐσέ-
 τρωσαν τῷ ὅσῳ, μέσφι μύνηγρον. εὐτολμα δὲ τὰ ἄλλα· ἀλλὰ χεῖρται,
 25 καὶ ὅπῃ πᾶσι μὲν ἡ κεφαλὴν ὀπξίμην, ὁ δὲ τὸ πρὸς εὐθυμῶν, ἢ ὁ τόνος
 τὸ σῶματιον ἀγασίς.

Ὡς ἐκ παρρηγοῦντος εἰσὶ, γυμνάσια ὀρθὰ ἐς σέβη, καὶ ὡμὰς· χειρνο-
 μὴν· ἀλγέων βολή· ἔξαλσις· ἢ ἡ ξυνοπιδότος ἐν τέτοις ἀνείλησις. Τρί-
 ψις, τὰ πρὸς, καὶ τὰ ὑστατα, σκελῶν κεφαλῆς δὲ, ἐς μέσον.

30 Πιπλοκοπή τῷ ἐμπάπην ξυνοπιδότος. Φοινίσαν δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν, ἄλλοτε
 μὲν σὺντι ξυνὸν ἀγασί διπλῶν ἐγχεύοντα, ὡς μὴ ἀφόρητον εἴη τὸ πῦρ· ἄλλοτε
 δὲ φάρμακα ξυνοπιδότος, ὡς τὸ ξυνοπιδότος τὸ ἀγασί τὸ λιμνήστος, καὶ εὐφορ-
 εῖς, καὶ πυρῆς. ἔχει δὲ καὶ ἀνοδὸν πρὸς τὴν ἐν καμῶν πόνον, καὶ ἐς μόχλῶσιν
 τὸ ῥίξιν τὸ χαλὸν, γαλῆς ὁ ὀπός· καὶ τὰ ξυνὸν τῆδε φάρμακα, ὁκόσαι ἐσοί-
 35 δύναι τὸ δέρμα, καὶ ἰσχυροῖς ἰκελὰ ἐκφύει βλαστήματα.

Δίαιτα δὲ, ἢ μὲν ἐφ' ἐχάσῃ τὴν ἀλγέαν, λεπτή· ὀλιγοποτή, ἢ ὑδροποτή,
 ὅππορθεν μάλιστα ἀκέρως πινος. Ξύμπαν δὲ, δριμέων μὲν ἀφῆξις, κρομμύων,

ἔσκαρόδων, καὶ ὅπῃ ἔσκαλφίει· σιλήπιον δὲ μὴ πύγχει· ἔσκα δὲ τὸ δριμύ αὐ-
 τέα, πρὸς τῇ τῷ συμμάχει δρετῇ, ἔσκα ἐς κεφαλὴν ὅσα ἄχαι, φλέγμα χύσι,
 ἔσκα ἀπνέον, ἢ διελαύνον χάτω. Οὐαρίων, χάκισιν κώαμος, καὶ ἐς τὰ τεδὲ
 εἶδεα, πωτοὶ, καὶ ὠχερι, καὶ δόλιχαι. δεύτερον, φακοὶ, οἱ γε ἔχουσι μὲν τῆας
 δρετὰς πέψιός τε καὶ ἐκκρίσιον, κεφαλῆς δὲ πλήσιμον, καὶ πόνα ποιητικόν· πλὴν γ
 ἐψηθέντες ἐμὴ πέσσει ὅσα λυτοξενωτέοι. Χόνδροι δὲ, οἱ τε πλυτοὶ χαιέντες,
 ἐξὺν οἴῳ, καὶ μέλιτι ὅσον ἡδύκα· καὶ τὸ ἐκ τετέων ρόφημα· ἔσκα οἱ ἐξὺν ἀπλοῖσι
 ζωμοῖσι. Καλοὶ γὰρ καὶ ④ ἐν τῇ Καρυκείᾳ καρποὶ, χάρε, κοειάνε, ἀνίσε,
 σελίνε δὲ τετέων κρέων ἢ ἡδύσμον ἢ βοτάνη, ἔσκα γλήχων, πρὸς τοῖσι εὐώ-
 δεσι, ἔχουσι π ἔσκα ἔξων ἀγῶν, καὶ φυτῶν ἔξοδον. Κρεῶν δὲ, ποιητὰ μὲν τὰ 10
 παλαιὰ πάντα· νεοσφαγῇ δὲ, ἀλέκτερον· πηνῶν, ἢ φάσσα, ἢ πελειὰ, καὶ τὰ
 ἄλλα ὅσα μὴ μάλιστα πίνα. συῶν τὰ ἄκρεα· λαγὸς ὁ ὀπίος. βοὸς δὲ,
 καὶ οἶος, παχύνον τε, καὶ κεφαλῆς πλήσιμον. ἔριφος δὲ ἔσκα πάντα χακός. Γάλα,
 καὶ τυροί, κεφαλαλγές. Ιχθύων, ④ πετραῖοι, ἡδὲ ὅσα καὶ χάσιν ἄεισι.
 Λαχάνων δὲ, ἐφθῆν μ, ὅσα ἔξων καὶ κοιλίας ὑπαγωγὰ, μαλάχαι, βλί- 15
 τον, τούτλον, ἀσπιδάγοι, δριμύ δὲ ἔσκα κρόμη ὡμὰ δὲ, θριδακίη πάντων
 ἄεισι. Ρίζαι δὲ ποιηταί, καὶ ἐφθαί· ραφακίδες, γογγυλίδες, σαφυλῖνοι,
 ἔσκα μὲν, πλίσια δὲ. σίσαρεν, φυτῶδες μὲν, καὶ συμμάχει ἐπὶ πικόν. Οἶ-
 νον λυκός, λεπίος, γλυκὺς μὲν ἐγγεγράφω, ἐψήσιν ἔχων, ὡς μὴ ἔχων
 ἔσκα ρασέρεα. Τράχημα πᾶν κεφαλαλγές, πλὴν φοίνικες πίσις ἰδέης. σύκων 20
 δὲ ὀπῶν, ἔσκα σαφυλὴ πωροπνές, καὶ ὁ π ἂν ἐπὶ τῷ ὤρῃ ἄεισι. Πλησιμονὴ πάν-
 των, καὶ τῷ ὠφελέντων, χακόν· χάκισιν δὲ, ἀπεψίν. κόποι, ἀπεψίν μὲν ἀσι-
 νέτεροι, ἔσκα ἐλαβές δὲ καὶ οἶδε. Περιπαται, ἔσκα πῆς κοιλίας ἐκκρίσι·
 εὐπνοοὶ δὲ εὐφοροί. ἄεισι δὲ καὶ οἱ ἔσκα τῷ δειπνῷ. Αἰώρη μακρὰ, ἡνέμος,
 ἀνίλιον τῇ κεφαλῇ· χακός γὰρ αὐτῇ ὁ Σείριον. Ομιλίη γυναικός, κε- 25
 φαλῇ, ἰδύρεσι, χακόν ὀπῶσιν. Αποδημῇ, ἐς θερμότερον ἀπὸ ψυχρῶν,
 καὶ ἀπὸ ὑγρῶν ἐς ξηρότερον. Εὐμφορον δὲ πλῆς, ἔσκα ἐν θαλάσῃ ἔξαγω-
 γῇ τῷ βίου. Κῆν πωτάλιος πῆς ἢ, ἀγαθὸν λούεσθαι τε τῇ ἄλμῃ ψυχρῇ,
 καὶ ἡνέσθαι τῇ θαλάσῃ, καὶ τῇσι ψάμμοισι ἐγκυλινδέσθαι, καὶ βιοτῶν ἐς
 θαλάσσαν.

30

Επερχομένης ταῦτα ἄκρεα. ὁκοῖον γὰρ τῇ κεφαλῇ ὅλη ἄκρεα πρόσφο-
 ρα, τοῖςδε πρὸς ἅπαν τῆς κεφαλῆς μέρεσιν· χρέεος καλόν. Οκοῖσι δὲ ἐκ
 τῶνδε ἀφυκτός ἢ ἡστος, ἐλλεβόρῳ χρέεος, τῇ ἐσχάτῃ καὶ δυνατωτάτῃ πάν-
 των ἀγωγῇ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ.

Κεφ. γ'.

ΚΑΙ ἐκ ἀφ' ἧς κεφαλῆς γίνεται σκοποδινία. ἀτὰρ καὶ αὐτὴ
 5 παύσῃ ἐπ' αἰτήσι φύεται, Αἱμορροΐδων ῥοα ὑπάρχει· καὶ ἄπο ῥινός
 αἷμα μὴ ῥέῃ, παύσῃ ῥέον· ἢ μὴ ἀφ' ἧς γίνεται τὸ σκῆνω, ἢ ἰδρώπι, ἢ πόνω,
 παύσῃ ποιούμηνον. Ἦν μὲν ὡν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ ζυγῇ, τὰδε χρὴ πρῆσ-
 σειν ἐς ἴησιν, ὅσους ὑπὸ τῇ κεφαλῇ λείλει. Τίσι δὲ καὶ βιαίτερον ἴσως
 10 χρὴ ἐς τέλος τ' αἰέων, ὕστερον φράστω. Ἦν δὲ ἄπο τοῦ ὑπάρχει ὑγρῶν ἢ νῆ-
 σος ἄποσιν, τὸ ζυγῇ ἐκκρίσιν κατέει· ὑγιένον γὰρ τῆς φύσεως ἢ παλινδρομή.
 Ἦν δὲ ἢ μὲν μέλλῃ, τὸ δὲ πάθος αὖξιν, ὑπὸ μὲν τῇσι ἄλλῃσι ὑπάρχεισι, τῇσι
 ἀφ' ἧς ῥινός, ἢ ἰδρώτων, φλέβα τάμνειν τὸ ἐπ' ἀγκῶνι. Ἦν δ' ἐπὶ ἡπατι πλημ-
 μύρῃ, ἢ σπλινί, ἢ πινι τῇ ἐν τοῖσι μέσοισι σπλάγχχνων, δέξῃον ἢ συκίον.
 χρὴ δὲ, ὅσους ἂν ἐκ φλεβῶν πολλὸν ἐκρῇ, τοσούτους ἐκ τῶνδε ἀφαιρέειν αἷμα·
 15 τούτους γὰρ τὸ παύσῃ ἢ τρεφῇ, ὡς περὶ δὲ καὶ γαστρί. Ἐπὶ δὲ τῷδε, τὰ τὸ κε-
 φαλῇ ἀκεα ζυγῇ. φλέβα τὸ ἐπὶ τῷ μετώπῳ ὁρῶν τάμνοντα, ἢ τὰς ἐκα-
 τέρωθεν τὸ ῥινός παρὰ τοῖσι χανθοῖσι. Συκίον τῇ κορυφῇ παρὰ τὴν ἀλλοῖον· ἐκ-
 κόπῃ τὰς δερμίδας· ζυγῇ τὴν κεφαλὴν, φοινίσκει· φλέγμα ἄγειν ἀφ'
 ῥινῶν φαρμακοῖσι, ἢ ἀφ' ὅσματος, ὅπως ἔλεξα. ἅπαντα πρῆσσειν ἐν κόσμῳ
 20 τῷ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ εἰρημνύει, πλὴν ὅσους κυκλαμίνης χυλός, ἢ ἀναγαλλί-
 δος, ἔγχυτος εἰς τὸ ῥίνα, ἔχει τὸ παύσῃ.

Ἐπὶ δὲ τῇ ἀμφὶ τὴν κεφαλὴν αἰέων ἢ καὶ ἐς τέλος, ὅσους βιαίτερος ἐς
 τὴν σκοποδινίαν, τὰδε χρὴ πρῆσσειν. Εμέτοισι τοῖσι ἄπο δειπνῆς, ἢ δὲ τοῖσι
 25 ἄπο βαφειδίων χεῖρας, τὸ ἐκ τῷδε δέον ἔστι, ἀτὰρ ἢ ἐς ἐλλείδωρ παύ-
 σαι. μελέτησι γὰρ χρὴ τὴν σιμάχην ἐμέειν ἐπὶ τοῖσι δεινότεροις ἐμεπ-
 εῖοις· ἀτὰρ ἐπεὶ τὸ φλέγμα λεπτότερον νῦν γίνεται, ἢ ἐς τὸν ἐλλείδωρ εὐ-
 χυτον. Ἐλλείδωρ δὲ δόσεις πλῆθους· τοῖσι μὲν ἰσχυρότεροις δέξῃαι ἐς μέγε-
 θος ἅμης, ἢ ὀλίγον ἀσθενέτερον τετραμμένα, ζῶν χύδωρ τε πλυτὰ ἢ φακὰ ἢ
 30 δόσις· σαθρὸς δὲ ὀλκῆς, δραχμὰ δύο. ἐπὶ δὲ τῇ ἀσθενέσει ἢ ἰσχυρότερον, τὸ
 ἔψημα ζυγῇ μέλιτι· μέτρον, μυστίαι δύο ἢ πρῆς. τὸ δὲ ποιήσῃ ὁ τρέπος
 ἄλλῃ πῃ λείλεται. Μεσηγὺ δὲ ἔχαστος ἅκεος, ὑπανατρέφειν τὸ νοσήοντα, ἐς τὸ
 τῇ μέσων ὑπομονῇ.

Δείκναι δὲ, καὶ ὑπὸ τοῖσι ὑποξυσμοῖσι, ὡς δὲ ἀφ' ἧς μὲν τὰ σκέλεα
 ὑπὸ σφυρῶν καὶ γόατα, καὶ χειρὸς καρπῶν τε καὶ βραχίονας ἐνεργεῖ τῇ

ώμων πρὸς τοῖσι ἀγκῶσι. Τέγγεις κεφαλῆς· ῥόδιον μύρον ξὺν ὀξεί, ἐνεψύ-
σαι ὃ χεῖρ τὰ ἐλαίῳ ἐσπύλλιον, ἢ σπινθύλιον, ἢ κιστὺς, ἢ π. τοιοῦδε. Ἀνάτρεψις
ἀκρων, ἔ. παρσώπ. Οσφρησις ὀξέος, γλήχωνος, ἡδύσμου, ἔ. τὰδε ξὺν ὀξεί.
Διάστασις τ' γένους· ἔ. ὅπῃ γ' ἐρείδουσι τὰς γνάθους. γαργαρισμός π' ἰσθμίων
ἐμέτε πρέκλησις. ὅπῃ γὰρ ἐκχέσι κατὰ φλέγματος, ἀνέχρηστο ἐκ τ' ζόφ. 5
Τὰδε μὲν ὦν ἐς τ' τὰ σπ' οὐξοσμὲν σπ' ηγορεύειν, καὶ σκέδασιν τ' ζοφώδεος.

Διαίτης ὃ πρὸς ἀπάσης, τ' ἐν τῇ θερραπείῃ, καὶ τ' ἐς αὔθις, τὰδε γινώσκω.
Υπὸ πυλὺς, χαλὸν ὃ καὶ αὐπνία· πολὺς μὲν γ' ναρκᾷ τὰς αἰσθήσεις τῆς
κεφαλῆς, αἰτμιῶν πλημύρα, ὄκνος ἀπάσης πρὸς τὴν τὰδε μέντοι βάρεος,
καὶ ἥχων, καὶ μαρμαρυγῶν ὅσῃ αἶπα, τῆς νέσε τὰ ξύμβολα. ἀγρυπνία ὃ, 10
ἀπεπνιον, ἀτρεφον, χαματιερὸν τὰ σκηνεῖ, ἄθυμον, εὐσπ' ἀγρωγ' ἢ γνώμη
ἀφ' τούδε, ῥηϊδίως κἀνόνται, καὶ μελαγχολέουσιν οἷδε. ξύμφορος ὃ ὁ μέτειος,
ἐς τ' τ' τσοφῆς οἰκονομίην, καὶ ἐς ἀνάπαυλιν τ' δι' ἡμέρας καμῶτων. Πρὸ-
νοια, καὶ ὅπμιον. παρσώπ, τ' κοιλίης ἐς δόκησιν ἀγπνοῆς γὰρ ἢ μέζων
αἰτή, κοιλίη. Ἀνάτρεψις αὔθις σκελῶν, δι' ἡμυμείων τσηχῶν, μέσφι φοι- 15
νέει· ἔπειτα, νότις, καὶ πλ' οὐρέων ὕστατα, κεφαλῆς. Ἀπὸ τετέων, πείπα-
τοι, παρσώπ, μὲν δ' ἐλχῆται, ἔ. ἐς ἀπόπαισιν ὅπ' τσοχι ὃ, 4 μέσοι. ἡεμίη,
κατάστασις τ' πνύματος, ἐπὶ τοῖσι πείπατοις ἔστω. Ἀναφανένειν χεῖρ, τοῖσι
βαρέσι φθόγγοις μᾶλλον χρεοῖμιον ἡέειν. ὀξέες γ', κεφαλῆς ἀφ' αἰσθίσις,
κροτάφων παλμοί, ἐγκεφαλὲ ἀφ' αἰσθίσις, ὀφθαλμῶν πρὸς τῆς, ἥχων ἀκού. 20
μετεῖη ὀξυφωνία, κεφαλῇ ὀπνίσιν. Ἐπειτα ὃ καιρὸς αἰώσεως, ἐς ἀγπνοῶν τ'
παντὸς κεφαλῆς βάρε· πλῆθος ὃ ἔσται πολλόν, πλῶν ὀκόσον ἀνάμμετον
ἢ. ὅπ' ἐλγμοῖσι τοῖσι τ' χωρεῖν, μηδὲ ξυσεχέσι καμπῆσι, αἰώρη γινέσθω
ἰλγγων γ' τὰδε παρσώπ. Εὐθέες ὃ, καὶ μακροί, καὶ λεῖοι ἔστω, καὶ οἱ πεί-
πατοι. Ἡν μὲν ὦν ὅν ἔστι ἐῶσι δόξαι, ἄετι μέντοι ὀρέγειν, ὀκόσον μηδὲν ἐμ- 25
ποδῶν τοῖσι γυμνασίοις ἐμμεται· πρὸς πεπέφται γ' χεῖρ. Κεφαλῇ, καὶ χεῖρες,
καὶ αἱ τῶνδε τείψεις. ἐπὶ ὃ τοῖσι οἷον πρηνέως, ἐς ἀνάκλησιν ἡεμίης, καὶ εὐ-
σαρκίης, καὶ τόνου. Ἐπειτα κεφαλὴν τείπει δ' ὀρθιον ἐαυτὸς μέζων ὑπέχρητα.
Ἀτὰρ ἔ. τὰ γυμνάσια, ἐς τραχήλῃ παρήσιας, καὶ ἐς δωσμών χειρῶν ξυ-
τένῃ, εὐπαρδύτως. Ὑπεραιωδύντα ὃ χεῖρ τ' κεφαλῇ, ἔ. τὰς ὕψας γυμνά- 30
ζειν, χειρονομία, ἢ δόκων βολῇ, φιλοεικδύντα πυγμῇ. Κακόν δ' ἐσφαῖρα,
μικρὴ τε, καὶ μεγάλη. τ' γὰρ κεφαλῆς καὶ τῆς ὀφθαλμῶν αἱ δυνήσις τε καὶ
ἐνστάσις σκοτώματα ποίεουσιν. Ἀριστ', ἀφάσεις, καὶ ὀρόμοι. τὸ ὅξυ μὲν πᾶν
ἐς τὰ σκέλεα, πάντων τονώσις. Ψυχρολουσία ἀλυσίης κρέστων· ἀλυσίη δὲ
θερμολυσίης. σῦψαι, πυκνώσαι, ξηρῆσαι κεφαλῇ, ψυχρολουσία δυνατω- 35
τάτη, ὑγείης ἢ κατὰστασις· ὑγρῆσαι, λῦσαι, ἀχλυνῶσαι, θερμολυσίη δυνατω-
τάτη κεφαλῆς γὰρ νέσε αἱ προφάσεις· τοιοῦδε καὶ οἱ νότοι, βαρυήκοι. Που-
χίη

χή ἐπὶ τοῖσι γυμνασίοισι, ἐς κατὰστασιν ἔ' παράχῃ. Πίσις τ' κεφαλῆς, ἐς τ' τῷ δέματι ζῦσιν.

Προπόσις ὕδατος, ἢ οἶνε ὑδαρέος. Λεῖσιν εὐτελές· λαχάνων κίμης, τὰ μαλθακῆσια, μαλάχης, τάλιτῃ, βλίτῃ. ἔμβαμμα εὐτόμαχον, εὐσιμον, κοι-
 5 λῆς μαλθακλίκον, ἀβαρὲς ὃ κεφαλῇ, διὰ θυμῷ, ἢ θυμῶν, ἢ σιλήπιος. ὧν τὰ θερμὰ χειμῶνος, ἴσους ὃ τὰ ψυχρὰ, γυμνὰ ἔ' ὁσρακώδεος, μὴ ὀπία· ἐλαῖαι, φοῖνικες, πείριος ὠραῖον. χένθρος πλυτός, ζῦν πινι τ' γλυκέων, ὁκόσον ἡδύναι, αἰρετόν. Ἐπὶ τοῖςδε ἄλλας. Ηξεμένη ἡσυχίῃ, καὶ ἀκοῆς, ἔ' λαλιῆς. Περιπατοῖ, ἐνθα ἂν εὐπνοῖν ἢ εὐχαίῃ, δένδρεσι, ἢ βοτάνῃσι. Ἦν ὃ ἐς δεῖπνον ἦκη, μά-
 10 λιστα μὲν αὐτῆς ψυχρολατέειν, σμικρὸν ὑποχριστάμηνον λίπαί· εἰ ὃ μὴ, σκέ-
 λεα μᾶνον. Τὸ δεῖπνον, σιτώδες, οἶον ἰτέιον, ἢ ῥόφημα χένθρου, ἢ πσιάνη ἀφυσος, ἐψύσῃ εὐπεπῇ. Φάσμαχα ὃ τὰ ἐς ἡδονὴν τ' πσιάνης, πέσσει, γλή-
 χων, ἡδύοσμον, κρομμύων ἢ περὶ σμικρὸν, μηδὲ ὁκόσον ἐμπλοῦσαι. ὅξος ὃ τὸ θορυμὸν ζύμφορον. Κρεῶν, τὰ ἐκ πόνων μὴ πόνων· συῶν πόδες, καὶ κε-
 15 φαλή. πῆνὰ πάντα· τῷ πλήθει ὃ τεκμαίρεσθαι. λαγῶς, καὶ τὰ θηροῦτα δέ·
 ἀλεκτοεῖς εὐπορεῖ καὶ ζύμφορον. Τρώγημα πῶν κεφαλαλγές, πλῶν φοῖνικῇ, ἢ τῷ ὠρεῶν σύκων, ἢ σαφυλῆς, ἢν ἀφυσος ἀνθρώπος ἔη. εὐ χαλὸν ὃν τέτοις τοῖσιν, ἡδὲ περὶμάτων εὐπεπῇ, καὶ ἀκνισα, ἔ' καῖφα. Περιπατοῖ·
 θυμολῆ· ὃν ἡσυχίῃ, ἐς ὑπνον ἀφασίς.

ΕΠΙΛΗΨΙΣ

Κεφ. δ'.

ΑΚΕΩΝ ὃ πῆς μέγα καὶ δυνατώτατον, ἐς Επιληψίαν χεῖρεσθαι· φυγὴ
 γὰρ ἔ' μᾶνον ἔ' πτόνῃ παῖσι, καὶ κανδυλώδεσθαι ἐφ' ἐχέσει· ὑπομνή-
 25 σι, ἀλλὰ ἔ' ἰδὲς αἰρεῖ, ἔ' ὀνείδεσθαι τ' ζύμφορῃς. Καὶ μοι δοκέω, εἴπῃ
 εἰς ἀλλήλους ὃν τοῖσι πτόξυσμοῖσι ὀνείδεσθαι, ὁκόσον πάχῃσι (4) νοσεῦντες, ἐκ
 ἂν ἔ' π ζῶειν τλαῖν ἂν. ἀλλὰ γὰρ τὰ δεινὰ ἐχέσει καὶ τὰ αἰρεῖ ἀναμνησθή
 καὶ ἀθησθή κρύπῃ. Ξυνομαγεῖν ὃ πλὴν ἡσυχίῃ τῇ ρασίῃ τ' φύσις αἰρεῖν,
 εὐτε τῇσι μεταβολῇσι τ' ἡλικίῃς ἐς μέγα ἀμείβει τ' ἀνθρώπων. Ἦν γὰρ ἡ ξυνή-
 30 θῃς τῷ χακῷ διαίτα, ὃν ἢ ἐμειοτῶει ἢ νῆτος, οἵχετο, ἐκέπ' ὁπφοιτῶει ἐς
 τ' ἀνθρώπων· ξυνοποιεῖ γὰρ τῷ πτόξεν ἡδέι.

Ἦν ὧν τ' κεφαλῆς λαλῇ, ὀνοικέει. τῇδε ἅπαντα χεῖρ πρήσγειν, ὁκόσον
 μοι ἀμφὶ κεφαλαλγῆς λέλεκ', ἀμφὶ τε τὰς ἔ' αἵματι ἀφαιρέσις, ἡδὲ
 ἀμφὶ τὰς κατὰστας φλεβῶν, τ' ἐπ' ἀγκῶνος, μετώπῃ τ' ὀφθαλμοῖς, Σικνῆς.

Τὰς δ' ἀφαιρέσας, μὴ μέσφι λειποθυμίας, ποιέεσθ'· ἀσέκλῃσις γὰρ ἔστι πά-
 ρεσθ' λειποθυμίᾳ. Αἰσθησίας τὰ μιν ἀπάσας, τὰς τε ὠτων ἀσέσω τε, ἢ ὀπί-
 στω. Καθάρσιος δ' ποιέεσθ' ἔξοχῶς τῶν πάντων, τῇ ἱερῇ τῷ καθαρισμῷ
 καὶ τῆς κεφαλῆς, τοῖσι ἄγχοι φλέγμα. Πολλῶς δ' ὑμνατώτερον ἔστι φάρ-
 μακα· φέρει γὰρ ἡ ἑξὶς τῶνδε τοὺς πόνας. εὐθυμίᾳ δὲ καὶ εὐελπίστῃ τίθησι
 τὴν νοσέοντα τλήμονα. Χρῶν καὶ πῦρ φέρειν ἐς τὴν κεφαλὴν· ἀνύει γὰρ.
 Τετρεῖναι δὲ χρὴ ἀσέσω τὸ ὅσον μέλει Διπλόης. ἔπειτα Κηρωτῆσι καὶ
 Επιπλάσμασι χρῆσθαι, ἐς τ' ἂν ἡ μῆνις τῇ ὁσέων δόσῃ. τετρεῖς χρὴ
 ἀσέκλῃσις τὰ γυμνά, κἢ ἐπὶ σμικρὸν ἀντέχει, μέχρι αὐτομάτως δόσπαστος,
 ἕως ὅτε μέλαινα κοτε τῶν καὶ παχύνει εὐρεθῇ ἡ μῆνις. Καὶ ἐπὶ ἐς μύδη-
 σιν, ἢ καὶ καθαρίσιν, ἢ ἱππῶν εὐτόλμως ἀκρομύς, ἐς ὠτειλὴν ξυμῶν τὸ τρώμα,
 ὠνδρῶπος ἔξῃλθε τ' ἴσσε. Ἐπὶ πῶσι, Φοινίξις κεφαλῆς· ξυμῶντες μὲν, ὁκόσαι
 μοι ἐν τοῖσι ἀσέσω εἰσάται· ὑμνατώτερη δ' ἡ ἀπὸ τῆς Κανθαρίδων. χρὴ
 δ' ἰππῶν τὸ χρῆσθαι, τῶν ἡμερῶν, πίνειν γάλα, ἐς τ' ὅτι κύστι· φυ-
 λακῆν· Κανθαρίδες γὰρ ἄσπετα σίνονται κύστιν. Τὰδε μὲν ὦν, ἢν κεφαλὴ πεί-
 πονθῇ.

Ἦν δ' τὰ μέσα εἰσάγει τὴν αἰτίαν, ἢ τὰδε ἐπάγει τὴν νόσον, (ἦκιστα δ' τὰδε
 γίνεταί, ξυμπαθεῖ γὰρ κεφαλῇ τὰ μέσα μᾶλλον, ὡς ὅτι μεγάλῳ χακῷ,
 ἢ πρὸς δόξῃ τ' ἴσσε,) ἄνω δ' οὖν ἴσση, φλέγα τὰ μιν τ' ἐπ' ἀγκῶν καὶ ὅτι
 τῶνδε δὸς ἀσέσω γὰρ ἡ νόσος. Ἀτὰρ καὶ καθαρίσιν τὰδε μᾶλλον τῇ
 ἄλλων, καὶ τῇ ἱερῇ, καὶ κνεῶν, καὶ κόκκῳ κνίδος· τὰδε γὰρ φλεγμάτων ἀγ-
 γά. Τὸ δ' καίριον αὐτέων, ἡ Σικυή. Επιθημάτων δὲ, καὶ Επιπλάσματων, ὁ
 φόρεσθ' εὐδῆλος, καὶ πάντι γράφειν ἀσέσω, εἰ μὴ ὁκόσον ὑμναμὴν αὐτέων
 γινώσκων, ὅτι χρὴ τοῖςδε λειπύται, ἀσπνύσαι, εὐρεθὰ καὶ εὐπνοα ποιέειν.
 Καὶ πεπληθείοι φαρμάκοις, θερμοῖσι, ξηροῖσι, καὶ ἔρων ἀγρωῖσι, χρεόμυον,
 καὶ ἐν τρωφῇ, καὶ ἐν φαρμακῇ. κρέσων δὲ πάντων, ἄσπεσθ' ὅρως, πόμυον
 ἐν μελικρήτῳ πολλὰκις ἔστι μινός· ὁκόσαι τε ποικίλα φάρμακα τούτων πρῶ-
 σι, ἢ ἀπὸ τῆς Θηρίων ποικίλης, καὶ ἡ ἔστι Μιθριδάτεω ἰπποκικλωτέρῃ· πίνειν
 δ' καὶ τὴν Βησίνην. Εὐπεπτα γὰρ, καὶ εὐχυμα ταῦτα, καὶ ἔρων ἀγρωῖ. ὁκόσαι
 γὰρ χρὴ γράφειν τῇ ἀπλῶν φαρμάκων, αἵδε ἔχουσι αἱ ὑμναμῆς, καὶ αἱ-
 μων, ἢ κασίν, φύλλα τὰ μαλακάρη, ἢ πεπέρως καὶ σεσέλεος πᾶσις ἰδέας·
 ἢ τί γὰρ ὅσα ἂν εὐρεθῇ ἐν τοῖςδε τ' ὑμνατωτάτων; Λόγος, ὅτι ἢ γυπὸς ἐγ-
 κέφαλῳ, καὶ αἰθῆρας ὡμῆς κραδίῳ, καὶ οἱ ἐνοικῶντοι γαλεοὶ βρωθέντες, λύουσι
 τὴν νόσον. Ἐγὼ δ' τῶνδε μὲν ἔκ ἐπειρήθη. ἔθεασάμην δ' ἀνθρώπων γε νεοσφα-
 γέσθ' ὑποθέσθαι φιάλην τῷ τρώματι, καὶ δρυσαμύνης ἔστι αἵματι πίνοντα.
 Ὡς τῆς πρῆξις μεγάλης ἀνάγκης, τλήναι χακὸν ἀσέσω μᾶσπα χακῷ.
 εἰ δὲ καὶ ὑγιᾶς ἐκ τῆς ἐγγύοντο, ἀσέκλῃς ὁδοῖς ἔχει μοι λέγειν. Ἀλλῃ δὲ

πὶς γραφὴ ἐφραζεν, ἢ πῶς ἀνθρώπου φαγεῖν. Ἀλλὰ τὰδε μὲν γεγράφθω τοῖσι μέλει τῶνδε τλήμοσι.

Προσαρτήγαν δὲ, ἢ τῇ διαίτῃ, ἢ ἐκείνοις τῷ γαστρίῳ, ἢ δὲ ἄλλων, ἢ δὲ αὐτῶν. Νυνὶ δὲ χρὴ εὖδεν ὑποσπῆν, μηδὲ πρῆσσειν τι εἰκῇ, μάλιστα μὲν ἐφ' ἐκείνοις σμικροῖσι πάντως ὠφελόντα· ἢν ὃ βλάπτοντα, μηδέν. καὶ γὰρ ὁρῶματα ὁκόσα μὴ θνητὰ, καὶ ἀκόσματα, ἢ γόδια, καὶ θνητὰ μυρία, ἐλέγχον τὴν νῆσον. Φράζεσθαι ὡς αὖτις πάντων μάλιστά. Ὑπὸ πολλὰς, παχυτῆς, δεργῆς ὁμύχλη τῇ αἰσθήσει. ἀγαθὸν ὃ, ἑυμετερίη. Κοιλίης ἐκκρίσις ἐπὶ τοῖσι ὑπνοῖσι ἀριστή, μάλιστα πινυμάτων καὶ φλεγμάτων. Περίπατοι μακροὶ, εὐφύες, ἀνέλικτοι, εὐπνοοί· ὑπὸ δένδροισι ἢ, μυρσῆς, ἢ δάφνης, ἢ τοῖσι θυμίστοις, ἢ εὐώδεσι· βοτάνησι δὲ, χαλαμίῳ, γλήχῳ, ὕμῳ, ἡδύοσμῳ· μάλιστα μὲν τοῖσι ἀγρίοις, αὐτομάτοις· ἢν ὃ μὴ, καὶ ποιητοῖσι. ἐν τοῖσι καὶ αἰῶσαι μακρά, καὶ αἰδὲ εὐφύες. Οδοιπορήσει χαλὸν χεῖροσιν, μὴ αὖτις ποταμὸν εἰς τὸ ῥόδιμα ἐνοσπῆ, (ἐλγῶν γὰρ ποιητικὸν ῥόδιον,) μηδὲ ἐν κύκλῳ σφοδρόμυρον, 15 μηδὲ βέμελιν, δινύμυρον. ἀδενέσθω γὰρ ἐδραῖον ἰσάναι τὸ πιδύμα, ξυνελίσει γὰρ τὸ κύκλῳ. δίνης ὃ σκοτώματι καὶ τῆς ἐπιληψίας πρὸς κλησιν. Ἀπὸ δὲ τῆς αἰῶσης, αὐτομάτος ἡγεμονίῳ. ἔπειτα ἡσυχίῃ, ἐς δόξασι τῆς αἰῶσης ἐν τῇ αἰῶσι παρῶσα. Γυμνάσια δὲ ὅτι τέτοις αὐτῶν χεῖρας, ἐόντων τῶν ἀκρῶν ἀφ' ἡμυμῶν λίνοις ὁμοῖσι. Ἀλειμμα, μὴ χάρτα λιπαρῇ. Τεί- 20 ψος, ἐν μελλήσῃ ἢ ἔσῃ, σκληροτέρῃ δὲ ἐς πύκνωσιν· οἰδαλέοι γὰρ καὶ παχεῖς οἱ πλεῖστοι. μεσηγὺ δὲ ὅλης τῇ τείψῳ, κεφαλὴ ὁρῶσι τετρίφθω. Γυμνάσια, τὰ εἰς τὴν αἰῶσα, καὶ ὅμως· χειρονομία· πάντα, ὁκόσα μοι ὅτι σκοτωματικῶν λέλεκται. ἄλλος δὲ ἐνθάδε ὃ ἐκδὲ φέρει· πλὴν ὁκόσα ὁξύτερα χρὴ τὰ τῶνδε γυμνάσια ἐμμεναί ἐς ἰσχύα ἢ ἡγεμονίῳ. τὰδε γὰρ πάντα λεπίσιν.

25 Ἀτὰρ ἢ ἐν τῇ παντὶ βίῳ χρὴ ὁξύθυμῳ ἀόρητον ἐμποιεῖν.

Τροφὰν πᾶσαι, παχεῖσι ὁσπείοις, χαλόν· σιγῶν δὲ, ἄστροι ξηρότεροι, χιόνιοι πλυτοί, καὶ τὰ ἐκ τῶνδε ῥοφήματα. Τὰ ὃ ἐς ἡδονὴν φάσμακα, ταῦτα τοῖς αὐτοῖς· τῶν θυμίστων ὃ νυνὶ ἔσω πλῆνα, πεπερμένῳ, ζιγνέμενος, λιγυρῶν. Εμβάσματα δὲ, δι' ὅσων ἢ κυμίνῃ, καὶ ἡδέα καὶ χησισμα. Κεραῶν, 30 μάλιστα ἢ, ἀπείρχθω πάμπαν· εἰ δὲ μή γε, ἐν τῇ ἡγεμονίῃ. ἐς δὲ τὴν ἀνάληψιν ἔσω, ὁκόσα καὶ φῶς ἢ φύσις, οἷον τι τὰ πηλὰ, πλὴν ἡσυχίας· καὶ τῇ πέψῃ, ὅπως λαγῶν, ὑὸν πόδες, τάειρος. καὶ ὅτι τοῖσι, δῖος ἀγαθόν· οἷον ὁλιγοποσίη, λυγρῶν, λεπίσιν, εὐώδεσιν, εὐόσμοις, ἡγεμονίῳ. Λαγῶν ἐφθῶν, ὁκόσα ἐς δυνάμειν θυμίστα, λεπίσιν, ἔρα καὶ σῶμα· ὁκοῖον τι καὶ ἡμέρη, ἀσπάρ- 35 γος, κίδη· ὁμῶς ὃ, θριδακίη ἐφ' ὥρα. σίκω δὲ, καὶ πέπων, ἀνδρὶ μὲν κρατερῶ αὐτοῖς, ποῖ ὃ δότεον μέσθῃ γόσιν· χαλόν γὰρ τῶνδε ἢ πληθύνει, ψυχῶν ἐόντων καὶ ὑγρῶν. σῶμα χλωρῶν, καὶ σαφυλῆς ἢ χησισιν ὁραίως. Περίπατοι· ἐπὶ τοῖσι ὃ, θυμὸς ἀλγος.

Οργή

Οργή ὅ, καὶ λαγνείη, χαλόν· καὶ γὰρ τὸ πρῆγμα τ' ἴσως φέρει τὰ σύμφορα. Ἀπάτη δὲ τις ἐς τε μετεξέτερες ἰατρὰς ξυμβολῆς. ἐπεὶ γὰρ ἡ τ' φύσις εἰς ἀνδρα μεταβολὴν ἀγαθὴν πρὸς ἡσυχίαν, μετεβιάσονται τ' πύδων φύσιν αἰσθῆναι ξυμβολῆς, ὡς γὰρ ἀνὰ ἀνθρώπων. Ἀγνοοῦσι ὅ, τ' φύσις τ' αὐτομάτην παρορμητικὴν, ἐφ' ἣ πάντα γίγνεται τὰ ἄκρια. ἥδε γὰρ ἐκείνη ἡλικίη συνήκει τὰ οἰκεία, ἐν τῇ χρόνις ὡραίοισι· ἐν χρόνῳ γὰρ, οἱ πεπαισμένοι σπέρματος, γυνεὲς, πολὺς. Τίς ὦν ἰσχυρὸς παρορμητικὴν τ' φύσις; τὸ μὲν, τ' δὲχθῆναι τ' σπέρματος μεταβολῆς· τὸ δὲ, τ' ἐς ἐκείνην παρορμητικὴν. Ἀλλὰ ὅ, παρορμητικὴν εἰς τ' φύσιν τ' νοσήματι. ἐκείνη γὰρ ἐγκαίρως πρὸς εἶσιν τῇ δέχθῃ τ' ξυμβολῆς, προσήκοι αἰσθῆναι τ' πρῆγματι. 10

Βιοτεύειν ὅ, χρόνῳ, ἐν χώρῃσι θερμῇσι, ξηρῇσι. Ψυχρὸν γὰρ, καὶ ὑγρὸν, ἡ ἴσως.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ.

Κεφ. ε'.

15

ΧΡΕΩ βελῆς ἀμφὶ αἷματος ἀφαιρέσει· ἐν τοῖσι Μελαγχολικοῖσι, ἀφ' ὧ γίγνεται ἡ νόσος. Ἀλλὰ καὶ χακοχυμῆς, ὅθεν ὅτι συμφορὰ τῇ πλῆθει. Ἦν γὰρ ὡς ἡλικίης νέης λαμβάνεται, καὶ ὥρης ἐαρίνης, τὰ μὲν φλέβα τ' ἐπ' ἀγκῶνι τῇ δεξιᾷ μέσση, ὅπως δὲ τ' ἡπατὶ εἴη ὁπάρχει ἡ ροή. τότε γὰρ τὸ σπλάγχνον αἷματι αἰ πηλὴ, χολῆς ὅ, ἡ γυνεὲς, σμῆναι Μελαγχολίας ἡ πρὸς. Τὰ μὲν ὅ, καὶ ἰσχυροὶ εἴσιν, καὶ λείφαται. συμφορὰ τ' ἀφαιρέσει, ὅπως αἰσθῆναι τὸ μὲν ἡ δυνάμεις, ὅπως ἐλεγχθῆναι δὲ ἐπ' ὧ τὸν. καὶ γὰρ εἰ παχὺ, ὅ, χολῆς, καὶ πεπτηνὸς ἐπ' αἷμα, ὅ, μέλαν, ὅπως ἀμύνη, ἀλλὰ τότε ὅ, τ' φύσις ὅ, χολῆς, ὅ, ἡ πρὸς. Ἦν ὡς τ' δέοντ' πολλὸν ἀφελῆς, ἀπορροή ἡ φύσις ὅ, εἶσιν τ' ὅ, ἡ. Ἦν ὅ, πολυαίματος ἡ, τὰ πολλὰ γὰρ ἐκ τῆς 25 τα γίγνεται πονηρὴν· τὰ μὲν δὲ τὴν φλέβα· καὶ μὴ αὐτῆμαρ, ὅπως χρόνῳ, ἀφαιρέσει, ἀλλ' ἐκ ἀφαιρέσει. καὶ αὐτῆμαρ δὲ τότε πλῆθος δηλώσει αἰ δυνάμεις. Μεσσην δὲ, ἀσθενέστερος διαταῖν, ἐς ἄλλης κενώσεως ὑπομολύ. χρόνῳ γὰρ ὅ, τῇ συμφορᾷ δέχθῃ, καὶ τῇ νοσήσει καὶ χολῆσι. Τῷ δὲ τ' μελαγχολίας χολῆς ἐγκακοχυμῆς, ἐπὶ παρὸν μὲν ἡμέρης λεπτῶς διατηρήσει, μέλαντ' ἐλλείπει 30 ὅπως δοτέον ξυμβολῆς μελαγχολίας σαφῆς ὅπως ὅλως δύο· ὑπάρχει γὰρ ὅ, μελαγχολίας χολῆς. αἰσθῆναι γὰρ τ' δύμει τ' Ἀθῆναις ἡ κόμην, καὶ ἥδε ἀφ' μελαγχολίας χολῆς. αἰσθῆναι δὲ ξυμβολῆς, διδόναι ἐκείνου μέρος ἐν, ἐς ὅλως < δύο αἰσθῆναι. Λέγειν τε δὲ τῇ χολῆσι, ὅ, οἶνι βραχὺ διδόναι, καὶ τ' ἄλλης τῇς

τῆς ἐν τῇ τρυφῇ χάριτος. σωμαίχε γὰρ τῇ δυνάμει χαματιερὴν ἢ χάτασιν.
 Μεταβαίνειν αὐτοῖς ἐπὶ τὰ μέσα. ἄρτι δὲ παροχλάσαντα Επιπλάσματος καὶ
 Τέγγει, Σικυὴν παρὰ τὸ ἥπυρ, καὶ τὴν κοιλίην, ἢ τὸ σῶμα ταύτης, παροσβάλ-
 λειν. ἦδε γὰρ ἡ ἀφαιρέσις πολλὸν π. ὀπκαμεστάτη τὴν Φλεβοτόμην. παροσ-
 5 βάλλειν ὃ καὶ τοῖσι μεταφρενοῖσι μεσηγὺ τῆς ὁμοπλατέως, ἐνταῦθα τὰ σο-
 μαίχε ὅτι ἡ παροσφύσις. Εἴτ' αὐτοῖς ἐπανατρέφειν. ὅτι ἦν τῇ διαίτῃ βλαση-
 θῇ ἡ δυνάμις, τὴν κεφαλῇ ξυρέειν. ἔπειτα Σικυὴν τῇ κεφαλῇ παροσβάλ-
 λειν, καὶ γὰρ ἡ παροσφύσις καὶ μεγίστη τῆς νύσος ἐν τοῖσι νύσοις αἰτῇ. ἀλλ' ὅσοι
 αἱ αἰσθήσεις ἔασι αἰσθήσεις, ἐκείθεν γὰρ σφραγὶς ἡ δυνάμις καὶ ἡ δέξις. ξυ-
 10 τρέποντο ὧν καὶ αἰσθάνετο, κοινωμένη ἔστι τῆς πάθους. μετεξέτεροι δὲ καὶ παροσβά-
 νονται, παροσφύσις τῆς αἰσθήσεως. Χρὴ δὲ μάλιστα τῷ σωμαίχῳ ἀεγίγειν, καὶ
 τῷδε νοσέοντι, ὅτι ἐν τῷδε τῆς μελαίνης χολῆς ἐγκεκομμένης. πίπσκειν ὧν χρὴ
 τὴν χολῆν τὴν ἀφ' ἧς ξυωχῶς, ἀπὸ σμικρῆς τὴν μεγέθους ἄρτι κυάμε. κώ-
 λυμα γὰρ τὸδε χολῆς χυλίσκει. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἀλόη, ἦδε γὰρ ὑπαγάγει
 15 τὸ χάτω ἐντερον τὴν χολῆν. Ἦν ἔτι ὧν νεότοκον τὸ πάθος ἦ, καὶ μὴ πολλὸν ὧν-
 θρωπος ἐκτετατῇ, ἄλλης μὲν ἐπὶ τοῖσι ἰσχύει, τῆς ὃ λοιπῆς διαίτης χρεῖται, ἐς
 ἀνάληψιν τῆς ἔξω, καὶ ἐς χάτασιν ἀκρίβεια τὴν πάθος, καὶ ἰσχύος τῆς δυνά-
 μις, ὡς μὴ παλινδρομέωσι αἱ νύσοι. Φράσω δὲ αὐτοῖς τὴν ἐν τῇ ἀναλή-
 ψει βιοτήν.
 20 Ἦν δὲ ἐπὶ τοῖςδε σμικροῖς π. ὑποπνέουσα ἡ νύσος παλινόροτος ὁφθῇ, μεζό-
 των ἀκείων χρεῖται. Μὴ ὧν ἀμβολὴ χρόνος γινέσθω. ἀλλ' ἦν ἐπὶ χρεῖσι γυναι-
 κὸς Καταμνήσιον, ἢ ἀνδρὸς Αἰμορροΐδαν ῥόον, ἢ νύσος πᾶσι, ἐρεθίζου τὰ χω-
 ρία, παροσφύσις π. τὴν ξυωχῶς. Ἦν ὃ μέλλη ὅτι μὴ ἦκη, ἄλλη πη τὴν αἵματος
 μεταρρύνει, ὀπκαμεστάτη ὃ ἡ νύσος, κενώσις ποιέουσα αὐτὰ, ἡγεομένη ἀπὸ
 25 τῆς σφυρῶν καὶ μὴ ἐς ὅσον χρὴ ἐνταῦθεν ἀφέλῃς, καὶ τὴν ἐπ' αἰσθάνῃ τάμ-
 νειν φλέβα. Μεσηγὺ ὃ τεινῶν ἢ πεινῶν ἡμερῶν ἀναθρέψιος, τὴν Ἰερὴν τὸ χάτα-
 σίον φαεσμικὸν πίπσκειν. ἔπειτα Σικυὴν τοῖσι μέσοις παροσβάλλειν, ὅτι ἡπατι
 ἐγκρίπνεται. πρῶτος τὰ ἔργα, ἢ τὰ χρεῖσι ἀνύονται. σμικροῖσι ἔτι γὰρ ἀκείσι ἐ
 πείθει. καὶ ἐς τὰ μεγάλα ἰσχύει, ἐν ἔσθῃ ἰσχύει ἡ Μελαγχολία. καὶ ὑπὸ πάντι
 30 τὴν σῶματ' ἐνοικήσῃ, αἰσθήσει, γνώμῃ, αἵματι, χολῇ, λάβῃ δὲ καὶ ἰσχύος,
 αὐτὴ τε ἐς ἀνέκτιστον τρέπεται, ἐγκρίπῃ τε τῷ σκῆνι ἐτέρων νοσημάτων τόκοις,
 Σπασμῶ, Μανίης, Παρελυσίῃ καὶ ἐκ Μελαγχολίας τὰδε γίνονται, τὰ
 ὀπκαμεστάτη ἀνέκιστα. Ελλεβορέω ὧν χρεῖται, ἐς ἴσιν τὰ χακῶ. ὀπκαμεστάτη
 ὃ τὴν ἐλλεβορέω, χρὴ τὸν τε σῶμαχον μελεπῶσαι ὀξεμένην, καὶ τὰ ὑγρά λεπτύναι,
 35 καὶ τὸ σκῆνι εὖρος ποιέειν. ἔμετοι ὃ τὰδε πρῶτος, ἄλλοτε ἔτι οἱ νύσος, ἄλ-
 λοτε ὃ ῥαφιδίς. Φράσω ὃ τὸν τε τρέπον, ὅτι τὴν ὕλην. Φράσω ὃ καὶ τὴν ἐλ-
 λεβορέω τὰ εἶδη, τὴν χρεῖται τὰ τρέπον, καὶ ὅπως παροσφύσις ἔχασον χρὴ,

καὶ ὅπως ἐν τοῖσι ἐμέτοισι λήγῃεν. Ἀπὸν ὅπῃ τοῖςδε εἰ μὴ ἐλύθη ἐς τὸ πᾶν-
 παν ἢ νέσος, ἢ πολλῶν ἐτέων ἔχε ἀγαλείφιας. τὰ πολλὰ γὰρ τῷδε δότοκοι Με-
 λαγχελία. Ἦν δ' ἐμπεδος ἦδε, μὴ ἤδη φεμμένειν. χρὴ ὦν τὰ ἐς τ' ἐλλέ-
 εσθον ἅπαντα πρῆσαι. Ὑγίαι μὲν ὦν ἅπαντας ποιεῖν ἀδύνατον τῆς νοσήσας·
 ἢ γὰρ αὖ ἰπτερός κρέστων Θεῶ. Δοτῶν δ' ἢ, καὶ ἀγαλείφιας, καὶ νέσων ἐπιπρίφιας,
 δρῶν γέμει ἰπτερόν. Ἡ ὦν ἀπανδρῶν ὅπῃ τοῖςδε καὶ ἀπρηνείας, παρὰ γὰρ τοῖς
 αἰμῶν τὸ ἀναλγῆς, ἢ καὶ ἐς τέλος τοῖσι ἔργοις ὁμλέειν. Διδόναι δ' καὶ τῆς
 ἱερῆς τ' δι' ἀλόης, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε· καίριον γὰρ φάρμακον τ' Μελαγχε-
 λίας τὸδε, σομάχεα, καὶ ἥπατος, καὶ χολῆς καθαίρει· ἄκος ἐν. Ἀτὰρ καὶ
 μαλάρης σπέρματι, ὁκόσον ὀλκῆς δραχμῇ, πίσισκεν ξυῖ ὕδατι, αἰεσον 10
 πείρη πῆς ἐπιστάτω. Μυρία δ' τ' ἀπλῶν φαρμάκων ἄλλα ἄλλοις ἐν χρηστέ.

Επὶ δ' τοῖσι πόνοις τοῖςδε, ἐς ἀνάληψιν ἄγειν. μετεξέτεροις γὰρ ἐς μὲν
 τὸ τ' ἰπτερός κρεῖν ἢ νέσος εἰς ἑσθῆς δ' ἐκνήθη· ὡς δ' ἐς ἀνάπλασιν σαρ-
 κῶν καὶ δυνάμι· ὡς ἄνθρωπος ἦκη, ξυμπαπλάσθῃ πάντα τ' νέσος τὰ ἴχνια.
 δύναμις μὲν γὰρ φύσι· ὑγίαν τίκτη, ἀδένεια δ' νέσον. Ἀπίτω ὦν ἐς ἀνά- 15
 ληψιν ὁ νοσῶν, πεφυκόσι θερμοῖσι ὕδασι ἐνδιατρώμεν· ἔ γὰρ τὰ ἐν τοῖς-
 δε φάρμακα ὀπίσκα, ἀσφαλῆς, ἢ θείον, ἢ συπτήρη, πολλὰν πλῆθυνει τῶν
 ἄλλων δυνάμεις. ἀγαθὸν μὲν γὰρ ὑγρασίη εἰς αὐχμῆς τ' νέσος, ἔ παλαιπο-
 εῖη πῆς ἰήσθ· δρῶν δ' ἢ καὶ μαλάρησι σίεκες ῥήσαι πρὸς ἀφῆσιν εἰς νοσή-
 ματι· ξηρὰ δ' ἔ πυκνὰ τοῖς Μελαγχελῶσι αἱ σάεκες. Αλειμμα λι- 20
 πρὸν, αἶμα τείφει· εὐαφῆς, πολλὰ τῶ λίπαί δέχοντα * * *
 * * * * * * * ἀρτοὶ πλυτοί, ξυῖ πινι γλυκῆ,
 σειραῖα τῶ Κρητικῶ, καὶ σκυελλίτη τῶ Παμφύλλω· ἢ οἶνος καὶ μέλι, μῆξι·
 παλαιῆς. Ὡς, καὶ ψυχροτέρων, καὶ θερμῶν, τ' γυμνῶν τ' δὸς εἰς ὀρεακώδε·
 κρεῶν, τὰ μὴ πόνα, καὶ σμυγματοῦδε· σὺν μὲν πόδες, καὶ τὰ τ' κεφαλῆς· 25
 πηλῶν τὰ πρὸς ἀπίονα. Πηλῶν, λαγῶν, δοχεῶν, πῶκος, ὀπῶρης ὁκοῖον
 π αἰεσον ἢ. Επὶ τῇ τῆ σομάχεα ἀναφορῇ, παρὰ γὰρ τοῖςδε πρὸς τ' τρεφῆς,
 ὅπως μὴ καταποθεῖς ἀνεμῆται. Διδόναι ὦν, πρὸ πάντων στίων, μελίμηνον,
 κωάτῃ ἡμῶν, καὶ πόντα εἰς πῶς εἰς σομάχεα καθαίρει. ὥδε γὰρ σοι
 ἢ τρεφῆ ἐδραῖα μένει. Φάρμακα δ' τ' ἀναγκαῖων καθαίρει, πίτους κα- 30
 πὸς, καὶ κνίδης· τ' σπερμάτων εἰς κοκχίλῃ, καὶ πεπέρι· ἀμυγδαλῶν αἱ πι-
 κρὰ καὶ μέλι ἢ τῷδε ἢ ξύσις. Ἦν δ' ξηρῶν γέλης, αἰεσον σμῶνα, καὶ
 ἱεῶς ἢ ῥίζα, καὶ τὸ ἀπὸ τ' Θεῶν φάρμακον, καὶ ἢ εἰς Βησίνῃ, καὶ Μιθριδά-
 τα, ἔ ἄλλα μυρία. Ἐπιθήματα δ', ἢ τ' Ἐπιπλάσμων ὕλη, μελίμηνον,
 ἔ μύκωνες, καὶ τερμίνθῃ δακρυον, ἔ ὕσωπον, καὶ λίπας τὸ δὸς ῥόδων, ἢ πῆς 35
 οἰνάνθης, κηρὸς δὲ τούτων πάντων πάγος. Αλειμμα λιπαρῶν· αἰῶρα· φεί-
 πατοι· ἄλλα, ὅσα σαρκῶν τε ἀνάπλασιν ποιεῖ, καὶ δυνάμιος ἰχρὺν, καὶ τ' φύσις
 ἐς τὸ ἀεχῶν δόταταισιν.

* * * * *

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α Φ Θ Ι Σ Ι Ο Σ.

Κεφ. η'.

* * * ὅπως ἐν τῇ ἐκ γαλίνῃ· καὶ γὰρ εἰ εὐτυχίῃ ὁ νοσῶν, ἐν θα-
5 λάσσῃ γίγνεται· ἀν αἰώρη, καὶ βιοπῇ· ἐ γάρ πι ξηρὸν ἐς τὰ ἔλκεα ξυμδίδωσι
ἄλμυ. Ἀπὸ δὲ τῆς αἰώρης, ἐφυσχάσθητα, χρίεσθαι τὴν λιπρῶν λίπαϊ. ὅπ
τῇσι * * * τείψει δὲ ξηρὸς καταιονέμενον, ἀπ' ὀλίγου ἐκ προσαγω-
γῆς ἐς κοτύλας πέντε ἢ ἑξ, ἢ πολλόν πι πλείον· ὡ δὲ μὴ, ὁκόσον πι δύν-
ταμ. πολλάκι γὰρ τόδε μένον ἀντὶ πάσης τρωφῆς ἤρκεσε. Γάλα δὲ ἡδὺ μὲν
10 προσαράσθαι, πίνειν δὲ ῥήϊσον, σερεὸν θρέψαι, καὶ τρωφῆς ἀπάσης ἐκ παρδὸς
ξυμψέσθαι· ἰδ εἶν δὲ τερπνὸν τῇ χειρὶ· φάρμακον δὲ ἀετρίῃ ἀκερχον, δια-
πιδρῶσαι βρόγχον, ἀγειν φλέγμα, εὐπνοον, ὀλιθιερὸν δὲ πῶν χάτω διέξοδον
ἔλκεσι δὲ φάρμακον γλυκὺ, ἐ ἄλλῃ παντὸς εὐμψέσθαι. Ἦν γὰρ ὡν πι πολ-
λὸν τῷδε πίνῃ, ὁδόμενός τρωφῆς ἄλλης χρεῖσθαι· ἀγαθὸν γὰρ ἐν νύκτι ἐν φάρ-
15 μακον γάλα τῶντων γίγναι, ἐ ξωφύλῃ. καὶ γὰρ ἀνθρώπων τῇ Γαλακτε-
φάγων τὰ ἔθνεα οἶτον ἐκ ἑδῆ. Αἰετον δὲ ξὺν γάλακτι, καὶ πόλτοι, ἐ ἰσσία,
καὶ χόνδροι πλυτοί, καὶ ὁκόσαι ἐδεσὶ ἐκ γάλακτος γίγναι. Καὶ ξωφῆς ὡ δὲ
ἐτέρης δέη, ἔστω ὁμοίῃ, πισάνης ὁ χυλός, εὐπεπίος, λιτή· χεῖ δὲ τὸ πόνδε ἡδύν-
θαι, ὁκόσον ῥυμφάνεσθαι ὅσι ῥήϊσι· ὡ καὶ τῇ ἐς ὑδονίῳ πι λαμβάνῃ, καὶ τόδε
20 ἔστω φάρμακον, λιγυτικὸς κόμιν, γλήχωνα, ἡδύοσμον, αἰλῶν βροχὸς, ἑξο-
ῇ μέλι. ὡ γὰρ σόμαχτος ἀπεπλήν, τόδε πρέχεν· ὡ δὲ μὴδὲν ὅδε προσα-
ναγκάζῃ, πάντων ὅσι πισάνῃ κρέσων. Ἐξεσι δὲ τῇ πισάνῃ ἐς χόνδρον ἀλ-
λάξαι· ἀφυσύτερος γὰρ καὶ εὐπεπίοτερος, ὡ καὶ ὡς πισάνῃ μυγματώδης
ἐπιδῶ. Ἐν τῇσι ὑγροτέροις ἀναγωγῇσι, κῆαμτος κατὰίρει ἔλκεα, ἀλλ' ἔστι
25 φυσώδης. πιατὸς δὲ, καὶ ὡχρος, ὁκόσον ἀφυσύτερος, πόνδε ἐλκεῶν ἀκαθαρ-
τότερος. ξυμτεκμαρμένον ὡν πρὸς τὰ πρέοντα, τοῖςδε χρεῖσθαι. ὅψα δὲ αὐ-
τέων, ἅσφα ἐ ὅσι πισάνῃ λέλεκται. Ὡς δὲ ἐκ πυρὸς μὲν ὑδρεῖα θεμιτά· ἀει-
σον δὲ ἐκ ζώων δέσποτα, πρὶν πῶν * * * * *

* * * * *

ΘΕΡΑΠΕΙΑ Η Π Α Τ Ο Σ.

Κεφ. ιγ'.

* * * Ηπατι Ελκ^ο εἰσι ὀλέθριον. Ἡ χαλεπωτάτη δ', ἐς τὴν γαστέρα, ξυρροία δ' πύκν, καὶ τὸ στόμαχον ἴσχη ὁδὸν ἐς τὴν ἀνω φρενῶν. Τροφή γὰρ αἰτία δ' ζῆν· τροφῆς δ' ἡγεμον, ὁ στόμαχος· ποτὶ καὶ τὰ φάρμακα ὁδε τοῖσι εἰσω ἀναφέρει. καὶ ὧν πρὸς ἀπαντα μὲν ὄν^ο καταπόσιος ἔλθῃ γαστρὸν ἐκταίνει ἀνάγκη, νόσῳ τε, καὶ λιμῷ. Γνώματα δ' ἐκείσε χώρου, ὅπῃ τὸ πύον τρέφεται, ἔτερος καὶ ἔτερος. Ἦντε δὲ Εντέρων ἡκῃ, σφόδρ^ο γαστὴρ ὑγρὴ· φλέγματα καὶ χολῆ, ἔπειτα ξυνὸν πρὸς αἰμάλωψ, ἢ πρὸς πύον ὁκοίη κρεῶν 10 ὡμῶν. Ἦν δ' ἐς Κύστιν ἔλθῃ, βάλεται ἐν νεφροῖσι, ὅσφύϊ· τὰ μὲν ὧν πρὸς πύον, πολλὰ καὶ χολοδαΐα, ἔπειτα θολερὰ, ἀνπόστατα, καὶ ἀκατάστατα. ὅπῃ πᾶσι δ', καὶ ἡ ὑπόστασις λυκὴ σφραῖν. Ἦν δ' ἐς Στόμαχον ἀνω ρέπη, ναυτή, δύσποσις, ἔμετοι φλέγματ^ο ἢ χολῆς, λεπτοθυμὴ, σκοτοδινίη, μέσφι ξυρροία 15

Μάλιστα μὲν ὧν δύσποσις πίνει· πονηρὴ γὰρ ἡ ὁδός. Ἦν δ' τὸ πύον βιαιοτέρως εὖρη, χρὴ πάντα ποιεῖν, ὅτε σωματικῶς δέηται, καὶ τροφῆς, καὶ φαρμάκοις, ὅτε διαίτης, πάντα μετρίως· φαρμάκοις ἐς τὴν τῆς κόλπου ῥαγῶν βοτάνῳ τὸ ὑσώπευ ξυνὸν μελικρήτῳ πιπίσκων, καὶ πρὸς τὴν κόμην, καὶ πρὸς ξυνὸν μελικρήτῳ, καὶ χολῇ τὸ ἀψύχον. Τὰδε μέντοι πρὸς τὴν σπύγην πίνων κρεῶν, 20 ὡς λεπτὰ μὲν τὰ ὑγρὰ γίνονται, εὖρος δ' τὰ χερῶν, εὖρηκα δ' τὰ ἐμπυα σώματα. Διδόναι καὶ ὅτε γάλα, λεῖον, ἀχολον, εὐτροφον, ἐς τὴν ἀσύντητον, ἢ πρὸς ἐπὶ γάλακτος δρεπῇ. Προσθῆναι δ' καὶ χερῶν πόματος ὅτε· καὶ μικρῶν χερῶν τὸ ὠφελόντων εἶσι, δίδοναι. ἔσαι γὰρ διέξοδος ναυπώδει καὶ ἀτερπεί ὑγρῶν, μετεξέτερως γὰρ ἢ δ' πύον διόδος βλάψαι. Μήπω τι ὅτε δύσποσις ἔσται, καὶ πρὸς λείωσι, 25 εὐηγέας. Χερῶν δ' καὶ ἐπὶ τῇσι ἀλλοῖσι ἐκροῇσι, παντοῖαν μελέτην δ' σωματικῶς ποιεῖται· ὁδε γὰρ ἡ πάντων φαρμάκων ὁδός. Μεμνηθεὶς δ' καὶ δ' Ηπατος κρεῶν, ἔνθα τὸ ἐλκὸς ἐστὶ ἢ ῥίζα. Ἦν δ' ἐς Κύστιν ὁρμαῖ, ἀρηπικοῖσι δ' ἔλθῃ, ἀσάρε τὸ ῥίζης, ὅτε φῶ, καὶ ἀδιάπτει, καὶ μήν, τὸ ἐμπόσιον· τὰδε μέντοι ξυνὸν μελικρήτῳ πιπίσκων. ποικίλον μὲν τὸ Βησίον φάρμακον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς φυσαλλίδων ἀεῖται, ἢ δ' 30 ὁκόσα ἀπὸ πείρης τῇσι ἐπιπνέεται. Ἦν δ' ἐν Εντέρων ἀγῆς, τὸ ἀγῆρον ἔχει γάλα· μάλιστα μὲν, ὅτε· καὶ δ' μὴ, αἰγός, ἢ μέλαν. χολῇ δ' ὀλιγοπρὸς, καὶ σμηγματώδεις, ὁ πρὸς πησάνης· ὅψα, πέσσει, ζιγγίβει, λιγυστίον. Αἰθρόον δὲ

δὲ εἰσὶν ἀμφὶ πάσης διαίτης, ὅτι πάση συρρήξει, τρυφαί μὲν εὐχυμοί, εὐ-
σύμαχοι, εὐπεπτοί· ἢ χυλοί, ἢ ④ ἀγὰ γάλακτος πόλτοι, ἄμυλοι, ἰσεία
ξυνὸ γάλακτι.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α

Σ Π Λ Η Ν Ο Σ.

Κεφ. ιθ'.

ΣΚΙΡΡΟΥ τὴ ὅτι Σπληνὶ λύσεις ἐ ρήισαι. ἦν δὲ καὶ δότοκοι τῶν
δε νῆσοι γένων, Ὑδρωψ, ἢ Καχεξία, ἀκέλλι τὸ κακὸν ἐς ἀνέκεστον.
Τὸν ἰητρὸν τὸ Σκίρρον ἰητρὸς. χρὴ ὦν δόποτέπειν γιγνομένης, ἔ λύνει ἀεὶ ἀε-
10 χυμῶς. ἐνίσταται δὲ τῇσι φλεγμονῇσι, ἥντις οἱ Σκίρροι ἀγδοχον ἐς ἀγ-
πνοίᾳ ἄγον τὴν Ἀπόστασιν· τὰδε γὰρ φλεγμασίης. Ἰητροίοισι δὲ χρέεας,
ὁκόσαι μοι ἐν τῇσι Οἰσίνισι λέλεκται. Ἦν δὲ πάντα σοι πρὸς τὸν ἐν φλεγ-
μασίᾳ ὁ Σκίρρος ἐμμένῃ, ἔ πρὸς ἐκέλοισι χρέεο, ἐς μάλα ξὺν τὸ σκίρρῳ·
Τέγγεσι, δι' ὅξους, ἔ ἐλαίᾳ, καὶ μέλιτος· ἀντὶ δὲ εἰρίων, πύγματι ἔστω δὸτ
15 λίν· ἐμπάσκει ὡς τῇς μυρβαλάνου σεσημένης· Ἐπιπλάσμασί τε τοῖσι
μαλθακωτάτοις· αἱ * * * *

* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *

ΑΡΕΤΑΙΟΥ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Θεραπεία Υδροπικῶν.	*	*	*	*	*	*	Κεφ. α'.
Θεραπεία Διαβήτης.							β'.
Θεραπεία τῆς καὶ τὰς Νεφρῶν παθῶν.							γ'.
Θεραπεία τῆς ἐν Κύστι.	*	*	*	*	*	*	δ'.
Θεραπεία Γονορροίας.							ε'.
Θεραπεία Στομαχικῶν.							ς'.
Θεραπεία Κοιλίας Διατρίψεως.							ζ'.
Θεραπεία Κωλικῶν.	*	*	*	*	*	*	η'.
Θεραπεία Δυσεντερίας.	*	*	*	*	*	*	θ'.
Θεραπεία Λιεντερίας.	*	*	*	*	*	*	ι'.
Θεραπεία Υστερικῶν.	*	*	*	*	*	*	ια'.
Θεραπεία Αρθρίτιδος καὶ Ισχιάδος.	*						ιβ'.
Θεραπεία Ελεφθυσίας.							ιγ'.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α Δ Ι Α Β Η Τ Ο Υ.

Κεφ. β'.

ΤΑΡΩΠΟΣ ἰδὲν τῷ Διαλέτῳ πάθῃ, αἰτῇ, καὶ ἀφ' ἧς· χώρη
 5 ἥ μὲν ἀφ' ὧν, ἔνθα τὸ ὑγρὸν ἐκέρει. Λοκίτη μὲν γὰρ δοχεῖον, τὸ
 περὶ τὸν αἶμα, ὅδ' ἐκέρει ἔχει, ἀλλὰ μένον τῇδε πλημμυρῇ Διαλέτῳ δὲ
 φορῇ μὲν ὑγρῷ ἢ ἀπὸ τῷ πάθῃ ἢ ἐσωτῇ, καὶ σωτήρις, ἐς ἣν νεφρὸς καὶ
 κύστις ἢ ξυμῶσις τὰ περὶ ἐξόδου φέρει. ἡ δὲ τοῖσι ὑδελῶσι ἢ ὁδὸς ἀπὸ γένε-
 10 ται, ἡ ἐς ἀγαθὸν ἢ νέουσι τρέπῃ· ἀγαθὸν δὲ ἢ λύσις τῆς αἰτίας, ἢ μὴ τῷ
 ἀχθεῖ ἐλαφρῇ μῆνον. Διψῶ δὲ τούτοις μέζον, ἐκέρει γὰρ τὸ ὑγρὸν
 αἰμαίν.

Ἐστὶ δὲ τὰ ἄλλα ἐς τὴν ἀπὸ τῆς ξυμῶσις τὰ αὐτὰ τοῖσι ὑδελῶσι. Ἐς
 δὲ τὸ δίψος μεγάλης ἰσχυρίας χεῖρ, τότε γὰρ ἐν τῷ εἶδει ἀλγέων πάντων
 μέζον. καὶ ἡ πῶσις τὸ ὑγρὸν, πρὸς κλίσις ἀφ' ἧς· ποτὶ ἢ ἐκέρει τότε ξυ-
 15 ἀπὸ τῆς πῶσις τὰ ἐν τῷ σκῆπτῳ. Φαρμάκων ὧν ἀδύψων χεῖρ· δίψος γὰρ μέ-
 γα, ἀκορὴ ποτοῦ. ποτὸν γὰρ ὅδ' ὅσον γίνηται διψῶ ἀκῶ. Πάντι δὲ
 τῷ σκῆπτῳ δέχεται, ἔνθα τῷ δίψος αἰ πηγαί. Ἦν ὧν τῇ ἰερῇ καθαίρει, Ἐπι-
 θήμασι χεῖρ, νάρκω, μαστίχη, φοίνιξ, μήλοις κυδωνίοις ὁμοῖσι. τῶνδε ὁ χυ-
 μὸς μὲν, ξυμῶσις νάρκω, καὶ ροδίω, ἀεὶς ἐς Τέγγιν· Ἐπίπλασμα δὲ, ἢ σάξ
 20 αὐτῶν, ξυμῶσις μαστίχη, καὶ φοίνιξ. ἐν κηρῷ ἢ, καὶ νάρκω τῷ μύρω, ἢ τε-
 τῶν μίξις ἀγαθῇ. ἢ οἱ χυλοὶ ἀκακίης τε, ἢ ὑποκυσίδος, ἐς τε τὰς Τέγγας,
 ἢ ἐς τὰ Ἐπιπλάσματα.

Ἀτὰρ καὶ ὕδωρ τὸ ποτὸν σὺν τῇσι ὁπώρησι ἐψείδω. Τροφαὶ ἢ, καὶ γάλα,
 καὶ ξυμῶσις σίπῃ, ἀμυλοι, χόνδροι, ροφήματα. Οἶνοι σύφοντες, ἐς τὴν
 25 σκῆπτῳ τόνον· ἀκρητέστεροι μᾶλλον, ἐς τὴν τῇ ἀλλαν χυμῶν ὁξείων τε καὶ
 ἀλγῶν· αἰμῶσις γὰρ διψῶ. οἶνῳ δὲ, σύφον τ' αἶμα, καὶ ψυχον, με-
 ταβολῇ τε, καὶ εὐκτασίῃ. ἐς δυνάμει δὲ, καὶ οἶνῳ γλυκῷ, ὁκοῖ αἶμα,
 ἢ,

ἐν, ἐς τὴν αὐτὴν γέναν. Φάρμακα ποικίλα τὰ αὐτὰ, ἢ ἀπὸ τῆς Θερίων, ἢ τῆς Μιθριδάτειο, ἢ ἀπὸ τῶν ὀπωρέων, τὰ τε ἄλλα, ὅκωσα Ὑδρωπος ἐνηϊστά. Ἀτὰρ καὶ ἡ ξύμπασα διαίτα, ἢ ὁ βίος αὐτός.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΛΙΘΙΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΛΚΩΣΕΩΣ

5

ΝΕΦΡΩΝ.

Κεφ. γ'.

ΑΜΦΙ μὲν Φλεγμασίης, καὶ Αἱμορραγίης, καὶ ὅκωσα ὀξείας διὰ Νεφρῶν κτείνει, ἐν τοῖσι ὀξέσι γεγράφεται. Ἀμφὶ δὲ Ελκώσι, καὶ ἰδὲ Λίθων γενέσι, ὅκωσα τὰ πολλὰ ξυμπαθνήκεν πρὸς αὐτῇσι, μάλιστα 10 νῦν γράφω. ἀρχαί μὲν, ἐς αἵματιν· εἰ δὲ μὴ, οἷσι ὅγε σπρηγορήσει.

Λίθων μὲν ὧν εὐφυῆ γέναν ἐς ἀγνοίαν τρέψαι, ἀδυνάτον. ῥηότερον μὲν γὰρ μήτερον ἀποκον θέρμα, ἢ Νεφροῦς λιθιῶν, ἀλίθου. ἐς διέξοδον ὅκωσα δὲ γέναι χεῖρ. Ἦν ὧν ἐν ἑσθῇ ἰζῶσι οἱ Λίθοι, τὰ αἵμα φράσω. χάριτα γὰρ ὀδυμύονται, ποτὶ καὶ ὀξείαν σφόδρα καὶ εἰλεῖ κώλη, καὶ ἰσχυρή 15 ξυμπαθία γὰρ ἀλλήλοισι Νεφροῖ τε καὶ Κώλιν. Ἦν γὰρ Λίθων ἐνστάσις ἐῶσι, ὅπῃ δὲ τοῖσι ἰσχυρή τε καὶ σφόδρα, τὴν ὅπῃ τὰ σφυρὰ τάμεν φλέβα τὰ κατ' ἴξιν τῆς Νεφροῦ. αἱ γὰρ τῆς αἵματι διὰ Νεφρῶν ἐκρηγναι ἀνιῶσι τῇ Λίθων τὰς σφίγγιας· φλεγμονὴ γὰρ δῆσασα ἰχθὺ τὰ πάντα, φλεγμονῆς ὅ καὶ ἀγγεῖν λύσις. Τέγγειν τε τὰς ψύας, ἔνθα τῇ Νεφρῶν ἡ χάρις. 20 λίπας δὲ παλαιὸν, ἢ τὸ νέον, ῥύτιν ἰχθῶ. οὐρετικὸν δὲ, καὶ ἀνιῶν ἡ κόμη, καὶ λιθιῶν, ἢ σάμψυχον. τοῖςδε χεῖρ, ὅκωσα ὕδωρ, κατὰ τοῖν σφυρῶν γὰρ αἱ χεῖσις. Ἀπὸ καὶ τοῖςδε πυρεῖν, βοείησι κύσει ἐγγέοντα ἔλαιον ἀνιῶν δ. Ἐπιπλασμάτων νῦν ὕλη, ξυμὸ τοῖσι ἀλίθου, ἢ αὐτῇ. Ἐλυσε καὶ Σικυὴ κούφη κοτὲ τῇ Λίθων τὴν ἐνστάσιν. αἵματι δὲ, καὶ τῇ Φλεγμασίης 25 χάρις. Ἦν δὲ τὰδε σὺ ποιεῖν ἐπὶ μέμνωσι τῇ Λίθου, ἐς ἔλαιον τῇ ἀνιῶν κατὰ τὴν τὸ γὰρ τοῖς αἵμα πάντα ποιεῖ. ἀλὲν μὲν χαλᾶ, πῇ δὲ ἐκ γλιχραίνε· τὸ δὲ μὲν ὅ ἐστιν ἀνιῶν δάκνη. τὰδε μέντοι ἔξοδα Λίθων, ἢ σφῶν πρὸς κλήσις. Πίνειν ὅ φαρμάκων τῇ ἀπλῶν μὲν ῥίζας, φῶ, μῆλον, ἀσπερην. βοτάνας ὅ, τῇ περὶ οὐλῶν, ἢ περὶ οὐλῶν, ἢ οἷον ποικίλων ὅ, μύρα μὲν, ὅκωσα 30 ἰχθὺ νάετον, κασίην, σμύρναν, κανάμωμον, * * * * *

* * * ἀπουλώσει σπῆνι, καὶ ἐκ πυρὸς ἐκρέαι καὶ Ἐπιθήματα, ἀ πρὸς αὐτῇ

πρόθεν μοι λέλεκ'. Δίαιτα δέ, ἡ ἀλειτουργία, ἡ πλῆξ, καὶ ἡ ἐν θαλάσῃ βιο-
τή, ἅπαντα τοῖσι ὑπὸ Νεφρώων ὄντι ἀκεα.

* * * * *

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΓΟΝΟΡΡΟΙΗ Σ.

5

Κεφ. ε'.

ΚΑΙ τὸ ἀτερπέθ' ὅτι παθεθ' ἔπεκεν, καὶ ὅτι κατὰ σιμύτην καθυμνώθεθ',
καὶ τὸ ἐς ἀγέδην γενέθ' ἡρέσας, λύειν ἡρὴ μὴ βραδέως τὴν Γονόρ-
ροίαν, πάντων χαλῶν ἔστιν αἰτίω. Πρώτοις γὰρ ὧν, ὅπως ρεῦμα κοινόν, ἵπταται
ἐν ψέσι τῶν ἀμφὶ τὴν κύστιν, καὶ τὴν ῥολὴν τῶν χυρίων καὶ ἐμφύξει ψυχῶν,
10 λαγόνος, αἰδούων, διδύμων, ὅπως μὴ ῥέῃ ἐς πολλὴν ἢ γονή. Εἴτα αὖτις ἀλεῖναι
τὸ πᾶν, ἐς τὸ πᾶς ἀφόδης ξηραίνειν. ἐν ψέσι μὲν ὧν, καὶ τέγγεσι· ἔριον μὲν,
τὸ ὑπὸ τῷ ὀϊθῷ ξυνὸς τοῖς λύμασι· λίπας δέ, τὸ ῥόδιον μύρον, ἢ τὸ ἀγὲ πῆς
οἰάντης, ξυνὸς οἶνω λυκῶ, εὐώδει. ἐκ πρὸς αὐτοῦ δὲ ἀλεαίνοντα λίπας τὸ
κοινόν, καὶ μελίστων ἐκζέδεν σὺν αὐτῷ, καὶ σάμψυχον, καὶ λιθωπῆς, ἢ κό-
15 νυζα· ἄριστον ἡ ἀνθήκη κόμην, καὶ ἐπὶ μάλλον ἢ ῥυτί. Τοῖς δὲ ἐς τὰ Επιπλάσ-
ματα ἡρέσας, κερταῖν, ἡ ὀρέων ἀλήτοις, καὶ ἐξυσόμεθ' ἀπέρματθ', καὶ νίτρον
μέλι δέ, ἐς τὴν ἀπάντων ξύμπνοίαν ἡ ξυνάφειαν. Τοιαῦτα ἡ Επιπλάσμα-
τα, ὅποσα φοιῶσι, καὶ ἰοῦσας ἐγείρει, καὶ τὸ ρεῦμα ἄροχεται, καὶ ἀλεαίρει
τὰ χυρία· τοιόνδε τὸ Χλωρὸν Επιπλάσμα, καὶ τὸ ἀγὲ τοῦ κερταῖν πῆς
20 δάφνης. Πιπίσκον δὲ καὶ τὴν καύσθ' συγχόν, ἡ πῆς ῥίζης τὴν ἀλικαχάβου
ὁπόσον ὀραχμῆς ὀλκῆς, καὶ τὴν ἡδυόμας τὸ ἔψημα. ποικίλων δέ, τὸ διὰ τῶν
δύο πεπέρεων, ἢ Σύμφωνθ', ἢ Φίλωνθ' ἄριστον, καὶ διὰ σίγκας ὅτι σπείας φάε-
μακον ποτὶν, καὶ ἢ τὴν Βησίνην, καὶ ἢ διὰ τῶν ἐχιδνῶν τῶν ἐρπετῶν. Τὸ ξύμπαν
ὅτι ἀγίτη διδόναι. ὅτις ἐπὶ τὴν καὶ πιστεύειν ἡρὴ καὶ γυμνασίους, καὶ πρὸς
25 πάτοις, ἡ αἰώρησι. τὰ δὲ γὰρ τὴν ἔξιν ἐς θερμασίαν τρέπει, ὅπως ὅτι τὴν πᾶ-
ρὴ ἡρέθ'. Εἰ δὲ καὶ σφύρων ἔοι ὑπὸ τοῖσι ἀφροδισίοις, καὶ λείπει ψυχρῶν,
ἐλπίς ὡς ὅπως ἀνορθώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ.

Κεφ. 5'.

Η ΕΝ τοῖσι ἄλλοις πάθεσι μετὰ τὴν θεραπείαν διαίτα ἐς ἰσχυρὴν καὶ κρεῖ-
ττον τὸ σῶμα. εὐπεψία ἀγαθή. Στομαχοῖσι δὲ μόνοις ὕδρις
γίνεται πλημμελής. Οὕτως ὅταν αὐτὴ γίνοιτο, φράσω. Ἰσχυρὴ γὰρ αἰσθή-
σις, ἀσκήσις, γυμνασίη, φωνασκίη, τροφαὶ ἐς πέψιν ἀγαθαί, ἀναμαχέσασθαι
τὴν τῆς σιμάχου χακοσιπύλιν ἀδυνάτον δὲ τὰδε καὶ ἀπεψίλιν λύσασθαι μακρὴν,
καὶ τὴν σκελετίνην τῇ σκλήρῃ εὐογκον σάρκας ποιῆσαι. Πολλὸν δὲ μέζον
ὅτι τετέων ἔστων αἱ τοῖσι χάμνησι χεῖρες, καὶ τὸ καθαρώς ἅπαν δρᾶν, καὶ το-
τῆσι ὀπδυμίησι ἐπεὶ ἔστιν ἰσχυρὴν, μὴ μετὰ βλάβη. ἄριστον γὰρ τὸδε,
ὡς μὴ χάριτα ὠφελόντων ὀρεῖς ἦκη. Φάρμακα δὲ ποτὰ, χυλοὶ, ἀψίνθιον,
καὶ νάρδεον τὸ μύρον, καὶ ἡ διὰ τῆς θέριας, ἢ τῆς ἐν πέτραις ὁ καρπός,
ἢ ζιγγύρεον, καὶ πεπέρον, καὶ σεσέλιον. Τὰδε πεπνημένα. Καὶ κατὰ
τῆς σέρτης, ἐς σύψιν, Επίδημα, νάρδοι, μασίχη, αἰθέριον, ἀκακία, καὶ μήλων
κωδωνίων ὁ χυλός, καὶ αὐτὰ δὲ τῶν μήλων αἱ σάρκες ἀμφιβαλεῖσθαι, ξὺν φοίνικι,
Επίδημα σῦφον. Ἀτὰρ καὶ τὰλλα, ὅκοντα μοι ἐς Διαβήτεω γεγραμμένα, ἐς
δίψον ἀκον. τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ τοῖσι δίψῃ γίνεται ὁ δὲ τὸν ἔσθι-
μάου ἀδύλον Στομαχοῖσι.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

20

ΚΟΙΛΙΑΚΩΝ.

Κεφ. 7'.

ΗΝ ὅταν σπέναν ἀκρίσις ἡ κοιλίη ἔη, διαρρέη δὲ ἡ τρυφή, ἀπεπτος, ἀδυσπής,
ὡμὸς, καὶ μηδὲν εἰς τὸ ὄγκον ἀνίστη, Κοιλιακὸς τὰςδε καλεῖσθαι. Ψυχρὴ
μὲν ἐμφύτω τῇ τῆς ἐς πέψιν θερμασίης, ἀτονίη δὲ τὴν ἐς ἀνάδοσιν δυνάμειος.
Χρὴ ὅταν τὴν κοιλίαν, πρῶτα μὲν, πόνον ἀνίστασθαι, ἡσυχίαν, καὶ λυσιτε-
λεῖν γὰρ παλινδρομέσιν αἱ δυνάμεις. Ἦν δὲ καὶ πλήθος τῆς ἐν τῇ σιμάχῃ
φουλασίης ἔη, ὥστε ἐμύτοις χεῖρας, ἀφ' ὕδατος, ἢ μελικρήτους. Τὴν κοι-
λίαν δὲ σκέπειν, καὶ τέγγειν, ἐς σύψιν ἐλπίσιν μὲν τοῖς ἔξω οἷος πινεργίῃ
λίπαί δὲ, ῥοδίον μύρον, ἢ τῇ διὰ τῆς οἰάντης, ἢ μυλίνῃ ἀριστον, καὶ τὸν
τῆς χύτης, καὶ ὑποκυστῆδος, ἢ ὀμφακίης. Ξὺν τοῖςδε ἢ Επιπλάσματα, θερμὰ
μὲν

- μὲν ἐς διζίν, ἐς δυνάμιν ὃ σφυφνά. Καὶ ἦν πη τὲ ἥπατ', ἢ τῆς κοιλίης
 κ' ὄμα, ἐντάσιες, ἢ φλεγμασίαι ἐῶσι, Σικυλίῳ παρσέλλοντα, ἐντάμ-
 νεν· καὶ ἐστὶ, οἷσι τὸδε μῦθον ἤχεσε. Ἐπὶν δὲ κρηωτῆσι ἐς αἰτελίῳ ἦκη τὰ
 τρώματα, ἠδὲ ὅππ' σκληρὴν κρανίη, τῇδε Βδέλλας τὰ θηρία παρσέλλεν.
 5 Ἐπειτα Ἐπιδήματα πεπικῶ πέναι, ὁκοῖον τὸ ἀλγ' τ' ἀπερμάτων, ἦν ἰχθὺ χα-
 μαλέοντ' ῥίζαν· αἰετον καὶ, ἐνθα οἱ τ' δάφνης ἕασι χαρποὶ, καὶ τὸ Μά-
 λαγμα ὀπκλήσιν τὸ Χλωρόν, καὶ τῆμόν τὸ Μυσήλειον. τάδε γ' μαλάσσει
 τε, καὶ ἀμύσσει, ἔς θερμασίῳ ἐγείρει, καὶ ἀφυσσά τὰ σπλάγχνα ποίει, ὥσπερ
 ἐς σύψιν χεῖθ'. ἀπὸρ ἔς σήνηπι, καὶ λίμνησις, καὶ εὐφρόσιον, ἔς ὁκόσα τοιάδε,
 10 πάντα τὴν μὲν ψύξιν καλῶν, ἀνάκλησιν δὲ θερμῆς ποίεσται. Τοιάδε χεῖθ' καὶ
 πύσκειν φάρμακα, ἐς σύψιν. χεῖθ' μὲν παρσέλλει ὁ τὲ ἀπογλώσσει χα-
 λός, ζὺν ὕδατι ἐσυμμένῳ μύστοισι, ἢ κυδωνίοισι μήλοισι. αἰετον καὶ γήδρτον
 σαφυλῆς ὀμφακίπιδ'. οἶνοι τ' χεῖθ' σφόντων. Ἐπειτα δὲ τὰ ἀλγ' αἰ-
 νοντα τὴν γαστέρα φάρμακα ποτῶ, ὁκόσα διὰ ζιγγώεειθ', καὶ πεπέειθ',
 15 καὶ σελίνε τὲ χαρποὶ τὲ ἀγγεῖον τὲ ἐν πέτραις· τὸ διὰ τ' Θηλείῳ τῇ ἐχιδ-
 νῶν πηκτικώτατον. Ἦν δὲ ὅππ' τοῖσι μηδὲν, ἢ σμικρὸν ἐνιδιδῶ, τοῖσι δ' ἀπὸ ῥα-
 φανίδων ἐμέστοις χεῖθ'. ἦν δὲ καὶ ἐγκρύψης ταῖςδε ἐλλεβόρου τὲ λουκοῦ ῥί-
 ζαν ἐς μέλι νύκτα, εὐλογιάτη αὖ σοι γήροιο ἢ χεῖθ' αἰετος, ἐς τε τ' τ' ὕρῳ
 τῇ ψυχρῶν χεῖθ' αἰετος τε καὶ ἐκκεισιν, καὶ ἐς τὴν ἐξαψιν τὲ θερμῶ.
 20 Ἀτὰρ καὶ ἡ διαίτα, καὶ ὁ βίθ', τοιῶςδε ἔστω ξύμμετρα. ὅ ὕπνοι νύ-
 κτωρ μὲν, δι' ἡμέρας δὲ παρσέλλοι, ἀναφωτίσιες, αἰώρη ἢ τε ἐν δάφνησι, ἢ
 μυρρίνησι, ἢ θυμῶ· ἐχθ' γὰρ π' ἢ ἀναπνοὴ καὶ ἢ ἀναπνοὴ τοιόδε φάρμα-
 κον πεπλήθειον. Γυμνάσια· τείψιες· χειρονομία· ἀλτήρων βολαῖσι τὲ θάρη-
 κθ', καὶ τ' κοιλίης κόποι. Προπόσιες. σμικρότατα γ' εἰς τόνον εὐσταλὲς ἀε-
 25 τος. Ἐπὶ τῶνδε φοίνιξις, παρσέλλει ῥάδιν * * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* * * * *

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ,
ΚΑΙ
ΙΣΧΙΑΔΟΣ.

Κεφ. 16.

5

* * σπίναν, καὶ ραφιδνίδων, πολλάκις. ἔπειτα ἐς ~~ἄλλο~~ ἐλλέβορον ἄγειν.
Δίαιτα δ', ἢ ἐπὶ τοῖσδε, ζυνὴ τοῖσι ἄλλοις πάθεσι. καὶ ἐπὶ τῇ διαίτῃ, ἀλει-
ψας, ψυχρολογίῃ θαλασσίνῃ, μάλιστα μὲν ὧν ἅπανι Ἀρθριτικοῖσι ζυνὰ ἄκεα.
Καὶ γὰρ καὶ τοῖσι Ποδαγρικοῖσι ἐλλέβορον τὸ μέγα ἄκον, ἀλλὰ ἐν τῇσι
πρωτότεσι πρεσβυτέρῃσι δ' ἄκεος. ἦν δὲ ἐκ πολλῶν μὲν ἤδη χρόνων ἦν, ἀτὰρ ¹⁰
καὶ ἐκ ἀγδέξιον πατέρων φανῇ, ζυμαποθνήσκῃ ἡ νόσος. Εἰς δὲ τὰς παρ-
ξυσμοὺς τῇς ἀθροῦν, τὰδε χρὴ πρῆσαι. εἰρία μὲν ἔστω δὲ οἱ τὰ οἰου-
πώδεα. Τέγγεις δὲ, διὰ ῥόδινα, ἐοῖνε. μετεξετέργισι δὲ καὶ σπυργῇ ζυνὴ
ὀξυκρήτῃ ὤνησεν. Ἐπειτα Επίπλασμα, ἄετος, ζυνὴ τοῖσι ψυχροῖσι κολοκύνθῃς,
καὶ πέποιος· καὶ σικυῆ λιπῇ, καὶ δένόγλωσσον ἢ βοτάνη, καὶ ῥόδων τὰ φύλλα ¹⁵
ἀτὰρ ἐοῖσι σιδηρεῖς ἄπονος, ζυνὴ ἄετα, καὶ βρύον, καὶ συμφύτε ρίζα, καὶ πεν-
τάφυλλος ἢ βοτάνη, ἐοῖσι πρεσβυτέρῃσι ἢ τοῖσι φύλλοις λεπτή. τῆςδε μέντοι τὸ
μὲν ἀφέψημα, δὲ ξάντλημα ἄπονον· αὐτὴ δ', Επίπλασμα, ζυνὴ ψιζί, ἢ κρι-
γῶν ἀλήτω. Μήλων τε τὴν κατὰ τὸν ἀετῶν, ζυνὴ ἀλφίτῃσι, ἄριστον. σῆκα
ξηρά, καὶ γασία, ζυνὴ πνι τῇς ἀλήτων. Ἡδὲ μέντοι ψύξιος ἢ ὕλη. καὶ τόδε ²⁰
μέντοι ἄλλοτε ἄλλον ὤνησε, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλω ὠφελεῖ. Λόγος δὲ καὶ τόδε
χάρτα ἄπονον ἔμμενα· αἶμα γὰρ βοτάνης τὸ ἴδιον ἐμφαγεῖν, ἐπὶ δὲ πνι
δὲ, ἀγλείποντα ὁκόσιν ἢ νομῇ ἐν τῇ γαστρί μαχθείη, κατὰ δὲ τὴν αἶμα,
ἡδὲ ἐν τῇ γαστρί ἐς πνι κόπῃ ἐγκρύψαι τὸ πόδε. Φάρμακα δὲ ²⁵
εἰα. καὶ γὰρ τὰς νοσούντας ἐαυτῇ φαρμακείας εὐπότες τίθησι ἢ ζυμαφοῖς. τὴν
δὲ ἰσχυρὰν τὰ φάρμακα ἐν τῇσι γραφῇσι λελέξετα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ.

Κεφ. ιγ'.

ΤΩΝ νόσων μέζονα χεῖρ τὰ ἄλλα, ἐς λύσιν αὐτέων, ἐμμεναί. Ελέ-
 5 φαντῶ δὲ, πλίκαι χακῆ, τίς ἀξίονικῶ γήγνοιτ' ἂν ἰητρείῃ; Οὐ γὰρ
 μέρεϊ, ἢ σπλάγχνω ἐνί, ἢ ἐνδον ἐνοικήσει μῆτον, ἢ ἔξω τὸ χακὸν ἔρπῃ· ἀλ-
 λά ἐνδοτὶ τε ὅλῳ τῷ ἀνθρώπῳ ἐνοικέει, καὶ ὅλοι ἐξώθεν ἀμπέχῃ. Ατερεπὲς
 μὲν, καὶ φοβερὸν ἰδέειν. Θυεῖα γὰρ ἰδέη. Δέῃ ὃ ζυμειῖν τε, καὶ ξυωδαι-
 10 τᾶσθαι, ἐ μῆτον ἢ λοιμῶ. ἀναπνοῆς γὰρ, ἐς μετάδοσιν, ῥηϊδίῃ βαφῇ. Τί ἂν
 ὧν εὖροι τις ἐν ἰητρικῇ τῷδε ἀξίον ἔχον ἄκῶ; Ἀλλὰ γὰρ πάντα χεῖρ ζυμ-
 φέρειν φάρμακα, καὶ διαίτην, καὶ σίδηρα, ἔ πῦρ. Καὶ τάδε κτλ μ' ἐπὶ νεο-
 τικῶ τῷ πάθῃ πρὸςβάλλης, ἐλπίς ἴησιῶ. ὡς ὃ ἐς ἀκμὴν ἤκη γενέσιῶ, ἔ
 ἐν τοῖσι σπλάγχνοισι ἐδραῖον ἴζη, ποτὶ καὶ ἐς τὰ πρὸςωπα πρὸςβάλλῃ, ἀνέλ-
 πιστος ὁ νοσέων.

15 Τάμνειν ὧν τὰς ἐπ' ἀγκῶνι φλέβας· ἀμφω δέ. τάμνειν ὃ ἔ τὰς ὑπὲρ
 σφυρῶσι, αὐτῆμαρ· κρέουσι γὰρ ἡ διάσσεις, ἐς τε πολλὴν τὴν τῆ αἵματῶ
 ῥοιῶν, ἔ ἐς ἀνάκλησιν τῆς δυνάμεω. χρεὼν γὰρ αἷμα πολλάκις καὶ πολλ'
 ἐκχέαι, τῆ πάθος τὴν τρεφίω. σμικρὸν ὃ ἐν αὐτέῳ τὸ χρεῖον τ' φύσιος
 ἢ τρεφῆ. Ξυτεκμαίρεσθαι ὧν, ἀφαιρέοντα τὸ πονηρὸν καὶ ἐντικτὸν, μεσηγὺ τὸ
 20 οἰκείον, μέσφι ἂν πρὸςπαυδῆσθαι ἀξοφίῃ ἢ νῆσος· ἢ γὰρ νεαρή, ζυμπλακεί-
 σαι τῷ σώματι, χρεῖν μακρὰ ἡμαύρωσε τ' παλαιῶν. Ἐπειτα τὴν ἱερὴν πι-
 πίσκεω, μὴ ἐσπίπαξ. ἄλλα γινέσθω πάντα πολλάκις, ὅξ ἀναλήψιος, ἔ πα-
 λινδοκίμης. Ἐστὼ καὶ ἡ ἄλλη χάλασις φαρμακώδης ἐν σιτίῳ ἢ ὑπὲρ τῷ
 ἰχθῶ, ἢ ἐλεξα, ἔστω. ἡδὲ γάλα ἀδιάκλειται, πολλὸν ὃ ἔστω, τὸδε ἐς ἀφ' ἁλῶρη-
 25 σιν πίνειν· ἐχέτω δὲ μοῖρην τὴν πέμπτην ὑδάτος, ὡς πᾶν τὸ γάλα διεκχέειν. Ἐς
 ἐμέτες θάσσον ἀγειν, νήσιος τὸ πρὸςτον, ὁπὸ σίτων σι' αὐτῆς, ἔπειτα ὁπὸ ῥα-
 φολιδῶν. πολλάκις ὃ, καὶ ξυμειχέως, πάντα γινέσθω. ἐς ἐλλέβορον ἀγοῖτα
 καμῶ παντὶ, μᾶλλον ὃ ἔαρῶ καὶ φθισιπώρεθαι δίδοναι, ἡμέραν ἀφ' ἡμέρας,
 καὶ αὐτῆς ἐς νέωτα. Κτλ ἢ νοῦσῶ κρατυνῶν, φαρμάκων ποτῶν, ὁκόσαι τις
 30 γινώσκῃ, πίπσκειν· ἀγαθὸν γὰρ φαρμακώειν πολλὸν ἐς ὄνησιν. Κἀγὼ ὃ, ὁκό-
 σαι γινώσκω, γράφω· κεδρίης κῶσθαι ἑῖα, κράμβης δύο μίσθοντα, δίδό-
 ναι. Ἄλλο· σιδηρίπδος ἔ χυλῆ κῶσθαι ἑῖς, τριφυλλίης ἑῖς, οἶνον ἔ μέλι-
 τῶ κῶσθαι δύο. Ἄλλο· Ελέφλητῶ τῆ ὀδόντος ῥήματῶ ὀλκῆς θραχ-
 μῆ, ξυμὸ οἶνον κρήσιῶ κῶσθαι δύο. Ἀτὰρ καὶ τῶν ἔχων τῶν ἔρπετων θη-
 είων

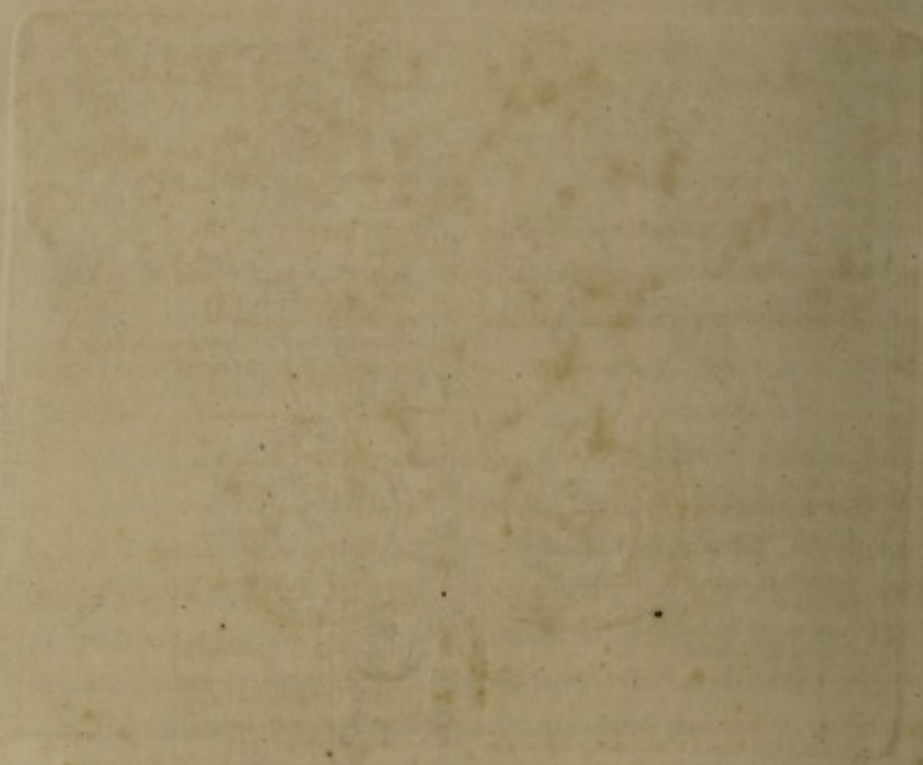
εἰάν τι σάρκας, καὶ αἶδε ἐς δρεπίσκοις πεπλασμίαι, πίνονται. Δοσιμένοντα
 ὃ χρητὶ κεφαλῆς καὶ τὶ ἐξαίης ἐχασον, ὁκόσον δακτύλους τέσσαρας, τὸ λοι-
 πὸν ἐψέιν ἐς ἀφαιρίων τὶ ἀκωνητῶν τὰς ὃ σάρκας, δρεπίσκοις ἀφαιλάσαντας,
 ψύχεν ἐν σκιῇ. πιπίσκον ὃ τὴςδε, ὅπως καὶ τὴν σκίλην. καὶ αὐτοὶ ὃ οἱ ἔχουσιν
 ὄψον ἐν δειπνῇ ὡς ἰχθύας ὃ, χρητὶ τέτοις σκιδάσαι. Ἦν ὃ τὸ δι' ἐχιδνῶν τὸ
 ποικίλον περὶ φάρμακον, ἀντὶ πάντων πίνειν τόδε· ἴχει γὰρ πάντα ὁμοδ.
 Ρύθειν ὃ καὶ τὸ σκιδῶ, καὶ τὴς ὄχθας ἀλεάινειν. Φάρμακα ὃ ἄλλα μυ-
 ρία τὶ Κελτέων, οἱ νῦν χαλῆον Γάλλοι. τὰς λιγυώδεις τὰς ποιητὰς σφαί-
 ρας, ἥσι ρύθειν τὰς ὁθύναι, σάπων ὅπκιλιν, τῇσι ρύθειν τὸ σκιδῶς ἐν λυ-
 τῷ ἄριστον. Καὶ ἀνδράχιν, καὶ αἰζῶν ξυνὸν ἐξεί, ἀτὰρ ἐ λαπάδου ρι-
 ζῶν ἀφέψημα, ξυνὸν ἀπύρῳ θείῳ, ρύθει χαλῶς. Ποικίλον δὲ, ἀλκωνίῃ τῇ
 λείῃ, ἐ πῆρ, καὶ τρυγὸς ὄξεος κεκαυμένης, καὶ συπληεῖς ὀξυῖς, καὶ θείῃ τῇ
 ἀπύρῳ, καὶ κόσῳ, καὶ ἰριδῶ, καὶ πεπέρι. τάχα ὃ χρητὶ πάντα μίσγεν ἐχά-
 σαι τὸ πῶς δύναμιν, ἄλλο ὃ ἴππ, καὶ τόδε χατὰ πᾶσιν αἰατεῖσιν. Ἐς
 δὲ τὴς ὄχθας τῇ πῶρῳ, κλημάτων τὴν σπιδίῳ, ξύν τινι θριῶν σέαπι
 μίσγοντα, χρίειν, λείοντα, ἢ πῶρῳ, ἢ ἄρκτη, ἢν ὃ μὴ, χηναλώπεκος.
 ὁμοιον γὰρ ἐν ἀνομοίῳ, ὅπως πίπκον ἀνθρώπῳ, ἄριστον. καὶ ἀμμιωνιῶν τὸ
 θυμῆμα, ξυνὸν ὄξεϊ, καὶ δρεπτογλώσῳ χυλῷ, ἢ πολυρόν, καὶ ὑποκυσίς, ἐ λυ-
 κιον. Ἦν ὃ πελιδνῇ ἑὸσι αἱ σάρκες, πῶρῳ γαργαράσας, ἐγχυλῶσι ἑσ-
 κεν. Ἦν ὃ ἐπὶ τοῖσι θριῶσι ρόδιμασι ἀναδανέντα πρηνῆν τὰ μέρεα ἐξέ-
 λης, πῆλιος ἀφέψημα, ἢ πῆσιάνης χυλῷ, ρύμμα μαλθακόν, λίπας ὃ, ρο-
 δίν, ἢ ὀξύν. Λιγυῶν ὃ ξυμεχέα ξυμφορεῖ, ἐς ὑπερασμόν, καὶ ἐς ἀφαιρίων
 τῇ χαλῶν χυμῶν.

Τροφή ὃ, καθαρή, εὐχυμος, εὐπεπτή, ἀπλή. καὶ διαίτα, εὐκρινὴς πάν-
 τι, καὶ ἐν ὑπνοισι, ἢ καὶ πῶρῳ, ἐ χώρησι. Γυμνάσια, δρόμοι, καὶ ἀειλή-
 σεις, ἐ κορυκοβολία· ἅπαντα ἀχάματα, ξυνὸν ἐμμελὲς ὅπκιον. ἔσω δὲ καὶ
 ἀναφώνησις τῇ πῶρῳ, γυμνάσιον τὸ καίριον. Ἐσθῆς ἔσω καθαρή, ἐχ-
 ῶς ὀρθῶς μῆτον ἥδε, διὰ ὅτι καὶ τὰ πῶρῳ ὁδαξῶδες τῇ δέματι. Πι-
 πσκον ἀφαιρίων τῇ οἶνῳ ἥστας· ἄριστον ὃ, ἄρκτη ἐκ χυλῶν, καὶ τῶν
 ὀρῶν, καὶ σμικρὸν πῶρῳ ἢ καμῆς ἢ μέφθον, ξυνὸν κυμῆν ἐμῆμα-
 ματι. ἐς ὃ δειπνῶν, σαφυλῖνος ἢ ρίζα, ἐ χόνδροι, ξυνὸν τῇ οἶνῳ, καὶ τῇ μέ-
 λιτι, παλαιῷ τὴν μῆξιν. Καὶ τὰ γαλάκτα, ὁκόσα τὶ γαστέρα ὑπολύει, τελ-
 λινῶν ζῳμοὶ, ὅσους, ἐχῶν, ἐ τῇ ἰχθύων πετρεῖοις χρεσῶν ὃ, τὰ θρι-
 εῖα, λαγῶς, ἢ οἷς· πετεῖων, πέρδικες πᾶσαι, φάσγαν, πελειάδες, καὶ ὁκόσα ἢ
 χῶρη ἄριστα ἴχει· ἀκροθῶν τὰ ὀρῶν· οἶνοι γλυκεῖς οἰνωδῶν κρέστονες.
 Λουτρὰ, φύσει θερμά, θειώδη. καὶ βίον ἐν ὕδασι μακρῶς, εἴτε καὶ γά-
 λασι, καὶ πῶρῳ.

Ελλέβορις. Ελλέβορος λευκός μὲν τ' ἄνω κοιλίης χάθαρσις, μέλας δὲ
 τ' ἡγάτω. καὶ ἔστιν ὁ λευκός ἔκ ἐμετέρων μύνοι, ἀλλὰ καὶ ξυμπάντων ὁμῶς χαθ-
 αρτηρίων ὁ δυνατώτατος· ἔτι πληθεῖ καὶ τῇ ποικιλίᾳ τ' ἐκκρίσις, τόδε γὰρ
 καὶ Χολέξη πηγάς· ἐδὲ ἐντάσσει καὶ βίη τῇσι ὅπῃ τοῖσι ἐμέτοις, ἐς τόδε γὰρ
 συναυτῇ ἔτι θάλασσα κρέσσων. Ἀλλὰ δυνάμει, καὶ ποιότητι, ἔτι φαύλη· τῇ γὰρ
 ἔτι ὑγείας τὰς χάμνονας ποιεῖ, καὶ ἐπ' ὀλίγη τῇ χαθάρσει, καὶ ὅπῃ σμικρῇ τῇ
 ἐντάσει. Ἀτὰρ καὶ πάντων τῶν χρονίων ἵκταν ἐς ρίζαν ἰδρυμένην, ἣν ἀπαυδήσει
 τὰ λοιπὰ ἄκεια, τόδε μύνον ἰητήριον. πυρὶ ἵκελον γὰρ ἐς δυνάμει λευκός
 ἐλλέβορος, καὶ ὁ πῖ πῦρ ἐργάζεται ἐκκαῖον, τῷδε πλέον ἐλλέβορος· εἰσω
 τοῦ πῦρος πηγάς, εὐπνοίαν μὲν ἐκ δυσπνοίας, εἰς ἀχρησίας δὲ εὐχερίων, ἔτι δὲ
 σκελετῆς εὐσπερίων.

1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.
1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111. 1111.

VARIÆ LECTIONES.

Litera G, vocem vocesve Græcas hanc proxime antecedentes ita in Goupyli Editione: O, in Oxoniensi hac, legi indicat; H, eam eafve in Harleyano Codice: V. in Vaticano: A, in Augustano: F, inter Fabricii: M, inter Maittarii: G. v. l. inter Goupyli Varias Lectiones: H. m. in Harleyani Codicis Margine, V. m. in Margine Vaticani, inveniri significat.

Pag. II, Lin.

4. ἐν G. πῶς ἐν V.
6. βλαχὲν G. βλαχέει V. G. v. l.
9. ἰδὼν G. ἰδὼν A. V. ἰδὼν G. v. l. ἰδὼν (ἰδὼν) G. v. l.
13. βλάτω G. V. βλάτω A.
14. κερταῖα G. V. κερταῖα A.

III,

1. τυτίων G. V. ἱεταῖα, τυτίων A.
- ἱεταῖ. ἐν ἱεταῖ G. ἱεταῖ. ἱεταῖ V.
3. ἱεταῖων G. V. ἱεταῖων V.
4. ἱεταῖων G. ἱεταῖων V.
5. ἱεταῖ G. ἱεταῖ V.
7. ἱεταῖων G. ἱεταῖων V. G. v. l.
- ἀταλάνη G. ἀταλάνη V. G. v. l. ἀταλάνη G. v. l.

10. ἱεταῖ G. v. l. ἱεταῖ G. V.

12. κίττω G. κίττω V.

13. ξυρίχων G. V. ξυρίχων M.

15. ἄλλω G. V. ἄλλω V.

16. ἄλλω G. ἄλλω V.

19. ξυρίχων G. ξυρίχων V.

25. ἱεταῖων G. ἱεταῖων V.

26. κατὶ G. H. κατὶ V. A.

29. κατὶ εἰ μὴ ἱεταῖ G. κατὶ εἰ μὴ ἱεταῖ V. κατὶ μὴ ἱεταῖ G. v. l.

IV,

1. ἐν G. ἐν V. G. v. l.

4. ἀταλάνη G. ἀταλάνη V. G. v. l.

5. ἄλλω G. ἄλλω V. G. v. l.

12. Κη. ε'. G. ε'. V.

14. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V. G. v. l.

15. ξυρίχων G. H. ξυρίχων V. G. v. l.

16. ἐν G. ἐν H. A. ἐν V.

19. ἀταλάνη G. H. ἀταλάνη V.

- Οπαδίων G. H. Οπαδίων V.

20. Εμμεδίων G. H. Εμμεδίων V.

25. ἀταλάνη G. H. ἀταλάνη V. A.

27. ἄλλω G. H. ἄλλω V. A.

V,

3. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V. G. v. l.

5. κατὶ εἰ μὴ ἱεταῖ G. κατὶ εἰ μὴ ἱεταῖ V. κατὶ εἰ μὴ ἱεταῖ H. M. κατὶ ἱεταῖ V.

6. κατὶ G. V. M. κατὶ H. V.

9. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V.

14. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V.

- κίττω H. κίττω G. V.

15. Συρίχων G. Συρίχων H. V. A.

16. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V. m.

- ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ A.

- ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ A.

18. ἀταλάνη H. V. ἀταλάνη G.

19. βλάτω G. H. V. βλάτω F.

20. ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ F.

22. κατὰ μὴν σίλιν ξυρίχων G. κατὰ μὴν σίλιν H. V.

- G. v. l. κατὰ μὴν σίλιν G.

23. ξυρίχων G. H. V. G. v. l. ξυρίχων A.

- ἱεταῖ G. V. ἱεταῖ H.

25. ἱεταῖ H. V. A. ἱεταῖ G.

- κίττω H. κίττω, κίττω G. V.

26. κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V. A.

31. ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ A.

33. ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ A.

VI,

3. ἱεταῖ G. V. ἱεταῖ H.

- ἱεταῖ κατὰ μὴν σίλιν, ἱεταῖ κατὰ μὴν σίλιν καὶ κατὰ μὴν σίλιν G. ἱεταῖ κατὰ μὴν σίλιν, ἱεταῖ κατὰ μὴν σίλιν καὶ κατὰ μὴν σίλιν H.

4. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν V. G. v. l.

11. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν H. V. G. v. l.

- ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V. A.

- αἱεταῖ G. H. αἱεταῖ V. A.

12. ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ A.

14. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν H. V. A.

15. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν V. G. v. l.

- ἱεταῖ G. ἱεταῖ H. V. F.

16. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν H. V.

18. ξυρίχων G. V. m. ξυρίχων H. V.

22. ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V. A.

- κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν A.

23. κατὰ μὴν σίλιν G. V. κατὰ μὴν σίλιν A. H.

24. κατὰ μὴν σίλιν G. V. κατὰ μὴν σίλιν V.

- ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ G.

25. κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

26. κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν G. v. l.

- ἱεταῖ G. H. ἱεταῖ V.

30. ἱεταῖ G. H. V. ἱεταῖ G. ἱεταῖ V.

- κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν F.

VII,

12. κατὰ μὴν σίλιν G. V. κατὰ μὴν σίλιν H.

15. κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν A.

16. κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. G. v. l. (G.) κατὰ μὴν σίλιν, κατὰ μὴν σίλιν G.

- κατὰ μὴν σίλιν G. V. κατὰ μὴν σίλιν H.

18. κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

19. κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

20. κατὰ μὴν σίλιν V. A. κατὰ μὴν σίλιν G. H.

- κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

21. κατὰ μὴν σίλιν κατὰ μὴν σίλιν O. κατὰ μὴν σίλιν κατὰ μὴν σίλιν G. H. V.

22. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν V.

24. κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν G. v. l.

25. κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

- ἱεταῖ G. v. l. ἱεταῖ G. H. V.

27. κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν V. κατὰ μὴν σίλιν H.

34. κατὰ μὴν σίλιν A. V. κατὰ μὴν σίλιν G. H. F.

- κατὰ μὴν σίλιν G. κατὰ μὴν σίλιν H. F. κατὰ μὴν σίλιν V.

- κατὰ μὴν σίλιν G. H. κατὰ μὴν σίλιν V.

- κατὰ μὴν σίλιν H. V. κατὰ μὴν σίλιν G.

VIII,

4. κατὰ μὴν σίλιν G. H. V. κατὰ μὴν σίλιν V.

- κατὰ μὴν σίλιν G. V. κατὰ μὴν σίλιν H.

Qq

7. κατὰ

VARIÆ LECTIONES.

- II. 847d

VARIÆ LECTIONES.

11. κατὶ G. ὑπὸ H. V.
 12. ἀποστίν G. H. ἀποστίν V. A.
ἀλλὰ ἑρμῶδους G. H. ἀλλ' ἑρμῶδους V. F.
 17. αἶμα ἀλλίγεται G. V. αἶμα ἀλλίγεται H.
 19. πωλὸ V. πωλὰ F. πωλὰ G. H.
 20. τῆς G. V. ἐπὶ H.
 21. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 22. πῶς F. πῶς G. H. V.
 24. εἰ G. V. ἐπὶ H.
 27. ἄλλα G. V. ἄλλ' εἰ H.
- XVIII,
3. ἔατος G. H. V. ἔατος F.
 6. εἰρῶδου G. εἰρῶδου H. V.
 8. ὅπως H. V. ὅπως G.
ὅς ἔστιν G. H. V. ὅς ἔστιν F.
 21. ἀκαρπύς F. M. ἀ καρπύς G. H. V.
 22. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ G.
 27. μεδίσ G. V. μεδίσ H.
 28. δωμά G. H. δωμά V. A.
μαρῶν G. H. μαρῶν V. A.
 29. παρ ἑμῶν G. παρῶν H. A. παρῶν G. v. l.
παρ ἑμῶν F.
 31. ὅλῳ G. H. V. τῶν A.
 33. ἐνδὲ V. A. ἐνδὲ G. H.
- XIX,
3. ἔλα G. V. ἔλα H.
ἐ καρπύς G. H. τῆ καρπύς V. A.
 6. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
χρῶν G. H. V. χρῶν A.
 7. ἀπὸ G. H. ἀπὸ V.
 13. ὡς ἔστιν G. H. V. ὡς ἔστιν A.
 14. ἐνδὲ G. V. ἐνδὲ H.
ἐνδὲ G. V. ἐνδὲ H.
 18. ἔς G. V. ἐπὶ H.
ἔς G. H. V. ἔς A.
 21. ὅς ἔστιν G. H. V. ὅς ἔστιν G. V.
 22. σφραγίσ G. H. σφραγίσ V.
 32. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
- XX,
3. σφραγίσ G. V. σφραγίσ H.
 7. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 8. μετὰ G. H. V. μετὰ A.
 9. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 17. ἀλλοῦ G. H. V. ἀλλοῦ A.
 18. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 19. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 23. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ F.
 25. τῆ G. V. τῆ H.
 33. ἀπὸ G. H. V. ἀπὸ G.
- XXI,
2. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ G.
v. l. ἐνδὲ A.
 4. μετὰ G. H. V. μετὰ A.
 5. ἀπὸ G. H. V. ἀπὸ A.
 11. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 13. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 14. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 16. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 17. ἀπὸ G. H. V. ἀπὸ A.
 22. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 27. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 28. τὰ μετὰ G. V. τὰ μετὰ H.
- XXII,
1. τῶν G. H. τῶν V.
 3. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 8. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 9. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 10. ἐν H. V. ἐν G.
 12. μετὰ G. H. μετὰ V. A.
 14. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ V. G. v. l. σφραγίσ A.
 15. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 18. μετὰ G. V. μετὰ H.
 20. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 21. ἐνδὲ G. V. ἐνδὲ H. F.
 22. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ F.
σφραγίσ G. H. σφραγίσ V. A.
 23. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 24. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 26. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ G.
 28. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ H.
- XXIII,
7. μετὰ G. H. V. μετὰ A.
 9. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 10. τῶν G. H. τῶν V. A.
 13. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 16. ἐν G. H. V. ἐν F.
 17. μετὰ G. H. V. μετὰ A.
 18. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 23. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 24. ἐν G. H. V. ἐν A.
 31. μετὰ G. H. V. μετὰ A.
- XXIV,
6. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 14. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 15. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 19. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 20. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 22. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 23. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 24. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 31. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
- XXV,
2. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 4. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 10. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 14. ἐν H. V. ἐν G.
 17. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 18. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 20. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 23. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 24. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 31. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
- XXVI,
7. ἐνδὲ G. H. V. ἐνδὲ A.
 8. ἐν G. H. V. ἐν A.
 14. τὰ μετὰ G. H. V. τὰ μετὰ H.

VARIÆ LECTIONES.

- ὀπίσθιος G. V. ὀπίσθιος A.
 15. ἐπιθυμία G. V. ἐπιθυμία H.
 17. ἐνυμφός G. H. ἐνυμφός V. M.
 26. ὃς G. H. ὁ V. A.
 ὁ τῶς G. H. V. ὁ τῶς A.
 27. διαπαντρίων G. V. διαπαντρίων H.
 28. διέξιος V. διέξιος G. H.
 30. εὖς G. H. V. εὖς A.
 33. ξυαρχίς G. ξυαρχίς H. V.
 XXVII,
 8. ἔξοιστος G. ἔξοιστος H. V. A.
 11. μὲν τῷ H. τῷ G. V.
 12. ρεαίης G. H. ἱρῶ V. A.
 ἱρῶ G. ἱρῶ H. ἱρῶ V. A.
 σπασσινάτα τῷ G. σπῆς ὅτα τῷ H. V. G. v. l.
 15. ξυμφορῆς G. ξυμφορῆς H. V. A.
 διαπατρίας G. διαπατρίας H. V.
 17. αἰδῶς G. H. V. αἰδῶς A.
 23. ἰάσθαι μὴ ἔξουσι τῷ, ἐν G. ἰάσθαι μὴ ἔξουσι τῷ, ἐν H. V. ἰάσθαι τῷ ἔξουσι καὶ ἐν G. v. l.
 24. ἐν δὲ H. ἐν δὲ G. V. ἐν δὲ τῷ δ' A.
 26. ὕψος G. H. V. ὕψος A.
 27. φέδωνος G. H. V. φέδωνος A.
 ὠχρῶς V. ὠχρῶς G. H.
 29. μὲν H. A. μὲν G.
 ἀπὸ ξυμφορῆς H. F. ἀπὸ ξυμφορῆς G. V.
 31. βυσσινίον ἱματισμῶν H. βυσσινίον, ἐν πύμασι, ἱματισμῶν G. V.
 32. πᾶσι καλῶν G. V. πᾶσι τῷ καλῶν H.
 XXVIII,
 19. ἡδὲ G. V. εἰ δ' H.
 20. τῶν ἐπιθυμιῶν G. V. τῶν ἐπιθυμιῶν H.
 21. ὠκίως G. H. V. ὠκίως A.
 26. καταχρῶν G. H. V. καταχρῶν A.
 32. τῶν G. ὕψος H. V. G. v. l.
 ὕψος G. V. ὕψος H.
 33. λίσσας G. H. V. λίσσας A.
 XXIX,
 1. ἐκτείνων G. ἐκτείνων H. V.
 6. ζῶντας G. ζῶντας H. V. G. v. l.
 8. κακαμύνης G. H. V. κακαμύνης A.
 10. ὑποκαταρῶν G. H. ὑποκαταρῶν V.
 11. ὠκίως G. ὠκίως H. V. G. v. l.
 13. ἀνῶν H. F. ἀνῶν V. A. ἔξω G.
 ὠκίως G. H. V. ὠκίως A.
 17. } καὶ τῶν G. H. καὶ τῶν.
 18. }
 29. δὲ H. δὲ G. V.
 XXX,
 3. ἀμρανίος G. ἀμρανίος H. V. G. v. l.
 9. ἐκτείνων G. V. ἐκτείνων H. G. v. l.
 13. ἱμαίος G. V. ἱμαίος H.
 19. καὶ τῷ G. H. τῷ V.
 XXXI,
 3. Περὶ Ἀλτίων ὁ Σμυρναῖος Χερσίος Παδῶν G. H. Χερσίος Σμυρναῖος V. G. v. l. Χερσίος Σμυρναῖος A.
 7. Παδῶν G. H. Παδῶν Ἀλτίων καὶ Σμυρναῖος V. A.
 8. Κιρκαίος G. H. Κιρκαίος V.
 16. κατὰ V. A. εἰς G. H.
 Περὶ τῶν κατὰ τὸ Περὶ Ἀλτίων Αποστόλων Κιρ. εἰ. G. V.
 Περὶ Προμνησίου (Περὶ Ἀλτίων G. v. l.) Κιρ. εἰ.
 Περὶ τῶν κατὰ τὸ Περὶ Ἀλτίων Αποστόλων Κιρ. εἰ. H. G. v. l.
 XXXII,
 2. Χερσίος Παδῶν G. H. Χερσίος Παδῶν Ἀλτίων καὶ Σμυρναῖος V. A.
 4. Χερσίος G. V. Περὶ Ἀλτίων, Χερσίος H.
 5. πύμας G. H. πύμας V. A.
 8. λαμῶ G. V. λαμῶ H.
 9. ἐλπίων V. A. ἐλπίων G. H.
 ὠκίως G. V. ὠκίως H.
 10. δυνάμεις G. δυνάμεις H. V.

VARIÆ LECTIONES.

17. βερεῖ μιν, ἰχθὺς δὲ ἰχθὺς V. βερεῖ μιν ἰχθὺς δὲ A.
 18. ὅπου G. H. V. ὅπου A.
 19. ἔσω φωνὴ G. H. ξυμφωνία V.
 20. χρῶμα G. H. χρῶμα V. A.
 21. ἰσχυρὰ κεφάλαια, βερεμῶνται, ὡς G. V. ἰσχυρὰ κεφάλαια, ὡς H. ἰσχυρὰ κεφάλαια, ὡς βερεμῶνται, ὡς G. v. l.
 22. ἰσχυρὰ G. H. v. l. ἰσχυρὰ G. V.
 23. πυκνοὶ H. V. πυκνοὶ G.
 24. ὅπου G. H. V. ὅπου A.
 25. τῶν δὲ τίς G. V. τίς τίς H.
 26. δίδωμι H. V. M. δίδωμι G.
 34. ἀκούει H. V. ἀκούει G.
- XXXVII,
1. ἐκρίνει δὲ H. ἐκρίνει δὲ G. V.
 6. ἔλθ. O. ἔλθ. G. H. V.
 9. ἀπλῆς, ἢ τῆς G. V. ἀπλῆς τῆς H.
 10. ἀκρίβεια G. ἰσχυρὰ V. ἰσχυρὰ H.
 15. σέως τὸ κρῖν H. σέως κρῖν G. V.
 20. λαγνεία H. V. λαγνεία G.
 21. ἰμάνειαι δὲ κατὰ H. ἰμάνειαι κατὰ G. V.
 22. μᾶλλον ἰσχυρὰ H. V. μᾶλλον δὲ ἰσχυρὰ G.
 25. ἢ δὲ G. V. ἢ δὲ H.
 27. πῶς G. V. πῶς H.
 29. ἔλθ. G. ἢ δὲ H. V.
 34. ἰσχυρὰ G. H. V. ἰσχυρὰ A.
 37. ἰσχυρὰ G. ἰσχυρὰ H. ἰσχυρὰ V. A.
- XXXVIII,
7. ζωπηγιῶν G. H. ζωπηγιῶν V.
 10. ἄλλοι G. V. ἄλλοι H.
 21. ἢ G. V. ἢ H.
 25. ἀκρίβεια G. H. ἀκρίβεια V.
 26. ἰσχυρὰ G. H. V. ἰσχυρὰ A.
 28. ἀκρίβεια αἰδῶς δὲ G. ἀκρίβεια αἰδῶς V. H. m. G. v. l. ἀκρίβεια αἰδῶς H.
 29. πῶς G. H. πῶς V.
 30. ἔλθ. G. H. ἔλθ. V.
 31. δὲ αἰ G. H. δὲ V.
 37. ἢ δὲ αἰ G. H. ἢ δὲ V.
- XXXIX,
9. αἰδῶς G. H. V. αἰδῶς A. G. v. l.
 14. τῶν δὲ G. V. τῶν δὲ H.
 16. ἀκρίβεια G. H. V. ἀκρίβεια A.
 19. ἢ G. H. V. ἢ A.
 20. ἀκρίβεια G. V. ἀκρίβεια H. A. G. v. l.
 21. ἀκρίβεια G. H. ἀκρίβεια V.
 22. ἢ G. H. ἢ V.
 23. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. A.
 24. ἀκρίβεια G. H. ἀκρίβεια V. A.
 25. ξυμφωνία G. V. H. m. ξυμφωνία H.
 26. ἢ τῶν (ἰσχυρὰ) G. v. l. ἢ τῶν G. H. ἢ τῶν V.
- XL,
5. πῶς G. H. V. πῶς G. v. l.
 6. πῶς G. H. V. πῶς G. v. l. πῶς G.
 8. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. G.
 9. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 10. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 11. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 12. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 13. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 14. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 15. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 16. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 17. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 18. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 19. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 20. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 21. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 22. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 23. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 24. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 25. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 26. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 27. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 28. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 29. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 30. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 31. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 32. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 33. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 34. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 35. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 36. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 37. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
- XL,
4. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 8. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 10. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 11. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 12. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 16. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 18. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 20. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 21. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 22. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 23. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 24. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 25. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 26. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 27. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 30. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
- XLII,
1. ἰσχυρὰ G. ἰσχυρὰ H. V. G. v. l.
 3. ἰσχυρὰ G. ἰσχυρὰ H. V. G. v. l.
 5. ζωπηγιῶν G. H. ζωπηγιῶν V.
 6. ἀκρίβεια G. H. ἀκρίβεια V. A.
 7. ἀκρίβεια H. V. ἀκρίβεια G.
 8. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 9. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 10. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 14. ἰσχυρὰ H. V. ἰσχυρὰ G.
 15. ἰσχυρὰ H. V. ἰσχυρὰ G.
 24. ζωπηγιῶν G. V. H. m. ζωπηγιῶν H.
 25. αἰ σέως G. H. αἰ σέως V.
 28. τῶν σέως G. H. V. τῶν σέως A.
 32. ἰσχυρὰ G. V. ἰσχυρὰ H.
 34. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 37. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. A.
- XLIII,
1. ἰσχυρὰ H. V. ἰσχυρὰ G.
 3. ἰσχυρὰ G. V. ἰσχυρὰ H.
 5. ἰσχυρὰ G. V. ἰσχυρὰ H.
 7. ἰσχυρὰ G. ἰσχυρὰ H. V. G. v. l.
 8. ἰσχυρὰ G. H. V. ἰσχυρὰ A.
 20. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. A.
 21. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. A.
 25. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V. A.
 26. ἰσχυρὰ G. ἰσχυρὰ H. G. v. l. ἰσχυρὰ V.
 27. ἰσχυρὰ H. ἰσχυρὰ G. V.
 30. ἰσχυρὰ O. ἰσχυρὰ G. H. V.
- XLIV,
4. ἰσχυρὰ G. H. V.
 5. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 8. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 12. ἰσχυρὰ G. H. ἰσχυρὰ V.
 14. ἰσχυρὰ O. ἰσχυρὰ G. H. V.

VARIAE LECTIONES.

17. ἀσπίς G. ἀσπίς H. ἀσπίς V.
25. ἐμπόδον G. H. V. ἐμπόδον A.
29. ἐκείν G. V. ἐκείν H.
31. ξυμμετρῶν G. H. ξυμμετρῶν V. ξυμμετρῶν A.
32. πῶς G. V. πῶς H.
36. χειρὶς G. χειρὶς H. V. A.
37. ἀντικύπτει G. H. ἀντικύπτει V.
- XLV,
 2. σκεπὴν H. V. σκεπὴν G. σκεπὴν (ἴσως) G. v. l.
 4. διακτάδω G. V. διακτάδω. Πάσι Πεντακτακτῶν Κρη. ε' H.
10. ἡ G. V. ἡ H.
13. ἐμπόδον G. H. ἐμπόδον V. A.
14. ἔκαστ' ὅρ' H. V. ἔκαστ' ὅρ' G.
15. ἀραιοῦσιν G. H. V. ἀραιοῦσιν A.
17. ἀπ' G. V. ἀπ' H.
ἔκαστ' G. H. ἔκαστ' V.
20. ἀντικύπτει G. V. ἀντικύπτει H.
21. ἐμπόδον G. V. ἐμπόδον H.
22. σάβω G. H. σάβω V. A.
μεγαλύνει G. συμμαγαλύνει H. V.
23. βεργχίζει G. βεργχίζει H. V. βεργχίζει A.
24. ἀντικύπτει G. H. V. ἀντικύπτει A.
- XLVI,
 4. διακτάδω G. V. διακτάδω H. A.
 7. ἐν ἐκτακτί G. H. V. ἐκτακτί A.
 9. ἐκτακτί G. V. ἐκτακτί H.
 11. ἐκτακτί G. H. ἐκτακτί V. A.
ἀσπίς G. H. V. ἀσπίς A.
 13. καλλίστ' G. H. V. καλλίστ' A.
 17. ἔκαστ' G. H. ἔκαστ' V. A.
διακτάδω G. H. διακτάδω G. v. l. ἀσπίς V.
 18. ἡ κατὰ G. H. V. ἡ κατὰ A.
 20. βεργχίζει G. βεργχίζει H. V. A.
 24. ἔκαστ' ἐν ἐκτακτί G. ἔκαστ' ἐν ἐκτακτί H. V. A.
ἔκαστ' H. V. ἔκαστ' G.
τὴν κατὰ ἐν ἐκτακτί G. H. ἐν ἐκτακτί τὴν κατὰ A. ἐν ἐκτακτί V.
25. ἐκτακτί ἐν τῷ G. H. V. ἐκτακτί ἐν τῷ (ἴσως) G. v. l.
28. ὅρ' G. H. V. ὅρ' A.
31. σπῆν G. σπῆν H. V.
- XLVII,
 1. μακρῶν O. μακρῶν G. H. V.
 2. τὴν πῶν G. H. τὴν πῶν V.
 4. κατὰ V. A. κατὰ G. H.
 17. ἀπασιν G. H. V. ἀπασιν A.
 19. ἐν V. A. ἐν G. H.
 20. ἀντικύπτει δὲ δὲ H. ἀντικύπτει δὲ G. V.
ἐν G. H. ἐν V. A.
 21. ἐμπόδον G. ἐμπόδον H. V. ἐμπόδον A.
- XLVIII,
 2. ἀπὸ ἐν G. H. ἀπὸ ἐν V.
 7. μέγας G. H. μέγας V.
 10. δὲ G. δὲ H. V. A.
 12. χροῖσιν H. χροῖσιν G. V. χροῖσιν A.
 16. πολεμῶν G. πολεμῶν H. V.
ἐμπόδον A. ἐμπόδον G. ἐμπόδον H. ἐμπόδον V.
 17. ὅρ' G. ὅρ' H. V. A.
 20. ἀπασιν G. V. ἀπασιν H.
 22. ὅρ' G. H. V. ὅρ' A.
 31. αἰμῶν G. H. A. G. v. l. (χ) αἰμῶν G. V.
 35. πῶν V. A. πῶν G. H.
 - πῶν G. H. V. πῶν A.
- XLIX,
 6. ἐν V. A. ἐν G. H.
 - ἰδρῶν M. ἰδρῶν G. H. V.
 7. γυμνασίου G. H. V. γυμνασίου A.
18. ἐκτακτί G. ἐκτακτί H. V.
μέγας G. H. μέγας V.

19. ἀντικύπτει ἐν πῶν H. V. ἀντικύπτει ἐν πῶν G.
20. ἐκτακτί G. V. ἐκτακτί H. V.
26. ἐκτακτί G. V. H. m. ἐκτακτί H.
32. δὲ G. H. δὲ G. V.
- L,
 3. ὅρ' G. H. ὅρ' V.
ἀπασιν G. ἀπασιν V. ἀπασιν H. M.
 4. ἀπασιν G. H. ἀπασιν V. A.
 8. ὅρ' δὲ G. H. V. ὅρ' δὲ δὲ G. v. l.
14. π G. H. π V.
16. πῶν G. V. πῶν H.
21. ἐν H. ἐν G. V.
ἰδρῶν G. H. ἰδρῶν V.
ἰδρῶν G. H. ἰδρῶν V.
22. ὅρ' G. H. V. ὅρ' A.
29. ἐκτακτί H. V. A. ἐκτακτί G.
- LJ,
 1. ἐν G. H. ἐν V.
 5. δὲ (ἴσως) G. v. l. δὲ G. H. V.
 6. ἰδρῶν G. ἰδρῶν V. ἰδρῶν H.
 11. ἰδρῶν G. ἰδρῶν H. V. A.
 12. χροῖσιν H. χροῖσιν G. V.
μέγας G. V. μέγας H.
 13. ἀπασιν G. H. V. ἀπασιν A.
 19. μακρῶν G. μακρῶν H. V. G. v. l.
 21. ἐκτακτί G. H. V. ἐκτακτί A.
ἐν τῷ κατὰ H. M. ἐν τῷ κατὰ G. V. ἐν τῷ κατὰ M.
 23. ἰδρῶν ἐκτακτί G. H. ἰδρῶν ἐκτακτί V. G. v. l.
 30. ἐν V. A. ἐν G. H.
 32. π G. H. π V.
ἡ πῶν G. ἡ πῶν H. V. A.
 35. πῶν G. H. V. πῶν A.
 36. ὅρ' δὲ H. ὅρ' δὲ G. ὅρ' δὲ V.
 37. κατὰ G. H. κατὰ V.
- LII,
 5. ἐκτακτί G. H. ἐκτακτί V.
 6. ἐκτακτί G. V. ἐκτακτί H.
 7. ἐν πῶν G. V. ἐν πῶν G. H.
 9. ἐκτακτί τῷ κατὰ G. V. ἰδρῶν τῷ κατὰ δὲ H.
13. ἐκτακτί H. ἐκτακτί G. V.
14. μακρῶν G. H. V. μακρῶν H.
21. μέγας ἐκτακτί G. H. μέγας ἐκτακτί V. μέγας ἐκτακτί A.
27. κατὰ G. V. κατὰ H. V.
κατὰ G. V. κατὰ H. G. v. l.
33. γυμνασίου G. H. γυμνασίου V. A.
34. ἀπασιν G. H. ἀπασιν V.
35. ἀπασιν G. H. ἀπασιν V. ἀπασιν A.
37. γυμνασίου G. H. γυμνασίου V. G. v. l.

- LIII,
 1. ἐκτακτί H. ἐκτακτί G. V.
ἀπασιν G. H. V. ἀπασιν A.
 3. ἰδρῶν H. M. ἰδρῶν G. V.
μέγας H. μέγας G. μέγας V.
 5. ἐν ἐκτακτί H. V. ἐν ἐκτακτί G.
 6. μακρῶν G. H. V. μακρῶν A.
 7. ἀπασιν G. H. ἀπασιν V. A.
 8. ἀπασιν G. H. ἀπασιν V. ἀπασιν V.
ἐν τῷ G. H. V. ἐν τῷ G. v. l.
15. ἐκτακτί G. V. ἐκτακτί H.
19. ὅρ' G. V. ὅρ' H. G. v. l.
25. ἐν G. V. ἐν H.
26. π G. H. π V.
ἀπασιν G. H. ἀπασιν V. ἀπασιν V.
μακρῶν G. H. μακρῶν V.
27. τὴν H. V. τὴν G.
28. μέγας G. μέγας H. V.
30. ἐκτακτί G. H. ἐκτακτί H.

VARIAE LECTIONES.

LIV,

5. π G. H. A. V.
6. μέλα O. μερία G. μερία V.
7. μέλα H. V. μέλα G.
8. παρτήρ G. παρτήρ H. V.
9. στίβις G. v. l. στίβις G. H. V.
10. στίβις G. v. l. στίβις G. H. V.
11. πόντ H. V. πόντ G.
12. επημέριος G. H. V. επημέριος A.

LV,

4. Σωματωπὸν Βελίον Δούτιον G. Σωματωπὸν V. Σωματωπὸν Βελίον Δούτιον, ἐν ᾧ τῶντα ἀνέχεται H.

LVI,

6. ἰσται G. ἰσται H. V. G. v. l.
7. G. v. l. H.
16. ἐχέει G. H. ἐχέει V.
18. ἐς G. H. ἐς V. A.
19. ἐς G. H. ἐς V. A.
20. ἐκπαιδὸς G. ἐκπαιδὸς H. V. G. v. l.
21. ἰσται G. H. ἰσται V.
22. ἐς ἐν τῶν G. ἐς ἐν τῶν V. ἐς ἐν τῶν πει H.
23. ἀνέστη H. V. G. v. l. ἀνέστη G.
24. ἐς μέλας H. ἐς μέλας G. V.
25. ἐς G. H. V.
26. ἰσται V. ἰσται G. H.

LVII,

3. πῶς G. H. V. πῶς A.
4. πῶς G. H. V. πῶς A.
5. χεῖρ M. χεῖρ G. H. V.
6. πῶς πῶς ἐν τῶ V. πῶς πῶς τῶ G. H.
7. ἐν τῶ ἀπείρ G. H. ἐν τῶ ἀπείρ V.
8. μεταξὺν G. V. μεταξὺν H. G. v. l.
9. φάσμα G. H. V. φάσμα A.
10. ἀκουστικὸς V. ἀκουστικὸς G. H.
11. σωματικὸς G. σωματικὸς H. V.
12. δόξα O. δόξα πῶς G. H. V.
13. πῶς δόξα H. V. A. πῶς δόξα G.
14. ἐν δόξα G. H. ἐν δόξα V.
15. σωματικὸς G. H. V. σωματικὸς A.
16. δόξα G. H. ἐκπαιδὸς τῶ V.
17. ἐκπαιδὸς G. V. ἐκπαιδὸς V.
18. οἷον G. H. V. οἷον A.

LVIII,

2. δὲ δὲ G. H. δὲ δὲ V.
10. μὲν πάντα G. V. μὲν πάντα μὲν H.
11. αὐτίς G. αὐτίς H. V. G. v. l.
12. χαλεπὸν H. χαλεπὸν G. V.
13. τῶν τῶν πῶς H. τῶν τῶν G. V.
14. ἰσται H. G. v. l. ἰσται G. δὲ δὲ V.
15. ἰσται G. H. V. ἰσται A.
16. ἀπὸ ἐκπαιδὸς V. ἀπὸ ἐκπαιδὸς G. H.
17. πῶς ἐκπαιδὸς G. V. πῶς ἐκπαιδὸς H.
18. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. πῶς ἐκπαιδὸς V.
19. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
20. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
21. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
22. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
23. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
24. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
25. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
26. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
27. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
28. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
29. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
30. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
31. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.
32. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. V. πῶς ἐκπαιδὸς A.

LIX,

6. π G. H. V.
7. ἀπὸ G. H. V. ἀπὸ (ἰσται) G. v. l.
11. δόξα G. δόξα H. V.
16. ἰσται G. V. H. m. ἰσται H.
17. ἰσται H. ἰσται G. V.
18. ἰσται G. H. ἰσται V. A.
23. ἰσται G. H. ἰσται V.
27. ἀπὸ G. H. ἀπὸ G. H. V.
28. ἀπὸ G. H. ἀπὸ G. H. V. ἀπὸ G. H. V.
29. πῶς ἐκπαιδὸς G. H. πῶς ἐκπαιδὸς V. G. v. l. πῶς ἐκπαιδὸς A.

30. ἰσται G. H. ἰσται V.

LX,

1. πῶς G. H. V. πῶς A.
2. ἰσται πῶς G. ἰσται πῶς H. V. A.
3. πῶς M. πῶς G. H. V.
4. πῶς G. H. V. πῶς A.
5. ἐς δόξα τῶ δόξα G. δόξα τῶ δόξα H. τῶ δόξα δόξα V.
6. ἐς δόξα τῶ δόξα G. δόξα τῶ δόξα A.
7. ἐς δόξα τῶ δόξα G. δόξα τῶ δόξα V.
8. ἐς δόξα τῶ δόξα G. δόξα τῶ δόξα V.
9. δόξα G. H. δόξα V.
15. χεῖρ G. H. V. χεῖρ G. v. l.
18. ἐκπαιδὸς G. H. ἐκπαιδὸς V.
21. πῶς O. πῶς G. V. πῶς H.
22. φάσμα G. H. φάσμα V.
24. ἐς G. H. V. μὲν A.
28. ἐς G. H. V. ἐς M.
29. μὲν G. H. μὲν V.
31. ἰσται G. H. ἰσται V.
32. σωματικὸς G. H. σωματικὸς V.

LXI,

12. ἐς δόξα G. H. ἐς δόξα V.
13. πῶς G. H. V. πῶς A.
15. ἰσται G. H. V. ἰσται A.
18. δόξα G. H. V. δόξα A.
19. ἰσται G. H. V. ἰσται A.
20. δόξα G. H. δόξα V.
21. ἰσται G. V. ἰσται H.
26. ἐς τῶ πῶς O. ἐς τῶ πῶς G. V. τῶ πῶς H.
27. πῶς δόξα G. τῶ δόξα H. V.
28. πῶς δόξα H. πῶς δόξα G. πῶς δόξα V.
29. πῶς δόξα H. V. G. v. l. ἐς πῶς G. v. l.
31. πῶς δόξα G. H. πῶς δόξα V. G. v. l.
32. ἰσται, πῶς τῶ μὲν G. V. ἰσται τῶ μὲν, ἐς πῶς H.

LXII,

9. πῶς G. H. πῶς V. A.
11. ἐς G. H. V. ἐς A.
19. πῶς G. H. πῶς V.
21. ἀπὸ G. H. ἀπὸ V.
22. φάσμα ἀπὸ πῶς G. v. l. φάσμα ἐς ἀπὸ πῶς G. H. φάσμα ἐς ἀπὸ πῶς V.
25. πῶς G. H. πῶς H. V. A.
26. ἰσται G. H. ἰσται V. G. v. l.
28. ἰσται G. H. ἰσται V.
30. πῶς G. H. V. ἐς ἐς A.
31. πῶς μὲν πῶς G. πῶς μὲν πῶς H. πῶς μὲν πῶς V. G. v. l. πῶς μὲν πῶς G. v. l. πῶς μὲν πῶς M.

LXIII,

6. δόξα G. v. l. δόξα G. δόξα H. V.
9. ἐς G. V. ἐς H. A.
14. πῶς G. H. πῶς V.
16. δόξα G. H. V. δόξα A.
18. ἐς πῶς V. A. ἐς ἐς G.
20. ἰσται G. H. ἰσται V. A.
21. δόξα φάσμα πῶς M. δόξα φάσμα ἐς πῶς G. H. ἰσται φάσμα ἐς πῶς V.
22. πῶς δόξα ἐς πῶς H. V. πῶς δόξα ἐς πῶς G.
25. πῶς δόξα G. V. πῶς H.
27. πῶς δόξα G. H. πῶς V.
27. πῶς δόξα ἐς πῶς G. πῶς δόξα ἐς πῶς H. V.
32. πῶς G. V. πῶς H.

LXIV,

2. τῶ πῶς πῶς G. H. πῶς ἐς πῶς πῶς V. τῶ πῶς πῶς V. τῶ πῶς πῶς G. v. l.

VARIAE LECTIONES.

4. τῆν G. πῶ H. V.
ἀναρχῶν G. V. ἀναρχῶν H.
ἐκδίδονται G. H. V. ἐκδίδονται A.
 9. ἀποτίω G. H. V. ἀποτίω G. v. l.
φύχαι G. V. φύχαι H. G. v. l.
νάρεα σκίλων, ἀκρατίς, καὶ ἐς πάντα παρίσται
G. V. νάρεα σκίλων, ἀκρατίς, καὶ ἐς πάντα παρίσται
H. G. v. l.
 16. ἀλάσις H. M. ἀλάσις G. ἀλάσις V. G. v. l.
 17. κρίσσις G. H. V. κρίσσις A.
 18. ἐκρατίς γίγνεται κρίσσις κρίσσις G. ἐκρατίς
πῶλον ἢ κρίσσις γίγνεται κρίσσις H. ἐκρατίς
γίγνεται κρίσσις μὲν οὐκ κρίσσις V. A. ἀκρατίς
γίγνεται κρίσσις μὲν ἢ κρίσσις G. v. l.
 20. εὐφύχιν G. V. ἀφύχιν A.
Σατυρίων H. V. Σατυρίων G.
Γαυρίων G. H. Γαυρίων V. Γαυρίων A.
 28. εὐπύξιν G. H. ἀπύξιν V.
τυτῶν τῶντις G. V. τῶ τῶντις H.
 29. κρῖσις G. H. καὶ ὑπὸτις V.
 30. μῖσις G. V. ἢ μῖσις H.
ἢ G. H. ἢ V. A.
στυγίσις G. H. στυγίσις V.
 31. ῥῆ ἢ G. H. μῖσις V. G. v. l.
ἢ τῶντις G. ἢ ἢ τῶντις H. V. G. v. l.
 32. τῶντις G. H. V. γῶντις A.
- LXV,
1. καὶ ὡς G. ὡς H. V.
 2. λῶναι G. H. V. λῶναι A.
ῥῶναι G. H. V. ῥῶναι A.
 9. ἐκκῶναι G. V. ἐκκῶναι H.
 10. Νιδῶναι G. H. V. Νιδῶναι A.
 12. νυδῶναι, νυδῶναι G. νυδῶναι, νυδῶναι H. νυδῶναι, νυδῶναι V.
ἀπύξιν G. H. ἀπύξιν V. A.
 13. ἐργῶναι G. H. V. ἐργῶναι A.
 15. ἐκδίδονται G. H. V. ἐκδίδονται A.
ἔναι G. H. V. ἔναι A.
 17. ἐκδίδονται H. V. A. ἐκδίδονται G.
 18. κρῖσις G. H. κρῖσις V.
μῖσις G. V. μῖσις H.
 23. ξυμῶναι G. H. ξυμῶναι V. A.
 24. λῶναι καὶ στυγίσις διαίτη G. H. λῶναι καὶ στυγίσις
διαίτη V.
 25. ἐκκῶναι G. ἐκκῶναι H. V. A.
 30. πῶντις G. V. πῶντις H.
35. ἀχρῶν καὶ G. V. ἀχρῶν ἢ μῖσις καὶ H.
- LXVI,
2. ἔλ O. εἰ ἢ G. H. V.
 17. ἢ ἢ G. ἢ ἢ H. V.
 23. ἐκδίδονται G. H. V. ἐκδίδονται A.
 31. ἔλ V. ἔλ G. H.
 32. ἀπ' G. ἢ ἢ H. V. G. v. l.
- LXVII,
1. στυγίσις G. στυγίσις H. V. G. v. l.
 2. καὶ G. H. ἢ καὶ V.
 4. καὶ H. V. καὶ G.
 5. ἔλ G. V. ἔλ H.
 9. σῶναι G. σῶναι H. V.
χρῖσις G. V. χρῖσις H.
 16. ἐκδίδονται V. A. ἐκδίδονται G. H.
 21. ἀπύξιν G. ἀπύξιν H. V. A.
βελῶναι G. H. βελῶναι V. A.
 23. ἐκκῶναι G. V. ἐκκῶναι H.
 - Νηρῶν H. Νηρῶν G. V.
 27. ἀπ' ὧν ὧν G. H. ὧν ἀπ' ὧν V. ὧν
ἀπ' ὧν A.
 30. φῶναι G. H. V. φῶναι M.
ἢ G. H. V. ἢ A.
- LXVIII,
4. χαλῶναι G. H. χαλῶναι V. A.
 5. ἐκκῶναι H. ἐκκῶναι G. V.
10. ἀπ' ἢ ἢ στυγίσις H. ἀπ' ἢ ἢ στυγίσις G. ἀπ' ἢ ἢ
εἰ στυγίσις V.
ἐκδίδονται G. V. ἐκδίδονται H.
 11. βελῶναι G. V. βελῶναι H.
 13. ἐκκῶναι G. H. ἐκκῶναι V. A.
 15. ἔλ H. ἔλ G. ἔλ V.
 18. ἀπύξιν H. V. ἀπύξιν G. ἀπύξιν A.
 24. ἐκκῶναι G. V. ἐκκῶναι H.
 29. τῶντις G. V. τῶντις H.
 33. πῶντις G. H. πῶντις V.
- LXIX,
2. ὡναι G. H. V. ὡναι A.
 7. Τῶντις G. V. v. l. Τῶντις G. H.
Κῶναι G. Κῶναι H. V. A.
 10. ἐκκῶναι G. V. ἐκκῶναι H.
 11. μῶναι H. V. A. μῶναι G.
κρῖσις G. V. κρῖσις H.
 15. ἐκκῶναι G. H. V. ἐκκῶναι A.
 17. πῶναι G. πῶναι H. V. A.
 18. ἀπύξιν ἐκκῶναι (ἔναι) G. v. l. ἀπύξιν ἐκκῶναι G. H. V.
τῶντις ἀπύξιν G. H. V. τῶντις ἀπύξιν (ἔναι) G.
v. l.
 19. δῶναι G. δῶναι H. V.
 21. ἀπύξιν G. H. V. ἀπύξιν G. V.
 22. ἔλ G. H. ἔλ V.
 24. ἐκκῶναι G. H. ἐκκῶναι V.
 25. ἐκκῶναι καὶ ἢ H. G. v. l. ἐκκῶναι ἢ G. V.
 26. μῶναι H. V. μῶναι G.
 29. ἐκκῶναι G. H. V. ἐκκῶναι A.
 33. ἢ O. ἢ G. V. ἢ H.
 35. ὡναι H. V. ὡναι G.
- LXX,
3. ἔμναι H. ἔμναι G. V.
 9. ἀπύξιν G. V. ἀπύξιν H.
 10. τῶντις G. H. τῶντις V. A.
 13. ἀπύξιν G. V. ἀπύξιν H.
 15. ἐκκῶναι G. H. ἐκκῶναι V. A.
 16. μῶναι O. μῶναι G. H. V.
 - ἢ τῶντις G. H. ἢ τῶντις V. G. v. l.
 18. ὡναι G. V. ὡναι H.
 20. δῶναι G. δῶναι H. V. A.
 21. τῶντις G. τῶντις V. A.
 22. ἀπύξιν G. H. ἀπύξιν A. ἀπύξιν V.
ἔναι G. V. ἔναι H.
 23. ἐκκῶναι G. ἀπύξιν V. A. ἀπύξιν H.
 24. δῶναι G. H. δῶναι V.
ἐκκῶναι G. H. ἐκκῶναι V.
 29. ὡναι G. ὡναι H. V. A.
 33. ὡναι G. V. ὡναι H. G. v. l.
- LXXI,
5. ἐκκῶναι G. H. γῶναι V.
πῶναι H. V. πῶναι G.
 - πῶναι G. H. πῶναι V.
 10. ἔλ G. H. V. ἔλ A.
 - ἀπύξιν G. H. V. ἀπύξιν (ἔναι) G. v. l.
 11. ἐκκῶναι G. H. ἐκκῶναι V.
 - τῶντις G. τῶντις ὡναι H. V. G. v. l.
 12. ἐκκῶναι G. ἐκκῶναι H. v. l. ἐκκῶναι V. A.
 - ἀπύξιν G. ἀπύξιν H. G. v. l. ἀπύξιν V. A.
 - ἀπύξιν G. H. ἀπύξιν V. A.
 15. ἐκκῶναι H. ἐκκῶναι G. ἐκκῶναι V.
 29. ὡναι G. H. V. ὡναι A.
- LXXII,
6. ἐκκῶναι G. H. V. ἐκκῶναι G. v. l.
 10. δῶναι G. H. V. δῶναι A.
 11. ὡναι ἢ ἀπύξιν G. ὡναι ἀπύξιν H. ὡναι V.

VARIÆ LECTIONES.

- \$1

VARIAE LECTIONES.

7. ἐκερσθέντων G. H. ἐκερσθέντων V. A.
9. τὴν παλαιὴν ζῆλον H. τὴν παλαιὴν ζῆλον G. V.
Δὲ H. V. G. v. l. Δὲ ὡς H. G.
ζῶντες G. H. ζῶντες V. G. v. l.

LXXXI,

3. ὅστις Νέστος Θεοπατρικὸν Εὐαγγέλιον περὶ τῆς G. H.
ὅστις Θεοπατρικὸν α'. V. A.
6. Περιέμειναι H. δεῖναι G. V.

LXXXII,

1. Περιέμειναι G. H. Θεοπατρικὸν Φρεινικὸν α'. V.
8. ἄκα G. H. V. ἄκα G. v. l.
16. αὐτὸν δὲ νοσοῦντα V. αὐτὸν νοσοῦντα G. H.
18. ἄχρη G. V. ἄχρη H.
ἵκανται G. V. ἵκανται H.
19. ἀμφαρέσει G. ἀμφαρέσει H. V. A. ἀμφαρέσει A.
22. σενίς H. V. σενίς G.
23. κερυνδίζον G. H. κερυνδίζον V.

LXXXIII,

7. πορτίς H. πορτίς G. V.
8. ἐν τῇ G. H. ὡς G. v. l.
13. στέλναι G. H. V. στέλναι A.
14. πολλὰς ἀπὸ G. V. πολλὰς δὲ ἀπὸ H.
15. ἐκδοταίς H. ἐκδοταίς G. V.
18. οἷον G. V. οἷον H.
21. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς H.
22. κερύναι H. κερύναι G. V. κερύναι V.
27. φρενικαίς H. φρενικαίς G. V.
32. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς A.
36. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς H. V. A.

LXXXIV,

2. καλῶνται H. καλῶνται G. V.
3. Πάπας G. V. Πάπας H.
4. ἀποδοτέον (ἵνα) G. v. l. ἀποδοτέον G. H. V.
ἐν H. ἐν G. V.
5. σενίς G. V. σενίς H.
9. ἵκαν G. H. V. ἵκαν H. V.
10. χόρη G. H. V. χόρη V. A.
ἀλλὰ G. H. ἀλλὰ V.
ἵκαν G. H. ἵκαν V.
11. ἵκαν G. H. V. ἵκαν A.
17. δὲ G. V. ἵκαν H.
19. ἐκδοταίς G. V. ἐκδοταίς H.
20. ἐκδοταίς H. ἐκδοταίς G. V.
22. ἀποδοτέον G. V. ἀποδοτέον H.
24. τὴν H. V. G. v. l. ἵκαν G.
τὴν G. H. V. τὴν A.
25. πᾶς H. V. πᾶς G.
26. πᾶς G. V. πᾶς H.
28. ὅρα G. V. ὅρα H.
31. τῶν ἀποδοτέων V. τῶν ἀποδοτέων G. H.
36. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς H. V.
37. λίαν H. V. A. λίαν G.

LXXXV,

1. ἐκδοταίς H. ἐκδοταίς G. V.
4. πᾶς G. H. V. πᾶς V. A.
6. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς A.
ἵκαν G. H. V. ἵκαν A.
12. λίαν G. H. V. λίαν V. A.
πᾶς H. V. πᾶς G. V.
πᾶς G. H. V. πᾶς V.
16. φρενικὸν καὶ σενίς ἐκδοταίς ἵκαν O. φρενικὸν καὶ
σενίς ἐκδοταίς ἵκαν H. φρενικὸν καὶ σενίς
ἐκδοταίς καὶ σενίς ἵκαν G. V. H. m.
17. φρενικαίς H. V. φρενικαίς G.
19. ἵκαν G. H. V. ἵκαν H. V.
20. ἐκδοταίς H. ἐκδοταίς G. V.
σενίς G. H. V. σενίς H. m.
21. οἷον G. H. V. οἷον V. οἷον A.
22. χόρη G. V. χόρη H.
μολύβδον G. H. V. μολύβδον A.
23. πᾶς G. H. V. πᾶς A.
χρυσάινον G. H. χρυσάινον H. χρυσάινον A.
24. δινίς G. V. δινίς H.

27. ζῶν αὐτὴν παρὰ πᾶσι H. H. m. ζῶν αὐτὴν παρὰ
πᾶσι G. V.
πᾶσι H. m. πᾶσι H.
30. πᾶς G. H. V. πᾶς A.
ἀλλὰ G. H. ἀλλὰ V. ἀλλὰ ἀπὸ τῶ ἀλλὰ G.
v. l.

31. μαρτυροῦναι G. μαρτυροῦναι V. μαρτυροῦναι H.
LXXXVI,

1. σενίς H. σενίς G. V. σενίς A.
6. ἐκδοταίς H. ἐκδοταίς G. V.
8. Σενίς G. H. Σενίς V.
14. ἵκαν G. V. ἵκαν H.
15. αὐτὸν G. H. ἵκαν V.
ἵκαν G. V. ἵκαν H.
16. κερύν G. V. κερύν G. v. l.
19. κερυνδίζον G. H. V. κερυνδίζον A.
27. τὸ G. H. V. G. v. l.
29. ἀκα G. H. V. ἀκα G.
30. ἀκα G. H. V. ἀκα A. ἀκα V.
32. αὐτὸν G. H. V. αὐτὸν V.
35. ἀκα G. H. V. ἀκα G.

LXXXVII,

2. κερύν G. κερύν V. A. G. v. l.
4. ἀκα G. H. V. ἀκα V. ἀκα A.
13. ἐν τῇ ἀκα δὲ δὲ G. ἐν τῇ ἀκα δὲ δὲ V. ἐν τῇ ἀκα
δὲ δὲ H.
22. ἐκδοταίς, δὲ, πορτίς H. ἐκδοταίς, ὡς δὲ ἐκδοταίς
πορτίς G. V.
27. κερυνδίζον δὲ δὲ H. κερυνδίζον τῶν G. V.
29. Θεοπατρικὸν G. V. Πᾶς Θεοπατρικὸν H.
LXXXVIII,

13. ἀκα G. V. ἀκα H.
16. βίβλος G. βίβλος H. V.
17. < β'. G. V. < β'. H. γ'. β'. A.
μολύβδον G. H. μολύβδον V.
19. < α'. G. H. V. γ'. A.
20. κερυνδίζον H. κερυνδίζον G. V.
21. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς V.
24. ἀκα G. H. V. ἀκα H. ἀκα G. V. ἀκα A.
ἀκα G. H. V. ἀκα H. ἀκα G. V. ἀκα A.
ἀκα G. H. V. ἀκα H. ἀκα G. V. ἀκα A.
26. πᾶς G. H. V. πᾶς V. G. v. l.
31. ἀκα G. H. V. ἀκα V. G. v. l. ἀκα A.
32. ἀκα G. H. V. ἀκα A.
34. πᾶς V. A. πᾶς G. H.

LXXXIX,

3. σενίς G. H. σενίς G. v. l. σενίς V.
4. χόρη H. V. χόρη G.
6. οἷον G. H. V. οἷον V. G. v. l.
7. μῆς G. H. V. μῆς A.
13. ὡς G. H. V. ὡς A.
φρενικὸν G. H. V. φρενικὸν A.
18. ἵκαν G. V. ἵκαν H.
19. ἐκδοταίς G. V. ἐκδοταίς H.
21. ἵκαν G. V. ἵκαν H. G. v. l.
ἐκδοταίς G. V. ἐκδοταίς H. G. v. l.
ἐκδοταίς G. V. ἐκδοταίς H. G. v. l.
ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς G. v. l.
26. ἐκδοταίς καὶ σενίς G. ἐκδοταίς καὶ σενίς τῶν V.
ἐκδοταίς καὶ σενίς H. G. v. l.
29. δὲ G. H. V.
36. ἀκα G. H. V. ἀκα G. v. l. (χ.) ἀκα G.
XC,

1. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς V. A.
11. κερυνδίζον G. V. κερυνδίζον H. G. v. l. (χ.)
13. ἀκα G. H. V. ἀκα H.
17. ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς V. ἐκδοταίς
ἐκδοταίς H.
ἐκδοταίς G. H. V. ἐκδοταίς V.
20. ἐκδοταίς G. V. ἐκδοταίς H.
21. μῆς G. H. V. μῆς V.
22. μῆς G. H. V. μῆς A.

VARIÆ LECTIONES.

14. μέσος

VARIÆ LECTIONES.

- 544

VARIÆ LECTIONES.

ἐκπύουσι G. H. V. πύουσι G. v. l.

27. τῆ G. H. τῶ V. A.
28. τὸ ἦεν F. τὸ ἦεν G. H. V. τὸ ἦεν M.
33. τῶν δὲ χρωμάτων G. H. τῶν δὲ χρωμάτων V.
35. λαγὼ G. V. λαγῶ H.
 τιμῶν H. V. τιμῶν G. πῶς A. (ἡ) πῶς V.
37. ἡμιούδης H. ἡμιούδης G. ὁ μὲν κῶδης V.
CX,
 ἀείσει Σαμία G. H. ἀείσεισιν μία V.
 2. καὶ ὁ σφραγίσ H. ὁ σφραγίσ G. V.
 4. κερταῖν G. κερταῖν H. V. A.
 5. σφραγίσ τῆ Κερταῖν H. σφραγίσ τῆ Κερταῖν G. σφραγίσ τῆ Κερταῖν V.
 6. ἀείσει H. V. A. ἀείσει G.
10. καὶ ἡμιούδης H. ὁ ὁ ἡμιούδης G. V.
11. ἰδίῃ G. H. V. ἰδίῃ A.
12. καὶ σφραγίσ τῆ ἀειούδης F. καὶ σφραγίσ τῆ ἀειούδης G. H. V.
 σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
 κέρμα G. H. V. κέρμα A.
18. τιμῶν H. χρωμάτων V. G. v. l. χρωμάτων A.
 χρωμάτων G.
20. ὡς G. H. V. ὡς A.
23. μὲν ὁ μὲν ἐς G. μὲν ὁ μὲν ἐς H. μὲν ἐς V. μὲν ἐς V. m.
24. ὡς G. v. l. ὡς G. H. V.
27. σφραγίσ G. H. V. σφραγίσ A.
28. ἀειούδης ὁ ἡμιούδης V. ἐς πάντα ὁ ἡμιούδης G. ἐς πάντα ὁ ἡμιούδης H. A.
 ἄλλοι G. v. l. ἄλλοι G. H. V.
29. π τῆ κέρμα G. V. π κέρμα G. H.
33. ἡμιούδης H. V. ἡμιούδης G.
 ἀειούδης G. H. ἀειούδης V. A.
34. σφραγίσ G. H. σφραγίσ G. H. σφραγίσ G. H. V. A.
35. πέρμα G. H. V. πέρμα A.

CXI.

4. ἰφείδισθ' G. ἰφείδισθ' V. m. ἰφείδισσας H. ἰφείδισ-
σας A. ἰφείδισιν V.
9α. G. H. V. (ἱ) ζῶα H. m. V. m. ζῶα A.
10. τ' G. φ' H. V.
σφίσσεται H. F. σφίσσ' G. V.
12. ἰδῶ G. H. V. ἴδω A.
13. τὸν πῶλον O. τὸ πῶλον F. τὸ πῶλον H. τὸ πῶλον
V. τὸ πῶλον G.
17. ἔπρεον G. H. ἔπρεον V. ἔπρεον (ἴπρεον) G. v. l.
23. ἴσους G. V. ἴσους H. ἴσους A.
24. ἰξήλας G. H. ἰξήλας V. A.
διφιδιδέσκεισθαι H. V. διφιδέσκεισθαι G.
25. παλίστους G. παλίστους H. V.
28. ἐπ'αἰδῶ G. ἐπ'αἰδῶ V. A. ἐπ'αἰδῶ H.
29. σμῆντα G. H. V. σμῆντα A.
31. ἴμα G. H. V. ἴμα A.

CXII.

4. *αὐτοπαθὴς* G. H. V. *αὐτοπαθὴς* A.
5. *ἐν τῷ ἐν* G. H. *ἐν τῷ ἐν* V.
8. *συναρτῶς τῆς ἐξουσίας* G. *συναρτῶς τῆς ἐξουσίας*
V. *συναρτῶς τῆς ἐξουσίας* H.
10. *ἀπαρτίς* G. H. V. *ἀπαρτίς* A.
11. *ἐν ἡμετέροις* G. H. *ἐν ἡμετέροις* V.
ἐν
12. *παραρτίς* G. H. *παραρτίς* V.
13. *Συνάμα* G. H. *συνάμα* V. *συνάμα* A.
14. *αὐτοπαθὴς* G. H. V. *αὐτοπαθὴς* A.
15. *συνάμα* G. H. V. *συνάμα* A.
19. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* G. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* V. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* H.
20. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* G. H. V. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* A.
27. *ἀπαρτίς* ἐς O. *ἀπαρτίς* H. *ἀπαρτίς* ἐς G. V.
32. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* G. V. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* H. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* V.
- χρῆμα* V. G. v. l. *χρῆμα* G. H. G. v. l. (χ.)
34. *ἀπαρτίς* G. *ἀπαρτίς* H. V. G. v. l. (ἐξουσία)
36. *συναρτῶς* H. V. *συναρτῶς* G.
37. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* V. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* G. H. *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ* A.

CXIII.

1. ἀποσταλείς G. V. ἀποσταλείς H.
3. πλάσμα G. H. G. v. l. (x.) πλάσμα V. A.
5. ἔκαστος G. H. V. ἕκαστος A.
10. ὑποκαρτίαι G. H. ὑποκαρτίαι V.
12. ἄλλοι G. H. V. ἄλλοι A.
15. Κεῖται G. H. κεῖται V.
16. οὔτις H. V. οὔτις G.
17. διΐσας G. G. v. l. (x.) διΐσας H. A. διΐσας V.
Περὶ αὐτῶν A. V. m. οὐκ ἀφ' αὐτῶν G. H. V.
18. τίσις ἢ συναίχων G. τίσις συναίχων V. τίσις ἀνίχων H. ἢ ἀνιχὼν A.
22. ξυμῶς G. H. V. ξυμῶς A.
23. ἀφ' αὐτῶν V. ἀφ' αὐτῶν G. H.
26. παῖδες G. H. V. παῖδες A.
27. ἰσχυρὸς G. G. v. l. (x.) ἰσχυρὸς H. V. A.
28. ἀπαύστην G. H. ἀπαύστην V.
Ἐπίδωκε G. H. V. ἐπίδωκε A.
29. λῆον G. H. V. λῆον A.
32. ἀφ' αὐτῶν G. H. V. ἀφ' αὐτῶν A.
κίμων V. κίμων G. H.
μῶντος G. H. V. μῶντος A.
33. φορέματα G. H. φορέματα V. A.
35. ἐκμάχων G. H. V. ἐκμάχων A.
36. κίμων δέ, ἥτοις G. κίμων, ἥτοις H. V.
37. οὐκ αὐτῶν H. V. οὐκ αὐτῶν G.

CXIV.

4. λαμβάνω G. H. λαμβάνω V. λαμβάνω A.
9. εἶρα G. εἶρα H. V. A.
10. πᾶσιν G. H. πᾶσιν V. πᾶσιν A.
καί τις G. H. καί τις V. A.
ἀλλήλους G. ἀλλήλους H. A. ἀλλήλους V.
ἡ ἀλλήλοις
11. πᾶσι G. πᾶσι H. ἡ ἀπὸ τοῦ V. ἀπὸ-
λαίς G. A.
12. ἐμπόσιν O. ἐμπόσιν H. ἐμπόσιν G. V.
14. τίνας G. τίνας V. A.
τοῦτον τοῦτον G. τοῦτον τοῦτον H. τοῦτον τοῦτον V.
17. ἀλλήλους G. H. ἀλλήλους V. A.
20. καὶ G. καὶ H. V.
ποῦ G. H. ποῦ V.
27. ἐδωκεν G. H. V. ἐδωκεν A.
30. ἐδωκεν G. H. V. ἐδωκεν A.
ἐδωκεν G. H. ἐδωκεν V.
31. ἐξήγαγε G. ἐξήγαγε H. V.
33. οὐρανὸν G. H. οὐρανὸν V.
37. ἐκτελεσάμενος G. H. V. m. ἐκτελεσάμενος V.

CXV,

3. *χρυσί* *οί* *Α* *G. V.* *χρυσί* *οί* *Α* *H.*
6. *Θραυρεῖα* *Χαλάρη* *G. V.* *Παλὶ* *Χαλάρη* *Θραυρεῖα* *H.*
7. *Χαλάρη* *G. H. V.* *Χαλάρη* *A.*
8. *ἄπαντι* *G. H. V.* *ἄπαντι* *A.*
9. *εἰ* *ῥηθῆναι* *H. V. A.* *ῥηθῆναι* *G.*
ἔν *V.* *εἰ* *G. H.*
10. *ῥηθῆναι* *G.* *ῥηθῆναι* *H. V.* *ῥηθῆναι* *A.*
15. *κίττα* *G. V.* *κίττα* *H.*
17. *ἔμμε* *G. H. V.* *ἔμμε* *A.*
26. *ἔμμε* *G. H. V.* *ἔμμε* *A.*

CXVI.

11. αἰδώς H. αἰδώς (ἴσως) G. v. l. ὄψος G. V. αἰ-
 ρος F.
 12. δῖος G. V. δῖος H.
 17. ράδην H. ραδίην G. V. ραδίη A.
 21. εἰσιον H. εἰσιον G. V.
 25. ἀδελφὴ G. H. ἀδελφὴ V.
 26. λίσσεται G. v. l. λίσσεται G. H. V.
 στίπτοι G. H. V. στίπτοι A.
 33. ἔτταναι G. ἔτταναι H. V. A.
 34. στίπτοι G. H. στίπτοι V.

CXVII.

1. πῖναι G. V. πῖναι V. F.
4. ἀδελφῶν V. A. ἀδελφῶν G. H.
6. ἀδελφῶν G. H. ἀδελφῶν V

VARIAE LECTIONES.

9. σαρῶς A. σαρὰ G. H. V.
καρῶσας O. καρῶσας G. V. καρῶσας H.
 11. ἀφῶσας H. V. M. ἀφῶσας G.
 13. σαρῶν G. σαρῶν V. A. σαρῶν H.
 15. πῶσας H. πῶσας G. V.
τῶ G. H. τῶ V. τῶ A.
 19. Πῶσας G. H. Πῶσας V. A.
 24. βῶσας G. H. V. βῶσας A.
 25. ξῶσας G. ξῶσας H. V.
 27. μῶσας G. μῶσας H. V.
ἀλλὰ G. ἀλλὰ H. V. A.
σῶσας G. σῶσας H. V. A.
 32. ἀκαρῶσας, καρῶσας G. H. V. (ῶ) ἰχῶσας μῶσας
κῶσας V. m.
κῶσας G. V. κῶσας A. κῶσας V.
 34. λῶσας G. H. V. m. λῶσας V.
 35. ῶ τῶσας G. ῶ τῶσας H. ῶ τῶσας V.
 36. κῶσας G. κῶσας V. κῶσας H.
 37. ἀπῶσας G. ἀπῶσας H. V. A.
- CXVIII.
2. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
 4. χῶσας G. H. V. χῶσας A.
 5. ῶ διατῶσας V. διατῶσας G. H.
 11. ἀρῶσας G. V. m. ἀρῶσας H. ἀρῶσας V.
 14. ρῶσας G. V. ρῶσας H.
 16. ἀμῶσας G. H. V. ἀμῶσας V. m.
 19. τῶσας G. H. V. τῶσας A.
 22. διατῶσας G. H. διατῶσας A. διατῶσας V.
 23. σῶσας G. H. V. σῶσας A.
οἰσῶσας G. H. οἰσῶσας V. οἰσῶσας A.
 26. οἰσῶσας G. V. οἰσῶσας H.
 27. δῶσας G. H. v. l. (ῶ) δῶσας G. V.
 31. ῶ ῶσας G. ῶσας H. V.
- CXIX.
1. ἰχῶσας G. H. V. ἰχῶσας (ῶσας) G. v. l.
 2. μῶσας G. μῶσας H. V. A.
ἀλλὰ G. V. ἀλλὰ H.
 10. ἰχῶσας G. ἰχῶσας V. ἰχῶσας H. ἰχῶσας A.
 12. οἰσῶσας G. H. οἰσῶσας V. A.
 13. κατῶσας G. κατῶσας H. κατῶσας V.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 14. χῶσας G. V. χῶσας H.
 15. διατῶσας G. V. διατῶσας H.
 17. πῶσας G. H. πῶσας V. A.
 19. τῶσας G. H. V. G. v. l. (ῶ) τῶσας G.
 27. κατῶσας G. κατῶσας H. V. G. v. l.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 31. τῶσας κατῶσας G. τῶσας κατῶσας H. τῶσας κατῶσας V.
κατῶσας H. V. κατῶσας G.
- CXX.
1. φῶσας G. H. V. φῶσας A.
 5. ἀκαρῶσας G. ἀκαρῶσας A. V. m. ἀκαρῶσας H. ἀκαρῶσας V.
 7. τῶ G. H. V. τῶ A.
 12. ῶσας G. ῶσας H. V. A.
τῶσας G. H. τῶσας A. τῶσας V.
 14. τῶ G. H. V. τῶ A.
 15. μῶσας H. F. μῶσας G. V.
 16. κατῶσας F. κατῶσας G. H. V.
 17. πῶσας G. V. πῶσας H.
οἰσῶσας G. οἰσῶσας V. A. οἰσῶσας H. (ῶ) οἰσῶσας V. m.
 18. πῶσας H. V. A. πῶσας G.
 20. ἰχῶσας G. H. V. ἰχῶσας A.
 25. ῶσας G. H. ῶσας V. A.
 26. ῶσας H. A. ῶσας G. V.
- CXXI.
5. μῶσας G. μῶσας H. V. A.
 7. ξῶσας G. ξῶσας V. ξῶσας H. ξῶσας A.
ξῶσας A. ξῶσας V. m.
 8. ἀμῶσας G. ἀμῶσας H. V. ἀμῶσας G.
 10. ῶ τῶ G. H. V. ῶ τῶ A.
13. διατῶσας G. H. διατῶσας V. A.
 15. χῶσας G. V. χῶσας H.
 19. κατῶσας V. κατῶσας G. H.
 22. χῶσας G. H. V. χῶσας A.
 27. κατῶσας G. H. V. κατῶσας G. v. l.
κατῶσας H. κατῶσας G. V. κατῶσας G. v. l. κατῶσας G. v. l.
 23. κατῶσας H. V. A. κατῶσας G.
 27. ἀκαρῶσας G. ἀκαρῶσας H. V. A.
 28. κατῶσας G. κατῶσας V. A.
κατῶσας G. H. κατῶσας V.
 29. κατῶσας H. κατῶσας G. V. κατῶσας F.
 30. κατῶσας G. V. κατῶσας H. κατῶσας F. κατῶσας M.
 33. οἰσῶσας G. H. V. οἰσῶσας F.
CXXII,
 12. κατῶσας G. H. V. (ῶ) κατῶσας V. m.
 13. κατῶσας G. H. V. κατῶσας F.
 16. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 17. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 19. οἰσῶσας G. H. οἰσῶσας A. οἰσῶσας V.
 20. διατῶσας G. H. V. διατῶσας A.
 21. κατῶσας G. H. κατῶσας V. A.
 26. κατῶσας G. v. l. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
κατῶσας G. H. κατῶσας V.
 27. κατῶσας G. H. κατῶσας V. κατῶσας A.
 29. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 31. κατῶσας G. H. κατῶσας V. A.
 32. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
CXXIII,
 3. κατῶσας G. H. V. (ῶ) κατῶσας ῶ κατῶσας V. m.
κατῶσας, ῶ κατῶσας τῶ κατῶσας M. κατῶσας
κατῶσας F.
 5. κατῶσας G. H. κατῶσας V. A.
 6. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 11. κατῶσας G. H. V. κατῶσας F.
 13. κατῶσας G. V. m. κατῶσας V. κατῶσας F.
 15. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
 16. κατῶσας G. κατῶσας H. V. G. v. l.
 18. κατῶσας G. V. κατῶσας H. κατῶσας A. (ῶ) κατῶσας
κατῶσας V. m.
 20. κατῶσας H. V. κατῶσας G.
 21. κατῶσας H. V. κατῶσας G.
 23. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
 25. κατῶσας G. H. κατῶσας V.
 26. κατῶσας G. κατῶσας H. V.
 28. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 29. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 31. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 32. κατῶσας G. H. V. κατῶσας F.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 33. κατῶσας G. H. κατῶσας V. A.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας G. v. l. κατῶσας H.
 34. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
- CXXIV.
1. κατῶσας O. κατῶσας G. κατῶσας A. κατῶσας V.
κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 5. κατῶσας G. κατῶσας H. V. G. v. l.
 9. κατῶσας H. V. κατῶσας G.
 13. κατῶσας G. κατῶσας H. V. κατῶσας H. κατῶσας F.
 14. κατῶσας G. H. V. κατῶσας F.
 15. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 16. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 17. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 18. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 22. κατῶσας G. H. V. κατῶσας A.
 25. κατῶσας G. H. V. κατῶσας G. v. l. κατῶσας H.
 26. κατῶσας G. H. m. κατῶσας G. V. κατῶσας H.
κατῶσας G. V. κατῶσας H.

VARIÆ LLECTIONES.

27. ἀνταρρήσις G. ἀνταρρήσις A. ἀνταρρήσις H. ἀνταρρήσις V.
 32. αἰδῶν G. H. αἰδῶν V.
 σφόνισις H. σφόνισις G. V.
CXXV,
 3. παρῶν G. H. V. (ἡ) πῶν V. m.
 4. ἀφῶν G. δῶν H. δῶν V.
 5. κραταιώματα G. H. κραταιώματα A. κραταιώματα V.
 8. ἡρώων G. H. ἡρώων A.
 12. ἀντιρῶν G. H. ἀντιρῶν V.
 14. ἡλιωρῶν G. ἡλιωρῶν H. V. ἡλιωρῶν A.
 15. ὄν G. H. ὄν V.
 21. βῆν G. H. V. m. κῆν V.
 22. πῶν G. V. πῶν H.
 πολλῶν G. H. πολλῶν V.
 26. ἀρρήσις G. V. ἀρρήσις H.
CXXVI,
 3. Χερσίων Νέστος Θησαυροῦ Βελίαν ἀρρῶν G. H.
 Χερσίων Θησαυροῦ α'. V.
 10. Θησαυρία Μαλαρχολίς G. Θησαυρία Μαλαρχολίς.
 Λόσιον ἑνδύειν ὅτι V.
CXXVII,
 1. Περίμων, Κῆρ α'. defunt V.
 6. κατ G. H. κατ V. A.
 9. ὑπερδύμεν G. V. m. ὑπερδύμεν H. V.
 κῆρμαλακῶν G. κῆρμαλακῶν V. κῆρμαλακῶν H.
 11. ξυδισαίνοντα G. H. ξυδισαίνοντα A. ξυδισαίνοντα V.
 12. δῶν G. H. τῶ δῶν V.
 πῶν G. V. πῶν H.
 14. ὀρῶν H. V. ὀρῶν G.
 15. Θησαυρία G. H. Πει V.
 17. Κῆρ β'. G. H. α'. V.
 19. σμικρῶ ἀργί G. V. σμικρῶ πῶν ἡ ἀργί H.
 20. σφονδῶν G. V. σφονδῶν H. σφονδῶν A.
 22. ὄν G. H. ὄν V. G. v. l. ζῶν G. A.
 χῆν G. V. χῆν H.
 23. ἡρώων G. H. V. ἡρώων A.
 25. ὄν G. H. ὄν V. A.
CXXVIII,
 2. κατῶν G. H. V. κατῶν A.
 3. κῆρμαλακῶν G. H. κῆρμαλακῶν V.
 5. ἀντιρῶν G. H. V. ἀντιρῶν A.
 6. ἀρρῶν G. H. V. ἀρρῶν A.
 τῶ G. H. V. τῶ A.
 Κηραῖον G. Κηραῖον H. V.
 7. ὄν G. H. ὄν V.
 8. διπῶν G. H. V. διπῶν A.
 9. π G. ὄν H. V. A.
 11. ἐπῶν G. H. V. ἐπῶν H. V.
 12. λιπῶν G. H. V. λιπῶν V. A.
 13. Κηραῖον G. V. Κηραῖον H.
 14. ἀπῶν G. H. ἀπῶν V. A.
 27. ἐπῶν G. H. ἐπῶν V.
 34. χῆν G. V. χῆν H.
 35. πῶν πῶν G. ὄν πῶν V. A. πῶν V. H.
 37. Καταρῶν G. H. V. Καταρῶν εἰς τὸ ὄν τῶν ὄν ὄν
 ὄν G. V. m.
CXXIX,
 1. Σπῶν G. V. σπῶν H.
 2. ὄν G. H. V. ὄν A.
 4. ξυρῶν G. H. V. ξυρῶν A.
 7. ὄν G. H. ὄν V.
 πῶν H. V. m. πῶν G.
 8. κῆρμαλακῶν G. H. V. κῆρμαλακῶν A.
 ἐκῶν G. H. V. ἐκῶν A.
 9. μῶν G. H. V. μῶν H. V.
 10. βαλῶν G. H. V. βαλῶν A.
 14. κῆν G. H. V. m. ὄν ὄν V.
 ἐπῶν G. H. ὄν πῶν V.
 15. ἀπῶν G. H. ἀπῶν V. ἀπῶν H.
 20. βαλῶν H. βαλῶν G. V.
 28. ἀπῶν G. κατῶν H. V. G. v. l.
 30. ἡρώων G. H. V. ἡρώων (ὄν) G. v. l.
 σφόνισις G. H. V. σφόνισις A.
 31. ἡρώων G. H. V. ἡρώων A.
 32. ξυρῶν τῶ ὄν G. H. ξυρῶν ὄν V.
 34. ὄν G. H. V. ὄν A.
 36. δῶν G. H. V. δῶν G.
 κατῶν G. H. V. κατῶν A.
CXXX,
 5. πῶν G. τῶ H. V. A.
 8. κῆρ G. H. κῆρ V. G. v. l.
 9. κῆρ G. H. κῆρ V. κῆρ A.
 12. κατῶν V. κατῶν G. H.
 ὄν G. H. ὄν A.
 13. σμικρῶν G. H. σμικρῶν H. V. A.
 15. ὄν G. H. V. ὄν A.
 19. ὄν G. H. ὄν V.
 22. ἀρρῶν G. H. V. ἀρρῶν A.
 24. ὄν G. ὄν H. V. G. v. l.
 ὄν G. V. ὄν H.
 27. ὄν G. H. ὄν V. ὄν (ὄν) G. v. l.
CXXXI,
 7. ὄν H. ὄν G. V.
 8. Κηραῖον G. Κηραῖον H. V.
 πῶν G. πῶν H. V.
 11. μῶν G. H. V. μῶν A.
 12. πῶν G. H. V. πῶν V. πῶν H.
 14. ὄν G. H. ὄν V.
 16. ὄν G. H. ὄν V.
 22. ὄν G. ὄν H. ὄν V.
 24. ὄν G. ὄν V.
 26. ὄν H. V. τῶ G.
 28. πῶν G. H. πῶν V. (ὄν) πῶν.
 κῆν V. m.
 29. ὄν G. H. ὄν V.
 31. ὄν G. H. ὄν V. ὄν H.
CXXXII,
 2. ὄν G. H. ὄν V.
 10. μῶν G. H. V. μῶν H. V.
 12. τῶ H. τῶ G. V.
 13. κῆρμαλακῶν πῶν ὄν πῶν ὄν G. κῆρμαλακῶν
 πῶν H. κῆρμαλακῶν πῶν V. (ὄν) πῶν ὄν
 πῶν V. m.
 24. ὄν πῶν G. ὄν H. V. G. v. l.
 29. ὄν G. V. ὄν H.
 35. Κηραῖον G. H. Κηραῖον A. Κηραῖον V.
CXXXIII,
 1. πῶν G. πῶν H. V. A.
 3. σφόνισις G. H. σφόνισις V. A.
 ὄν G. H. V. ὄν G.
 5. ὄν G. H. V. ὄν G.
 9. ὄν G. H. V. ὄν G. V.
 11. πῶν G. H. V. πῶν A.
 13. ὄν G. ὄν H. V. A.
 17. ὄν ὄν ὄν πῶν A. ὄν πῶν G. H. ὄν πῶν
 V. (ὄν) ὄν ὄν V. m.
 20. Θησαυρία G. H. Πει V.
 24. ὄν ὄν G. ὄν H. V. G. v. l.
 27. ζῶν G. V. ζῶν H.
 τῶν G. τῶν H. V. A.
CXXXIV,
 9. σμικρῶν H. V. σμικρῶ G.
 10. μῶν G. H. V. μῶν A. V. m.
 11. ξυρῶν G. H. V. ξυρῶν A.
 13. ἐπῶν G. H. ἐπῶν V. A.
 26. κῆρ G. H. κῆρ G. V.
 27. τῶν G. V. τῶν H.
 29. Βοτῶν G. Βοτῶν H. V.
 31. κῆρ G. V. κῆρ H.
 33. αἰδῶν G. H. αἰδῶν V.
 ἐκῶν G. H. V. ἐκῶν A.
 39. πῶν G. H. V. πῶν H. m.

VARIÆ LECTIONES.

CXXXV,

4. σφίσις G. H. V. σφίσις A.
5. ἀφελόντα G. H. V. ἀφελόντα A.
6. μὴ G. V. μὴ H.
7. θανά G. θανά H. V.
8. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
11. ἐλαμύνθη G. H. V. ἐλαμύνθη A.
14. ἐν G. H. ἐν V. A.
15. βιβάτω G. H. V. (β) τέρχον V. m.
16. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις H. V.
17. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
18. ἐκρίσις H. ἐκρίσις G. ἐκρίσις V.
19. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
20. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
26. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
32. ἐκρίσις H. V. M. ἐκρίσις G.
35. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις H.
36. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
37. ἐκρίσις H. ἐκρίσις G. ἐκρίσις V.

CXXXVI,

5. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
8. ἐκρίσις H. ἐκρίσις G. ἐκρίσις V.
13. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
22. ἐκρίσις H. ἐκρίσις G. V.
23. ἐκρίσις H. V. A. ἐκρίσις G.
26. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
30. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
33. ἐκρίσις H. ἐκρίσις G. V.
- < G. < < H. V.

CXXXVII,

1. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
18. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
21. ἐκρίσις H. V. A. ἐκρίσις G.
24. ἐκρίσις G. H. V. (β) ἐκρίσις V. m. ἐκρίσις A.
26. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις H.
28. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A. ἐκρίσις H.
31. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
37. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- ἐκρίσις G. V. ἐκρίσις H.

CXXXVIII,

1. ἐκρίσις G. V. ἐκρίσις H.
3. ἐκρίσις G. V. ἐκρίσις A.
5. ἐκρίσις G. V. H. G. v. l. (ἐκρίσις).
6. ἐκρίσις G. V. H. G. v. l. (ἐκρίσις).
11. ἐκρίσις H. A. ἐκρίσις G. ἐκρίσις V.
21. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
23. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
35. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.

CXXXIX,

7. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
11. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
18. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
23. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- CXL,
11. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
14. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
25. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
29. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
30. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.

CXLI,

2. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
8. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
13. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
16. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- CXLIII,
1. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
4. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
10. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
18. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
20. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- CXLIV,
4. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
13. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
19. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
20. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
21. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
22. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
24. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
26. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
29. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
30. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
- ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
- ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.

CXLV,

3. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
9. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
10. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
11. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
14. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
20. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
22. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
27. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- CXLVI,
11. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
23. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
28. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
29. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
31. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.

CLVII,

4. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
16. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
20. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
23. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
24. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.

CXLVIII,

14. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
15. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
16. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.

CXLIX,

25. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.

CL,

8. ἐκρίσις H. V. ἐκρίσις G.
17. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
26. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
34. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
- CLII,
5. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
7. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.
10. ἐκρίσις G. H. V. ἐκρίσις A.

NOTÆ

N O T Æ

I N

VARIAS LECTIONES; EMENDATIONES, & CONJECTURÆ.

QUÆ res maximè solent Antiquorum Libris labem inferre, eæ videntur omnes ad depravanda hæc *Aræti* scripta conspirasse. Horum enim Codices MSS. sunt quidem ii numero non admodum pauci, (de *tredecim* ad me notitia pervenit;) sed quoniam alii cum aliis tam in mutilis truncisque partibus, quam in prodigiosis erratis perpetuo ferè tenore exhibendis mirificè consentiant, alii ab his in utrâque re interdum haud parum discrepant, eos neque ex uno, neque ex valde multis Exemplaribus descriptos fuisse censendum est. Sunt etiam, (de plurimis ita esse audio,) manu admodum *Recenti* scripti; ideoque eos, utpote ab indoctioribus Librariis exaratos, vitiis scætere minimè mirum est; quibus quidem Codicibus etiam paulo frequentiora menda irrepissent, condonandum esset hominibus, cum ibidem de Arte tractaretur sibi neutiquam intellectâ, & in qua voces sæpe occurrerent extra communem usum positæ, obscuræ, nisi Medicis fere inauditis. Quid quod *Aræti* ad duorum fere Antiquissimorum Scriptorum, *Homeri* scilicet & *Hippocratis*, dicendi rationem, stylum conformarit: & non modò obsoletas horum voces frequenter adhibeat, sed & novas ipse haud tardè effingat; omniaque Dialecto, jam etiam suo tempore desuetâ, comprehendat. Neque verò, exceptis tribus, Medicum quenquam Græcum, de *Aræti* vel famâ audivisse percipimus. Ex iis autem qui de eo mentionem faciunt, *Paulus* unam duntaxat, eamque haud magni momenti sententiam, affert; neque in describendis medendisve morbis, hujus vestigiis insistere videtur. In eo autem loco, ubi *Dioscorides* ex illo aliquid adducturus fuit, hiatus reperitur. *Ætius* autem quater ex *Aræti* quædam se desumere fatetur; quæ licet multum immutata, ex isto, quem nobis usum præstiterunt, quantum restituendis corrigendisque Veterum Libris profit hos ab insequentium Sæculorum Authoribus citari, declarant. Ad hæc, neque inter Criticos, nisi unus fortè aut alter, existit, quem in *Aræti* lectione versatum esse constat; hos autem, ut *Mercurialem*, *H. Stephanum*, & *Fœsum*, ex eo aliis Authoribus lucem attulisse, non item ex aliis hunc emendasse, invenio. Cæterum Editiones, nonnisi duæ, hujus Authoris Græcæ prodierunt; quorum prima à Viro & docto & diligenti data est: is quidem, quicquid è MSS. colligi potuit, ad illustrandum Textum fideliter & cum judicio disposuit; conjecturas, doctas quidem sed paucissimas, easque nudas, ne verbo quidem addito, attexuit. Posterioris Editionis Author, quam nihil hujusmodi, aut aliud sanè quippiam utile effecerit, in Præfatione declaratum est.

Superest, ut exponam quas mihi potissimum in emendando *Aræti* leges præscripserim. Cum, uti supra dictum est, *Homeri* ac *Hippocratis* dictionem studiosè imitetur, siquid apud istum barbari, obscuri, absurdum, duri, levi mutatione in eorum verba detorqueri possit, magnas mihi astipulari authoritates censebo. *Ætius* quoque, uti palam feci, multa ex *Aræti*, nomine hujus celato, decerpit; multa ex *Archigene* desumit, quæ cum his *Aræti* planè eadem sunt; adeoque non mediocriter Emendationi momentum accedet, quam cum scriptis istis congruere demonstrabo. Quin & *Aræti* ipse, si loca sensu à se invicem non multum abhorrentia contuleris, sanis frequenter sententiis depravatas optimè castigabit: quod dicendi rationem ubique servet pressam, teretem, uniformem.

Cæterum, detegendis indicandisque præcipuis errorum originibus, commodè sæpe eruitur, firmèque stabilitur vera lectio. Jam cum in exarandis Codicibus, verba, vel à Dictante, vel ex Autographo, excepta, chartæ mandentur: quidam malè legendo, quidam malè audiendo, omnes malè scribendo peccant. Qui audit, quique legit, pravâ scripturâ litteras confundit, dimidiatas pingit, alias aliis nimis similes exprimit: negligentia quædam omittit, quædam transponit. Qui malè audit, ea quæ sono ad se invicem accedunt, pro se invicem ponit; voces incognitas perperam scribit: pro non intellectis notas, pro inutilitatis communes substituit. Qui legit, litteras & verba sibi met formâ similia pro se invicem sumit; si voces similes aut similiter terminatæ haud longè inter se distent, ultimam earum cum intermediis omnibus omittit: eadem de causâ nonnulla repetit; particulæ etiam, & voculæ minutæ hujus visum effugiant: verba è Margine Textui, quæ ibidem admitti non debent, & quæ debent, alieno loco, inserit; Glossmata vel vocibus quæ per hæc declarantur, addit, vel ista inducens has ejicit. Uterque, si ad res magis, quam ad verba, attendit, horum ordinem, servato sensu, invertit: voculas idem significantes alias aliarum loco supponit: particulas frequenter omittit, frequenter mutat, præpositiones item & adverbia: numeros, casus, modos confundit: voces simplices pro compositis, & has pro illis, usurpat. Quid si sensum haud assequantur vel parum curent, ambo verba ineptè separant, & conjungunt; malè interpungunt, Spiritus & Accentus perperam appingunt. Causas errandi, & ei qui id quod scripturus, & ei qui id quod dictaturus est, legit, communes esse constat. Rectè quidem interdum legunt, quod haud rectè rursus exscribunt: ubi scilicet vetustas, aut caries, aut injuria quævis alia, vocabula sive litteras, vel earum partes delendo obscurandove, ita immutârunt, ut diversa potius præsentent.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

præsentent. Porro cum MSS. partim Majusculis, partim Minusculis, Litteris exarentur; quarum Majusculæ prope similes sunt, earum Minusculas sæpe haudquaquam ejusdem formæ esse contingit: idemque vice versa obtinet. Est etiam observandum, Majuscularum formam in diversis Codicibus non esse admodum diversam: Minuscularum species esse quamplurimas, plurima item abbreviatorum genera, ita ut difficilius ex his conjectura formari possit: cum planè nesciatur quoniam scripturæ genere exaratum fuerit Exemplar, è quo Codex alius sit exscriptus. Frequenter etiam accidit, ut Codices depraventur, eò quòd Librarii, quæ vel non intelligant, vel non probent, scribere nolint: adeoque conjecturas suas pro his substituant. Frequenter etiam, ut Libri sui castigatores perfectioresque appareant, lacunas ex ingenio suo quoquo modo supplere satagunt; ubi nempe vel finis vel principium vocabuli erasum est, quippiam pro suo captu affuentes, unde linguæ saltem ejusdem cum cæteris videatur: sensu interim, prout obtigit, vel aliquo, vel nullo. Trium tres dissimiles in unâ eâque notissimâ Voce mendorum causas proferre liceat. Pag. 113. lin. 17. legitur, *αρχὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ*, pro *αρχὴν*, Codices duo habent *αρχη*. scilicet quia Majusculum Σίγμα, hoc (Σ) atque hoc (Σ) modo scriptum, faciliè temporis injuriâ & Scriptoris negligentia, Majusculum Εἶς in duobus his modis (Ε) atque (Ε) expressum, plurimum referet: unde *αρχη* factum est; Nō autem, cum minusculâ sic (ρ) scribatur, ab *αρχη* minusculo (ρ) parum differt: ita *αρχη* factum est; Librarius autem tertius, in Græcâ fortasse Linguæ scientiâ se versatum existimans, neque hujusmodi vocem in eâ reperiens, sagaciter *αρχη*, Imperativum scilicet ab *αρχαίνω*, Libro suo inseruit.

His omnibus de causis plurima in *Aetæi* Libris fluxisse vitia credo; ad eamque corrigendi normam Emendationes & Conjecturas sequentes sæpius accommodabo.

Notandum, quicquid ex *Hippocrate* citatur, id paginis lineisque Exemplaris, *Genevæ* Anno 1651, impressi; quicquid ex *Atio*, id folius, quæ prodit, Græcæ Editionis, *Venetis* An. 1533, aptari.

Page. I.

Tota hæc Pagina, quæ Titulos Capitum continet, tam in MSS, quam in impressis Codicibus, deest: sed cum sequentibus Libris Tituli præfigantur, huic etiam primo eos præponere non incongruum putavi. Quæ Stellulis notantur Capita, vel partim, vel ex toto perierunt.

II.

9. *maior auctor* ἢ, Malim, *maior auctor* uti legi debere conjicit *Goupylus*, uti etiam haec verba transtuli. Si *auctor* servandum est, eo sensu intelligendum est quo, *Symonides* ὃ ἢ *ἴδιον*, *ἴδιον* ὁ *ἴδιον* &c. (33. 30.) *ἴδιον* etiam pro *auctor* inter Var. Lect. reperitur.

III.

10. *is* *tho* *hupn*, *omnium* *diabon*. Ita legendum, rectè proculdubio, coniecit *Goupylas*; Libri enim omnes, pro *hupn*, *hupn* habent: & *Cras-*
sus ista vertit, *nos ad agritudinis notitiam*
impulerunt; *omnium* vero, uti infra (l. 12, &
33.) accessionem semper, idem scilicet quod
omnium, significat.

19. $\xi\omega\mu\eta\sigma\tau\omega\tau\iota\tau$. Legendum $\xi\omega\mu\eta\sigma\tau\omega\tau\iota\tau$ ut (ς. 4.)

27. ἰσθμὸν μέλαν. Ex Margine hæc Textui inserta videntur; etenim antea dixit, μέλαν ἰσθμὸν.

IV.

3. *airius*. *Crassus airius* legit; utpote qui, *cornu-
dem*, verterit. Priori verò loquendi genere pas-
sim utitur, ut *airius regni* (56. 11.). Hæc au-
tem juxta *Hippocratis* sententiam dicta sunt,
Lib. de Flat. (300. 41.) & de Morb. Sac.
(306. 38.)

4. *καὶ ἕξ το πνεῦμα* &c. Videntur hic quædam deficere, & mendum etiam cæteris fuisse.

15. *ἔμπροσθεν τῆσι ἀρχαῖσι γίγνεται* G. V. *τῆσι ἀρχαῖσι γίγνεται ἔμπροσθεν* H. Exemplum hoc verborum transpositionis, quod in MSS. frequentissimè accidit, unicum dare sufficiat.

19. ἀνέλεσιν G. H. ἀνέλεσιν V. Malim ἀνέλεσιν
ab ἀνέλεω. Ita, (3. 17.) κυρὰ ἐς τὸ μεταφραν
ἀνέλεται. & (5. 18.) τὴν κυρὰν ἀνέλεταιναι.
vide etiam 5. 22, 34. Ἀνέλεσιν Ionicè ufur-
pari nequit, quoniam ista vox, ab ἀνέλεω for-
mata, aliud significat.

31. *ἐπιζητεῖς, πῶς hic, puto, deficit. Ita (6. 16.)*
ἔτι τῇ ἐπιζητεῖ πῶς τὰς ἑξ ἡμέρας. & (11. 13.)
ἰλακά, σέβεται ἑξ ἡμέρας πῶς γίγνται. & (54.
24.) πῶς τὰς αὐτῶν τῶν ἡμερῶν.

v.

1. καὶ θανάτου ἐστὶν. *Goupylus* vitendum monet, quæ etiam est mortis natura. Hæc autem melius intelligitur ex istis quæ habentur in Capite de Elephantiaxi. (77. 34.) ἀνακτοῦ ἐν νεύροις, τικτοῦ καὶ θανάτου ἐν αἵματι. *ψόφου* καὶ ἰσχυροῦ θυμῷ — ἐν τῷ ἐν τῷ θανάτῳ καὶ τῷ μένῳ αἵματι.

5. *σπον* ἀφ' ἡδίστου σπῶν. Absurdè in quibusdam Codicibus legitur, *σπον* vñ δὲ αὐτὸ ἡδίστου σπῶν. *Cras-*
sus autem vertit, cuneis per Jovem faciliè di-
ducant possint; quem ab *Ionicâ* tmesi falsum
rectè monet *Goupylus*. Hæc quidem apud *Por-*
tius frequentissima; quæ *Aretanus* quoque in
aliis locis utitur, ut (7. 21.) *οὐκ ἐστὶν ἐμὴ*
τίμηρ ὑποπόδιον, &c. (28. 16.) *ἐστὶν αὖτις ἵστα*. Porro
ex ultimâ syllabâ τῆ (*σπον*) Librarii formarunt
vñ ante ἀφ', tmesin hanc pariter non intelli-
gentes.

19. $\beta\eta\gamma\delta$. Legendum $\beta\eta\gamma\delta$ ex *Fabricii* Var.
Lect.

25. ἔρχεται ἄλλ' ἐν ὀνό. Hæc profectò sana esse ne-
queunt; neque enim congruunt Empirostho-
tono affectis, qui, ut supra dixit, sunt κυρτοὶ
τῶ ῥωτῆ, &, uti mox eos describet, ἐν τῇ αἰσθη-
σὶ περὶ τὰς μύτης, ἀλλὰ καὶ σφαιρωτάς. Goupylus, pro
ἄλλ', legit ἄλλης.

κίραλι σπρίντ, ἐς ὕψους συντετακίαι H. κορυφ, κι-
ραλι σπρίντ, ἐς ὕψους συντετακίαι G. V. Malim
κορυφ σπρίντ, κίραλι ἐς ὕψους συντετακίαι. Men-
dum hoc ita accidisse potuit; κορυφ omif-
sum est, ac in Margine positum; ab alio de-
inde, sed haud suo loco, restitutum. Verum
hoc modo multo elegantior sententia est, cum
caput ita pectori affixum describitur, ut ejus
vertex in terram pronus dependeat.

VI.

15. Σωφύρην καὶ Κωσφύρην ἑλ-
 ξάνται. Legendum
 existimo, Κωσφύρην ἑλ-
 ξάνται, cetera autem ex
 Margine assumpta. Nam cum duas, easque
 contrarias, describat Angine species, cur hæc
 Κωσφύρην vocetur, hic rationem reddit: mox
 autem alteram magis peculiariter appellari
 Σωφύρην docet, οὗτος πυρετός ἐστιν καὶ ἄρρετος,
 cui quidem contrarium Symptoma huic spe-
 ciei, nempe tumorem & eruptionem, compe-
 tere affirmat.

VII.

1. பேசு. An பேசு?

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

21. *ὁτι Κωνδυγγορ ὄτι Σαυδύγγορ γίγνεται.* Ita ex conjectura mea; sed in Textum per incuriam irrepsere, cum nihil hujusmodi facere decreveram. In Libris omnibus legitur, *ὁτι Σαυδύγγορ ὄτι Κωνδυγγορ γίγνεται*; perperam certe. *Σαυδύγγορ* enim jam Symptomata describit, quæ quidem in *Κωνδυγγορ* feliciter transit; ita enim exteriores gutturis partes afficiuntur, interiores liberantur, atque ita periculum evanescit. In hac præcipue re duas has Anginæ species à se discrepare manifestum est.

VIII,

7. *ὑψίστος*, ἰσοῦς &c. An *ὑψίστος*, οὗτος ἰσοῦς &c. Sententia fanē alioqui manca est; hāc autem loquendi formā ubique fere utitur (ut 3. 16, 17. & 13. 16.) Ista vox autem faciliē omitti potuit, propterea quod ejus initium sequentis voculæ initio non abimile est.

λαίρα. Ita legendum ex Cod. H. non ut in G. λίπα. Sic Uteri Membranas navigii velis comparat, (73. 11.) ὁμοίως τρωφίδας, πλεῖστη δὲ καὶ τὰς λαίρας.

32. ῥυπαρὴ H. λιπαρὴ G. Quid pingue Ulcus sit, nescio; sordidum, ut mali moris, semper notatur: eique ῥυπαρὴν opponitur. (50, 18.) πλιδιὰ, καίλα, ῥυπαρὴ, ἀσφαλθία τὰ ΕΛΑΙΑ. Et (62. 9.) ΕΛΑΙΑ, ἀλλοτὶ μὲν ῥυπαρέματα, ἀλλοτὶ δὲ ῥυπαρὰ.

IX.

6. *ἐκπείδουσι*, *ἐξ ἐμμελίδουσι*, *καὶ ἐς G. ἐκπείδουσι*, *καὶ ἐς H.* Hæc, ut Exemplum verborum quorundam omissionis propono; propterea quidd similia similiterque terminata non longè à se invicem distant.

18. βῆμα. An βῆμας, vel subintelligendum εἶδος-
μῖνον?

20. $\tilde{u}, \Lambda n \tilde{u}$?

X.

29. *realt.* An rectius *realt*? (ut 10. 21. & 21.
4.)

XIII.

21. αὐτό. Αὐτὸ αὐτὸ;

30. *ὑπερβαλον* κατωκυριε. Legendum credo, *ὑπερβαλον* ἢ κατωκυριε: quoniam *ὑπερβαλον*, subflavum significat, κατωκυριε autem aliam pituitam denorat ejusdem coloris, sed gradus intensi. Ita (17. 5.) dicitur *αἷμα ὑπερβαλον* ἢ κατωκυριε. Et (17. 25.) *ξανθον κατωκυριε* pro flavissimo colore usurpatum. *Atius* hæc in suos Commentarios transferbens ita ait, *βλέξω*: *εἰ δὲ ὁ ἀσπράχθης π, ἀσπράχθης, κατωκυριε, ἔστιν ὅτι καὶ διαμαρ ἀσπράχθης ὀφθαλμοῦ* (17.4. 50.).

XIV.

2. ἡμί F. *Craffus*, in Variis Lectionibus Edit.
Basil. 1581. pro curvantur, vigilant, legendum
monet. Omnes enim, ἡμῖν, habent; sed
perperam. In purulentis Hippocrates ait,
corum αἱ πρὸ ὤψεως ἡμῶνται (42. 32.) Aretaeus (42.
27.) Phthisicorum, ait, ὄψιν ἡμῖν. Etius-
hæc ex Aretæo, uti totum fere hoc caput, de-
fumens, ἀπὸ φλογέος ὄψιν μάλιστα, καὶ ἡμῶνται.
Unguium unctio, quam ἡμῶνται vocant. Cæl.
Aurel. (L. 2. c. 32.)

24. *an tēya*. An rectè?

26. *βραχίς*. An *ἔσθ' ἢ*? vel *ἔσθ' ἢ*, ut (70. 30,) *ἢ* *μαλιστα ἔσθ' ἢ*. Vel an *σοφὴ* deest? *οὐκ ἔστι βραχίς σοφῆ* *τὸ ὄχι* (58. 26.)

29. *ἀνίπ.* Num *ἀνίπ*?

31. *ṭis āra iṣṭe ṭis iṣṭe. ṭ iṣṭe*, videtur Glossēma;
iṣṭe enim *ṭis* videtur (rectam viam) significare

apud *Ionas* à *Corintho* noratur, atque ita à *Galeno* (in *Exeg.*) apud *Hippocratem* usurpari dicitur. *Aretius* etiam, *ἐἶς ἄνθρωπος ἐστὶν τοῦ ἀνθρῶπου* *ἔξ* inquit (115. 29.) *ἔξ* *ἡμῶν* (61. 22.) V. *Lexicon*, in voce *ἔξ*.

XV.

12. βῆζιν. Ita legendum, licet vox inusitata; formatur autem ab Adverbio βῆζιν, quod frequenter apud Hippocratem reperitur, ut (237. 17.) ἀπὸ βῆζιν ἀμύ: exponitur autem à Galeno, Erotiano, & Hefychio, ἀδύς. V. Lexic.

ἢ μάλα βίωσιν. Ita lego, *Ætiii* auctoritate,
 licet Codices omnes habeant *ἐν μάλα βίωσιν*.
 Ille enim, immutata paululum Diaclecto, ei *πὶ*
 τῶν ἀπὸ κηρύων φέρονται, γαργαράσις καὶ ἀνιερῶς γίνονται
 καὶ ἀνιερῶς πάλιν, καὶ ὅπως ἀνιερῶν. ἰπιδιέρων δὲ
 αἰεὶς βίωσι, καὶ ἐν μένῳ βίωσιν. (171. 36.) Illud
 autem *δομὴν ἡγνύωνται*, quod ex *Aretico* reddit
Ætius, ἰπιδιέρων αἰεὶς βίωσι, loquendi forma est
 ex *Hippocrate* desumpta (Progn. 39. 25.) *βίωσι*
 τὴν καὶ *δομὴν* ταυτίων ἡγνύωνται, καὶ ἄλλοι τὴν ἀνιερῶν
 αἰεὶς βίωσι, in quem locum commentans *Galenus*
 ait, *δομὴν* ἐπὶ αἰετῶν καὶ πῶς αἰετῶνται ἐν ἰσχυρῶ αἰετῶ τὴν βίω-
 σιν, ἰπιδιέρωνται δὲ αἰετῶ τὴν ἀνιερῶν, παραχρῆμα δ'
 αὐτῶν ἀνιερῶν καὶ καὶ μῖνον αἰετῶ τὴν βίωσιν ἀνιερῶν, *Aretes*
 hoc ipse explanat, (23. 25.) βίωσι δὲ ἀνιερῶν,
 αἰετῶνται δὲ μῖνον. Et (30. 8.) βίωσι, πάλιν *δομὴν*
ἡγνύωνται, καὶ βίωσι, ἐπὶ βίωσιν. Itaque ἔστιν καὶ certè,
 contra omnium Librorum auctoritatem, legendum.

18. *Mucilagines*. Malim *mucilaginosa*. Sputum enim, quo minus fluidum est, eo facilius in globulos formatur, & expuitur, difficilius autem liquescit & dissolvitur. *Astus* hæc transferibens ait, οὐδὲν γὰρ πλεῖον γινώσκουσι ἰατρῶν σφαιρίους, καὶ ἐκ δυνάμει ἀποστρέφουσαι. Et *Alexander Trallianus* (L. 7. c. 1.) Γνωρίζουσιν δ' ὅτι ἐκ τῆς ἐξ αἱμάτων μύτης, ἀλλ' ἐκ τοῦ παχέως καὶ τοῦ ἐπὶ ἀσθενείας, ἐκ τῆς μύτης ἀναχωροῦντος αὐτῶν καὶ βλαστῶνται μετὰ διακριτικῶν.

26. εἰς αὐτὴν. An εἰς αὐτὴν? siquidem ex hoc affectu in Phrithim præcepit est transitus. Hic ἵνα ἐκ ἀποστολῆς ἐν τῇ προέβασιν φησὶται, ἡ ἐκ βαρὺς ἡσυχίας, ἡ ἀναγωγὴ ἐμψυχῶν, καὶ ἀνέκδοξον πόνον, Πῶς καὶ εἰς αὐτὴν κλῆνταις (41. 30.) quæ affectus εἰς αὐτὴν etiam vocatur, (42. 13.) Vel num πόνος legendum? ut G. scilicet ut sanguinis effusio ab Asperâ Arteriâ fieri dicatur.

28. πρ. An πρ, pro πρ, Ionicè? certè πρ ἢ se-
paratim legendum, non, ut apud G. τέρως.

32. Εμπναι. Ἀν Εμπναι? Ita (41. 32.) ἡ ὁ Ζή-
ραξ ἡ παρὸς ἐμπναι, ἐπαύχεται δὲ ἀπὸ τῆ προέμ-
νου, Εμπναι ἢ/α τῆ/α.

XVI.

14. ἀλλὰ τί; Num ἀλλὰ τί; ut (17. 17.)

22. *ἡ δὲ νόσος* ὅς ἐστι *ἡ ἀσθένεια* &c. Melius fortasse *ἡ νόσος* ad præcedentem sententiam rejici posset, ac legi si *ἡ νόσος* &c. Etenim antea de signis ex minore vel majore copiâ sanguinis aliquid dixerat; nunc autem de iis tantum agit, unde diagnosi possit si ex Venâ vel Arteriâ fluxerit.

32. *ιστείν*. Legendum *ιστείν*, ut (15. 20.) *ιστείν* *Ν*
αἰχίους ἀντῶ, & (112. 9.) *ἐν τῷ μὲν ἰστέιν*.

xvii,

6. ξῶ *τη*. Vocem aliquam potius deficere crediderim, ut *αἰῶ*, quam *τη* hic pro *παι* usurpari; neque enim aut commune aut sanum genus loquendi videtur. Substantivo certe alibi semper utitur in occasione simili, ut (68. 25.) *πάσις ἐξ ἑῶν τῶν περὶ*. &c (68. 29.) *ἄλλοι μὲν ἱδὶν* *πάσις*, *ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν κατὰ*.

10. μετατίθεται δὲ καὶ μέγα μακάριον ἔσται φεγγα-
 U u a τὸν

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

πάντες, H. μαρτυρήσαντες οὐδὲ μίσην μεταστροφήν ἔμελλον
 φλογματόδους, G. V. Fortasse μαρτυρήσαντες δὲ καὶ μέ-
 σαι μεταστροφήν· οἱ δὲ ἔμελλον φλογματόδους.

11. *μὴν ἢ πύλιν ἀντίστοιχον πάλιν πάλιν.* An *μὴν* in *ἀντίστοιχον*, πύλιν πάλιν πάλιν?
15. *παράτοπος.* Inusitate, neque bene formatur comparativum hoc ex Substantivo *πάρος*. Malim *παράτοπος*, ut (110. 7.) τὸ *παρὸν ἔχει*.
31. *καταπύον.* Certè vox mendosa. *Craffus* vertit, *Si in pectore noxa sit*; quid legerit, voci *καταπύον* simile, conjicere nequeo. Inter Varias Lectiones legendum monet, *Si à pectore absorbeat.* An *ἰσχύς*? his enim præpositionibus verba in simili casu decompōnit, ut *ἰσχυρὸς αὐτὸς τὸ μέγεθος* (41. 32.)

XVIII.

3. *Διελendum puto. Inflammationes enim æstate maximas oriri minimè dubium est. Οἱ καὶτοι ἐν τῇσι διεσπῆσι μάλα γόνυηται. Hippoc. (L. 2. Epid. 995.) Sequitur etiam apud Aretæum homines mori ἐπὶ διύπνῳ, φλογμῇ καὶ περιπνεῖ καυσίδιαι.*
7. *ἀσπύτως. Malim, ἀσπύτως. Etenim malum spem ex desperatione omnimodè sequi, absurdè dicitur; δυσπραγία, ἀσπύτως ἔβη, cum gradatione expressio est.*
20. *ἀσπύτως F. M. ὁ κύριος ἢ G. V. H. Goupylus inquit. O cyphon, exclamatio est indignantis, Dii vestram fidem! Quānam autoritate fretus hoc ita exponat, haud reperio. ἀσπύτως certè, vox Homericè composita, commodissimè legi potest. Paulus (L. 3. c. 24.) καρδία πάχυνσι ἐξωὶ ὑπὸ φρεσιν διαταται. Aretæus infra, τίς τε τὰ χεῖρ' τῷ ὀστέῳ (18. 25.)*
29. *Βελώνης οἱ λαμπρὸς Ἡστιάς. Ηστιάς pro Ηέας falsè hic scriptum suspicor. Ita parum enim proprii sunt Jecori Bubones Pestilentes, ut hujus Visceris Tumorem aut Ulcus nusquam Babonem appellari meminerim. Inguen contrà in Peste perpetuò occupant. Quin & ex eo tantum quoddὰ τῶν βελώνων adeo frequenter infestent, βελώνης etiam hi Tumores dicti sunt. Ita Βωδὼν à Polluce (Onomast. L. 2.) describitur τὴν ἐπὶ βελώνων οἰδύμη μετὰ φλογμῶν. Quānam verò partes hoc nomine appellentur, ita definit Rufus Epbesius, (de Appel. Part. Corp. Hum. 24.) Βελώνης δὲ τὰ ἡμετέριον ἐπὶ μηρῶν τὰ ἐπὶ τῶν Ἡέων.*
33. *ἐπὶ. Ita legendum, non, ut G. ἰράδν. Sic (19. 14.) γράφει τὴν ἀδύσπῃ. & (20. 14.) ψυχῇ κατὰ σπῃ.*

XIX,

15. *χρῖ*. An *ὡδὴ χρῖ*?
18. *Ἐστ' ἡ τοῦ νόσου ἰδία*. Hæc pessimè vitiosa esse manifestum est. An *Ἐστ' ἡ ποδὶ τοῦ νόσου ἰδία*? ut (33. 30.) *Στοιχίματα δὲ ἡ ἰδία, βύσσις τοῦ νεφροῦ*.
33. *ὥχρησι*. Legendum existimo, *ἀχρησι*. Ita in Venæ Cava Morbo, quem Causi speciem esse dicit, (25. 30.) *ἀρροῦνται ἡδιστα καὶ ὡδὴ ἀχρησι* (25. 11.) & (42. 9.) *ἀχρησι, ἀχρησι, ἢ τὰλλα πάντα ἔχουσιν ὡ ποταίνουσιν*. Signum revalescentis Cardiaci dicit, cum ei est *ἀρροῦνται ὥχρησι* (114. 29.)

XX,

10. τῶλας στερὴ καὶ τῶλα. Quid hæc tibi velint, equidem proflus ignoro.
17. ἀλλοπαύειν. Ita optime ex F. cum antea, ἄλλο παύειν, nullo sensu legeretur. Ἀλλοπαύειν autem, vox ab Hippocrate usurpata, (Prænot. 44. 28.) à Galeno (in Exeg.) exponitur, ἑξοπαύειν, στερᾶν, V. Lexic.

23. *ipsum*. Melius fortasse *ipsam*, ut F.

XXI,

28. *χορδή*. Malim *χορδή*. Nam uti refert *Cal. Aurelianus*, Veteres Græci intestina Chordas vocaverunt (*Act. Morb. L. 3. c. 7.*) Et *Homerus* ait, *χορδῶν ἀνταρτίον* (*Banquet. 221.*)

32. *σινδών*. *Stephanus* in *Thef. Ling. Græc.* & *Scapula*, *σινδών* ex *Ἀστὴρ*, exponunt, *ileo laborans*; quod quidem in hoc loco nisi absurdè neutiquam significarit; neque verò alibi apud Authorem hunc legitur. *Constantinus* vocem hanc apud *Plinium* (L. 20. c. 4.) eodem sensu inveniri falsò notat; *Plinius* enim illic, *ileosus*, dicit. Idem *Constantinus* τὸ *σινδών*, *intestini tenuis torques*, exponit; sed Authorem nullum, in quo id ita usurpatur, adducit. Equidem valde dubito an vox hæc uspiam, nisi apud *Hippocratem*, idque semel tantùm (*Epid.* L. 3. *Æg.* 9.) occurrat; *μακρὴ δὲ τὸ σινδὼν Ἀσπιδος ὀγκύνει*, mulieri, cui *intestini tenuis torques* graviter ingruerunt. *Pfissius* tamen vocis hujus in *Oeconomo*, mentionem non fecit. Sed neque hoc sensu hic tolerari potest: neque verò eo quo ego illam transtuli, scilicet, *Ileum ex cibis* *maximè contrahi*, qui *Ileum* inserre solent. Certè hic legendum, *πικρὰ δὲ σινδών*, pinguibus: quod non modò cum *Experientia* congruit, sed & cum iis quæ *Atius* ex *Archigene* his omnino similia profert, de causâ Ileï, *Αἴμα ἢ Εἰλμή, Ἀσπιδὸς στίβος πολλὸν τε καὶ πικρὸν καὶ ἀρσενικόν, καὶ μαλιστα τὴν ἡπατικὴν χύμα*. Hæc ex MS. in Bibliothecâ *Bodleiana* excerpta sunt, ut & ea quæ in Notâ sequenti leguntur.

XXII,

28. παρτί. An πάντα? ut (24, 15.) πάντα τῷ Ἰησοῦ ἐκδιδόται.

XXIII.

22. *πῶς* *ῥα* *βρίσκει*, *βρίσκειται*. Simili loquendi forma utitur *Cael. Aurelianus*, (Ac Morb. L. 3. c. 18.) anhelatio crebraque creberrima.
34. *ἄνευ*. An *ἄνευ*? ut Trabuntur enim deorsum à Jecore Diaphragma & Pleura, utpote quod ex iis suspenderit.
- ἴσχυς*. An *ἰσχυρὰ*? V. 48. 8.

XXIV.

2. διδάσκει. An διδάσκεις? ut (104, 16.) διδάσκεις ὁ κύριός σου. A διδάσκεις, διδάσκει legi debet, περὶ, Phrafis tamen habet congrua.
6. αὐτοὺς πρὸς. An αὐτοὺς πρὸς; & οὕτως pro ὁρίων, uti semper fructus horarii ab omnibus vocantur, & ab ipso (150, 35.) ἀπορροῖς τὰ ὁρίων.
17. ὁμοῦτως. An melius οὕτως;

28. 9/2

4. *κρίβ.* Melius ita, quàm antea separatim *κρίβ.* malim tamen, *κρίβ.* ut 65. 23.
15. *κρίβ.* Legendum, *κρίβ.* Nam Aorta ad finistram Venæ Cavæ, non hæc ad illius lēvam iacet.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

20. *ἴδου* G. *ἴδου* H.V. Et, *Καὶ* G. H. *Καὶ* V. Legendum credo, *ἰδοὺ τὴν θ' ἐκτίσιν ἴδου*, *ἴδου* *Καὶ* *ἰδοὺ*. Ita (119. 26.) Τὴν τῆς Κίλης ῥαβδὸς φωνήματων καὶ Παχέως Ἀρταίης, αὐτῶν τῶν ἰδου τῶν. *Καὶ* *ἴδου* *ἰδοὺ* αὐτῶν. Quoniam dux hæ voces *ἴδου* & *ἴδου*, altera alteram, proximè sequebantur, ac sibiimet haud absimiles erant, Librarii ambas in Textu locum servare non debere existimantur: itaque alii hanc, alii illam, expulerunt; aut forte alteram incuriâ omisiam, ac postea in Margine ascriptam videntes, hanc receperunt, illam eiecerunt.

21. *ἰσὺν τὴν θεογονίαν.* An regele? an ἰσχυρὸν pro ἰσὺν
τί?

XXVI.

29. Οξὺς τὰς. Οξείδης legendum credo. *Hosce morbos ita patiuntur aegroti, ita ut ex iis tamē decumbere & lecto affigi non cogantur.* Eo sensu hac voce frequenter utitur *Hippocrates*, ut (*Epidem. L. I. 944*) πῶτα χεῖρον (πῶτα) παρὶθεν ἰσχυρῶς τὴ καὶ κατακλύβονται. ibidem (938.) αἰσχροὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν; in quod commentantur *Galenus* inquit, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τὴ ἀδύνατος τὴ τὰς εἰστος ἀδύνατος ἀναγκάζει, καὶ μὴ κατακλύβονται κατὰ τὴν γένεσιν. Eodem sensu hac voce utitur *Aretaeus*, (71. 16.) χεῖρον ἴστος, καὶ ἰσχυρῶς κατὰ τὴν

33. $\frac{d}{dx} \ln x$. Num $\frac{d}{dx} \ln x = \frac{1}{x}$?

XXVII

15. *αἰτίαι καὶ ὁρμῶν φλεγμοναί.* Mendum in hisce
verbis aliquod latet; quædam fortè deficient.
Quâ ratione restitui possint, conjicere nequeo;
sensum facile capio. Fieri posse dicit, ut Ves-
fica Urinæ suppressionem patiatur per consen-
sum cum aliâ parte, putâ, si inflammetur Ute-
rus Mulieribus, aut Intestinum *Rectum* in Vi-
ris; quoniam ea per Membras Utero in il-
lis, *Recto* in his annectitur. Membranarum,
quæ Uterum & Vesicam jungunt, inflamma-
tionem, *Soranus* causam reclinacionis ac re-
tractionis Uteri prædicat; quidni eadem Uri-
nam quoque in Vesica supprimit. An *πυέ-
λαι* pro *φλεγμοναί* legendum? quæ pars Uteri
vocalur apud *Soranum* & *Risum*.

18. *marulius*. Legendum *marulius*.

19. $\delta\eta\eta\epsilon\gamma\tau\alpha$. Melius $\delta\eta\eta\epsilon\gamma\tau\alpha\tau\alpha$.

24. in *Nea* 11. in *U'*. G. *Acetum* credo, *Hippocratis* doctrinæ obſervantiſſimum, *Perauto-*
rum morborum terminum, circa decimum po-
tius, quam quartum atque decimum diem præ-
ſcripſiſſe. *Acuti*, inquit *Hippocrates*, (Aph.
23. L. 2.) τὰ οἷα τῶν πεπραυμένων κριτῶν ἐν πλεονασμῶν ἀμείνων. *Galenus* autem in voces, κα-
πὺν πύσμα (Aph. 7. L. 1.) commentans ait, τὸ
αἷον ἐν τῇ αἰνῆσι ἀκμῶν. & in Aph. 10. L. 4.
ὅτι ἡ *Nier* οἷον κτελεῖται τοῦ αἵματος, αἱ σπένδον οὐκ ἔτι κα-
τὰ τὴν, ὅλως παρὰ τὴν μάστιγιν ὅτι τὸ πύσμα κρείττων
ἔστιν οἷον ἀκμῶν αἱ σπένδον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κατὰ

27. *αἰχρὲς ἰσχυρὸς*. Legendum credo, *αἰχρὲς ἰσχύος*.
De luteo fudore, uti vertit *Craffius*, mentionem
nullibi factam reperio; *frigidas* autem mor-
rientibus praesertim, cum *Convulsione*, fami-
lissimus. *Aetius* de Satyriali affectu dicit,
ισχυρὸς αἰχρὲς, ὁποῖον εὐφραίνει τοὺς ἐν τῇ νύκτι ὄδους
Συμπνοίας ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ.

31. *Βρογχίτις* H. *Βρογχίτις*, καὶ πάλιν, G. V. Haud mihi persuadere possum, *Aretaeum*, utut *Pneumatica* Sectae additum, utut etiam (§8. 6.) *Ἰσχυρὰ ποιεῖται* καὶ *Βρογχίτις* Hydropas generare dicat, Vesicam flatibus inflammarī credidisse. De iis tantum rebas loqui videtur, quarum for-

tuitā assumptione Vesica afficitur, uti cum de
causā Diabetis agit (59. 33.) Οὐκ ἀδύνατον ἐστὶν
καταλείπειν τὴν τῆς δι' αὐτὴν ὕδατος, ὅτι ἰσχυρὰ λέγει καὶ
Ναφθαλὶν ἐκκρίνει. Illud itaque (καὶ μέγαν) me-
lius omitti posse censeo.

32. πέρτε καλόν. Hæc duo verba rectissime se non habere suspicor. πέρτε τὰ καλόν H.

XXVIII.

14. ἀνάγκη. Certè legendum, Σπλῆν. Σπλῆνχνα enim, omnia generaliter Viscera, significat. Itaque mox rectè ait, ἡ ἰσχμὸς ἀριστερῆς χεῖρας ἐξ ἡδονῆς τῆς ἀνάγκης, omnia nempe Viscera, vel ex iis quolibet, indicans. Jam verò, cum de singulis partibus agat, quas Uterus è loco suo commotus impetit; eumque modò directè fursum ferri sub Pectoris cartilagine, modò obliquè ad dextram aut sinistram: jecurque, quod ad dextram partem situm est nomen, ineptè prorsus ἀνάγκη postea dixerit, rectè si-
 24. ἡ ἰσχμὸς ἀριστερῆς χεῖρας ἐξ ἡδονῆς τῆς ἀνάγκης, omnia nempe Viscera, vel ex iis quolibet, indicans. Jam verò, cum de singulis partibus agat, quas Uterus è loco suo commotus impetit; eumque modò directè fursum ferri sub Pectoris cartilagine, modò obliquè ad dextram aut sinistram: jecurque, quod ad dextram partem situm est nomen, ineptè prorsus ἀνάγκη postea dixerit, rectè si-
 24. ἡ ἰσχμὸς ἀριστερῆς χεῖρας ἐξ ἡδονῆς τῆς ἀνάγκης, omnia nempe Viscera, vel ex iis quolibet, indicans. Jam verò, cum de singulis partibus agat, quas Uterus è loco suo commotus impetit; eumque modò directè fursum ferri sub Pectoris cartilagine, modò obliquè ad dextram aut sinistram: jecurque, quod ad dextram partem situm est nomen, ineptè prorsus ἀνάγκη postea dixerit, rectè si-

22. *ἀνρία*. Certè legendum *ἀνρία*. Imbecillitas rectè quidem pro Symptomate nominatur, ubi malum hoc nondum accessit, sed jam instat, ut infra, (32.). *Ἡ δὲ ἀνρία μίγρον, καὶ τὸ ἵσχυρον ἀνρία, καὶ αὐτὴ, ἀνρία*. Hic autem mulier in ipsa Suffocationis impetu accuratissime moriens describitur: *ἑλκυστὸν αὐτὴν στενωπὸς ἤσται, διασπασίαν Πνεύματος, Κεφαλῆς, τοῦτο δὲ ἀνρία ἐκείνητος δόξαν ἐστὶν* (non *ἀνρία*, sed) *ἀνρία*. Oppressio scilicet omnium Respirationis partium, Diaphragmatis, Pulmonum, Cordis, quæ *spiritum*, eodem quoque tempore *vocem* elidit. Ita cum de alio Morbo huic simili loquitur (25.) fit, inquit, *ἐν πνεύτῃ δὲ ἀνρία*. In Symptomate, ubi mulier jam conciderit, (29. 5.) simul ponuntur *μὲν καρτίδι, ἀνρία*. Inter hujus affectus perpetua symptomata rursus nominatur *ἀνρία* (29. 21.). Arteriarum *Carotidum* compressionem inter Suffocationis causas ponit *Aræteus*; quæ quare ita vocenter exponens hæc habet *Rufus*, lectu non indigna: *Καρτίδας δὲ τὰς ἀλὰ τὴν στενωπὸν Κεφαλῆς ἀνέσχυον πνέειν, τὸν πνεύματος καρτίδιος καὶ ἀνρία ἐκείνητος ἔσται δὲ καὶ τὴν πνέειν, ὡς τὸν ἀνέσχυον, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πνέειν πνέειν πνέειν*. Cum suo nupet tempore repertum, pro confesso autem jam haberi dicat *Rufus*, Arteriarum *Carotidum* pressionem *Comatis* non esse causam, id autem à *Nervi sensarii* prope his jacentibus oriri: cumque *Rufus Epbesi*, prout in *Cappadocia Aræteus*, ambo scilicet in *Asia minore*, Medicinam exercuerint; profectò verisimile est, si his temporibus extitisset *Aræteus*, cum vel novæ huic de *Comati* causâ, secus quàm senserint Veteres, opiniononi contradicendum fuisse, vel eam ipsum approbatum. Neque verò, si paulo vel multo post hanc ætatem claruisset, quid de hac re à Medicis diceretur, ignorare potuit: cum etiam post hujus ævum, *Ætii* scilicet temporibus, *Rufi* inter cæteros permultos, scripta plurima Medica maximo in pretio haberentur. Itaque pro aliquo hoc argumento fuerit, *Aræteum* ante *Rufum* viguisse. *Rufus* autem (teste *Suida*) *Traiani* imperio floruit.

23. *καὶ τῷ ἰατρῷ*. Malim *διτῷ*, vel *αὐτῷ*, quā voce, utpote *Homericā* & *Hippocraticā*, eodem sensu utitur, (122.10.) *αὐτῷ* καὶ *ἐκείνῳ*. Vel fortasse pro *καὶ τῷ*, *κατὰ* legendum. *Hippocrates* Epid.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

L. 3. 1085,) inquit, ὁμοῦ πρὶ κατὰφρῶ καὶ γὰρ
βαρὺν ἀποκρίνατο. Κατὰφρῶ enim apud Hippocratem
tem idem quod κόμα, vel κόρυς, significat. Κό-
μα δὲ καὶ κατὰφρῶ (Epid. L. 3. 1109.) Erotianus
exponit κομπίλιας. Οἱ δὲ κόμας κατὰφρῶν
κόμα δὲ ὁ ὕψος, καὶ εἶναι χαίματος οἱ ἐν μὲν πρὶ
γὰρ φρῶς ἐν κατὰφρῶ ἵσται, κομπίλιας καλῶνται. A-
cleus dicit (10. 20.) ἐν τῇ κατὰφρῳ πύκνωσι.

25. *ἑαυτοῦ*. Malim *ἑαυτοῦ*. Voces hæ pro se invicem Librariorum incuriâ sæpe positæ sunt, ut 22. 32.

30. *συνεργισμός*. Videntur hic quædam lineæ deficere. Neque enim cum sequentibus bene cohererent; neque adhuc distinctionem inter duos istos affectus complevisse videtur. *Ψόγος* &c. inter causas Hystericæ Suffocationis numerari credo.

XXIX,

18. *πολυκίστηρ*. Vocem hanc nusquam invenio. *Πολίκερ*, quantus, significat. *Herodotus*, ἀπο-
λυκίστηρ, *Ionice* pro ἀπολυκίστηρ, *junior*, ponit:
quod et hic legendum credo.

XXXII.

8. ~~नमो~~ ~~विष्णवे~~ ~~नमो~~. An rectè ?

9. *an.* An rectè ?

20. δῆι πῶτος. Videtur, *hēlas*, deficere. Ita loquitur (43, 22.) ἰς *hēlas* πῶτος. & rursus, (89, 25.) Absurde enim πῶτος αἰς αἴριος referatur, *Si caput levi de causā, vel pluribus de causis, doleat*. Id autem vult, licet per aliquot dies continuet dolor, nondum *Κεφαλαίος* vocari, nisi *ἡνὸς ἁεὶν κακὸν* &c.

22. *παύειν*. An *παύειν*, Symptomata nempe. *Παύειν* enim, *magis*, significare nusquam reperio.

XXXIII,

2. *et.* Quidam Codices *is*, H. *is* habet. Spiritum igitur & Accentum immutare haud dubitavi, cum id sensus postulet, & *is* *ipse* nunquam usurpetur pro, *usque ad*.

3. *ἡ ἐπιστὴ μίμνῃ*. Videtur legi debere, *ἀλλ' ἡ ἐπιστὴ μίμνῃ*, vel *μίμνῃ* pro *μίμνῃ*.

4. *pōteris*. Videtur redundare.

8. ἰψὴν ἀγχοῦ παύσαντα ἔχοντες ἄλγος, ὡσπερὶ παρὰ
παρὰ τὸν ἔλκον. Tendinum quid sit sudor, ex-
plicitur haud facili est. Legendum puto, ἰψὴν
ἀγχοῦ παύσαντα ἔχοντες ἄλγος, ὡσπερὶ παρὰ
παρὰ τὸν ἔλκον. Ita quoque hæc reddidi. Nervos
maiores Cervicis *Cælius* à Græcis *Tέννινος* vo-
cari scribit: (Ac Morb. L. 3. c. 3.) qui tamen
Tέννινος potius appellari debent, & in do-
lore Capitis non raro & ipsi afficiuntur. *Cæ-
lius* inquit in Cephalæ, (Morb. Chronic. L. 1.
c. 1.) Occupat (dolor) occipitium atque colla-

23. *ἰσχυρισμός*. Vox hæc nusquam reperitur; neque *κωλυσις* quippiam hic sensus congrui significat. An, *ἰσχυρισμός*, vel *ἰσχυρισμός*? nam *κωλυσις* & *κωλυσις* idem significant. V. Steph. Thes. Græc. *Κωλυσις* autem ab *Εροτιανό* exponitur, *ταπεινότης*, quod hic quidem sensus optimi est. Vid. quæ de hac voce dicta sunt in Notis ad 73. 15.

XXXIV,

၃. ဘာ. အဘယ်တော့?

26. *ἂν ἰσχυρὸν παύειν.* Hæc ita reddidi, neque
etate procedente quicquam mitigantur: quem
sensum in his verbis solum invenio, eumque
dariter sanè ex Græcis expressum. Malim,
pro ἰσχυρὸν, legere, ἰσχυρὸν, colloquia, consortia,
ἡμέρας, ἂν ἰσχυρὸν παύειν hominum colloquia
defugientes, &c. quando iis interfluit, morosi;
scilicet, nec visu faciles, nec dictu affabiles.
Maniacos descibens, inquit, οὐρανὸν ὁρῶντες i

ἱερὰν, σφίσι δὲ τῶν τε ἱερῶν τε (38. 32.) καὶ τῶν
μῦθων ἀποσταλῶν (85. 13.)

XXXV,

22. *Suprafin.* Malim, à *sequi.* *Craffus* vertit, *animi angorem.* In hoc enim differre ait *Maniacos* à *Melancholicis*, quod *Maniacorum* nonnulli vehementer iracundi sint, nonnulli risu ac lætitiâ perpetuâ occupentur, (uti etiam eorum genera eleganter describit in proximo Capite: *Melancholicorum* verò mens perenni tristitiâ umbretur; & sicuti eorum mæror in lætitiâ transeat, in furorem illos agi, & *Maniacos* appellari debere. *H. 3. §. 2. ad. p. 2.* &c. (26.) Dixerat etiam antea *Melancholiam* sibi *Manie* principium ac partem videri.

30. Μιλιχολέστην. Απ. Μιλιχολέστην vs Μιλιχολέστη ?

31. *apertum*. Melius forsan *apertum*, ut H. V.

μεγίστην & *ἰσχυρίαν*. *Craſſus* vertit, *excan-*
deſcentiæ delirium. Videtur legiſſe, *μεγίστην*
& *ἰσχυρίαν*. Monet etiam pro, *excandeſcentiæ*,
legendum, *triftitiæ*: unde in alio Exemplari,
ἀπορίας inveniriſſe putandum eſt.

XXXVI.

5. τὰς αὐτὰς ἐπὶ αὐτῶν, ἐπὶ ἐν αὐτῶν. Cum αὐτῶν
idem significet quod, ἐπὶ ἐν αὐτῶν, malim
istam itaſſe voces ex hoc loco auferre, & poſt
ἐν αὐτῶν legere in eadem lineā. Ita (34. 14.) ἐν
αὐτῶν ἐν ἐν αὐτῶν, ἀλλοιούμην ἢ αὐτῶν.

Τικαρεῖον. Ἀπὸ Τικαρεῖα?

6. *Μαυροζελαις ἀρχή*. Videntur hæc duæ voces ex Margine delumtæ, ubi eas aliquis ascripserat ut notaret hic inveniri *Melancholeia inscriptientis* signa: quod submonuerat *Arctæus* dicens, *Τυροκομει* vel (*Τυροκομία*) *ᾗ ἔρ' ἐκ ἀστυα*. Ita etiam (77. 37.) *Ἀράβ' ἰδὲν ἰσὺν τυροκομ' ἰδὲν ἰ' ἀρχῇ τῆς νέου μίση*. Vel fortasse transposita sunt, & legendum, *Τυροκομία ᾗ ἔρ' ἐκ ἀστυα, Μαυροζελαις ἀρχή*.

to. *salvo* *si* *vergetur* *effluens* *in* *unum* *de* *exord.* Scelus ex
his verbis facile elici potest, tamen *non* *est* *non*
sanam esse Lectionem fuscipor. *Crassus* *ver-*
tit, *Quotquot* *enim* *ad* *naturali* *statu* *valde* *alie-*
nus *sunt,* *ea* *non* *propterea* *hinc* *malo* *insunt,*
sed *per* *quietem* *sepe* *offerunt.* Videtur plura,
non tamen saniora legisse.

20. *Crassus* inquit *legem*, quid sint, nescio.
Crassus monet legendum, affectui: quare, m.
347, in quodam Codice reperit; quod tamen
sensum haud illustrat.

22. *ſis* iſe *aiſis* *ſiſyſis*. Comparatio certe longè
petita. Crediderim pro iſe & *ſiſyſis* legendum
iſiſyſyſis, & mendum quoque aliud ſubefſe. G.
legit *ſiſyſis*. Ita (19. 11.) *ſiſyſyſis* *iſis*, *iſiſyſis*
iſiſyſis. & (67. 22.) *ſiſyſis* *ſiſyſis* *iſis* *iſis*, *iſiſyſis*

26. 5. Redundat, puto.

XXXVII,

33. *Αἱ δὲ ἀρχαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ἄρσεν ἐκείνους.* Malim
hæc ita legere, *Αἱ δὲ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν, αἱ δὲ ἄρσεν*
ἐκείνους. *Atius*, qui multa ex *Arcteo* de Ma-
nia exscribit, hæc ita exprimit, *ἀρχαὶ δὲ τῶν πύ-
λων — καὶ αἱ τὰς πυλῶνας ἐκείνους ἐκείνους* διὰ τὴν
καὶ *μακρὰν* ἰστορίαν *μακρὰν*. *ἡ δὲ ἄρσεν* τὸ *ἐκείνους*.

6. ἀγνίζεις, Legendum ἀγνίεις, ut cō. 28.

3. *ἀλλοθεν ἰκάνοντες*. Verba paucula hic ad explendam sententiam deficere videntur, qualia in Versione addidi. Paulus (L. 3. c. 14.) ait Melancholichorum, *οὐκ ἔστιν αὐτοῖς οὐδὲν ἰσχυρὸν, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς οὐδὲν ἰσχυρὸν*.

XXIX.

♫. Legendum : ♫

. ἀλλὰ. Malim, ὅμως. Neque enim de ullo Sen-
su antea locutus est.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES

15. ἀνάδν. Malim ἀνάδν. quæ vox Hippocratica à Galeno & Erotiano ἀνάδν. ἀπορρ. exponitur. Etenim, quibus modis afficiatur Crux hoc, Ἀνάδν ab Hippocrate dictum, explanat: περὶ δὲ scilicet id sensu carere indicat, ἀγνῶν μοῦν, ἀνάδν autem nutrimento quoque destitui ac minui & tabescere; quæ sanè omnia in Crure vehementi Paralysis resolutio eveniunt. Hippocrates, (Lib. De Artic. 823. 2.) quibus os femoris luxatum est, inquit, ἀγνῶν περὶ τὰ πόδια ἔχ' ἀνάδν ἐπὶ τὸ σκέλερ γίνετα. In imo Versionis Latine notavi, Ἀνάδν περὶ σκέλερ, quod ex Hippocrate citat Aretæus reperiri Epidem. L. 3. à Duretò (Com. in Coac.) deceptus, qui id illic legi monet haud verè; pro comperto enim habeo verba hæc in isto Libro haud legi; neque sanè, post longam & frequentem conquisitionem, Ἀπόδν σκέλερ apud hunc Authorem ullibi deprehendo. Paulus etiam in Capite de Apoplexiâ (L. 3. c. 18.) eadem ex Hippocrate proferit, quæ γὰρ ἰσπαράδν, Ἀπόδν αὐτὸ τὸ σκέλερ ἵσπαρ.
24. ἔ ἰδν ἔ ἰδν ἔστειτα. Malim, ἔ ἰδν ἔ ἰδν, ἔ ἔστειτα, vel per se singula, vel simul omnia.
29. ἰδν τόν. Quid hæ voces hic significant, divinare nequeo. An ἰδνόμενα, vel aliquid simile?
32. κείν. Legendum puto, χείν.
- XL.
6. περὶ τὰν. Vox hæc pro, περὶ τὰν, incuriâ huc irrepsit.
13. τὰν. Malim, τὰν, scilicet τὴν.
14. σενδν. Malim σενδν, ut 17. 34.
23. ἰδν ἔστειτα ἰδν ἔστειτα. Non dubito, quin insigne mendum his verbis insit; ea saltem non intelligo.
- τὸ μέλας βραχέστερ ἰσπάρ. Forlan, pro ἰσπάρ, ἰδν legendum. Hippocrates (Lib. de Artic. 821.) hæc habet. Οἱ δ' ἔστειτα τὸ ἰδν ἰδν ἔστειτα ἰδν, σενδν τὸ μὲν τὸ ἰδν ἔστειτα ἰδν ἔστειτα ἰδν: τὸ τὸ ἰδν ἔστειτα τὸ μὲν ἰδν, ἔστειτα τὸ ἰδν ἔστειτα.
- XLI.
17. ἔ ἰδν τὸ σέμα ἔστειτα τὰνδν, ἔστειτα ἔ πύπγο. Malim hæc ita legere & interpungere, ἔ ἰδν τὸ σέμα ἔστειτα, ἔστειτα ἔστειτα ἔ πύπγο.
22. ἰδν τὰ σπαρ. Nominativo præponi debet Articulus, quod hic est ἰδν; pars enim ista faciei quæ sana est, intenditur, & decolor est, & oculum habet altero ampliorem: ed quidd altera pars quæ convulsionem patitur & contrahitur hanc quidem vehementer intendit, non tamen mali quicquam ei communicat. Legendum ergo, τὰ ἰδν σπαρ.
30. ἰδν. Crassus male legerat, ἰδν. Nam, ἐκ τὴν αὐτὴν αὐτὴν, vertit.
- XLII.
6. ἰδν. An non melius, ἰδν? molestia scilicet, imbecillitas, & colligatio manifestum faciunt febrem non definire interdii, licet eo tempore desiteat. Ita (62. 10.) ἰδν ἔστειτα, & (71. 27.) ἰδν ἔστειτα.
28. ἰδν ἔστειτα. Hæc mendosa esse opinor.
31. τὰν. Num redè?
36. ἰδν ἔστειτα. in rhombi figuram. Figura hæc nullo modo Ofium istorum figuræ similis est. Collæ enim omnes ex Ofse uno atque incurvo consistant, ejus circumferentia convexa ad exteriorem partem spectat: adeoque linea quæ Collæ cufusf vertices, per superficiem ejus externam ducta, conjungit, una, atque eadem curva & convexa est. Illas itaque similitudine

nullo modo referunt *Figuræ Planæ, Rhombus* & *Rhomboides* dictæ; cum earum utraque, utpote *Parallelogramma*, conflit ex *Angulis* quatuor atque totidem *rectis lineis*. Idem de *Figuris Solidis, Rhombo & Rhomboides*, dicendum. Nam cum hic pariter atque ille describatur ex *Figuræ Planæ* eodem nomine appellatæ convolutione circa alteram ex *Lineis* suis Diagonalibus manentem immobilem, liquet etiam omnem undique horum Corporum *superficiem* describi à duabus *Rectis Lineis* quarum vertices connectunt; *Angulum* autem ipsæ simul in *Superficie* constituunt. Legendum credo, *ῥωμβοῖς*, aut *ῥωμβοῖς*, recitari. *Cyrinthus* enim apud *Ionas* significare inquit *Pinus*, τὸ ἵστυν ῥόμβος ἔστιν ὁ καὶ ῥόμβος λέγεται. Et *Erotianus*, *ῥωμβοῖς*, ἀπὸ τῆς γωνίας καὶ τῆς αὐτῆς ἐκείνου. Verbum certe illud ex *Hippocrate* petitum est, (Lib. de Artic. 810.) *καμπυλωτάς δὲ πνεύμαι ἀνθρώπου εἰσι, ῥωμβοῖς τετυπν.* Sed legendum illic etiam, *ῥωμβοῖς* vel *ῥωμβοῖς*, vel etiam *ῥωμβοῖς*. Nam uti norat doctissimus *Fœsius* in hunc locum, *ῥόμβος* item quod *ῥόμβος* aut *ῥόμβος*, significat, atque ita id usurpat *Galenus* (Com. 3. in Lib. καὶ ἰσχυρ.) Hanc etiam sententiam spectat *Erotianus* in *Vocum Hippocraticarum Collectione*; locus autem perquam vitiosus est, uti innuit *Fœsius*, (Com. in Lib. de Artic.) & sic legendum monet, *ῥωμβοῖς*, καμπυλωτάς *ῥόμβος* καὶ τῆς γωνίας τῆς αὐτῆς λέγεται. καὶ τῆς αὐτῆς πνεύμαι ἀνθρώπου εἰσι, ῥωμβοῖς τετυπν, τῶν τῶν πνεύματι, ὅτι τὸ κατὰ τὸ πνεύματι, καὶ τὸ πνεύματι. Rursus *Hippocrates*, (in *Mochlic* 842.) *πνεύμαι δὲ καὶ τὰς ἀρτηρίας τὸ πνεύματι, τοῦτο, ἀσπασματικόν, ἀπὸ αὐτῶν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνου καὶ καὶ τὸ σπασματικόν, καὶ τὸ πνεύματι καὶ μαλακόν καὶ ἀσπασματικόν, εἰς τὸν ῥωμβοῖς τῶν ῥωμβοῖς.* Similis hic error ac apud *Aretæum. Galenus* (Exeg. *Hippoc.*) *ῥωμβοῖς*, *καμπυρ.* exponit. Sed Liberiorum hæc errata fuisse credendum est; veramque lectionem, sive *ῥωμβοῖς*, sive *ῥωμβοῖς*, quarum utramque vocem *Ionicam* esse antea demonstratum est; in earum verò locum, cum valde inusitata & antiquæ sint, *ῥωμβοῖς*, voculum communem neque sono abissimilem, irrepsisse minimè mirum est.

37. ἵατρον ἱατρῶν. Videtur Glossēma in sequentem vocem ἱατρον. Hippocrates ait, (Lib. de Artic. 787.) αἰδοῦν γὰρ αἰδοῦν μάλιστα ἱατρον παύσαι, ubi Galenus ἱατρον vocari scribit, τὸς ἱατροὺς καὶ σεσημασμένους ἱατρον.

XLIII,

30. *παχυνται* δ *ἰσχυρὰ ἀνὰ δὴ* &c. Ita lego, nullā mutatā literā, cum Codices omnes habeant *παχυνται* δ *ἰσχυρὰ ἀνὰ δὴ* &c. Etenim *ἀνὰ δὴ*, voces Authori huic frequentissimæ in sententiæ initio semper usurpantur, ut 42. 15. δ *ἰσχυρὰ* autem ut claritas sententiæ constet, pene necessaria sunt. In Var. Lect. (10. 12.) ubi Codex unus, δ *ἰσχυρὰ*, habet, in alio, δ *ἰσχυρὰ*, repetitas.

32. *φάνηται ἡμῶν* &c. Hæc quidem prorsus haud intelligo.

XLIV,

8. *χρῶς ζαφεινός*. Ita lego ex M. cum Codices *χρῶς ζαφεινός* habeant. *Purulentis enim color semper luridus*. *ζαφεινός* autem, *floridum colorem*, significat, ut (29. 6.) *ἡ χρῶς ζαφεινός, ἡ ποσειδάωνος μύδαρ*. At (76. 20.) *μύδαρ, ζαφεινός πάλιν χρῶς*.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

10. μίσην ἢ ῥ. Malim μίστην εἶναι, quoad remiserit; μίστη enim, quoad, non, quamdiu, significat.
14. ἀπορροήσας βλάται. Ita lego, licet Codices Graeci, ἀπορροήσας habeant; quoniam Crassus, inter pocas eas, quas Libro suo subiicit, Varias Lectiones, ex suis legi debere dicit, intentione violenta; quae quidem, cum pus ex pulmone fertur, non potest abesse. Abscessus autem violentus incongrue dicitur. Variarum istarum Lectionum mentionem non facio, nisi quid occurrat à Graecis nostris MSS. discrepens, quod quidem petrarò accidit.
25. ἡ ἀνομήσιον. ἢ supervacaneum videtur.
26. ἀνομήσιον. Melius fortasse, ἀνομήσιον.
- XLV,
17. τὴ μίση. Num rectè?
23. βερύχην. Legendum βερύχην. Rufus inquit, τὰς βερύχης ἀρτείας καλάντας βερύχει, αὐτὸς δ' ἐστὶ τὸ πάλγμα ἀπορροήσας βερύχης.
- XLVI,
18. περισπασί. Legendum, περισπασί.
27. αὐτὸ βλάται. Quoniam modo afficiuntur in statu aliquo aëris Asthmatici, minimè jam agit. Malim itaque legere, αὐτὸ ἀμείνει ὅτι ἔστι ἐκ τοῦ αἵματος, ὡς τὸ αἷμα μίση χειρόθυνη, ἐδὲ quoddam aëris valde indigeant, os etiam apertum, ut ejus ita quamplurimum attrahere possint. Aëtius de Astmaticis inquit, τὸ βὺ περισπασίον αὐτοῖς ἰδιότης ἐστίν, ἡ ἐστὶ τὴν χεῖρα ἢ ἀναπνεύει.
- XLVII,
1. μικροτέρα. Codices Graeci omnes habent μικροτέρα. Crassus autem indicat, pro longiore, legi, minore. Neque dubitari potest, quin, quo minor sit in Asthma Tussis, eo melius cum aegro agatur.
2. τὴ πύλη G. H. τὴ πύλη V. Melius, τὴ πύλη ὑπὸ.
6. αὐτόν. Legendum, αὐτόν.
13. αἱρεθὲν ὄν. Melius, eis χρόνον, in tempus aliquod. Neque enim turpitudo in hoc affectu nulla est. αὐτὸ δ' ἐστὶ χρόνον ὑπερβόητος (79. 31.) διαρκέσει ὃ ἐστὶν χρόνος πάλιν, αὐτὸ δ' ἐστὶν κατὰ πολλοὺς (59. 28.)
16. οὗτοι βερύχην ἔχουσιν. Haec sana esse nequeunt.
20. οὐράσιον. Malim, οὐράσιον. Ite Plutarchi Pulmonium obnoxu dicuntur, οὐράσιον τὸν θώρακα (43. 8.) Certè de Pulmonum vitiiis, nulli magis immunes, quàm quibus Thorax latus & quadratus obigit; nulli contra iis magis opportuni, quam quibus is arctus, compressus, contortusque est. Pneumode autem affectus Thoracem, neque contortum neque Ulceratum esse dicit, licet rarior atque arctior sit; ideoque non acutus valde morbus existit, sed eis χρόνον ἀνομήσιον. Quid quod haud infrequenter eveniat, ut quibus pedtus acutum est, ii quoque gibbi sint; & ergo hos alterà malæ illius conformationis parte affici, alterà carere innuit.
28. Αἰεὶδ. Malim εἰδὲ Αἰεὶδ.
- XLVIII,
2. ἐξ ὧν. Redundare videntur.
8. ὕλη. Melius ὕληται.
- ἤτα. Melius ἤταται. V. 23. Ubi melius etiam ἤταται pro ἤτα.
9. ξυάπιλα. An ξυάπιλα?
10. ἀκριθὲν ὄν. An ἀκριθὲν ὄν, vel ἀκριθὲν ὄν, vel eodem casu ponatur quo καλάντα.
- ἀκριθὲν. Malim, ἀκριθὲν, ut 52. 10, 27. Vid. etiam Not. in 51. 13.
17. μέγιστον εἶδος. Quiddam hic, opinor, deest.
28. κακώδης. Certè legendum, ἡ κακώδης. Pus enim in Abscessu malè olere malum perpetuò
- fignum. Πύλη, 3. αὐτὸ ἐστὶν τοῦ αἵματος, ὡς καλάντα. καλάντα τὰ κατὰ τὴν δὲ ἑλκήν (63. 22.) Αἰεὶδ δ' ἐστὶ τὸν αἵματος, ὡς καλάντα πύληται, ἀκριθὲν, ὡς, περικαλάντα. (44. 26.) Vid. etiam 49. 2.
29. ἀκρίθην. Malim ἀκρίθην, ut 69. 21. Voce ἀκρίθην utitur Hippocrates, sed sensu longè ab hoc diverso. V. Fides Oeconomi. Αἰεὶδ, frequens apud Aretaeum & Hippocratem vox; à qua ἀκρίθην & ἀκρίθην & ἀκρίθην format Hippocrates, quæ Galenus & Erotianus ὁμάζων, δι- κριτύος, exponunt; Aretaeus ἀκρίθην ab ἐ- derivat, ambo ἀκρίθην.
- XLIX,
2. γὰρ ἐπεὶ. Nihil frequentius est quàm ut particula à Scribis negligentibus pro se mutuo ponantur, uti γὰρ & ὅ pro se invicem, Var. Lect. 23. 16. γὰρ autem hic pro ὅ unum posuisse credo alterum, γ, loco δ; quare δις hic legere velim.
5. ἀπειρὸν &c. Hac vitia esse satis constat; sensum tamen verum elucisse mihi videor in Versione,
26. ἐμπνέει, G. ἐμπνέει. H. Nullo sensu, immodè satis commode legi potest. Tumor exstat major ipsâ Lienis superficie apparens.
20. πύλη. Legendum, πύλη.
- L,
5. ἐπαρκοῦν. Annon melius ἀνεπαρκοῦν?
15. μέλας. Legendum μέλας.
29. πατία. Legendum, πατία; ut apud Hippocratem, (De Aer. Loc. & Aq. 283. 38.) ὡς καλάντα μὴ ἐστὶν ἰδιότης, καὶ σπέρμα, καὶ λευκία, ταῦτα ἀνάγκη τὸ μὲν εἶναι τὸν θώρακα ἐκ πατίας — τὸν δ' ὀφθαλμοῦ, Σπέρμα δ' αὐτὸ μετὰ τὸν ὄφθαλμον.
- LI,
6. ἡμῶν. An rectè?
- τὸ ἐστὶν ἡμῶν. Τερψ, pro τὸ, legendum puto. Ἡ ἐστὶν ὁμαλότητα τὸ ἥπαρ τὸν ὄφθαλμον περιβάλλει, τὸν δ' ἰδίαν ἡπατίαν στένει (51. 23.) & (53. 30.) ὁμαλὸς δ' ἐστὶν ἀντιστάς τὸ ἀκρίθην, ἡπατίαν γὰρ τερψὶς ἡ ἐστὶν ἀντιστάς.
13. λευκοχρῆς. Malim, λευκοχρῆς, color ex albo viridique permixtus. Crassus monet, (in Var. Lect.) legendum, album cum viridi mixtum. Statim etiam subiicit, in Negro liero colorem esse μαλὰ γλυκύν. Vid. 52. 10, 26, 27.
23. ὁμαλότητα τερψί. Substantiva foeminini generis cum Adjectivo non raro copulantur, ut hic: ut χρῆσις γένος (33. 25.) καὶ ὁμαλότητα (42. 25.) quod & apud Poetas & Hippocratem non infrequens. Id subnotare volui, ne fortasse mendata putarentur.
- LII,
10. Τὸν δὲ μίσην ἢ αἰτήν. εἶδος δ' ἐστὶν χρόνος ἐστὶν αἰτή. Haec ita legi fortasse debent, Τὸν δὲ μίσην, εἶδος δ' ἐστὶν χρόνος ἐστὶν αἰτή. Ex Margine alterum ἢ αἰτή de sumtum credo, ubi notabatur in hoc loco reperiri diversas Icteri causas. Sequetur mox, Αἰεὶδ δ' ἐστὶν ἀκρίθην ἐστὶν αἰτή, simili & congruo dicendi modo.
- LIII,
1. εἶδος αἰτή. Sensus hic restitutionem, in loco plane desperato, Harleyno Codici debemus, cum antea legeretur εἶδος αἰτή.
10. νύστη. Malim, ἐκ νύστη.
18. γάλακτος. An, γάλακτος?
21. αἰματι γένος, ἐστὶν πᾶσι ἔργον φύσεως. Malim, ἐστὶν πᾶσι ἔργον φύσεως, αἰματι γένος. Saepè accidit, ut cùm omiffum aliquid in Margine ascribatur, qui ex isto Exemplari aliud exscribit, id loco non solum restituat.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

22. ನೆ ಆಳವಿಲ್ಲ. An rectè?

LIV.

I. Εἴτι &c. Hæc profectò non intelligo.

6. *puera*. Ita legendum, non *puera*. *Craffius*, *partes*, vertit.

22. *ἀσυνήτης*. Sine hinc voce sensus optimè constat, cum eà nullus est. Hanc ex Margine defunctam credò cum illic ad notandum posita est. *ἀσυνήτης* interdum *ἀδυν* vocari, suprà (19.)

LVL

8. ἀλλοι. Legendum, ἀλλήλοισι, ut (38. 7.) ἄλλοι
 ἢ ἀλλήλοισι ἑωπυισμένοι, & rursus (60. 6.)

12. ἀλλήλους. Legendum ἀλλήματα, ut (20. 31.) ἀλλήματα in σωμαίχῳ. Etenim ἀλλομαι nihil nisi, *fallere*, significat.

18. *ἰσχυρῶς*. Certe, *ἀσχυρῶς*. Proprium enim Tympanizē est, ut humore careat; & (57. 13.) *ἢ ἐς ἀνίχνυον ἐν ὅσῳ σφίγγεται τὸ πνεῦμα*, *Aschitas* dicitur Tympanizē fit.

19. *Δαίς πρὸς Τωμαίην.* Ἀν δαίς ἔπρε Τόμασαν. Ita (57. 10.) *ἐν γὰρ πατήρ τῃ χειρὶ, τὸ δαίρειον δαίρει.* *Δαίς.*

30. δ prius H. δ prius G. V. Hac lectione sensum optime huc loco restitui liquet.

LVII,

4. ἐστὶν ἀόριστος. Certe, ἐστὶν ἀσκήσιμος, legi debet.

21. τίς ἀπὸ αὐτῶν ἔστι. Ἄν τις καὶ ἀπαμύνηται, ἢ ἀπὸ αὐτῶν ἔστι, ἢ ἐκ ἀμφοτέρων;

24. *ἐπιπλάω*. Græci Codices *ἐπιπλάω*, omnes habent. Sed cum *Crassus*, *superficiem*, reddat, *ἐπιπλάω*, utpote genuinam lectionem, reponere haud dubitavi.

30. *υδροπικῶν*. Certè, *ὑδροπικῶν* legendum. Hydriopicon quilibet intuetur, *υδροπικῶν* vix dixerit, sed potius *αἱματικῶν* *ἰσθῆν*. (56. 4) Hoc vult, venas iis in faciei superficie exaltare, uti in Cachecticis, qui ab Hydrope, ipsi non longè abfunt: (54. 19.) *παῖς* *ἰν* *τῷ* *καρπῷ* *ἰσθῆν*, *αἱματικῶν* *τῷ* *πρὸς* *αὐτῷ* *ἔ* *ὅτι* *τῷ* *καρπῷ* *πάλιν* *μικρὸν* *θινῶν*.

34. Οὐκ ἔστιν. Haud rectè hæc se habere existimo.

LVIII

8. *incens.* An *incens*? ut 70. 14.

13. *κατά*. An recte?

15. $\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\gamma\alpha\tau\epsilon$. An $\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\gamma\alpha\tau\epsilon$, *rapture*? Syntaxis, ut nunc est, parum congrua.

25. ἐμπόλιον. Ἀπ' ἐμπόλιον εἶσι?

27. *distans*. An *distans*, ut prius *exhians*?

31. *ἀέγω*. Post hanc vocem, vox *ἴγω*, ut opinor, deest.

32. *செஞ்செ. Melius, வீழ்செ.*

LIX.

7. ἀπὸ τοῦ. An ἀπὸ τοῦ ab ἀπὸ τοῦ? ἀπὸ τοῦ ab ἀπὸ τοῦ
 alio sensu invenitur 129. 37. Sed ἀπὸ τοῦ ὅτι
 legitur 69. 15.

9. τὰς δὲ ἰσχυρίας πῶς καὶ ὅπως αἰσθάνεται καὶ διίσταται.
Malim τὰς δὲ ἰσχυρίας πῶς καὶ ὅπως αἰσθάνεται καὶ
διίσταται. *Galenus* inquit (Com. in Hip. Lib. de
Artic.) τῇ συνῇ (συν) ἡγεῖται, ὅπως αὐτοῖσι βελόνῃ
τὴν λεγόμενον. *Aetius*, (34. 15.) Ἐκείνῃ μάλιστα
διίσταται. πῶς καὶ διίσταται ἡ νόσος.

13. τὴ δὲ ἀπαρχῇ &c. Hæc ex *Aræto* citat *Atius* (Tet. 3. Serm. 3, c. 1.) Ἀρχὴν δὲ ἀπαρχὴν καὶ πρῶτην, τὴ ἀπαρχῇ αὐτῆς ἑξῆς ἀπαρχὴν ἀποφῶντος καὶ οὗτοι καὶ ἀποφῶσι, καὶ οἱ μακρὴν ἀποφῶσι. καὶ ἐν ταύτῃ, πρῶτην δὲ καὶ ἀποφῶντος αὐτῆς ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ μακρὴν ἑξῆς ἀποφῶσι καὶ οὗτοι ἀποφῶντος ἀποφῶντος, ἑξῆς, ἑξῆς. Εἰ δὲ ἐν πολλῇ ἀποφῶντος, (ἑξῆς δὲ οὗτοι πολλῇ ἀποφῶντος) ὁ μακρὸς ἀποφῶντος ἐν τῇ ἀπαρχῇ, τὸ ἐκπαρῆς ἀποφῶντος, καὶ αἱ ἑξῆς ἐν τῇ ἀποφῶντος, ἑξῆς δὲ τῇ πᾶσι ἑξῆς, καὶ ταύτης τῇ

σώματα γίνονται διπλά. Ἄλλοι δ' ἐκ (χ. ἔχ.) ἐξέσωσαν.
ἐκ τῆς ἑλλὰς τῶ παλαιῶν ἀποστόλου. τῶν ἀποστόλων μὲν
τὸ πᾶν, πλημμελῶς δ' ἐστὶν ἐκ τῶν ἐκείνων τὸ κείμενον
τὸ καὶ αὐτὸ, ὅθεν ἡ ἀποστολὴ ἀφ' αὐτοῦ. Vid. quæ ad imago
in Verhione hujus Capitis. Paginarum Paginarum annotata
sunt. Græca hæc ἐστὶ MS. in *Luparica Galliarum*
Regis Bibliotheca exscripta sunt. Est etiam
alius in *Bibliotheca* nostrâ *Bodleiana* perquam
recens, qui Caput hoc de Diabete, inter pau-
ca alia *Assii* scripta continet. In quibus à
Regio Codice variat, apponere non pigebit,
quoniam ad *Aretæi* verba proprius accedunt.
ἐκ τῶν ἐκ R. defunt B. ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν R.
περὶ τῶν ἐκ τῶν B. ἀποστόλων αὐτῶν ἡ ἀποστολὴ
ἐστὶν ταχὺ B. περὶ τῶν ἐκ τῶν R. περὶ τῶν ἐκ τῶν B. ἐκ
τῶν ἡμῶν αὐτῶν R. ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἡμῶν αὐτῶν R.
ἀποστόλων R. ἀποστόλων B. ἐκ τῶν ἐκ τῶν R. ἐκ τῶν B.
ἐκ τῶν R. ἀποστόλων B. ἀποστόλων R. ἀποστόλων
τὸ ἐκ τῶν R. πλημμελῶς δ' ἐστὶν ἐκ τῶν B. ἐκ τῶν ἐκ τῶν
κείμενον ἐκ τῶν αὐτῶν R. περὶ τῶν ἐκ τῶν (sic) B.

20. πρῶτον. Ἀν πρῶτον?

27. *Διαιτης ιατρ.* Codices omnes habent *Διαιτησιον*, & *Craffas* vertit, quasi pertransuentem dixeris, monstrum hoc verbi à *Διαιτης* formatum putans. Si separatim legas, *Διαιτης ιατρ.* nulla restat difficultas; *Διαιτης* enim *Syphonem* perinde ac morbum *Diabetem* significat; illicque hic non absurdè comparatur, cum humor per aegroti corpus eadem ferè celeritate ac per instrumentum illud perfluat. *Etius* morbum hunc *Syphonem* à fusorii Instrumenti similitudine appellatum dicit. *Syphon* autem Græcè *Διαιτης* dicitur. Vid. *Stephani* Thes. Græc.

LX.

3. *ἰστορ. ἀντ.* Codices quidem omnes habent, *ἰστορ. ἀντ.* Sed cum minimè Dubium sit, quin prior Lectio tantum vera esse possit, condonabunt mihi spero Lectores, quòd in Textum incurià meà (siquidem vel hujusmodi Lectiones sine autoritate illic admittere non destinaveram) irrepserit.

18. *ἰσχυρισμός*, Ferri fanè potest hæc vox, cùm *ἰσθμὸς* similis sit quodammodo pars quâ Re-
num pelvis Uteretibus annectitur. Sed cùm
sequatur, *ἰς τὴν αὐτὴν ἀνδρῶν*, malim, *ἰσχυρι-
σμός, cribriformes*. Ita Rufus, (De Appel.
Part. Corp. Hum. 47.) καὶ τὸ ἰσχυρὸν (Νόσος)
ὡς οὗτος ἔχειται ἐκαστοῦ μέρους *ἰσχυρισμός*, ἀπ' οὗ καὶ
ἐκ τῆς αὐτῆς λέξεως τὰς κύστεας συνάπτειται. Legitur
(129. 3.) *ἰσχυρισμός*, ubi fane dubio *ἰσχυρισμός* legi
debet, liquidem de Offe *Εἰσμοεῖδε* sive *Cri-
briformi*, agitur.

21. *πῆδA*. Vox hæc inter scribendum, cum eam
veram esse constaret, Textui inserta est, licet
Codices omnes habeant *πῆδA*.

LXI,

2. $\pi\chi\iota\sigma$ si. Ad explendum sensum, *intra*, etiam hic legi debere videtur.

5. Οὐρίαισι, Certè *ἄνισι*, legendum. Etenim per Urinetes quidem, sed cum Urinâ, fluunt arenulæ.

9. ἀνέλκυσσι. Legendum puto, ἀνέλκυσσι, tortuosis, ab ἀνέλκυσσι formatum. Ita ἀνέλκυσσι 129. 28. & 150. 25. sensu quidem diverso; quæ tamen apud *Ῥηφοκράτην* pro intestinorum *τὸν σπένδα* usurpatur: *σπένδα ἡ ἀνέλκυσσις καὶ ὁ σπένδα* (1086.) *Ἀνέλκυσσι* ab *Ἀνέλκω* (135. 10.) non *tortuosa*, significat; ubi ab ἀνέλκω privativo & ἐλκω compositur.

14. Αἰδῶ ἰσχυροτέρως ἔγωγε ἡμετέρας. Quid ἔγωγε ἡμετέρας, vel, ut *Crassus* vertit, *communi simul violento*, significet, neminem credo intelligere.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

- Haud dubito quin *Arctæus* scripserit, *ξὺ πύρ* *βύρ*. Nam, in Curatione Calculi, (121. 31.) inquit, *κρίνα γὰρ ὁπότερ' ὅτ' Αἰδὸν ἔσ' ἐπὶ τῷ Κίον ἰδούσιν*.
16. *φουδύς*. Melius fortasse cum *ἰνέξας* jungenda hæc vox est; & priores *φου* ex intelligende quæ per *καί* *ἔξω* transeunt.
20. *πύραγμα*. Malim *πύραγμα*, ut (121. 3.) *πύραγμα γὰρ ἔστι Νεφρῶν καὶ τῶν περιμενέων ὅτ' ἔστιν ἡ διακρίσις*.
26. *παχία*. Codices omnes, *πάδια*, perperam legunt. Sed cum *Crassus* vocem hanc, *crassas materias* reddat, *παχία* reposui.
30. *Μητρίτης*. An, *μητρίτης δ'* LXII.
1. *ὅτ' ἔστι*. Redundare videtur.
21. *Αἰδὸν μέγας δ', ἀσφαλὲς δ'*. Absurdè sanè dicere videtur, Calculum magnum quidem, verum insanabilem: quasi, quo major esset Calculus, eo facilius interdum esset curatio. Equidem vocem aliquam intercidisse credo, & sic, vel aliquid eodem sensu, ab Authore scriptum. *Εκτὸς δ', ἢ Αποσπῆσαι, ἢ Παραλύσαι, ἢ Αἰδὸν μέγας, χρίνα δ', ἀσφαλὲς δ'*. Ita præcedentibus aptè hæc congruent. V. 60. 24. ubi de Renum Morbis eodem planè locutus est.
- LXIII.
17. *ἢ ξὺ δ' αὖτε*. Abrupta hæc videtur Sententia.
- LXIV.
1. *ἢ ὑγρῶν*. Malim, *δ' ἀφύρον*. Ita (93. 37.) in Paralyfi Vesicæ, ait, *ἢ ὑγρῶν ὅτε δ' ἀφύρον*. Vulgò notum est, in morientibus excrementa per omnes corporis partes exprimi. In Paralyfi vehementi oppressis semen etiam effluit.
11. *ἢ δ'*. An *ἢ δ'*?
12. *ζῶον*. An *ζῶον, fervens*?
29. *ἀδουμία*. An *ἀδουμία*, ut constat Syntaxis?
- LXV.
3. *πύραγμα*. Num rectè?
12. *καματίδης, ἰσχυροτάτης*. An *καματίδης ἰσχυροτάτης* nam quid *ἰσχυροτάτης* per se significare possit, non video.
15. *τὸ Σπυμάχον*. Legendum *τὸ Σπυμάχον*.
23. *ἢ ἀνέχεται*. Legendum *ἢ ἀνέχεται*, ut 65. 1.
29. *μετέωρον τὸ χρίμα*. Malim *μετέωρον τὸ χρίμα*, quæ Phrasis frequentissima est.
35. *κῶφι*. *Crassus* reddit, *stupidus*: verum neque id significat *κῶφι*, neque si significaret, aliquos propter cogitationem stupidos haberi crederem. Commodè legi potest *κῶφι*, taciturni, uti quidem omnes cogitabundi solent esse; idque cum prioribus *ὑγρῶ ἀμύχης, ἀμύχης* optimè convenit. Ubi unus Codex (69. 7.) *κῶφι* habet, alter *κῶφι* representat.
- LXVI.
2. *ἢ δ'*. Codices habent, *ἢ δ'*. *Crassus* autem red- dit, *isse*; rectè proculdubio.
33. *ψυχροτάτης*. Legendum, *ψυχροτάτης*.
- LXVII.
1. *ἀετον*. Legendum *ἀετον, sanctum, imper- mixtum*. Ita, *ἢ δ' γὰρ ἢ δ' ἀετον ἔστι τὸ ζῶον* (109. 18.) *καὶ ἀετον* (23. 32.) *ἀετον* *ἔστι* (24. 2.) *ἀετον, τὸ ἀετον ἔστι γὰρ ἰσχυροτάτης πᾶς τὸ ἀμύχης ἔστι*. (Gal. Exeg.)
7. *κῶφι*. Vox hæc, *cavitatem*, significat: sed hoc sensu vix hoc loco usurpando. An *ἢ δ'*?
10. *διουρτικῶν καὶ διουρτικῶν*. Malim in Dativo casu legere, & venere: *Diurno etiam morbo hic affectus, & Dysenteria, & Lienteria suc- cedit*.
23. *Νεφρί*. Ita, ut H. non, ut G. *Νεφρί*. Etenim ambo Renes æquè Colo consentiunt, quippe cum eadem ambobus subit causa, utriusque scilicet ad Colum adhaesio. Itaque in Renum Calculo Colon quoque tortionibus afficitur; & ut ipse ait, (144. 16.) *ξυμπίπτει ἀλλήλοις Νεφρί τὸ καὶ Κόλον*.
30. *φλέγματι πολλῷ καλλάδισι*. Legendum, *φλέγματι πολλῷ καλλάδισι*.
31. *χρίμα*. Legendum, *ἢ χρίμα*.
- LXVIII.
13. *τὸ μέγας*. Melius proximæ sententiæ vocem hæc junguntur.
30. *τὰ δ'*. Melius separantur, legunturque *τὸ δ'*. LXIX.
3. *μέγας*. An *μέγας*?
22. *ζῶον*. Malim *ζῶον*, ut 73. 12. vel *ζῶον*, ut 50. 20. *ζῶον* in subjunctivo ponitur 36. 15.
24. *ἢ δ'*. Malim *ἢ δ'* legere; & post, *ἰσχυροτάτης*.
- LXX.
2. *σπυμάχον*. Malim *σπυμάχον*. Ita *τὰ ὑγρὰ πάντα γίνονται χρίμα*. *σπυμάχον γὰρ ἔστιν ἡ σπυμάχον* (52. 2.)
7. *χρίμα*. Malim *χρίμα*.
36. *ἐμπερῶν*. Male, credo. Quomodo enim Se- nibus conveniat Hæmorrhagia? Si servari de- bet hæc vox, fortasse eodem sensu, quo *ξὺ δ'*, intelligenda.
- LXXI.
7. *ἀνὰ φλέγαν*. Malim *ἀνὰ φλέγαν*, quæ vox apud *Ar- ctæum* significat *distributionem ciborum post concessionem*; ut (66. 28.) *ἀνὰ γὰρ μοι, ἢ τῆς πύρας μῆτος, ἀλλὰ ἢ ἀνὰ φλέγαν, τὸ μῆτος ἰμῶν*. Mox (l. 12.) inquit, *μῆτος ἢ τῶν ἀνὰ φλέγαν ἀνὰ φλέγαν*.
13. *ὑγρῶν*. Hæc vox, nisi ab *Arctæo* solo com- posita est, an legi debet *μῆτος*, vel *δ'*, *χρίμα*? ut 73. 33.
15. *σπυμάχον*. Ita legendum ex Codice H. sensu aperto & eleganti: cum antea legeretur, *σπυμάχον*, planè nullo. Verbo autem, *ἰσχυρῶν*, & sim- plici & composito, frequenter utitur *Arctæus*; *ἀνὰ φλέγαν ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν* (74. 27.) *ἢ ὑγρῶν ἰσχυρῶν* (119. 30.) *ἰσχυρῶν τὸ καὶ ἢ ἀνὰ φλέγαν* (141. 8.) *τὸ ἀνὰ φλέγαν καὶ ἢ φλέγματι ἰσχυρῶν* (101. 23.) *ἰσχυρῶν καὶ ἢ ἰσχυρῶν ἢ τῶν* (65. 14.)
25. *αὐτῶν*. Legendum, *αὐτῶν*.
29. *ἔστιν ἰσχυρῶν*. Videtur inter hæc duo verba quiddam deficere, cui crassitudinem fluoris comparaverat:
- LXXII.
36. *πῶς καὶ*. Malim, *πῶς*.
- σπυμάχον*. Malim *σπυμάχον*.
- LXXIII.
1. *ἢ δ'*. An rectè?
15. *καυκαλῶν*. Vocem hanc nusquam invenio. Proculdubio legendum *καυκαλῶν, Uterum in- versum habentes, partesque ejus confusas ac turbatas*. Vox hæc apud *Hippocratem* occur- rit (De Morb. Mul. l. 1. 610. 38.) *ἢ δ' αἰ μῆ- τος φλέγματι ἰσχυρῶν, τὸ δὲ μῆτος σπυμάχον ἰσχυρῶν, καὶ φλέγματι ἰσχυρῶν, ἢ δ' ἔστι αἰμα καὶ φλέγματι, ἢ δὲ αἰμα ἀνὰ φλέγαν, ἢ δὲ φλέγματι ἰσχυρῶν*. *Etiannus* autem ex hoc loco exponit, *καυκαλῶν, τῶν δὲ φλέγαν*. *Suidas* au- tem, *καυκαλῶν, τῶν δὲ φλέγαν, καὶ φλέγματι, τῶν δὲ φλέγαν*.
16. *ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν καὶ δ'*. Miretur quispiam, quomodo *interior* Uteri Tunica procidat, re- manente *exteriore*; quod idem & in Intestino- rum Tunica accidere declaravit, 69. 20. Idem accidere dicit *Soranus*, in Libro de Utero. *ἢ δ' ἢ δ' αἰμα καὶ φλέγματι ἢ δὲ φλέγματι ἢ δὲ φλέγματι*.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

etiam Elephantiacorum aures Ulceribus scate-
tere dicit.

8. *κρημνῖς*. Difficiliter hæc vox cum ὕμῳ jungatur; siquidem integra sententia, ἔξωθεν ῥήσι, interponitur. H. habet τὰ κρημνῖς. Itaque legendum fortasse, ὡς κρημνῖς.
19. *παρορμήσιν*. An *παρορμήσειν*? ut cum ἄλλοι concordet.
21. *ἐπιθυμία λυσσιῶς*. *Craffus* hæc, cibi appetentiam, vertit. Dixit antea *Arctæus*, οὐκ ἔστιν ἄρα ἐκ αἰσθησέως. Sanè, ἀρεσθῖνιον, quod 78. 13. redandare, hic deesse. credo. Idque hoc modo accidere potuit; omnia suo loco hæc vox est, postea in interiore Margine ascripta: à Librario deinde, qui ex hoc Exemplari Librum suum descripsit huic loco, proximâ scilicet in Paginâ, insertum. *Atius* cerè, qui Elephantis signa ex *Archigene* se describere proficitur, ubi omnia his similia reperiuntur, iis est, inquit, ῥήσι περὶ ἀρεσθῖνιον ἐπιθυμῖας. Hoc ex MS. *Regis Gallie* petitum est. Sic *Maniaci*, *Arctæus*, est, ait, ἀρεσθῖνιον ἀνατρεφῖν ἐπιθυμῖας (38. 27.) & *Satyriaci*, ἐπιθυμῖας ἐκ λήθης (quod λήθη legendum conjicio.) & ἀρεσθῖνιον ἔργον ἀρεσθῖν (124. 23.)
24. πῶς δὲ ῥήσιται ἢ ῥήσι. An rectè?
25. ἀρεσθῖνιον. Malim *ἀρεσθῖνιον*. Neutiquam observanda res esset, vigiliis somno molestiores esse. Hoc, puto, notare vult, somnum his adeo turbulentum, & somniis terrificis infestum, ut ipis vigiliis peior sit. Sic *Melancholicis* fiunt ἐπιθυμῖαι ἀνατρεφῖν, διναστεύειν, διαγράφειν. (36. 9.) Ita *Stomachicis* est ἡ ὑπὸ αὐτοῖς, (65. 27.)
26. νόστον ὑπὸν ἐκ δυνάστεως ἐκδιδόναι. Hæc verba unius versus finem, alterius principium esse exilissimo.
35. Ἄλλοι &c. Similem huic Historiam de Homine, quem ipse pariter affectum, pariter revalescentem, suis ipse oculis vidit, narrat *Atius* (Tet. 1. Serm. 2. c. 170.)

LXXXII.

18. *ἄχρη*. *Malim ἄχρη*. In Codice H. 4, partim representatur. *Cal. Aurelianus* Ac Mor. L. 1. c. 9.) in Curatione Phreniticorum, inquit, fit etiam (locus) sine ullo Picturæ figmento. — Hinc etiam splendidi colores parietum, five straminum, vel operimentorum, prohibendi. Et alibi, Convenit etiam sanguineos colores parietum, vel straminum, five operimentorum declinare. (Morb. Chronic. L. 2. c. 13.) Apud Antiquos verisimiliter in usu fuit, sicut etiam nunc est præcipue in *Hollandiâ*, stramina variis coloribus picta intertexere; iisque, tapetorum loco, parietes operire.

29. καὶ ἵπποι τὰ μὲν ὄντα. Videtur hoc Glossema esse in, ἐν τὰ μὲν ὀνόματα καθ' ἑαυτὸν.
 ὁ αὐτὸς ἵππος ἑτέρα γινώσκουσα. Videtur hoc Glossema in, ὁ ἵππος ἡδυνάμενος ἀποβάντων, idque falsum; nam alibi, (38. 9.) ait, (ἐκπαινοῦ) ἢ ὁ παραβάντων, ἐν τὰ μὲν παρὰ τὴν ἵππου ὄντων ἐν παρὰ τὴν, καὶ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὸν ἄλλω κατ' ὅλον ἡδυνάμενος. αὐτὸς δὲ Μαντιόβιος ἵππος κατ' ὅλον ἵππον, ἐν γὰρ ἵππον, ἐν γινώσκουσα ὁ αὐτὸς, αὐτὸς γὰρ γινώσκουσα. Hic manifestum est, Phreniticos à Maniacis distingui, eod quodd illorum vifus decipiat, horum iudicium in. cognoscendis rebus labet atque erret. Quid quodd eadem planè sint, ἵππος ἡδυνάμενος ἀποβάντων, ac, τὰ μὲν καθ' ἑαυτὸν ἄλλω κατ' ὅλον ἡδυνάμενος.

LXXXIV,

4. ἀπομένει. Ita legendum, non ut G. ἀπομένει. Neque enim dubium esse potest, quin

quo liquidior Pituitae cremor est, eo minus
nutrimenti det; quo crassior, eo plus. Ita ὑπερ-
ταπεινός (125. 20.) Ita febrientes alit Hippo-
crates (De Viâ Acut. 385. 15.) μάλα δὲ ὑπερ-
ταπεινός (Πνεύματι) ἔστι ἀγλαὸν διαφανὲς καὶ πικρὸν, μὴ
ὑπὸ τοῦ πυλῶτος.

25. *nūs* τῆξι & *H. nūst* τῆξι & *G. Utrāque*
Lectione elegantius & melius, nūs τῆξι,
 reponi posset. His familia affert *Ætius ex Ar-*
cibigene, αἰεῖ Αἰωνογενεῖς (Tet. 1. Sermon. 3. c.
 170.)

36. ἐπεὶ λέγεται. An melius, ἐπεὶ ἀπολέγεται?
LXXXV.

1. ἡδύσχημα. Licet hoc ex H. vox hac irrepserit, prætulerim *ἡδύσχημα* cum G.
4. *παχύς*. Sensus certe postulat, ut legatur *παχύς*. Neque enim spiritus, cum siccus & tenuis est, sed cum humidus & crassus efficitur, nebulam sensibus offundere existimatur.
13. *διδασκάλος*. Legendum, *διδασκάλος*, ut antea, *ναυτίλος, μουσικὸς*.
16. *σικελία ἐπαύριτος* H. *σικελία ἐπαύριτος*, & *ῥοσα* G. Postremæ duæ voces melius absunt: nam infra (18.) ait, *ἢ ῥὶ & ῥοσα ἰσῶ*.
μα ὀμῶς. Videtur *Glossēma* in *δρυπνῶς*. Oleum fit & per expressionem Olivarum, partim cum maturæ sint, ita ut ipsæ ex arbore per se decendant, unde *δρυπνῶς* vocatur: partim cum immaturæ sunt, quod *εὐφράσιον* vocant, *λίπας ἰθαίως ὀμαρῶς πτερυμῶς* (84. 16.) *Ἄστις*, (in voce *Εὐαν*) ait, *Εὐαν τὴ κα καρπὸν τὴ λῆαις ἰθαίως* — *πύπτον δ' ὅτε τὸ γλυκύτατον, κα δρυπνῶς μάλιστα καρπὸν γίγνεται* — *Ἐλαφρομύκτης* & *ὀμοστέλης*, *ἢ δ' ὀμοστέλης, ὁ ὀμαρῶς, ἰθαίως γίγνεται* &c. Vid. etiam Plin. Nat. Hist. L. 15.

17. ἐνείδω, Malim ἐν-είδω, Infra (27.) κίνεζα Ν
ἔσω, καὶ ἀφαιμάσῃς, τὰ ἐντελείματα.

24. *μῆζος* ἢ *weis doris*. Malim, *μῆζος* ἢ *weis doris*.
Frequentissimum in Febribus intumescit Lien, ut
apud *Hippocratem* (Epidem. L. I. *Æg.* 1.)
αἰσλὸς ἐκπύδῃ σπλῆνι κορυμναί. Et (*Æg.* 3.) αἰσλὸς
ἐκπύδῃ pauloque post, αἰσλὸς ἰσχυρῶς. Dixerat su-
perā (15.) *Arctaeus*, ἢ (ἢ *ταχυερπίου*) ἐργασθῆ
ἢ σπλῆνι ἐκπύδῃ.
27. *παχὴ πικρία*. Ita optime ex *Harleyano* Co-
dice, cum cæteri, *παχὴ ἰσχυρῶς*, habeant. *Πι-
κρία* autem ab *Erotiano* & *Galeno* exponitur,
βίσηρ. Unde sensus, antea nullus, planissimus
efficitur. Eadem voce rursus utitur, 104. 1.
32. *Ταχυερπίου*. Quid hic cum *Hydropicis*? Quid
verd hujusmodi Emplastrum iis conferre po-
sit? Annon legendum, *ταχυερπίου*. Certè antea
(15.) proposuerat sibi de Embregmatis & Em-
plastris loqui, quæ *Hypochondriis* appendenda
judicat. De Embregmatis dictum; jam verd
de Materiâ Emplastrorum eundem loqui appa-
ret. Hoc ita legi debere, liquidò, puto con-
stat. Hoc ita legi dicturus est 89. 4. *ἢ δὲ καὶ
ἐργασθῆσθαι ἐπὶ ταχυερπίου ἰσχυρῶς, ἢ σπλῆνι,
ἢ σπλῆνι καὶ ἡπατι, ἢ καὶ αὐτῶν ἰσχυρῶς, ὅσοι
ἐργασθῆσθαι ἐπὶ ταχυερπίου, ἐργασθῆσθαι καὶ ἐπὶ ἡπατι,
ὅσοι μὴ ἐπὶ σπλῆνι καὶ ἡπατι.*

LXXXVI.

30. *Σύμψ.* Videntur post hanc vocem pauca quædam deficere.

LXXXVII.

13. *is 71 ἀνδρῶν*, Malim legere, *ἐξ ἀνδρῶν*, hoc scilicet sensu, Quia vires aegri sudatione effusissimā aded languent, ut omni modo statim sustinendus reficiendusque sit, id vinum optimē præstabit, licet aliqui in Phrenitide perquam noxium. Nam (112. 16.) *ἡ νάρκη ἀσφα.*

216

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

λῆε οὐκ ἐλαγμῶντες ἀντοπαύειν· οὐτος γὰρ ἐλαγμῶντες πῶ-
 ται οὐκ ἔστι, ἀελαγμῶντες γὰρ οὐκ αὐξάνει. Ideo-
 que præcipit Phrenitidis, etiam ἀντοπῶν ἀντοπῶν
 ἀντοπῶν· κελεύει γὰρ οὐκ ἀντοπῶν ἀντοπῶν. Jam verò
 in hoc statu, non habenda ratio Phrenitidis sed
 viridum fractarum, quibus vino optime succurrit.

22. Πένησ μὲ ἴδιον πολλὸν ἔκ χειρὸς. Mendum sine dubio subest. Commodè legi possit. Ἡ γ' ἀντι-
στα μὲ πολλὸν ἔκ χειρὸς. Ita, ἡ γ' ἀντιστα ἡ χεῖρα (70.
31.) ἡ γ' ἀντιστα μὲ ἔκ χειρὸς (127. 22.) ἡ γ' ἀντι-
στα ἀντιστα χεῖρα (93. 15.).
24. 2. Vel reddndat, vel transpositum est.
30. Caput hoc totum cum quinque Exemplari-
bus MSS. collectum est, in *Regis Gallie Bibli-
theca* exstantibus. Tria quatuorve verba, à
nostris, satis commodè discrepantia, Codex
ex his alius vel alius habet, quæ suo mox loco
proferam. Ex his autem apparet, nihil me-
morabile à MSS. ope expectari debere.

LXXXVIII,

1. *φράμματα, τυρροχαρία, πείλα* ἔκαστα φ' ἱριδιῶσαι ὁφείλονται. Adjectivum certe post φράμματα deest. An sic, *φράμματα πικρία, τυρροχαρία, πείλα* ἔκαστα φ' ἱριδιῶσαι ὁφείλονται? Apud plurimos Auctores reperias, *φράμματα πικρία & πτυκταλμύρα*.
24. *Κυρχειδόν*. Unus *Regiorum*, *κωρχαρίον*, habet: & sanè *ζυμὰ δακτυλίων, κωρχαρίον*. (117. 32.) *Κυρχεις* autem avis quædam species est. V. Steph. Thes. in voce *κίρχεις*. *Κωρχαρία* verò non invenio, licet fortasse diminutivum à *κίρχει* non malè formari possit.
29. ἦρον. Post hanc vocem, alia, ut *ἀγώγις*, videtur deficere. Ita (86. 1.) *ποτὶν ἦδ' ἦρον ἀγώγις*. Vel ἱριδιῶσαι δ' hanc sententiam pertinet, ut (117. 14.) *ποτὶν ἀγώγις ἔστιν ἱριδιῶσαι* ἱριδιῶσαι δ' *καταλμύρα γυνὸς* &c. Aliquod autem ante vocem γὺ deficit, ejusdem fere sensus quod ἱριδιῶσαι. Licet enim *ἐκωρχαίω* πᾶσι ὁρᾶν ἱριδιῶσαι, rectè dicatur, (ut 86. 4.) tamen ἱριδιῶσαι, puto, semper significat, *id quod irritat, non irritandum est*. Ita supra sumitur, & (107. 30.) ἱριδιῶσαι αἰ σπῆται, & (82. 18.) ἱριδιῶσαι γὺ τυρροχαρία. (& 88. 1.) ἱριδιῶσαι ὁφείλονται. Quare siquid ab ἱριδιῶσαι posteriori sententiæ jungendum est, malim ἱριδιῶσαι, vel ἱριδιῶσαι.

LXXXIX.

16. τίον. An τούτιον?
18. τοῦχιον. Unus δ *Regiis* habet, τοῦχιον, cui fi præponatur, ἡ, veram Lectionem puto; & *παλαιόν* ἰάκιον, in vocem hanc Glossēma. Τοῦχιον enim, pannum vetus atque lacerum, significat. (Vid. Foëf. Oecon. Hip.) unde τοῦχιον, quā voce utitur *Aetiacus* (108. 34.) ὑπερβύτων δ ἐς τοῦχιον. *Hesychius*, Τρωχιδά, exponit, ἰακάδα. & τοῦχιον, ἰάκιον. *Erotianus* explicat, τοῦχιον ἰχθιν, ἰχθιν ἰακάδ. Sed illic legendum τοῦχιον ἰερσίον, ἰερσίον (vel ἰελον) ἰακάδ. Nam apud *Hippocratem* (L. de Artic. 837.) reperias τοῦχιον ἰερσίον ἰχθυόματα.
21. ἀνταμιαν. An ἀνταμιον, ut unus *Regiorum*?
26. ἰκτωρῖον ἑυμπεῖον. Certè perperam. Fortasse pro ἑυμπεῖον ἑυμπεῖον, vel ἑυμπεῖον, legendum; & pro ἰκτωρῖον, ἰ-κῶρ, aut aliquid sensus non absumilis.

XC,

2. *ἐπιμαρτυροῦ*. Malim *ἀμαρτυροῦ*. Vel certe vertendum, uti quoque tranſiſſi, *ne mediocriter quidem*.
3. *ὀρχήσας*. Malim *ἐξ ὀρχήσας*.
11. *ἀμαρτυροῦ* G. V. Ita legendum non, *καυκῆς ὄρε*, uti hic & frequenter poſtea, habent Codices. Vid. Not. in huius Pag. lin. 32. Quod ſemel monuiſſe ſufficiat.

12. *ἀμφὶ πύσι λήπτεισιν*. Pro his Codex unus Regius habet, *ἀμφὶ λήπτεισιν*, quæ quidem vox multo melius legitur, quam *λήπτεισιν*. Scillarum enim, sicuti comparum, fragmenta, squamis fatis congrue comparantur. Malim tamen legere, *ἀμφὶ πύσι λήπτεισιν*, *corcticibus*. *Λήπτει καύμων*. (Æt. in voce *Καύμων*.) *Διὰ τοῦτο, ὁμοῖον τὸ ἔνθεν ἢ λήπτει*. (Gal. Exeg.) & *φακὸς λήπτει*. (Æt. 43. 33-) & *μὲν λήπτει*, in *Aræta* (102. 27.)
17. *οἰδαλὸς θύμηναι*. Sensus sine dubio est, *partes in tumorem attollit*. *Cal. Aurelianus*, de *St. naphismo* in Lethargicis, ait, Adducit enim ad femet materiam: sicut *inflatur* atque in ruborem adductæ ejus appositione partes demonstrant. (Ac. Morb. L. 2. c. 9.) Rurfus, in Hydrope, Item Sinapismus ulque ad *cutis tumorem addibendus*. (Morb. Chron. L. 3. c. 8.) *οἰδαλὸς θύμηναι* tamen, quod ab *οἰδαλῶσιν* solo, *οἰδαλῶσιν*, *οἰδαλῶδῶν*, *οἰδαλῶδῶν*, *τοῖς οἰδαλῶδῶν*, formatur, in Passiva Voce reperitur: cum *Activa* vox hic necessaria sit. An, *οἰδαλὸς θύμηναι*? Præter cæteras varias lectiones, Codex Regius unus habet *οἰδ' ἀναθύμηναι*.
32. *λημνισίδος*. Legendum *λημνισίδος*. V. suprâ, (II.)
- οἰδῆ*. H. habet *ἀδάκν*, quod pro *ἀδάκν* scriptum est, Glossæma proculdubio in vocem *λημνισίδος*. Inter ea, quæ ad dropaces & picationem constituant apud *Archigenem* (Æt. 70. 21.) ponitur *λημνισὶς* ἢ *Καταρθισ ἀδάκν*. Et *Paulus* (195. 15. Ed. Basil.) *λημνισίδος*, ἔστι ὃ ἢ ἀδάκν. Quid sit *ἀδάκν* (quæ & *ἀδάκν*, & *ἀδάκν*, & *ἀδάκν* vocatur, vide apud *Dioscoridem*, (L. 5. c. 127-) καὶ ὅτι ἐκ πυκμαθῶν τίπτεται φέρονται, — καὶ ὅτι οὕτως λεμνισίδος ἀποκρίνεται. Unde *λημνισίδος*, non *λημνισίδος* vocanda, uti sæpe scribitur. Reg. unus absurdè *ὀδραγμίδος*, legit.
33. *πύχον*. Ita repono, licet Codices Græci habeant *πύχον*. *Crassus* enim vertit, *luteoleo veteri*. V. Not. in 89. 18. Ita (108. 34.) *ὀρχειδίστη* ὃ ἐστὶν *πύχον*. *Ælius*, de *Sinapismo* ex *Archigenem* (71. 8.) ita hoc exprimit, *λεμνισίδος* ἢ *οἰδαλῶν*, *Σπύχον* (item *πύχον*) Æt. 23. 8.) *Solanum* denotat, quod quidem ipsum per se foporiferum est, adeoque huic affectui certè minime idoneum. *Aræti* *πύχον* inter ea numerat, ὅσα τέραινα καὶ ἰσχυρὰ *λημνισίδος* (125. 7.)
36. *ἐστὶν ἴσιν*. Malim *ἐστὶν τὸ ἴσιν*.

 $\text{XCl},$

1. *Opuntia Marasmi*. Kap. 7°. Caput hoc priori de
de Lethargicis iungendum, sine distinctione,
existimo; siquidem non de *Marasmo* in ge-
nere agit, sed de eo tantum qui ex Lethargo
oritur. Ita in proximo Libro, Curationi Car-
diacorum Curationem quoque *Marasmi*, qui
illis supervenit, in eodem Capite, addit.
7. *iuvē*. Ita lego, quia *Craffus*, *eadem*, vertit;
licet Græci Libri omnes habent, *in iuvē*.

17. સંવિચાર. આ, ક્યું સંવિચાર ?

XCII,

2. *ἡ ἀναιμία*. Certè, ἡ *ἡ ἀναιμία*, legendum. Quomodo enim dilatio Phlebotomiae dici poterit, *medela sola*? Quid quòd, in his casibus, *ἰκτῦ*, *lapsu*, *collisione*, etiamsi *Apoplexia* non superveniat, ut plurimum mitti Sanguinem necessarium sit. Ita *Celsus*, (L. 2. c. 10.) Sanguinis detractiōnem requirit, quicquid subito supprimit vocem; & quācunque de causā ruptum aliquid intus atque collisum est. Idem, paulò post, si ex superiore parte aliquis decedit, si contusus est, protinus ei demenda materia est (de Sanguine loquitur) ne, si sublede-

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES

rit, corpus affligat. Idemque in aliis casibus
reptinis, qui strangulabunt, dictum erit. *On*
apertus naves, in Pleuriticis, ait *Aretius*, cum
eodem die venam incidi jubet. Particula, *ē*,
saepē omittitur.

15. *Exerc.* An recte?

19. ἀνάλιστος. Forſan legendum, ἀνάλιστος, ut cum διψος congruat. De huiusmodi Sellā loquitur Hippocrates (261. 24.) ἐν ἀνάλιστος διψος πρὸς τοῦτο καὶ δίδω. In Notis ad hunc locum Fœſſius ſcribit, ἀνάλιστος, ſic legunt quotquot adhuc videre licuit Exemplaris, ſed, ἀνάλιστος, legimus, huncque locum bis expreſſimus in noſtra Oeconomia. Eſt autem hīc ἀνάλιστος διψος idem ſere quod ἀνάλιστος Hippoc. L. de Artic. ἀνάλιστος, aut ἀνάλιστος, exponunt. Κλημης, vocat Homerus I. 6. & I. καλῖδας ἀνάλιστος ἰχθύς. Sed neque vocem ἀνάλιστος, neque ἀνάλιστος, in Oeconomia, invenio; neque has in voce διψος memoratas.

23. *En iterum.* Inter priorem & has voces in Cod. V. spatii paululum relictum est; & sine aliquid deficere videtur, ut $\alpha\beta$. Ita loquitur (25. 20.) $\alpha\beta\gamma\delta$ &c.

27. ὁ αὖ, Legendum ἰδία, ita (110. 11) ἐξ ἰδίας
ἰατρῶν, καὶ ἑαυτοῦ.

32. *impr.* An redè?

34. ३७ यो मेरुर्गिर &c. Sensus quidem in his duabus Lineis facile eruitur: verba tamen haud proflus castigatè legi puto.

XCIII.

I. *subacutus*, *zithus*. Malim *xystris*, *zithus*, uti postea *cypripis* &c. nempe ut horum Medicamentorum, prout etiam aliorum omnium, quantitatem definiat. *zithus* habet H.

26. $\frac{1}{2}x$, Δn ?

27. $\pi\omega\Delta$. $\Delta\pi\omega\eta$?

35. *χαρξὲν ἀρχῇ*. Verum sanè est, Vesicam Rectumque Intestinum prope se jacere; malim tamen, *χαρξὲν ἀρχῇ*. Ita *Hippocrates* (Lib. de Artic. 810.) *κίστες τῆ βῆ, καὶ γυναι, καὶ ἀρχῇ τῶ χαρξὲν ἔκαστω*. Quæ verba exponens *Galenus* (de Vulv. Lect.) ait, *Ἀρχὴ μὲν ἐστὶ δέσμη, (τοῦ σπυγγίου) τὴ δέσμη ἀποκλεισμένη, καὶ χαρξὲν δ' ἀρχῇ, τὴ κατὰ μέτρον τὴ ἀποκλεισμένη, ἔσθλα καὶ μαλακὰ διδούσθαι*. V. Fœf. Not. & Oeconom. in, *χαρξὲς*, & *Ἀρχῇ*. *Ἀρχῇ* Vox medica est; & si cornu τῷ P obsecrum est, facile nō f simile videbitur: unde in *ἀρχῇ* mutatum est.

XCIV.

1. *σπαλιζεν τῷ Κίση.* Verbum hoc Activum cum Dativo haud probè conjungi credo. An *σπαλιζεν τῷ Κίση*, vel *σπαλισμέν τῷ Κίση*?

20. ἀῖμαίνθη. Certè Legendum, ἡ ἀῖμαίνθη. Ita enim proprius Pueris morbus Epilepsia est, ut Παιδικὴ πῖδος vocetur.

22. ἀχρηστος. Ita optimè ex M. cum antea absurdè
legeretur, ἀχρηστος.

26. *ἔρως παύεται* αὐτῷ. Ita centē ex F. legē-
dam; cum H & V. quoque *ἔρως παύεται* αὐ-
τῷ, habeant. *Τιταῖονα τὴν τοῦρα* (95. 14.) &
τὸν μίον, τὸν παύεται. (116. 18.) Aliqua his fi-
milis profert *Trallianus ex Archigene*, *ἡσχα-
τίος δὲ μίον τὰ μίον, καὶ ἡδὲ μὲν ἔκτορ λιπαρὸς
χρὴν ἀποσβῆναι μὲν συμμῆτι συνωτίσι, μελίσσις
τὰ τὴν ἡμέραν αὐτῶν ἔσχε* καὶ *ἐκείνη* *ἐκείνης*. Lib. i.
c. 15.

Ἰσλαρίη. Codices quidam habent *ῥαυ-Ἰσλαρίη*. Equidem istud *ῥαυ* formatum puto ex, *ῥαυρῖς*, in Exemplarii partem eraso. Nam *Trallianus* qui hunc locum pene expressit, *ῥαυρῖς Ἰσλαρίη* ait. Ipse *Actaeus*, (116. 21.) *Ἰσλαρίη ῥαυρῖς ἀμείνου*.

28. τὰ ἴδια. Legendum credo, καὶ ἴδια. Ita Hippocrates (675. 21.) τὰς μάλιστα σφαίρας καὶ ἴδια. Foësius, καὶ ἴδια hic, pro more, reddit: haud scio an accurate proliis, licet idcirco morem, significet. Corinthus, ἴδια, exponit, τὰς τῶν αἰετῶν οἱ αἱετῶν. Hesychius, ἴδια, γὰρ καὶ ἴδια. An legendum, γὰρ καὶ τὰς αἰετῶν, ut cum Corintho congruat. Amilius Porus, in Lexico Ionico, ἴδια significare dicit, sedes, in quibus aliqui habitare consuevit. In ἴδια superior Herod. 4.1. 2. &c. Itaque καὶ ἴδια reddi potest, in iis locis quibus distorqueri solent sunt. Cum hęc vertebam, τὰ ἴδια, vel ἴδια, legendum conieci.

ieluri: σακαυτή, παρρησίη, Malim ieluri
παρρησίη, παλαιστή, ἔρως, Ita, (98. 3.) ἔκτα
παρρ. & 107. 31. & frequenter alibi. Quan-
quam verò παρρησίη per se significet, pannicu-
lum vetus. V. Not. in 89. 18. tamen huius-
modi Epithetum addere non absurdum est, ut-
pote cum apud Autores optimos similia exem-
pla frequentissimè occurrant.

32. *κισσάριον*. Ita rectissime, ut H. Apud G. κίρ.
legitur; in V. *κισάριον*. Mendum hoc ita accide-
re potuit. Apud Medicos Græcos usitatum est
Medicamenta compendiosè scribere. Ita κίρ.
pro *κισσάριον* usurpatur, nempe *χάριον*. Inde κίρ.
formatum est; & ex hoc rursus *κισάριον*.

XCVI.

5. ἐμύχλας ἰπταυτοφύων. Ἀπ' ἐμύχλας ἰπ' ἀναφορῆς?

13. ἡρῶν ἔστω τὸ ἴδιον. Hæc haud intelligo. Legendum forsan, ἡρῶν ἔστω τὸ ἴδιον, *infra* *fincipit* *fiat*; quod quidem optime congruit sequenti- bus, ἀποῖον γὰρ εἰ δέοις. Manifestus id ex *Ætio* apparebit, qui his omnino similia de Cura- tione Tetani affert ex *Archigene* (110. 52.) εὐαριστία ὃ ἔστω καὶ ἐκ κατὰ κράτος, καὶ πνεῦμα δὲ σπασμωδικῶς, κατακρίνεις τὸ ἐκπληκτικόν, καὶ καὶ κούρας ὑπερβαίνει καὶ ἡμετέρας ἐλαεί θύρας, ἢ ἀλλὰ φρονεῖ, ἢ εὐχχεν ἐν μαρτυρίαις, καὶ τὰ ἐκπληκτικὰ ὃ ἐν μαρ- τυρίαις ἐμβολοῖσιν ἐκπνεῖσθαι, ὅπως τὰ ἀμυλῶντος πνεύματος, καὶ μέλητα ἐν τῇ κρῆσιν σπασμωδικῶς δύναι, παραλύνει ὃ τὰ σπασμωδικὰ ἐκπνεῖσθαι δὴ κινεῖται, σπασμω- κῶς γὰρ πύρρηνται, ἐκπληκτικὰ δὲ τὸ κατὰ κράτος, καὶ ἐκπνεῖται, αἰσθάνει καὶ σπασμῶς, καὶ ἔργει ἑλκὸς μύχει γούρ. Haud similia sunt *Aræti* verbis ea quæ ex *Aræto* ipso alibi citat.

25. τήξει. An τολέξει? ea Medicamenta scilicet, quæ pus movent, quæque (119. 16.) Πυστίδα vocat.

XCVII.

22. ἀρτιοίς * * * ἔδωκε. Deficient hic quædam. Ex *Ætio* suppleri possunt, καὶ οὐκ ἔστιν ἀρτιοίς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὐκ ἔστιν ἀρτιοίς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὐκ ἔστιν ἀρτιοίς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους. Quæ hæc præcedunt & sequuntur ex *Archigene* se defunere prodiit; sed & omnino cum his quæ leguntur apud *Arætam* eadem reperias.

XCVIII.

4. *ovivp*. Ita lego, nunquam Codices omnes *ovovp* habeant. *Craffus* rectè vertit cum *ovivp*. Eant *ovivp* passim adhibet, ut 108, 21. Frequens etiam error hic *ovovp* pro *ovivp*, ut Var. Lect. 122. 19. *Ovivp*, vox *Ionica* & Antiqua in Lexico declaratur.

15. τῇ συνταγῇ καὶ χρῆσιν ἔχει. Legendum fortasse melius hic, ut apud ceteros Medicos Græcos, τῇ αἰσθῇ συνταγῇ, καὶ τῇ αἰσθῇ χρῆσιν ἔχει, uti semper appellantur Medicamenta hæc composita; utque in sequentibus vocat τῇ αἰσθῇ χρῆσιν: saltem apparet hæc eadem Composita hic indicari.

32. ἀξίμωρα. Finis fortasse Capitis hujus hic est: in

19

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

in eo tamen aliqua deesse de Curatione Anginae μὲν ἐμφανέως liquet ex *Ætlio*, qui, in Curatione κρυφαῖς Σωβόλῃς, hæc habet, (163. 8.) Ἀρχιτὸς ὁ ὅς τις τῆς φωνῆς, ἔσθ' ὅτι κρυφαῖς, εἰ δὲ τῆς ὁδοῦ μὴ ἐνδύσθαι, σπυγίας καλλίστη δὲ πῖστα ἢ ὀφθαλμοῦ ἄλγος ὁ γρηγορὶς κρυφάδων τὸ ἐμφανέως, ἀποκαταστήσας δὲ δὴ πικρὰς καὶ μετακρίσας, συνιζῶν μετακρίσας ἀπὸ τῆς τῆς εἰς ἑπείν τῆς, καὶ ἑκατέρω τῶν σπυγίας ἀφαιρῶν δὴ τὴν κρυφάδα. Εἰ δὲ πῖστα ἐπείν καὶ πικρὰς, σπυγίας πείσας τῶν ὁδοῦ καὶ ἐμφανέως ἵλασι δὴ πῖστα δὴ τὴν κρυφάδα. Εὐαγγέλιον δὲ δὴ τῆς, σπυγίας, τῆς, ὁδοῦ, σπυγίας ὁδοῦ, τῆς ἀπείν. Δίδου τῶν πῖστα μὲν μάλιστα καλλίστη ὁδοῦ.

XCIX,

25. τὴν Σπορῶν. Malim δὲ τὴν Σπορῶν; (de Morbo enim jam loquitur;) & Nihil δὲ τὴν Κίον, Circa Columellam, reddere. Nam Columella (7. 34.) κίον καὶ γρηγορὶς καλέσται. Σπορῶν δὲ πῖστα ἔστιν ἵκμα. Quare videmus licet alii ita vocent, *Aretæum* nolle morbum Σπορῶν appellari; affectum autem, qui Κίον dicitur, ipse describit. (8. 4.) Hic igitur, quid Columellæ applicari velit, in Morbo Σπορῶν, præcipit: mox, quid in eo Morbo, qui Κίον vocatur, eidem parti apponendum est, præcepturus.

C,

13. Εἴ. An Εἴ?

CI,

9. τὴν κατ' ἑξῆς &c. An τὴν μὲν κατ' ἑξῆς. Sequitur enim κρύσταλλος ὅτι ἀποκρίνεται ὅσον, quod quidem fieri supponunt omnes ex brachio lateris non inflammati. Ita in Pleuriticis *Cælius Aurelianus*, (Ac. Morb. L. 2. c. 18.) Adhibenda Phlebotomia, sed ex alio brachio, quod fuerit dolenti lateri contrarium. *Ætius* ex *Archigene*, (176. 31.) τῆς κατ' ἑξῆς τὴν ἐν ἀρχῇ φλέβα μὴ τὴν κατ' ἑξῆς φλέβαν καὶ φλεγμαίνοντες πλεονεξί. Cætera quæ sequuntur cum sequentibus in *Aretæo* omnino eadem sunt. Itaque vel hic μὲν legendum, vel alia vox pro ἑξῆς.

12. ἐκτὸς. Num ἐκτὸς? Nam Sanguis calorem internis partibus præcipuè communicat.

16. ἐκδύσας γὰρ. H. Alii, β, omittunt; Crasus vero *θεωρεῖται, exoritur*, vertit: significat autem, *salutaris, salutem promittens*, vox hæc *Hippocratica*, (Prænot. 39. 42.) *θεωρεῖται* *συνιζῶν*. *Aretæus* etiam *θεωρεῖται* τῶν, (44. 28.) usurpat eodem sensu. Quare, β, hic prorsus necessarium est.

28. Σίσιος *Hippocrates*, è quo *Aretæus* hæc de Pūsanā expressit, ait (De Vict. Acut. 385. 1.) Πούσιος β, ἢ δὲ καὶ ἐκτὸς *συνιζῶν* ὅτι σίσιος γυνώσκων. Et *Aretæus* sanè frumentorum tantum virtutes hic inter se comparat. Itaque Σίσιος vertere malim per, *frumentum*; quod & apud *Hippocratem* significat. V. *Foëf. Oecon.* in voce, Σίσιος.

CII,

2. πῖστα. Malim, πῖ. (Sic 130. 4.) φασκὶ, ὅτι ἔχουσιν πῖ. πῖστος ἀπὸ τῆς πῖστος.

3. ἀφαιρῶν καὶ. Αφαιρῶν, legendum existimo.

5. πρὸς. Ita omnes, sed πρὸς καὶ τὸν τὸν reponendum.

6. δίδου. Ita legendum cum H. non, ut in V. G. ἰσχυρῶν. Hæc facillè intelligitur ex significatione ἰσχυρῶν, quæ vox *Hippocratica* non modo, *urinam reddere*, aut *urinam movere*, sed etiam, *fluidum reddere*, *sero diluere*, *ad evacuationem idoneum facere*. Οὐδὲν ἔστι γὰρ κρυφάδα ἢ τῆς φωνῆς καὶ ἐν τῇ αἵμα ἐκδύσας, δίδου καὶ δίδου τὴν αἷμα ἐν τῇ κρυφάδῃ σπυγίας τὴν κατ' ἑξῆς. (Hippoc. De Morb. L. 1. 460. 43.) V. *Διερῶν*.

σπυγίας in *Foëf. Oecon.* ubi δίδου καὶ δίδου pro δίδου & δίδου à quibusdam legi monet.

25. πρὸς. Legendum πρὸς, ut (42. 25.) πρὸς καὶ τὸν αἷμα, πρὸς, *detergo*, significat.

32. πῖστα. Vocem hanc pro Emplastris usurpari non reperio. *Emplastri*, ut ea semper appellat, legendum credo, & omissum imò ob similitudinem cum ἰσι in fine præcedentis vocis *ἐκδύσας*, imò planè redundat in paginā sequenti, juxta Codicem H. vid. Var. Lect. 103. 29. Unde forsan rectè conjici potest, illic ex Margine perperam, imò, insertum; quod in hoc loco fieri debuit.

CIII,

2. ἰσ. Malim, ὡς ἰσ. *Ætius*, qui hæc, inter alia pleraque, ex hoc Capite excepit, ait, *ἐκδύσας δ' ἑπείν διημὰ δίδου τὴν κατ' ἑξῆς*. (175. 47.)

3. ἰσ. Malim, καὶ ἰσ.

4. ἀφ. ἰσ. Quid hæc voces significant, haud intelligo. Certè legendum, ἀφ. ἰσ. Ita *sale*, cum milio, utitur *Hippocrates*, pro Fomento in Pleuriticis (De Vict. Acut. 387. 18.) Πῖστα ὁ ἑξῆς, ἰσ, καὶ γρηγορὶς πρὸς τὸν ἐκδύσας μαρτυροῦν. *Aretæus* in lleo utitur (117. 21.) Πῖστα ἰσ καὶ καὶ γρηγορὶς πρὸς τὸν. In Tetano, (96. 8.) *sale*, sed non milio; ἰσ καὶ ἰσ ἐν τῇ μαρτυρῇ, καὶ γρηγορὶς ὁ &c.

5. ἰσ. An ἰσ?

20. ἀφ. ἰσ. An ἀφ. ἰσ?

34. ἰσ. Ita lego, non ut alii omnes Codices habent, ἰσ. Sic (107. 4.) αἷμα ὁ πῖστος σπυγίας (Et, 109. 18.) ἰσ καὶ ἰσ αἷμα ἀφαιρῶν ἐν τῇ φωνῇ, καὶ τῇ ἰσ. *Ætius*, hæc transferens, inquit, ἰσ καὶ αἷμα τὴν ἐν τῇ ἐκδύσας, ἀφ. ἰσ. (175. 54.)

25. πρὸς. Legendum, πρὸς, ut antea *κρυφάδα, oleo rutaceo*. *Ætius* hæc quoque ex *Aretæo* decerpens, τὴν ὁ πῖστα καὶ τὴν ἀφαιρῶν, κατ' ἑξῆς κατ' ἑξῆς ἰσ πρὸς τὴν πῖστα τῶν ἀφαιρῶν. (176. 1.)

28. ἰσ. ἰσ. Malim, ἰσ. ἰσ.

29. σπυγίας δὲ τὴν κατ' ἑξῆς. Hujusmodi figuræ vas, cujus os scilicet æquè ac fundas ejus capax sit, adhiberi jubet: quoniam Cucurbitulæ à Medicis usurpatæ, ore angusto, fundo lato, formari solebant; uti constat ex *Sorano*, (De Vulvâ) γυνήκα δὲ μάλιστα ἰσχυρῶν Σίσιος ἀφαιρῶν καὶ πῖστα καὶ πῖστα ἀφαιρῶν τὸ κατ' ἑξῆς πῖστα τῶν ἀφαιρῶν, κατ' ἑξῆς ὅτι τῶν ἀφαιρῶν τὸ πῖστα.

CIV,

1. πῖστα. Ita sine dubio legendum ex H. V. Totā etiam Sententia, licet integra, uti in hac Editione ponitur, in nullo alio Libro reperitur, tamen ex singulis restituta est. V. Var. Lect. Πῖστα à *Galeno* & *Erotiano*, βῆτα, exponitur. Πῖστα antea usus est (85. 27.) *Aretæus*. *Ætius*, inquit, βῆτα ἵστος μὲν ἵστος ἵστος. Unde, minimā mutatione, pro ἵστος δὲ πῖστα πῖστα, πῖστα &c. legi aptè possit, ἵστος δὲ τὸ πῖστα πῖστα, siquidem F. in Var. Lect. habet, ἵστος δὲ τὸ πῖστα, ἵστος πῖστα &c. Librarii vocem antiquam, πῖστα haud intelligentes πῖστα, ἵστος scripserunt; unde πῖστα pro πῖστα commodiosè scribi creditum est, & ἵστος idem quod ἵστος. πῖστα autem omisum est ob similitudinem cum voce præcedenti ἵστος. Πῖστα hic non satis commodè legi puto, quia butyri & mellis mixto Medicamenti ex variis rebus compositi nomine appellari neutiquam potest.

9. ἰσ. Num ἰσ?

23. δίδου. An δίδου?

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

αἰεὶ δ' αἰεταύς, παρὰ δὲ. Vox hæc ab *Arctæo* usurpatur locum eundem designans 29. 32. & 125. 3. ubi τὴ παῖς in V. m. (*Perineum*, nam αἰεταύς scribendum) & rursus (125. 9.) (V. Lexic. & Foëf. Oeconom.

Κυῖδος. Ita declinatam vocem *Κύς* neque apud *Arctæum*, neque alibi invenio. Malim igitur, uti semper, *Κύς*.

5. *Πυλὸν ἡδὺν τὸ πῦρ*. Pro, πῦρ, legendum puto, ἡδ. Neque enim ex *Litbatoniā Abscessus* fieri solent: frequenter verò perpetua *Urinæ destilatio*. Ita postquam Vesicæ sectæ periculum exposuit *Arctæus*, (62. 28.) hæc subiicit, *Κῆρ πῖ τὸ τῷ δαδάτῃ κίβδωνι ἐκέρχῃ*, *Πυλὸν γόνιτῃ οἰ πῦρ κῆρ ἀκίνδωνι ἡδ*, ἀλλ' ἂ φαρμάκῳ ἰκευθίστῃ ἀκίαν ἐκέρχῃ ἡδ, κῆρ βαλξῇ, κῆρ εὐδῇ. In *Urinæ itinere Fistulam à Græcis Οὐροπόδα* vocari tradit *Celsus*. (L. 7. c. 26.)

13. *αἰεταύς*. Apud F. *αἰεταύς*. An αἰεταύς εἶδ' προδεατ, ut ἀντιπρόδῃ (16. 26.) In proximā lineā, ait, ἡ δ' ἂν πῶτι &c.

18. πῖλῃς. & rursus

19. τὸ πῖλῃ. Videtur hoc nomine partem aliquam Uteri hic appellare. Hæc quidem minimè capio.

29. αἰετ. Ante vocem hanc τῷ, quod, deficere credo; & postea, pro δαλπωσιν, legendum δαλπωσιν.

32. μῦρῃ. Cum F. legendum, μῦρῃ.

CXXIV,

9. εἰ δ' γὰρ. *Goupylus* legendum conjicit οἰακῇ, quam vocem nullam significationem huic loco congruam habere invenio.

10. ὀκῶντα. Legendum ὀκῶντα. *Crassus* quoque, *atrabendæ*, vertit.

13. *Οὐροπόδα*. Legendum, ὀχρηπόδα, ex Verbo ὀχρημαί, ab *Arctæo*, pro more, in Verbum contractam ex Barytono mutatum. Inter Var. Lect. *οὐροπόδα* appositum est pro *Glossemate*.

14. *ἔω ἱμπίοις*. *Crassus* *ἑνωμπίοις* legit, utpote qui, *simul bene facient*, vererit. Malim, *ἔω ἱμπίοις*, vel potius *ἐκπίοις*. Ita (88. 2.) *ψαλαρίν*, *ἔω πῖσι πῶδον*, *πῶμῳ κρομῳ*.

23. *λύπη*. Certè legendum, *λύπη*, *rabiosa cupidine*. Neque enim *λύπη* cum sensu optimo hic servatur; quanquam, ubi calamitatem suam secum reputant morbo hoc affecti, (30. 1.) describuntur *λύπη*. Idem hic dicitur, quod, (29. 30.) *ὀργὴ δὲ ἐστὶ ἀρχὴ τοῦ ἡμῶν*, & (30. 3.) *ἀκρατὴς δὲ ἐστὶ τὸ ἀκρατὴς δ' ἐστὶ ἔργον ἀφύσιν*. *Maniacis* quoque (38. 27.) contingit ἀφύσιν ἀρχὴς δῆλον. sed & ii quoque, (38. 33.) de malo suo cogitantes, sunt *λύπη*. *Elephantiacis* quoque inest (79. 21.) *ἐμπόδιον λυπηδῶν*, quod desiderium in *Notas* ad hunc locum de *Venere* intelligi debere indicavi. De *Satyriaci* affectis infra quoque dicit, *αἰεταύς* δὲ καὶ τὸ γυνῆ δ' &c.

26. *αἰεταύς*. Ita legendum ex H. m. non πῶματ' ut G. V. Per hæc idem exprimitur ac per ista (30. 3.) *ἀκρατὴς δ' καὶ ἐστὶ τὸ ἀκρατὴς δ' ἐστὶ ἔργον ἀφύσιν*.

ἀκῶν. Certè legendum, *ἀκῶν*. *Crassus* vertit, *insatietas*.

27. εὐ τ' ἂν &c. Vel mendosa, vel manca, hæc esse suspicor.

CXXV,

4. *ἄλγος*. Legendum *δῖγος*.

7. *ἄλγος*. Num ἄλγος?

τῇ βοτάνῃ. An τὸ βοτάνῃ?

11. *δριμύ* δ' πῦρ. Deest hic aliquid per quod acritas vitanda esse præceptum est. *Atius*, qui ex Capite sua magnā ex parte desumpsit, hæc ita

exprimit, *ἐπιχρῶνται τῷ πῦρ καὶ αἰεταύς καὶ δριμύ*, ita πῦρ παρὰ τὴν αἰεταύς.

15. *εὐ τ' ἂν*. Legitur in V. *εὐ τ' ἂν*. Malim *εὐ τ' ἂν*, & pro *μῦρ*, *μῦρ*.

πῶδον. Certè legendum, *πῶδον*.

26. *λύπη*. Legendum certè, *λύπη*. Phrasis omni Scriptori familiaris, *αἰεταύς* δ' ἂν.

CXXVII,

4. *φύσιν*. An φύσιν, scilicet, morborum horum natura?

8. *οἰγῇ*. Malim, *οἰγῇ*, legere.

12. *ἐπὶ ὀκῶντα*, *ἐπὶ ὀκῶντα δαῖτα*. Antea morbos hos periculosos, & in mortem plerumque desinentes dixerat. Itaque eos haud mori (ἐπὶ ὀκῶντα) absurdè jam affirmet. An igitur, *ἐπὶ ὀκῶντα*, *ὀκῶντα δαῖτα*. Quæ quidem securitas, ut mortem non in ipso mortis articulo ægri, cum jam ad extrema ventum est, neque pertimescant, neque adesse sentiant, in *Morbis Chronicis* frequens est, præcipuè in *Phthisi*. V. 18. 10.

25. *ἡ G. δὲ H. V. A.* Legendum credo, *ἡ*. Ita (120. 3.) *οἰγῇ δὲ ἀκρατὴς αἰμα, καὶ ἀφύσιν δὲ ἀλ- λὰ καὶ δὲ, καὶ τῷ ὀκῶντα ἡμῶν, αἰεταύς δὲ δαῖτα ἀκῶν*.

CXXVIII,

2. *κῶντα*. Malim, *κῶντα*. Ita (137. 4.) *ἀκῶντα πολλὰ πὶ ὀκῶντα*. Et (136. 19.) *ὀκῶντα δὲ ἡ*. Et, (134. 22.) *τὸ δὲ κῶντα αἰμα, δὲ δαῖτα*.

6. *πῶδον*. Legendum *πῶδον*.

10. *ἀντιπρόδῃ*. Legendum, *ἀντιπρόδῃ*. Num auris pars est *ἀντιπρόδῃ* dicta. V. Polluc. Onom. L. 2.

19. *τὸ ὀκῶν*. An τὸ ὀκῶν?

23. *ἔργον*. Legendum, *ἔργον*, ut 124. 1.

24. *εὐ τ' ἂν*. Malim, *εὐ τ' ἂν*, ut (51. 33.) *ὀκῶντα ἔργον*.

28. *πῶ*. Malim *πῶ*.

34. *ὀκῶν*. Legendum, *ὀκῶν*.

37. *ἡ δὲ πῶντα*. An rectè?

CXXIX,

1. *Σπῆν*. Vocem hanc nusquam invenio. *Σπῆν* significat *cuspidem ferri*, unde instrumentum Chirurgicum nomen fortasse traxerit. *Ταμῶν* ab H. Steph. exponitur, *id quo in Ollā teritur aut agitur aliquid, ut sunt coclearia & spatula*.

2. *ἰδῶν*. Legendum *ἰδῶν*, ut mox *ἰδῶν*.

3. *ἰδῶν*. Legendum, *ἰδῶν*. *Rufus*, inquit, (26.) *τὸ πικρὸν πῶν* (ἡμῶν) *αἰματὶ ἰδῶν κα- λῶντα*.

30. *ἰμπίον*. Legendum, *ἰμπίον*.

33. *ἀκῶν*. Legendum, *ἀκῶν*. Idem verbis parum diversis dicitur (132. 6.) *τῶν δὲ ἡ δὲ πῶν τῷ παρὰ τὸν παρὰ τὸν πῶν*.

CXXX,

3. *ἡ*. Melius abest.

9. *δὲ τῶν*. An *τῶν* δὲ?

αἰετ. An *αἰετ*?

11. *ἀκῶν*. Malim, *ἀκῶν*, eodem casu quo sequentia *πῶν*, *πῶν*. Ita 133. 16.

24. *ὀκῶν* δ' *ὀκῶν*. An *ὀκῶν* δὲ καὶ *ὀκῶν*. Vid. 133. 9.

31. *ἡμῶν*. Malim, *ἡμῶν*.

34. *ἀργῇ*. Nihil hic vox hæc, nisi, *remedium evacuans*, significare potest: quo sensu *ἀργῇ* quidem, ab Authore nostro frequenter usurpatur; *ἀργῇ* autem vel *ἑσθῶν* βίη supra (27.) alio longè sensu invenitur. Legendum credo, *ἀργῇ*, auxilio, quæ quidem vox *Homericæ* est. Vocem *ἀργῇ* in omni ferè Paginā ponit *Arctæus*,

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

tamen ex eo periisse manifestum est ex *Actis*,
qui hoc habet. *Ἀκούσας δὲ, φωνὴν ἀπὸ τοῦ οὐ-
ρανοῦ (τίς μ.) πνεύματι πνεῖν, ὅτι λέγοιεν αὐτὸ τὸ
πνεῦμα (τίς μ.) πλὴν κεφαλῶν, ἵνα τὸ μὲν πᾶν σῶμα δι-
μοιρῶνται. Ἐπειὰ δὲ ἔλαβον αὐτὰ.*

14. *δενς*. An *δενς*?
17. *ἰχθύνῃ τῇ ἐν ἑρῶν*. Legendum, *ἰχθύνῃ τῇ ἐν ἑρῶν*.
20. *ψῆς*. Legendum, *ψῆς*. ut apud *Rufum* (30.)
Οἱ δ' μὲν αἱ ἐν δένδρῳ τ' ἐν ἑρῶν, *ψῆς*.
21. *ἰχθύνῃ*. Legendum, *ἰχθύνῃ*.
22. *χρῆσις*. Legendum, *χρῆσις*. *Craffus* vertit,
unctiones.
24. *ἀλμπῶν*. Legendum, *ἀλμπῶν*. *Erotianus* ἀλμπῶν exponit *ἀλμπῶν*.
27. *ἢ*. Vox hæc, utcumque interdum expletiva, hic quidem ineptè ponitur, & desideratur alia. Itaque pro *ἢ* legi debere puto, *μῶν*, *pinguitudo*. Ita de *Oleo loquens* (102. 11.) Πινυται ὡς μὲν πολλὰν τὴν ἰσχυρὰν ἔχει καὶ γὰρ πῶς ἔχει τὴν ἰσχυρὰν. *Oleum* verò partes propter *pinguem* ejus qualitatem *εὐχρηστέον* manifestum est.
28. *σπῆν σερῶν*. Ineptè profectò infusione in *Oleo Calculo* provocari dicit, cùm in vocibus immediatè præcedentibus hos eadè Methodo exitum invenire prædicasset. Legendum credo, *ἔσθῃ σερῶν*. Ita, (119. 8.) *σπῆν ἔσθῃ σερῶν*. & (122. 16.) *ἔσθῃ ἔσθῃ σερῶν*. Ita mendum hoc verisimiliter accidit: apex τῆς *ε* ralis est, unde Librario vilum est *ἢ* *μακρῶν* repræsentare; *υ* autem & *ρ*, si nimis propinqua sint, penè referent.
- CXLV,
9. *ψῆς*. Legendum, *ψῆς*. Vid. Not. in 144. 20.
16. *νίστῃ*. An, *νίστῃ*?
22. *Συμφοῦ*. In *Versione*, *Symphonis* legitur, quasi nomen esset hominis. *Συμφοῦ* autem à Græculis vocatur *compositio* ab *ἄστρο* (Tet. 2. S. 4. c. 55.) & Galeno (De Comp. Med. Loc. L. 7. c. 2.) descripta, quasi ad varia ægro adjuvamenta præstanda *conspirans*.
ἔσθῃ. Legendum, *ἔσθῃ*. Vid. Not. in 121. 30.
- CXLVI,
5. *ἔσθῃ*. Voces hæc mihi transpositæ videntur, & legi debere post *σπῆν*.
9. *σπῆν*. Lex in Lexicis non occurrans. Me-

lius formari videtur *σκαλίς* (151. 11.) quæ tamen nec ipsa in his reperitur.

23. ἀκείριος. Legendum, ἀκέραιος. (72. 22.) ὄσιον ἀκέραιον ἔχον.
 26. ἰμπίριον τῆ. Malim ἰμπίριον, ut ad θυμιακίον referatur. Vid. 66. 15.
 CXLVII,
 4. ἡδὴ. An sic, ἦ δὲ?
 13. αἰδαίσοντα. Legendum, αἰδαίσοντα, calefacientia, uti apprimè sanè exillit zinziber, & piper &c.
 20. πῦρρον. An rectè?
 24. ὑγρῶς. An rectè?
 CXLIX,
 10. ἀζύιον ἔχει. Legendum ἀζήριον, ut supra (5.) ἀζήριον ἔχει.
 11. φάρμακα. Melius credo legeretur καὶ φάρμακα. Neque enim omnia Medicamenta in hoc morbo quispiam danda præceperit; sed omnia conferre oportet, & medicamenta, & victus rationem, & ferrum, & ignem.
 16. αὐτίμαρ. Legendum ἐκ αὐτίμαρ, quod sequentia fatis probant verba.
 17. πῶλ. Num πῶλ, vel πῶλλος?
 19. μιστὸν τὸ αἶμα. An μιστὸν τὸ αἶμα, vel num vox aliqua deest?
 34. κρησις. Legendum, κρητὶ, vel κρητιῶ. *Craffus* etiam *Cretico*, legi monet.
 CL,
 2. ἱερσος. Legendum, ἱερὸς.
 7. ἀλαίριον. Legendum, ἀλαίριον. *Craffus* vertit, *complanandi*.
 10. ἀνδράχην. Legendum, ἀνδράχην.
 13. τάχα ὃ χεῖ. An, πῶτα ὃ χεῖ, vel τὰ δὲ χεῖ.
 17. ἐν αἰματί. Num αἷ ἐν αἰματί?
 19. ἔχοντορσιον. Legendum, ἔχοντορσιον. *Cælius* (Morb. Chron. L. 2.) in Elephantiacis, inquit, Alii quoque etiam cutis vulationem affectandam probant, quâ corpus *exhumoretur*.
 36. πῆξις πῶσι, φάσι. Pro πῶσι perperam scriptum puto; deinde vocem illam admissam, hanc non, uti debuit, expulsam.
 CLI,
 2. ἱματίον. Melius fortasse, ἱματιόν.

DE

ARETÆI *Dialecto* COMMENTARIOLUS.

Clarissimo doctissimoque Viro JOANNI FREIND
Medicinæ Doctori Michael Maittaire S. P. D.

TUUM *Aretæi* Exemplar, quod tribus abhinc circiter septimanis mihi legendum miseras, tibi, Vir Amicissime, remitto. *Aretæum* equidem, *Dialecti*, quâ usus est, observandæ gratiâ, olim legeram. Eundem verò majori cum voluptate nunc relegi; quodd, post duas Editiones suis aras caraque, non admodum multis etiamnum notus & intellectus, luce tandem clariore à Typis *Oxonienſibus* acceptâ, ulceribusque (quibus oppletus deformabatur) exquiritâ editoris docti curâ purgatis, brevî proditurus sit tersus ac nitidus; eoque, qui Authorem tam luculentum decet, ornatu spectabilis. Quis enim Author Editorem doctum meretur magis ac requirit, quàm qui summam peritiam cum excoltâ dictionis elegantia conjungit; rerumque, quas tractat, copiam eâ verborum brevitate complectitur, ut neque illa tædium, nec hæc obscuritatem pariat. Limatum est *Aretæi* in vocibus deligendis judicium, egregia ars in componendis; tam mira demum in tradendis morborum naturis accuratio, ut credas illum non tam scripsisse, quàm pinxisse; imò potiùs egrotos ipsos tibi vivos coram cernendos admovisse; ut videaris non legere aut inani picturâ oculos pascere, sed miserrimis illis decumbentibus interesse, varios illorum labores intueri, clamores, gemitus, & suspiria audire; ut sentias te pro diversis malorum, quibuscum conflictantur, generibus, horrore concuti & misericordiâ commoveri.

Aretæus, " natione Cappadox, in quâ regione, licet barbarâ, tres tamen gentes, Dorica, Ionica, & Æolica, florere, suâ patriâ linguâ Ionicâ scripsit: multis subinde admixtis, quæ *Dorismum* & *Æolismum*, cum magno ubique ferè *Homerum* imitandi studio, sapiunt. *Dialectum*, quam coluit, in compendium redigere, te hortante, aggressus; *Homerum*, *Herodotum*, & *Hippocratem*, eadem *Dialecto* usos, præter multos alios, passim citavi, quò major exemplis lux & autoritas accederet. In proferendis Authorum quorundam locis, paginam lineamque indicavi: quam igitur in illis Editionem secutus sim, oportet hic subnotare.

Aretæus Græcè & Latine, brevî edendus:

Herodotus Græcè:

Hippocrates Græcè.

Thucydides Græcè & Latine.

Demosthenes Græcè & Latine.

Aristophanes Græcè & Latine.

Plato Græcè & Latine.

Xenophon Græcè & Latine.

Arrianus de Exped. Alexand. Græcè & Latine:

Diog. Laertius Græcè & Latine, cum fragment. Pythagoreorum:

Lucianus Græcè & Latine.

Athenæus Græcè & Latine.

Lyrici Græcè & Latine.

Stobæus Græcè & Latine.

Eustathius in Homerum, Græcè.

Budæi Commentarii:

Ubiunque nullius Authoris nomen numeralibus figuris præsit, ibi semper *Aretæus* intelligitur.

Habes, Vir Eruditissime, quæ a me raptim, & nimis forsân properanter, elucubrata sunt. In his, pro tenui meâ facultate, *Grammatici*, non *Medici*, partes egi: utriusque, tuæ sunt. Si qua in meis placuerint, utere: quæ secus, dele, corrige: si nulla omnino, aut redde, aut flammis subijce. Tuâ interim amicitia confisus, nil à te non amicum mihi polliceor. Vale. Ex Museo meo. X. Cal. Novemb. M. DCC. XXII.

* Lege Jun. Paul. Crass. Præfat. in suam *Aretæi* & *Rufi* interpretationem.

ALPHABETUM DIALECTICUM.

A

PRO α. τῶμα 8, 2. Hippocrat. 155, 21. ἀν-
τίμα 150, 1. Herodot. 66, 1. Item κῶ-
μα 72, 32. pro κῶμα, verbo vix usitato nisi in
compositis; ἀντίμα Isai. c. 66. v. 3. juxta edi-
tionem Aldinam; nam Complutensis, habet
ἀντίμα, Romana ἀντίμα.

Pro α. Doricè in his Adverbis; μῶμα 69, 11.
Herodot. 17, 5. ἰδῶμα 112, 34. pro ἰδῶμα 13, 20.

Pro υ in Verbo ὑπερδιδῶ 130, 29. Sed ἑλιν-
δῶ pro κελιδῶ in communi usu esse confirmant
exempla in Lexicis obvia.

Pro ρ ante -τα & -τη in tertiis personis plura-
libus Verborum. εἰρήτα Hippocrat. 410, 2. Ho-
mer. Il. α. 239. εἰρήτα Herodot. 110, 38. Eusta-
thius (1568, 31.) docet tertias illas personas plu-
rales fieri à tertiis singularibus per Epenthesein
τῶ α. Ionicè. Ejusdem formae sunt εἰρήτα 134,
14. εἰρήτα 128, 11. ἀλῆτα Herodot. 28, 33.
μελέτα 71, 24. κελῆτα Hippocrat. 280, 49. τε-
λέτα Herodot. 77, 37. λελῆτα 112, 24. ἀνδ-
ρῆτα Herodot. 67, 19. Ad eundem etiam mo-
dum effertur aliquando tertia singularis: ἑλῆ-
τα 118, 13. 119, 7. εἰλῆτα Herodot. 50, 10.

Inferitur Herbis ante α. ἑλῆτα 24, 20. Quod
Poeticum est. φῆτα Homer. Il. ε. 650.

Demitur medio vocum ex Praepositionibus
compositarum. ἀμῶν 13, 12. ἀμῶνδῶ Herodot.
177, 25. Homer. Il. ε. 364. ἀμῶνδῶ Homer.
Il. β. 436. ἀμῶν 112, 34. ἀμῶν Theocrit. Idyll.
24. c. 12. ἀμῶν Herodot. 46, 71. ἀμῶν He-
rodot. 92, 13. Hæc Poetis sunt per familiaria.
Henricus Stephanus in suo Thesaurio scribit ἀμ-
ῶν (cujus exemplum ex nullo autore profert)
& ἀμῶν per Æolicam & Poeticam Syncopen
poni pro ἀμῶν, ἀμῶν.

B

Pro α. ἀμῶν 127, 4. pro communiori ἀμ-
ῶν. ἀμῶν Daniel. c. 6. v. 4. ubi D. Hieronymus notat Theodotionem & Aquilam ver-
tisse ἀμῶν, ἀμῶν 127, 9.

Δ

Pro σ. ἰδῶν 9, 9. ἰδῶν Hippocrat. 12, 29.
Herodot. 21, 17. ἰδῶν 17, 35. pro ἰδῶν
123, 12.

Geminatur Poeticè. ἰδῶν 22, 1. Homer. Il. α.
203. pro ἰδῶν Homer. Il. ε. 315.

E

Pro α. Atticè in flexione quorundam Homi-
num: Μῶν 76, 14. pro Μῶν. εἰν, εἰν 73, 11.
Ionicè in Verbis plurimis incontraetis forma-
-δῶ: εἰν Hippocrat. 527, 29. εἰν Herodot.
120, 25. εἰν 36, 10. εἰν 82, 29. εἰν 6, 2. ε-
ἰν 15, 19. εἰν 90, 11. εἰν 32, 7. ε-
ἰν 87, 25. εἰν Herodot. 10, 6. εἰν 51, 10.
εἰν 10, 18. εἰν 144, 14. εἰν 29,
14. Herodot. 14, 3. εἰν 76, 1. Herodot. 9,
20. εἰν Hippocrat. 388, 2. εἰν 46, 28.
Inferitur mediis vocibus. κῶν 64, 33. κῶν 57,
11. ἀρῶν 14, 2. Hippocrat. 112, 47. εἰν 8, 30.
εἰν 74, 31. κῶν 115, 15. κῶν 125, 22. pro

κῶν 135, 35. Sic ἀλῶν Herodot. 117, 42.
ἀλῶν Hippocrat. 342, 18. Huc referenda sunt
alia plura in vocum flexionibus: τῶν 89, 16.
Herodot. 10, 7. ἑλῶν 86, 7. Hippocrat. 384, 20.
Herodot. 52, 35. ἀλῶν 40, 5. Herodot. 49, 39.
κῶν 24, 7. κῶν 14, 11. κῶν 150, 8. ἑλ-
ῶν 9, 23. κῶν 78, 6. Hippocrat. 16, 8. ἑλῶν
64, 12. Herodot. 7, 34. κῶν 50, 22. κῶν 3, 9.
κῶν 73, 18. κῶν 4, 1. τῶν 10, 25. Hippocrat.
8, 41. κῶν 19, 16. τῶν 6, 15. κῶν 23, 12.
τῶν Hippocrat. 9, 39. κῶν 8, 6. Hippocrat. 20,
1. κῶν 25, 15. τῶν 3, 1. κῶν 19, 2. τῶν
3, 2. κῶν 5; 3. κῶν 28, 5. κῶν 20, 17. τῶ-
ν Hippocrat. 1, 13. κῶν 8, 12. κῶν 35,
18. κῶν 6, 25. Sic -ῶν pro -α in Adverbis:
ἀνῶν 62, 31. ἀνῶν 93, 16. Herodot. 42, 17.
κῶν 17, 22. ἑλῶν 7, 22. ἑλῶν 24, 16.
κῶν 111, 16. κῶν 10, 17. κῶν 86, 14.
κῶν 94, 23. Hippocrat. 340, 7. κῶν 101,
23. Inferi etiam videtur verbo κῶν 39, 22.
40, 9. 27. pro κῶν vel κῶν: nisi malis fieri
à κῶν κῶν κῶν per Metathesein. Sic ἀρῶν
Homer. Il. α. 25. ab ἀρῶν.

Præfigitur initio Verbi substantivi. ἑν 20, 22.
ἑν 4, 3. ἑν 18, 12. Hippocrat. 15, 3. ἑν 10, 6.
Herodot. 4, 43. ἑν 18, 26. ἑν 7, 17. ἑν 18,
11. ἑν 5, 8. ἑν 73, 9. ἑν 121, 1. ἑν 113, 4.
Itidem in Compositis: κῶν 6, 2. Hippocrat. 1,
12. κῶν 112, 27. κῶν 5, 30. κῶν 3, 7.
κῶν 68, 2.

Demitur quibusdam vocibus. εἰν Herodot.
14, 38. εἰν 8, 20. εἰν 50, 5. pro εἰν 6, 17.

H

Pro α. ἰν 112, 25. Herodot. 44, 26. ἰν 6, 2.
Hippocrat. 12, 23. κῶν 116, 22. κῶν 29,
28. κῶν 26, 12. κῶν 39, 31. ἀλῶν 22,
4. κῶν 75, 33. κῶν 7, 5. In Particulis κῶν
8, 17. κῶν 16, 34. Hippocrat. 18, 34. κῶν 24,
18. ἑν 2, 9. κῶν 5, 30. ἑν 10, 6. In flexionibus
Nominum & Herborum: κῶν 83, 17. Herodot.
10, 4. κῶν 51, 31. ἑν 33, 30. Herodot. 74, 16.
κῶν 3, 15. κῶν 85, 24. κῶν 106, 32. Hip-
pocrat. 403, 41. κῶν 6, 13. κῶν 57, 31.
κῶν 85, 1. ἑν 10, 11. ἑν 6, 28. κῶν 3, 10.
Herodot. 8, 36. Hippocrat. 11, 42. κῶν, κῶν 77,
19. Herodot. 1, 17. κῶν 139, 4. Herodot. 1, 25.
κῶν 76, 24. κῶν 4, 27. κῶν 3, 4. κῶν 27, 27. κῶν
54, 26. κῶν 10, 23. κῶν 24, 11. κῶν 10, 8. ἑ-
κῶν 139, 14. κῶν 34, 24. κῶν 6, 22. κῶν 86,
9. ἑν 131, 8. Hippocrat. 131, 1. ἑν 3, 22.
κῶν 139, 26. κῶν 21, 24. κῶν 8, 14.
Item α pro α in dativis Nominum. κῶν 111, 13.
ab αἰν 147, 21. Et pro α in terminationibus
Verborum. κῶν 3, 29. κῶν 36, 8. κῶν 45, 19.
κῶν 65, 11. κῶν 15, 23. κῶν 18, 8. Hippocrat.
388, 27. Huc refer α pro α: κῶν 8, 14. κῶν
4, 13. κῶν 5, 5. κῶν 13, 23. κῶν 46, 15. &
pro α: κῶν 17, 19. κῶν Hippocrat. 396, 33.
κῶν 14, 12.

Pro α in flexione Nominum in -ῶν. κῶν 73, 9.
κῶν 29, 13. κῶν 65, 34. κῶν 117, 21. ἀλ-
ῶν 21, 30. κῶν Herodot. 47, 11. κῶν He-
rodot. 88, 22. Item α pro α. κῶν 28, 12.
Herodot. 24, 36. κῶν 44, 3. κῶν Herodot. 208,
7. κῶν 23, 24. Hippocrat. 389, 24.

Inferitur Herbis Poeticè: ἀρῶν 14, 29. Homer.
Il. β. 34.

Pro

ALPHABETUM DIALECTICUM.

I

Pro i in flexione Nominum contrahibilium in -i & -i. ἰός 2. 10. πῖος Herodot. 7, 40. ἐνὶ-σθ Hippocrat. 1, 4. πῖος 104, 10. pro πῖος 89, 34. ἐνὶσθ 90, 15. ἀνὶσθ 150, 16. ἀνὶσθ, πῖος 3, 35. ἀνὶσθ 3, 17. πῖος Herodot. 71, 11. μῖος Herodot. 290, 34. πῖος 130, 6. [-i] contrahit pro -i, idque pro -i] ἰός 150, 4. ἀνὶσθ 2, 5. ἀνὶσθ 41, 2. ἰός 24, 15. ἰός 33, 21. Item in Particulā Atticā ὀδὶ 127, 4.

Inferitur post i, quod Poetarum proprium est. σῖος 82, 22. ἰός Herodot. 5, 29. Homer. Il. 8. 377. ἰός Homer. Il. 4. 434. ἰός 123, 28. ἰός 125, 8. pro ἰός 125, 3. ἰός 125, 2. Homer. Il. 4. 550. ἰός 73, 74. Homer. Il. 4. 71. ἰός 6, 30. Homer. Il. 4. 214. ἰός 88, 9. ἰός 42, 28. Herodot. 1, 26.

Et post i. χῖος 8, 6. Homer. Il. 8. 164. pro χῖος 52, 5. Henricus Stephanus in Thesaurο exemplis probat χῖος, licet poeticum & Ionicum esse videatur, tamen in prosā etiam usurpatum reperiri.

Et post e in Praepositione εἰς, poeticè: πῖος Homer. Il. 4. 175. πῖος Homer. Il. 4. 792. εἰς 32, 12. Item in Praepositione ἐν, in Atticè: quæ, accentu retracto, sustinet vicem Verbi ἐν; ἐν 139, 14. Herodot. 265, 19.

Subiicitur dativis pluralibus. πῖος 4, 21. Hippocrat. 19, 23. Herodot. 9, 20. τῖος 3, 21. Hippocrat. 19, 21. Herodot. 12, 42. ἰός 15, 31. πῖος 95, 5. Herodot. 10, 37. ἀνὶσθ 36, 27. μῖος Hippocrat. Jusjurand. μῖος 147, 22. πῖος 10, 14. ἀνὶσθ 3, 31. Hippocrat. 390, 47. πῖος 3, 14. ἰός 10, 15. ἰός 27, 8. πῖος 79, 9. μῖος, πῖος 32, 22. ἀνὶσθ 13, 4. ἀνὶσθ 98, 4.

Demitur mediis vocibus. τῖος 32, 26. πῖος 33, 26. ἰός Herodot. 125, 20. ἰός 6, 17. ἰός 43, 4. ἰός 119, 19. πῖος Herodot. 160, 43. πῖος, ἰός Hippocrat. 330, 4. βῖος 2, 14. πῖος 59, 15. Herodot. 279, 34. πῖος Hippocrat. 2, 46. μῖος 7, 11. Herodot. 52, 17. μῖος 11, 9. μῖος 88, 16. Herodot. 97, 23. Et in Praepositione ἐν 3, 5. Atticorum propriā.

K

Pro κ. καίος Herodot. 10, 8. καίος 35, 8. καίος 30. καίος 13, 14. Herodot. 327, 13. καίος 2, 16. καίος Hippocrat. 4, 39. καίος 3, 9. Herodot. 3, 13. καίος 3, 9. Herodot. 10, 5. καίος 25, 26. Herodot. 9, 1.

Demitur medio quorundam Verborum in Perfecto, correptā vocali præcedente: καίος 54, 5. Homer. Il. 8. 320.

A

Pro α. αἰός 46, 17. pro αἰός 45, 7. Quod Atticum esse docet Scholiastes Aristophanis pag. 703.

M

Pro β. πῖος 86, 14. 89, 17. De quā voce lege Foellii Oeconom. Hippocrat. τῖος 24. v. 26. πῖος Id. c. 17, v. 19. pro πῖος Genes. c. 14. v. 6. Etymologici Author (in voce βῖος) Æolibus hanc mutationem τῖος αἰος τῖος μῖος tribuit.

N

Pro -nos (quod Atticorum est) in Verborum imperativis pluralibus. ἴσος 84, 9. Plato. p. 860. ἀνὶσθ Aristophan. p. 187. Et in Optativo modo, correptā vocali præcedente. ἴσος 85, 2. Xenoph. p. 220.

Ξ

Pro σ Atticè in Praepositione ἐν 5, 15. ἀνὶσθ 19, 3. ἀνὶσθ 42, 35. ἀνὶσθ 44, 3. ἐνὶσθ Herodot. 215, 18. ἐνὶσθ Hippocrat. 1, 4.

O

Inferitur Verbis ante ω poeticè: ἀνὶσθ 63, 1. 82, 20. ἀνὶσθ 115, 14. ἀνὶσθ Homer. Od. 8. 196. ἀνὶσθ 42, 30. Homer. Il. 4. 265.

Demitur medio quorundam comparativorum. ἀνὶσθ 29, 16. ἀνὶσθ Hippocrat. 75, 37. ἀνὶσθ Aristophan. p. 360.

Π

Pro φ. ἀνὶσθ 24, 22. 16, 12. pro ἀνὶσθ 92, 7. ἀνὶσθ Homer. Od. 8. 225. ἰός 26, 20. Herodot. 19, 19. (per metathesin pro ἰός) ἰός 16, 6. Hippocrat. 526, 3.

P

Transponitur apud Poetas. ἀνὶσθ 103, 17. Homer. Il. 4. 178. ἀνὶσθ 5, 14. Herodot. 20, 12. ἀνὶσθ 119, 42. Hippocrat. 54, 34. Homer. Il. 4. 225.

Σ

Pro ρ Atticè. μῖος 109, 1. pro μῖος 147, 22.

Præfigitur vocibus quibusdam Poeticè: σμῖος 9, 34. σμῖος Herodot. 2, 29. σμῖος 2, 6. σμῖος Homer. Il. 4. 757.

Geminatur poeticè. σμῖος 116, 34. pro σμῖος 159, 19. ἰός Herodot. 11, 32. μῖος Homer. Il. 4. 266. μῖος 5, 19.

T

Pro θ in voce καλοκῖος 84, 2. Aristophan. p. 144. pro καλοκῖος Hippocrat. 52, 3. Hoc Atticorum esse docet Athenæus Lib. 2. cap. 18. Huius etiam meminit Lucianus in Judic. Vocal.

Pro σ, Atticè: ἀνὶσθ 19, 11. pro ἀνὶσθ Xenoph. p. 698. quod pro ἀνὶσθ. Et Doricè in Praepositione πῖος, pro πῖος: quæ vel sumitur adverbialiter pro πῖος, & finè casu; 34, 15. 37, 15. 63, 17. 70, 8. 144, 15. Hippocrat. 492, 42. [ubi Galenus notat Hippocratem hanc voce πῖος uti, ad augendam significationem. Idem Galenus in Exegesi, πῖος, πῖος, πῖος, πῖος] Budæus in Comment. p. 70. exemplis probat πῖος adverbialiter poni. Vel jungitur casui; πῖος ἀνὶσθ 123, 14. πῖος ἀνὶσθ Hippocrat. 475, 26. πῖος sine casu. Homer. Il. 4. 108. [ubi Schol. exponit πῖος] cum casu. Homer. Il. 4. 426. πῖος ἰός Theocrit. Idyll. 7. v. 47. πῖος ἰός Lacæna mulier apud Aristophan. p. 840. Ex πῖος componitur πῖος. Galen. Exeges. πῖος, πῖος, πῖος, πῖος. Idem tamen Galenus in Comment. ad Hippocrat.

B b b 2

ALPHABETUM DIALECTICUM.

pocrat. de rat. viēt. in morb. acut. τὰ ἀσθενεῖα πα-
ταίνα κίλκα τῶ τῶν ἰσίων φανῆ καὶ τῶ τῶ παλαιότητος.
Corinth. de dialect. Ionic. τὰ ἀσθενεῖα πα-
ταίνα τὰ ἀσθενεῖα τὰ ἀσθενεῖα. Hefych. Pha-
vorin. Soid. παταίνα, ἴνα, ἀσθενεῖα, ἴνα. Ety-
molog. παταίνα, τὸ ἴνα, τὸ ἀσθενεῖα ἢ ἴμα πα-
τὰ τὸ ἴνα, ἴνα ἢ παταίνα τὸ ἴμα. Sed Eustath. in
Homer. pag. 1106. l. 24. & 1374. 25. & 1481,
61. παταίνα, τὸ ἀσθενεῖα, ἀσθενεῖα, ἢ τῶ παταίνα
τὸ ἀσθενεῖα. παταίνα 112, 12. παταίνα Hippocrat.
220, 12.

Demitur Nominibus in -αι -αι. γήρα 5, 1.
Herodot. 105, 43.

τ

Pro α, in Comparativo παλῶτα 8, 2. 24, 14. 69,
17. pro παλῶτα 86, 2. παλῶτα 22, 29. Herodot. 22,
2. παλῶτα 24, 16. Item in Verbis incontractē
flexis ab -αι. παταίνα 74, 8. (pro παταίνα) ἰσθ-
μῶτα 3, 3. παταίνα Herodot. 37, 25. ἰσθμῶτα 5,
13. παταίνα 22, 28. [Huc refer α pro α: παταίνα
65, 24. παταίνα Herodot. 37, 21.] Hanc formam
sequuntur Verba etiam in -αι: παταίνα 79,
12. ἰσθμῶτα 20, 19. Hippocrat. 530, 2. Et in -αι:
παταίνα 121, 23. παταίνα 25, 5. παταίνα Hip-
pocrat. 504, 43. παταίνα Hippocrat. 172, 33.
ἰσθμῶτα Herodot. 27, 35. Ad eundem modum
flectuntur Verba barytona, ἀσθενεῖα Herodot. 53,
15. Pronomina, αἰ Herodot. 3, 22. Nomina, αἰ
σῶμα Hippocrat. 14, 20. pro παταίνα Hippo-
crat. 4, 4. quasi à nominativo ἴσθμῶτα: quale ta-
men vocabulum nondum legi. Hanc transmuta-
tionem τὰ αἰ τὸ αἰ, & τὰ αἰ τὸ αἰ, vel τὰ αἰ τὸ αἰ
Iones mutuuntur ab Æolibus & Doribus. Con-
sule Eustath. in Homer. p. 27. l. 37. & Etymo-
log. in vocibus ἀσθενεῖα, & ἀσθενεῖα. ἴμα Pin-
dar. Olymp. Od. 6. Epod. 3. αἰ Callimach.
Hymn. in Cerer. v. 57. ἴμα Theocrit. Idyll. 1.
v. 86. μαχθῶτα Alcæi fragment. inter Lyric.
p. 102.

Inferitur post α, in Verbis quibusdam Poeticis:
ἀσθενεῖα 133, 30. παταίνα pro παταίνα, idque pro πα-
ταίνα, ἴμα pro ἴμα. ἴμα Homer. Hymn. in
Apollin. v. 215. Hefiod. Ery. β. v. 18. Et post α,
quod apud Poetas frequens. ἴμα 3, 5. Hippocrat.
4, 41. Herodot. 5, 23. Homer. Il. α. 10. ἴμα 4,
22. Herodot. 1, 15. Homer. Od. ζ. 194. ἴμα 3,
13. Herodot. 5, 17. Homer. Il. ι. 478. παταίνα 19,
10. Hippocrat. 357, 1. Homer. Il. ι. 776.

α

Pro α, ἀσθενεῖα 10, 17. Quod mihi videtur ad
Dores potius pertinere. Sic ἀσθενεῖα scripsit Epi-
charmus Siculus apud Athenæum. p. 363. α pro
α. ἀσθενεῖα 6, 24. Herodot. 6, 7. ἀσθενεῖα Herodot.
267, 30. ἀσθενεῖα 20, 18. ἀσθενεῖα 5, 13. Fre-
quentissime in Pronominibus: αἰ 144, 3. He-
rodot. 74, 43. αἰ Hippocrat. 401, 34. αἰ 24,
23. 53, 5. παταίνα 39, 28. ἴμα 143, 7. αἰ 6, 11.
ἴμα 10, 12. Hippocrat. Jusjur. ἴμα 27, 9. He-
rodot. 8, 16. ἴμα 28, 12. παταίνα 40, 1. 134, 27.
ἴμα 10, 26. Herodot. 6, 20. αἰ 13, 5. ἴμα
40, 28. αἰ 63, 22. Herodot. 98, 34. τὰ αἰ 73,
4. τὰ αἰ 85, 35. παταίνα 39, 8. αἰ 117, 35. αἰ
74, 5. 40, 11. ἴμα 65, 34. Herodot. 22, 2.
ἴμα 9, 27. Hippocrat. 22, 23. αἰ 20, 15.
Hippocrat. 78, 22. ἴμα 3, 8. ἴμα Hippo-
crat. 78, 39. Notandum est, quidd αἰ (Homer.
Il. ι. 296.) sit dissyllabum, non trissyllabum. Tur-
nebus in suâ Aretæi editione (α) finē dialysi,

Henricus Stephanus in suo Herodoto (α) cum
dialysi excudit.

Pro α in Nominibus Atticē flexis: ἴμα
47, 21. ἴμα 78, 30. Μίμα 76, 14. παταίνα 73,
11.

Pro α, ἀσθενεῖα 75, 7. ἴμα 16, 27. Herodot.
173, 27. ἀσθενεῖα 3, 19. Hippocrat. 438, 41.

Pro α, αἰ 33, 2. αἰ 39, 22. Herodot. 2, 2. Quod
Dorum proprium est. μῶτα Theocrit. Idyll. 1.
v. 9.

Resolvitur in α: παταίνα 37, 35. Homer. Il. α.
462. ΟΑ. α. 158. poeticē pro αἰ; uti obser-
vat Henricus Stephanus in Thesaurō.

Diphthongi.

α inferitur vocibus in -α vel -α terminatis. ἴμα,
ἴμα; ἴμα 150, 2. Sic ἀσθενεῖα Herodot. 4, 1.
ἀσθενεῖα Herodot. 5, 21. Homer. Il. β. 371.

α demitur mediis quibusdam vocibus, poeticē.
ἴμα 114, 32. ἴμα Homer. Il. β. 41. ἴμα 80,
5. ἀσθενεῖα 92, 14. ἀσθενεῖα 132, 5.

Resolvitur per α, in tertiis pluralibus Verbo-
rum in -α. ἴμα 4, 16. (at, addito α, ἴμα 136, 9.)
ἀσθενεῖα 114, 27. ἀσθενεῖα Herodot. 145, 8.

Et per α. ἴμα 63, 4.

α resolvitur per α. παταίνα 37, 32. ἀσθενεῖα
Herodot. 132, 32. ἀσθενεῖα Homer. Od. α. 54.

Et per α, in genitivo Pronominum substanti-
vorum. ἴμα Herodot. 34, 32. Thesal. apud Hip-
pocrat. 539, 26. αἰ Herodot. 3, 18. Huc libet
referre vocem Aretæi in editionibus corruptam,
& diversē lectā; in Henischianā ἴμα, in Tur-
nebianā meliūs & in hac Oxoniensi ἴμα 111, 23.
Mallem legere ἀσθενεῖα, quæ vox in Hefychio & Pha-
vorino occurrit, & exponitur ἀσθενεῖα.

Et per -α, in genitivo Nominum ab -α. ἀσθενεῖα
59, 2. Μίμα 134, 28. ἀσθενεῖα Herodot.
187, 29. ἀσθενεῖα Herodot. 11, 19.

α resolvitur in α. ἴμα 74, 22. pro ἴμα.

RESOLUTIONES

Contractarum & Vocalium & Diphthongo-
rum in eas, ex quibus per contractionem coale-
runt, litteras, sunt in Nominibus & Verbis ferē
perpetuē apud Iones: quibus forma incontracta
magis placet, quā contracta.

Οἰα 3, 22. ἴμα Herodot. 72, 9. ἴμα 150,
5. ἴμα 6, 14. ἴμα Herodot. 4, 18. ἴμα 6,
16. αἰ 65, 8. ἴμα 2, 4. ἴμα 21, 5. παταίνα 34,
13. ἀσθενεῖα 27, 31. παταίνα 102, 22. ἴμα Herodot.
71, 6. ἀσθενεῖα 148, 26. ἀσθενεῖα Herodot. 99, 6.
ἀσθενεῖα 97, 29. ἀσθενεῖα 6, 30. ἴμα 33, 3. ἴμα 92,
17. ἴμα 6, 16. ἀσθενεῖα 137, 17. ἀσθενεῖα 2, 7.
ἀσθενεῖα 36, 9. ἴμα 3, 31. ἀσθενεῖα 2, 8. ἴμα
3, 6.

ἀσθενεῖα 18, 12. Herodot. 3, 12. ἀσθενεῖα Hippocrat.
1, 4. ἀσθενεῖα 4, 20. Herodot. 192, 23. ἀσθενεῖα 3,
6. ἴμα 10, 15. ἀσθενεῖα 38, 5. ἀσθενεῖα 103, 14.
ἀσθενεῖα 10, 33. ἀσθενεῖα 2, 10. ἴμα 10, 27. ἀσθενεῖα
6, 16. ἀσθενεῖα 71, 24. ἀσθενεῖα 3, 34. ἀσθενεῖα
95, 6.

Huc refer secundas personas -αι, -αι, abiecto α,
pro -αι, -αι; vel pro -α. ἴμα 15, 19. Ho-
mer. Il. δ. 353. (pro Attico ἴμα Matth. c. 27. v.
4. quod pro ἴμα Deut. c. 22. v. 4. magis regu-
lari, ac minus usitato) ἴμα 112, 23. ἴμα He-
rodot. 185, 15. Eiusdem formæ est imperativus
Verbi ἴμα, ἴμα 141, 13. Hippocrat. 226, 3.
Legitur etiam ἴμα 128, 34. Herodot. 40, 28.

Ionibus hiatus & concursus vocalium adeo
gra-

ALPHABETUM DIALECTICUM.

gratus est, ut in finibus dativorum & tertiarum personarum sepe non adfiscantur ante vocalem sequentis vocis initialem. *σμελίσσιν ἰδίσματα* 2, 7. αὐτίστει, ἀφρίστει 5, 3. ἀπασί εἰρήδων 5, 3. ἐστεινέσσει, ἀλλ' ἰδρίστει 5, 7. ἀναλίσσεται ἀλλήλων Herodot. 19, 29. ἔστεινμα 18, 21. ἰδρίστεισι 20, 22.

Quamvis hujusmodi resolutionibus & vocalium concursu summopere delectentur, Crasis tamen non est omnino eis ignota: quæ Atticis & Doribus est magis in usu.

α ex α α. πῶπῃ 130, 31. πῶπῃ Aristophan. p. 66.

ex α ι. τᾶνδῶν 41, 18. τᾶνδῶν Aristophan. p. 594.

η ex α ι. κῆκῆσι 3, 13. κῆκῆ 149, 30. Aristophan. p. 71.

υ ex ο ι. τῶν 147, 7. Euripid. Hecub. v. 501. τῶντοῦδιν 15, 26. τῶντοῦδιν Aristophan. p. 3.

ex ο ε. τῶνμα 10, 6. Aristophan. p. 127.

ex υ ι. ὠνῆς 18, 32. Aristophan. p. 115. ὠνῆς 19, 1. τῶνι 21, 25. τῶνι 49, 29.

η ex ι ο α. ὠνῆσσι 6, 33. (ubi Turneb. ὠνῆσσι) 120, 8. (ubi Turneb. ὠνῆσσι, sinē ὠνῆσσι subscripto, ut fit pro ὠνῆσσι, sicut ὠνῆσσι 10, 17. pro ὠνῆσσι. ὠνῆσσι Herodot. 11, 43. ὠνῆσσι Theocrit. Idyll. 22, v. 178. ὠνῆσσι Herodot. 167, 25. In quibus notandus est varius spiritum & accentum appingendi modus.

METAPLASMUS.

Sive mutatio terminationis flexionisque frequentis est & in Nominibus & in Verbis. Eā figura valde utuntur Poetæ, perinde ac Iones.

In Nominibus.

τρυγία [Hefych. τρυγία, τρυγία ὄνου. pro τρυγίας Psalm. 74, v. 9.] τρυγία δῶν 114, 23.

βιστή 29, 17. Herodot. 254, 19. Homer. Od. λ. 489. pro βιστῆς aut βιστῆ.

πῶν 7, 6. Homer. Il. α. 240. pro πῶν.

πῶν 52, 19. Herodot. 12, 41. pro πῶν.

αἰζῆν 3, 28. [pro αἰζῆσι] unde adjectivum ἰπ-αἰζῆν 23, 30.

γῶν [pro γῶν, sensu tamen non omnino eodem] 83, 31. Herodot. 255, 31. γῶν 87, 28.

σκῶν corpus [pro σκῶν tabernaculum; corpus enim est animæ tabernaculum] 22, 15. σκῶν 11, 5. 22, 15. 24, 5. Hippocrat. 55, 32. Hefych. σκῶν, σῶν. Et sic accipitur à D. Paulo, 2 Cor. c. 5, v. 1, 4. Nicand. Ther. v. 742. σκῶν Alex. v. 447. σκῶν.

δῶν [pro δῶν] unde δῶν 13, 4. Herodot. 8, 39. Hefych. δῶν, πῶν δῶν.

τῶν [pro πῶν] 3, 3. 4, 26. 16, 7. Herodot. 3, 2. 207, 27. Homer. Il. β. 388. τῶν [pro πῶν] 7, 9. Homer. Il. α. 299.

πῶν 32, 22. πῶν 56, 17. à πῶν -ον, pro πῶν.

Dativus pluralis refingitur apud Poetas à dativo singulari, mutando -ι in -οι. χῆνι 124, 5. Homer. Il. v. 468. λαῖνι 56, 19. μαλαῖνι 62, 32. σκυῖνι 29, 31. συμμῖνι 92, 17. Hanc Poeticam flexionem Diores crebrè usurpant. σκῶνι Lacedæmon. foed. in Thucyd. p. 397. πῶνι

Onat. in Strob. Eclog. lib. 2. cap. 3. ὠνι Elephant. in Strob. Sentent. p. 332.

In Verbis.

Verba barytona adfiscunt sibi formam contractorum; & è contrà contracta barytonorum. πῶν [pro πῶν] unde πῶν 46, 32. ἰπῶν [pro ἰπῶν] Herodot. 303, 6. ἰπῶν [pro ἰπῶν] unde ἰπῶν 124, 11. σμελίσσιν [pro σμελίσσιν, ἰδ-κενσι Homer. Il. π. 199.] unde σμελίσσιν 137, 37. Ἀγκῶν [pro Ἀγκῶν, ἰγκῶν Aristophan. p. 597.] Ἀγκῶν 5, 18. Ἀγκῶν apud Hefychium. κρηπῶν 4, 21. κρηπῶν Hippocrat. 486, 23. pro κρηπῶν Hippocrat. 494, 16. σερρῶν 8, 4. σερρῶν.

Κῶν [pro Κῶν]: unde Κῶν 3, 12. Herodot. 45, 37. Κῶν Hippocrat. 452, 27. Κῶν 102, 30. Sic etiam in Compofitis: ἀμφῶν 121, 25. κρηπῶν 114, 1. σμελίσσιν 99, 18. κρηπῶν 9, 31. ἰγκῶν 23, 21. σμελίσσιν 93, 14. ἰγκῶν 10, 36. His adde δῶν 96, 3. quasi à Κῶν pro Κῶν.

Verborum contractorum fines inter se permittuntur. -ῶν pro -ῶν, ἰπῶν [Vide prius E pro α.] pro ἰπῶν; & pro -ῶν, πῶν pro πῶν, unde πῶν [Vide prius Y pro ι]. ῶν pro ῶν; βῶν [pro βῶν] unde βῶν 67, 21.

Verba in -μ imitantur formam contractorum, à quibus oriuntur. εἶν ab εἶν; εἶν 74, 16. Homer. Il. ε. 142. πῶν à πῶν; ἀφῶν 140, 23. πῶν Homer. Il. α. 441. δῶν à δῶν; δῶν 83, 23. Homer. Il. ε. 515. ξῶν δῶν 4, 15. Mirè formatur imperativus ῶν 89, 4. Psalm. 104, v. 31. 1 Cor. c. 16, v. 22. ab ῶν pro εἶν, uñ ῶν ab ῶν. [Imperfectum ῶν fit regulariter ab ῶν]. Imperativus ab ῶν erit ῶν, ῶν; sicut à πῶν πῶν πῶν, ab ῶν ῶν. Tum ῶν, producta penultima, fiet ῶν; nam solent Verba in -μ aliquando vocales longas pro brevibus substituere: δῶν Homer. Od. γ. 380. pro δῶν.

Verba in -ω adoptant formam Verborum in -μ, & effertur Optativum modum -μ per ῶν. [Eustath. in Homer. p. 58. l. 38. τί μεμῶνται ἔα τί μεμῶνται μεμῶνται] δῶν 17, 28. δῶν Hippocrat. 373, 24. Thucyd. p. 398. πομῶν 123, 20. εἰμῶν 139, 4. Ἀφῶν 25, 37. Et -μ per -ω: ἀμῶν 112, 10. ἰγῶν Hippocrat. (aut Polyb. juxta Galen.) 25, 39. Hujusmodi Metaplasmus apud Atticos scriptores creberrimus occurrit. Hunc fieri more Æolium docet Gaza in secundo suæ Grammaticæ libro. Æolibus cerè proprium est efferre Verba in -ω per -μ: φίλμ Sappho apud Athenæum. p. 697. & Phavorin. εἰμ φίλμ, ἀλλῶν τί εἰς -ω εἰς -μ στερῶν. Phavorinus -ων pro -μ Atticis & Ionibus attribuit, in vocè ἀμῶν: consule & Hort. Adonid. in voce ζῶν. Observanda est præterea, in Verbis supradictis ἀμῶν & ἰγῶν, mutatio τῶν εἰς τῶν ῶν. ἀμῶν vel pro ἀμῶν in Aoristo secundo ab ῶν ab ἀμῶν: vel pro ἀμῶν in Præfenti ab infueto themate ἀμῶν. ἰγῶν pro ἰγῶν in Præfenti à ἰγῶν vel ἰγῶν. Mutatio τῶν εἰς τῶν ῶν familiaris est Verbis in -ῶν vel -μ: ἀνῶν Aristophan. p. 219. pro ἀνῶν ab ἀνῶν. δῶν Plato. p. 328. pro δῶν à δῶν.

Optativi modi Aoristus primus personas in -αῖ, -αι, -αν refingit per -αῖ, -αῖ, -αν. ἰκῶν 118, 30. βῶν Aristophan. p. 340. Ἀφῶν Herodot. 104, 40. ἀνῶν Mosch. Idyll. 2, v. 145. μῶν Homer. Il. γ. 52. Ἀφῶν 46, 11. μῶν Hippocrat. 22, 25. ἀνῶν Demosth. p. 111.

ALPHABETUM DIALECTICUM.

ἄρχεται Homer. Od. 2. 50. πείσεται Thucyd. p. 588. κρίεται Mosch. Idyll. 2. v. 27. τίεται Homer. Il. 2. 42. Hanc flexionem Grammatici plerique asserunt ab Æolibus primū derivatam ad reliquas Græcæ gentes & dialectos manasse. Consulte Gazam & Chrysolorum; Eustathium in Homer p. 36. l. 43. Phavorinum & Etymologici Authorem in voce τίεται; Hortos Adonidis in voce Ἀπορίεται. Idem in voce τίεται; -ται (τίεται, quod in nullo auctore adhuc legi) prima persona Æolibus propria; reliquæ ab illâ personæ omnibus communes sunt. Subiunctivi modi tertia persona singularis -η transit in -ου. ἀπορίεται 16, 20. ἰδύεται Homer. Il. 2. 408. Hanc terminationem Eustathius (in Homer. p. 1576. l. 57.) Heraclidæ grammatici autoritate fretus adiudicat dialecto Rhæginorum, in Indicativo; παρφαίεται Homer. Il. 2. 6. pro παρφαίνε; & dialecto Ionum, in Subiunctivo; λάρηται Homer. Il. 1. 324. λάρηται Homer. Il. 2. 171. pro λάρη, λάρη. ἰδύεται Lucian. p. 905. in Syriâ Deâ, ubi Ionica dialecto utitur.

Infinitivus modus transformat -αι in -ιθῆναι, -σαι in -ιμῆναι, -ῆναι in -ιμῆναι. ἀπαλθιθῆναι 5, 37. ἀπαλθιμῆναι 21, 24. ἱμῆναι 35, 20. ἱμῆναι 6, 12. ἀπαλθιμῆναι 90, 17. ab ἀπαλθαίνεσθαι, quod Verbum in lexicis nondum invenio. Phavorinus in voce Ἀπορίματα. τίεται τίεται Ἀπορίεται, τίεται Ἀπορίεται καὶ Ἀπορίεται, τίεται Ἀπορίεται καὶ Ἀπορίεται, τίεται Ἀπορίεται καὶ Ἀπορίεται. μείζον Theocrit. Idyll. 21. v. 31. χαίρει Theocrit. Idyll. 14. v. 1. Etymologici Author

in voce Εἰρήμει. Οἱ ἱστίες εἰς εἰρήμει. [ἀπαλθιμῆναι Homer. Il. 2. 547.] Idem autem in voce Ἀπαλθιμῆναι. Παρφαίεται παρφαίεται, ἡ δὲ παρφαίεται. Consulte Eustathium in Homer. p. 69. l. 41. In Hortis Adonidis, ad vocem ἱμῆναι, finis -μῆναι pro -ται Doribus tribuitur. Sic inter se variant Grammatici. At certè in scriptoribus Ionicis rarissima est terminatio -μῆναι; in Herodoto (ni fallor) haud sæpius, quàm semel; ἱμῆναι Herodot. 5, 5. pro ἱστίαι; in Poetis, & Doricis auctoribus frequentissima; ἱμῆναι Homer. Il. 2. 40. ἱμῆναι Homer. Il. 2. 285. μείζοναι Homer. Il. 2. 438. ἱμῆναι Pindar. Olymp. Od. 1. Stroph. 2. ἀπαλθιμῆναι Theocrit. Idyll. 26. v. 27. ἀπαλθιμῆναι Lacedæmon. fœd. apud Thucyd. p. 397. Clinias inter fragment. Pythagoreor. p. 841.

AUGMENTUM.

Verborum negligitur: Temporale; ἔσται 20, 23. pro ἔσται. sic ἔσται Herodot. 288, 41. pro ἔσται. Syllabicum; παρφαίεται 80, 6. ἀπαλθιμῆναι Herodot. 26, 18.

Verbum παρφαίεται, ab insolitis thematibus ἔσται vel ἔσται, accersit augmentum regulare & magis insuetum pro alio Attico magis ulitato. ἀπαλθιμῆναι 22, 27. ἀπαλθιμῆναι Hippocrat. 315, 7. ἀπαλθιμῆναι Herodot. 129, 12. pro ἀπαλθιμῆναι.

Verba quædam (quod est Atticorum Augmentum) geminant primam syllabam. ἀπαλθιμῆναι 13, 19. ἀπαλθιμῆναι 5, 29. ἔσται Herodot. 3, 28. ἀπαλθιμῆναι Thucyd. p. 570. ἔσται Homer. Il. 2. 135.

Index Græcus in *A R E T Æ U M*.

Editori ARETÆI doctissimo JOANNI WIGAN, A. M. Ædis Christi alumno
S. D. *Michael Maittaire.*

MUltum tibi, vir doctissime, cum à tuis popularibus, tum ab omnibus medicæ artis Græcærumque literarum studiosis debetur; quod primus opus medicum, quæle tua nunquam protulit patriæ, Græcæ typis mandaveris: quod Aretæum apparatus magnificentissimo, Latinâ versione novâ & longè elegantiore, notis accuratissimis ornatum in lucem produceris; scriptorem tam rarò hæcenus obvium, et penè pro inedito haberetur: tot mendis oblitum, et lectorem prorsus absterret; in suo tamen genere, si scriptiois nitorem, vim verborum, copiamque nunquam nimiam, si orationis facundiam, puram dialecticam, rerumque quas tractat methodum spectemus, facillè principem. Exemplar sanè cunctis librorum deinceps editoribus proposuisti, quod possint imitari quidem, vix superare. Optandum fuerat, ut qui Aretæo manus medicas admovisti, meliori ipse valetudine uteretur. Verùm nequid tuis laudabilibus inceptis moram injiceret, cavit vir clarissimus Joannes Friend, M. D. qui pro sua medicinæ linguæque Græcæ (hujus nunquam ab illâ sejungendæ) peritiâ tuæ simul & Aretæi saluti consuluit. Quoniam autem indici Græco coronidem imponere hinc abiens non potuisti, quam opellam pro tenuem mearum virium modulum & temporis angustias licuit, præstiti: operis quippe illa pars erat, ad quam pertinacia laboris magis quàm ingenii acumen postulabatur.

In hoc indice adnotantur praeaeque voces raræ & insigniores, loquendique formulæ: præstantissimo huic auctori vel propriæ, vel cum aliis, Hippocrate præsertim, Homero & Herodoto, ad quorum normam suum stylium conformavit, communes. Vocabula in Constantini Lexico & Henrici Stephani Thesoro præstantissima asterisco indicantur; obelo, quæ in illis occurrunt *quædam*. Loci passim inferuntur ex variis auctoribus, quorum editiones sunt eadem, quæ in Commentario de Aretæi dialecto memorantur. Sicubi alia adhibeantur, eorum in hujus indicis fine fiet mentio. Plura ex Galeno aliisque rem medicam Græcè tradantibus exempla accerere potuissim, si mihi aut major cum illis familiaritas aut plus otii fuisset. Nonnihil ad calcem de quibusdam Aretæi locis, quorum lectio suspecta est; deque ejusdem styli peculiari syntactique adrendum curavi. Vale; meamque hanc pauperculam symbolam æqui bonique consule. Ex museo. *Calendis Novembribus*, 1723.

A Βασίλειος 8. 31. *ἀσάφες* τραγῳδικόν Galen. lib. 2. ad Glauco.

ἀσάφους ὁνόματι ἐς καφάλας ἀνέθηκεται 112. 27. *ἀσάφες* ὁμοίως 2 Cor. xi. 9.

ἀσάφους ἀφόνους 69. 16.

ἀσάφους [ἀσάφους] 64. 14.

ἀσάφους. Οὐκ ἀσάφους — non parum iuvat, 97. 26.

ἀσάφους ἰσχυροῦς, in edictis non pariti, 32. 18.

ἀσάφους αἰτίας, causa qua non occurrit, 73. 8.

ἀσάφους ἐς ἀσάφους, 5. 18. Helych. ἀσάφους, καμῖ πωλῖαι.

ἀσάφους ἴλαται, 102. 10. *ἀσάφους*, Hippocr. 77. D.

ἀσάφους. Ὡς ἀσάφους, 117. 7. ἀσάφους, 5. 36. ἀσάφους, 14. 1. ἀσάφους ἀσάφους ἰσχυροῦς ἐπισημαίνει, 36. 15.

ἀσάφους ἀσάφους ἰσχυροῦς, Homer. Od. 1. 79. Uttraque significatio utitur Xenoph. 868. B. & 443. C. ταῖς αἰτίαις δὲ περὶ τὸν, 69. 18. eadem iuxta, quā αἰτίαι.

ἀσάφους ἐς ἀσάφους, 72. 14. ἀσάφους περὶ αὐτῶν, 82. 28. Helych. ἀσάφους, ἀσάφους. ἀσάφους, Dan. xi. 11.

* *ἀσάφους* [ἀσάφους] 61. 21.

ἀσάφους αἰτίαις ὅς περ ἐπισημαίνει, 67. 9. *ἀσάφους* cum Dan. apud Herodot. 125. 15. & cum Gen. apud eund. 127. 3. & Homer. Il. 1. 709.

ἀσάφους. τὸ αἰὶν ἀπὸ χαλῶν πᾶσι τὴν ὁμοίαν, 51. 10. Ἰμῶν ἀσάφους ἰσχυροῦς ἀσάφους, 92. 24. sic 106. 10. ἀσάφους αἰτία, 97. 26.

* *ἀσάφους* adiectivum. ταῖς ὅντας ἀσάφους, 84. 32. *ἀσάφους*, 128. 20.

ἀσάφους ἰσχυροῦς ἐς ἀσάφους, 130. 34. *ἀσάφους*. ἀσάφους (certaminis) ἐς γυναικῶν πολλῶν, 50. 28. sic Herodot. 76. 43. ἀσάφους, 61. 17. Metaphorice. Helych. ἀσάφους, ἐς ἀσάφους, ἐς ἀσάφους. ἀσάφους ἀσάφους, Xenoph. 54. 4. ἀσάφους ἰσχυροῦς, 2 Maccab. iii. 14. ἀσάφους, 22. 1. & 60. 5. ἀσάφους, 54. 8. ἀσάφους ἀσάφους, 83. 17. sed per simplex, ἀσάφους, Homer. Il. 1. 315. Herodot. 334. 2. ἀσάφους, Callimach. Hymn. in Dian. v. 160.

ἀσάφους, adiectivum, similis, convenientis. ὁμοῦς τὸν αἰὶν δὲ ἀσάφους ἀσάφους, 43. 9. ἀσάφους ἀσάφους ἐς ἀσάφους, 53. 18. ταῖς ἀσάφους, 70. 10. ἀσάφους τὴν ἀσάφους ἀσάφους, Hippocr. 605. 15. τὰ ἀσάφους ἀσάφους, Xenoph. 904. A.

ἀσάφους, 75. 6. ἀσάφους ἰσχυροῦς, 26. 7. & 60. 15. ἀσάφους ἴλαται, 68. 11.

ἀσάφους ἐς ἀσάφους [ἀσάφους] 123. 32. ἀσάφους ἴλαται, Dio. ed. lib. 1. cap. 29. ἀσάφους ἰσχυροῦς, 103. 19. ἀσάφους sensu passivo legitur in Plutarcho, de Herod. & ἀσάφους, Hesiod. Ery. 418.

ἀσάφους ἰσχυροῦς, 149. 24. τὰ ὅντας ἀσάφους ἐς ἀσάφους, 71. 6. ἀσάφους ἰσχυροῦς, Jacob. iii. 17.

ἀσάφους ἀσάφους ἀσάφους, 47. 20. non totius. ἀσάφους ἰσχυροῦς & wien, 3 Maccab. iii. 3.

ἀσάφους φόνος, 61. 11.

ἀσάφους ἰσχυροῦς, 34. 19.

ἀσάφους, 43. 26. ἀσάφους ἰσχυροῦς, 19. 9. ἀσάφους, 36. 23. Anthol. lib. 1. cap. 13. Epigr. 3. ἀσάφους, 27. 18.

ἀσάφους, 42. 6. ἀσάφους ἀσάφους, 50. 25.

ἀσάφους κατέλας, 27. 17.

ἀσάφους ἀσάφους, 62. 29.

ἀσάφους ἀσάφους, 43. 26. Homer. Il. 1. 310. ἀσάφους, 51. 24. Od. 1. 250. ἰσχυροῦς, 50. 27. ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς, 53. 32.

ἀσάφους ἰσχυροῦς, 49. 8.

* *ἀσάφους* φόνος, 46. 25.

ἀσάφους ἰσχυροῦς, 73. 8. ἀσάφους τὰ ὅντας, 64. 31.

ἀσάφους, copia videndi adempta, 133. 28.

ἀσάφους πᾶσι, rem totamque ἰσχυροῦς, 48. 19. ἀσάφους, ἀσάφους, δὲ ἀσάφους, Galen. Expos. Hipp. Voc. ἀσάφους ἐπισημαίνει, Hippocr. 47. 21. ἀσάφους, ἀσάφους, Helych. Quid si pro ἀσάφους legatur ἀσάφους ἀσάφους? quo sensu ἀσάφους potest.

* *ἀσάφους*, 19. 19. & 75. 21. ἀσάφους ταῖς, 107. 31.

* *ἀσάφους* ἰσχυροῦς, cibis nutritiis experts, 146. 23. Crassus venit non nutritus, & legitur ἀσάφους? nec minus bene, si conferatur cum hoc loco alii loci, 53. 30 & 54. 9.

D d d

† 2324.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

† ἀδρῆ. ἀδρῆ 64. 14. † ἀδρῆσι, 16. 16.
 ἀδρῆσι ἐνδύ, 5. 3. & 18. 6.
 ἀδρῆσι ἐν πᾶσι περὶ, 54. 15.
 ἀδρῆσι περὶ, 78. 3. Hom. Il. β. 455. ἀδρῆσι ἢ με-
 τὰ, 76. 21.
 ἀδρῆσι ἀδρῆσι, 104. 21. ἀδρῆσι ἢ ἀδρῆσι, 108. 8.
 Hom. Il. γ. 219. Od. κ. 282.
 ἀδρῆσι περὶ, ἀδρῆσι, 14. 19. & 107. 21. φερε, 14. 21.
 ἀδρῆσι, 93. 16. dicitur de cucurbitula. * ἀ-
 δρῆσι, 96. 19. ἀδρῆσι, 10. 30.
 & 14. 28. & 62. 12. & 63. 8. ἀδρῆσι, 61. 36.
 ἀδρῆσι, 60. 25. ἀδρῆσι, 53. 31.
 ἀδρῆσι, 16. 16. & 26. 10. ἀδρῆσι, Hippocr.
 236. 45. ἀδρῆσι, adjectivè, sanguineus, grana-
 tus; ἡ δὲ ἀδρῆσι, 56. 24.
 * ἀδρῆσι, 31. 14.
 ἀδρῆσι. ἔτι (ἀδρῆσι) ἀδρῆσι ἐν χρεῖ, 74. 37.
 Hom. Il. κ. 65. ἀδρῆσι, Hippocr. 605. 21.
 ἀδρῆσι ἢ ἀδρῆσι ἐν χρεῖ, 48. 3. ἐν ἀδρῆσι ἐν
 ἢ κεφαλή, 93. 15.
 ἀδρῆσι, immundus. sic A. x. 14. sed τοῖς ἐν
 ἀδρῆσι, quæ ulcera tanto minus purgant,
 139. 25. sensu activo. quasi esset ἀδρῆσι;
 ἀδρῆσι enim purgativus; uti κατὰ, & κα-
 τὰ, 93. 15.
 ἀδρῆσι, non fatigantia, laborem non parien-
 tia, 150. 26. sensu activo. Sed frequentior est
 passivus; ἀδρῆσι, Hom. Il. κ. 4.
 ἀδρῆσι. ἐν ἀδρῆσι, 59. 12. idem ac ἐν ἀδρῆσι, 59. 15.
 ἀδρῆσι, non consistens, 140. 11. ἀδρῆσι, 149. F.
 ἀδρῆσι, 86. 20. activo sensu. Passivo autem,
 κατὰ ἀδρῆσι, 86. 25. ἀδρῆσι, H. Steph. ex Paulan.
 * ἀδρῆσι, asperitatis experti, 102. 24. φερε, 139. 11.
 ἀδρῆσι, τοῖς ἀδρῆσι, 37. 29.
 ἀδρῆσι. ἐν ἀδρῆσι, 40. 11. ἀδρῆσι, 113. 20. & 116. 1.
 ἀδρῆσι, metaphorice, dolor acutus. ἐν ἀδρῆσι, 63. 6.
 ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι, 57. 21.
 ἀδρῆσι, 132. 20. ἀδρῆσι, 135. 6.
 ἀδρῆσι. ἀδρῆσι, 92. 20.
 † ἀδρῆσι, 60. 4. 8. ἀδρῆσι, Hippocr.
 1180. F.
 ἀδρῆσι, 149. 10. ἀδρῆσι, 82. 2.
 ἀδρῆσι pro ἀδρῆσι. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Hefych.
 ἀδρῆσι, 63. 33. Hippocr. 176. D. ἀ-
 δρῆσι, 32. 15. Hippocr. 453. 61. χρεῖ,
 34. 13. Hippocr. 553. 10. χρεῖ, 28. 3.
 Hippocr. 641. 20. ἀδρῆσι, 39. 17. ἀδρῆσι, 9. 31.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Hefych. Sic ἀ-
 δρῆσι, 40. 18. Hippocr. 304. 31. ἀ-
 δρῆσι, quod contineri non potest. Sic ἀδρῆσι,
 5. 21. ἀδρῆσι, 40. 30. ἀδρῆσι, 9. 17. ἀ-
 δρῆσι, 30. 2. ἀδρῆσι, 447. 24.
 * ἀδρῆσι, adverbium. ἀδρῆσι, 40. 27.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Hefych. Ionicè ἀδρῆ-
 σι, ἀδρῆσι, 23. 32. ἀδρῆσι, 35. 11. ἀδρῆσι,
 97. 21. ἀδρῆσι, Hippocr. 1010. F. ἀδρῆσι,
 Suid. ἀδρῆσι, dicitur Argus apud Æli-
 chyl. Prom. v. 679. ubi Schol. exp. ἀδρῆσι, ἀδρῆ-
 σι. Sic ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 71. 12.
 ἀδρῆσι, 84. 36.
 ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι, 39. 24.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Galen. exp. voc. Hipp. ἀδρῆσι,
 Hefych. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 67. 1.
 ἀδρῆσι, 29. 13. ἀδρῆσι, Hippocr. 451. 38.
 ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι, 101. 23. ἀδρῆσι, Galen. exp. voc. Hipp.
 * ἀδρῆσι, 101. 22. & divisim ἀδρῆσι, 44. 5.
 ἀδρῆσι, 70. 6.
 ἀδρῆσι, cum gen. vel acco. ἀδρῆσι, 60. 4.
 ἀδρῆσι, 29. 1.

ἀδρῆσι, 91. 21. ἐν ἀδρῆσι, 82. 14. Hom. Od. κ. 23.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Hefych. ἀδρῆσι, 85. 17.
 ἀδρῆσι, 86. 1. ἀδρῆσι, 84. 14.
 ἀδρῆσι, 59. 16. conferunt. Aut potius
 ἀδρῆσι cum aspero spiritu & sine subscriptione, ab ἀ-
 δρῆσι, Hippocr. 461. 35. unde ἀδρῆσι, Herodot. 71.
 27. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Galen. exp. Voc. Hipp. Vel
 ἀδρῆσι, nam ἀδρῆσι est συνάδρῆσι, Herodot. 34. 11.
 Crassus vertit ἀδρῆσι, calefactus.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 116. 18. Hip-
 pocr. 1184. H. ἀδρῆσι, 92. 28. ἀδρῆσι,
 Hippocr. 1053. E. Hom. 'Od. κ. 45. ἀδρῆσι,
 92. 30. † ἀδρῆσι, 145. 1.
 ἀδρῆσι, 130. 11. ἀδρῆσι, 133. 16 & 102. 23.
 & 88. Phrynichus in Attic. Diobon. notat ἀδρῆσι
 apud tragicos & comicos poetas reperiri; sed
 mavult & ἢ ἀδρῆσι cum antiquis.
 ἀδρῆσι, 36. 9.
 † ἀδρῆσι, 93. 6. κατὰ, 85. 30. φερε, 108. 35.
 ἀδρῆσι, Hippocr. 610. 2. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Erotian.
 & Hefych. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 144. 24. ubi
 pro κ. Sic Plato in Cratyl. docet antiquissimos
 ἢ ἀδρῆσι vocasse ἢ ἀδρῆσι. Legerem forsan ἀδρῆσι,
 uti 86. 33.
 ἀδρῆσι, κατὰ, 15. 35. ταχῆ, Hippocr.
 800. D. ἀδρῆσι, 15. 35. Galen. Exp. Voc. Hip-
 pocr. Erotian.
 † ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Phavorin. κατὰ, ἀδρῆσι, ἀ-
 δρῆσι, 20. 31. Hippocr. 171. G. ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι, Hefych. ἀδρῆσι, Herodot. 247. 8. ἀ-
 δρῆσι, 63. 11.
 ἀδρῆσι, 144. 13.
 ἀδρῆσι, 24. 5. ἀδρῆσι, Constantin. ex Theophr.
 de Odor.
 ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι, 34. 19. ἀδρῆσι, Hom-
 mer. Il. φ. 595. ubi Schol. ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι.
 ἀδρῆσι, 87. 15. ἀδρῆσι, 93. 16. Hom. Il. κ.
 644. ἀδρῆσι, Galen. Exp. Voc. Hipp.
 ἀδρῆσι, 64. 16. Hom. Hymn. in Pall. v. 3. Apollon.
 Argon. l. i. v. 101.
 ἀδρῆσι, 32. 12. Hom. Il. ζ. 437. Herodot. 103. 9.
 ἀδρῆσι, 77. 31. Herodot. 21. 2.
 ἀδρῆσι, 60. 29. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 Hefych.
 ἀδρῆσι, 4. 29. ἀδρῆσι, Hom. Il. κ. 314.
 ἀδρῆσι, 66. 18. ἀδρῆσι, Hippocr. 798. H.
 * ἀδρῆσι, 38. 16.
 ἀδρῆσι, 34. 6. ἀδρῆσι, 37. 33.
 ἀδρῆσι, Hippocr. 603. 1. ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι, Erotian. ἀδρῆσι, Galen. Exp.
 Voc. Hipp.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 56. 12. collectum. quasi
 ἀδρῆσι. Crassus vertit saliens. Turneb.
 cum spiritu aspero ἀδρῆσι, saliens, saliens.
 ἀδρῆσι, 59. 17. & 104. 27. ἀδρῆσι, ἀ-
 δρῆσι, 148. 21. 22. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 67. 24. 27. ἐν-
 δρῆσι, ἀδρῆσι, 68. 22.
 ἀδρῆσι, 10. 17. ἀδρῆσι, Hippocr. 44. 28.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, Erotian. ἀδρῆσι, Galen.
 ἀδρῆσι, 106. 29. & 139. 6. Hom. 'Od. κ. 321.
 ἀδρῆσι, 50. 29. 'Od. δ. 511. ἀδρῆσι,
 143. 26.
 ἀδρῆσι, 33. 9. ἀδρῆσι, 33. 6.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, 63. 27. & 79. 23.
 ἀδρῆσι, 129. 18. ἀδρῆσι, 147. 23. De hac
 exercitatione lege Galen. lib. 2. ἀδρῆσι, & Mer-
 curial. de Ant. Gymn. l. i. c. 12. Col. Aurelianus
 vocat ἀδρῆσι, manipulos. Martial. l. 14. epig. 49.
 ἀδρῆσι, 25. 29. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 Hippocr. 563. 6. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι, Hefych. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι, Erotian. Sic Schol. in Hom. Il. κ. 352.
 ἀδρῆσι, 37. 27.
 ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι, 112. 30.
 † ἀδρῆσι, 124. 24.
 ἀδρῆσι, ἐν ἀδρῆσι, 91. 19. & 101. 25.
 ἀδρῆσι, Hippocr. 1006. B.
 ἀδρῆσι, Hippocr. 71. A. ἀδρῆσι, ἀδρῆσι,
 ἀδρῆσι,

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἡμεῖς, Hefych. At fenfa metaphorico, ἀμω-
 ρῶν) πῶσι, 7. 5. & 74. 8. ἡ νῆα (τῆσδε) ἐμω-
 ρετο ὃ πῶσι, 140. 21. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν, Hefych.
 ἀμωρῶν, 127. 3. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν, Hefych.
 ἀμωρῶν ἔστιν ὁ ἀμωρῶν, 38. 22. τὸ ἀμωρῶν, 103. 20.
 † ἀμωρῶν, 2. 4.
 † ἀμωρῶν, 73. 13. ἀμωρῶν. ἀμωρῶν, ἑλῆρμα, Hef-
 ych. ἀμωρῶν, Hippocr. 600. 40.
 * ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 28. 30. Quid si legatur
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, τὰ ἑλῆρμα [foran
 ἑλῆρμα] ἑλῆρμα. Et ἀμωρῶν ἀμωρῶν, ἀμωρῶν,
 ἑλῆρμα [foran ἀμωρῶν ἀμωρῶν βελῆρμα], ἀμωρῶν,
 ἑλῆρμα, Hefych.
 ἀμωρῶν, 32. 15. καὶ ἐν μακρῷ ὁ ἀμωρῶν, 13.
 12. ἔστιν ἐν ἀμωρῶν, 122. 17. Lucian in
 Scyth. p. 346. l. 13. & Athen. l. 14. p. 631. lin. 27.
 citant ἀμωρῶν ἐκ Bacchylide Caeo poeta.
 ἀμωρῶν. ἑλῆρμα τὰ ἀμωρῶν ἐκ κακογυμνῶν, 56. 8.
 ἀμωρῶν χρῶσι, 41. 24. ἀμωρῶν ψυχῶν, 65. 36. ἀ-
 μωρῶν ἰσθμῶν, Oppian. Cynege. p. 180. v. 9. ἀμω-
 ρῶν φάσμα, in libro Sap. Solom. c. xvii. v. 4. E-
 dition. Aldin.
 ἀμωρῶν, 65. 36. ἀμωρῶν ἔστι, Homer. Il. i. 568.
 ἀμωρῶν ὁ ἀμωρῶν, 118. 16. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν, Hefych.
 ἀμωρῶν, Nicand. Ther. v. 686.
 ἀμωρῶν, 86. 11. nimia sanguinis detracti copia.
 ἀμωρῶν ἔστιν ἀμωρῶν, 15. 17. τῆσδε, 69. 24. ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, 61. 37. ἀμωρῶν, 34. 26.
 ἀμωρῶν, 16. 12. ἀμωρῶν, 78. 34. ἀμωρῶν, Ho-
 mer. Od. ζ. 225. ἀμωρῶν, Aristoph. p. 733.
 ἀμωρῶν, 92. 7. ἀμωρῶν, 92. 5.
 ἀμωρῶν ἔστι, 65. 28. ἀμωρῶν, λιπὸν ἰμάτιον,
 Hefych.
 ἀμωρῶν πῶσι, 47. 4. ἀμωρῶν, 47. 17. ἀμωρῶν ἀ-
 μωρῶν τὸ πῶσι, 112. 37. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν. ἀμω-
 ρῶν, ἀμωρῶν, Hefych.
 ἀμωρῶν, 98. 18. & 99. 27. ἀμωρῶν ἀμωρῶν, ἀμω-
 ρῶν, βῆμα τὸ ἐν πῶσι, Hefych. Diof. lib. 2. c. 123.
 ἀμωρῶν, Hippocr. 669. 26.
 ἀμωρῶν, Homer. Il. x. 243. pro ἀμωρῶν, Il. x. 178.
 ἐν τῷ ἀμωρῶν, 30. 3. & 38. 28.
 ἀμωρῶν πῶσι ἀμωρῶν ἰσθμῶν, 82. 19. ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, ἀμωρῶν [aut potius ἀμωρῶν] Hef-
 ych. Foran ἀμωρῶν vel ἀμωρῶν, ἀμωρῶν.
 ἀμωρῶν, 63. 1. & 82. 20. ἀμωρῶν, 115. 14.
 Homer. Od. 2. 106.
 ἀμωρῶν, 116. 21. H. Steph. affert ἀμωρῶν, ex
 Euripid.
 ἀμωρῶν πῶσι ἀμωρῶν πῶσι, 32. 25. ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, Hippocr. 944. G.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 65. 28. Euripid. Phoeniss. v. 786.
 ἀμωρῶν, Hefych.
 * ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 61. 34. * ἀμωρῶν τὸ πῶσι, 96. 17.
 * ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 146. 16. Hippocr. 749 D.
 * ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 62. 22. medicamentum, quod
 calcatu dissolvendo arum fit. Compofita tamen ex
 hoc verbo faprius in fenfu paffivo leguntur.
 * ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 77. 5. † ἀμωρῶν τὸ πῶσι, ἐκ
 ἀμωρῶν, 112. 34.
 ἀμωρῶν, cum plurali, vel duali. καλῆς ἀμωρῶν, 25. 7.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 120. 2.
 ἀμωρῶν indicative vel fubjunctivo, 58. 27, 28.
 ἀμωρῶν, 92. 2. unde ἀμωρῶν, de quo prius.
 ἀμωρῶν, πῶσι ἀμωρῶν. ἐκ τῷ ἀμωρῶν, 84. 26.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 41. 33.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 84. 25.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 42. 18. Hippocr. 939 D. Sed neu-
 traliter ἀμωρῶν, p. 61, 42. 8.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 42. 21. οὐκ, Hippocr. 943 F.
 ἐκ τῷ ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 139. 24. ἀμωρῶν ἀμωρῶν,
 14. 19. ἀμωρῶν, 16. 3.
 † ἀμωρῶν, 17. 1.
 ἀμωρῶν, γυναικῶν. Hefych. ἀμωρῶν, 150. 20. unde
 nomen * ἀμωρῶν, 61. 17. ἀμωρῶν ἀμωρῶν,
 68. 8.
 ἀμωρῶν γυναικῶν, 52. 37.
 ἀμωρῶν [ἀμωρῶν] 16. 7. Sic ἀμωρῶν, Aristoph. Plut. p. 9.
 ἀμωρῶν, 137. 26. ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 128. 5.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν τὸ πῶσι, 74. 12. ἀμωρῶν τὸ
 πῶσι, 41. 25. ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 3. 12. ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, 3. 29. & 39. 14.
 ἀμωρῶν ἐκ τῷ ἀμωρῶν, 71. 12. ἀμωρῶν ἐκ τῷ κα-
 ρῶν, Hippocr. 562. 41.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 77. 30.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 74. 30. ἀμωρῶν ἔστι ἐκ
 ἀμωρῶν, 58. 12. ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν.
 ἀμωρῶν, 9. 31. Hippocr. 197 B. * ἀμωρῶν,
 11. 7. ἀμωρῶν, Hippocr. 648. 38.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 114. 18. ἀμωρῶν ἀμωρῶν,
 75. 22. ἀμωρῶν, 147. 40. ἐκ ἀμωρῶν, 41. 3. ἀμωρῶν
 37. 12.
 ἀμωρῶν, 3. 7. ἀμωρῶν ἐκ τῷ ἀμωρῶν, 5. 34.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 97. 33. ἀμωρῶν,
 Hippocr. 760. H. ἑστὶν ἀμωρῶν, Lucian. p.
 508. l. 16. ubi Vinc. Obfervans perperam, [foran
 ἑστὶν ἀμωρῶν]. ἀμωρῶν, Thucyd. 505. C. ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν ἐκ τῷ ἀμωρῶν, 3. 17.
 ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 98. 17. ἀμωρῶν ἀμωρῶν, ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, Hefych.
 ἀμωρῶν ἐκ τῷ ἀμωρῶν, 5. 7. & 7. 4. & 100. 27. idem ac ἐκ τῷ ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 9. 30.
 ἀμωρῶν, 125. 22. ἐκ ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 25. 32.
 † ἀμωρῶν, 10. 2. ἀμωρῶν ἀμωρῶν, 70. 12. ἀμωρῶν, ἀμωρῶν
 ἀμωρῶν, 42. 27. ἀμωρῶν ἐκ ἀμωρῶν, 70. 16.
 Thucyd. 29. C. ubi Schol. ἀμωρῶν, ἀ

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἀίγρη, 92. 14. ἀίγρη ἐν τῷ ζῳῳ, 132. 5. ἀίγρη, H. Steph. ex Lucian. ἀίγρη ἐξ ὕπνου, Homer. Il. x. 138.
 * ἀίγρη ἐκαστοῦ, 129. 28. ἀίγρη, 150. 25. genus exercitationis. Sed morbi genus apud Hippocr. 1086. A.
 * ἀίγρη, 49. 5. ἀίγρη, 44. 37.
 † ἀίγρη, 47. 20. τὴν ἰλιν, ἀίγρη, 48. 33. 73. 5.
 ἀίγρη, 43. 3. † ἀίγρη, 116. 34. † ἀίγρη, 138. 28.
 ἀίγρη, 22. 32. malorum patientius. ἀίγρη, 2 Tim. ii. 24.
 ἀίγρη, 64. 2. ἀίγρη, 79. 2. Constant. ex Memnon. Eclog.
 ἀίγρη, 48. 23. ἀίγρη, Hippocr. 1120. B.
 ἀίγρη, 53. 16. Homer. Il. x. 89.
 ἀίγρη, 9. 10. cum acc. ἰδμεν, 9. 28. cum infinitivo; ἀίγρη, 9. 31.
 † ἀίγρη, 36. 24. ἀίγρη ἐν τῷ ἀίγρη, 127. 10. ἀίγρη, Herodot. 198. 41.
 ἀίγρη, 130. 25. ἀίγρη, Sophoc. Oedip. Colon. v. 709. Confer etiam Homer. Od. v. 440, 441.
 ἀίγρη, 93. 31.
 ἀίγρη, 17. 20. & 123. 10, 23. & 124. 18. Sic Ctesias, 8. 15. & H. Steph. ex Demod. 8. 15. & Plut. Alcib.
 * ἀίγρη, Hippocr. 399. 22. ἀίγρη, 54. 17. & 66. 32. ἀίγρη, cum gen. & τῷ, 97. 3. ἀίγρη, H. Steph. ex Thucyd. ubi Schol. ἀίγρη, ἀίγρη, 1 Reg. xii. 23. ἀίγρη, 2 Paralip. x. 9.
 ἀίγρη, 57. 18. & 59. 12. & 114. 35. H. Steph. ex Plut. de prim. frig.
 ἀίγρη, 77. 11. tollit. ἀίγρη, 310. C.
 ἀίγρη, 47. 29.
 * ἀίγρη, 59. 10. ἀίγρη, 24. 26. ἔχει ἀίγρη, 129. 33.
 ἀίγρη, 74. 35. ἀίγρη, 113. 3. ἀίγρη, 49. 2. † ἀίγρη, 62. 11.
 ἀίγρη, 77. 1. de elephantis proboscide.
 ἀίγρη, 83. 25. vires ferre non possunt. ἀίγρη, 126. 41. & 264. 36.
 ἀίγρη, 59. 12. abstineant à bibendo, sive resistent aduerſus—sic ἀίγρη, Thucyd. 197. C. ubi Schol. ἀίγρη. Vel opponant (subintell. se iuuant) contra—ἀίγρη, Homer. Od. x. 74.
 ἀίγρη, 18. 26. Herodot. 212. 13. ἀίγρη, Suid. ἀίγρη, ἀίγρη, Schol. Pindar. Olymp. Od. 13. v. 15. & Schol. Apollon. Argon. l. 2. v. 29. ἀίγρη, 106. 5.
 * ἀίγρη, 16. 20. reuertitur. ἀίγρη, 88. 9. reuellatur. ἀίγρη, 1168. G. & 1170. A.
 ἀίγρη, 50. 20. ἀίγρη, ἀίγρη, Helych. ἀίγρη, ἀίγρη, Suid. Dura enim residunt.
 ἀίγρη, 49. 11. urina, in qua nihil desedit. ἀίγρη, 140. 12. pila, que non subsidet. † ἀίγρη, substantiam non habens. Significat impius intolerabilis. Xenoph. 201. B. Psal. cxlii. 4.
 ἀίγρη, 134. 6. Sic ἀίγρη, Thucyd. 148. C. ubi Schol. ἀίγρη. & ἀίγρη, Homer. Il. 2. 56. ubi Schol. ἀίγρη.
 ἀίγρη, 7. ἀίγρη, Xenoph. 958. C. ἀίγρη, 103. 23. Xenoph. 31. E.
 ἀίγρη, dolorem non sentientes, 50. 4. H. Steph. notat à Galeno ἀίγρη vocari & με ἰδμεν, Sed ἀίγρη φάρμακοι, medicamentum dolorem leniens.
 ἀίγρη, 28. 19. superiores partes petat. scil. ab ἀίγρη, sursum tollit. ἀίγρη, ἀίγρη, ἀίγρη, Helych. ἀίγρη, ἀίγρη, Suid. ἀίγρη, pro ἀίγρη, idque pro ἀίγρη, uel ἀίγρη, Hero-

dot. 41. 8. pro ἀίγρη, Homer. Il. 6. 46. pro ἀίγρη. [At ἀίγρη, læptus significat ἀίγρη, Helych. ἀίγρη, Suid. scil. ab ἰδμεν, 10. Sic Herodot. 214. 26. Homer. Il. 6. 39.] St aliam liceret comminisci leſionem, legerem ἀίγρη, scilicet ab ἀίγρη [ἀίγρη], Homer. Od. 5. 552. ἀίγρη, ἐπὶ τῷ ἀίγρη, Suid. ἀίγρη, 28. Helych. exp. ἰγρη; quæ vox quid velit, videat critici.
 ἀίγρη, 35. 5. sensu activo, (qui rarius occurrit) & mox lin. 7. ἀίγρη, dampni ex- pter. passivo: quo Homer. Il. x. 761. [per e] ἀίγρη, Helych. exp. ἀίγρη, ἀίγρη, quæ vox utroque sensu usurpatur.
 ἀίγρη, 44. 25. ἀίγρη, 149. 5. ἀίγρη, Xenoph. 24. B. ἀίγρη, Herodot. 282. 41. ἀίγρη, 85. 8. quantum satis est.
 ἀίγρη, 109. 15. Sic ἀίγρη, 98. 31. 32. ἀίγρη, Thucyd. 104. A. ubi Schol. ἀίγρη.
 ἀίγρη, 94. 20. ἀίγρη, 135. 25. ἀίγρη, 48. 19. γὰρ ἀίγρη, Thucyd. 92. A. ubi Schol. & ἀίγρη, ἀίγρη, & με ἰδμεν ἔχει.
 ἀίγρη, 5. 29. viam ademit facili.
 ἀίγρη, 41. 21. partes sana, morbo non tentata. ἀίγρη, Xenoph. 422. B. ἀίγρη, vocatur τῷ, ab Anacreonte, Od. 43. dolori non eduxit.
 ἀίγρη, & ἀίγρη, opponuntur, & ἀίγρη, & mox τῷ ἀίγρη, 37. 32. ἀίγρη, 5. 30. ἰδμεν ἀίγρη, 53. 31. ἀίγρη, Hippocr. 1234. A.
 * ἀίγρη, ἀίγρη, ἀίγρη, 37. 22. utri viro maturi sunt. ἀίγρη, ἀίγρη, ἀίγρη, Helych.
 ἀίγρη, 41. 20. ἀίγρη, 53. 2. ἀίγρη, de eorum salio erinantur medici, 136. 2. ἀίγρη, ἀίγρη, 49. 28. ἀίγρη, 41. 20.
 ἀίγρη, Hom. Il. x. 516. ἀίγρη, 53. 5. ἀίγρη, 138. 6. ἀίγρη, 116. 28. ἀίγρη, Helych.
 ἀίγρη, 59. 7. quæ sedari non potest. ἀίγρη, H. Steph. ex Thucyd.
 * ἀίγρη, 61. 35. caliginē effuscat. ἀίγρη, 6. 31. verisimile videri.
 † ἀίγρη, 48. 34. & 54. 9. ἀίγρη, 64. 13. Et activè, ἀίγρη, con- sequendi impotentes, 61. 32.
 ἀίγρη, 2. 7. * ἀίγρη, 139. 21.
 * ἀίγρη, 9. 16.
 ἀίγρη, 49. 29. durus. ἀίγρη, Helych.
 * ἀίγρη, 94. 26.
 ἀίγρη, 54. 3. [Craſſ. Hæc morbi in- compensantiam infirmitatemque significant.] Habens diffidentiam, sive non sat firmam ſolem morbi faciunt: vel morbus nondum est firmatus.
 ἀίγρη, 138. 26. idem quod lin. 25. τὰ με πῖνα.
 ἀίγρη, 11. de melancholicis dicitur; quæ vox op- poni videtur voci paulò anti præcedenti ἀίγρη. Iſocrat. ad Nicoc. ἀίγρη, τῷ ἀίγρη, & ἀίγρη, pro ἀίγρη, erat bud. ex Aristot. Me- teorol. 1.
 † ἀίγρη, 13. 15. ἀίγρη, 28. 22. ἀίγρη, Galen. lib. 1. de Diffic. Spir.
 ἀίγρη, 20. 18. eo sensu ἀίγρη, Hippocr. 96. G. & ἀίγρη, Herodot. 9. 8.
 ἀίγρη, 10. 36. Et cum genitivo, τῷ ἀίγρη, Homer. Il. x. 487. ubi Schol. ἀίγρη. Οὐκ ἀίγρη.
 ἀίγρη, 87. 1.
 ἀίγρη, 47. 14. ἀίγρη, 10. 18. sic Hippocr. 302. 13. ἀίγρη, Thucyd. 167. C. ubi Schol. ἀίγρη. ἀίγρη, Helych. Sic Hippocr. 1139. B. Herodot. 182. 27. 30.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἀποκρίναι ἰσχύει, 18. 12. *de se deservant*. Hanc
 syntaxin affert H. Steph. ex Demosth. & alius
 † ἀποκρίναι ὅ ῥα, 18. 7. ἀποκρίναι, ἀποκρί-
 νει. ἀποκρίναι, ἀποκρίναι [aut potius ἀποκρίναι] He-
 fych.
 ἀποκρίναι, cum gen^o. τὸ καλῶ, 129. 2. *descal-*
pentem.
 ἀποκρίναι αἰσχύει, 34. 12. *efficiens turpes live deformes*.
 βλατίαι ἀποκρίναι & παρὶς, pro eodem H.
 Steph. ex Xenoph. Pæd. I. 1. ὡς αἰὲν ἰσχύει ἀπο-
 κρίναι, Herodot. 132. 39. & 175. 3.
 ἀποκρίναι. ἀποκρίναι ὅ καλῶ, τὸ πῦρ, 42. 6.
 ἀποκρίναι ἱέρους, 62. 26. Homer. Iliad. 325. Schol. ἀ-
 ποκρίναι, ἀποκρίναι.
 † ἀποκρίναι, calorē expertus, 58. 11.
 ἀποκρίναι γαστρί, 24. 5. *gustus omnis saporis & qualita-*
tis expertus. Affertur ἀποκρίναι ex Diofco. & ἀποκρί-
 νει γαστρί ex eod.
 ἀποκρίναι ἀποκρίναι, 11. 1. ἀποκρίναι τὸ φῶς
 ἢ τὸ ἥλιος, 138. 8. ἀποκρίναι χροῖον, Aët.
 lib. 21.
 ἀποκρίναι, videntur, 21. 1. ἀποκρίναι τὰ ἰσχύει, A-
 ristot. de mund. cap. 5.
 ἀποκρίναι γαστρί, 3. 25. [ἀποκρίναι] 15. 35.
 ἡσυχία, 26. 9. χαλῶ, Hippocr. 377. 24. ἀποκρί-
 ναι χροῖον, ἀποκρίναι, κροῖον, ἀποκρίναι πῦρ,
 χαλῶ, Schol. Theod. 130. A. B.
 ἀποκρίναι, intercludere. ἀποκρίναι ἴσχυει, 22. 17.
 ἀποκρίναι, καὶ ἀποκρίναι ἱσχύει, Hefych. ubi
 repone ἀποκρίναι καλῶ, Hippocr. 70. E.
 ἀποκρίναι καλῶ, 30. 7. An hic forsitan legendum
 ἀποκρίναι ἱσχύει.
 ἀποκρίναι, decesse, παρὶς, 34. 17. ἀποκρίναι,
 ἀποκρίναι, Hefych.
 † ἀποκρίναι, 39. 1. evadant superstitēs, convalescant
 à morbo.
 ἀποκρίναι, 50. 18. corpus gymnastorum laboribus
 non excruciatum. ἀποκρίναι, doloris expertus, 13. 18.
 & ἄνδρ, dolorem non faciens, aut dolorem leniens,
 14. 16, 18, 23. Sic ἀποκρίναι, 95. 27.
 ἀποκρίναι, 96. 18. ἀποκρίναι, Thucyd. 9. C. † ἀ-
 ποκρίναι, 13. 17. & 50. 16. & 6. 2.
 ἀποκρίναι, repudiandi, 130. 6.
 ἀποκρίναι, revivendi, 41. 9. H. Steph. citat ex
 Basil. Hexamet. ἀποκρίναι, 16. 19. ἀποκρίναι
 τὰ καλῶ, 25. 27.
 * ἀποκρίναι, decesse, morbi, 4. 7.
 ἀποκρίναι ἢ ἱσχύει, ἀποκρίναι ἱσχύει, 39. 15. ἀπο-
 κρίναι, 92. 1.
 ἀποκρίναι ἀποκρίναι, ἀποκρίναι ὅ καλῶ, 4. 5. Ho-
 mer. Iliad. 2. 426.
 ἀποκρίναι, Hefych. ἀποκρίναι ἱσχύει, 13. 31. ἀ-
 ποκρίναι, ἀποκρίναι, Hefych. ἀποκρίναι, 123. 2.
 Xenoph. 187. C. & 305. E. Herodot. 282. 23.
 ἀποκρίναι, 21. 5. παρὶς, 49. 31. Hippocr. 1153. B.
 Herodot. 10. 42.
 ἀποκρίναι [φράσις] ἀποκρίναι, τὸ καλῶ, 108. 3.
 * ἀποκρίναι, 14. 15.
 ἀποκρίναι ὅ καλῶ, 45. 24. ἀποκρίναι, ἀποκρίναι,
 Hefych. ἀποκρίναι, μαρτί, Schol. Nicand. Ther.
 v. 518.
 * ἀποκρίναι. εὐφυῖα πρὸς ἀποκρίναι ἰσχύει, 116. 18.
 ἀποκρίναι, cibum fastidientem, 23. 28. ἀποκρίναι πῦρ
 γαστρί, Hippocr. 946. F.
 ἀποκρίναι, 2. 6. & 10. 16. & 21. 5. Galen. exp.
 ἀποκρίναι.
 ἀποκρίναι εἰς τὸ πῦρ, 47. 23. transire in universum
 corpus, videntur tamen ἀποκρίναι εἰς πῦρ, 32. ἀπο-
 κρίναι εἰς πῦρ, Herodot. 59. 10. recedente
 in frivolum.
 ἀποκρίναι εἰς ἑκ. 43. 25. ἢ γαστρί ἀποκρί-
 ναι, 64. 31. ἀποκρίναι, decabitur, Hippocr.
 1258. E.
 * ἀποκρίναι ἀποκρίναι, 134. 9.
 ἀποκρίναι, ἀποκρίναι, 48. 24. & 41. 30. & 7. 9, 12.
 πῦρ, 43. 14. ἢ καλῶ τὸ ἀποκρίναι ἀποκρίναι,
 7. 13. Sed ἀποκρίναι [εἰς] ὅ καλῶ, 137. 9.
 ἀποκρίναι, ἀποκρίναι laborantes, 43. 15.
 ἀποκρίναι ἀποκρίναι αἶμα, 103. 12. † φράσις ἀπο-
 κρίναι, Hippocr. 459. 48. ἀποκρίναι, φράσις ἀπο-
 κρίναι, Hefych.
 ἀποκρίναι [φράσις] 108. 6. ἀποκρίναι † φράσις, Hip-
 pocr. 778. D. ἀποκρίναι, Id. 275. 24. ἀποκρίναι,
 Id. 27. 2. & ibid. lib. 3. ἀποκρίναι.
 ἀποκρίναι, δεινὰ [φράσις] ἢ ἀποκρίναι γαστρί, 24.
 18. 72. † ἀποκρίναι, Hefych.
 ἀποκρίναι, καλῶ, 47. 13. *prostrabitur*. † ἀποκρίναι
 ἢ ἰσχύει, 5. 16.
 † ἀποκρίναι τὸ ἀποκρίναι αἰσχύει, 53. 16. τὸ ἀποκρί-
 ναι ἰσχύει, 53. 26. ἀποκρίναι τὸ ἰσχύει, 61.
 36. adjective. Sed ἀποκρίναι, τὸ ἀποκρίναι
 ἱσχύει, Hefych. substantivē. Sic ἀποκρίναι
 ἀποκρίναι χροῖον, Hippocr. 816. F. ἀποκρίναι (ubi
 reportat Foësius) ἰσχύει ἀποκρίναι φῶς, Erotian.
 ἀποκρίναι, cicatrice obducit. ἀποκρίναι εἰσχύει, 144. 32.
 ἀποκρίναι, 59. 14. * ἀποκρίναι πρὸς πῦρ, 61. 10.
 ἀποκρίναι, recedens, 127. 5. de morbis dicitur.
 ἀποκρίναι, exhalatio, 11. 21. H. Steph. ex Plut.
 Symp. 5.
 * ἀποκρίναι, exterriti; inhorescentes, 47. 16. Sed
 vix simplex φράσις, sæpius accipitur activē, hor-
 rorem incutiens. φράσις, φράσις, φράσις, πῦρ
 εἰσχύει, Hefych. φράσις tamen activē & passivē,
 terribilis & timidus.
 ἀποκρίναι, excrecentia, ἀποκρίναι, Hippocr. 257. 49.
 ἀποκρίναι, ἱσχύει, Hefych. ἀποκρίναι, processus, †
 φράσις [ὅ ἀποκρίναι] ἀποκρίναι, 48. 20.
 ἀποκρίναι [ὅ καλῶ] 61. 27. † ἢ ἰσχύει φράσις
 ἀποκρίναι, 64. 11.
 * ἀποκρίναι, cibum, Proverb. xxviii. 19. interpres qui-
 dem usurpavit pro καλῶ. ἀποκρίναι, metaphorice
 concitantis deficiat: [φράσις] ἀποκρίναι ἀποκρί-
 ναι, 66. 19. idem ac prius lin. 17. ἀποκρίναι ἢ ἰσχύει &
 ἀποκρίναι ἢ ἰσχύει. H. Steph. notat ἱσχύει pro
 πῦρ, poni apud Aristot. lib. 3. de part. Animal.
 ἀποκρίναι τῶν, 78. 25.
 ἀποκρίναι, jungitur cum καλῶ, 61. 32. & καλῶ—
 εἰσχύει—ἀποκρίναι, 64. 8. *noti*. Sed ἀποκρί-
 ναι passivum sensum induit; insectis, irritis:—
 Homer. Iliad. 6. 121.
 ἀποκρίναι καλῶ ἢ καλῶ, 18. 27. ἀποκρίναι, πρὸς πῦρ
 ἰσχύει, φράσις, φράσις, ὅ καλῶ πῦρ καλῶ
 φράσις, Hefych. ac Schol. in Sophoc. Ajac.
 v. 317. & in Theocrit. Idyl. v. 68. ex tribus
 hic collatis vera lectio Hefychii & Theocriti scho-
 liazē infutit poterit.
 ἀποκρίναι εἰς πῦρ καλῶ ἢ καλῶ, Hippocr. 394.
 51. ἀποκρίναι ἢ εἰς πῦρ καλῶ, 113. 18. καλῶ
 ἢ εἰς πῦρ καλῶ, 84. 11. ἀποκρίναι, Hippocr.
 394. 51.
 ἀποκρίναι, igitur non expertus. ἀποκρίναι πρὸς
 102. 17. ἀποκρίναι, 102. 16. & 150. 11. Di-
 osc. I. 5. c. 124. ἀποκρίναι

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἀσπίς φανός, 17. 23. φανὸς πικρὴ, ἀσπίς γλυκύς,
 Hippocr. 1215. E.
 ἄσπ[ισ] (Aspidium) ἀσπίς, 65. 6. Hippocr. 1212. C.
 μὴ ἀσπίς μὴ ἀσπίς, Sapph. Od. Sic enim le-
 gere docet Hippocr. 309. 17. ἀσπίς καὶ ἀσπίς. ἀσ-
 πίδαξ, 38. 19. & 70. 9. Hippocr. 954. E. ἀσπί-
 δας, 25. 28. & 72. 12. ἀσπίδος πῶς, 26. 12.
 ἡ ἀσπίς, 9. 27. Hippocr. 736. B.
 * ἀσπίς, πῶς ἀσπίς ἀσπίς, 9. 29. ἀσπίς, καὶ ἀσπίς,
 Helych. ἀσπίς τὴν καὶ τὴν, Hippocr. 551. 16. ubi
 alii leg. ἀσπίς τὴν, alii ἀσπίς.
 ἀσπίς, ἀσπίς, Helych. ὁ πᾶν ἀσπίς, non ἀσπίς
 τῆς, 42. 19.
 ἀσπίς, ἀσπίς, 46. 6. ἀσπίς, ibid. 5. ἀσπίς, He-
 mer. 12. e. 585. ubi Schol. πῶς ἀσπίς, & ἀσπίς ἀσ-
 πίδαξ. ἀσπίς, 12. e. 241.
 ἀσπίς ἀσπίς, Helych. ἄσπίς, ἀσπίς ἀσπίς,
 137. 9. Sic Herodot. 82. 32. Homer. Od. 1. 109.
 ἀσπίς, ἰσχυρία, non ἰσχυρία, ἀσπίς ἰσχυρία, Hip-
 pocr. 1008. F. Xenoph. 15. A. Æschyl. Agam.
 v. 1350. ἀσπίς ἀσπίς, 5.2. ἀσπίς, 16. 31.
 ἡ ἀσπίς, Xenoph. 281. B. ἀσπίς, 108. 5. Hip-
 pocr. 938. E.
 ἀσπίς, Hippocr. 599. 16. ἀσπίς, Id. 127. A. ἀσπί-
 σις, 2. 6.
 ἀσπίς, πῶς ἀσπίς, 82. 3. aut quadam. ἀσπίς, ἀσπίς. ἀσ-
 πίς, τὴν πῶς ἀσπίς, Helych. scriptus quae vel quatuor-
 que ἀσπίς, Homer. 12. e. 554. Od. τ. 218. ἀσπίς
 pro ἀσπίς, 19. 11. quadam. Xenoph. 47. D.
 ἀσπίς ἀσπίς καὶ ἀσπίς, 82. 24.
 ἡ ἀσπίς ἀσπίς, 5.2. ἀσπίς, 5.2. ἀσπίς, 5.2.
 ἀσπίς ἀσπίς, ἰσχυρία. Opponentur ἀσπίς & ἀσπίς
 ἀσπίς, 19. 3.
 ἀσπίς ἀσπίς, ἀσπίς καὶ ἀσπίς, &c. 100. 12. inconsummum
 est urere, &c.
 ἀσπίς ἀσπίς, γλῶσσα ἐς τὴν ἀσπίς, ἡ ἀσπίς ἐς γλῶσσα
 ἀσπίς, 140. 22. lac non coagulabile.
 ἀσπίς ἀσπίς, ἐς ἀσπίς, 5. 2. minus periculosi.
 ἀσπίς, pulvis privatio, 29. 21. Galen. l. i. de præ-
 cogn. ex pulv.
 ἀσπίς ἐς ἀσπίς, 19. 30. ἀσπίς ὁ φανός, 70. 14.
 ἡ ἀσπίς ἀσπίς, 38. 30. ἀσπίς, Suid.
 ἀσπίς, 36. 11. prædix, prædix. Opponitur voci
 ἀσπίς ἀσπίς, ἀσπίς ἀσπίς, Luc. xv. 13. ἀσπίς ἀσπίς,
 Prov. vii. 11.
 * ἀσπίς ἀσπίς, 27. 29.
 ἡ ἀσπίς ἀσπίς, 107. 32.
 ἀσπίς ἀσπίς, 37. 9. imperfecta intermissio. ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς, Homer. Od. e. 546.
 ἀσπίς ἀσπίς, 2. 13. ἀσπίς ἀσπίς, ὁ ἀσπίς ὁ
 ἀσπίς, 29. 8. ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς, Hip-
 pocr. 78. C. ἀσπίς ἀσπίς. Idem 1162. D.
 ἀσπίς, adverbium poetis familiarius. ἀσπίς ἀσπίς,
 Homer. 12. d. 376. ἀσπίς ἀσπίς, 2 Maccab. xii. 15.
 Poëponitur frequenter casus; ἀσπίς ἀσπίς, An-
 thol. lib. 4. cap. 8. Epigr. 31. ἀσπίς ἀσπίς, 6.
 32. ἀσπίς ἀσπίς, 69. 24.
 ἀσπίς ἀσπίς, ἀσπίς ἀσπίς, 49. 30. ἀσπίς ἀσπίς, ἀσπίς
 ἀσπίς, 73. 13. ἀσπίς ἀσπίς, Hippocr. 282.
 35. ἀσπίς ἀσπίς, Homer. Od. 4. 167. Schol.
 ἀσπίς.
 ἀσπίς ἀσπίς, 51. 31.
 ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς, 144. 13.
 ἀσπίς, 18. 12. jungitur cum ἀσπίς. ἀσπίς, ἀσπίς,
 Helych. Sic Aquila ἀσπίς pro ἀσπίς,
 Pfalm. xxvi. 1.
 ἀσπίς, Homer. 12. e. 208. Herodot. 127. 37. ἀσπίς
 ἀσπίς, Hippocr. 868. E. ἀσπίς ἀσπίς, 65. 12.
 ἀσπίς ἀσπίς, 42. 16. ἀσπίς ἀσπίς τὴν ἀσπίς ὁ
 φανός, 70. 25.
 ἡ ἀσπίς, ἀσπίς ἀσπίς, ὁ ἀσπίς ἀσπίς, ὁ ἀσπίς
 ἀσπίς, [Hippocr. 44. 10.] ἀσπίς ἀσπίς ὁ ἀσπίς
 ἀσπίς, [Hippocr. 44. 10.] ὁ ἀσπίς, ἀσπίς,
 44. 17. τὴν ἀσπίς, certa, salva.
 ἀσπίς, 92. 19. Homer. 12. e. 318. Aristoph. Nub.
 p. 169. ἀσπίς, 73. 24. Homer. 12. e. 300. He-
 rodot. 296. 9. ἡ ἀσπίς, Aristophan. 138. C.
 ἀσπίς, Hippocr. 1155. F.
 ἀσπίς ὁ ἀσπίς, 52. 36. τὴν ἀσπίς, 100. 9. ἀσπίς
 ἀσπίς, Hippocr. 766. E. ἀσπίς, ὁ ἀσπίς, ἀσπίς
 ἀσπίς, Herodot. 244. 1. ἀσπίς, ἀσπίς, Helych.
 ἀσπίς ἀσπίς, Xenoph. 165. C. ἀσπίς ἀσπίς

παρῆσθαι, παρσεύεσθαι, 32. 6, 7.
 ἀρετή, ἡ, de cibo non mutata, indigesta. ἄρετις & ἀ-
 ρετή, lib. 53. 30. ἀρετὴν ἐκ ἀρετῆς, 54. 9.
 * ἀρετῶν, 74. 14. quod non potest τερεχμῶν. Se-
 quitur mox vox opposita τερεχμῶν. ἀρετῶν
 ἴλαται, 102. 10.
 ἀρετῶν νόσος, 89. 29. firmi nervi. ἀρετῶν ῥῆσις,
 Homer. Il. ε. 126. Il. ε. 157. ἀρετῶν ἵπποις,
 Il. π. 163.
 ἀρετῶν, non nutriti, ἀρετῶν, 66. 24. Plin. Hi-
 stor. lib. 28. c. 9. ἀρετῶν, non nutriti. χρῆσις
 ἀρετῶν, 84. 4. Sic ἀρετῶν χρῆσις, Theophr.
 lib. 6. c. 4. ἀρετῶν, 66. 26.
 ἀρετῶν, dicitur, cum quis viti compos fieri non po-
 test. viti ἀρετῶν τὸ καὶ, 36. 26. Eo sensu δὲ
 τοῖς χρῆσιν φιλοῦσι, Anacreont. Od. 46. & Helych.
 ἀρετῶν, δὲ καὶ ἀρετῶν.
 † αὐτοῖς ἀρετῶν δὲ καὶ [καὶ ἀρετῶν] 87. 4. Hippocr. 598. 33.
 ἑλκυστῶν, ὁπταῖν, Helych. τὸ ὕψος αὐτοῖς,
 143. 11.
 † αὐτοῖς χρῆσις & διερῶν, 19. 31. ἰδῶν, 53. 32.
 αὐτοῖς, Hippocr. 47. 43. ἑλκυστῶν, αὐτὸ Ὀμαρ.
 [Il. φ. 327.] αὐτὸς αὐτοῖς, Erotian.
 αὐτοῖς καὶ χρῆσις χρῆσις [αὐτῶν] 16. 14. αὐτοῖς, αὐ-
 τοῖς, ἀντιφράσις, Helych. aut vide prius in ἀλῆσι.
 αὐτοῖς, ἰδῶν, ἰδῶν, 38. 18. & 66. 19. & 85. 12. αὐ-
 τοῖς [αὐτοῖς] ἰδῶν, 77. 20.
 αὐτοῖς ἰνὶ μάχῃ τὸ πᾶσι, 20. 1. αὐτοῖς πορεῖται, 101. 19.
 αὐτοῖς, ἡ αὐτοῖς τὸ ἰσχυρὸν εἶναι, 66. 8. & ἰσχυ-
 ρῶν, 38. 18. ἰνὶ αὐτοῖς γίνεσθαι, 36. 30.
 αὐτοῖς, αὐτοῖς, Helych. εὖ αὐτοῖς ἔκαν, 3. 28.
 αὐτοῖς εἰ γίνεσθαι, Hippocr. 602. 55. αὐτοῖς καρεῖται,
 Arist. v. 1051.
 αὐτοῖς ἐκ ὕψος, 65. 27.
 αὐτοῖς, 9. 8. Homer. Il. α. 81.
 αὐτοῖς, idem, cum dativo. τὸ αὐτοῖς ἰδῶν ταῖς αὐτοῖς;
 6. 28.
 αὐτοῖς καὶ χρῆσις, 34. 18. [εἰ καὶ ἐπὶ αὐτοῖς] ἀρε-
 τῶν, 37. 30.] & αὐτοῖς χρῆσιν φιλοῦσιν, 37. 30.
 αὐτοῖς ἡ ἐκαστὸν αὐτοῖς, 20. 7. αὐτοῖς & ἐκασ-
 τῶν, opponuntur in Aristoph. Nub. p. 186. D.
 ἀρετῶν [cum gen.] ἢ ἀρετῶν, 102. 27. ἀρετῶν-
 δὲ καὶ [etiam cum gen.] privatim. διερῶν τὸ καὶ
 τῶν, 101. 13.
 ἀρετῶν καὶ, 91. 28. idem ac ἀρετῶν αὐτῶν, 103. 12.
 ἀρετῶν & ὁπταῖς, 132. 33.
 ἀρετῶν, ἡ τὸ αὐτοῖς, 6. 20. ἡ ἀρετῶν, 24. 14.
 * ἀρετῶν [abstinentia] ὁπταῖς, 129. 37.
 * ἀρετῶν, 118. 11.
 ἀρετῶν [liberantia] ἢ καὶ, 25. 26. ἀρετῶν τὸ ἐ-
 γναῖς [εἴρη] 66. 17. cibis non concessis.
 ἀρετῶν [cum dat.] τοῖς αὐτοῖς, 38. 31. ἀρετῶν-
 τῶν ἡ ἀρετῶν ἔκαν, 3. 34. ἡ ἐκαστὸν ἑκά-
 στου, 38. 34. ἀρετῶν ἰσχυρῶν ἡ ἀρετῶν, 3. 6. ἡ κα-
 τὰ, 25. 24. ἀρετῶν ἰσχυρῶν ἡ ἐκαστῶν, 16. 28.
 ἐκαστὸν ἀρετῶν ἀρετῶν ἡ ἰσχυρῶν, 34. 20.
 † ἀρετῶν, 112. 18. ἀρετῶν, Hippocr. 97. 1.
 † ἀρετῶν, 18. 15.
 ἀρετῶν, τὰς ἀρετῶν ἐκαστῶν, 145. 11.
 ἀρετῶν, 129. 31. ἀρετῶν, Hippocr.
 53. 23.
 ἀρετῶν ἀρετῶν ἰσχυρῶν, 38. 27. ἡ τὸ ἀρετῶν
 ἰσχυρῶν, 30. 19.
 † ἀρετῶν, 59. 19. ἀρετῶν αὐτῶν, Hippocr.
 189. G.
 ἀρετῶν, ἡ ἀρετῶν, 54. 23. ἀρετῶν νοσῶν, 53. 27.
 ἀρετῶν, 57. 28. ἀρετῶν, 139. 25.
 ἀρετῶν. οὐκ ἀρετῶν, non est injunctum, ἐκαστῶν,
 90. 2.
 † ἀρετῶν, ἀρετῶν τὸ ἀρετῶν, 79. 22. ἀρετῶν, γα-
 μῶν, Helych. ἀρετῶν, 60. 5.
 ἀρετῶν τὸ ἐκαστὸν καὶ ἀρετῶν, 79. 23. ἀρετῶν τὸ
 καὶ, 79. 33. ἀρετῶν τὸ ἐκαστῶν, 30. 1.
 ἀρετῶν, ἀρετῶν, ἀρετῶν, ἀρετῶν, Helych.
 ἀρετῶν, 79. 21. ἀρετῶν τὸ ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν,
 115. 22. ἀρετῶν, Thucyd. 280. A. ἀρετῶν, ἀ-
 ρετῶν, ἀρετῶν, Helych.
 † ἀρετῶν, 37. 32. ἀρετῶν, Herodot. 282. 34.
 ἀρετῶν ἡ ἀρετῶν, ἀρετῶν, 20. 23. ἀρετῶν ἀρετῶν
 ἀρετῶν, Homer. Il. ε. 127.
 * ἀρετῶν, 132. 36. ἀρετῶν ἀρετῶν, Homer. Od. π.
 406. & Od. ε. 304.
 ἀρετῶν ἀρετῶν, 115. 33. ἀρετῶν ἀρετῶν, 78. 35.
 ἀρετῶν ἀρετῶν, Hippocr. 71. A.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἄρσεν, bilis expertia, 54. 16.
 ἄρσεν, 39. 2. ἄρσεν, 42. 9. ἄρσεν, 25. 11.
 ἄρσεν — λατοφύμιον καλίστην, 39. 21. ἄρσεν,
 Hippocr. 76. H. Erotian. Galen. & Helych. ἄρσεν,
 λατοφύμιον, 136. 3.
 ἄρσεν ἑρμῆς, 136. 3.
 ἄρσεν ἑρμῆς, 136. 10.

Β.
 * βαρύνει, gravitas. ὑπὸ βαρύνει τῷ ἰσχυρῷ, 46. 27. I-
 dem ac βαρύνει; βαρύνει, 132. 9. βαρύνει τινὸς, 2. 4.
 βαρύνει σπλάχνου, Hippocr. 396. 45.
 * βαρύνει, 2. 11. ἢ βαρύνει, 45. 25.
 βαρύνει, hebetes auditu, 34. 28. βαρύνει ἰσχύος,
 Hippocr. 1247. A. hebetates auditum.
 βαρύνει ἀντιπύρ, 149. 9. contagio spirationis ducta.
 βαρύνει ἰσχυρῶς, 2. 13. βαρύνει, Callimach. in Anthol. lib. 3. cap. 33. Aristoph. 600. D. Vel per e;
 βαρύνει ἐνδύρ, 135. 15. βαρύνει, Atti-
 philoph. 538. B.
 βαρύνει, 10. 16. & 13. 29. Hippocr. 1169. C. Et
 malulino genere βαρύνει ἰσχυρῷ, Thucyd. 130. B.
 * βαρύνει, 46. 21.
 βαρύνει, 29. 17. Homer. Od. a. 489. Herodot. 254. 19.
 Hippocr. 1185. C. Zenoph. 183. D.
 βαρύνει, Herodot. 256. 20. Xenoph. 198. B. βαρύνει
 ἐν δαλματί, 130. 29. ἐν ἰσχυρῷ, 136. 11.
 βαρύνει pro βαρύνει, βαρύνει ἀντιπύρ, 67. 22. nisi malis
 legere βαρύνει.
 βαρύνει βαρύνει [eodem sensu, quo βαρύνει] καλίστην
 καλίστην, 80. 11. In Helychio occurrit βαρύνει [pro
 βαρύνει] ἢ βαρύνει βαρύνει, τινὸς. Ubi pro
 βαρύνει forsan legendum βαρύνει.
 βαρύνει βαρύνει, 22. 4. βαρύνει μᾶλλον, Xenoph.
 421. D. βαρύνει ὁ βαρύνει, 83. 24. βαρύνει ἀφί-
 σις, 96. 12.
 βαρύνει ὁ βαρύνει τῷ βαρύνει, 137. 7.
 βαρύνει ἰσχυρῷ, Hippocr. 498. 40. βαρύνει, 84. 34.
 βαρύνει ὁ βαρύνει τῷ βαρύνει [καλίστην] 82. 22.
 βαρύνει καλίστην, 2. 6. ἰσχυρῷ καλίστην. [Φύσις] βαρύνει,
 Hippocr. 605. 23. βαρύνει, ἀφίσις, τινὸς, ἀφί-
 σις, καλίστην, Helych. βαρύνει ἰσχυρῷ, Nicand.
 Ther. v. 446.
 βαρύνει ἰσχυρῷ, βαρύνει ἀφίσις καλίστην, 34. 28. βαρύνει
 μᾶλλον καλίστην καλίστην, 38. 18. βαρύνει — καλίστην
 ἰσχυρῷ, Hippocr. 144. B. βαρύνει, ἰσχυρῷ, ψύχῃ,
 Helych. βαρύνει ἰσχυρῷ, 85. 11. βαρύνει ἀφί-
 σις καλίστην, 33. 22. βαρύνει ὁ βαρύνει, Sapph.
 Od. βαρύνει propriè ἰσχυρῷ ἢ καλίστην ἰσχυρῷ. Schol.
 Apollon. Arg. lib. 2. v. 133.
 βαρύνει, καλίστην, 66. 19. βαρύνει ἰσχυρῷ, Hip-
 pocr. 50. 10.
 βαρύνει ὁ καλίστην, 38. 19. βαρύνει ἰσχυρῷ, 36. 17. βαρύνει
 καλίστην, Lucian. Timon. p. 47. D. at βαρύνει quod
 vocatam reddis; ἰσχυρῷ καλίστην βαρύνει, Hippocr.
 1180. E. vel abstractum pro concreto, ἰσχυρῷ καλίστην
 καλίστην βαρύνει.
 βαρύνει καλίστην, 17. 23. βαρύνει καλίστην, Hip-
 pocr. 839. D.
 βαρύνει καλίστην, 37. 15. βαρύνει ἰσχυρῷ, 38. 17.
 * βαρύνει, 54. 18.
 βαρύνει vel βαρύνει. ἰσχυρῷ, Interpres quidem Ezech.
 xvii. 5. βαρύνει, ἰσχυρῷ, Helych. βαρύνει τῷ ἰσχυρῷ
 ἰσχυρῷ, 4. 2. ferocant.
 βαρύνει, agitat, concussit. βαρύνει, τῷ ἰσχυρῷ,
 Helych. βαρύνει ὡς καλίστην, 61. 14.
 βαρύνει. ἰσχυρῷ, 7. 24.
 βαρύνει ἰσχυρῷ, 59. 8.
 βαρύνει, 45. 25. Hippocr. 1098. B.
 βαρύνει καλίστην, 87. 10. Hippocr. 130. H.
 βαρύνει ἰσχυρῷ, 48. 9. activè. βαρύνει, Homer. Il. 6.
 307. βαρύνει καλίστην ἰσχυρῷ, 78. 36. neutraliter. sic
 βαρύνει, Homer. Od. i. 219.
 βαρύνει ἰσχυρῷ, 17. 18. ἰσχυρῷ καλίστην, βαρύνει-
 σις, 36. 21. βαρύνει, Symmach. in Job. xli. 34.
 Scribitur etiam per α, βαρύνει, teste H. Stephano.
 Vocem βαρύνει ἰσχυρῷ ὁ βαρύνει, an usurpari oportet,
 dubitat Phrynichus, p. 16. uti & Thomas Magister.
 Sed ab H. Stephano affert. ex Diosc. & Cy-
 rill. At βαρύνει, ἰσχυρῷ; & βαρύνει, ἰσχυρῷ, Helych.
 βαρύνει & βαρύνει, junguntur apud Joel. ii. 20.
 † βαρύνει, 15. 12. βαρύνει, πλεονῶς. βαρύνει, πλεονῶς,
 Helych. πλεονῶς καλίστην βαρύνει, Hippocr. 588. 49.

βαρύνει, ἀφίσις, πλεονῶς, Erotian. Galen. Helych. Hip-
 pocr. 592. 28.

Γ.
 γάλακτος λίαν ἰσχυρῷ, 2. 14. Orph. de Lapidib. p. 143.
 Diosc. lib. 5. c. 146.
 γάλακτος, 28. 3. Hippocr. 559. H.
 γάλακτος ἀφίσις ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ, 139. 15.
 γάλακτος, Homer. Il. v. 405. ἢ γάλακτος ἢ γάλακτος
 πλεονῶς ἀφίσις, 112. 11. γάλακτος, καλίστην. ἰσχυρῷ,
 γάλακτος, Helych.
 γάλακτος ἰσχυρῷ, 42. 30. & de thoracibus, galeis,
 hortis: Homer. Il. v. 165. Il. v. 359. Od. v. 128.
 γάλακτος, λατοφύμιον, Helych. ἰσχυρῷ, Aristoph.
 Acham. p. 470. D.
 γάλακτος τῷ ἰσχυρῷ, 3. 36. γάλακτος πλεονῶς καλίστην
 καλίστην, 30. 7. γάλακτος, Hippocr. 381. 52.
 γάλακτος πλεονῶς καλίστην, 132. 4. γάλακτος, ἰσχυρῷ,
 καλίστην, καλίστην, καλίστην καλίστην. γάλακτος, γάλακτος,
 Helych. γάλακτος, probat Phrynichus
 p. 16. non γάλακτος. In quem locum lege Num-
 mes. p. 15. & Helych. p. 101. γάλακτος, pro-
 priè colligat as; γάλακτος, titillare.
 γάλακτος, 47. 3. γάλακτος, τῷ ἰσχυρῷ, καλίστην,
 Helych. γάλακτος, Homer. Il. 5. 227. ubi
 Schol. οὐκ ἔστιν. γάλακτος, Xenoph. 986. C.
 γάλακτος, Thucyd. 548. D.
 γάλακτος ὁ καλίστην ὁ καλίστην, 19. 3. γάλακτος πλεονῶς
 καλίστην, 65. 20. * γάλακτος, 64. 25. γάλακτος,
 Hippocr. 764. E.
 γάλακτος ἀφίσις καλίστην καλίστην, 40. 32. γάλακτος, Te-
 rent. Eun. Act. 3. Sc. 1. ἀφίσις καλίστην γάλακτος,
 Homer. Il. v. 599. ubi Schol. καλίστην καλίστην καλίστην
 καλίστην, 49. 33. ἰσχυρῷ, 51. 35. καλίστην, 53. 21.
 λίαν καλίστην, 60. 25. 27. λίαν καλίστην καλίστην ἰσχυρῷ
 καλίστην, 144. 12.
 γάλακτος, 135. 6. & 52. 37. καλίστην, cibi. γάλακτος,
 52. 32. καλίστην, ἀφίσις. Helych. utrumque, γάλακτος,
 γάλακτος, ἰσχυρῷ. καλίστην καλίστην γάλακτος, 135. 36. dan-
 dum, quantum ad demonstrandum satis est.
 γάλακτος τινὸς καλίστην, 3. 2. ἀφίσις, 3. 4. ἰσχυρῷ, 5.
 37. καλίστην ὁ καλίστην, 38. 18. καλίστην ὁ καλίστην
 καλίστην ὁ καλίστην ὁ καλίστην, 38. 21. γάλακτος καλίστην
 καλίστην, 127. 6. morbus aliquando non nisi cum
 agro moritur.
 γάλακτος, 79. 36. γάλακτος τῷ καλίστην ὁ καλίστην
 καλίστην, Helych.
 γάλακτος καλίστην καλίστην γάλακτος, 53. 4. dulcescere arbi-
 trantur.
 γάλακτος ἰσχυρῷ, 85. 17. γάλακτος, 84. 1. πλεονῶς,
 101. 34. Hippocr. 385. 3.
 γάλακτος ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ, 34. 16. ὁ γάλακτος ὁ καλίστην
 καλίστην καλίστην, 134. 27. καλίστην καλίστην καλίστην, γάλακτος
 καλίστην καλίστην καλίστην καλίστην, 87. 28. γάλακτος ὁ καλίστην
 καλίστην, 83. 31. καλίστην γάλακτος ὁ καλίστην
 ὁ καλίστην, 87. 28. Sic γάλακτος, Herodot. 255. 31.
 γάλακτος (pro γάλακτος) ὁ καλίστην, 64. 2. γάλακτος καλίστην, Homer.
 Il. v. 530. γάλακτος pro γάλακτος, Hippocr. 234. 3. γάλακτος,
 γάλακτος καλίστην, Helych. γάλακτος καλίστην, 30. 7. Hip-
 pocr. 1217. C.
 γάλακτος, πλεονῶς, 82. 18. Sic γάλακτος, Lucian 876. C.
 ἀφίσις τῷ γάλακτος, scriptura, opus alicujus scriptoris,
 135. 1.
 γάλακτος, καλίστην, Helych. Lycophr. v. 144. γάλακτος, 74. 22.
 γάλακτος, καλίστην, Helych. γάλακτος ὁ καλίστην, 108.
 14. Hippocr. 820. E. Homer. Il. 6. 402. γάλακτος καλίστην,
 65. 7. καλίστην γάλακτος, Homer. Il. v. 16.
 γάλακτος ὁ καλίστην καλίστην, 113. 9. ὁ καλίστην, 133. 6. &
 καλίστην ὁ καλίστην, 138. 24. γάλακτος ὁ καλίστην, ἰσχυρῷ,
 H. Steph. ex Herodian. γάλακτος ἰσχυρῷ, 132.
 30. γάλακτος, 146. 7. τῷ γάλακτος, 132. 29.
 γάλακτος ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ, 129. 27.
 † γάλακτος, 57. 29. & 64. 9.

Δ.
 δάμας ἐνὶ τῷ ἰσχυρῷ, 34. 22.
 δάμας καλίστην, 51. 13. δάμας ἰσχυρῷ, 52. 32.
 δάμας καλίστην, 25. 19. δάμας καλίστην τῷ ἰσχυρῷ, 63.
 17. Et sensu passivo; δάμας γάλακτος, 52. 24.
 qui moriuntur in ventre; aut quibus venier mor-
 detur.
 † δάμας καλίστην ἰσχυρῷ ἰσχυρῷ καλίστην, 85. 9.
 δάμας [γάλακτος] 32. 14. exedit morbus. δάμας, Ho-
 mer.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

* διὰ τοῦτο τὸ αἶμα, 117. 4.
διαιρέσειν πῶς, 42. 1. traductio pars. à διαίρεσιν
vel divisione pro ἀφορίων. διαίνω, Herodot. 6. 34.
Et ex aliâ significatione, διαίρειν, Herodot. 6. 44.
29. contendentibus. διαίρειν enim traducit; διαί-
ρειν αἵμα, Herodot. 113. 2. διαίρειν πυλὸς χερσίν,
Hippocr. 522. 2. Et differo, diferere.
διαίματα τροφῇ, 117. 32. cibis facile per alvum transire.
Sic ἱθαλίανδης infratransit, Homer. Il. v.
435. Schol. ἴθω περὶ ἀλλήλους.
* διαίδυμαι μικροί, 9. 2.
διαίεται φύσις, 60. 22. Et à διαίω [uti ἰθίω apud
Herodot. 2. 34.] διαίεται τ' εὔ τ' οὖτος παίδες, 94. 30.
excutit et morbo, evadunt morbum.
διαίειν τ' αἷμα καὶ πότιν, 60. 27. non facile transfundit;
διαίει φύσιν τ' ἀποκρίνει ἐς ζωὴν, 19. 23. hominem in vi-
tam reficitur. διαίων, administrare, frequentius
cum accusativo rei; διαίει σπύην, Homer. Il. c. 107.
Schol. διαίεται, διαίων. διαίοις ὄψατα, Herodot.
186. 15.
† διαίειν τὰ ψύλα, 16. 10.
διαείρηται, 80. 3. Homer. Il. v. 168. Herodot. 37. 16.
διαείρηται cum accusativo rei saepius; διαείρη λαιμῇ,
Lucian. 371. C. persone rariùs; ψυχῆς διεγέρθηται
τὸς αἰθέρας, 10. 10.
διαίεις πύλας, 48. 18. percolatus. Aorist. 2. Particip.
διαίειν † διαίεται ἢ ἔπει, 60. 18.
δίδοται. αὐ δίδου ἔπει, 6. 36. nil transmittit; non dimittit.
δίδοται. διατίεται ἀπὲ τὸ ζυμαίνειν, 17. 28.
διατάσεις κεφαλῆς, 13. 19. distractiones. διατάσει,
83. 26. intervallo.
διεργα [kenie] 8. 11. bifida columella. τὸ διεργᾶν
γλάστου, Hippocr. 156. A. διεργᾶν, τὸ εἶν διαγραφεῖν,
ὅστις τὸ διεργᾶν ὑπερμετροῖ, Galen. Expof. Voc. Hip-
pocr.
† δίδοται κεφαλῆς τὸ ἐπαλάγειν, 132. 32.
διέργηται τὸ σπᾶν, 46. 28. διεργᾶν, Sophoc. Ajax. v. 353.
διαδιδόντες [ολοίους] πυλὸς μίχτους, 54. 21.
διόλου τ' τερωθῆς ἱκανοί, 83. 26. interea perditur, &c.
Sic εἰδόμην κρυβῆναι, Plat. lib. 2. de republ.
δίδοται βάλξ, 132. 31. inter exercitia corporis. Hom-
er. Il. c. 774.
† διέλεγεν εἶπας, 3. 37. Hippocr. 543. 10.
διένον αἰών, 77. 3. duplicem tibiam.
δίψην παρατρέχει, 49. 14. δίψος ἀνεγίλει, 59. 10.
ἐμφάλας ἑλέστα, 20. 11. ἐμφαλῶς μέ, Bata-
chom. V. 9.
ἐμφάλας, 20. 3. ἐμφώδες οἶον, Hippocr. 392. 25.
διώνων [ὀρυσμα] ἐπὶ τὴν ζωτικὴν τὸ πικρὸν, 115. 24.
διώται, 48. 26. & 58. 27. * διωμοί χερσῶν, 132.
29. inter gymnasia.
διώ, 69. 19. [poetica vox pro διῶ] Homer. Il. μ.
455. διώει, 73. 16.
δικνῆ, 73. 15. apparet, in conspectum tenet.
δίκατοι τὸ μετὰ τὴν γυναικῶν οἶον φαίνεται, Hefych.
δίκατοι πατριών, Thucyd. 155. C. Schol. δίξαν
πατρὸς μάλλον ἢ τοῦ δίκτου ἰσχύ, 742.8. quidvis ei
datur potius esse quam infamia.
δίονον ἰσὺ ἀπόστα, 57. 10. auditus sonorus est, & moy
δίονει. lin. 11. At vulgo διών, κινῶ, ἐπιβάλλει, Γω-
λάσι, Hefych. Sic Homer. Il. e. 55. Il. m. 157.
δίον, 104. 9. δίονες πάλοισι, 131. 27. de portione
medicinarum cujuscunque à medicis præscripta. ὁ
δίον τ' διοῖν, Genes. xiv. 22. domestium unicuique
que constituitur.
δοχεὺν ὑδάτων· δοχεῖς, 13. 8. id est, δοχεῖον, recepta-
culum. Sed alibi δοχεῖ, ἀνατοῖν, Hefych. συντόματος
Genes. xxi. 8. Luc. v. 29.
δοτὶ δύνωμι, ἀληθείας, νύκτωρ ἐπιτερόμενος, 138. 6. effi-
cere, ut morbi conquiescant, intermittant, lateant;
ἐ θεούας τ' χαλεπῇ, Thucyd. 124. D. Schol. ἐ χερσὶ
ἀπὸ χειρὶ δόζ. δόξα αἰτίας, 74. 16.
δοτὶν νύκτωρ [lonice pro σύνωκτω] 75. 29. cursu vicin.
δοτὶν δὲ δύνωμι, μετ' ὥρας, 85. 16. δοτὶν δὲ, δὸς ἔν
δεῖν υπερχόμενος, ὥρας [lege μετ' ὥρας] Hefych. nan
δός, πᾶσι διδογεῖ, Hefych.
δύναμις, firmā sum valetudine. δύναμις [augmentum
Atticè geminatum] 42. 7. Opponitur hic δυνάμει
& ἰσχυροῦ, δυνατός & σφόδρα ἰσχυρ., ἀδυναμία
& ὀδυνητό; uti apud Lyfiam (in H. Steph. Thef.
δυναμίτης & ἀδυναμία: apud Aschinem (in eod.
δυναμὶς & ἀφρονεῖν. † δύναμις τ' εἶν ἐς ζωὴν
18. 24. 26. τὸ πνεῦμα δύναμις, 150. 14. δυνάμει
ταῖς ἐπὶ τὴν ταῖστας ἐπὶ τὸ σκελετὸν αἵμα, 91. 21.

† δουλειά, 18. 7. & 107. 33.
† δουλειά, 69. 31. Hippocr. 1090. G.
† δουλειά το αμύβητο, 118. 32.
δούλιν, 36. 26. δούλιον, 36. 29. Hippocr. 954. E.
δουλικός τ' εἶναι, 61. 9. δουλικός, 30. 10.
† δουλικός, mala temperies, 74. 18. † δουλικός
(χαλκός), 42. 11.
δουλικός, 34. 27. δουλικός πολλοὺς ἀδικαίους,
34. 26.
† δουλικός, 62. 33. quod verbum finē athenae & ex-
emplo afferri scribit H. Stephanus; citatque doun-
civitas, ex Diof. lib. i. cap. 39.
δουλικός ὁ ἀπαιτός, 46. 4. δούτις, 16. 9. τὸ δό-
τικον, Hippocr. 219. F. δούτικον, 10. 16. δούτικον
9. 10. & [pro δούτικόν] δούτικόν, 15. 31.
δούτικος τὸ μέτρον, 91. 19. δούτικος ἐστίν, So-
phoc. OEdip. Tyr. v. 109. Schol. δούτικα λένει,
uti & Suid. & Hefych.
δούτικος, Hippocr. 1242. G. δουρικώτης, 42. 21. Hip-
pocr. 73. B. † δουρικώτης, 42. 6. 20. Hippocr. 194 A.
δούτικος βελανθίου, 123. 18.
δούτικος, 75. 37. Crassus venit, avari. Henisch. &
Oxon. μυρρίδι. uti & G. Morelius in suis an-
notationibus ad Aret. (anno 1554. edit.) Vox il-
la apud Hefych. duplicem habet sensum, δού-
τικος, δούτικος δούτικος. δουρικώτης, δίδωσι δού-
τικον, δούτικον λαμβάνει. δουρικώτης, τὸ λαβεῖν ὃ
δοται δούτικον. Sic Suid. δουρικώτης [vide Anitoph.
p. 102. A.] & 218. E. ubi confule Schol.] ὁ μόνος
δούτικον δίδωσι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνει. Sed Aretai loco
magis convenit μυρριδίensis quāvis avaritia i
ἀπείλη, ὅθεν, δουρικώτης; & 36. 11. ἀπείλη—σε-
λεύεται.

E.
iā, emittit, ἐξέρχεται, 51. 24. iñ. ἀφίκεται, Hefych.
ιδέμενος [subaud. εἰς], 10. 22. ιδέμενος δού-
τικος, 10. 23. ιδέμενος, 83. 13.
ιγλήφιον φλασμά, 26. 10. ιγλήφιον κακόν, 56. 32.
τὰ ιγλήφιον, Deuteron. vii. 13
* ιγλήφιον. Dicitur hūc ὡς ιγλήφιον, 36. 27. sunt
amara non aspersibilia; satura nobilebat.
ιγλήφιον. ιγλήφιον εἴς, 130. 19. adscribitur,
addatur.
ιγλήφιον, 25. 7. ιγλήφιον λαμβάνει, Hefych. &
eodem sensu ιγλήφιον, 4. 3. Ubi, ne scribatur
ιγλήφιον, vetat plurim alperum concurrentium
κακιστά. Eustathius [in Homer. p. 1387. l. 3.]
notat scribi εἰς pro καλῷ, & εἰς pro καλῷ.
sed Hefychius, nullo facto discrimine, εἰς, κα-
λῷ, βολυκά, &c.
ιγλήφιον τοῦτο δίδωσι, 83. 26.
† ιγλήφιον αὐτίς αὐτίς τῇ ἀρχῇ, &c. 136. 9. non am-
plius se oportunitate habenti, aut idonei sunt ad, &c.
ιγλήφιον τῇ αὐτίς ψάματι, 130. 29. ιγλήφιον,
ἐπισημασί, ἐπιδείξις, Hefych.
* ιγλήφιον τὸ δίκεται ἐς, 52. 1. delascitur calor in
opere.
ιγλήφιον τοῦτο ποιεῖ μετέπειτα, 114. 34. ιγλήφι-
ον, 111. 16. Hippocr. 1009. C. ιγλήφι-
ον τοῦτο ἐστὶν ὄψιν, 8. 11. † ιγλήφιον τοῦτο,
104. 28. Hippocr. 67. 6. ιγλήφιον τοῦτο, Palm.
cxix. 53.
ιγλήφιον καὶ χαλκόν, 28. 11. pro ιγλήφιον.
ιγλήφιον, 64. 18. temperantia. cui opponitur ἀχε-
ρσία, lin. 27.
ιγλήφιον, ιγλήφιον, 6. 20. εἰς, Homer. Od. i.
488. Matth. xiii. 33.
ιγλήφιον, cui opponitur ὑπερ, 46. 24. ιγλήφιον
πάντοι, 84. 33. Sic Homer. Il. i. 550.
ιγλήφιον τοῦτο, 120. 6.
ιγλήφιον ταῦτα τοῦτο, &c. 6. 4. impotens amplius auxi-
liandi. Sic Hippocr. 3. 27.
ιγλήφιον ἔχειται ἐς ἀρχήν, 74. 21. Hippocr. 654.
23. Homer. Il. e. 415. Herodot. 71. 4. ιγλήφι-
ον, πλεονάζει, ιγλήφιον, Hefych. † ιγλήφιον τῇ
ἐκείνῃ, 137. 28. ιγλήφιον, σποριαλάζον, Hefych.
ιγλήφιον, cum accuso. & dat. ιγλήφιον ταῦτα τοῦτο χέ-
ρει, 123. 34. cum accuso. duplici, καλλίστην ιγλή-
φιον τοῦτο ἐδελέων, Apocal. iii. 18. Sic διακρίνει,
124. 1. * ιγλήφιον, 99. 25.
ιγλήφιον, 53. 8. εἰς, Thucyd. 188. C. Schol.
ἐστιν ὡς πολὺ χροῖον ἀφίκεται.
* ιγλήφιον, 150. 19. ιγλήφιον, succi derivatio.
F f f

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

Ἰχθυόωντες, Hippocr. 1037. F. χύλωνος, Diosc. lib. 2. cap. 108.
 Ἰχθυόν, 124. 1. χύλος Ἰχθυόνος ἐστὶν ἴσκιος, 131. 21.
 ἰδέναι, 37. 2. idem ac ἰδέναι, 58. 6.
 ἰδρῶς καθαροί, 71. 13. ἰδρῶς ἰσάει τοὺς ποταμούς, δια-
 βύλαι κατασκευάζονται, 135. 15. οὐ ἰδρὸς ἰσάει, 137. 29.
 βύλαι κατασκευάζονται.
 ἰδρῶς, οὐ ἰδρὸς ἰσάει, 132. 25. ἰδρῶς, 121. 33.
 ἰδρῶς, 85. 11.
 ἰδρῶς, γεννη. ἰδρῶς ἰσάει, 92. 27. ἰδρῶς καὶ ἰσάει,
 38. 35. Hippocr. 428. 19. Sic ἰδρῶς καὶ ἰσάει, 37. 29.
 ἰδρῶς, ἰσάει καὶ ἰσάει. τὸ ἰδρῶς ἐστὶν ἰσάει, 37.
 19. Hippocr. 1090. G. ἀσπίς, ὅ ἐστιν ἰδρῶς καὶ ἰσάει.
 42. 15.
 ἰσάει. ἰσάει [videtur esse] ἰσάει, 4. 5. ἰσάει [cui
 opponitur ἀσπίς] ἰσάει, ἰσάει, 74. 11.
 σὺς ἰσάει, καὶ ἰσάει, 37. 10. ἰσάει, ἰσάει,
 ἰσάει, ἰσάει, ἰσάει, Helych.
 ἰσάει pro ἰσάει. ἰσάει ἰσάει, 33. 7.
 ἰσάει, 74. 25. ἰσάει ὅτι παρὰ τὸν ἰσάει, 84. 26.
 ἰσάει καὶ ἰσάει ἐστὶν ἰσάει, 6. 26. ἰσάει μὲν,
 6. 25.
 ἰσάει ὅτι παρὰ τὸν ἰσάει, 118. 16.
 ἰσάει, ἰσάει, 57. 5.
 οὐ ἰσάει καὶ ἰσάει, 76. 1. οὐ ἰσάει παρὰ
 τὸν ἰσάει, 75. 6.
 ἰσάει. ἰσάει τὸν ἰσάει, 41. 10.
 ἰσάει καὶ ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει, 114. 31. ἰσάει καὶ ἰσάει
 ἰσάει καὶ ἰσάει, Job xxxviii. 27.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει, 144. 27. ἰσάει καὶ ἰσάει.
 * ἰσάει, 127. 5.
 ἰσάει καὶ ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 65. 23. ἰσάει
 καὶ ἰσάει. At vulgo aliud significat; ἰσάει καὶ ἰσάει
 ἰσάει, Thucyd. 86. B. Schol. ἰσάει ἰσάει καὶ ἰσάει
 ἰσάει.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, edicor, indicat, 71. 11.
 ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 25. 18. ἰσάει καὶ ἰσάει ἐστὶν ἰσάει, 50. 10.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 3. 3.
 ἰσάει, ἰσάει, ἰσάει, ἰσάει καὶ ἰσάει, Herodot. 181. 38.
 καὶ ἰσάει, Genes. xlii. 4. cum accus. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, Exod. xvi. 20. & in passivā voce, ἰσάει
 καὶ ἰσάει; ἰσάει καὶ ἰσάει, 145. 14. Sic ἰσάει,
 H. Steph. ex Dioscor.
 † ἰσάει, excurrere, effluere, 143. 14.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, ἰσάει καὶ ἰσάει, 79. 31.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει, excurrere & seminare, 26. 20. Sic ἰσάει
 καὶ ἰσάει, Lucian. 100. D. ἰσάει καὶ ἰσάει, Anthol.
 lib. 1. cap. 45. Epigr. 1.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 36. 7. αἱ ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, Sapient. xviii. 19. quem locum con-
 fer cum Aretæo, lib. 7. 9. 10.
 † ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 124. 34. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 7. 26.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει, 94. 3. eodem sensu quo * ἰσάει
 καὶ ἰσάει, Hippocr. 1100. B.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 7. 34. ἰσάει καὶ ἰσάει τὸ
 καὶ ἰσάει, 94. 24. ἰσάει καὶ ἰσάει, 99. 10.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 47. 2. ἰσάει καὶ ἰσάει, 37. 24.
 ἰσάει, 44. 32.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 41. 5. ἰσάει καὶ ἰσάει, Hip-
 pocr. 15. 9.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 39. 8. ἰσάει. & ἰσάει, ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 101. 12. ἰσάει καὶ ἰσάει ἰσάει καὶ ἰσάει,
 39. 8.
 ἰσάει, diluere, τὸ ἰσάει, 84. 15.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 19. 8. ἰσάει, 21. 4. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 70. 9. ἰσάει, 17. 19.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 51. 16. quod deterget sanguinem.
 † ἰσάει καὶ ἰσάει, in furorē abducere. ἰσάει καὶ ἰσάει,
 32. 15. sic 37. 2. & Hippocr. 68. A. ἰσάει καὶ ἰσάει,
 Anthol. lib. 7. Epigr. ultim. ἰσάει καὶ ἰσάει,
 37. 16, 22, 23. & 37. 27. & 38. 28. ἰσάει καὶ ἰσάει,
 Hippocr. 1112. A.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 36. 19. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 37. 3. & ἰσάει cum accus. ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 114. 31. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει,
 Sirac. xxi. 2.
 † ἰσάει, 36. 16. ἰσάει καὶ ἰσάει, 114. 31.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 51. 17. elaborat.
 Sic Horat. lib. 3. Od. 1. elaborabit saporem
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 49. 11. Sed activē ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 49. 2. Hanc activam significationem legi
 in Epigr. notat H. Steph.

ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει, 49. 16.
 † ἰσάει καὶ ἰσάει, 144. 18. ἰσάει, ἰσάει,
 Helych.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 51. 33. ἰσάει, 140. 26. ἰσάει,
 Hippocr. 1004. H.
 * ἰσάει, 79. 6. quibus naves sunt praeparatae. ab ἰσάει,
 adjectivo ejusdem formae ac ἰσάει, ἰσάει, &c.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 38. 29. ἰσάει, καὶ ἰσάει,
 Helych.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 83. 13.
 ἰσάει καὶ ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 11. 3.
 ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 30. 12.
 ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 43. 3. † ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 14. 6. ubi nota syntaxis
 duplicis genitivi: apud Hippocratem & Aretæum
 frequentissimam. καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει,
 24. 1.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 84. 8. ἰσάει καὶ ἰσάει, Hippocr.
 221. G.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 36. 8. ἰσάει καὶ ἰσάει. ἰσάει, ἰσάει,
 ἰσάει, ἰσάει, ἰσάει, Helych. ἰσάει, ἰσάει,
 ἰσάει. ἰσάει [p. 609. B.] ἰσάει καὶ ἰσάει, Suid.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 32. 14. ἰσάει, ἰσάει,
 ἰσάει, 122. 21. ἰσάει [deflectit, declinat] &
 ἰσάει, H. Steph. ex Plat. de vit. Homer. ἰσάει,
 ἰσάει, ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 33. 14.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 122. 21.
 * ἰσάει, 77. 1. perforationes, foramina.
 ἰσάει, 73. 18.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 8. 7. ἰσάει καὶ ἰσάει, 42. 33. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 43. 2.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 37. 1. ἰσάει καὶ ἰσάει, Aristoph.
 666. C.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 58. 22. ἰσάει spiritus.
 At ἰσάει, excitare. ἰσάει καὶ ἰσάει, Aristoph.
 666. D. Schol. ἰσάει.
 ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 60. 18.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 77. 19.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 61. 15. ἰσάει καὶ ἰσάει, 30. 21. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 14. 14.
 ἰσάει, 128. 23. ἰσάει, genus edulis liquidum,
 H. Steph. ex Epigr.
 * ἰσάει, 221. 30.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 22. 18. & 24. 24. 25. laminam.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 143. 10. Hippocr. 1143. G. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, καὶ ἰσάει, καὶ ἰσάει, Helych. in significatione
 hac ultimā metaphoricā utitur D. Paulus, 2 Cor. 1. 17.
 ἰσάει, arguere, accersere. ἰσάει καὶ ἰσάει, 135. 16.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 136. 22. ἰσάει καὶ ἰσάει, 62. 29. sive ἰσάει, utriusque
 generis educati.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει, 79. 7.
 ἰσάει καὶ ἰσάει [ἰσάει] καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 21. 25. καὶ
 καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 22. 28. faciens sumus, i. e. si-
 gnificat.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 61. 10.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 39. 29. Xenoph. 9. B.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 118. 26.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 15. 25. ἰσάει, Xenoph. 933. B.
 † ἰσάει, 79. 12.
 † ἰσάει, 144. 9. Thucyd. 131. A.
 ἰσάει [astractione] ἰσάει, 45. 20. ἰσάει
 (sic legit Constantinus pro ἰσάει) Theophr.
 de Caus. lib. 1. cap. 6.
 † ἰσάει, 151. 1.
 † ἰσάει [mallem ἰσάει, ab ἰσάει] ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 129. 1. his caret. ἰσάει, 16. 18.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 94. 4. [sic sola est ἰσάει, sive
 sita est in ἰσάει, &c. καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει
 καὶ ἰσάει, 113. 21.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 50. 29. ἰσάει καὶ ἰσάει, Diosc. 1. 2.
 c. 117.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 135. 29. Xenoph. 9. A.
 * ἰσάει καὶ ἰσάει καὶ ἰσάει, 133. 30.
 * ἰσάει, 88. 3. † ἰσάει, 85. 1. 15.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 150. 26. conveniunt intentione. ἰσάει
 καὶ ἰσάει, καὶ ἰσάει, Helych.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 37. 4. perperam.
 ἰσάει καὶ ἰσάει, 50. 20. continuatur in—
 ubi ἰσάει ultratur pro ἰσάει.
 ἰσάει, ἰσάει. ἰσάει καὶ ἰσάει, 58. 25.
 * ἰσάει, 44. 25. * ἰσάει, 50. 2. ἰσάει,
 56. 19. ἰσάει, 25. 4. ἰσάει, 133. 17.
 Hec

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἰερεῖσι καὶ ἄλλοις ἱεροῖς, 79. 32.
 ἰερεῖς, 69. 8. ἰερεῖς, Hippocr. 67. C.
 ἰερεῖς, τὸ λέγει ἱερεῖς. Erotian.
 ἰερεῖς, ἰερεῖς ἔστιν, 23. 13. ἰερεῖς ἔστιν, 134.
 12. ἰερεῖς [ἐν ὧν] Hippocr. 559. 6. & 557. 30.
 ἰερεῖς, 139. 7. ejusdem formæ ac ζωνῆς.
 ἰερεῖς, 43. 8. Hippocr. 807. C. quibus guttur
 proutur. Sic ἰερεῖς, Hippocr. 823. C.
 ἰερεῖς [ἐκ] ζωνῆς, 72. 31. ἰερεῖς [præterit] ἔχει
 ζωνῆς, Xenoph. 380. B.
 ἰερεῖς, habundans corporis. ἔχει φθίοντι, 26. 29. ἰε
 ζωνῆς, 144. 25.
 ἰερεῖς, 7. 4. & Hippocr. 27. 20.
 ἰερεῖς, 115. 23. At ἰερεῖς, 79. 32.
 Hippocr. 380. 46. evanidus, sic etiam Xenoph. 847.
 B. & ἰερεῖς, 115. 23. Habac. III. 17.
 in Var. lect. ἰερεῖς, ἄφρων, ἄφρων, χαλῶν,
 Suid. ἄφρων, ἄφρων, διαφραγῶν, Hefych.
 ἰερεῖς ἔστιν ἄφρων, ex memoria deleri, He-
 rodot. 1. 3.
 ἰερεῖς [ζωνῆς] ἔστιν ἄφρων, 98. 25. ἰερεῖς
 ἔστιν ἄφρων, 98. 21. ἰερεῖς occurrit in Lexicis.
 ἰερεῖς ἔστιν ἄφρων, 97. 14.
 ἰερεῖς, substantivum; ἰερεῖς καί, 61. 15. Adjecti-
 vum; ἰερεῖς φθόνος, 130. 10. τὰς ἰερεῖς, 144.
 28. eductiva, expellens.
 ἰερεῖς ἔστιν ἄφρων, 85. 31. ἰερεῖς, 74. 30.
 ἰερεῖς neutraliter; ἰερεῖς φθόνος ἔστιν ἄφρων,
 9. 6. ἰερεῖς ἔστιν ἄφρων, 65. 14. ἄφρων; ἄφρων
 ἔστιν ἄφρων ἢ φθόνος ἔστιν ἄφρων, 7. 21. [ubi
 videtur legendum ἰερεῖς vel ἰερεῖς] ἰερεῖς,
 ἰερεῖς, ἔστιν ἄφρων ἢ φθόνος, Hefych.
 ἰερεῖς τῶν πᾶσι καθαρίων, 134. 3. purgationes,
 quæ magis, quam omnia hæc, valent. Si ἰερεῖς
 ab ἰερεῖς derivari placet, notandum est hoc adje-
 ctivum flexi tricalectice, ἰερεῖς, non ἰερεῖς;
 deinde ἰερεῖς pro ἰερεῖς, ἢ Ionicè inferto. Si mi-
 nus id placeat, facili mutatione reponi poterit ἰε-
 ρῆς, ab ἰερεῖς. cujus exemplum suprà datum est,
 nisi quis maluerit adjectivum ἰερεῖς ab ἰερεῖς for-
 mari.
 ἰερεῖς, 5. 34. & cum Attico augmento ἰερεῖς,
 14. 7. ἰερεῖς, 2 Reg. xiv. 14.
 ἰερεῖς [cui opponitur ἰερεῖς] 122. 27, 28.
 ἰερεῖς, 22. 15. admodum pallidi. ἰερεῖς, Theophr.
 Hist. Plant. 403. 12.
 ἰερεῖς, 49. 33. ablato augmento pro ἰερεῖς, per-
 fectio verbi ἰερεῖς.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 61. 19. ἰερεῖς, idem ac πω-
 ρῆς, quo uti Platonem notat H. Stephanus.
 ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς, 40. 7. ἰε-
 ρῆς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 40. 6.
 ἰερεῖς, 74. 7. adsumuntur. ἰερεῖς, ἰερεῖς,
 Hefych.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 50. 5. senilis valde experti.
 ἰερεῖς, ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς, 80. 9.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 114. 21. sic Hippocr.
 427. 32. & H. Steph. ex Galen. ad Glaucon.
 ἰερεῖς, confusor. ἰερεῖς, 16. 12. ἀναλ-
 ῶν, ἰερεῖς, Suid.
 ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς, 91. 25.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 137. 6.
 ἰερεῖς [effundunt] πᾶσι, 17. 12. [paulò ante
 l. 6. ἀναφύονται] ἰερεῖς [remittit] ἢ ἰερεῖς,
 14. 5. At in Hippocr. 118. B. ἰερεῖς ἰερεῖς, ἰε-
 ρῆς resumptæ.
 ἰερεῖς, ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς ἰερεῖς, 96. 5.
 emittit caliginosos vapores.
 ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 52. 21. ἰερεῖς, Hippocr. 1221.
 G. [a quo ἰερεῖς, Homer. Il. 6. 219.] H.
 Steph. ἰερεῖς ἰερεῖς, ex Lucian. & ἰερεῖς ἰερεῖς,
 ex Galen. ad Glaucon.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 46. 30. ἰερεῖς ἰερεῖς, Hip-
 pocr. 69. A.
 ἰερεῖς, remitto. ζωνῆς ἰερεῖς ἢ πῶν, 26. 24.
 ἰερεῖς, Hippocr. 74. H.
 ἰερεῖς ἰερεῖς—βροχίς, 83. 27. & ibid. l. 7.
 παρῶν ἰερεῖς & ἰερεῖς opponuntur. ἢ ἰερεῖς
 ἰερεῖς, 47. 5.
 ἰερεῖς ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς, 6. 3. ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 70. 19.
 ἰερεῖς, ἰερεῖς, Hefych.
 ἰερεῖς ἰερεῖς, 130. 18. attollit, inflat. ἰερεῖς
 καί, Hippocr. 129. G.

ἰερεῖς ἰερεῖς [augentur] τὰ πᾶσι, 23. 30. & 59.
 25. ἰερεῖς ἰερεῖς, Hippocr. 1185. D.
 ἰερεῖς [icil. αἶμα] 123. 25. ἰερεῖς vel paulò ῥῆθ
 mittere. ἰερεῖς, 83. 25.
 ἰερεῖς, 14. 6.—χαλῶν, ibid. ἰερεῖς χαλῶν,
 Hippocr. 74. E. ἰερεῖς, τὰ δὲ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 ἢ, Erotian.
 ἰερεῖς, 111. 23. ἰερεῖς, Homer. Il. 6. 173.
 ἰερεῖς, 12. 7. 85. ἰερεῖς, Od. 6. 428.
 ἰερεῖς [vella reddere] τὰ πᾶσι, 6. 3.
 ἰερεῖς [incumbunt] ἀπὸ πᾶσι, 69. 19. ἰερεῖς
 ἀπὸ πᾶσι, Plat. in Phæd. 248. A.
 ἰερεῖς [infertiones] ἢ τὸ ἰερεῖς, 42. 35.
 ἢ ἰερεῖς καί, 130. 23.
 ἰερεῖς ἢ τὸ δακτύλιος, 13. 32. ἰερεῖς ἢ τὸ
 καί, 10. 21. ἰερεῖς ἢ τὸ ἰερεῖς, Hippocr.
 940. G. ἰερεῖς ἢ καί, 10. 29. ἢ τὸ καί,
 21. 4. ἰερεῖς ἢ τὸ χαλῶν, H. Steph. ex He-
 rodot.
 ἰερεῖς [incrementum] φθόνος, 8. 23. Hippocr.
 998. B. ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς, Hefych.
 ἰερεῖς [mitis] ἢ ἀπὸ πᾶσι, 56. 29. ἢ ἰερεῖς,
 Hippocr. 68. B.
 ἰερεῖς φθόνος, 100. 18. ἢ compressivus
 cavere.
 ἰερεῖς, κατέχει καί, 106. 4. μεγάλη ἢ ἰερεῖς,
 Hippocr. 984. E. ἰερεῖς ἰερεῖς, 23. 9. ἰε-
 ρῆς ἢ ἰερεῖς, 13. 5. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς, 13. 20. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Hippocr.
 123. 36.
 ἰερεῖς, πᾶσι, Erotian. ἰερεῖς, Herodot. 161.
 10. & 152. 2. Flectitur dicatalectice, ἰερεῖς ἢ
 τῶν, 77. 20. & tricalectice, ἰερεῖς τῶν, 8. 11.
 ἰερεῖς, πᾶσι, ἢ κατ' ἀπὸ πᾶσι, Hefych.
 ἰερεῖς, periculosus, qui infert periculum. ἰερεῖς
 ἰερεῖς, Herodot. 293. 5. Et periculo obnoxius, cui
 infertur periculum. (uti δακτύλιος, lethale. Hippocr.
 1257. A. & letho obnoxius) ἰερεῖς ἢ δακτύ-
 λος, 45. 3.
 ἰερεῖς, cognominatio. ἢ ἰερεῖς ἰερεῖς, 4. 19.
 ἰερεῖς ἢ πᾶσι, 18. 20. ἰερεῖς ἀπὸ πᾶσι, He-
 rodot. 56. 21. ἢ ἢ ἰερεῖς ἰερεῖς καί, He-
 rodot. 12. 4. 87.
 ἰερεῖς τὸ πᾶσι κατέχει, 71. 8. ἢ ἰερεῖς
 ἢ πᾶσι, Plat. Tim. 38. C. ἢ ἰερεῖς
 ἰερεῖς, 150. 9. ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Ar-
 ripan. 92. 22. [quod novè dictum scribit H. Ste-
 phanus in Thef.] ἰερεῖς, ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς, Hefych. ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς, τὸ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Eu-
 bath. 672. 6. vel ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 16. 1255. 15.
 ἰερεῖς πᾶσι βαρύνει, 79. 19. paulò gravius
 affigit.
 ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 25. 15. quæ nil leva-
 menti affert. μικρὸν ἰερεῖς, 50. 10.
 ἰερεῖς [ἐνέγκει] 5. 12. ἰερεῖς.
 ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 138. 5.
 ἰερεῖς, obliuiscens induco. ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 74. 9. ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Homer. Od. 6.
 85. Schol. λέγει ἰερεῖς. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς,
 36. 15. ἰερεῖς, ἢ ἰερεῖς, Phrynich. p.
 76. 90.
 ἰερεῖς, 37. 14. ἰερεῖς, habet H. Steph. sed
 sine auctore.
 ἰερεῖς, obliuiscens. ἰερεῖς καί, 60. 31. ἰερεῖς
 καί, 60. 33.
 ἰερεῖς, 56. 25. ἰερεῖς, Plutarch. Symp. (edit. H.
 Steph.) p. 1137.
 ἰερεῖς ἢ καί, 37. 15. laboris patientes.
 ἰερεῖς βλάβος ἰερεῖς, 3. 21. connivere palpebra
 curant. βλάβος ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς,
 95. 16. ἰερεῖς etiam ἢ ἰερεῖς; ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς, H. Steph. ex Basil. ἰερεῖς, καί, καί,
 καί, Hefych.
 ἰερεῖς ἢ φθόνος, 6. 13. ἢ ἰερεῖς. serpat. ἰερεῖς
 ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Thucyd. 134. B. Schol. καί
 ἢ ἰερεῖς.
 ἰερεῖς [δύναμις] 129. 22.
 ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 51. 13. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς
 83. 32. sic ut, quæ soli febri laborant.
 ἢ ἰερεῖς, 86. 4. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, 100.
 22. ἰερεῖς ἢ ἰερεῖς, Hippocr. 89. D.
 ἰερεῖς, 8. 32. 33. & 69. 24. humer contrahit, Di-
 osc. lib. 1. c. 133. & lib. 5. c. 137.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

- [illegible]

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

[illegible]

καρῶν, τοιούτων, ἀπελευθέρων, ἀποκαταίνων, Helysch.
κατέχει ἀντιρῶν, 101.5. κατέχει πᾶσις, 6.9. κατέχει
[πᾶσις] 27.24. κατέχει νόσους, Hippocr. 1243.C.
καταλείπει βοῆς, Aristoph. 461. E. Schol. *καταλείπει*,
ἐξίστι.
κάτω, postpositum casui. ὁ καθάλεις κάτω, 40.2.
καταρροῖας ἔχεις, 114.4. καταρροῖς, Homer. Il. 2.
812. Schol. ἔχει ἔχει ἔχεις. ἔχει, φωνή ὡς ἑνω-
χῶς ἴσιν, Helysch.
Καλῶν, οἱ τῶν καλῶν Γάλλων, 150.8. εἰ πρὸς τῶν
Κιλιγίων ἡμεῖς ἀπὸ τῶν δ' οἰκῶν εἰ τῶν εὐνομακῶν
Γαλλίας Κιλιγίων τῶν ὧν ἑξήκων πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς,
Strab. 189. C. In hōc Aretaei loco Cappadociæ
pars est.
καταλείπει, 83.24. & 128.3. Hippocr. 816. G. κα-
ταλείπει, 144.20. Hippocr. 391.21. Aretæus de
vasorum inanitione per sanguinis missionem, Hip-
pocrates per inedium intelligit.
καῖν, purgare, 83.14. *Sanguinem mittere, ἀδύνα-
τον αἷμα*, 88.8. κατέβητε τὴν ἀνέστητι, 89.11.
evacuatio purgatio facili fuerit sensibus.
κίσιον, cui opponitur πλοῦτον, Hippocr. 1199. F.
τὸ ἱκανὸν τὸ κίσιον, 83.25. ἐκ κίσιον τὸ πλοῦτον,
92.5. κίσιον πλοῦτον, 137.24. ὦ κίσιον ἱ-
ποκρίων, 118.19.
κίσιον ἔχεις, 76.27. Herodian. 24.18.
κίσιον αἷμα, 47.5. κίσιον βρομάτων, Hip-
pocr. 817. C. De hac voce affatum H. Steph. ἐκ
Foel.
κίσιον αἷμα, cui caput delet. Plut. Sympof. sept. Sap-
ient. κίσιον αἷμα, qui capiti dolorem afferunt,
130.14. & 133.16.
κῆρ, 17.17. ὦ β. sic 9.4. fed 17, 14. licet, sic 18.
6,12.
κίσιον αἷμα ἔχεις. Eubul. in Athen. 562. C. ἀν-
τιπλοῦτον αἷμα τὸ ἀντιπλοῦτον ὁ φύσις, 80.7.
κίσιον αἷμα, 40.26. κίσιον αἷμα, 32.23. κίσιον αἷμα,
9.24. Homer. Il. 6.813. κίσιον αἷμα, 21.29. &
77.27.
κίσιον, πλοῦτον, ἀντιπλοῦτον ὁ κίσιον, 39.20.
κίσιον αἷμα [ἴσιον] 72.16. κίσιον αἷμα [ἐνὶ αἷμα] He-
rodian. 91.31.
κίσιον. ἐκ κίσιον αἷμα, αἷμα, τρέψω, λυτῶν,
115.1.
κίσιον αἷμα εἰς πλοῦτον εὐνομακῶν, 82.21. & lin. 22.
καῖν, & lin. 24. κατέχει, πλοῦτον, εὐνο.
κίσιον πλοῦτον ἴσιον, 41.17. κίσιον, Homer. Il. 2.
167. Schol. ἔχεις, πλοῦτον.
κίσιον, Homer. Il. 2.526. neutraliter. Et activè,
κίσιον αἷμα φάλαγγας, Il. 2.96. Schol. πλοῦτον αἷμα. βροχῶν
κίσιον αἷμα τὸ βροχῶν, 101.6.
κίσιον αἷμα τὸ ἐν τῷ γένει, 57.7.
* κίσιον κατέχεις εἰς αἷμα, 85.7. κατέχει, 85.8. τῷ
κατέχει πλοῦτον, Hippocr. 102. D.
† κατέχεις αἷμα, 52.31. Hippocr. 188. F.
κατέχεις αἷμα, 66.26.
κατέχεις αἷμα, 101.14. κατέχεις πλοῦτον, Xenoph.
197. E. κατέχεις τῷ ἔχει, 49.27. in opacibus viciis
partibus.
κατέχεις. κατέχεις [κατέχει] ἐκ τῷ κατέχεις, 86.19.
κατέχεις, 46.13.
* κατέχεις, 20.33. Hippocr. 152. E. * κατέχεις,
κατέχεις, 88.8. Lexicogr. habent κατέχεις, fed in
author.
* κατέχεις, 150.26. exercitii genus. κατέχεις est
pila à pellibus confecta, follis pupillatorius. Scribitur
& per ω; κατέχεις, ὁ κατέχεις, ὁ κατέχεις αἷμα
κατέχεις, Helysch. (Et idem etiam in ordine
litterarum, sed cum ω) κατέχεις, Hippocr. 364.
16. & 372.39. & 374.3. Lege Athen. lib. 4.
cap. 17. p. 161. A. & lib. 6. cap. 12. p. 246. F. &
not. If Causus in eund. Consule etiam Hier.
Mercurial. art. gym. lib. 2. cap. 4.
κατέχεις ὁ κατέχεις, 38.17. ἐκ κατέχεις ἀντιπλοῦτον
κατέχεις, 7.12. κατέχεις ἐκ τῷ κατέχεις, 11.10.
ἐκ τῷ τῷ κατέχεις ὁ κατέχεις ὁ κατέχεις ἔχεις,
44.1.
κατέχεις [ἐκ τῷ] ὅπως ὁ κατέχεις κατέχεις, 70.
18. κατέχεις κατέχεις — κατέχεις, Homer. Il. 2.
412. 416.
κατέχεις. ἐκ κατέχεις κατέχεις, 131.19. idem ac
κατέχεις, Homer. Il. 2. 214. Schol. κατέχεις
κατέχεις.
κατέχεις γυναικῶν, 115.3. κατέχεις, de Ithacis,
Homer.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

Homer. Od. l. 27. Hanc vocem esse Atticam scribit Jul. Poll. l. i. c. 31.
κρημαίνω ἀπὸ τῆς παλαιᾶς κρεμνίζω, 83. 28.
κρηαίνει, λέγουσι, Galen. Exp. Voc. Hippocr. κρηαίνει, 42. 34. κρηαίνει ἐπὶ ὠκυπόδω, 108. 11. κρηαινόντι ἐστίν, 46. 18. εἴπερ κρηαίνει, Hippocr. 810. A. ubi Galen. exp. κρηαίνει, τελευτᾷ; αἵματος τοῦ ποικίτου· οὔτε δὲ κρηαίνει γὰρ καὶ ἐν τελεταβρίδι τέλει. [quem sane verum apud Homerum non reperio] κρησιν, 1λ. α. 41. Schol. ἐπειλείουσι. κρησίον etiam regno. κρηάται, βασιλεύουσιν, Helych. Erotian. Sic Homer. Od. f. 391. quo sensu accipitur, τίδ' ἐ φλογεμένη κρησίη γὰρ μέγιστον ἔστι, 86. 9.
κρηπαλάας, Hippocr. 1252. H. ἅλι δόκι κρηπαλάας καὶ αἰσθητοῖς ἐστί, 19. 19. β. ex crapula sibi, scilicet agri aspersione morbo. κρηπαλάας, Aristoph. 384. E. & 33. B. Schol. ἐξ ἐλπίδος μετέ, κρηπαλάας λέγει, ἡ δόκη χλαδίος αἰσθητοσύνης sic Thom. Mag. & Helych. ἢ ἐκ πάλης αἰσθητοσύνης πάλους· δόκη δὲ τὸ καθάρ παθεμάτων μείζωντας, Suid.
κρήσω, λέλλει totidem. τὸ β̄ τούδε κρήσω ὁ καινός ἕστη, 65. 29. κρήσις vulgō ἀφαινευομένη, Helych. gallica. κρήσις ζερώνθι, Lucian. 358. C.
κρησταύτης ὃ νέον [πέρι] 78. 4. ignis, qui in interitus partes deminuitur. Sic κρηστὺς πάντως, 19. 22. Homer. 1λ. α. 288. κεκραυγήμενος, 6. 4. μοῖρο τιέλλει. κεκραυγήμενοι τῶν περ νουκαμένων, Hippocr. 3. 27.
κρησταύης (cum infinitivo) τοῖσθα τι καὶ πέζει, 64. 13.
κρηστάτω ὃ διακόνη, 92. 16. κρηστῶνας ὃ πέλος, Thucyd. 44. B. Schol. ἱκανοποιήσεως. καὶ ἡ ἐνδοχία, 149. 29. & 74. 35.
κρηστοί. ἄλλως ἐς κρηστοί τέτοι, 84. 9. alijs potiores sunt.
κρητάδω κρητός τελέων, 74. 31. calcei novi attribuntur.
κρητίον (κρητίον, 92. 29. cribris. Vide Jul. Poll. lib. 6. cap. 11. & lib. 10. cap. 25. & Galen. Exp. Voc. Hippocr. Erotian. legit per α., κρητίον. Foesius reponit in Hippocraticis locis 642. 30. & 680. 17. κρητίεις, vel κρητίες pro αἵματι & κρητίες.
κρητιώ, 36. 4. ter judicat [scilicet morbum], indicat, finit. Sic interpretatur Foesius κρητιώζ (λύσις) apud Hippocr. 37. 6. juxta Cels. lib. 2. cap. 2. fed Galen. exp. δεκάμερος, ἀνάτομος.
κρητιάδες, 52. 9. κρητιάδες [εὐχερίαν] 110. 15. † κρητιάδες ἑξαλίς, 50. 33.
κρητιάζει, 82. 23. tribuit etiam κρητιάζειν. Galen. & Agnet. & Trallian. expon. καρπογενέτι. κρητιάζει δόσι ὑγιαίνει ἀναψίνθει, Hippocr. 38. 4. & τὰς κρητιάζει ἀφαιρέσει, Id. 399. 5.
κρητιώζ, 59. 32. Hippocr. 610. 22. Homer. Od. λ. 454. H. Steph. notat hoc adverbium esse in usu & prolix scriptoribus, inter alios Demoftheni.
† κρητιώ, 72. 32. κρητιώ, κρητιώ, Helych.
κρητιές κορυμνοί, 85. 10. ὥπων, Homer. 1λ. η. 535. κρητιούς, Od. π. 6. Lucian. 499. B. ἀιδεύω. Homer. Od. ρ. 238 διάν, 1λ. v. 66. Κρητιὸν γὰρ τροφαλοῦν, 1λ. μ. 338. ὥπως καὶ βελών, Xenophon. 178. B. πενήτων, Sapient. xvii. 19.
κρητιώται ἐν τῇ ἐνδοχίᾳ, 59. 8. concipitur, generatur morbus. κρητιώ, ζωματούνει, Helych. κρητιώ [παρεστέρα] καὶ τίξιμι, Geopon. 377. 12. & κρητιώται, ὥπως γίνεται, Helych. Aristot. Histor. Anim. lib. 6. cap. 2.
κρητιώται, 103. 4. faccellis in conū speciem figuratis. κρητιώται, Hippocr. 666. 34. κρητιώται, pileus acutus. κρητιώται, πίδαξ ὧν οὔτε καὶ τίξιμι, Galen. Exp. Voc. Hippocr. τίξιμοι. Έκαστω δὲ δίφορον ἐπὶ πίδαξ βακτηράκεται αἰ κυμαίνεται λέγοντι, Erotian. Lege Schol. in Aristoph. 564. C. & Helych.
κρησις ἐκ πολυχρόνου ἵεν ἐπὶ μαγι, 38. 7. praecipua infantia felix in visceribus.
κρητιώται τὸ κρησιώ, 96. 18. cutis in contextum tumentem se attollat. κρητιώμαι, instaurant. κρητιών, X-nophon. 190. B. κρητιώμα + γαρύει, Hippocr. 108. D. κρητιώσι ἐκ αἵματι, 51. 37. ὁ αἵ τις αἰὲν ἵνωται, Schol. Aristoph. 668. C. 669. B. Lucian. 525. A. Helych. Suid.
κρητιώ, 77. 17. κρητιών, Hippocr. 1278. 47. κρητιών, Λακεδαίμονι ἐπισημά, Athen. 483. B. κρητιώται ἐδω-ποτέρων, Helych. κρητιών, epalatio, Ether. viii. 17. κρητιώται, 77. 4. largam positionem. κρητιώσαι, κρητιώσαι, κρητιών, κρητιώ, κρητιών, Helych. ἐκαστηρίζεται.

Εἰρηφ. iii. 15.
καλῶμα ἴσι εἰ δυνάμει, 92. 18. *prohibeant vites*. † κα-
λῶμα ἴσι μίτων, 106. 16. καλῶμα ὄντα, Thucyd.
297. B. Schol. ἀντί τῷ καλῶματι. καλῶμα, Id. 61.
C. Schol. καλῶματι. ἴδου τὸ ἐλθεῖν ὁμοειδὲς.
καῶμα, Hippocr. 74. G. καμῶσι, Apollon. Argon. lib.
2. v. 205. Schol. ἔκταν, ὁκλύουσι· κῶ, συνισπῶσι καὶ
† καίμαμα. καῶμα, καλῶματι, Galen. Exp. Voc. Hip-
pocr. καίμαμα, ὅταν· καλῶσι, καλῶματι ἔκταν βα-
δύς, Helych. καλῶματι· ἴδου καῶμα, 26. 21.
† καμῶματι, 10. 20. καμῶματι ὅταν, Hippocr. 147.
D. καμῶματι· ἴδου κῶ καμῶματι· καλῶματι· ἴδου. Καῶμα
ῶσι εἰ ὅταν, καὶ ὅταν καίμαμα, Erotian.

Λ.
λαῖμα [ἐν βραχί] ἐν τῷ ἰδιώτῃ, 38. 19. λαῖμα, An-
thol. lib. 2. cap. 47. Epigr. 10. λαῖμα, βραχί. λα-
ίμα, πάλιν, σφοδρῶς, Helych. Tributus etiam
rebus inanimatis, λαῖμα ἰδου, Aristot. Probl. sect.
26. n. 37. Apollon. Arg. l. i. v. 541. λαῖμα ἀνι-
μῶ, Ibid. v. 1359. λαῖμα πεινῶσι, Homer. Il. φ.
271. Schol. ἀλῶμα, σφοδρῶς. ἰαλῶμα, Herodot.
296. 1. ἐπί, Job. xxxviii. 52. Galen. in Hippocr.
lib. 1. Epid. Vide Form. in λαῖμα. λαῖμα, αἷμα,
παρατεῖται, ταχὺ, Helych.
λαῖμα ἐν τῷ αἵμα ὁρατῶν, 16. 8. αἰματεργαῖον διὰ τοῦ
λαῖμα, 10. 30. Id. dici λαῖμα; Hipp. notar. Foe-
sius.

λαγνή· ἀποχρίσματα, 42. 36. λαγαυτήρ [γαυὰρ τὸ
καρπύας] Hippocr. 269. 3. λαίμα, νοκίαισι, Suid.
λαίμα, 37. 20. Hippocr. 1185. G. Pythag. Aur.
Carm. v. 10
λαῖμα, λαίματι, λαῖματι, λαίματι, Helych.
λαῖμα καυῶματι, 77. 4. λαῖμα ἰατῶν ἀνδρῶν, Hip-
pocr. 485. 48. λαῖμα, Herodot. 272. 16. λαῖμα,
Homer. Il. ε. 357. λαῖμα ἰδου σφίμα, 74. 9.
λαῖμα τῷ γυναι, Hippocr. 595. 9. πρὸς ἀποχρίματα,
Euripid. Hecub. v. 64.
λαίμα πλάται, 8. 7. ἰαλῶ, 73. 11. λαίματι αἷμα, 76.
24. λαίμα, τὸ ἰαλῶ, Helych. λαίμα, Euripid.
Hecub. v. 114. Sed λαίμα, Homer. Od. n. 399.
Schol. ἰαλῶμα.

λαλῶ, 82. 26. *loquela*. sic λαλῶ, apud Diogen. Laert.
275. C. & *loquatus*; λαλῶν καὶ ἐμμελῶν, Ari-
stoph. 262. D.
λαρῶματι, cum gen^o διὰ τὸ Δάρειος καὶ τὸ ἀναπνεῖν
λαῖμα τὸ καυῶ, 5. 28. λαῖματι· τὸ ἰαλῶμα, H.
Steph. ex Plat. de Rep.
λαπαῖμα, ἐνταλαῖμα, λαπαῖμα, καῖμα, Helych. γυ-
μνασιον λαπαῖματι, Hippocr. 39. 25. molliorum effi-
ciunt. λαπαῖματι, καλῶματι, καῖμα, Erotian.
λαπαῖμα πῶσι, Aristot. Probl. sect. 23. n. 39. λα-
παῖμα· ἴδου ἰαλῶμα, 124. 5.
λαρῶμα τὸ πῶσι καὶ ἰαλῶμα, 112. 34. λαρῶμα,
Homer. Il. λ. 176. Schol. καὶ ἰαλῶμα.
λαῖμα [γυμνασιον] Aristot. Hist. Anim. lib. 2. sect. 5.
λαῖμα καὶ τὸ πῶσι [ἰαλῶμα] 65. 2.
λαῖμα [lavorem] γυμνασιον καὶ ἰαλῶμα, 84. 1.
λαῖμα, idem; Hippocr. 1176. A. ξῶμα τὸ λαῖμα, 110. 6.
λαῖμα ἰαλῶμα, Ibid.
* λαπαῖματι, 65. 13. H. Steph. habet λαπαῖματι,
imbecillium effe, sed fine autore.
λαῖματι, 108. 16. Hippocr. 643. 8. & per i, λαπα-
μα, λαῖμα τὸ ἀματι, Helych.
λαῖμα, 52. 12. λαῖματι· λαῖμα, 50. 33. λαῖματι
ἀποχρίματι, Hippocr. 1123. B.
λαῖματι, ἴδου ἰαλῶμα λαῖματι· ὄραμα καὶ τὸ γυμνασιον ἀπο-
χρίματι, 20. 24.
λαῖματι· ἴδου, 71. 27. λαῖματι ἰαλῶμα, 48. 12.
λαῖματι καῖμα, Constantin. ex Euripid.
* λαῖματι καῖμα ὄραμα, 48. 12.
λαῖμα, verbum apud poetas frequens; unde fit λαῖμα-
μα. αἷμα ἐλῶμα, Homer. Il. ψ. 323. λαῖμα, Xenoph.
667. D. πῶσι, λέγειν πῶ ὅταν, λαῖμα 5. 42. 3. πῶσι
καὶ ἐνταλαῖμα λαῖμα, 67. 25. λαῖμα λαῖματι, 50.
4. Et cum participio, λαῖμα τοῖς ἀποχρίματι, 50.
26. λαῖμα ἐνταλαῖμα, 96. 37. sic λαῖμα τοῖς ἐντα-
λαῖμα, Hebr. xiii. 2. λαῖμα ἴματι, Plat. 149. 7.
Plura huiusmodi affert H. Steph.
λαῖματι τῶματι ἰαλῶμα, 37. 33.
λαῖματι, 37. 5. pro quo λαῖμα, apud Hippocr. 1059. C.
λαῖματι, 37. 32. Plutarch. Moral. 74. E. λαῖμα, Suid.
in voce Δάρειος. sed Diog. Laert. λαῖματι.
λαῖμα καὶ ὄραμα, 65. 27. multo majus quam quod apud
Lucanum

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

locis frequentibus. μέληται 268 ὁ κομῆναι ἰαίνον
131. 25. [ubi optime reponit editor doctissimus
μέληται — τ' εὐμαχον] δὲ μέληται φέρει, 34. 8.
fi exercitationibus assuevit ferre. μέλιτα ἱβήνη;
τῇ φέρει, 15. 24. δὲ ἐς μέλιτον κερτ' ὁ κακῶ, 94. 13.
ἐξος ᾧ μέλιτον, 71. 10. sic δὲ — μέληται [pro
μελεῖται] itaque pro μελατῷ, subj. verbi μελίστων ποθέω
ζῆσιον ἐπ' αὐτόν, 73. 33. Quid si supra pro φέρει lo-
gatur φέρει;]
μελίδων, κυρτά, μελιδόνες, αἱ φρονιτινές, Helych. μελα-
δών, 37. 9. τῆς μελιδόνου, 62. 32.
μελιδόνα, κυρτάτο, βλάδιον. μελιδόνες ποθέω διέψ,
Hippocr. 605. 11. μελιδόνιον, Homer. Od. τ. 517.
Schol. μελιδόνα. μελιδόνος λόγον ἢ περιφάνην (ἀ-
φάν), 65. 27.
μελιδόνιον τ' ἀνέστηκε, 124. 17. μελιδόνιον τὰς ἐπί-
στας, Hippocr. 598. 26. μελιδονοφία, Id. 616. 55.
ubi proxima pagina, p. 617. l. i. legitur vox τ'
μελιδόν; quam tenetur H. Stephanus & Fossius.
μελιδόνιον, Herodot. 317. 4.
μήτερος μηδὲ 268 [morari non oportet, i.e. praeparan-
dam esse] ἐς αἴμα, 95. 20. sic οὕτως ἔπαυσε ζῆλον
μίλλοντες, H. Steph. ex Thucyd. ἀπὸ μίλλωντος
τηναιότης, Thucyd. 57. C. Schol. ἀπερριπταῖα. οὐ
μη μίλλας, ἀλλὰ περιφάνεις τὰ διοίκα, Xenophr.
299. D. μίλλον, φρίσι. μίλλας, βροδυάσει, ἀπερ-
ριπταῖα, Helych.
μίλλαντες, βροδυάσει. μιλλάρων, ἀπερριπταῖα, βροδυ-
τάτω, Helych. τραύη, ἐς μίλλαντες ἀπο, 135. 20.
Craff. lenta. Oxon. diuturna. τῇ μίλλαντι, Thu-
cyd. 44. D. μίλλαντες, μιλλάρων, βροδυάσει, ἀπερ-
ριπταῖα, Jul. Poll. lib. t. cap. 3. *μιλλάρων, 46. 19.
Oxon. morbi adveniens, Craff. morbi incipientis.
Annot. G. Morel. futuri morbi vel potius dilationis
morsus. Quid si legatur μιλλάρων?
μισσηρ ταῦτον ὅς 269, 10. 24. & sine casu, μισσηρ,
92. 17. & 96. 33. & 101. 17. Sic Homer. Il. 3.
556. & λγ v. 370.
μίσσητος ταῦτον, 65. 19. Vane vocem citat H. Steph. ex
Plat. Tim. & Plat. Viri Mor. Vide & Aristot. Moral.
Magna. lib. t. cap. 8, 9. μίσσης [medicineriter
παράγει], 17. 33. μίσσης ἔχειται, Aristot. Ethic. Nicom.
lib. 2. cap. 5.
μίσση τ' ὄρειν ὃς μίσση, 30. 26. αἰκέως, 49. 18. τ'
τραχηλίας ἀνέστηκε, 45. 17. ἀπειρίας ὃς αἰδέε μίσση
αἰκέως, 63. 32. & cum verbo μίσση ἀν' ἀπερριπτα-
δότου, 149. 20. μίσσηος ἀρχαίτης, 115. 15. μίσσηος,
poëticum esse adverbium pro μήχαρ, scribit Henr.
Stephanus. Constantinus habet μίσσηος & μίσσηος.
μίσσηος αἰδέ, Homer. Il. 5. 508. μίσσηος αἰδέ, Apol-
lon. Argon. l. 2. v. 1231. μίσσηος ἀρχαίτης, Arat.
v. 806. μίσσηος παρ' αὐτίκω ἀρλό, Id. v. 600. [&
v. 603. ἀρλό παρ' αὐτίκω κρητέρα] Areteus utitur
etiā μήχαρ; βρισκοί μήχαρ δύνει (αὐτολύγι), 38. 18.
μίσση τ' ὀρέων, 118. 13. sic Turneb. & Craffus vert.
post medelam. Sed Oxon. μέσα — scil. pro μίσσηος
ubi apud Homer. Od. φ. 93. ubi Schol. ἀνέχεσθαι
[quod affertur in Rudim. Gramm. G. Weilm.] In
hoc tamen Homeri loco μί non penacatur, &
Eustathius ibidem docet habere vim, non verbū,
sed praepositionis. Idem autem Eustathius, p. 74.
l. 45. afficit μέσα, tono retrahō, pro μίσσηος ex Eu-
ripide & Herodoto. 24. 6. Foellus observavit μί
ab Hippocrate poni pro μί ταῦτον; ut scribit Galen.
comment. 3. in lib. de Viét. in acut. ὃς γ' ὡς ἐν τούτῳ
τῷ βελόνῳ ὡς ἐν ἄλλοις ὑπεκρήνεται φωνῇ;] ἀμφότεροι
τῇ μί περιφάνει, μί τ' ἵαμα ἴδου ἱλλαντικῶς. Sic
Herodot. 4. 1. &c. frequentissime.
μίσσηάλλη [mutetur] ἐς τὸ ἀρχαῖον ὃ φόνου, 49. 12.
μίσσηάλλητοι ἠπείσαντες ἐς ἰδίον, 20. 8. neutraliter.
Sic Herod. 308. 30. Herodot. 16. 27.
*μίσσηόζημαι, vito infero. μίσσηόπιστος τ' φόνου,
136. 3.
μίσσηόπιστος, sententiam muta. πᾶσι τοῖς ἰδίοις μίσση-
όπιστοι ἱκανοί, 36. 10. sic μίσσηόπιστος, Herodot.
10. 24. μίσσηόπιστος, Thucyd. 31. C. Schol. μίσσηό-
λιστός.
μεταδίδωμι τῇ κακῇ, 79. 29. μεταδίδωμι, communice;
μεταδίδωμι γνῶς ἀνέστι, Herodot. 169. 41. μεταδίδωμι
αὐτίκω παρὰ, Xenophr. 299. D.
† μεταλλάζει, 57. 12. † μεταλλάσσει, 57. 6.
μειλαφέρε, 44. 21. transfigurationes. μεταλλάψεις. I Tim.
iv. 3. participatione, sumptio.
μεταλλαγή ὃς βίαι, 20. 16. μεταλλαγαὶ τινες βα-

[illegible]

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

cap. 14. Vide & Eustath. 1476. 61. & Athen.
126. A.

Hippocr. 689. 14. Aristoph. 334. B. Schol. veterum 269. 689. & Id. 379. D. G. & Athen. 282. C. & 304. B. Theophr. Hist. Plant. lib. 7. cap. 4. Diosc. lib. 2. cap. 182. Helych. lege & Erosian. & Galen. Exp. Voc. Hipp. Notandum est hanc vocem in utroque genere usurpari, & *μυρτίτις* & *το μυρτίτις*.

ρόν, active; π' *origes* μόν τὸ σῶμα, 72. 9. *Cuorxius*
 μόν τ' oculis, Hippoc. 133. B. Et neutraliter,
 μόναι αἱ φάσεις, 109. 33. μόναι [τα χίλια] 41.
 14. μόναι τὰ ζῷα, 18. 7. αἱ σῶμα [μὲν]
 ζῶνται, Hippoc. 658. 55.
 μόναι δ' *origes*, H. Steph. ex Diof. διὰ τὰ σῶμα
 (τ' *origes*) αἰσθ' αὐτ' τ' πρὸς τὰς φύσεις, 58. 21. μόναι, i-
 dem αἱ μόναι, Galen. Exp. Voc. Hipp.

moriscum viciis, 147. 7. *arsenicum meum* in medicina, mihi proprium. Hanc vocem in hac significatione raram repertu puto. *Moricum*, quidem fumiis sapius pro *sacris quibusdam* *arsenicis*; Aethiophan. 518. G. Hippocr. 1295. 30. Thucyd. 431. A. pro *sacramento militari*; Herodian. 179. 17, 18, 19, 20. Notat Henr. Stephanus [4 Tom. Theſ. p. 45.] *ῥελενδριον* (reſſe *Gortzio*) apud medicos vocari *moriscum*.

μαρμαίει τὰ πάλιν, 34: 31. *profus fatus fieri*. sic
μαρμαίει, Lucian. 116. A. Aliquando activè,
infatuare: *μαρμαίει τὸν ἄνθρωπον*, 1 Cor. 1. 20.
μαρμαίει, Hippocr. 69. G. *μαρμαίει*, Galen. exp. τὸ
ἐκτελεῖν. *ἐς ἀποκαταστάσιν καὶ μαρμαίει τὸ γυναικὶ πέποι*,
36. 14.

2.

νίκη μελάν, 15. 7. Aristot. Hist. Anim. lib. 3. cap. 5.
 χροάν, Hippocr. 144 A. αἰθήριος, 37. 6.
 ναρκία, ναρκωσις, πρῶτον δὲ εἶναι τὴν ἀναισθησίαν
 ἀγρυγνὶς ἢ ἀλβιδις, Erotian. ὅπως πολλοὶ ναρκω-
 σίς αἰθήριος, 131. 8. Et neutraliter; νάρκησις
 πρὸς Homer. Il. ε. 328. Schol. εὐακρῆσις, ἐλάνθῃ. ἡ
 ναρκία τὴν ἀναισθησίαν ποιεῖται ναρκῆ, Aristot. Hist. A-
 nim. lib. 9. cap. 7. Athen. 314. B. ναρκίον, ναρκ-
 καὶ ἐδαμῶν, Hippocr. 427. 15. νευκωμῆσις πρὸς
 γέννησιν, 87. 16. ναρκίον, torpore, affert H. Steph.
 ex v. 1. fed inde exemplo. Legitur quidem in Ge-
 nef. xxxii. 25. εὐακρῆσις τὸ πλάνθῃ ἢ μερῇ. & Job.
 xxxiii. 19. πλάνθῃ ὅταν αὐτὰ εὐακρῆσις. At potest
 derivari a ναρκία, quod α ναρκία.

† *καρκίνος*, 123. 27. γνάμπε καρκίνος ἐπὶ τῷ 15, 37. 6.
† *καρκίνος*, Hippocr. 19. E. οἱ ἀπὸ τελευταιῶν καὶ
ἀπὸ ἀρχαίων ἐκείνους ἄρτι 5 ἀπὸ τῶν παλαιῶν γνάμπε καρκίνος. Hippocr.

759. H. *taurina* 75. *taurina* Hippocr.
Galen.

67. 21. *καυτίλα*, etiam adjective, fumitur pro
καυτίλος; *καυτίλου πλάτη*, *mantica rare*. Aristoph.
268. C. Vox *καυτίλος* fumitur substantivè pro
mantica; *καυτίλοισι*, Ion. 1, 5. &c adjective, *rei nauticae*
perituri; *καυτίλοι ἰχθύες*, Thucyd. 13. C. *καυτί-*
λοι, *καυτίλοισι*, 13. 62. A.

καὶ ὑπερβαίνει, 13. 62. A.
Hippocr. 641. 6. Exod. 11. 8. ἡνὶ δὲ παρὰ τὴν
Homer. Od. 9. 20. ἡνὶ δὲ — ὑπερβαίνει, 19. 16.
σίνου, 18. 3. Metaphorice legitur σίνου, παρὰ τὴν
in quodam senario apud Suid. Hac voce the-
ologi utuntur; σίνου δ' ἵερὸν, 2 Cor. 10. 10. σί-
νου δ' ἵερων, Rom. 10. 10.

† *မာတုမိသိရ* နိဗ္ဗိတိ *ဘိဇ္ဇမာ*, 20, 6.

μέγατος [ἀλφ] ἴση ἐς τὸ σῶμα. 9. 3. ἐς τὸ Σῶμα, 9. 8. ἁρ. 10. 13. ἐς τὸ σῶμα μέγ), 100. 11. τὸ κα-
 ρὸς μέγιστον ἐν μέσῳ τοῦ σώματος, 54. 14. eodem c-
 tiam sensu μέγιστον & σῶμα; ἐς τὸ ἐπίσταναι τὸ σῶμα

οὐκ, 100. 13. ἐπὶ τῇσι νομήσι, 68. 12. ἀνακαχθῆ
 ἐς μακροὺς ἢ νομῆς, 70. 17. νίμω, *absumere* :
 πνεύς γὰρ πᾶσι νίμωσι, Homer. I. 6. 780. Schol.
 ἐπὶ πᾶσι γὰρ νίμωσι ἢ κατὰ τὴν τὴν πνεύς
 καὶ πᾶσι νομήσι, Herodot. 2. 17. 21.

* *ισοδυναμία*, 85. 1. H. Steph. habet *ισοδυναμία*, sine
autore.

* παρρηγίς φλίψ, 70 30.
παρρηγίς ἀνθρώπου, 134-34. παρρηγίς φλίψ, *cadem*

nuper editam affertur ex Sophoc.

νότιον γυναικός, qua recens peperit, 115. 3. νότι-
και πάλιν, recens partum, 137. 15. ἰνι νότιον τῆ
'πάλιν, 149. 11.

νεύματα ἢ νεύματα, 112. 11. & per u, νεύματα
 ἢ ἰσχυράματα, 103. 3. νεύματα ἢ νεύματα,
 A. rissot de mund. cap. 5. νεύματα. νεύμα, ibid.
 cap. 7. νεύματα, Thucyd. 9. D. νεύμα, He-
 rodot. 181. 10. νεύμας νεύμα βαρύναι, Hippoc.
 651. 36. νεύμα, πύλας; τὸ πύλα ἄλλοις οὐ
 μέλει, Erotian. νεύματα, τὸ πύλα πύλας, Ioni-
 bus dici notat Corinthus. νεύματα, νεύματα,
 Hefych.

νίθην ἰλαύνει, 125. 13. νίθην, Homer. Il. λ. 535.
καρμώδεις ἔχεισι, 60, 19. ἔχει, 73. 9. καρμώδεις φαιψ,
Aristot. Hist. Anim. lib. 3. cap. 5.

ris. ris ē ē *ἀνταρ-ιστής*, 118. 14. *influxit sanguis. ris*, hic simpliciter *ire, fluere. ris, πλινξ*, Hesych. *ῥιζή, ῥιζήσας*, ibid. quod apud poet. frequens. *ῥιζή*, Homer. *Il. C. 84. Schol. ῥιζήσας*, *ῥιζήσας*.

ἰσότης τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἀφαιρία, 39. 29. latent. ἰσότης
 αὐτοῦ εὐκρίνης ἰσότης, Hesiod. Erg. v. 471. & cum
 accuso, ἰσότης καρδιᾶς, Homer. Od. v. 136.
 ἰσότης, ἡς τὸ ἐπὶ τὸ ἰσὸν ἔχει, Hesych. Suid. ἡ ἰσότης
 149. 29. Theophr. Hist. Plant. lib. 7. cap. 12. Aristot.
 Oecon. lib. 2. cap. 7.

νῆματι *néma*, 130. 24. [vid. prius ἀνέματι] νῆματι
 αἰθέρι, Homer. 12. 8. 352. Schol. *χερσὶ ἀνέματι*.
 νηπιῶται *insulani* Thucyd. 404 A. νηπιῶται *λεπῆ*.
 [οἶσι] 113. 12.

νῆσος, jejuni. Homer. Od. τ. 369. Ἰμάτοι — νῆσος.
137. 35. νῆσος Ἰμάτοι, 146. 28. νομισθῆναι, quā
à jejuniis sumuntur. Est etiam νῆσος interfluvium je-
junium. Δοκ. τ. νῆσος, 68. 24.

† νεφαλίαι, *solerter*, ὁμοι ἐνωρίλλαι, 37. 36. παρὶν
per 1; νέφαι, νεφαλίαις [*solerit*] ἔχον. Jul. Poll. lib
6. cap. 3. νεφαλίαι, Tit. ii. 2. νεφαλαί, νέφαι
σφαί. Hesych. νεφαλίαι ἐς πᾶσι, 48. 13.

ἀντιπαρὸν, 37. 26. Herodian. 86. 5. & cum genit. ἡ ἀντιπαρὸν ἀντιπαρὸν, H. Steph. ex Xenoph.

32. 9. at masculine genere, πάντων ἡ χερσίων γένος.
151. 7. An hic erratum est? An similis est er-
ror, ἄλλων [uti habent Turnebus & Henischius]

ιστον, 82. 2. aut legendum *ἄξιων* [uni *Σελαιών*, Herodot. 68. 12. pro *Σελαιών*] pro *ἔξιων*, quod legitur apud Hippocr. 383. 42. aut in *ἄξιων*, accentus vocis per dialectum mutatae retrahitur. Sed horum

nihil scrupulum adjectivi *πρώτος* eximet; nisi generis enallage: cujus exempla plurima afferuntur in tractatu quodam vocato, *Dialect. Græc. Ling.* pag. 84. & 258. Sic *αὐτὸς πρῶτος* *ἐν τῷ πλάτωνα*

43. 25. Adjectiva in -is -eum -o leguntur aliquando inflexa juxta formam dicatalectorum in -is -is; sic *ſcſis*; *ſcſis*, Pfalm. xxxiii. 4. *ſcſis*, 2 Reg. xix. 6. *ſcſis*, Id. i. 18. *ſcſis*, Ecclef. vii. 19. *variante*

(cum accus. morbi) *νίσις*, 30. 24. *νίσις σπλίνος*
 7. *νίσις*, 72. 24. vel partis affectus; *νίσις σπλίνος*,
 Aristot. de part. Anim. lib. 3. cap. 9. * *νίσις*
 pro *νίσις*, *νίσις*, 69. 35. [unde *νίσις*, Hip-

ποτρ. 21. 43.] sic *φαιδω* pro *φαιέω*; vide Comment. de Dial. Aret. Litt. γ
ιστιδὶ ἐκίλε ἰκμάς, 29. 33. *ιστιδὶ*, Athen. ex Euripid.
 F p. 600. A. *ιστεῶν ψυχῇ*, 82. 14.

† *νῆμα*, 3. 30. *νῆμα*, 66. 24. * *νῆμα*: *νῆμα* *νῆμα*.

26. 21. † *νεμπατοδρες ποίαι*, 11. 6.
 καὶ ὁ *Θηράτης* *Ἰαλλοί*, 76. 20. *Hemillichium* hoc
 ex poetâ quodam desumptum videtur.
νέπαυρ, *ποστ*, 46. 22. *Hesiod.* *Egy.* v. 175. *Pu-*

† *καταλείναι*, *ἀφ' ὧν* *ἀντρεκίαι*, *δς.* 12. *καταλείναι*, *ὀπι-*
λαι, Hesych. *ἀμελλεύειν*, Hesych.
καθίς *ἐπ' αὐτῷ*, Homer. *Il.* *λ.* 558. Schol. *βραδύς*, *ἀργός*.

† ကလေး ချစ်ကလေး ၅၀.
* ကလေးများ၊ ချစ်ကလေးများ ၆၄. ၇.

II.

* *ἐπιαντιπρὸς καὶ*, 78. 1. *ἀνίσταται ἑδῆς ὃ ἄλλων*
ἐλπίω ἐπιαντιπρὸς, 69. 23. *Opponuntur ἐπιαντι-*
πρὸς

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

pīos, 30. 17. Ὀμιλία χρημάτων τείλει· οὐδ' αὖτε μὴ τῷ
ἐκπαινεῖται ἀναστροφῇ, [uit omiliam ex Menandro D.
Paul. i. Cor. xv. 33.] εἰς τὸ ἐμὰ εἰλέει· εἰς τὸ πρὸς
αὐτὸν ἀφ' ὧν [vide prius], ἀπαύξει τὸ ἀφ' ὧν δύνανται κα-
ταλίσθαι, ὅτε φασί, ἐμὲλλον τὸ βροχάριον τῆ κοτύλης
[at in exemplarib. Hippocr. τῇ καίῳ] τὸ τρέψαν,
ὅτε φασί, ταύτων τὸ τέρξω· ἢ μήτοι λόγος ἀπάντι γάρ,
ἀλλὰ καὶ ἐμὲλον [de quo loco lege Foe]. Erotian.

ἐμὲλλον τὸ σπένδι, 56. 11. Is ἐμὲλλεν καὶ ὁδοὺς τρεῖσι τῇ
το σπένδι, 57. 13. ἐμὲλλεν τρεῖς αἰσθητικοὺς παρὰ χεῖρας,
85. 3. τὸ ἐμὲλλεν καθαρὰν δὲ αἰσθητικόν, 86. 27.
ἐμὲλλεν ἐκκατασκευάζει αἵματα αἵματα, 96. 5. ἐμὲλλεν
ἀποδιδόναι, 135. 8. ἔπει 5, ἐμὲλλεν μ., ἀντιμετρεῖ ἀντιμε-
τρίας τι, &c. Aristot. de Mund. cap. 4. ἐστὶ ἐμὲλλεν
[tonicē leni spiritu notatur] Homer. Il. α. 355
Schol. εἰ παρὰ τοῦ ἐγγράτου· ἀέρος. & Il. γ. 10.
ἐμὲλλεν δὲ περικλυτὸν, 50. 8. ἐμὲλλεν δὲ νύκτας,
Plur. Moral. 721. F.

ἐμὲλλεν καὶ ἐμὲλλον [moria] 39. 25. ἐμὲλλεν ἀμφι-
φορεῖς, Nonna in Evangel. Joan. cap. ii. 6.

ἐμὲλλοντες, 65. 12. Act. xiv. 55. Aristot. Ethic. Nicom.
lib. 8. cap. 11. ubi variant exempla, alia
habent ἐμὲλλοντες, ἐμὲλλοντες in margine.

ἐμὲλλον ἀνθρώπου [χεῖρες καὶ πόδες] 75. 1.
ἐμὲλλοντος [commutare] Plat. 2 Tom. 476. C. inter
commutandum semper committere. ἐμὲλλοντος, 38. 27.
Hippocr. 557. 55. τὸ ἐμὲλλοντος, ἐπὶ τῷ οὐνόματι
ἐμὲλλοντος, τὰς ἐμὲλλοντος, ἐπὶ τῷ ἐκείνου αὐτομάτως
ἀρίστησαν γένει, Schol. Arithop. 123. F.

ἐμὲλον, ἐπεὶ μέγας ἐστι ποσσὶν ἑκά, 108. 8. ἐμὲλον, Homer.
Od. 402. Schol. ἐμὲλον.

ἐμὲλον τὸ πώγων ἄλκιον, 92. 37. Vide & 94. 12. &
102. 21. & cum genitivo; τάδε άλλα, ἐμὲλον ὑδρα-
πνοῦ ἐμὲλον, 144. 2. ἐμὲλον ποικίλε, Apollon. Argon.
lib. 2. v. 335. Schol. ἐμὲλλοντες ποικίλοι καὶ
περιστρέφονται. Notandum est obiter ἐμὲλον, ab H. Ste-
phano antepanacui in Theauri & Apollonii edi-
tionibus, sed ἐμὲλον gravari in Lexico Ciceron.
(p. 142.) ubi ex Heracleto [vide Diog. Laert. in
ejus vit.] epitholis affert, ἐμὲλον modo αἱ ἐμὲλον
τέτοι.

ἐμὲλοντες, 102. 15. ἐμὲλοντες, ἐμὲλλον φέρον,
Hesych. Jul. Poll. lib. 5. cap. 30. hanc vocem non
probat ut ἐμὲλοντες, μαζοχον.

ἐμὲλον, 84. 22. ἐμὲλον τετραγὺ λίθιν, 114. 22. ἐμὲλον
ἐμὲλον, 23. 29. ἐμὲλοντες παρθένους, Diosc. lib. 5.
cap. 12.

ἐμὲλον, acutus; celer. ἐμὲλον πάλιν καὶ χεῖρας opponuntur.
l. 1. & 31. 1. εἰ μὴ ἐμὲλον, εἰς 5. βροχάριον, Thu-
cyd. 623. A. ἐμὲλον ἡνωμένον, Id. 45. C. ἐμὲλονται
κλίνας ἀπαραι, 4. 13. ἐμὲλονται διήκοντες, 7. 17. ἐ-
μὲλοντα διήκοντες γέννη, 26. 25. Sic ἐμὲλον κλίνας,
Hippocr. 75. D. ἐμὲλον τέσσα, Homer. Il. ε. 680.
Schol. ταχέως αἰσθητικόν. ἐμὲλοντες αἰσθητικόν, 19. 13.
ἐμὲλον παρὰ αἰσθητικόν, Plat. Politic. lib. 2. p. 375. A.
ἐμὲλον, 82. 46. A. H. Steph. ex Basil. affert τὸ ἐμὲ-
λον τὸ γένος. ἐμὲλον, apud Aristot. Histor. A.
nim. lib. 4. [edit. Wechel. in 4^a.] p. 104. l. 28. &
p. 105. l. 2.

ἐμὲλοντες, Prov. xiv. 17. [Aquil. & Symm. ἀφρον]
cui ibidem opponitur σοφισμός. ἐμὲλον, ἐμὲλονται,
ἐμὲλον, 37. 13. ἐμὲλον ἕως ὥστε κεραιόβητος μύθος ἐμὲ-
λονται τῇ, Arithop. 510. C.

ἐμὲλονται ἀφ' ὧν ἐμὲλλον, 135. 25. Hippocr. 1037.
F. τὸ ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐμὲλλον, 35. 31.

ἐμὲλονται, ἐμὲλον, 19. 12. Hippocr. 388. 35. ἐμὲ-
λονται, τὸ τὰς ἀπαιτήσεις ἀφ' ὧν καθαρὰς ἐμὲλονται
ἐμὲλον, Erotian.

ἐμὲλονται ἐμὲλον φόνος, 67. 23. ἐμὲλονται ἐμὲλον, Hip-
poct. 1257. E. ubi Galen. expon. εἰ ἐμὲλον ἔχειται
ἐμὲλον.

† ἐμὲλονται μετρίαν, 132. 21. κλαυμένης, Hippocr.
159. D.

ἐμὲλον ἀλγος· παρὰ τοῖς, 72. 33. acutus fiat doler,
interfereat, Sæpius transitivè, acutus; οὐδαμὸς εὐδω-
ν ἐμὲλον, Prov. xxvii. 17.

ἐμὲλον, 38. 2. instrumenta fabrilia.

ἐμὲλον, 13. 6. organa respirandi, 6. 10. & 58. 27. &
94. 1. chirurgica.

ἐμὲλον, 76. 31. de quâ mensurâ lege Herodot. 94. 11,
12. & Xenoph. 746. G.

ἐμὲλον, ὀπισθεν, 58. 30. & 61. 21. ὀπισθεν, Homer.
Il. ε. 124. Æschyl. Eumen. v. 57. Sophoc. Antig.
v. 1140.

[illegible]

Π.
παύειν αἰματός, 23. 7. & 118. 12. [αἶμα] παύειν ἔχει,
61. 2. παύειν παύειν, 109. 34.
† παύειν τὸν αἶμα 17. 15. adjectivum à substantivo τὸν αἶμα, Xenoph. 979. A.
† παύειν, τὸ παύειν ἔχει, 110. 7. Hic voce utitur
Proclus in Comment. ad Hesiod. "Eg. v. 503. ubi
Moschop. & Treizis. παύειν expon. παύειν.
παύειν, ἢ παύειν αἶμα, 53. 11. Περὶ 72. 8. αἶμα
82. 10. με παύειν, Homer. Il. v. 14.
παύειν [pro παύειν] 52. 19. † παύειν, 137 10. ὦ
παύειν, Herodot. 12. 41. αἶμα παύειν, Sophoc. OEdip.
Colen. v. 7. Schol. αἶμα παύειν.
παύειν. cū παύειν, 139. 10. [sic Latini à paure] cū
παύειν, αἶμα παύειν ὦ παύειν, Xenoph. 974. E.

உள்ளே,

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

παῖδα, ludat. cō παῖδῃ, 9. 19. ὁ παῖς — ὁ
 ὁ γῆρας, Aristot. Rhetor. lib. 1. [p. 45. l. 13. Edit.
 Sylburg.]
 παῖς, 37. 14. παῖς — ὁ παῖς ἀντί-
 ὁ. Aristot. Ethic. Eudem. lib. 7. cap. 7.
 παῖς δὲ παῖς, ἐπὶ τῷ. ἔστι παῖς, 65. 30.
 ὁ παῖς παῖς, 65. 24.
 * παλαιοὶ, ὁ παῖς παλαιοὶ, 115. 4. cui oppo-
 nitur νεῖται, lin. 3.
 * παλαιοὶ, idem ac παλαιοὶ, ὁ παῖς πα-
 λαιοὶ, 16. 24.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 38. 30. ἀπὸ παλαιοὶ ἐπὶ
 ἐπὶ τῷ, 146. 17. καὶ — ἐπὶ τῷ
 7. 25.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 131. 10. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, Hippocr. 43. 27. [ubi lege Galen.] παλαιο-
 ὦν παλαιοὶ, Id. 91. C. παλαιοὶ, ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 10. 29. ὁ παῖς παλαιοὶ,
 137. 20. παλαιοὶ, ἀπὸ τῷ, ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ, Hefych. παλαιοὶ ἀπὸ τῷ, 12. 33.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 115. 20. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 29. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 98. 3.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 51. 9. ἐπὶ τῷ, 111. 25. παλαιο-
 ὦν παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 132. 20. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, 3. 21. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr.
 1117. F.
 * παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 119. 29. παλαιο-
 ὦν παλαιοὶ, Hippocr. 70. A.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 48. 31. ἐπὶ τῷ, 106. 32. Vi-
 de prius in ἰγέρωνι.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 49. 31. ἀπὸ τῷ, Hefych. ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, Plut. in Amat. Narr. ὁ παλαιοὶ,
 Luc. xiii. 11. Hebr. vii. 25.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 19. 20. παλαιοὶ, 28. 15. παλαιοὶ,
 Hefych. ἐπὶ τῷ, 324. παλαιοὶ, Homer. 12. 384.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Aristot. Ethic. Nicom. lib. 1. cap.
 10. Hippocr. 736. F. Et cum gen. παλαιοὶ ὁ πα-
 λαιοὶ, 24. 15. ὁ παλαιοὶ, 27. 27. ὁ παλαιοὶ, 20. 9.
 Galen. ad Glauco.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 69. 16. παλαιοὶ ὁ παλαιοὶ ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ, Herodian. 96. 35.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 39. 19. ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ, Hippocr. 795. B.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 17. 27.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 38. 9. & 137. 21. in sensu falluntur.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Plut. 1 Vol. 157. E.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hefych. Homer. 12. 792.
 Schol. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 32. 12.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 84. 20. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Lu-
 cian. 858. A.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 124. A. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ,
 παλαιοὶ, Hefych. παλαιοὶ, 48. 14.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hefych. ὁ παλαιοὶ, παλαιο-
 ὦν παλαιοὶ, 96. 37. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Xenoph.
 546. C.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 52. 14. παλαιοὶ
 ὁ παλαιοὶ παλαιοὶ [ἀπὸ τῷ] παλαιοὶ τῷ ἀπὸ τῷ
 77. 23. παλαιοὶ, idem ac παλαιοὶ, Theophr.
 Hist. Plant. lib. 6. cap. 6. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, Hippocr. 797. F. παλαιοὶ, ἀπὸ τῷ,
 ἀπὸ τῷ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 46. 21. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, He-
 rodian. 16. 36. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ Thucyd. 52. C.
 est nomen substantivum, ὁ παλαιοὶ ὁ παλαιοὶ,
 Schol. ἀπὸ τῷ, ἀπὸ τῷ, ἀπὸ τῷ, ἀπὸ τῷ,
 Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 2. 11. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 ἀπὸ τῷ, Hippocr. 1034. B.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 27. 16.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 84. 14.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 10. 20. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 10. 2. [ἀπὸ τῷ] παλαιοὶ, Hippocr. 70. B. activè,
 quod mentem movet, Fœsio interprete] παλαιοὶ
 ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 30. 4. παλαιοὶ, ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 137. 11. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 83. 3.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 113. 25. παλαιοὶ, Homer. 12. 577. Schol. πα-
 λαιοὶ, παλαιοὶ. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 187.
 παλαιοὶ, 84. 23. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 88. 25. παλαιο-
 ὦν παλαιοὶ, Galen. ad Glauco. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Diof.
 lib. 1. cap. 155.
 * παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 56. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 39. 22. & 40. 9. παλαιοὶ, 40. 27. [de
 qua voce lege Comm. de Dial. Aret. in litt. E.]
 παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ, 63. 33. & 39. 7. Hippocr. 1136. H. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, 19. 10.
 † παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ,
 παλαιοὶ, 4. 8.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 118. 31. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hecro-
 dian. 7. 45.
 * παλαιοὶ [discrepant] ἐπὶ τῷ, 151. 10.
 παλαιοὶ, 15. 21. signa morbi; qua adjuvata sunt.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 69. 18. metum inject. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 H. Steph. ex Plut. Themistocl.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 144. 11. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παρ-
 γοῖς, H. Steph. ex Apollon. Rhod. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 ὁ παλαιοὶ ὁ παλαιοὶ, 132. 6. παλαιοὶ,
 Hippocr. 393. 49.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 113. 16. pertranscat, substat
 inflammatio.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 75. 34. accedentia five sym-
 ptomata.
 παλαιοὶ, 17. 33. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 93. 20.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 56. 22. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιο-
 ὦν, Jul. Poll. lib. 5. cap. 25. sect. 3.
 * παλαιοὶ, 90. 10. H. Steph. εἰδέναι, ex Alex. A-
 phrod. Probl.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 14. 25. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, 19. 19. παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1168. G. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, 145. 18. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 14. 12.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 47. 15. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 91. 29.
 * παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 44. 2. παλαιοὶ pro παλαιο-
 ὦν, ut prius notum pro παλαιο-
 ὦν.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 30. 19. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, H. Steph. ex Plut. Epistol. Et cum Dat. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.
 παλαιοὶ, 74. 32. consilium.
 παλαιοὶ [balneant] παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 14. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1040. C. ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.
 παλαιοὶ, 74. 32. consilium.
 παλαιοὶ [balneant] παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 14. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1040. C. ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.
 παλαιοὶ, 74. 32. consilium.
 παλαιοὶ [balneant] παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 14. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1040. C. ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.

χρῖται, Galen. ad Glauco. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Diof.
 lib. 1. cap. 155.
 * παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 56. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 39. 22. & 40. 9. παλαιοὶ, 40. 27. [de
 qua voce lege Comm. de Dial. Aret. in litt. E.]
 παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ, 63. 33. & 39. 7. Hippocr. 1136. H. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, 19. 10.
 † παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ,
 παλαιοὶ, 4. 8.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 118. 31. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hecro-
 dian. 7. 45.
 * παλαιοὶ [discrepant] ἐπὶ τῷ, 151. 10.
 παλαιοὶ, 15. 21. signa morbi; qua adjuvata sunt.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 69. 18. metum inject. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 H. Steph. ex Plut. Themistocl.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 144. 11. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παρ-
 γοῖς, H. Steph. ex Apollon. Rhod. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 ὁ παλαιοὶ ὁ παλαιοὶ, 132. 6. παλαιοὶ,
 Hippocr. 393. 49.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 113. 16. pertranscat, substat
 inflammatio.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 75. 34. accedentia five sym-
 ptomata.
 παλαιοὶ, 17. 33. ὁ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 93. 20.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 56. 22. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιο-
 ὦν, Jul. Poll. lib. 5. cap. 25. sect. 3.
 * παλαιοὶ, 90. 10. H. Steph. εἰδέναι, ex Alex. A-
 phrod. Probl.
 † παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 14. 25. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, 19. 19. παλαιοὶ, παλαιοὶ, Hefych.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1168. G. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, 145. 18. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 14. 12.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 47. 15. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 91. 29.
 * παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 44. 2. παλαιοὶ pro παλαιο-
 ὦν, ut prius notum pro παλαιο-
 ὦν.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 30. 19. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ
 παλαιοὶ, H. Steph. ex Plut. Epistol. Et cum Dat. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.
 παλαιοὶ, 74. 32. consilium.
 παλαιοὶ [balneant] παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 14. πα-
 λαιοὶ ἐπὶ τῷ, Hippocr. 1040. C. ἀπὸ τῷ
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 63. 18. Et cum acc. partis af-
 fectus; παλαιοὶ ἐπὶ τῷ παλαιοὶ, 75. 7. πα-
 λαιοὶ, 29. 18. ἀπὸ τῷ, 32. 10. &
 παλαιοὶ, 32. 6. 12. παλαιοὶ, 39. 28.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 3. 2. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ,
 Homer. 12. 283. Schol. παλαιοὶ. παλαιοὶ ὁ παλαιο-
 ὦν, 19. 9. παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 17. ἀπὸ
 παλαιοὶ, 41. 18.
 παλαιοὶ ἐπὶ τῷ, 41. 20. παλαιοὶ, Aristoph.
 148. D. Schol. ἐπὶ τῷ: ubi præcedens Homeri locus
 citatur.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

* πῶς ἔστιν ἀλλότριον, 66. 11. concessioni inferuenti.
 πῶται, πῶται πῶται, 48. 17. ὅσα πῶται, 44. 27.
 πῶται πῶται, ἔστιν, πῶται, πῶται, 136. 6. πῶται,
 Hippocr. 1096. E.
 πῶται, ἔστιν πῶται. τῶται τῶται πῶται ἔστιν φε-
 λῶται πῶται ἔστιν, 24. 15, 16.
 πῶται, ἔστιν πῶται. πῶται πῶται πῶται, 24. 20.
 ταῦτα πῶται ἔστιν πῶται πῶται, 40. 13. ἔστιν πῶται
 πῶται, 67. 22. πῶται, Homer. Od. κ. 508.
 πῶται [pro πῶται] ἔστιν, 24. 18. πῶται ἔστιν
 πῶται, Homer. Il. 6. 535.
 πῶται πῶται ἔστιν, 47. 13. πῶται πῶται ἔστιν
 H. Steph. ex Æschin.
 πῶται πῶται ἔστιν, 42. 36. ἔστιν, 48. 18.
 πῶται πῶται; H. Steph. ex Platone. πῶται πῶται
 48. 6.
 * πῶται πῶται, 68. 13.
 πῶται πῶται ἔστιν [γῶται] πῶται [ἔστιν] 4. 30.
 γῶται, 14. 17. Thucyd. 612. A. Schol. πῶται
 ἔστιν. ὅτι πῶται πῶται πῶται, Hippocr. 39. 44.
 πῶται πῶται, 14. 13. ὅτι τῶται πῶται ἔστιν ἔστιν
 πῶται, 101. 15. πῶται πῶται, Herodot. 33. 19.
 πῶται πῶται ἔστιν, 48. 18. πῶται πῶται, de ven-
 tu et ornatu; ἔστιν ἔστιν πῶται πῶται πῶται
 πῶται, Hippocr. 22. 37.
 πῶται πῶται [τόται] morbus salutaris, ex quo facile
 liberantur ægri, cui opponitur θάνατος, Hippocr.
 964. A. Lege Galen. Comment. 3. in Progn.
 πῶται πῶται πῶται, 101. 15. sic de pure; πῶται
 πῶται, 44. 28. & de spūto; πῶται πῶται, Hippocr.
 41. 31. Notandum est in his locis impressa Hip-
 pocratus exemplaria habere ἀσθενείαν, fed Foesium
 reponere πῶται πῶται. Lege clariss. Joh. Freind, M.D.
 in Epidem. Hipp. pag. xiv.
 πῶται, πῶται, Helych. ἀσθενεία πῶται, 54. 20. πῶ-
 ται, etiam cum acco. vel gen^o. πῶται τῶ πῶται,
 Herodot. 139. 18. πῶται τῶ πῶται, Id. 64. 8.
 ὅτι πῶται πῶται πῶται, 74. 5. uti pro πῶται reponen-
 dum videtur ex sagaci doctissim. Joh. Freind con-
 jectura. Errori facile locus dedit compendiosa
 vocum scriptura πῶται πῶται.
 πῶται πῶται, 44. 37. ἀσθενεία, 43. 30. πῶται
 πῶται, πῶται, Helych. πῶται πῶται, Schol. in Aristoph.
 126. A. πῶται πῶται, Thucyd. 9. 8.
 πῶται πῶται, πῶται πῶται, 132. 16. πῶται πῶται
 πῶται, 145. 24. πῶται πῶται πῶται, Hippocr. 1184. G.
 exercitatio animi.
 πῶται πῶται [πῶται] τῶται ἔστιν πῶται, 32. 15.
 πῶται πῶται πῶται, 3. 34. Hippocr. 67. C.
 πῶται πῶται, 36. 20. πῶται πῶται, Hippocr.
 1230. D. πῶται πῶται πῶται, Herodot. 45. 4.
 * πῶται πῶται πῶται, 44. 19. πῶται πῶται πῶται,
 Hippocr. 943. E. ἔστιν πῶται, 140. 10.
 * πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται, δῶται πῶται
 πῶται, 80. 5. πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται
 πῶται, Hippocr. 1083. F.
 πῶται πῶται, πῶται πῶται, πῶται πῶται, Helych. diffinitio.
 ἔστιν πῶται πῶται πῶται πῶται, 36. 26. idem ad πῶται πῶται
 de qua voce postea.
 πῶται πῶται, compo. πῶται. πῶται πῶται πῶται, 30. 1a tem-
 peris, scil. in suo gelu. Versio hæc; πῶται πῶται.
 Craff. suse incurantur & compertunt. πῶται πῶται,
 πῶται πῶται, πῶται πῶται, πῶται πῶται, Helych. πῶται πῶται
 Hippocr. 1015. G. compertuntur.
 πῶται πῶται, 93. 32. compertuntur.
 πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται, 103. 31. πῶται
 πῶται πῶται, Diof. Therac. cap. 19.
 πῶται πῶται, scilicet. ὅτι πῶται πῶται πῶται, 42. 36.
 πῶται πῶται, Lucian. 133. B. πῶται πῶται, Call.
 Problem. 43.
 πῶται πῶται πῶται, Hippocr. 75. C. πῶται πῶται πῶται πῶται,
 60. 8. πῶται πῶται, 60. 4. πῶται πῶται, 41. 22.
 πῶται πῶται πῶται, Diof. lib. 3. cap. 41. Notandum
 est in exemplaribus quibusdam Hippocratus impres-
 si (219. D. & Edition. Hervag. 344. 6.) legi πῶται
 πῶται πῶται; ubi Foesius legendum putat πῶται
 πῶται: quæ videtur sanior versio.
 πῶται πῶται πῶται πῶται, 80. 6.
 πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται, 114. 36. qui in πῶται πῶται
 delabatur.
 πῶται πῶται [supervacantem est] πῶται πῶται, 52. 6. πῶ
 πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται πῶται, 51. 19. 20. sic
 πῶται πῶται, extremementum, 93. 36. πῶται πῶται
 πῶται πῶται. Aristot. Problem. sect. 13. n. 7.

περιφρῶν] δένειν πάντα τα μέγερ, 89. 37. εἰςσημα-
 ψαυται, οἰκισται. περιφρῶται, Aristoph. 132. B.
 περιφρῶν, 42. 20. & 95. 25. Hippocr. 79. B. Alexi.
 Aphrodis. Probl. lib. 2. n. 65.
 πῶτος] ὡς τ' ἔφηντο, 54. 10. πῶτος, Homer. 12. n.
 639. πῶτος, Reg. viii. 13.
 πῶ ἐκλήθη; ἐκλήθη πῶ τ' ἤνευ, 57. 4. ὁ κατὰ
 πῶ, 41. 17. Et cum genō. ὁ πῶ τ' ὄψετο ἄλλῳ,
 43. 18. ὁ πῶ τὴν πῶτος ὁ τ' καλῶν, 147. 1.
 * περὶον, 63. 11. περὶον αὐτίκῃ ἰσθμῶν, 33. 7.
 περὶον ἰσθμῶν, Adamant. Phrygiog. περὶ
 ἰσθμῶν ἰσθμῶν. πῶτος ἰσθμῶν τὰ παλαιά, 61. 20.
 πῶτος αἰτίῃ, 61. 25. πῶ, 109. 16.
 περὶοναῖον [φάρμακον] 147. 16. περὶοναῖον αἰ-
 Theophr. de caus. Plant. lib. 5. cap. 20. ὅπως πε-
 ρὶοναῖον γαλακτῶν, Diof. lib. 1. cap. 183.
 περὶον ἵτις καλῶν πῶτος τ' καλῶν, 19. 9. περὶ-
 ον καλῶν, Plut. de Vitt. Moral. τὰς καλῶν πε-
 ρὶον αἰών, Aristoph. 200. D.
 περὶον. ἰσθμῶν αἰών, Φαλκῶν αἰών ὁ περὶον, 85. 12.
 (νεκρῶν) & περὶον ὁ αἰών γυναικῶν ὁ αἰών,
 Herodot. 5. 3. Athen. lib. 14. p. 635. A. B. C.
 Μιναρχῶν ὁ αἰών περὶον τῶν περὶον. ὡς τ'
 αἰών τῶν περὶοναῖον φῶτος αἰών. Ἀλεξάνδρῳ
 5 τ' περὶον αἰών τ' περὶον αἰών περὶον αἰών
 περὶοναῖον τ' ἰσθμῶν, &c. lege ulque ad p. 637.
 & p. 175. F. περὶον αἰών περὶον, Aristot. Poli-
 tic. lib. 8. cap. 6. περὶον, περὶον, φαλκῶν
 αἰών, ἰσθμῶν, Helych. & Suid. ex Aristoph.
 [83. E. ubi leg. Schol.] & Epigramm. [scil. Theo-
 crit. Epigr. 5. v. 2.] & Jul. Pol. lib. 4. cap. 8.
 περὶοναῖον, 29. 18. nam grandisioribus. [Lege edi-
 toris notas in Var. lect.] Nondum occurrit mihi
 comparativus hujus adjectivi gradus. πῶτος de
 aetate dicitur: ut Xenophon. apud Athen. 54. F.
 πῶτος ἔστιν, quot annos natus eras. & Aristot.
 Ethic. Nicom. lib. 5. cap. 6. τίς τῶν αἰών ὁ τ'
 πῶτος, quantum aliquantulum est aetatis.
 * περὶον, 37. 32. περὶον, Sapient. Solom. xv. 7.
 Lucian. 9. C.
 πῶτος ὡς ἰσθμῶν τὴν καλῶν, 36. 13.
 τ' πῶτος αἰών, 6. 9. & βῆτα, 95. 22.
 πῶτος αἰών. ὡς ἰσθμῶν περὶον πῶτος αἰών, 53. 4.
 Repetur in Lex. πῶτος, sed sine auctore.
 πῶτος αἰών, 2. 11. ἰσθμῶν αἰών πῶτος αἰών,
 65. 11. Hippocr. 392. 25. ubi lege Galen.
 πῶτος αἰών, 61. 20. πῶτος αἰών, Nicand.
 Theriac. v. 306. Schol. πῶτος αἰών, πῶτος.
 πῶτος ἔστιν, 85. 21. πῶτος, πῶτος, Helych.
 πῶτος, 150. 28. ἔστιν, 108. 21. Hippocr. 465. 53.
 citat Suid. & exp. πῶτος, αἰών, 75.
 πῶτος, dicitur etiam de edulis. τ' ἔστιν αἰών ὁ
 ἔστιν περὶοναῖον πῶτος 158. 1. ferbentur.
 πῶτος τὴν ἀντικαταστήσας, 86. 37. φάρμακον, Hippocr.
 417. 3. πῶτος αἰών, περὶον, Erotian. Et cum
 genō. πῶτος αἰών τ' φάρμακον, Erotian, 632. A.
 πῶτος, 75. 24. πῶτος αἰών. πῶτος τῶν, κεφαλῶν,
 127. 13. ὁ τ' πῶτος αἰών τ' ἰσθμῶν, 69. 25. πε-
 ρὶον αἰών περὶον αἰών, 108. 28. πῶτος γυναικῶν
 117. 27. πῶτος αἰών, 42. 14.
 πῶτος γυναικῶν, 145. 24. πῶτος αἰών, ἰσθμῶν
 84. 10. sic πῶτος αἰών πῶτος πῶτος, H. Steph.
 ex Plut. Publ.
 πῶτος αἰών τὴν πῶτος αἰών, 98. 28. ἰσθμῶν
 πῶτος αἰών, 138. 11. πῶτος ἔστιν, 2 Reg. vii.
 25. πῶτος αἰών, πῶτος αἰών, βῆτα αἰών τὴν
 αἰών, Helych.
 πῶτος αἰών, 119. 30. πῶτος αἰών, pice oblinere.
 πῶτος αἰών, Athen. 565. B. ex Alexide.
 πῶτος αἰών, 20. 13. & 64. 31. Hippocr. 943. F.
 ubi Galen. exp. πῶτος τ' αἰών τὴν ἰσθμῶν. πῶτος
 αἰών, Diof. lib. 1. cap. 21.
 πῶτος αἰών, 28. 15. πῶτος αἰών γυναικῶν, 29. 17.
 πῶτος αἰών, τὰ μὴ αἰών τῶν γυναικῶν, Erotian.
 πῶτος αἰών ἰσθμῶν, &c. 40. 25.
 πῶτος αἰών [αἰών] 132. 22. ὅπως αἰών περὶ
 αἰών ὁ αἰών, 72. 6.
 πῶτος αἰών αἰών [αἰών] 146. 6. πῶτος.
 πῶτος αἰών, 132. 9. πῶτος αἰών [αἰών] αἰών,
 26. 15. πῶτος αἰών, Job. xl. 23.
 πῶτος αἰών ἰσθμῶν, 131. 13. πῶτος αἰών, Panyaf. 2.
 apud Athen. 37. A.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

περκαλίη) διεκασίω, 90. 11. περκαλίωται ἔμειν, Alex. Aphrod. Probl. lib. 1. Probl. 126. περκαλίωται ἄνω τὰς ἐρίδας εἰς ἐπιτομίας, Herodian. 127. 41. περκαλίωται ἀναισθησίαν παύσει, 16. 26. περκαλίωται, 90. 3. περκαλίωται, Hippocr. 425. 34. περκαλίωται, ἐκτενέμεται; περκαλίωται, Thucyd. 148. D. (Et metaphoricè, praxicini; περκαλίωται, περκαλίωται, περκαλίωται, Helych.) γὰρ μάταιον περκαλίωται ἡ χολή, 53. 6. * περκαλίωται τὸ γαστήρ, 128. 16. περκαλίωται τὰ αἰδέα γίγνεται, 62. 34. arriquantur. περκαλίωται, αἰδέαται, Helych. περκαλίωται πρὸς τὴν ἀπάτην, 101. 29. περκαλίωται τὸ πάλιν, Bud. Comm. p. 234. ex Xenoph. περκαλίωται τὸ ἴδιον, 96. 28. περκαλίωται ἴδιον affectur ex Chrysostr. περκαλίωται τὰ αἰδέα ἰστέον, 20. 16. Vide prius περκαλίωται. περκαλίωται, resistentem aut rationem habere, περκαλίωται τὸ ἀνίστασθαι, Herodot. 349. 33. enare, praxicini; περκαλίωται τὸ αἰδέα, Hippocr. 385. 34. περκαλίωται τὸ πάλιν, 95. 22. περκαλίωται πρὸς τὸ πάλιν, ἴδιον, 138. 27. περκαλίωται τὸ πάλιν, Alex. Aphrod. in prat. Probl. lib. 1. * περκαλίωται. περκαλίωται, 132. 26. περκαλίωται γὰρ τὸ αἰδέα τὸ πάλιν, 7. 2. περκαλίωται ἰστέον, 46. 23. περκαλίωται, εἰς τὸ πάλιν, 101. 29. περκαλίωται τὸ πάλιν, 96. 28. περκαλίωται, Suid. περκαλίωται, Hippocr. 807. B. περκαλίωται ἴδιον ἡ μίση, 71. 26. περκαλίωται ἴδιον, Dioisc. lib. 1. cap. 89. περκαλίωται, 47. 24. ἴδιον ἡ αἰδέα, 133. 3. περκαλίωται, Anthol. lib. 2. cap. 47. Epigr. 33. Plot. Symp. lib. 1. 23. τὸ περκαλίωται ἀπαύσει, Athen. 13. F. περκαλίωται, sine casu, praxicini, amplius. περκαλίωται, 29. 14. περκαλίωται, 66. 13. περκαλίωται τὸ πάλιν, 124. 11. Vide exempla ex Platone & Iliac in Bud. Comm. p. 70. περκαλίωται, &c. 88. 3. Suidas hanc vocem citat ex Polybio. περκαλίωται. ἐν περκαλίωται, sensum ὡς per intervallo, 89. 36. & 90. 7. & 111. 11. & 129. 27. & 139. 7. & 145. 13. Hippocr. 1239. F. Lucian. 333. B. Vide plura in Bud. Comm. p. 382, 383. περκαλίωται ἴδιον, 113. 19. inuicem seu imperando. τὰ ἰστέον περκαλίωται, Aristot. Oeconom. lib. 1. cap. 5. περκαλίωται (ἴδιον) 65. 31. περκαλίωται, 67. 20. affinitas. Etiam exhibere; περκαλίωται, Hippocr. 395. 55. περκαλίωται, Id. 964. A. (ubi notat Foësius in aliis exemplaribus legi περκαλίωται.) περκαλίωται ἴδιον, 101. 20. & Hippocr. 1243. H. περκαλίωται, περκαλίωται, Erotian. περκαλίωται, 68. 18. περκαλίωται, 64. 33. περκαλίωται, 102. 32. περκαλίωται τὸ γαστήρ, Hippocr. 388. 14. περκαλίωται, περκαλίωται, Erotian. Lege & Eustath. in Homer. 12. 264. * περκαλίωται. τὸ αἰδέα περκαλίωται τὸ πάλιν; τὸ αἰδέα τὸ πάλιν — τὸ αἰδέα, 136. 7. περκαλίωται, 139. 21. περκαλίωται, Hippocr. 743. A. Exempla ex Platone affert Budæus in Comm. p. 72. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 91. 20. * περκαλίωται, 135. 3. περκαλίωται τὸ αἰδέα — & ἴδιον, 124. 10, 11. τὸ αἰδέα, H. Steph. ex Gal. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 87. 23. περκαλίωται, 93. 30. diducit, dilatat. Διδύμω, diduco; Διδύμω τὸ ἰστέον, H. Steph. ex Hippocr. περκαλίωται, 17. 34. * περκαλίωται τὸ γαστήρ, 124. 25. † περκαλίωται μάλιν τὸ αἰδέα, 93. 13. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 9. 34. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 94. 3. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 127. 22. & 31. 22. περκαλίωται τὸ αἰδέα τὸ πάλιν, 33. 29. διδύμω, ἴδιον γαστήρ, ἴδιον περκαλίωται, 9. 3. Lexicographi habent περκαλίωται, sed sine exemplo. * περκαλίωται αἰδέα, 98. 11. περκαλίωται, 110. 34. * περκαλίωται αἰδέα, 95. 16. περκαλίωται ἡ [praxicini] Διδύμω, 79. 17. Hanc

syntaxis affert H. Steph. ex Soph. & Xenoph. sed locum non citat. περκαλίωται (αἰδέαται, idem ac περκαλίωται) τὸ αἰδέα, 115. 28. ἴδιον τὸ αἰδέα, 131. 21. περκαλίωται, idem ac περκαλίωται [de quo prius]; μετὰ περκαλίωται τὸ αἰδέα, 84. 6. & Hippocr. 1244. B. περκαλίωται, αἰδέα. τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, 9. 29. ἴδιον περκαλίωται, Xenoph. 83. C. περκαλίωται τὸ αἰδέα περκαλίωται, 7. 16. [Vide prius περκαλίωται.] Hæc vox affertur ex Plat. Theophr. & Dioisc. † περκαλίωται αἰδέα, 136. 10. περκαλίωται, βλάψωται, Helych. περκαλίωται, αἰδέα. τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, 17. 1. περκαλίωται περκαλίωται τὸ αἰδέα, Theophr. Hist. Plant. lib. 9. cap. 4. βλάψωται περκαλίωται τὸ αἰδέα, Dioisc. lib. 3. cap. 94. Eodem sensu ἡ αἰδέα περκαλίωται τὸ αἰδέα, 562. 1. περκαλίωται αἰδέα, 31. 20. temporariā. περκαλίωται & αἰδέα opponuntur, 2 Cor. iv. 18. περκαλίωται. περκαλίωται ἡ αἰδέα τὸ αἰδέα, 136. 8. quod quid sit, antea exponitur, ibid. 4. αἰδέα τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 59. 20. accipit. Etiam congreffus Venereus; ἐν περκαλίωται, 29. 30. [et masculinè] ἐν περκαλίωται, Hippocr. 1175. H. περκαλίωται χολή, 71. 15. cui opponitur antea lin. 13. αἰδέα. περκαλίωται μάλιν περκαλίωται, 85. 13. colloquium cum ru- rici. περκαλίωται etiam constans; τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, Alex. Aphrod. Probl. lib. 1. n. 115. * περκαλίωται τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα — τὸ αἰδέα, 45. 31. 34. [opertit] attendere, praxicini, etiam ha- bitum, &c. τὸ αἰδέα scilicet regitur à præpositio- ne περκαλίωται, ex qua verbum decomponitur. * περκαλίωται [idem ac περκαλίωται, de quo in suo loco] διεκασίω τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, 98. 29. augmentum dat strangulationi & suffocationi, i. e. τὸ αἰδέα ei magis strangulat. περκαλίωται τὸ αἰδέα αἰδέα, 130. 31. περκαλίωται γαστήρ φέρεται, Aristoph. 488. E. περκαλίωται, αἰδέα, Helych. περκαλίωται. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 65. 19. περκαλίωται ἴδιον, 101. 5. περκαλίωται, Aristot. de Ani- mal. Generat. lib. 1. cap. 1. † περκαλίωται. περκαλίωται περκαλίωται τὸ αἰδέα, 61. 17. à quo verbo derivatur περκαλίωται; τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, Hebr. xi. 28. περκαλίωται αἰδέα, 29. 12. sursum concedit, fertur. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 134. 2. περκαλίωται τὸ αἰδέα, Homer. 12. n. 343. περκαλίωται τὸ αἰδέα, Hippocr. 1122. F. περκαλίωται τὸ αἰδέα, Erotian. Et cum gen- d, περκαλίωται, 108. 13. περκαλίωται, Hip- pocr. 1191. A. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 70. 31. περκαλίωται περκαλίωται, 93. 15. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 127. 22. αἰδέα περκαλίωται τὸ αἰδέα, Herodot. 86. 7. περκαλίωται μάλιν αἰδέα, 115. 15. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 83. 13. τὸ αἰδέα περκαλίωται, Herodot. 80. 6. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 27. 13. περκαλίωται τὸ αἰδέα, H. Steph. ex Plat. Themist. * περκαλίωται τὸ αἰδέα, 78. 21. τὸ αἰδέα, idem ac διέκασιν; & ab hoc themate fit futurum Particip. τὸ αἰδέα (Aristoph. Acham. p. 387 D.) quam vocem suspectam habet H. Stephani, eo quod Lucianus [1113. B.] induxit Solocissam dicentem τὸ αἰδέα τὸ αἰδέα, in tertia persona, cum Aristophanes [Nub. 202. C.] dixerit ἐν τὸ αἰδέα in secunda paulo post futuri à διέκασιν. περκαλίωται; τὰ περκαλίωται ἴδιον, 52. 17. nota jectis. περκαλίωται. τὸ αἰδέα, 2. 12. δι' ἄλλας περκαλίωται, 34. 21. Διδύμω τὸ αἰδέα, Hippocr. 386. 10. αἰδέα τὸ αἰδέα, Thucyd. 17. B. Schol. αἰδέα. αἰδέα αἰδέα, περκαλίωται, Id. 130. A. * περκαλίωται, 137. 2. περκαλίωται, 14. 24. praxicini. περκαλίωται, 78. 23. περκαλίωται τὸ αἰδέα, 121. 31. αἰδέα περκαλίωται, Aristot. de Mund. cap. 4. sub fin. τὸ αἰδέα de frumento, Theophr. Hist. Plant. lib. 3. cap. 7. περκαλίωται [praxicini cum infinitivo] αἰδέα τὸ αἰδέα, 25. 4. περκαλίωται, adverbialit. τὸ αἰδέα, 109. 23. Sic H. Steph.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

Steph. ex Galen. ad Glauclib. i. & ex Lucian.
τα πρώτου, 75. 12. αἰ. πρώτηται, 53. 17. πρώτοιαι,
Homer. lib. ι. τογ. Aristoph. So. D.
παραμικαί, 89. 34. π^aραμικά, Hippocr. 123. F. π^aρα-
μαί ποσειδⁱ, 124. 7.
πιτερυγάδες κύνες, 76. 23. de elephant. Πιτερυγάδες,
Hippocr. 1090. G. dicitur de tabidis. Πιτερυγάδες,
ή μακροσφύγγαιο ή επιπαλός πλατείη χρεστή τα στήθε θ
έξωχρηλα, Erotian. Et Aretaeus, ώρισματα ομφαν-
της έλαις, όπως πίτρινος όρνιθας, 43. 3.
πίστα. επίβλησι οι πίστεται, 139. 24. επίτορρήναι κε-
φαλή, Aristot. Hist. Anim. lib. 8. cap. 7.
πίστειον δόλιον, 114. 7. πίστειον, Homer. Od. ζ. 128.
Schol. καδίης, βλάστη. Sic Hefych. πίστειον κατάχηλα
Aristoph. 56.D. πιστέοι τ^e φύλοι, Aristot. Probl. Sect.
16. n. p.
πίτυλλον, 10. 6. & per e., πίτύλου, 10. 17. πίτύλος,
Hippocr. 41. 13. πιτύλλουσαι, Id. 151. Α. πυτί-
λυμαι, Id. 42. 41. τίτύλου, Alex. Aphrod. Probl.
lib. 2. cap. 9. πίτύλου, πιτύσμα, Hefych. Eadem
alternatio τ^e m & i in voce τιάλω, de qua postea.
* πίτυραι, 41. 15. Hippocr. 1216. P. idem ac τίψ-
γμα, Id. 1253. C. τυτίων, 14. 27.
πίτ्यूμα τέλει, H. Steph. [vide Thec. in voce τίλωμα]
ex Galen. αντί είρειας, τίτρίνωμι δύο λίνα, 141. 14.
πίτ्यूμα τίτωλον, Homer. Il. ε. 315.
πηγαία φιλοκαίνεσσα, 132. 1. πηγώ, πάλα, Suid.
πήρωμα ή παλίερση άγωνιστάς, Plat. Moral. 189.E.
πονοιά σφοδαί, 41. 17. ποκοτότας σφοδαί, Hippocr.
1127. B. pro quo (apud poetas potissimum)
ποκοσίαι· ποκοσία σφοδαί, 36. 23. ποκοσία ποζ, Hip-
poct. 643. 55. ποκοσία λάρια, Homer. Il. 4. 392.
ποκοσίτη ή ζούσαντιω, 114. 17. ποκοσίας κοιλίας, Hip-
poct. 1174.F. σαρκείας, Aristot. Ethic. Nicom. lib.
5. cap. 1.
ποκοσίη επί μάστι, 75. 13. ποκοσίτισιν φλεβίδ,
Hippocr. 339. 37.
πόνησα τ^e σώματι, H. Steph. ex Plut. Symp. 6. Galen.
lib. 2. ad Glaucl. εύνης ή πόνησιν άρχιτάρις, 16. 36.
* ποκοσίτες σομάτος ή εύνης, 107. 9.
ποιμάεις άνδροι, Homer. Il. λ. 758. ποιμάτες εκτός,
Arat. v. 304. ποιμάτων δίθη, 89. 35.
πόνος & πένος, ραι. η νόθος, 14. 12. Hippocr. 451. 51.
πέως ίλύγις, 12. 9. η πένας, 45. 18. Hippocr.
183. D. τά πένας, 45. 22. Etiain πένας, γάλα η
περώται ή πέλων ή ύψηλουν, Hefych. Vide πένοι,
Schol. in Aristoph. 482. B. & 739. C.
† πονώεις δηρύκειος, 62. 8. πονάεις, Hippocr. 1138.E.
πονοσίτης, 119. 16. Diosc. lib. 2. cap. 81.
πος, περιότη, Hefych. como sensu accipi notat Foessius
apud Aetreamum πός δραμόν, 10. 20. [& 25. 7.] &
Hippocratrem, πός λιάνη, 969. G. ubi Galen. έντως
ένιακήεις ενάθρωψ περιήτη, όταν ή σφοδιέρται.
ποσυλλαίστης, 42. 10. ποσυλλάϊς, Lucian. 346.C.
* ποσεκάωβα έκασα, 9. 34. Legitur scpius cum o ;
ποσεκάωσα έκασα, Diosc. lib. 1. cap. 81. ποσεκάωσα
νεγκάωβα, H. Steph. ex Plat. Tim. & ποσεκάους, ex
Galen. ποσεκόωσι, πανπωρόωσι, Hefych. πο-
σεκάωσα, Hippocr. 1221. Η. & συσεκάωσι, Id.
769. Α. ποσεκάωσα, Aristot. Probl. lib. 2. §. 55.
ποσεφλογής κοιλίες, 66. 32. [& κοιλίες ποσεφλογίτους,
Hippocr. 609. 52.] ποσεφλογής διψών, 59. 14.
ποσεφλογής ψεύδοι, Hippocr. 401. 2. ποσεφλο-
γής κάωμα, Xenoph. 564. Α. ποσεφλογή εύλης,
Sapphist. xviii. 3. Quidam σεφλογίτης?
* ποσεφλόγη λαλέων, 46. 18. qui balnea calefacit.
ποσελώ τα σθένεσσιν, 84. 30.
ποσεράμησι, 96. 10. Aristot. Probl. lib. 1. Sect. 56.
ποσερέδη, 76. 11. Homer. Il. μ. 43.
ποσέρι, Hippocr. 230. 50. Paul. Aegin. lib. 3. cap. 78.
τής άνθρώπου ή τ^e πόνου άγνω, 111. 13. ποσερέδωσι,
παχυνόημα ή παγωμίαι, Erotian.
* ποσερέδια λάιδι, 61. 27.
F.
* έχνη τ^e σύντριαν, 88. 33. τ^e έέλωνα έχνήων, 140. 18.
ή έχνη, Hippocr. 235. 42. [ubi exemplar.
MSS. έχνη] & Id. 236. 4. έχνη, άκυμή, βάθ, έρ-
μή ή διά νήπιος έχνη ζευκαυσι, Άττικώς έχνη, Hefych.
ஏன்று, ஏருμενον, ஏρούμαι, Galen. Expos. Voc.Hipp.
ἐχαΐνει ανήμων, 42. 23. έχνήων, λεπτίς, ίχνος, δελφινης,
απάλας, δελφιάνουσ, Hefych. έχνήσεις ποσις, He-
fiod.Theog. v. 195.
* έχνούσις πόνος, 33. 32. remittis laborem? * έχνούσης
& θεολόγησις, CORINTIUS Demofst. 16. Α. έχνούσης
ακούσις

ῥαυμίαις, junxit Hecrat. 198. A. Sed ῥαυμίαι non tamen idem significat apud Arctæum; τῇ ῥαυμίᾳ ὁ φόνος, 133. 28. *dultum natura*. ῥαυμίης, Hippocr. 1108. C. *tranquillitas*.
ῥέικον, 37. 13. ῥέικον ἀνδρῶν, τῇ παρῳίᾳ, Suid. ῥέικον ἀνδρῶν, i. e. ὁρμητικόν, ex Synefio affert H. Steph.
ῥέμβος καὶ περιελά, 65. 32. *vagatio*. In Lexico ex Marco Aurelio ὁ ψυχρὸς ῥέμβος. ῥέμβος, ῥεῖβλος, Erotian. τῇ ῥέμβῃ, Hippocr. 1215. E. ῥέμβιον, πάλιν, Galen, Exp. Voc. Hipp.
ῥεμβώδεις ὕψεις, 29. 17. ῥεμβώδεις ποταμοί, 17. 13. ῥεμβώδεια, 54. 3.
ῥέπει ἐς κείνου, 16. 24. ῥέπει ὁ γυνὴν ἐς ἀναισθητοῦν καὶ μαρτυροῖ, 36. 14. ῥέπει ὁ φόνος ἐς ἀναισθητὴν ἰδίᾳ, 37. 14.
ῥεπι ἐλίσκει ῥέπει, 50. 27.
ῥέω. τρεῖς εἰς πόντος, 43. 29. ἵββον πόντος, 43. 22. ἵββον αἵμα, Hippocr. 1155. C. Xenoph. 577. A.
ῥέωκα ῥεῖναι, 43. 24. ῥέωματα, 66. 2. ῥέων ὁ γυνήδεα, 72. 9. ῥέων, 106. 10. ῥεῖ δὲ πάλαι, 134. 10. ῥεῖ δὲ πάλαι, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥέειν παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός, 14. 12. ῥεῖται, Xenoph. 197. B. ῥεῖται, ῥεῖται, ῥεῖται, βίαναι, 72. 9. ῥεῖται, 106. 10. ῥεῖται, 62. 28. quæ vox legitur in Galen. Sed H. Steph. & Foesi. mallet ῥεῖς quam ῥεῖς scribere. ῥεῖς, βίαναι; 71. 27, Hippocr. 423. 31. Homer. 1λ. φ. 16.
ῥεῖται παθόν, 46. 16. ἀλῶναι, 47. 15. ῥεῖται παθόν, καὶ ῥεῖται ἀπαλλαγμένον, 50. 24. ῥεῖται παθόν, Homer. 1λ. σ. 258. *facillius debellatur*.
ῥεῖται ῥεῖται, 14. 9. *convalescunt citius*. ῥεῖται, [pro ῥεῖται] δὲ ὁ ἀναισθητικός

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

σφίζω, Sirac. x. 26. σφρίζῃ, σφρίβη λίγην· καὶ
σφρίβησι· λίγην, Helych. σφρίβη. Sic ἢ ἀπὸ τοῦ
σφρίβω, § 2. 34. αὐτοὶ δὲ ὄρεται ἰσοφρίβησι, Herod-
dian. 162. 42.
σφάλλω § τὸ τρώειν, 39. 14. σφάτ' accidit.
σφάτω. σφάτω [lonice pro] ἔσθω, 46. 27.
σφαρῆς καὶ τρυφῶν ἢ αἰσίων, 4. 3.
σφαρμάδης, 30. 8. Et cum Gen^o. σφαρμάδες ἢ
χελιδνί, 96. 16.
σφραβδῶ, 10. Arat. v. 380. Isocrat. 214. E.
* σφάβδω, gustatim, 14. 26. * σφάβδω, diffillatio-
nis, 68. 13.
σφάβω, σφαβῖσι, Homer. Il. e. 410. Schol. ἐργαζομένη
τεκτονίῃ· ἢ καὶ καθιστάτω λειψίῃ. ἴς τὸ αὐτὸ
σφαβῶν σφάβω, 73. 20.
σφραγιστὴρ ἰατρίῃσι κατα, 28. 1.
σφρίμωσι ἀπὸ λαῶν, 71. 5. H. Steph. citat σφρίμωσι φρί-
σιν ex Basil. in Genes. i. σφρίμωσι κρήν, Schol. Ge-
nes. xii. 2. in Var. Lect.
σφρίψι σφίμω, 7. 34. σφρίψι τὸ ῥυτίδω, Herodian. 139. 8.
σφίμω, τισιν αὖτε αἰσφίσι. τὰ οὗ τὸ σφίμω σφίμω ἀπὸ τοῦ
σφίμω, 118. 22. eadem metaphorā Helychius vocat
σφίμω, τὸ οὗ θαλάσσιον σφραγιστὴν.
σφρίβω δυνάμει ἴς ζῶντω, 17. 18. ἢ [σφρίβω] σφραγί-
στω, 74. 29. οὗ τὸ σφρίβω τὸ καὶ ἰσοφρίβω, 2. 15.
σφρίβω [σφρίβω] ἴς ἢ καρίων σφρίβω, Thucyd. 130. B.
ἐπὶ τῇσδε σφρίβω ἢ σφρίβω, Hippocr. 1250. D.
σφρίψι σφρίβω, 42. 19. σφρίψι σφρίβω, Homer. Il. 6.
351. Schol. σφρίβω, λαμπερά. σφρίψι σφρίβω,
Diof. lib. 5. cap. 99.
* σφρίβω, 8. 4.
σφρίβω μίξω, 21. 4. γὰρ τὸ μίξω σφρίβω, 21. 3. σφρί-
βω αὐτοὶ ἴξω αὐτοὶ ἢ γὰρ τὸ γὰρ τὸ γὰρ, Hippocr. 1254. F.
σφρίβω ἢ ἴξω ἢ γὰρ τὸ γὰρ, Anstoph. 792. E.
ἢ σφρίβω γὰρ τὸ γὰρ τὸ γὰρ τὸ γὰρ τὸ γὰρ, 34. 30.
σφρίβω τὸ σφρίβω, Hippocr. 826. B. Et per u. a. p.
pud Homer. σφρίβω, Il. 557. Hesiod. Ἐργ. v. 526.
Oppian. Cynege. lib. 3. v. 426.
σφρίβω τὸ σφρίβω, 135. 14. σφρίβω, ex Epigr.
alfert H. Steph. pro σφρίβω.
σφρίβω, 17. 9. σφρίβω ἰσφρίβω, Hippocr. 307. 20.
σφρίβω [αὐτὸ σφρίβω] σφρίβω, Xenoph. 47.
A. σφρίβω, σφρίβω, Suid. σφρίβω, ἴξω, αὐτοὶ,
ἰσφρίβω, σφρίβω, Helych.
σφρίβω σφρίβω, 82. 23. ἴς τὸ ἢ σφρίβω αὐτοὶ σφρίβω,
92. 35.
σφρίβω, 9. 12. σφρίβω, Diof. lib. r. cap. 163.
σφρίβω, 15. 20. Diof. lib. 1. cap. 74. Galen. l. 2.
σφρίβω. & lib. 3. σφρίβω.
σφρίβω, 99. 24. σφρίβω, Diof. lib. r. cap. 5.
σφρίβω, 6. pro quā ξω frequentissime; ξω σφρίβω
ἴξω σφρίβω, 5. 15. ξω τὸ ξω, 6. 1.
ἢ σφρίβω [σφρίβω] 94. 15.
* σφρίβω σφρίβω, 37. 36. γὰρ σφρίβω, Aristoph. 315.
E. Schol. σφρίβω γὰρ γὰρ τὸ σφρίβω, 315.
* σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 125. 26.
σφρίβω σφρίβω, 82. 3. Sic σφρίβω σφρίβω τὸ σφρίβω
σφρίβω τὸ σφρίβω ἢ σφρίβω, Xenoph. 737. D.
σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 5. 23. σφρίβω σφρίβω, H. Steph.
ex Aristot. Probl.
σφρίβω, 24. 16. [Lege Comment. de Aret. Dial.
in Metaphys. Verb.] σφρίβω σφρίβω σφρίβω,
63. 4. σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω, H. Steph. ex
Aristot.
σφρίβω [corroborat] σφρίβω τὸ σφρίβω, 36. 18.
ἢ σφρίβω. σφρίβω σφρίβω, 24. 32.
* σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 129. 4.
ἢ σφρίβω, 88. 26.
* σφρίβω, 86. 36.
σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 101. 17. recolligere hominem,
l. e. [pratum] sine dare ad vires colligendas. Eo fen-
su ἀλλοτρίω σφρίβω σφρίβω σφρίβω, apud Philon. de Vit.
Mol. lib. 1. σφρίβω [collectum sit] σφρίβω, 17. 19.
σφρίβω σφρίβω, 74. 2. σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 28. 15. σφρίβω
σφρίβω σφρίβω, Xenoph. 805. E.
σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω, 92. 1.
σφρίβω σφρίβω hominum convectus, Thucyd. 43. A. σφρίβω
σφρίβω, 27. 17.
σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω σφρίβω
σφρίβω, 36. 31. jungatur. σφρίβω [σφρίβω
σφρίβω] σφρίβω, 37. transfigere cum. — Eo fen-
su hoc legitur apud Thucyd. 101. C. σφρίβω
σφρίβω σφρίβω σφρίβω. Et 76. A. ubi Schol. σφρίβω
σφρίβω. ἴς σφρίβω σφρίβω τὸ σφρίβω, 134. 11. σφρίβω.

σοφία, Sophoc. Ajac. v. 1301. Schol. σοφιστή-
 ρησις σοφιστικῆς [sophisticum] κτ. Φύων, 43. 33.
 ubi σοφιστικῆς pro σοφιστικῆς; uti βούλα, Ho-
 mer. Od. v. 14.
 σοφιστῶδες τῆς, 118.3. *suscipiente hinc, autē, συμ-
 βαλλήμεν*, Xenoph. 504. E. σοφιστῶδες, Herodot.
 150. 26. *σοφιστῶδες ἔστιν*, 75. 11. Hippocr. 838. D.
ψυχισμῶν. * *σοφιστῶδες*, 128.14. eodem sensu, quo
 πρὸς ἐλλογισμῶν.
 σοφιστὴς μέγας, Σωκράτης [τὸ καλὸν] 34. 15. σοφιστῶν,
 149. 8. σοφιστῶν, Lucian. 192. B.
 σοφιστῶν καὶ ἀλλοῦ κλίσης καὶ πλῆθος, 82. 21. *σοφ-
 μιστὴν ἰσὺ ἐ δὲ καὶ καὶ ἐ σοφῶν*, 147. 20. *σοφιστῶν
 ἐ δὲ καὶ*, 19. 23. *πρὸς τὸ σοφιστικῶδες [ante con-
 piametis] sanguinis] pugnissimum* 83. 28.
 σοφιστῶν τὸν τὸ αἶμα, 17. 16. πᾶσι καὶ ἰσὺ σοφισ-
 μιστῶν, 2. 10.
 * *σοφιστῶδες [conformatio, similitudo morbi] ἐ αὐτῶν,
 22. 22. τῶν σοφιστῶν ἰσὺν*, 28. 25. τῶν σοφ-
 ιστῶν ἀχρήστῶν, 30. 1. *Adjektivum σοφιστῶδες, ig-
 nitur in Epist. ad Rom. viii. 19. & Philip. iii. 21.*
σοφιστῶδες τὴν τὴν ἐ ὅλως, 36. 13. *σοφιστῶ-
 μαζίν*, Lucian. 709. D.
 σοφίαι, *σοφιστῶν διαδόν*, 144. 5. τὰ σοφίαι, 17. 20.
 τὰ σοφίαι μὲν αἱ, 108. 13.
 σοφιστῶν. καὶ ἄλλοις σοφιστῶν, 27. 8.
 σοφιστῶν πᾶσι καὶ πᾶσι, 27. 10. *σοφιστῶν*, 1 Pet.
 iii. 8.
 σοφιστῶν, 8. 20. *σοφιστῶν*, 26. 11.
 σοφιστικὸν κισθῶν, 134. 18. *σοφιστικῶν τῶν κα-
 θ' ἑαυτοῦ*, lege Hebr. iv. 15. & x. 24.
 † *σοφιστικῶν τὸ λαγύριον πρὸς*, 94. 23.
 σοφιστικῶν. *ὡς σοφιστῶν ἐς τὸ μακρὸν σοφιστικῶν*, 115. 23.
 σοφιστικῶν τὸν σοφιστῶν [τῶν] 149. 10.
 σοφιστῶν καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι σοφιστῶν, 10. 8. *σοφιστῶν
 αὐτῶν σοφῶν*, Anthol. lib. 2. cap. 32. Epig. 19.
 σοφιστῶν ἀπᾶσι καὶ σοφιστῶν, 145. 17. *σοφιστῶν
 conseruimus*, Herodian. 153. 48.
 σοφιστῶν [conferre, addidere] πᾶσι φάρμακα, 149.
 10. *σοφιστῶν μεγάλη τὴν ἰσὺν*, 6. 5.
 σοφιστῶν φερσίσι καὶ ἄλλοις, 83. 36. *σοφιστῶν*, He-
 rodot. 304. 10. *σοφιστῶν*, 133. 16. *σοφιστῶν ἔστιν*,
 33. 14. Xenoph. 49. A. *σοφιστῶν σοφῶν*, 106. 20.
 σοφιστῶν [i. e. σοφιστῶν, confortans] ἰσὺν,
 71. 22. Si pro adjective iumatur, vox mihi
 videtur penacendae, *σοφιστῶν*: potest etiam acui &
 accipi pro substantivo; nam *σοφιστῶν* significat *con-
 gerierit*; & τὸ βέλους σοφιστῶν, Polemon. 4. 12. [E-
 dit H. Steph. 1567.] uti Henr. Stephanus in suis ad
 locum locum notis observat.
 * *σοφιστῶν καὶ πᾶσι*, 120. 33.
σοφιστῶν, simul agit; σοφιστῶν καὶ βούλα, Ho-
 mer. Il. α. 537. Sed hic χαλεπὸν ἐγγὺς σοφιστῶν
 ἔστιν, 35. 12. *βίβλιν, quae etiam iam vocatur*,
σοφιστῶν [coalefcent] τῶν, 16. 27. at *σοφιστῶν co-
 alefcent facie*, H. Steph. ex Plat. *σοφιστῶν*, Hip-
 pocr. 1257. A. C.
 σοφιστῶν [μεγας] 39. 25.
 σοφιστῶν, 16. 29. *ἐς σοφιστῶν τὸ ἰσὺν καὶ πᾶσι καὶ
 πᾶσι*, 16. 28. *ὅλε καὶ σοφιστῶν*, 41. 16. *πρὸς τὸν
 σοφιστῶν ἐ πᾶσι καὶ πᾶσι*, 43. 17. *σοφιστῶν καὶ τὸ κατὰ
 γινῶν*, Hippocr. 800. A.
 σοφιστῶν γὰρ αὐτῶν, 10. 36.
 σοφιστῶν καὶ τὸ πᾶσι καὶ τὸ πᾶσι, 83. 7.
 σοφιστῶν [collektivum] σοφῶν, 89. 13.
 σοφιστῶν, conscientia seu sensus alienius morbi,
 Galen. lib. 13. Therap. in init. *σοφιστῶν καὶ πᾶσι καὶ
 πᾶσι*, Diof. Ther. cap. 5. *ἐ σοφιστῶν καὶ πᾶσι καὶ
 πᾶσι*, 15. 26. *καὶ ἐ πᾶσι καὶ πᾶσι*, 15. 26. *καὶ ἐ πᾶσι καὶ
 πᾶσι*, 59. 26. Vide Cuii Problem. 23. & 65.
 σοφιστῶν τὸ πᾶσι καὶ πᾶσι, 44. 24. *Quae autem sint
 σοφιστῶν & σοφῶν*, lege Sext. Pyrrh. lib. 3. cap. 2.
 σοφιστῶν, 40. 9. *σοφιστῶν*, Thucyd. 245. A.
 σοφιστῶν, 143. 15. *secum abducat*. *σοφιστῶν*,
 Rom. xii. 16.
 σοφιστῶν, Alex. Aphrod. Probl. lib. 2. probl. 35.
 σοφιστῶν πᾶσι τὸ ἰσὺν καὶ πᾶσι, 138. 14.
 * *σοφιστῶν*, 59. 30. *σοφιστῶν*, Eunap. [Edit.
 Chr. Plantin.] 97. 6.
 σοφιστῶν, 94. 15. *λέγοντι* — *σοφιστῶν*,
 37. 8. *ἐ πᾶσι*, 148. 11. *ἐ πᾶσι*, Xenoph. 237. C.
 σοφιστῶν σοφῶν σοφιστῶν, Hippocr. 1246. A.
 * *σοφιστῶν* τὸ πᾶσι, 133. 31.
 σοφιστῶν [adversus] τὸ σοφιστῶν, 65. 19. *σοφιστῶν
 adversus*.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἁλίσαντι. ὅ ἐστιν τῇ κέρει, 36. 28. Vide Verf.
 συναβρύνοντι δὲ γυγκυρεῖν, 42. 34. συναβρύνοντι ὅ μω-
 λυν, Galen.
 συναβρύνει 5 ἔξ ἐ ἰατρῆς, 70. 19. συναβρύνει, σω-
 αρμύει, Erotian.
 † συναβρύνει, 40. 3.
 συναβρύνει ὁ μολύν, H. Steph. ex Chrysof. συνα-
 βρύνει, Symmach. in Psalm. cxlii. 3. ἀχρὰ τ' ἀπώ-
 ρει συναβρύνει δ' ὑπάρχει, 10. 14.
 συνδιδάσκοντι, 27. 18. συνδιδάσκοντες ἕκαστοι ἐπὶ συμπαρίᾳ
 Λυρίας, Athen. 365. B.
 συνδιδάσκοντες [ἐπὶ τῷ] παύει, 34. 10. μετ' ἐξέτερου —
 — ἐπὶ τῷ [συνδιδάσκοντι] τῇ κέρει, 127. 11.
 συνδιδάσκει τὸ καλὸν ἐκ τῶ παύει, 4. 15. communicat
 moribus. ταῖς δὲ καὶ παύει καὶ τὰ διὰ τὴν συνδιδάσκει, 4.
 28. remittuntur. sic ὡς ἀπὸ τῆς συνδιδάσκει, 49. 1. συν-
 διδάσκει δὲ συνδιδάσκει, opponuntur apud Hippocr.
 748. D. Sic συνδιδάσκει, Aristot. Probl. lib. 4. cap. 4.
 probl. 2.
 συνδιδάσκει ἐκ πείρας, 7. 8. communicatio. συνδιδά-
 σκει, 109. 9. effusio.
 συνδιδάσκοντι κατὰ τὴν πύριν, 7. 5.
 συνδιδάσκει ἰδίᾳ τῆς, 104. 17. συνδιδάσκει, definitur à
 Galen. lib. de Plac. τὸ ὅ συμπαρίᾳ ἀβρύνει.
 συνδιδάσκει ἐπὶ τῷ παύει, 40. 28. συνδιδάσκει, Theophr.
 de Caus. Plant. lib. 3. cap. 19.
 * συνδιδάσκει, 73. 19.
 συνδιδάσκει τῇ πύριν, 72. 2.
 * συνδιδάσκει τῇ γυγκυρεῖ πολλὰς ὁ ἰδ., 80. 1. συν-
 διδάσκει τῷ παύει, Enanap. Edit. [Chr. Plantin.] 48. 11.
 συνδιδάσκει τῇ πύριν, 135. 16. συνδιδάσκει, Aristot. de
 part. Animal. [edit. Sylburg.] 97. 1.
 † συνδιδάσκει τὰς ἐπὶ τῷ παύει, 22. 20.
 συνδιδάσκει τὸ καλὸν τ' ἀχρὲς, 34. 11. συνδιδάσκει, ex
 Xenophor. affert Constantinus.
 * συνδιδάσκει ἐκ τῶ πείρας, 93. 11. συνδιδάσκει τὸ
 ἀχρὲς, 103. 6. καὶ συνδιδάσκει, 103. 8.
 συνδιδάσκει [vide prius in ἐπὶ τῷ]. συνδιδάσκει κατὰ
 5. 26.
 * συνδιδάσκει ἀβρύνει, 129. 28.
 συνδιδάσκει τὰς αὐτὰς 28, 125. 25. conferre. συν-
 διδάσκει τὸν κατὰ τῷ παύει, Bud. Comment. p. 329.
 ex Demofth. ad Apatur.
 συνδιδάσκει τὰς αὐτὰς, 48. 10. συνδιδάσκει, H.
 Steph. ex Platone.
 συνδιδάσκει τὸν κατὰ τῷ παύει, 129. 30. γυγκυρεῖ συν-
 διδάσκει τῷ παύει, 43. 5. i. c. συνδιδάσκει τῷ παύει.
 συνδιδάσκει [κατὰ] μετακρίσει, 53. 10. τὰ συνδιδάσκει φάρμα-
 κα, 101. 30.
 συνδιδάσκει αὐτὰ τὸ παύει, 101. 12. συνδιδάσκει τῷ παύει,
 Herodian. 92. 10. συνδιδάσκει, ἐπὶ τῷ παύει, Erotian.
 συνδιδάσκει [confidit, αὐτῶν] 63. 18. συνδιδάσκει, Aristot.
 Problem. lib. 2. probl. 20. ἐκ συνδιδάσκει [αὐτῶν] Id.
 lib. 21. probl. 9.
 συνδιδάσκει [confisarius cum] τῇ ἰατρῇ ὁ ὁ παύει, 23.
 13. συνδιδάσκει τῇ Καλίσκῃ, H. Steph. ex Pla-
 tarch. ὡς συνδιδάσκει [confisarius] αὐτῶν ἰδ., 60. 32.
 ὡς ὁ μόνος συνδιδάσκει [confisarius] τῇ μόνῃ, 56. 30.
 ὡς αὐτῶν ἰατρῶν, 56. 25. flatus, confisarius. ἐκ τῶν
 τῶν συνδιδάσκει, 58. 32. αὐτῶν τῇ συνδιδάσκει ὁ αὐτῶν,
 18. 26. ὡς ὁ μόνος τῇ ὡς αὐτῶν, 138. 32. mel huius
 fuerit confisarius, i. c. confisarius fecit.
 συνδιδάσκει χαλκῶν, 61. 9. vergere in anteriorem par-
 tem.
 συνδιδάσκει ἰδίᾳ, 4. 16. συνδιδάσκει μόνος καὶ βροχίαν,
 21. 7. μελάν, 30. 10. συνδιδάσκει χαλκῶν, Diosc.
 Alexiph. cap. 14. συνδιδάσκει ἀχρὲς, Sapient. xv. 15.
 συνδιδάσκει αὐτῶν τὸ συνδιδάσκει ἐπὶ, H. Steph. ex Theophr.
 lib. 1. 2. de Caus. τὸ συνδιδάσκει, 83. 1.
 † συνδιδάσκει τῇ ἰατρῇ, 88. 133. 28. τὸ ἀβρύνει
 καὶ συνδιδάσκει, 23. 26. συνδιδάσκει, συνδιδάσκει,
 Helych.
 συνδιδάσκει. τὸ ὡς συνδιδάσκει ἰατρῇ ἀχρὲς, 77. 19.
 συνδιδάσκει ἐκ ἀβρύνει τῇ συνδιδάσκει, 17. 7. συνδιδά-
 σκει, ex Phaler. citant Lexicographi.
 συνδιδάσκει τὰ γυγκυρεῖ, 132. 29. corporis contentione
 facilius. συνδιδάσκει κατὰ, 10. 24. increfcentiam.
 συνδιδάσκει ἀχρὲς, 42. 24.
 συνδιδάσκει ἀβρύνει, 116. 24.
 συνδιδάσκει βροχί, 17. 31. συνδιδάσκει, ἀβρύνει, ἰατρῇ,
 συνδιδάσκει, Helych. συνδιδάσκει ἀβρύνει, Herodian. 49. 39.
 συνδιδάσκει ἰατρῇ, 9. 27.
 συνδιδάσκει ἀβρύνει, 91. 26. Hippocr. 37. 3. συνδιδάσκει

ἄλ, Erotian. συντεκμηρίων, συνδάλων, καὶ συνα-
 γμασίων. Ἐνδομήν. ὁ παῖς βίαι αὐτῶ συντεκ-
 μηρίων, &c. Suid.
 συνδάλω. ὁ ἀδικεῖ, εἰ καὶ κακῶς, συνδολήτης δ'
 ἄν, 5. 32. Interpreter, peremptorie, manente.
 συνδάλω ὁ ἀδικεῖ, 50. 11. συνδάλω, 42. 16.
 συνδάλω περὶ τοῦ, 42. 17.
 συνδάλω, 54. 21. ἐς σωτήρη ὑποσφισίον, 26. 30.
 συνδάλω, 49. 20. συνδάλω, 53. 27.
 συνδάλω, 49. 20. feniu passivo: sed activo συ-
 ντακτικῶς πορεύει; de qua febrī consule medicos.
 * συνδάλω ἐπὶ (σύν) τὰ εἰκόνα ἐκείρη ἐλάκη, 136. 5.
 συνδάλω, συμπερὶνται, λυσιδάλω εκρονί Galenū,
 Lexicographis tellibus. συνδάλω τῇ πιδόρῳ
 23. 25. ἀδανὶ ἀμφοῖς ἐς τὸ κακὸν ζωστήριον, 56.
 συνδάλω ἀδανὶ ἀμφοῖς ἐπὶ τῷ ποτῇ, 60. 6.
 * συνδάλω ὁ ὑπέρω, 73. 3. συνδάλω τῇ μερῇ ἐς
 τὴν γαστρονομίαν, Hippocr. 637. 40.
 * συνδάλω ὁ γινώσκω, 35. 9. [& mox lib. 21. ὁ
 γινώσκω κρίνει, ἐς ἐργά, ἐς θυμολογίαν] ζωστήριον ὁ
 σκάνει ἐς τὸ ποτῇ ὁ ἐξί, 36. 15. αἱ πιδόρῳ ζω-
 στήριον, 137. 9.
 συνδάλω, calūs. ἐν συνδάλω ἄλλω, 37. 1. & 12.
 38. Sic ζωστήριον, apud Thucyd. 448. D. Schol.
 cyp. σὺνδασιν.
 συνδάλω ὑπέρω, 127. 27. ἐκὼν περὶ ἐκὼν, 102.
 22. σφαιροὶ (λόγος) τῆς ἐξί, Aristot. Ethic.
 Nicom. lib. 10. cap. 1. Herodot. 203. 5.
 σφαιρὰ τῶν φερῶν, afferunt, Lexic. ex Aristoph.
 σφαιρὰ, σφαιρα, Hefych.
 σφαιρῶν. μιστὲς ἐξί, 140. 14.
 σφαιρῶν, 141. 1. σφαιρῶν ὑπέρω, ex Nazianz.
 citant Lexicog. & σφαιρῶν ὑπέρω, ex Thucyd.
 ἐξί, 140. 5. σφαιρῶν ἀμφοῖς ὑπέρω, Theophr.
 lib. 7. cap. 14.
 σφαιρῶν, 77. 3. de elephantis proboscide.
 σφαιρῶν, 78. 26. σφαιρῶν ἀμφοῖς, Hippocr. 1229. D.
 σφαιρῶν, σφαιρῶν, σφαιρῶν, Hefych. σφαιρῶν
 βακχίον, ἐν τῷ ποτῇ, ἐν ἐξί, ἐν τῷ ποτῇ. Erotian.
 σφαιρῶν, σφαιρῶν, Aristoph. 77. C. in quo loco
 certè significat σφαιρῶν.
 σφαιρῶν, καὶ, μετὰ τὴν ἐξί, 132. 31. σφαιρῶν, quā
 ludunt. σφαιρῶν τῶν ἀλφειῶν τῶν ποτῶν, 150. 8.
 σφαιρῶν, medicinales.
 σφαιρῶν, ὡς τὸ σφαιρῶν ἐπὶ τῇ γινώσκῃ ἐξί, 5. 32.
 σφαιρῶν, 94. 21. σφαιρῶν, Hippocr. 759. F.
 Aristot. Hist. Animal. lib. 3. cap. 13. Herodot.
 146. 7.
 σφαιρῶν ὁ ποτῇ ὑπέρω, 49. 14. σφαιρῶν ὁ ποτῇ,
 Sophoc. Ajs. v. 166. Schol. ἀμφοῖς σφαιρῶν, σφαι-
 ρῶν & ἀμφοῖς ὁ ποτῇ ὑπέρω, Philipp. iv. obicitur
 F. Stephanus.
 σφαιρῶν, 5. cuneo. σφαιρῶν, Hippocr. 775. D.
 cuneo ἀμφοῖς. ἐμφοῖς σφαιρῶν, 60. 27. de diffi-
 cili & molesto calculorum transitu.
 * σφαιρῶν ὁ ποτῇ, 144. 19. σφαιρῶν calculorum.
 σφαιρῶν ὁ ποτῇ ὑπέρω, 97. 24. σφαιρῶν σφαιρῶν,
 Hippocr. 1185. G. ἐν τῇ γινώσκῃ ὑπέρω, Aristot.
 Hist. Animal. lib. 8. cap. 21. σφαιρῶν, 103.
 15. σφαιρῶν, 112. 8.
 σφαιρῶν, 44. 17. ubi σφαιρῶν & σφαιρῶν ὁ ποτῇ
 opponuntur. σφαιρῶν, ex Plut. Camill. citat Bud.
 Comm. p. 885. σφαιρῶν, σφαιρῶν, Hefych.
 σφαιρῶν ποτῇ, 73. 33. ubi σφαιρῶν ὁ ποτῇ ὁ ποτῇ
 αἰτίαι, & μετὰ τὴν σφαιρῶν ὁ ποτῇ ὁ ποτῇ. σφαιρῶν
 ὁ ποτῇ, 66. 13. σφαιρῶν subito factus, extem-
 porante. σφαιρῶν ποτῇ, σφαιρῶν rude, Constantin.
 ex Epag. σφαιρῶν [subaud. τοῖς] Homer. Od. i. 177.
 σφαιρῶν, Herodot. 158. 27.
 * σφαιρῶν ἐπὶ σφαιρῶν αἰτίαι ἀλφειῶν σφαιρῶν, 32. 20.
 σφαιρῶν, verbum infinitum; unde ἐξί, aorist. i. verbi
 ἐξί. ἐν ἐξί τῇ ἐξί, 33. 21. σφαιρῶν, Homer.
 lib. i. v. 520. Herodot. 300. 38. σφαιρῶν, Xeno-
 ph. 612. A. σφαιρῶν ὁ ποτῇ, 21. 11.
 σφαιρῶν ὁ ποτῇ σφαιρῶν, 62. 26. σφαιρῶν σφαιρῶν,
 Hippocr. 1159. F. σφαιρῶν, σφαιρῶν, Hefych. σφαιρῶν,
 etiam est καὶ σφαιρῶν. σφαιρῶν σφαιρῶν, Hip-
 pocr. 784. G. σφαιρῶν ὁ ποτῇ σφαιρῶν, 115. 19. ὁ
 σφαιρῶν ἐν τῇ καλῇ, 116. 12. σφαιρῶν σφαιρῶν,
 Homer. lib. i. v. 520. σφαιρῶν, Od. i. 323.
 σφαιρῶν, 41. 20. σφαιρῶν. Crassus autem, σφαιρῶν. ὁ ποτῇ,
 Hippocr. 763. D. canalis; instrumentum chi-
 rurgicum; vide Galen. lib. 2. de fract. Eli etiam
 plicis

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

pselli testacei generis; de quo Aristot. Histor. Anim. lib. 4. cap. 4. & Athen. 85. D. 86. E. ex Epicharm. & Sophron. & aliis.

сѣмѣ)а маѣ, 11. 20. *serena rara*.

σώματι, 45. 14. *solidis corporis partibus*. σώματα
μαλακά, 129. 5. *carnes*. σώμα εἶναι, 7. 34. *carnu-
cula*. σώματα ἔμπροσ, 140. 22. *paries suppurate*.

T.

τακιστοὶ δὲ χρυδαῖσι ἀκρότατοι, 101. 22. *eliquati*. τακιστοί, τακῖς, Hesych. τακιστῶς ζαρκίς, Galen. lib. 1. ad Glauc. & Plut. Sym. 2. Probi. 9.

ταμιεύς λαγυῖ; ἢ ἐνδύς, ἢ ἐξέρχ. 109. 35. ἢ ταμιεύ, ibid. 37. ταμιεύς, ἢ πύλιν, Helych. [scribi ὡς] ἢ ἀπὸ ταμιεύ, notat H. Steph.] ἐσθλύνει. τίς ταμιεύς, Theocr. Idyll. 7. v. 16. Schol. περιφράζει πύλιν. ταμιεύς ὃ ἢ πύλιν ἐρεῖ; ὡς τὸ βαρύνει, ἢ ἐκ ποταμοῦ τὸ γάλα ἐκείνῳ ἀντὶ τοῦ περιφράζει, ἢ ὡς τὸ ταμιεύον ἐκείνῳ ἄλλο ἢ ἄλλο. ταμιεύς [sic reponit Foest. pro τὸ μιν] ἵππιν, Hippocr. 667. 36. Hanc vocem habent Galenus in expof. Voc. Hippocr. & Erotian. à quo citatur Νικάνορος ὁ Θεραπευτικὸς, feil. v. 577. ταμιεύει ταμιεύς λαγυῖ, ἢ πύλιν, ἢ ἐνδύς. In quem locum lege Schol. à quo citatur Theophrastus. Nota obiter hanc vocem diverfo in diverfis authorum editionibus accentu affici, ταμιεύς & ταμιεύας; imò diverfe scribi, ταμιεύς & ταμιεύης, uti in Edition. Aret. Turneb. ac Henfich.

τάραχον· καλῶς πολλοὶ ἐνδεδιδόναι, 47. 2. [Vide prius
in οὐκίσταται.] ὁ δὲ τὴν αἰσὶν τάραχον διακατάστα-
σιν, 135. 18. τάραχον· σικ ἰλλῶν, A.C. xii. 18. &
xix. 23. τάραχον· ἦ αἰτίαν, 4. 3.
τάραχον· οὐκίαν, 25. 18. Hippocr. 141. H. σφοδρῶς,
26. 10.

τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, 89. 35. τὰς
 τῶν καὶ ἐν τῇ πόλει, Lexicographi afferunt ex Dioſc.
 τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ (καὶ ἐν τῇ πόλει) 97. 5. ἔλθω ἔλθω
 τῶν ἐν τῇ πόλει, Hippocr. 908. B. τῶν ἐν τῇ πόλει, Gal-
 len. Exp. Voc. Hippocr.

* τίνξαι με μὲ ἔχη ἐν τῷ αὐχένῳ καὶ τοὺς τένοντας, 84.
25. τίνξαι & ἐξερταί, opponuntur apud Hippocr.
1200. B. τίνξαι, ἀλγέειξαι, Erotian.

τίμαρα, wicz. vīāō. Helych. τὴ τιμαρὰ ἐπὶ πύργῳ
 τ' αὐτοῦ ἐστὶ τῶν ἄρχων ἐγγύφω, Anstot. Rhetor.
 lib. 1. (11. 17. Edit. Sylburg.) τιμαρὰ τὸ θυμὸν εἰ
 μὲν Ὁμηροῦ λίγων, Eustath. in Homer. 655. εἰ
 τιμαρὰ, apud Hippocr. 644. 55. pro signo aut signo
 accipi posse notat Foësius. τιμαρὰ, pro signo apud
 Aretæum, 15. 22. & 61. 27. & 62. 4. τιμαρὰ
 Ὁμηροῦ, 35. 13. i. e. τιμαρὰς]. Sic τιμαρὰ, ἀλλὰ
 τὸν αἰ παύσασθαι, 64. 16.

[illegible]

τίλθ. τῷ τίλθῳ ἀδελφεῖ λόπει κρηπίδα, ὁδ. 17.
 τιλιενδρῶνι λόντονι, 45. 12. ad finem perducti.
 τιλιενδρῶνι, Homer. 12. α. 212. ἐτελίδῳ, 12. α. 218.

τελειωθῆναι πῶθεν ἰκόμεθα, 41. 1. *apparuit afflicti ad finem perducti*; constat hominem magno periculo teneri. τελειωθῆναι τῷ θανάτῳ, 39. 2. *numinis sacris*

τελειωθῇ (ἵνα) ἐκ κορυφῆς ἱαγ, 54. 27. *ad sum-*

παση παινείταιτε περὶ αὐτοῦ. τιλιοφορεῖ, ὡς τιλῶς ἄ-
γχι. τιλιοφόροι, ὁ τιλιοφορῶν καθ' ὅσον τῆς καρπύς,
ἢ ὁ τιλῆος αὐτῆς φέρων, Hesych. ἢ τιλιοφορεῦσι,

Luc. viii. 14.
vinea. cœa amicus is vinea? idēdo, Ec. 12. non ita
incredibile, ut prodigium videatur.

τηρωμα εΨω, 112. 26. τηρωμα, Homer. Od. v. 37.
Schol. εΨω, Anthol. lib. 3. cap. 23. Epig. 8.
τιωαρισκαδικατων [εμμεν] 10. 24. Hippocr. 46. 12.
τιωαρισκαδικατων [εμμεν] 10. 24. Hippocr. 46. 12.

* τριπαρακλινάκλαισις, Confinitus, ex Xenoph.

1150. E. F.

τίτρεται τὸ πνεῦμα, 58. 26. τίτρεται, Homer. 12. 22.
396. Schol. δέικοντε.

τάς προ τῆς. ὑπὲρ τοῦ, 3. 3. ἔξ ἄλλω τοῦ, 64. 19.
ὑπὲρ τοῦ ἄλλω, Homer. Il. v. 263. ἔξ ἄλλω τοῦ, He-
rodot. 10. 21. Sed τὰς προ τῆς nullibi alijs legi

† τιθεῖς [πίσιν] 44. 24. * τιθεμένης, 50. 13. τε

† *Lexicographi* habent *verba*, sed sine autore.

τελεφάνης πορ, 78. 5. τελεφάνης, Homer. Od. v. 83.
Schol. on Διγενήσῃς φανέρηται. τελεφάνης σκαπίας

τι, subiunctum vocabulis ἐκαῖος vel εἷος vacat; ἐκαῖοντι
[ταρναται] σῶλοι, 60. 19. ἐκαῖοντι μέλαις χιπίτοις.

21. 33. ἐκείνῃ πρὸς, 120. 17. οὐκ ἐν τῇ πλῶνι,
135. 31. ἐκείνῃ κατὰ, 135. 34. ἐκείνῃ (Cyp-
dina, 48. 33. Sic ἐκείνῃ τῇ γὰρ, H. Steph. ex
Demosth.

τίθειμι, facio, reddo. τὴν ἰσχυρίαν ἐν τῷ φαρμακίῳ
 ὁμοίως τίθει ἐξυμφορῇ, 148. 26. vide & 134. 6.
 Sic λαῖνα νόμιμα τίθει. Homer. 12. 6. 200.

ὅτι λαὸς γὰρ μὴ ἴδεναι, Homer. *Il.* 6. 319. ὅστις
ἀν δίδαιμεν παλιν ποῖς τιμὴν τῆς, Xenoph. 112.
A. γέλωτά με ἴδω, Herodot. 187. 2. τῆς ἰδίας,
παλαιῆς, Hesych.

† τιλμών [tyllōmōn] ἢ κτησμών, 41. 2. τιλμαῖσι, κτησμαῖσι, Hieroc. 200. A.

τιμωρίαν [auxiliatur] πρὸ ἰδρωτι, 49. 12. ἀμβέλειται τι-
μωρίαντι, Hippocr. 386. 27. ubi Galen. πρὸ τιμω-
ρίαν ἀντὶ τῆς βαθεύης εἶτε ἀμει πάλαι καὶ ἰσχυροῦς

Hippocr. 789. A. τιμωρίντα, βελήονα' ὡς δὲ 'Ευ-
χαρίδης ἐν 'Οἴῳ [aut potius 'Οἰῷ: Lege Euripid.

Fragm. in Edit. Cantabr.] *φρσι.* 'Εγὼ δ' ἀνίσχες
 αὐτῇ ἱερουργήσω, &c. Erotian. [ubi tamen ἱερ-
 γήσω videtur mihi significare *ultus sum.*] ΤΙΜΑ-

Thucyd. 83. A. & τιμαρῶντι, Id. 30. A. ubi Schol. αὐτοῖς δαλαίετι, ἔγνω βαδόντι τιμαρῶντι, καλὰ

ζῶν· τιμαρξίαι τοι, βασιλῆα, *Æmil. Port.* τιμα-
 ρξίῃ· πρὸ Παλοδάμω, *Xenoph. 601. A.* τιμαρξίαι,
 βασιλῆα, *Suid.* Vide prius ὁνομαζομένη & περι-

ritas, calx. τῶν δὲ τιμῶν ἰσότης, 46. 18. τί-
των ἰσοτιμία, 114. 14. τιμῶν, Lucian. 372. C.
Hed. Sept.

Method. Schol. v. 141. ubi Schol. γένεσις. τίτας, ἡ
καία, Erotian. τίτας, ἡ κακωμένη λίβ, ἡ ἀντι-
ε. Θελακῆς ζ, ἡ τίτας. σπάτιον ζ, ὀφθαλμῶς,
Suid.

τῶν ἡμετέρων, ὑπερμαθητικὰς, Hefych. Ἐθιμὴ καὶ φιλομαθία
τίθησι τὴν νοοῦσιν πλέμους, 134. 6. Eodem fere
sensu. τοῖς ἐν σχολῇ μαθηταῖς καὶ ἐν τοῖς ἐν

65. 25. πλέμων Ὀδυσσεύς, Homer. 1A. κ. 498. Schol.
καρτερηκός. πλέμων θυμὸν, 1A. ε. 670. Schol. ἔρως
μὲν, ὑπέρμαχικός, πλέμων, ἰσχυρὸς Suid.

μάζαι τῶνδε τέλειται, 135. 2. Τησίται ἐπὶ θυρυχῆς
 ἢ λαῖον τιθίσου, Eustath. in Hom. 593. 5. τέ-
 λειον, Euripid. Med. v. 115. Anthol. lib. 3. cap. 14.

ἐπίστ. 6.
 τοῖχοι λίθοι, ὀμβροὶ, ἔξω. ἐξιστοῦν * τοιχογραφίη, 82.
 17, 18.

πίτες ὁ σάματις ἀγαθίς, 129. 25. ὡς ὁ ὁ φόντος ὁ
 διτομή, ἐνίτοις ὁ τῶν, λαθῆ, 19. 24. τίς ἀνα-
 κίς μετίζαν, ἀνέχυρις τῶν ἀποκαμίζαν, 45. 28. 20.

τίσι, nervorum nomine comprehenduntur; de

quo plura ex Hippocrate & aliis tradit Foësius.
 νῆσις [nervis] ἐπικατέχει καὶ λαμβάνει, 23. 9. νῆσις
 ἐπικατέχει, 146. 18.

* *ταπεινωσάτωσαν*, 132. 34. Verbum *ταπειν* affertur ex Basil. Epistol. *ταπειν* & (*ταπεινωσάτωσαν ταπειν*). *ταπειν* & *ταπεινωσάτωσαν*, 3. 16. *ταπειν* & *ταπεινωσάτωσαν*.

partim verò. Sic Demosth. 369. 12, 18.

ἐπεὶ [τ' οὐκ ἔστι] ἐν ἀβελόνοι, 18. 27. μείδους [ἀ-
θροποι] εἰς αὐτὰ τρίτα, 112. II. τρίτα) ὁ αὐτοῦ
ἐν κακῷ, 10. 21. ἐν ἐγγύει, 43. 4. ἡ δὲ τῇ ἐν ἀ[π]-
θῆναι τρίτα. 7. 9. ἐν αὐτοῖς ἐν ἀβελόνοι.

Μ μ μ

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ἔλξ' ἰσι τοὺς ἀνὰ τὴν τέρησιν, 10. 30.
 τέρησι ἐκταμένους παθόντων καυχῆσαι, 53. 15. orige.
 Graec. conuervio. τέρησι αἰτίαι, 56. 11. ἢ ἀπὸ αἰτίων
 ἐς ποιεῖν, 53. 26. παθόντων, 53. 15.
 * τέρησι [conuervio, confectio ciborum] ἐκταίνονται,
 54. 10.
 τέρησι πόντος, 49. 26.
 τέρησι κρηπίδων, 74. 31. attritionem. ubi τέρησι-
 videtur mihi ponti pro τέρησι: nam τέρησι, tria se-
 mita, τέρησι idem ac τέρησι, tria, triuina.
 τέρησι ἀνὰ τὴν ἰσχυρ, 33. 23. stridoris. Sed τέρησι
 dicitur de fono vermium in ficu enatis, Theophr.
 Hist. Plant. lib. 4. cap. 16. pīscium. Aristot. Hi-
 stor. Animal. lib. 4. cap. 9. foricium, Plutarch. Mar-
 cell. ἰδιότης, Hippocr. 397. 7.
 τέρησι μὲν μὲν καὶ χυλός, 5. 12. τέρησι μὲν σφύρας,
 111. 32. χυλός, Hippocr. 74. H. τέρησι μὲν κίοντες,
 H. Steph. ex Plat. Symp. 8.
 τέρησι, καὶ παρὶ τῶν, quia in nutrimentum cedit. οὐκ
 ἀλλὰ καὶ τὸ τέρησι, 71. 6.
 * τέρησι, 96. 12. faciem familia.
 τέρησι πόντος, 50. 13. αἶμα, 69. 9. τέρησι [ἐλ-
 κει], 63. 23. τέρησι μὲν τῶν, Hippocr. 207. G.
 τὸ τέρησι, Aristot. Probl. lib. 20. probl. 35.
 τέρησι τὰ τέρησι, 66. 22. τέρησι λίγαν, αἰ τέρησι,
 καὶ τὸ τέρησι, Eustath. in Homer. 229. 24.
 τέρησι τὸ τέρησι αἰτὶ τὸ ἀλλὰ τέρησι ἵππων παλαιότητος, 14.
 75. 10. Homer. Il. α. 311. Ubi Schol. τέρησι,
 παλαιότητος, τέρησι τέρησι, ἀπὸ τὸ τέρησι ἐκ
 τέρησι ἐκταίνονται, Arat. v. 948. Lege Foef. in voce
 τέρησι.
 τέρησι πικρῶν, 94. 28. τέρησι, 90. 33. & 108.
 34. ποῖα τέρησι, Aristoph. 392. B. τέρησι, Hip-
 pocr. 595. 20.
 † τέρησι, 74. 12.
 τέρησι [ἐλκεί] 68. 14. callosa, à τέρησι, callus.
 Unde regulariter derivantur τέρησι & τέρησι.
 τέρησι [τὸ τέρησι] ὅπως αἰδέσθαι πόντος, 78. 4. suc-
 ceditur; famat. τέρησι λίγαν, Matth. xii. 20.
 τέρησι, καὶ τέρησι, φλάντι, Hefych. τέρησι
 φλάντι γυνῆς, 33. 31. τέρησι, Cic. Epist. ad
 Attic. lib. 12. p. 378.
 τέρησι τὸν αἰτὶ τέρησι, &c. 7. 9. ξυῶ τέρησι, 17. 6. ὅτι
 τέρησι, Homer. Il. α. 299. Schol. ὅτι τέρησι ἀλ-
 λου. ὅτι ἄλλας ἀλλου τέρησι, Aristid. tom. 1. 52. C.
 Edit. P. Steph.
 Y.
 ὕγιος ἐ καλίστης, 132. 36.
 ὕγιος [μετρίως] 91. 27. ὕγιος — ἀπὸ τὸ ὕγιος
 ὕγιος, Hippocr. 289. 45. ὕγιος, 69. 37.
 ὕγιος, 111. 16. ὕγιος τέρησι, 87. 25.
 ὕγιος, 132. 36. ἀπὸ τέρησι τὸ ὕγιος τὸ σῶμα,
 Galen. ad Glauc. lib. 1.
 ὕγιος τέρησι, 33. 36. ὕγιος, Hippocr. 1251.
 F. ὅτι ὕγιος τέρησι, H. Steph. ex Galen.
 ὕγιος τὸ σῶμα, 46. 13.
 ὕγιος, ἐ καλίστης, 9. 22.
 ὕγιος αἰμα, 133. 3. ὕγιος τέρησι, Galen. lib. 1. ad
 Glauc. & Aristot. Probl. lib. 3. prob. 19. & Xe-
 noph. 675. C. & Athen. 431. B. D. ὕγιος φλάντι,
 65. 10. ἀπὸ ὕγιος, 139. 27. ubi lege ὕγιος vel
 ὕγιος [ὕγιος], Alex. apud Athen. 426. D.] vel re-
 ponerem ὕγιος, nisi quod hæc vox de hydropo
 propriè dicitur: τέρησι apud Aretæum, 47. 13.
 & 49. 11. unde ὕγιος, 58. 23. ὕγιος, 58. 19.
 ὕγιος, 143. 8. ὕγιος, 50. 5.
 ὕγιος, λπῶν ὕγιος, 20. 11. ὕγιος ὕγιος, Hip-
 pocr. 210. F. ὕγιος παλαιός, 47. 2. & 44. 19.
 & 50. 10.
 ὕγιος ὕγιος, 109. 11. ὕγιος, Herodot. 105. 20.
 ὕγιος, Athen. 360. F. & Theon. in Arat. v. 391.
 392. & Harpocrat. in voce σαρκαφῶντος. ὕγιος
 ὕγιος, Hippocr. 49. 53. ἐ μὲν ὕγιος ὕγιος, Galen.
 Exp. Voc. Hipp.
 * ὕγιος, 49. 17. & 56. 16. Hippocr. 191. B.
 D. Hæc vox derivatur ab ὕγιος; quod verum
 legitur apud Diof. lib. 3. cap. 123. & Alex.
 Aphrod. lib. 1. probl. 81.
 * ὕγιος γάλα, 87. 5.
 * ὕγιος, 129. 36. pro τὸ ὕγιος; ubi prius ἐ-
 λκείτο.
 ὕγιος τὸ τέρησι φλάντι, 20. 29.
 ὕγιος [λπῶν] ὕγιος καλός, 130. 15. ὕγιος

ὡς καίτοι, 101. 33. ὡσαύτως καίτοις, H. Steph.
 ex Diof. ὡσάμινα καίτοις, ab eis subducens, facit
 extensum, Hippocr. 396. 25.
 ὡσπερ, 46. 35. ὡσπερ δέ, Hippocr. 391. 38.
 ὡσάμινα τὰς ἵνας, 85. 5. ὡσάμινα τὰ ὀφθαλμοῦ,
 Amphr. 401.
 * ὡσάμινα τὸ νοσήειν, 131. 31.
 ὡσάμινα, 120. 27. ὡσάμινα, Alex. Aphrod. lib. 1.
 Probl. 83.
 * ὡσάμινα, Aristot. lib. 1. Probl. 7. Hippocr. 1243. H.
 * ὡσάμινα γὰρ, 94. 33. finē augmento, Ionicē; at
 Edit. Turneb. & Henisch. ὡσάμινα. Notandum
 est praeterea in hōc hujus verbi tempore a aliquando
 inferi, aliquando negligi; ὡσάμινα, Plat. Tom.
 371. E. ὡσάμινα, Plut. Vit. 716. B.
 ὡσάμινα καίτοις, 128. 17. ὡσάμινα, τὸ ἢ καίτοι
 καίτοι καίτοις ὡσάμινα τὸ ὡσάμινα ἡμετέροις, Erotian.
 ὡσάμινα φάρμακα, Hippocr. 514. 1.
 ὡσάμινα, 119. 10. Hoc verbum ex Chrysof. de Sa-
 cerdot. affertur Lexicographi.
 ὡσάμινα, 93. 25.
 ὡσάμινα, 132. 30. ὡσάμινα, Hippocr. 761. G.
 ὡσάμινα, citatur ex Diof.
 ὡσάμινα ἡμετέροις, 74. 24. ὡσάμινα τὰς ἵνας, Philo
 412. 37.
 ὡσάμινα [ἐπαρκεῖται] [ἐπαρκεῖται] ἐπὶ δούτιον ὡσάμινα, 83. 29.
 differre. Sic Herodot. 335. 12.
 ὡσάμινα ὡσάμινα, 41. 5. immodicus calor. ὡσάμινα
 ὡσάμινα, Aristot. lib. 3. probl. 5: ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα, Hocrat. 224. B.
 * ὡσάμινα, 36. 9. supra modum horrent.
 * ὡσάμινα τὰτοις [ὡσάμινα] ἐπὶ τοῖς, 10. 27.
 ὡσάμινα, dilatio. ὡσάμινα, ἀσάμινα, Helych. οὐ
 ἀσάμινα καίτοις ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα,
 101. 4. καίτοις ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, Philo,
 439. 24.
 ὡσάμινα [extet] πάλιν τὸ ὡσάμινα, 21. 27. τοῖς
 καίτοις ὡσάμινα, 82. 18. τὰ καίτοις ἀσάμινα
 ὡσάμινα, 82. 20. Et cum acco. καίτοις ὡσάμινα
 καίτοις ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, Polyb. 235. C.
 ὡσάμινα [jurat] ἀσάμινα ὡσάμινα πάλιν, 23. 11.
 ὡσάμινα ὡσάμινα τὸ πάλιν, 30. 2. Et cum genō.
 ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, Herod. 'Eg. v. 215.
 ὡσάμινα ὡσάμινα, 121. 25. satis ante traditum est.
 ὡσάμινα οἱ δούτις, 65. 26. καίτοις ἀσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα ὡσάμινα, H. Steph. ex Chrysof. de prec.
 ὡσάμινα, vehementer intendit. καίτοις ὡσάμινα τὰτοις,
 46. 32. ὡσάμινα, Aristot. lib. 3. probl. 5.
 † ὡσάμινα ὡσάμινα, 19. 33. ὡσάμινα, 68. 28. τὸ
 ὡσάμινα, Hippocr. 1090. G. ὡσάμινα ὡσάμινα,
 Thucyd. 130. C.
 ὡσάμινα. ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, 115. 17.
 infra exierit.
 ὡσάμινα ὡσάμινα ἐπὶ δούτις ὡσάμινα, 79. 27. ὡσάμινα ὡσάμινα,
 Homer. Od. v. 79. 80. ὡσάμινα ὡσάμινα, 114. 31.
 ὡσάμινα ὡσάμινα, Homer. Il. x. 502.
 ὡσάμινα, 78. 9. Nicand. Ther. v. 162. & Alex.
 v. 85.
 * ὡσάμινα φάρμακα, 104. 4. id est, ὡσάμινα, ὡσάμινα
 τὰτοις φάρμακα, 106. 33.
 * ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα καίτοις, 22. 12. submurmura-
 ri. ὡσάμινα ὡσάμινα καίτοις, 29. 10. ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα, Hippocr. 126. B. Lexicographi habent ὡσάμινα
 ὡσάμινα, καίτοις, finē auctore. ὡσάμινα ὡσάμινα,
 ὡσάμινα, Helych. ὡσάμινα, de intellinorum mur-
 murare. ὡσάμινα, γὰρ ὡσάμινα, Helych. ὡσάμινα
 ὡσάμινα, citatum referret, ex Diof. lib. 5.
 ὡσάμινα ὡσάμινα, 33. 8. ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα, 23. 19. ὡσάμινα ἀσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα, 70. 6. ὡσάμινα [ὡσάμινα] Hippocr. 963. H.
 ὡσάμινα, Herodot. 48. 40. καίτοις ὡσάμινα
 [ὡσάμινα] Apollon. Arg. 2. v. 1219. Schol. καίτοις
 ὡσάμινα. ὡσάμινα [Homer. Od. v. 319. Schol.
 ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα ὡσάμινα, καίτοις ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα
 ὡσάμινα ὡσάμινα, Erotian.
 † ὡσάμινα τὸ ἀσάμινα μίξιν, 14. 11.
 ὡσάμινα ὡσάμινα, 15. 25. ὡσάμινα, ὡσάμινα, ὡσάμινα
 ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, Helych. ὡσάμινα, apud
 Hippocr. 25. 18. de medico aegrum suscipiente &
 confolante.
 * ὡσάμινα ὡσάμινα [φάρμακα] ἐπὶ καίτοις, 32. 9.
 ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα, 28. 30. ὡσάμινα ὡσάμινα ὡσάμινα
 τὸ γυναικία, 28. 28.

GRÆCUS IN ARETÆUM INDEX.

ὑποδύμειν, 114. 15.
 ὑποκαταίρειν φλαμίαν, 113. 10. ἴον ὑποκαίρειν αὐ-
 τόν, Plat. Camill. 143. A. οὐδ' ἔστι, ὑποκαίρειν, οἱ
 βλάθ' εἰδέναι, Hefych. ἀμάρτυς οἱ βλάθ' ὑποκαί-
 ροντα, H. Steph. ex Basill.
 ὑποκαταίρειν [remittit] περὶναι, 86. 8.
 * ὑποκαταίρειν, 85. 2. πρὸς κεφαλὴν ὑποκαίρειν ὑπο-
 καίρειν, Hippocr. 618. 1.
 ὑποκαίρειν, 91. 5. & 94. 2. Ἐ καίρειν, 88. 8. κλυ-
 σμὸν περὶναι, 99. 17. Hoc verbum citant Lexic. ex
 Epigr.
 * ὑποκαίρειν ἢ λεπτὸν ἰχθῆ, 71. 29.
 ὑποκαίρειν, 49. 8. ὑποκαίρειν φύλλα, Diof. lib. 4.
 cap. 119.
 ὑποκαίρειν, 38. 36.
 ὑποκαίρειν τὰς διατάξεις, 101. 7.
 * ὑποκαίρειν γυνάμει, 70. 9. ὑποκαίρειν γυνάμει, Na-
 hum. II. 10.
 † ὑποκαίρειν εἰδέναι, 79. 6. Διχαίρειν ὑποκαίρειν,
 52. 24.
 † ὑποκαίρειν, 8. 5. πρὸς τριφυλίαν ἢ ὑποκαίρειν-
 ζοῖα, 45. 23.
 ὑποκαίρειν, propriè revocatio in memoriam, ὑποκαίρειν
 ἢ λογίαν τῶν, Sapiens. xvi. 11. αἱ μὲν κεκαίρειν
 ὑποκαίρειν ἴσι, 81. 23. in mentem veniat. ἴδ' ἵκαται
 ὑποκαίρειν, 133. 24. in singulis accessit, scil.
 ἢ παύειν. ὑποκαίρειν τῶν τριφυλίων, 88. 22.
 refectioe stomachi erat est.
 ὑποκαίρειν ἄλλα καίρειν, 136. 18.
 † ὑποκαίρειν φλίμα, 10. 17.
 ὑποκαίρειν πρὸς φαρμάκον, 35. 24. suspirantes: suspi-
 rium habent veneni, sensu activo, uti ὑποκαίρειν, Thu-
 cyd. 452. D. ὑποκαίρειν, Xenoph. 937. A. Sed ὑπο-
 καίρειν τῶν παύειν, passivo, suspirat. ἵκαται ὑποκαίρειν αὐ-
 τόν, Thucyd. 463. B.
 * ὑποκαίρειν, idem ac ὑποκαίρειν, praeterea lateo, recedo.
 [unde ὑποκαίρειν, Homer. Il. 6. 312. ubi Schol.
 ὑποκαίρειν, uti & Eustath. 129. 5.] (καίρειν τι
 ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν, 137. 20.
 * ὑποκαίρειν αὐτὸν, 42. 23.
 ὑποκαίρειν, 84. 5. subducere [scil. cibum], sic 93. 13.
 Eo sensu legitur in Aet. xx. 20. Epist. ad Gal. II. 12.
 ad Hebr. x. 38. Cum gen. ὑποκαίρειν εἰδέναι ὑπο-
 καίρειν, 84. 11. abstinere. ὑποκαίρειν τῶν τριφυλίων,
 Aristot. lib. 1. probl. 46.
 ὑποκαίρειν ὑποκαίρειν, 53. 20. ὑποκαίρειν πρὸς, 104. 18.
 ὑποκαίρειν, ὑποκαίρειν πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς, 10. 5.
 πρὸς ὑποκαίρειν, Eust. Ivul. 5.
 ὑποκαίρειν, 99. 6.
 ὑποκαίρειν τῶν τριφυλίων, 34. 31. restabat, de-
 ject.
 ὑποκαίρειν ἢ καίρειν, 93. 26. ὑποκαίρειν τὰς διατάξεις,
 Thucyd. 45. C. Schol. ὑποκαίρειν, sic Hefych. ὑποκαίρειν
 τῶν καίρειν, Hipp. 495. 17.
 * ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν τὰ βλάθ' ἢ τὰ δό-
 κα ἢ τὰ ὑποκαίρειν, 3. 22. oculorum alba sub-
 apparent. ὑποκαίρειν τῶν φλαμίων, Hippocr. 37. 24.
 & 125. 8. C. ubi hæc vox exponitur, ἢ γὰρ τι ὑπο-
 καίρειν τῶν φλαμίων τῶν φλαμίων τῶν φλαμίων, &c.
 ὑποκαίρειν, τὰς ὑποκαίρειν φλαμίων καίρειν, Ero-
 tian. ὑποκαίρειν χροῖα, 91. 24.
 ὑποκαίρειν [καίρειν] βλάθ' ἢ, 10. 12. ὑποκαίρειν ἢ γυνάμει ἢ
 ἢ καίρειν τῶν πρὸς, 25. 35. subitus evectus, exterritus.
 ἢ καίρειν αὐτὸν ὑποκαίρειν [effert, proferet] δόλον, Job.
 xv. 35.
 * ὑποκαίρειν καίρειν φλίμα, 13. 30. biliosum, bile
 plenum: ἢ χροῖα. H. Steph. exp. ὑποκαίρειν, subita-
 tus, scil. ἢ χροῖα.
 ὑποκαίρειν, 133. 10. ὑποκαίρειν, Xenoph. 106. C.
 καίρειν, 96. 10.
 † ὑποκαίρειν, 38. 21. sub pallidi.
 ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν ἢ ὑποκαίρειν
 ἢ ὑποκαίρειν, 108. 16. ὁ καίρειν, ὁ καίρειν, ὁ καίρειν
 ὁ καίρειν.
 ὑποκαίρειν ὑποκαίρειν, 15. 19. ὑποκαίρειν καίρειν, Anthol.
 lib. 4. cap. 9. Epigr. 13. ὑποκαίρειν, ὑποκαίρειν, 38. 26.

imaginantur, putant se videre. καίρειν — φλα-
 τας τὰς ἐκείνους φλατίζοντες, ἢ τὰ μὲν ἴδοντες ὡς
 ἴδοντες ἴδοντες, &c. Caf. Iatit. Probl. 79. [Vide Edit.
 Problem. per Sylburg.]
 φλατίζοντες, 38. 24. idem ac ἴδοντες lineæ præ-
 cedente. ἴδοντες, φλατίζοντες, Hefych. φλα-
 τας, Matth. xiv. 26. τριφυλίων φλατίζοντες, Sa-
 pient. xvii. 15.
 φλατίζοντες [visio] καίρειν, 3. 11. φλατίζοντες ἴδοντες, Sa-
 pient. xviii. 17. φλατίζοντες ἴδοντες, 13. 33. φλα-
 τας [visio] γυνάμει γυνάμει, 53. 4. φλατίζοντες
 [speciem] ἀνάλωγος πρὸς, 15. 10. φλατίζοντες [co-
 gitatio, superstitio] εἰδέναι, 38. 36. ἴδ' ἵκαται
 φλατίζοντες, 35. 19. φλατίζοντες φλατίζοντες, Habac. II. 18.
 φλατίζοντες ἢ μάλα καίρειν ὑποκαίρειν, 48. 13. φλατίζοντες
 ἢ καίρειν καίρειν, &c. 65. 7. καίρειν, 69. 27.
 πρὸς τῶν τριφυλίων, 146. 28. φλατίζοντες, ὡς
 &c. 66. 23. ἀγροῦντες φλατίζοντες, 84. 18. ὑποκαίρειν
 καίρειν, ἀγροῦντες καίρειν, ὡς φλατίζοντες, 79. 25. ὑποκαίρειν
 καίρειν, φλατίζοντες καίρειν, 41. 5.
 φλατίζοντες, medicamenta, 101. 26. & 148. 27. Ec-
 clestastic. xxxviii. 4. φλατίζοντες [venena] οἱ τὰ φλα-
 τας ἴδοντες, 6. 32. Thucyd. 129. D. φλατίζοντες
 ἴδοντες, Sapiens. I. 14.
 φλατίζοντες καίρειν, 149. 23. φλατίζοντες, Theo-
 phr. Hist. Plant. lib. 4. cap. 6. φλατίζοντες, 90.
 14. & 102. 14. & 104. 6.
 φλατίζοντες, venefici; φλατίζοντες, Apoc. xxi. 8.
 qui medicamenta parat; τὸν καίρειν ἴδοντες φλα-
 τας ὑποκαίρειν τὸν ἢ ὑποκαίρειν, 148. 26.
 φλατίζοντες, veneficio afficere; Plat. Tom. 2. 933. D.
 φλατίζοντες, 2 Chr. xxxiii. 6. medicamenta addidit-
 re; φλατίζοντες πρὸς ἢ ὑποκαίρειν, 149. 30. medicamen-
 tis purgantibus uti; φλατίζοντες, 83. 14. Hippocr.
 72. F. ubi Galen. exp. καίρειν.
 φλατίζοντες, venefici, 35. 24. φλατίζοντες, Plat.
 Tom. 2. 933. D. Galat. v. 20. φλατίζοντες φλα-
 τας, 125. 1. φλατίζοντες [medicatio] πρὸς, 93. 4.
 [de quâ pharmacîa se scripsisse testatur Aretæus,
 110. 15. & 119. 18. & 129. 21. & 131. 30.]
 109. 21. & 134. 26.
 φλατίζοντες πρὸς τῶν τριφυλίων, 96. 17. ὡς ἴδ' ἵκαται, Ho-
 mer. Od. 8. 95.
 φλατίζοντες [praesentur] ἴδοντες ἴδοντες ἢ ἴδοντες ἢ ἴδοντες
 76. 19. τὰς φλατίζοντες ὡς ἴδοντες ἴδοντες, Homer. Hymn.
 in Terr. v. 4. φλατίζοντες, τριφυλίων, Hefych. ἴκαται
 ἴδοντες φλατίζοντες, Hippocr. 1283. 4. φλατίζοντες [depræsi-
 unt, consumunt] ἢ φλατίζοντες τὸ πρὸς, Hippocr. 1184. F.
 φλατίζοντες ἴδοντες, 84. 20. τῶν φλατίζοντες, Hippocr.
 1050. F. φλατίζοντες φλατίζοντες, 132. 9. φλατίζοντες φλα-
 τας, de voce Polyphemi, Homer. Od. i. 257.
 φλατίζοντες, propriè autumnus desinens & in hye-
 mem vergens, 54. 27. idem ac καίρειν, 67. 8.
 Vox tamen utraque mihi videtur simpliciter de au-
 tumno intelligi; Aretæus enim, quatuor anni tem-
 pestates sic enumerat; ἵκαται, φλατίζοντες, ἢ, χροῖα,
 21. 16. & 22. 6. χροῖα, ἢ, καίρειν, ἢ, καίρειν,
 40. 36. χροῖα, ἢ, καίρειν, ἢ, καίρειν, 4.
 26. 27.
 φλατίζοντες γυνάμει, 43. 6. tabidi. Hippocr. 943. F. τὸ
 φλατίζοντες [morsus] Id. 939. F. tabidus morbus.
 φλατίζοντες ἢ καίρειν, 17. 26. φλατίζοντες ἢ καίρειν, Thu-
 cid. 129. B. φλατίζοντες ἢ καίρειν, 15. 26.
 φλατίζοντες γυνάμει, 4. 23. φλατίζοντες ὑποκαίρειν, Hippocr.
 798. H. φλατίζοντες, Erotian. Sic Hefych. &
 Herodot. 62. 16. & Thucyd. 551. C. Ita fre-
 quenter amo apud Latinos; aurum amat ire, Ho-
 rat. lib. 3. Od. 16. v. 9.
 φλατίζοντες ἢ ἴδοντες, 57. 36. φλατίζοντες ἴδοντες, affect-
 ur ex Theophr.
 φλατίζοντες, 57. 32. φλατίζοντες, Diog. Laert. lib. 6. in
 fine vit. Antisthen.
 φλατίζοντες καίρειν, 112. 27. Homer. per μν, metri
 gratiâ, teste Eustathio; φλατίζοντες ἴδοντες, Il. 9.
 424. Schol. ἢ φλατίζοντες ἢ ἴδοντες, καὶ Ὅμηρος ἢ
 ἢ ἴδοντες (v. 200) φλατίζοντες, ἢ καίρειν ἢ φλα-
 τας ἢ ἴδοντες, ἢ ἴδοντες.
 φλατίζοντες πρὸς, 132. 31.
 † φλατίζοντες, 111. 12. recedens. φλατίζοντες ἴδοντες
 ἢ πρὸς τῶν τριφυλίων, Jul. Poll. lib. 6. cap. 27.
 sect. 7. Sed hic φλατίζοντες, idem est, ac * φλα-
 τας φλατίζοντες; φλατίζοντες καίρειν, 129. 12. φλατίζοντες
 φλατίζοντες, Hippocr. 76. A. & 172. H.

φλατίζοντες

GRÆCUS IN. ARETÆUM INDEX.

Herodot. 192. 39. *οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν*, Homer. Od. 2. 201.
ἄρσεν adverbialiter, quod rariū est; *ἄρσεν* [*arsē-*
fariis] *ἔργον* [*ergon*], 50. 21.
ἄρσεν [*arsē* est cum Nomō] *καρὲ*, 86. 16. *χολὲ*,
 147. 11. uti & apud Latinos; *dux arsus est*, Cicero.
 lib. 2. Epist. 6. ad Cur. & cum Genō *ἄλλος* τῷ
συνήχῃ *ἄρσεν*, 88. 22. *ὁ βίος τῶν ἡνίων ἐστὶν ἀνθρώπων*
ἄρσεν 45. 14. *ἄρσεν ἐστὶν ἀνὴρ δυνάστης* 47. 16. *arsus*
est morte ad requiem; i. e. *non, nisi morte, relevari*
potest dolor. Crassus autem interpretatur quasi *δυνα-*
στης regerebatur ab *ἀνὴρ*, & *βυζανθίου* *ἥτοις* α *ἄρσεν*,
levi momento ad perniciem arsus est; sic ferē Diore-
 lus in suis notis, *si maris eo vel leviter sententur*,
lento, in quo mortem oleant, componentur.
ἄρσεν καλίστατον, 82. 13. Aliquando *ἄρσεν* subaudi-
 tur; *παρέρχονται*, 44. 31. Rarissimum est *ἄρσεν*
 pro *ἄρσεν*; *ἄρσεν* ἢ *καλὴν ὀσμάν*, 75. 22.
ἄρσεν. *οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ* [*αὐτῷ*] τὸ *ἄρσεν* τὸ φέ-
 ρον; τὸ *ἄρσεν*, 149. 18.
ἄρσεν ἀλλοτρίον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι, 116. 18. at max
 imo. 20. [*τοῦ σώματος*] *ἄρσεν ἀλλοτρίον*. Sic & lib.
 22. quæ syntaxis est magis in usu; τὸ *ἄρσεν* *ἔλαιον*,
 Homer. Il. α. 87.
ἄρσεν, 94. 18. & 144. 23. Sic enim legendum est
 pro *ἄρσεν*. *ἔλαιον* τὸ *ἄρσεν*, Exod. xiv. 6.
ἄρσεν, 92. 34.
ἄρσεν, 52. 5. τὸ *ἄρσεν*, Aristoph. 98. E. & *ἄρσεν*, lib.
 lin. 21. Homer. Il. ε. 164. Hippoc. 1181. A. τὸ
ἄρσεν, Aristoph. 189. F. Schol. αὐτῷ *Ἀρτίστῃ* *παρέρ-*
χονται τὸ *ἄρσεν*.
 * *ἄρσεν* *συν σκελετοῖς*, 44. 23. τὸ *ἄρσεν*, pro colore
 alius non legi. Sin id placeat, posset legi *ἄρσεν*,
 [*corporis*], uti Homer. Il. ε. 130. Schol. δ *ἄρσεν*,
 [*σκελετοῦ*] *συν*.
ἄρσεν *παλινδρὸν* ἐστὶν *μύθος*, 78. 37.
ἄρσεν, 51. 31. colore imbutus, Aristot. in ultim.
 Sect. Problog. *ἄρσεν*, *χρυσάλευρος*, *μαλμάς*, Helych.
ἄρσεν. *ἡ* [*παλινδρὸν*] *ὡς παλινδρὸν* *ἄρσεν* *γῆ*, 148. 10.
ἄρσεν, 104. 12. *ἄρσεν*, 1248. G.
ἄρσεν *ἔλαιον* τὸ *ἄρσεν*, 52. 5. *ἄρσεν* *ἔλαιον*, Xe-
 noph. 172. C.
ἄρσεν *ἔλαιον*, 70. 18.
 † *ἄρσεν*, thema rarius in usu; *φάσμα ἄρσεν*, 130. 2.
ἄρσεν, 62. 3.
ἄρσεν τὸ *ἄρσεν* *διωκόμενον* *μαλμάς*, 74. 24. quæ carpien-
 do morbo sufficiens.
ἄρσεν, locus; *ὡς* τὸ *ἄρσεν* τὸ *ἔργον*, 38. 1. τὸ *ἄρ-*
σεν, *cutis*, 96. 18. & *pars corporis*; τὸ *ἄρσεν*, 96. 3.
 *.
ἄρσεν, 61. 5. & 62. 33. *arenula*, *minutiora calculo-*
rum fragmenta. *ἄρσεν* τὸ *ἄρσεν* ἐστὶν *ἄρσεν*, Alex.
 Aphrod. lib. 1. prob. 110.
ἄρσεν τὸ *ἄρσεν*, 85. 6. *ἄρσεν*, 41. 2.
ἄρσεν *ἔλαιον* *ἄρσεν*, 85. 6. & 88. 2. & 94. 26.
 & 116. 21. *ἄρσεν*, Hippoc. 24. 13.
ἄρσεν *ὡς* τὸ *ἄρσεν* *ἄρσεν*, *ἄρσεν*, 78. 22. *ἄρσεν*
ἄρσεν, Homer. Il. ε. 219. Schol. *ἄρσεν*, *ἄρσεν*.
ἄρσεν, *ἄρσεν*, *ἄρσεν*.
ἄρσεν, *ἄρσεν*, 78. 24. *ἄρσεν* *ἄρσεν*, 82. 22.
ἄρσεν, 125. 13. *ἄρσεν*, 148. 18. *ἄρσεν*, Alex. Aphrod.
 lib. 1. prob. 40.
ἄρσεν *καταπύρριον*, 82. 16.
ἄρσεν cum accuso. [*ἄρσεν*] *ἄρσεν*, 41. 15.
ἄρσεν *ἄρσεν* *ἄρσεν* *ἄρσεν*. Schol. in Aristoph.
 131. B. *ἄρσεν* *ἄρσεν* *ἄρσεν* *ἄρσεν*. Et neu-
 traliter; *ἄρσεν*, Hippoc. 198. B.
ἄρσεν. *ἄρσεν* *ἄρσεν* [*refrigerantibus partibus*]
καταπύρριον *ἄρσεν*, 148. 14.
 † *ἄρσεν* *ἄρσεν* *ἄρσεν*, 16. 35. *ἄρσεν*, Hip-

ποτ. 398. 31. $\psi\acute{\upsilon}\lambda\iota\kappa\alpha\iota\sigma\iota$, 66. 15. $\psi\acute{\upsilon}\lambda\iota\sigma\iota$, 7. 25.
 $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota$, 86. 34.
 $\psi\acute{\upsilon}\lambda\iota\sigma\iota$ ταλιν $\sigma\phi\alpha\iota\sigma\iota$, $\zeta\upsilon\mu\alpha\kappa\iota$, ταλιν, 36. 23. [Le-
 ge Editoris Not. in Var. Lect.] Quid si reponatur
 λιν? nam 78. 27. $\sigma\phi\alpha\iota\sigma\iota$ $\tau\epsilon\mu\alpha\kappa\iota$, ταλιν, $\zeta\upsilon\mu\alpha$
 $\zeta\eta\varsigma$ $\lambda\alpha\delta\alpha\varsigma$ $\mu\epsilon\lambda\iota\varsigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\delta\iota\mu\phi\iota\sigma\iota$.
 † $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$ $\lambda\alpha\delta\alpha\varsigma$ $\kappa\epsilon\tau\iota\sigma\iota$, 132. 34.
 $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, 133. 10. $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, Lexic. ex Plut.
 Erot. $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, Aristot. lib. 1. Probl. 29.
 $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, 21. 33. & 98. 1. $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, 7. 27.
 $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$, Plut. Symp. 6. Probl. 7.
 * $\psi\upsilon\lambda\iota\sigma\iota\gamma\alpha\iota\sigma\iota$ $\kappa\alpha\iota\sigma\iota$, 66. 33. uti Editor in Not. ad
 Var. Lect. legendum monet.

Ω.
 ὦ δὲ θάνατος, 75. 7. ὦ δὲ παρτίσιος μαγὰς ἀνέστη, 134. 36. ὦ δὲ θάνατος, Lexic. ex Gregor. ὦ δὲ ἀνταρξωμένη, Lucian. 102. A.
 ὦ δὲ ἄνθρωποι γυναικες, 38. 1. *matris bene constabat.* ὦ τῶν ἄνδρων δόξαι, Dionysf. Halic. de Lyf.
 † ἀνέστη ἐλπίς, 27. 22. Homer. *Il. x. 325.*
 ἀνέστη κακὸν, 18. 21.
 ὦ μὲν ἰατροί, 85. 16. ὦ μὲν λίσσι, 135. 19.
 ὡς τὸν τρεφόν, 51. 23. *pro ὡς τρεφόν.* *Lege hujusmodi ἀνωτακτῆ in voce ἰατροί.*
 ὦρε, de quatuor anni temporibus, 21. 16. *aut de maturitatis tempore;* ἰσὺ ὦρε, 135. 35. *καὶ ὦρε,* 84. 2. ἰσὺ ἰκατοὺς ὦρε, 84. 3. *ἐπὶ δὲ ὦρε,* 130. 21. ἰσὺ ὦρε, 102. 28. ἰσὺ ὦρε, 122. 27. *ἰς ὦρε,* 124. 17. Sic *ἰς ὦρεσις* χρεῖσι, 136. 6. ὦρεσις περὶον, 125. 22. ὦρεσις τὰς ὥρας, 133. 7. ὦρεσις τὰς ὥρας, 150. 30. ὦρεσις αὐτοῦ, 118. 26. ὦρε τῶν ὡρῶν, 34. 9. & τῶν καλλεῖ δὲ ὦρε, 34. 11. ὦρεσις ἀνθρώπων, 150. 35. ὦρεσις, 135. 37. *ὅς τινος κατεστὶν καρεστὶς* ἢ ὦρεσις τὰ ὥρεσις ἀνθρώπων, Hippocr. 997. E. ὦρεσις αὐτοῦ, Homer. Od. i. 131. Schol. τὰ ὥρεσις ἐκαστος καρεστὶς ἐκαστοῦ. ὦρεσις, 58. 9. ὦρεσις, 24. 6.
 ὦς *pro ὡς*, 33. 2. Vide Comment. de Dial. Aret. Lint. *ω.*
 ὦς, cum superlativo. ὦς ἔξῃς, 23. 20. cum Indicativo, ὦς ἔπειτα παρὰ τὸν αὐτὸν τὸ ὦρεσις, 128. 37. sic 114. 20. cum Optativo. ὦς ἐξῃς ἡμετέρας, 129. A. cum Infinitivo, ὦρεσις αὐτοῦ, 50. 8. ὦς ἔπειτα, 115. 30. ὦς καὶ ὡς ἀνθρώπων, κατὰ μακαρίων, 81. 8.
 ὦσις. δὲ ὦσις, 74. 18. ὦσις, Aristot. de Animal. Ingress. cap. 2. idem ac ὡσις, Alex. Aphrod. lib. i. probl. 90.
 † ὦσις ἢ ὦσις, 93. 23. ὦσις, ὡσις, Hesych.
 ὦσις ἀνθρώπων, 71. 7. ὦσις, 100. 26. ὦσις, 68. 15. & 70. 35. & 71. 10. ὦσις ἡλικίας, παρὰ τὸν αὐτὸν, ὦσις, 71. 5. ἰς ὦσις ἡλικίας, 72. 32. ὦσις τὸν τῶμα, 134. 11. ὦσις τὸν τῶμα, 128. 7. ὦσις τὸν τῶμα, 123. 4. ὦσις ἰς τὸ πᾶν ὦσις, 111. 13.
 ὦσις, 103. 15. ὦσις, 96. 12.
 ὦσις ὦσις ὦσις παρὰ τὸν αὐτὸν, 7. 8. sic 22. 11. ὦσις ὦσις ὦσις, 29. 30. ὦσις ὦσις, 71. 15.
 ὦσις ὦσις ὦσις, 140. 24. *convenientibus deteriora.*
 ὦσις, 53. 19. pallor. Homer. *Il. γ. 35.* ὦσις, genus *leguminum*, 139. 4. Aristot. Hist. Anim. lib. 9. cap. 40. in fine.
 ὦσις, 7. 14.
 ὦσις, 12. 10. ὦσις, Diof. lib. 4. cap. 45.
 * ὦσις ὦσις ὦσις, 71. 29.
 ὦσις. ὦσις ὦσις ὦσις ὦσις, 94. 26. *ei ὦσις ὦσις*, 52. 8. *eculi.* Notandum est hanc vocem hic esse masculinam. At in singulari, ὦσις, *conspicuum*, Homer. *Il. γ. 158.* Schol. ὦσις ὦσις; τῶν ὦσις ὦσις.

In ARETÆI Indicem Appendix.

NEquid lector, in quo possit adjuvari, desideraret; in Appendicem sequentem conjiciuntur vocabula plurima, præsertim medica, quales sunt partes humani corporis, morbi cum variis medicamentis, animalibus, vegetalibus, aliisque ad philosophiam naturalem pertinentibus; quæ pleraque nomine tenus commemorasse hic sufficiet; plenius quippe in variorum auctorum hanc materiam de industria tractantium operibus explicata. Inferuntur præterea quædam Editoris observationes, ad quas in suis ad Latinæ versionis oram notis aut alibi passim lectorem remittit.

A ἄλκιμον· ἄλκιος, 32. 5.
 ἄλκιος ἐκείν, 102. 29.
 ἄλκιος ἐκείν, 75. 37. ἄλκιος, καλὸν, ἄλκιος, τρυφῆ, Lexic. Voc. Herodot.
 ἄλκιος ἄλκιος, 78. 6.
 ἄλκιος πύρρον, 64. 6.
 ἄλκιος, 89. 22.
 ἄλκιος, ἐκείν, γυμνασίου, 144. 11. ἄλκιος, Hippocr. 393. 40. ἴσθι μὲν ἄλκιος· αὐτὸς ἴσθι μὲν ἄλκιος, Erotian.
 ἄλκιος, 99. 16. & 100. 7.
 ἄλκιος, 60. 16.
 ἄλκιος, 89. 22.
 ἄλκιος πύρρον, 21. 33. ἐκείν ἄλκιος ἴσθι, 59. 33.
 ἄλκιος διῶν, 65. 27. ἄλκιος ἄλκιος, 131. 28. ἄλκιος, 150. 10.
 ἄλκιος, 93. 36.
 ἄλκιος Φαλακρῶν, 78. 23. ἄλκιος ἀνδρῶν, 88. 12. καὶ ἴσθι μὲν ἄλκιος, 97. 24. ἄλκιος ἱερίων, 60. 8.
 ἄλκιος ξυμπαρῶν, 3. 32.
 ἄλκιος, 44. 15. ἄλκιος, πύρρον καὶ λυγρῶν, Galen. Exp. Voc. Hipp.
 ἄλκιος αὐτῶν, 134. 33.
 ἄλκιος αὐτῶν, 16. 3. ἄλκιος διακρίσις, 107. 18.
 [ἄλκιος] ἀνδρῶν, 61. 32.
 αὐτῶν [αὐτῶν] 122. 10.
 αὐτῶν ἀλκιος, 102. 34. αὐτῶν ἀλκιος, 118. 25.
 αὐτῶν, [vide postea inter conjectur.] 73. 17.
 αὐτῶν τῶν, 94. 14.
 αὐτῶν, 110. 26. & 90. 36. & 115. 1. & 116. 11. & 121. 31. αὐτῶν, 92. 19. αὐτῶν, μέγιστος, Lexic. Voc. Herod.
 αὐτῶν, 99. 26.
 αὐτῶν ἴσθι, 43. 1.
 αὐτῶν τῶν τῶν τῶν τῶν, 110. 12. αὐτῶν ἄλκιος, 110. 14.
 αὐτῶν, 85. 9. αὐτῶν, Herodot. 282. 25.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 87. 13.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 107. 2. ἄλκιος, 94. 15. ἄλκιος, 149. 12. [ἴσθι] 84. 27. αὐτῶν τῶν, ἴσθι τῶν τῶν τῶν, Erotian.
 αὐτῶν ἴσθι, 96. 7. [ἴσθι] 133. 18. αὐτῶν ἴσθι, 102. 24.
 αὐτῶν τῶν, 67. 7. αὐτῶν καὶ αὐτῶν, 48. 34. αὐτῶν τῶν τῶν τῶν, 63. 33. αὐτῶν τῶν τῶν, 71. 22. αὐτῶν τῶν, 59. 10.
 αὐτῶν τῶν, 112. 36.
 αὐτῶν τῶν, 109. 18. αὐτῶν τῶν, 24. 2. αὐτῶν τῶν, 95. 26. αὐτῶν, 116. 2.
 αὐτῶν τῶν, 150. 35.
 αὐτῶν τῶν, 23. 19. αὐτῶν τῶν, Hippocr. 15. 9.
 αὐτῶν, 74. 27. αὐτῶν τῶν τῶν τῶν, Galen. Exp. Voc. Hippocr.
 αὐτῶν τῶν, 84. 17.
 αὐτῶν, 123. 18.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 93. 9.
 αὐτῶν τῶν, 95. 18.
 αὐτῶν, 16. 1.
 αὐτῶν, 106. 5.
 αὐτῶν, 96. 8. αὐτῶν, 92. 12. αὐτῶν, 106. 16.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 85. 32.
 αὐτῶν τῶν, 93. 6.
 αὐτῶν τῶν τῶν τῶν, 147. 13.

ἄλκιος, 69. 21.
 ἄλκιος, 72. 16.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 145. 20.
 ἄλκιος τῶν, 150. 11.
 ἄλκιος, 108. 25. ἄλκιος, 145. 15.
 ἄλκιος, 84. 36.
 ἄλκιος, 91. 19. ἴσθι αὐτῶν, Erotian.
 ἄλκιος τῶν, 114. 34. τῶν τῶν, 61. 34.
 ἄλκιος, 87. 27.
 ἄλκιος, 4. 25. & 95. 21.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 38. 5.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 150. 17.
 ἄλκιος, 136. 23. αὐτῶν τῶν τῶν, Erotian.
 ἄλκιος τῶν, 102. 13.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 147. 8. ἄλκιος, τῶν τῶν, ἴσθι, Lexic. Voc. Herod.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 106. 22.
 ἄλκιος, 131. 20.
 ἄλκιος τῶν, 101. 32. [ἴσθι] 15. 13. ἄλκιος τῶν τῶν, 10. 31. 23. τῶν τῶν, 51. 22.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 66. 28.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 54. 9. & 78. 14. 15. 53. 21.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 116. 25.
 ἄλκιος τῶν τῶν τῶν, 92. 4.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 128. 33.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 92. 19.
 ἄλκιος, 61. 13. ἄλκιος τῶν τῶν, 86. 35. ἴσθι 108. 36. ἄλκιος τῶν τῶν, 113. 30.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 87. 6.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 146. 7.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 132. 13.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 106. 9. αὐτῶν τῶν τῶν, Sophoc. Ajac. v. 275. αὐτῶν τῶν, 117. 6. τῶν τῶν, 112. 25.
 ἄλκιος, 128. 24.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 90. 21.
 ἄλκιος τῶν, 75. 17. Hom. Il. a. 25. ἄλκιος, Erotian.
 ἄλκιος, 150. 10.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 135. 10.
 ἄλκιος τῶν τῶν τῶν, 72. 31. vide & 69. 24. & 70. 5. 35.
 ἄλκιος, 83. 36. & 85. 18. αὐτῶν τῶν, 144. 21. αὐτῶν τῶν τῶν, 88. 35.
 ἄλκιος τῶν, 144. 23.
 ἄλκιος, 93. 29.
 ἄλκιος τῶν, 13. 30.
 ἄλκιος, 9. 2.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 144. 19. ἴσθι αὐτῶν, 146. 26. αὐτῶν τῶν τῶν, 121. 14. αὐτῶν τῶν τῶν, 122. 29. [ἴσθι] 95. 23. ἴσθι, 112. 19. ἴσθι αὐτῶν, 75. 28. αὐτῶν τῶν, 75. 36. αὐτῶν τῶν, 130. 8.
 ἄλκιος, 128. 10. ἴσθι, 150. 17.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 125. 12.
 ἄλκιος τῶν τῶν, 92. 7. ἴσθι, 106. 8. & τῶν τῶν, 93. 8.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 117. 26.
 αὐτῶν τῶν τῶν τῶν, 108. 6. ἴσθι, 108. 7.
 αὐτῶν τῶν, 96. 13.
 αὐτῶν τῶν, 90. 35.
 αὐτῶν τῶν, ex morbo convalescere, 50. 24. & 54. 25.
 αὐτῶν τῶν τῶν, 16. 12.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

γαστήρ, 23. 29. & 116. 23. *καίρειον γαστήρ*, 14. 7.
ζώνη ὀστέου, 124. 23.
 ζώνη, 3. 16. ζώνη ἢ κατὰ, ἢ ὅσα, 5. 4. 5. ζώνη
 παλαρβή, 5. 12. ἐπὶ εἰσέρου πιπτεῖν, 5. 16.
 ζώνη, 78. 34.
 ζυγερήρεσι, 29. 16. & 72. 19.
 ζῶ Σαμία, Λαμία, Σαμία, 99. 16. Ἐρεβράς, 110. 2.
 ζυγερή, 110. 10.
 ζυλοῖον λίπαι, 88. 36.
 ζυλχων, 89. 19.
 ζυλτων, 74. 27.
 ζυλτων περὶκεῖ, 3. 18. περὶ τῆς ὑπὲρ ἀδῶντος πρὸ
 χύλης, 7. 2.
 ζυλτων ἢ σίτα, 6. 13. μὲν ἢ ὡς ζυλτων, 4. 14. γὰρ
 ὅσα τὰ λίπαι, 42. 30.
 ζυγυλίδει, 130. 17.
 ζυνεῖ δακρυαῖσι, 3. 35. ζύνειμα μέτρα, 63. 33. ζυνει-
 δεῖ, τι ὅμοιον ζύνει, ταῦτα σιγερῶς, ἑσθίαν.
 ζυνεῖμα, 63. 33. ζυνεῖμα σιγερῶς, 145. 4. ζυ-
 νεῖμα ζυνεῖμα, 72. 22.
 ζύνει, 5. 34. ζύνεισι, 5. 33.
 ζυνεῖμα, 28. 28. ζυνεῖματι τίπαι, 29. 10. ζυνε-
 κείτοι χυλῶσι, 123. 34. ζυνεῖματι, de quibus se
 scripsisse testatur, 91. 10.
 ζυπῆς ἐγκύβητοι, 134. 32.
 ζυπῆς ἐπὶ, 114. 14.
 δακρυῖσι σιγερῶς, 70. 1. δακρυῖσι πρὸς, 25. 7.
 δακρυῖσι μεγάλοι χυλῶν ἢ πρὸς, 2. 17. καμύτοι,
 21. 7. δακρυῖσι μετὰ ἢ ὡς ζυπῆσι, 108. 10.
 δακρὺ τῷ καρπῷ, 119. 10.
 δακρυῖσι τῷ καρπῷ, 98. 10.
 δακρὺ ζυπῆσι, 86. 30. δακρὺ ἀκατέργησι, 115. 4.
 δακρὺ ἀκατέργησι, 5. 35. confer 86. 24.
 δακρὺ ἢ ἀκατέργησι, 74. 3.
 δακρυῖσι, σιγερῶς, 91. 21.
 δακρὺ ἢ Ἀνγκυῖσι ἀκατέργησι, 110. 14. Horum
 passulorum forma traditur à Paul. Æginet. lib. 7. c. 12.
 βοτάνη, 98. 16. Vide suprà suo loco.
 δακρὺ ἢ καρπῷ ἢ δακρυῖσι ἐπὶκαταμα, 145. 20. cujus
 emplastrum forma invenitur in Celli. lib. 5. cap. 19.
 δακρὺ χυλῶν φάρμακον, 117. 28. & 150. 5. & 121. 29.
 & 145. 23. Omnia, quæ ad hujus medicamenti
 formas vel vires pertinent, fusc enarrantur à Ga-
 leno, tom. 2. p. 220, &c.
 δακρὺ ἐπὶκατέργησι, 110. 14. Vide Paul. Ægine-
 t. lib. 7. cap. 12.
 δακρὺ ζερῶν παλῖσι, 134. 28. & 146. 13. 147. 16.
 uti modò δακρὺ χυλῶν.
 δακρὺ κατὰκατέργησι [κατέργησι] 143. 13.
 δακρὺ ἐπὶκατέργησι ἢ κατὰκατέργησι, 123. 33. De hoc un-
 guento vide Diosc. lib. 1. cap. 76. & de foliis,
 cap. 11.
 δακρὺ μέτρα, 98. 15. Hujus medicamenti co-
 mpositio peti potest ex Alex. Trallian. lib. 4. cap. 1.
 & Galen. tom. 2. p. 242.
 δακρὺ ἢ ἐπικατέργησι, 144. 2. Hoc medicamentum de-
 scriptum invenitur in Galen. tom. 2. p. 277. l. 29.
 δακρὺ ἢ δακρὺ πικρῶσι, 145. 21. Vide Paul. Ægine-
 t. lib. 7. cap. 11.
 δακρὺ ἢ ἢ ζερῶν φάρμακον πικρῶσι, 145. 22. Vid.
 Galen. tom. 2. p. 446. l. 50.
 δακρὺ ἢ σιγερῶσι [ἐπικατέργησι] 147. 5. Hoc ab Ælio
 peti potest, Tetrab. 3. Sermon. 2. cap. 9.
 δακρὺ ἢ σιγερῶσι [κατὰκατέργησι] 119. 6. Hoc inveniri
 potest in Paul. Æginet. lib. 7. cap. 18. vel Galen.
 tom. 2. p. 411. l. 15.
 δακρὺ ἢ σιγερῶσι φάρμακον, 140. 30. σιγερῶσι, nunc
 vesicariis nonnulli, alii vocant halicacabum.
 Passillum ex halicacabi radice compositum descri-
 ptum Galen. tom. 2. p. 388. l. 10.
 δακρὺ ἢ χυλῶσι, 98. 16. Hoc medicamentum peti
 potest ex Galen. tom. 2. p. 244.
 χυλῶσι ἢ, 98. 16. Vide postea in voce ἢ.
 δακρυῖσι, 59. 28. Lege Conjectur. paulò post.
 δακρυῖσι, 59. 26. [Vid. Not. in Var. Lect.] δακρυῖσι
 πικρῶσι, 59. 4. δακρυῖσι σιγερῶσι, 143. 1.
 δακρυῖσι πικρῶσι. δακρυῖσι ἢ πικρῶσι, 100. 25.
 δακρυῖσι εἰναι φάρμακον, 113. 9. & 116. 3. δακρυῖσι
 πικρῶσι, Hippocr. 355. 36.
 • δακρυῖσι, 100. 8.
 δακρυῖσι δακρυῖσι, 141. 10. δακρυῖσι, 71. 18. & 75.
 7. & 76. 3.
 δακρυῖσι ἢ δακρυῖσι, 119. 15. δακρυῖσι, 114. 25.
 δακρυῖσι, 109. 15.

διὰ τὰς ζωῶν, 63. 17. ζωῆς τῆ καρδίας, 133. 30.
 δι' αὐτοῦ, 98. 12, 17.
 δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς, 94. 27.
 δι' αὐτοῦ, 115. 12.
 δι' αὐτοῦ, 104. 27. δι' αὐτοῦ τῷ ἁγίῳ, 122.
 15. δι' αὐτοῦ [τῷ] 101. 27. δι' αὐτοῦ πρὸς
 τοὺς, 107. 4.
 δι' αὐτοῦ, 104. 27. 3. 13. Hippocr. 37. 48.
 δι' αὐτοῦ τῷ ἁγίῳ τῷ, 114. 9. δι' αὐτοῦ φιλί-
 μα, 130. 3. δι' αὐτοῦ τῷ πνεύματι, 131. 6. δι' αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς, 126. 27. δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς, 11. 21. Vi-
 de 15. 23. αὐτοῦ, 86. 5. χρυσῶν, 150. 22. ἐν δι-
 ακρίσει ἐκείνῳ, 88. 33. αὐτοῦ, 141. 10. δι' αὐτοῦ
 καὶ αὐτοῦ, 147. 22. δι' αὐτοῦ τοῦτο καὶ αὐτοῦ πρὸς
 τοὺς, 120. 23.
 δι' αὐτοῦ, 71. 10. δι' αὐτοῦ, 66. 11. & 67. 7. & 70. 34.
 δι' αὐτοῦ, ἀρχαί, 114. 13.
 δι' αὐτοῦ, 112. 6.
 δι' αὐτοῦ γὰρ, 94. 25. τὰ ἔτη, 94. 27. τὰ διὰ-
 κριτικά, 112. 6. αὐτοῦ, ibid.
 δι' αὐτοῦ, 123. 13. τὰ ἔτη τῷ διακρίματι, 23. 16.
 * δι' αὐτοῦ, 86. 4.
 δι' αὐτοῦ, 35. 26. ἀντὶ relaxationis, Coel. Aurel. lib. 1.
 cap. 5. & lib. 3. cap. 8. ἰατρῶν, Homer. Il. v. 103.
 & Il. v. 174. Schol. δι' αὐτοῦ, αὐτοῦ.
 * δι' αὐτοῦ, 88. 24. δι' αὐτοῦ τῷ χρυσῷ, 117. 34.
 δι' αὐτοῦ, 118. 23. δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς, 22. 29. δι' αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς [τῷ] 60. 17.
 δι' αὐτοῦ, 140. 24. Hippocr. 39. 55. δι' αὐτοῦ τῷ
 139. 12. τῷ καρδίᾳ, 84. 2.
 δι' αὐτοῦ, 17. 8. δι' αὐτοῦ ὑποκί, 26. 20. δι' αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς, 12. 21.
 δι' αὐτοῦ τῷ καρδίᾳ, 89. 21. ἐν αὐτοῖς, Diof. lib. 3.
 cap. 37.
 δι' αὐτοῦ τῷ καρδίᾳ ἰατρῶν, 33. 21. δι' αὐτοῦ, Hippocr.
 399. 10. δι' αὐτοῦ, αὐτοῦ τῷ πρὸς τοὺς τὰ ἔτη
 καὶ αὐτοῦ τῷ πρὸς τοὺς τῷ πρὸς τοὺς, καὶ ἐν αὐτοῖς,
 Erotian. δι' αὐτοῦ, 135. 16.
 δι' αὐτοῦ τῷ πρὸς, 140. 15. ἐν αὐτοῖς, 106. 12. δι' αὐτοῦ
 ἐν αὐτοῖς ἰατρῶν, 7. 7.
 δι' αὐτοῦ, 83. 36.
 δι' αὐτοῦ, 69. 20. μέγας δι' αὐτοῦ, 129. 23. δι' αὐτοῦ ὑπο-
 κί, 73. 16.
 δι' αὐτοῦ, 96. 7.
 δι' αὐτοῦ τῷ καρδίᾳ, 60. 2.
 δι' αὐτοῦ κατὰ τῷ πρὸς, 123. 30.
 δι' αὐτοῦ [ἰατρῶν] πρὸς τοὺς, 56. 19. [opportunitatem
 videtur] τῷ, 91. 4.
 δι' αὐτοῦ, 130. 4. πρὸς τοὺς.
 δι' αὐτοῦ, 138. 26.
 δι' αὐτοῦ πρὸς τῷ αὐτοῖς, 143. 5.
 δι' αὐτοῦ ἰατρῶν, 89. 24.
 δι' αὐτοῦ, 26. 12.
 δι' αὐτοῦ, 134. 30. medicamenta.
 δι' αὐτοῦ, 40. 34. 35. ὑποκί, 53. 24. δι' αὐτοῦ ἰα-
 τρῶν, 50. 18. πρὸς δι' αὐτοῦ, 32. 22. δι' αὐτοῦ
 γὰρ, Anthol. lib. 1. cap. 33. Epig. 1. Nicand. A-
 lex. v. 12.
 δι' αὐτοῦ, ἐκείνῳ, 96. 21.
 δι' αὐτοῦ, 32. 28. & 68. 7. & 35. 6. δι' αὐτοῦ, 7. 4.
 [τα] δι' αὐτοῦ, 48. 30.
 δι' αὐτοῦ, 62. 32.
 δι' αὐτοῦ. δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς, 13. 4. δι' αὐτοῦ μέγας,
 56. 31.
 δι' αὐτοῦ, πρὸς δι' αὐτοῦ, 73. 22.
 δι' αὐτοῦ τῷ ἰατρῶν, 175. 21.
 δι' αὐτοῦ, 130. 29. αὐτοῖς τῷ πρὸς τοὺς, Thu-
 cyd. 131. D.
 δι' αὐτοῦ δι' αὐτοῦ, 132. 20.
 δι' αὐτοῦ, 137. 31. & ἰατρῶν, 33. 23. Vid. Not. ad
 Var. Lect.
 δι' αὐτοῦ τῷ πρὸς, 63. 4. τῷ ἰατρῶν, 68. 32. ἐν δι-
 ακρίσει, 73. 7. ἐν αὐτοῖς, 136. 25. ἐν
 αὐτοῖς ἐν αὐτοῖς, 56. 16. δι' αὐτοῦ, 149. 13. Vid. ἰατρῶν in Erotian. δι' αὐτοῦ τῷ
 πρὸς, 118. 34.
 αὐτοῦ, 22. 10. 14. & 21. 20. 15. αὐτοῦ καὶ πρὸς
 67. 15. πρὸς τοὺς αὐτοῦ, 144. 15. αὐτοῦ δι-
 ακρίσει, 116. 31. αὐτοῖς, 21. 32. τὰ αὐτοῖς,
 Hippocr. 1077. G.
 αὐτοῖς, 92. 26.
 αὐτοῖς αὐτοῖς, 85. 26. αὐτοῖς, [ἐκείνῳ] αὐτοῖς καὶ
 ὁμοῖς, 14. 467. & αὐτοῖς, 14. 9. 325.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

ἰατρικὴ, 76. 12.
 ἰατρικὴ, ἰατρικὴ, 80. 8.
 ἰατρικὴ τῶν ἰατρικῶν, 131. 17.
 ἰατρικὴ κοιλίᾳ, 51. 32. ἢ ὡς τῇ κοιλίᾳ, 86. 6.
 πρὸς ἰατρικὴν νεκρῶν ἰατρικὴν, 88. 11. πρὸς τῇ
 πρὸς ἰατρικὴν, 151. 3. ἰατρικὴν, 68. 22.
 ἰατρικὴ, 95. 1.
 ἰατρικὴν [Vid. Indic. præced.] Legitur hæc vox apud Plat. Tim. 72. C. ubi πρὸς vocatur ἰατρικὴ ἰατρικὴν ἰατρικὴν.*
 ἰατρικὴν, 73. 13.
 ἰατρικὴν, 98. 8.
 ἰατρικὴν, 36. 33. ἰατρικὴν, 13. 33.
 ἰατρικὴν, ἰατρικὴν λίαν, 40. 20.
 ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 84. 16. ἰατρικὴν, 88.
 102. 10. ἰατρικὴν, 84. 21. γὰρ ἰατρικὴν, 95. 29.
 πρὸς ἰατρικὴν, 94. 29.
 ἰατρικὴν ἢ πρὸς τῇ ἀφροδίτῃ, 112. 9.
 ἰατρικὴν, 125. 14.
 ἰατρικὴν, 76. 9. ἰατρικὴν τῇ πρὸς τῇ ἀφροδίτῃ
 τῇ ἰατρικῇ, 76. 7. & 149. 5. ἰατρικὴν, 76. 5.
 ἰατρικὴν, 149. 2.
 ἰατρικὴν ὡς τοιοῦτο παραθεωρεῖται, 8. 29. Ἀργεῖον ἢ Σο-
 ρακὸν, 9. 24.
 ἰατρικὴν, 99. 18.
 ἰατρικὴν, 151. 1.
 ἰατρικὴν, 88. 133. 4. δὲ ἰατρικὴν ἢ κοιλίαν,
 135. 29. & 150. 30. ἰατρικὴν formam tradit
 Trallian. lib. 7. cap. 14.
 ἰατρικὴν, 151. 2. ἰατρικὴν διανοήσεται, 131. 25.
 ἰατρικὴν, 85. 20. & 129. 30.
 ἰατρικὴν ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 75. 11.
 ἰατρικὴν, 25. 28.
 ἰατρικὴν ἢ κοιλίαν, 90. 33. ἰατρικὴν, 108. 26.
 ἰατρικὴν, 4. 20.
 ἰατρικὴν, 14. 25.
 ἰατρικὴν, 10. 28. ἰατρικὴν, 99. 30. ἰατρικὴν, 43. 14.
 ἰατρικὴν, 41. 33.
 ἰατρικὴν, 41. 32.
 ἰατρικὴν, 11. 6. & 44. 35.
 * ἰατρικὴν, 45. 3. & 98. 11. & 104. 28. & 119. 16.
 ἰατρικὴν, 43. 11. ἰατρικὴν, 45. 21.
 ἰατρικὴν, 49. 32.
 ἰατρικὴν, 94. 14.
 ἰατρικὴν, 40. 33.
 ἰατρικὴν, 64. 12.
 ἰατρικὴν, 107. 1. ἰατρικὴν, 117. 29. Hippocr. 43. 48.
 ἰατρικὴν, 97. 33. ἰατρικὴν [verget] ἰατρικὴν τῇ
 ἰατρικῇ, 103. 10.
 ἰατρικὴν, 113. 27. ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 112. 37.
 * ἰατρικὴν, 85. 27.
 ἰατρικὴν, cum Gen. ἰατρικὴν ἢ ἰατρικὴν, 93. 33.
 ἰατρικὴν, 95. 27.
 ἰατρικὴν, ἰατρικὴν τῇ ἰατρικῇ, 115. 2.
 ἰατρικὴν, 115. 10. ἰατρικὴν, 124. 23. καὶ, 117. 21.
 ἰατρικὴν, 99. 21.
 ἰατρικὴν, 14. 11. ἰατρικὴν, 27. 16. & 39. 28. [ἀντί-
 ρη] τυφλῶ, ἀντίρρη, 68. 4. 6. & 69. 4. καὶ, 69. 7.
 ἰατρικὴν, 84. 34.
 ἰατρικὴν, 69. 6. Hippocr. 76. D. Vide etiam
 Hippocr. 940. G. & 1074. A.
 ἰατρικὴν, 37. 23. ἰατρικὴν τῇ ἀφροδίτῃ, 37. 19.
 ἰατρικὴν [astutus] τυφλῶ, 18. 29.
 ἰατρικὴν ἀφροδίτῃ ἢ τυφλῶ, 124. 33.
 ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 88. 33.
 ἰατρικὴν, 134. 5. ἰατρικὴν ἢ ἰατρικὴν, 56. 14. ἰατρικὴν ἢ
 ἰατρικὴν, 58. 16. ἰατρικὴν, 137. 17. ἰατρικὴν ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 56. 11. ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 89. 30. ἰατρικὴν, 45. 15.
 [de solidis corporis partibus] 45. 15.
 ἰατρικὴν, ἰατρικὴν, 54. 20.
 ἰατρικὴν, 98. 26.
 ἰατρικὴν. [Vid. Indic. præced.] ἰατρικὴν ἢ ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 124. 15, 17.
 ἰατρικὴν, 75. 36.
 ἰατρικὴν ἢ ἰατρικὴν, 86. 15. ἰατρικὴν, 93. 31.
 ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 5. 21. ἰατρικὴν, 48. 18.
 ἰατρικὴν, 6. 12.
 ἰατρικὴν ἀφροδίτῃ, manifestissima, 103. 14. Sed [ἀ-
 φροδίτῃ] * ἰατρικὴν, καὶ, 50. 7. & 112. 8.
 ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 4. 29. ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 1083. G. & 384. 13.

ἰατρικὴν, 75. 19.
 ἰατρικὴν, 112. 17. ἰατρικὴν, 49. 10.
 & 53. 16.
 ἰατρικὴν, 22. 10.
 ἰατρικὴν, 86. 32. & 118. 21. ἰατρικὴν, 86. 13. &
 138. 34. ἰατρικὴν ἢ ἰατρικὴν, 93. 14.
 ἰατρικὴν, 16. 15. [idem ac πρὸς] & 20. 3.
 ἰατρικὴν, 112. 2. ἰατρικὴν, 136. 19. ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 26. 8. Vide etiam 23. 8, 13. ἰατρικὴν ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 26. 6. ἰατρικὴν, 68. 17. ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 18. 28. ἰατρικὴν ἀφροδίτῃ, 137. 4.
 ἰατρικὴν [ἰατρικὴν] 129. 23.
 ἰατρικὴν, 2. 9. & 18. 31. & 34. 2, 6. ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 133. 21. ἰατρικὴν, 61. 34. ἰατρικὴν
 ἰατρικὴν, 94. 8.
 ἰατρικὴν, 116. 30.
 ἰατρικὴν, 72. 20. ἰατρικὴν, 16. 18. & 124. 18.
 ἰατρικὴν, 132. 14. ἰατρικὴν ἰατρικὴν, 116. 10.
 ἰατρικὴν, 61. 12. ἢ καὶ, 78. 10, 17.
 ἰατρικὴν, 118. 36.
 ἰατρικὴν, 110. 28.
 ἰατρικὴν, 111. 8.
 ἰατρικὴν, 85. 29. & 96. 13. & 102. 31.
 ἰατρικὴν, 118. 4. & 51. 12. & 109. 9.
 ἰατρικὴν, 137. 14.
 ἰατρικὴν, 54. 1.
 ἰατρικὴν, 86. 7.
 ἰατρικὴν [Vid. Indic. præced.] Hippocr. 36. 2.
 ἰατρικὴν, 30. 23.
 ἰατρικὴν, 64. 8.
 ἰατρικὴν, 53. 30.
 ἰατρικὴν, 86. 4. ἰατρικὴν, 90. 10. ἰατρικὴν, 94.
 22. ἰατρικὴν, 137. 22. ἰατρικὴν, 117. 14.
 ἰατρικὴν, 88. 1.
 ἰατρικὴν, 85. 21. ἰατρικὴν, 123. 28.
 ἰατρικὴν, 69. 10. & 68. 12.
 ἰατρικὴν, 132. 2. Legitur hæc, ἰατρικὴν, Diof.
 lib. 3. cap. 46. Theophr. Hist. Plant. lib. 6. cap. 7.
 Nicand. Ther. v. 67.
 ἰατρικὴν, 13. 7.
 ἰατρικὴν, 145. 16. ἰατρικὴν, 102. 34.
 ἰατρικὴν, 7. 22.
 ἰατρικὴν, 127. 25. & 128. 24.
 ἰατρικὴν [ἰατρικὴν] 127. 5.
 ἰατρικὴν, 69. 10. & 68. 11.
 ἰατρικὴν, 140. 26. [Lege Conjectur. pauldorph.] Re-
 petitur ἰατρικὴν, 19. 33. & Hippocr. 363. 35.
 ἰατρικὴν, 143. 26.
 ἰατρικὴν, 102. 7. ἰατρικὴν, 115. 9.
 ἰατρικὴν, Hippocr. 47. 8. [Vid. Indic. præ-
 ced.] ἰατρικὴν [pra. metu] ἢ ἰατρικὴν, 98. 27.
 ἰατρικὴν, 37. 13.
 ἰατρικὴν, 91. 8.
 ἰατρικὴν, 69. 17.
 ἰατρικὴν, 116. 11. ἰατρικὴν, 116. 12.
 ἰατρικὴν, 134. 24.
 ἰατρικὴν, 120. 19. ἰατρικὴν, 120. 16.
 ἰατρικὴν [ἰατρικὴν] 91. 25. ἰατρικὴν [ἢ ἰατρικὴν] 123. 25.
 ἰατρικὴν, 91. 28. & 121. 11. ἰατρικὴν, 137. 35.
 ἰατρικὴν, 122. 26. ἰατρικὴν, 124. 18. ἰατρικὴν,
 140. 21. ἰατρικὴν, 120. 23.
 ἰατρικὴν, 15. 7. [ἰατρικὴν] 70. 29. ἰατρικὴν,
 18. 22. ἰατρικὴν, 92. 16.
 ἰατρικὴν, 92. 15.
 ἰατρικὴν, 128. 33.
 ἰατρικὴν, 129. 24.
 ἰατρικὴν, 89. 34.
 ἰατρικὴν, 144. 12.
 ἰατρικὴν, 117. 28.
 ἰατρικὴν, 79. 36.
 ἰατρικὴν, 150. 33.
 ἰατρικὴν, 21. 27. ἰατρικὴν, 125. 21.
 ἰατρικὴν, unde ἰατρικὴν, 82. 23. Homer. Il. i. 142.
 ἰατρικὴν, 140. 33. ἰατρικὴν, 135. 28. Vocatur
 ἰατρικὴν, apud Diof. lib. 2. cap. 190. φάρμακον
 ἰατρικὴν, 147. 14.
 ἰατρικὴν, 117. 32. ἰατρικὴν, 150. 33. ἰατρικὴν,
 88. 24.
 ἰατρικὴν, 64. 6.
 ἰατρικὴν [i. e. ἰατρικὴν] ἢ ἰατρικὴν, ἢ ἰατρικὴν
 118. 31, 32.
 O o o
 ἰατρικὴν

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

ζωοῦς [ζωίδιαι] τὰ σώματα, 114. 30.
 ζιδυραῖν, 131. 3. & 133. 13.
 ζιλαῖον, 110. 14.
 ζιμακοῖον, 87. 5.
 ζιμαρ φλαβὴ βίχνης, 119. 31. πάρος αἰμαλός, ἤπαρ πύλιν, 23. 7. ἤπαρ ὄχλος ἔρεπε, &c. 23. 23.
 ζιμαρ πάρος, 47. 25. ζιμαρμία, 118. 6. & 140. 1.
 Ζηράκιον, [πάρος] 77. 30. Hippocr. 593. 30. Trallian. lib. i. cap. 15. Ζηράκιον νόν, τὸ ἐπιδράσιον· δια τὸ ἔχειν δ' ἰσχυρὰς καὶ δυνατάμυχας· αἷς μαζοῦσι καὶ λευκοῖσις ἐν ταῖς κοιλίαις· ἵστι δὲ φασὶ τὸ μακρὸν ἔχειν, ὅθεν τούτῳ τὸ πάρος μόνον· ὁ ἦρας ἰσλιν, Erotian.
 ζήρην, 79. 24. ζήρην μαζοῖσιν, 84. 34.
 ζήρην δ' αἰσθάναι, 135. 17.
 ζήρην, 73. 24. & 115. 13. ζήρην, 65. 13. & 78. 10.
 ζήρην ἄγειν, 82. 15. Hippocr. 398. 11.
 ζήρην, 125. 12.
 ζήρην, 50. 21. Vide Conjectur. paulò πρό.
 ζήρην, 86. 28.
 ζήρην, 23. 14. & 117. 13. ζήρην, Erotian.
 ζήρην, 148. 20.
 ζήρην, 90. 32. ζήρην ἄγειν, 129. 34.
 ζήρην ἄγειν τὸ ζήρην, 5. 35. ἄγειν τὸ παρῆσιν, 34. 17. τὰ μετὰ ζήρην ἄγειν, 73. 14.
 ζήρην δ' ἄγειν, 102. 16, 20. Diosc. lib. 5. cap. 124.
 ζήρην, 85. 13.
 ζήρην τὸ ζήρην πρὸς τὴν, 117. 8.
 ζήρην ζήρην, 20. 4.
 ζήρην ἄγειν, 49. 7.
 * ζήρην ζήρην, 113. 9.
 ζήρην, 59. 13.
 * ζήρην ζήρην, 93. 28. κώρην, 96. 1. Hippocr. 386. 4.
 ζήρην, 42. 33.
 ζήρην, vox variis animalium generibus tribuitur :
 βίλλας τὰ ζήρην, 147. 4. & 118. 33. τὸ ζήρην ἔχειν, 147. 15. & 138. 33. ἔχειν τὸ ζήρην ζήρην, 149. 34. ζήρην τὸ ἔχειν ζήρην, 60. 2. ἰλί-
 πιδος ζήρην, 73. 32. τὸ ζήρην ἰλίπιδος τὸ ζήρην, 52. 7. ζήρην αἰσθάναι, ζήρην, πλο-
 κῆ, 138. 26. ζήρην τὰ ζήρην, λαγῶν ὅσον, 150. 33. ζήρην δ' αἰσθάναι, 35. 13. ζήρην
 κακῶς, 34. 6.
 ζήρην, 64. 1, 4, 12. Herodot. 128. 15.
 ζήρην, 125. 21.
 ζήρην, 74. 5. [Vid. πρὸς in Ind. præced.] ζήρην,
 78. 21.
 ζήρην, πρὸς, 48. 31.
 ζήρην, 90. 4. ζήρην, 83. 35.
 ζήρην ζήρην, 102. 30. ζήρην ἀρμαστικῶς,
 150. 18.
 ζήρην [animum, desiderium] ἰσθίον, 15. 12. & 50. 9.
 Hippocr. 39. 25. & 42. 19. πα· ζήρην ὁ ζήρην, 85. 8.
 ζήρην, ἰσθίον, 90. 50. ζήρην δ' Ἀντικῶν κῆρην, 136. 32.
 ζήρην, 7. 5. πρὸς ζήρην καὶ ζήρην, 13. 7. τὰ ἰσ-
 θίον τὰ ζήρην, 4. 2.
 ζήρην, 5. 23. ζήρην, 5. 34.
 ζήρην, 51. 11. ἰδίον [ἴδιον] 71. 27. ἰδίον πρὸς,
 29. 27. σκαθίον, 33. 30. ζήρην, 143. 4. ζή-
 ρην, 149. 8. σκαθίον, 26. 6, 11. ἰδίον ἰσθίον, 76.
 12. ἰδίον, 71. 28. ἰδίον σκαθίον, 82. 2.
 ζήρην ὁ ἰδίον πρὸς, 151. 7. ζήρην, σκαθίον αἷς
 καὶ ζήρην· πρὸς ζήρην, &c. Erotian. ζήρην,
 Od. γ. 37. Schol. σκαθίον.
 ζήρην πρὸς [Vid. Ind. præced.] ζήρην ἰσθίον, Hip-
 pocr. 302. 30. ζήρην καλῶς φασί, 88.
 16, 19. ζήρην τὰ καλῶς ζήρην, 92. 17. ζήρην ἰσ-
 θίον, 22. 28.
 ζήρην, 91. 17. ζήρην, 131. 8. ἰσθίον, 128. 7.
 ζήρην, 50. 34. ζήρην καλῶς φασί, 48. 12.
 ζήρην, 52. 7.
 ζήρην, 37. 13.
 ζήρην, 8. 8.
 ζήρην, 93. 18. & 96. 13.
 ζήρην τὸ ἰσθίον, 14. 31. & 115. 19. τὸ ζήρην, 62. 22.
 ζήρην, 117. 24. & 125. 2. τὸ μετὰ τὸ ζήρην καὶ τὸ
 ζήρην, Galen. Exp. Voc. Hipp.
 ζήρην, 108. 29.
 ζήρην [Vid. Ind. præced.] 78. 29. & 129. 35. & 145.
 18. ζήρην καλῶς καὶ σκαθίον αἷς τὸ ζήρην τὸ
 ζήρην γινώσκων καλῶς φασί, Galen. Tom. 2. p.
 225. l. 2. Cœl. Aurel. maculam vocat in rotundi-
 tate flantem.
 ζήρην, 76. 13, 14.

ἰριεύς ἢ ῥίζη, 138. 33. Τελαῖνι ἢ ῥίζη, 95. 2. & 118. 28. ἰριῶν μίθρον, 94. 12. cujus præparationem vide apud Diosc. lib. 1. cap. 66.

ἰσαύτιστα ἱλικά, 69. 12. ἰσάντης, βοτάνης ἵσσανα, Erotian. ἰδῶν, 5. 7. & 39. 26. & 100. 12. ἰδωμενῶν, 129. 3. [ἰδωμενῶν, 60. 18. lege Not. ad Var. Lectā.] ἰδῶμι, τὸ μεταβῆναι ἑκάστου τι εἰς τὸ ἐναντίον μύσσειν· εἰς μεταστροφὴν ὅπως ἀνταρταῖον, Galen. Tom. 5. p. 162.

ἰοῖρροντος, ἡ βροχίτις, ἔσπερος πάλαι, 47. 28.

ἰοκαρπία ἱλικά, 68. 11. Hippocr. 39. 30.

ἰρίον, 43. 1. ἰρίων ἰξοκαρπίων, 5. 25. ἰχθυῖδα, 73. 32. * ἰχθυῖναι, 63. 5. ἰχθυῖναι, 63. 9.

ἰτίος φάλλων χυλὸν, 108. 20.

ἰτέριον, 133. 11. & 139. 16.

ἰχθυῖν αἰ περιτρίβει, 84. 9. & 130. 14. & 150. 33. 9. λαπτῖναι, 102. 24.

ἰχθυῖον, 79. 11.

ἰχθὺς αἰμαλωτίζον, 57. 23. λαπτῖναι, κακῶν, 71. 30. & 103. 22, 24. ἰχθὺς ἰόντι, 79. 8. ἰχθυῖναι, 103. 19.

Κάβηρον, 102. 37. & ἐνὶ γ, κακῶν [in dativo] 114. 20. & 117. 36. καίχρον, καίχρονος, Diosc. lib. 3. cap. 88. κάκχρον, Theophr. Hist. Plant. lib. 3. cap. 7. κακῶν λήθ, 100. 17.

καθάρσιον ἐκλῶν· φάρμακον, 114. 34. sic 88. 14. ἑρμῆς, 102. 1. ἱλικά, 139. 24. & 62. 10. κακῶν· ἔστι καὶ τοῖς ἀπὸ πάλαι τὸ μῦθος, 72. 7.

καθαρεῖν ἡ ἐπὶ μύσει, 72. 3. ἐκμύσειν, 72. 20. ἐκμύσειν, 138. 29. ἀνταρταῖον, 147. 18. πάλαι, 137. 17. πάλαι, 102. 6. καθαρεῖν τὰ πρὸς τὸν διῶν, 103. 26. μύσειν, ἢ καθαρεῖν, 134. 11. κατάρσιος φιλῶν, 133. 34. ποιεῖν, 134. 3.

καθαρεῖν ὅσον αἰσθάνει, κηφάσιον, κέρων, 92. 24. τὸ καθαρεῖν τὸν ἰρίον, 117. 29. ἰδιόθεν λαλεῖ καθαρεῖν ἢ δυνάμει, 151. 2.

καθαρεῖν διὰ τὸν γυν, 72. 5. ἀπὸ τῶν, 20. 14. 20. τέρων, 150. 24. καθαρεῖν ὅπως φαίνεται, 48. 13. καθαρεῖν ἰρίον, 125. 18. καθαρεῖν τὸν ψυχρὸν, 19. 14. κατὰ αὐτὸν [αὐτῶν] 93. 37. ἰδῶν, 113. 27.

κατάρσιον τὸ ἰριῶν, 94. 1. & 123. 1. τὸ ἰριῶν τὸ κατάρσιον, 112. 31.

κατάρσιον χυλῶν, 107. 7. πρὸς τὸν κατάρσιον χυλῶν, Hippocr. 379. 25.

κατάρσιον ἡ ἰσχυρὸν, 11. 2. 5. & 37. 4. κατάρσιον τὸ ἱλίκον, τὸ πάλαι sanescat, 50. 16. κατάρσιον, 48. 14. κατάρσιον ἰσχυρὸν, 44. 6. κατάρσιον, 53. 5. & 59. 8. & 64. 21. & 25. 21. κατάρσιον, Hippocr. 108. 5. Δ. ἀπὸ τῶν, 11. 3. ἰσχυρὸν, 87. 3. & 89. 31. πάλαι, 61. 31. ἐκμύσειν, 61. 16. τέρων, 133. 1. πάλαι, 132. 18. ἰγνῶν, 132. 36.

κατάρσιον ἰρίον, 119. 11. κατάρσιον φάρμακον, 118. 8. γυνάσκειν, 150. 27. κατάρσιον πάλαι, 56. 7. & 107. 26. & 108. 5. κατάρσιον ἰρίον, 109. 5.

κατάρσιον ἱλικά, 71. 26. ῥίζη, 96. 21. τὸ κατάρσιον, 59. 33.

κακῶν ἡ ἰσχυρὸν, 66. 21.

* κακῶν, 9. 7.

κακῶν, 135. 11.

κακῶν, calamo, 100. 15. & pro calamo aromatico, κακῶν ἢ ὀσφύς, 121. 15. κακῶν τὸ ἀρωματικόν, 119. 14.

κακῶν σὺν ἄλλοις, 114. 30.

κακῶν, 27. 31. ἢ διὰ κακῶν φάσκειν, 134. 13. κατάρσιον τὸ ῥίζη, 131. 17.

κατάρσιον, 94. 32.

κατάρσιον, 7. 6. & 6. 20. & 16. 3. 8. 16. & 65. 18. & 86. 24. κατάρσιον, 13. 10. κατάρσιον ἀρῶν τὸ ἰριῶν, 119. 31.

κατάρσιον, 64. 32. & 65. 20. κατάρσιον μύσειν διὰ τὸν γυν, 70. 11. & 29. 3. ἐπὶ ταῖς κατάρσιον, 19. 13. κατάρσιον ἢ πάλαι, ἐκμύσειν ἢ κατάρσιον τὸ πάλαι, 66. 3. αἰ πάλαι ἰσχυρὸν τὸ ἐκμύσειν κατάρσιον πάλαι, καὶ κατάρσιον τὸ πάλαι τὸ ἐκμύσειν, Schol. in Thucyd. 130. B. Lege Erotian. in κατάρσιον ὅσον.

κατάρσιον φάρμακον, 111. 20.

κατάρσιον μύσειν, 76. 11.

κατάρσιον, 73. 2. κατάρσιον, 73. 4. κατάρσιον, 130. 8.

κατάρσιον, janellara τανύν σικτ κατάρσιον, ὡς κατάρσιον ἡ σπῆλαι, 97. 29.

κατάρσιον, 130. 8.

κατάρσιον, 28. 12.

κατάρσιον, 134. 31. & 144. 31. κατάρσιον, 120. 16. κατάρσιον.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

οία, Pfalm. xlv. 8. Origo hujus vocis Hebraea ha-
 bet 3, quæ littera per ϵ & ω solet exprimi [Σίμα,
 Gen. iv. 19. Ἰσάακ, Exod. vi. 18.] At Etymo-
 logus comminiscitur Græcam originem $\kappa\alpha\tau\alpha\tau\epsilon$ τὸ
 κάτω, id est κατωθεν.
 κατὰ τὸ $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 128. 19. κατὰ τὸν, 88. 10. & 90. 1.
 κατὰ τὸν, pro κατὰ τὸν, 124. 9. 16. & 125. 19. &
 116. 19.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 52. 25.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 76. 13.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 137. 22.
 κατὰ τὸν, ab ὁρῶν, δεύον. ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸν ὁρῶν,
 17. 8. $\tilde{\epsilon}$ 3 ὁρῶν κατὰ τὸν, [Vid. Not. ad
 Var. Lect.] 17. 31.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 97. 2. $\tilde{\epsilon}$ φερῶν κατὰ τὸν
 κατὰ τὸν, 110. 9.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 94. 10, 19.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 79. 26.
 κατὰ τὸν, ἔρχεται, 92. 2.
 κατὰ τὸν, 21. 8.
 * κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, ἔρχεται, 128. 37. In $\tilde{\epsilon}$ cio ton-
 fillæ abscissus aperitur jubentur $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται ἢ κατὰ
 τὸν. *Aticula vertit Cornarius.*
 κατὰ τὸν, 4. 8. & 30. 1. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 35. 11.
 κατὰ τὸν, 91. 6. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 28. 26.
 κατὰ τὸν, 73. 14. Vid. Not. ad Var. Lect.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 57. 3. de virili parte. κατὰ τὸν
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 100. 15. de caule renna.
 κατὰ τὸν, 19. 25. $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, ἐπὶ τὸν ἰδίον,
 κατὰ τὸν, 119. 27. κατὰ τὸν, ἐπὶ τὸν κατὰ τὸν, 119.
 31. κατὰ τὸν, 17. 20. & 70. 9. κατὰ τὸν κατὰ τὸν,
 19. 19. & 18. 4.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, 48. 26. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται
 κατὰ τὸν, 129. 14.
 κατὰ τὸν, 53. 15, 23. κατὰ τὸν, 50. 16.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 88. 24.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 85. 31. Nonnihil his simile legitur
 apud Diof. lib. 2. cap. 119. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ κατὰ τὸν,
 103. 4.
 κατὰ τὸν, Hippocr. 447. 10. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται
 ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, Erotian. & Galen. Exp. Voc. Hipp. κατὰ
 τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, ἐπὶ τὸν ἰδίον, ἐπὶ τὸν ἰδίον, &c.
 25. 1.
 κατὰ τὸν, 149. 31.
 κατὰ τὸν, 22. 27. κατὰ τὸν, 58. 3.
 κατὰ τὸν, 92. 10.
 κατὰ τὸν, 121. 17. & 88. 6. & 136. 18. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται
 κατὰ τὸν, 83. 25. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 106. 12. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ,
 121. 13.
 κατὰ τὸν, 103. 28.
 κατὰ τὸν ἰδίον, 109. 20.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 3. 15. κατὰ τὸν, 5. 25.
 κατὰ τὸν, 38. 16. capite dolentes, Hippocr. 77. B.
 κατὰ τὸν, 32. 21. κατὰ τὸν, 32. 22. κατὰ τὸν
 ἔρχεται, 127. 16.
 κατὰ τὸν, 100. 14.
 κατὰ τὸν, 86. 14. κατὰ τὸν, 93. 7. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 103.
 26. κατὰ τὸν, 86. 12. & 98. 23. & 103. 25.
 κατὰ τὸν, 118. 2. & 120. 16.
 κατὰ τὸν, 84. 21.
 κατὰ τὸν, 148. 19.
 κατὰ τὸν, 7. 34. & 6. 12. & 8. 4. & 99. 9, 11, 28, 30.
 κατὰ τὸν, 8. 1, 9. & 100. 25. $\tilde{\epsilon}$ κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται,
 7. 31. ἔρχεται, 99. 1.
 κατὰ τὸν, 10. 4.
 κατὰ τὸν. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 79. 7.
 κατὰ τὸν, 86. 7. ἔρχεται, 112. 29. & 128. 29. κατὰ τὸν
 ἔρχεται, 92. 8. κατὰ τὸν, 88. 10. κατὰ τὸν, 94. 18.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 99. 17. κατὰ τὸν, 100. 7.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 4. 3. κατὰ τὸν, Hippocr. 348. 3.
 κατὰ τὸν, 88. 14.
 κατὰ τὸν, 43. 1.
 κατὰ τὸν, 88. 2. Hippocr. 689. 10.
 κατὰ τὸν, 107. 5. & 104. 6. & 90. 8.
 * κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 117. 32.
 κατὰ τὸν, 66. 11. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 132. 14. κατὰ τὸν
 3. 34. $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 151. 1. & 44. 9. κατὰ τὸν, 151. 2.
 & 56. 12. κατὰ τὸν, 60. 31. & 121. 3. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται
 κατὰ τὸν, 34. 18. κατὰ τὸν, 43. 13. & 58. 3. κατὰ τὸν
 25. 7. & 97. 32. κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 66. 14. κατὰ τὸν
 ἔρχεται, 146. 20.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 86. 23.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 138. 31. κατὰ τὸν, 104. 7.
 κατὰ τὸν $\tilde{\epsilon}$ ἔρχεται, 90. 23.

καλλίδης φάσμα, 102. 19. & 67. 30.
καλακωδία, 148. 14. καλακωτός, 84. 2. καλακωτής ἀ-
γρός αἱ πύλες, 106. 18. καλακωτίζεσθαι τὸ ἐνθεσθαι, 92. 10.
κάληπα βαλύνει, 149. 18.
κάμαρ ὕδατος, ἀφροί, 78. 23. Hæc vox plantis es-
tiam attribuitur; κάμηλον ἀφροίον, 86. 36. κερταρίων,
92. 10, &c.
κάμαρ, 99. 27. & 110. 12. κάμαρ, 109. 1.
καυδέντων, 25. 17.
καύζω, 85. 18. καύζει, 84. 29.
κάσιος, 130. 22. κατίμαλος, 79. 21.
κάστρεος οὐκέρη, 117. 18. κάστρεα, 115. 15. κάστρεα
89. 29. Hippocr. 393. 29. καστρέϊον, 68. 29. κα-
στρέϊον ἀγίου, 97. 20.
καράβιον, 109. 35. κάρατος ἢ καράτιος, Diosc. lib. 3.
cap. 71. καράιος, Nicand. Alex. v. 157. κάρατος,
Eksod. xvi. 14.
καρόφιον, 128. 4 G. de vertice capitis. Ἐ παθητὶ καρο-
φίον ἔχειται, 54. 14, 27.
καρωπικόν, 84. 2.
καρώπιον, 121. 30. Vid. Not. ad Var. Lect.
κάσιος, 99. 29. & 150. 13.
καύτης, 74. 26. καύλων, 75. 3. Et de mensurâ, κα-
ύτης τὸ μέτρον, 129. 8.
καρύβαλλον ἢ ἐξ ἄλλου λίθος, 109. 27. καρύβαλλον, Diosc.
lib. 5. cap. 139. καρύβαλλον, Dionys. Perieg. v. 1103.
Orph. de Lapid.
κάψα [καύσις] 86. 18. & 93. 17. cucurbitula scarifica-
tionis experta.
καρχήλιον ἀφροί ὀφθαλμοί, 117. 35.
καρκινώτι, δελφίνια, 119. 11. & 120. 34.
καρκύνει, 88. 28.
καρταρίων, 8. 10.
καρτάριον ἢ καρταρίον, 48. 1.
καρταρίωνος σπόδιον, 12. 19. & 67. 24, 26.
καρδίος ἀλάτοις, 85. 30. εἰς καρδίαν ἀφροί, 150. 29. καὶ
ἢ καρδίαν πόμον, 9. 22. [Vid. Hippocr. 395. 1. &
Theophr. de Caus. Plant. lib. 6. cap. 15.] liquor ex
hordeas confectus, qui ab Ægyptiis Ζυρίμων appellabatur,
ᾧ solent parari ex hordeo in aquâ macerato;
ex hordeo simul & tritico. Vide Diosc. lib. 2. cap.
109. Ætiol. Tetrab. i. Serm. 1.
καρίων αἰ φόνους, 112. 15. ἔχουσιν ἀπορίτοις εἰς τίλους τοῦ
πάσης, 2. 2. κελεύει δὲ θέτον, 49. 3.
καρίων ἢ ισομήριον, 112. 14. περὶ ἢ καρίων, 83.
14. εἰς τήν καρίων, 84. 5.
καρίων περαιόνη, 83. 13. ἢ ἀφροίος ἐς καρίων, 112.
35. εἰς καρίωνισι, 112. 14. Dies judicatorius fide
decretorum dicitur, in quo crisi vel mutatio morbi
contingit. Numerantur hi dies à tempore, quo
morbus invadit: & dividuntur in dies absolutè &
verè judicatorios, & in contemplabiles ac indices,
five futurarum cricum indicantes. Prioris generis
plerumque numerantur dies, septimus, decimus
quartus, & vigesimus; dies autem indices dicun-
tur, quartus, undecimus, & decimus septimus.
De hīs diebus consule Galen. tom. 3. p. 423. Vide
Celsi opinionem de diebus judicatoriis, lib. 3. cap.
6.
καρκίνον λίθων, 84. 30. ἑλάνη, 95. 29. καρκυνόεις,
61. 33. καρκυνόισι [ἀφροί] 52. 30. Vid. in Ægi-
net. lib. 7. cap. 12. psyllium de croco; de quo Arc-
teus, 110. 15.
καρκυνών, 68. 18. καρκυνών, 129. 37.
καρκυνός, 3. 23. καρκυνός μετρί, 75. 7.
κρίσιον [κρίσις] θείας, 54. 28.
κρίσις; ἐν τῇ κρίσει αἰσχυρίζομαι φάσμα, 124. 13.
κράσιος, 87. 1.
κράσιος, 85. 31. & 130. 3.
κράσιος, 68. 19. Hippocr. 355. 49. & 1190. C. πῶ-
μα ἢ ἀφροίον τελευτήσαντι· καὶ κακὰ τὸ ταχέως
Εἰρουση. Εἰς αἷον καὶ μιλίας καὶ ὕδατος καὶ ἀφροίον
ἀποκαταλείβον πώμα, Helych. Lege plura apud
Foesium.
καλαμάριον χαλκός, 117. 14.
κάμπος γλυκοί, 88. 28. κομίον, 85. 19.
καπίρη, 99. 29. καπίρη, Nicand. Alex. v. 591. &
Diosc. lib. 1. cap. 4. Sed Dioscoridis Aldina edi-
tio 1518. καπίρη: 1499. καπίρη.
καπρίον, 103. 25.
καρταρίων, 103. 4. [Vid. Ind. præced.] Συστάει ἀφροί
τοῖσι καρταρίοις καρκυνώσις ἐς ἀποκαταλείβον ὅπως αἴχμη
πετυχηθείη, Herodot. 258. 1. Lege Hippocr. 666. 34.
καρταρίον ἢ καρίων, 40. 14. καρταρίωτες ἀφροίονισι, 128. 2.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

κύστις, μήτρα ὦ καρδία, 24. 22.
 κύστις, 27. 8. ὦ κῦς ὦ κύων ἐξίω παθών, 27. 5. *Diogenes*,
 112. 1. ὦ κῦς ὦ κῦς, 62. 15. κύστις
 βῶν, 96. 2.
 κύστις κοιλίας, 67. 7.
 κύων, κύων [κύων] φθόροντος, 54. 27.
 κύων, κύων γλῶττις, 6. 26. κύων κύων, 98. 11.
 κυνὸς σπασμός, 39. 19.
 κυνὸς, 6. 16. κυνὸς κυνὸς, 7. 1.
 κύων, 24. 22. & 40. 21. κυνὸς, 67. 15. & 22. 20.
 κύων, 137. 13. [vid. Ind. præced.] κυνὸς, 137. 13.
 κύων, 106. F. κύων, Id. 1176. F.
 κυνὸς σπασμός, 13. 31.
 κύων, 125. 9.
 κύων ὦ κυνὸς, 104. 7.
 κύων ἐξίω, 69. 14. pro κύων utitur κύων, Hip-
 pocr. 953. C. κύων, Id. 394. 2.
 κύων, 25. 13. κύων, 29. 3.
 κύων, 130. 12. κύων, 133. 15. κύων, 135. 32.
 κύων ὦ Ἀντίων, δὴ ὦ ὦ κύων ὦ ἴων, τὴν κύων ὦ
 οὐκ ἴων, Phrynicus. De hac voce lege plura in
 Dial. Gr. Ling. Edit. Lond. 1706.
 κύων, 13. 25. Vid. Conjectur. paulò post.
 κύων, 150. 10.
 κύων, 124. 3. κύων, 124. 3.
 κύων, 40. 12.
 κύων, κύων, κύων, κύων, 121. 17.
 κύων, 83. 37. κύων, 133. 3.
 κύων, 71. 8.
 κύων, 39. 21. κύων, 70. 11. &
 97. 26. & 95. 25. & 106. 8. κύων, 97. 27.
 κύων, 97. 27. & 106. 9.
 κύων, 78. 33. 34.
 κύων, 108. 30.
 κύων, ὦ κύων, 102. 27.
 κύων, 75. 18. κύων, 93. 12.
 κύων, 56. 39.
 κύων, 52. 27. κύων, 52. 10.
 κύων, 77. 27.
 κύων, 88. 7. κύων, 88. 12. & 89. 13. κύων,
 κύων, 87. 30.
 κύων, 20. 22.
 κύων, 85. 27. κύων, 96. 25.
 κύων, 135. 29. & κύων, 139. 20. κύων, 140. 33.
 κύων, 140. 33. quæ posterior lectio priorē ut puto) verior est.
 κύων, 26. 10. κύων, 60. 25. κύων, 144. 5.
 κύων, 144. 5. κύων, 144. 13.
 κύων, 93. 2. κύων, 90. 32. Lectionem
 autem priorē eligendam compertis ex Not. ad
 Var. Lect. 90. 11. 32. κύων, vel secundum
 Galen. κύων, vel κύων vocatur; tom.
 2. p. 154. l. 36. & p. 151. l. 4. κύων, ὦ
 κύων, τὴν κύων, κύων, κύων, κύων,
 κύων, τὴν κύων. Eadem ferè verba habet
 Diof. lib. 5. cap. 137. ὦ κύων, κύων,
 etiam utitur Galen. tom. 2. p. 420. l. 14. κύων,
 τὴν κύων, κύων, unguentum δὲ Limnesio mal-
 tiq̃ue aliis compositum invenies in Galen. tom. 2.
 p. 421.
 κύων, 85. 30. κύων, 88. 24.
 κύων, κύων, κύων, 88. 36. κύων,
 90. 14. κύων, κύων, 108. 22. κύων, κύων,
 84. 30. κύων, κύων, 88. 35. De oleo
 Sicyonio lege Diof. lib. 1. cap. 33. Hujus olei
 tum simplicius tum compositi formam tradit Paul.
 Æginet. lib. 7. cap. 20.
 κύων, 139. 18. κύων, 148. 15.
 κύων, 104. 11.
 κύων, 24. 19. κύων, 24. 21.
 κύων, 149. 9. κύων, 6. 31.
 κύων, κύων, 18. 19. κύων, 8. 30. 31.
 κύων, κύων, 100. 4.
 κύων, 38. 3. Lege Mercurial. Gymn. l. 1. c. 10.
 κύων, 145. 12. Vid. Ind. præced.] κύων, E-
 rolian.
 κύων, 6. 27.
 κύων, κύων, 123. 28.
 κύων, 128. 3. κύων, 66. 26. κύων, κύων,
 κύων, 121. 34. κύων, 65. 7. κύων,
 138. 1. κύων, 87. 28. κύων, κύων,
 97. 9.
 κύων, 86. 33. & 108. 33. & 109. 1. κύων, κύων,
 10. 16. Quomodo paratur polenta, lege
 10. 16.

Phin. lib. 18. cap. 7.
μαζὴ ἐν ὕδατι ἀπὸ τοῦ, 57. 21. μαζὴν ἐπὶ ὕδατι, 42. 32.
μακροτέρους [82. 8. Vid. Ind. præced.] Hippocrat.
236. 6.
μακροχρόνιος ἔλατο, 14. 13.
μακροπρόθεος ὁ δεινός, 5. Ἰνδικόν, 123. 33.
μαλακία τὸ χλωρόν, 147. 7.
μαλαγμάτιον, 119. 4.
μαλακοὶ σπασμοί, 7. 8.
μαλακίαι, 22. 11.
μαλακασάν, 94. 26. νεφροί, 97. 3.
μαλακὰν δισκίαν, 104. 21.
μαλακὰν, 133. 4. & 99. 24.
μαλακίαν τῶ ὀφθαλμοῦ, 21. 26, 28. φρενῶν, 87. 20.
καυλῶν, 95. 28. ψυχῆς, 125. 23.
μαλακίαν, 83. 37.
μακροχρόνιον, 37. 3. μακροχρόνιον, 125. 10. μακροχρόνιον,
5. μακροχρόνιον, Diosc. lib. 4. cap. 76. Theophr.
Hist. Plant. lib. 6. cap. 2. Athen. lib. 11. cap. 15.
Genes. xxx. 15. Cantab. vii. 13.
μάστις, 36. 36. & 32. 35.
μάστις, 98. 9. μάστις, 36. 33. ἄλγιστον, 102. 33. Pulvis,
qui fracto & conussio thure colligitur. μάστις λε-
βιῶν, vocat Diosc. lib. 1. cap. 83. & λεβιῶν, λε-
πίων, lib. 3. cap. 99. πρὸς αἰ [ἐκαστήν] τὴν νόσον
ἔχουσαν, Hippocr. 1014. G. ad pustulas masticis
thuris immittit; ut vertit Lindenius; cæteri plerum-
que thuris pollinem dicunt.
μάστιγον, 88. 26.
μαστούρας, 91. 4. & 114. 36.
μαστανύων πρὸς τὸ ὀφθαλμῶν. 2. 9. Cæl. Aurel. vertit,
quædam præ oculis propendens, macularum mar-
moris similia.
μάστιον ἀντίοιστον, 129. 9. ἢ μόνον τὸ ἀντιόιστον ἢ φρε-
νῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκαστήν, ὡς ἐκ τῆς πρώτης αὐτῆς νόσου
τῆς μαζῆς, Galen. Exp. Voc. Hipp. At Foes. notat
in loco illo non reperiri μάστιον, sed ἐνμάστιον, Hip-
pocr. 466. 28.
μαστοτίναξ, 128. 28.
μαστὴρ, 86. 34. & 113. 29.
μαστὴν ἀντιόιστον, 113. 29.
μασχάλοιο γαλακτοῦ, 30. 8. μαχάλοισι, 77. 24.
μασλήνιστον θοῦρον, 83. 4. Vid. Ind. præced.
μήλιον ὄρεσις, 21. 33. μέλιαν χυλόν, 35. 4. μελιάντι,
παιδίον καὶ θορυλλιστὴν, 33. 13. μελιχολίαν, 32. 15.
& 35. 2, 20. μελιχολαίαν, 35. 9. μελιχολαίαν
δυσπνίαν, 136. 14.
μέλιον καὶ αἰσάνον, 78. 14. μελιάνον & μελιδαίνον.
Vid. in Ind. præced. μέλιον, εἰρήνην, μελιδαίνον,
δυσπνίαν. μελιδαίνον λίγυζι τὸν μελενῶνα καὶ δυσπ-
νίαν, Erotian. μελιδαίνοντι, ἐπιμελενῶνα, δυσπ-
νίαν, καὶ μελενῶνα, ἐπιμελενῶνα, Galen. Exp. Voc.
Hipp. μελιδαίνον, Herodot. 72. 10. id est φρυγίαν,
Lexic. Voc. Herodot. μελιδαίνον τοῖσι καὶ, Hæro-
dot. 317. 4.
μέλιον ἀέραν, 120. 12. μέλιον διασπαῖναι, 88c. 79. 35.
μέλιον, 85. 35. μελιχρόνον, 83. 33.
μελιλάτῃ, 84. 36.
μενιφίται, 21. 28.
μενιφύται, 3. 22.
μενίσπλην, 116. 4.
μενίσπληνον ἀντιόιστον, 75. 3.
μενισπληνικὴν φθίαν, 42. 1. φθίαντες nemem sibi ad-
sciscit.
μενισπληνίαν ἀντιόιστον, 137. 24.
μενισπληνίαν, 3. 16.
μενισπληνίαν γυναικῶν, 23. 31. μενισπληνίαν γυναικῶν, Hip-
pocr. 398. 47. Ua sunt menisphe, s. thauris cogi-
tationibus impeditas, Cicer. lib. 15. Epist. ad Attic.
μένισπλην, 3. 24.
μήχρη θύγῃ [id est, ὡπτερ, quæ] σπασμὸν καὶ πᾶν,
38. 18.
μήχρη κίημα, 86. 16.
μήχρη ἀντιόιστον, 84. 37.
μήχρη, 85. 5. Hippocr. 407. 36. τὸ πᾶν κα-
λίστην; ἢ καὶ μενισπληνίαν ἀντιόιστον, Galen. Exp. Voc.
Hipp.
μήλα, mala, 84. 13. & 86. 34. πυλῶνα, 116. 5. μέ-
λα κίχρηον τὸ ἀντιόιστον, 148. 19.
μήλα, gena, ἱερὸν, 3. 25.
μήλον γλ, 40. 3. & 134. 8. σπασμὸν, Ibid. 10. μέλινος,
129. 24. μέλινον, 33. 8.
μήτι, 120. 15. μέτι, 140. 29.
μήτι, 22. 19.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX:

μύρρι, 28. 11.
 μύρρι καὶ ἀντιόχου καὶ, 134. 36.
 μύρρι, 139. 23. Vid. Not. ad Var. Lect.
 Μύρρι, 138. 33. Hujus medicamenti formam tradit, Galen. tom. 2. p. 441. l. 20.
 μύρρι, Hippocr. 37. 1. Vid. Ind. præced.
 μύρρι καὶ ἀντιόχου, 73. 21.
 μύρρι, 40. 26. Μύρρι ab Aretæo solo eundem affectum ac φθίσι oculi dictum invenio; cæteri πλάσσειον δὲ μύρρι eisdem esse dicunt. Vid. Aët. 134. Affectus oculi, in quo pupilla diffunditur, et dilatat, aciesque ejus habet esse, ac penè caligat, Celf. lib. 6. cap. 6. Latitudo pupillæ μύρρι vocatur, Cæli. Aurel. lib. 2. Morb. Chron. cap. 1. p. 344. μύρρι καὶ λίγι, ὅτι ἡ κίρσι, &c. φθίσι 5 λίγι, &c. Galen. tom. 4. p. 387. l. 11.
 μύρρι, 40. 3.
 μύρρι, 37. 25. μύρρι καὶ ἀντιόχου, Hippocr. 810. C.
 μύρρι καὶ ἀντιόχου, 128. 25.
 μύρρι καὶ ἀντιόχου, 89. 23. μύρρι καὶ ἀντιόχου, 63. 23. Legit Calvus μύρρι pro μύρρι, apud Hippocr. 948. A.
 μύρρι, 123. 32. μύρρι, 146. 30. μύρρι, 119. 4.
 μύρρι, 135. 10. μύρρι, 147. 22. μύρρι, 147. 12.
 μύρρι, 147. 7. [Vid. Ind. præced.] Formam emplastrum ita denominati habet Aëtius, Tetrab. 4. Serm. 3. cap. 14.
 μύρρι καὶ ἀντιόχου, 98. 14. τῇ ἀντιόχου, 98. 15.
 Νάκτι, 97. 31.
 νάκτι, 86. 31. νάκτι καὶ μύρρι, 143. 20. & 146. 13.
 νάκτι, 146. 15.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 95. 6.
 νάκτι [τῇ ἀντιόχου] 149. 20. νάκτι καὶ ἀντιόχου, Hippocr. 44. 40.
 νάκτι, 91. 17.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 14. 7. & 27. 12. Hippocr. 391. 7.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 39. 15. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 123. 30. & 115. 2. νάκτι καὶ ἀντιόχου, 42. 31.
 Νάκτι, 91. 14.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 112. 29.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 130. 11.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 2. 16. τῇ ἀντιόχου καὶ ἀντιόχου, 4. 21. νάκτι καὶ ἀντιόχου, 74. 3.
 νάκτι, 26. 6. & 60. 12. & 15. νάκτι καὶ ἀντιόχου, 120. 30.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 85. 13.
 νάκτι, 135. 31.
 νάκτι, 145. 16. [pro quo Atticè λίγρι, 106. 29. 17. vid. Ind. præced. λίγρι] νάκτι, 86. 7. Αἰνιόχου, 93. 3.
 νάκτι [καὶ ἀντιόχου] 48. 16. νάκτι, 22. 26. Sic omnia impressa exemplaria. Sed (ut puto) legendum est νάκτι.
 νάκτι, 148. 24. & 77. 6.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 20. 5. καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 112. 35.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 8. 7.
 νάκτι, 54. 17.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 5. 24. νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 5. 33.
 νάκτι καὶ ἀντιόχου, 10. 15.
 Νάκτι, 109. 37.
 Νάκτι, 3. 20.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 90. 17. Vid. Not. ad Var. Lect.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 7. 22.
 Νάκτι, 122. 10.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 87. 15. & 115. 29. & 113. 21. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 86. 32. [αἰνιόχου] Ἑλλήνιστος, Χίττι, Λίγρι, Νάκτι, Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 113. 11. Νάκτι, Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 122. 26. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 118. 26. Νάκτι, 150. 29. [Vid. Ind. præced.] Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 5. 7. 1. 119. Legit & Erotian. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 83. 17. & 92. 6. καὶ Νάκτι, 97. 19.
 Νάκτι, 86. 33. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 118. 26. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 84. 30.

Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 108. 21. [Vid. Ind. præced.] Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 3. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Hippocr. 465. 53. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 106. 22. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, vocat Cæli. Aurel. p. 365. sic Celf. lib. 5. cap. 2. Quomodo Νάκτι καὶ ἀντιόχου, lege apud Diosc. & Aëtium, Tetrab. 1. Serm. 2. cap. 20.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 74. 27.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 35. 4.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 25. 17.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 15. 18. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 140. 32. Νάκτι, 106. 28. [Νάκτι] 22. 5.
 Νάκτι, 88. 17. 19.
 Νάκτι, 61. 15. Vid. Not. ad Var. Lect.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 84. 16. & 85. 21.
 Νάκτι, 99. 27. & 108. 25. Νάκτι, 113. 35.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 147. 13.
 Νάκτι, 121. 23.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 39. 25.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 93. 16. Νάκτι, 98. 2.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 21. 8. Νάκτι, 14. 2. & 42. 25.
 Νάκτι, 85. 24. & 84. 29.
 Νάκτι, 110. 10.
 Νάκτι, 104. 13.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 20. 30. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 14. 9. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 135. 23. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Hippocr. 351. 14.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 4. 19.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 119. 34. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 128. G.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 102. 29. Νάκτι, 130. 21. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 84. 11. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, &c. 116. 4. 5.
 Νάκτι, 84. 11. Νάκτι, 360. 11. usque ad 50.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 35. 12. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 35. 11. Vide & 36. 18. & 37. 27.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 30. 5.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 129. 37. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 46. 20.
 Νάκτι, 89. 19.
 Νάκτι, 85. 31.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 72. 2. Νάκτι, 97. 30.
 Νάκτι, 102. 5.
 Νάκτι, 57. 3. & 60. 16.
 Νάκτι, 88. 24. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 130. 3.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 22. 28. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 75. 11.
 Νάκτι, 26. 13.
 Νάκτι, 22. 1.
 Νάκτι, 115. 9.
 Νάκτι, 116. 4.
 Νάκτι, 9. 5.
 Νάκτι [Νάκτι] 150. 2.
 Νάκτι, 41. 16. 19. & 97. 33. & 99. 11. Ruf. Ephes. p. 21. l. 4. Edit. Turneb.
 Νάκτι, 8. 9. Hippocr. 269. 4.
 Νάκτι, 102. 6. Νάκτι, 61. 18. Νάκτι, 27. 19.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 61. 20. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 89. 33.
 Νάκτι, 95. 33. Νάκτι, 5. 13. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 79. 8.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 41. 25. & 5. 9. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 10. 1. 9. & 9. 1. 16. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 5. 10. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 3. 20. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 7. 4. Νάκτι, 14. 15. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 13. 24. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 45. 26.
 Νάκτι, 3. 22. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 78. 36. 37.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 60. 19.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 88. 10. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 8. 10. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Galen. Exp. Voc. Hipp.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 73. 9.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 70. 20.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 5. 35. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 34. 16. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 38. 16.
 Νάκτι, 150. 3. Νάκτι, 102. 10. & 139. 26. & 140. 33. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 34. 10. [Vid. Ind. præced.] Hippocr. 269. 40.
 Νάκτι, 114. 11. Diosc. lib. 3. cap. 74. Νάκτι, Hippocr. 1010. E. Νάκτι καὶ ἀντιόχου καὶ λίγρι, 10. 1. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, Erotian.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 10. 33. Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 32. 6.
 Νάκτι καὶ ἀντιόχου, 65. 7.
 Νάκτι, 50. 34. Vid. Ind. præced.
 Νάκτι, 113. 13.
 Νάκτι, 10. 9. Νάκτι, 13. 33.
 Νάκτι, 130. 28.
 P p p

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

- ὁ δὲ λαλῶν ἐκαστὸς, 76. 12.
 ὁ δὲ λαλῶν τὰ λαλῶν, 40. 5. *paralyti occupantur. πα-
 ρηλυτοὶ χρεῖμα*, &c. 40. 31. in *paralyti coniectis*.
Lege Erotian. in voce παρηλυτοί.
 ὁ δὲ λαλῶν, 39. 7. & 62. 21.
 ὁ δὲ λαλῶν, 61. 36.
 ὁ δὲ λαλῶν αἱ ἐχέουσι, 109. 8. ubi ὁ δὲ λαλῶν, idem
 ac ὁ δὲ λαλῶν.
 ὁ δὲ λαλῶν, 92. 6. ὁ δὲ λαλῶν, 39. 7. ὁ δὲ
 λαλῶν αἱ ἐχέουσι, 40. 20. Hippocr. 949. A.
 ὁ δὲ λαλῶν αἱ ἐχέουσι, 37. 2. ὁ δὲ λαλῶν γὰρ ὁ λαλῶν, 34. 29.
 ὁ δὲ λαλῶν, 84. 21.
 παρηλυτοί τῶν, 150. 16.
 παρηλυτοί [Vid. Ind. præced.] *sensibiles et manifeste*
liquoris effusio, Cael. Aurel. lib. 3. Morb. Chron.
 cap. 8.
 παρηλυτοί [Vid. Ind. præced.] 15. 4. ὁ δὲ λαλῶν, 29. 21.
 παρηλυτοί, 30. 14. & 72. 9. παρηλυτοί τὰ μέλη, 61. 31.
 παρηλυτοί, 91. 27.
 παρηλυτοί, 83. 6.
 παρηλυτοί ὅ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, 40. 24. idem ac ὁ δὲ λαλῶν,
 lib. 26.
 παρηλυτοί, 5. 8. & 6. 12. & 7. 15. παρηλυτοί φρε-
 νος, 7. 1.
 παρηλυτοί, 2. 9. & 84. 26. & 34. 7.
 παρηλυτοί αἱ ἐχέουσι, 114. 10.
 παρηλυτοί, 130. 11. aut lege *παρηλυτοί*, aut *παρηλυτοί*. *πά-
 ρηλυτοί*, 102. 23. *παρηλυτοί*, 150. 34. Homer. Il. 2.
 778. & lib. 1. *παρηλυτοί* αἱ ἐχέουσι, 98. 11.
 παρηλυτοί, 133. 18.
 παρηλυτοί ὅ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, 148. 16.
 παρηλυτοί βλάπτει, 102. 1.
 παρηλυτοί, 133. 12. παρηλυτοί αἱ ἐχέουσι, 89. 34. παρηλυτοί,
 104. 8. φάρμακα δὲ παρηλυτοί, 147. 14. δὲ πα-
 ρηλυτοί, 145. 22.
 * παρηλυτοί παρηλυτοί, 66. 11. φάρμακα, 147. 23. &
 134. 25.
 παρηλυτοί, 135. 35. παρηλυτοί, 148. 15. παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν,
 125. 22.
 παρηλυτοί, lib. 2. 3. cum *casu*: Vid. Ind.
 præced.
 παρηλυτοί παρηλυτοί, 65. 33. παρηλυτοί, Hippocr. 946. H.
 παρηλυτοί τὰ γόνα, 134. 10.
 παρηλυτοί, 72. 3. 6. & 61. 30. 33. & 74. 36. ὅ ἐν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, 112. 35. παρηλυτοί τῶν ὀφθαλμῶν, 45. 18.
 ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 65. 32. ὁ δὲ λαλῶν παρη-
 λυτοί, 94. 12.
 παρηλυτοί, 140. 10.
 παρηλυτοί, 13. 16. & 43. 24. παρηλυτοί δὲ λαλῶν,
 106. 1.
 παρηλυτοί, 68. 30. 31. & 69. 4.
 παρηλυτοί μέλη, &c. 69. 26.
 παρηλυτοί μέλη, 75. 3.
 παρηλυτοί, 48. 15.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 85. 10.
 παρηλυτοί, 144. 30. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 146. 13.
 παρηλυτοί τὰ κατὰ ὄψιν ὁ δὲ λαλῶν, 147. 15.
 παρηλυτοί, 82. 22.
 παρηλυτοί, 89. 15.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν τῶν ὀφθαλμῶν, 93. 27.
 παρηλυτοί τῶν ὀφθαλμῶν, 34. 13.
 παρηλυτοί, 97. 29.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 97. 16. ὁ δὲ λαλῶν, 21. 26.
 παρηλυτοί, 150. 17.
 παρηλυτοί, 85. 27. & 104. 1. Hippocr. 614. 10. *βύνη-
 ρη*, Galen. Exp. Voc. Hipp. 'Αρεταίους ὁ δὲ λαλῶν
 ὁ δὲ λαλῶν φρενός, ὅ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ δὲ λαλῶν
 φρενός παρηλυτοί κατὰ τὸ βύνηρη, Erotian.
 παρηλυτοί, 118. 23.
 παρηλυτοί αἱ ἐχέουσι, 118. 23. [Vid. Ind. præced.]
 lege *παρηλυτοί* in Erotian.
 παρηλυτοί, 123. 28.
 παρηλυτοί, 139. 25. & 130. 4.
 παρηλυτοί, 96. 26.
 παρηλυτοί, 68. 23.
 παρηλυτοί, 22. 11. παρηλυτοί τῶν, 87. 17.
 παρηλυτοί, 102. 32.
 παρηλυτοί, 113. 11.
 παρηλυτοί, 8. 12. ὁ δὲ λαλῶν, 44. 2. ὅ ἐν τοῖς μέλεσιν
 παρηλυτοί, 44. 1.
 παρηλυτοί, 10. 7. παρηλυτοί δὲ λαλῶν, 101. 1.
 παρηλυτοί, 101. 4.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 59. 17. ὁ δὲ λαλῶν, 60. 4.
 ὁ δὲ λαλῶν, 78. 19.
 παρηλυτοί, 61. 10.
 παρηλυτοί, 109. 10.
 παρηλυτοί, 29. 12. & 125. 3. 9. Hippocr. 765. D.
 παρηλυτοί, 138. 22.
 παρηλυτοί, 13. 7. παρηλυτοί, 6. 20. & 7. 7. &
 10. 36. & 45. 16. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 45. 8.
 παρηλυτοί, 13. 2.
 παρηλυτοί, 47. 10.
 παρηλυτοί, 106. 24. παρηλυτοί, 5. 10. παρηλυτοί
 ὁ δὲ λαλῶν, 128. 9. παρηλυτοί, 124. 12.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 77. 6.
 παρηλυτοί, 136. 6.
 παρηλυτοί, 98. 9. & 96. 26. παρηλυτοί, 78. 23.
 παρηλυτοί, 139. 16. ὁ δὲ λαλῶν γὰρ ὁ λαλῶν, 141. 2.
 παρηλυτοί, 84. 21.
 παρηλυτοί, 88. 21.
 παρηλυτοί, 16. 10.
 παρηλυτοί, 57. 3.
 παρηλυτοί, 57. 2. & 123. 19. παρηλυτοί, 123. 18.
 παρηλυτοί, 75. 27. παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) παρηλυτοί, 73. 32.
 παρηλυτοί, 75. 28. παρηλυτοί, 148. 9.
 παρηλυτοί, 88. 27. ὁ δὲ λαλῶν, 117. 34. & 102. 13.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν φρενός, 148. 17.
 παρηλυτοί, 29. 15.
 παρηλυτοί, 94. 13.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 103. 29. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν,
 Galen. Exp. Voc. Hipp.
 παρηλυτοί, 106. 4. ὁ δὲ λαλῶν, 104. 24.
 παρηλυτοί, 97. 13. παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 97. 33. ὁ δὲ
 λαλῶν παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 125. 19. παρηλυτοί, 132. 29.
 παρηλυτοί, 79. 14. παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) 70. 17.
 * παρηλυτοί, 121. 28. ὁ δὲ λαλῶν, 144. 30.
 παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) ὁ δὲ λαλῶν, 79. 14.
 παρηλυτοί, 77. 13.
 παρηλυτοί, 132. 14.
 παρηλυτοί, 13. 24. ὁ δὲ λαλῶν, 67. 21. παρηλυτοί ὁ δὲ
 λαλῶν παρηλυτοί, 69. 6.
 παρηλυτοί, 72. 21. παρηλυτοί, 82. 21. ὁ δὲ
 λαλῶν, 110. 25. ὁ δὲ λαλῶν, 103. 33. ὁ δὲ λαλῶν,
 125. 24. παρηλυτοί, 134. 1. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 114. 6.
 παρηλυτοί αἱ ἐχέουσι, 95. 24. ὁ δὲ λαλῶν, 132. 24.
 παρηλυτοί φρενός, 89. 17. παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν,
 119. 8.
 παρηλυτοί, 113. 17.
 παρηλυτοί, 132. 14. παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 111.
 22. Hippocr. 36. 2. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν αἱ ἐχέουσι
 ὁ δὲ λαλῶν, Galen. Comm. in Hipp. tom. 5. p. 117.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 63. 3. παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) ὁ δὲ
 λαλῶν, 28. 15. [ὁ δὲ λαλῶν] ὁ δὲ λαλῶν, 123. 16.
 παρηλυτοί παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 148. 10.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 117. 33.
 παρηλυτοί, 89. 33. ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 93. 8.
 παρηλυτοί, 95. 13.
 παρηλυτοί, 123. 31.
 παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν), 92. 36. παρηλυτοί αἱ ἐχέουσι, 39. 32.
 παρηλυτοί, 90. 9.
 παρηλυτοί, 39. 29. ὁ δὲ λαλῶν αἱ ἐχέουσι, 73.
 33. & 48. 14.
 παρηλυτοί παρηλυτοί, 93. 14.
 παρηλυτοί παρηλυτοί, 106. 8.
 παρηλυτοί, 53. 29. & 65. 5. & 30. 8. παρηλυτοί,
 21. 5. & 23. 28.
 παρηλυτοί, 137. 6.
 παρηλυτοί παρηλυτοί, 3. 28.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 138. 26.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, 74. 29.
 παρηλυτοί, 94. 21.
 παρηλυτοί, 101. 28. παρηλυτοί, 84. 3. & 95. 26.
 παρηλυτοί, 138. 26.
 παρηλυτοί, 41. 31. * παρηλυτοί, 98. 8.
 παρηλυτοί, 73. 10.
 παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) 23. 7.
 παρηλυτοί κατὰ τὸν ὁ δὲ λαλῶν, 85. 32.
 παρηλυτοί κατὰ τὸν, 103. 5. παρηλυτοί κατὰ τὸν, 129. 14.
 παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) 72. 16. παρηλυτοί (ὁ δὲ λαλῶν) 27. 23.
 παρηλυτοί, 148. 14. 75. 14.
 παρηλυτοί, 18. 18.
 παρηλυτοί, 130. 17.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν, ὁ δὲ λαλῶν τὰ ὀφθαλμοῖς, 148. 14.
 παρηλυτοί, 75. 9.
 παρηλυτοί, 5. 25. παρηλυτοί, 5. 4.
 παρηλυτοί, 32. 30.
 παρηλυτοί ὁ δὲ λαλῶν ὁ δὲ λαλῶν, 95. 19. ὁ δὲ λαλῶν,
 123. 17.
 ὁ δὲ λαλῶν,

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

εἰς καὶ, 145. 8.
εἰς ἢ *μὴ*, 109. 18. *ἴσιν* ἢ *εἰς*, 100. 18.
εἰς, 98. 9. *τεμνίτω* ὡς *φύσιν*, 86. 14. *δὲ* *τεμνίτω*
ἢ *αἰτνῶ*, 96. 16.
εἰς *μύσιν* [*αἰσιν*] 89. 33. *εἰς*, 79. 5. *εἰς*, 13. 7.
ἢ *ἴσιν* *αἰσιν*, 118. 23. *εἰς*, 4. 4.
εἰς [*αἰς*] *τὸ* *χρῆς* ἢ *τὸ* *αἰσιν*, 94. 26.
εἰς *αἰσιν*, 98. 13. *χρῆς*, 113. 36. *ἴσιν* *αἰσιν*
αἰσιν, 98. 6.
εἰς *αἰσιν*, 84. 35. *εἰς* *αἰσιν*, 85. 22. *ἴσιν*
αἰσιν [*αἰσιν*, *αἰσιν*] 84. 18. De hisce olei pre-
 paratione vide Diof. lib. i. cap. 53. Ceterorum
 etiam oleorum compositiones ex primo ejusdem
 libro plerumque peti possunt.
εἰς *αἰσιν*, 71. 8. *αἰσιν*, 101. 16.
εἰς, 123. 5.
εἰς *αἰσιν* *αἰσιν*, 98. 14.
εἰς, 109. 1. *ἴσιν*, 113. 36. *χρῆς*, 99. 25. &
 98. 16. & 122. 20. Hoc medicamentum inveniri
 potest in Galen. tom. 2. p. 143. An per *χρῆς* *αἰσιν*,
 98. 16. intelligitur medicamentum compositum, an
 succus rhois, sive sumach, permittum *τῇ* *βουρσῇ*;
 sic enim vertit Henschiur, aut eo, quod ex *Βεσα*,
 i. e. *Βεσα* *αἰσιν*, et succo rhoi componitur.
εἰς *αἰσιν*, 83. 35. & 135. 27.
εἰς [*αἰς*] *αἰσιν* *αἰσιν*, 98. 25.
εἰς *αἰσιν* *αἰσιν* ἢ *αἰσιν*, 98. 2.
εἰς *αἰσιν*, 8. 31. & 50. 18. & 62. 10.
εἰς, 78. 26.
εἰς *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*, 115. 3.
εἰς, 89. 19.
εἰς *αἰσιν*, 3. 25.
εἰς *αἰσιν*, 124. 4. ἢ *αἰσιν*, 119. 7. Sed Lexi-
 cographi habent tantum *τὸ* *αἰσιν*; ut & Diof.
 lib. 3. cap. 27.
εἰς *αἰσιν*, 43. 8. quibus scapulae alarum insit extant,
 ac propterea angustius, tabulae insit, deprehensio-
 que est thorax. Vide Foes. Not. in Hippocr. 1091. G.
εἰς, 150. 9.
εἰς *αἰσιν*, 56. 24. & subaudita voce
αἰσιν, cum articulo; ἢ *αἰσιν*, 56. 29. & 57.
 22. 29. vel sine articulo; *αἰσιν*, 56. 24.
εἰς *αἰσιν*, 69. 23. *εἰς* *αἰσιν* *αἰσιν*, 17. 18.
εἰς *αἰσιν*, 111. 12.
εἰς *αἰσιν*, 29. 26. *αἰσιν*, 29. 28.
εἰς *αἰσιν* *αἰσιν* [*αἰσιν*] 77. 28. *αἰσιν*
αἰσιν, 124. 20.
εἰς, 88. 27. & 83. 35.
εἰς *αἰσιν*, 109. 23. *εἰς*, 125. 7.
εἰς, 134. 31. *εἰς*, 146. 14.
εἰς *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*, 89. 10. *αἰσιν*
 Hippocr. 982. A. de primo febriis accessioneis
 insalutis dicitur.
εἰς *αἰσιν*, 21. 33.
εἰς *αἰσιν*, 145. 12. Hic & 121. 30. editor saga-
 cissimus reponit *αἰσιν*. Vide Not. ad Var. Lect.
 24. *εἰς* *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*, de quo vide Ga-
 len. tom. 2. p. 446. l. 50. *εἰς* *αἰσιν* *αἰσιν*,
 Diof. Alexiph. cap. 34.
εἰς, 148. 16. *αἰσιν*, 149. 32.
εἰς, 108. 34.
εἰς, 116. 22.
εἰς *αἰσιν*, 148. 15.
εἰς, 7. 23. [*αἰσιν*] *αἰσιν*, 86. 18. Hæc vox in
 exemplaribus legitur *αἰσιν*, 93. 31. 15. & 103. 25.
 & 112. 18. 20. & 120. 5. & 131. 17. ac *αἰσιν*, 86.
 18. & 89. 8. 10. & 93. 28. & 94. 18. & 96. 15.
 16. &c. Lectio autem prior sanior est.
εἰς, 125. 21.
εἰς [*αἰσιν*] 89. 3.
εἰς *αἰσιν*, 96. 33. *εἰς* *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*,
 96. 35.
εἰς, 7. 23. *αἰσιν*, 90. 24.
εἰς, 117. 26. H. Steph. notat Hippocrati *εἰς* di-
 ci, quod aliis *αἰσιν*; ut Diof. lib. 3. cap. 64. *αἰ-*
 σιν est exiguum semen in Syria natum, apio simile,
 ferventis naturæ. Hujus sæpius mentionem facit
 Galenus in lib. de compositione medicamentorum.
 Vide Gal. Vol. 4. p. 125. l. 52.
εἰς, 99. 27. *αἰσιν* *αἰσιν*, quæ effossa in Cap-
 padocia in Sinopem urbem deferretur. Lege Diof.
 lib. 5. cap. 111. & Strabon. lib. 12. de Cappadoc.
εἰς, 121. 28.

εἰς *αἰσιν*, 86. 31. *εἰς* *αἰσιν* *αἰσιν* ἢ *αἰσιν*,
 85. 22. *αἰσιν* *αἰσιν*, 138. 23.
εἰς, 130. 18.
εἰς, 139. 16.
εἰς *αἰσιν*, 112. 32. & 122. 24. & 135. 26. *αἰ-*
αἰσιν *αἰσιν*, 133. 11. *αἰσιν* *αἰσιν*, 113. 7.
αἰσιν, 3. 13. & 5. 27. *αἰσιν* *αἰσιν*, 5. 11.
αἰσιν *αἰσιν*, 73. 21.
αἰσιν, 90. 12. *αἰσιν*, 150. 4.
αἰσιν, 48. 5.
αἰσιν, 141. 13.
αἰσιν, 68. 18. & 130. 1.
αἰσιν, 33. 17. 24. 27.
αἰσιν *αἰσιν*, 122. 26. Lege Myrs. 361. 6. & 362.
 B. Edit. Medic. post Hippocr. & Galen. per H.
 Steph.
αἰσιν *αἰσιν* *αἰσιν*, 138. 23.
αἰσιν *αἰσιν*, 101. 32. *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*
αἰσιν, 101. 25. ubi legendum *αἰσιν*: Vid. Not.
 ad Var. Lect.
αἰσιν, 99. 29.
αἰσιν, 5. 2. *αἰσιν* *αἰσιν*, 29. 20. *αἰσιν* *αἰσιν*
αἰσιν, 100. 12.
αἰσιν *αἰσιν* *αἰσιν*, 115. 10.
αἰσιν, 81. 25.
αἰσιν *αἰσιν*, 64. 6.
αἰσιν *αἰσιν* [*αἰσιν*] 147. 5. Hoc ab *αἰ-*
αἰσιν peti potest; Tetrab. 3. Serm. 2. c. 9. *αἰσιν* *αἰ-*
αἰσιν [*αἰσιν*] 119. 6. Hoc inveniri potest
 in P. Egnet. l. 7. c. 18. vel Galen. tom. 2. p. 411.
 l. 15.
αἰσιν, 18. 14. *αἰσιν* *αἰσιν*, 13. 9.
αἰσιν, 45. 2. *αἰσιν*, 15. 36. & 49. 23. *αἰσιν*,
 141. 5.
αἰσιν, 108. 23. & 129. 9.
αἰσιν, 85. 24. & 146. 13. *αἰσιν* *αἰσιν*, 7. 35.
αἰσιν *αἰσιν*, 84. 29. *αἰσιν* *αἰσιν* *αἰσιν*,
 Suid.
αἰσιν *αἰσιν*, 150. 15.
αἰσιν, 42. 34. & 75. 4.
αἰσιν, 84. 22. quæ herba vocatur & *αἰσιν*
 Atticæ; Diof. lib. 3. cap. 90.
αἰσιν *αἰσιν*, 110. 3.
αἰσιν *αἰσιν*, 128. 27.
αἰσιν, 130. 21. & 116. 5. *αἰσιν*, 7. 35.
αἰσιν *αἰσιν* ἢ *αἰσιν*, 150. 31.
αἰσιν, 130. 17.
αἰσιν, 84. 13. *αἰσιν*, 150. 15.
αἰσιν, 3. 16.
αἰσιν *αἰσιν*, 75. 14.
αἰσιν, 129. 21. *αἰσιν* *αἰσιν* vocatur ab aliis
 scriptoribus, præcipue à Rufo Ephes. lib. i. cap. 18.
 & lib. 3. cap. i. item passim à Galeno; speciatim
 verò in tom. i. p. 167. l. 19.
αἰσιν, 45. 25.
αἰσιν, 3. 18. [*αἰσιν*] 137. 3.
αἰσιν [*αἰσιν*] 58. 21. *αἰσιν*, 67. 1.
αἰσιν, 19. 3. 7. & 9. 13. & 64. 25. *αἰσιν* *αἰσιν*
 112. 33.
αἰσιν *αἰσιν*, 66. 3. *αἰσιν*, 64. 23. *αἰσιν*
 146. 1.
αἰσιν, 129. 1.
αἰσιν, 122. 7.
αἰσιν ἢ *αἰσιν*, 128. 18.
αἰσιν, 89. 34.
αἰσιν ἢ *αἰσιν*, 67. 15.
αἰσιν, 125. 7.
αἰσιν, 99. 25.
αἰσιν, 100. 14. *αἰσιν* *αἰσιν*, 129. 10.
αἰσιν, 118. 22.
αἰσιν *αἰσιν*, 18. 31. 18. 23. & 10. 22. & 111. 22.
αἰσιν *αἰσιν*, 98. 18.
αἰσιν *αἰσιν* *αἰσιν*, 104. 15.
αἰσιν, 53. 18. *αἰσιν* *αἰσιν*, 136. 1. & 132. 10.
αἰσιν, 54. 4. *αἰσιν*, 47. 6.
αἰσιν *αἰσιν*, 33. 24.
αἰσιν, 7. 14. *αἰσιν* [*αἰσιν*] 97. 15. & 98.
 20. *αἰσιν* *αἰσιν*, 49. 15.
αἰσιν *αἰσιν*, 148. 16. & 108. 36.
αἰσιν ἢ [*αἰσιν*] 145. 22. Hoc medicamen-
 tum peti potest à Galen. tom. 2. p. 165. l. 2. Vide
 etiam Gorgium.
αἰσιν, 6. 9. 15. 21. & 7. 14. *αἰσιν* *αἰσιν*,
 97. 11.

αἰσιν

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

ἀνελκυσταί, 98. 26.
 ζωοπύγος πύγος, 15. 2. [ἀνελκυσταί] 123. 15. ἀνελκυσταί, 109. 7. χυλίου, 109. 12.
 ζωοπύγος, 127. 10. Vide Conjectur. paulo post.
 ζωοπύγος φάρμακον, 19. 32.
 ζωοπύγος, 113. 18. Vide Conject.
 ζωοπύγος, 95. 17.
 ζωοπύγος τὰ ὑπὸ τοῦ ζώου, &c. 123. 15. ζωοπύγος εἰ ὑπὸ τοῦ ζώου, 73. 9. 12. ζωοπύγος ἄλλα τὰ ζώου εἰς τὰ ἔλκεα, 139. 5. ζωοπύγος εἰς κύστιν ἢ πνεύματι, 59. 17.
 ζωοπύγος δὲ ἄλλος εἰς δόρυ, 86. 19. πᾶσι τοῖς ἐν πνεύματι, 10. 16.
 ζωοπύγος ἐν πνεύματι, 13. 27.
 ζωοπύγος τοῖς ἔλκεσι, 68. 22.
 ζωοπύγος ἔλκεα, 12. 21. *symplicata*.
 ζωοπύγος ἔλκεα ἐπὶ τὸ καὶ, 101. 6. αἰμαίνουσα, 108. 22. ζωοπύγος ἔλκεα τὰ ἐν πνεύματι, 107. 28.
 ζωοπύγος τὰ πνεύματι, 111. 23.
 ζωοπύγος πλὴν κλύματι, 92. 9. μέλι, 92. 11. πνεύματι, 117. 28.
 ζωοπύγος τὸ δὲ ἢ λιμνίου, 129. 31.
 ζωοπύγος, ἔλκεα με ζωοπύγος [λίμνη] 121. 7.
 ζωοπύγος ἔλκεα, 67. 30. ἀνελκυσταί εἰς ἀρχαίαν προθεσμίαν, 72. 4. ζωοπύγος πύγος, 75. 14.
 ζωοπύγος εἰς δόρυ καὶ πύγος, 5. 26.
 ζωοπύγος πύγος, 100. 23.
 ζωοπύγος ἔλκεα εἰς τὸ δόρυ, 56. 14.
 ζωοπύγος πύγος, 48. 36.
 ζωοπύγος πύγος, 121. 3. Vide plura in Indic. præced.
 ζωοπύγος πύγος, 115. 32.
 ζωοπύγος, 10. 7. Vide Conjectur.
 ζωοπύγος ἔλκεα, 9. 24.
 ζωοπύγος, 150. 34. πᾶσι τὰ ἔλκεα, 130. 12. πύγος, 138. 25. ἰσχυρὰ, 102. 23.
 ζωοπύγος, &c. 132. 31. Vide Indic. præced. De pilæ utriusque exercitatione lege Galen. tom. 4. p. 240. l. 7. & p. 301. l. 12. item Mercurial. de art. gymn. l. 2. c. 4.
 ζωοπύγος ἔλκεα, 118. 32. ἢ λίμνη, 121. 12.
 ζωοπύγος δόρυ, 99. 19. & 123. 27.
 ζωοπύγος εἰς δόρυ, 110. 2.
 ζωοπύγος, 14. 2. διδωσθῆναι, πεπυγμένοι, 25. 10.
 ζωοπύγος, 120. 7.
 ζωοπύγος, 97. 28.
 ζωοπύγος, 120. 7. & 118. 5. χυλίου, 118. 31.
 ζωοπύγος, 123. 24.
 ζωοπύγος καὶ ἔλκεα, 53. 18. ζωοπύγος πύγος, 78. 9. ἐπὶ χυλίου, 37. 4.
 ζωοπύγος, 118. 27.
 ζωοπύγος, 150. 22.
 ζωοπύγος, 121. 15. & 119. 14.
 ζωοπύγος, 69. 30.
 ζωοπύγος πύγος, 108. 19.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 107. 1.
 ζωοπύγος πύγος, 108. 32.
 ζωοπύγος πύγος, 150. 29.
 ζωοπύγος πύγος, 20. 19.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 88. 35.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 107. 11.
 ζωοπύγος, 69. 7.
 ζωοπύγος πύγος, 21. 14.
 ζωοπύγος τὰς ἐν πύγος, 111. 8. ζωοπύγος ἐπὶ πύγος, 111. 32. ζωοπύγος τὰ ὑπὸ, 42. 13. [Vide plura in Indic. præced.] 85. 15. Theophr. lib. 3. de caus. plant. ζωοπύγος πύγος τῶν πύγος, i. e. Gaza interprete, ad normam hujus temporis moderat.
 ζωοπύγος τοῖς πύγος, 86. 11. ζωοπύγος τὰ πύγος, 91. 16.
 ζωοπύγος [πύγος] τοῖς πύγος, 33. 26. πύγος πύγος, 93. 12.
 ζωοπύγος πύγος, 150. 32. πύγος πύγος, 117. 35.
 ζωοπύγος πύγος, 2. 4.
 ζωοπύγος, 134. 8.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 86. 14. δόρυ, 138. 35.
 ζωοπύγος πύγος, 18. 30. πύγος εἰς πύγος, 4. 14. πύγος πύγος, 95. 11.
 ζωοπύγος τοῖς πύγος, 122. 29.
 ζωοπύγος, 130. 16.
 ζωοπύγος πύγος, 149. 5.
 ζωοπύγος, 85. 30. πύγος, 86. 14.
 ζωοπύγος πύγος, 73. 15.

ζωοπύγος πύγος, 94. 26. πύγος, 106. 23. ζωοπύγος [πύγος] 116. 18. ζωοπύγος πύγος, 95. 14.
 ζωοπύγος, 48. 15.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 123. 1. ζωοπύγος πύγος, 74. 7.
 ζωοπύγος, 130. 20. & 133. 16.
 ζωοπύγος πύγος, 110. 12. ζωοπύγος τοῖς πύγος, 30. 6.
 ζωοπύγος, 102. 5. ζωοπύγος πύγος, 99. 28. & 98. 19. forditionis genus, cujus descriptionem vide apud Galen. tom. 4. p. 313. l. 26.
 ζωοπύγος πύγος, 132. 29.
 ζωοπύγος πύγος, 92. 9. apud Cael. Aurel. est dimidia drachma, p. 91.
 ζωοπύγος, 149. 32. ζωοπύγος, Diosc. lib. 3. cap. 123.
 ζωοπύγος, 123. 3. leg. πύγος, juxta Not. ad Var. Lect. nam ζωοπύγος est avis genus; Aristot. Hist. Anim. lib. 9. cap. 20.
 ζωοπύγος, 110. 14.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 150. 12. ζωοπύγος πύγος πύγος, 114. 23.
 ζωοπύγος, πύγος, 56. 19.
 ζωοπύγος πύγος, 111. 7.
 ζωοπύγος, 150. 22.
 ζωοπύγος, 90. 32. Vid. Not. ad Var. Lect.
 ζωοπύγος, 56. 7. πύγος πύγος, 56. 24.
 ζωοπύγος πύγος, 58. 19.
 ζωοπύγος πύγος, 10. 5. 6. Propriè & κατ' ἔξωθεν significat membranam costas succingentem, i. e. pleuram: aliquando autem reliquarum partium membranae hac voce ab Aretæo distinguuntur. ζωοπύγος πύγος πύγος, 73. 16. ζωοπύγος πύγος πύγος, 21. 29. ζωοπύγος πύγος πύγος, 13. & 73. 9. ζωοπύγος πύγος πύγος, 4. 23.
 ζωοπύγος, 62. 5. ζωοπύγος, 16. 12.
 ζωοπύγος, 8. 22.
 ζωοπύγος, 37. 3.
 ζωοπύγος, 96. 37. ζωοπύγος πύγος πύγος, 734.
 ζωοπύγος, 21. 27.
 ζωοπύγος, 78. 13.
 ζωοπύγος, 41. 12.
 ζωοπύγος, 99. 26. ζωοπύγος, 109. 24. ζωοπύγος, Diosc. lib. 1. cap. 127.
 ζωοπύγος πύγος, 42. 27. ζωοπύγος πύγος, 140. 13. Hippocr. 1123. B. ζωοπύγος, 62. 34.
 ζωοπύγος [Vid. Indic. præced.] ζωοπύγος, ex albo tenuiter aliquid apparet; Cels. lib. 6. cap. 6.
 ζωοπύγος, 26. 14, 17.
 ζωοπύγος πύγος, 135. 32.
 ζωοπύγος, 86. 14. ζωοπύγος πύγος, 95. 2. Et ζωοπύγος in Nom. 89. 18, 21. & 106. 18. & 138. 35.
 ζωοπύγος, 28. 17. & 71. 22. πύγος πύγος, 72. 9. πύγος πύγος, 73. 12. πύγος πύγος πύγος πύγος, 73. 16. πύγος πύγος, 73. 21.
 ζωοπύγος, 71. 20. ζωοπύγος πύγος, 28. 9. ζωοπύγος, 123. 8.
 ζωοπύγος, 72. 33. Hippocr. 874. B. ζωοπύγος, ἔλκεα ἀνελκυσταί, Galen. Exp. Voc. Hipp. ζωοπύγος, 98. 12.
 ζωοπύγος, 110. 30. ζωοπύγος, 130. 4. ζωοπύγος πύγος πύγος, 117. 20. Sunt vasa fistulosa (quasi a similitudine lentisculæ vocant) Cels. de Foment. l. 2. c. 17.
 ζωοπύγος πύγος πύγος, 111. 4. 8. Farris apparatus ex Archigene, Hæ. p. 498. A.
 ζωοπύγος πύγος πύγος [de quo lege Galen. tom. 2. p. 265. l. 2. vide etiam Gortæum] πύγος πύγος [de quo Paul. Aegin. l. 7. c. 11.] 145. 22. δι' ἔλκεα, 117. 28. ζωοπύγος πύγος, 138. 33. ζωοπύγος πύγος πύγος, 100. 12. ζωοπύγος πύγος, πύγος πύγος, 98. 15.
 ζωοπύγος, 7. 15. ζωοπύγος πύγος πύγος πύγος, 100. 3.
 ζωοπύγος πύγος, 6. 12. & 7. 1.
 ζωοπύγος, 130. 11, 34.
 ζωοπύγος, 99. 31. ζωοπύγος πύγος, 26. 29.
 ζωοπύγος πύγος, 50. 27. πύγος, 44. 7. ζωοπύγος πύγος, 45. 11.
 ζωοπύγος, 41. 31. & 40. 26. ζωοπύγος πύγος, 139. 1.
 ζωοπύγος, 42. 18.
 ζωοπύγος, 14. 16, 17. & 42. 1. ζωοπύγος, 18. 5.
 ζωοπύγος [ἀνελκυσταί] Vide ζωοπύγος.
 ζωοπύγος, 14. 44. ζωοπύγος πύγος, 90. 25.
 ζωοπύγος, 26. 10. & 66. 2.
 ζωοπύγος πύγος, 27. 16.

IN ARETÆI INDICEM APPENDIX.

φλιμακρία, 101. 23. & 71. 23. φλιμακρίον, 119. 26.
 φλιμακρίονος ἔρως, 17. 11.
 φλιμακρία, 56. 23. Hippocr. 287. 33. & 389. 17.
 φλίψ, κύβη, 14. 21, 10. & 119. 26. ἐν τῇ κύβῃ ἔσται
 ἀγνάκη, 101. 9. & 91. 25. φλίψ, ὅτι τῇ μελέ-
 τῃ τ' ἔρως, 128. 1. & 131. 16. μέλιον ἐστ' αἰσάν, 136.
 19. αἰσάν, μέλιον ἐστ' αἰσάν, 134. 13. φλιψὶς
 τσμου, 70. 26. τσμου, 119. 21. μέλιον τ' ἔρως
 133. 34. φλιψὶς ἐν τῇ τσμου, 2. 4.
 φλιψία, 17. 4. & 68. 12.
 φλιψιεύς, 94. 18. & 93. 16.
 φλυκτακρία, 90. 17. & 114. 24. & 116. 10.
 φλυκίς, 86. 32. φλυκίς ἐφ' αἰσάν, 98. 13. 15.
 φῶ, 140. 39.
 φρενία, *praecordia*, 35. 8. 19. Hippocr. 309. 5. 1. φρε-
 νίων αἶμα, 84. 11. [Vid. ind. *praeced.* in ἀπείρη.]
 εἰς φρενίαν ὁ αἰσάνος ἵσται ἐν φρενὶ ἀπείρητος·
 τῆσιν ὅταν ἐργάζηται ἀπείρητος, Galen. Comm.
 in Hipp. totum. p. 71. l. 39. & p. 72. l. 32.
 φρενίτι, 19. 1. φρενίτις, 19. 2. φρενίτις δι-
 σπασία, 82. 11.
 φουαλλίδιον, 140. 30. φουαλλίς, Diosc. lib. 4 cap. 72.
 Χαλδῶνις, 93. 2.
 χαλδῶν, 9. 5.
 χαλδῶν, 95. 7. κικωρῶν, 94. 32. χαλδῶν ἐστὶ,
 100. 16.
 χαλμαλίστος ἕλξαι, 147. 5.
 χαλμαλῶν, 86. 31.
 χάλια, 3. 25. τσμου, 5. 12. ὁ τσμου, 16. 30.
 & 98. 31. ἔλξαι, ἔλξαι, 109. 14. & 98. 31.
 χαλμαλίστος, 109. 13. χαλμαλίστος ἵσται ἀπεί-
 ρητος, 72. 30. φρενίς ἐστὶ τὰ χαλμαλίστος κικω-
 ρῶν, 103. 29.
 χήρῃ, 3. 12. σπασμῶν, 5. 26. χήρῃ τσμου, 5. 10.
 χαλδῶνις, 98. 16.
 χλῶν σπασμῶν, 128. 20. χλῶν αἰσάνος ἐστὶ,
 150. 16.
 χλῶν ἐστὶ σπασμῶν, 145. 19. [Hoc emplastrum tra-
 dit Celsus, lib. 5. cap. 19.] μέλιον, 147. 7.
 χλῶν ἐστὶ, 21. 6. μέλιον, 21. 10. & 35. 4. χλῶν τ'
 ἐργάζηται σπασμῶν, 35. 12.
 χλῶν, 10. 29. χλῶν σπασμῶν, 115. 7.
 χλῶν, ὅταν τὰ αἶμα λεπτὰ καὶ χαλδῶνις μέλιον ὁ
 τσμου, 68. 4. χαλδῶν, τὸ καὶ σπασμῶν καὶ λεπτὰ

Arifot. Hist. Anim. lib. 1. cap. 13. χαλάει,
Homer. Il. 2. 516. Schol. τὰ τέτταρα. ἵππου αἱ
αὐτὰ στήθη ἢ ἔσθ' ἡ χεὶρ. τὰ δ' ἵππου χαλάει
οὐκ ἔστιν αἱ πλάται. Alex. Trallian. (Ed. R. Steph.)
p. 122. l. 36.

χρίδος ὁ *χρίδος*, 28. 13. *χρίδος*, 102. 2. *πλάσι*, 83. 34. & 133. 7. *χρίδος*, *χρίδος* grana significat, vel aliam, tritici genus & certam frugem. *χρίδος* = *χρίδος*, succus alice cum aqua mixtus. Aliquid discriminis esse tam inter virtutes quam voces *ἀλίκη* & *χρίδος* putat Aegnet. lib. i. cap. 78. Aliis verò plerique medicis & eodem modo utraque parari videntur, iisdemque viribus polleere.

χαρὸς ἐστίμεν ἰπώμενοι, 21, 18.

χάρδινος, 1. 1. 27. χάρδινος, secundum Dioclem
Carystium a Celfo citatum, lib. 4. cap. 16. mor-
bus est intestini tenuioris [ἐστὶ τῶν λεπτιῶν ἐν-
τερίων, 22. 24.] plenioris εἰδήσις. Coel. Aurel. p. 237.
iliacam passionem χάρδινος vocari scribit, quod
non aliter quam chorda intestina tendantur. Item
Galen. tom. 3. p. 309. 1. 16. εἰδήσις τῶν κατὰ τὴν χάρ-
δινος, ἐν αὐτῇ ἐστὶν τὸ ὄργανον ἐν τῇ χάρδι καὶ χαρ-
δίον, ὅτι αὐτὸ ἐστὶν αὐτὸ καὶ χάρδινος καὶ χαρδίον
τὸ ἐντονον. Gorrhaux ileum χάρδινος vocari cre-
dit, quod qui manum loco dolenti admovert, si
veluti εἰ χάρδινος αἰσθεῖται. Notandum est praeterea
hanc vocem aliquando sceli, aliquando antepene-

χρῆσις, 73. 18.

χαλὴς φθίγγετε, 6. 29.
 χαλὴς πτωσάτε, 84. 3. & 88. 25. & 101. 31. ὅ
 παρ' αὐτοῦ, 130. 18. ἴδιον τούτου, 113. 35. effertu
 etiam in nostro genere; ἴδιον αὐτοῦ χαλὴς ἐκείνου
 113. 35. χαλὴς κατὰ αὐτὸν, οὗ τὰς ταυτοῦ, 109. 34. 35.
 τῶν, 61. 7. ὡς ἐν ἰσχυρίῳ, 145. 9. τὰς ψῆφας
 144. 30.

ἡμεῖς ἀλλήλους ἄγαπῃ, 113. 9. & 116. 3. & 88. 14.
Ὁμοί, 3. 18. ἐπ' αὐτῶν ὁμοί, 38. 3. ὁμοίαι πάντες
60. 20.

ἀναπλάσσει, 10. 15. ἀναπλάσσει ἐν φανεί, 43. 2
 ἀναπλάττειν, 5. 19.
 ἂν ἀνέχεται, 102. 15. ἂν μὲ ἀνέχῃ ἐξουσιᾶται, 82.
 103. 8. ἂν καὶ ἐγερᾷ, 82. 133. 5. ἂν ἐκ πνεύ-
 ρματος, ἐκ ζωῆς ᾠρίσται, 139. 27.

De *ARETÆI* Syntaxi ac Stylo Dissertatio.

DE Aretæi ætate; sectâ; scientiâ in rebus anatomicis; ratione, quam in curandis ægris tenuit; dialecticâ, quâ scripsit; dictum est. Si quis fortè curiosior in medicâ nostrâ religionem inquirendum putaverit; locos in voce *Quæ* indicatos consulat; eumque de rebus cívilibus (pro capto hominî à fide Christianâ alienis) non perperam sensisse comperiet. Nonnulli restât de Stylo illius & Syntacti dicendum.

non perperam leuare conuenit. Sermonis breuitas, multiplex materiae copia, vis erborum, in causâ fuerunt, ut stylus quidam ei proprius esse, & à communibus antiquiorum recedere uideatur. Quicquid ei superfluum, quicquid ex ipso sermonis filo & artificioso uocabulorum struendi potest intelligi; id omne resecat: unde fit, ut emphatica & elliptica ei admodum placeant syntaxis. Omne uocum luxuriantium famulatum aperiatur; quod docet, abique ambagibus luculentè indicat; tot res profert, quot uerba: finitque argumentum, licet nudum exponat, adeo feliciter ornare callet, ut, dum alii colores undecunque varios conquirunt, illi satis fit rem ipsam scripsisse. Sic miramur pictorum illorum principum peritiam, qui scienti nudis & paucissimis lineis sine ullo alio umbrarum apparatu uitam imaginibus quasi inspirare.

De Syntaxi Nominum.

Adjectivum neutrum, subauditio ἄλλοις, cum substantivo diversī generis aut numeri jungitur : [quod satis quidem cum Græcis tum Latinis scriptoribus familiare; οὗ ἄλλοις παλαιότητα, Homer. 12. β. 204. τριῖς λαροὶ σταβίλις, Virgil. Eclog. 3. v. 80.] Ἰσχυάριον σπονδῆς, 4. 25. sic 58. 16. & 89. 13. & 95. 25. & 107. 9. & 110. 6. & 111. 7. & 117. 14. & 134. 26. & 143. 19. & 146. 19. & 147. 24. & 151. 4. μιῖστα χρῆσθαι ἐλπίσιν, 35. 45. κρείσσον ἢ φόνος ἰππῶν, 48. 21. sic 38. 20. & 54. 10. & 63. 32. & 65. 17. & 79. 20. & 82. 18. & 83. 36. & 84. 37. & 85. 4. 7. & 88. 21. & 89. 13. 15. & 96. 15. 16. & 100. 16. & 101. 16. & 107. 9. 12. & 121. 20. & 127. 3. & 128. 24. & 130. 16. 21. & 131. 10. & 132. 8. 11. 21. 31. & 134. 26. & 135. 8. 36. & 136. 1. 11. & 137. 1. & 138. 18. & 143. 9. & 145. 15. & 149. 16. & 151. 5. Sic ἄλλοις ἢ σπονδῆς, 131. 13. φασγάνῳ ἢ χιρσίδι, 45. 1. sic 130. 4. 5. τὰς αὐτῶν αἰμαρῆτας τοῖς μίξιν, 68. 13. αἱ βελίαυ αὐτῶν

ἀνάστα κρίσας, 118. 31. καὶ ἐν φόβῳ, 107. 8. ἐν
 θεῷ καὶ ἐν κρίσει, 107. 30.

φουκίαις μέλας ἐλατύνει, 86. 34. ἄρατοι ὀφείτιστα
[ὡς] 130. 27. ἀγαθὸς ἐν πάσῃ, 85. 18.

ἄβρααμ ἀφ' ἡλθας καὶ ἐβράμει, 132. 33. ἄβρααμ καὶ σάρρα καὶ ἰσαακ καὶ ἡλθας, 139. 16.

Articulus Neutrius generis cum genitivo substantiv

pro ipso substantivo usurpatur; τὰ δὲ φλαμάνια
113. 16.

Adjectivum [et aliquando Participium] neutrum supplet locum substantivi; *aviscum vi dicitur*, 5. 36. *wa*

Neutrum hujusmodi Adjectivum, aut Participium, ἡ

bi genitivum Substantivi adiecit; et ἡμεῖς δὲ καὶ
910, 45. 11. [et ἡμεῖς δὲ καὶ ὁ ἀντίπαυλος, Philip. iv. 5.]

ου, {3. 4. τὸ ξυνοῦν τὸ κοινὸν, 6. 33. τὸ πᾶν

πῶς, 92. 18. ἐκείνη τ' ἀνέστη, 52. 7. π' ἄρα
αὐτῆς ἡ χρίστος, 69. 23. τὸ ἵππουν τῶνδε, 114.

72. 3. τῷ ξυνοβίτῃ τῷ πρυβόλῃ, 6. 17. τῷ ἄξιῳ

DE ARETÆI SYNTAXI AC STYLO.

Φλαμιαίς, 121. 3. τῶν δ' ὀφθαλμῶν μέγιστοι, 41. 22.
 ἔπειτα κακῶς, 36. 9. τὰ πάλῳ δ' βίαις, 35. 32. τὰ
 πάλῳ τε βίαις, 35. 22. τὰ μέγιστον ἔχει, 18. 9.
 τιμωροὶν οὐκ ἄνευ, 36. 5. ἑκὼν θαυμαστά, 134.
 29. αὐτοὶ τὰ μὲν πάλῳ, 133. 14. & 138. 25. περι-
 μαχόμενοι ἑαυτοῖς, 133. 18. οὐκ τὰ θεῶν, τὰ ψυχῶν,
 133. 6. μετὰ δ' ὁρατοῦ, 59. 31. τὰ κατὰ αὐτοῖς,
 24. 20. λαλοῦσι Σίλλας, 90. 12. ἑκὼν θεῶν,
 51. 7.
 τὰ ἀνδραγαθῶν ἢ ἡδονῶν, 17. 1.
 Eadem Syntaxis in masculino genere & feminino
 observatur; ἀλλὰ οὐκ ἐπαφροῦς, 64. 16. [τὴν παρ-
 ούσαιον ἢ γυναικί, Ilocrat. 4. B.] ἔχοντι αἰ περιέτοιμα,
 84. 9. & 130. 14. τοῖσι ἄνευ ἢ τελέων, 30. 5.
 ἀνευδύνον αἰ περὶ, 138. 31.
 Huc refer subdantivum genitivo vocis, quæ cum
 eo concordare debuit, junctum; αἰσι κατὰ εν-
 οφίον, 147. 13.

Adjectiva neutra tam pluralia quàm singularia sæpe
adverbaliunt: πῶς πολλοί, 14. 3. πολλοί τι, 5. 23.
ἐξήματα, 129. 37. τὰ πολλὰ, 2. 5. Διαμνησ-
ματα, 23. 14. ἐπιστολάματα, 14. 23. βαλόντες, 118.
20. οἱ ἐξήματα, 123. 20. τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστατα,
129. 29. σμικρόματα, 147. 24. πᾶσι, 110. 23.
Huc refer τὰδε, 19. 14.

Adjectiva [in quibus etiam Articuli includuntur] cum substantiis diversi generis confusi folent
 ὁμοιωμένοι & πρῶτος, ip' αἰσι, 106. 4. [Vide ὁμοιω-
 μένους & ὁμοιωμένης in Indice]. διπλοῦσι, 25. 24. scil.
 ταῖσι; aut siccitur εὖ & διπλοῦσι. τα αἰσῶσι
 — εἰ μὴτοι. ἄλλαι 3. 76. 30. 31. aut forsan refertur
 ad αἰσῶσι, lin. 26. ὅτι σφῶσι — καὶ αἰσῶσι, 138.
 27. 8. subaudiendi potest εἶναι. ὡς, χαρμῶσι μιλι-
 σαι παῖσι, 11. 12. id est, παῖσι ὡς; sed παῖσι
 potest referri ad ὁμοιωμένους. 3. 31. 32.

Σκρίψιον nomen generis superadditur nomini speciei; quale *Θερίον*, *ἱερὸν*, *φονὴν*, *διόνειον*, *βαλάν*: *βαλάν* τὸ *Θερίον*, 147. 4. *ἱχθυὶ* ἢ *ἱερὸν* *Θερίον*, 149. 34. Vide & 52. 7. & 60. 2. *τερμίνου* ἢ *φονὴν*, 86. 14. *τερμίνου* τὸ *διόνειον*, 93. 1. *ἀντίλωκος* ἢ *βαλάν*, 148. 15.

Substantivum substantivo necitur vice adjectivi; *ἡ ἀντιμαχία*, Hesiod. *Æg.* v. 189. i. e. *inimicitia*, sic apud Latinos; *ἐπίμαχία*, Martial. lib. i. Epigr. 106. i. e. *antipathia*. Hoc est idiomā Hebraeorum; *עֲמָלָה וְחֵלֶם*, Psalm. cxx. 7. *ego pax*; ubi Græc. interpret. *ἀντιμαχίας*; *ἐν τῷ πνεύματι* ἡ *φύσις*, 3. 30. *ἡ φύσις* ἡ ἀντιπαθεῖς, 5. 20. *ἡ φύσις* ἡ ἀντιπαθεῖς, 54. 19. *ἀντιμαχία* τὸ πάθος, 59. 4. τὸ ἴδιον *αντιμαχία*, 68. 26. *παλίστα* ὑπερτίμονον *πυλίστα*, 101. 14. Et aliquando vice verbi; *ἐμὴς [ἐμψύχης]*, κεφαλαῖος *ἀντιπαθεῖς*, κεφαλῶν *παλίστα*, κεφαλῶν *ἀντιπαθεῖς*, κεφαλῶν *πυλίστα*, *ἐμὴν ἀνὰ*, 132. 19, 20. *diffundunt*; *creant palpitantes*, *pulsantes*, *inflationes*, *sinnitus*. τὸ ἐμὴ *πᾶς* ἐς τὴν καὶ *καὶ*, *πᾶν* τὸ *πᾶν*, ibid. 34. *corroboretur*. ἕστις *παλίστα*, *παχέστερος*, *ἀγνὴ*, *ἐμὴ* καὶ *ἀντιπαθεῖς*, 135. 7. *creat crassitudinem*, *ignaviam*, *caliginem*, *αὐτὴν* ἡ *νύξ*, 103. 24. i. e. 2 *solus*.

Ἀποφίτιον vocum nonnuncquam supplet locum regi-
 minis; cf. ἰδοὺ τοὺς ὑγρῶν, 20. 21. i. e. $\frac{7}{2}$ ὑγρῶν.
 ἄρ' οὐκ ἔπαυε, 23. 23. i. e. τὸ ἐπ' αὐτῇ. ἔχρισται μοι-
 ρὴν τῷ ψικμῶ τῶν ὄντων, 149. 25. i. e. ὅσων. ῥάδονται
 τοῖσι περὶ ἁλῶν, 98. 6. i. e. ῥάδον; nisi quis malit
 legere ῥάδονται. Φασιῶται σκαρῆς, 63. 4. i. e. σκα-
 ρήσας; αὐτ' φασιῶται hic est adjectivum à φασιῶσις;
 quod tamen nullibi adhuc levi.

Grædus comparationis pro se invicem accipiuntur :
[lege Rudim. Gr. Gramm. Weim. p. 135.]
tivus pro comparativo; ἴσμεν δ' ἔμμεν, 6.
112. 31. i. e. ἴσμεν, πολλὸν δ' ἴσμεν, 136.
24. i. e. πᾶσι. Et pro superlativo; ἴσμεν
κακῶ, 58. 14. i. e. κακῶ, τὸ κακῶν πάντων, 134.
21. i. e. κακῶτατον. Superlativus pro compara-
tivo; ἴσμεν κακῶτα τὸ φιλανθρωπῶς, 137. 4. i. e. ἴσμεν
κακῶτα.

Comparativi constructio varia est; cum dativo; vel accusativo; vel infinitivo; *ὁλιγὸν διασκεῖ*, 27. 24. *πάλιν*, 72. 28. *συνεκρὲς βαλόντες*, 68. 10. *πολλὰς δυνάμεις*, 134. 4. *πάλιν μάχης*, 17. 9. *πάλιν τι μελεόντες*, 17. 15. *ἀσπίντες πολλοί*, 68. 9. *ἀσπίντες* — *ἰσκαν*, 135. 15. *inferior*, *quàm* *ut* *pos-*
sibile.

Græci exprimentur per periphrasin; *παλαιοὶ* *δυνάμει*, 32. 22. i. e. *δυναμίσιν*. *καὶ* *ἐν* *ἐκείνῃ*, 4. 27.

i. e. Ignorantia.

Comparativus μέζω adverbialis; διμετρίαις λέγει μέζω, 112. 25. μέζω ἢ αὖ λέγει, Aristot. de part. Anim. (edit. Sylburg.) 71. 7.

lanfinito fit facpe ab uno numero ad alium: à fingulari ad pluralem: *κείν' ἀνδρῶν* — *ἐκεῖνα θανάτῳ*, *ἀνδρῶν*, 3. 12, 14. *ἐν ἀλλήγῃ τῇ* — *πιστὸς ἀπ' αὐτοῦ*, 60. 4. 5. *ἐν ἑαυτοῖς*, 3. *ἐν τοῖς*, 91. 15. *ἐν φιλίᾳ*, 70. 12. *ἐν ἑαυτοῖς*, 86. 13. *ἐκείνη* — *ἀποκρίσιν τῶνδ' ὁρίων*, 141. 7. Et à plurali ad fingularem: *πᾶσι τοῖς* — *παρὰ τὸν αὐτὸν* — *ἐλθὲν*, *καὶ*, *ἐκείνους*, 53. 1. *ἀποφύγιοντες* — *ἐκείνην γυναικα*, 70. 28. *τοῖς* — *γυναι*, 74. 22.

ermutatio caluum crebra legitur: Nominativi absolute positi pro genitivo; βεῖ, *παλλὰς θυρὰς ἰφυσίης*, 50. 8. *sufficiens desiderium*. [At βεῖ omittitur in loco consimili, 15. 12.] Et pro accusativo

ὁπρὸς κρινέται; — πείσεται, 103. 24. pro *περισσεύεται*; nam *ἀποκατασταί* ἀφαιρείται, ibid. lin. 12. *χορὴς*, 115. 30. pro *χορῆς*. Genitivi absoluti; *παρ' αὐτῶν* — *καρπῶν*, *αἱ* ϕ — *ἐκπορεύεσθαι* — *μαλὰ βύρνη*, 25. 15, 16. Accusativi absoluti; *πρὸ μαλὰ βυρνή*, 146. 13. *χολοσταί* — *δίστα*, 101. 2. Causum absolute positorum usus occurrit in hagiographis & profanis scriptoribus; *ἐκείν* — *δύνασται*, Apocal. ii. 26. & liii. 12. *πῶντες* *αἱ αἰτίαι*, Thucyd. 324. D. Schol. Ξ P. Ἀτίκας αὐτὴν τὴν πῶντων ϕ αἰτίαν. ϕ ἵτατος ϕ *ἐξυγίλλας*, Xenoph. 458. B. pro *τὸν ἵτατον ἐξυγίλλαντα*. *Κερίονα* — *ἀερίονα*, Homer. li. ϕ . 353. pro *ἀερίοντι*. Sic ϕ *ἐρεμὰ* *ἡμῶν* — *ἀνιχέμεν* — *σπυδαίμεν*, Ephes. iv. 1, 2, 3. Enitivi duo theoriam ab uno substantivo reguntur; *αὐτὴ* *τὸ ὄψος* ϕ *καὶ λαγυῖν* *ἐλλογῶν* — & — *ἄσπερον* *ἰσχυρὸν*, ϕ 8. 33.

omen substantivum adverbii formam induit; *πίστης* in *Θωμάσῳ τῷ ἀληθείᾳ*, 76. 25. i. e. *Θωμάσῳ τῷ ἀληθείᾳ*.

De Syntaxi Verborum.
 mutari crebrò solet Verborum vox, modus, &
 tempus.

Activum passivam aut neutralem significationem recipit: *reid. ob. I. tenduntur, extenduntur. Ho-*

101. A. pro αἰκίστῃ. Ἰβριση, Thucyd. 398. C. Schol. Ἰβριση. χαλκίαι ἀεταί, Id. 497. C. Schol. ἀντὶ παλαιῶν ἀνεργητῶν ἀλεπταί. Sic Participium ἀ-
ναλμαρῶνται, 108. 36. pro ἀναλμαρῶνται. ἀντὶ
ταύτων, 8. 12. pro ταύτων.

dicativus sumitur pro subjunctivo; *ἔκαστος καὶ ἀλλήλους* 78. 25, 26. aut pro optativo; *οἷός τις πορεύσῃσιν αὐτῷ* — *αὐτὸς πορεύσεται* 93, 26, 27. Subjunctivus pro Indicativo; *ἦν* 138. 11. & pro Infinitivo; *ὡς εἶπεν μὴ* — *μὴ ἠρῶναι* 5, 18. 8. pro *ἠρῶναι*; sed ut modis omnibusungi potest. [Consulte Rudim. Gr. Gramm. Weilm. p. 199.] Infinitivus pro Indicativo; *ἀποφύγετε*, 92, 35. *ἀκούετε*, 14, 7. *ἐλάλητε*, 123, 29. *ἐκτρέφετε*, *ἀκούετε*, 139. 12. & pro Imperativo; *ἔρχεσθαι*, 113, 23. [quod frequentissimum esse comperies in Rudim. Gr. Gramm. Weilm. p. 178.] *ἔρχεσθαι*, 117, 33. pro *ἔρχεσθαι*; vel subauditur *ἔρχεσθαι*. & pro nomine substantivo; *βοῦτας μέγα*, 9, 18. *ἰπποὺς*, 115, 30.

Tempora diversa aliquando per copulativam particulam junguntur; ἡ παλαιὰ ἀθανάτου ἐστίν, ἡ νεώτερον ἀνιψιότης, 87. 26. Sic & modi; αἱ μισοῦσι, ἡ — ἐμπαύει, 60. 20. nisi legas αἱ μισοῦσι.

ius diversi eisdem verbo subnectuntur; περιέκειν
περίεκει τῷ ἑσώπῳ καὶ πρηνίμ τ' κέραι, 140. 19.
εἰς ἀλέονται, καὶ εἴται, 145. 16.

ubstantivum resolvitur; *ὡς διδάσκων, ὡς κατέ-
δρα, ὡς ἐκκλησιάζων*, Luc. v. 17. *ὡς ὑψιψύχων*,
16. 27. *ὡς γινώσκων*, 38. 31.

De usu Participii.
 Participium nonnunquam fungitur Verbi munere indi-

ἀγῶνι, ἡ φῶς ἐνδύεται, 60. 32. i. e. ἰσχύει. ἄντος
 ἔστιν αἰ, αἰ καὶ ἰσχύοντος πῶτος, Lucian. 139. A. ubi
 participium ἰσχύοντος ponitur pro Verbo; vel (quod
 nalin) πῶτος regitur ab αἰ, & ἰσχύοντος est pro ἰσχύ-
 οντος; qualis syntaxis occurrit apud Aretæum,
 15. 29. 30. Ἀνταλασσομένη, 61. 22. i. e. δια-
 λασσόντι; imperativi; ἐφύλαττε, 97. 28. i. e. ἐφύ-
 λαντες; infinitivi; καὶ ἀναμειβέται, 90. 13. i. e.
 ἀναμειβόμενος; sic καὶ ἀναμειβόμενος, ἰσχυόμενος, ἀντιπαι-
 ζόμενος.

DE ARETÆI SYNTAXI AC STYLO.

227a, Hippocr. 761. G. Huc refert *ἀσθένειαν*, 114. 23. pro *ἀσθενείας* *ἐπιθυμίας* ἀσθενείας, Thucy. 520. A. Schol. Æ. P. *Ἐπιθυμῶντα* τοῦ κακοῦ ἐπιθυμῶντος ὅπου, ἀντί τοῦ λαθροῦταξ ἢ. *σθένειαν* ταύτην, ἢ κένον, 129. 7. ubi et Participium et Verbum absolute ponuntur: pro *ἐκσθένειαν*, ἢ *κένοντα*. μετὰ τοῦ ἀσθενείας, 86. 17. ubi ἀσθενείας videtur mihi poni pro ἀσθενείας, interea *διὰν* *recuperat*, ἀσθένειαν, — 91. 4. pro *ἰσάν*.

De Propositione.

Præpositioni duo aliquando casus diversi sibi in eadem
clausula conjuncti adnescuntur; *ἐν τῇ κληρίδι καὶ
ἐν τῇ ἀρχῇ* 2° *ἐν τῇ ἀρχῇ*, 48. 10. nisi malis legere in duali
ἐν τῇ ἀρχῇ.

De Conjunctione.

Copula inter duas voces repetitas diversitatem significat; *ὡς αὖτε ὡς αὖτε*, 56. 18. *nomen diversum*, sic apud Ciceronem in Orat. *res alio atque alio alia verbo*. Huc refer *ἀλλὰ καὶ ὡς ἀλλὰ*, 66. 24. Hoc videtur sapere Hebraicum; quo ubi sunt *ἅπασι* Bibbithorum interpretes; *ὡς καὶ ὡς καὶ*, Psal. xii. 3.

Gerundivæ (quas Grammatici vocant) voces junguntur non tantum accusativo, sed etiam dativo; *τὴν αἰρίαν* [χρῆμα] αἰρίῃ, 84. 10. τὰ πρηγάρματα δότης, 101. 20. ἐπιπλάσματι ἐπιπλάῃ, 93. 5. τοῖσι προφίταισι ἐπιπλάῃ, 123. 31.

Finis -vīs pro -vīs ufa venit; αἰετὶς χρίδουσι, 133. S.
 κρίδουσι δῶον, Lucian. 44. D.

De multis varii generis vocibus simul coeuntibus,
sed absolute & ἀνωδινῶς positis.

sed assidue et attentius possunt.
ἀσκήσαντες καμύσαντες, γυμναζόμενοι, πορεύσθαι ἐσθλόντες,
ἐντολή, 11. 3, 4. δάκνυοντες καμύσαντες ἐσθλόντες
ἐν λόγῳ συνεχόμενοι κατὰ φύσιν, ἀρετὰν πορεύσθαι
ἐν τοῖς ἰσχυρίσιν, 21. 7, 8, 9. ἐκτρέψαντες — ἀ-
σκήσαντες, μαλακίζοντες, ἀλγίστους ἐσθλούς καὶ ἡρώων ἀνθρώπων
περὶ τῶν πρῶτων, 85. 37. & 86. 1. καμύσαντες — ἀ-
σκήσαντες — αἰκνύοντες, 104. 7, 8. Sed hæc & multa
ex iis, quæ antea adduxi, exempla facile conciliari
possunt, quæ ad Elleipticum scribendi rationem, em-
phaticè, quam Hippocrates maxime secutus est, re-
dignantur.

Voces multae, quae inter se minimè cohaerent, saepe unà coacervantur; & aliquando lectori huiusmodi ἀνωμαλίαι syntaxi inassuetæ οὐκ ἔχοντι pariant; φύ-
ζην; (& per epenthesein μέλιτα βάσαν, κ' ἑσέκα
σεύδατο;) ἀνεύθυν, 64. 9. ἔλκω [ἐχάρη] ἐσθον
κρημνίζω, 79. 8. λαχάνω κόμω, [τὰ μαλινά] κερμα
μαλινά, τούτων, &c. 133. 3. 4. τῶν (τρεῶν)
μαίω, [πρωτοῦ] οὐ γυνή, [τοῦ] πατρὸς, 139. 18
κομψήλιναιοντες φλαῖναι [τρεῖς 3 τὴν ἑπὶ, scil. ὅμοι
φλαμνίσαι]; οὐ κἀρεῖα ἐπιμαίοντες ἱστῶν, 110. 34. 8
121. 1. τὴν τὴν λίπαι — μέλιτα; [ἀρεῶν, κἀ
δὲ τὴν ἀνέμω] & κρημνίζω, 146. 29. 30, 31.

Confusio quaedam in vocum ordine subito difficul-
tatem affert; *ἐκείνη δὲ αὐτίους, ἀπὸ τοῦ μ' ἄνωγει*
τοῦ μ' αὐτίους, 53. i.e. *αὐτίους* ἄνωγει. καὶ οὕτως
τὸ δίδωμι ε, 36. 26. i.e. ε τὸ δίδωμι, vel ε κ
μεταχρηστικῶς. φωνή τε κὺ δὲρμυ γινώσκ' ἐπίκουρ' αὖτις
δίου, 29. 14. 15. i.e. φωνή *ἀκούειν*, δὲρμυ *εἰπεῖν*.
Sic 37. 9. 10. puto hunc esse vocum ordinem
ἀφελόν· ὁ δὲ ἀπέλεις, ἡδ' οὗ τ' ὑπολείπει λέγουσι γινώσκ'
εὖ δὲ ἀρεῖ διακρίσει, οὗτοι οὐκ ἔστιν, &c. & 130. 9. σι-
λίαν· ταῦτά γε κρίματα, &c. juxta Oxon. Verf. fe-

Vocem Tmesis.

273. ἡδίστης πόλεως, 5. 5. pro ἡδίστης. ἐν δὲ τῇ πόλει, 50. 3. pro ἐν τῇ πόλει δέ. Sic ἀνὰ τὴν πόλιν Herodot. 16. 29. ἀπὸ πόλεως τῆς πόλεως ἀνὰ, 16. 277. 3. ἡ γὰρ πόλις πόλις, Homer. 12. 8. 114. ἐν πόλει πόλεως, 7. 20. pro ἐν πόλει πόλεως.

Vocum Ellicio

Subauditā voce rectrice, Genitivus saepe solet qua
absolutē poni; μέλη, ἡ πάροικος, ἡ ἑλπίς, ὁ ἀλῶν
ἡ ἐσώσω, 92. 11, 12, 13. ἑσώσω ἀνθρώπων ἡ μέλει
ἡ μελέη ἡ κόμος, 88c. 95, 25, 26, 27. ἡ ἀνέκλις
88c. 108. 24. ἀνέκλις, 88c. 138. 24. ἡ παρρησία, 88c.
138. 31.

34. i. e. vi. sic mē apuam ē apuam, 84. 13. [†] malin apuam, 71. 14. apuam ē apuam, 14. 26. dicitur in apuam, 94. 31. & 117. 29. in apuam ē apuam

96. 29. ἰμναστικὸν λίτρον, 120. 15. περιχλυσίς ὁ
ἐργασίης ὁ ἀποκτίσις, 107. 6. μέλιος συνουσία, 108. 36.
[At mox vox redit ex primitivis, ἀφ' ἡμετέρας ἐστὶ
ῥεσσην, 109. 1.] ἦ αὖτις διδόναι, 102. 17. τὸ φέρε
ἔχειν, 130. 19. i. e. πῶτι. βίαις καὶ ἔλεος, 130. 12. i. e.
κρίσις. 14. ἀφ' ἑστέων, 146. 17. i. e. ἀπ' ἀρρετιῶν. οὐ
ῥῆδο, 112. 11. i. e. οἶκος [uti Homer. *Il.* φ. 48].
παλλὰς τε τῷ ἑωυτοῦ, 120. 9. i. e. μέλις. ῥοφίως
ἐπὶ ἡμέρῃ, 88. 29. [ubi, nisi fallor, sic legi posset,
ῥοφίως ἐπὶ ἡμέρῃ ἑστέων. ἑστέων, &c. Vide Not.
in Var. Lect.] ἀσχετοῦρον, 25. 2. i. e. ἀσφαλις.
ἑς ἀσφαρις, 109. 19. i. e. ἀσφα. ἀσφάριος ἡστέων,
120. 19. i. e. γάλα. πῶτος, 107. 21. i. e. πῶτι.
τῶτος, 25. 12. i. e. φάλαξ. ἱπποκρίτης, 57. 30. i. e.
ἀλῆως [quæ vox includitur in adjectivo præcedenti
μετασφάλατος]. τῶτος, 26. 10. i. e. ἕρπον. κλοῦσις,
32. 20. i. e. ἐπίεσις. μέλις, διουσις, 32. 22. i. e.
ἀλῆγμεσις [nam ἀλῆμα præcedit, lin. 21.] κίρ
εσμεσις, 103. 28. i. e. ῥαυδὸς vel ἄλῆγος. ῥαυδὸς
[αἰνῶς] 84. 18. ἑς ῥαυδῆος [παρὰ λέξιν] Herodot. 140.
11. εὐδυνα, 110. 25. i. e. τερψὶς [nam τερψαί,
lin. 21.] ἑς κιαρὶ, 149. 20. [nam τερψὶς includitur
in ἀσφάρις.] ὁ ἀπὸ τερψῆος, 102. 20. i. e. ῥαυδῆος
παρὰ λέξιν, 30. 8. i. e. ἐπίη. αὐτῆς, 85. 2. i. e.
μεκάνσις [ex 84. 37.] ὁ, 121. 29. i. e. ἀλῆγμεσις;
sic & 134. 28. & 138. 33. 34. [sic Diof. Alexiph.
cap. 34.] αἰσι, &c. 15. 31. i. e. ἀμῆλως ῥαυδὸς
[ex lin. 27.] sic 15. 33. & 16. 13. ἀπὸ τοῦ
ἐκ ἀλῆγμεσις, 97. 2. i. e. διουσις. ἀσφάλατος, 26.
27. i. e. ἀπὸ τοῦ κατὰ μέγαναις [ex lin. 24.]

Verbum; substantivum flexibile; 5. 9, 10, 11, 12. & 19, 20, 30, 31, 32, 33. & 65. 23. uque ad 30. 57. 2. 4. 7. & 82. 2. *ἡσυχία*, 88c. 81. 26. i.e. *ἡσυχία*, *ὑπερῆσυχία*, 44. 31. 34. i.e. *ὑπερ*; sic 48. 26. & 83. 11. & 101. 8. & 110. 16. 24. & 119. 17. *ἡσυχία*, 4. 31. i.e. *ἡσυχία*; sic 42. 9. 10. *τα ἅτα*, 5. 13. i.e. *ἡσυχία* (nam lin. 12. *ἡσυχία*). *ἡσυχία*, 17. 13. i.e. *ἡσυχία* [vide lin. 12.]. *ἡσυχία*, 9. 22. i.e. *ἡσυχία*, [vel per appositionem, pro *ὑπερ ἡσυχία*]. *ἡσυχία*, 68. 7. i.e. *ἡσυχία*; *ἡσυχία* & *ἡσυχία*, 76. 25. i.e. *ἡσυχία*; sic *ἡσυχία* *ἡσυχία*, 20. 4. 18. & *ὑπερ* — *ἡσυχία* *ἡσυχία*, 19. 19. [aut subauditur *ἡσυχία*]. *ἡσυχία* *ἡσυχία*, 83. 15. i.e. *ἡσυχία*; sic *ὑπερ ἡσυχία* *ἡσυχία*, 104. 11. & *ὑπερ ἡσυχία* — *ἡσυχία*, 111. 33. *ἡσυχία* *ἡσυχία*, 88c. 139. 20. i.e. *ἡσυχία*. *ἡσυχία*, 144. 22. i.e. *ἡσυχία*. *ὑπερ* — *ἡσυχία*, 23. 20. i.e. *ἡσυχία*. vel *ὑπερ ἡσυχία*, pti 48. 24.

παῖδιον; παιδίον τῷ βασιλῇ, 43. 7. i. e. κοίτην. ἡ
 συστάς — ὁ γύλις, 2. 7, 11. i. e. κοίτης ἐστὶ. δ
 ἦ — αἰ. 23. 6. i. e. κοίτην — κοίτης.

Præpositio; *ἐν*, 10. 32. i. e. *κατά*; quod crebrum est; sic 26. 6. et *ἐν*, 17. 37. et 28. 20. et 32. 30. & *τὸ μέγεθος*, 47. 14. et *τὸ μέτρον*, 150. 32. *ἀπολαύετε, ἀπολαύει ὁ βίος*, 18. 7. i. e. *ᾧ ἀπολαύει* [nisi quis legere malit *ἀπολαύσει*]; sic Herodot. 137. 37. Lege plura de variis *ἐν*-construendis generibus in *Æmilii Porti Lexico Ionico*; lege item Theaur. Henr. Stephani in voce *ἐν*.

Conjunctio; καὶ, &c. 87. 22. i. e. *sed*; quæ (lin. 11 exprimitur). ἐπὶ ἐλπίμασιν, 132. 23. i. e. *modo*; nam mox sequitur. *modò* καὶ πῶς.

Integra aliquando clausula videtur subaudiri; ἰδιώ-
της λακίως ἐκπύουσι, 37. 33. scil. δακίως ἐκπύ-
ουσι ἑμῶν; quod in sententiā proximā exprimi-
tur, ἡ ἀλλοτρία οὐκ ἔστιν, δακίως ἐκπύουσι πλείους ἑ-
μῶν.

De Sermonis Ornamentis.

Haecenus ea, quae ad singulas praefertim voces perti-
nere, fuerunt adnotata: nequaquam autem prae-
tere oportet illa, quae in uniuersum passim sermo-
nem spargere solet Aretaeus ornamenta. Plerum-
que sunt in illo emphasibus plena: plurimae vocum
per metaphoram ad illius sensum translatae lucen-
de vim sententiae inducunt. ταῦτάς τις τοῦ πρὸς
3. 16. σφαμῶν), 5. 31. μενεσίου ἄλλως αὐτῶν
(Φαίσητος) 4. 1. τόσας ἰπποδρόμους, 4. 29. φασί-
ν ἐξέσθαι) μετὰ, 3. 9. τοῖς ἐξέσθαι ἀνδράσι, 87. 2.
παλαιότερον τὸ σπαστοδρόμιον, 106. 24. ἀνακατα-
τὸ κακοδρόμιον, 146. 7. φασίνασθαι (ἴσθαι) αὐτοῖς,
54. 21, 28. χρεῖα τίς τὰ πάσης, 4. 18. (ἀναπ-
τὸ) ἀεὶ, τίς, ἐπὶ, ὅτε, χρεῖς τὸ πρὸς τὸν ὁ-
σὲν 3. 7. ἁλόντων τὸν ἐκ τῶν, 13. 6, 7. 8.

Росіарум

DE ARETÆI STYLO ET LOCIS SUSPECTIS.

Poëtarum more, Homeri inprimis, cuius vestigiis
semper fluder infidere; multus est in parabolis aut
similitudinibus; quæ locis aptis inserpæ, tot instat
stellularum, scintillant, lumenque per totum opus
diffundunt. 2. 11. 3. 14. 4. 5. 8. 7. 2. 25.
13. 18. 20. 13. 21. 33. 23. 21. 29. 15. 36. 22.
38. 25. 40. 23. 41. 20. 43. 3. 44. 15. 49. 30.
52. 12. 56. 10. 59. 7. 60. 19. 61. 11. 65. 9. 10.
66. 33. 68. 14. 15. 69. 25. 70. 18. 73. 11.
75. 16. 76. 24. 77. 2. 79. 35. 78. 3. 28. 79. 10.
84. 33. 85. 8. 109. 11. 114. 33. 115. 4. 123.
15. 136. 23. 130. 4.

In Aphorismis frequens; quibus enumerandis locus hic non sufficit: in sententiis, quas lucet non nimis affectet, tamen pro re nata, & ubiqueque ex ipsa materia sponte oriuntur, argumentoque propolito subfervunt, inferit, gravis est, at nunquam frigidus. 42. 14. *misericordia* *grac.* &c. 48. 21. *negotiorum*, &c. 74. 11. *mirabilis*, &c. 86. 24. *magis*, &c. 90. 28. *ayudis*, &c. *claudis*, &c. 107. 33. *vis* *sp.*, &c. 136. 6. *vis*, &c. 148. 26. *vis* *universalis*, &c. Lectorem hilarioris faceto cum sermonis lepore subinde reficit. 36. 24. 37. 35. 79. 28. usque ad 80. 12. 134. 34.

Artem medicam eâ methodo tractat, ut omnibus, qui ipsi & praevident & succedunt, palmam ferri præcipuisse videatur. Summum artificium cum acri iudicio assidueque experientia confectum elucet in accuratis, clavis brevibusque morborum singulorum definitionibus [4. 14, 17, 18, 21. 6. 9. &c.] in aequa generum variorum partitione [4. 16. &c.] in causis significat [1. usque ad 80.], & multiformi curatione [81. usque ad 151.] in indicandis distincte ac dilucide, partibus corporis, quae afficiuntur [3. 12. usque ad 27. 5. 3. usque ad 34. &c.] anni tempestivitate, cum morbi magis aut minus saeviant [4. 27. 11. 12. &c.] humane vitae sequebatur [4. 29. & 75. 30. &c.] & ætatis, quae illis morbi diversè vexantur [4. 31. 8. 20. &c.] necnon its aliquando regionibus, quae eos plurimum generare solent [9. 20, 23.]. In defendendis ægritudinibus ægrique, vividum ingenium, natura ipsa nullo fūco illita, imagines veræ cernuntur. Verborum ubique copia [4. 7. 34. 25. 64. 7. 65. 11. &c.] venâ ubere exundans fluit, nullumque inepta, nullumque superflua: & quoties sese dat eloquentiæ locus [5. 34. 18. 20. 65. 24. &c.] tam egregia exhibet facundie specimina, ut dubites, medicumne magis mireris, an oratorem. Quo autem major spectatur Aretaei nostri in rebus, de quibus differit, rectè cogitandis, illisdem aptè ac diserte exprimendis facultas; eò gravius dolendum est & de temporis injuriâ conquirendum, quòd authoris tam consummati opera, & non omnia ad nos usque pervenerint, & quae pervenerint, propter librorum incuriam tot mendis obrita, tot lacunis hialia deformantur; necdum satis integri & sani comparant Manuscripti codices, quorum ope loca depravata restitui, perperita reponi, omnia deique pro scriptoris eximii dignitate castigatissime emendata eruditiorum oculis offerri possunt. Nihilominus, quantum per exemplarium fidem modestaeque conjecturae libertatem assequi liceat, curatum est, ut nonnulla passim corrigantur errata; authorique, lacer utunque & mancus, velle tamen ipso non proflus indignâ cooperari.

Quædam de aliquot Aretzi locis, quorum
lectio suspecta est, conjecturæ.

IN Græco Aretæi textu nihil editor esse voluit, nisi quod bene pensitatus codicum impressorum collatione & certâ manuscriptorum exemplarium fide niteretur: illos confidentiores criticos minimè imitatus, qui suas crudas conjecturas in textûs exulantis & ad oram marginum dejecti sedem intrudunt. Quicquid autem ex ingenio, quo pollet sagaci, immutandum censuit, ad operis calcem reiectum suis in Variantes, quæ undecunque copiosè factis, nec tamen absque delectu iudicioque, conquisitæ sunt, lectiones notis inseruit. Post præstitam à melleo tam strenuam operam, non nisi exilæ, quod deceperem, superflui spicilegium. Id. quæ

lectunq; sit, candidæ lectoris humani censuræ ex-
cutiendum subjeçto.

9. 19. *βελγχε*, leg. *βελγχε*, uti 17. 23. 7. 21. *ἰζου-
αλλαν*, leg. *ἰζουαλλαν* vel *ἰζουαλλαν*. Vide Indic.
10. 7. *ζωαυαδ*, potius *ζωαυαδ*; quæ vox occurrit
101. 22. aut *ζωαυαδ* pro *ζωαυαδ*, injecto *ε* Ionicè.
13. 25. *λαυρεντα*. Crassi. vest. *non dissimilis*; & vi-
detur legisse *λαυρεντα*. At Oxon. *humiassifum*.
λαυρεν exponitur *protax*, *protetiv*. Quid si *λα-
υρεντα*, *λαυρεν*, *υγρεν*, Erotian. 14. 26. *βεγ-
χηρ*, Not. ad Var. Lect. *εαγῆ* ἤ, vel *εαγῆ*, vel
βερχηρ *φωγῆ*, uti 8. 26. Nulla fortasse mutatione
opus est; nam à *βερχηρ*, Aorist. *ἰβερχηρ*, cujus
subjunctivus *βερχη*, 3^a pers. *βερχη*, & inferendo *ε*
diphthongum *βερχηρ*; quod poëta est familiare;
δαυνη, Homer. Od. ε. 54. pro *δαυη*. *ἡ* *βερχη*
τῷ αἰσθη [i. e. τῷ *αἰσθη*]. Elieptice] *β* *βερχη*
τῷ αἰσθη *αἰσθη* *αἰσθη*. 16. 14. *δαυρη*,
Var. Lect. *δαυρη*. Quid si legatur *δαυρη*?
Certè legitur *δαυρη*, 15. 37. 18. 29. & 24. 20.
ἰσφω, leg. *ἰσφω* [uti lin. 21.] sic Var. Lect. MSS.
de quibus postea, 24. 6. *σὺ* *πλῶδ*. In Not.
ad Var. Lect. *σὺ* *πλῶδ*. At Turneb. *σὺ* *πλῶδ*.
— quam lectionem non penitus rejicio; nam
σὺ aliquando absque casu adverbialiter; uti Ecce-
sistat. in. 17. & iv. 3. & vii. 26, 29. & ix. 15-
& xi. 7. & xii. 9. sic Nican. Therac. v. 8. 29.
12. *ταυρ*, leg. *ταυρ* — nam de mulieribus scribit.
33. 23. *ἰσφω*, leg. *ἰσφω*. Confulite Not. in
Var. Lect. Vox *κατασφω* legitur apud Aristoph.
813. B. 35. 10. *μυλαρχα*, lege *μυλαρχα*.
— uti lin. 22. 36. 9. *αἰσ* *αἰ*, lege forsan *αἰσ*.
37. 26. *αἰσ*, leg. *αἰσ*; uti Not. ad Var. Lect.
αἰσ apud Herodot. 76. 43. Error ortus est ex
eo, quòd vox proxima incipiat à litteris *αἰσ*, qua-
rum dux in vocem præcedentem confusa tran-
sierant. 39. 22. & 40. 9. 27. *σφω*, lege forsan
σφω, uti *αἰσ*, 121. 14. 40. 16. *μω*.
σφω, quid si legatur, *μω* *σφω* *ταυρ* — [uti
in Var. Lect. nam junguntur *μω* & *σφω* apud
Arat. v. 600.] vel *μω* *σφω* *ταυρ*. vel si minus
placeat jungi duo adverbia *μω* & *σφω*, legi po-
terit *μω* *σφω* *ταυρ*; *μω* enim accusativum
etiam regit; consule Rudim. Gramm. G. Wesfm.
p. 189. 40. 35. *σφω* 3, quid si *σφω*
αἰ. 42. 32. *αἰσ* *ταυρ* *αἰσ* — interpretes vi-
dentur legisse *αἰσ* *ταυρ* — sed opè Appositionis fal-
sus est sensus. 49. 5. *αἰσ* — Crassus vertit
*ne minus dubium fuerit, tumorem durum subsidentem in
feverem mutari ac dissolvi*; quæ versio si admittat-
ur, legendum videtur *αἰσ* *ταυρ* *αἰσ* *ταυρ*, ut
sit, quicum concordet participium *αἰσ*. 50. 21.
αἰσ, Var. Lect. *αἰσ*. scil. ab *αἰσ*. Sed
αἰσ potest admitti, ab *αἰσ*, nam lones fre-
quenter usurpant terminationem *-αἰσ* pro *-αἰσ*; vi-
de Comment. de Dial. Aret. 56. 18. *αἰσ* — mal-
lem *αἰσ* pro *αἰσ*, ut concordet cum *αἰσ*. 57.
34. *αἰσ* *ταυρ* *αἰσ* *ταυρ*. Quid si sic inter-
pungatur, & legatur, *αἰσ* *ταυρ* *αἰσ* *ταυρ*.
αἰσ *ταυρ*, &c. 58. 25. *αἰσ* — Not. ad Var.
Lect. *αἰσ* *ταυρ* — Possit & legi *αἰσ*.
Turneb. & Henrich. *αἰσ* *ταυρ*. 59. 28. *αἰσ* *ταυρ*.
— tanquam canali — sed Crassi. *αἰσ* *ταυρ*.
— accipiendo *αἰσ* *ταυρ* non pro nomine
[*αἰσ*, *ταυρ*, *ταυρ*], sed pro verbo. Habetur in Var.
Lect. *αἰσ*, quod facili transpositione legi
potest *αἰσ*, *ταυρ*, à *αἰσ*. 61. 9.
αἰσ, leg. *αἰσ* [sic Not. ad Var. Lect.]
ταυρ: quæ vox occurrit 135. 10. sed alio sensu,
αἰσ, *ταυρ*, *ταυρ*, *ταυρ*. Cras-
sus in 69. 1. vertit, *termina perseverantia*; & vi-
detur legisse *αἰσ*, *ταυρ*, *ταυρ*, *ταυρ*.
apud Henr. Stephan. sed sine authore. 63. 8. *αἰσ*.
— Verf. Oxon. *αἰσ* — Crassi. *ταυρ*.
Nullibi legi *αἰσ*. Occurrit *αἰσ*, *ταυρ*, *ταυρ*.
& *αἰσ*, *ταυρ*, *ταυρ*, *ταυρ*, *ταυρ*, *ταυρ*.
E-ditio Turneb. habet *αἰσ*, quod mihi placet, ab
αἰσ. 64. 29. *αἰσ* *ταυρ*. si sic in-
terpungas *αἰσ*, *ταυρ* *αἰσ* [sic. *αἰσ* *ταυρ*].
is erit sensus; *ex molestia* *αἰσ*, *αἰσ* *ταυρ*.
ταυρ *ταυρ*, *ταυρ* *ταυρ*, *ταυρ* *ταυρ*. [sic. *αἰσ* *ταυρ*].
Turneb. & Henrich. *αἰσ* in Dativo, non ita be-

DE ARETÆI STYLO ET LOCIS SUSPECTIS.

ne. Not. ad Var. Lect. *ἀδύνη*, quasi sit verbum, ab *ἀδυνάω*. 71. 10. *ἀδύνη* — Quid tibi velis *μελέτη ἀδύνης*, nondum intelligo. Interim mallem *ἀδύνη* vel *ἀδύνητα*, scil. *τρίση*. 73. 17. *αἰχμή*, leg. *αἰχμή*. Vide *ἀνδρῶν* in Ind. prior. 74. 19. *φύνη* & *ἰς μέγαν*, i. *ἀνέμους* — ex natura in majus (vel in maiora, pro *μέγαν*, scil. *αὐτῶν*) vel ex abundantia scil. *natura*. Posset etiam legi, *φύνη* & *ἰς μέγαν ἀνέμους*; à verbo *ἀνέμους*, unde nomen *ἀνέμους*. 75. 5. *ἰς ἄντι*, i. *ἄντι*, Not. ad Var. Lect. *ἰπὺ πῶς* — Posset etiam legi *ἰπὺ πῶς ἄντι*, uti 73. 30. 75. 17. *ἰν ἀδύνητα* — Locus pessime corruptus. Si sensus verioris expendatur, posset legi *ἰπὺ καὶ*; nisi quod pauciores in hac una voce, quam in illis duabus, sint litteræ. 75. 32. *βιαῖον μέγαν* — *ἐνδοξόν*. Quid hæc vox *βιαῖον*? *βίαιος* substantivum locum hic nullum habet. *βιαῖος* adjectivum in Lexicis non occurrit; quin autem tale sit adjectivum, nil in analogia repugnat, nam legitur *αἰχμή*. Sed quid opus est voce *βιαῖον*, cum *μέγαν* sufficiat? Crassus certe vertit, *cum sit violentum*, et videtur legisse *βιαῖον*, referendo ad articulum *πῶς*, qui præcedit. 75. 34. *παράλληλῳ* quid *ἰσχυρήνῃ*? uti 25. 1. 77. 12. *αἰὼνα τῇ γῆ* **** *μῆλας* & *τερεῖ* *τῆς ἐνδοξίας* *τῇ τέρμῃ*, *ἐσθῆτι*, &c. ex versione interpretum [*quæcumque venatur, hæc complexus in ea detrahit*, &c.] elliptico lectionem hanc; *αἰὼνα τῇ γῆ* *τερεῖ* (vel *τερεῖ*, pro quo corrupte legitur *τερεῖ*). *μῆλας* *τῆς ἐνδοξίας* *τῇ τέρμῃ*, *ἐσθῆτι*, &c. 78. 19. *ἄντι* & *ἰπὺν ἐλθόντα*. Interpret. ut *elephantis corium*. Metaphisicæ cum levi mutatione reponet *ἄντι* *ἰπὺν ἐλθόντα*. Turneb. & Henisch. habent *πῶς* *ἰπὺν*, quod quia cum genere vocis neutricum convenit, Variantes Lectiones reponunt *πῶς*. 78. 26. *ἰπὺν* & *ἰπὺν*, *βασίλειον*, *πρῆξιον*. In Not. ad Var. Lect. observatur substantivum deficere, quale *ἐνδοξόν*; sed, nisi mea me fallat conjectura, non opus est quicquam supplere, modo pro *ἰπὺν* & legatur *ἐνδοξόν*; cui non tantum favet facilissima literarum mutatio, sed etiam lectio paginæ sequenti, *ἰπὺν* *πρῆξιον*, 79. 9. 79. 19. *παλαιοδρόμῳ πῆξι*, Crassi. vert. *paratorum ciborum* — Legit itaque *παλαιοδρόμῳ*. 85. 17. *ἀνέμους* — Not. ad Var. Lect. *ἀνέμους* — vel quidni *ἰπὺν* (ab *ἰπὺν* *infusum*) vel *ἀνέμους* (ab *ἀνέμους* *hinc*); cujus perf. pass. *ἐνέμω*? Imò ab *ἀνέμους* fiet *ἐνέμω*, mutando *ω* in *α*, & inferendo *α*; quæ Ionibus non sunt infusa; *ἐνέμω*, Herodot. 50. 40. pro *ἐνέμω*; *ἀνέμους*, Id. 17. 42. pro *ἀνέμους*. 85. 24. *ἀνέμους*, lege forsan *ἰπὺν* [ab *ἰπὺν*, Ionico 144. 14. pro *ἰπὺν*]; nam lin. 20. *ἰπὺν* *ἰπὺν*. 89. 26. *ἐνδοξόν* *ἐνδοξόν* — lege forsan *ἰπὺν* *ἐνδοξόν* — 90. 16, 17. *ἰπὺν* *ἰπὺν*, *ἰπὺν* *ἰπὺν*, *ἰπὺν* *ἰπὺν*, *ἰπὺν* *ἰπὺν*, *ἰπὺν* *ἰπὺν*, *ἰπὺν* *ἰπὺν*. Lege in hunc locum Var. Lect. & Not. Nolum vero quicquam hic mutari. *ἐνδοξόν* [cujus exemplum alibi mihi non occurrit] idem hic significat, ac *ἰπὺν*, scil. *ἰπὺν*, à quo participium *ἐνδοξόν*, quod regit & nomen *ἰπὺν* & infinitivum (qui modus nominis sepe locum supplet) *ἰπὺν*. Is itaque erit sensus; *cataplasma fasciarum & rubores & tumores*. i. e. *excitatorum ruborum & tumorum*. 93. 13. *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν* — *ἰπὺν*, scil. *ἰπὺν*, unde ergo regitur accusativus *ἰπὺν*? An subauditur *ἰπὺν*? aut forsan legendum est *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν*: uti *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν*, 84. 5. 94. 30. *ἰπὺν* & *ἰπὺν* & *ἰπὺν* *ἰπὺν*. Hujus sententiæ sensus est satis obviuus, uti ab interpretibus traditur: syntaxis verò non item. *ἰπὺν* enim, unde regatur, non habet, nisi aliqua subintelligatur præpositio. Lege *ἰπὺν* *ἰπὺν*, vel *ἰπὺν* & *ἰπὺν*. Occurrit in libro cum MSS. collato (de quo postea) lectio hæc *ἰπὺν*; posset igitur legi *ἰπὺν* & *ἰπὺν* (vel *ἰπὺν* *ἰπὺν*, uti 66. 22.) *ἰπὺν*. Neque tum constat de syntaxi genitivi *ἰπὺν*, an cum *ἰπὺν* [status morbi, i. e. qui in morbo expellatur] vel *ἰπὺν* [pueris morbi, i. e. qui morbo laborant] construitur. 96. 25. *ἰπὺν* — Not. in Var. Lect. *ἰπὺν* — nam *ἰπὺν* *ἰπὺν*, eadem syntaxis, quæ *ἰπὺν* *ἰπὺν* 90. 16. 102. 2. *ἰπὺν* *ἰπὺν* & *ἰπὺν* *ἰπὺν* — Legisset tibi videtur Crassus [*parva quadam*] & Not. ad Var. Lect. *ἰπὺν*. 103. 27. *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν* *ἰπὺν*. Lege forsan *ἰπὺν* [uti in Henischiani mei codicis margine]. [uti 96. 1.] & amove *ἰπὺν*, quippe irreptitum ex linea 28. Sin id placeat, syntaxis erit hæc, *locus habet* [*ἰπὺν* pro *ἰπὺν*] *fomentum*. 108. 11. *ἰπὺν* *ἰπὺν*, &c. Videtur mihi legendum, *ἰπὺν* *ἰπὺν*.

[illegible]

Authorum aliquot suprà citatorum editiones.

Aspilota Gr. Rm. 1887. fol.^o. Hippocr. Gener. 1657.
 fol.^o. Plat. H. Steph. 1578. fol.^o. Strabo, Lutet. 1620.
 fol.^o. Polybius, Lutet. 1609. fol.^o. Theophr. Hist.
 Plant. Amstel. 1644. fol.^o. Lucian. Paris. 1615. fol.^o.
 Placrat. H. Steph. 1593. fol.^o. Diog. Laert. H. Steph.
 1594. 8°. Geoponic. Basil. 1539. 8°. Adamant. Phy-
 siognom. Paris. 1420. 12°. Oppian. A. Turneb. 1555.
 4°. Hefychius. Hagen. 1521. fol.^o. Phrynich. Attic.
 Diction. Aug. Vindob. 1601. 4°.

R. I. I.

Variant:

Variantium Lectionum A P P E N D I X.

HÆC Appendix ex Aretæi apud Turnebam impressi & cum quinque manuscriptis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis codicibus collati marginibus excerpitur. Hic liber ad doctorem Johannem Freind non ita pridem transmissus est. Omnibus illius libri variantibus lectionibus non indiligenter perlectis & examinatis, animadverti compluribus errata à scribis iacuditis aut offitantibus inducta, multa passim alia aut nullius aut levis admodum momenti abunde congesta; tritici itaque paululum post paleæ excussus superfuturum, Ne tamen lector fraudem sibi factam conqueratur, eorum primum, quæ prætermittenda censui, rationem reddam; illa deinde, quæ acervo exemi, subijciam; neque quicquam indignabor, si quis solidi sensus quàm harum minutiarum studiosior omnia omnino unâ liturâ expungenda putaverit. Veram enim criticam non in meris vocum fragmentis apicibusque, necum quasi putaminibus, insillere, sed in genuino sensu scriptoris eruendo præsertim versari credo. Autem criticis, generi hominum (Aristophanicorum instar * crabronum) maximè irritabili, qui de rebus minimis lites maximas sepe solent agere, nos gerendus est.

[illegible]

In is, quæ ex hac illorum quinque Manuscriptorum collatione excerpti, figuræ 1, 2, 3, 4, 5. Manuscriptum primum, scil. 2146. secundum scil. 3161. tertium scil. 2142. quartum scil. 2819. quintum scil. 3160. denotant.

De variantium Lectionum Erratis.

Errata, quæ in Variantes Lectiones ex Librariorum inficitia incurritæ solent frequenter irreperire, ad tres commodè classes reducuntur; Enallagen, Elleipsis & Pleonasmum. Enallagen maximè pariunt par litterarum vocumve sonus aut structura, aut quælibet alia affinitas; item transpositio, & orta ex vocis unius in plures distractione vel plurium in unam confusione depravatio. Aliquot exempla singularum ex multis in lectoris usum sufficient.

a pro a; p. 132. 1. 25. *agiliter* [pro *agiliter*] 1. 2. 3.
 a pro i; 39. 13. *magister*, 1. 43. 26. *tyrannus*, 2. 1.
 pro m; 21. 26. *maior*, 1. 2. & pro a; 6. 31. *noctem*.
 7. 20. *invenio*, 96. 26. *adit*, 1. &c. quae mutatio
 est admodum frequens. & pro i; 73. 24. *re-*
gionis, 5. 124. 1. *duxerunt*, 1. 2. 3. & pro m; 6. 31. A.

110. *ἀνέστη*. *π* pro *π*; 50. 27. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 5. 110. 28. *ἐκείνη*. & pro *π*; 35. 32. *αὐτή*, 1. & pro *π*; 21. 25. *αὐτή*, 2. 139. 24. *ἐκείνη*, 1. & pro *π*; 103. 27. *ἀνέστη*. 70. 18. *χώρα*, 1. 4. & pro *π*; 111. 13. *πῶς*, 1. 2. 3. 4. 5. *π* pro *π*; 109. 12. *διὰ τὴν*, 2. 3. & pro *π*; 92. 37. *ἀνέστη*. 133. 9. *ἐκείνη*. & pro *π*; 133. 27. *αὐτή*, 1. & pro *π*; 48. 9. *βρέθη*, 1. 2. 3. 94. 23. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 4. 5. & pro *π*; 115. 17. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 109. 7. *παρά*, 5. 3. *π* pro *π*; 27. 31. *καὶ*, 1. 2. 3. 4. 5. *π* pro *π*; 7. 14. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 4. 5. 93. 6. *αὐτή*, 1. 4. 5. 100. 14. *καὶ*, 1. 2. 3. 4. 5. & pro *π*; 110. 10. *αὐτή*, 1. & pro *π*; 110. 26. *ἐκείνη*, 2. *π* pro *π*; 30. 3. & 38. 28. *αὐτή*, 4. & pro *π*; 145. 22. *οὐκ*, 5. & pro *π*; 119. 12. *ἐκείνη*, 2. 4. & pro *π*; 14. 22. *ἐκείνη*, 1. 4. *π* pro *π*; 30. 1. *ἐκείνη*. *π* pro *π*; 122. 21. *ἐκείνη*, 2. 3. & pro *π*; 19. 7. *οὐκ*, 2. 135. 13. *ἐκείνη*, 2. & pro *π*; 54. 6. *καὶ*, 2. 3. 4. 5. & pro *π*; 61. 27. *παρά*, 1. *π* pro *π*; 15. 28. *αὐτή*, 2. 86. 37. & 89. 1. *καὶ*, 1. 2. 3. 4. 5. & pro *π*; 61. 8. *παρά*, 1. 4. & 9. *π* pro *π*; 24. 32. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. *π* pro *π*; 34. 27. *διὰ τὴν*, 2. 3. 4. 5. 59. 33. *καὶ*, 1. & pro *π* [4 pro *π*]; 111. 25. *διὰ*, 1. 104. 7. *καὶ*, 1. 2. 3. 4. 5. *π* pro *π*; 51. 12. *διὰ*, 1. & pro *π*; 144. 20. *διὰ*, 5. *π* pro *π*; 36. 13. *ἐκείνη*, 1. & pro *π*; 27. 31. *καὶ*, 1. 5. *π* pro *π*; 67. 21. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 3. & pro *π*; 34. 27. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] *π* pro *π*; 59. 32. *αὐτή*, 1. 87. 4. *αὐτή*, 1. 124. 15. *διὰ*, 2. 4. & pro *π*; 90. 16. *καὶ*, 1. *π* pro *π*; 110. 12. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 4. 5. & pro *π*; 120. 12. *ἐκείνη*, 1. & for *Ionism* *erit potius quam erratum*. *π* pro *π*; 44. 13. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 4. *π* pro *π*; 117. 33. *καὶ*, 1. 2. 3. [pro *καὶ*] 1. 2. 4. 5. *hic etiam*, 1. *ut supra*, potest esse *Ionism*. & pro *π*; 69. 24. *ἐκείνη*, 1. & pro *π*; 98. 29. *ἐκείνη*, 5. *π* pro *π*; 95. 1. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 4. 104. 9. *ἐκείνη*, 1. 2. 3. 51. 37. *ἐκείνη*, 2. 3. 4. & pro *π*; 62. 13. *ἐκείνη*, 2. & pro *π*; 93. 21. *ἐκείνη*, 3. & pro *π*; 88. 25. *ἐκείνη*, 1. *Præterea ex foni aut figuræ in literis, syllabis, vocabulis proferendis & scribendis affinitate multæ aliæ oriuntur earundem mutationes, omissiones, additiones, transpositiones, conjunctiones, & distractiones; quarum nonnulla mox dabuntur exempla:* Mutationum; 21. 13. *καὶ* [pro *καὶ*] 1. 2. 3. 4. 5. 37. 10. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 68. 4. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 90. 10. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 62. 32. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 118. 23. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 148. 12. *ἐκείνη* [pro *ἐκείνη*] 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 31

VARIANTIUM LECTIONUM APPENDIX.

[illegible]

De Variantibus Lectionibus, quæ, quamvis in editorum numero haberi non debeant, haud magnum tamen momentum asserre ad sensum videntur.

Hujusmodi lectiones pariter plerumque Dialectus neglecta; 83. 17. *μειψατος* (*meipsatos*) 4. 61. 29. *μικτος* (*mitos*) 3. 5. 19. *μικτος* (*mitos*) 5. 62. 11. *μικτος* (*mitos*) 3. 5. 4. *μικτος* (*mitos*) 1, 2, 3. 98. 29. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 4, 5. 93. 14. *μεμικτος* (*memitos*) 5. 10. 14. *μεμικτος* (*memitos*) 2. 60. 16. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 4, 5. 84. 35. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2, 3, 4. 85. 19. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 6. 16. 29. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2, 3, 4, 5. — *με* perquam frequentissime in Danvo singulari pro *α*; 3. 7. *μεμικτος*, & 3. 35. 36. *μεμικτος*, *μεμικτος*, *μεμικτος*, 2, 3. 10. 6, 7, 14. *μεμικτος*, *μεμικτος*, *μεμικτος*, 1, 2, 3, 4, 5. 88. 21. 4. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2. 34. 83. 36. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2. Dialectus inducta; 14. 15. *μεμικτος* (*memitos*) 5. 3. 12. *μεμικτος* (*memitos*) 3. 62. 2. *μεμικτος* (*memitos*) 3. 119. 30. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 3. 145. 6. *μεμικτος* (*memitos*) 5. 93. 10. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2, 3, 4. 86. 21. *μεμικτος* (*memitos*) 2. 5. 15. *μεμικτος* (*memitos*) 70. 29. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 2, 3. 84. 10. *μεμικτος* (*memitos*) 4. 64. 16. *μεμικτος* (*memitos*) 2, 3, 4, 5. 75. 9. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 4. 37. 31. *μεμικτος* (*memitos*) 1. 101. 10. *μεμικτος* (*memitos*) 1. 16. 1. *μεμικτος* (*memitos*) 2, 4. 89. 34. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 5. 102. 12. *μεμικτος* (*memitos*) 4, 5. 24. 17. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 3, 4, 5. 41. 18. *μεμικτος* (*memitos*) 88. 16. *μεμικτος* (*memitos*) 1. 93. 25. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 4, 5. 5. 10. *μεμικτος* (*memitos*) 2, 3. 100. 27. *μεμικτος* (*memitos*) 2, 3. 61. 17. *μεμικτος* (*memitos*) 1, 4. Omisio consonae, in fine vocum ante initialem vocalem; 9. 27. *μεμικτος* *μεμικτος* — Aut ejusdem additio ante consonam; 9. 5. *μεμικτος*, *μεμικτος*.

addito ante consonantem, y. 5. *κατακατα*, 1.
 Varia voces eundem scripturā, aut flexio: 19. 10. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 3. 59. 18. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 39. 7. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 1. 107. 7. *κατακατα*, 2. 48. 12. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 85. 31. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 3. 88. 27. *κατακατα* (*κατακατα*), 3. 5. 89. 21. *κατακατα* (*κατακατα*), 5. 65. 27. *κατακατα* (*κατακατα*), 3. 60. 30. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 2. 4. 11. 8. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 4. 5. 51. 37. *κατακατα* (*κατακατα*), 3. 4. 57. 31. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 4. 5. 86. 31. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 1. 92. 4. *κατακατακατα* (*κατακατακατα*), 5. 5. 2. 3. *κατακατα* (*κατακατα*), 1. 3. 4. 93. 2. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 71. 5. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 5. *κατακατα* (*κατακατα*), 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 7

[illegible]

Expositivum Variantium. Lectionum originibus; quæ sunt mera scribæ indocti aut indiligentis ac festinantis *examinatione*, vel quæ vocis structuram magis quam sensum afficiunt (utcumque ars critica solet aliquando his & illis uti ad veritatem lectionis eruendam;) accedat ad eas, quæ sensum aliquo modo explicant aut variant.

Syllabus Variantium Lctionum.

4. 19. ἀνέκκλητον ἀνεκκλητον, 2. Ionice pro ἀνέκ-
 κλητον ab ἀνεκκλήα. Ἀνεκκλητον autem ab ἀνεκκλήα alibi
 significat. 5. 16. ἰδὲν ἰδὲν, 1, 3, 4, 5. 26. ἦντι ὅ-
 τιναι εἰρήνην πεπενηγία. deest 5. 6. 11. παθῶ-
 παθῶν, 1, 2, 3, 4, 5. 15. ἐκχεύοντι 3, 4, 5. αὐτὸν πο-
 ῖον 7. 2. ἐκκεῖται 29. χροῖαί ἵσται χροῖαί, 7. 2.
 ἀλαπαρῆται ἀλαπαρῆται, 1, 2, 3, 4, 5. Repetio παρῆ-
 ρηον ἀλαπαρῆται. 8. 19. καὶλα πενηγία καὶλαπαρῆ-
 ται, 1, 2, 4, 5. Forſan καὶλα πενηγία. 32. ἀπαρῆται ἀπαρῆ-
 ται, 1, 2, 3, 4, 5. 10. τῶνται τῶνται παρῆται, 1, 2, 3, 4.
 25. ἐκκεῖται ἐκκεῖται — vox altera in alteram tran-
 ſiit metathesi literarum. 11. 8. πῶντι πῶντι,
 29. ἀλαπαρῆται ἀλαπαρῆται, 1. 2. ἀπαρῆται, 2. ἀ-
 παρῆται = enim ab -ων, ut ἐξ ab -ει, in eo migrat. Le-
 ge Dial. Gr. Ling. p. 209. B. 16. 14. διένεινται π-
 παρῆται, 2, 3. Vide Conjectur. 18. ἀπαρῆται π-
 παρῆται, 2, 3. 18. 19. ἐκπαρῆται ἐκπαρῆται, 2. Sic 2.
 10. Vid. Conjectur. 19. 3. καρῆται ἐκ καρῆται,
 2, 3, 4, 5. 22. 17. ἀπαλαμῆται ἀπαλαμῆται, 1. 1.
 legitur 30. 7. 23. 10. τῆται π δι, 1, 2, 3, 4, 5. 2.
 ἥ ἀρῆται deest. 24. 2. ἐκπαρῆται ἐκπαρῆται. Vi-
 dic. in ἀπαλάμῃ. 25. 16. ἀπὸ πῶν τὸ ἐκπαρῆται
 παρῆται deest, 1. 10. ἰδὲν ἰδὲν, 1, 2, 3, 4. Lege E

VARIANTIUM LECTIONUM APPENDIX.

[illegible]

τῶν δευτ. 5. 9. $\bar{\sigma}$ με) τῶν με $\bar{\sigma}$. 23. φιλ(ματιε) θερ-
 ματιε, 1, 3. 102. 10. ἀγλαχ(σ) ἔγνη καθαρ(σ).
 104. 1. πικ(ε)λην μελίσσιν. 107. 21. ἐξ ἀν(α)γ(ε)
 ἵσας, ἀν(α)γ(ε). 12. δε 26. ῖε(σ) τ(ε)σ(ε) 1, 2, 3, 4, 5.
 109. 35. ταμ(ε)ρ(ε) π(ε)ρ(ε), 1, 3, 5. 110. 18. τρ(ε)μ(ε)
 ἄρ(ε)σιν, 1, 2, 3, 4, 5. 24. κα(σ) ἵσας, ἔ, τ, 2.
 111. 4. φ(ε)ρ ζ(ε)ν, 2, 5. 17. ἱ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ρ(ε)ν, 1, 2, 3, 4, 5.
 112. 6. φιλ(ματιε) τ(ε) π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν ἵσας, φιλ(ματιε) τ(ε)ς
 ἱ(ε)ρ(ε)σ(ε)ν. 8. σ(ε)μ(ε)ρ(ε) δευτ. 1. ταμ(ε) δευτ. 5. 34.
 ἀρ(ε)σ(ε) βλακ(ε)ν. 113. 10. π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν ἵσας σ(ε)μ(ε)
 π(ε)ρ(ε)σ(ε)ν. 18. ἱ(ε)ν τα(ε) 5 σ(ε)μ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ν τα(ε) 5 ἀρ(ε)
 ρ(ε)ν, 5. 30. ἀν(ε)λ(ε)ρ(ε)ν ἀν(ε)λ(ε)ρ(ε)ν, 1, 2, 3, 4. ἀρ(ε)
 ρ(ε)ν ἀρ(ε)ρ(ε)ν, 1, 5. 115. 28. π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν δευτ. 2, 3.
 116. 33. ἱ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ρ(ε)ν, 1, 2, 4, 5. que vox legitur
 124. 25. 117. 21. φ(ε)ρ(ε)ν ἵσας φ(ε)ρ(ε)ν ἵσας. 32.
 κα(σ) ἱ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ρ(ε)ν με(ε) κα(σ)α, 1, 5. 37. ἀν(ε)ν ἀν(ε)
 ρ(ε)ν, 1, 2, 3, 4, 5. 119. 5. ἀν(ε)λ(ε)ρ(ε)ν ἀν(ε)λ(ε)ρ(ε)ν, 2, 3.
 ἀν(ε)λ(ε)ρ(ε)ν, 1, 4, 5. ἀν(ε)ν, H. Steph. in Thes. exp. ἀν(ε)
 λ(ε)ρ(ε)ν τ(ε) π(ε)ρ(ε)σ(ε)ν 26. ῖε(σ)ν, ad opus intermissum
 quafi cum imperio fecer. 12. ῖε(σ)ν ῖε(σ)ν, 1, 4. 17.
 π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν δευτ. 121. 28. π(ε)ρ(ε)σ(ε)ν
 π(ε)ρ(ε)σ(ε)ν ἵσας βλακ(ε)ν. 122. 7. φ(ε)ρ(ε)ν δευτ. 1.
 20. χ(ε)ρ(ε)ν χ(ε)ρ(ε)ν, 5. 123. 7. τ(ε)ρ(ε)μ(ε) τ(ε)λ(ε)ν
 τ(ε) π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν $\bar{\sigma}$ βλακ(ε)ν. 16. π(ε)ρ(ε)ν βλακ(ε)ν, 1, 2. ἀρ(ε)
 ρ(ε)ν ἵσας δι(ε)κ(ε)ν, 1, 5. 124. 2. ἀν(ε)ν ἵσας ἀν(ε)
 ρ(ε)ν γλαχ(ε)ν δευτ. 11. π(ε)ρ(ε)ν δευτ. 5. 3. ἀν(ε)
 ρ(ε)ν φ(ε)ρ(ε)ν, 1, 2, 3. 125. 3. $\bar{\sigma}$ π(ε)ρ(ε)μ(ε) τ(ε)
 ἀρ(ε)ν, 1, 5. 128. 19. κατ(ε)ρ(ε)ν $\bar{\sigma}$ ῖε(σ)ν κατ(ε)ρ(ε)
 ῖε(σ)ν. 37. κατ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ρ(ε)ν ἱ(ε)ρ(ε)ν τ(ε) ἱ(ε)ρ(ε)ν τ(ε) ἱ(ε)
 ρ(ε)ν φ(ε)ρ(ε)ν, 1. 129. 12. π(ε)ρ(ε)σ(ε)ρ(ε)ν, $\bar{\sigma}$ δευτ. 2, 3.
 131. 16. φ(ε)ρ(ε)ν, δεκ. usque ad $\bar{\sigma}$ τ(ε) δευτ. 1. 132.
 13. π(ε)ρ(ε)ν $\bar{\sigma}$ ἱ(ε)ρ(ε)μ(ε)ν δευτ. 1. 36. ἱ(ε)ρ(ε)ν, δεκ. usque
 ad θ(ε)ρ(ε)μ(ε)ν δευτ. 133. 23. $\bar{\sigma}$ κ(ε)ρ(ε)ν δευτ. 2, δεκ.
 usque ad 134. 4. ἀν(ε)ρ(ε)ν δευτ. 3. 134. 10.
 κ(ε)ρ(ε)ν π(ε)ρ(ε)ν, 1. 33. γλαχ(ε)ν τ(ε)ς γλαχ(ε)ν λ(ε)ν, 1.
 vox barbarā. 135. 15. βλακ(ε)ν ῖε(σ)ν, 1. βλακ(ε)ν,
 136. 6. ἀρ(ε)ν δευτ. 2. 23. ἀρ(ε)ν ῖε(σ)ν τ(ε) ἱ(ε)
 λ(ε)ν, 1. 137. 35. π(ε)ρ(ε)ν οἱ π(ε)ρ(ε)ν π(ε)ρ(ε)ν, 1. 147.
 22. $\bar{\sigma}$ $\bar{\sigma}$ ἀν(ε)ρ(ε)ν δευτ.

Operâ jam tandem, quæ ad Aretæi editionem necessaria videbatur, defunctus; eruditos omnes enixè oratos velim, ut *erratis, quæ inter legendum occurrerent, humaniter ignoscant. Vix enim fieri potest, ut in his minutis recognoscendis & emendandis oculis correctoris vigils quantumvis & perspicacissimi non aliquando cæcutiât & dormitet.

* Ex his quædam subnotare libuit.

9. 18. lege *δέρμα*
14. 3. *οὐλομένητι*
18. 23. *ἀνταρτήσι*
29. 17. *πλάσσειν*
31. 10. *ὑποδιδέσκει*
33. 25. *ἡ*
81. 14. *ἡ*

In indice.

ἀνὰ τὸν οὐρανόν
 ἀναστρέψας, καὶ ἐκκλίνων τὸ πρόσωπον
 ἀπὸ τῆς πόλεως, ἡ πόλις ἡ αὐτὴ
 ἐπὶ τὸν οὐρανόν, καταστρέψαι. οὗτοι — 1^{ος} κεφ. 18, 28.
 ἐκκλίνων, 82. 16.
 ἀναστρέψας — 32. 25.

F I N I S

A R E T Æ I
C A P P O D O C I S

D E

C A U S I S & S I G N I S

ACUTORUM ET DIUTURNORUM MORBORUM

LIBRI QUATUOR.

D E C U R A T I O N E

ACUTORUM ET DIUTURNORUM MORBORUM

LIBRI QUATUOR.

AR ET EI
CAPPODOCIS

D. E.

CAUSIS & SIGNIS

ACUTORUM ET DITURNORUM MORBORUM

LIBRI QUATUOR

DE CURATIONE

ACUTORUM ET DITURNORUM MORBORUM

LIBRI QUATUOR

ARETÆI CAPPADOCIS,

DE CAUSIS, ET SIGNIS ACUTORUM MORBORUM,

LIBER PRIMUS.

De Phrenitide.	*	*	*	*	*	*	Cap. I.
De Lethargo.	*	*	*	*	*	*	II.
De Marasmo.	*	*	*	*	*	*	III.
De Apoplexiâ.	*	*	*	*	*	*	IV.
De Epilepsiâ.	*	*	*				V.
De Tetano.							VI.
De Anginâ.							VII.
De Columellæ affectibus.							VIII.
De Tonsillarum Ulceribus.							IX.
De Pleuritide.							X.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

DE
EPILEPSIA,
SIVE
MORBO COMITIALI.

CAP. V.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

*Affectus
signa per-
petua.* * * * hebetudo, vertigo, tendinum gravitas, venarum, quæ in collo sunt, repletio atque disientio : nausea præcipuè quidem post cibum, sed quæ per abstinentiam quoque lenta continuat, multæque pituitæ vomitus : post exiguam cibi assumptionem fastidium & cruditas ; inflationibus replentur : præcordia ipsorum intumescunt. Et hæc 5 quidem perpetua sunt.

*Accessio
istam.* At si instantis accessionis timor sublit, splendores quidam ante oculos purpurei, vel nigri, vel ex omnibus coloribus inter se permixtis in circulo obversantur, ut Iris in cælo prætenta videatur : aures eorum tintinnant : ipsi fædos odores sentiunt, iracundi præter rationem, ac biliosi 10 sunt. Quidam itaque nullâ aliâ de causâ, quàm præ mærore, conciderunt ; alii, cùm in profluentem aquam, vel in rotam versatam, vel in turbinem circumvolutum fixis oculis intuerentur ; alios gravium odorum sensus, quemadmodum lapidis Gagatis, prostravit. Quibusdam vitium in capite confirmatum est, & inde noxæ fit initium ; nonnullis 15 autem, a nervis incipit, qui a capite longiùs absunt, & cum parte primùm affectâ consensum habent. Itaque magni manuum pedumve digiti contrahuntur, dolorque, & torpor, & tremor insequuntur : omnisque horum impetus in caput se convertit ; cùmque malum ad caput perreperit, fragorem quendam, quasi ex ictu lapidis, aut ligni, percipiunt : 20 & postquam exsurrexerint, sese ex insidiis ab aliquo percussos esse clament ; sed eâ fraude capiuntur ii solùm, quos jam primùm morbus hic

hic invasit. At qui malo affueti sunt, si id instet, digitumque jam occupaverit, vel ab aliâ quâvis parte inceperit, futuri per experientiam scientes, ex astantibus, quotquot iis opem ferre consueverint, vocant, eosque obsecrant, ut partem primùm affectam confringant, & reflectant, 5 & intendant, eandemque ipsi vellunt, morbum ita cupientes eximere; idque aliquando auxilium isto die accessionem depulit. Multi ingruentis feræ opinione, vel umbræ alicujus visu, perterriti, atque ita prolapsi sunt.

Porrò in ipsâ accessione homo sine sensu jacet: manus contrahuntur: Accessio.
10 crura non modò a se invicem diducta, sed etiam huc & illuc vi tendi-
num disjiciuntur. Jugulatorum taurorum in hac calamitate speciem re-
ferunt; cervix incurvatur: caput variis modis pervertitur; nonnunquam
enim in pronum, tanquam arcus, inflectitur, & tum quidem pectori
mentum adglutinatur: aliàs ad dorsum reflectitur, sicut in his, qui
15 capillis vi magnâ retrahuntur, tunc autem hac vel illac super humeros
incumbit. Latè hiant: os siccum est: lingua propendet, adeò ut pe-
riculum sit, ne vel graviter vulneretur, vel etiam abscindatur; nonnun-
quam dentes convulsionibus arcè colliduntur: oculi in interiorem par-
tem voluti: palpebræ cum palpitatione latè dehiscunt, easque, si fortè
20 connivere cupiant, nequeunt committere, ut quod ex oculis album est
subter appareat; supercilia interdum in mediam frontis partem contra-
huntur, quemadmodum in iratis fit: aliquando ad tempora vehementer
reducuntur, ita ut cutis circa frontem valde intendatur, omnesque pe-
nitius e fronte deleantur rugæ; malæ rubent, & palpitant: labia ali-
25 quando in acutum ambo compressa, interdum in obliquum revulsa, &
more subridendum, circa dentes prætenta.

Verùm ubi morbus increfcit, accedit vultus livor: vasorum, quæ in Incre-
collo sunt, distentio; sicut in strangulatione, vox supprimitur, neque mentum.
ullus, etiamsi altè vociferere, sensus: quædam tamen ad loquendum
30 quasi irritatio est, sed pro voce suspiria tantùm emittunt^a; eadem est
respiratio, & suffocatio, ac si laqueo strangularentur; pulsus in initio
vehemens, celerque, & magnus: circa finem parvus, tardusque, & lan-
guidus: ex toto autem inordinatus; pudendorum tentigo. Et hæc sunt,
quæ juxta finem accessionis patiuntur.

35 Sed cùm ad mali remissionem jam perventum est, urina sponte pro- Remissio.
fluit: alvus liquatur: & nonnullis, propter vasorum astrictionem com-
pressionemque, perque irritamentum, quod ex dolore provenit, & hu-
moris eruptionem, feminis fit profluvium; siquidem his etiam nervi do-
lent; os jam humidum habent, multamque pituitam, eamque crassam
40 atque frigidam effundunt, magnamque ejus copiam, si trahere velis,
possis, tanquam in filum, deducere. Quòd si longo tempore, multoque
cum dolore, quæ sunt intra pectus quasi ferveant, spiritusque inclusus

^a Ita versa est *εναρξυμὲς ἢ θυρὴ*, cùm in sequenti capite eodem dicendi genere utatur, ut
ἢ θυρὴ ἢ *ἀναρξυμὲς*.

omnia commoveat, & eorum, quæ morbi causæ sunt, convulsio quædam & perturbatio sit, & ad respirationis exitus, os scilicet atque nares, humorum inundatio prorumpat, quæ fuit antea partium omnium strangulatio remittere videtur; spumam autem exspuunt, sicut æquor ventis ingentibus concitatum; jamque morbo quiescente consurgunt. Verùm 5 ubi is recessit, per membra segnitiam, & in capite gravitatem continuò sentiunt, & ex lassitudine ac pudore resoluti sunt, languidi, pallidi, tristes, & demissi.

DE

TETANO, 10

SIVE

NERVORUM DISTENTIONE.

CAP. VI.

TETANI nervorum distentiones sunt, quæ vehementes inferunt dolores, celerrimèque interimunt, neque facilè possunt solvi. 15 Musculi tendinesque malarum hisce affectibus præcipuè tentantur; sed universo corpori malum communicatur, quoniam omnes partes iis, quæ primò affectæ sunt, consentiunt. Species autem *Convulsio*nis sunt tres; nam vel in directum fit, vel in posteriorem partem, vel in anteriorem. *Tetanus* in directum dicitur, cum homo ita intendatur, ut 20 in neutram partem se torquere possit, aut inflectere. *Convulsiones* autem, quæ vel retrorsum, vel in anteriorem partem fiunt, ab intentione, & loco ad quem ea fit, nomen obtinent. Nam in averfam partem laborantis reclinationem vocamus *Opisthotonum*, nervique, qui eò loci sunt, afficiuntur. *Emprosthotonus* autem dicitur, cum homo in anteriorem 25 partem a nervis, qui ibidem positi sunt, incurvatur. *Tonus* enim nervorum atque intentionis nomen est commune.

Causæ.

Horum affectuum causæ sunt innumeræ; siquidem post vulnera fieri solent, cum vel membrana, vel musculus, vel nervus punctiorem accepit, ex quibus mors plerumque sequitur: nam post vulnus nervorum 30 distentio mortifera est^b. Convellitur etiam ex abortu mulier: & ea quoque vix evadit. Alii ex vehemènti cervicis ictu eodem malo excipiuntur. Frigus etiam violentum ejusdem causa est; quapropter hyeme

^b Hippoc. Aph. 2, Sect. 5.

hi affectus maximè oriuntur : vere, & autumnò, minùs : æstàte, per-
rarò, nisi vulnus præcesserit, aut peregrini morbi populariter grassentur.
Mulieres nervorum distentionibus magis opportunæ sunt, quàm viri :
quoniam frigida naturæ sunt ; sed & frequentius etiam liberantur, quia
5 humidiores sunt. Quod ad ætates pertinet, pueri hisce affectibus assidue
infestantur, sed ex iis minùs moriuntur, quia vitium ipsis usitatum est &
familiare ; juvenes minùs, quàm pueri, tentantur, sed sæpius opprimun-
tur ; qui ætate constanti sunt hisce morbis minimè obnoxii vivunt ; senes
iisdem maximè patent, & frequentissimè moriuntur : in causâ est frigi-
10 ditas siccitasque senectutis, quæ mortis etiam natura est ; nam si frigidum
cum humido jungatur, minùs noxiæ & periculosa sunt convulsiones.

Omnes hos affectus, ut in summâ loquar, comitantur dolor intentio-
que tendinum, ac spinæ, musculorumque, qui in maxillis sunt, & pe-
ctore ; nam superiorem maxillam inferiori ita adnectunt, ut illæ neque
15 vectibus, neque cuneis facillè diduci possint : vel si quis dentes violenter
separans humorem instillaverit, hunc deglutire nequeunt, sed vel effun-
dunt, vel in ore continent, vel in nares regerunt : quoniam fauces com-
pressæ sunt, tonsillæque duræ & intentæ ad alimenti protrusionem deglu-
titionemque non committuntur. Facies rubet, & variis coloribus distin-
20 guitur : oculi pœne immobiles cum dolore vertuntur : strangulatio ve-
hemens : spirandi difficultas : manuum, crurumque intentio : musculo-
rum palpitatio : facies variis modis distorta : maxillarum labiorumque
tremor : menti conquassatio : dentium stridor ; in quodam etiam homine
aures cum fragore concussæ, quod & ipse vidi, & admiratus sum ; ^curina
25 vel cum magnâ difficultate supprimitur, vel propter vesicæ compressionem
sponte prorumpit. Hæc autem in omni *Convulsionis* genere contingunt.

Propria verò cuiusque hæc sunt. In *Tetano* universum corpus rectum
& immobile sine ullâ flexionis potestate intenditur : rectæ manus sunt,
& crura.

30 *Opisthotonus* autem retro flectit hominem, ita ut caput revulsum inter
humeros jaceat : guttur exstat : maxillæ plerumque dehiscunt, raròque
fit, ut sibi invicem committantur : in spirando stertor : venter, atque
pectus prominent : urina his maximè sine voluntate profluit : abdomen
intantum, & si id percutias, resonans : manus cum extentione retro vel-
35 luntur : crura contorquentur, nam vitioso quodam more, & poplitibus
contrario, incurvantur.

Si *Emprosthotonus* est, tergum gibbum fit : coxæ extruduntur, ut
cum dorso in directum jaceant : spina tota recta est : caput pronum,
& in pectus vergit : mentum pectori adglutinatur : manus confertæ :

^c *Crassus* vertit, quasi urinae suppressionem, aut effusionem miraretur *Author* ; *Goupylus* in-
quit, hæc verba ad aurium motum pertinere videntur. Et hoc certè admiratione dignum,
ut aures, quas naturaliter homo ipse movere nequit, a morbo cum fragore concutiantur :
illud non item ; cum inter signa *Tetani Paulus* (L. 3. c. 20.) urinae ex toto suppressionem,
vel instar aquæ effusionem, ponat : & *Aretæus* ipse infra, *Opisthotono* laborantibus urinam
præcipue sine voluntate profluere, animadvertat.

crura extenta. Dolores omnium vehementes sunt, vox omnium flebilis : suspirant omnes, & ex alto gemunt. Quòd si pectus atque *Spiritus* morbus occupaverit, mors in propinquo est ; idque ita fieri ipsi ægro felicissimum est, ut dolores, distortionemque, & turpitudinem morte commutet : præsentibus etiam minùs triste, licet vel filius sit, vel pater. 5 Quòd si vita etiamnum restet, quamvis vitiato, remanente tamen *Spiritu*, in anteriorem partem non in arcus tantùm, sed etiam in sphaeræ similitudinem incurvantur, ita ut caput genibus adnexum habeant : dorsumque & crura ita in anteriorem partem convelluntur, ut articulus juxta genu intra poplitem compulsus esse videatur. Calamitas mortalibus intolera- 10 bilis, cujus etiam aspectus intuenti gravis est ac molestus ; malum autem prorsus insanabile ; laborantem etiam amici propter corporis distortionem non agnoscunt. Votum quoque præsentibus, priùs impium, nunc honestum efficitur, ut æger quamprimum obeat, vitamque, & dolores, & mala acerbissima morte commutet. Neque verò Medicus ipse præsens 15 videntque quicquam valet, vel ad salutem præstandam, vel ad doloris levamentum, vel etiam ad figuræ emendationem ; citiùs enim hominem vivum disciderit ac divulserit, quàm membra recta effecerit ; nullam itaque a malo victis medicinam adhibens unà cum iis dolere tantùm potest : hæc verò magna est Medentis infelicitas. 20

DE SYNANCHE,

SIVE

ANGINA.

CAP. VII.

25

*Anginae
Species
duæ.*

ANGINA peracutus est affectus ; quoniam *Spiritus* compressio est. Ejus duæ sunt species. Nam vel partium, quæ spirandi instrumenta sunt, inflammatio est ; vel solus ipse *Spiritus* afficitur, causamque morbi in seipso continet.

Cynanche.

Instrumenta dico, tonsillas, epiglottidem, fauces, columellam, sum- 30 mamque asperam arteriam : & si ulteriùs serpat inflammatio, lingua etiam, & maxillarum interiores partes afficiuntur ; in quo casu linguam præ nimiam ejus magnitudine extra dentes proferunt : hæc enim os totum replet, & reliqua pars ejus supra dentes effunditur. *Synanche*, vel *Cynanche*, (id est, *Canina Angina*,) malum hoc vocatur : vel quoniam animalia 35 ista

ista eo assidue infestantur, vel quia etiam in sanitate linguam exerere consueverunt.

In alterâ specie notæ his contrariæ sunt; instrumenta spirandi colla-^{Synanche} buntur, & tenuiora fiunt, quàm in naturali cujusque habitu: suffocatio ita vehemens, ut in pectore circa cor & pulmones inflammatio clam occultari videatur. *Synanchen* appellamus, quia urget interiùs atque angit. Mihi autem videtur ipsius tantùm *Spiritus* id esse vitium, qui pravâ quâdam mutatione in calidissimum siccissimumque convertitur, sine ullâ membri cujusvis inflammatione. Neque sanè id ita fieri res valde mira videri debet; siquidem, in *Charonæis Specubus*, homines non affectu quopiam corporis acutissimè strangulantur, sed vel unico *Spiritus* haustu interimuntur, priusquam corpus ullo modo sit affectum. Quinetiam, sine morfu quovis, sed a linguâ canis recepto tantùm *Spiritu*, in rabiem homo agitur^d. Eadem itaque *Spiritus* mutatio intra hominem fieri potest: quoniam in homine aliæ res innumeræ cum exterioribus causis similitudinem habent. Succi sunt, qui extra atque intra corpus mortem^e inferunt; morbi venenis similes sunt; & ab epoto medicamento eadem, quæ in febribus, evomuntur. Quam ob causam factum esse verisimile est, ut in Pestilentia, quæ *Athenas* afflixit, nonnulli *Peloponnesios* venena in puteos, qui in *Piræo* erant, conjecisse^f censerent; etenim pestilenti morbo magnam esse cum venenis affinitatem homines non intelligebant.

Cæterùm in iis, qui *Cynanchici* vocantur, tonsillarum, faucium, to-^{Cynan-} tiusque oris inflammatio est; lingua extra dentes atque labia prominet:^{ches} saliva effunditur: pituita frigida & crassissima profluit: facies cum tu-^{Signa} more rubet: oculi exerti, patentes, rubore suffusi: potus in nares rejicitur: dolores vehementes, qui tamen, propter urgentem strangulationis vim, minùs sentiuntur: pectus, & cor exardescunt: frigidi aeris desiderium est, sed ejus parum admodum trahere possunt, quoad, inter-³⁰ cluso tandem transitu, strangulentur. Quibusdam malum in pulmones continuò transit, eosque ita interimit^g; febres enim oriuntur lentæ, tennes, nihil relevantes. Quòd sicui res in bonum vertitur, abscessus vel extra, hinc atque illinc, juxta aures, vel interiùs, prope tonsillas fiunt; & si non admodum tardè cum torpore suppuratio excitetur, evadere³⁵ quidem possunt, sed cum dolore, ac periculo. At si magnus oriatur tumor, cum affectus ad suppurationem tendit, & in acutum tollatur abscessus, suffocatio repentiè sequitur. Hæc utique *Cynanches* signa sunt.

In *Synanche* autem, partes collabuntur, & tenuiores fiunt; accedit^{Synanche} pallor: oculi concavi, interiùsque demersi: fauces, & columella retra-^{Signa} huntur: tonsillæ magis sibi invicem committuntur: vox suppressitur. Strangulatio in hac specie multo vehementior est, quàm in priori: quo-

^d Idem observat *Calius Aurelianus*, de Hydrophobia, Acut. Morb. L. 3. c. 9. ^e Verba *Hippocratis*, L. de Aliment. ^f *Thucydides*, L. 2. ^g *Hippoc.* Aph. 10, § 5.

niam in pectore vitium est, ubi positum est respirationis principium. Hi celerrimè, etiam primo die, mori solent, & interdum priusquam Medicum arcessere possint, vel si arcessiverint, nihil quicquam opis sentiunt, sed obeunt priusquam ille queat artis præsidia adhibere. Quibuscunque autem in melius vertitur, in omni parte excitatur inflammatio, & extrorsum 5 procedit^h, & ex *Synanche* fit *Cynanche*. Magnus etiam tumor in pectore, & ibidem *Erysipelas* apparens salutiferum est i. Et periti Medici est admotâ præcordiis Cucurbitulâ malum educere; vel sinapi pectori partibusque circa maxillas imponere, morbumque ita extrahere & discutere. Nonnullis autem pro brevi tempore vitium his auxiliis extractum est, & 10 postquam solutum esset, statim revertens ægotantem suffocavit.

Causæ. Hujus affectûs causæ sunt innumeræ; fit enim ex frigore frequentius, rariùsque ex æstu, ex ictu, ex ossibus piscium intra tonsillas defixis, ex frigida potu, ex nimia vini cibique abundantia, & ex respirationis vitiis^k. 15

DE

COLUMELLÆ

AFFECTIBUS.

CAP. VIII.

SOLIDA caruncula, quæ ex palato inter tonsillas dependet, columella, & gurgulio, appellatur. Σταφυλή enim, (sive *Uva*,) nomen est affectûs^l. Columella verò naturâ humidus quidam nervus est; nam in humido jacet loco. Pluribus autem ista malis obnoxia est; nam per inflammationem crassescit, & a basi usque ad extremum apicem æqualis fit, & in longum protenta rubore suffunditur; Κίον, (sive *Colu-* 25 *mella*,) hujus affectûs nomen est. Si in extremâ tantum parte rotundatur, & cum magnitudinis incremento livida & subnigra fit, Σταφυλή, (sive *Uva*,) vocatur hic affectus: quoniam & figurâ, & magnitudine, & colore, uvæ perquam similis est. Tertius affectus ad membranas pertinet, quæ hinc atque illinc, tanquam lata vela, aut vesperilionum alæ, 30 exporriguntur; id genus morbi Ιμάτιον, (sive *Lorum*,) vocatur: quia

^h Hippoc. Prænot. ⁱ Ibid. & Aph. 49, § 7. ^k Locum hunc citat *Aetius*, (Tetrabib. L. 8, c. 50.) mutatis paululùm *Aretæ* verbis: Αρετᾶς δὲ φησὶ, αἰτία τῆς Συναγχῆς πολλὰ μὲν, μέλαινα δὲ ψόξις πλήσιον τῶν ἰσχυρότερων, ἢ πλεονεχία, ἢ ἰσχυρῶν (ισχυρῶν esse deberet) εἰς τὰ παρὰ τὸμα ἱμῶν τῶν ψυχροποσίων μὲν πλεονεχία, ἢ τὰ ἀναπνέοντα καλὰ. ^l Vid. Σταφυλή in Lexic.

lororum speciem refert lata membranarum explicatio. At si in tenuem & oblongam membranam columella definat, & quasi Urachum quendam in fine habeat, *Κράσινος*, (sive *Fimbria*,) vocatur. Hic affectus, sicut etiam ceteri, sponte suâ, ex defluxione oritur : & etiam ex transversâ sectione, cum in uno latere Medicus membranam reliquerit. Quod si columella bifida reddatur, geminis membranâ hinc atque hinc pendentibus, nomen quidem nullum habet, sed affectus ipse satis patet. Reliqui etiam omnes ex aspectu solo faciliè cognoscuntur.

In omnibus suffocatio urget, & deglutiendi difficultas ; in omnibus adest tussis, sed in eo præcipuè, quem *Lorum*, eoque, quem *Fimbriam* vocari propositum est : quoniam aspera arteria a membranâ titillatur, & interdum humoris aliquid in eandem clam destillat, quæ res tussim provocat. At in eo affectu, qui *Uva*, eoque, qui *Columella* nominatur, spirandi devorandique difficultas multo major est ; nam in his humor ad nares rejicitur, quia tonsillæ jam cum columellâ consentiunt. Senes morbus *Columella* dictus infestare solet ; *Uva* juvenes, eosque qui ætate consistunt : quia multi sanguinis sunt, isque in his faciliùs inflammatur ; pubescentes, & pueri, membranarum vitiiis magis patent. In omnibus columella tutò abscinditur ; sed in *Uvâ*, quamdiu rubor permanet, abscissionem sanguinis profluvium, & dolor, & inflammationis incrementum sequitur^m.

D E

TONSILLARUM
ULCERIBUS.

25

CAP. IX.

ULCERA in tonsillis fiunt, quorum aliqua usitata sunt, mitia, & innoxia ; alia verò insueta, pestilentia, & lethifera. Mitia quidem pura sunt, exigua, nec profunda, neque inflammantur, & dolore vacant. Pestilentia verò ea sunt, quæ lata, & cava sunt, & sordida, quæque humore quodam concreto, eoque vel albo, vel livido, vel nigro comprehenduntur : *Aphthæ* his ulceribus nomen est. Quod si concretio ista altius descenderit, affectus *Εγχείρη*, (sive *Crusta*,) & est, & vocatur ; & circa crustam rubor ingens oritur, & inflammatio, & venarum dolor,

^m Eadem fere iisdem verbis *Hippocrates* habet in Prænot.

quemadmodum in *Carbunculo* fit, & exiguae tenuesque pustulae, quarum aliae aliis supervenientes coalescunt, latumque efficiunt ulcus. Id si in os exterius serpat, ad columellam quoque pervenit, eamque exest, & ad linguam etiam, & ad gingivas, dentiumque alveolos tendit: sub quo dentes labefactantur & nigrescunt, & ad collum inflammatio pertinet; quique ita affecti sunt intra paucos dies inflammatione, ac febribus, foetore, & inedia consumti intereunt. Verum si ad praecordia per asperam tendat arteriam, etiam eo ipso die suffocantur; cor enim & pulmones neque talem odoris foeditatem, neque ulcera, neque saniem sustinent: quinetiam urget tussis, ac spirandi difficultas.

Unde,
ubi, &
quibus
haec con-
tingant.

Causa vero tonsillarum affectus devoratio est frigidorum, asperorum, calidorum, acidorum, & astringentium. Etenim haec partes & pectori ad vocis spiritusque usum inserviunt, & ventri ad alimenti transmissionem, & stomacho ad ejusdem deglutitionem opitulantur. Et si internis partibus quodvis malum incidat, vel ventri, vel stomacho, vel pectori, ad tonsillas, & fauces, atque partes circa positas malum per eructationes ascendit. Quapropter pueri usque ad pubertatem vitio hoc praecipue tentantur, quoniam ii praecipue multum atque frigidum aërem trahunt, (nam his plurimum caloris inest) intemperantes etiam in cibo sunt, & varia appetunt, & frigidam bibunt, altèque, & cum irascuntur, & in ludo clamitant. Idem puellis etiam, donec per menstrua purgari incipiant, usitatum est. Ex regionibus, id *Aegyptus* maxime profert; isthic enim & aër spirando siccusⁿ adducitur, & victus genus varium est, ex radicibus, atque herbis, oleribusque, & feminibus acribus^o, quae ibi largè proveniunt: potus autem crassius est, vel ex aqua *Nili*^p, vel ex acri liquore, qui ex hordeo^q, aut eo qui ex radicibus^r conficitur. Idem morbus etiam in *Syria*, & praesertim ea parte, quae *Caelosyria* appellatur, frequens est: unde fit, ut *Syria*, & *Aegyptia* Ulcera vocitentur.

Mortis
modus.

Modus autem mortis est miserrimus; dolor acris & fervidus, qualis in *Carbunculo* fit: prava respiratio, quoniam foetidissimum putredinis odorem exspirant, eumque rursus intra pectus statim attrahunt: adeoque infestantur, ut ne sui quidem odorem sustinere valeant; facies pallida, vel livida: acutae febres; fitis adeò intensa, ut igne succendi videantur, & potionem tamen averfantur, ex doloris metu: vehementer enim affliguntur, vel si ea tonsillas comprimat, vel si in nares recurrat. Et si

ⁿ Siquidem in *Aegypto* vix unquam pluât. Herod. l. 2. ^o Eodem his seculis victu *Aegyptios* uti narrat *Prosper Alpinus*. (De Medicin. *Aegypt.* l. 1, c. 10.)

^p *Alexandria*, uti refert *Hirtius*, (de Bel. *Alexandrin.*) ferè tota suffossa est, specusque habet ad *Nilum* pertinentes, quibus aqua in privatas domos inducitur, quae paulatim, spatio temporis, liquescit ac subsidit: hæc uti Domini ædificiorum, atque eorum familia consuevit; nam, quae flumine *Nilo* fertur, adeò est limosa atque turbida, ut multos variosque morbos efficiat: sed ea plebes ac multitudo contenta est necessariò, quòd fons Urbe tota nullus est. Specus hos describit, qui in *Aegypto*, circa A. D. 1580, Medicinam exercuit, *Alpinus*; cumque in illos aqua, non nisi semel quotannis, a *Nilo* derivari queat, cernosam ejus partem, cellis, exeunte anno, ad fundum propè exhaustis, *Alexandrini* necessitate adaecti bibunt: unde multos eosque putridos oriri morbos narrat. (De Medicin. *Aegypt.* l. 1, c. 14.) Eandem verò aquam, ubi his ac similibus modis clarescit, & jucundissimam, & saluberrimam, & morbis quibusdam depellendis utilem esse prædicat. ^q Vid. *xpñd*, in Lexic. ^r Vid. *βουττωρ*, in Lexic.

fortè decubuerint, decubitus non ferentes exsurgunt : cùmque exsurrexerint, præ molestiâ rursus decumbunt : plerumque verò recti stantes obambulant ; nam quia nullo modo levamen assequuntur, quietem refugunt, & dolorem novo dolore depellere conantur. Multum intro spiritum adducunt, quia gelido aëre refrigerari expetunt : sed parum ejus expirant, quoniam ulcera tanquam igne succensa a fervente spiritu magis inflammantur ; accedit raucitas, vocisque suppressio ; & hæc quidem magis magisque urgent, quoad tandem in terram subito corruentes animam expirent.

10

D E

PLEURITIDE,

S I V E

LATERUM DOLORE.

C A P. X.

15 **S**UB costis, & spinâ, & interiori pectoris parte, usque ad jugula, tenuis atque valida membrana ossibus adhærens prætenditur, quæ ^{Pleuritis Se-} *Succingens* appellatur. In hac cùm orta fuerit inflammatio, adest ^{des, & Signa.} febris cum tussi, & sputis variis, cui affectui nomen est *Pleuritis*. Oportet autem ut hæc omnia ab unâ & eadem causâ fiant, & quasi concordent & conspirent inter se ; quanquam enim omnia simul adsint, & alia tamen ab aliâ causâ separatim provenerint, *Pleuritis* non vocatur. In hac verò subest acutus dolor usque ad jugula pertingens : calor acer : decubitus in latus inflammatum facilis, quia tunc in sede suâ membrana remanet ; at si in oppositam partem jaceat æger, sequitur dolor acerbissimus : quia 20 propter membranæ pondus deorsum trahens, & ejusdem suspensionem inflammationemque, dolor per totam ejus continuationem extenditur usque ad humeros, & jugula ; quibusdam etiam ad dorsum, & scapulas, quam Veteres *Pleuritidem in dorso* vocârunt. Sequitur autem spirandi

¹ Hoc ita vertit *Crassus* : in dorso scapulas dolor protenditur, *Pleuritida* Veteres *Græci* appellârunt. Id, ut videtur, perperam ; cùm juniores itidem morbum hunc *Pleuritidem* vocent, quanquam in dorso fuerit dolor, quoniam a membranæ inflammatione proficiscitur, quæ, ut *Aretæus* suprâ memorat, spinæ pariter & costis prætenditur. Id verò *Author* innuit, Veteres, ubi dolor dorsum occupaverit, *Dorsalem* hanc *Pleuritidem* appellasse ; ut *Hippocrates*, (in Libro de Morbis tertio) hujusmodi affectum, *Πλευρίτις ἐν ὀστέῳ*, vocat : &, (in secundo) *Νευρίδα* dicit ; quibus in locis varia *Pleuritidum* genera describuntur. Sententiam istam in hunc sensum vertendam esse arbitrari videtur Vir doctus, qui Domini *Fabricii* librum variis in locis emendavit : cùm hæc verba, *τὴν πleurίτιν τὴν Πλευρίτιν ἐν ὀστέῳ ἢ πρὸς αὐτὸν*, Parenthesi includenda esse scribit.

difficultas : vigilia : cibi fastidium : malarum rubor floridus : sicca tussis : sputa vix excreata : pituita, vel biliosa, vel sanguine saturata, vel subflava, cujus omnia genera sine quovis ordine aliter aliterque & adveniunt, & recedunt ; pessimum tamen est, si sputum cruentum defuit ; delirant etiam, & interdum Comate occupantur, & in ipso sopore mente desipiunt.

Signa
mortifera.

Itaque si his incrementibus morbus ad exitium inclinet, in *Syncopen* ægri decedentes intra septimum diem moriuntur. Sed si, a secundâ septimanâ, sputa prodire cœperint, & augescant mala, obeunt circa diem decimum & quartum. Interdum fit, ut intra duo hæc tempora malum omne transeat in pulmonem ; trahit enim id in seipsum pulmo, rarus calidusque existens, & ad ea, quæ propè sunt, adducenda sese commovens ; jamque æger ex morbi in hanc partem migratione repente strangulatur. Quòd si ultra diem istum superstes sit, neque intra vigesimum moriatur, *Suppuratus* fit. Et hæc quidem, si affectus ad perniciem tendat, eveniunt.

Signa
salutifera.

At si ad sanitatem spectat, larga sanguinis e naribus profusio morbum repente exsolvit ; siquidem somnus accedit, & pituitæ sputum sequitur : deinde humoris biliosi atque tenuis : posteaque multo tenuioris : & deinde cruenta, & crassa, & carnosa quædam excreantur. Et si post cruenta sputa bilis redeat, & post eam pituita, ægroti de salute securi sunt ; cum eo tamen, ut, si hæc a tertio die incipiant, iique lævia, æqualia, humida, & rotunda faciliè extussiant, septimo die liberentur : quo tempore venter etiam dejectionibus biliosis perturbatur : spiritus ex facili trahitur : mens constat : febres remittunt : cibi cupiditas revertitur ; verùm si eadem a secundâ septimanâ inchoentur, die decimo quarto redit sanitas.

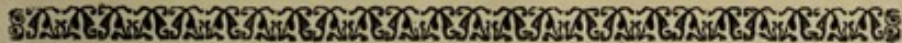
Suppu-
ratio.

Id nisi fiat, in *Suppurationem* affectus vertitur, quæ per horrores, & dolores pungentes significatur : accedit sedendi cupiditas, majorque spirandi molestia ; tum verò præcipuè timor subest, ne pulmones pus repente in se attrahentes hominem, postquam priora & graviora mala evaserit, suffocent. At si abscessus inter costas subrepat, easque separer, & in exteriorem partem acuatur, vel in intestina pus effundat, homo plerumque ad sanitatem perducitur.

Quando,
& quos
occupet
Pleuritis.

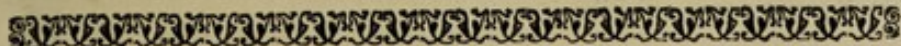
Ex tempestatibus, hyeme sæpissime morbus hic oriri solet : deinde autumno : vere rariùs, nisi fortè id frigidius sit : & æstate rarissimè. Ex ætatibus, senes frequentius quàm cæteri *Pleuritide* tentantur, sed ex eâ faciliùs etiam evadunt : quia in sicco corpore neque magna faciliè excitatur inflammatio, neque transit in pulmones, qui in hac ætate frigidissimi sunt, & parum spiritus adducunt, & cæterarum rerum attractionem habent imbecillem. Juvenes autem, & qui ætate constanti sunt, in affectum hunc non frequenter incidunt, sed ad sanitatem difficiliùs

perducuntur : neque enim levi de causâ, neque ex parvâ inflammatione ægrotaverint ; porrò cùm magna subest causa, majus etiam imminet periculum. Pueri ex omnibus minimè *Pleuritide* corripuntur, & ex eâ rarissimè etiam obeunt : quia corpora illis rara, & humores fluxi sunt, in
5 iisque perspiratio atque exhalatio multa est : unde fit, ut in illis vix magna contrahatur inflammatio ; ea est hujus ætatis in affectu hoc felicitas.

E

A R E

A R E T Æ I

C A P P A D O C I S,

D E

CAUSIS, ET SIGNIS

ACUTORUM MORBORUM,

LIBER SECUNDUS.

De Peripneumoniâ.	Cap. I.
De Rejectione Sanguinis.	II.
De Syncope.	III.
De Causis.	IV.
De Cholérâ.	V.
De Ileo.	VI.
De Jecinoris acutis affectibus.	VII.
De Venæ Cavæ acuto affectu.	VIII.
De Renum acutis affectibus.	IX.
De Vesicæ acutis affectibus.	X.
De Hyſtericâ Suffocatione.	XI.
De Satyriafi.	XII.
	D E

D E

PERIPNEUMONIA.

C A P. I.

5 **D**UABUS præcipuè rebus, alimento, atque *Spiritu*, tenetur ^{Spirandi} animantium vita; ex his autem longè plurimùm præstat ^{instru-} *Spiri- ^{menta.} *tus*: is si comprimatur, homo non diu permanet, sed repentè moritur^a. Hujus instrumenta complura sunt; initium nares: transitus fit per asperam arteriam: locus continens pulmo est: pectus autem pulmonis vallum est, ac receptaculum. Sed cæteræ quidem partes, tanquam
10 instrumenta duntaxat, homini inserviunt; pulmo solus causam etiam attractionis in se continet: nam in ipsius medio cor, viscus calidum, jacet, quod respirationis, vitæque principium est; illud etiam frigidi aeris attrahendi desiderium pulmoni injicit, siquidem eum incendit: cor autem est id quod attrahit. Itaque si cor afficitur, mors non longè
15 abest.*

Sed si pulmo tentetur, idque levi de causâ fiat, adest spirandi difficultas: vita misera diu protrahitur, nisi siquis medicinam adhibere curet. ^{Perip-} ^{pneumonia} ^{Signa.} Verùm in affectu gravi, qualis inflammatio est, adest strangulatus, vocis, animæque interclusio, & celerrima perniciēs. Hic ille morbus est, quam
20 *Peripneumoniam* vocamus, quæ pulmonis inflammatio est, cum acutâ febre: in quâ pectoris subest gravitas, sed quæ dolore vacat, si solus inflammetur pulmo. Is enim naturaliter doloris expers est, quoniam illius substantiæ raritas quædam inest lanæ assimilis; arteriæ verò per eum disseminantur asperæ, cartilaginosa, exque etiam doloris immunes; musculos
25 nusquam, nervos tantùm exiguos habet atque tenues, qui motui ipsius inserviunt; & hæc quidem vera causa est, cur dolorem pulmo non percipiat. Sed si membrana quævis ex iis, per quas pulmo pectori adnectitur, cum eo inflammetur, accedit etiam dolor. Spiritus gravis est, ac fervidus; ut faciliùs spirent, ægri recto corpore residere cupiunt, qui
30 habitus est ad eam rem aptissimus: facies rubet, & in eâ præsertim malæ: quod ex oculis album ste, humidissimum & pingue apparet: acumen nasi sumum fit: venæ in temporibus & cervice elatæ sunt: cibi fastidium. Pulsus in initio mali magnus, vacuus, creberrimus, quasi compressus; calor, in exterioribus partibus, obscurus & humidior: in interioribus autem, aridus, fervidissimus; ex quo spiritus incalescit, sitis fit, & linguæ siccitas, & frigidi aeris desiderium, & animi molestia: accedit etiam tussis, quæ plerumque sicca est, vel si quicquam excre-

^a Hippoc. de Flatibus: & ex eo Cicer. de Nat. Deor. L. 2.

tur, pituita prodit, aut spumans, aut bile saturata, vel cruenta & coloris floridissimi; atqui cruentum id cæteris generibus magis perniciosum est.

Mala
Signa.

Quòd si morbus ad exitium inclinet, vigilia sequitur, somnusque parvus fit, & segnis, Comatique similis; vanas imagines accipiunt: animus desipit, sed non violenter admodum perturbatur: malorum præsentium ignari sunt; itaque si eos, quemadmodum se habeant, roges, nihil grave pati se agnoscunt; extremæ corporis partes frigent: ungues lividi, & adunci^b fiunt; pulsus parvus, creberrimus, deficiens: jamque in propinquo mors est; septimo autem die plerumque obeunt.

Bona
Signa.

At si relevetur malum, & in melius vertatur, vel larga sanguinis e naribus profusio erumpit; vel sicui per corpus magna humorum vis ex facili fluat, alvus multis biliosis ac spumantibus dejectionibus perturbatur, ut ex pulmonibus in imum ventrem depulsæ videantur; nonnullis etiam malum per urinam educitur; quibuscunque verò hæc omnia simul eveniunt, hi celerrimè sublevantur.

Suppu-
ratio.

Quibusdam pus multum in pulmonibus coit, aut illuc ex latere morbi fit translatio, si multo meliùs cedat res; & si ad intestina, vel ad vesicam, pus ex latere derivetur, *Peripneumoniâ* statim liberantur: sed in latere ulcus diuturnum habent, quod sanescit tamen. At si pus impetum faciat in pulmones, alii confertâ ejus effusione, alii rejectionis impotentiâ suffocantur. Quotquot autem strangulationis periculum ex abscessû eruptione evadunt, multa in pulmonibus habent ulcera, & in *Phthisi* decidunt. Atqui ex abscessibus, & *Phthisi*, senes rarò admodum convalescunt; ex *Peripneumoniâ* verò, juvenes, & qui ætate consistunt.

DE

REJECTIONE

SANGUINIS.

C A P. II.

Sputum
Sanguinis.

PROFLUVII sanguinis per os duæ sunt species. Altera fit ex ore, & capite, & iis, quæ circà sunt, vasculis: cujus via est palatum, & fauces, ubi stomachi etiam, & asperæ arteriæ principium est; cum exscreatione autem, & citatiore tussi in os eructatur

^b Magnam hujus capitis partem ferè ad verbum exscripsit *Aëtius*, (L. 8, c. 75.) suppresso tamen *Aretæi* nomine. Vide notas in hujusce loci Varias Lectiones.

sanguis. *Emptysis*, (sive *Sputum Sanguinis*,) vocatur : quemadmodum etiam, ubi ex ore solo fluxio est, neque ulla adest excreatio. Vel si sanguis majore copiâ, sive guttati, sive confertim, vel a capite, vel ab ore profluat, nondum *Anagoge*, (sive *Sanguinis Rejectio*) sed, sicut prior affectus, appellatur, vel *Ptyfis*, vel *Hæmorrhagia*.

At si ex internis partibus a pectore, quæque in eo sunt, visceribus, ut pulmonibus, asperâ arteriâ, locisque spinæ finitimis, ascendat, hujusmodi profluvium non *Ptyfis*, sed *Anagoge*, vocatur, ideo quod sanguis per superiores vias feratur.

- 10 Communia utrique signa aliqua sunt, levia, & pauca, quemadmodum etiam locus, in quem *Rejectio* & *Sputum* conveniunt ; alia verò, singulis propria, magna sunt, & multa, & notatu digna, ex quibus utraque species facile internosci queat. Itaque si sanguis ex *Capite* feratur, ubi magna est profusio, plures adsunt, & majores notæ : quæ in minori *Sputo* minores etiam eveniunt ; gravitas, dolorque urget : accedit aurium tinnitus, faciei rubor, venarum distentio, vertigo ; & hæc præcessit evidens aliqua causa, vel ictus, vel frigus, vel æstus, vel nimius vini usus ; vinum enim caput repentè implet, & repentè deplet etiam per vasculum aliquod disruptum : sed ex modicâ tantum vinolentiâ, *Sputum Sanguinis* ex venæ rarefactione sequitur ; interdum usitatus sanguinis e naribus cursus sistitur, & ad palatum conversus *Rejectionis* speciem præbet. Itaque si a capite fluat, palati titillatio est, excreatio frequens, post quam *Sputum* confertim prorumpit : ad tussendum irritantur, neque tamen valde tussunt. Quod si in asperam arteriam a palato defluat, in hoc casu sanguinem per tussim egerunt : quæ res multos ita fefellit, ut eum ex inferioribus visceribus rejectum suspicati sint. Nonnunquam a capite in stomachum destillat, & postea cum nausæa evomitur ; hic etiam subest fraus, adeò ut ex stomacho ferri videatur. Porro sanguis, qui per *Sputum* educitur, non valde crassius est, sed colore ater, lævis, æqualis, alii materiæ non permixtus : nam screantibus in linguam illico rotundus incidit, & solutus facilis ; & si palatum inspicias, id asperum, & exulceratum videbis, & plerumque subcruentum. Medicina verò simplex & exigua sufficiet, medicamenta scilicet astringentia, & ea frigida, palato admota ; etenim ista quæ calefaciendi, & relaxandi, dilatandique habent vim, fluxionem magis incitant. Et ita quidem de *Sputo Sanguinis* a *Capite* oportet conjicere. Sub quo caput vel per venæ sectionem, vel per missionem sanguinis e naribus, vel per aliam aliquam viam evacuetur ; & hæc quammatrimè fiant : nam si sanguis diutius profluat, is ferri jam assuescet, exque partes ex consuetudine sanguinem excipient : aspera etiam exulcerabitur arteria, & pro excreatione succedet tussis, & ex eo loco profusio fieri jam incipiet.

c Hæc omnia, de profluvio e *Capite*, nisi quod Dialectum immutaverit, & elegantes aliquas voces deterius expresserit, celato tamen *Aretæi* nomine, exscripsit *Aëtius*. (L. 8, c. 56.)

Rejectione
e singulis
Visceri-
bus : &
periculi
differen-
tia.

At ex pectore inferioribusque visceribus sanguinis effusio vocatur *Anagoge* ; & ea valde mortifera est, si ex nobilis alicujus visceris ruptione contigerit, vel *Vena Cavae*, quæ cordi inseritur, & a jecinore sanguinem distribuit, vel *Arteriae istius Crassæ*, quæ secundum dorso spinam protenditur ; nam sanguinis profluvio, perinde ac si jugulentur homines, 5 aut strangulentur, citissime intereunt. Quibuscunque autem ex *Pulmone*, vel *Costa*, vel *Aspera Arteria* fertur, minus celeriter obeunt, sed *Suppurati* tamen fiunt, & in *Phthisim* decidunt ; ex his minus periculi id genus habet, quod ex *Aspera* fit *Arteria*. At siqui a *Stomacho*, aut *Ventriculo* sanguinem evomunt, ii neque in magno discrimine versantur, li- 10 cèt ingens sit profluvium : neque curatio longa est, aut varia. At a *Jecinore*, & *Liene*, id neque facile, neque continenter fit, quoniam ex his in ventriculum ac intestina expeditior fluxio est : neque tamen fieri nequit, nec incredibile est, ut sanguis transitum sibi sursum aperire possit per pulmones atque asperam arteriam ; quoniam in febribus cruor ex 15 eâ nare prorumpit, quæ cum affecto viscere in directum jacet. *Locos* jam, ex quibus sit profluvium, quæque in iis vel periculi, vel mortis sint discrimina, hæcenus exposuimus.

Modi verò tres sunt ; sanguis enim sursum exit, vel *rupto* aliquo vase, vel *exeso*, vel *rarefacto*. Ea subito *rumpi* solent, vel ex ictu, vel ex 20 contentione in ferendo tollendove onere, vel ex saltu ab edito loco, vel clamore, vel vehementi iracundiâ, vel aliâ quâvis simili causâ ; & sanguinis statim copia in asperam arteriam effunditur. Si *erosa* parte fit, interrogare oportet, numnam hominem antea, vel tussis, vel spirandi difficultas, vel nausea, vel vomitus exercuerit ; etenim in diutinis his affecti- 25 bus, continuâ, multâque, & acri fluxione vasa exeduntur : nam cum, valde consumptæ extenuatæque, tandem erosæ fuerint ambientes vasorum membranulæ, ea sanguinem effundunt. At cum vasa *rarefacta* sunt, non *rumpuntur* etiam ; quamobrem neque multus, neque crassus sanguis, neque is confertim effluit : perque vasorum *rarefactionem* tenuis tantum 30 illius pars excernitur ; sed si multum in cavo quovis loco collectum postea effundatur, crassior quidem, quàm ex naturâ, fit, neque tamen valde crassus, neque niger, sicut grumi, copiosior autem, quippe qui in unum locum sit congestus. Genus hoc repentinum effusionis foeminis plerumque contingit, quæ per menstrua non purgantur : & in iisdem 35 purgationis menstruæ circuitibus apparet, in iisdemque cessationis temporibus sistitur : ac nisi mulieri succurratur, per multos circuitus, purgationis istius vice revertetur ; quibusdam foeminis vasa etiam disrumpuntur.

E Venâ,
aut Arte-
riâ.

Interest etiam, an magnâ copiâ, & utrùm e *Vena*, vel *Arteria*, sanguis exeat. Si e *Vena*, niger est, & crassus, & facile concrefcit, minusque 40 periculi intentat, citiusque supprimitur. Si ex *Arteria*, flavus est, & tenuis, neque facile concrefcit, majusque discrimen imminet, isque ægrè supprimi potest ; quoniam arteriæ pulsus sanguinem propellunt, & ob frequentem ejus motum oræ vulneris non committuntur.

Cæterum

Cæterum curatio mali, quod ab *erosione* nascitur, & longa est, & difficilis, & periculi plena; quia propter defectum partis, quæ exesa est, ^{Periculi in his morbis differentia.} ulcus ad contactum non perducitur: id enim non vulnus jam, sed ulcus efficitur. At cum vas *ruptum* sit, ejusdem conjunctio magis in promptu est, quia labia vulneris se invicem contingunt; in hoc itaque casu secunda, quoad periculum, differentia est. Nam in vasorum *rarefactione* minimus subest timor; quia sanguis sponte supprimitur, & astrictio cum refrigeratione ad medelam sufficit.

Indicandi jam sunt *loci*, ex quibus fit profluvium; quoniam in iis ^{Profluvium e Stomacho.} complura signa sunt communia, & facile quispiam decipi potest, & curatio differt. Itaque a *Stomacho* per *rarefactionem* sanguis vix erumpit, quia ciborum potionumque refrigeratio & astrictio partes has condensat. Neque verò *erosiones* frequenter, minùs etiam, quàm *rarefactio*, huic incidere solent, quoniam acres & erodentes fluxiones non multum temporis ei inhaerent, sed vel exspuuntur, vel per inferiora depelluntur. *Stomacho* usitator est *ruptio*; verùm siquid hìc rumpatur, non æquè magna, ac a pectore, subsequuntur sanguinis profluvia: tenues enim illic venulæ, & minutæ sunt arteriæ. Sanguis autem coloris non valde nigri est, subflavus, non saturatè tinctus, lævis, aut salivæ permixtus, cum ^{nauseâ vomituque effluens.} Levis tussicula est, interdum aliquid emolliens, interdum nihil secum trahens; etenim unà laborat aspera arteria, stomacho prætenta, eique adhærescens. Inter devorandum ulceris vel morfus, vel astrictio, multo autem magis, si ea quæ deglutiuntur valdè frigida, vel calida, vel acerba sint^d. Inhaeret etiam stomachi dolor, qui nonnullis usque ad dorsum pertingit: pituitæ vomitus, &, si morbus in vetustatem incidat, & increseat cibi fastidium, pituitosa multa effundunt: febres non continuæ, sed vagæ.

At a *Ventriculo* niger concretusque sanguis evomitur, licèt ex arteriâ ^{E Ventriculo.} fluxerit: si ex venâ, multo nigrior concretiorque; multa nausea, pituitæque, & bilis vomitus: si homo non multo antè comederit, cibo sanguis permixtus effunditur; nam in eodem loco cibus sanguisque congregantur; eructatio frequens, & odoris fœdi. Quòd si multa intus coierit materia, sequitur molestia, & vertigo: eadem si evomatur, relevantur quidem, languent tamen, penitusque exæstuant, iisque assiduè dolet ^{ventriculus.}

Cæterum ab *Aspera Arteria* paucus sanguis, isque coloris flavissimi, ^{Ex Aspera Arteria.} cum tussi expellitur: qui nisi extundatur, continenter tussunt; accedit etiam, paululùm infra vel supra guttur, doloris sensus: vox rauca, & obscura.

^d Hæc similiter exscripsit *Aëtius* (L. 8, c. 56) Et sanè totum illud *Aëtii* caput ex *Galeno* (De Loc. Affect. L. 8, c. 7.) & *Aretæo*, & quidem potissimùm ex hoc, licèt *Galeni* tantùm facta sit mentio, contextum est. Id etiam adverti potest, quòd neque *Galenus*, neque *Aretæus*, quidvis alter ab altero de hac re mutuatus sit.

E Pul. Quòd si profluvium fiat a *Pulmone*, exesà præsertim parte, confertim effunditur, & cum vehemente tussi sanguis exit saturatè flavus, spumans, rotundus, ita ut alia ab aliâ differat rejectio; quoniam eorum, quæ de pectore exeunt, etiam in communi vase corruptio diversa est; & ex iis, quæ tanquam ex appositione permiscuntur, separare quædam possis quæ pectoris partes esse videantur: alia verò, quæ quasi carnosæ sunt, pulmonis esse partem existimes; adest pectoris gravitas sine dolore, & in his præcipuè facies valde rubet.

E Pectore. Si ex *Pectore* sit profusio, dolor anteriùs, juxta os pectoris, ruptæ partis indicium est: tussis sit assidua, vix quicquam trahens: sanguis autem non admodum flavus, modicæ crassitudinis, sine spumâ; at si in ejus transitu per consensum afficiatur pulmo, aliquid ab eo spumæ communicatur: quoniam ex pectore in asperam arteriam via per pulmonem est.

Ex La. At ex *Latere* sanguis cum tussi fertur, niger, lævis, fædi odoris virosque, qualis e putrefactis rebus exhalat: lateris acutus dolor; multique *Pleuriticorum* more cum febre moriuntur.

Causæ. Hos affectus infert humida & calida tempestas, quale est humidum calidumque ver: post hoc, æstas: minùs autumnus: hyemsque minimè. Æstate per sanguinis profusionem maximè intereunt: quoniam eo tempore inflammationes maximæ oriuntur; vere proximè, ex inflammationibus, febribusque ardentibus; autumnos autem *Phthises* præcipuè oriuntur.

Utque summatim loquar, in omni *Sanguinis Rejectione*, licèt parva sit, ruptæque licèt partes jam coierint, sequitur animi demissio, vitæque maxima desperatio; quis enim ita constantis animi est, ut seipsum quasi jugulari sentiat, neque mortem pertimescat? siquidem animalia quoque maxima ac fortissima, quales tauri sunt, sanguinis profusione celerrimè moriuntur. Verùm hæc quidem res non ita mira est; illud autem maximè admirabile: quòd in eo tantùm casu, ubi sanguis ex *Pulmone* fertur, qui affectus omnium est gravissimus, ægri, etiam cùm ad ultimum ventum sit, de se non desperent. Mihi quidem hujus rei videtur esse causa, quòd pulmo dolorem non sentit; nam vel in exiguo dolore laborantes mortem horrescunt, & plerique magis exterrentur, quàm læduntur: contrà, cùm in maximis affectibus dolor abest, nullus etiam mortis subest timor, & id mali magis perniciosum est, quàm terrificum.

D E

S Y N C O P E.

C A P. III.

5 **R**ECTE Medicus atque vulgus, rectè planè hunc affectum no-
 minârunt; etenim nomen mali est quod celerrimè occidit. Syncope
Cordis
affectus.
 Ecquid enim *Syncope* vi majus celeriusve est? ecquodnam aliud
 nomen hujusce rei possit esse significantius? Quænam verò pars magis
 quàm Cor ad vitam mortemque confert? Neque enim *Syncope affectum*
 esse *Cordis* incredibile videtur, aut vitalis in eo facultatis detrimentum;
 10 tanta mortis est celeritas, talisque species. Hic quippe morbus vinculo-
 rum quædam dissolutio est, quibus facultas continetur vitalis: & huma-
 næ constitutioni planè adversarius; nam cum eam tenaciter arripuerit,
 non dimittit, quoad hominem dissolverit. Quid mirum? siquidem alii
 graves affectus certis quibusdam partibus, quibus innascuntur, proprii
 15 sunt, easque solas attingunt; *Bubones* pestiferi, iique pessimi moris, ex
 jecinore, neque ex aliâ quâvis parte, oriuntur; nervis *Tetanus* est pro-
 prius, *Epilepsia* capiti; ita *Syncope Cordis vitæque morbus* est. Quicunque
 verò hunc esse Stomachi affectum existimant, quia cibo vinoque, qui-
 busdam etiam frigidâ, vires auctæ, malumque sit depulsum, mihi qui-
 20 dem eodem jure *Phrenitidem* morbum esse capillorum cutisque capitis
 videntur arbitrari posse, quia detondendis perfundendisque crinibus re-
 levantur *Phrenitici*. Verùm enimvero Stomachi vicinia Cordis plurimum
 interest, quippe ex quo Cor tam utilia, quàm noxia sibi attrahat. Siqui-
 dem aërem etiam per pulmones, respirationis gratiâ, Cor adducit: neque
 25 tamen ex æquo principio pulmones spirandi facultate potiuntur. Etenim
 haud instrumentis inest vis, sed illic, ubi vitæ atque roboris principium
 est; porro Stomachus nec vitæ principium est, nec sedes. Potest qui-
 dem fieri, ut per imbecillitatem ejus quispiam lædatur: quemadmodum
 cibi, qui Cordi noxii sunt, non Stomacho ipsi, sed per eum Cordi offi-
 30 ciunt; siquidem qui ex his intereunt Cordis affecti notas habent, pulsum
 exiguum, imbecillem, cordis palpitationem cum subsultu vehementi:
 accedit vertigo, animæ defectus, membrorum torpor ac resolutio, ingens
 neque cohibendus sudor, totius corporis frigus, sensus, vocisque priva-
 tio. Hæcine verò Stomachus patiatur? huic quidem affectus proprii
 35 sunt, nausea, vomitus, cibi fastidium, singultus, eructatio, & ea non-
 nunquam acida. Ii verò, qui Corde laborant, sensus habent etiam acu-
 tiores, ita ut meliùs, quàm antea, & audiant, & videant: mente quo-
 que constantiori puriorique animâ præditi sunt, idque non modò in præ-
G
sentibus

sentibus negotiis, sed etiam ut futura verissimè declarent. Hæ certè non Stomachi, sed Cordis, facultates sunt, ubi & anima, & natura ejus locatur^e, ubi etiam eadem facultates morbo afficiuntur.

Cæterùm hic affectus virium naturæ dissolutio est, ejusque causa frigiditas cum humiditate; nam & intrà & extrà calore vacant, neque 5
sitiunt, & spiritum emittunt frigidum, magnis licèt atque *Ardentibus* afflicti fuerint febribus, a quibus *Syncope* succenditur. Nam cùm natura & valens, & rectè temperata est, omnibus dominatur atque imperat, & humoribus, & *Spiritui*, & solidis partibus, perque convenientem horum ordinem & modum vitam hominis administrat; at si naturæ vin- 10
culum, id est vis, soluta fuerit, tunc affectus iste nascitur. Huic initium præbet *Causus*, (sive *Febris Ardens*), qui hujusmodi est.

D E

C A U S I S,

S I V E

15

FEBRIBUS ARDENTIBUS.

C A P. IV.

Causi
Signa.

FERVOR ubique acer atque tenuis, in interioribus præsertim partibus: spiritus, velut ex igne, torridus: ingens aeris adductio, ejusdemque frigidi desiderium: linguæ, itemque labiorum, 20
& cutis siccitas: extremæ partes frigent: urina bile saturata: vigiliæ: pulsus creber, exiguus, languidus: oculi lucentes, splendidi, subrubri: bonus faciei color.

Incre-
mentum.

Quòd si malum increseat, majora & pejora fiunt omnia; pulsus minimus, & creberrimus: calor siccissimus acerrimusque: mens desipit: 25
omnium rerum ignari sunt: siticulosi: omnia frigida attrectare cupiunt, parietem, vestem, pavementum, humorem; manus frigent, sed earum palmæ vehementer incalescunt: ungues lividi: respiratio frequens: roscidus quidam humor circa frontem & jugula.

Syncope.

At si ad ultimam ariditatem & calorem pervenerit natura, calor in fri- 30
gus, siccitasque in humiditatem convertitur; quoniam extrema rerum

^e Eadem, de *Cordis* facultate, *Archigenis* sententia est, quam impugnat *Galenus*. (De Loc. Affect. L. 1, c. 1.) *Veterum* autem opiniones de loco in *Cardiacis* patiente adducit *Cælius*; (Acut. Morb. L. 2, c. 34.) discriminis verò notas inter animi defectionem ex *Stomacho* & affectum *Cardiacum* exponit. (c. 35.)

incre-

incrementa in contrarium statum solent transire. Itaque cum soluta fuerint naturæ vincula, hæc est *Syncope* : tum per universum corpus non suppressendus sudor prorumpit : respiratio frigida : plurimus circa nares vapor ; siti ardent, etenim tum omnes aliæ partes, tum præcipuè ipsa
 5 sitis instrumenta, os scilicet atque stomachus, exaruerunt ; urina tenuis, aquosa : alvus plerumque sicca est, sed quibusdam pauca, biliosa excernit ; multus redundat humor : quinetiam ossa dissolvuntur atque diffiunt : ex omni parte, sicut in flumine, extrà fit effusio. Animus constans rursus efficitur : puri sensus omnes : ingenium subtile : mens fati-
 10 dica ; quo fit, ut imprimis vitæ suæ finem adesse præsentiant ; deinde astantibus futura prædicant ; sunt quidem nonnulli, qui eos aliena loqui arbitrantur, sed cum prædicta evenerint, homines admiratione obstupescunt. Alii cum quibusdam defunctis etiam colloquuntur^f, quos præsententes ipsi fortasse soli præ tenui puroque sensu aspiciunt : aut fortè ip-
 15 sorum animo viros, quibuscum versaturi sunt, prænoscente, atque declarante. Is quippe erat antea in humorum illuvie, & caligine demersus : postquam autem ista morbus exhauserit, tenebrasque dispulerit ab oculis, quæ gerantur in aëre, enarrant, mentemque quasi nudam habentes veracissimi vates evadunt. Quicumque verò ad istam humorum animi-
 20 que tenuitatem pervenerint, vix supersunt, quia facultas eorum vitalis jam in auras evanuerit.

D E

C H O L E R A.

C A P. V.

25 **C**HOLERA materiæ recursus est ex universo corpore in stom- ^{Cholerae}chum, & ventriculum, & intestina : malum acutissimum. Ea ^{Signa.}quidem, quæ in stomacho congesta fuerint, suprà per vomitum erumpunt ; per inferiores autem vias, humores in ventriculo & intestinis collecti exeunt. Quæ primò evomuntur, aquosa sunt : stercora venter
 30 excernit liquida & odoris fœdi : nam affectus hic ex assiduâ cruditate nascitur ; ubi ista eluuntur, pituitosa prodeunt, ac deinde biliosa. In initio hæc facillè ac sine dolore redduntur ; postea verò, cum stomachi intentione, ac ventris torminibus.

^f *Caelius Phrenitici* signum esse dicit, cum homo loquatur, tanquam visus, & non solum non visus, sed etiam mortuis. (Acut. Morb. L. 1, c. 3.)

Incre-
mentum. Si morbus increſcat, graviora fiunt tormina, defectus animæ, mem-
brorum reſolutio, anxietas, cibi faſtidium : vel ſiquid aſſumant, bilis
ſaturatè flava cum multo ſonitu ac naufèa per vomitum erumpit : ſimiles
etiam dejectiones ſunt ; accedunt nervorum diſtentiones : crurum bra-
chiorumque muſculi contrahuntur : digiti incurvantur : vertigo fit, & 5
ſingultus : frigus oboritur, & extremæ præſertim partes algent, totum-
que corpus inhorreſcit.

Mortis
Signa. Si perniciēs in propinquo eſt, ſudoribus æger diſfluit : atra bilis ſurſum
& deorſum effunditur : urinæ parum redditur, tum quia convulſionibus
prematur veſica, tum quia haud multum urinæ colligat, propter humo- 10
rum ad inteſtina derivationem ; vox intercidit : pulſus exiguus, & cre-
berrimus, qualis in *Syncope* : vomendi conatus aſſidui, & inanes : deji-
ciendi, ſicut in *Teneſmo*, cupiditas, ſicca tamen, neque humoris quicquam
excernens. Mors doloribus pleniffima, ac miſerrima, quæ convulſioni-
bus, & ſtrangulatione, & inani vomitu infertur. 15

Quos, &
quando
Cholera
invadat. Æſtate hic affectus præcipuè naſcitur, poſtea autumno, vere rariùs,
atque hyeme rariſſimè. Ex ætatibus, eidem opportuni ſunt juvenes,
quique ætate conſiſtunt : ſenectus minimè : pueri maximè, ſed extra
mortis periculum.

D E

20

I L E O,

S I V E

V O L V U L O.

C A P. VI.

Ilei de-
ſinitio. **I**N inteſtinis excitatur inflammatio dolorem movens pernicioſum ; 25
multi quippe ex vehementiâ torminum intereunt. Intus etiam
Spiritus ⁸ quidam naſcitur frigidus, ac iners, qui nec per ſuperiora,
nec per inferiora facilè transmitti poteſt : ſed per ſuperiorum inteſtino-
rum ſinus convolutus plerumque inhæret ; quam ob cauſam *Ilei*, (ſive

⁸ Ita *Hippocrates*, Aliarum, inquit, ægitudinum, quales ſunt *Volvuli*, aut inteſtinorum
convolutiones, aut tormina, a *Flatibus* cauſam dependere cuius eſſe manifeſtum exiſtimo.
Horum enim omnium *Spiritus* (τὸ Πνοματικόν) trajectio cauſa eſt. Hic enim ubi ad loca tenera,
inaſſueta, nec priùs attacta incubuit, ad inſtar ſpiculi infixi carnes ſubit. Eam ſanè ob
cauſam, etiam ſoris adhibitis calidis fomentis, dolorem lenire conantur ; rarefactâ enim cute
per fomenti calorem *Spiritus* extra corpus pervadit, ac proinde dolorem quies quædam con-
ſequitur. (L. de *Flatibus*.)

Volvuli,) nomen obtinuit. At si ad tormina compressio intestinorum & mollities accesserit, multumque ima pars ventris exstet, *Χόρδα* ^h ap- Chor-
dapti de-
finitio. pellatur; quia *ἰσχυρὸς*, (id est, elixatio,) idem quod *μαλθακός* (id est, mol-
lities) significat, *Χόρδα* verò nomen intestinorum est; ita *Mesenterium*,
5 nervos scilicet, atque vasa, membranasque, quæ in medio intestinorum
jacent, & ea suspendunt, *Εμψυρίδα* Veteres dixerunt.

Ilei causa est, assidua multorum, variorumque, & inusitatorum cibo- Ilei
Cause;
eisque op-
portuna
Tempora,
& Etates.
rum corruptio, & alia post aliam cruditas, præcipuè ab esu earum re-
rum, quæ *Ileum* excitare consueverunt, quale Sepiarum atramentum est.
10 Idem etiam expectari potest ab ictu, vel frigore, vel largâ atque avidâ
inter sudandum frigidâ potione. Iis etiam inferiora solent inflammari
intestina, quibus intestinum cum stercore in scrotum procidit, neque in
ventrem repulsum est, sed eò violenter protrusum. Usitatus etiam pu-
eris est affectus, quippe quos cruditas multum infestet: sed ii evadunt,
15 tum propter consuetudinem, tum ob intestinorum humiditatem, quæ illi
habent lubrica; *Ileo* senes non sæpe tentantur, sed ex eò minimè ad
sanitatem perveniunt. Affectum hunc tempus æstivum, magis quàm
vernum, parit: autumnus magis quàm hyems: utrisque autem multo
frequentiùs æstas.

20 Multi itaque ex his torminibus repentinè intereunt. Quibusdam pus
intus coit, deinde nigricans & putrefactum excidit intestinum, atque ita
perierunt. Si morbus sit mediocris, adest dolor convolvens se: humorum Morbus
mediocris.
in stomacho redundantia: resolutio, & languor: eructationes vacuæ,
nihil relevantes: alvus flatibus submurmurat, quæ usque ad sedem trans-
25 eunt, ubi exitus iis intercluditur.

Sin ægrum ex toto morbus occupet, omnia fursum, & *Spiritus*, & Vehe-
mens.
pituita, & bilis, per vomitum erumpunt: pallidi sunt, ac per omne
corpus frigidi: dolor vehemens: spiritus difficulter trahitur: urget sitis.

Quòd si mors jam instet, sudor manat frigidus: urinæ difficultas est: Mortis
Sigae.
30 sedes adeò constricta, ut ne tenuem quidem lamellam recipiat: stercoreis
vomitibus: vocis interclusio; pulsus antea quidem rarus, & exiguus: sed,
instante morte, minimus, creberrimus, deficiens. Hæc utique, affectis
tenuibus intestinis, contingunt.

Idem etiam morbi *Colo* incidunt, & eadem notæ sunt, eademque Coloni
eodem
modo af-
fectum.
35 mali species. Horum aliqui evadunt, si in *Colo* excitetur *Suppuratio*;
cujus rei causa est, quòd intestinum crassum & carnosum est. Cæterum,
affectis tenuibus intestinis, tenuis & acutus subest dolor; ubi verò
Colon laborat, plurima est humoris abundantia, & gravitas ei inhæret:
dolorque modò ad costas pertingit, ac *Pleuritidis* opinionem facit, si-
40 quidem in his etiam oritur febris; modò, hic vel illic, sub iis costis,
quæ *Nothæ* vocantur, percipitur, ita ut jecur, aut lienis dolere videatur;

^h Vid. *Χόρδα* in Lexic.

ⁱ Hæc omnia, a principio capitis, (omissâ tantùm *Ilei* causa & frigido isto *Spiritu*), ex *Archigene*, ad verbum adducit *Aetius*. (Tetrabib. 3, Serm. 1. c. 28.)

rursusque ad ilia descendit ; Colon etenim intestinum prægrande est, & undequaque fufum atque sinuatum ; quibusdam dolor etiam Offi *Sacro* infigitur, & femoribus, musculisque testiculorum, qui *Cremasteres* appellantur. Porro qui dolore *Colico* tentantur, magis inani vomitu laborant, quodque effunditur, tenue, & biliosum est, oleique simile. In hoc malo, tanto levius est periculum, quanto Colon tenuibus intestinis & carnosius est, & crassius, & noxæ tolerantius.

D E

J O C I N O R I S

A C U T I S A F F E C T I B U S. 10

C A P. VII.

De Jecore.

QUI *Jecinore* laborant, quanquam non citius, quàm *Cardiaci*, majori tamen cum dolore moriuntur. Etenim *maxima Jecoris pars sanguinis quædam concretio est*. At si in ejusdem *Portis* causa inciderit aliqua lethalis, æquè celeriter, ac *Cardiaci*, consumuntur. 15 Siquidem hæ partes ex membranis, nervisque, tenuibus quidem illis, maximi tamen ad vitam momenti, atque ex venis grandibus contextuntur. Præterea, ut *Philosophi*^k quidam prodiderunt, huic loco *Animæ appetitus* insidet. Ex hoc viscere longè maxima fiunt sanguinis profluvia ; *Jecur* enim *Venarum quædam radicatio est*^l : in quibus, sicut neque in ullis aliis 20 juxta partes nobiles, magna hæc admodum frequenter excitatur inflammatio, quia priusquam hæc contrahi possit, æger interit. At exiguæ inflammationes sæpissimè ibidem oriuntur : quo fit, ut mortem evadant, sed diutiùs ægrotent ; quoniam a *procreando sanguine*, quod opus ad *Jecur* pertinet, id nec quiescit unquam, nec moratur. 25

Jecoris
Inflam-
matio.

Quòd si circa cor, & infra septum transversum, (ad quas partes sanguis inde amandatur,) magnà quavis de causâ, vel ex ictu, vel ex affludâ multorum, & inutilium ciborum corruptione, vel ex ebrietate, vel ex violento frigore, & præsertim in ipsis etiam *Jecoris Portis*, contrahatur inflammatio, mors ingruit celerrimè. Fervor enim urget, in profundo 30 latens, obscurus, acer : pulsus segnis : doloris varia, & omnigena species, qui modò dexterâs partes ita transfodit, ut acutum illic telum infixum esse videatur : modò torminum similis : rursus cum ingentis cujusdam gravitatis sensu ; inter dolores virium languor, vocisque suppressio.

^k Plato in *Timæo* ; cæterique hujus Sectatores.^l Verba *Hippocratis*, (L. de Aliment.)

Septum

Septum transversum & membrana costas succingens deorsum trahi percipiuntur, quia ab his partibus jecur suspenditur, atque ita illas onere suo degravat; quapropter in jugulo, quod est e regione jecoris, vehementer sentitur dolor; tussis imperfecta, tussindique tantum cupiditas, vel si ea fortè expleatur, nihil humoris secum trahens: spiritus difficulter adducitur, quia septum transversum pulmone non opitulatur, quod ei ad constrictionem ac dilatationem naturaliter inservit: paululum spiritus accipiunt, plus emittunt. Coloris sunt ex atro viridique permixti, & quasi plumbei; cibum fastidiunt, vel siquid assumant, præcordia iis
 10 instantur: eructatio fit biliosa, acida, virosa, cum nausæa, & inani intentione: venter solutus biliosa, viscida, pauca, plerumque dejicit. Mala assidue crescunt; mens, quanquam haud ita multum alienetur, segnis tamen fit, & suspensa, & vana: corporis multus languor: extremorum frigus: tremores, horroresque: singultus inanis, convulsioni similis; *Ictერი* fiunt, & per universum corpus sincerâ bile inficiuntur.
Regius autem morbus, ante septimum diem exortus, & alios quidem sæpius occidit^m.

Quicumque verò, vel sanguinis profluvio, vel multis ac biliosis dejectionibus, vel urinæ plurimæ & sinceræ effusione, mortem evadunt, his
 20 post tres septimanas *Jecur* ad *Suppurationem* tendit. Quod si longum adhuc tempus sine *Abscessu* durent, in *Hydropem* insanabilem affectus definit; siticulosi fiunt, parum tamen bibunt: corpus aridum est, & expers pinguedinis: acida expetunt, sed nullum gustu saporem percipiunt.

Morbum hunc autumnus infert, cum nimia horariorum & variorum
 25 fructuum escæ, & cruditate ex iis insequente. Qui ætate consistunt eidem maximè sunt obnoxii.

D E

VENÆ CAVÆ

ACUTO AFFECTU.

CAP. VIII.

30

A *Portis jecoris*, inter ejus extrema, Vena lata procedit, quæ, in
 30 tenues ac plures usque divisa, in totum denique jecur per venas
 adeò minutas distribuitur, ut ex visum effugiant. Harum sum-
 mis osculis aliarum venarum extremitates committuntur, quæ ex tenuibus

= Hippoc. Aph. 62, & 64, § 4.

pluribusque majores paucioresque fiunt, & in medio tandem jecore in venam unicam atque grandem coalescunt. Inde per divisionem duarum factarum ultra jecur pertinent. Harum altera, primam jecoris fibram sursum penetrans, in gibbâ ejus parte iterum emergit : & postea, septo transverso perforato, cordi inseritur ; *Vena Cava* hæc vocatur. Altera, 5 quintâ & inferiore jecoris fibrâ usque ad gibbam ejus partem trajectâ, juxta spinam exit, eique usque ad coxas prætenditur ; hæc etiam *Vena Cava* est : idem enim nomen obtinet, quoniam una atque eadem *Vena* est, initium sumens a jecore. Nam si quis velit, lamellam possit, & a superiore *Vena Cava*, quæ ad cor pertingit, in eam, quæ juxta spinam 10 serpit, rursusque a spinâ per jecur intra cor, transmittere ; eadem enim via est.

Vena tota ægrotat. Hæc itaque *Vena*, ut ego arbitror, tota acutis & vehementibus morbis tentatur ; etenim omnis una est atque eadem. Quibusdam verò Medicis ea pars duntaxat, quæ juxta spinam posita est, videtur affici, 15 quia nullæ notæ evidentes subsunt, quæ partem juxta cor laborare significent : nam intra pectus ea protenditur, nulli rei adhærescens, sed ibidem suspensa, quoad septum transversum prætergressâ cordi inseratur ; quo fit ut, siquid gravius malum *Venam* hanc pertinet, id ab ambienti pectore occultetur. 20

Cedmata in Venâ Cavâ. Cæterum in hac *Vena* oriuntur affectus, quæ vocantur *Cedmata* ; in quo casu sanguinis, ex ejus ruptione, profusio citissimè mortem infert : is autem, si in pectore fiat ruptio, sursum per pulmonem atque asperam arteriam effunditur ; quod idem si juxta *Venæ* originem, in inferiori ventre, contingat, is intestinis continetur, ita ut ea repleat : ubi, prius- 25 quam sanguis dejectus in conspectum prodeat, ægri moriuntur : at iis erat interim venter plenus sanguine.

Venæ Cavæ Inflammatio. Circa *Venam* hanc nascitur etiam inflammatio, quæ si magna sit, hominem celeriter interimit. Fervor enim acer & mordax, in utroque ventre conclusus, succenditur, qui in externis partibus ita parum emicat, 30 ut tangenti mitis tantum calor subesse videatur : homo interim comburi se existimat ; pulsus exiguus, creberrimus, quasi compressus, ac sese persequens : extremorum frigus : ingens sitis : oris siccitas : vultus decolor quidam rubor : totum corpus subricundum est : præcordia dura, ac sursum reducta : dolor magis in dextrâ parte urgens. *Venæ* palpita- 35 tio est, ad ilia usque continuata : in quibusdam autem *Arteriæ*, etiam juxta spinam, quod a pulsu in alterâ præcordiorum parte significatur ; nam *Arteria*, juxta *Venam* ad sinistrum latus posita, cum illâ consentit, utpote quæ in omne corpus diducta neque ulli parti quicquam levamenti afferat, neque ipsam cutim emolliat ; cutis enim sicca est, rugosa, atque 40 aspera, in partibus præsertim prominentibus atque ossibus, ut in cubito, genibus, & digitorum articulis. Somni tumultuosi sunt : venter aliis nihil reddit, aliis exiguum aliquid, acre, & biliosum : urina flava, & mordax : mens constat quidem, sed torpet : & corpus tabe consumitur.

Unde

Unde fit, ut quicumque hunc viderint morbi statum, *Causum* (sive *Ardentem Febrem*) illum vocarent; & profectò ejus signa ad *Causorum* speciem pertinent, & per autumnum affectus hic exoritur, juvenibusque, & ætate consistentibus maximè lethifer est, qui ex malâ victûs ratione, & nimis laboribus, tenuem sibi corporis habitum compararunt. Decimo quarto die plerumque moriuntur; quibus autem morbus in vetustatem incidit, intra duplex temporis spatium intereunt. Quibuscunque autem ex initio, vel parva fuerit, vel magna citò conquieverit inflammatio, mortem evadunt, sed malo nondum liberantur: *Causo* enim diu laborant; 10 decedunt quidem periculosa notæ, uti dolores, & præcordiorum distentio, & pulsûs pravitas, & mentis torpor; remanet tamen fastidium, & molestia, & anxietas: accedit ardor, & fitis, & linguæ orisque siccitas: spiritum longo magnoque tractu confertim accipiunt, quasi totum aërem refrigerandi sui causâ vellent adducere. Quòd si frigidam quàm plurimam assatim bibant, paulisper relevantur: sed fitis iis rursus accenditur, rursusque frigidam avidè hauriunt; & eodem tenore malum procedit. Et peritus Medicus, sicut in aliis *Febribus Ardentibus* satis tutò, ita tutiùs in *Causo*, qui ex *Vena Cava* oritur, frigidam liberaliter propinauerit. Et si aqua, per alvum, aut vesicam, transeat, vomitu non est 20 opus; sin minùs, ab epotâ multâ frigidâ multum vomendum est; disrumperetur etenim homo, si tantâ humoris haustâ copiâ, nihil per sudores, vel urinam, aut alvum reddiderit.

D E

R E N U M

25 ACUTIS AFFECTIBUS.

C A P. IX.

RENES reliquo corpori, quoad speciem ejus, non ita multum ^{De Renibus.} periculi inferunt, etiamsi acutissimis ipsi tententur malis: (etenim naturæ glandulosæ sunt;) ægrum tamen facilè interimunt: 30 quoniam horum actio apprimè necessaria est, urinæ scilicet a sanguine separatio, ejusdemque excretio.

Urinam verò suppressere potest, vel *Calculus*, vel oborta *inflammatio*, ^{Urinæ suppressio.} vel *grumi sanguinis*, vel aliquid horum simile. Id ubi fit, reliqui corporis species nullo affectu, ex consensu, perturbatur; sed ipsa per se 35 urinæ suppressio malorum omnium causa est. Adest enim fervor acer

& molestus : dolor in lumbis juxta spinam gravis : partium, præcipue circa præcordia, distentio : urina, non ex toto, supprimitur, sed guttatim destillat, magnamque ejus effundendi copiam fit cupiditas ; etenim redundantia sensus est. Quod si urina acris etiam sit & mordax, accedunt frigora, & tremores, nervorumque convulsiones, præcordiorum 5 distentio ac repletio. Affectus hic, ejusque sensus ei similis est, qui, a ciborum plurimorum corruptione, ventris inflationem facit. Pulsus, in initio, rarus, segnisque : quando malum vehementius urget, parvus, creber, tumultuosus, inordinatus ; somnus tenuis, cum dolore, non continuus : nam e somno, perinde ac si quis eos pupugerit, profluunt, 10 ac rursus in soporem, tanquam lassitudine confecti, devolvuntur ; mentis non magna alienatio est, paululum tamen delirant ; facies livet. Quod si mingendi cupiditas revertatur, non sine convulsionibus, & ingenti dolore, paululum, idque guttatim, exprimunt ; id in præsentia cruciatibus aliquid demit, qui postea rursus crescunt. Ex his, qui moriuntur, 15 acutissimè pereunt illi, quibus nihil excernitur ; plures enim liberantur, vel calculo cum urinâ in vesicam delapso, vel inflammatione in pus conversâ, aut celeriter discussâ. Nam si aliquantulum morbus remiserit, ita ut urina facilè transeat, mortem effugiunt : at eorum corpora longo temporis spatio consumuntur. Ex his morbis ægri lecto non affiguntur, 20 sed tabidi tandem evadunt. Eadem verò anni tempora, & regiones, & ætates, quæ *Venæ Cavae* affectibus, his etiam malis patent. Ex *Renibus* aliquando prorumpit plurimus confertim sanguis, perque multos dies continenter fluit ; nemo tamen ex hac profusione moritur, sed ex inflammatione, quæ profusionem comitatur, si fortè sanguis supprimitur ; 25 atqui ex suppressione, quam ingens inflammatio fecit, mors plerumque sequitur.

Proflu-
vium San-
guinis.

D E

V E S I C Æ

ACUTIS AFFECTIBUS. 30

C A P. X.

De Ve-
sicæ.

VESICA in acutis morbis non sine periculo afficitur, licet id per consensum cum aliis partibus fiat : sed dolores patitur multo magis graves ac lethales, si per se laborare cœperit ; etenim mala sua, per consensum, omni parti, & nervis, & menti facilè com- 35 municat.

municat. *Vesica* quippe *nervus* est *frigidus albusque*, ab innato calore posita quàm longissimè, ad externum verò frigus quàm proximè : nam, in imo ventre latens, magno a pectore distat intervallo ; quinetiam munus ejus apprimè necessarium est, urinæ scilicet emissio.

- 5 Hæc itaque si *Calculis* tantum fuerit, aut *grumis*, aut aliâ quâvis, vel <sup>Vesicæ obstru-
ctio;
alique af-
fectus
acuti.</sup> propriâ, vel alienâ calamitate obstru-
cta, perniciosum est. Nam in mulieribus, ab utero, si is inflammetur, comprimitur : in viris, ab intestino ultimo, quod rectum, & prælongum est. Hæc ex involuntariâ, præ pudore in colloquiis conviviisque, urinæ retentione sæpenumero im-
10 pletur, & eo usque distenditur, ut per imbecillitatem se contrahere ne-
queat, & urinam emittere. Itaque cum hæc supprimitur, sequitur su-
periorum partium, renum scilicet atque ureterum, repletio ac distentio :
lumborum dolor gravis : convulsio : tremor, horrorque : mentis alie-
natio. Verum si præter hæc, vel *Ulcere*, vel *Inflammatione* laboret,
15 plurima accedunt etiam mala ; sed ex *Ulcere* mors multo celerrimè
invadit. Atqui de *Vesicæ Ulcere*, & *Abscessu*, & *Suppuratione*, cæte-
risque non acutissimis morbis, in tractatu de Diuturnis Affectibus dice-
mus. Eorum verò, qui peracuti sunt, & intra decem dies, vel paulò
citiùs seriùsve, interimunt, qualis *Inflammati*o est, & *grumi*, & *Calculus*
20 in *Vesicæ* cervicem delapsus, hoc in loco mentionem faciemus. Itaque
si horum quippiam inciderit, urinæ fit suppressio : tumor in abdomine :
per totum ventrem acutus dolor : vesicæ distentio : decimo die sudor
frigidus : pituitæ primò, ac deinde bilis vomitus : totius corporis, sed
præcipuè pedum, frigus. At si malum vehementiùs increseat, accedunt
25 febres cum singultibus ; pulsus inordinatus, creber, & exiguus : facies
ruber : urget sitis : molestiâ, & delirio, & nervorum distentionibus in-
festantur. Epotis etiam venenis, & *Cantharidibus*, & *Bupreste*, inflam-
mari solet vesica ; tunc autem cum majori violentiâ venter distenditur,
in eoque omnes notæ vehementiores sunt, neque longa mortis mora in-
30 terponitur.

Vesica sanguinem aliquando effundit, eumque flavum, atque tenuem ; <sup>Proflu-
vium San-
guinis.</sup> sed ex hoc casu homines rarissimè intereunt, quanquam sanguis non ex
facili supprimatur. At ex grumis, & inflammatione, maximum immi-
net discrimen ; etenim frigus, & mortificatio, & *Gangrænæ*, cæteraque
35 his supervenientia mala citò interimunt.

Ex tempestatibus, hos affectus infert hyems, cum autumno. Ex <sup>Tempora,
& Ætates
his oppor-
tuna.</sup> temporibus, ea quæ constans est, & senectus adhuc magis. Per cætera ve-
rò tempora, reliquasque ætates, neque assiduè oriuntur, neque valde
lethales sunt. Ex omnibus pueri minimè periclitantur.

D E

HYSTERICA SUFFOCATIONE.

C A P. XI.

De Utero **I**N mediis fœminarum ilibus jacet Uterus, muliebre viscus, vitâ pœ-
ne animatum; siquidem per se movetur huc & illuc intra ilia: 5
quinetiam, directâ viâ sursum procedens, pectoris cartilaginem subit:
& obliquè etiam, vel dextrorsum, vel sinistrorsum, aut ad jecur, aut ad
intestina fertur: ad inferiora quoque prolabitur, utque in summâ dicam,
undequaque errabundus est. Porro jucundis odoribus delectatur, ad
eosque propiùs accedere desiderat: graveolentes autem averfatur, atque 10
refugit; atque omnino, Uterus in muliere est, tanquam in animali aliud
quoddam animalⁿ.

Uterina
Suffoca-
tio.

Hic itaque si repentè superiores partes petat, ac diutiùs ibi commo-
retur, & viscera violenter comprimat, mulier interdum *Epilepticorum*
more, sed absque nervorum distentionibus, suffocatur; angustiiis enim 15
jecur, septum transversum, pulmones, & ipsum cor, celeriter oppri-
muntur: quâ de causâ spiritûs interclusio cum imbecillitate adeste vi-
detur; præterea arteriæ *Carotides*, per consensum cum corde, constri-
guntur: unde capitis gravitas, & sensûs privatio, cum novo quodam so-
pore, sequitur. 20

Alius
affectus
huic simi-
lis.

Contingit etiam fœminis alius quidam affectus, priori specie non abfi-
milis, ubi suffocatio est, & vocis interclusio, qui ab Utero tamen non
proficiscitur: quippe qui viros etiam, *Catochæ*^o more, invadat. Porro
iis, quæ ex Uteri vitio laborant, succurrunt odores fœdi naribus ad-
moti, ac bene olentium locis muliebribus applicatio: at in altero malo 25
ista nihil proficiunt; in Uteri morbo, moventur artus: in altero, motu
prorsus destituuntur. Ad hæc, in Uterino affectu, tremores spontanei,
& etiam involuntarii fiunt, ex abortu scilicet, & violentum uteri frigus,
& copiosæ sanguinis profusionis suppressio, quæque alia his similia
sunt. 30

Suffoca-
tio immi-
nens.

Itaque si, Utero sursum se movente, fœmina laborare cœperit, adest in
obeundis negotiis ignavia, resolutio, imbecillitas, genuum impotentia,
vertigo, membrorum languor, capitis dolor atque gravitas: in venis item
juxta nares utrinque positus sentitur dolor.

ⁿ His, de Utero, similia *Plato* habet, in *Timæo*. ^o *Cælius* inquit, Neque alius quisquam
hanc Passionem (*Catocham*, sive *Catalepsi*), cognovit, usque ad *Methodicorum* tempora. Nam
ex nostris primus *Magnus* ejus argumenta constituit, atque mox *Agathinus*, dehinc *Archige-
nes*, qui plurimum Passionem a cæteris discernendo separavit. (*Acut. Morb. L. 2. c. 10.*)

At si mulier collabatur, in stomacho morsum quendam percipit : ^{Parox-} infra præcordia, in eo loco, ubi uteri sedes est, vacua sunt ilia : pulsus ^{yfmu.} intermittens, inordinatus, & deficiens : violenta suffocatio : suppressio vocis : sensus privatio : spiritus trahi vix, aut ne vix quidem, percipitur.

5 Celerrimè obeunt : sed ne tum quidem mortuæ videntur ; neque enim cadaverosi quicquam in aspectu habent : etenim vividi coloris, & ad multam usque mortem magis rubicundæ sunt, quàm in habitu naturali. Oculi paululùm extant, & splendidi sunt : neque valde intenti, neque multùm hæc vel illæc versi.

10 Quòd si, priusquam ad extrema ventum sit, in sedem suam revertatur ^{Remissio.} Uterus, *Suffocatione* liberantur ; alvus interim submurmurat : muliebres humescunt loci : spiritus evidentius, etiam cum aliquo sonitu, adducitur. A morbo celerrimè excitantur, quemadmodum etiam ex eo citissimè intereunt ; siquidem Uterus ad superiores partes facillè fertur, & 15 ab iis facillè etiam recedit. Is enim humoris superficiei innatat : humidæ sunt etiam, quibus sustinetur, membranæ : humidus etiam est, in quo jacet, locus ; ad hæc injucundorum fugâ, & gratorum desiderio movetur ; unde fit ut, tanquam arboris ramus, huc & illuc agitetur, sursumque & deorsum fluctuet. Quapropter fœminæ juniores hoc affectu ten- 20 tantur, sed ætate provectiores eo vacant ; nam quibus ætas, & vita, & mens est magis vaga, eæ errabundum etiam habent Uterum : natu verò grandioribus stabilis est, & ætas, & vita, & mens, & Uterus P. Hæc ex *Utero Suffocatio* mulieribus solis contingit.

Porro quædam huic parti mala incidunt, quæ cum viris communia ^{Alia} 25 habet, sicut *inflammatio*, & *sanguinis profluvium* : cum illis etiam com- ^{Uteri} ^{mala.} munes habet notas, febres, pulsus defectum, frigus, suppressionem vocis. Atqui ex *sanguinis profusionibus* mors maturius sequitur, quippe quæ hominem quasi jugulent.

D E

30 SATYRIASI.

C A P. XII.

SATYRI, *Baccho* sacri, in picturis, atque statuis, cum arrecto pe- ^{Saty-} ne exprimuntur, quod Deorum istorum libidinis signum est. Est ^{riasis no-} etiam morbi quoddam genus, quod laborantis pudenda arrigit ; id ^{men.} 35 *Satyriasis* ^q dicitur propter similitudinem quam cum Deorum figurâ habet.

P Quædam, ex hoc Capite, passim excerpit *Aëtius* (Tetrabib. 4, Serm. 4, c. 68.)

q Aliorum Medicorum, excepto *Themisone*, nullum hanc Passionem conscripsisse tradit *Celsus*. (Acut. Morb. L. 3, c. 18.)

Signa.

Est autem effrænata commiscendi corporis libido ; sed venere nihil quicquam relevantur, neque multo assiduoque coitu minuitur arrectio. Adest nervorum omnium convulsio : tendines, inguina, & partes inter inguen ac femur distenduntur : pudendorum inflammatio est, ac dolor : in facie rubor inest, & humor quidam roscidus ; silentes obambulant, 5 tristes, ac demissi, utpote ob mali turpitudinem dejecti. At si hominis verecundiam morbi vis exsuperet, linguam non continent, quin obscæna proloquantur, neque sibi temperare possunt, quin palam rem habere tentent ; ita mente turbantur, ut indecora omnia perpetrent, neque ullo modo sese continere valeant. Siticulosi sunt : pituitam multam evomunt : 10 labia eorum spumâ obteguntur, sicut in hircis fit libidine æstuantibus, similem etiam his odorem exhalant. Urinam, post diuturnam ejus suppressionem, reddunt, sed albam, crassam, feminique similem ; alvus soluta est ; laterum & alarum spontanei pruritus ; convulsionibus vexantur ; cibum fastidiunt, vel cum voracitate & tumultu rapiunt. 15

Signa exitiosa.

Quòd si morbus ad exitium tendat, inflantur, & eorum venter in tumorem assurgit : tendines omnes atque muscoli intenduntur : corpus ægrè movetur : contrahuntur artus ; pulsus parvus, debilis, inordinatus.

Morbi solutio.

Hæc omnia interdum solvit alvus multis pituitosis biliosisque dejectionibus 20 perturbata ; similiter etiam vomitus. Periculo non vacat medela, quæ per somnum longum & profundum quæritur ; siquidem multus somnus nervos refrigerat, & resolvit, & stupefacit ; torpor autem & frigus *Satyriasi* medetur.

Quor, & quando occupet.

Morbus vere, & ætate, præcipuè nascitur. Ex ætatibus, adoles- 25 centulos, atque juvenes invadit, & præsertim illos, quibus est natura in venerem proclivis. Affectus acutissimus, atque turpis, qui plerumque intra septimum diem hominem consumit. Quidam tradunt fœminas etiam eodem implicari malo, iisdemque libidinis agitari furiis, cæteraque omnia pari modo perpeti. Ego sanè lasciviam quandam humidis inesse 30 fœminis, ita ut multam humoris copiam effundant, persuasum habeo : verùm *Satyriasin* id esse minimè concesserim. Neque enim ex naturâ in hoc malum propensæ sunt : siquidem frigida earum est temperies ; præterea partibus, quas habet *Satyrus*, (unde nomen morbus traxit) ad arrectionem aptis destituuntur. Neque verò *Hysterica Suffocatione* labo- 35 rant viri, quoniam Uterum ii non habent.

^r Ita tradit *Cælius Aurelianus*, (Acut. Morb. L. 3, c. 18.) & *Soranus*, (Aet. Tetrabib. 4, Serm. 4, c. 82.) cujus scripta *Cælius*, ut ipse ait, Latinizanda suscepit.

A R E T Æ I C A P P A D O C I S,

DE CAUSIS, ET SIGNIS DIUTURNORUM MORBORUM,

LIBER PRIMUS.

De Diuturnis Affectibus.	Cap. I.
De Cephalæâ.	II.
De Scotomaticis.	III.
De Epilepsiâ.	IV.
De Melancholiâ.	V.
De Maniâ.	VI.
De Paralyfi.	VII.
De Phthifi.	VIII.
De Empyicis.	IX.
De Pulmonis Abscessibus.	X.
De Asthmate.	XI.
De Pneumode affectis.	XII.
De Jecoris affectibus.	XIII.
De Lienis affectibus.	XIV.
De Ictero.	XV.
De Cachexiâ.	XVI.

D E

D E DIUTURNIS AFFECTIBUS. P R O O E M I U M.

C A P. I.

DIUTURNORUM Morborum dolor plurimus, tabescendi 5
tempus longum, & incerta est curatio. Nam vel ex toto de-
pelli nequeunt, vel propter levem errorem revertuntur. La-
borantes enim in medelâ non ad ultimum perseverare sustinent, vel si in
eâ persistant, tamen in longâ victûs ratione delinquant. Quòd si ad hæc
dolore plena curatio accesserit, per famem, sitim, & amarorum medica- 10
minum assumptionem : & præterea adhibeantur cruciatus, vel incisionis,
vel ustionis, quibus, in Affectibus Diuturnis, necessariò utimur, hæc ita
refugere solent ægri, ut mortem potiùs subire desiderent. Tum verò
in ferendis ægroti moribus, & in variandâ medicinâ, & in gratis rebus
ei citra noxam indulgendis, in eoque blandè alloquendo, Medentis ars 15
perspicitur. Oportet autem ut æger ipse fortis sit, & cum Medico ad-
versus morbum conspiret. Is enim quando corpus tenaciter occupaverit,
non modò celeriter consumit illud exeditque, verùm etiam sensus ipsos
pervertit, ipsamque animam in furorem agit per corporis impotentiam.
Hujusmodi *Insaniam* & *Melancholiam* esse animadvertimus, de quibus 20
postea dicetur ; in præsentia de *Cephalæa* sermonem faciemus.

D E C E P H A L Æ A, S I V E D O L O R E C A P I T I S. 25

C A P. II.

Cepha-
lalgia, &
Cephalæa. **S**I caput leviter, temporariâ quâvis de causâ, doleat, licèt per plures
ita dies continuet, *Cephalalgia* dicitur. Verùm si longo tempore
maneatur dolor, ac per diuturnos & frequentes circuitus redire jam
assuescat, & majora superveniant mala, quæque magis difficulter ad 30
sanitatem perducuntur, id genus *Cephalæam* appellamus.

Species

Species ejus complures sunt. Quibusdam dolor est perpetuus, levis ^{Cephalice Species} quidem ille, sed nunquam intermittens. Nonnullis, tanquam febris quotidiana, per circuitum, singulis diebus revertitur. Alios ab occasu solis usque ad meridiem infestat, quo tempore ex toto definit; vel a meridie ad vesperam, vel etiam ante id tempus ad noctem usque porrigitur: id genus non diu solet inhærere. Nonnullis caput totum dolet, idque nunc in dextrâ, nunc in sinistrâ parte, aliàs in fronte, vel sincipite: quæ omnia vago more fiunt in eâdem die.

Quibusdam dolet dextra tantum, vel sinistra ejus pars: & intra terminos, quibus alterum ex temporibus, & auris, & supercilium unum, & alter oculus continetur, usque ad mediam capitis partem, quâ natus id in æquas portiones dividit, in dimidiâ, inquam, capitis parte remanet dolor, neque in alteram transit. Id malum *Heterocrania* vocatur; neque leve vitium est, licet intermiserit, aut exiguum esse videatur. Nam si quando acutè urgeat, hominem turpibus ac vehementibus malis afficit; facies convellitur, & distorquetur: oculi, vel intenti, cornuum instar, rigent, vel huc & illuc intrò vertuntur, cum convulsione, ac vertigine: in iisque dolor ad eorum usque membranas altè descendit: sudor non coercendus: repentinus tendinum dolor, perinde ac si quis ligno plagam his infligerit: accedit nausea, bilisque vomitus: homo deinde prolabitur, & si malum adhuc vehementiùs increseat, præcipitatur in exitium. At si id minùs grave sit, neque periculum mortis inferat, inveterascit tamen, multamque secum corporis segnitiam trahit, & gravitatem capitis, & molestiam, & vitæ tædium. Lucem prorsus refugiunt, quia tenebris mitigatur dolor; nihil jucundi aut audire, aut videre sustinent; olfaciendi vitiosum habent sensum, neque gratis odoribus delectantur, & graveolentia quoque horrent; vitam sibi ipsis invisam trahunt, mortemque exoptant.

Horum causa est cum siccitate frigus. Quòd si diu moretur & invaleseat ^{Causa} morbus, dolores subsequitur affectus, quod *Scotoma*, (sive *Vertigo*,) dicitur.

DE
SCOTOMATICIS,
SIVE
VERTIGINOSIS.

C A P. III.

SI tenebræ offundantur oculis, caputque in turbinis modum circumagi videatur, & intra aures sonitus fiat quasi ruentium cum murmure fluviorum, aut tanquam venti inter vela perstrepentis, vel audiatur fistularum ac tibiærum clangor, sive tracti stridor plaustris, *Scotoma*, (sive

Vertiginem,) id vocamus. Malum satis grave, licet dolentis tantum capitis fuerit symptoma, sive post *Cephalæam*, sive per se, vetus esse jam affectus cœperit. Nam nisi hæc decedant, & persistet etiam vertigo, vel ipsa suis comitata symptomatis, nullâ adhibitâ curatione, ad summum pervenerit, morbus, *Scotoma* dictus, oritur : qui ex humidâ frigidâque causâ procreatur. Porro, si insanabilis evadat, aliis morbis initium præbet, ut *Insaniæ*, *Melancholiæ*, *Epilepsiæ*, suis cuique accedentibus symptomatis. In *Scotomate*, capitis subest gravitas : inter multas tenebras quorundam ante oculos splendorum emicatio : astantium ac suimet ignorantio. In incremento mali, membra hominis resolvuntur,isque humi reptat : nausea fit, & vomitus aut pituitæ, aut flavæ, atræve bilis. Flavæ bili succedit *Insania* : atræ *Melancholia* : pituitæ *Epilepsia* ; in omnibus enim morbis, similis horum successio est ^a.

DE

EPILEPSIA,¹⁵

SIVE

MORBO COMITIALI.

CAP. IV.

VARIUM ac prodigiosum morbi genus est *Epilepsia* : in accessionibus effera, & peracuta, ac mortifera ; siquidem una interdum accessio hominem rapit. Quod si huic assueverit æger, vitam quidem trahit, eamque cum turpitudine, & ignominiâ, & dolore : morbum tamen ipsum vix depellit, qui optimis præcipuè ætatibus, perque vitæ tempus pulcherrimum, pueritiam scilicet atque adolescentiam, inhærere consuevit. Interdum ab ætate aliquâ grandiori tollitur, & eum ipso vitæ flore terminatur ; & tum quidem nonnullos e pueris, tanquam eorum pulchritudini invideret, deformitate vitians, hos, vel cum manûs impotentiâ, vel cum vultûs distortionem, vel sensu aliquo destitutos relinquit. At si lateat, quoad altas radices egerit, neque medicinæ ope, neque ætatis mutationibus, expelli potest, sed usque ad mortis diem continuat. Ad hæc, malum dolore plenum est, cum convulsionibus, & membrorum atque luminum distortionibus ; interdum quoque animum

^a Aliqua de *Scotomaticis* habentur apud *Ætium*, (L. 6, c. 7.) quæ se ex *Archigene*, & *Posidonio* asserre testatur ; quibus ex *Authoribus* quædam, iisdem verbis expressâ, mutuatus est *Galenus*. (De Loc. Affect. L. 3, c. 12.) Sed vix quicquam in *Ætio* invenitur iis, quæ in hoc *Aretæi* Capite legimus, planè simile.

in *Furorem* agit. Tristissimum accessionis est spectaculum : turpis etiam est decessio, quæ per urinas fit, & spontaneam ventris dejectionem.

Sed & ignominiosum quoque hoc est morbi genus ; homines quippe existimant, hunc iis, qui in *Lunam*^b deliquerint, immitti : quapropter ^{Unde Morbus Sac. r. appellatur.} 5 *Sacer* etiam *Morbus* dicitur ; quod autem nomen aliis de causis indituit : vel ob mali magnitudinem, *Sacrum* enim idem, quod *Magnum*, significat ; vel propterea quod non humanâ, sed divinâ tantum ope, hunc curari posse creditum est ; vel quia (*Δαίμων*) *Dens*^c aliquis in hominem ingressus esse putetur ; vel fortasse horum simul omnium causâ, *Morbus* 10 *Sacer* appellatus est.

Cæterum quæcunque in hoc, tanquam acuto affectu, eveniunt, supra declaravimus. Quod si inveteraverit, ne per intermissiones quidem ægri citra noxam degunt, sed segnes, & languidi, & demissi sunt, hominumque aspectum atque consuetudinem devitant, neque ætate procedente quicquam mitiores evadunt ; vigiliis premuntur : per quietem multis atque prodigiosis somniis exterrentur : cibum fastidiunt, & ægrè concoquunt : coloris vitiosi sunt, & quasi plumbei : in discendo, propter mentis atque sensus tarditatem, segnes : auditum habent gravem, in capite sonitus quosdam, ac tinnitus : lingua neque planè voces exprimit, 20 neque ex sententiâ loquitur : quod vel ex naturâ morbi fit, vel propter vulnera in accessionibus huic illata ; convulsionibus infestantur : in ore lingua variis modis contorquetur ; & interdum mentem ita perturbat hic affectus, ut homines fatui prorsus evadant. His etiam mali causa est cum humiditate frigus.

DE
25
MELANCHOLIA,
SIVE
ATRABILE.

CAP. V.

30 **S**I atra bilis in acutis morbis sursum prorumpat, valde mortifera est ; neque, infra exiens, periculo vacat^d. In longis, si per inferiora prodeat, in *Dysenteriam*, & jecinoris dolorem definit ; fœminis autem vice menstruorum purgatio est, si, quoad cæteras res, periculosè

^b Inde opinio hæc invaluit, quod certis *Luna* periodis, morbus hic in quibusdam reverti solet. *Epilepticus* igitur, ab *Alexandro Tralliano*, (L. 1, c. 15.) *Σελήνιαδος*, & a *S^o Matthæo*, (C. 17, v. 15.) *Σελήνιαζήμων* vocatur ; ubi etiam, cum a *Domino nostro* curaretur ægrotus, *Δαίμων*^c exiisse dicitur. Multa de vulgari illâ opinione, circa *Dei* alicujus in homines affectu hoc laborantes ingressum, eleganter scribit *Hippocrates*. (L. de *Morbo Sacro*.) ^d Hippoc. Aph. 22, § 4.

Melan-
cholia un-
de, &
qualis.

non se habeant. At si sursum tendat, vel ad stomachum, vel ad septum transversum, *Melancholiam* parit. Inflationes enim facit, & ructus foetidos, piscium odorem exhalantes: flatus etiam infra cum sonitu transmittit; & mentem quoque pervertit. Quamobrem ita laborantes, *Melancholicos* pariter, & *Inflatos*, Veteres appellarunt. Aliis neque flatus, neque atra bilis innascitur: sed iracundia mera, & mœror, animique maxima dejectio. Hos etiam *Melancholicos* vocamus, eò quòd *bilis iram*, *nigra* verò *multam* atque *efferam* significet; cui rei testimonio est *Homerus*, ubi hæc inquit,

quos astitit inter

10

Heros *Atrides* ductorum dux *Agamemnon*
Corde dolens, atra cui pectora plena tumebant
Ira, fulgentique oculi velut igne micabant^e.

Tales fiunt *Melancholici*, cum ex malo jamjam perituri sunt.

Melan-
choliae &
Insaniae
differen-
tia.

Est autem *Melancholia* animi mœror, propter certam quandam opinionem, febris expers. Et mihi quidem videtur illa *Insaniae* principium esse, & pars. Nam *Insanorum* nonnullis ad iracundiam, aliis ad hilaritatem prona mens est; *Melancholicis* autem in tristitia tantum & hilaritatis vicissitudine persistit. Porro maximam vitæ partem *Insani* transigunt, desipientes, atque turpia & atrocia facinora perpetrantes; *Melancholici* verò non unâ ac eâdem specie singuli laborant; sed aut veneni suspicionem habent: aut hominum consuetudinem perosi in deserta fugiunt: aut superstitione capiuntur: aut vitam oderunt. At si ex mœrore aliquid interdum relaxationis habeant, hilaritas plerisque supervenit, qui tum aguntur in *Furorem*.

25

Ubi in-
haeret Me-
lancholia.

Jam modis quibus, & ex quibus locis, vitium contrahatur, subjiciam. Quòd si in præcordiis immoretur causa, circa septum transversum convolvitur, *Melancholicisque* supra, vel infra, exit bilis. At si caput etiam per consensum afficiat, tunc immoderata iracundia per maximum vitæ spatium in hilaritatem ac risum commutatur, iique insaniunt, magis ex incremento morbi, quàm dolore affectus.

Quos, &
quando
occupet.

In utroque siccitas causa est. Viri, aut etiam his minores, & *Melancholia* solent, & *Insania* corripi; viris autem mulieres violentius perferunt. Ætas constans, quæque hæc paululum minor est, his affectibus maximè patent. Eisdem ætas, & autumnus creat: ver judicat.

35

Adven-
tantis
Signa.

Porro signa, ex quibus conjectare licet, haud obscura sunt; etenim in initio *Melancholiae*, vel quieti præter rationem, vel morosi sunt, & demissi, & tardi, sine manifestâ quavis causâ: ad hæc, iracundi fiunt, & dejecti: vigiliâ premuntur, & e somnis cum tumultu excitantur.

Incre-
mentum.

Si increseat malum, vehementi etiam terrore percelluntur, quo tempore veracia fiunt somnia, horrida, & manifesta: quodcunque enim

^e Iliad. A. v. 101. Ita *Virgilius*,
Hic verò *Alcides* furis exarserat atro
Felle dolor. Æneid. 8, v. 219.

futuri mali supra modum horrent, id eorum oculis repræsentat infom-
 nium; ad sententiam permutandam prompti; turpes, parci, & avari:
 ac paulò post simplices, profusi, & munifici, idque non ex animi vir-
 tute, sed affectûs varietate. Si vehementiùs adhuc urgeat, homines odio
 5 habent, & eorum vitant confortia: inaniter queruli sunt: vitæ maledi-
 centes, mortisque cupidi. Multis ita sensu destituitur, & ad fatuita-
 tem tendit animus, ut omnium rerum ignari, ac suimet immemores,
 more brutorum vitam exigant. Corporis etiam oritur malus habitus:
 color est ex atro viridique permixtus, si non infrà prodeat bilis, sed
 10 per universum corpus unà cum sanguine diffundatur. Voraces, & ni-
 hilominus tenues sunt; deest enim somnus, qui per cibi ac potionis di-
 gestionem membra illis confirmet: porrò hæc e corpore vigilæ pellunt
 atque dissipant; quapropter alvus sicca est, neque quicquam reddit:
 aut id, quod excernit, aridum, & rotundum, & biliosum est, humore
 15 quodam atro circumfusum; urina pauca, acris, bile tincta. Inflationes
 habent in præcordiis, ructus graveolentes, virosos, quasi e salinâ exha-
 larent, & interdum acris quidam humor cum bile prorumpit; pulsus fere
 parvus, segnis, imbecillis, creber, frigori similis.

Famâ traditum est, quendam ita laborantium, cùm esset desperatus, ^{Melan-}
 20 puellam deperisse, cùmque Medici nihil proficerent, ab amore fuisse ^{cholici}
 sanatum. Hunc equidem ab initio amore exarsisse suspicor: & inde ^{Historia.}
 tristem ac demissum, esse factum, quòd spe puellæ decidisset, *Melancho-*
licumque popularibus suis visum existimo. Vir quidem iste amorem suum
 fateri noluit; postquam autem virginem eodem desiderio incenderat,
 25 animi recessit languor: homo iracundiam ac mœrorem dispulit, & per
 gaudium ex tristitiâ evasit liber; atque ita amore Medico ad sanitatem
 rediit.

D E

M A N I A,

S I V E

I N S A N I A.

C A P. VI.

30 **I**NSANIE modi specie complures sunt, genere duntaxat unus.
 Est enim diuturna ex toto mentis alienatio, sine febre. Nam si-
 quando accedat etiam febris, ea, non ut *Insaniæ* propria, sed ex ^{Insaniæ}
 alio aliquo casu incidit. Porrò, in ebrietate, vino mens incensa desipit; ^{definitio.}

M

escu-

esculenta etiam aliqua furorem creant, ut mandragora, & hyoscyamus; sed hi casus *Insaniæ* nomine nequitiam vocantur: etenim & subito oriuntur, & celeriter conquiescunt; *Insania* verò stabilis est, ac permanens. Neque verò *Delirium*, quod in senectutem incidit, *Insaniæ* huic quicquam habet simile; illud enim sensuum torpor quidam, & mentis stupefactio est, ex frigore proveniens: *Insania* autem ex calidâ siccâque causâ oritur, & in agendo turbulenta est; præterea, *Delirium* a senectute incipiens neque intermittit, neque finitur ante mortem: *Insania* verò & intermittit, & adhibitâ curatione, ex toto definit. At recessio imperfecta est, si non per idoneæ medicinæ opem, sed vel ex morbi consuetudine, vel ex tempestatis clementiâ, decedat. Quosdam enim integros visos, aut veris tempus, aut error in victûs ratione, aut fortuita iracundia in morbum rursus coniecit.

Quibus,
& unde
Melan-
cholia &
Insania
contingat.

Huic vitio maximè patent, qui naturâ iracundi sunt, acres, actiui, faciles, hilares, ludibundi; eodem quoque tentantur, qui contrariæ sunt naturæ, uti segnes, tristes, in discendo tardi, sed laboris patientes, cùmque aliquid demum edidicerint, ejusdem rursus obliviosi; cum eo tamen, ut posterioris hujus generis homines in *Melancholiam* magis proclives sint: prioris naturæ viri potiùs *insaniant*. Ex ætatibus, ii, quibus calor est & sanguis plurimus, pubescentes scilicet, atque juvenes, quibusque omnium rerum vigor suppetit, in *Insaniam* maximè aguntur; ii verò, quibus ex atrâ bile calor succenditur, corporisque habitus in siccum permutatur, *Melancholici* faciliùs evadunt. Idem malum infert victûs ratio, ut edacitas, & satietas immodica, & ebrietas, & libido, & veneris desiderium. Mulieres interdum furunt, eo quòd earum corpora purgationis indigent, quo tempore uteri viro jam maturi fuerint; aliæ non ita facilè, sed cùm eas occupaverit furor, vehementissimè insaniant. Et hæc quidem causæ sunt; eadem quoque viros inflammant, si consueta sanguinis, aut bilis, aut sudoris, quâvis de causâ suppressa fuerit excretio.

Insaniæ
Species.

Jam verò, quibuscunque cum hilaritate *Insania* est, noctes diesque rident, ludunt, saltant: in libidinem palam feruntur: & tanquam ex certamine aliquo victoriam adepti, cum coronis incedunt; species hæc astantibus innoxia est. Alii verò, qui cum iracundiâ furunt, etiam vestes suas aliquando discindunt, & ministros obtruncant, & sibimet ipsis mortem consciscunt; & hæc quidem species non sine periculo est etiam eorum qui interfunt. Species autem sunt innumeræ. Qui ingeniosi, & eruditi sunt, *Astronomiam* sine præceptore, *Philosophiam* per se ipsos callent, *Poeticæ*, tanquam ex afflatu *Musarum*, periti sunt; ita vel in morbis aliquid emolumenti habet liberalis institutio. Rudes autem & indocti homines, vel pondera circumferunt, aut lutum in fictilia efformant, aut fabri lem artem exercent, aut lapides dolant. Vanis etiam opinionibus addicti sunt; etenim homo fuit, qui ne ampullæ quædam deciderent, metuebat, quoniam ex iis unam se esse arbitraretur: & alius quidam, laterem esse se existimans, bibere prorsus noluit, ne humore disfluere.

Hæc

Hæc etiam Historia famâ divulgata est: Faber erat quidam, qui ^{Infani Historia.} cum esset domi, prudens omnino fuit artifex, ligna peritè metiebatur, scindebat, complanabat, clavis connectebat, aptabatque, domum solerter exstruebat: cum iis, qui opera locabant, colloqui, pacisci, justamque poterat laboris mercedem exigere. Is adeò intra locum, ubi artem exercebat suam, mente planè constabat; at si vel ad forum, vel ad balneum, vel aliò, quâvis de causâ, esset egressurus, instrumenta deponens primò ingemiscebat, deinde in ipso exitu constringebat humeros, postquam autem e domesticorum conspectu, & ab opere suo, ejusque limitibus processisset, homo prorsus insaniebat: & si reverteretur illico, redibat etiam ad se; ita mens ejus & artis locus iisdem erant circumscripta terminis.

Morbi hujusce causa in capite ac præcordiis continetur, quæ modò ^{Ubi In-} simul laborare incipiunt, modò sibi invicem labem communicant. Verùm ^{sanis hor-} ^{reat.} in *Melancholia*, & *Insania*, præcipua visceribus inest mali sedes; quemadmodum in Phreniticis caput sensusque præcipuè tentantur. Etenim hi vitiatum habent sensum, quæque non adsunt, tanquam præsentia, intuentur, quæque alii nemini apparent, istis ante oculos obversantur; *Insani* autem videndi sensu rectè utuntur, de visis tantùm, sicuti oportet, non judicant.

Quòd si malum vehemens sit, sensus habent distinctos & acutos, suspiciosi sunt, iracundi sine causâ; præter rationem tristes ii, quibus ad mœrorem tendit *Insania*: ii verò, quibus ad hilaritatem spectat, alacres; alii ultra modum vigilant; utrorumque vultus immutatur^f: adest capitis dolor, vel certè gravitas; in audiendo acuti, sed mente sunt tardissimi; in quibusdam peculiariter fiunt sonitus ac tinnitus aurium, ut etiam fistulas tubasque audire videantur. Si malum adhuc invaleseat, inflationes habent: nauseant: in sumendo cibo voraces atque avidi, quoniam vigiliis premuntur; vigilia autem famem excitat^g; neque verò, ut ægri solent, extenuantur; & ex his quoque *Melancholici* ferè habitiores sunt; pallore etiam suffunduntur; at si viscus ullum inflammetur, minuitur appetitus, & nutritio; oculi cavi fiunt, neque connivent; cœruleæ quædam vel nigræ imagines ante oculos observantur iis, qui in *Melancholiam* feruntur: magis autem rubicundæ & puniceæ istis, qui ad *Insaniam* tendunt, ita ut quibusdam quasi fulgure perstringantur lumina, ipsique, tanquam fulmine afflati, percellantur; aliis oculi rubent, & cruore suffunduntur.

At in morbi statu, semen^{inter seminos} effluit: effrænata veneris libido, neque ullus pudor, aut mora est, quin eâ palam utantur: monitis autem, vel objurgatione, ad iram incitati, vehementissimè furunt. Cæterùm alius

^f Græca sunt, ἀλλοτρίους τὰς ὁφθαλμοὺς: quæ Crassus vertit, visio depravata est. Hæc autem in nostrum sensum verti possunt, cum ὁφθαλμοὺς vultum pariter ac oculos significet; & ita debent, quia antea *Insanos* videndi sensu rectè uti dictum est. ^g Verba Hippocratis. (Epidem. L. 6, § 4.)

jam alio modo insanit ; quidam effrænatè currunt, & ad eundem locum ignari revertuntur ; quidam longo pòst tempore ad suos se recipiunt ; alii vociferantur, de latrocinio, aut vi illatâ, conquerentes ; alii ab hominum conspectu in deserta fugiunt, & cum semet ipsis tantummodo versantur.

Remissio. Quòd si morbus remittere jam incipiat, segnes, quieti, mœsti sunt ; quia jam in notitiam mali venientes calamitate suâ affliguntur ^h.

ALIA INSANIE SPECIES. Quidam membra sibi conscindunt, Dis suis, quos id a se exposcere credunt, ex religiosâ quâdam opinione gratificari se existimantes. Id genus *Furores* in persuasione quâdam omnino consistit, cùm in aliis rebus sapiant. Excitantur autem, aut tibiæ cantu, aut hilaritate, aut temulentiâ, aut præsentium hortatu. *Furor* hic a Dis immittitur ⁱ. Postquam autem conquieverint, hilares, & curâ soluti sunt, Deorum sacris se initiatos esse censentes ; decolores tamen, & extenuati, & infirmi ex vulnerum doloribus diu remanent.

D E

P A R A L Y S I,

S I V E

NERVORUM RESOLUTIONE.

C A P. VII.

20

Genera
Resolutionis.

Apoplexia.

Paraplegia.
Paralysis.

Anæsthesia.

APOPLEXIA, Paraplegia, Paresis, Paralysis, ejusdem generis sunt omnia. Nam in his, vel motus, vel tactus, vel uterque deficit : interdum etiam mens, aut alius aliquis sensus. Sed *Apoplexia* quidem totius corporis, & sensûs, & mentis, & motûs resolutio est ; quo fit, ut vehemens *Apoplexia* nullo modo, imbecillis difficulter, solvi possit ^k. *Paraplegia* verò tactûs motûsque resolutio est, sed in parte tantum aliquâ, ut manu, vel crure. *Paralysis* autem, in genere, motûs tantum & actionis est defectio. Quòd si fortè tactus per se defecerit, quod tamen rarissimè contingit, *Anæsthesia*, (sive sensus privatio,) potius quàm *Paresis*, appellatur. Et si *Hippocrates crus*, quod ³⁰

^h Multa iis, quæ in hoc Capite leguntur, similia habet *Aëtius*, (L. 6, c. 8.) ex *Archigene*, & *Posidonio*, deprompta. Illic etiam istorum Medicorum, in affectu hoc, curandi ratio legi potest, cui *Aretæi* Methodum convenisse verisimile est : sed hujus de hac re scripta perierunt. ⁱ *Aretæum* de *Gallis Cybeles* loqui, in *Dⁿⁱ Fabricii* Libro notatum est. *Furorem* hunc *Εὐθυάτης* appellat *Galenus*. (Def. Med.) ^k *Hippoc.* Aph. 42, § 2.

- in directum jacet, Apoplexum*¹ dicit, per hanc vocem, id emortuum esse, & inutile, & insanabile significat; quod enim in toto corpore vehemens *Apoplexia* est, idem *Paraplegiam* esse in crure denotat. *Paresis* autem ^{Paresis.} vesicæ propria est, cum urina, contra voluntatem, vel supprimitur, vel
 5 effluit. At palpebrarum, & malarum, quique in maxillis sunt, musculorum, & menti in alterutram partem diductio, si per nervorum con- ^{Canina Convul-} tractiones ista pervertantur, *Canina* dicitur *Convulsio*. Genuum verò ^{Lipothymia.} resolutionem, sensûsque brevem stupefactionem, & exanimationem, & lapsum, *Lipothymiam*, (sive *Animæ defectionem*,) nominamus.
- 10 Resolvuntur itaque membra, modò sigillatim, ut supercilium per se, ^{Quomodo partes} aut digitus: aut etiam his majora, sicut manus, vel crus; modò plura ^{quæque resolvuntur.} simul. Et aliàs dextra tantum, aut sinistra, aut aliqua seorsim membra, aut ea simul omnia, idque ex integro, vel levius, idem patiuntur; quod non in iis solum obtinet, quæ a se invicem distant, & eodem no-
- 15 mine vocantur, & comparia sunt, ut oculis, manibus, & cruribus: sed in illis etiam, quæ continua sunt, ut in dimidiâ parte nasi, itemque in linguâ, usque ad limites, qui hanc in æquas portiones dividunt, & in alterâ tonsillarum, & in dimidio faucium, ac gulæ. Ego sanè stomachum etiam, & intestina, & vesicam, & rectum intestinum, usque ad ejus
- 20 principium, eodem modo interdum affici existimo; at hæ partes, quæ intra corpus resolvuntur, latent & conspectum effugiunt. Dimidiatæ quoque sunt istarum partium actiones; quam ob causam membra tantum dimidia vitari arbitror, & in duas portiones a morbo dividi. Hæc utique res argumento est, dexteras partes a sinistris, facultate naturali, &
- 25 morbi in eas Crisi, differre; æqualis enim est causa inhærescens: communes etiam primæ morbi occasiones, sive frigus fuerit, sive cruditas; ambæ tamen partes vitio non sunt æquè opportunæ; natura autem ex æquo valens est, ubi subiecta, in quæ agit, æqualis sunt potentiæ: ubi verò inæqualia sunt, fieri non potest, ut idem hæc in utrisque efficiat.
- 30 Cæterum si infra caput principium aliquod afficiatur, uti medullæ spinalis membrana, partes, quæ eodem nomine vocantur, & etiam continuæ sunt, resolvuntur; dextræ, si nervi dextri læsi fuerint: si sinistri, lævæ. At si mali principium sit in capite, nervis affectis dextris, sinistrae resolvuntur partes: lævis itidem patientibus, dextræ. Hujus rei causa est, quòd
- 35 nervorum situs juxta originem invertitur; etenim dextri non in directum ad dexteras partes, usque ad finem, pertingunt: sed utrique, origini suæ inserti, continuo se invicem transeunt in figuram literæ Græcæ X, ad oppositam partem tendentes. Utque in summâ dicam, sive totum simul corpus, sive aliqua membra, vel ab alterutrâ, vel ab utrâque parte re-
- 40 solvuntur, nervi interdum, qui a capite oriuntur, laborant, qui, ut paucis dicam, sensu faciliè privantur, sed, per se ipsos, motum haud ita faciliè amittunt: iidem, si per consensum, ab his qui motui inserviunt,

¹ Epidem. L. 3.

aliquid vitii contraxerint, motûs quoque paululum deperdunt : aliquid enim motûs, quanquam haud ita multum, naturaliter habent per se. Interdum verò læduntur nervi, qui ex aliis musculis exeuntes in aliis terminantur : & hi sunt, qui præcipuam motûs partem continent, eumque capitis nervis impertiunt ; ab istis enim plurimum motûs hi derivant, 5 licet per se habeant paululum ; isti igitur motûs defectionem præcipuè patiuntur : rarò autem, aut, ut ego arbitror, nunquam, per se sensum amittunt. Et si fortè fasciculus quispiam nervorum, qui ex ossè quovis proficiscentes in alio finiuntur, vel exsolutus fuerit, vel disruptus, impotentes fiunt & trahuntur partes, sensu tamen non privantur. 10

Paraplegiæ Species.

Porro hæ sunt *Paraplegiæ* species. Nonnunquam artus cum extentione resolvuntur, neque flecti rursus possunt : in quo casu, membra prælonga apparent. Interdum cavi fiunt, neque in longitudinem extendi queunt : & si quis eos, ceu ligna adaptans & radens, violenter extendere 15

Pupillæ Paraplegiæ.

conetur, breviora, quàm in naturali statu, videntur. Has ambas species patitur *Oculi Pupilla* : nam & in magnam amplitudinem diffunditur, quem affectum *Πλατυκορίαν*, (sive *Pupillæ amplificationem*), & *Μυδρίαν* etiam dicimus ; & in angustum contrahitur, quod vitium *Phthifin* ego appello.

Vesicæ Paraplegiæ.

Resolvitur etiam *Vesica*, ut munia sua nequeat exequi : idque vel cum extentione, ubi præ impotentiâ urinam effundit ; aut in seipsam convolvitur, neque, cùm plena est, urinæ quicquam potest excernere. 20

Paresis Causæ, & quinquam huius, & quando, obnoxii sint.

Paresis causæ primæ sunt sex ; vulnus, ictus, frigus, cruditas, venus, vinolentia : & præter hæc, vehementes animi perturbationes, ut consternatio, timor, ac mentis dejectio, & in pueris etiam terror ; quibusdam nervos resolvit inopinatum atque ingens gaudium, & inexplibilis usque 25 ad mortem risus. Sed hæc quidem causæ sunt primæ : ultima verò & præcipua causa est, innati caloris refrigeratio, quando is aut ab humiditate, aut a siccitate læditur ; ab hac verò causâ, minùs, quàm ab illis, sanabile vitium est ; ex vulnere etiam, & nervi discissione, mortiferum est. Quod ad ætates pertinet, senes morbo hoc facillimè tentantur, & 30 vix sanescunt ; pueri ad salutem facillè perducuntur. Ex tempestatibus, eundem hyems præcipuè, deinde ver, postea autumnus, æstas minimè parit. Habitus huic opportuni sunt, naturâ crassi, humidi, desides, & voluptatibus, brutorum more, dediti.

Signa.

Affectus itaque, cùm jam hominem occupaverint, evidentes sunt, ex 35 motûs privatione, & ex nullo frigoris, aut caloris, aut vellicationis, punitionisve, aut alius cujuscvis tractationis sensu. Rarò fit, ut extremæ partes homini doleant ; sed ad sanitatem restituendam doloris vacatio æquè commoda est. Repentè mala hæc invadunt ; at siquando longiora etiam habeant initia, gravitas fit, & motûs difficultas, & torpor : 40 modò frigoris sensus, modò ingens calor : somnus parvus, insomnia turbulentiora ; ubi illico resolvuntur.

Caninæ Convulsionis Signa.

At, in *Canina Convulsione*, non frequenter admodum contrahuntur omnes vultûs partes, sed dextræ ad sinistras, & sinistræ ad dextras transeunt :

seunt : in quo casu, mentum huc vel illuc multum distorquetur, tanquam de sede sua mota foret maxilla ; siquidem his interdum luxatus est articulus, cum late hiantes mentum in oppositam partem distraherent. Oculus læsæ malæ pervertitur, & cum palpebrâ inferiore palpitat : superior etiam palpitat, modò cum oculo, modò sine hoc. Diducuntur quoque labia a se invicem : & interdum ambo collabentia balbutiunt : & aliis arctè comprimuntur, simulque adducta solitum cum strepitu sputum expellunt. Convellitur etiam lingua, quippe quæ & ipsa ex musculis nervisque consistat, & ad palatum secundum latitudinem tota
 10 ejus continuitas repentè subfilit, sonumque concussionis reddit. Convellitur etiam columella, & si os interiùs committatur, fit inopinatus fragor : at si id dehiscat, columellam, nunc secundum latitudinem palato adhærescentem, nunc cum vi, ac celeritate, ac sonitu resilientem, instar ostrei, intueberis. Cæterum *Caninis Convulsionibus* fraus inest quædam ;
 15 siquidem inspicienti sanæ partes videntur laborare : etenim ob tensionem, & colorem, & oculi amplitudinem, quod sanum est offensam pati creditur. Sed errorprehenditur & ex risu, & ex locutione, & ex commissione partium ; nam, quæ læsa sunt, omnia cum sonitu convelluntur : labium neque in ridendo, neque in loquendo, dimovetur : palpebra
 20 non volubilis est : oculus riget : in tactu omnis abest sensus ; integræ verò partes & loquuntur, & connivent, & sentiunt, & rident^m.

D E

P H T H I S I.

C A P. VIII.

25 **S**I ex *Abscessu* in *Pulmone*, vel ex diurnâ *Tussi*, vel ex *Rejectione*
Sanguinis, intus oriatur pus, idque per tussim homo exscreet, *Pye*,
 & *Phthisis*, morbus dicitur. At si pectus, aut costa suppuret, & per pulmones exeat pus, *Empye* vocatur. Quòd si post hæc *Pulmo*,
 transitu puris erofus, *Abscessum* habeat, non jam *Empye* appellatur, sed
 30 *Phthoes* nomen sibi adsciscit.

Phthisis definitio.

Adest autem in *Phthisi* assidua febricula, interdiu quidem latens ob
 sudorem refrigerationemque corporis, minimè tamen desinens ; etenim
Phthoes proprium & peculiare signum est, ut circa noctem resuscitetur

Signa.

^m Aliqua, de *Paralyfi*, ex *Archigene*, habentur apud *Aetium* ; (L. 6, c. 28.) sed pauca de ejus *Signis* : plura de *Curatione*. Cæterum Caput illud, in quo medendæ *Paralyfi* rationem exposuit *Aretæus*, ad nos non pervenit.

atque

atque emicet calor, rursusque per diem in visceribus delitescat : illam autem detegit ægrotantium molestia, & imbecillitas, & colliquatio ; at si per diem febris e corpore decederet, quâ fieri posset, quin æger & carnem tunc, & vires repararet suas, & quiete aliquâ levaretur ? Etenim, in processu morbi, omnia etiam augescunt mala ; pulsus parvus, obscurus : vigilia : coloris languor : & alia quæcunque febricitantibus contingunt. Sputi species sunt plurimæ ; id enim aut lividum est, aut atrum, aut coloris saturi, aut ex albo pallidoque, aut ex viridi alboque permixti : idem vel latum, vel rotundum est : durum ac glutinosum, vel rarum atque diffuens : modò cum odore fædo, modò sine quovis ; omnia autem hæc sunt puris species. Quicumque enim id vel aquâ, vel igneⁿ, explorant, mihi quidem *Phthoen* minimè videntur cognoscere : siquidem non modò horum quæ exspuuntur, verùm etiam ipsius ægrotantis aspectus, certiores, quàm alius quivis sensus, morbi præbet notas ; nam si vel de plebe quispiam hominem videat, pallidum, imbecillem, ex-tussientem, consumtum, hunc verâ *Phthoe* laborare statim pronuntiat. Porro, qui in pulmonibus quidem *Ulcus* non habent, longis autem febribus contabescunt, & frequenter, atque duriter, & imperfectè tussunt, neque quicquam exscreant, hos etiam *Phthificos* appellare consueverunt : & id sanè non absque causâ. Adest autem pectoris gravitas, (etenim infirmus pulmo est,) anxietas, molestia, cibi fastidium : vespere, albor : versùs auroram, rursus fervor ; sudor superiorum partium usque ad pectus ipso calore gravior : sputa per tussim egesta, ut suprâ proposui, varia.

*Phthifici
descriptio.*

Vox rauca est : cervix paululùm tortuosa, gracilis, huc & illuc ægrè versata, quasi intenta ; digiti tenues, sed crassi sunt articuli, in iisque ossa tantùm videntur superesse, quia caro jam extabuit : digitorum ungues adunci ; venter rugosus atque latus, quia, præ macie, non jam, ut antè, carnis quasi fasciâ continetur, neque rotunditatem servat suam ; quâ de causâ ungues etiam incurvantur : siquidem caro ista, quæ in eorum summitatibus abundabat, iisque, ut fulcimentum quoddam, suberat, jam quasi durum quid & solidum efficitur ; unde & ipsorum unguium dolor est. Nasus acutus, atque tenuis : malæ cum rubore exstant : oculi concavi, lucidi, micantes : vultus tumidus, pallidusque, aut lividus : tenuis malarum pars dentibus ita adhærescit, ut ridentium similes sint ; omnino cadaverosi sunt. In eundem modum cætera sese habent ; ubique tenues, & carnis expertes : brachiorum nusquam apparent muscoli : mammarum ne vestigium quidem superest, & papillæ tantùm in conspectum sese offerunt ; costas non modò perspicuè dinumerare licet, verùm etiam, ubi desinunt, intueri facile est : neque enim harum cum spinæ vertebra articulationes occulantur, & earundem in os pectoris insertiones patent ; costarum interstitia cava sunt in rhombi figu-

ⁿ Nam in aquâ positum, subidet : in igne, graviter olebit. Prænot. Coac. & Cæl. Auct. Morb. Chronic. L. 2, c. 14.

ram, secundum ossium circumferentiam : præcordia vacua, sursum reducta : abdomen, cum ilibus, spinæ cohærescit : articulos tibiæ, coxæque, & brachia conspicuos & prominentes habent, & carne destituntur : spina etiam, quæ in cavo erat antea, supra vertebrae exstat, musculis jam utrinque consumptis : totæ quoque scapulæ apparent, avis instar alarum, extensæ. His alvus cita superveniens mortifera est ; sin ad sanitatem spectent, signa perniciosæ contraria accedunt.

Senes morbo huic assidue obnoxii sunt, & ex eo minimè evadunt ; ^{Phthisi obnoxii.} juvenes autem, usque ad ætatis florem, ex *Rejectione Sanguinis*, in *Phthisim* decidunt, et possunt quidem, sed non sine difficultate, convalescere ; pueri, tussiculâ nonnunquam ad *Phthoen* usque vexati, ad sanitatem facillè revertuntur. Habitus in hoc vitium proclivis est iis, qui tenues sunt, qui pectus, duarum more tabularum, compressum, qui scapulas, alarum instar, protentas, qui guttur habent prominens, qui coloris candidi, qui rari sunt pectoris. Regiones frigida humidæque eidem opportuna sunt.

D E
E M P Y I C I S,
S I V E
S U P P U R A T I S.

C A P. IX.

QUIBUS hominibus, in cavis locis, vel e regione pectoris, vel ^{Empyi, & Apoltematiz.} infra, sub septo transverso, *Abscessus* fiunt, si per os exit pus, *Empyi*, (sive *Suppurati*), vocantur ; at si per inferiora id dejicitur, *Apostematiz* dicuntur. Ac intra pectus quidem, ex *Ulceribus*, vel in *Pulmone*, si *Phthisim* excipit, vel in *Membrana costas succingente*, vel in *Osse Pectoris*, vel infra alibi, quæ pulmo spinæ adhærescit, vel in aliâ quâvis *Pectoris* parte, ex his, inquam, omnibus, per pulmonem est puris excernendi via. Verum ex *Ulceribus*, quæ in viscere quovis, infra septum transversum, oriuntur, ut in *Focinore*, *Liene*, ac *Renibus*, idem per vesicam fertur : in mulieribus etiam, per uterum. Cuidam ego *Abscessum* in intestino quoque *Colo*, ad dextram partem prope jecur, scalpello aperui ; multumque inde puris effusum est, multum etiam, per renes & vesicam, ad plures dies profluxit, unde ad integritatem homo perductus est.

Suppu-
rationis
Cause.

Causæ his omnibus communes sunt, ictus, cruditas, frigus, & horum similia. *Suppurationibus* autem in *Pectore* initium præbet longa *Tussis*, & *Pleuritis*, & *Peripneumonia*, & diuturna *Fluxio*, & sæpe etiam acuti morbi materia, quæ in istorum viscerum aliquod avertitur.

Species.

At humor, modò iners & imbecillis, parti alicui incumbit : modò 5 acer & mordax est, & mortiferam intus facit putredinem ; siquidem puris diversæ sunt species, de quibus mox dicemus. Sed res profectò mira est, quòd ab exili tenuique *Membrana*, eà scilicet, quæ *costas succingit*, quæque nullam omnino crassitudinem habet, tanta puris exeat vis ; etenim in multis magnam ejus collectam esse copiam deprehendimus. Hu- 10 jus rei causa est inflammatio, abundantia sanguinis excitata, unde in- crassescit membrana ; verum ex multo sanguine multum in medio pus contrahitur. Quòd si *Abscessus* intrò tendat, costarum ossa suam pro- priam sedem obtinent, sed *Phthisis* altera species, superiùs a nobis me- morata, secundum naturam evenit. At si in exteriorem partem feratur, 15 ossa disjungit : siquidem inter aliquas ex mediis costis *Abscessus* vertex assurgit, & eas hinc atque illinc dispellit.

Signa.

Signa omnibus quædam sunt communia : quædam singulis propria ; gravitas, vel dolor, nota est communis ; (nam pulmo doloris expers est ;) febres etiam obscuræ : horrores circa vesperam : sudores in re- 20 missionibus : vigiliæ : tumores in extremis pedibus, manuumque digitis, qui aliter aliterque desinunt, atque rursus assurgunt^p : molestia : cibi fastidium : totius corporis macies. Si morbus jam in vetustatem inci- dat, habitus *Phthisicus* efficitur ; neque enim natura jam officio suo de- fungitur, non assueta restat jam concoctio, non corporis habitus : color 25 tenebricosus est. Spiritus cunctis quidem gravis, iis verò gravior, qui- bus in superiore ventre malum est : accedit etiam tussis, quamdiu in- flammatio urget, quo tempore dolores etiam, horroresque increfcunt, & calor, & vigilia, & spirandi difficultas ; pulsus parvus, tardus, imbe- cillis ; mentis alienatio fit, pectorisque discentio. 30

Puris
Genera-
tio, &
exceundi
Vix.

At si inflammatio jam in pus vertatur, vehementissimè urgent om- nia ; rejectio parva, licet gravior sit tussis ; & ex intentione violenta primò fertur pituita bile tincta, sed ad nigritiem tendens, tanquam fuligine colorata ; deinde cruenta quædam exeunt, & crassa. At cum *Abscessus* insiat ruptio, profunda quædam & carnosa educuntur. Cum- 35 que jam disrumpitur, suffocationis periculum est, si multum simul ef- fundatur pus ; at si paulatim effluat, res in tuto est. Quòd si per in- feriora pus transire velit, superiores partes, ubi *Suppuratio* est, acutus dolor occupat : alvus liquida fit, & primò aquosa cum pituitosis dejectis, deinde cruenta quædam circumfluentia, & postea, cum jam facta est 40 ruptio, carnosa : hæc insequitur pus, vel per alvum, vel per urinam red- ditum ; omnium autem optima est ad renes ac vesicam materiæ translatio.

^p Hippoc. Prænot.

At five suprà, five infrà, fertur, puris colores varii sunt; idque pal-
lidum, aut album, aut cinereum, aut lividum, aut nigrum est: & cum ^{Puris}
fædo odore, vel sine quovis: vel crassissimum, aut mediocriter se habens: ^{Species.}
aut læve & æquale, aut asperum & inæquale; quæque innatant, car-
5 nosa sunt, & ea rotunda, aut lata: quæ faciliè possunt abluì, vel gluti-
nosa. Utque de pure in summâ dicam, quodcunque album, maturum,
sine odore, læve, & rotundum est, & celeriter extussitur, aut per in-
feriora exit, salutem^q promittit; quod autem perpallidum est, bilio-
sum, inæquale, periculum subesse testatur: his verò longè perniciosius
10 est id, quod lividum, aut atrum est, quia putredinem hæc, & ero-
dentia *Ulcera* denotant.

Præter ista, habitum etiam hominis, quæque morbum comitantur, ^{Signa}
oportet attendere; nam si, post puris excretionem, bene se habeat æger, ^{salutis, ac}
si febre vacet, quod concoctionis, & boni coloris, & cibi capiendi ini- ^{mortis.}
15 tium est, si faciliè extussiat, si pulsus rectus, & vires firmæ sint, extra
periculum collocatur; at si febris superveniat, & omnia in deterius ver-
gant, relicta nulla spes est^r. Oportet etiam *Locos*, in quibus *Suppu-*
rationes fiunt, attendere. Nam si ex in *Osse Pectoris* excitentur, tardè
fit *Abscessus*: quia partes hæc tenues, carnis expertes, & cartilaginosa
20 sunt, quales magnam inflammationem non suscipiunt, & absque *Suppu-*
ratione diu remanent: cartilagine enim frigida sunt naturæ, & earum
inflammationes innoxia; (habitûs autem colliquatio mala est;) quia
Suppuratio brevi tempore inhæret. *Lienis* autem, & *Jecur*, & *Pulmo*,
& *Septum transversum*, citiùs abscedunt, sed periculosè ac lethaliter^f.

25 DE
P U L M O N I S
A B S C E S S I B U S.

C A P. X.

30 Q UICUNQUE *Peripneumonia* laborant, & pituitam intus ha-
bent, quæ non multùm diffunditur, mortem evadunt: sed
postquam morbi impetu liberati sunt, *Suppurati* fiunt. Futuri
autem, aut perfecti jam *Abscessus* signa, in *Suppuratis*, exposuimus.

^q Hippoc. Prænot. ^r Ibid. ^f Aliqua his, quæ in hoc Capite leguntur, similia habet,
ex *Archigene*, *Actius*; (L. 8, c. 74.) unde horum *Curatio* peti potest: nam *Aræti* de hac re
scripta defunt.

Is postquam fuerit perfectus, haud tantâ vi ac labore, ut rumpatur atque rejiciatur, hic est opus, quantâ in solidis corporis partibus : sed pus facilè expellitur, quia faciliùs in raritate vasorum, quàm in corporis habitu, fit distentio ; etenim rarus est pulmo, & foraminibus, instar spongiæ, plenus, neque humore læditur, sed cum in vias magis magisque latas usque propellit, quoad ad asperam tandem arteriam perduxerit ; circuitus autem liquori non difficiles sunt, siquidem flexile, atque lubricum, pus est ; ad hæc, in respiratione, a spiritu sursum efflatur. Homines plerumque convalescunt, nisi fortè quispiam confertâ puris adductione suffocetur, cùm, propter hujus abundantiam, aërem aspera recipere non possit arteria. Quidam longo spatio, *Phthisicorum*, & *Suppuratorum* more, consumuntur. Pus autem album est, spumans, salivæ mixtum : aliàs cinereum, aut subnigrescens. Interdum, cùm exulceratio multa est, & profunditatem habet *Abscessus*, asperæ arteriæ ramulus exspuitur, cumque eo feruntur visceris ipsius fragmenta. Rauci sunt : breviter spirant : vocem emittunt gravem : pectora ipsorum dilatantur, neque tamen videntur satis lata, quia multus intrò continetur humor : oculorum nigra pars fulget, alba videtur albissima, & pinguis : malæ rubent : venæ in vultu gibbæ fiunt. In his res profectò mira est, quanto vires corporis habitum, quanto autem ipsas vires animi vigor exsuperet.

D E

A S T H M A T E,

S I V E

A N H E L I T U.

25

C A P. XI.

Asthma-
tis Nomi-
na.

SI a cursu, & exercitatione, aut alio quovis opere, spiritus ægrè trahitur, vocatur *Ασθμα*. Morbus quoque, quæ *Ορθόπνοια*, (sive *Respiratio recta*), dicitur, *Ασθμα* itidem nominatur ; in accessionibus enim, isto quoque vitio laborantes *ἀσθμαίνουσι*, (id est, anhelant ;) *Ορθόπνοια* autem ideo dixerunt, quòd, erecto tantùm corpore, spiritum facile adducant : nam in decubitu strangulantur ; propter extensionem igitur, quæ in spirando fit, *Ορθόπνοια* appellatur : erectus enim homo ad

ad respirandum intenditur, & si fortè decubuerit, periculum strangulationis subit¹.

Afficitur autem pulmo, & consentiunt partes, quæ ei in spirando opitulantur, ut septum transversum, & pectus; at si tentetur cor, homo non diu superest; etenim in hoc loco positum est respirandi vivendique principium.

Affectûs causa est, *Spiritus* refrigeratio & humiditas; ejusdem materia, humor crassius & glutinosus. Huic mulieres magis patent, quam viri: quia humidæ frigidæque sunt; pueri his facilius liberantur, quia, dum increscunt, iis natura potenter calorem auget; viri, quanquam hoc non ita facile implicentur, citius tamen intereunt. Istis autem retardatur exitium, quibus vel ex labore, aut lanarum obvolutione, incalescit pulmo, & succenditur: sicut his, qui in conficiendo calce operam insumunt, & ærariis, ferrariisque fabris, iisque, qui in balneis ignem accendunt.

Adventantis morbi notæ sunt, gravitas pectoris: ad assuetum opus, & ad quodvis etiam negotium, tarditas: anhelitus in cursu, aut in itinere acclivi; raucitate, ac tussiculâ infestantur: flatus in præcordiis, & præter rationem ructus: vigiliæ: noctu calor quidam tenuis, & obscurus: nares acutæ, ad recipiendumque spiritum paratæ.

At si increscat vitium, malæ rubent: oculi, velut in strangulatis, prominent: inter vigilandum, sed longè magis in somno, fridor: humida, & sine sono, vox: multi frigidique aeris desiderium: sub dio morari cupiunt, cum in domo spiritus nequeat his sufficere: recti stantes spirant, quasi universum aerem trahere vellent atque assugere: propter gravitatem aeris, os etiam aperiunt, ut plus ita intrò adducant; vultus, præter malas, quæ rubent, pallidus: sudor circa frontem, atque jugula: tussis assidua, violenta: rejectio pauca, tenuis, frigida, quasi spumæ quædam efflorescentia: ex inflatione *Spiritus*, collum intumescit: præcordia sursum reducta: pulsus parvus, creber, compressus: crura exilia. Et si hæc vehementissimè premant, interdum homo, *Epilepticorum* more, suffocatus interimitur.

Sin ad salutem morbus inclinet, tussis minor, rariorque est: sputa plura purulenta, & humidiora rejiciuntur: alvus aquosis multis dejectionibus perturbatur: urinæ copia profluit, licèt in eâ nondum quicquam subsidat: vox altior: somni satis: præcordiorum remissio; in morbi levatione, dolor interdum ad scapulas procedit; anhelitus rarus, lævis, cum aliquo tamen stridore. Ita mortem effugiunt; sed in morbi remissionibus, licèt obambulare valeant, mali tamen notas præ se ferunt.

¹ Ex hoc Capite quædam desumpsisse videtur *Aetius*: (L. 8, c. 63.) nullius allato nomine; ex quo loco etiam *Archigenis*, in curando *Assthmate*, ratio petenda est, quia *Aretæi*, de hac re, scripta interciderunt.

DE

PNEUMODE

AFFECTIS.

CAP. XII.

Pneumo-
des Asth-
mati si-
mile.

ASTHMATIS species malum id est, quod *Pneumodes* appellatur: 5
& ex pulmone vitium, sicut in *Asthmate*, proficiscitur. Com-
munes etiam utriusque notæ sunt, paululum tamen inest inter
hæc discriminis: sed in utroque adest spirandi difficultas, & tussis, &
calor, & vigilia, & cibi fastidium, & totius corporis extenuatio. Porro
turpe vitium est, & in longinquum protrahitur, non tamen ultra unius 10
anni spatium; nam si autumnino inceperit, æger vere, aut æstate decedit:
si per hyemem, is autumnino insequente consumitur. Senes morbo hoc
aliquando facilè corripuntur, eoque leviter admodum tentati inhorres-
cunt, quibus, non nisi morte, relevari potest dolor. Omnibus spiritus
pene ex toto intercluditur: pulsus parvus, creber, obscurus: quæ in 15
Asthmate pariter contingunt. Illud autem interest, quòd hi, tanquam
aliquid extrusuri, tussiant, sed cum irritò labore, quia nihil emoluntur;
aut siquid fortè a pulmone per vim abruptatur, id parvum, album,
rotundum, grandinique simile est. Pectus his latius est, at sine distor-
tione, & Ulcere. Ac si pulmo non suppuret, humoribus tamen quasi 20
concretis inferciatur, accessionum intervalla longiora sunt. Quidam sub-
itò suffocantur, priusquam vitium quodvis in universum corpus transferit.
Aliis in *Hydropem circa ilia*, aut in istum, qui *Anasarca* dicitur, af-
fectus definit.

Horum
differen-
tia.

DE

25

JECORIS

AFFECTIBUS.

CAP. XIII.

Jecoris
essentia.

JECUR Lienì, quoad horum generationem, æquilibre est; dextram
enim lævamque partem hæc viscera occupant, numero naturaliter 30
æqualia: sed facultate, tam in salute, quàm in morbis, imparia;
in sanitate, quia *Jecur potestatem in alimentum habet*: id enim viscus
quasi

quasi *Venarum radicata* est ; quinetiam in morbis, ad inferendam mortem, causas multo valentiores continet. Quanto igitur magis ad sanitatem prodest Jecur, tanto magis in morbis officit ; etenim citius, violentiusque inflammatur : & frequentius, atque perniciosius *abscedit* : & in *Scirrbo*, magis celeriter, ac dolenter, quàm Lienis, interimit. Cæterum de istius inflammatione, in Acutis Affectibus, suprà diximus.

Idem si in pus vertatur, acutus dolor ad jugulum usque & extremum humerum procedit ; siquidem septum transversum, per quod suspenditur, pondere suo deorsum trahit : Diaphragma verò membranam costas succingentem, quoniam id huic adnectitur, degravat : membrana autem ad jugulum & ad summum usque humerorum protenditur, & has partes secum ad inferiora convellit. Inter suppurandum, fervor adest acer, cum horroribus : tussis sicca, non admodum crebra : coloris sunt herbidi, sed, si saturatè *Icteric*i fuerint, specie albidi ; somni visorum non admodum expertes ; mente omnino constant, nisi si fortè ex temporariâ aliquâ causâ repentinum ingruat delirium, ubi ad se illico revertuntur. Tumor sub mammis costisve assurgit, quem in *Peritoneo* esse multi falsò opinantur. Verùm si subter costas *Nothas* tumor exster, Jecur, dolore pressum, intumescit, quia humore plenum est. At si non sub ossè hæc maneant, membranæ tumentis signum est ; & ejus quidem circumscriptio ac termini patent : nam impressâ manu, postquam fibrarum, in quas Jecur dividitur, ambitum exceßerit, ea in vacuum abdomen descendit ; *Peritonei* autem interminata est durities, & extremitatis ejus processus visum effugit. Si *Abscessus* intrò feratur, Medico longè præstat Natura, quæ pus, aut ad intestina, aut ad vesicam, derivat ; harum via ista longè tutissima est, quæ per vesicam fit. At si extrà procedat, incisione non uti periculosum est : nam, hæc omisâ, Jecur a pure corroditur, morsque non longè abest. Et si incidere velis, metus est, ne hominem profusio sanguinis statim rapiat, quæ in Jecore coerceri nequit. Siquando igitur ad incisionem venire necesse habeas, ferramentum igne candens usque ad pus demittito ; id enim & incisionis, & unctionis, partes simul explet. Et, si æger evadit, pus effluet, album^u, maturum, æquale, inodorum, perquam crassum ; his febres, & cætera minuuntur mala, ita ut ex toto facilè redeat integritas. At si in intestina pus effunditur, alvus aquosa primò dejicit : postea humorem, quasi in eo caro lota fuerit : deinde his similia, quæ, in *Torminibus* cum intestinorum exulceratione, prodeunt ; interdum sanguis concretus exit, cum grumis ; fertur etiam bilis flava, colore saturo, vel porracea, & postremò, prope mortem, atra.

Sed si *Ulcus* absque *Suppuratione* permanferit, venter quædam odoris mali, quasi putrida, excernit : cibus, propter ventriculi atque intesti-

Suppu-
rati Signa.

Libera-
tionis, &
Mortis
Signa.

Ulcus
sive Sup-
puratione.

^u Hippoc. Aph. 44. § 7. & Prænot.

horum imbecillitatem, crudus transmittitur; neque enim Jecur, cum in malo statu sit, hunc rursus concoquit. Hos fervor acris infestat, iisque omnia in pejus vertuntur: carnis colliquatio est: pulsus exiguus: spirandi difficultas: neque ita multo post e vita decedunt. Quibusdam *Dysenteria*, & *Ulcus* sanescunt, morbus tamen in *Hydropem* transit. At si remittantur omnia, & pus ex alvo, candidum, læve, æquale, odoris expers, profluat, cibique concoquantur, de homine bona spes est. Atqui optimum est, ut per urinam morbus judicetur: & per hanc viam securissimè, minimèque cum offensâ, exit pus.

Jecoris
Scirrhus.

Cæterum si, ex *Inflammatione*, Jecur non suppuret, febris quidem non desinit, tumorque durus subsidens in *Scirrhum* confirmatur; sub quo dolor adest, sed is non continuus, cumque adsit, iners quodammodo sentitur: calor etiam tenuis: cibi fastidium: in amaris degustandis voluptas, dulcium sensus injucundus: horroribus corripuntur: subalbidi, virentes sunt: lumbi illis, pedesque intumescunt: facies rugosa: alvus admodum sicca, vel dejectiones creberrimæ; summa quippe malorum omnium, *Hydrops* supervenit.

Hydrops.

In *Hydrope*, si urina multa & crassa prorumpat, multumque in eâ quasi limi subsideat, morbum hoc modo effluxurum esse subest spes; eadem si tenuis sit, & pauca, neque in eâ quicquam defederit, id cum *Hydrope* in exitum conspirat. Quod si natura ad antiquum habitum revertatur, & materia multa, crassa, aquosa, in ventrem confluat, ita quoque *Hydrops* sanari potest*. Verum id auxilii genus cum periculo tentatur; nam post confertas evacuationes, ultimamque virium dejectionem, ægri præ imbecillitate, quemadmodum in profluvio sanguinis usu venit, aliquando interierunt. Affectum tutius solvit sudor, si is copiosè effundatur; nam in *Hydropicis* non ita multum humescit cutis. Morborum Jecinoris hic esto finis.

Unde,
& quinam
Jecore la-
borent.

Si Jecur suppuret, * * * juvenes, aliique usque ad constantem ætatem: minùs fœminæ. Causæ sunt, imbecillitas, & valetudo longa, præsertim post *Dysenteriam*, & *Συνέχιας* (id est, *Tabes*;) siquidem etiam istos *Συνέχιας* (id est, *Tabefactos*) appellârunt, qui post *Ulcera Jecinoris* extenuati interierint†.

* Hippoc. Aph. 14, § 6. † Idem, & alia multa iis, quæ in hoc Capite continentur, similia habet *Archigenes*, apud *Attium* (*Tetrabib.* 3, Sermon. 2, c. 4 & 5).

D E
L I E N I S
AFFECTIBUS.

C A P. XIV.

5 **L**IENI familiaris longus est affectus, qui *Scirrhus* dicitur; sed *Scirrhus*,
viscus hoc non ita facile *suppurat*. In *Scirrbo*, subest dolor non
asper, tumor autem ingens; ipsius Lienis superficie major: si-
quidem Lienis in dextrâ parte visus est, ita intumescens, ut totum,
usque ad Jecur, intervallum occupaverit. Quæ res multos decepit, qui
10 hunc non Lienis, sed membranæ affectum esse crediderunt; etenim *Pe-*
ritonæum inflammari existimabant. Cæterum in *Scirrbo*, Lienis hujus-
modi plerumque est: durus ac renitens, tanquam lapis; sub quo ingens
premit molestia.

Quod si *suppuret* etiam, mollior est, & in vertice, quâ pus nascitur, *Suppu-*
15 tactui cedit: sed illic, ubi puris expers est, resistit. Nonnunquam Lie-
nis totus in ventre suspenditur, & huc illucve impulsus recedit, quam-
diu parvus remanserit, & fluctuandi spatium habuerit. Nausea & an-
xietas tum maximè premunt, cùm instat ruptio.

Incrementi notæ sunt, febres, dolores, horroresque: etenim hi ple- *Incre-*
20 rumque comitantur; interdum tamen paululùm incalescunt, horri-
busque ac doloribus vacant; quæ causa est, cur *Abscessus* in *Liene* no-
titiam aliquando effugiat: quia viscus rarum est, &, etiam in sanitate,
sensus expers. Tumidi sunt: aquâ inter cutem referti: coloris ex atro
viridique permixti; inquieti: spiritus ægrè trahitur, quasi pondere quo-
25 dam opprimeretur pectus; malum enim perquam noxium est. Venter
usque ad summum *Spiritu* repletur crasso, nebulosoque, & ad speciem
humido, cùm revera adhuc non sit humidus; magna tussendi cupiditas,
sed pauca tantùm & sicca extundunt. Alvus siquid infrâ reddit, id a-
quosum est, & primò malis aliquid demit: postea, si largiùs proflux-
30 erit, hominem extenuat quidem, sed nihilominus juvat.

Quod si rumpatur jam *Abscessus*, pus utique purum, & concoctum *Absces-*
non exit: sed subalbidum, & cinereum, & quandoque sæculentum, aut *stus Rup-*
livens. Et si *Vomica* profundior fuerit, niger quidam fertur humor, &
aliquid unâ ex consumpti Lienis succo exprimitur; quibusdam etiam
35 integræ visceris partes exeunt: siquidem Lienis est naturæ dissolubilis.
At si *Ulcus* non sanescit, sed in longinquum tempus extrahitur, cibum
fastidiunt: malo sunt corporis habitu: tumidi: aspectu fædi: crebra
Q per

per universum corpus, ac præsertim in cruribus, oriuntur Ulcera, rotunda, livida, cava, fordida, sanatu difficilia; atque ita consumpti intereunt.

Tumor
durus.

At in exiguo Tumore cum duritiâ & renixu, abest dolor: quo fit, ut hi vitam longius producant; sed si ab affectu superentur, necessario Hydrops, aut Phthisis, & corporis tabes supervenit: quo mortis modo 5 e vitâ decedunt.

Unde,
ubi, &
quos hæc
invadant.

Pueri, & adolescentes, morbis his facilius implicantur, & facilius liberari possunt; senes non ita sæpe corripuntur, sed affecti nequaquam convalescunt; seniores etiam nonnulli, sine mali notitiâ, vitio Lienis sunt absumti: nam ex parvo Tumore, hi feruntur in exitium. Hos af- 10 fectus morbus infert longus, tabificus: & adolescentibus præsertim otium, cum, post certamina, multasque exercitationes, corpus desidie tradiderint. Iisdem opportuna sunt loca palustria: aquæ crassæ, salæ, virosæ. Ex tempestatibus, autumnus gravis.

DE

15

I C T E R O,

SIVE

MORBO REGIO.

CAP. XV.

SI bilis coloris flavi, ovi vitello similis, vel crocei, vel ex atro viri- 20 dique permixti, per omne corpus, ex aliquo viscere, diffundatur, morbus vocatur Icterus. Is, in Acutis Affectibus, cum periculo fit; etenim non modò, cum ante septimum diem² ortus fuerit, mortem solet inferre, sed etiam post hunc superveniens plurimos interemit: quod tamen rarò evenit, si febrem iste perfectè judicaverit; verùm ipse 25 non ita faciliè discutitur.

Icterus
ex Jecore.

Contrahitur autem non ex Jecinoris tantum, ut quibusdam Medicis videtur, sed ex Ventriculi quoque, & Lienis, & Renum, Colique intestini vitio. Porro, in Jecinore, ita fit; si Jecur Inflammatione, aut Scirrbo laboret, cibique non rite in eo conficiatur, is in Jecore bilem 30 creat, quæ per vesicam, in hoc viscere sitam, secernitur. At si viæ, quæ bilem in intestina deferunt, vel inflammatione, vel Scirrbo obstru-

² Hippoc. Aph. 62, § 4.

antur,

antur, & ista exundet vesica, bilis retrò fluit : itaque sanguini commiscetur, qui, per omne corpus dimanans, bilem quoque in omnia membra secum trahit ; inde corporis species bile tingitur : stercus autem album est, argillæque simile, neque bilis colore tinctum, quoniam humoris istius affluxu caret : unde alvus etiam sicca est, quia bile neque madescit, neque stimulatur ; color est ex specie albidâ.

Quòd si a *Liene* oriatur *Icterus*, color est ex atro viridique permixtus ; nam istius visceris alimentum nigrum est, quia sanguinem atrum quasi deterget, ejusque sordes Lienis, cùm afficitur, neque suscipit, neque elaborat : ex verò cum sanguine ubique diducuntur ; quamobrem, in *Ictero* a *Liene*, color est, qualem esse suprâ diximus : assueta quoque stercorea magis nigrescunt, quoniam id alimenti, quod abundat in *Liene*, tanquam recrementum, per has vias expellitur.

Fit etiam ex *Colo*, & *Ventre Icterus*, si in utroque vitiata sit concoctio : nam & in *Colo* hæc efficitur, ab eoque ad *Jecur* deducitur alimentum ; itaque si aliunde cibum *Jecur* crudiores suscepit, proprium quidem opus conficit, alienum autem omittit : nam, in diffundendo sanguine, eam partem, quæ a *Colo* inconfecta remanet, ubique distribuit ; at ea, quæ a *Colo* est, inconcoctio bilem facit.

Ita ex alio quovis viscere oriri potest *Icterus* ; non ex iis tantum, quæ alimentum ad *Jecur* mittunt : sed ex illis etiam, quæ id a *Jecore* recipiunt. Neque enim alimentum, per canales tantum sensibus expositos, sed vel multo majorem ejus partem universo corpori, *Natura* per vapores subministrat, qui ab omni in omnem partem facile transeunt, a *Naturâ*, etiam per solida atque densa, diducti ; itaque vapores hi bile inficiuntur, & cuicunque parti infederint, eam colore suo tingunt. Cùm laborat *Colon*, excretio non est albida : quia *Jecur* neque in creandâ bile noxam patitur, eique in intestina patentem habet exitum.

Valentissimus etiam est, ad gignendum *Icterus*, totius corporis habitus : quia jam in toto homine subest causa. Id autem hujusmodi est, ubique inest calor, concoctioni inserviens : ubique humorum procreatio, ac secretio, aliorum quidem alia, sed singulis quædam propria ; in carne, sudoris : in oculis, lachrymarum : in articulis, naribusque, muci : in auribus, ceruminis. Itaque si, in singulis his operibus, quasi delassetur calor, ipse in acre quoddam atque igneum immutatur, humoresque omnes in bilem abeunt ; ignis enim id, in quod operatur, amarum reddit, ac bile tingit. Et si in sanguine cruditas fuerit, is bilis speciem refert, & in omne corpus, nutrimenti loco, diffunditur ; quapropter ubique bilis conspicitur. Acerbum sanè malum ; color specie horridus, qui in istis apparet aureus ; neque enim, quod in lapide pulchrum est, id etiam hominem decuerit. Mihi verò nomen *Icteri* supervacaneum videtur exponere : excepto, quòd in animalibus terrestribus & quadrupedibus, quæ *Icterus* (id est, *Viverræ*) appellantur, oculi hujusmodi colore tincti sint.

*Icteri
species
& earum
causæ.*

Species autem mali sunt duæ. Color enim aut in flavum, atque croceum, ejus generis, quod ex albo viridique constat : aut in lividum, atrumque convertitur. Ejus rei causa est bilis species diversæ ; altera flava, tenuis, perspicua, tenuioris generis, quàm illa, quæ ad lividum atrumque spectat, & colore saturo, tanquam crocus, aut vitellus ovi, quæ ad eandem speciem refertur ; altera nigrior est, porri, aut isatidis herbæ similis, atra ; inter hæc autem infinitæ sunt colorum varietates, quæ a calore, & humoribus efficiuntur. Eiusdem rei viscera quoque causæ sunt ; si flavum sit, ut Jecur : aut lividum, ut Lienis. Et si ex viscere aliquo oriatur *Icterus*, ut ex Jecinore, Jecoris apparent notæ : si ex Liene, signa Lienis propria : itemque in singulis aliis sua produnt indicia ; quæ nisi exstent, morbus fit ex totius corporis habitu. Cutis etiam in albisimis oculorum partibus pellucida est, & in fronte, juxta tempora : in iisque, qui naturâ albidi sunt, ex levi *Ictero* magnus efflorescit color.

*Icterus
niger.*

Cæterum ii, quos *Icterus* invasit *niger*, colore inficiuntur ex atro viridique permixto : horribus corripuntur : imbecilles sunt : ignaviæ cedunt : animo demissi : fædos odores sentiunt, & amarum habent gustum : spiritum ægrè trahunt ; venter his quasi mordetur : dejectiones porraceæ, subnigræ, siccæ, vix expressæ : urina nigricante quodam colore saturata ; cibum non concoquunt, & fastidiunt : vigiliis premuntur : mente dejecti sunt, & *Melancholici*.

*Icterus
albus.*

At in *Ictero albiori*, colore sunt ex albo viridique mixto : animo hilariori : cibum sumere piget, sed, ubi ceperint, satis commodè esitant, & meliùs, quàm priores, concoquunt : alba, sicca, argillæ similia, dejectiones : urinam reddunt, flavam, pallidam, croci colore tinctam.

In utrâque specie, totum corpus prurit : calor, in naribus, exiguus, sed mordax ; bilis enim partes vellicat. Amarorum gustus non est amarus ; quæ res profectò mira est, neque dulcis tamen : dulcium verò, amarus ; etenim bilis, quæ, in ore, linguæ insidet, gustui priùs occurrens, quàm esca, sensum istum decipit : eamque lingua imbibens, cibos non sentit ; porro antea, per abstinentiæ tempus, quiescit bilis, neque lingua solitum gustum ægrè fert : at si, cibus excitata, bilis efferverit, iis hæc objecta linguam excitulare consuevit ; itaque si esca sit amara, amari etiam est sensus : si dulcis ista, biliosi fit gustus, quia hanc bilis perceptio anticipat. Quare falluntur isti, qui amara videri dulcia existimant, cum res secus se habeat ; quoniam enim, cum amarum quid in ore teneatur, amaritatem, propterea quòd huic, ex morbi naturâ, assueverint, non percipiunt, id dulcescere arbitrantur : cum, ex amaris dulcibusque cibus, idem sensus excitetur ; ciborum itaque fallentium velamentum quoddam est bilis.

*Periculi
differentia.*

Affectus hic, si absque visceris cujusvis inflammatione oriatur, plerumque sine noxâ est, sed diu inhæret ; at si vetus etiam esse cœperit, & præterea viscus aliquod inflammetur, in *Hydropem* ut plurimum, &

Cache-

Cachexiam definit ; multi quoque sine *Hydrope* consumti intereunt.

Huic adolescentes, juvenesque opportuni sunt, quibus minùs etiam ^{Etates huic oportune,} officit ; eodem pueri neque infrequenter admodum, neque penitus se-
5 curè laborant.

D E
C A C H E X I A,
S I V E
M A L O C O R P O R I S H A B I T U.

10

C A P. XVI.

OMNIBUS pariter affectibus originem præbet *Malus Corporis* ^{Cachexia definitio.} *Habitus* : siquidem ex hoc morbi procreantur omnes. Sed & hic ipse, quando corpus, ex malorum medicamentorum assumptione, magnâ materiæ quasi lutulentæ copiâ vitatur, citra quemvis alium affectum, ¹⁵ protinus ab initio morbus fit per se. Et *Malus* quidem *Habitus*, saltem in levi gradu, omnibus affectibus communis est : & hunc symptomata multa comitantur, cui rei nomen ipsum signo est ; fitque extenuatio, aut pallor, aut tumor, aut aliud quid in corpore ad tempus permanens. *Cachexia* verò unius cujusdam affectûs ingentis species est : ²⁰ idque ei nomen inditur. *Bonus* enim hominis ad omnia *Habitus*, & ad cibi concoctionem, ejusque distributionem, (quod sanguinem procreat,) & ad singula naturæ opera, respirationem reddit facilem, vires firmas, colorem vividum, & sanitatem assuetam facit. At si natura imbecillis fuerit, utpote in vitiosos humores immutata, id mali genus *Cachexia* est. ²⁵

Morbus hic sanationem ægrè recipit, & diutissimè inhæret ; siquidem longo quoque tempore procreatur, neque ex uno aliquo corporis vitio, neque in uno quovis viscere generatur, sed ex omnium rerum permutatione in deterius ; quocirca morbi, qui ab hoc enascuntur, insanabiles ³⁰ evadunt, sive *Hydropes*, sive *Phthises*, sive *Tabes* : Tabi enim cum *Cachexiæ* causis quædam intercedit cognatio. Morbus iste parva quædam est & continua *Dysenteria* ; sed quibusdam affectus per intervalla revertitur : neque enim cibi cupiditas abest, sed contrà multum assumunt : is autem crudus immutatusque digeritur, quoniam alimenti confectio, ad

R

con-

concoctionem necessaria, deficit. Causa morbi solet esse, vel *Hæmorrhoidum* profluvii suppressio, vel usitata vomitionis defuetudo, aut exercitationum omisio, aut sudorum exsiccatio, aut ab ingentibus laboribus otium.

Signa. Quando enim horum singula, quæ aderant, non ampliùs revertuntur, 5 tunc sequitur corporis gravitas : pallor subinde rediens : alvus inflatur : oculi concavi : somni graves, torpidique. At hæc, si vago more invadant, morbi imbecillitatem significant ; si confirmata inhæreant, neque depelli possint, malum vehemens censendum est. Ægro stante, pedes illi tibiæque intumescunt : eodem decumbente, partes inclinatæ in tu- 10 morem assurgunt : & si decubitus immutaverit, tumor etiam in alium locum transfertur. Frigoris & humoris cum gravitate fit circuitus ; nam si calor humorem evaporet, cum ille non jam per corpus dimanet, hic rursus influit. Multos utique cibos appetunt, & valde sunt edaces ; alimentum citiùs digeritur, quàm concoquitur, idque crudum & incon- 15 coctum in corpus abit : nam ejus haud elaborata est confectio ; neque verò idem, in universo corpore, a naturâ concoquitur : quia eadem est, in ventriculo, & in toto corpore, caloris imbecillitas ; quapropter sanguis, neque bonus, neque recti coloris, procreatur.

Status. Cumque crudis corpus omne succis jam refertum fuerit, & cibi cu- 20 piditas defierit, *Cachexia* ad ventriculum usque eodem modo serpente, morbiq; consistente jam incremento, tumidi, & imbecilles fiunt, & negotio cuivis averfissimi ; alvus sicca est, & stercora plerumque, sine bile, albida, aspera, & cruda dejicit. Corpus aridum est, sudoris expers, pruriginosum : somnus neutiquam firmus accedit, sed ubi decubuerint, 25 dormituriunt : spiritum lentè trahunt : pulsus obscurus, debilis, creber, & post levem quamlibet actionem, creberrimus : ubi respiratio etiam cum anhelitu fit. Venæ in temporibus elatæ, eò quòd caro adjacens emarcuerit : illæ quoque, quæ in carpis sunt, multo majores redditæ, in tumorem attolluntur ; sanguis atro colore cum viridi intinctus. His 30 superveniens *Phthisis*, aut *Tubes*, *Hydropem*, sive hunc, qui *Anasarca*, sive illum, qui *Ascites* dicitur, inducit ; quorum procreatio nullam omnino sanationem recipit.

*Ætates, & Tem-
pora huic
opportu-
na.* *Cachexiam* infert, ex ætatibus, senectâ, neque mortem hæc evadit ; 35 pueri facilè tentantur, & faciliùs etiam convalescunt ; ætate consistentes huic affectui non ita valde patent, sed nec eo ita facilè liberantur. Idem neque unâ tempestate invadit, neque unâ definit ; sed, autumnò, creatur : hyeme, alitur : vere, ad summum perducitur : æstate, interimit^a.

^a Quædam *Archigenis*, de *Cachexiâ*, leguntur apud *Ætium* ; (Tetrabib. 3, Serm. 2, c. 19.) quorum aliqua his similia sunt ; alia, de Ætatibus huic malo opportunis, planè contraria. Eiusdem, in morbo hoc, curandi ratio illic habetur : *Aræti* verò, de eadem re, præcepta, temporis injuriâ, defunt. Principaliter ejus *Curationem*, uti narrat *Celius*, ante *Themisonem* (*Methodica Sectæ Authorem*) nullus ordinavit. (Morb. Chronic. L. 3, c. 6.)

A R E T Æ I C A P P A D O C I S,

DE CAUSIS, ET SIGNIS DIUTURNORUM MORBORUM,

LIBER SECUNDUS.

De Hydrope.	Cap. I.
De Diabete.	II.
De Renum affectibus.	III.
De Vesicæ affectibus.	IV.
De Gonorrhœa.	V.
De Stomachicis.	VI.
De Cœliaco affectu.	VII.
De Colicis.	VIII.
De Dysenteria.	IX.
De Lienteria.	X.
De Uteri affectibus.	XI.
De Arthritide, & Ischiade.	XII.
De Elephantiasi.	XIII.

DE

HYDROPE.

CAP. I.

Hydropis
natura.

HYDROPS malum non modò visu injucundum est, sed & per-
 pèssu grave; nam ex eo paucissimi evadunt, idque felicitate
 quâdam, ac *Deorum* potiùs, quàm Artis, auxilio: majoribus
 enim soli *Di* medentur malis. Hic enim, aut in nobili viscere delites-
 cens morbus totum corpus in malum permutavit habitum: aut ipsum
 corpus, velut pestilentia quâdam universè priùs affectum, viscera in pra-
 vos humores convertit; ubi utraque vicissim inter se in perniciem hominis
 conspirant, neque ulla pars noxæ expers remanet, quæ vel mediocrem
 naturæ opem possit afferre. Est autem fluxio frigida, crassa, quasi ne-
 bula, quæ totum corpus humectat^a: aut humidæ frigidæque causæ con-
 versio, quæ hominem in hujusmodi habitum permutat. Neque enim
 humorem, in inferiori ventre collectum, *Hydropem* appellamus; siqui-
 dem in hoc loco vitium non est. Sed cùm morbum tumor sequitur, &
 inflatio, & coloris fœditas, hic in aquam habitus colliquescentis & est
Hydrops, & ita dicitur. Nam tametsi aqua interdum sponte prorumpat,
 vel incisus præcordiis emittatur, morbus tamen *Hydropicis* confirmatus
 remanet. Præcipua hujus mali causa est *Malus Habitus*. 20

Species.
Tympani-
as.

Ascites.

Phleg-
matias.

Anasarca.

Plurium
mixtio.

Species autem variæ sunt, quæ diversa etiam habent nomina. Nam si
 humida quædam suffusio circum ilia fluctuet, & ex inflatione, Tympani
 sonum quodammodo venter ictus referat, *Tympanias* vocatur. At si
 multum aquæ in *Peritoneo* continetur, humorique intestina innatant, *As-
 cite* dicimus. Verùm si in ilibus nihil horum fiat, sed universum in-
 tumescat corpus, idque albâ, frigidâ, & crassâ pituitâ repleatur, *Phleg-
 matias* nominamus. Si verò in humorem grumosum, aqueum, atque
 tenuem, colliquescat caro, *Hydrops arâ cutis*, (id est, inter cutem) dictus
 oritur. Periculosa sanè horum singulorum constitutio est, multo tamen
 pejor plurium inter se commixtio; nam eorum, qui in ilibus fiunt, al-
 ter alteri ex his, qui totum corpus occupant, consociari nonnunquam
 potest. Pessimum autem est, si *Tympanias Anasarca* jungatur; nam
 ex his, qui in ilibus contrahuntur, *Tympanias* per se gravior est *Ascite*:
 & ex istis, qui in toto corpore subsistunt, *Lencophlegmatias Anasarca*
 levior. Itaque mitis videtur, ut in rebus ferè desperatis, minor cum
 minore pariter altero mixtus. Gravius autem malum est, si unus ex mi-

^a Simile quid habet *Hippocrates*, in Libro de Flatibus.

noribus majorum alteri jungatur. Id adhuc vehementius est, si majores duo perfectè coeant in unum.

Notæ verò adsunt maximæ, quæ visui, tactui, & auditui facillimè ^{Ascitis Signa.} patent. Nam in *Ascite*, tumor in ilibus pedibusque aspicitur : vultus, & brachia, aliæque partes extenuantur : testiculi cum præputio intumescunt, totusque colis ex tumoris inæqualitate tortuosus fit. Si partem aliquam secundum ilia, impressâ manu, intrò pellas, humor in aliam partem transluit : verùm etiam, ubi corpus hæc illæve convertitur, ad inclinatum latus aqua tumorem ac fluctuationem facit, cujus etiam exaudiri potest sonus ; porro si digitum ullibi imprimas, locus cavus fit, & ira diu permanet. Hæc utique sunt *Ascitis* signa.

Tympanias autem, præterquam quòd in eo tumor videtur, auribus quoque sonum reddit : nam si ventrem manu percusseris, abdomen resonat ; neque, in conversione corporis, spiritus locum mutat : spiritus enim natura est, ut quanquam locus ambiens sursum vel deorsum inclinet, ipse maneat undique æqualis ; at si spiritus in nebulam quandam & aquam immutetur, (siquidem ex *Tympania* fieri potest *Ascites*,) is etiam locum mutat, & si perfecta nondum fuerit conversio, ex dimidio tantum fluit.

Cæterum, in *Anasarca*, & *Leucophlegmatia*, vacua sunt ilia : vultus & brachia intumescunt : quæque in aliis inania reperiuntur, in his humore opplentur. Nam in *Leucophlegmatia*, alba, crassa, & frigida contrahitur pituita, quâ corpus totum impletur : facies, collum, atque brachia in tumorem attolluntur : unde abdomen etiam crassescit : mam-
mæ quoque assurgunt juvenibus, iisque qui in ætatis flore consistunt. Verùm in *Anasarca*, caro in humorem carnis similem colliquescit : & concreta quædam & cruenta sanies, qualis ab intestinorum fertur ulceribus, qualisve fit in membro ab incidenti onere contuso, sicubi superficiem incideris, ex eâ plerumque effluit. Cæterum, cum duæ simul species
commiscentur, utriusque subsunt notæ.

In omnibus pariter contingit, pallor, spirandi difficultas, ac tussis subinde repetens : tardi sunt, atque admodum pigri : cibum fastidiunt, vel siquid assumant, quanquam exiguum, quodque inflare non assuevit, inflationibus replentur, & distentiones, tanquam ex nimia satietate, percipiunt : corpus madore vacat, quo fit, ut vel in balneis sudor ex his nequeat elici : albidus, & effæminatus sunt. At hi, qui *Anasarca* laborant, colorem habent ex atro viridique permixtum, venas quoque nigras, quæ, in *Ascite*, ac *Tympania*, conspicuæ sunt, & in vultu, & in carpis, & in abdomine : omnia verò, in *Anasarca*, & *Leucophlegmatia*, præ tumore penitus occultantur. Somni graves, torpidi, exigui : animi dejectio, & parsimonia, & vivendi desiderium. Patientes sunt, non ex alacritate, ac bonâ spe, velut ii qui prosperis rebus utuntur, sed ex ipsâ morbi naturâ : cujus rei causa exponi non potest, sed mirari tantum id licet, quod sanè magnum est ; namque in aliis haud omnino perniciosus

affectibus, ægri demissi sunt, & dejecti, & mortis cupidi : sed in his, bonæ spei, & amantes vitæ ; quas duas res contrarias ipsi efficiunt morbi.

Causæ. *Hydrops* nonnunquam repente contrahitur e copioso frigida potu, cum præ siti quis multam avidè aquam hauserit, quæ postea fuerit in *Peritonæum* delata ; unde fit, ut in utroque ventre refrigeretur innatus calor, ac deinde in ilia guttæ confluant, quæ antea per transpirationem evaporatæ digerebantur. Id itaque si inciderit, curationem facilius recipit, priusquam viscus aliquod, aut totus homo sit affectus. Cæterum & cibus inflans, & cruditas, & *Buprestes Hydopes* aliquando procreant.

Ætates his obnoxie. Est autem malum omnibus commune, & viris, & sæminis, & ætati-
bus ; cum eo tamen, ut alii in aliam speciem magis proclives sint. Pu-
eri *Anasarcae*, & *Lencoplegmatis* patent. Juvenes, usque ad constantem
ætatem, his, qui circa ilia fiunt, implentur. Senes omnibus opportuni
sunt, quia calore vacanti ; senectus enim frigida est, sed humoris copiam
contrahendæ inidonea : quamobrem his *Tympanias* frequentius incidere
confuevit.

Periculi in his differtentia. Cæterum omnes species periculosa sunt ; *Hydrops* quippe omnium
morborum perniciosissimus est. Ex his verò levissimus videtur *Lenco-
phlegmatias* ; nam multæ variæque hujus prosperè finiendi offeruntur
occasiones : &, soluto jam *Hydropico* habitu, aqua per sudorem, aut
urinam, aut alvum prorumpit. Gravis autem *Tympanias*, eoque gra-
vior adhuc *Anasarca* est ; nam in hoc affectu Medicus totum permutare
debet hominem, quod ne a *Dis* quidem ipsis facile potest effici^b.

Hydrops partis. Porro in exigua nonnunquam parte, *Hydropem* homo patitur ; ut in
Capite, qui affectus vocatur *Hydrocephalus* : aut in *Pulmone* tantum :
aut in *Jecinore* : aut in *Liene*. In sæminis etiam eodem malo laborat
Uterus, quod reliquis facilius quoque curatur ; nam si ejus osculum ex
pristinâ constrictione relaxari cœperit, iste vel humorem intrò conclusum
profundit : vel spiritum, si is illic retentus fuerit, efflat ; at siquid ex
Anasarca patiatur *Uterus*, tota plerumque mulier *Hydropica* est.

*Hydropis Species singu-
laris.* Aliam quandam *Hydropis* speciem videmus, quæ hujusmodi est : Ve-
siculæ exigua, crebra, humore plena, in loco, ubi fieri solet *Ascites*,
continentur ; cæterum, & humori multo innatant. Hoc hujusmodi af-
fectus indicium est : si, perforato abdomine, liquorem educas, postquam
paulisper fluxerit, Vesicula intus occludet exitum : at si instrumentum
rursus immiseris, iterum aqua profluet. Id genus mali grave est ; quæ-
nam enim istis inveniri potest exeundi via ? sunt quidem, qui tales
Vesiculas per intestina prodiisse memorant ; quod equidem ipse nunquam
vidi, ideoque in scriptis nihil affirmo. Neque fanè, quid de hac re

^b Curatio *Hydropis* in *Aetio* deest. Quædam *Archigenis* supersunt apud *Aëtium* ; (Te-
trabib. 3, Serm. 2.) Epithemata scilicet *Hydropicis* accommodata : (c. 22.) Malagmata ad
humorem evacuandum : (c. 23.) potiones ad urinam ciendam, & per alvum humores
educendos : (c. 26.) locorum tumentium pulsatio per vesicas inflatas, ab eodem & *Herodoto*
Pneumatico præcepta : (c. 29.) *Hydropicorum* Chirurgia ex *Archigene*, & *Leonide* : (c. 30.)
eorundem *Diaeta*, ex *Archigene* : (c. 32.) ^c *Hydrocephali* Signa, & Curatio, ex *Leonide*
Pneumatico, habentur apud *Aëtium*. (L. 6, c. 1.)

dicam, invenio; nam si ex Colo, aut ventriculo, provenerint, quonam pacto coagmentari poterant? etenim exitus per sedem, ad omnium rerum excretionem, lubricus est, ac patens. Æquè etiam incredibile est, collectionem in ilibus fuisse factam, ac deinde per viscerum ruptionem apertum esse transitum; siquidem neque innoxium est, neque citra perniciem fieri potest intestini vulnus.

D E

D I A B E T E.

C A P. II.

10 **M**IRUS quidam affectus est *Diabetes*, neque inter homines Diabetis natura. admodum frequens. Est autem carnis membrorumque in urinam colliquatio. Hujus, quemadmodum in *Hydrope*, causa est humida, ac frigida. Per assuetas autem vias, renes scilicet, & vesicam, humor profluit. Neque enim cessant unquam mingere, sed, ve-
15 luti cum aperiuntur rivi, continua fit effusio. Morbus hic longo tempore naturaliter inhæret, longoque tempore procreatur. Sed ubi jam consummata sit ejus constitutio, homo non diu superest: nam cita colliquatio est, & festina mors. Vita etiam fœda, ac præ dolore inquieta; sitis intolerabilis: potiones multæ, quarum tamen modum excedit urina
20 multo abundantior: neque eos quisquam, vel a bibendo, vel a meiando, inhibeat. Nam si vel temporis punctum a bibendo sibi temperent, os inarescit, corpus siccum est: viscera sua exuri videntur^d: molestè atque anxie agunt, neque ita multo post e vitâ decedunt: siti interim, velut igne succensâ, vexantur. Mictum verò ipsis quænam ratio suppresserit, aut
25 quænam tanta verecundia est, ut dolore sit potentior? nam si paulisper urinam continuerint, intumescunt iis lumbi, testiculique, & coxæ; & si hanc reddant, confertim & copiosè mingunt, partesque tumidæ subsidunt, quoniam humoris exundatio in vesicam defertur.

Quod si malum jam consummatum fuerit, id evidenter apparet; sed Morbus adventans.
30 ubi instat, oris adest siccitas: saliva alba fit, &, tanquam in siti, spumans,

^{dd} Hæc ex *Aræto* se desumere testatur *Aëtius*; cujus verba sunt: *Aræto* etiam addit, Viscera ipsis uri videntur: anxii sunt, ac animo dubii, & non longè post moriuntur; igne amplius ardere se putant, acceditque sitis & mictio festina. Sed quamvis aliquando parumper urinam retineant, intumescunt lumbi, testes, & coxæ. Quod si adhuc amplius mordens caliditas in visceribus augeatur, superior venter corrugatur, & venæ in ipso elevantur; universum habitum gracilem habent, & tabes totius corporis gravis accedit. Porro alii sunt, qui non mingant, neque ex eis aliàs potatum transpirat; quare ob potius insatietatem, & humoris inundationem, & vesicæ circumtentionem, acervatim ventre rumpuntur. Hæc ex

mans, sitis tamen nondum premit : præcordiorum gravitas. At ubi jam invasit morbus, sensus quidam frigoris, aut caloris percipitur, a ventre ad vesicam pertingentis. Urinæ aliquanto plus, quàm ex consuetudine, excernunt : sitis fit, sed nondum vehemens.

Incre-
mentum.

Ubi verò magis increverit, calor exiguus quidem, sed mordax, visce- 5
ribus inhæret : abdomen rugosum : venas exstantes habent, totumque corpus tenue : jamque urinæ profluvium ac sitis magis magisque auge-
scunt, & cùm extremum colem vitii consensus attigerit, urinam illico
profundunt. Atque hinc equidem affectum *Diabetem* vocatum esse ar-
bitror, perinde ac si *Διαβήτην* (id est, Siphonem) hunc dixeris ; quia 10
humor in corpore non remanet, sed homine, tanquam canali quodam,
ad effluendum utitur. Ad aliquod tempus durant, licet haud admodum
diu : quia cum dolore mingunt, & colliquatio cita est ; neque enim ex
potione quippiam memorabile in corpus abit, & carniū magna pars
cum urinâ emittitur. 15

Diabetes
unde di-
ctus.

Causæ.

Hujus mali causa acutus aliquis morbus esse potest, qui, per Crisim,
maligni quoddam in corpore clam relinquens, in hoc vitium postea de-
sierit. Neque incredibile est, perniciosum aliquod venenum ex his,
quæ renes & vesicam infestant, causam hujus morbi aliquando existere.
Quinetiam, siquem serpens momorderit, quæ *Dipsas* appellatur, idem 20
affectus ulceri supervenit ; *Dipsas* enim, animal reptile, in eo, quem
morsu vulneraverit, sitim accendit immodicam : isque plurimum bibit,
quod tamen siti non medetur, cùm interea, præ inexplibili potionis de-
siderio, venter exundet. Ac sicui fortè ex distentione doleat & grave-
tur alvus, ideoque a bibendo homo paulisper abstineat, rursus tamen, 25
siti coactus, affatim potat, atque ita hæc sibi invicem succedunt mala ;
nam & sitis & potio in perniciem hominis inter se conspirant. Quidam
ex his urinam non reddunt, neque humor epotus per alia quævis corpo-
ris spiramenta excernitur ; quo fit, ut ob insatiabilem bibendi avidita-
tem, & inundationem humoris, ventrisque distentionem, repentè dis- 30
rumpantur^d.

Cornarii Versio ; (Tetrabib. 3, Serm. 3, c. 1.) siquidem ea pars *Ætii*, in qua hæc conti-
nentur, *Græcè* nunquam in lucem prodit. Tamen vel hinc manifestum est, *Ætium* *Arctai*
verba, non sine sententiarum quarundam omissione, exscripsisse. Unde etiam factum est,
ut ultima ista verba ad hos, qui *Diabete* afficiuntur, referat ; cùm *Arctai* de hominibus a
Dipsade morsis loquatur. Hæc enim signa ad eos pertinere, qui ab illo serpente sauciati
sunt, ex ipso *Ætio* evincitur ; qui a *Dipsade* morforum notas his verbis describit : Sequitur
ab eâ morsus sitis intolerabilis planè, adeo ut etiam si multus eis potus exhibeatur, sitis non
sedetur ; & tamen neque per urinas, neque per vomitum, neque per sudores quicquam ex-
cernitur. Duobus igitur pereunt modis ; aut ob multam sitim exusti, si potum non su-
mant : aut ob multam expletionem distentus rumpitur venter, vel infernè circa inguina,
vel circa anum ventrem, quemadmodum in *Hydropicis* fieri consuevit. (Tetrabib. 4, Serm. 1,
c. 22.)

D E
R E N U M
A F F E C T I B U S.

C A P. III.

⁵ **R**ENES naturâ glandulosi sunt, sed colore rubicundiores, jo- ^{De Re-}
cinori potiùs similes, quàm mammis, testiculisque : hi enim ^{nibus.}
glandes sunt, sed albidiores ; Renes autem testiculorum figuram
referunt, magis lati tamen, & incurvi. His sinus insunt exigui, collo
angustiori, percolandæ urinæ inservientes ; ex quibus nervosi duo exe-
¹⁰ unt, fistularum instar, canaliculi, qui Vesiçæ humeris utrinque inserun-
tur : & ab utroque Rene æqualis est ad Vescicam urinæ via.

Circa Renes, & Canales hosce, multi varique oriuntur affectus ; ^{Renum}
quorum alii sanguinis profluvio, & febribus, & inflammationibus, acutè ^{affectus.}
interimunt : (horum autem suprà mentionem fecimus :) alii longo tem-
¹⁵ poris spatio hominem tabe absument, & quanquam non statim mortiferi
sint, curari tamen nequeunt, & usque ad mortis diem comitantur. Ita-
que ex diuturnis malis sunt, *Abscessus, Ulcera, Calculorum procreatio,*
Sanguinis profusiones. *Ulcera, ex Abscessu,* in homine omnia diutissimè
inhærent, & ad sanitatem ægrè perducuntur.

²⁰ *Calculorum procreatio* longa est ; & ex iis obstruções cum ingenti ^{Calculus.}
dolore fiunt, quia perdifficiliter transeunt : ad hæc, torquet urinæ sup-
pressio. Quòd si plures & exigui fuerint, & viam, sese invicem appre-
hendentes, intercludant, vel unus, propter ejus magnitudinem, locum
obstruat, ac idem in utroque Rene contingat, ex urinæ suppressione,
²⁵ partiumque distentionibus, mors intra paucos dies sequitur. Sed Natura
sinus Renum oblongos & Ureteribus æquales fabricavit, exiguis item
Calculis ampliores : eo consilio ut, si in superioribus partibus hi con-
crescerent, expeditum in Vescicam iter invenirent. Hâc de causâ *Calculi*
quoque sunt oblongi, quippe qui in Ureteribus ut plurimum coagmen-
³⁰ tentur ; & quotquot his in locis crassitudine fuerint inæquali, in priori
parte tenues sunt, propterea quòd Ureteres angustiores sint : a posteriori,
crassiores, quia Renes deorsum vergunt. Oriuntur autem in Renibus
tantum, sed in his qui igneo quodam calore effervescent ; neque verò
in Ureteribus sedem habent, sed per hos arenulæ delabuntur, quæ hu-
³⁵ jusce affectûs & materia sunt, & indicium. Verùm si quis major *Calculus*
in Renum sinu persisterit, dolor a lumbis circa musculos, *Psoas* dictos,

ad medias usque costas procedit : quæ res multos decipit, ita ut *Pleuritidem* hanc esse arbitrantur ; coxarum gravitas : dorsum ægrè incurvatur, & in anteriorem partem difficulter adducitur ; torsiones cum dolore, & gravitate, & convoluzione quâdam : quia sinuosum intestinum est. Quòd si urina etiam exundet, accedit distentio, & mingendi cupiditas, sicut in partu fit mulieribus : inflationibus replentur, quas trans- 5 mittere nequeunt : febres inhærent mordaces, atque aridæ : lingua sicca : alvus astricta : extenuatum corpus ; cibum fastidiunt, aut siquid assument, id, nonnisi ægrè, concoquere possunt, & digerere. At si in Ureterem delabatur *Calculus*, corporis fit concussio, sicut in horrore : & 10 *Calculi* progredientis sensus, cum dolore violento. Ubi verò in Vesicam deciderit, uberrima urinæ aquæ sequitur profusio : alvus redditur : flatus expelluntur : stomachus consistit : ructus prodeunt : dolores conquiescunt ; lacerato nonnunquam Uretere, cum urinâ exit sanguis. At cum per colem transit *Calculus*, nova jam contentio est ; nam si Urethrâ 15 major exstiterit, is diu inhæret, & redundat Vesica, & urina jam cum dolore vehementiori supprimitur : etenim unâ cum hæc Ureteres etiam opplentur. Ægerrimè autem tortuosi exeunt : nonnullos enim hamatos vidi, & in meatibus obortas callosas quasdam carunculas ; ut plurimum autem, propter canalium rectitudinem, in figuram efformantur oblongam. 20 Colore alii sunt albo, argillaceo : cujusmodi in pueris plerumque nascuntur ; alii colore flavo, & croceo : qui in senibus magis reperiuntur ; quibus etiam, in Renibus, *Calculus* usitator est ; pueris autem, in Vesicâ. Concretionis horum causæ sunt duæ ; in senibus, corpus frigidum, crassusque sanguis : frigus enim crassas materias citius cogit, cui rei 25 indicio sunt aquarum naturaliter calidarum fontes, qui frigore in callosum quendam lapidem congelantur ; at in pueris, limosa multa materies, a sanguine elixata, generandis *Calculis* originem præbet, tanquam ignis^e. Hi sunt ex *Calculorum* procreatione affectus.

Sanguinis profluvium.

Cæterum quidam, per circuitus, sanguinem mingunt^f : quibus *Hæ-* 30 *morrhoidum* profluvio similis est affectus, eademque corporis constitutio ; etenim pallidi sunt, & segnes, & ignavi : cibum fastidiunt, & ægrè concoquunt. Cumque sanguinem profuderint, membra ipsis languida & resoluta fiunt, caput tamen levius & expeditius. At si in circuitu nihil effluat, caput dolet : oculi hebescent, & caligant, & circumrotantur ; inde 35 plurimos invadit *Epilepsia* : alii tumidi fiunt, obœcatique, & *Hydropici* : alii in *Melancholiam*, aut *Paralysin*, decidunt ; nam e sanguinis, qui profluere consuevit, retentione hi affectus enascuntur. Itaque si a Renibus feratur sanguis, is plerumque purus, & urinæ impermixtus, exit e Vesicâ. Is nonnunquam ex Renum ruptione ubertim ac repentè ef- 40 funditur, qui in grumos etiam concrefcit ; aliquando etiam in Vesicâ,

^e Eadem omnino cum his, de *Calculo*, habet *Archigenes*. (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 3, c. 4.)
^f His congruentia quoque scribit *Archigenes* : (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 3, c. 3.) ubi etiam hujus affectus Curatio est, quæ in *Aretæa* deest.

haud secus ac extra corpus, congelatur, & vehementem urinæ suppressionem facit.

Ruptioni verò succedunt *Ulcera* diuturna, quæque sanationem ægrè recipiunt. Horum indicium est, ramentum, aut rubicunda membranula, ^{Ulcera, & Abscessus.} aranearum telæ instar, excreta : aut pus albidum per urinam exiens, modò purum & sincerum, modò urinæ mixtum. Si *Abscessus* superveniant, his eos signis licet dignoscere ; sub vesperam, febres, horroresque : dolor & pruritus circa lumbos. Ac si rumpatur *Abscessus*, grumi purulenti carnosique exeunt, cum albidæ saniei excretionem. *Ulcera* ¹⁰verò mordacia sunt, modò pura, modò sordida, id quod e pure colligi potest : urina etiam nunc cum odore fædo est, nunc sine hoc.

Ver *Sanguinis profluvia*, & *Abscessus* parit ; hyems autem, cum autumno, *Calculos*. Porro si *Calculis* *Ulcera* superveniant, morbi ^{Quando hæc accidunt.} insanabiles evadunt, cita colliquatio est, & in propinquo mors.

15

D E

V E S I C Æ

AFFECTIBUS.

CAP. IV.

²⁰ **A**FFECTUUM nullus in Vescicâ mitis est ; acuti quippe inflammatione, & vulneribus, convulsione, & febribus acutis occidunt ; *Ulcus* autem, & *Abscessus*, & Vescicæ *resolutio*, & grandis *Calculus*, tolli nequeunt. Neque enim aut potione, aut medicamento huic rei accommodato, conteri potest, aut sine noxâ excidi ; tennes enim oportet Vescicæ partes incidere : quæ res vel, intra unum diem, hominem rapit, vel, intra paucos, convulsionibus, febribusque interimit. Et nisi excidatur, urinam supprimit, & doloribus, febribusque, & colliquationibus ægrum absomit. At si non admodum grandis fuerit, urinæ suppressiones frequentius incidunt, quia in Vescicæ cervicem ^{Vescicæ Calculus.} facilè delabitur, & ibidem viam intercludit ; hi quanquam per incisionem tutiùs, quàm majores, evelli possint, Vescicam tamen fauciare necesse est. Porro si quis ex hâc re periculum mortis evaserit, in affectum tamen, qui *Poasis*, (sive *Urinæ profluvium*.) dicitur, homo decidit ; qui quidem morbus periculo vacat : viri autem liberales sustinere nequeunt, ut urina sibi continenter destillet, sive obambulent, sive dormiant, quod, ^{inter}

inter ambulandum, etiam inhonestum est. Perexigui tamen *Calculi* sine offensâ exciduntur. At si *Calculus* adhæserit *Vesicæ*, is molestiis, ac doloribus, & pondere, sese prodit, quanquam absit urinæ difficultas, quæ interdum tamen accedit. Cæterum omnes *Calculos* dignoscere possis, ex arenularum in urinâ sedimento⁸; pudenda etiam arriguntur: & 5 ubi micturientibus subest *Calculus*, dolor premit: colemque sibi contrectant ac trahunt, quasi *Calculus* unâ cum *Vesicâ* evulsuri. Consentit etiam anus prurigne vexata: *Rectum* quoque, ex intentionum violentiâ, propendet intestinum, & opinio fit perinde ac si jam excernatur *Calculus*; nam prope se invicem jacent Anus, & *Vesica*, quorum uno affecto, 10 & alterum afficiatur necesse est; quamobrem, in *Recti* inflammatione, *Vesica* urinæ difficultate afficitur: & in *Vesicæ* malis, sedes nihil dejicit, quanquam haud sit alvus sicca. Hi utique dolores e *Calculo* proveniunt.

Sanguinis profluvium.

At *Sanguinis profluvium*, licet haud admodum acutè interimat, spatium tamen plurimos absumit. At si ex eo *Grumi* oriantur, urinæ fit 15 suppressio, & mors æquè, ac in *Calculo*, acuta. Quamvis enim sanguis tenuis flavusque fuerit, neque concresecendo admodum opportunus, hunc tamen per longum tempus *Vesica* colligit, eumque calefaciens & elixans condensat, & ita *Grumos* efficit. Inde fit urinæ suppressio, ad mortem inferendam valentissima; his autem supervenit acutus dolor: fervor 20 acer: & linguæ siccitas; ex quibus cum delirio moriuntur.

Ulcus.

Sin a vulnere dolor excitetur, id utique mortiferum est^h. *Ulcus* autem, quanquam haud protinus ab initio interimat, tamen ex febrium & inflammationum accessione insanabile evadit. Etenim *Vesica* crassitudinis est admodum exiguae, nervusque naturâ existit: quapropter neque 25 carnem contrahit, neque ad cicatricem faciliè perducitur; ad hæc, urina biliosa & acris *Ulcus* erodit. Communis etiam *Vesicæ* consuetudo impedimento est: quia in repletionem distenditur, & cum inanis est, confidit; itaque idem, quod articulus, in extentione, & contractione, patitur: atqui in articulo omnia difficulter sanescunt *Ulceræ*. 30

Abscessus.

Suppurat etiam ex *Abscessu* *Vesica*; & *Vesicæ abscedentis* signa eadem, quæ aliarum partium, post inflammationem; nam & cum febribus ac horroribus fit *Abscessus*, & idem imminet discrimen. Pus autem hæc, sed albidum, crassum, fædi odoris expers reddit: cujusmodi *Ulceræ* sunt initia. At si hæc ultra serpent, fæculenta, mucosa, & fætida 35 cum urinâ excernunt; his mors jam instat: etenim mordax est urina, & cum dolore emittitur, qui ad summum usque colem pertingit. Hos omnia offendunt, etiam sibi invicem contraria; & repletio, & exinanitio: & motus, & quies: balneorum & usus, & omissio: & cibus, & abstinencia: & dulcia, & acida; cum alia alios juvent, alios lædant, & in 40 unum convenire nequeantⁱ.

⁸ Hippoc. Aph. 79, § 4. ^h Ibid. Aph. 18, § 6. ⁱ *Aretæi* medendi ratio in his Affectibus deest. Quædam de *Calculi Vesicæ* Curatione, ex *Archigene*, supersunt apud *Aëtium*; (*Tetrabib.* 3, *Serm.* 3, c. 5, 12, 13, & 15.) de mictui sanguinis succurendo; (c. 27.) de remediis *Ulcera* in *Vesicâ*, (c. 29, & ex eodem, apud *Paulum*, L. 6, c. 45.) deque *Diætâ* iisdem affectorum. (*Aët.* *ibid.* c. 30.)

D E
G O N O R R H O E A,
S I V E
S E M I N I S P R O F L U V I O.

5

C A P. V.

GONORRHOEA malum est non valde mortiferum : ingratum tamen, & vel auditu insuave. Nam si impotentia & resolutio humores pariter, & ipsas genitales partes occupet, semen, utpote ex refrigeratis locis, effluit, neque vel in somnis supprimi potest ;
 10 sed, siue homo dormiat, siue vigilet, continens profluvium est, neque ullus ejus rei sensus. Morbo hoc tentantur etiam fœminæ : sed ex cum locorum pruritibus, & voluptate, cumque impudenti coitûs libidine, semen effundunt ; viri autem ne minimè quidem pruriunt. Id quod effluit, humidum est, tenue, frigidum, decolor, infœcundum ; quo-
 15 modo enim fieri possit, ut genitale semen frigida emittat Natura ? Ac si juvenes vitio hoc laborent, oportet eos omnes habitu fieri senili, segnes, resolutos, timidos, hebetes, silentes, imbecilles, rugosos, inertes, pallidos, albidos, effœminatos, frigidos, cibo aversos, cum membrorum gravitate, & crurum torpore, impotentes, & ad omnia languidos. Mor-
 20 bus hic plurimis in *Paralysin* via est ; neque enim fieri potest, ut nervorum facultas non debilitetur, cùm refrigerata fuerit, vitæ generationi inserviens, Natura. Etenim ex vitali semine Viri efficimur, calidi, articulis firmi, hirsuti, sonoræ vocis, animosi, ad cogitandum agendumque habiles : cujus rei veritatem indicant, Viri. At qui vivido desti-
 25 tuuntur semine, rugosi sunt, debiles, acutæ vocis, calvi, imberbes, effœminati ; indicio sunt, *Eumuchi*. Quòd si in emittendo semine quispiam parcus fuerit, fortis & audax fit, ferisque robore æqualis ; huic rei testimonio sunt ex *Athletis* illi, qui temperanter vivunt. Siquidem qui aliis naturâ fortiores sunt, per intemperantiam imbecillioribus longè
 30 deteriores evadunt ; quique naturâ multo debiliores sunt, per temperantiam fiunt fortioribus valentiores ; neque enim ex ullâ aliâ re, præterquam ex semine, animal robustum efficitur. Semen itaque vitale, & ad sanitatem, & ad robur, & ad audaciam, & ad generationem plurimùm valet. A *Satyriasi* homines in *Gonorrhœam* decidere consueverunt.

D E S T O M A C H I C I S.

C A P. VI.

STOMACHUS voluptatis ac molestiæ dux est : & eo quòd cordi sit vicinus, ad robur, animique, sive firmitatem, sive de-
missionem, per consensum cum animâ, multùm valet : hæc Sto-
machi præcipua est facultas, ut in alio loco antea proposui ^k. Ex vo-
luptate nascitur, bona concoctio, carnosus corporis habitus, colorque vi-
vidus ; ex molestiâ, his contraria, & interdum animi dejectio, stoma-
cho alimenti indigente : *Melancholicos* urget etiam cibi fastidium. Cùm
laborat itaque Stomachus, escam odit & averfatur, non modò siquid ho-
mines assumpserint, sed etiam si nullus omnino cibus in conspectum vene-
rit, eumque memoriâ repetunt, cum nausæâ, vel molestiâ, aut humorum
redundantiâ, aut oris ventriculi dolore : & salivæ fit effusio, & quibusdam
vomitus. Quanquam autem his inediâ corpus sit afflictum, alvusque
vacua permanferit, dolorem tamen faciliùs, quàm cibi assumptionem sus-
tinent ; & siquid fortè necessitate impulsî comederint, dolor jam, fame
longè gravior, accedit : cibum in ore non sine molestiâ conficiunt, eum-
que multo ægriùs deglutiunt. Porro utilia alimenta averfantur, & aliena
expetunt : in iisque illa, quæ naturæ conveniunt, in contrarium permu-
tantur : omnium rerum tædio laborant : cibos defugiunt, & odio ha-
bent. Inter scapulas inhæret dolor, qui post cibum, & in deglutitione,
vehementiùs increfcit : fastidium, & molestia : oculorum acies hebescit :
tinnunt aures : caput grave est : membra torpent, & exsolvuntur : præ-
cordiorum palpitatio : spinæ dorsalis versùs crura se moventis fit opi-
nio : huc & illuc aliter aliterque videntur agitari, sive stent, sive recu-
bent, quemadmodum arundines arborefve a ventorum flatibus conquat-
fantur. Pituïtam frigidam, aquosam exspuunt ; cùmque in biliosis re-
dundet bilis, oculi caligant ; siti vacant, quanquam post cibi assumptio-
nem hanc percipere videantur : insomnes sunt, pigri tamen, & somno-
lenti, neque verus accedit somnus, sed gravi sopore, ut in his fit qui
Comate laborant, occupantur ; extenuati, pallidi, debiles, resoluti, im-
becilles, exanimes, timidi, quieti : & repentiè rursus iracundi ; admo-
dum *Melancholici*, & in *Melancholiam* aliquando decidunt.

Morbi
Seden.

Hæc utique cùm Animæ Stomachus impertiat, affectum exoriri necesse
est ; homines autem partium consentientium ignari, ex quibus gravissima

^k De Caus. & Sign. Acut. Morb. L. 2, c. 3.

quæque eveniunt, Stomachum morbi causam esse arbitrantur. Multum verò ad hæc, quæ assero, confirmanda efficit Cordis ipsius continuïtas, ubi facultatum omnium inest principium; id enim inter pulmones jacet, quorum medio Stomachus etiam annectitur, & hic unà cum illis spinæ
5 adhærescit; propter hanc itaque Cordis viciniam, oris ventriculi dolor fit, & resolutio, & affectus *Melancholici*.

Morbi causæ aliæ sunt innumeræ, sed præcipua est, multi puris ex
ventriculo per Stomachum effusio. Usitatus etiam his affectus est, qui, ^{Causæ, & huic obnoxii.} præ necessitate, tenui duriorique victus genere sint usi; & his etiam, qui
10 eruditionis gratiâ diu patienterque laboraverint: qui divinæ scientiæ desiderio ardent: qui cibi parsimoniâ, & vigiliis macerantur: quibus nulla, nisi dictorum factorumque sapientium, cura est. Victum hi pleniorē atque varium aspernantur: pro cibo, utuntur fame: aquæ potione sitim relevant: inter dormiendi tempus, insomnes agunt. His cubile humi,
15 sine stragulis, videtur molle: integumentum vile, ac tenue vestimentum est: lectique tectum, communis aer. Divitiarum loco, divinæ scientiæ abundantia & usus; etenim omnia hæc, ex eruditionis amore, inter bona reputant. Et siquid fortè assument, viles cibos, idque non ad satiandam gulam, sed vitæ sustinendæ gratiâ, comedunt; non vino indulgent,
20 mentem non exhilarant; non locos mutant, non obambulant: membra non exercent, neque satis quidem vestiunt; nam ecqua res est, a quâ doctrinæ amor homines non avocet? a patriâ, a parentibus, a fratribus, a seipsis, a vitâ. Horum itaque corpus intabescit: decolores fiunt, & in juventute, quodammodo seniles: & præ cogitatione, taciturni: risu
25 vacant, animoque sunt immiti. Stomachus pravos cibos appetit: usitato, tenuique, quod in promptu est, alimento citò satiantur, neque vario victui se assuescunt: ad quidvis assumendum segnes: & si insuetam aliquam escam ceperint, offenduntur, atque omnia cibi genera illico fastidiunt. Iste diuturnus Stomachi est affectus; *Inflammationes* autem,
30 *Fluxionesque*, & *oris Ventriculi morsus*, & *Stomachi dolor*, morbi *Stomachici* nomen non habent.

Ætas hunc infert, quo tempore, & concoctionis, & appetitus, & <sup>Tempo-
ra, & æ-
tates.</sup> omnium facultatum impotentia est. Ex ætatibus, eidem senes patent, quibus, ob mortis propinquitatem, etiam sine morbo, cibi cupiditas
35 finitur.

D E
C O E L I A C O
M O R B O.

C A P. VII.

Unde
morbus
fiat.

VENTRICULUS, viscus concoctioni inserviens, in conco- 5
quendo laborat, cum alvi profluvium hominem exercet. Est
autem humidi crudique alimenti transmissio; quæ si non ex levi
causâ fiat, & longius quàm unum aut alterum diem perduret, & homo
insuper, quia non alitur corpus, imbecillis reddatur, morbus fit, qui 10
Cæliacus appellatur. Is ex caloris concoquentis debilitate, & Ventriculi
refrigeratione nascitur: quando in calorem dissolvitur cibus, sed a ca-
lore non concoquitur, neque in bonum succum permutatur, & quia, ob
caloris imbecillitatem, ad finem perducere nequeat, ex dimidiâ parte incon-
fectus relinquitur. Alimentum autem confectioe destitutum commu- 15
tatur in deterius, quoad colorem, & odorem, & consistentiam; color
enim albus est, & bilis expers: odor gravis, instar cœni: humidum ve-
rò illud, neque consistens, quia non elaboratum est, sed eam tantum
concoctionis habet vim, quæ ei in principio fuerit adhibita.

Signa.

Idcirco inflationes in alvo percipiunt, ructus emittunt continuos atque 20
fœtidos: qui si per inferiora transeant, intestina rugiunt, flatusque
erumpunt asperi, humidi, argillacei: & inter hæc videtur tanquam hu-
midum quoddam effluere; dolor ventriculi gravis, aut punctiones sub-
inde referens. Homo interim tenuis est, & macie confectus, pallidus,
& imbecillis, neque ad usitatarum rerum quidvis præstandum valens: 25
sed, si inambulet, artubus labascit; venæ in temporibus elatæ, siquidem
hæc, quia nutrimento vacant, concava redduntur: venæ item in toto
corpore exstant. Morbus enim iste non modò alimentum non perfectè
concoquit, sed nec id, quod concoctionis principium habet, ad incre-
mentum corporis distribuit; etenim mihi videtur non tantum concoctio- 30
nis, sed etiam digestionis esse vitium.

Incre-
mentum.

At si morbus increseat, materiam ab universo corpore in ventriculum
reducit, totusque jam habitus intabescit; lingua hominis sicca est, &
corporis superficies arida ac sudoris expers. Ventriculus interdum, ve-
lut ardenti carbone, peruritur: aliàs, velut glacie, congelatur. Non-
nunquam in extremis dejectionibus sanguis effluit flavus, sincerus, imper- 35
mixtus, ita ut venæ alicujus adaperum videri possit osculum; quoniam
acris

acris humor venas erodit¹. Malum hoc longissimum est, ac sanatu difficile; nam si absque manifestâ causâ desisse videatur, redit iterum, quandoque levis aliquis error huic ingruendi causam præbuerit: in circuitum igitur recurrit.

- 5 Senibus familiaris morbus est, magisque mulieribus, quàm viris. Pu-
eris, ob quotidianam cibi intemperantiam, continuum fit alvi proflu-
vium; id autem non ex ventriculi vitio incidit. Morbum *Cœliacum* Ætates
& Tem-
pora huic
obnoxia;
& ejus
Causæ. aliis tempestatibus ætas frequentius procreat: deinde, autumnus: &
etiam hyems frigidissima, si ab eâ calor pene fuerit extinctus. Diutur-
10 no etiam morbo hic affectus, & *Dysenteria*, & *Lienteria*, superveniunt.
Verùm avida quoque frigidæ potio id vitii aliquando genuit.

D E

C O L I C I S.

C A P. VIII.

- 15 **C**OLICI nonnunquam intestinorum volvulo & torsione acutè
moriuntur. Morbi causæ sunt quamplurimæ. Signa, gravitas
inter cibi abstinentiam, quæ, in eâ parte quæ afficitur, maximè
urget: ingens pigritia; ægri segnes sunt, cibum fastidiunt, extenuati,
insomnes, facie tumidi. Quòd si prope *Lienem* ægrotet Colon, homo
20 colore tingitur ex atro viridique permixto: at si prope *Jecur*, albus at-
que viridis est; quæ ob consensum propinqui visceris contingunt. Quòd
si cibum assumserint, licet is neque multus sit, neque qui inflationes
facere soleat, valde tamen inflantur, & spiritum transmittendi cupidita-
tem habent, cui verò exitus intercluditur: ructusque sursum impellun-
25 tur, qui nec ipsi viam inveniunt; & sicubi coacti prodeant, flatus su-
prà erumpentes virosi sunt & acidi. Renes etiam & vesica per consen-
sum afficiuntur, harumque partium dolor fit, & urinæ suppressio; in iis
tamen non est vitium, sed alia aliorum^m loco eveniunt. Verùm hâc
re longè magis mirum id est, quòd ad testiculos, musculosque, *Crema-*
30 *steras* dictos, improvisus descendat dolor; Medicique non pauci con-
sensum hunc ignorant: & eorum aliqui *Cremasteras* exciderunt, quasi hi
propriam mali causam in se continuissent; verùm his quoque alia aliorum
loco eveniunt.

¹ Multa iis, quæ in hoc Capite legimus, *Archigenes* habet similia. (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 37.) ^m Vid. ἀλλὰ in Lexic.

Quinam
morbi
huic suc-
cedant,
& unde
hic oria-
tur.

Ex hoc affectu nascuntur *Abscessus*, malique moris *Ulceras*; *Hydropes* etiam, & *Phthises*, quæ sanationem non recipiunt. Siquidem ex frigore, & crassis humoribus, multaque glutinosâ pituitâ morbus contrahitur. Quinetiam & ætate, & tempore, & in regione frigidâ, & per duram hyemem exoriturⁿ.

5

DE DYSENTERIA, SIVE TORMINIBUS.

CAP. IX.

10

De In-
testinis.

SUPERIORA intestina ad *Cæcum* usque pertingentia, tenuia, ac biliosa, *Cholades* vocantur. Ab his inferiora, quæ crassa, & carnosâ sunt, ad principium usque *Recti* intestini porriguntur.

Ulcerum
Species.

Omnibus his innascuntur *Ulceras*, (horumque species communi *Dysenterias* nomine vocantur;) ideoque varii sunt affectus. Etenim aliqua 15 intestinorum superficiem tantum radunt, & cum excoriationem solummodo faciunt, periculo carent: sed multo innocentiora, si in inferioribus intestinis consistant; at si paulo profundiora sint *Ulceras*, ne hæc quidem boni sunt moris. Aliæ profunditatem habent, neque consistunt: exedentia, & glandulosa, & serpentina, & *Sphacelum* inferentia, 20 & mortifera; quinetiam, dum serpunt, circumroduntur venulæ, & in *Ulceribus* largiores sunt sanguinis destillationes. Aliud genus *Ulcerum* est, tumentium, asperorum, inæqualium, calloforum, instar nodi quem in lignis reperimus; hæc sanationem ægrè recipiunt: neque enim ad cicatricem facile perducuntur, quia levi momento solvi possunt. 25

Causæ.

Dysenterias causæ sunt complures: præcipuæ verò, cruditas, frigora continua, acrium ciborum assumptio, ut *Myrtoti*, (id est, pulmenti ex allio capâque intritis,) aut capæ, vel allii per se, aut carniū vetustarum atque acrium esca, quibus cruditas supervenit; idem facit humoris alicujus insueti potio, vel ejus, qui *Kuxaolr*, vel istius, qui *Bpurioor* appel- 30 latur, & alia pocula, quæ in singulis regionibus, vini loco, siti medentur; plaga item, & frigus, & aquæ gelidæ potio, intestina exulcerant.

ⁿ Curatio *Colicorum* deest. Apud *Aëtium*, (*Tetrabib.* 3, *Serm.* 1. c. 31.) invenimus quædam ad hos *Archigenis* Pharmaca; & *Cataplasmata*; (c. 34.)

Dejectiones autem, & signa cætera, in aliis aliisque *Ulcerebus*, alia sunt, & alia. Nam si ista superficiem tantum attigerint, e *superioribus* intestinis feruntur tenuia, biliosa, odoris, præter eum qui ab intestinis provenit, expertia. A *Jejuno* autem intestino exeunt coloris quædam magis saturi, & crocei, & odoris fædi. Et interdum hæc cum alimento, liquato quidem illo, sed aspero; & stercoreum odor, modò gravis est, & *Ulcera* ipsa putrefacta: modò nullus est, nisi ab excremento ipso. Verùm ab *inferiorum* intestinorum exulceratione aquosa quædam, tenuia, sine odore, profluunt; at si *Ulcera* profundiora fuerint, humor saniei similis, subrubicundus, instar vini, aut aquæ in quâ caro lota sit; & hæc modò per se, modò cum excrementis; eademque, modò humida, a liquore circumfuso dissoluta, sine bile, & odore: modò compacta, & sicca exeunt, sed, ob humorem circumfluentem, lubrica. Quòd si majora sint & læviora *Ulcera*, idque in *superioribus* intestinis, biliosa, tam eorum ratione, ex quibus, quàm horum, per quæ transeunt, emittuntur; sedem quoque vellicant, quia bilis acris est, & eò magis, cùm ab *Ulcere* provenit; bilis autem pinguis est, tanquam adeps. Verùm a profundioribus *inferiorum Ulceribus*, sanguis descendit concretus, atque crassus, cum pituitâ: & carnosa quædam, non admodum pinguis, intestinorum ramenta, eorumque partes etiam integræ, his admiscuntur. Interdum crassa prodeunt, alba, mucosa, adipis concisæ similia, cum humore circumfluo; hæc ab intestino *Recto* veniunt. Nonnunquam mucosa tantum, pruritus moventia, parva, rotunda, mordacia egeruntur, quæ hominem ad dejiciendum frequenter excitant, & desidendi cupiditatem cum voluptate faciunt, sed inter hæc paucissima tantum exeunt; id mali *Tenesmus* dicitur. At ab intestino *Cæco* feruntur carnes rubicundæ, grandæque, circumscriptionem multo majorem habentes; *Ulcera* profunda sunt: sanguis crassus, & sæculentus: & odor, quàm in aliis, gravior. Cæterum si serpant exedantque *Ulcera*, & nullâ prorsus ratione coerceri possint, e *superioribus*, non modò saturè biliosa, sed etiam crocea, spumantia, sæcum similia, nigra, quæque herbam isatidem, aut porrum referunt, suprâ memoratis crassiora, odoris tanquam putridi, dejiciuntur; alimentum quoque magis crudum, ita ut a dentibus cum voracitate paululùm duntaxat comminutum videatur. At si *inferiora* erodantur, nigræ concretiones, & crassa quædam, carnosa, rubicunda, grumosa, ac nonnunquam nigra, omnibus modis variata, fœtida, intolerabilia exeunt, humorque sine voluntate profluit. Nonnunquam oblongum quiddam, quoad plurima a sano intestino non discernendum dejicitur, multisque veritatem ignorantibus excreti ipsius intestini metum iniecit. Verùm hæc ita se res habet: intestinorum, uti ventriculi, tunice sunt duæ, quarum altera alteri obliquè superincumbit; quando igitur harum connexio dissolvitur, interior tunica, secundum longitudinem abiciens, foras exit, & exterior tantum intus remanet, carnemque contrahit, & ad cicatricem perducitur, homoque sauescit, ac sine offensâ vitam

vitam agit; id inferius intestinum tantummodo patitur, quippe cuius tunicae carnosae sint. Quod si ex vase aliquo sanguis fluat, is flavus, aut niger, & sincerus fertur, cibo impermixtus, & sine stercore: & concretio quaedam ei, latis araneorum telis similis, innatat; nam cum refrixerit, in grumos abit, neque sanguinem excretum hunc fuisse credideris; at ob immurmurationem multam cum spiritu, major, quam pro effectu, excretionis fit opinio. Excitatur etiam in *Colo* puris *Abscessus*, nihil quicquam aliis *Ulcerebus* internis magis inusitatum: etenim signa, & pus, & curatio *Ulcerebus* est eadem; sed si carniū quarundam excretiones fiant, duræ, & contritæ, & asperis corporibus similes, *Abscessus* mali moris esse significatur. Interdum e *Colo* magna vis aquæ, *Dysenterico* more, profluit, quæ res multos *Hydrope* liberavit. Huiusmodi, ut summatim loquar, *Ulcera* sunt in intestinis; hæc utique eorum forma; & hæc ex illis excretiones, quas supra proposui.

Symptomata in quibusque specie.

Proximum est, ut, quæ in quibusque laborantium Symptomata occurrant, siue boni fuerint, siue mali moris *Ulcera*, exponam. Itaque, ut generatim loquar, si excoriatio superficiem tantum occupaverit, vel in *superioribus*, vel in *inferioribus* intestinis, homines febre, ac dolore vacant, & sine decubitu, per tenuem victus rationem, alius alio modo sanescit. Sin *Ulcus* innascatur, torsiones in *superioribus* fiunt mordaces, acres, tanquam a bile paucâ fervente: intestina aliis quidem atque aliis temporibus, ut plurimum tamen suppurant: cibi concoctio est imperfecta, cupiditas tamen non deficit. At si *inferioribus* exulceratio incidit, *superioribus* longè minùs hæc offendunt; quippe quæ illis multo carnosiora sint. Verùm si in *superioribus* *Ulcera* innascantur cava & serpentina, febres oriuntur, acutæ, obscuræ, in visceribus latentes: totius corporis alior: cibi fastidium: vigiliæ: ructus foetidi: nausea: bilis vomitus: vertigo. Quod si multa, & ea biliosiorum, fuerit effusio, torsiones continenter inhaerent, & cæteri dolores crescunt; accedit virium languor, & resolutio genuum: *Ardente* febre extorrentur: siticulosi sunt: nauseant: nigra evomunt: lingua sicca: pulsus exiguus, imbecillis; hosque omnia comitantur, quæ in perniciosis *Ulcerebus* mortifera esse proposui; usque ad animæ defectionem, malo *Cardiaco* laborant, quidam ita, ut ad se revocari non possent, sed hoc modo occubuerint. Eadem mala *inferiorum* intestinorum erosionibus communia sunt, si *Ulcera* serpent, neque profluvium coerceri possit: præterquam quod tormina ac dolores sub umbilico inferiùs, ubi etiam *Ulcera* sunt, percipiuntur; excretionum verò species tales, quales eas esse supra diximus. Quod si in initio exigua sint *Ulcera*, neque intra tempus aliquod serpere incipiant, alia aliis superveniunt, quibusdam subsidentibus, aliisque in verticem assurgentibus: talisque fit *Ulcerebus* affluxus, qualis undarum in mari. Cæterùm si Natura valens exstiterit, eique Medicus etiam subvenerit, a serpendo coercantur *Ulcera*, neque mortis subest

subest timor ; dura tamen, & tumida manent intestina, ac, non nisi longo post tempore, ad sanitatem perducuntur.

At *profluvium Sanguinis* ab intestinis, si a magnâ venâ, vel arteriâ ^{Sanguinis profluvium.} exeat, mortem infert quàm celerrimè ; neque enim manum inferere, par-
5 temque ipsam dolentem attrectare, aut *Ulceri* medicamentum admove-
re possumus. Porro, etiam si medicamento sanguinem suppresseris, homo
non propterea in tuto collocatur ; quibusdam enim ingens crusta deci-
dens venæ osculum latius efficit : cùmque in grumos abierit sanguis,
iique intus remanserint, morbus jam sanationem non recipit. Oportet
10 itaque incipientibus *Sanguinis profusionibus* mederi. Hæ plerumque,
cùm instant, quibusdam indiciis, licet haud prorsus evidentibus, signi-
ficantur ; anxietas adest, & molestia : loci gravitas, in quo ruptio fu-
tura est ; sub ipsum ruptionis tempus, vultus rubor. Et, si vena re-
center fuerit disrupta, potest plerumque ad integritatem perducì ; at si
15 spatium jam accesserit, ægrius sanescit, atque tardiùs. Hujusmodi sunt
intestinatorum *Ulceræ*.

Oriuntur autem præcipuè, æstatis tempore : deinde, autumno : vere, <sup>Tempora, & æta-
tes his op-
portune.</sup> rariùs : hyeme, minimè. Pueris, & adolescentulis, *Diarrhææ* contin-
gunt. *Dysenteria* juvenibus, & ætate consistentibus. Senectus ægrè
20 convalescit, & ad cicatricem inducendam longum tempus requirit ; at
exedentia *Ulceræ* in senibus vix reperiuntur ; quin etiam senectæ sanguinis
profluvia profunt °.

DE LIENTERIA,

25 SIVE
INTESTINORUM LÆVITATE.

C A P. X.

30 **S**I a *Torminibus*, latisque & admodum profundis superiorum intesti-
norum *Ulceribus*, cicatrices fiant, crebræ, crassæ, solidæque, cibi
ex his in inferiora transmittuntur liquidi, & ab eâ horum parte,
quæ nutrimento esse deberet, indiscreti ; intestinatorum enim raritas, per
quam sursum alimenta permeant, a cicatrice occluditur ; homo itaque

° Curatio *Dysenteria* deest ; quæ ex *Archigene*, qui his, de Signis, non pauca habet similia,
(Aët. Tetrabib. 3, Serm. 1, c. 43.) peti potest. (Ibid. c. 45 & 49.)

nutrimento destituitur, decolorque fit, & imbecillis. Malum *Lienteria* dicitur, cum id, inquam, ab intestinorum cicatrice oriatur: jam enim ex *Ulceribus* affectus provenit; est autem, ubi cicatricem intestina non habent, sed consuetudo & usus ista profluvium pati edocent: nam si calor in his refrigeratus, neque cibum concoquat, neque in superiores 5 partes propellat, neque præ imbecillitate retinere possit, omni prorsus confectioe alimentum vacat. Quod si levis, neque stabilis, sed vitiosa tantum fuerit purgatio, affectum solvit simplex a cibo vomitus; sed si temporis spatio impingatur, atque fixa inhæreat horum causa, id auxilii nihil proficit. 10

Causæ. Affectum hunc diuturnus quoque morbus inducit: *malus* etiam *corporis habitus*, licet ex eo quispiam non decubuerit. *Hydropes* quoque in eundem aliquando feliciter transeunt: ex malo quidem, in aliud malum, sed posterius tamen priori minus grave est P.

D E

15

U T E R I

AFFECTIBUS.

CAP. XI.

*Uteri
affectus.*

UTERUS fœminis est ad purgationem atque partum utilis, multos autem gravesque morbos infert. Neque *Ulceribus* tantum, 20 & *Inflammationi*, & *Fluori* patet, verum etiam, si repente tota sursum feratur, celeriter occidit. Atqui de Acutis ac mortiferis, qui huic incidunt, Affectibus, alibi conscriptum est. Mala verò diuturna sunt, *Fluor duplex*: *Duritia*: *Ulcera*, partim innocentia, partim maligna: totius, aut partis *Prolapsus*. 25

*Fluoris
Species.*

Fluor est aut *ruber*, aut *albus*; horum uterque ex aspectu patet. *Ruber* est, cum exit sanguis *flavus*, huiusque species, ut *lividus*, aut *niger*: tenuis, aut crassius & concretus, instar grumorum: vel albus instar aquæ, vel coloris ex pallido flavoque, tanquam bilis: crassus item, aut subtenuis, tanquam sanies tenuis atque fœtida^q. In *Fluore albo*, 30 humor exit puri similis, verus autem serum refert; quinetiam grumi aliquando cum pure effluunt. Mille aliæ species sunt inter has, quæ se-

^p Multa ex hoc Capite, nulla *Aretæ* facta mentione, desinunt *Aëtius*. (Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 51.) ^q His similia habet *Archigenes* apud *Aëtium*. (Tetrabib. 4, Sermon. 4, c. 65.)

- cundum plus minusve tantum differunt. Fluxus circuitus aliquando singulis mensibus, tanquam menstrua purgatio, sed non ad praestitutum tempus, revertitur; non multus quidem sanguis, sed is per multos dies destillat: neque plures dies, sed tum ex toto, intermittit. Alia circuitus species est, quae fit ad certum diem: & in prima purgatione, non magna sanguinis copia effunditur, sed bis vel ter per totum mensem purgantur. Alia species est, cum singulis diebus exiguum indefinenter fit profluvium, cujus summa tamen intra mensem non exigua est; os enim Uteri non committitur, sed apertum est, & resolutionem quandam patitur, ita ut humor effluat. Sin multum, idque sine intermissione, exeat, foemina sanguinis profusione interit. Notae sunt, praeter materiae fluentis colorem, ipsius color mulieris; vigiliis premuntur: cibum fastidiunt: moleste agunt: imbecilles, in rubro praecipue Fluore, & doloribus afflictae; humor ipse in utroque genere graviter olet, sed modò magis, modò minùs; nam si magna putredo subsit, albus magis foetet: si erosio exasperetur, foedior est odor rubri. Utque summatim dicam, ater omnium pessimus est, deinde lividus; pallidus autem, & albus, & purulentus, diuturniores sunt, minùs tamen periculosi; & ex his ipsis pallidus deterior est, sed longè melior, si cum usitato mixtus fuerit: usitatus autem est ruber, ejusque species. Quinetiam assueti minùs nocent; sed revera vetulas rubri plus offendunt, juniores ex albis minimè periclitantur. Alia est Fluoris albi species, ubi menstrua purgatio albida est, & acris, & pruritus cum voluptate excitat: exinde humor albus, crassus, feminique similis elicitur; id genus Gonorrhoeam muliebrem appellavimus. Est autem Uteri refrigeratio, ideoque humores retinere non potest; quinetiam sanguinem in colorem albidum permutat, siquidem ignis vi caret, qui colorem rubrum impertit. Similem huic affectum Stomachus patitur, quando pituitam effundit: & Intestina quoque, cum Diarrhoea laborant.
- 30 In Utero oriuntur etiam Ulcera, quorum aliqua lata sunt, pruriginosa, tanquam ab insperfo sale: & in his fit superficiei quaedam exco-
Ulceramitia.
 ratio; ex iisque pus erumpit, crassum, odoris expers, exiguum; Ulcera haec sunt mitia. Alia istis profundiora, magisque noxia, quae dolorem aliquem movent: plus aliquanto puris effluit, & deterius olent; sed
- 35 haec tamen non sunt mali moris. Sin altius adhuc descendant, Ulcerumque
Phagedaena.
 orae durae sint, & asperae, sanies quaedam foetida effunditur, & gravior, quam in prioribus, dolor accedit; Uterum quoque Ulcus exedit, & soluta quaedam aliquando exit caruncula; id ad cicatricem longo temporis spatio non perducitur, sed maximè diuturnum ac lethale est; id etiam
- 40 Phagedaena dicitur. Porro Ulcera sunt mortifera, si in his dolor incre-
Cancerduo Species.
 scat, & foemina molestis afficiatur; ex Ulcere putridus quidam humor effluit, vel ipsis aegrotantibus intolerabilis; idque tactu, & medicamento-
 rum applicatione, exasperatur, & quovis medelae genere irritatur; Uterique venae in tumorem assurgunt cum partium proximarum distentionibus.

bus. Id a peritis, tactu, neque alio quovis modo, deprehenditur; adest autem febris, totiusque corporis anxietas, & partis affectæ duritia, utpote in efferatis *Ulceribus*; hæc mortifera sunt, & *Canceri* nomen obtinent. Alia *Canceri* species est, ubi nullum *Ulcus* subest, tumor autem durus, ac renitens: totus etiam Uterus intenditur: dolores item premunt, cæteraque omnia, quemadmodum in *Ulcere*¹. Ambo hæc sunt ex *Cancrorum* genere, ambo diuturna, ac mortifera; *Ulcus* autem est illo, quod non exulceratur, & odore, & doloribus, & in vitâ, & in morte gravius.

^{Prolapsus Uteri.} Sede suâ totus nonnunquam exit Uterus, & mulieris femoribus incumbit. Malum profectò incredibile; Uterus tamen ipse conspectui patet, neque hujus rei causa talis est, ut non subinde possit incidere. Relaxantur enim membranæ ilibus affixæ, quæ Uteri ligamenta sunt nervosa; harum illæ, quæ Uteri fundo inseruntur juxta lumbos, tenues sunt: alteræ, juxta cervicem ejus, hinc atque illinc ilibus adhærescentes, valde nervosæ existunt, latæque tanquam navigii vela; omnes itaque hæ membranæ relaxantur, quando foras exit Uterus. *Prolapsus* hic ut plurimum occidit; fit enim ex abortu, & magnis concussionibus, & violento partu; quòd si non illico moriantur, vitam diu trahunt, visu fœda intuentes; Uterumque extra corpus, quasi a caule germinantem, nutrientes.²⁰

^{Membranæ solutio.} Apparet aliquando ex duabus Uterum succingentibus membranis interior, & ab alterius continuitate divellitur; etenim duæ tantum membranæ istius divisuræ sunt: quarum hæc ob humoris fluxionem abscedit, sicut etiam ex abortu, & partu violento: tum verò *Secundis* adhærescit, nam si illæ vi extrahuntur, simul prodit Uteri tunica; at si fœmina mortem evaserit, in sedem suam regressa, ei ad amussim connectitur, vel paululum extra propendet, eamque mulier naturalibus suis contegit. Uteri aliquando osculum, usque ad cervicem duntaxat, prolabitur, sed rursus intrò se recipit, si Uterus suffimenta mali odoris olfaciat; ipsum quoque mulier attrahit, si odoramenta grata naribus admoveat; quinetiam Obstetricis manibus sensim reponitur, si placidè comprimatur, medicamentis antea inunctus ad leniendum Uterum efficacibus.³⁰

¹ His similia, de *Canceris*, habet *Archigenes* apud *Aëtium*; (Tetrabib. 4, Serm. 4, c. 94.) ubi etiam horum Cûratio, ex *Archigene*, legi potest: siquidem Caput illud interiit, ubi horum Uteri affectuum medelam exposuit *Aretæus*.

D E
A R T H R I T I D E,
E T
I S C H I A D E.

5. C A P. XII.

COMMUNIS omnium articulorum dolor est *Arthritis*; quem in pedibus, *Podagram* appellamus: in coxis, *Ischiadem*: in manibus, *Chiragram*; si nempe levis fuerit dolor, e causâ aliquâ ad breve tempus durante ortus, aut longo tempore latenter inhæ-
10 ferit, ac dolor tandem morbusque ex parvâ occasione emicuerit. At si malum jam auctum omnes artus invaserit, est omnium generatim affectus nervorum. Initium fit a nervis, qui articulorum ligamenta sunt: & ab iis etiam, quotquot ex ossibus oriuntur, & in ossa desinunt. Id in his utique mirandum est, quod ne minimùm quidem doleant, etiamsi secen-
15 tur, aut collidantur; at si per se membra condoluerint, eo nihil potest esse vehementius, non si ferramento percutiantur, non si constringantur vinculis, non si gladio faucientur, non si igne exurantur; etenim hæc ipsi exposcunt, ut gravioribus sint doloribus remedio. Quod si quis, dum membra dolent, ea incidat, sectionis dolor, utpote minor a majore,
20 obscuratur; vel si iste prævaluerit, voluptate afficiuntur ex prioris oblivione. Malum hoc ossa atque dentes patiuntur.

Causam quidem veram soli novere Di: verisimilem tamen ipsi quoque homines. Id autem, ut summatim loquar, hujusmodi est; quod valde densum est, id neque tactum, neque vulnus sentit: quamobrem
25 in tactu, atque vulnere, dolor abest; dolor enim in exasperatione sensûs consistit. Quod autem densum est, id exasperari nequit; quo fit, ut dolore etiam vacet. At rarum acuto sensu præditum est, & vulnere exasperatur. Quoniam verò densa etiam innato calore vivunt, per eundem quoque calorem sentire possunt. At si causa efficiens substantialis
30 fuerit, tanquam gladius, aut lapis, substantialis corporis patientis pars non dolet, quia naturaliter densa est. Sed si calorem innatum mala temperies occupet, sensus pervertitur: at cum horum ex se ipso doleat calor, id ab interno sensû impulsu excitatur, ex naturâ verò adauctâ nimisque abundante dolores proveniunt.

Signa. *Arthritis* aliis aliàs articulis infigitur : in quibusdam coxas occupat, eâque parte homo plerumque claudus remanet : & reliqua etiam paululùm tentat, jamque exiguos artus non invadit, uti manus ac pedes. Nam si majora membra occupet, quæ morbo capiendò sufficiunt, is instrumenta ista non prætergreditur. Quòd si ab exiguo membro initium 5 sumserit, placida & inopinata fit accessio. In *Ischiade*, a posteriori parte femoris, aut a poplite, aut a tibiâ incipit : aliàs in coxæ acetabulo dolor excitatur, rursusque in clunem, aut lumbos impetum facit : & quidvis potiùs videtur esse, quàm *Ischias*. Cæterùm in articulis hoc modo oritur *Arthritis* : magnum pedis digitum dolor occupat, rursus calcis anteriorem 10 partem cui insistimus, ac deinde in ejusdem partem concavam subit, & malleolus denique intumescit. Causam mali non justam laborantes asserunt ; quidam novi calcei attritionem, alii longam obambulationem incusant : alii ab ictu, aut calcatione, ortum pronuntiant : nemo autem causam internam esse arbitratur ; neque verò, si quis veram commemoret, 15 fidem ægrotantibus facit. Ideoque affectus insanabilis evadit, quia morbi principiis, cùm is minimam habet firmitatem, Medicus non resistit ; & si spatio vires acquisierit, cura omnis supervacanea est. Quibusdam itaque, pedum articulis usque ad mortis diem inhæret ; quibusdam serpit in universum corporis ambitum ; ut plurimùm verò a pedi- 20 bus in manus procedit, idque non multo interposito tempore, siquidem manus pedesque, ambo sint ejusdem naturæ, tenues nimirum, atque carnis expertes, externo frigori proximi, & ab interno calore remotissimi ; rursus cubitus, genuque tentantur, deinde coxarum acetabula : convolvitur demum atque transit ad thoracis dorsique musculos. Incredibile est, 25 quàm latè vitium serpat ; dolor ad cervicis spinæque vertebrae procedit, summoque *Ossi Sacro* infigitur : hisque omnibus & quidam est communis, & quidam singulis proprius dolor ; quinetiam tendines, cum glandibus, ac musculis, dolent atque intenduntur : maxillarum item, temporumque musculi^f : renes postea, & vesica afficiuntur ; quodque maximè mirandum est, 30 nares tandem hominis, auresque, & labra tentantur ; nulla enim pars est, ad quam muscoli nervique non pertineant. Cuidam homini indoluerunt capitis futuræ, qui, quidnam id esset quod afficeretur, nescius, futuras describebat, obliquam, rectam, transversam, & in priori, & in posteriori parte capitis, de tenui dolore ossibus infixò conquestus ; etenim omnes 35 ossium commissuras morbus invadit, perinde ut pedis manûsve articulum. Callosi etiam fiunt articuli, qui primò tanquam *Abscessus* habent, postea magis magisque condensantur, & cùm humor penitus concreverit, duræ sunt ossium extremitates : topi demum albi solidique consistunt, & in toto membro tubercula partim exigua, *Varorum* instar, partim his ma- 40 jora assurgunt ; humor autem crassius est, & albus, grandini similis ; morbus enim, tanquam grando, frigidus universum corpus occupat.

^f Quædam ex hoc loco satis evidenter excerpit *Aëtius* ; (Tetrabib. 3, Serm. 4, c. 6.) & alia ex *Archigene* profert iis, quæ in hoc Capite leguntur, similia. (c. 1.)

Quibusdam affectus hic videtur caloris & frigoris differentiam præ se
ferre : siquidem modò ex calore, modò ex frigore voluptas percipitur ;
sed mihi placet unam causam ab innato frigore, unumque esse mor-
bum. At si is celeriter increseat, calorque emicet, refrigeratione opus
5 est, & huiusmodi medelâ affectus mitigatur ; id genus calidum appel-
lant. At si in nervis dolor intus moretur, & caloris expers collabatur
articulus, neque in tumorem assurgat, frigidum hoc esse dixerint ; in
quo fervida medicamenta ad suscitandum calorem requiruntur ; plerum-
que etiam admodum acria necessariò usurpantur, quia calor & collapsas
10 partes in tumorem attollit, & internum calorem evocat, quo tempore
frigida rursus juvant. Huic rei fidem facit, quòd iisdem eadem non
convenient ; quod enim modò profuit, id aliàs obesse deprehenditur ;
atque, ut in summâ dicam, calor in principio prodest, refrigeratio in
fine. *Podagra* vix quenquam continenter infestat, & interdum diu in-
15 termittit, quia tenuis est. Fuit etiam *Podagricus* quidam, qui, in *Olym-*
pici ludis, remittente morbo, cursûs certamine, victoriam reportavit.

Viri hoc affectu frequentius, quàm mulieres, sed levius, tentantur ; His mor-
bis qui-
nam ob-
noxii.
mulieres verò rarius, quàm viri, sed dolentius : quoniam id quod extra
consuetudinem, neque familiare est, ubi ex urgente aliquâ causâ valen-
20 tius evaserit, violentiora quoque mala inducit^t. Ætas huic maximè
opportuna est, ab anno quinto & tricesimo ; citius tamen, seriusve, ex
cujusque naturâ, ac victûs ratione contrahitur. Vehementes in his do-
lores excitantur, & Symptomata accedunt doloribus atrociora : vel ex
tacta sequitur animæ defectio : motûs impotentia est : cibi fastidium :
25 sitis : vigiliæ. Quòd si a malo recreentur, vitam, quasi a morte con-
servati, remissam agunt, intemperantes, simplices, hilares, munifici, in
victû delicati : porro, tanquam mortem rursus evasuri, præsentî vitâ
cum licentiâ perfruuntur. Multis *Podagra* in *Hydropem*, aliis in *Asth-*
ma transit : & ex his illi succedentibus non evitanda mors est.

30

D E

ELEPHANTIASI.

C A P. XIII.

ELEPHANTI morbo cum belluâ Elephante multa sunt com-
munia, quoad speciem, & colorem, & magnitudinem, & vitæ
rationem ; neque verò alii cuivis similis est, vel affectus affectui,
35 vel animali animal. Etenim Elephas ab aliis feris longè differt ; primò,

^t Hippoc. Aph. 34, § 2.

maximus crassissimusque est : tantâ quidem magnitudine, ut, si magnum quodvis animal alii in turris morem superimponas, ea exæquet ; crassitudine verò tantâ, quantam animalia plura crassissima, lateribus inter se conjuncta, non exsuperent. Cæterùm neque specie aliud quodvis magnopere refert ; etenim omnes, per universum corpus, coloris sunt saturatè nigri ; cùm equorum alii candidissimi sint, quales *Rhesi* equi *Thracii* ^u : alii pedes albos habent, ut *Menelai Podargus* ^x : alii flavi, sicuti a *Nestore* memoratæ equæ

centum & quinquaginta ^y :

alii cærulei, ut cùm *Homerus* inquit,

10

In speciem mutatus equi, cui cærtula in armis
Luxuriat juba ^z.

Idem videmus in bobus, idem in canibus, idem in reptilibus cunctis, atque animalibus, quotquot in terrâ pascuntur. Elephantes tantum omnes nigri sunt, colore tenebricoso, & nocti, & letho similes. Eorum ¹⁵ verò species hujusmodi est : caput habent aterrimum, cum vultu latente, formæque non evidentis, super cervicem adeò brevem, ut caput humeris insistere videatur, quamobrem id non in conspectum venit. Aures enim magnæ, crassæque, alarum instar, usque ad jugula pectusque prætenduntur, quibus cervix atque humeri, tanquam navigia velis, occuluntur. ²⁰ Cornua verò Elephas habet mirificè candida, colori admodum atro internitentia : ista nonnulli dentes vocant ; hæc in eo tantum albißima sunt, neque ista candore exæquet quævis vel candidi animalis pars. Et hæc quidem ipsa non, ut in aliis cornigeris animalibus naturaliter fieri solet, fronti ac temporibus innascuntur, sed in ore maxillæque superiori ²⁵ posita antrorsum spectant, non ex toto recta, sed fursum versum recurva paululum, ut a recto cibum vorare possit, onusque fimis dentibus attollere. Porro cornua hæc ingentia sunt, quorum mediocria ulnam longitudine exæquant, alia multo grandiora, etiam ad duplicem usque magnitudinem. At in maxillâ superiori, prominentia quædam a labro enas- ³⁰ citur, longa, sine offe, tortuosa, quasi reptilis. In hujus extremo bina sunt foramina, quæ Natura ad pulmones usque pertinentia, duplicis instar tibiæ, terebravit. Hæc fistulâ, pro naribus, animal, ad respirationem, utitur ; hanc etiam loco manuum adhibet : poculum enim, siquando velit, hæc prominentiâ corripit, idque comprehensat, atque adeò tena- ³⁵ citer servat, ut id ab illo nullus quisquam, nisi potentior alius Elephas,

^u Εξ δὲ σφιν Πῆος βασιλῆς, πᾶσι Ἡσυχῶ

Τὸ δὲ καλλίστου ἵππου ἴδω, ὃδὲ μεγίστου,
Λευκῆς χεῖρ. Homer. Iliad. K, v. 435.

^x Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὤφλο ξασθὲς Μυρίλα

Διογενίης. ὣσθ δὲ ζυγὸν ὕψους ὀκτίας ἵππου,

Αἶθεν ἔ' Ἀγαμέμνονι, ἔ' ἰὸν τε Πίδιαρχον. Homer. Iliad. Ψ, v. 293.

^y ἵππου δὲ ξασθὲς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα. Ibid. Λ, v. 679.

^z Iliad. T, v. 224.

vi extorquere valeat. Quin & eâdem herbam ad pastum quæritat, neque ore parvisque dentibus carnem edendo alitur; longos enim pedes habet, qui animal longè suprâ terram attollunt, item breve collum, uti suprâ demonstravimus: quo fit, ut humi ore pabulari nequeat; ad hæc, 5 cornuum ante os processus id ab herbâ distinet: itaque prominentiâ istâ pabuli copiam subvehit, & postea quæcunque venatur, hæc complexus, ventri futura alimentum in os detrudit; unde Veteres hanc *Proboscidem* dixere, quia hæc ante animal *περὶ σκεῆτος*, id est, pabulum quæritat. Porro, ob eandem causam, neque de lacu, neque de flumine, aquam ore haurire 10 potest Elephas; sed cùm sitit, extremam quasi narem *Proboscidis* aquæ immergit: deinde, tanquam spiritum adducens, pro aëre, multum aquæ attrahit: & ubi narem, velut poculum, impleverit, humorem ex eâ in os, uti flumen quoddam, profundit: deinde, aquam rursus assugit, rursusque eiecit, quoad ventrem, navis instar onerariæ, compleverit. Co- 15 rium habent asperum, crassissimum, tumoribus rimosis inæquale, longis quasi sulcis incisum, in eoque fissuræ sunt aliæ cavæ transversæque, aliæ obliquæ atque admodum profundæ. Porro alia animalia pilos habent, hisque similes jubas; Elephas solus lanugine tantùm vestitur. Cæterùm huic cum aliis animalibus aliæ innumeræ sunt discrepantiæ; etenim, in- 20 star hominis, genua retro flectit, mammaeque, sicut fœminæ, prope axillas habet. Atqui supervacaneum videtur de animali hoc plura in præsentia scribere, quàm in quibus morbus *Elephas* & ægrotantis species naturam ejus referat. Affectum hunc aliqui *Leonem* appellant, ob su- percilii similitudinem, de quâ mox dicetur. Alii *Satyriasm* vocant, ob 25 malarum ruborem, & effrænem atque impudentem coitûs libidinem. Alii morbum *Herculeum* nominant, quoniam illo nullus major sit aut valentior.

Vis itaque mali magna est, aliisque omnibus affectibus ad inferendam mortem longè efficacior; id etiam visu fœdum est, &, sicut Elephas 30 bellua, prorsus terribile. Porro ex eo certa imminet perniciēs; etenim ex mortis causâ originem habet: est enim innati caloris refrigeratio, aut congelatio potiùs, quasi magna quædam hyems, ubi aqua in nivem, aut grandinem, aut glaciem, aut gelu convertitur; hæc autem est mortis morbiq; hujus causa communis. Verùm ne insignem quidem ullam in 35 initio præbet sui notam: neque inusitatum quodvis malum hominem invadit: neque verò in superficie corporis apparet, ut id quispiam continuò animadvertere possit, & incipienti occurrere; sed in visceribus, tanquam occultus ignis, delitescens succenditur, jamque, internis partibus devictis, in superficiem demum emicat, &, a facie incipiens, tan- 40 quam de speculâ, longè latèque conspicuus effulget; aliis primò apparet in extremo cubito, aut in genibus, aut in manuum, pedumve articulis. Ideoque de homine nulla spes est, quia contra principia morbi infirmissima Medicus arte non utitur, ob ægrotantium negligentiam, & calamitatis suæ ignorantiam. Etenim segnes sunt, tanquam levi aliquâ

Elephan-
tiasis no-
mina.

Causæ,
& Signa.

de causâ, somnolenti, quieti, alvo sicci : hæc sunt etiam sanis hominibus non ita multum inusitata. At in incremento mali, fædos odores exspirant, ob interni spiritûs exhalationem ; huic rei ærem, aut extrinsecum quid, causam præbere existimant. Urina alba, crassa, &, qualis jumenti, turbida. Cibi crudi & inconcocti in corpus digeruntur : ne hæc quidem percipiunt, curantve ; neque enim, an concoxerint, necne, satis sciunt : in his cruditas & concoctio perinde est, siquidem, quod ipsis in bonum atque commodum vertat, haud frequenter concoquunt ; cibus verò facilè distribuitur, quippe quem, haud secus ac in ipsorum alimentum, morbus cum rapacitate attrahat : unde venter inferior siccus his efficitur. Tumores alii prope alios assurgunt, nondum continui, sed crassi, atque asperi : & tumorum intervalla fissuris dividuntur, sicut Elephanti corium. Venæ latæ, non ob sanguinis abundantiam, sed propter cutis crassitudinem. Neque multo post malum penitus insedisse declaratur, ex æquali totius corporis intumescentiâ. Crines in omni parte præmoriuntur, manibus, femoribus, tibiisque : itemque rari sunt in pube, mentoque, & capite ; quodque mirabilius est, præmatura canities, & calvities repentè ingruunt ; & intra tempus exiguum, pubes cum mento glabra est : aut si pauci remaneant capilli, aspectu turpiores sunt, quàm si defluxissent. Cutis in capite altè dehiscit, rimæque squalidæ sunt, frequentes, profundæ, asperæ. Tumores in facie duri, acuti, in vertice nonnunquam albidii, juxta basim viridiores. Pulsus exiguus, gravis, segnis, tanquam per cœnum, ægrè sese promovens. Venæ in temporibus, & sub linguâ, elatæ ; alvus biliosa. Lingua *Varis* grandinosis aspera ; neque incredibile est, totum corpus hujusmodi tuberculis scatere : siquidem, in victimis humores vitiatos habentibus, caro quasi grandine repleta est. Sin ex intimis partibus morbus plurimum erumpat, in extremisque appareat, summos digitos occupat *Impetigo* : genua pruriunt, & ea homo cum voluptate scalpit : mentum nonnunquam *Impetigo* circulo complectitur : &, cum tumore non ita grandi, malæ rubent. Oculi caligant, & coloris sunt ænei ; supercilia crassa, glabra, deorsum gravata, prominent, &, contractis horum intervallis, intumescunt : color eorum lividus, aut niger : ipsa vehementer adducuntur, oculosque contegunt, ut in iratis fit, aut Leonibus ; itaque morbus *Leoninus* dicitur : quamobrem æger non Elephanti tantum, aut Leoni est, sed etiam

Nocti oculos tetraë similis ^a.

Nasus tumoribus atris asperisque occupatur : labia crassa, & prominentia, quorum inferius livet : nares prælongæ : dentes non candidi, verum subatro colore infecti videntur : aures cum nigritie quâdam rubent,

^a Homer. Iliad. M, v. 463.

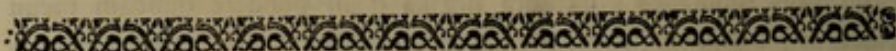
occlusæ, atque auribus Elephantorum similes sunt, & solito grandiores apparent; ulcera in aurium basi, sanie fluentia, pruritibus vexata. Totum corpus rugis asperis exaratur: & fissuræ, tanquam nigri sulci, in cutim altè descendunt; ideoque *Elephas* morbi nomen est; plantæ, calcesque usque ad medios digitos hiant. Quòd si malum vehementiùs adhuc increseat, tumores exulcerantur: & in malis, mento, digitis, genibusque, foetida & insanabilia oriuntur ulcera, quorum alia super alia insurgunt, in aliisque alia subsidunt. Interdum ante hominem membra sua emoriuntur atque excidunt, nasus, digiti, pedes, pudenda, manusque
 10 integræ; neque enim pestis ista ægrotantem turpi vitâ doloribusque vehementissimis antè liberat, quàm hominem membratim discerperit; sed instar Elephantii, longæva est. Quòd si membrorum repentinus fuerit dolor, multo acerbius affligit, modò has, modò illas partes, vago more invadens; cibi cupiditate non vacant, sed nullum habent gustum, neque in edendo aut bibendo voluptatem ullam capiunt; omnia averfantur
 15 & oderunt: corpus non alitur: Veneris libido rabiosa est. Adsunt lassitudines spontaneæ; membra singula quasi pondere quodam premi videntur; hominemque vel minimi artus gravant. Porro corpus re quæque offenditur; non balneis delectatur, non horum abstinentiâ: non
 20 cibo, non inediâ: non quiete, non motu; etenim omni parti morbus penitus infedit. Somnus tenuis, propter somniorum visa, vigiliis molestior: ingens spirandi difficultas: suffocatio, quasi laqueo strangulantur; atque hoc modo quidam e vitâ excessere, ad mortem perpetuo usque oppressi somno^b.
 25 Itaque cum huiusmodi sint, quis non eos defugiat, aut quis non aversetur, licèt ipsorum vel pater sit, vel filius, vel frater? siquidem metus etiam subest, ne vitium ex contagione communicetur. Propterea multi in montes ac deserta viros amicissimos exposuere; nonnullis ad aliquod tempus horum inediæ subvenientibus: aliis non item, cum eos emori
 30 vellent. Memoriam proditum est, quendam ex his, qui in desertis commorarentur, viperam, quam e terrâ prorepentem conspexerat, sive fame coactum, sive affectûs adeò pertæsum ut malum malo commutare vellet, vivam devorasse, neque vitâ priùs migrasse, quàm omnia ipsius membra computruissent, atque excidissent. Alium fama est vidisse viperam, quæ,
 35 cum in dolium musti repisset, & ex eo ad satietatem combibisset, id rursus expuerit, multumque unà cum musto veneni effuderit. Postquam autem vipera in musto extincta est, homo ex eo avidè largèque hausit, ad finem vitæ pariter & affectûs pervenire cupiens. Cùmque satiatus esset, inebriatusque, humi primò jacebat, quasi moribundus;
 40 postea, cum e sopore ac temulentia exsurrexisset, homini primò comæ defluebant: deinde, digiti, unguesque: ac postremò, omnes undique contabescebant artus. Quoniam verò femini vis adhuc inerat, virum

Historia.

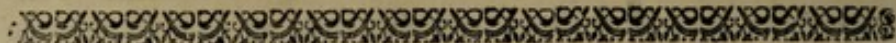
Alia.

^b Ferè omnia, quæ ex *Archigene* se afferre testatur *Ætius*, (*Tetrabib.* 4, *Serm.* 1, c. 120.) in hoc Capite, iisdem quoque verbis expressa, invenimus.

Natura, tanquam ex ortu, rursus effinxit; alios ei crines, ungues novos, puramque carnem enutrivit; ipse verò cutim antiquam, tanquam serpentis senectutem, exuit, ad aliud quasi vitæ exordium, novi instar hominis, revocatus. Ita se fabula habet, neque planè verisimilis, neque omnino tamen improbabilis; etenim malum malo pulsum fuisse haud 5 incredibile est: Naturam verò ex remanente vitæ scintillâ hominem re-dintegrâsse, non ita a ratione abhorret, ut id prodigio simile videri debeat.

A R E-

A R E T Æ I C A P P A D O C I S,

D E C U R A T I O N E A C U T O R U M M O R B O R U M,

L I B E R P R I M U S.

Proœmium.

Curatio Phreniticorum. Cap. I.

Curatio Lethargicorum. II.

Curatio Marasmi. III.

Curatio Apoplexiæ. IV.

Curatio Epilepticorum Paroxyfmi. V.

Curatio Tetani. VI.

Curatio Anginæ. VII.

Curatio Columellæ affectuum. VIII.

Curatio pestilentium in Faucibus affectuum. IX.

Curatio Pleuritidis. X.

PROOEMIUM.

ACUTORUM Morborum Curationem signorum descriptioni subjiciemus, quorum pleraque in superioribus Libris comprehendimus. Quaecunque igitur in *Februm* medicatione fieri debeant, secundum earum differentiam, morborumque speciem, & in ipsis 5 varietatem, horum plurima in tractatu de *Febris* explicabuntur. Quotquot autem acuti contingunt morbi cum febribus, uti *Phrenitis* : aut sine febribus, ut *Apoplexia* : eorum duntaxat hoc in loco Curationes exequar ; idque, ne vel errores admittam, vel oratione supervacaneâ utar, si alia in aliis locis conscripsero. Initium verò idem, quod in 10 affectuum enarratione cepi, idemque esto finis.

CURATIO PHRENITICORUM.

CAP. I.

CUBARE oportet ægrum in ædibus modicæ amplitudinis, 15 aërisque temperati ; hyeme quidem, in loco tepido : æstate autem, in frigido ac humido : vere, & autumnno, tempestatem accommodare. Postea conquirere jubere & ipsum ægrotum, qui- que in domo versantur, universos^a ; nam acutissimè audiunt *Phrenitici*, strepituque irritantur, & insaniunt. Parietes læves sint, æquales, non 20 eminentes, neque stramentorum coloribus, neque picturis exornentur ; picturati enim parietes mentem jacentium perturbant ; siquidem ante oculos vanas quasdam imagines accipiunt : quæque non extant, tanquam eminentia, contrectant : & inanis quælibet occasio ipsorum manus e lecto provocat. Lecti longitudo, ac latitudo sit mediocris, ut neque in 25 ampliori corpus jactitent, neque ex angustiori decidant. Stragula sint lævia, ut ne floccos legere in mentem iis veniat ; & etiam mollia : durum etenim cubile nervis inimicum est ; inter alios verò præcipuè *Phreniticis* nervi laborant, iisque frequentissimè contrahuntur. Ingrediantur

^a Hæc, a principio Capituli, *Aræti* verbis, (immutatâ tantâ Dialecto,) sed omisso ejus nomine, expressit *Aëtius*. (L. 6, c. 2.) Pauca proximè insequentia præterit : pauca deinde rursus exscribit ; aliqua postea, vel de suo, vel aliunde petita, interfert : & alia demum ex *Aræto* passim excerpt.

viri amicissimi, sermonibusque & alloquiis utantur haudquaquam inju-
 cundis; nam in omni re oblectari debent, iique maximè, qui cum de-
 mentia iracundi sunt. Num verò in tenebris, vel in luce, jacere debe-
 ant, ex morbo conicere oportet; nam si ad lucem exasperentur, quæ-
 5 que nusquam sunt, videant, quæque non adsunt, imaginentur, vel pro
 aliis alia fingant, vel vanas imagines accipiant, & in summâ, lucem,
 quæque in luce sunt, horreant, obscuro loco eos continere præstat: sin
 minis, lucido. Bonum verò signum est, ubi ad lucem redierit iis mens,
 & remiserit insania. Abstinencia non diuturna; cibi humidiores sunt,
 10 paucioresque, & continui: nam cibi ad mentem demulcendam prosunt.
 Cibi exhibendi tempus esto, cum remiserint ambo, & febris, & delirium.
 Quòd si per inediam furant, neque febris decreverit, cibos dare utile
 est, qui in febribus quàm minimè offendant. Expedit utique, ut febris
 ac furor, & in accessionibus, & in remissionibus, concordent.
 15 Quòd si dandi cibi opportunitas adsit, imprimis considerandum est, <sup>Sanguis
nis missio.</sup> an sanguinem oporteat detrahere. Itaque si ab initio, primo, vel secun-
 do die, delirium cum febre accesserit, vena cubiti media potissimum
 incidatur; vel etiam, si tertio, aut quarto die, furor invaserit, usque
 ad primum dierum *Criticorum* circuitum ^b venam oportet incidere. At si
 20 post tempus sanguini mittendo aptum, sexto scilicet, vel septimo die,
 incipiat, multo ante *Judicationes* in acutis morbis, evacuantibus, pur-
 gantibusque remediis, aliisque, quæ corpus irritant & affligunt, uten-
 dum est ^c. Verùm, in mittendo sanguine, cave ne multum detrahas,
 etiamsi venam in principio seces; nam *Phrenitis* facilè transit in *Syncopen*.
 25 Sin æger valde plenus, ac juvenis, morbusque ex plurimo, vel cibo, vel
 vino fuerit, non jam ex ratione *Phrenitidis*, sed etiamsi illa non urgeat,
 multum sanguinis mittendum est; multo autem minus, si iidem etiam
Phrenitide laborent. Cæterum in his vena tutiùs secari potest, si mor-
 bus non a capite, sed a præcordiis initium duxerit; præcordiis enim vitæ
 30 principium inest: caput autem sensuum, nervorumque originis locus est,
 sanguinemque a corde potiùs attrahit, quàm aliis membris impertit. Si
 caput igitur affectum est, vena cubiti secari non debet; nam in hisce
 affectibus sine gravi noxâ vasa exinaniri nequeunt. Quòd si vires de-
 tractionem sanguinis satis copiosam sustinere valeant, semel simulque
 35 mittatur, ne, inter primæ & secundæ detractionis spatium, alimenti of-
 ferendi pereat occasio; siquidem *Phreniticis* febres continuæ in hærent,
 quæque non longas remissiones, sed breves & obscuras levationes reci-
 piant. Sed si ante satis largam sanguinis missionem defecerit æger, se-
 cunda detractio in proximam remissionem differenda est, nisi ea multo
 40 post ventura sit; quod si futurum est, vires odoramentis, ac faciei tra-
 ctationibus, pedumque compressione, revocare oportet, & sanguinem
 protinus detrahare. Quantum verò mitti debeat, vires ostendent.

^b Primus dierum *Criticorum* circuitus quarto die comprehendi existimatur. Vid. *Kpistot*
 in Lexic. ^c Hippoc. Aph. 20, § 1.

Cibus quidem cunctis febricitantibus humidus est aptissimus^d: præcipuè verò *Phreniticis*, quippe qui sicciore sint, quàm si febre solâ laborarent. Mulsum minimè præstandum, nisi biliosi sint: nam id a biliosis facîle concoquitur. Alicam clotam cum aquâ convenit exhibere, vel mulso: vel etiam ex istis forbitiones simplices, quales cum saturciâ, vel apio, vel anetho incocto fieri solent; nam hæc & respirationem facilem efficiunt, & urinam movent: atqui *Phreniticis* prodest urinæ excretio. Olera omnia conveniunt, ac præsertim malvæ: nam earum lentor & ad lævandam linguam asperamque arteriam, & ad stercorum depulsionem proficit; bona sunt etiam beta, blitum, & silago, & matura cucurbita, & quicquid fuerit suo tempore optimum. Ptisanæ cremor, primò quidem liquidissimus, ut minùs alat: sed paulo crassior, quo longiùs morbus processerit. Verùm in *Judicationibus*, & paulo ante *Judicationes*, cibus subtrahendus est^e. At si morbus in longinquum protrahatur, cibos non subducere, sed alimentum ex frumento dare oportet, ut vires ægro non deficient; quo tempore extremis etiam animalium partibus, & avium carnibus in humore liquefactis, plerumque opus est: hæc enim inter coquendum optimè dissolvi debent. Ex piscibus, saxatiles aliis præstant; omnino tamen, qui in quâque regione optimi fuerint, deligantur: alias quippe regiones alia piscium genera meliùs producere vulgò receptum est. A fructibus vinosæ naturæ abstinendum, quia caput & præcordia inflammant; sin ea propter virium atque stomachi imbecillitatem necessariò dari debeant, ea quæ pomis similia sunt, in mulso elixa, vel in adipe tosta, præbeantur: cætera cures aquâ calidâ temperare, si ista confirmandi stomachi gratiâ tantummodo exhibeas; sin ad reficiendas etiam vires, quod in iis vinosum est non admodum dilui oportet. Hæc sit utique, ut in summâ dicam, victûs ratio.

Perfusio
Capitis.

Caput autem, ut refrigeretur, contritæ olivæ immaturæ oleo perfundendum; id enim in *Phreniticis* calefieri non amat. Quòd si ægrum vigilia premat, eique imagines obversentur, olei istius & unguenti rosacei primò pares portiones misceantur: deinde, plus rosacei, ad astringentem refrigerationemque capitis, adjiciendum. At si mens etiam conturbetur, & alienetur vox, serpylli comam oleis incoquito, hederæque, aut herbæ sanguinalis, succum affundito. Quòd si delirium vehementiùs exardescat, peucedanum quoque, ac spondylium oleis incoquantur, & instilletur aliquid aceti: etenim vaporibus hæc calorique diffilando, & humoribus crassis dissolvendis apta sunt, quæ res delirio causam præbent. Inter hæc autem cavendum est, ne Perfusio in cervicem atque tendines descendat: quia tendinibus nervisque inimica est. Perfusionis nunquam non occasio est, præterquam in accessionis initio; parciùs tamen, in incremento, adhibeatur: sed plurimùm, in vigore:

^d Hippoc. Aph. 16, § 1. ^e Ibid. Aph. 19, § 1.

cùmque prorsus insaniant, tunc maximè perfundantur, idque aquâ frigidâ, aut etiam valde refrigeratâ, æstatis tempore : hyeme verò, tepēfactâ. Porro ad furorem leniendum, poscâ, aut conyzæ decocto, cum spongiâ, facies fovenda est : deinde, vultus, auresque unâ, & nares 5 unguento ænanthino, aut crocino inungendæ.

Eadem somnum quoque inducunt ; nam si totâ nocte pervigilent, neque interdiu dormiant, oculique prorsus intenti, instar cornu, rigeant, ægri verò sese jactitent, & e lecto consurgant, somnum illis & quietem moliri oportet : primò, per capitis Perfusiones ex rosaceo unguento me-
10 ro, aut amaracino, cum hederæ aut serpylli succo, aut etiam meliloti decocto. Magis autem soporiferum est papaver, in oleo elixum, ad capitis Perfusionem : aut ex aquâ, faciei, cum spongiâ, impositum. Ipsæ quoque papaveris herbæ integræ, modò recenter fuerint decerptæ, virides capiti debent subjici ; siquidem *Spiritus* tenuem siccumque ma-
15 defaciunt & incrassant, qui nebulam jam quandam sensibus offundit : nebula verò grave quiddam & torpidum est, & somni initium facit. Ac si valentioribus auxiliis æger indigeat, ipsa papaveris lachryma fronti cum aquâ illini potest, & naribus inungi, & auribus infundi. Pedes cum oleo molliter contrectentur : demulceatur caput : prodest etiam
20 tempora præcipuè & aures scalpere, quod in feris quoque iram ac furorem comprimit. Porro somnum faciunt usitatæ cuique res ; nautæ, decubitus in cymbâ, & in mari circumvectatio, & littorum sonus, & undarum murmur, & fremitus ventorum, & maris navisque odor ; musica studioso, tiliarum usus cum silentio, aut citharæ, lyræve cantus,
25 aut puerorum canentium exercitatio ; ludimagistro, cum puerulis colloquia ; aliis item alia somnum inducunt.

Cæterùm præcordiis & ventriculo, si inflammatio cum duritiâ exci-
tetur, Perfusiones & Cataplasmata adhibere convenit ; in inflammatione,
olivæ oleum maturæ minimèque acerbæ injicere : id enim crassum, &
30 viscidum est, & calefaciens ; sed & ibidem anethum, aut conyzam, aut utrumque indere commodum est. Quòd si flatus etiam insint, cymini & apii semina, & quæcunque urinam flatumque eliciunt, & nitrum cribro transmissum inspergito. At si Jecur compressione ac dolore vexetur, lanas ab ove succidas accipito, oleum verò omphacinum, aut rosaceum,
35 & sapam *Græcam*, vel *Creticam* admisceto, hisque incocto meliloto, omnibusque in unum succum confusis, Jecur perfundatur. Lienì verò applicetur oleum, cum aceto : vel, si major, quàm antea, videatur, poscâ, & pro lanis, mollis spongia ; his enim Lienis mirificè delectatur, atque emollitur. Porro si præcordia in interiorem partem fursum reducantur,
40 & circa hæc intendatur cutis, olei loco, aut cum eo paribus portionibus mixtuni, & in crassitudinem redactum, optimè facit butyrum : incoquantur autem conyza, & ros marinus, neque verò anethum inidoneum est.

Quomodo
dormitus
arcessi de-
beat.

Perfu-
siones ad
præcor-
dia.

Cataplasmata
ad præcordia.

Quòd si tempus fuerit Cataplasmatibus admoventibus aptum, olea iisdem locis eadem adhibeantur : & materia sit, ex lini semine, & feno græco, & hordei tenui farinâ ; commoda etiam sunt fabæ, & ervum, si venter intumescat ; milium quoque torrefactum, faccellis inditum, leve ac molle fomentum est : idque permolitur unâ cum melle, & oleo, & lini semine, utile *Hydropicis* Cataplasma est. Flores autem, & herbæ, & semina, quæ in Perfusionibus præcepi, eadem in Cataplasmatibus sunt. Mel verò & cum his convenit, ad medicamentorum siccorum coactionem, & aridorum commixtionem, & ad calorem diutius conservandum ; quin &, per se, bonum est, pro Cataplasmate, semicoctum ; & pro Perfusionione, si humore aliquo liquetur ; emollit enim, & calefacit, & urinam flatumque elicit, & inflammationes mitigat. Eadem enim, & his plura ac majora, mulsum epotum efficit, in asperam arteriam, & pulmonem, & thoracem, & ventrem, subiens.

Alvi
irritatio.

Alvus autem glandibus aut illitionibus continenter irritetur, (nam plerumque sicca est,) tam ut a capite revellatur materia, & vapores in pectore diffilentur, quàm ut e ventre stercora excernantur. Quòd si per multos dies astricta maneat alvus, eam oportet aquâ mulsâ, & oleo, nitroque ducere.

Cucurbitula.

Quòd si per hæc inflammationis vehementia non magnopere remiserit, in eâ parte ubi inflammatio urget, majorque apparet, admoveatur Cucurbitula, cum cutis incisione : applicetur autem una, aut altera, prout ex locis inflammatis, ac virium ratione, significari videbitur ; ex iisdem quoque sanguinis detrahendi mensuram conjicere oportet : nam ex nimia detracti copiâ sequitur *Syncope*. Porro, in unum alterumve diem, eadem esto Perfusio ; tertio autem, ceratum, cum aliquo ex oleis in Perfusionione adhibitis, imponatur ; postea, sicubi inflammatio subsit, applicentur Epithemata ex hyssopo, & feno græco mulsæ incocto, & resinâ terebinthinâ, cerâque : olea verò iisdem locis eadem. Ac si per hæc nihil quicquam mitigetur delirium, caput tondere necesse est ; si perquam longi fuerint crines, primò ad dimidium : sin breves, ad cutim. Postea, resectis interim viribus, vertici imprimatur Cucurbitula, & mittatur sanguis ; alia tamen, sine ferro, dorso prius affigatur.

Pectoris
medela.

Oportet autem, in acutis morbis omnibus, pectori etiam mederi ; id enim, cum corde & pulmonibus, plurimum afficitur : primò, ab urgente spiritu, modò calido, modò frigido : præterea, febre *Ardente*, ac tussi, & humorum depravatione, nervorumque communione, & stomachi noxâ, nec non membranæ costas succingentis, septique transversi vitio offenditur ; (cor enim, si majori quopiam malo affligatur, nullo modo sanescit ;) hæc igitur in *Phreniticis* omni ratione relevari debent. Etenim ex aliquo nonnunquam in pectore vitio oritur delirium, spiritusque calidus & siccus emittitur, sitis acris, fervor intolerabilis, quoniam is undique in pectus confluit : vitium autem ex nativo calore perverso provenit, graviorque & molestior est hujus ex omnibus membris translatio

in

in pectus; nam extremæ partes, ut caput, manus, pedesque, frigore laborant: pectus interim velut igne inardescit. Huic itaque humectatione & refrigeratione succurratur. Perfusio fiat ex oleo, cum chamæmelâ nardove incocto: æstate, ex sapâ *Græca*. Ac si Epithematis uti
 5 convenit, palmulæ vino austero intinctæ, deinde lævigatæ, & in placentam, cum nardo, farinâ, & œnanthe, contritæ, Cataplasma facient pectori non ingratum. Refrigerant etiam mala cum mastiche & meliloto contusa, quæ omnia cerâ nardoque excipiantur. Sin Stomachus etiam torpore ac fastidio laboret, apsinthii succum, aut comam, unâ
 10 cum his terito, eoque, postquam oleo inferbuerit, præcordia irrigato. Apsinthii quoque infusio, aut succus, ante cibum potui offeratur; infusionis, circiter duos cyathos: amari verò succi, unus, cum cyathis aquæ duobus. Quod si stomachus ardoribus etiam conflictetur, neque id ex morbi ratione proveniat, sed ex se ipso, utpote qui acribus falsisque
 15 humoribus, aut bile mordeatur, sitique arefcat, lac aquæ mixtum inter alimenta propinetur, lactis circiter dimidium heminæ cum aquæ cyatho uno: hujus quoque plurimum sorbere expedit, & nonnihil cum pane assumere.

Verùm si & ipse homo *Febre Ardenti* peruratur, sitisque, & molestia
 20 accedat, cum furore, & aquæ gelidæ desiderio, frigida indulgeri potest, ^{Quid agendum, si Causus superveniat.} minore tamen copiâ, quàm in *Febre Ardenti* sine *Phrenitide*; nam in his timendum est de nervis; tantum itaque detur, quantum ad recreandum stomachum suffecerit: paululum autem satis est, quia *Phrenitici* parum bibunt^f.

Cæterùm si in *Syncopen* quoque prolabantur, (etenim hoc incidere potest, viribus exsolutis, & homine sudoribus diffluente, omnibusque extrorsum humoribus prorumpentibus, & robore *Spirituque* resoluta,) non
 25 jam delirii habenda ratio est, sed impendenda cura, ne homo in vaporem humiditatemque colliquescat. Jam verò unicum a vino subsidium
 30 est; quod in substantiâ celeriter alit: & usque ad extrema ubique permeat: robori robur adjicit: spiritum torpentem excitat: frigus calore temperat: humorum redundantiam comprimit: extrorsum erumpentia atque diffluentia coërcet; ad hæc, odore suave ac jucundum est: ad confirmandas vires, vitamque restaurandam valens: & ad mentem in furore
 35 mitigandam efficacissimus; hæc utique simul omnia præstat vini potio. Animus namque delinitus conquiescit, ipsique sponte ad reficiendas vires cibum assumunt, seque ipsos ad robur atque voluptatem cohortantur.

Quod si morbus jam in vetustatem protrahatur, febrisque lenta inhærescat, delirium verò jam in fatuitatem transeat, præcordia autem non
 40 ita multum, vel tumore, vel inflatione, vel durtiâ vexentur, sed in capite potissima sit mali causa, hominem oportet audacter lavare, eique caput frequenter perfundere. Ita enim corporis habitus ad sanitatem

^f Hippoc. Prædict.

perveniet, & in capite perspiratio fiet, & in universo corpore exhalatio. Atque hoc modo siccitas retunditur, sensusque nebulâ ei offusâ purgatur, mensque stabilis & confirmata permanet. Hæc sunt morbi decedentis indicia §.

CURATIO LETHARGICORUM.

5

CAP. II.

LETHARGICI in luce, & contra lumen, jaceant : morbus enim caligo quædam est ; & in loco tepido potiùs contineantur, nam innatum frigus causa est affectûs. Lectus esto mollis : 10 stragula, & parietes picturentur : variegentur omnia, ut ea visum irriterent. Adhibeantur colloquia : pedes contrectentur, atque comprimantur : membra vellicentur, & scalpantur. Quòd si altus urgeat sopor, vociferandum est : cum iracundiâ increpandus æger, & iis, quæ timere consuevit, exterrendus : hominique annuncianda, quæcunque concupi- 15 erit, vel expectaverit ; omnia ad vigiliam faciendam, contra quàm in *Phreniticis*.

De Evacuazione.

Porro de *Lethargicorum* evacuatione hæc novisse convenit. Quòd si alteri morbo, ut *Phrenitidi*, succedat *Lethargus*, nec secunda vena est, Clyster. neque ex ullo loco multus detrahendus sanguis. Alvus autem lotioni- 20 bus subducatur, non modò ad excernenda stercora, verùm etiam ut a superioribus partibus aliquid revellatur, & a capite derivetur ; salis igitur nitrique multum insit : maximè quoque proderit castoreum inspergere, quoniam in *Lethargicis* imum intestinum friget, & quasi emortuum, nihil excernit. Verùm si non ex alterius morbi successione, sed 25 per se *Lethargus* cœperit, & æger sanguine plenus esse videatur, vena cubiti secetur. Sin aquosâ fuerit pituitâ, vel aliis humoribus repletus, Purgatio. hominem, inter initia, purgare oportet cneoro cum ptisanâ, aut nigro veratro cum mulsâ, si id velis mediocriter efficere ; at si copiosius, medicamenti, quæ vocatur *Hiera*, drachmas duas jejuno dato cum mulsâ 30 cyathis tribus. Ac tantisper expectans, quoad confecta fuerit purgatio,

§ Signa *Phrenitidis*, ab *Aretæo* literis mandata, perierunt. Ea non aliunde aptius peti possunt, quàm ex *Cælio Aureliano*, (Acut. Morb. L. 1.) qui *Sorani Methodici* scripta se Latinizanda suscepisse profitetur. Quamquam enim sermonem suum summâ loquendi barbarie inquinârit, *Aretæo* tamen, in morborum descriptionibus, longè similior est, quàm *Græcorum* quispiam, quorum scripta ad nos pervenerunt ; immo vix ullius affectûs enarratio est, ubi plurima apud utrumque non iaveneris planè eadem.

cibos,

cibos, si opportunum videatur, exhibeto: sin minùs, in posterum diem alimentum differ. Vesperi interdum *Hieræ* drachma, in aquæ vel mulsæ soluta cyathis duobus, opportunè dari potest.

Inedia obest; obest etiam cibi copia. Itaque exiguo cibo, singulis diebus, oportet uti; longa verò abstinentiâ fugienda est, quia stomachus refectione & calefactione singulis diebus indiget. Porro cibus attenuans esto, atque fluxilis; ex jusculis magis, quàm leguminibus, constans; ista verò ex gallinâ fiant, aut tinnunculo, quibuscum incoquatur herba mercurialis, & aceti quid affundatur. Succis autem injicito, si fortè ptisanæ cremore uti convenit, quæ spiritum facilem reddunt, & urinæ movendæ sunt apta, uti fœniculum, & apium, sive ipsa olera, sive horum semina; porrum quoque acrimoniâ suâ proficit, & brassica cum oleo & garo. Optimè facit etiam, ad flatum & urinam eliciendam, cyminum dulce, cum brassicâ; etenim in quolibet morbo sollicitari debent alvus, & vesica.

Perfusiones capitis eadem adhibeantur, quæ in *Phreniticis*; nam utrique sensus vaporibus replentur, quos, refrigerando astringendoque, oleo rosaceo atque hederæ succo, propulsare necesse est: aut per transpirationem extenuantibus exhalare, ut serpyllo, aut aceto, cum oleo rosaceo. At si nervi doleant, frigusque totum corpus, multo autem magis partes extremas, occupet, caput & cervicem castoreo, cum oleo anethino, inungito, perfunditoque; & eodem, cum oleo sicyonio, aut gleucino, aut vetere, inungatur spina dorsî, & manus ab humeris, & pedes ab inguinibus. Iisdem etiam irrigetur vesica, quæ &, tanquam nervus, afficitur, &, tanquam urinæ iter, laborat, & humorum insuper acrimoniâ vexatur, siquidem urina biliosa est. Quòd si increseat tremor, & convulsionis periculum adsit, oleum sicyonium quoque capiti necessariò superfundendum est, cujus tamen usus esto brevis. Ac si in præcordiis excitetur etiam inflammatio, cum tumore, & flatibus, & cutis tensione, vel ista intrò reducantur & cava fiant, Perfusiones & Cataplasmata eadem applicentur, quæ in *Phreniticis* proposuimus.

Cucurbitulâ minimè uti, si æger e *Phrenitide* in hunc affectum deciderit: quæ securiùs tamen adhiberi potest, si ab initio hic invaserit. At si lingua nigrescat, tumorque in præcordiis indicium præbuerit, hæc necessariò admoveri debet. Postquam autem, spatio temporis, evacuatione purgatis sensibus, morbum homo faciliùs tolerare incipiat, Cucurbitula vertici capitis applicetur; nam, hoc in loco, sine ullâ virium offensâ, evacuare possumus.

Flatus quoque per superiores inferioresque partes educantur; *Lethargus* enim flatus, & in ventriculis, & in toto corpore contrahit, ex ignaviâ, & segnitie, & animi languore: hos autem discutit motus, ac vigilia. Itaque ruta viridis, cum melle & nitro contrita, illini potest; cum his verò flatus magis elicit adjecta resinæ terebinthinæ pars una. Eisdem provocat fomentum; aut cum lanis sordidis & calentibus, aut

Cibus.

drachma hieræ per lotum diem

Externæ applica-
tiones.

Cucur-
bitula.

Flatuum
eductio.

cum asperis panniculis veteribus : aut cum spongiâ ex aquâ, in quâ hyssopum, aut origanum, aut pulegium, aut ruta sit incocta. Eosdem expellunt, quæcunque ante cibum, ad pituitam atque bilem e stomacho & intestinis educendam, bibi solent ; ut hyssopum in mulsâ elixum, dictamnum *Creticum*, & origanum ; item acria sunt, sed flatum & urinam 5 educunt & incidunt, adiantum, & gramen.

Castorei
usus.

Quod si manuum atque capitis tremor urgeat, castorei semidrachma cum mulsæ cyathis tribus ad plures dies propinetur. Id si æger bibere non sustineat, ad Perfusionem utile est cum olei cyathis tribus, in quo ruta inferbuerit. Hujus autem pondus duplum imo intestino immittatur, 10 idque per plures dies continuetur. Præter utilitatem, quæ ex hac re provenit, (etenim flatum sursum ac deorsum expellit, & in quibusdam urinam atque stercus elicit,) si castoreum quoque in potione sumtum per omne corpus discurrat, nervos stabiles ac robustos efficit, habitus in calidum siccumque permutat, & morborum constitutionem invertit. Idem 15 quoque maximè prodest, naribus inspiratum : etenim flatum sternutamentis hic incidit ; ac prout urinam vesica, ita nares mucum excernunt. Hos autem effectus miti calore illic præstat, aliisque medicamentis ad excitanda sternutamenta efficacibus, piperi, helleboro, struthio, euphorbio excellit : nam ista ad primum atque ultimum tactum immitia sunt, 20 & caput sensusque perturbant ; castoreum verò calorem paulatim movet, & alioqui capiti idoneum est, quia nervi illinc undequaque oriuntur : porro castoreum nervorum morbis medetur. Cæterum id alicui supra dictorum, aut aliquibus, admiscere non injucundum est ; etenim, his admixtum, caput ne mediocriter quidem conturbaverit, & calorem diu- 25 turnum succenderit, naresque humoris proritatione madefecerit. Odo-ramenta applicentur, ad sensum acria, & facultate calida : quale ipsum castoreum est, aut satureia, aut pulegium, aut thymum, & ista, aut viridia, aut arida aceto perfusa.

Acrium
medica-
mento-
rum ap-
plicatio.

Pedes atque genua medicamentis acribus illinantur ; materia esto, quæ 30 ex incremento calefaciat ac mordeat : nam utriusque hujus facultatis indigent *Lethargici*, ad calorem & vigiliam excitandam. Itaque primò urticis crura flagellentur ; etenim harum lanugo adhærescens non admodum diu permanet, & pruritus ac dolorem haud molestum infert, sed mediocriter partes stimulat, easque in tumorem attollit, & calorem pro- 35 vocat. At si hæc vehementiùs efficere desideres, linneftidis, & euphorbii pares portiones, cum oleo gleucino, membris inungantur ; optimè prodest etiam scillæ crudæ tenuibus partibus ea perfricare : oportet autem artubus oleosum omne detergere, quoniam acre quodvis minimè mordax est cum unguine, nisi id ex medicamentis huic rei idoneis con- 40 ficiatur, quale est cyprinum, & gleucinum, & sicyonium. Quod si post hæc sopor adhuc altus urgeat, sylvestrem oportet cucumerem cum aceto contritum, & sinapis aquæ portioni in polentam redactæ mixtum, superimponere : id autem acre Cataplasma est, & celeriter ruborem exci-
tat,

tat, celeriterque partes in tumorem attollit; at si timor subsit, ne pustulas ac vulnera inferat, Cataplasma frequenter attollendum est, nequid huic simile incidat. Hæc utique quolibet morbi tempore, præterquam in accessionum initiis, commodè fieri possunt, ad excitandam segnitiam; 5&, quasi in homine mortuo, torporem.

At si homo sensus jam receperit, gravitatem tamen quandam in ca- ^{Pituitæ per os educendæ} pite, & sonitus, & tinnitus percipiat, pituita quoque per os educenda est; itaque mastichen primò manducandam exhibe, ut continenter exspuat, deinde, herbam pedicularem, ac postea, granum *Cnidium*, sed 10 præ aliis, potissimum sinapi, quoniam id usitatum est, cæterisque pituitam valentiùs elicit. Et si quis id libenter devoraverit, efficax est ad ea, quæ in stomacho sunt, dissolvenda: valens etiam ad humectandam alvum, & ad expellendos flatu; etenim hæc, quodam tempore, casu contigisse memini, cum id homo consilio meo deglutisset. Atqui opti- 15 ma magistra est *Experientia*; quemque igitur periculum facere oportet: cautionem enim nimiam comitatur imperitia^b.

Caput quoque, postquam fuerit ad cutim detonsum, nisi id magnopere profecerit, ad transpirationem promovendam, oportet radere. ^{Capitis modica.} Quinetiam medicamentis utendum acribus; sicut eo, quod ex limnestide 20 constat: aut thapsia, vel sinapi humidum ex aquâ, cum duplici panis portione, veteri panniculo illitum, capiti superdari potest; cumque per horæ spatium illic remanserit, spongiis calidis fovere opportunum est.

Porro ex usu erit lavatio, omnibus jam, aut saltem plurimis ac præcipuis, solutis morbi symptomatis, adhuc tamen immorante languore: ^{Balneum, & exercitatio.} 25 ubi gestatio quoque proderit, & frictio, corporisque lenis quælibet agitatio^c.

C U R A T I O M A R A S M I.

C A P. III.

30 **H**IS verò, si in *Marasmm* deciderint, citiùs succurrendum est, balneis, & corporis exercitatione. *Marasmo* quoque lac medetur: quippe quod alat, & calefaciat, & ventrem humectet, & vesicam leniat. Quinetiam eadem in hoc vitio, quæ in *Catocha*,

^b Verba *Hippocratis*. (Lib. de Humor.) ^c *Lethargi* Signa in *Aretæo* desunt. Peti possunt ex *Cælio*, *Aureliano*; (Acut. Morb. L. 2, c. 1, & seq.) vel ex *Aetio*, (L. 6, c. 3.) qui ea, quæ de *Lethargo* habet, se ex *Archigene*, & *Posidonio* desumere testatur. Et sanè non modò curandi ratio *Aretæi* Methodo planè convenit, sed & signa illic hujus more delineata invenimus: iis etiam, quæ tradit *Cælius*, perquam similia sunt.

profunt;

profunt; similis enim atque eadem est utriusque morbi species. Castoreum quoque his opportunius est ac lenius, & potui datum, & illitum, & intestino injectum. Atqui fœminis quicunque horum similes ex Utero nascuntur affectus, in Morbis Muliebribus explicabuntur.

C U R A T I O

A P O P L E X I Æ.

C A P. IV.

* * * *Apoplexia* sit vehemens; nam prorsus emortui sunt, si æger senex etiam fuerit, cui ætati malum familiare est; neque enim evadere possunt, tum propter morbi magnitudinem, tum propter ætatis calamitatem. Quemadmodum autem affectus magnitudo æstimari debeat, supra declaravimus^k. Quod si juvenem vel debilis *Apoplexia* tentaverit, difficilis quidem, attamen tentanda est curatio. Porro remedium æquale est, utpote magno affectui magnum auxilium, sanguinis detractio, nisi siquis in quantitate peccet. Modum verò conjectare difficile est. Nam si nimis paululum mittas, hominem jugulaveris; quia exiguus sanguis est in his ad conservandam vitam efficacissimus: cum is corpori vitæ sit atque alimenti fomes. Ac si minus, quàm pro causâ, detrahas, magno adhibito auxilio, non magnopere subveneris; etenim adhuc inhæret causa. Præstat autem, debito minus mittendo, delinquere; nam si largiori detractioe opus esse videatur, & bonæ aliquæ appareant notæ, vena potest iterum incidi. Secetur autem hæc, quæ in cubiti cavo posita est; etenim ex eâ in sinistro brachio sanguis ex facili fluit. Cæterum in exigua *Apoplexia* simul æstimandum est, an sinistras dextrasve partes resolutio occupaverit; quia, ut summatim loquar, a sanis partibus sanguis mitti debet: hæc enim facillè fluit, hæc etiam a læsis derivatur. Itaque si, absque manifestâ causâ, *Apoplexia* inciderit, ita de missione sanguinis ratiocinandum est. At si ab ictu fuerit, aut prolapsu, aut collisione, minimè differenda est sanguinis detractio; & quibusdam id auxilii per se ad curationem vitamque suffecit.

^{Venæ sectio.} Quod si vena non secanda videatur, propterea quod homo multo frigore, & torpore, & sensus defectione occupetur, alvum ducere oportet, & ad stercoreum copiam ex intestinis educendam, (nam plerumque ex

^k Hæc de *Apoplexia* Signis perierunt. Apud *Asium* (L. 6, c. 26.) superest hujus affectus Curatio, ex *Archigene*, quæ cum *Aretæi* ratione planè convenit. Signa apud *Celium* habentur, (Acut. Morb. L. 3, c. 5.) qui Curationem principaliter *Apoplexia* nullum nobilium præcorum tradidisse memorat; siquidem *Paralyfi* generaliter hæc putent ascribendam.

nimio cibo vinoque *Apoplexia* invadit,) & etiam ut humores caput ambientes revellantur. Acris autem esto lotio, quæque pituitam ac bilem subducatur; itaque non modò nitrum habeat, sed etiam euphorbii circiter trium obolorum pondus, cum lotionis usitatâ copiâ, & colocynthidis interiore partem, & centaurei comæ decoctum ex oleo aut aquâ. Optima quoque huiusmodi lotio est: mellis usitatæ portioni adjecta ruta, quæ in oleo inferbuerit, & resinæ terebinthinæ pars una, & sal, nitri loco, & hyssopi decoctum.

Et si per hæc homo paululùm excitetur, aut febre commotus, aut ^{Purgatio.} sensibus, post eorum defectionem, receptis, vel si pulsus bonus fiat, vel si facies meliora significet, spem habere oportet, ac fidentiùs ægro succurrere. Quare, confirmatis interim viribus, medicamento purgantis, quod vocatur *Hiera*, integra, si fieri potest, jejuno propinetur potio: sin vires prohibeant, huius dimidia pars cum mulsâ. Æger postea, in le-
 15 tica supinus cubans, a viris hanc portantibus leniter gestetur, sed, quo lassitudo arceatur, frequenter conquiescat. Quòd si alvus facilè fluat, permittere; sin minùs, aquæ, aut mulsæ circiter duos cyathos potui offerre. Si verò inter purgandum nausea quoque supervenerit, hanc minimè prohibere; siquidem ad expergefaciendum hominem corporis
 20 contentio stimulum quendam adhibet, & pituitæ vomitus morbi causam expellit. Porro medicamentum *Hiera* sensus, & caput, & nervos per-
 purgat. Hæc circa omnimodam in initio evacuationem sufficiant.

Totum verò hominem oportet, lanis involutum, oleo perfundere, aut ^{Externa applicatio.} sicyonio, aut gleucino vetere, vel singulis seorsim, vel inter se commix-
 25 tis: prodest etiam ad incrassanda olea ceræ paululum colliquare: atque hoc nitri ac piperis injectione valentius reddendum est, postquam ea contrita fuerint, & cribro transmissa. Porro miram ad *resolutos* vim habet castoreum, cum aliquo e suprà dictis oleo, illitum; sed multo magis valet, si cum mulsâ potui detur; ejus autem quantitas eadem esto,
 30 quæ in *Lethargicis*. Simul autem æstimare oportet & ætatem, & mentem ægotantis, an id in plures dies bibere sit paratus. Inunctiones Perfusionibus præstant, quia faciliùs tolerantur, & magis proficiunt; neque enim stragula diffluendo inquinant: laborantibus autem incommodum est, ut stragula corpori adhærescant; Unguenta verò a calore
 35 liquantur absorbenturque, quin & perpetim inhærescendo juvant, cum Perfusio diffuat. Unguentorum autem materia sit ex suprà dictis, quibus adjiciatur castoreum, & resina terebinthina, & euphorbii, limnestidis, pyrethri pares portiones, piperis, galbanique pars dimidia, cum nitri *Ægyptii* triplo, ceræ, quantum ad consistentiam liquidam faciendam suffecerit. Cæterùm medicamenta his magis varia ac plura seorsim a me
 40 suo loco tradita sunt¹. Cataplasmata quoque duris distentisque partibus imponenda; quorum materia sit e lini semine, fœno græco, farinâ hordeaccâ, melle, & oleo in quo ruta vel anethum inferbuerit, cum althææ radice incisâ, & in mulsâ, usque ad ceræ crassitudinem, decoctâ; sint

¹ In iis scilicet, quæ de Pharmaciâ se scripsisse sæpiùs testatur.

autem consistentiæ lenis, tactuique non ingrata. Itaque si adhuc febre vacent, vel etiam leviter febricitent, hæc, neglecto isto calore, sunt servanda.

Februm
observa-
tio.

At si febres acutæ urgeant, & alter morbus his levior esse videatur, exque periculum intentent, ad has oportet victum atque reliquam accommodare curationem. Igitur alimentis exquisitè tenuibus, & conco- 5
ctu facilibus, utendum; & vescendi occasio jam diligentius observanda; & per totam curationem cibi in accessionibus subtrahendi^m; & in febres prorsus animum oportet intendere.

Cucur-
bitula.

Quod si morbus in vetustatem incidat, caputque sit in causâ, Cucurbitulâ occipitio admotâ, cutim plurimum incidito; plus enim id, 10
quàm venæ sectio, proficit, neque vires convellit. Prius autem inter scapulas Cucurbitula sine ferro applicetur, ut in contrarium ejus, quæ in occipitio est, succos revellat.

Gula
Resolutio.

Gula quoque interdum *resolvitur*, in quâ solâ *Apoplecticis* salutis est præsidium: quippe cum per hanc & cibus deglutiatur, & medicamen- 15
ta transmittantur. Neque enim inediæ tantum ac famis periculum est, sed etiam tussis, & spirandi molestiæ, & suffocationis. Nam si quis alimentum ori instillet humidum, id in asperam arteriam subterlabitur: cum neque tonsillæ ad depellendos cibos concidant, neque Epiglottis, quam pro arteriæ operculo Natura constituit, in loco suo subsidat. 20
Oportet itaque longum cochleare, supra arteriam sublatum, in gulam demittere, & per hanc cremorem aut mulsam infundere: id enim deglutitionem adjuvat. Verum si ægrotus jamjam moriturus sit, cervix autem & ipse *Spiritus* quasi congelentur, cervicem ac mentum calefacientibus illinito, ac foveo. Operam verò perdunt, & imperiti sunt, 25
quicumque, ad dilatandam gulam, Cucurbitulam mento affigunt; neque enim ejus dilatatione opus est, ut cibus immitti, sed compressione, ut devorari queat. Cucurbitula verò gulam diducit, eamque aperiens atque retrahens, deglutitionem voluntariam impedit; cum stomachus contra remitti debeat, ut ejus fieri possit constrictio. Ad hæc, Cucurbitula 30
ipsam arteriam implet cum suffocationis periculo. Neque verò si duas huic atque illi parti gutturis admoveas, quicquam profeceris; nam musculi, nervique, & tendines, venæque stomacho prætenduntur.

Vesicæ,
& Relli
Resolutio.

Vesica etiam, quodque huic vicinum est, laxum intestinum, modò 35
ita *resolvuntur*, ut nihil excernere valeant: in quo casu semper plena sunt excrementis; vesica autem in magnum quoque tumorem attollitur. Modò *Resolutionem* patiuntur, adeò ut nihil retinere possint, & excrementa, tanquam e mortuis, exeant. Tum verò instrumentum, qui *Catheter* vocatur, in vesicam non satis tutò demittitur; nam periculum est, ne *Sphacelum* inferat vesicæ, & homo nervorum distentionibus occupetur. 40
Satiùs est, haud magnâ cremoris copiâ alvum subducere; & ubi intestina stercore fuerint exonerata, castoreum injicere cum oleo. Unica verò omnium simul, & singularum per se *resolutarum* partium spes est, in oleo sessio; cujus ratio in Morbis Diuturnis exponeturⁿ.

^m Hippoc. Aph. 11, Sect. 1. ⁿ Locus iste interiit;

CURATIO EPILEPTICORUM PAROXYSMI.

CAP. V.

5 **I**N *Epilepsia*, lethalis primus est prolapsus, si acutè morbus invaserit; nam interdum uno die hominem rapit. Periculosæ quoque accessiones, quæ per circuitus revertuntur: quamobrem in Acutorum numero posita est a nobis *Epilepsia*. Quòd si malo quispiam assuetus degat, morbus autem tenaciter inhæreat, non modò diuturnus, sed in
10 nonnullis perpetuus hic evadit; nam si vigorem ætatis excesserit, cum ægro consenescit, & ad mortem usque continuat.

Quæcunque igitur huic, ut Diuturno Morbo, remedia conveniunt, in ^{Curatio, qualis Apoplexiæ.} Diuturnis proponuntur. Horum verò plurima, quæ ad arcendam mortem subitam exequi oportet, sicut *Venæ sectionem*, *Alvi lotiones*, *Inunctiones*, ^{Vomitus.} *Cucurbitulam*, eadem sunt, quæ in *Apoplecticis* præcepimus; etenim hæc sunt ad excitandum hominem efficacissima. Quotquot autem peculiaris sunt prolapsui remedia, in præsentia docebimus. Puerulis itaque, quibus, ex cibi corruptione, ac vehementi frigore, usitatus est affectus, alimenti, aut pituitæ, aut alius cujusvis humoris vomitus pro-
20 dest. Pennæ quoque unguento irino delibutæ nauseam provocant: quin & irino tonsillas illinere haud inutile est. Interea, puero in ventrem prono collocato, (quæ figura ad vomendum facillima est,) ilia ejus leniter comprimenda. Quòd si convellatur, aut pervertatur inferior maxilla, vel puer manus pedesque disjiciat, totusque ei vultus intenda-
25 tur, manibus oleo perunctis emolliendæ dirigendæque sunt partes oculorum distortæ; leniter etiam continendæ, ne rectæ quoque partes distorqueantur. Frigidi artus lanis antiquis, sordidisque panniculis fovendi. Sedem præterea melle, cum oleo rutaceo, aut nitro, aut resinâ liquidâ ^{Alvi sollicitatio.} cum his inungito: & hæc quoque intra anum leniter immittito; etenim
30 ista flatus eliciunt: pueri autem, per flatuum expulsionem, hoc morbo liberantur. Cæterùm, si deglutire valeant, hoc medicamentum exhiberi potest: cardamomi pars, æris combusti pars, quæ cum mulsâ propinentur; id enim aut per vomitum, unà cum humoribus stomachum infestantibus, reddetur, aut alvum subducet. Hoc quoque linctum sumi
35 potest: cardamomi, sinapis, hyssopi comæ pares portiones, iridis radicis pars una, cum nitri duplo, & piperis triplo, quæ omnia unà cum

* Eadem propè verba ex *Archigene* profert *Alexander*. (L. 1, c. 15.)

melle mixta, diductâ maxillâ, ori infundantur etiam ultra tonsillas, ut ea devorent. Hæc utique pueris. Adolescentibus autem eadem prosunt; sed medicamenta valentiora ad vomitum oportet deligere: ut, narcissi bulbi, sinapis, & hyssopi partes æquales, æris, atque piperis dimidio minus, quàm istorum, cum melle permiscens exhibe. Hæc ad 5 accessionem depellendam adhibeantur; cæterum ad solvendum morbum idonea in Diuturnis enarrabimus.

C U R A T I O T E T A N I .

C A P. VI.

10

Curatio
Tetani
sine Vul-
nere.

JAM verò lectus mollis, tactui gratus, lævis, commodus, calidusque esse debet. Nervos enim morbus rigidos, duos, & intentos efficit; quinetiam cutis tota cum siccitate & aspritudine circumquaque intenditur: palpebræ, naturâ suâ versatiles, ægrè connivent: oculi defixi, atque introrsum convoluti: necnon artus quasi deligantur, ob in- 15 tentionem immobiles. Domus etiam, licet æstas fuerit, tepesciat, sed citra sudores, aut languorem; nam ad *Syncopen* morbus inclinat. Oportet etiam ad alia magna remedia properare; neque enim ullum moræ tempus relinquitur. Itaque sive ex frigore, sine manifestâ causâ, sive ex

Venæ
sectio.

vulnere, sive ex abortu mulieris, *Tetanus* inciderit, vena cubiti secetur. 20 Inter hæc adhibenda cura, ne ligatura brachium nimis constringat, sed laxiùs sese habeat: utque leniter & expeditè fiat incisio; nam alioqui, ista nervorum distentiones provocabunt. Sanguis unâ vice, & medicocri copiâ, detrahatur, citra animæ defectum, & totius corporis frigus.

Cibus.

Æger inediâ minimè vexetur; fames enim corpus siccatur, & refrigerat. 25 Mulsa igitur crassa, & meracior, & ptisanæ cremor cum melle potui detur; etenim hæc, dum a tonsillis protruduntur, minimum dolorem inferunt, gulæque devoratu lævia sunt ac facillima, ad molliendam al-

Inanctio.

vum maximè idonea, & ad vires instaurandas valentissima. Corpus omne lanis involvatur, oleo gleucino, vel crocino madefactis, in quo 30 ros marinus, aut conyza, aut artemisia inferbuerit; & omnia non modò facultate, sed etiam tactu calida sunt. Inungatur etiam æger unguento, quod ex limnestide, & euphorbio, & nitro, & pyrethro conficitur, quibus adjiciatur multum castorei. Tendines item lanis probè contegantur; & inungantur loca juxta aures & mentum: etenim hæ partes 35 gravissimè laborant, atque intenduntur. Tendines etiam, & vesicam,

Fomenta.

levi-

levibus calefactoriis foveto; vel saccellis milium tostum continentibus, vel boum vesicis oleo calido semiplenis, ita ut partibus foris secundum latitudinem applicentur. Interdum necessitas cogit, ut fomenta capiti adhibeantur; id uti sensibus non adeò tutum, ita nervis salutare est: 5 sensibus enim, vaporum elevatione, caliginem quandam offundit, nervos autem replet. Itaque fovendi modo tutissimo, & materiâ minimè graveolenti, eâque unicâ, utendum: quæ vel ex oleo in vesicis constet inodoro, atque in duplici vase cocto, vel ex sale tenui, in saccello; milium enim, & lini semen, quanquam tactui grata sint, vapores tamen, 10 cum gravi odore, exhalant. At fovendi ratio sit hujusmodi: tendinibus, resupinato ægro, fomenta subicere oportet usque ad verticem, neque ulteriùs versùs sinciput procedere; etenim hic locus omnium sensuum communis est, ab eoque omnia adjumenta, omnesque noxæ derivantur. Quòd si Cataplasmata etiam tendinibus imponenda sint, occi- ^{Cataplasmata.} pitium erectum esto: nam si hæc magis versùs superiora collocaveris, caput vaporibus lini & fœni græci seminum implebis. Post Cataplas- ^{Cucurbitula.} mata utilis fuerit Cucurbitula, occipitio, ab utroque spinæ latere, admota; sed parum admodum flammæ adhibeatur: nam arcta Cucurbitulæ labrorum impressio dolores convulsionesque excitat. Oportet ergo 20 diu trahere, ac leniter potiùs, quàm brevi tempore festinanter id efficere; nam ita cutis in convexum tumorem sine dolore se attollet, quæ tum postea incidatur. Sanguinis autem detrahendi modus ex viribus æstimetur. Hæc sunt *Tetani* absque *Ulcere* remedia.

Quòd si *Vulnere* superveniat nervorum distentio, perniciofa ac ferè ^{Curatio Tetani ex Vulnere.} desperata res est ^{p.}. Nihilominus succurrere oportet, siquidem nonnulli, adhibitis remediis, ad sanitatem redierunt. Itaque, præter cæteram curationem, *Ulcere* medendum est, calefacientium Perfusionem, quæ supra posui, & Fomentis, & Cataplasmatibus, & medicamentis, quæcunque calorem facilè excitant, & pus abunde movent; nam in *Tetano Ulcera* 30 sunt arida. Accipiat ergo thuris manna, & polii coma, & resina, tam pinea, quàm terebinthina, & althææ radix, & rutæ, & conyzæ herba: hæc omnia in Cataplasmatibus commisceantur, alia liquando, aliorum pulverem inspergendo, alia cum oleo macerando, althæam verò incisam priùs in mulsâ decoquendo. Inspergatur etiam *Ulcere* casto- 35 reum: nam haud exiguus ex hoc in toto corpore calor excitabitur; siquidem horrores ex *Ulcere* orti mali sunt moris. Inungantur etiam nares castoreo, cum oleo crocino. Quinetiam id, ad trium obolorum pondus, assiduè propinetur; verùm si hoc stomachus fastidierit, interponenda est laserpitii radix ad idem pondus, vel myrrhæ dimidio minus, 40 quàm laserpitii; & omnia cum mulsâ potui offerantur. At si *Cyrenæici* laserpitii lachrymæ copia tibi suppetat, hanc oportet melle cocto involutam, ad erui magnitudinem, devorandam dare; nam ita factu optimum est, ut in transitu a palato non degustetur: siquidem acris est, &

in ructu graviter ac fœdè olens ; sed si hanc ita deglutire nequeat, in mulsâ liquata propinetur : etenim omnibus medicamentis valentior est, quæ devorantur, & calefaciendo, humectandoque, & distentioni laxandæ, nervisque remolliendis apta sunt. Quòd si nihil deglutire valeant, castoreum infrà cum oleo injicito ; eodem, cum unguine, aut melle, sedem illinito ; eodem, vesicam perfundito inungitoque, in crassitudinem cum cerâ liquefacto. Quòd si flatu jam & stercoreis educendi adsit occasio, medicamenti purgantis, *Hieræ* dicti, drachmas duas, cum mulsâ & oleo, immitte ; nam præterquam quòd ista evocat, intestinum etiam & inferiorem ventrem fomento calefacit : varium namque, & calidum medicamentum est, *Hiera* ⁹.

C U R A T I O A N G I N Æ.

C A P. VII.

ANGINÆ species sunt duæ. Altera fit cum calore, & magnâ tonsillarum inflammatione, & tumore extrorsum procedente : quin & lingua, & columella, & omnes adjacentes loci intumescunt. Altera species est, earundem partium collapsio, & versùs interiora compressio, cum majori strangulatu, ut inflammatio intus usque ad cor inhærere videatur. Huic quàm celerrimè occurrendum est ; nam & hæc ægroti celerrimè rapiuntur.

Cynan-
ches Cu-
ratio.
Clysteres.

Itaque si ex crapulâ, vinoque, in *Anginam* deciderint, eodem die alvum subducere ; idque duabus lotionibus, usitatâ alterâ, ad stercus educendum : alterâ, quæ humoris aliquid a tonsillis & pectore revellat ; itaque non sit simplex ^r, * * sed ex hyssopi & centaurei decoctis : si quidem hæc pituitam educunt. Ac licèt tenuis victûs ratio præcesserit, incidatur vena cubiti ; fiat autem latior incisio, ut cum impetu & confertim exeat sanguis : nam ita fluens erit & ad calorem quamcitissimè mitigandum, & ad strangulationem solvendam, & ad reliqua omnia mala imminuenda efficax. Neque verò parum adjumenti præstat, si quoad anima deficere incipiat, non tamen omnino defecerit, continuetur sanguinis detractio ; quidam enim ex animæ defectione post sectam ve-

Venæ
sectio.

⁹ Eadem omnino *Tetani* Curatio ab *Archigene* usurpatur. (Aet. L. 6, c. 39.) ^r Locus hic pro manco notatur a *Goupylo* ; itaque suppleri potest ex *Atio*, (Tetrabib. 2, Serm. 4, c. 47.) qui nonnulla illic ex *Archigene* & *Arctæo* se desumere testatur. De Clystere autem hæc habet : "infundendum est centaureæ, absinthii, calaminthæ, & aristolochiæ decoctum, admixto melle, & plurimo nitro". His plura non videntur deficere. Porro *Archigenis* ratio Curationis cum hoc *Arctæi* Capite planè convenit.

nam

nam e vitâ decessere. Porro supra talos atque genua ligaturæ astrictæ ^{Ligaturæ.} fiant, & præcipuè supra carpos versùs cubitum, & supra cubitum versùs humeros. Quòd si homo ex facili deglutire possit, elaterii, cum mulsâ ^{Purgatio.} & sero lactis præbeatur, quantum ad hujus purgationem suffecerit: nam
 5 elaterium aliis medicamentis purgantibus in *Angina* præstat; prodest etiam cneorum, & sinapi, quæ ventrem utrumque perpurgant. Post hæc, nisi ^{Venarum in lingua incisio.} inflammatio se remiserit, linguâ ad palatum reducâ, venæ in ipsâ inci-
 dantur: unde si sanguis expedite & copiosè fluxerit, aliis remediis auxilii magis afferet. Perfusiones inflammatis locis adhibeantur, primò ^{Perfusiones.}
 10 astringentes, ut materiam repercutiant; itaque consent ex lanis succidis atque sordidis, vino, & oleo, quod ex olivis immaturis efficitur, made-
 factis. Porro Cataplasmata ^{Cataplasmata.} Perfusionibus similia sint, ex palmulis vino intinctis, quæ cum foliis rosarum lævigentur; utque Cataplasma sit vis-
 cidum ac molle, adjungatur farina, & lini semen, & mel, & oleum, ad
 15 mixturam omnium. Quòd si affectus in *Suppurationem* vertitur, calida sunt eadem, quæ in alterâ *Anginæ* specie, admovenda; accipiat utque fœni græci pollen, & manna, & resina, quæ liquentur, & polii coma, quæ inspergatur. Fomenta quoque calida ex spongiis adhibeantur, in ^{Fomenta.}
 decocto lauri baccarum & hyssopi madefactis. Pus autem valentissimè
 20 movet columbarum aut canum sterus, tenui cribro transmissum, & *Abs-*
cessui inspersum. Oris autem collutiones ex mulsâ fiant, cum lentis, aut hyssopi, aut rosarum, aut palmularum, aut simul omnium decocto. ^{Gargarisata.}
 Os item omne, usque ad intimas fauces, illinatur: vel simplicibus, ut ^{Illitiones.}
 mororum, aut malorum punicorum in aquâ lævigatorum, succo, aut
 25 palmularum decocto; vel medicamentis compositis, ut eo, quod ex moris efficitur, & *Diamoron* appellatur, vel eo, quod *Diabesasa* dicitur, aut eo quod ex rhois succo constat, vel eo, quod ex hirundinibus, *Dia-*
chelidonon dictum, conficitur. Sin *Ulcera* crustis obducantur, collutio-
 nes, & gargarizationes fiant, ex hyssopi decocto in mulsâ, aut ficuum
 30 pinguium in aquâ, quibus adjungatur amylos cribro trajectus, ex mulsâ, aut ex ptisanæ, aut ex tragi cremore.

At in alterâ *Anginæ* specie, in quâ partes collabuntur, ab interioribus ^{Synanches Curationis.} extrorsum evocandi sunt & humores, & calor, & ipsa caro omnis, ita
 ut in tumorem cuncta foras attollantur. Perfusiones itaque calidæ sunt,
 35 cum rutâ, & anetho, nitroque insperso; & cum his Cataplasmata suprà proposita. Prodest etiam ad calorem movendum, ceratum cum nitro & sinapi imponere: calor enim exterior his affectibus medetur; & præ-
 terea in cervice tumorem foras excitat: tumor autem extra assurgens
Angina laborantes *Peripneumonia* liberat, sed intrò vergens, perniciem
 40 intentat^f. Quicumque verò strangulatum ab *Angina* verentes, asperam, quo liberiùs traheretur spiritus, incidere arteriam^g, rem mihi non vi-

^f Hippoc. Progn. ^g Cælius inquit, (Acut. Morb. L. 3, c. 4.) Est fabulosa arteriæ ob respirationem divisura, quam *Laryngotomiam* vocant, & quæ a nullo sit Antiquorum tradita, sed caduca, atque temeraria *Asclepiadis* inventionem assermata. Hæc Cælius. *Laryngotomias* tamen Recentiorum nonnulli feliciter se executos esse tradunt.

dentur experientiâ confirmâsse. Inflammationis quippe fervor ex vulnere major efficitur, cumque strangulatione & tussî in exitium hominis conspirat. Quinetiam, si periculum hoc alio modo evaserint, vulneris orâ coalescere nequeunt, quia utrinque cartilaginosa sunt, neque ad glutinandum apta^u.

* * * * *

CURATIO COLUMELLÆ AFFECTUUM.

CAP. VIII.

AFFECTUUM, qui circa Columellam oriuntur, quosdam scal-10
pello curare necesse est; sed eorum *Chirurgia* non est hujus
operis. Aliis, ut Acutis, mederi oportet; siquidem strangu-
latum facile inferunt, & ex iis nonnulli difficultate spirandi occidunt.
Talis est is morbus, quem *Σταφυλὴν*, (sive *Uvam*,) dicimus: & is, qui
Κύων, (sive *Columella*,) appellatur; etenim ambo cum inflammatione, & 15
crassitudinis atque longitudinis incremento subsistunt, ita ut Columella
in asperam dependeat arteriam. In *Cione*, Columella æqualiter crassa
est, a basi ad summum palatum. In *Staphyle* verò, hæc est inæqualis;
ejus enim tenuis est a palato basis, apex autem teres crassusque, cum
rubore aut livore: unde *Uvæ* nomen affectus obtinuit. His itaque ce-20
lerrimè occurrere debemus; etenim e strangulatione celerrimè mors in-
vadit.

Venæ
sectio.

Alvi
ductio.

Proinde, si æger juvenis fuerit, vena cubiti secetur, perque magnam
incisionem confertim detrahatur sanguis; siquidem istiusmodi missio
hominem, tanquam a suffocatione ex laqueo, interdum liberat. Alvus 25

^u Caput hoc mancum esse videtur, eò quòd nihil ferè de hac *Angina* specie curandâ præceptum sit, quam periculosissimam esse notavit *Aræus*, & cui citissimè succurri debeat. Mutilum verò esse probatur ex *Actio*, qui (L. 8, c. 50.) *Aræi* verba de *Angina* Curatione profert, quæ nusquam hic reperimus. *Aræus* autem inquit, "Cucurbitula accipiat, pri-
mumque infra umbilicum adhibeatur; mox ad latera, dorsumque, & scapulas, ita ut
assidue a loco uno ad alterum transferatur, & ex supernis locis deorsum trahatur. Quòd
si vehementer urgeat suffocatio, sinapi aquâ tritum & vili panniculo exceptum pectori
imponere. Ad delingendum verò conveniunt eis, sinapi, nitrum, hyssopum, squilla assa,
sulphur vivum: omnia paribus portionibus cum mellis cochleari permixta delingenda ex-
hibe". Græca vide in Not. ad Var. Lect. ad hunc locum.

etiam

etiam lotionē subducenda, primò mitiori, deinde acriori, iterum atque iterum, quoad aliquid a superioribus partibus derivetur. Circum-Ligaturæ dentur etiam astricta vincula extrenis cruribus supra talos atque genua, item supra carpos cubitosque versùs humeros. Quòd si strangulatus
 5 magis magisque urgeat, Cucurbitula occipitio pectorique accommodetur :
 & ibidem in quibusdam locis incidatur cutis. Eadem quoque omnia Eadem
 administrentur, quæ in *Angina* præcepimus ; eadem enim in utrisque Anginâ.
 mortis ratio est. Quin & eadem ori medicamenta applicentur, tam
 astringentia, quàm emollientia : idem extrâ Fomentum, eadem Cata-
 10 plasmata, eadem oris illitiones. At in morbo qui *Cion*, eoque qui Astringentia.
Staphyle dicitur, pro astringenti medicamento sit, rhois succus, acacia
 melle aut aquâ soluta, hypocystis, terra *Samia*, vel *Lemnia*, vel *Sino-*
pica, & omphacium. Quòd si exulceretur Columella, gummi cum amy-
 lo, rosarum, aut palmularum decocto intinctum, & ptisanæ, tragique
 15 cremor adhibeatur. At in morbo *Cione*, aliquanto plus valentiorum
 medicaminum applicetur, quæ ex myrrhâ, costo, & cypero conficiantur :
 etenim acria ista facillè sustinet. Quòd si locus iste suppuret, quibusdam
 etiam palati ossa computrescunt, iique longo tempore consumti intereunt ;
 sed horum auxilia nobis alio loco præcipiuntur *.

20 CURATIO FAUCIUM PESTILENTIUM AFFECTUUM.

C A P. IX.

25 **H**ORUM, cum aliis Tonsillarum affectibus, Curatio partim est
 communis, partim propria. *Alvi ductiones, Vene sectio, Per-* Curatio
fusiones, Cataplasmata, Fomenta, Ligaturæ, Cucurbitula, eadem, eadem,
 quæ in inflammatione ac strangulatu, sint omnia. Medicamenta autem quæ in
 valentiora illini debent, quia neque subsistunt *Ulceræ*, neque in horum
 superficie crustæ oriuntur ; porro si ab his sanies introrsum destillet,
 30 celerrimè partes etiam integræ exulcerantur, celerrimèque hæc ad inte-
 riora serpunt, atque hominem occidunt. Utile fuerit igitur partem
 affectam igne adurere, sed factu temerarium, utpote in tam angusto
 faucium loco ; quamobrem medicamentis igni similibus utendum est,

* Btenim Libros de *Chirurgiâ* conscripsit, ut ipse inquit. (Cur. Diuturn. Morb. L. 1, c. 2)

quorum ope *Ulcera* & a serpendo cohibeantur, & crustæ decident. Ea sunt, alumen cum melle, galla, balauftium, arida cum mulsâ; eadem quoque per calamum inspirentur, aut pennæ, caulive crasso longoque ita imponantur, ut attingant *Ulcera*; prodest etiam chalcitis usta, cum cadmiâ ex aceto tritâ: adhibeatur etiam radix rhei cum aliquo liquore, 5
cujus quantitas dupla sit cadmiæ. Præterea cavendum ne *Ulcera* comprimantur: nam ita humescunt, & serpent latius. Oportet itaque sicca medicamenta pennâ inspergere: liquida verò liquidissima efficientem, ea Columellæ infundere. Quod si crustæ jam resolvantur, & rubescant *Ulcera*, tum *Convulsionis* maximè periculum subest; exsiccantur enim 10
plerumque *Ulcera*, & cum his nervi contrahuntur. Igitur lacte cum amylo, & ptisanæ, vel tragi cremore, vel lini, aut fœni græci semine remolliri humectarique debent. Quibusdam etiam Columella exesa est usque ad os palati, & tonsillæ, usque ad basim & Epiglottidem; ac propter cicatricem nihil aut siccum aut humidum ægri deglutire value- 15
runt: sed potus in nares recurrens homines fame absumsit.

CURATIO PLEURITIDIS.

CAP. X.

NULLA in *Pleuriticis* interponenda est mora vel dilatio, quin 20
his protinus valenti medelâ succurramus; febris enim peracuta hominem in exitium præcipitat: dolorque membranæ costas succingentis in deterius urget: necnon & tussis, pectus caputque con-
quassans, vires resolvit. Itaque primo die potissimum vena incidatur. 25
Sin morbus ex plurimo cibo vinoque fuerit, abstinendum est uno die, ac
dehinc e venâ in cavo cubiti, non ejus, qui inflammatis costis in directum
jacet, mittendus sanguis: præstat enim a partibus longinquioribus de-
trahere. Hujus autem tanta non mittatur copia, quanta defectionem
animæ inducat. Nam si, refrigerato corpore, anima hominem relique-
rit, periculum est ne *Peripneumonia* superveniat; humores enim, exteri- 30
ori caliditate & tentione destituti, ad interiora confluunt: pulmo autem
rarus, calidusque est, & ad trahendum valentissimus, costis etiam vici-
nus, ideoque harum doloris facile particeps; quin & ex hujusmodi suc-
cessionem vix ad sanitatem pervenitur: *Pleuritis* autem ex *Peripneumonia*

Venæ
sectio,

⁹ Hippoc. Aph. 11, Sect. 7.

orta ad salutem perducere potest, quia malum minus grave est. Oportet itaque, post mediocre sanguinis fluxum, ad recreandum hominem interjecto spatio, iterum detrahere; idque eodem die, si commodè se habeat, & febris longa sit remissio: sin minus, proximo die ^a. At si febris non remiserit, (nam plerumque per primum diem inhæret febris atque increfcit,) tertio die, in secundâ remissione, sanguis mittatur. Eodem quoque die, homine prius uberrimè peruncto, cibus offeratur; coctæque oleum molle infundatur, cum unguine calido, ex rutæ vel anethi decocto. Ipsum quoque latus admodum leniter perfundendum est.

10 Nonnullis & dolor & inflammatio in exteriora prorupit, ita ut hæ partes affectæ viderentur: cum id, in interioribus, mali tantummodo incrementum fuerit.

Jam de alimento, sicut etiam de universâ Curatione, ut in nullâ re peccetur, sermonem habeamus. Nam in cibo posita est medela; quin-
 15 etiam cibo medicamenta admiscebuntur ^a. Is itaque genere sit calidus, & humidus, lævis, & æqualis, detergendi vim habens, dissolubilis, quæque pituitam solvat atque extenuet. Proinde cibus omnibus Ptisana præferatur: initio quidem, in cremorem percolata, ita ut solida pars ejus separetur, & cum melle solo condita; usitata verò medicamenta, ad
 20 jucunditatem Ptisanæ varietatemque comparandam, absint: quia cremor jam per se sufficit. Efficax quippe Ptisana est ad humectandum, & calefaciendum: valens etiam ad dissolvendam detergendamque pituitam: item quæcunque per sputa evocari juvat, sine dolore sursum effert: ventrem quoque leniter subducit; porro lævitas ejus grata est, & ad
 25 devorandum habilis; quin & ejusdem lentor calores temperat, membranas purgat, tussés concoquit, singulas partes emollit ^b. Hæ sunt hordei virtutes. Alica secundum locum obtinet, quæ paucis Ptisanæ virtutibus optimè prædita est; lentor enim, & lævitas, & in devorando suavitas utrisque communia sunt: in cæteris omnibus Alicam antecellit Ptisana;
 30 ista quoque simpliciter cum melle solo condiatur. Boni sunt etiam tragi. His deterior est oryza, quia siccatur, & exasperatur, & costarum purgationem potius supprimit, quàm diluendo promovet. Optimè prodest etiam panis aridus, incisus, cribro transmissus, tepidus, concoctu facilis, qui cum mulsâ satis alimenti præbet. Quòd si morbus jam processerit, &
 35 homo cibum fastidiat, Ptisana ipsa ex hordeo detur, lævis, probè cocta; condiatur autem anetho, & sale, & oleo tenui, puro, minimè viscido, vel aspero; præstat autem parum olei cum Ptisanâ coquere, quoniam ita forbitio pinguis efficitur, & oleum pravitatem suam exuit: id enim, longâ coctione a cremore absorptum, non ampliùs jam apparet. Item
 40 porrus cum comâ suâ, & amygdala amara cremori incoquantur: nam ab his medicinalis efficitur, & respirationem facilem reddit; porri quo-

^a Hæc omnia de missione Sanguinis, iisdem ferè verbis expressa, profert ex *Archigene Aetio*. (L. 8, c. 76.) ^a Hippoc. L. de Aliment. ^b Hæc de Ptisanâ *Hippocratis* verbis (de Viâ. Acut.) scribit *Arctam*. Quin & ejusdem normâ Curationem totam exequitur.

que cum cremore comesti utilitatem pariter & delectationem summam afferunt. Jamque ovorum boni succi exhibendorum occasio est; at si humida & copiosa materia per os feratur, aliquid sulphuris ignem non experti, necque his inspergito; maximè verò prodest ova recentia, igne non cocta, offerre, quia calor ex matre humidior est igne, & ægro- 5 tanti familiarior, utpote uni animali ex alio. At si pituita glutinosa sit ac viscida, oleum ovis affundito, resinamque pineam aridam, quo valentius sulphur efficiatur, inspergito, hisque resina terebinthina liquata adjungatur. Piper etiam, & in ovis, & in Ptisanâ, & in omni cibo, proficit, & quæcunque piperi similia sunt. Inter carnes, prosunt extre- 10 mi animalium pedes in cremoribus eliquati, columbæ, gallinæque elixæ, suis cerebrum cum omento tostum, vel sine hoc nidoris experts. Si æger sine stridore spiritum emittit, dandi sunt etiam marini pisces, aut saxatiles, ex optimis qui in regione producuntur. Verùm ut neque cupiditate delinquat, neque victus tenuitate consumatur, ex fructibus, indul- 15 geri possunt poma, in aquâ vel mulsâ elixa, aut cum adipe tosta: quorum oportet coria, quæque intus aspera sunt, cum seminibus eximere; item ficus horariæ dentur, & alii fructus, quotcunque vel innoxii sunt, vel aliquid adjumenti præstant. Hæc utique de alimento.

Externæ
applica-
tiones.

Lateri verò superimponantur lanæ sulphure fumigatæ, & unguine im- 20 butæ, in quo anethum aut ruta inferbuerit. His item latus jugiter perfundendum, Cataplasmatisque ante cibi assumptionem, præter solita, contegendum, ex meliloto cum mulsâ elixo, cui papaveris incocta caro misceatur, & inspergatur mannæ pollen. Quòd si sputum multum & humidius exscreetur, lolii, aut irionis farina commiscenda est, nitrum- 25 que inspergendum. At si morbus jam in vetustatem inciderit, dolorque inhæreat, & purgatio sit humida, hominem *Suppuratum* fore expectandum est. Itaque sinapi & cachry Cataplasmatibus admisceantur; & si laborantes frigoris sensum in locis interioribus percipiant, acetum affundatur. Oportet autem Cataplasmata valentia efficere, ut eorum calor 30 diu remaneat: id enim Cataplasmatum renovationi longè præstat. Itaque calefactiones adhibeantur, e saccellis in coni speciem figuratis, ubi milium insit, aut ex oleo calenti in vesicis^c. Omnis autem Fomenti modus levis esto, ne pondere dolorem dolori adjiciat. Hæc etiam post cibum admoveri possunt, si dolor vehementer urgeat. 35

Cucur-
bitula.

Post hæc adhibendæ Cucurbitulæ^c jam occasio est; ea post septimum diem maximè juvat: quamobrem hoc remedio non præpropere utendum est; neque enim mites sunt morbi, quicunque ante septimum diem Cucurbitulam requirunt. Esto autem magna, undequaque lata, & ad dolentem locum ambiendum capax; neque enim dolor interiùs descendit, 40 sed in latitudinem diffunditur. Porro multa sub Cucurbitulâ flamma succendatur, non modò ut carnem attrahat, verùm etiam ut ante ignis

^c Hæc etiam de externis applicationibus, & de Cucurbitulâ pleraque, iisdem verbis habet *Aërius*. (Ibid.)

extinctionem calefaciat. Exstincto igne, scarificando tantum sanguinis detrahito, quantum vires permiserint : multo autem plus, quàm si alià quâvis de causâ a præcordiis detraheres ; etenim in *Pleuriticis* evidentissimum est Cucurbitulæ auxilium. Sal & nitrum, scarificationibus insper-
 5 fa, mordent quidem, & dolorem creant, sed adjumentum præstant. Verùm in hâc re vires moresque hominis considerandi sunt ; nam si animo forti sit ac patienti, inspergatur sal, non ita ut ipsa ulcera contingat, sed linteolo unguine madefacto injiciatur, quod tum postea super locum incisum extendito : siquidem humor, e salis liquatione manans, minùs,
 10 quàm sal ipse, mordax est ; plurimum autem unguinis affundendum, ut hujus lenitate hebescat dolor e salis mordacitate proveniens. Postero die, Cucurbitulam rursus accommodare proderit, ut ex vulneribus tenuis quædam sanies extrahatur ; hæc priori Cucurbitulâ tum magis adjumenti præbet, tum vires minùs convellit : neque enim sanguis, qui cor-
 15 pus nutrit, sed sanies cruenta emanat ; hæc autem viribus exquisitè æstimatedis administrantur. Die tertio, ceratum cum oleo cyprino, & rutaceo, imponatur. Quòd si adhuc sputa purgationis indigeant, cum ceratis resinam eliquato, aut sulphur ignem non expertum his admisceto ; locumque rursus fove. Quod ad Cucurbitulæ modum attinet, habend-
 20 dum est vas fictile, leve, lateri congruens, latum : vel æneum, pronumque in labra descendens, quod loca dolentia comprehendat. Flammam huic plurimam cum oleo subjicito, ut diu viva permanere possit ; neque carni arctè labra vasis imprimantur, sed aëri subinde permittatur introitus, quo minùs suffocata exstinguatur : diutiùs enim hanc succendi
 25 expedit, quia calor Cucurbitulæ inclusus & optimum Fomentum est, & optimè sudores elicit.

Neque verò remedia inferioribus partibus adhibenda negligere oportet ; sed viris, in intestina, mulieribus, etiam in uterum, oleum ruta-
 ceum injici debet. Aliquid autem æger perpetuò bibat atque devoret : Clyster,
 30 mulsam cum rutâ, & Prisanæ cremore, si continenter tussiat, ut cibo insit medicamentum. Quòd si alimenti offerendi nondum fuerit occasio, aliquod ex medicamentis compositis detur, ut butyrum ad consistentiam cum melle decoctum : id in pilulas rotundas, fabæ magnitudine, coactum, sub linguâ continendum, & huc atque illuc movendum exhibe,
 35 non ut devoretur, sed ut in ore liquefiat. Medicamentum quoque, quod ex papavere, cum melle, ac meliloto, conficitur, gratum est, læve, ac soporiferum. Hæc utique & ante cibi assumptionem, & assumpto cibo, & post ipsum somnum præbeantur. At jejuno medicamentosa dentur, quale est id, quod urticæ, & lini seminis, & amyli, & nuclei pinei, lævigatis quibusque, cyathum habet, & amygdala amara numero viginti quinque, & totidem grana piperis : quæ, tosta, ac trita, oportet in Eclegma permiscere ; horum cochleare unum offeratur^d. Verùm si
 40

^{d d} Hæc etiam medicamenta dari præcipit *Ætius* ; (Ibid.) quorum prius ab *Archigene* usurpatum est, uti constat ex capite 77.

humida & cruda rejiciat, myrrhæ drachmas duas, croci unam, piperis grana quindecim, cum mellis librâ subigito; hujus medicamenti, ante cibum, cochleare dimidium dato^d; idem in diuturno lateris morbo prodest, ubi oxymel etiam concedatur, si spirandi difficultas urgeat.

Aquæ
frigida
noxa.

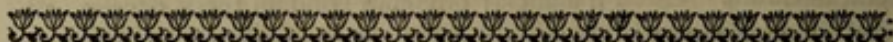
Frigidam verò aquam quicumque Medicorum *Pleuriticis* obtulerint, 5 neque, quânam ratione adducti, id egerint, conicere possum, neque rem experiëntiâ confirmare. Quippe siqui, per frigidam, periculum evitârunt, hi mihi videntur non fuisse *Pleuritici*. Verùm apud antiquiores Medicos^e *concurfus* quædam species *Pleuritis* vocabatur, in quâ nempe bilis excretio est, cum dolore lateris, & levi febriculâ, vel etiam 10 absque hâc; hujusmodi affectus *Pleuritidis* quidem nomen obtinuit, sed reipsâ non est *Pleuritis*. Quinetiam spiritus nonnunquam, in latere conclusus, sitim, & dolorem molestum, cum tenui caliditate, excitat; idque homines imperiti *Pleuritidem* appellârunt. His aqua frigida, prosperâ bibentis fortunâ, remedio esse possit, si per hanc fitis fuerit ex- 15 stincta, & bilis cum spiritu subducta, dolorque cum calore exhalatus. Verùm in *Lateris inflammatione*, & *Membranae costas succingentis tumore*, non modò aqua frigida, sed etiam gelida respiratio nocet.

Inveterascentis
mali ob-
servatio.

Quòd si, ope medicinæ suprâ traditæ, supersint *Pleuritici*, adhuc tamē brevi tussiculâ laborent, iisque calor aliter aliterque accedat, hæc 20 oportet quàm maturrimè discutere; alioqui, morbi reliquiarum recidivas facient^f, aut in *Suppurationem* convertentur.

^e *Empiricos*. Quid sit *concurfus*, sive *ἐνδεσµὴς*, in Lexico expositum est. Aph. 12, Sect. 2.

^f Hippoc.

A R E:

ARETÆI CAPPADOCIS,

DE CURATIONE ACUTORUM MORBORUM, LIBER SECUNDUS.

Curatio Peripneumoniarum.	Cap. I.
Curatio Sanguinis Rejectionis.	II.
Curatio Cardiacorum.	III.
Curatio Cholerae.	IV.
Curatio Ilei.	V.
Curatio acutorum Jecoris affectuum.	VI.
Curatio acuti circa Venam & Arteriam Spinalem affectus.	VII.
Curatio acuti Renum affectus.	VIII.
Curatio acutorum Vesicae affectuum.	IX.
Curatio Suffocationis Hystericæ.	X.
Curatio Satyriasis.	XI.

CURA-

CURATIO PERIPNEUMONIÆ.

C A P. I.

PERACUTUM ac vehemens malum est, inflammatio ac tumor Pulmonis, unde strangulatio brevi insequitur. Itaque paria ac 5
Venæ
sectio. matura ferenda sunt auxilia. Venæ cubiti protinus incidantur, ac duæ simul potiùs in brachio dextro lævoque, quàm major una, ut ab utrâque scilicet Pulmonis parte fiat humorum revulsio. Sanguis, ante animæ defectionem, suppressendus : etenim hæc cum strangulatu in exitium conspirat ; cùmque a malo paululùm respiraverint, fluxum 10 sanguinis oportet sistere, eumque denuo detrahere. Nam si in sanguine morbi subfit causa, hanc ipsam venæ sectio tollit ; vel si pituita, aut spuma, aut alius quivis humor morbum fecerit, venarum evacuationes Pulmonis spatium, ad spiritûs transitum, amplius efficiunt.

Alvi
ductio. Oportet etiam humores & flatus per inferiora subducere : post venæ 15 sectionem, nitro, melle, rutâ, resinâque terebinthinâ humidâ, sedem illinendo. At venæ sectionis loco, si majus quippiam impedimentum subfit, acri lotionem subducatur alvus, ut sale cum nitro, aut resinâ terebinthinâ cum melle ; ruta quoque in oleo, & hyssopum in aquâ decoctum, & cucurbitæ sylvestris interior caro in aquâ elixa, optimè ju- 20 vant.

Cucur-
bitulæ. Profunt etiam Cucurbitulæ sine ferro, tergo, dorso, & præcordiis ubique admotæ ; ac si fortè pectus carnosum fuerit, quæ Cucurbitulam impediât, quo minùs inhærescens carnem contra ossa atterat, huic eas accommodare. Nam si ex universo corpore & humores educantur, & 25 protrahatur *Spiritus*, quibus opprimuntur Pulmones, aliquid a malo respirationis inveniatur ; siquidem ex omni parte oppugnanda *Peripneumonia* est.

Medi-
camenta
per os
sumta. Porro neque ex his medicamentis, quæ per os sumta proficiunt, quodvis negligendum est ; etenim Pulmo, sive rectè se habeat, sive ægrotet, 30 humorem attrahit. Quocirca hujusmodi medicamenta præbeantur, quæ humores extenuent, & ad transpirandum idoneos reddant, quæque eisdem lubricos fluxosque, ita ut per superiora educi possint, efficiant. Propinetur itaque, celeris adjumenti gratiâ, nitrum cum hyssopi decocto, vel muria cum aceto ac melle, vel sinapi humidum cum mulsâ : & sin- 35 gulis his proficiet iridis radicem & piper inspergere ; hæc etiam arida, Hypo-
tica. cribro transmissa, cum melle dari possunt. At si diem insonnes agant, & totam quoque noctem pervigilent, periculum est ne homo in furorem agatur ;

agatur ; jamque variis medicamentis soporiferis opus est, nisi quid morbus remiserit, ut hæc opportunè data mali acerbitatem leniant : etenim hæc plerumque somnum inducunt. At si in ipso strangulatùs impetu, & morte appropinquante, id genus medicamenti exhibeas, te necis author-
5 rem esse vulgus arbitrabitur.

Alimenta pariter ejusmodi esse debent, acria, tenuia, crassitudinem dissolventia, detergendique facultate prædita. Ex oleribus, porrum, aut coronopus, aut urtica, aut brassica aceto incocta. Ex frumento, Pti-
10 sanæ cremor, aliquid origani, vel hyssopi, & piperis, & nitri plusculum pro sale accipiens ; item alica cum mulso cocta ; hæc omnia in elixatione flatibus priventur : flatus enim *Peripneumonici*s officiant. Vinum, siquan-
do febre vacent, quod haud ita multum astringat, potui detur ; corpus quippe densat astrictio : his verò partes potiùs relaxandæ. Sputa quàm plurimum educi debent. Ex toto autem potus exiguus esto ; etenim
15 madefactio Pulmoni inimica est, quoniam is a stomacho & ventriculo humorem attrahit.

Pectus autem lanis oleo, cum nitro, & sale, imbutis contegatur ; op-
timè etiam facit inunctio ex linneftide, & aridum sinapi cum cerato hu-
mido. Atque omnino humores, & calor, & spiritus educendi. Profunt
20 etiam acrium odores : illitiones : extremarum partium deligatio. Hæc si feceris, neque morbus tamen cesserit, de homine desperatum est*.

C U R A T I O

SANGUINIS REJECTIONIS.

C A P. II.

25 **O**MNES e *Rejectione Sanguinis* affectus mali sunt moris : non modi tantum ratione, ut si per venæ *ruptionem*, aut *erosionem*, verum etiam si per *rarefactionem* effundatur ; neque solum, si ex *Pectore*, aut *Pulmonibus*, aut *Stomacho*, aut *Focinore* feratur, ex quibus maximum periculum imminet : sed etiam si ex *Capite* defluat, unde
30 noxæ minus infertur. Sanguinis enim effusio est ; sanguis autem omnes partes alit, omnes calefacit, omnibus colorem impertit. Ac profectò terribile est sanguinem, per os utcunque emanantem, intueri ; periculofum etiam, si ex nobili viscere : eoque magis, si ob *vasis ruptionem*, vel *erosionem*, profundatur.

* Pleraque, quæ in hoc Capite continentur, in Libros suos traduxit *Aetius*, (L. 3, c. 75.) paucissimis verbis immutatis, nullà tamen *Aretai* factà mentione.

Genera-
lis cura.

Itaque Medicum oportet huic affectui festinanter occurrere ; & primò quidem, aerem inspirationi frigidiorē deligere ; cubiculum planum, in eoque lectum firmum, nequid ullam in partem conquassetur ; strata verò solida sint, minimè cedentia, vel profunda, vel calida. Figura corporis erecta ; æger interim neque sermones habeat, neque accipiat ; animi quies, & hilaritas, quoniam hos ingens desperatio comitatur : ecquis enim, sanguinem vomens, mortem non perhorrescat ?

Venæ
sectio.

Itaque si sanguine pleni sint, & venas exstantes habeant, in omni *Rejectionis* genere, secetur vena ; nam sive ex *ruptione*, sive ex *erosione*, sanguis profluat, venæ sectio conducit : sive *rarefactio* in causâ est, 10 ne venam ejus copia dirumpat, metuendum. Incidatur autem cava in cubito vena : etenim ex hac & facilè sanguis effluit, & ipsa sectioni exposita est, utque per plures dies sanguis emitti possit, aperta sine periculo servatur ; quinetiam, ut summam loquar, ex omnibus præcipuis visceribus hæc est sanguinis via ; hæc autem, quæque hac superior vena 15 est, unius venæ in brachio ambæ sunt propagines, quo fit, ut nihilo magis juvet superiorem, quàm hanc, incidere ; nam propaginum ignari sunt, quotquot superiorem Stomacho & Jecinori adnectunt. At si a *Liene* fiat profusio, sinistræ manûs venam illam, quæ inter minimum digitum atque annularem jacet, Medicorum nonnulli incidere jubent, 20 quoniam hanc ad Lienem usque pertinere arbitrantur ; sed & ipsa etiam inferioris venæ cubiti propago est : cur itaque hanc prope digitos potius, & non in cubito, quis inciderit ? etenim in cubito major est, & sanguinem faciliùs effluere permittit. Prorsus autem, citra animæ defectionem, suppressendus sanguis, atque haud ita multum hujus mittendum : nam & ipsa per os effusio vires hominis satis convellit ; sed assidue, postquam paululum detraxeris, iterum detrahito, & eodem die, & postridie, & die perendino. At si ægrotus tenuis, atque sanguinis inops fuerit, vena ne secetur. Hactenus de missione sanguinis.

Appli-
cationes
externæ.

Succurrendum est etiam extremorum deligatione, uti pedum, supra 30 talos & genua, & manuum, supra carpos atque brachia ; ipsa fascia lata sit, quo validior fiat, neque dolorem moveat constrictio^b. Locis autem, unde sanguis prorumpit, lanas ab ove succidas imponito, quæ humore perfundantur, uti vino austero, & oleo rosaceo, vel myrteo. Quod si profluvium vehementer urgeat, pro lanis adhibendæ spongiæ, & acetum pro vino, locusque oleo myrteo inungatur : spongiis autem omni- 35 bus acaciæ, vel hypocystidis, vel etiam aloës siccatae succus inspergatur ; optimè facit etiam omphacium aceto solutum. Quod si molesta & toleratu difficilis fuerit Perfusio, Emplastris uti convenit : etenim hæc cutim circumtendunt, & quasi manu comprehensant : & eorum facultates 40 corpus potenter astringunt, atque exsiccant. Horum innumera, alia quidem aliis, experienciâ innotescunt ; sed optima sunt hæc, quæ ex

^b Ex iis, quæ sequuntur, multa, sine *Aretæi* mentione, transposita tamen, & paululum immutata, scriptis suis immiscuit *Aëtius*. (L. 8, c. 70.)

aceto,

aceto, & salicis foliorum succo, & bitumine, & æruginē, & alumine, & thure, & myrrhâ, & ære combusto, & hujus squamâ componuntur, & ex iis rebus, quæ in Emplastris similem habent vim; vel lanæ succidæ, vel spongiæ aceti paululo intinctæ. Sin Emplastrorum tentionem
 5 ferre nequeant, hujusmodi Epithema fiat: palmulæ pingues, vino nigro austero madefactæ, in placentam conteruntur, dein his acacia cum malicoriis inspergitur, ac postea omnia veteri panniculo illita pectori imponuntur. Huic etiam superdari potest Epithema, quod ex farinâ vino aut aceto perfusâ, & lentis tenui polline cribrato conficitur, quæ cerato
 10 ex unguento rosaceo excipiantur, & his admisceatur symphyti radix, cribro itidem transmissa. Aliud Epithema: brabylorum sylvestrium radices aceto incoquito, & in placentam contritis, rhois, myrtique, & gummi paululum admisceto. Ex his utique alia aliis misceri debent, prout medicamentorum vi, & lenitate, & odore opus fuerit; siquidem
 15 ægrotantibus gratificari convenit. Hæc sunt remedia exterius admo-
 venda.

At his præsentior medicina in iis quæ bibuntur, iisque quæ devoran-
 tur, consistit, ut medicamina vulneratis partibus quàm maximè propin-
 qua esse possint. Horum species est triplex; vel ut, vasa cogendo com-
 20 primendoque, fluxionis ductus quasi ligent: vel ut effluentem humorem in-
 craissent atque congelent, quo minùs effundatur, quanquam exitus pa-
 teat: vel ut vias exsiccent, sanguinem intra sedem antiquam retinendo,
 ne profluvio loci exinaniti maneat, & in eam partem exundent, ubi
 facta est effusio. In venarum *rarefactione*, astrictio sufficit: etenim ni-
 25 hil memorabile, sed paululum, tanquam ex aquæ novo vase, profluit.
 Item in venarum *divisione*, astrictio medetur, earum oras committendo;
 majoribus tamen atque valentioribus medicamentis utendum. Verùm
 enimvero si *erosio* subsit, neque astringentibus *Ulceris* labia cogantur,
 sed vulnus dehiscat, & propter elisionem conjungi nequeat, sanguinis &
 30 caloris congelationem facere necesse est: siquidem horum immobilitate
 & concretionem profluvium supprimitur. Itaque posca *rarefactis* ad astri-
 ctionem sufficit: neque enim id quod effluit sanguis sincerus, sed hujus
 sanies est, quæ per oscula venarum exprimitur; neque verò ita multâ
 poscæ copiâ opus est, neque hujus admodum frequenti assumptione.
 35 Quibusdam etiam exterior medela, cum palmularum, vel filiquarum ef-
 culentarum decocto, potui dato, per se ad curationem sufficit. Ace-
 tum autem ex vinorum astringentium genere sit, si non medicamentis, at
 tempore saltem acre & astringens redditum. At in vulnerum *dilatatio-
 nibus*, præter poscam, medicamenta primò simplicia adhibeantur, ut
 40 plantaginis, aut herbæ sanguinalis, aut seridis succus, quorum singulo-
 rum æqualis pars adhibeatur cum poscâ. Et si fluxio major evaserit,
 hypocyssidis, aut acaciæ aridæ drachmam unam tribus poscæ cyathis in-
 spergito; optimè facit etiam uvæ acerbæ succus. At si hujus medica-
 menti vim calamitas exsuperet, inspergatur galla trita, & rubi radix
 arida,

Medica-
 menta per
 os sumpta.

arida, cum lapide marino, quod corallium dicitur, arido contusoque; his etiam valentior est rhei radix ad refrigerandum, exsiccandum, astringendum, & omnia denique, quorum opus est, præstanda: & hæc etiam cum poscâ tantum exhibeatur; sin majora requirantur auxilia, radicis hujus obolos tres seridis ac plantaginis succo, ad trium quatuorve cyathorum mensuram, injicito. Verum in *erosionibus* astrictio prorsus faci- 5 enda est, tam ad concretionem effluentis sanguinis, quàm ad partium suscipientium constrictionem, ut ex magno vulnere venæ conferantur. Porro quæ bibuntur, valida sint, & ad concretionem faciendam efficacia; itaque coriandri succus cum aceto, & leporis, aut hinnuli, aut hœdi co- 10 agulum propinetur: parcè tamen, quoniam horum aliquod interdum, nimia copiâ datum, homines interemit; sed ex coriandri succo haud minus quàm dimidium cyathi cum poscæ tribus exhibeatur, coaguli verò oboli tres, aut ad summum, quatuor. Ad hujusmodi fluores optimè facit etiam terra *Samia*, & *Eretria*, & *Aster* dictus, valdè candidus, & 15 *Sinopica*, & sigillata *Lemnia*; horum autem, ad minimum, una drachma, ad plurimum, drachmæ tres, cum decocto aliquo bibantur, ut palmularum, aut filiquarum edulium, aut rubi radicum. At si exasperetur arteria, & ex eo tussis oriatur, sapæ *Creticæ* inspergantur ista; optimè quoque ad arteriam lævandam prodest amyllum cum his madens: nam 20 præterquam quòd lævet, glutinandi quoque facultatem habet. Itaque si profluvium urget, semel in die, ante cibi assumptionem, dandum est: sin minùs, bis, & etiam tertiâ vice sub vesperam. Ex medicamentis quoque siccis catapotia fieri possunt cum melle ad consistentiam decocto: qualis est galla trita: optimus etiam rhus est quo in opsoniis utimur, acini 25 vinacei, oxylapathi semen, & per se singula, & simul omnia; hæc etiam sub linguâ contineantur, ut perpetuò liquari possint; gummi quoque cum ipsâ plantâ, & tragacanthæ lachryma. Compositorum medicamentorum infinita est experientia: varius item usus Pastillorum ex *Ægyptia* spinâ, & ejus, qui ex electro, & ejus, qui ex croco dicitur, quo- 30 rum præparatio est seorsim a me tradita^e.

Febri-
um obser-
vatio.

Cæterum, si absit febris, omnia in medicamentorum exhibitione audenda sunt, & multa, & frequenter danda. At si febris supervenerit, (& plerumque ex vulnere inflammatione febres accedunt) neque statim eruptio supprimenda est, neque in accessionibus medicamenta potui 35 offerenda: multi enim celerius febre, quàm sanguinis profluvio, opprimuntur.

Cibus.

Alimenta varia, & specie medicamentis similia; quinetiam cibo medicamenta admisceantur; neque enim in uno tantum cibo omnia alimenti bona facile invenire licet, neque si unus ad curationem per se 40 suffecerit, uno propter satietatem uti in promptu est: itaque per varia eundem. Jam verò morbus diuturnus esse incipit; itaque alimenta

^e In Libris, quos se de *Pharmacîâ* conscripsisse dicit; sed & ubinam earum compositiones inveniri possunt, vide in Lexico.

- astringentia sint, & facultate refrigerantia, & vel tactu frigida: calor enim sanguinem provocat. Alica elota: oryza in poscâ, sed si posca tussim moveat, palmularum decoctum: panis tostus, siccus, contusus, & in farinæ speciem cribro trajectus; ex his omnibus sorbitio fiat cum
 5 oleo, cui inspergi potest thymbra sale condita, cum rhoe. Quod siquid ægrotanti gratificari velis, coriandrum, cuicumque id jucundum fuerit, delectationis causâ indulgeto, vel aliquod ex seminibus, quæ urinam movent, & respirationem facilem efficiunt, ut lentem, si profluvium urgeat, cum plantaginis succo: sin minùs, a succo abstineatur, quippe qui
 10 neque concoctu sit facilis, neque gustui jucundus: his verò minimè omnium danda sunt, quæ ægrè concoquuntur. Sed si ex profusione sanguinis mors timeri possit, etiam injucunda, & concoctu difficilia præbe, & vel immitia, modò salutem afferant; itaque galla, arida, contrita, lenti siccæ frigidæque inspergatur: & ova inter coquendum crassa ef-
 15 fecta, cum mali punici, vel gallæ cortice, exhibeto. Hoc utique necessariò cum medicamentis alimentum est. Potus omnino sit exiguus, quia siccæ victûs rationi humor non convenit. His utere, si astringere, & refrigerare in animo habeas. At si incrassare & sanguinem & *Spiritum* velis, lac, & amyllum profunt, & alica, modò cum amylo, modò cum
 20 lacte; horum consistentia ad crassitudinem redigatur, ut ne sorbitio sit liquida. At si ulteriùs incrassare & astringere cupias, alica cum palmulis coquatur, & ad consistentiam optimè perducetur amylo, vel lacte, vel farre *Tyrrheno*, quod cum lacte crassum, & viscidum, & glutinosum est; hædi verò coagulum liquidis decoctis affundito, ut ea concreescere
 25 possint, lactis more ad recentis casei consistentiam perducti; his crassius est milium cum lacte, instar farris coctum, cui inspergatur galla cum malicoriis. Verùm in exsiccantibus, & incrassantibus, modum conjecturâ assequi oportet: siquidem hæc tussim movent, & quibusdam, nimîa exsiccandi vi, venas ruperunt. Quod si curatio prosperè cedat,
 30 sanguisque supprimatur, ad contraria paulatim transeundum, ut nequid agatur nimis; etenim hæc vitia facilè reverti solent, malique sunt moris. Jamque homini carnem instaurare oportet, & cicatricibus callum obducere, gestationibus, aut mollibus frictionibus, ambulatione, animi oblectamentis, cibo vario usitatoque.
 35 Hæc utique fiant, si post sanguinis effusionem vulnus commissum fuerit, locusque ad sanitatem commodè perductus. Sin *Ulcus* relinquatur, idque *suppuret*, alterâ curatione opus est, siquidem alterius materiæ profusio succedit. Atqui de hac re in Diurnorum curatione agemus^d.

Ulcus
Suppurati
alia cura.

^d In *Phorhifis* Curatione; (Car. Diurn. Morb. L. 1, c. 8) Caput autem illud mancum est.

CURATIO CARDIACORUM.

CAP. III.

IN *Syncope*, Medico magnopere providendum est; nam si imminen-
tem prospexeris, & præsencia tecum maturè opem ferant, hanc, 5
priusquam invaserit, poteris avertere. Præsentem verò laborantes
vix evadunt; etenim Naturæ dissolutionem *Synopen* esse diximus^e: dis-
soluta verò restaurari non potest Natura. Præsertim igitur instantem ar-
cere; quod si fieri nequit, incipienti occurrere. Est autem ex his, quæ
de Morbis Acutis disseruimus, prænoscenda: quo in loco, tum causam 10
ejus, tum signa explicuimus. Ejus initium est *Febris Ardens*, quam
Febrem signa pessima consequuntur, ut siccitas, vigilia, viscerum calor,
tanquam igne succensus, exteriores interim partes algent, & frigidissimæ
manus pedesque sunt extremi: respiratio inter attrahendum longa, quia
gelidum aërem desiderant, eo quòd ignem expirent; pulsus exiguus, 15
creberrimus, tremulus. Ex his itaque, & ex aliis, quæ in signorum
enarratione comprehensa sunt, facienda conjectura, ac protinus ab initio
succurrendum est.

De Venæ
sectione.

Ac nisi omnia impediunt, habitus, ætas, anni tempus, hominis timi-
ditas, secetur vena. Quòd si hoc multa prohibeant, unum tamen ali- 20
quod atque præcipuum postulet, ut lingua aspera, sicca, & nigra,
(omnia enim interiora signa noscuntur,) in singulis vires æstimandæ, num
ex morbo prius, & doloribus, & inediâ, defecerint; neque enim ex
defectu tantum, sed etiam ex strangulatione morbus nascitur. Si ex
abundantiâ sit orta *Syncope*, & inflammatio aliqua insignis in præcordiis 25
aut jecinore appareat, nulla interponatur mora, quin vena in cubito cava
incidatur. Sanguis autem, per exiguum incisionem, detrahatur, ne viribus
multum obsit: nam effusa missio Naturam infirmit; multoque etiam
minus, quàm aliis de causis, mittendum: nam si in *Syncope* vel minimus
error admittatur, hominem facilè in exitum præcipitat. Protinus ergo 30
ad reficiendas vires detur cibus; natura enim & veterum expulsiōe, &
novorum adjectione lætatur.

Cucur-
bitula.

At si missionem sanguinis non patiantur vires, & inflammationes subsint,
huc admovenda est Cucurbitula, sed multo ante morbi *Judicationem*; 35
nam in diebus *Criticis Syncope* incidere solet: quandoquidem in iisdem
circuitibus & Natura morbos judicat, morbique ægros interimunt^f.

^e De Caus. & Sign. Acut. Morb. L. 2, c. 4. ^f Hippoc. Progn.

Quòd si bibendi vini necessitas premat, id in inflammationibus potare non admodum securum est; vinum enim in his, qui inflammationes habent, dolores auget: sed in illis, qui earum expertes sunt, naturam instaurat. Hujus potio necessaria est ante primæ vel secundæ Cucurbitulæ applica-
 5 tionem, & ad membra relaxanda, & ad fluxionem sanguinis promovendam; & quibusdam post secundam Cucurbitulæ affixionem profuit. Sed & hic quoque sanguis parçè detrahatur, siquidem ex immoderatâ hujus, vel per Cucurbitulam, effusione idem imminet discrimen. Lo-
 10 cutionibus tantum opus est ad vetera educenda stercore: & viribus par-
 cendum.

Capitis eadem Perfusiones, quas in *Phreniticis* præcepi, mediocritatem <sup>Perfu-
sio, &c.</sup> tamen paululum excedentes, adhibeantur. Purus sit aer, ad inspirandum frigidior factus. Visus oblectetur plantarum, picturæ, aquarum aspectu, ita ut æger nihil, nisi cum voluptate, intueatur. Præsentes
 15 latius utantur alloquiis; quiescat ipse, animoque sit hilari. Odoramenta naribus applicentur suavia, quæque capitis sensum non gravent: admoveantur etiam earum rerum odores, quæ nutriunt, ut polenta aquâ vel aceto tinctâ, vel panis calidus, recenter coctus. Os vino nec frequenter admodum colluatur, neque id prorsus denegetur.

20 Potum sæpius his magisque assidue, quàm aliis, indulgeto. Esca sit ^{Cibasi} per totum diem levis, concoctu facilis, plerumque ex frumento, & grata, licet paulò deterior⁸; his enim magis, quàm aliis gratificandum est, siquidem haud parum ad stomachi resolutionem morbus tendit. Ab inediâ, vel fame, omnino cavendum, quoniam affectus est ad omnia
 25 haurienda aptus. Quòd si circuitus jam ad *Judicationem* pervenerit, humorque roscidus fronti ac jugulis insideat, extremæ partes algeant, pulsus minimus, & creberrimus, veluti repens, & obscurus, & debilis, paululum alimenti ex frumento assumere oportet, & vini degustare, quantum ad recreandum hominem suffecerit. Caput autem, cum vesicâ,
 30 Perfusionibus præmuniendum est, cujusmodi auxilia in *Phreniticorum* Curatione proposuimus. Porro vini neque plurimum, neque id avidè bibatur; quidam enim, alieno tempore saturati, inappetentiâ postea, & edendi bibendique impotentiâ, interierunt; multis etiam, quanquam cibi satis appetentibus, resolutâ jam Naturâ, ad exitium devitandum ni-
 35 hil quicquam profuit alimentorum copia, cum in ventrem delaberetur quidem cibus, sed ex eo, ad recreandas vires, in corpus non ascenderet. Itaque nutrimenta sint varia, ex frumento plerumque, quo forberi potius, quàm mandi possint: vel si solida dentur, lubrica saltem fiant; ova exhibeantur non admodum concreta, neque integra assata, sed soli-
 40 dæ partis expertia: panis frustula vino intincta duo vel tria, initio tepida, sed postea omnia præbeantur frigida, nisi si inflammationes intus delitescant. Vinum odoratum sit, haud ita multum astringens, quam-

⁸ Hippoc. Aph. 38, Sect. 2.

minimè crassum ; ex *Græcis*, *Chium*, aut *Lesbium*, & quotquot alia sint ex *Insulis* tenuia : ex *Italicis*, *Surrentinum*, aut *Fundanum*, aut *Faler- num*, aut *Signinum*, nisi id valde astringat ; sed ex his vitare oportet id, quod aut pervetustum fuerit, aut nimis recens ; cæterùm primò tepidum propinetur, & hujus non minus cyathis quatuor, ante *Judicationem*, ne- 5 que plus heminâ, quanquam homo fuerit bibendi cupidus. Deinde ob- lato cibo, iterum, modò inflammatio subsederit, vini frigidi, quantum siti medeatur, porrigito : id autem necessariò non per se, sed cum cibo ; interea providendum, ne id mentem incendat, & post hæc abstinendum ; & si post aliquod temporis intervallum dormire cupiat, quies imperanda. 10 At si ingens effundatur sudor, & pulsus jam micare desinat, vox acutior efficiatur, pectus calore vacet, vini, quantum bibere possit, offeren- dum : frigidis enim vinum unica vitæ spes est ; vinum itaque sit usita- tum, idque ægrotus modò bibat, modò cibum cum hoc assumat, id au- tem ex intervallo, ad tollendam lassitudinem, quæ tam a cibo, quàm a 15 morbo provenit : siquidem, cum exigua vis est, hi, vel in assumendo cibo, plurimùm laborant. Itaque æger ipse sit animo forti bonoque, eumque Medicus gratis orationibus in spem salutis erigat, simulque va- riis huic alimentis vinoque succurrat.

Externæ
applica-
tiones.

Oportet etiam aliis medelis efficacibus uti, & ad sudores coercendos, 20 & ad vires resuscitandas. Igitur pectori ad sinistram mammam Epithema imponatur, ex palmulis in vino lævigatis, cum aloë, & mastiche, quæ cerato ex nardo excipiantur. Ac si hoc molestum fuerit, aliud hujus- modi Epithema fiat : mala, exempto semine, & quod in his durum est, pollini odorato contusa admisceto, deinde apsinthii & myrti comam, 25 cum acaciâ mannâque cribro transmissis, adjicito, postea simul omnia subacta cerato excipe ænanthino. Si ne per hæc quidem sudor suppri- matur, uvæ immaturæ succum, cum oleo ex olivâ maximè acerbâ con- funde, & cum his acaciam, & gummi, rhoemque esculentum, & alu- men, & palmulas, & odoratum rosarum succum permisce : hæc omnia, 30 nardo & oleo ænanthino excepta, pectori superdentur ; etenim hoc Epi- thema siccatur pariter, & astringit. Cubet autem in aëre frigido, ac si septentrioni domus obvertatur, & gelida Boreæ afflet aura, resuscitabit

ægrè spirantia membra ^h.

Cubile etiam prata spectet, & fontes, & murmurantes rivulos, siqui- 35 dem horum grati halitus, & aspectus delectabilis animam fovet, natu- ramque exsuscitant, nec non & cibi potionisque desiderium faciunt. Cæterùm siquis harum rerum commoditatem non habuerit, auram frigi- dam imitari oportet jucundis bene olentium ramorum flabellis, & tem- pus vernum, foliis ac floribus, quicunque suppetant, humum insternendo. 40

^h Τὰ δ' ἔλαττο ψυχῇ, καὶ δ' ὀρθαλμῶν κίχουτ' ἀχλὺς·
ἅς τις δ' ἀμπαύσῃ, καὶ ὃ πρὸς Βορέαν
Ζέφυρον ἐπιπνέουσα καλῶς κικαρῶτα θυμῶν. Hom. Iliad. E, v. 696.

Operimentum quoque leve sit ac vetustum, ut aërem recipiat, & calorem pectoris exhalari permittat; ad hoc optimum est linteum vetus. Inspergatur farina cervici, & jugulis, & pectori, quæ odoris suavitate nutriat, & siccitate sudorem cohibeat; item polline raritas corporis contegatur; 5 necnon & facies terrâ *Samia*, cribro transmissâ, ac deinde tenui linteolo inclusâ, respergatur, pulverem in frontem atque malas excutiendo; calx etiam exstincta, & gypsum ustum, exiguo cribro trajecta, madentibus locis imponantur. Sudores etiam aliquando comprimit spongia ex aquâ frigidâ faciei admota, humores diffuentes cogendo, & raras corporis 10 partes condensando. Porro sedes inungenda, ut flatus & ex frigidis humoribus, & ex alimento ortus eliciatur: Revocandus etiam extremorum calor, illitione ex oleo gleucino, aut sicyonio, cum pipere, & castoreo, & nitro, & cachry, in quibus, ut inunctio membris adhærescat, ceræ paululum liquetur: & unguento, quod ex limnestide, & euphorbio, & 15 lauri baccis conficitur. Bulbi quoque crudi, hi nempe qui exigui & rubri sunt, cum pipere, & aceti lævigatâ facie, optimum pedibus Cataplasma est: singulis tamen horis continuò attollendum, ne ulcera pustulasque excitet. Ex his ita ægotantem evasurum esse spes est.

Ac si Medicus omnia rite præstet, & omnia quoque prosperè cedant, 20 cum *Syncope*, siquæ adsint inflammationes, discutiantur: sudor nusquam: calor ubique, etiam in extremis pedibus nasoque reviviscit: facies probè colorata: pulsus in magnitudinem assurgit, non jam tremulus, sed validus: vox assueta redit, & canora fit; æger ipse omnino vividus efficitur, lassitudinem quandam non molestant percipit, & etiam dormiens 25 deprehenditur; inter somnum verò cibos concoquit, sensus recipit, in eoque Natura, tanquam ex novo germine, revirescit. Cùmque a somno expergiscitur, bene spirat, expeditus est, robustus; morbum autem, ceu somnium quoddam, in memoriam revocat.

At enim in quibusdam febres obscuræ remanent, & partis alicujus 30 inflammationes exiguæ: lingua sicca: ipsi aridi sunt, horribilibusque tentantur, segnes, & resoluti fiunt, ac postea in *Marasmodum* devolvuntur. Tum verò tempus non terendum est quiete victuque tenui, sed movendus æger gestatione, & frictionibus, & in balneum deducendus, ut vitæ fomes, tanquam a morte, resuscitetur atque nutriatur. Detur etiam 35 lac, mulieris potissimum a partu recentis, quæque puerum alit: etenim hi victu carent ei simili, quo utuntur infantes modò in lucem editi; id si non suppetat, asinæ, quæ haud ita pridem peperit, exhibeto lac: hoc enim fluxile est, & in membra permeat. Post hæc æger refici, & ad consuetudinem reverti debet.

CURATIO CHOLERÆ.

CAP. IV.

Vomitum
provocan-
dus.

IN *Cholera* prodeuntium suppressio mala est, quia cruda sunt. Opor-
tet itaque, si facilè ac libenter exeant, permittere; sin minùs, ea 5
incitare, aquam tepidam sorbitioni dantes, assiduè quidem illam,
sed parcè, ne in stomacho fiant intentiones vacuæ, *Convulsioni* similes.

Alvi
Perfusio.

Pedum
Unctio, &
Fricatio.

At si intestina torqueantur, & pedes algeant, alvus oleo calido, in quo
ruta & cuminum inferbuerit, perfundenda est, ad eliciendos flatu: &
imponenda lana. Pedes autem, post perunctionem, leniter fricandi, 10
contrectando potiùs illos, quàm premendo: idemque, ut revocetur calor,
genibus tenuis fiat; & quamdiu stercora infrà, ac biliosa sursum pro-
rumpunt, eadem facienda.

Frigidæ
exhibitio.

At si infrà vetus omnis cibus profluxerit, jamque bilis exeat, biliosus
item vomitus sit, & distentio, & fastidium, & anxietas, & imbecillitas, 15
aquæ frigidæ cyathos duos vel tres, ad astringendum ventrem, exhibeto,
ut ea humorum refluxum sistat, utque stomachum ardentem refrigeret:
idque, cùm epotam aquam evomuerit, assiduè continuetur; facilè enim
in ventre incalescit frigida, eamque stomachus per vomitum reddit calore
ac frigore gravatus, frigidas autem potiones continenter expetit. 20

Vini usus.

At si pulsus quoque tantùm non omnino conciderit, & assiduè & cre-
berrimè sese quasi persequatur, sudor autem circa frontem, & jugula,
& per universum corpus guttatim effluat, neque alvus constet, & sto-
machus adhuc vomat, cum intentione, & animi defectu, vini quoque
paululum aquæ frigidæ instillato, bene olentis, astringentis, ut & odore 25
hominis sensus revocet, eumque vi suâ corroboret, & nutriendi facultate
corpus instauret. Vinum enim in superiores partes celeriter ascendit, ita
ut humorum refluxum supprimat: item tenue est, ut facilè diffusum
Naturæ ad sanitatem recuperandam opem ferat: validum etiam ad vires
deficientes sustinendas. Porro subinde farina recens ac boni odoris in- 30
spargatur. At si omnia vehementer urgeant, ut sudor, & distentio, non
modò stomachi, sed etiam nervorum: singultus adsint inanes, pedesque
contrahantur, & alvus plurima dejiciat, homo autem caliget, pulsus jam
micare desinat, hujusmodi statum pravertere oportet: & si adsit, aquæ
vinique multum dare, haudquaquam verò meracioris, ne id hominem in- 35
ebriet, nervosque offendant, sed cum cibo, & panis frustulis huic intin-
ctis. Aliam quoque escam exhibere, qualis a me in *Synopes* curatione
tradita

tradita est : fructus oporam dictos, qui astringant, forba, mespila, mala cydonia, uvam.

Sed si stomachus omnia reddat, neque quicquam contineat, ad calidas potiones & escas revertendum : nam in quibusdam hæc mutatio vomitionem suppressit ; calida verò sint calidissima. At si nihil horum profecerit, Cucurbitulam inter scapulas, & infra umbilicum affige ; continenter autem has transmuta, quia, si diutius inhærescant, dolorem movent, & periculum est, ne pustulas quoque excitent. Interdum in aurâ leni gestatio profuit, ita ut spiritum resuscitaverit, & alimentum in ventriculo continuerit, & in homine respirationem facilem, bonumque pulsum effecerit.

Quòd si hæc vehementius crescant, ventri pectorique Epithemata superdantur, qualia in *Syncope* : palmulæ vino intinctæ, acacia, hypocyttis, quæ cerato rosaceo excepta, linteoque illita, ventriculo imponantur ; at pectori mastichen, aloë, apsinthii comam, cum cerato nardino vel œnanthino tritam, toti pectori inducito. Pedes autem, & musculos, si intendantur, siccyonio, gleucino, aut vetere oleo, cum exigua cerâ perunge, & castoreo resperge ; ac si pedes frigescent, unguento etiam hos inunge, quod ex limnestide & euphorbio conficitur, & lanis involve, & manibus contrectando dirige ; quinetiam dorso spinam, & tendines, & maxillarum musculos, iisdem perungere expedit.

Quòd si post hæc sudor alyusque supprimantur, cibosque stomachus admittat, neque per vomitum reddat, pulsus autem magnus sit ac validus, convulsio desinat, calor omnia occupet, & ad extremas etiam partes pertingat, cuncta verò somnus concoquat, æger, secundo aut tertio die, lotus, ad consuetudinem remittatur. Contrà, si omnia vomitu rejiciat, sudor non cohibendus effluat, homo frigidus fiat ac lividus, pulsus jam pene sit extinctus, & æger defecerit, in his rebus nihil Medico magis expedit, quàm ut honestam inveniat aufugiendi causam.

30

C U R A T I O

I L E I.

C A P. V.

IN *Ileo* dolor est, cum inflammatione intestinorum ægros interimitis, & distentio, & inflatio. Ex eo mors celerrima & gravissima insequitur ; etenim alii sine spe salutis ægrotautes mortem imminentem tantummodo reformidant : sed *Ileo* laborantes, ob cruciatûs acerbiteriam, mortem

Veror mortem desiderant. Itaque nec remedium morbo minus, neque id tardius, a Medico adhibendum est; sed si *Inflammationem* in causâ esse repperit, venam in cubito magnâ incisione aperiat, quo sanguis inflammationem alens effusè prorumpat; isque vel ad animæ defectionem detrahatur, quæ res vel dolorem solvit, vel stuporem ac sensûs privationem 5 infert: In *Ileo* autem vel exiguum tormenti intervallum, quanquam e sensûs defectu obtigerit, hominem a malo recreat. Siquidem hominibus ita dolore cruciatis vel mori beatum est: mortem tamen cuivis inferre, Medico nulli nobili fas est; fas autem aliquando, cum præsentia mala evitari non possit manifestè prævideat, ægrum gravitate capitis torpidâ 10 sopire.

Vomit-
tus, & Al-
vi ductio,
& externa
remedia. At si absque inflammatione, e cibi corruptione, aut ingenti frigore, oriatur *Ileus*, venæ sectione abstinere: omnia tamen reliqua simul præstare. Ab aquâ tepidâ frequenter vomere: oleum affatim bibere, deinde rursus vomitu ejicere; flatus irritamentis subducere. Alvum autem 15 irritat cyclamini succus, nitrum, & sal: flatus eliciunt cuminum, & ruta; oportet itaque his omnibus cum resinâ terebinthinâ mixtis sedem illinere, & cum spongiis fovere; aut iisdem ventrem subducere cum oleo, & melle, & hyssopo, & decocto carnis ex cucurbitâ sylvestri detractâ. Ac si sterqus excernatur, rursus oleum calidum cum rutâ im-20 mittere; id enim si intus maneat, gratum intestinis fomentum est. Perfundantur etiam dolentes loci oleo, in quo ruta & anethum abunde inferbuerint. Adhibeantur etiam Fomenta ex lentibus figulorum, aut fabrorum ærariorum, aut ex milio, ac tosto sale. Cataplasmata, præter assueta, fiant ex lolii farinâ, & cymino, & hyssopi, & origani comâ. 25 Cucurbitulæ accommodentur, sine ferro quidem, at frequentes, aliæ juxta alias admotæ, abdomini, & ilibus, usque ad inguina, & a tergo, coxis, renibus, & spinæ dorsi: nam ex omni parte dolorem revellere juvet. Prius verò bibatur cymini, aut rutæ decoctum, aut finonis, vel unâ cum his aliqua ex medicamentis, quæ *Anodyna* dicuntur: quorum 30 alia aliis innumera sunt experimentis probata, & inter hæc bonum est id, quod ex *Viperis* conficitur, majore mensurâ, quàm ex consuetudine, potui datum. At si neque dolor mitigetur, neque flatus, aut sterqus reddatur, medicamentum purgans *Hiera* necessariò dandum est: quod aut per os cum bile ac pituitâ rejicietur, aut per intestina transibit, flatus, stercora, pituitam, ac bilem, quæ malum intendunt, secum edu-35 censⁱ.

Viâus. Cibus offeratur alvum solvens, ut gallinarum, & concharum juscula: ptisanæ cremor cum oleo multo coctus, quod in elixationis initio affundatur, & hæc insuper habeat, cuminum, nitrum, porrum cum comâ; vel medela adhibeatur, cum aliquo jure alvum liquante, cochleæ quàm 40

ⁱ Hæc omnia de *Hierâ*, iisdem verbis expressa, *Archigenes* habet apud *Actium*. (Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 28.) Multa quoque ex *Aræto*, nullâ ejus factâ mentione, satis evidenter desumit *Actius*.

plurimum elixæ cum ipsarum, aut tellinæ succo. Aqua sit pro potu, si febriat, cum asaro, vel nardo, vel cachry excocta; siquidem hæc flatu eliciunt, & urinam movent, & respirationem facilem reddunt. At si non febricitet, vinum etiam, & ad calefacienda viscera, & ad recreandas vires proficit; bibatur etiam fœniculi radicis decoctum, & adiantum, & cinnamomum.

At si inflammatio in pus convertitur, huic succurrere præstat medicamentis *Abscessui* convenientibus utentem; hæc autem in Diuturnorum Libris conscripta sunt, ubi *Colici*^k affectûs curationem exposuimus. Suppuratio.

10

CURATIO JECORIS ACUTORUM AFFECTUUM.

CAP. VI.

IN Jecinore sanguinis creatio, & ex hoc viscere in universum corpus De Jecore.
15 ejus emanatio est: ac totum Jecur quædam sanguinis concretio est. Acutissimæ igitur hic excitantur inflammationes; etenim huic loco alimentum inest. Quod si alibi uspiam exstiterit inflammatio, non admodum acuta est: siquidem illuc aliunde sanguis influit; at in Jecinoris affectu, minimè opus est ut ab alio quovis loco adveniat. Nam
20 siqua obstructio exitus occludat, Jecur, effluxu destitutum, incenditur: cum alimento adhuc in Jecur pateat introitus; neque enim alia via est, per quam cibus in omne corpus, a ventriculo & intestinis, diducatur.

Quamobrem evacuare oportet abundanter, venas cubiti secando, & multum sanguinis, sed non confertim, detrahendo. Inedia primò impe-
25 randa: ac postea, cibi paucitas; ne Jecur humores ingrediantur, utque id ita inane maneat. Oportet etiam medicamentis exterius impositis quæ in Jecore acervata sunt discutere. Itaque Perfusio sit cum aloë, vel nitro; admoveantur lanæ succidæ. Refrigeratione quoque opus est, quia Jecur sanguine incenditur: sanguis enim calidus est. Ejusmodi Cata-
30 plasmata esse debent, ex lolii, aut irionis, aut hordei, linique seminis farinâ; & liquida sint, vinum acidum, malorum, capreolorum vitis, & ænanthes maturæ succus, vel hujus oleum. Cum spongiis item Fomentum fiat, ex decocto baccarum lauri, lentisci, pulegii, iridis.

^k Caput illud deest.

Cucur-
bitula, &
Hirudi-
nes, &
Malag-
mata.

Et cum his Jecur lenieris, Cucurbitulam majorem admoveo, ut præcordiorum latus illud ex omni parte comprehendat : cutisque altiùs concidatur, ut multum sanguinis educas. Nonnullis Hirudines magis, quàm Scarificatio, profunt : siquidem bestiolæ morsus interiùs descendit, & majores erosiones facit ; unde sanguinis profluvium, ab his concitatum, 5 ægriùs supprimitur. Postquam autem animal saturatum exciderit, Cucurbitulam affige, quæ ex intimis partibus sanguinem jam attrahet. Et si jam abunde evacuatum est, vulneribus adhibenda medicamenta sanguinem sistentia, sed quæ morfu vacent, ut araneorum telæ, mannâ, aloëque inspersæ : vel panis, cum rutâ, aut meliloto, aut althææ radici- 10 bus elixus, superimponatur ; tertio autem die, ceratum convenit, cum myrobalano, & apsinthii comâ, & iridè¹. Quin etiam Malagmata ejusmodi esse debent, quæ extenuare, & rarefacere, & urinam movere valeant ; inter quæ optimum est id quod ex seminibus constat, (*Διασπέρματων* dictum) quorum virtus omnibus Medicis usu nota est ; bonum quoque 15 id est, in quo sampsuchus & melilotum ponitur.

Vistus,
& cetera
ad Uri-
nam mo-
vendam.

Cibus tenuis esto, fluxilis, quique urinam eliciat, & corpus facilè permeet : velut alica cum mulso, & sorbitio ex his, cum anetho, & sale ; Pisanæ cremor, qui detergendi quoque facultatem habeat, cui si dauci seminis aliquid immittatur, urinam meliùs ciebit : hanc enim per 20 canales subducet, qui a Jecinore ad Renes pertingunt : hæc verò a Jecore fluentibus optima via est, eo quòd & vasa ampla sint, & iter rectum. Oportet etiam humores huc attrahere, Cucurbitulam Renum locis, secundùm os coxendicis, applicantes. Eadem partes oleo cum rutâ, vel odorato junco, vel calamo aromatico perfundendæ. Per hæc ægrotum 25 mortem evasurum esse spes est.

Suppu-
rationis
observa-
tio.

Sin ad *Suppurationem* affectus tendat, medicamentis pus moventibus utitor, quæ in *Colicorum*^m curatione præcepi. Quòd si pus etiam oriat, quibus modis incidere, quibus etiam mederi oporteat, alio in loco scriptis exponeturⁿ. Eadem pro *Liene* scripta sunt, siquando hunc 30 acutæ inflammationis calamitas invaserit.

Eadem
pro in-
flammati-
one
Liene.

¹ Hanc curandi rationem, Cucurbitulas nempe, Scarificationem, Hirudines, & Emplastra his similia, *Splenicis* adhiberi præcipit *Archigenes* ; (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 2, c. 11.) quos eodem modo, ac *Hepaticos* curari jubet *Aretæus*. ^m Caput illud deest. Sed *Archigenis* fragmenta de Curatione *Abscessuum*, *Ulcernum*, & *Tumorum* in *Jecore*, supersunt apud *Ætium* ; (Tetrabib. 3, Sermon. 2, c. 4, 5, & 6.) Id etiam adverti potest, quòd *Archigenes* eadem Malagmata ad emolliendum *Jecoris Scirrhum* præcipit, quæ se in *Colicis* usurpasse tradit. Quædam verò *Archigenis* Cataplasmata ad *Colicos* inveniuntur apud *Ætium*. (Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 34.) ⁿ Scilicet vel in Scriptis *Chirurgicis*, quæ se confecisse testatur *Aretæus* ; vel in Curatione *Jecoris*, (Cur. Diurn. Morb. L. 1, c. 13.) ubi pars Capitis interiit ; quædam verò de *incisione*, & *ustione*, dicuntur in Cap. 13, Sign. Diurn. Morb. L. 1. Porro *Archigenis*, in *Abscessu*, & *Exulceratione Jecoris*, incidendi, urendi, medendique ratio legi potest apud *Ætium*. (Tetrabib. 3, Sermon. 2, c. 4, 5, & 6.)

C U R A T I O

V E N Æ E T A R T E R I Æ

D O R S A L I S

A C U T I A F F E C T U S .

5

C A P . VII.

VENÆ *Cavae*, & *Arteriæ Crassæ*, quæ secundum dorsi spinam extenduntur, *Inflammatio*, a Veteribus *Causi* species vocata est. De Venæ,
& Arteriæ
inflammatione.

Siquidem in hac, affectus similes iis, qui in *Causo*, oriuntur;
 10 fervor acer & acutus, fastidium, sitis, molestia, pulsus in præcordiis
 dorsoque palpitans, & quæcunque in signorum enarratione conscripsimus.
 Porro febris, sicut in *Causis*, ad *Syncopen* tendit; etenim *Venæ radix est*
Jecur: *Arteriæ* verò *principium Cor*°, Haud abs re igitur existimes
 superiores horum viscerum partes præcipuè laborare: Cor enim *Arteriæ*
 15 calorem impertit, *Venæ* autem *Jecur* sanguinem; & cum utraque magna
 sit, magnæ item sunt, quæ innascuntur, inflammationes.

Itaque venæ cubiti protinus incidantur; multusque, non confertim Venæ
sectio.
 tamen, detrahatur sanguis, sed bis, ac ter, idque alio die, ut vires in-
 terim confirmentur. Postea Cataplasmatibus utendum; & Cucurbitula Cucur-
bitula.
 20 præcordiis, quæ *Arteria* protenditur, & inter scapulas, admovenda, nam
 & hic quoque pulsationes percipiuntur: cutis autem plurimum concida-
 tur, multusque detrahatur sanguis, siquidem ex harum partium evacua-
 tione vix in animæ defectum homines labuntur. Alvus autem his mul- Alvi
ductio.
 to magis, quam ex consuetudine, astricta est; quamobrem Lotionibus
 25 emollientibus utendum, ut lubrica fiant intestina: acerbis autem mini-
 mè, quoniam ex salis nitrique liquatione febris intenditur; igitur ex lini
 seminis, & fœni græci succo, & radicum malvæ decocto, quod satis &
 provocat, & incidit, conficiantur. Extremæ partes, manus scilicet pe- Illitio.
 desque, oleo gleucino, aut sicyonio, aut unguento ex limnestide, cale-
 30 fiant: siquidem hæc in istis admodum frigescent. Ante cibi assumptio- Urinæ
citatio.
 nem, propinentur quæcunque urinam movent, ut meum, asarum, apsin-
 thium, quibus nitri aliquid inspergatur: sed ad hoc omnium valentissi-
 ma est cassia, & cinnamomum, siquis ejus copiam habeat.

° Hippoc. L. de Aliment.

Victus. Lac his & pro cibo, & pro medicamento est; etenim refrigeratione indigent, cum in eorum visceribus velut ignis quidam convolvatur; & alimento etiam dulci, quodque in parvâ mole multum nutriat; has autem in alendo virtutes habet lac; esto autem mulieris a partu recentis, & duobus lactis cyathis admisceatur aquæ unus: optimum etiam est 5 lac bubulum, &, tertio loco, caprinum. Cibi dentur concoctu faciles, qui ex succis plerumque consistunt, quibus injiciatur fœniculi radix, & apii semen, cum melle; eadem & aqua, quæ potatur, habeat.

Curatio eadem, quæ in Causo.

Cæterum & sudores movere oportet, & perspirationis vias ubique humidas fluxasque efficere. Caput Perfusionem simili, atque in *Causo*, irri- 10 getur. Epithema pectori ac sinistræ mammæ, quale in *Syncope*, imponatur. Cubile, rectus decubitus, & omnia denique, sicut in *Causis*, fiant. Gestatio exigua ad eliciendos sudores: necnon & balneum, si illum ista incenderit; neque enim *Judicationibus* hæc vitia solvuntur, quanquam *Causi* species existant. 15

C U R A T I O R E N U M A C U T I A F F E C T U S.

C A P. VIII.

De Calculo, & Inflammatione. **I**NFLAMMATIO in Renibus peracuta est; simul etenim inflam- 20 mantur venæ ad Renes a Jecinore pertinentes, & cum his ipsum Jecur: siquidem eæ non ita longæ sint, sed admodum latæ, adeo ut Renes prope Jecur suspendi videantur. Quin & urinæ suppressio inflammationi supervenit, quæ hujus vehementiam intendit; nam Renum cavitas urinæ non profluentis exundatione impletur. Idem ex *Calculo* 25 evenit, qui si Renibus insit Ureterum latitudine amplior, transire nequit, sed inhærescit & urinam intercludit. Cæterum de *Calculorum* creatione in Diuturnis sermonem faciemus, & quibus modis vel coalescere prohibeantur, vel atterantur, si concrecant. De *Inflammatione* verò, & *Obstructione*, quæ celeriter mortem inferunt, in præsentia conscribemus. 30

Venæ sectio.

Si *Calculorum* inhæsiō, vel *Inflammatiō* subsit, vena cubiti secetur, nisi siqua ætas impediatur; sanguis autem expeditè & copiosè profluat: neque enim inflammationes tantum evacuatione mitigantur, sed & *Calculorum* consipatio vasorum inanitione relaxatur, hique inter mingendum delabuntur:

buntur. Postea Perfusionibus olei gleucini, vel cyprini, & Fomentis, ^{Externè applican-}
 & Cataplasmatibus, partes remittantur; Cataplasmatibus autem insit artemi-
 sise herba, & odoratus juncus, & calamus aromaticus. Deinde Cucur- ^{Cucur-}
 bitulam Renibus, juxta coxam, admove; namque ex hoc loco evacu- ^{bitula,}
 5 atio maximè prodest. Alvus etiam Lotionibus lubricis, & viscidis po- ^{Clyster.}
 tius, quàm acribus, subducatur, ut malvæ, aut fœni græci succis. In- ^{Urinam}
 terdum, ante cibi assumptionem, medicamenta urinam moventia propi- ^{moventia.}
 nentur, qualia in Jocinoris Curatione proposita sunt. Cibi quoque ^{Vitus.}
 similes sint, concoctu faciles, quia cruditas hos offendit; lac præcipuè
 10 convenit, præsertim asinæ, deinde equæ, & ovillum quoque, & capri-
 num confert, quippe cum sit lac. Quòd si non febriant, præstat eos ^{Balneum.}
 in balneum deducere; at si inhæreat febris, in herbarum decocto homi-
 nem sedentem collocare, vase usque ad umbilicum repleto. At si affe-
 ctus in pus vertitur, quibus Cataplasmatibus ac medicamentis utendum sit,
 15 multis in locis antea satis superque traditum est.

Verùm si *Calculus* inhæserit, eadem Fomenta & Cataplasmata adhibere ^{Calculi}
 convenit; *Calculi* verò epotis medicamentis conterendi: ex simplicibus, ^{inhæren-}
 sibi & prionitis herbis, cum oleo, aut aceto esculento, decoctis, quarum ^{tis Cura-}
 succus quoque potui detur; ex compositis, prodest *Antidotum*, quod ^{tio,}
 20 *Bestini* appellatur, idque quod ex *Viperis*, idque quod ex bestia *Scincho*
 dicta conficitur, & quocunque usus maximè valentia esse comprobaverit.
 Gestationes his, & corporis concussiones fiant, ad movendos propellen-
 dosque *Calculos*; siquidem eorum transitus in vesicam ingentes dolores
 concitat. Quòd si inde *Calculi* exciderint, homines doloris expertes
 25 sunt, ne per somnia quidem antea eo vacare soliti: porrò, tanquam ma-
 lis desperatis liberarentur, per membra solutus evadit animus.

C U R A T I O

V E S I C Æ

ACUTORUM AFFECTUUM.

30

C A P. IX.

VESICÆ quoque, similes Renum malis, affectus incidunt: *In-De Vesicâ.*
flammationes, & *Ulcera*, & e *Grumis* obstructions, unde urinæ
 suppressio, & difficultas nascitur. Sed hic acutior subest dolor,
 & mors ingruit celerrima; Vesica enim latus quidam nervus est: *Renes*
 N n autem

autem quasi sanguinis concretio sunt, & Jecur specie referunt; verum in Vesicâ omnia gravissima & maximè miserabilia existunt,

summos quâ parte dolores

Crudelis *Mavors* miseris mortalibus infert P.

Venæ
sectio.

Protinus itaque vena cubiti incidatur; oleoque multo, cum rutâ & 5
anetho, perfundatur Vesica. At si *Grumi* dolorem & Urinæ suppressio-
nem fecerint, ad dissolvendos *Grumos* oxymel potui detur, aut calcis
paululum cum mulsâ, quæque urinam movent, & herbæ, & semina.
Sin a *Sanguinis effusione* periculum instet, huic præcipuè sine morâ sub-
veniendum: neque enim ex eo leve discrimen imminet; succurratur 10

Externæ
adhibita.

itaque medicamentis sanguinem supprimentibus. Prodest etiam Vesicæ
refrigeratio: Perfusio ex oleo rosaceo & vino: ejusdem involutio lanis
succidis; pro Epithemate sint palmulæ vino intinctæ, cum malo punico,
aut rhois succo. Verum si Epithematum onus, & ingentem refrigera-
tionem aversetur, his abstinendum; neque enim Vesicam vehementer re- 15
frigerare oportet, quippe quæ naturâ frigida sit, ac tenuis. Inungatur
autem oleo gleucino, vel acaciâ, vel hypocystide, cum vino. Spongiis,
nisi magnopere urgeat profluvium, haud utendum. Cibus ex frumento
sit, concoctu facilis, boni succi, urinam movens, qualem in Renum cu-
ratione præcepi; lac: vinum dulce, *Theracum*, aut *Scybalite*. Medi- 20
camenta quoque epota urinam moveant, boni sint odoris, facilè fluant:
& cæteræ res his similia præstent. Optima Vesicæ esca est, cicadæ, tem-
pore suo, assæ, extra tempus autem, aridæ cum aquâ tritæ: radice au-
tem nardi paululum cum cicadis coquatur. In iisdem, balnei loco, ad
relaxandam Vesicam, æger desideat. 25

Cathe-
ter in
Calculo.

Quod si obstructio e *Calculis* urinam supprimat, instrumento, *Cathe-*
tere dicto, *Calculus* depellendus, & urina prolicienda est, nisi *Inflam-*
matio subsit; siquidem in *Inflammationibus*, neque meatus instrumentum
admittit, & præterea *Cathetere* sauciantur. At si medela expediri ne-
quit, & homo doloribus consumitur, locum sub testiculis, qui Πληγὰς 30
vocatur, & vesicæ cervicem incidito, ut *Calculi* excidant, & urina effun-
datur. Dehinc, si fieri potest, medendum est, vulnus ad cicatricem
perducendo; sin minùs, puris effluvium pro totâ hominis vitâ fieri fa-
tius est, quàm ut tormentis miserrimè interimatur.

P. 369. d. vel
Αἰδῶμαι τι μισοῦν ἐν ὀμφαλῷ, ἵνα μάλιστα
ἴδωμαι Ἄρκα ἀλεγεινὸς ἐν ζυγαῖσι βεβηῶσαι. Homer. Iliad. M, v. 569.

C U R A T I O

SUFFOCATIONIS HYSTERICÆ.

C A P. X.

5 **U**TERUS in mulieribus extentis hinc atque illinc secundum
 10 ilia membranis continetur; &, perinde atque animal, affectus ex
 olfactu percipit: etenim bene olentia expetit, ut iis se oblectet,
 fœda verò & injucunda averfatur atque refugit. Siquid igitur hunc in
 superiori parte corporis offendat, Uterus per naturalia foras prodit: &
 siquid ejusmodi ori vulvæ apponatur, sursum recedit; nonnunquam etiam
 10 hæc aut illâc, Lienem versùs, aut Jecur, movetur; & membranæ exten-
 sioni & contractioni cedunt, velorum instar navis.

Eadem quoque ex *Inflammatione* patitur; etenim præ affectu ac tu- ^{De Utero}
 more cervicis extra propendet; nam in Uteri fundo exorta inflammatio ^{Uteri}
 sursum procedit: sin ad pedes tendat, extra prodit. Molesta utique, ^{Inflam-}
 15 & horrenda, & fœda res; ad hæc, mulier ægrè potest, vel in latus,
 aut supina, decumbere, etiamsi pedes inflammatione nōn tententur.
 At si Uterus sursum recurrerit, fœminam quàm citissimè strangulat,
 & spiritum quasi laqueo elidit; neque enim antea dolorem sentit, ita
 ut exclamare possit, & ab astantibus opem deposcere, cū plurimis
 20 citiùs intercludatur spiritus, & aliis vox. Itaque par est, ut qui inter-
 sunt Medicum priùs accersant, quàm mulier prorsus interierit. Porro ^{Vene}
 si ex casu aliquo interveneris, & *Inflammationem* subesse cognōris, ve- ^{sectio.}
 nam secato, & præcipuè hanc, quæ in talo est; unde si sanguis haud
 probè fluxerit, eam, quæ in cubito est, incidito: & a venâ tali detra-
 25 ctionem repete. Item alia omnia exequere, quæcunque *Strangulatui* sine
Inflammatione subveniunt: qualia sunt manuum pedumque ligaturæ,
 quæ usque ad torporem inducendum constringantur; fœdè olentium ol- ^{Graveo-}
 factus, uti liquidæ picis: villorum lanæ combustorum: lucernæ, ^{lentium}
 30 flamma sit exstincta: castorei, quod, præterquam quòd odore gravi ^{odor.}
 moveat, nervos etiam refrigeratos calefacit; vetus etiam urina sensus in-
 termortuos potenter exfuscitat, & Uterum ad inferiores partes abigit.
 Porro Uteri regioni medicamenta odorata imponantur: ut unguentum ^{Bene-}
 quodvis lene, quodque minimè sensum vellicet, nardus, aut bacchar ^{olentium}
Ægyptium, vel id quod ex malabathri, arboris *Indicæ*, foliis conficitur, ^{applicatio.}
 35 vel cinnamomum cum oleo aliquo boni odoris contusum: his autem
 muliebres inungantur loci; liquor item ex his confectus vulvæ immittatur.
 Sedes quoque medicamentis illinatur, quæ flatu eliciant; & alvus Lotio- ^{Alvi}
 nibus minimè acribus, sed mollibus, atque viscidis, quæque intestina ^{ductio.}
 lubrica

lubrica faciant, subducatur : idque tantum ut educantur stercorea, quo vacua fiat Uteri sedes ; constant itaque ex althææ, vel fœni græci succo, vel ex meliloto aut sampsocho cum oleo decoctis. Quod si vi ac depulsi-
Uteri depulsi.one Uterus indigeat, validæ mulieris, aut viri lenioris manibus præcordia fœminæ comprimantur, aut fasciis astrictis succingantur, quo locus in angustum redigi, neque sursum Uterus possit recurrere. Naribus
Sternutatoria.apprehensis, sternutamenta excitentur : quibusdam enim, ex contentione inter sternuendum, Uterus in sedem suam reductus est ; in nares itaque struthii radix inspiretur, aut piper, aut castoreum. Item Cucurbitulæ,
Cucurbitulæ.sine ferro, femoribus, ilibus, coxis, inguinibus, attrahendæ vulvæ gratiâ, accommodentur : & etiam spinæ dorsi, & inter scapulas, ut *Strangulati* succurratur. Quod si ex *Inflammatione* oborta fuerit *Suffocatio*,
Venæ in pube sectio.vena ad pubem pertingens incidenda est : multumque sanguinis mittendum. Facies fricetur, capilli vellicentur, comprimantur membra, ut mulier ad se redeat. Ac si paululum recreetur, in aromatum decocto
Aromatum usus. Castoreum, & Hiera. Balneum, &c.desideat, & odoratis rebus suffumigetur. Bibat etiam ante cibos aliquid castorei, & cum castoreo *Hiera* parum. Postquam refecta fuerit, lavetur, & tempestivè ad consuetudinem redeat ; & insuper danda opera est, ut mulieri *Menstruæ purgationes* quàm facillimè profundantur.

CURATIO

20

SATYRIASIS.

CAP. XI.

NERVORUM in pudendis inflammatio penem arrigit, cum desiderio Veneris, & dolore inter coeundum ; oriuntur autem intentiones convulsionibus similes, quæ nullam mitigationem recipiunt : neque verò coitu malum ullo modo lenitur. Mentis etiam furor sequitur, primò ut sine pudore re Venereâ utantur : audaces enim illos insatiabilis libido coitus facit ; postquam verò morbus conquieverit, mente rursus optimè constant.

Venæ sectio. His omnibus de causis, venæ in cubito taloque incidantur, & copiosè ac frequenter detrahatur sanguis ; neque enim animæ defectionem inducere jam intempestivum est, simul ut mens torpida fiat, utque inflammatio mitigetur, utque pudendorum calor leniatur ; multus quippe sanguis calorem & audaciam vehementer incendit, inflammationem alit, mentis perturbationi & confusio-
Purgatio.ni quasi faces subdit. Universum porro corpus medicamento *Hiera* perpurgetur ; neque enim purgatione tantum egent,

egent, sed etiam leni medicatione : quod utrumque præstare *Hiera* potest. Lanis item ab ove fordidis obvolvantur pudenda, & ilia, & locus inter inguen ac femur, qui *Πλαγὰς* dicitur, & testiculi ; lanas autem oleo rosaceo vinoque intingere oportet : hæcque partes multâ Perfusionemadefacere, tam ut a lanis nullus oriatur fervor, quàm ut ipse innatus calor a frigidâ succorum facultate temperetur. Ejusmodi quoque Cataplasmata superdanda : quæ ex pane fiant, cum plantaginis herbæ succo, & solano, & feride, & papaveris foliis, & aliis, quæcunque torporem ac frigus inducunt. Item similibus pudenda, & locus inter inguen ac femur, qui *Πλαγὰς* dicitur, coxæque inungantur : ut cicutâ cum aquâ, aut vino, aut aceto, mandragorâ, acaciâ ; & spongiis vice lanarum utitor. Interim alvum subducito malvæ decocto, & oleo, & melle ; omnia verò acria vitentur⁹. Cucurbitulæ coxis aut abdomini affigantur. Hirudines autem optimè faciunt ad sanguinem ex intimis locis educendum ; & Cataplasma vulneribus imponendum, ex micis panis, cum althæâ. Postea homo in aquâ desideat, ubi artemisia, salvia, & conyza fuerint decoctæ. At si longiori tempore vitium extrahatur, neque pro ratione minuatur affectus, timor autem convulsionis subsit, (siquidem his nervorum distentio frequenter oboritur,) curandi ratio immutanda est, & ad calefacientia transeundum. Oleo itaque gleucino, aut sicyonio, vice rosacei, opus est ; & lanis mundis, & Cataplasmatibus : etenim nervorum inflammationes hujusmodi medela aliquando mitigat ; castoreum quoque cum mulsâ propinetur. Cibus detur parum alens, frigidus ; ex frumento rariùs : ex oleribus plerumque constans, malvâ, blito, lactucâ, cucurbitâ & cucumere elixis, pepone maturo. Vino, & carni, quoad homo plurimùm fuerit a morbo resectus, parcendum ; vinum enim nervos calefacit, animum remollit, voluptatem revocat, semen creat, & ad Venerem exstimulat.

Hæc a me remedia sint ad Acutos Morbos conscripta. Medicus etiam ipse debet aliqua conquirere, neque in alienos commentarios animum penitus intendere. Hactenus de Acutis, ita ut ordine, scriptis, vel per se singulis, vel simul omnibus, uti queas.

⁹ Multa ex hoc Capite in Libros suos transtulit, celato *Aretæi* nomine, *Ætius*, (Tetrabib. 3, Serm. 3, c. 32.) Nam quæ ex *Galeno*, (De Loc. Affect. L. 6, c. 6.) illic adducit, ad *Priapismi* descriptionem tantùm pertinent.

Exterre
adhibita.

Clyster.

Cucur-
bitulæ, &
Hirudi-
nes.

Sessio in
aquâ,
Calido-
rum usus.

Vitæ.

A R E T Æ I C A P P A D O C I S,

D E C U R A T I O N E D I U T U R N O R U M M O R B O R U M,

L I B E R P R I M U S.

Proœmium.	Cap. I.
Curatio Cephalææ.	II.
Curatio Scotomaticorum.	III.
Curatio Epilepsiæ.	IV.
Curatio Melancholiæ.	V.
Curatio Insaniæ. * * * *	VI.
Curatio Paralyfis. * * * *	VII.
Curatio Phthisis. * *	VIII.
Curatio Empyicorum. * * *	IX.
Curatio Abscessuum in Pulmone. * * *	X.
Curatio Asthmatis. * * *	XI.
Curatio Pneumode affectorum. * * *	XII.
Curatio Jocinoris. * *	XIII.
Curatio Lienis. * *	XIV.
Curatio Icteri. * * *	XV.
Curatio Cachexiæ. * * *	XVI.

P R O O E M I U M.

C A P. I.

IN Diuturnis Morbis periculosa est Medicinæ dilatio : nam ob cunctationem in affectus prolabantur insanabiles. In his ea inflatio est, ut non faciliè decedant, ubi semel invaserint ; ac si diutiùs trahantur, temporis spatio vires acquirunt, & interdum usque ad mortis diem inhærescunt. Porro ex levibus morbis majores enascuntur ; & quanquam prior periculo vacet, tamen hujus proles perniciofa evadit. Ideo neque filere debet æger, vel quòd affectum deprehendi erubescat, vel quòd curationem metu defugiat : neque Medico cunctandum est ; quoniam ad morbum insanabilem præstandum utraque res consentit. Etenim laborantium nonnulli, præsentium pariter ac futurorum ignari, ad finem usque vitæ unà cum morbo degunt : siquidem ut plurimùm neque pereunt, neque mortem reformidant ; quapropter neque Medico se committunt. Huic rei testimonio est *Cephalæa*, de quâ proximè sermonem instituiam.

C U R A T I O

C E P H A L Æ Æ.

C A P. II.

CAPUT, quanto maximè ad vitam necessaria pars est, tanto graviùs in valetudine laborat. Atqui morborum capitis accessio tolerabilis est, cum exiguo dolore, & gravitate, & aurium tinnitu ; quæ si intenduntur, perniciosos habent exitus. Quare parvi dolores minimè contemnendi ; nam in quibusdam exiguis depulsi sunt remediis. At si jam in vetustatem inciderint, quia majores cruciatus superveniunt, vena cubiti secetur ; sed duobus antea diebus bibatur vinum. ^{Venæ sectio.} Tantum verò sanguinis detrahito, quantum vires tibi, has æstimanti, passuræ videantur. Verùm optimum est, ut non semel simulque mittatur, tam uti vires copiosam detractionem sustineant, quàm ut iisdem assidue repetitis auxiliis summoveatur morbus. Idem in omnibus Diuturnis Morbis præstare convenit. Postea, per tres aut quatuor interjectos dies ^{Purgatio.} liberaliùs

liberaliùs nutritis, propinetur *Hiera* purgans cum mulsâ : siquidem hæc a capite morbi alimentum maximè abducit ; medicamento mensura sit, ad drachmas quatuor, vel quinque. Quòd si bene purgatus fuerit, lavetur homo, & vinum bibat, & vires instauret. Postea, rursus vena frontis Venæ in fronte sectio. recta incidatur : siquidem hæc detractio præcipuè conducit ; quantitas 5 autem heminam æquet, vel parum exsuperet. Atqui vires hominis non ulterius convellendæ sunt ; neque enim vasa exinanire convenit. Postea, crinibus novaculâ derasis, Cucurbitulam unam vertici admoveo, & alteram deinde, sine ferro, inter scapulas affigito ; sed cutim in vertice liberaliter scarifica, ut sanguis & uberiùs attrahatur, & partes profundiores incidantur : nam *Cephalææ* medentur, quæ ad ossa descendunt, re- 10

media. Cùmque vulneribus cicatrix fuerit inducta, secantur arteriæ, quæ ponè aures geminæ sunt, paululùm ab his ulterius sitæ, quæque pulsibus se produnt ; in priori parte auris aliæ sunt juxta eas, siquidem prope Antitragum feruntur : quin & istæ quoque pulsibus patent. Ma- 15

jores autem prope ossa incidantur, quoniam harum sectio juvat ; nam utrisque adjacent aliæ admodum tenues, quas incidere prorsus est inutile. Modum verò incidendi in Libro de Operationibus *Chirurgicis* exposuimus. Hoc auxilium *Cephalææ*, & *Epilepsiæ*, & *Vertigini*, utque summam loquar, omnibus Capitis morbis commune est. 20

Pituitæ a capiteeductio. In omnibus etiam, alvo priùs, vel per medicamentum aliquod purgans devoratum, vel per Lotionem, evacuatâ, pituita educenda est ; modò ex naribus, per hæc quæ sternutamenta excitant : modò ex ore, per medicamenta huic rei apta. Species horum, quæ sternutamenta movent, sunt piper, struthii radix, castoreum, quæ commisceri quoque possunt ; 25

hæc in tenuem pulverem redacta, & cribro transmissa, calamo, vel crasso anserinæ pennæ caule, inspirentur. His pituitam copiosius ac valentiùs educit euphorbium, cum horum aliquo permixtum ; quinetiam cum oleis misceri potest, gleucino, aut sicyonio, aut cum unguento ex styrace : at valde liquidum efficitur, ita ut fusile sit ; infunditur autem per nasi 30

fistulam, quarum duæ sunt, ambæ ab uno canale derivatæ, ita ut utrique simul unâ vice immitti possit ; neque enim tolerari potest alterutriusque naris sigillatim dilatatio : caput enim protinus incenditur, & acerbus dolor invadit. Ista verò, quæ per os pituitam eliciunt, sunt sinapi, coccus *Cnidius*, piper, herba pedicularis ; hæc, sibi invicem commixta, & per 35

se, adhibentur. Quoniam autem ista mandere, & continenter exspuere licet, cum aquâ, vel mulsâ, vel poscâ mixta, dentur ad eluendum os ; ad tonsillas etiam reflexione colli depellatur humor, exque emissionem spiritus colluanrur. Et postquam pituitæ quantum libet eduxeris, caput aquâ plurimâ calidâ lavato perfunditoque, ut in eo perspiratio fiat, si- 40

quidem validæ sunt obstructions.

Clyster, & sanguinis missio e naribus. Cæna tenuis esto, in quâ tamen, ad restituendum stomachum, vini aliquid assumatur, quoniam iste plurimùm laborat. Deinde, viribus interim ægri confirmatis, Lotione consuetâ utere, cui multum nitri in-
sperga-

- spargatur, vel in quâ refinæ terebinthinæ drachmæ eliquentur duæ. Postero autem die, sanguinem ex interioribus nasi partibus detrahito; quod fiat, immisso longo instrumento, quod *Cateiadion*, vel eo, quæ *Storyne* vocatur: vel si quis hæc non in promptu habeat, oportet anserinæ pennæ, 5 abscisso crasso caule, nervosam partem denticulatim, instar ferræ, incidere, idque intra nares immittere usque ad ossa *Ethmoidea*, ac deinde utrâque manu agitare, ut a dentibus scarificetur locus; inde sanguis facilè & copiosè effluet: tenues enim illic venulæ definunt, & caro mollis est atque incisioni opportuna. Alii multi sunt apud vulgum scarificationis 10 modi: uti herbis asperis, & aridis lauri foliis, quæ naribus immittunt, digitisque fortiter dimovent. Ubi verò, quantum satis fuerit, evacuâris, (quod erit heminæ dimidium,) nares spongiis ex poscâ detergendæ sunt, vel iis aliquid ex aridis medicamentis, quæ sanguinem supprimunt, inspirandum, ut galla, vel alumen scissile, vel balaustium.
- 15 Quòd si post hæc *Cephalæa* vel perseveret, vel desinat, ad curationis finem procedendum est; quia malum facilè reverti solet, & confirmatum plerumque delitescit. Oportet itaque, crinibus novaculâ derasis, (siquidem & hoc capiti prodest,) ferramentis hoc candentibus inurere; si id in superficie tentes, partes, ubi muscoli sunt: sin ad os pervenire 20 cupias, procul a musculis, quia musculorum ustio nervorum distentiones excitat. Ac si superficiem inusseris, vinum odoratum, album, cum oleo rosaceo, infundere sufficiet; linteam verò madefactum super crustas extendere oportet usque ad tertium diem. At si crustæ altiùs descendant, porri comam cum sale tritam, linteoque illitam, imponito.
- 25 Tertio die, crustis summam cutem occupantibus, ceratum ex oleo rosaceo, profundioribus autem, lentem ex melle superdato. Cæterùm de medicamentis cicatrici inducendæ aptis alio loco conscribemus. Nonnulli supra frontem, secundùm *Suturam Coronalem*, cutem usque ad os inciderunt, eoque etiam ad *Diploen* scalpto, vel inciso, vulnere carnem rursum 30 induxere; alii os perforârunt usque ad cerebri membranam; hæc profectò audacia sunt auxilia, iis tamen utendum, si, aliis omnibus tentatis, *Cephalæa* adhuc inhæreat, & æger bono sit animo, & corporis firmum habeat robur.

Ad exercitationes, recto corpore, sensim progrediendum est, quibus 35 pectus atque humeri moveantur: adhibeatur manuum gesticulatio: haliterum jactus: saltus: atque inter hæc, peritè corpus intorqueatur: frictio, primò & postremò, crurum, medio tempore, capitis.

Capiti pix continenter illinatur; idque rubefiat, modò sinapi cum duplo pane inungendo, ne calor intolerabilis excitetur: modò medica- 40 menta illinendo, uti id, quod ex limnestide, & euphorbio, & pyrethro constat; proficit etiam & ad dolorem pro tempore mitigandum, & ad mali radicem extirpandam, thapsiæ lachryma, & cum hac medicamenta, quotquot cutem tumefaciunt, & tubercula *Varis* similia excitant.

Vi-
ratio.

Viſtus ratio, in omni doloris genere, tenuis eſto : potus exiguus, & aquæ potio, præſertim ante auxilii cuiuſvis uſum. Ex toto acribus abſtineant, ut cepis, & alliis, & laſerpitio : a ſinapi verò non prorſus, ſiquidem huius acrimonia, præterquam quòd ſtomacho prodeſt, capiti quoque non ingrata eſt; pituitam diſſolvens atque diſſans, vel per infe- 5 riora depellens. Leguminum faba peſſima eſt, & ejus ſpecies, ut piſa, tam pallida, quàm longa ; ſecundo loco, lentes, quæ quibuſdam ſanè, ad concoctionem & excretionem promovendam, præditæ ſunt virtutibus, caput autem replent, & dolorem movent, cum pipere tamen elixæ non repudiandæ ſunt. Alica, & elota, ſuavis eſt cum vino, & melle, quan- 10 tum ad dulcedinem ſufficiet : & ex eadem quoque ſorbitio : & eadem cum juſculis ſimplicibus. Optimè verò faciunt in condimento, *Carycæa* dicto, caryi, coriandri, aniſi, & apii ſemina : his autem præſtat herba menthæ, & pulegii, quæ præterquam quòd bene oleant, vim etiam quan- dam habent, & urinam movendi, & expellendi ſtatus. Ex carnibus, 15 vetuſtæ omnes malæ ſunt : ex recentè interfectis, gallus utilis eſt ; & inter aves, palumbes, & columba, & quotquot non ita multum pingues ſint : ſuis extrema, lepus aſſatus ; caro autem bubula, & ovilla, ſuccos increaſſant, & caput implent : hædina verò non prorſus mala eſt. Lac, & caſeus, capitis dolorem movent. Ex piſcibus, ſaxatiles deligendi, & 20 quotquot in regione optimi habeantur. Ex oleribus, aſſumantur, quæcunque ventrem & urinam movent, ut malva, blitum, beta, aſparagi : & inter acres, braſſica : inter cruda, omnibus præſtat lactuca. Radices autem, vel elixæ, pravæ ſunt : radiculæ, & rapæ, & paſtinacæ, urinam quidem cient, ſed caput replent : ſiſarum inflationes facit, & ſtomachum 25 in tumorem attollit. Vinum album, tenue, dulce aſcribatur, quæ ita aſtringat, ut alvum tamen non ſupprimat. Omnia bellaria capitis dolorem faciunt, omni palmularum genere excepto ; ex fructu, oporâ dicto, ficus & uvæ proſunt, & quicquid ſuo tempore ſit optimum. Omnium vel juvantium repletio nocet : magis autem cruditas ; defatigatio minùs, 30 quàm cruditas, offendit, quæ & ipſa tamen noxam infert. Deambula- tio matutina, exonerato priùs ventre, proficit, citra tamen ſpiritus diffi- cultatem, aut laſſitudinem : poſt cœnam etiam optima eſt. Geſtatio uſurpetur longa, ſine vento, ubi ſol caput minimè feriat : id enim of- fendit ſtrius. Cum muliere coitus capiti nerviſque officiit, & *Convulſiones* 35 provocat. Peregrinatio, in calidiores ex frigidis, & ex humidis in ſicciores locos, convenit. Conſert etiam navigare, & in æquore vitam agere ; & ſiquis in maritimis regionibus degat, bonum eſt aquâ falſâ frigidâ lavari, & in mari natæ, & in arenis volutari, & juxta æquor habitare.

Exerci-
tatio.

Hetero-
cranice ea-
dem Cu-
ratio.
Helle-
borus.

Heterocranie eadem ſunt remedia ; nam quæ toti capiti proſunt, ea- 40 dem ſingulis ejus partibus adhibere expedit. Quicunque per hæc mor- bum non evaſerint, helleboro albo uti debent, ultimo valentiſſimoque omnium evacuantium auxilio ^a.

^a Omnia notatu digna, quæ ſe ex *Archigene* depromere teſtatur *Actius*, (Lib. 6, c. 50.) in hoc Capite inveniuntur.

C U R A T I O

SCOTOMATICORUM.

C A P. III.

5 **E**T *Cephalææ* succedit *Vertigo*, & ipsa per se quibusdam de causis
 oritur; ut ex *Hæmorrhoidum* fluxu suppressio: vel si e naribus
 sanguis non effluat, qui prius effluere consueverat: vel si cor-
 pus sudore, aut exercitatione, non perspiret, labori prius assuetum.
 Itaque si ex *Cephalæa* subsistat, eadem curandi ratione uti convenit, quæ
 in *Cephalæa* proposita est; quænam autem violentiora atque ultima ad-
 10 hibenda sint remedia, posterius explicabimus. Sin ab aliquâ humorum
 suppressione morbus inciderit, usitata excretio movenda est: nam salu-
 taris est naturæ reversio. At si hæc moretur, & increseat malum, in
 aliis suppressionibus, sive eorum quæ per nares, sive eorum quæ per su-
 dorem ferri consuêrant, vena cubiti secetur. Sin ex Jecinore, aut Liene,
 15 aut alio quovis in medio corpore positorum viscerum, humoribus redun-
 dante vitium sit ortum, Cucurbitula subveniet; oportet autem quantum
 sanguinis per venam, tantum ex his Cucurbitulâ detrahere: is enim,
 sicut etiam venter, causam alit. Postea capitis remedia usurpanda; Curatio eadem, quæ Ce-
phalææ.
 20 vena frontis recta, aut eæ, quæ in utrâque parte nasci, juxta oculorum
 angulos jacent, incidendæ: admovenda vertici Cucurbitula: arteriæ
 secundæ: radendum, & rubefaciendum caput: pituita educenda, vel
 per nares, medicamentis sternutamenta excitantibus, vel per os, sicut
 antea præcepi; omnia denique, ordine in *Cephalæa* imperato, exequen-
 da, nisi quod insuper cyclamini, vel anagallidis succus, naribus infundi
 25 debeat.

Verùm ubi omnia ad *Cephalæam* remedia præstiteris, valentiora hæc Vomitio ex helle-
boro.
 contra *Vertiginem* adhibenda sunt auxilia; vomitibus a cœnâ, & postea,
 ab esu radicularum, uti oportet, ut per hæc etiam ad assumendum helle-
 borum homo præparetur; nam, ante vehementia vomitoria, assuefaci-
 30 endus est vomitioni stomachus: quinetiam pituita tenuior ita efficitur,
 quæque helleboro facilius dissolvi queat. Hellebori autem exhibendi
 modi sunt complures. Valentioribus dari potest, ad magnitudinem pla-
 centulæ, vel paulò liberaliùs, incisus, cum alicâ elotâ, vel lente, &
 pondus sit ad drachmas duas; imbecillioribus autem & tenuioribus
 35 præbeatur, cum melle decoctus, ad cochlearia duo vel tria; confectio-
 nis verò modum alio loco declarabimus^b. Cæterùm, inter singula reme-

^b Libros enim de Pharmaciâ se confecisse sapius ostendit. Plurima de hellebori exhibi-
 tione habet *Oribasius*, (Med. Collect. L. 8, c. 1, 2, 3, 4, 7.) ex *Archigene* & *Herodoto Pneu-
 maticis* desumpta.

dia, cibis refici debet æger, quo ea, quæ interim adhibentur, remedia sustinere valeat.

Accessio-
nis leva-
tie.

Porrò in accessionibus ita succurrendum est; crura supra talos atque genua, manûsque carpi & brachia infra humeros deliganda juxta cubitos. Caput oleo rosaceo, cum aceto, perfundatur: oportet autem oleo serpyllum, aut spondylium, aut hederas, aut aliquid horum simile, incoquere. Extremorum usurpetur, & faciei frictio. Acetum olfaciat, mentham, pulegium, ipsa quoque cum aceto. Dentes diducantur, siquidem aliquando maxillas collidunt; titillentur tonsillæ, ut provocetur vomitus: nam interdum, rejectâ pituitâ, a tenebris excitantur. Hactenus de accessionis levamento, & tenebrarum discussione.

Vitæ
ratio.
De somno.

At de universâ vitæ ratione, tam inter curandum, quàm post curationem, ita judico. Multus somnus, & vigilia multa, pariter offendunt; multus quippe somnus capitis sensibus torporem inducit, vaporum exuberantiam, & ad quamvis actionem segnes facit: hæc autem gravitatis, & tinnitûs aurium, & splendorum ante oculos obversantium causæ sunt, quæ omnia morbi sunt symptomata; vigilia verò cruditatem facit, corpus alimento privat, lassitudinem corpori inducit, mentem contristat, & alienationi opportunam reddit: quapropter hi in *Furorem* & *Melancholiam* facilè incidunt; moderatus autem somnus ad rectam alimentum

Frictio.

distributionem, & ad requiem ex diurnis laboribus, confert. Subsistendum, ut reddatur alvus: etenim hæc perspirationis maxima causa est; dein crura asperis linteolis fricentur usque ad ruborem, & postea, dorsum ac latera, postremò, caput. Ab his ambulatio, in initio, ac fine,

Ambulatio.

lenior: in medio, tantùm non cum cursu; quies rursus, ac spiritûs receptio, post ambulationem. Vox exerceatur, graves potius sonos emit-

Vocis exercitatio.

tendo; acuti namque caput distendunt, in temporibus palpitationes, in cerebro pulsationes faciunt, oculos inflant, in auribus tinnitus movent; vox tamen mediocriter acuta capiti prodest. Deinde gestationis tempus

Gestatio.

erit, ad gravitatem omnem capitis distendendam; hæc autem multa sit, sed citra lassitudinem: neque verò in tortuosis tramitibus, & assiduis viæ flexibus, quia hæc vertigines creant. Ambulationes quoque rectæ, longæque, ac læves sunt. Quòd si prandio assuèrint, panis solus offeratur, & quantum

Capitis, manuum, & oculorum, & crurum exercitationes.

exercitationes non impediat: nam ante has concoquere oportet. Caput ac manus exercendæ, fricandæque; in his verò leniter agendum, ut vocetur calor, & instauretur caro, & restituantur vires; postea suum ipsius caput erectum fricato, diutiùs hunc laborem sustinens. Quin & exercitationes scienter factæ, ita ut cervix tumefiat, & manus circumquaque protrudantur, corporis contentionem faciunt. Porrò, altè sublato capite, oculos exercere oportet, manuum gesticatione, aut discorum jactu, aut cæstibus decertando. Obest autem pila, & parva, & magna: etenim capitis & oculorum circumvolutio atque intentio vertigines inducunt. Optimè faciunt

^c Ab hac Methodo non discrepat Curatio, quam ex *Archigene* & *Pofidonio* profert *Actium*. (L. 6, c. 7.)

saltus, cursusque; quin & omnia acia crurum exercitia totum corpus roborant. Frigida lavatio potior est, quàm nulla: nulla, quàm calida; frigida lavatio caput efficacissimè astringit, condensat, siccat, quæ salutem reddunt: calida lavatio potenter humectat, dissolvit, tenebras of-

5 fundit, quæ res morbi capitis causæ existunt: hujusmodi sunt Austri, qui & auditum gravem faciunt. Post exercitationes, quies, ut perturbatio sedetur; capitis compressio ad pruritûs in cute commotionem.

Ante cibum aqua, vel vinum aquosum propinetur; prandium tenue sit, in quo olerum coma assumatur, quæ ventrem emolliunt, malvæ, 10 betæ, bliti; liquamen stomacho & palato conveniens, alvum leniens, quodque caput non gravet, ex thymo, & sinapi, & thymbrâ confectum; ova, hyeme calida, æstate frigida, putamine exuta, non assata; olivæ, palmulæ, falfamentum vetus; alica elota cum aliquo ex dulcibus, quantum ad hanc condiendam assumere velint, & cum his sal. Otium 15 imperetur: quies & vocis, & auditûs; ambulatio in aëre bono, & in loco, aut arboribus, aut herbis delectabili. Sub cœnæ tempus, omnino iterum frigidâ lavetur, corpore oleo parum inuncto: quod si fieri commodè nequeat, crura tantum. Cœna constet ex frumento, uti itrio, vel alicæ sorbitione, vel ex Ptisanâ inter coquendum flatibus experti & 20 concoctu facili factâ; medicamenta verò, quæ Ptisanam condiant, sint piper, pulegium, mentha, cepæ, aut porri paululum, quantum non stomachum repleat; porrò acetum acre non inutile est. Ex carnibus, assumantur pinguium animalium partes non pingues: suis caput, ac pedes: volatilia omnia; sed quantitatem conjicere oportet; lepus, & ve-

25 natio: gallina in promptu est, & convenit. Bellarium omne capitis dolorem movet, exceptis palmulis, & horariis ficubus, & uvâ, si homo inflationibus vacet: utiliter etiam assumi possunt ex secundis mensis, quæ facilè concoquuntur, nidorem non habent, & levia sunt. Ab his ambulatio, mentis hilaritas, inter quietem ad somnos conversio.

Cibus.

30

C U R A T I O E P I L E P S I Æ.

C A P. IV.

35 I NTER medicamenta, quicquid maximum ac valentissimum est, adversùs *Epilepsiam* uti oportet, ut hominem non modò affectu liberemus doloribus pleno, in singulis item accessionibus periculoso, sed etiam speciei fœditate, & calamitatis opprobrio. Et profectò exi-

Q q

stimo,

stimo, si semet invicem in accessionibus intuerentur, & ea, quæ patiuntur ægroti, cernerent, vitam ultra ducere non sustinerent; verum a se ipsis fœda hæc atque atrocia cujusque mala sensus privatio & sublata videndi facultas occulit. Optimum est autem, ut medendi ratio Naturæ ductum sequatur, ubi ætatis mutationibus hominem hæc multum variat; 5 nam si usitatus malo victus, in quo morbus alitur, defierit, id ulterius hominem non invadit, quia unà cum eo, quod illi antea gratum erat, decedit.

Curatio
affecti Ca-
pitis ea-
dem quæ
Cephalæ-
iæ.

Id itaque si *Caput* occupaverit, inhæret: quamobrem omnia facere necesse est, quæ in *Cephalææ* curatione præcepimus, quoad sanguinis 10 detractionem, & purgationem venarum, tam ejus, quæ in cubito, quam hujus, quæ in fronte recta est: item quoad Cucurbitulas. Is autem non est usque ad animæ defectionem mittendus; affectum enim ista res arcessit. Arteriæ omnes, & ante, & ponè aures, incidendæ. Purgationes item instituendæ, quæ multo plus, quam hæc omnia, valeant, 15 *Hiera* scilicet purgante; & his quæ a capite pituitam eliciunt; quæ medicamenta sui quæque generis fortissima esse debent; istorum enim habitus dolorum patiens est, eosque alacritas ac bona spes tolerantes efficit.

Capitis
ustio, &
cerebra-
tio.

Oportet etiam ignem admoveere capiti: etenim valde proficit. Imprimis autem opus est, ut os usque ad *Diploen* perforetur; deinde Ceratis, 20 Cataplasmatisque utendum, quoad membrana ab ossibus secesserit; ossa nuda terebrâ circumcidenda, quanquam ea paululum resistent, usque ad spontaneam horum separationem, & quoad eorum atra & crassa inventa fuerit membrana. Cùmque ad putrefactionem, & purgationem usque, medelam audacter exsequente Medico, vulnere cicatrix inducta est, ho- 25 mo ex morbo liber evasit. Maximè omnium *rubefactiones* capitis usur-

Phœnig-
mi.

pandæ: usitatæ quidem, quascunque superius proposui; sed his valentior est, quæ ex *Cantharidibus* conficitur: tribus autem antea diebus, quam his utamur, ad vesicam tutandam bibatur lac, quia *Cantharides* magnopere vesicam lædunt. Hæc utique, si afficiatur *Caput*. 30

Curatio,
si Morbus
mediæ
corporis
partes
tenet.
Venæ
sectio.
Purgatio.

At si *mediæ corporis partes* causam inducant, & ab his morbus oriatur: (id autem rarissimè evenit, quia mediæ partes capiti, quod initium affectus facit, utpote in magno malo, sæpius consentiunt;) utcunque 35 verò res se habeat, etiam in his cubiti venam incidito: siquidem hæc a visceribus sanguis effluet. Porro hos etiam, idque magis quam alios, purgato, & *Hiera*, & cneoro, & cocco *Cnidio*; etenim ista pituitam

Cucur-
bitula.
Externè
adhibita.

educunt. Præsentissimum verò istis auxilium est a Cucurbitulâ. At Epithematum & Cataplasmatum sylva satis cognita est, & hæc ubique describere supervacaneum videtur, nisi quatenus eorum vim nôsse conveniat: quod his scilicet extenuare, per halitus digerere, & corpora fluxa 40

Medi-
camenta
per os
sumta.

ac perspirabilia reddere oporteat. Medicamenta item concoctionem promoventia, calida, sicca, & urinam citantia, tam in alimento, quam in medicatione, assumenda; inter quæ excellit castoreum sæpius in mense ex aquâ mulsâ potum: & medicamina etiam composita, quæcun- que

que idem præstant, ut *Antidotum ex Viperis*, *Theriaca* dicta, quod ex variis conficitur : & *Mithridaticum*, quod ex magis variis constat : nec non & hoc, quod *Antidotum Bestini* dicitur. Etenim hæc concoctionem faciunt, bonos succos creant, & urinam movent ; nam quæcunque medicamenta simplicia conscribi possunt, horum *Antidotorum* facultatibus continentur : cinnamomum, cassia, malabathri folia, piperis, atque fefelis omnia genera ; & quodnam denique valentissimorum remediorum in his non repereris ? Fama est etiam, vulturis cerebrum, & crudæ fulicæ cor, & domesticos feles comefos affectum hunc discutere. Hæc ego sane non expertus sum ; homines autem ipse aspexi, qui Viri recenter jugulati sanguinem, subjectâ vulneri phialâ haustum, combibere. O ingentem necessitatem ! quenquamne sustinere posse, malo, quantumvis gravi, auxilio mederi tam horribili ! atqui ex hoc ad sanitatem, necne, pervenerint, nemo unquam mihi certò affirmare potuit. Apud alium quendam Authorem, jecur hominis comedendum esse, invenio. Verùm hæc quidem in eorum gratiam scripta sint, qui eò miseriæ devenerunt, ut hujusmodi auxilia experiri sustineant.

Ad hæc, victûs ratione succurrendum, & singulis rebus, quæ vel ab aliis, ^{Victûs ratio.} vel ab ipsomet ægro, præstari queunt. Jam verò nihil negligendum, nihil temere agendum est : sed omnino adhiberi debent singula, quæ vel minimùm juvent, nihilque, quod offendant ; nam & spectacula multa visui ingrata, & soni, & gustus, & suffimenta plurima morbum accersunt. Omnibus itaque rebus diligenter attendere. Somnus multus crassitudinem corporis, & ignaviam facit, & nebulam quandam sensibus offundit : ^{De somno.} mediocris autem prodest. Alvi excretio a somno, præsertim si flatus cum pituitâ reddantur, plurimùm juvat. Ambulationes longæ conveniunt, gratæ, non tortuosæ, ubi aer bonus adducatur ; sub arboribus myrti, aut lauri : aut inter acres ac bene olentes herbas, calamintham, pulegium, thymum, mentham, præcipuè inter sylvestres ac sponte nascentes, quod si fieri nequit, illic, ubi arte cultuque producuntur. Ibi-^{Gestatio.} dem quoque gestationes fiant, ipsæ itidem rectæ. Itinera facere expedit : cavendo tamen, ne homo fluminis profluentem aquam, aut quidvis in circulo rotatum, aut circumvolutum turbinem inspiciat ; etenim imbecillior est, quàm ut firmum conservet *Spiritum* ; nam *Spiritus* cum orbe quovis convolvitur : circumvolutio autem *Vertiginem* & *Epilepsiam* provocat. A gestatione, quieta ambulatio, quo sedetur agitatio inter gestandum orta. Manuum deinde exercitationes fiant, harum extremis linteolo e linis crudis confecto interim obvolutis. Inunctio non admodum pinguis. ^{Manuum, &c. exercitatio.} Friccio diuturna, sed durior, ad densandam cutem ; tumidi enim & crassi sunt ex his plerique ; in medio autem totius Friccionis caput erectum perfricetur. Exercitationes ad cervicem, atque humeros : manuum dimotio ; omnia fiant, quemadmodum in *Scotomaticis* præcepi, ubi de hac re abunde actum est ; præterquam quòd acriores horum exercitationes esse debeant, ad sudorem caloremque commovendum :

dum : hæc enim omnes partes extenuant. Cæterum & in omni vitâ animum acrem facere oportet, citra iracundiam.

Cibus.

Alimenta omnia ex crassis leguminibus, mala ; ex frumento, panes sicciore exhibendi : alica elota, & sorbitiones ex hâc. Medicamenta, voluptatis causâ, eadem, quæ in suprâ positæ ; sed acrium plura jam affumantur, piper, zinziber, ligusticum. Liquamina ex aceto, cum cymino, & delectant, & profunt. Carnibus, præcipuè quidem, in totum : sin minùs, in Curatione saltem abstineant ; in refectiōe tamen, assumentur quæcunque vel naturâ leves fuerint, quales sunt, volatiliū, excepto anate : vel quæcunque concoctu faciles, ut lepus, suum pedes, & falsamentum ; post quæ sitis bono est. Vini paululum bibatur, albi, tenuis, odorati, urinam moventis. Ex oleribus juvant, quotquot facultate acia sunt, extenuant, urinam cient : uti brassica, asparagus, urtica ; crudorum, matura lactuca : cucumis autem & pepo viro forti supervacua sunt, quæ a nonnullis tamen leviter degustari possunt : siquidem eorum copia nocet, cum frigida sint, & humida ; fici viridis, & uvæ maturæ usus convenit. Ambulationes ; post has animi oblectatio, molestiâ vacans.

Veneris
nota.

Ira obest ; obest etiam Venus : hæc enim ipsa res morbi Symptomata inducit^d. Atqui de coitu Medici nonnulli falsò opinantur ; quoniam enim pueri in virum naturalis mutatio aliquid boni præstat, horum Naturæ, intempestivo coitu, vim intulerunt, tanquam eos citiùs ita roboraturi. Isti quidem a Naturâ sponte præstitutum tempus, in quo omnia fiunt remedia, ignorant ; hæc enim, singulis ætatibus propria, temporibus opportunis, gignit : in tempore, seminis, barbæ, canitiei, fit maturitas. Ecquis itaque Naturam Medicus variaverit, tum quoad seminis ex principio immutationem, tum quoad tempus singulis rebus præfinitum ? Quin & in morbi naturam impegerunt ; neque enim pueri aggrediendo jam coitui ampliùs opportuni sunt, intempestivo rei experimento antea læsi.

Ubi de-
gendum.

Oportet autem in regionibus calidis siccisque degere ; siquidem morbus frigidum quoddam atque humidum est.

C U R A T I O M E L A N C H O L I Æ.

30

C A P. V.

Veneris
sectio.

IN *Melancholicis*, de sanguinis detractione deliberandum est, ex quo morbus nascitur, sicut etiam ex malorum humorum copiâ non exiguâ. Itaque si juvenilem ætatem, idque verno tempore, affectus hic invaserit, vena incidatur dextri cubiti media, ut a Jecore opportuna

^d Democritus, (ut inquit Galenus,) coitum parvam *Epilepsiam* vocavit.

fiat

- fiat effusio ; etenim hoc viscus & sanguinis fons est, & bilem generat, quorum utrumque *Melancholiam* alit. Secetur autem, licet homo tenuis, neque sanguinis abundans fuerit ; parum tamen mittendum, ita ut sectionem vires sentiant, neque tamen eâ labefactentur : etenim quam crassus, & biliosus, & concretus fuerit sanguis, & quasi amurca, niger, nihilominus iste naturæ sedes, atque alimentum est ; quare si debito plus detraxeris, alimento destituta loco suo dimovetur Natura. At si sanguine abundet æger, is plerumque non admodum vitiosus est ; vena tamen incidenda : verum haud eodem die, sed ex intervallo, quantum detrahi oportet sanguinis mittendum est ; detractionis modum vires indicabunt. Medio autem tempore liberalius homo nutriatur, quo facilius alteram evacuationem sustineat. Siquidem & ventriculo, ipsi quoque ægrotanti ac laboranti, succurrere necesse est : cumque huic incumbat atra bilis, ægro, per unum diem prius tenuiter nutrito, hellebori nigri drachmæ duæ ex aquâ mulsâ propinentur, siquidem iste atram bilem subducit ; quinetiam thymi *Attici* coma idem præstat ; sed commodissimum est parem simul utriusque portionem, ita ut ex ambobus duarum drachmarum pondus fiat, exhibere. Cæterum a purgatione lavetur, vinique paululum assumat, & quicquid in cibis gratissimum existimet ; purgatio enim stomachi vires fatigat. Post hæc ad medias partes transeundum, cumque has Cataplasmate & Perfusione relaxaveris, Cucurbitulam Jocinori, & Ventriculo, aut hujus ori admoveo : namque hæc detractione multo magis, quàm venæ sectio, juvat ; dorso item, inter scapulas, alteram affigito, quâ parte adhærescit illi stomachus. Postea reficiatur iterum æger, & si alimento vires instauraverit, capiti raso Cucurbitula applicetur : quia prima ac maxima morbi causa nervis inest ; neque verò sensus ipsi noxâ vacant, siquidem a capite horum origo atque initium est : igitur ipsi quoque pervertuntur, utpote ægritudinis participes ; quidam verò, propter horum alienationem, etiam vitiosè sentiunt. Stomacho autem præcipuè succurrendum est, cum ipse itidem ægrotet, eique bilis atra inhærescat : igitur apsinthii succus, ab exigua quantitate initio facto, ad cyathi mensuram propinetur, is enim bilis generationem prohibet ; aloë item convenit, quæ bilem ad inferiora intestina deducit. Quod si malum recens fuerit, neque multum homo a naturali statu decesserit, præter hæc aliâ medelâ opus non est : reliqua tamen victus ratio necessaria est, & ad restaurandum corporis habitum, & ad affectum exquisitè perpurgandum, & ad vires confirmandas, ne morbus denuo revertatur ; victum autem, qui in refectione usurpari debet, posterius exponam.
- At si, ab his paululum repulsus, iterum affectus ingruere videatur, valentiora necessaria sunt auxilia. Nulla itaque fiat mora ; verum si ex retentis, in muliere, *Menstruis purgationibus*, aut in viro, ex *Hæmorrhoidum* profluvii suppressione, morbus initium ceperit, irritentur loci, & aliquid excretionis solitæ provocetur. Verum si ea cunctetur, neque

Purgatio.

Cucurbitula.

Stomachi cura.

Evacuatio solita movenda.

Venæ sectio.

descendat, in aliam aliquam partem prolapso sanguine, & affectus incre-
 crescat, evacuatio fiat, primò a talis : & nisi quantum suffecerit ab
 Purgatio, hâc parte profluat, secetur etiam vena cubiti. Interjectis autem, ad
 reficiendum hominem, tribus vel quatuor diebus, *Hiera* purgans potui
 Cucur- detur. Postea mediis partibus applicetur Cucurbitula, & Jocinori affi- 5
 bitula. gatur ; omnesque hæ res maturandæ, & quàm celerrimè conficiendæ.
 Neque enim parvis auxiliis affectus cedit : & si valentibus etiam resistat,
 firmiter inhærescit *Melancholia* ; ac si universo corpori infederit, sensibus,
 menti, sanguini, bilique, ac nervos etiam occupaverit, non modò ipsa
 insanabilis evadit, sed & alios in corpore morbos procreat, *Convulsionem*, 10
Insaniam, *Paralysin* ; atqui si hæc e *Melancholia* nascentur, sanationem
 Hellebo- non recipiunt. Itaque ad mali curationem helleboro albo utendum ;
 rus albus. sed ante hujus usum assuefaciendus vomitioni stomachus, & humores
 extenuandi, fluxumque corpus efficiendum est : ista autem vomitus præ-
 stant, modò jejuno stomacho, modò a radicularum esu. Docebimus 15
 autem hujus rei & modum, & materiam ; docebimus etiam hellebori
 species, ejusque assumendi rationem ; item, quo pacto singulas res ordi-
 nare priùs oporteat, & quibus modis in vomitione succurrendum sit,
 indicabimus. Incredibile est, nisi ab his morbus fuerit omnino depul-
 sus, aut per multos saltem annos interniserit : plerumque enim postea 20
 rursus *Melancholia* suboritur. At si tenaciter adhuc inhærescat, non
 ultrà morandum est, quin omnia, quæ ad helleborum pertinent, admi-
 nistrentur. Atqui ægroti omnes ad sanitatem nullo modo perducì que-
 unt : id enim si præstare posset Medicus, *Deos* ipsos potentiâ antecel-
 leret ; potest autem Medicus & dolores tollere, & malorum intermissio- 25
 nes facere, & morbos ipsos occultare. Vel itaque, his adhibitis, desi-
 stendum, & ægroti detrectanda cura est, excusatione factâ, eò quòd
 morbus sanari nequeat : vel ad finem usque, ut levetur saltem, artis ten-
 tanda sunt præsidia. Detur autem subinde *Hiera* quæ ex aloë constat,
 quod medicamentum *Melancholiæ* præcipuum est, cùm stomacho & joci- 30
 nori subveniat, bilemque expurget. Quinetiam, malvæ seminis drach-
 mam ex aquâ propinare, utilissimum esse quidam experimento confir-
 mavit. Porro innumera sunt medicamenta simplicia, quorum alia aliis
 prodesse poterint.

Refectio. Cæterum ab his laboribus ad refectionem veniendum est : in quibus 35
 dam enim, procedente curatione, morbus quidem de sede suâ labefacta-
 tus est ; verum ubi homo ad carnem viresque jam instaurandas pervenit,
 mali omnia simul oblitterata sunt vestigia ; siquidem Naturæ robur sa-
 nitatem, imbecillitas autem morbos parit. Ad refectionem itaque se
 Aquarum natu- convertat æger, in naturalibus aquis calidis sæpe commorans : etenim ea, 40
 raliter calidarum
 usus, quæ his insunt, medicamenta juvant, ut bitumen, aut sulphur, aut alu-
 men, quæque in iis reperiuntur, aliæ plurimæ facultates ; siquidem hu-
 miditas, post morbi ariditatem & medelæ vexationem, convenit : raræ
 verò mollesque carnes ad morbi depulsionem maximè conducunt : verum
 istæ

istæ in *Melancholicis* aridæ sunt ac densæ. Inunctio pinguis cum levi frictione adhibeatur, cum multo autem oleo contineat * * *

* * * panes loti, cum vino aliquo dulci, ^{viatio.}
ut sapâ *Cretica*, aut *Scybellite* ex *Pamphylia*, vel vino cum melle jam-
5 pridem permixto. Ova & frigidiora, & calida, putaminibus nudata,
conveniunt; ex carnibus assumantur, quæ non pingues sunt, quæque
detergendi facultatem habent: suis pedes, & capitis partes; avium alæ
pinguedinis expertes; ex venatione, leporum, caprearum, damarum
caro; ex fructu, oporâ dicto, quicquid optimum fuerit. At propter
10 stomachi subversionem, ante cibum prospiciendum est, ne is acceptus
vomitu rejiciatur. Quamobrem semper, ante alimenti assumptionem, ex-
hibeatur mulsæ cyathus dimidius, & ad stomachi purgationem, vomitu <sup>Vomitio,
& medi-
camina
ante ci-
bum.</sup>
reddatur: nam ita cibus in ventriculo permanebit. Medicamina autem
ad necessarias res purgatione educendas apta sunt, pini, & urticæ fructus,
15 coccali, & piperis semina, amygdala amara, quibus mel consistentiam
faciet. Quod si exsiccare velis, optimè proficit myrrha, & iridis radix,
& medicamentum ex *Viperis*, & *Bestini*, & *Mithridatis Antidotum*, & alia
innumera. Quod ad Epithemata pertinet, pro Cataplasmatum materiâ <sup>Epithe-
mata.</sup>
fit melilotum, & papaver, & terebinthi lachryma, & hyssopum, & oleum
20 rosaceum, vel œnanthinum, quæ omnia cerâ cogantur. Adhibeatur in-
unctio pinguis: gestationes: ambulatio: & alia, quotquot carnem in-
staurant, ac vires rescipiunt, Naturamque in habitum suum pristinum
reducunt.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

CURATIO

25 PHTHISIS.

CAP. VIII.

* * * quemadmodum in navi, ac maris tranquillitate; nam si ^{Gestatio.}
res ægroto prosperè cedant, in æquore gestari poterit, atque illic vitam
agere: etenim aqua salsa siccitatem quandam *Ulceribus* communicat.
30 A gestatione quiescens oleo pingui inungatur; & post frictiones * *
perfusus,

Cibus. perfusus, primò paululum, deinde huic paulatim adjiciendum, ad quinque aut sex heminas, aut multo etiam amplius : sin minùs, quantum quisque ferre poterit ; id enim sæpe pro omni alimento sufficit. Lac autem assumtu suave est, potu facillimum, nutritu solidum, & omni cibo a pueritiâ familiaris, visui etiam ob candorem delectabile ; ad hæc 5 medicamentum est, quod arteriam aspritudine liberat, guttur expandit, pituitam educens spiritum reddit facilem, & ad inferiora lubricè transit ; præterea medicamen *Ulceribus* dulce est, & alio quovis mitius^e. Itaque si multum hujus quispiam bibat, nullo alio alimento indiget : nam utile est ut in valetudine idem lac & pro cibo, & pro medicamento sit ; 10 siquidem & gentes sunt, quæ lacte vescuntur, *Galaetophagi*^f dicti, neque frumentum unquam comedunt. Profunt autem cum lacte puls, itria, alica elota, & quæcunque edulia ex lacte conficiuntur. Quòd si aliud alimentum desideret, ejusmodi sit, Ptisanæ cremor, concoctu facilis, tenuis : ita verò condiri debet, ut quàm facillimè sorbeatur ; & siquid 15 ad gustûs voluptatem adjiciatur, hoc medicinale sit, ligustici coma, pullegium, mentha, salis paululum, acetum, aut mel ; quòd si stomachus malè concoquat, id utique offeratur : sin is nihil tale postulet, omnibus ipsa præstat Ptisana. Licet autem Ptisanam in alicam permutare : minùs enim inflat, neque ita ægrè concoquitur ; ipsa quoque, tanquam 20 Ptisana, detergens facta, pinlatur. In humidioribus rejectionibus *Ulceræ* purgant fabæ, sed inflationes faciunt : pisa item, & ochri, quo minùs inflant, eo minùs etiam *Ulceræ* purgant ; ex symptomatis itaque conjecturam faciens, his utere ; eorum condimenta eadem sunt, quæ in Ptisanæ præparatione exposui. Ova assumantur, ex igne, aquea, 25 calida : sed optima sunt, si ex animalibus dentur recens edita priusquam

* * * * *

* * * * *

* * * * *

^e Hæc ultima, quæ de Lactis virtutibus prædicantur, de Oxymelite iisdem verbis dicit *Hippocrates*. (De Viâ. Acut.) An igitur ea ad Lac, per scripti hujus mutilationem, traducta sunt ? Certè quædam hic enumeratæ facultates ad Lac vix referri posse videntur.
^f *Homer.* & *Herodot.*

C U R A T I O

J O C I N O R I S.

C A P. XIII.

* * * Jocinori *Ulcus* perniciosum insit. Periculosissimus autem
 5 est, qui in ventrem fit, puris confluxus, si ad superiora tendens per sto-
 machum iter sibi faciat; alimentum enim vitæ causa est: ipsius alimenti
 dux est stomachus, & præterea medicamenta internis partibus distribuit;
 itaque si ad reliqua mala deglutiendi tarditas accesserit, ægrum morbo
 ac fame celerius consumi necesse est. Cæterum loci cujusque indicia,
 10 quo se pus conversurum est, alia sunt, & alia. Nam si per intestina ^{Signa}
 transeat, torsiones fiunt: alvus liquida est: pituita ac bilis fertur, de- ^{Puris per}
 inde sanguinis grumi cum humore circumfluo, vel liquor similis aquæ ^{Intestina}
 in quâ cruda fuerit caro elota. Quod si ad vesicam tendat, gravitas in ^{trans-}
 renibus lumbisque percipitur: multa primò exeunt, & bile tincta: de- ^{untis.}
 15 inde, turbida, quæ neque subsidunt, neque consistunt: ad extremum
 verò, sedimentum album apparet. Sin ad stomachum sursum feratur, ^{Per Ve-}
 nausea, cibi fastidium, pituitæ, vel bilis vomitus, animæ defectio, ver- ^{ficam.}
 tigo, usque dum ruptus sit *Abscessus*. ^{Per Sto-}
 Præsertim itaque pus in aliam partem avertatur: siquidem hæc mala ^{machum}
 20 est via. At si pus hæc violentius ferri repereris, omni ratione succurren- ^{fluentis}
 dum est, stomachoque subveniendum, & cibis, & medicamentis, & ^{auxilia.}
 victus ratione, & omnia leniter agenda. Medicamentis utendum, ut
 rumpatur *Abscessus* sinus: quamobrem hyssopi herbam cum mulsâ potui
 dato, & marrubii comam, cum mulsâ itidem, & apsinthii succo. Hæc
 25 utique ante cibos bibere oportet, ut humores tenues fiant, & viæ lubricæ
 efficiantur, & suppuratæ partes facilè rumpi possint. Detur etiam asi-
 ninum lac, læve, bilem non generans, bene nutriens, quod in caseum
 non spissescit, quæ lactis virtus est. Ad hæc ægro gratificandum est in
 cibo ac potione, quæ, quanquam convenientibus paulo deteriora fuerint,
 30 nihilominus, si ea expetat, concedantur⁶; nam per stomachum transibit
 ingratum ac nauseam movens pus: & nonnullos transitus hic offendit;
 porrò cavendum est, ne jejuni unquam maneant, & siquid assument, id
 purum atque sincerum esto. Oportet etiam, in cæteris profusionibus,
 curam stomacho diligentissimam adhibere, quandoquidem omnibus me-
 35 dicamentis iter iste præbeat. Neque interim Jocinoris oblivisci debemus,

⁶ Hippoc. Aph. 38, Sect. 2.

Per U- ubi *Ulcera* radix est. At si ad vesicam feratur, urinam citantibus edu-
 rinam pu- cendum est, ut asari radice, & phu, & adianto, & meo, in potione
 ris edu- sumtis cum mulsâ; ex compositis, *Bestini Antidotum*, & medicamentum
 ctio. quod ex vesicariâ constat, optimè faciunt, & quotquot præter hæc usus
 Per in- comprobaverit. Verùm si per intestina pus educas, id lac præstabit, 5
 testina asinæ præsertim: quod si desit, capræ, aut ovis; succos item lubricos &
 eductio. abstergentes exhibeto, ut Ptisanæ cremorem pipere, zinzibere, & ligu-
 Viçtus, stico conditum. Utque summatim de universâ ratione victûs loquar, in
 quâlibet eruptione alimenta sint boni succi, stomacho apta, concoctu
 facilia: vel cremores, aut ex lacte pultes, amylos, itria cum lacte ^h * * 10

CURATIO LIENIS.

CAP. XIV.

SCIRRHUS in Liene ægerrimè discutiuntur; & si ex hoc alii morbi
 procreentur, ut *Hydrops*, aut *Cachexia*, malum sanationem vix 15
 admittit. Hâc itaque in *Scirrbo* curatione Medicus utatur. Ori-
 entes avertere, & recenter inchoatos discutere oportet; inflammationibus
 etiam resistendum, si *Scirrbi* succedentem illis *Suppurationem* diffilare velle
 videantur; nam hæc ad inflammationem spectant. Porro iis remediis
 utendum, quæ in acutis hujus visceris affectibus proposuiⁱ. Quod si 20
 omnia præstiteris, & inflammatus adhuc maneat *Scirrbus*, etiam igni
 similibus^k ad emolliendam duritiem utere; Perfusionibus ex aceto, oleo,
 & melle; sed, lanarum vice, pannos linteos complicatos adhibe: his
 myrobalanum cribro trajectam insperge; Cataplasmatisque quàm mol-
 lissimis * * * * *

* 25

* * * * *

* * * * *

^h *Archigenis* scripta quædam, de Curatione *Suppurati, Ulceratiq; Jecoris*, ejusque *Scirrbi*,
 supersunt apud *Actium*; (Tetrabib. 3, Sermon. 2, c. 4 & 5 & 6.) quæ, quia hæc sunt manca,
 iis commodè adjici possunt. ⁱ In Curatione Jecoris acutorum affectuum; ubi Lienis simili-
 ter medendum esse præcipit. (Car. Acut. Morb. L. 2, c. 6.) ^k *Phænigis* item, in *Lienis*
Scirrbo, utitur *Archigenes*; & alia multa de ejus Curatione scribit. (Aët. Tetrabib. 3,
 Sermon. 2, c. 11.)

ARETÆI CAPPADOCIS,

DE CURATIONE DIUTURNORUM MORBORUM,

LIBER SECUNDUS.

Curatio Hydropis.	*	*	*	*	*	Cap. I.
Curatio Diabetis.						II.
Curatio affectuum in Renibus.						III.
Curatio affectuum in Vesicâ.		*	*	*	*	IV.
Curatio Gonorrhœæ.						V.
Curatio Stomachicorum.						VI.
Curatio Cœliaci affectûs.						VII.
Curatio Colicorum.	*	*	*	*	*	VIII.
Curatio Dysenterix.		*	*	*	*	IX.
Curatio Lienterix.	*	*	*	*	*	X.
Curatio Uteri affectuum.		*	*	*	*	XI.
Curatio Arthritidis, & Ischiadis.		*				XII.
Curatio Elephantiasis.						XIII.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

C U R A T I O

D I A B E T I S.

C A P. II.

Diabetes
Hydropi
similis,

MORBUS *Diabetes* dictus, si causam & affectum spectes, *Hydropis* species est : & parte tantum, per quam humor exit, ab eo differens. Nam *Ascitis* receptaculum est membrana *Peritonæum* dicta, neque humor exitum habet, sed illic remanens inundat ; & in *Diabete*, humor ab ægrotantis corpore eodem modo fertur, idque similiter contabescit : liquor autem in Renes ac Vescicam confluit, & per has partes exit. Hæc, in *Hydropicis*, aquæ via est, si morbus ad san-
tatem inclinet : sub quo tamen causæ etiam solutio necessaria est, non
oneris tantum levatio. Verum in *Diabete*, sitis vehementius urget, si-
quidem humor effluens corpus exsiccat.

Sitis re-
media.

Auxilia tibi medendæ eadem sunt, quæ in *Hydropicis*. Ad sitim verò exstinguendam magnâ medelâ opus est, quoniam in hoc malo ista
dolores omnes longè exsuperat ; & siquid bibant, id urinam citat, quæ
& ipsa profluit, & multa in corpore liquefaciens secum educit. Remedia itaque necessaria sunt, quæ sitim temperent : ea enim adest cum in-
explebili potionis desiderio, cui nulla, quantacunque fuerit, mederi potest humoris copia. Prorsus autem stomacho, ubi sitis origo ac fons est,
succurratur.

Purga-
tio, & Sto-
machi ex-
terna re-
media.

Ventre itaque *Hiera* prius purgato, Epithematis utere ex nardo, mastiche, palmulis, & cydoniis malis crudis ; quorum succus, cum nardo, & oleo rosaceo, ad Perfusionem optimè facit ; caro autem, cum mastiche, & palmulis, pro Cataplasmate sit : cerâ autem hæc, & unguento nardino, bene miscentur ; vel acaciæ, & hypocyttidis succi
& pro Perfusionibus, & pro Cataplasmatibus, usurpari possunt.

Vitæ.

Aqua sit pro potu, quæ cum fructibus, oporâ dictis, decoquatur ; pro cibo lac, quæque unâ cum hoc conficiuntur alimenta, amylos, alia, forbitiones. Vinum astringens, ad roborandum stomachum, præcipuè meracius, ad evaporandos dissipandosque cæteros humores : siquidem falsa sitim movent ; vinum verò astringens, simulque refrigerans, corpus immutat, ac temperatum efficit : vinum etiam dulce, tanquam sanguis, vires instaurat, quia sanguinem procreat. Medicamenta

com-

composita sint ejusmodi, uti id, quod ex *Viperis* constat, quodque *Mihbridaticum* vocatur, quodque ex oporâ conficitur, & cætera, quæ ^{Medi-} ^{camenta.} adversus *Hydropem* valent. Porro universa victûs ratio, ac vita eadem instituat^r.

5

C U R A T I O

C A L C U L I,

E T

E X U L C E R A T I O N I S

R E N U M.

10

C A P. III.

DE *Inflammatione*, & *Sanguinis profluvio*, & aliis *Renum* vitiis, quæ acutè interimunt, in *Acutis Morbis* conscripsimus. Verùm de horum *Exulceratione*, & *Calculorum* in his procreatione, quæ senes plerumque usque ad mortis diem comitantur, præcipuè jam
15 tractamus; ut, si fieri possit, mala hæc sanentur: sin minùs, ut ægri dolores saltem leniantur.

Cæterùm habitum, ad *Calculos* procreandos aptum, huic rei inidoneum facere nullo modo possumus; Uterum enim sterilem reddere facilius est, quàm *Renes*, *Calculis* creandis aptos, ab eorum generatione prohibere. Quapropter ad transitum *Calculis* expediendum opem ferre oportet. Itaque si tenaciter inhærescat *Calculus*, auxilia indicabimus; nam doloribus vehementer affligantur, & interdum etiam torsionibus, Colique volvulo, & urinæ suppressione absumuntur: *Renes* enim & *Colon* semet invicem contingunt. Itaque si *Calculi* inhæreant, neque urina
25 reddi possit, & intestina torqueantur, venam tali, qui affecto *Reni* in

Calculi
Curatio.Venæ
sectio.

^a Caput hoc mancum esse ex *Actio* patet, qui (*Tetrabib.* 3, *Serm.* 3, c. 1.) hæc habet. "Optima verò, inquit *Aretæus*, est in dolio facta evaporatio ad exsudandum, eo modo ut caput extra dolium promineat, frigidumque aërem attrahat, reliquum verò corpus omne calefiat". *Græca* his respondentia, quæ ex *Actii* MS. in Galliarum Regis Bibliotheca petita sunt, vid. in *Not. ad Var. Lect. ad hunc locum*. Ex eodem MS. prolata sunt *Græca*, quæ *Actius* se ex *Aretæo* proferre testatur de Signis *Diabetis*, quæque in *Not. ad Var. Lect. ad Caput illud* videri possunt. Eadem ista verba, de Curatione *Diabetis*, quæ *Actius* ex *Aretæo* adducit, ex *Ruso* se desumere inquit *Oribasius*. (*Synops.* L. 9, c. 36.) Quin & ea, quæ verba hæc sequuntur, in *Actio* & *Oribasio* eadem sunt, quæ tamen ad *Aretæum* pertinere haud satis liquet; ista verò, quæ paulò post de vino scribit *Actius*, ex *Aretæo* planè excerpt. Quædam ex *Archigene*, ibidem, de *Diabetis* curatione, exscribit *Actius*.

directum jacet, incidito; etenim sanguinis a Renibus effusiones astrictionem, quæ ex *Calculis* oritur, relaxant: inflammatio enim omnes has partes occupat, & quasi vinculo constringit; atqui vasorum exinanitio inflammacionem solvit. Lumbi quoque juxta Renum sedem perfundantur; idque oleo, cui, sive id recens, sive vetus fuerit, injiciatur ruta: urinam quoque ciebit anethi coma, vel rosmarinus, aut sampsychem; his, tanquam aquâ, perfundendum est: inunctiones enim parum profunt.

Fomenta & Cataplasmata. Cucurbitulæ. His etiam fovendum est, cum oleo chamæmelæ vesicis bubulis infuso; eadem esto Cataplasmatum materia, cum farinâ. Interdum Cucurbitula, sine ferro, *Calculorum* inhæSIONem tollit; sed optimè feceris, si in inflammatione scarificationem adhibueris. Quod si his peractis fixi adhuc maneant *Calculi*, homo in oleum demittendus est; id enim simul omnia præstat; tepor enim partes relaxat, & viscidas quodammodo facit: acrimonia verò ad excretionem irritat; hæc utique *Calculis* exitum aperiunt, eosque provocant. Inter medicamenta simplicia, potui dentur radices 15

Medicamenta. phu, mei, asari: herbæ, prionitis, sili, aut petroselini; ex compositis, unguenta quotquot nardum habent, & cassiam, & myrrham, & cinnamomum, ^b * * * * *

Exulcerationis Curatio. Cicatrici inducendæ prodest sinapi, & ab igne crustæ, & Epithemata suprà proposita. At victûs ratio, & inunctio, & navigatio, & in mari 20 vitæ traductio, omnia Renum morbis subveniunt.

* * * * *

* * * * *

C U R A T I O

G O N O R R H O E Æ.

C A P. V.

ET propter affectûs turpitudinem, & propter tabis periculum, & ob liberorum procreationis usum, *Gonorrhœa*, malorum omnium 25 causa, quamcitissimè depellenda est. Hæc itaque primò, tanquam *Fluxio* communis, curetur; astringendo scilicet partes circa vesicam, & fluentes locos: & refrigerando lumbos, ilia, pudenda, ac testiculos, ne semen ultrà profluat. Deinde rursus omne corpus calefacien-

Refrigeratio, & astrictio. Calefactio.

^b Ex *Archigene* habemus Smegma ad Renum Calculos; (Aët. Tetrabib. 3, Serm. 3, c. 5.) Malagma; (c. 7.) Antidota; (c. 13.)

dum est, ad exsicccandas vias, astrictione scilicet, & perfusione : ad quod faciet lana ab ove sordida, & pro oleo, unguentum rosaceum, vel œnanthinum, cum vino albo, odorato ; calor autem sensim movendus oleo communi in quo melilotum inferbuerit, & sanpſychum, & rosmarinus, 5 aut conyza : optima est etiam anethi coma, & multo etiam magis ruta. Iisdem, in Cataplasmatibus, utere, cum hordei, aut ervi farinâ, & irionis semine, & nitro, quibus, ut hæc omnia conspirent atque commisceantur, mel adjici potest. Talia sunt etiam Cataplasmata, quæcunque cutem rubefaciunt, pustulasque excitant, & fluxionem derivant, & locos tepe- 10 faciunt : tale est *Emplastrum Viride*, quodque ex lauri baccis conficitur. Castoreum quoque frequenter bibendum, & radix halicacabi ad drachmam, & menthæ decoctum ; ex compositis autem, id quod ex gemino pipere constat : optimum etiam est *Symphonis*, & *Philonis Antidotum*, idque quod ex *Scincho* bestiâ ad potionem paratur, & *Bestini Antidotum*, 15 & illud, quod ex *Viperis* reptilibus conficitur. Curatio autem prorsus a ratione victûs petenda est ; fidendumque exercitationibus, & ambulationi, & gestationibus : hæc enim habitum calefaciunt, cujus rei affectus indiget. Quod si æger a rebus Venereis temperet, & frigidâ lavetur, spes est fore ut homo virilem habitum quàm celerrimè acquirat.

Vici-
ratio.

20

CURATIO STOMACHICORUM.

C A P. VI.

IN aliis affectibus, post Curationem, victûs ratio ad vires & corporis 25 robur confert : (bona concoctio prodest ;) ista autem in *Stomachicis* solis offendit. Quemadmodum itaque bona concoctio comparetur, indicabo ; nam gestatio, deambulationes, corporis, & vocis exercitatio, & alimenta concoctu facilia ad expugnandum stomachi fastidium sufficiunt, quæ tamen omnia longam concoquendi imbecillitatem tollere non possunt, neque corporis habitum ex macilento pinguem at- 30 que carnosum efficere. His multo magis, quàm aliis ægrotantibus, gratificandum est, & omnia commodissimè præstanda^d : eorumque cupiditatibus obsequi debet Medicus, nisi quid magnopere noxium desideret ; nam ita factu optimum est, si non rerum valde juvantium appetitu moveantur. Medicamenta potui dentur, apſinthii succus, unguentum nar- 35 dinum, *Theriaca*, & petroselinii, & piperis, & zinziberis, & fese-
lis

Vici-
ratio.Medica-
menta ad
concoctio-
nem.

^c Videntur aliqua hic deficere, quia nihil ferè, nisi de iis quæ ad victum pertinent, dictum est. ^d Hippocratis verba. (Epidem. L. 6, Sect. 4.)

mina ;

^{Epithemata.}mina; hæc utique ad concoctionem valent. Pectori etiam Epithema astringens imponatur, ex nardo, mastiche, aloë, acaciâ, & malorum cydoniorum succo; quin & malorum caro cum palmulis contusa Epithema fiet astringens; alia quoque adhibeantur, quæ, in *Diabetis* Curatione, ad sitis extinctionem commemoravi: eadem enim in his sitim 5 movent, cum Stomachi constitutio in *Stomachicis* plerumque siti vacet.

C U R A T I O C O E L I A C O R U M.

C A P. VII.

SI ventriculus cibos retinere nequeat, & alimentum inconcoctum, 10 immutatum, & crudum effluat, nihilque in corporis molem feratur, *Celiacos* hos vocamus; nimirum ob innatam caloris, qui concoctioni inservit, refrigerationem, & ob facultatis imbecillitatem, quæ alimenta digerit.

Imprimis itaque ventriculum oportet quiete ac inediâ a laboribus re- 15
^{Vomit.} creare; nam ita revertentur vires. At si copia in stomacho subesse videatur, jejunis, ex aquâ vel mulsâ, vomendum est. Ventriculus ipse, ^{Epithemata.} ut astringatur, obtegendus perfundendusque lanis ab ove succidis, quæ unguento rosaceo, aut œnanthino, aut melino inungantur, vel, quod optimum est, lentiscino^e, cum hypocythide, & olivâ immaturâ; & cum 20 his Cataplasmata superdantur, ad tactum calida, & facultate astringentia. Et sicubi in Jecinore, aut Ventriculi ore, distentiones inflammationesve appareant, admodum Cucurbitulâ concidatur cutis; sunt enim, quibus hoc ^{Cucurbitula.} auxilium per se sufficit. Cùmque Ceratis impositis vulnera fuerint ad cicatricem perducta, & ad duritiem devenerint, huc ^{Hirudines.} Hirudines admoveo. 25

Deinde Epithemata ad concoctionem facientia superimponantur, quale est ^{Epithemata ad concoctionem.} id, quod ex seminibus constat^f, quodque, si chamæleontis radix adjiciatur, optimum est: & id, quod ex lauri baccis conficitur^f; necnon & Malagma *Viride* dictum: meumque, ut id apello, *Mysterium*; hæc enim & emolliunt, & incidunt, & colorem excitant, & viscerum inflationes discutunt, quæ 30 omnia, ut astrictio fiat, præstari debent; cæterum & sinapi, & limnestis, & euphorbium, & quotquot ejusmodi sunt, omnia refrigerationem arcent, & calorem resuscitant. Ejusmodi quoque medicamenta, astringendi gratiâ, ^{Medicamenta astringentia.} bibere oportet; imprimis utilis est plantaginis succus, cum aquâ myrtis

^e His congrua habet *Archigenes*. (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 37.) ^{f f} Malagmatis his etiam in affectu hoc utitur *Archigenes*. (Aët. Tetrabib. 3, Sermon. 1, c. 37.)

aut malis cydoniis astringente redditâ : optimus etiam est uvæ immaturæ acinus. Vina assumantur perquam astringentia. Deinde medicamenta <sup>Medi-
camenta
calesfaci-
entia.</sup> potui dentur ventrem calesfacientia, quotquot ex zinzibere, & pipere, & petroselini semine conficiuntur, & *Theriaca* summopere coagmentata.

5 At si per hæc morbus aut nihil, aut parum, remiserit, vomitionibus a ^{Vomitus.} radicularum esu utere : & si in his hellebori albi radicem per noctem unam oculueris, purgationem valentissimam effeceris, quæ frigidos purgabit excernetque humores, & calorem succendet ^g.

Quin & victus & vitæ ratio cum summâ moderatione instituat^{ur} ; <sup>Victus
ratio.
Exerci-
tatio.</sup> 10 noctu dormiatur, interdiu obambuletur : exerceatur vox : gestatio fiat inter lauros, aut in myrtetis, aut in thymo, siquidem perspiratio ac spiritus adductio medicamentum quoddam habent concoctionem adjuvans. Exercitationes adhibeantur : frictiones : manuum dimotio : halterum jactus ad exercendum pectus ac ventriculum. Propinationes fiant : 15 nam ad confirmandum robur panis minimè valet. Ab his, rubificatio, deambulationes lentæ ^g * * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

C U R A T I O A R T H R I T I D I S, E T I S C H I A D I S.

20

C A P. XII.

* * * ^h cibis, & radicularum esu, frequenter : ac deinde ad helle- ^{Vomitus.} borum album veniendum est. Post hæc victus communis esto cum aliis <sup>Victus
ratio.</sup> affectibus ; & post victum, inunctio, frigida in mari lavatio, omnibus 25 *Arthriticis* præcipua & communia sunt auxilia. Nam *Podagricis* quoque helleborus, sed in primis morbi accessionibus, mirificè succurrit : qui si jam inveteraverit, & a Parentibus etiam hæreditariò descenderit,

^g Eadem habet *Archigenes* ; (Aët. Tetrabib. 3, Serm. 1, c. 37.) a quo etiam reliqua hujusce affectus Curatio peti potest. ^h Curatio *Ischiadis* deest ; quæ abunde suppleri potest ex *Archigene*. (Aët. Tetrabib. 3, Serm. 4, c. 1, 2, 3, 4, & 5.)

is usque ad mortis diem inhæret. At contra exacerbationes mali in articulis hoc pacto subveniendum est; lanæ adhibeantur ab ove succidæ; ^{Externa in Parox- ysmo aux- iliis.} Perfusiones ex rosaceo & vino: & nonnullis spongia ex poscâ prodest. Postea Cataplasma fiat ex pane cum refrigerantibus cucurbitæ sylvestris & peponis partibus, cumque tenui cucurbitâ, & plantaginis herbâ, & 5 rosarum foliis; necnon & sideritis dolorem mitigat, cum pane, & bryo, & symphyti radice, & quinquifolii herba, & marrubium quod foliis est tenuibus; hujus decoctum dolores etiam optimè lenit: & ipsa herba cum panis nicâ, & hordei farinâ, Cataplasma faciet. Malorum quoque citriorum pars cibo non apta cum polentâ magnopere succurrit; 10 ficus item aridæ, & amygdala, cum aliquâ farinâ. Hæc utique refrigerantium materia est; & ex his sanè aliud alium juvit, & idem aliquando alium atque alium. Quibusdam verò calefacientia conveniunt; & inter hæc etiam idem alii aliàs prodest. Pervulgatum est autem, & hoc ad dolorem tollendum valde proficere: capram oportet herbâ iride ad sa- 15 tietatem pasci, quæ, interposito tempore quantum conficiendo in ventre pabulo suffecerit, macetur; & intra hujus ventrem in ipso stercore oculendi pedes. Medicamenta sunt ad affectum hunc innumera: ægrotos namque ipsos medicamina sibi plurima comparare calamitas ista cogit; sed Medicorum pharmaca suo loco scriptis exponentur. 20

C U R A T I O E L E P H A N T I S.

C A P. XIII.

MORBIS, ut ii exsolvi queant, remedia valentiora esse debent. *Elephantem* verò, tam ingens malum, quænam medela possit 25 expugnareⁱ? Neque enim parti tantùm uni, aut visceri unico inhærescit: neque intus solùm impingitur, aut extrâ serpit: sed totum hominem intrâ occupat, totumque foris complectitur. Triste profectò, visuque horribile spectaculum! belluæ namque species est. Porro cum his homines versari atque vitam agere, non minùs quàm cum pestilentia, 30 metunt; contagio enim, per inspirati aeris infectionem, facilè communicatur. Ecquodnam igitur in Arte Medicâ satis validum quispiam repererit, quod huic affectui medeatur, auxilium? Verùm enimvero omnia simul & medicamenta adhiberi necesse est, & victûs rationem, & fer- 35 rum, & ignem. Quæ si incipienti morbo admoveas, salutis potest esse

ⁱ Propter hæc verba *Aræteum* laudat *Paulus*. (L. 4, c. 1.)

spes ; sin is perfectè jam creatus fuerit, ac visceribus tenaciter infederit, & faciem insuper occuparit, de homine desperatum est.

Incidentur itaque venæ cubiti ambæ : incidentur etiam venæ in talis ; ^{Venæ}
non eodem die : præstat enim temporis interjectio, quo plus sanguinis ^{sectio.}
5 emitti, & recreari queant vires ; sanguis etenim sæpe & copiosè detra-
hendus est, quippe qui vitium nutriet, cujus autem sana pars exigua est,
quæ naturam alit. Quare conicere oportet, ut sanguis pravus & colli-
quatus detrahatur, & interim corpori idoneus servetur, quoad alimenti
defectu morbus cesserit ; novus enim corpori commixtus cibus longo
10 temporis spatio antiquum exstinguit. Postea propinetur *Hiera*, neque ^{Purgatio.}
semel tantum : sed omnia frequenter fiant, & post refectionem rursus
usurpentur. Cibo item alia insit ex medicamentis purgatio, qualem in
Ischiadis ^k curatione proposuimus ; lac etiam indiscretum, sed largiter,
ut alvum solvat, potui detur : adjiciatur autem aquæ quinta pars, ut id
15 omne effluere possit. Ocyus autem ad vomitum deducendi ; jejunii, ^{Vomitio.}
primò : a cibo, postea : deinde, a radicularum esu ; quæ frequenter
omnia, & assidue fiant : helleborum etiam album quolibet tempore præ-
bendo, sed præsertim vere, ac autumno, diem ex die, & proximo rur-
sus anno. Et si morbus invaluerit, medicamenta potui sumta, quotquot ^{Medi-}
20 noverit quispiam, propinentur : nam medicamenta copiosè adhibita ^{camenta.}
profunt. Ego sanè, quæcunque a me cognita sunt, literis mando : ce-
driæ cyathum unum, brassicæ duos mixtos exhibe. Aliud : fideritidis
fucci cyathus unus, trifolii unus, vini ac mellis duo. Aliud : Ele-
phanti dentis ramentorum drachma, cum vini *Cretici* cyathis duobus.
25 Porro viperarum, animalium reptilium, caro in pastillos redacta pote-
tur ; oportet autem, amputato cujusque capite caudæque ad quatuor ^{Vipera-}
digitos, reliquum elixare, donec spina a carne discesserit : & hanc, in ^{rum efus.}
pastillos confictam, in umbrâ refrigerare, qui, sicut etiam scilla, potui
exhibeantur. Ipsæ quoque viperae in cœnâ pro opsonio dentur, quæ,
30 piscium instar, præparari debent. At si medicamenti ex *Viperis* com-
positi facultas suppetat, id omnium loco bibendum est ; id enim omnia
simul præstat. Ad hæc corpus detergendum est, & tumores compla-
nandi ; hujusmodi inter *Celtas*, qui nunc *Galli* dicuntur, medicamenta ^{Tumo-}
alia sunt innumera : sed ex nitro factis globis, quibus pannos abster- ^{res deter-}
35 gunt, quosque saponem vocant, corpus in balneo detergere optimum
est. Optimè quoque portulaca, & sempervivum cum aceto, & lapathi
radicum decoctum, cum sulphure ignem non experto, corpus detergebunt.
Illud item compositum prodest, ex alcyonio lævigato, & nitro, & aceti
fæce combustâ, & alumine scissili, & sulphure ignem non experto, &
40 costo, & iride, & pipere ; forsân autem omnia pro singulorum viribus
miscenda sunt : & aliud cum hoc æquis portionibus mixtum inspergentes
perfricare possumus. At faciei tumoribus sarmentorum cinis illini potest,
cum feræ alicujus adipe, leonis scilicet, aut pantheræ, aut ursi, aut, si

^k Locus iste deest.

his careas, chenalopecis; simile enim in dissimili, quemadmodum simia homini, maximè juvat; & ammoniacum thymiana, cum aceto, aut plantaginis succo, aut herbæ sanguinalis, & hypocystis, & lycium. Quòd si caro livida sit, priùs incidenda est, ut in eam derivetur succus. At si ab acribus fluxionibus excoriatas partes lenire cupias, fœni græci decoctum, aut hordei cremor molliter abstergebit: & ex oleis, rosaceum, aut lentiscinum¹. Balnea verò assiduè ad madefaciendum corpus, & ad humores noxios perspirandos proficiunt.

Viâ
ratio.

Cibus esto mundus, boni succi, concoctu facilis, simplex; & victûs ratio ex omni parte exactè instituta, quoad somnos, & ambulationes, & 10

Exerci-
tatio.

degenderi locos. Exercitationes adhibeantur; cursus: corporis contorfiones: pilarum jactus; quæ omnia fiant citra lassitudinem, cum idoneâ tamen intentione; opportuna etiam exercitatio est, spiritûs vocisque emissio. Vestis munda sit, non modò ut visum non offendant, sed etiam

Cibus.

quia sordes in cute pruritus excitant. Vinum apsinthii jejuni bibant; 15 pro prandio, panis ex hordeo, salsamentum vetus, & exiguum quid malvæ, aut brassicæ, semicoctum, cum cymini liquamine; pro cœnâ, pastinacæ radix, & alica cum vino & melle antiquo mixtis. Et ex mari, quotquot ventrem solvunt, tellinarum juscula, ostrea, echini: & ex piscibus, saxatiles; ex animalibus terrestribus, lepus, aut sus: inter 20 aves, perdices cujusque generis, palumbes, columbæ, & quicquid in regione optimum reperiatur; ex arboreis fructibus, ii qui horarii vocantur; vina dulcia iis, quæ vinosa sunt, meliora. Balnea naturaliter calida, sulphurea, profunt: & vita in aquis diu acta, & mare, & navigatio.

Balnea.

Helle-
borus.

Per helleborum purgationes usurpentur; albus superiorem ventrem, 25 niger inferiorem purgat; quin & albus non modò vomitum provocat, sed & omnium quoque medicamentorum purgantium valentissimum est: non excretorum varietate & copiâ, id enim *Cholera* morbus potentiùs facit; neque verò intentionibus ac violentiâ inter vomendum, id enim nausea in mari validiùs præstat. Cæterùm neque vim, neque qualitatem 30 malam habet; quo fit, ut laborantibus salutem reddat, & per exiguam purgationem, & cum intentione parvâ. Porro vetustorum omnium morborum, qui radices jam altas egerint, cum reliqua auxilia nihil quicquam opis præstiterint, id unicum remedium est; siquidem igni facilitate par est helleborus albus, & quicquid ignis ustione facit, illo plus 35 helleborus per interiora discurrens operatur: spirationem nempe facilem ex difficili, ex malo colore, bonum, & ex macie, habitum corporis pinguem efficit^m.

¹ Curandi ratio eadem omnino est in *Archigene*; vix ullum remedium, vix simplicis cujusvis medicamenti usus in hoc Capite præcipitur, quod non ab illo itidem adhibetur. (Aët. Tetrabib. 4, Serm. 1, c. 121, 122, 123, 124, 125.) ^m Veterum (ut inquit *Cælius Aurelianus*, *Morb. Chronic. L. 4, c. 1.*) Medicorum nullus hujus Passionis Curationem conscripsit, excepto *Themisone*, atque ex Philosophis *Democrito*, si verè ejus de *Elephantiacis* dicitur conscriptus Liber.

INDEX.

Numeri, quos Comma sequitur, Paginas denotant: cæteri, Lineas. Paginae autem indicantur Versionis Latinae, unde ad Græca facile verti potest.

A

A Bortus, causa Convulsionis 4, 31. Prolapsus Uteri 84, 10. Divulsionis Membranæ Uteri 84, 24. Abscessus 49, 23. eorum Signa 50, 18. Causæ 50, 1.

Abscessus Coli, &c. v. Colon, & partem cuius Abscessus quaritur.

Ægyptia Ulcera 10, 22, 28.

Ægyptiorum Victus Ratio 10, 23.

Æstas, v. Anni Tempestates.

Æstus, causa Anginæ 8, 13. Hæmorrhagiæ e Capite 17, 17.

Ætas Puerilis, corpus habet rarum, multam perspirationem, & humores fluxiles 13, 4. Intestina habet lubrica 25, 15. cruditate multum laborat 25, 14. Asthmate, cæteris ætatibus facilius, liberatur 53, 9. Cachexia facile tentatur, & ex ea facile convalescit 62, 35. Cholera sæpissime laborat, sed sine periculo 24, 18. Convulsionibus assidue obnoxia, non autem admodum periculose 5, 5. Diarrhœæ obnoxia, sed absque Ventriculi vitio 77, 7. Epilepsiæ obnoxia 38, 24. 107, 17. Hydropibus, Anasarçæ, & Leucophlegmatizæ dictis, opportuna 66, 11. Ictero, non frequenter, sed nec secure laborat 61, 4. Ileo sæpe, sed absque discrimine, afficitur 25, 13. Lienis affectibus, facile tentatur ac liberatur 58, 7. Paralyfi non difficulter sanatur 46, 31. Pleuritide, nec frequenter, nec mortifere, corripitur 13, 3. Tonsillarum Ulceribus valde obnoxia 10, 17. Tussi, usque ad Phthisim, vexata, facile interdum sanescit 49, 11. Vesicæ ex Acutis Affectibus minime periclitatur 31, 39.

Ætas Juvenilis, multi sanguinis est, & qui facile inflammatur 9, 17. Cholera sæpe afficitur 24, 17. Columellæ affectui, qui *Στραγγὴν* dicitur, obnoxia 9, 16. Convulsionibus, minus pueris, ægrotat, sed periculosius 5, 7. Dysenterizæ opportuna 81, 19. Hydropibus, Ascitæ, & Tympanizæ, dictis plurimum tentatur 66, 12. Ictero, sæpe, sed non cum periculo, ægrotat 61, 3. Infantiz obnoxia 40, 34. Lie-

nis affectibus facile ægrotat & sanatur 58, 7. Melancholiz obnoxia 40, 34. Peripneumonia difficulter curatur 16, 25. Phthisi, ex Rejectione Sanguinis, tentata vix convalescit 49, 9. Pleuritide, minus frequenter, sed parum tuto, ægrotat 12, 41. Renum Acutis affectibus lethaliter tentatur 30, 22. Satyriasi maxime obnoxia 34, 25. Venæ Cavæ Inflammatione mortifere afficitur 29, 3.

Ætas Constans (seu Virilis) Cachexia, raro, periculose tamen, ægrotat 62, 35. Cholea sæpe laborat 24, 18. Convulsionibus minime obnoxia 5, 8. Dysenterizæ opportuna, 81, 19. Jecoris etiam Inflammationi 27, 26. Infantiz item 40, 34. Melancholiz quoque 40, 34. Renum etiam Acutis Affectibus 30, 21. Peripneumonia difficulter curatur 16, 25. Pleuritide minus frequenter, sed cum discrimine, laborat 12, 41. Venæ Cavæ Inflammatione lethaliter ægrotat 29, 3.

Ætas Senilis, frigida & sicca 5, 9. Abscessibus Pulmonis, & Phthisi post Peripneumoniam raro sanatur 16, 24. Cachexia lethaliter ægrotat 62, 34. Cholera minime tentatur 24, 18. Cœliaco Morbo sæpe tentatur 77, 5. Columellæ Affectui, qui *κίαν* dicitur, obnoxia 9, 16. Convulsionibus, maxime, & periculosissime, patet 5, 8. Dysenteria vix sanatur 81, 19. Hydropum omnibus generibus exposita 66, 13. sed præcipue Tympanizæ 66, 15. Ileo, non frequenter, sed periculose, tentatur 25, 16. Lienis etiam Affectibus, raro, sed cum discrimine 58, 8. Lienis parvo Tumore obeunt 58, 10. Paralyfi, sæpissime, mortifereque, afficitur 46, 30. Phthisi similiter 49, 8. Pleuritide, frequentius, sed minore cum periculo 12, 37. Stomachico Morbo obnoxia 75, 33. Vesicæ etiam Acutis Affectibus valde opportuna 31, 37.

Alicæ Virtutes 115, 27.

Allii esus Dysenterizæ causa 78, 28.

Aloe, bilem subducit 153, 33. ex ea *Hiera* Medicamentum Melancholiz præcipuum, quodque Stomacho & Jecori subvenit, bilemque expurgat 154, 29.

I N D E X.

- Aluminosa naturaliter Balnea Melancholice utilia 154, 40.
Αναγνώρις Αιμαλσι, i. e. Rejection sanguinis, quid sit, & ejus Species 16, 30, 17, 8, 18, 1. Signa 17, 10. Cause 18, 20, 20, 18. Curatio 121, 25.
Αναστροφή, quid sit 44, 28.
 Anasarca, quid sit 64, 27. ejus Signa 65, 20.
 Anasarca Uteri 66, 30.
 Angina species duæ, quarum altera Cynanche vocatur, altera Synanche 6, 26. Canes Angina frequenter invadit 6, 25. v. Cynanche, & Synanche.
 Angina Cause 8, 12. Signa 6, 30. Curatio 110, 22.
 Animæ appetentis situs in Portis Jecoris, juxta Platonicos 26, 18.
 Animi Passiones Paralysis causa 46, 23.
 Anni Tempestates.
 Aestas, Concoctionem & Appetitum minuit 75, 32. Cholera maxime creat 24, 16. Celiacum etiam Morbum 77, 7. Hamorrhagias item ex Inflammationibus valde periculosas 20, 20. Ileum 24, 18. Inflammationes 20, 20. Infantiam 40, 35. Melancholiam 40, 35. Paralyfin minime 46, 32. Stomachicum Morbum maxime 75, 32.
 Autumnus maxime parit, Celiacum Morbum 77, 8. Dysenteriam 81, 17. Jecoris Inflammationem 27, 24. Ileum 24, 18. Infantiam 40, 35. Lienis Morbos 58, 14. Melancholiam 40, 35. Phthifes 20, 22. Renum Acutos Affectus 30, 21. & eorum Calculos 71, 12. Venæ Cavæ Inflammationes 29, 3.
 Hyems precipue creat Celiacum Morbum, sicubi valde frigida est 77, 9. Colicum etiam dolorem 78, 4. Convulsiones 4, 32. Renum Calculos 71, 12. Paralyfin 46, 32. Pleuritides 12, 35.
 Ver affert ut plurimum Dysenteriam 81, 17. Febres Ardentis 18, 21. Hamorrhagias, ubi humidum & calidum est 20, 18. Inflammationes 18, 21. Infantiam judicat 40, 35. Melancholiam item 40, 35. Paralyfin frequenter creat 46, 32. Pleuritides, ubi frigidum est 12, 36. Renum Abscessus & Hamorrhagias 71, 12.
 Anodynorum usus in Ileo 132, 30.
 Aortæ (quæ ab *Αρετα* Arteria Crassa dicta) Hamorrhagia mortifera 18, 4. ejus Inflammationis Curatio 135, 6.
 Aphthæ 9, 31.
 Apoplectum Crus quid apud *Ηippocratem* significet 44, 30.
 Apoplexia, quid sit 44, 24. ejus Curatio 104, 8.
 Apoptematiz quinam dicantur 49, 24.
 Apisinthii succus potus, atræ bilis generationem in Stomacho impedit 153, 31.
 Aquæ *Nili* potus, causa Tonillarum Ulcerum 10, 25.
 Aquæ, crassæ, falsæ, virosæ, Lienis Morborum Causa 58, 13.
 Aqua Frigida pota, causa Angina 8, 14. Celiacæ Morbi 77, 11. Dysenteria 78, 32. Hydropis 66, 3. Ilei 25, 10. Tonil-
- larum Ulcerum 10, 20. Causo Phrenitidi juncto prodest 99, 19. Causo in omni tuto, tutius autem & liberalius in eo propinatur, qui ex Vena Cava oritur 29, 17. Pleuriticis noxia 118, 11.
 Arenis involutari Cephalææ utile 146, 39.
 Arteria Aspera, v. Aspera Arteria.
 Arteria Crassa, v. Aorta.
 Arteriotomia, prodest in Cephalææ, Vertigine, Epilepsia, & omnibus Morbis Capitis 144, 19. 147, 20.
 Arteriarum juxta Aures sectio 144, 12. ante & pone Aures 150, 14.
 Arthritis, quid sit 85, 6. ejus Causa 85, 22. Accessio 86, 1. Curatio 165, 22.
 Articulorum omnium Ulcera sanatu difficilia 72, 30.
 Ascites quid sit 64, 23. fit interdum ex Tympania 65, 17. ejus Signa 65, 4.
 Asinum Lac, utile in Jecoris Abscessu 157, 26. 158, 5. Marasmi periculo ex Syncope 129, 34. Renum Acutis Affectibus 137, 10.
 Aspera ex Arteria Hamorrhagia Signa 19, 36. ejus ramuli in Pulmonis Abscessibus exspuntur 52, 15. ejus incisio in Angina periculosa 111, 40.
 Aster, Terra 124, 15.
 Asthma dicitur quævis difficilis respiratio 52, 27. sed peculiariter Morbus est ita dictus 52, 29. ejus Signa 53, 16. sedes 53, 3. ejus Species, Morbus *ἰσχυρῶς* dictus 54, 5. ex Podagra Asthma insanabile est 87, 28.
 Atheniensis in Peste cur *Peloponnesi* venena in puteos coniecisse censerentur 7, 18.
 Athleta, cur adeo robusti 73, 26.
 Aurium motus in Convulsione 5, 24. in Arthritide eæ afficiuntur 86, 31.
 Austri flantes gravem reddunt auditum 149, 5.
 Autumnus, v. Anni Tempestates.

B.

- B**alnea profunt in Elephantiasi 168, 7. Marasmi periculo ex Syncope 129, 33. Renum Acutis Affectibus 137, 11. Venæ Cavæ Inflammatione 136, 13. Vesicæ Acutis Affectibus 138, 24.
 Balnea naturaliter sulphurea, bituminosa, Melancholicis utilia 154, 40.
 Calidi Balnei facultates 149, 4. calida naturaliter & sulphurea Elephantiacis profunt 168, 22.
 Frigidi Balnei facultates 149, 2. ejus usus in Gonorrhæa 163, 18. item in Scotomate 149, 2, 16. Frigida lavationis in Mari usus Arthriticis prodest 165, 24. item in Cephalæa 146, 28.
 Bellaria Capitis dolorem movent 146, 27. 149, 25.
Bellini Antidotum 137, 20. 163, 14. concoctionem juvat 151, 3. urinam movet 155, 17. 158, 3.
 Bilis iram significat apud *Homerum* 40, 7.
 Bilis Flava, a Scotomaticis per Vomitus ejici sueta, Maniam secuturam pronuntiat: atra, Melancholiam 38, 11.

Bilis

I N D E X.

Bilis Atra in Acutis Morbis fursum erumpens, mortifera: infra exiens, periculosa 39, 30. in longis prodiens, in Dysenteriam & Jecoris dolorem definit 39, 31. ad Diaphragma vel Stomachum tendens, Melancholiam parit 40, 1. foeminis infra exiens vice Menstruæ purgationis est 39, 33.
Atram Bilem purgantia 115, 13, 33. eam expurgat Hiera ex Aloe 154, 29. ejus generationem in Stomacho impedit Apithii succus potus 153, 31.
Bilis excerni solitæ suppressio Insaniam creat 42, 28.
Biliofa Diarrhœa, v. Diarrhœa biliofa.
Berior potus Aegyptii usitatus 10, 26. Dysenteriae causa 78, 30. Tonsillarum Ulcerum causa 10, 26.
Bubones Pestilentes Jecori proprii 21, 15.
Buprestes epoti, causa Hydropis 66, 8. Vesicæ Inflammationis lethifera 31, 27.

C.

Cachexia, omnibus affectibus originem præbet 61, 11. Morbus est quidam per se ita dictus 61, 19.
Cachexiæ Signa 62, 5. Cause 61, 27.
Cachexia fit ex Ictero 60, 44. Hydropis præcipua causa 64, 20. Lienteriæ causa 82, 11. e Scirrho Lienis orta, vix sanabilis 158, 15.
Cæci Intestini ex Ulceribus dejectiones quales 79, 26.
Cæparum ejus Dysenteriae causa 78, 28.
Calculus Renum 69, 20. fenibus usitatur 70, 23. ejus in Ureterem lapsi Signa 70, 9. in Vesicam lapsi 70, 11. per Colem transeunt 70, 14. quomodo dignoscantur Calculi 72, 4. Renum, cum Urinæ suppressione, Calculus 29, 32. Curatio Renum Calculi 161, 11. urinam supprimentis 136, 31.
Calculus Vesicæ, Pueris frequentior 70, 22. insanabilis 71, 21. exiguus tuto exciditur 72, 1. Calculi in Vesica Signa 72, 25. Urinæ suppressio ex Calculo in Vesicæ cervicem delapso 31, 19. suppressionis hujus Curatio 138, 26.
Calculi Cause 70, 24.
Cancro Uteri 83, 40.
Canes, Anginæ valde obnoxii 6, 35. rabidi Canes in furem agunt homines inspiratione sola 7, 12.
Canina Convulsio 45, 5. ejus Signa 46, 43.
Cantharides, Vesicam magnopere lædunt 150, 29. eam lethaliter inflammant 31, 27. earum noxæ in hoc casu medetur Lac 150, 29.
Cantharides in Phœnigmis, Epilepticis valde utiles 150, 27.
Capitis dolor 36, 27. ejus Species & Signa 37, 21. Curatio 143, 20. causa Morbi, Vertiginis dicti 37, 28. v. Cephalæa.
Capitis Hemorrhagiæ Signa 17, 30.
Capitis Hydrops 66, 24.
Caput, Maniæ interdum sedes 43, 13.
Caput purgat Hiera 105, 21. ejus Morbis

omnibus prodest Arteriotomia 144, 19. ejus Incisio in cute, & Osse usque ad Diploen, Cephalææ remedium 145, 27. Terebratio 145, 30. Ustio in Cephalæa 145, 7.
Capiti, sinapis ejus utilis 146, 3. ei, in Cephalæa obest Coitus 146, 35. ei obest Casei ejus 146, 20.
Capiti morbus proprius, Epilepsia 21, 17.
Caprinum Lac, prodest in Renum Acutis Affectibus 137, 10. Venæ Cavæ Inflammatione 136, 6.
Cardiaci Morbi signa 21, 4. Cause 126, 11, 23. Curatio 126, 4. v. Syncope.
Kaphuryus (Oris Ventriculi Morbus) non vocatur Στρογγυλὸς Νάβος 75, 30.
Carycæa 146, 12.
Caseus Capitis dolorem movet 146, 20.
Castoreum, Nervorum morbis omnibus medetur 102, 23. membrorum Resolutioni in Apoplexia mirifice utile 105, 27. in mulsa potum Concoctionem valde juvat 150, 43. in Marasmo ex Lethargo prodest 104, 1. ejus potus frequens in Gonorrhœa prodest 163, 11. in Clystere Lethargicis utile 100, 23. item aliis modis adhibitum 102, 7. in Vesicæ Resolutione, cum oleo fedi injectum proficit 106, 41. ejus usus in Tetano 109, 34. Medicamentorum sternutamenta excitantium optimum 102, 18.
Cataplasinata in Angina 111, 12. Apoplexia 105, 41. Arthritide 160, 4. Cholera 131, 12. Cœliaco Morbo 164, 20. Gonorrhœa 163, 6. Hydrope 98, 5. Jecoris Inflammatione 133, 29. Ileco 132, 24. Lethargo 101, 30. 102, 41. Phrenitide 98, 1. 99, 4. Pleuritide 116, 22. Tetano 109, 14. Tonsillarum Ulceribus 113, 25.
Katadector, Instrumentum ad mittendum sanguinem e Naribus 145, 3.
Catheteris usus, in Urinæ suppressione ex Vesicæ Calculo 138, 26. periculosus in Vesicæ Resolutione 106, 38.
Cava Vena, v. Vena Cava.
Causi Signa 22, 18. Synopes initium est Causus 22, 12. 126, 11. Causi Species est, Venæ Cavæ & Aortæ Inflammatio 29, 1. & ita hæc ab Antiquis dicta est 135, 6. Causo in omni Aqua Frigida tuto bibitur 29, 17.
Cauterium, v. Ustio.
Kispsæ in Vena Cava 28, 21.
Celæ, Aretai tempore, Galli dicti 167, 33.
Cephalæa 36, 28. ejus Species & Signa 37, 1. Curatio 143, 20.
Cephalæa Vertiginem, five, Scotoma Morbum, producit 37, 28.
Cephalalgia 36, 28. v. Capitis dolor.
Cervicis ictus, Convulsionis causa 4, 32.
Charonai Spectus homines unico Spiritus haustu occidunt 7, 10.
Chenalopec 168, 1.
Chironomia 145, 3. 148, 40. 151, 42. 165, 13.
Chiragra, quid sit 85, 7.
Χοράδες vocantur Intestina superiora usque ad Cæcum 78, 11.

Cholera

I N D E X.

- Cholera Signa 23, 25. Curatio 130, 4.
 Chorda, nomen Intestinarum 25, 4.
 Chordapfus, quid fit 25, 2.
 Cibus nimius, causa Anginae 8, 14. Apoplexiæ frequentissime 105, 1. Infantia 42, 24.
 Cibus inflans, Hydropis causa 66, 8.
 Ciborum corruptio, causa Epilepsiæ in Pueris 107, 18.
 Ciborum acrium efus, causa Dysenteriae 78, 27.
 Ciborum variorum & inusitatorum corruptio, causa Ilei 25, 7. Jecoris Inflammationis 26, 28.
 Cibus magna est medela 115, 14.
 Cibus humidus, febrientibus aptissimus 96, 1.
 Cibus in Crisibus, & paulo ante has, subtrahendus 96, 13.
 Cicadae comestæ, utiles Vesicæ 138, 22.
 Cistæ, morbus Columellæ. Ejus Signa 8, 25, 9, 13. Curatio 112, 10.
 Clysteris usus in Angina 110, 22. Apoplexiâ 104, 31. Cephalæa 144, 21. 144, 43. Columellæ Morbis 112, 25. Epilepticorum Paroxysmo 107, 14. Hysterica Suffocatione 139, 37. Ileo 132, 15. Lethargo 100, 20. Peripneumonia 120, 15. Phrenitide 98, 15. Pleuritide 117, 27. Renum Acutis Affectibus 137, 5. Satyriasi 141, 12. Syncope 127, 8. Tonfillarum Ulceribus 113, 25. Venæ Cavæ Inflammatione 135, 23. Vesicæ Resolutione 106, 41.
 Cœliaci Morbi Signa 76, 20. Causæ 77, 5. Curatio 164, 10.
 Calosyria Tonfillarum Ulceribus obnoxia 10, 27.
 Coitus, obest in Gonorrhœa 163, 18. Capiti, & Nervis, in Cephalæa, & Convulsionem minatur 146, 35. Epilepticis adolescentibus nocet 152, 19. similia Epilepsiæ Symptomata inducit 152, 18. nimius ejus usus causa Paralysis 46, 22. ejus effrenate appetentes Maniaci 43, 38. & Elephantiaci 91, 16. & Satyriasi affecti 34, 6. ejus nimia libido causa Infantia 42, 25. ejus libido a Vini potu exsuscitatur 141, 28.
 Colon, Intestinum crassum & carnosum 25, 36. grande, & per totum Ventrem sese convolvens 26, 1. Concoctioni inservit 59, 15.
 Coli Abscessus 25, 35. 80, 7. sectus & ad sanitatem perductus 49, 31. oritur ex dolore Colico 78, 1.
 Coli Ulcera ex dolore Colico oriuntur 78, 1.
 Colici Morbi Signa 77, 16.
 Coli Affectus quomodo a Tenuium Intestinarum Morbis discernantur 25, 36.
 Coli vitio fit Icterus 58, 28. quomodo 59, 14.
 Columellæ Affectuum Signa 9, 9. Causæ 9, 2. Curatio 112, 10.
 Columellæ Affectus, dictus Ιμαδισμ 8, 24. Κισμ 8, 29. Κασσινιδισμ 9, 3. Σταφυλῆ 8, 27.
 Columella bifida facta 9, 5.
 Columella tuto in his Affectibus abscinditur 9, 18.
 Columella usque ad palatum quandoque exesa est 114, 13.
 Coma in Pleuritide 12, 5.
 Concoctio bona quomodo comparanda 163, 25. ejus commoda 74, 4. eam juvantia Medicamenta 150, 41. Epithemata 164, 26.
 Convulsionis, Species tres 4, 18. Signa 5, 12. Causæ 4, 28. Curatio 108, 11.
 Convulsio, ex Abortu mortifera est 4, 31. & ex Vulnere 4, 30. ex Melancholia insanabilis 154, 10. in Tonfillarum Ulceribus quando timenda 114, 9. metuenda ex Coitu in Cephalæa 146, 35. excitatur ex nimis arcta Cucurbitulæ adhæsione 109, 18.
 Convulsio Linguae 47, 8.
 Convulsio Canina 45, 5. ejus Signa 46, 43.
 Cor, respirationis vitæque principium 15, 11. attrahit aerem per Pulmones 15, 14. affectum, mortem statim infert 15, 14.
 Cordi Morbus Syncope proprius 21, 17.
 Cor qui affectum habent, sensu acutiori præditi 21, 36. futura vaticinantur 22, 1. 23, 8.
 Coronali in Sutura, Ossis incisio usque ad Diploen, Cephalææ remedium 145, 27.
 Καρυοβολία, Exercitatio Elephantiacis utilis 168, 12.
 Cranii Terebratio in Epilepsiâ 150, 19.
 Κράσινιδισμ, morbus Columellæ 9, 3.
 Cremasteres Musculi, in Affectibus Coli, dolent 26, 3. ideoque ab ignavis Medicis sine fructu sæpe exsecti 77, 28.
 Κρησιν potus Ægyptiis usitatus, & causa Tonfillarum Ulcerum 10, 26.
 Crises ante multo, in Acutis Morbis, Evacuantibus uti oportet 95, 21. in his, & paulo ante has, cibus subtrahendus 96, 13.
 Criticorum dierum usque ad primum circuitum sanguis mitti potest in Phrenitide 95, 18. Criticis diebus Syncope incidere solet 26, 35.
 Cruditas, causa Abscessuum 50, 1. Dysenteriae 78, 26. Hydropis 66, 8. Ilei 25, 8.
 Crusta, Ulceris genus in Tonfillis 9, 32.
 Cucurbitulæ usus, cum Scarificatione, in Angina 8, 7. Apoplexia 106, 9. Cephalæa 144, 8. Cœliaco morbo 164, 22. Columellæ Morbis 113, 14. Epileptico Paroxysmo 107, 14. Hysterica Suffocatione 140, 9. Jecoris Inflammatione 134, 1. Lethargo 101, 32. Melancholia 153, 21. 154, 5. Peripneumonia 120, 22. Phrenitide 98, 15. Pleuritide 117, 3. Renum Calculo Urinam supprimente, cum Inflammatione 136, 31. Satyriasi 141, 13. Scotomate 147, 14. 20. Syncope 126, 33. Tetano 109, 16. Tonfillarum Ulceribus 113, 26. Venæ Cavæ Inflammatione 135, 19.
 Cucurbitulæ, sine ferro, usus in Apoplexia 106, 12. Cholera 131, 5. Ileo 132, 26. Phrenitide 98, 33. Renum Calculi inhæsiōe 162, 9.
 Cucurbitulæ nimis arcta adhæsiō in Tetano dolores convulsioneseque excitat 109, 18.
 Cucurbitula inclusus calor, Pleuriticis Fomentum optimum, & optime sudores elicit 117, 25. Cursus,

I N D E X.

Curfus, usurpandi pro Exercitatione 145, 36.
 Cursus certamine, Podagricus quidam, in
 Olympicis Ludis, Victor 87, 15.
Κυρίως, potus, Dysenteriae causa 78, 30.
 Cynanche, quid sit 6, 30. cur ita dicta 6,
 34. ejus Signa 7, 23. Cause 8, 12. Cura-
 tio 110, 22.
Κυρίως Σπασμὸς, quid sit 45, 5. ejus Signa
 46, 43.
 Cyrenicum Laferpitium Nervis Medica-
 mentum optimum 109, 40.

D.

Δ *ἀλκων* (Deus) aliquis in homines Epi-
 lepsia laborantes ingressus esse puta-
 tur, unde *τὸν θεόν* fortasse dicta est 39, 8.
 Delirium Senile, quomodo ab Infania diffe-
 rat 42, 4.
 Dentes in Arthritide afficiuntur 86, 31.
 Diabesafa, & cetera Medicamenta compo-
 sita, a praepositione *δια* incipientia, v. in
 Lexico, quo in loco indicatur ubi eorum
 Compositiones inveniri possunt.
 Diabetes, unde sic dictus 68, 9. Hydropis
 Species est 160, 4. ejus Signa 67, 29.
 Cause 68, 16. Curatio 160, 4.
 Diaphragma, tarde suppurat 51, 23. in
 Asthmate laborat 53, 4.
 Diarrhoea, in Phthisi mortifera 49, 6. bili-
 osa, solvit Jecoris Inflammationem 27,
 18. Peripneumoniam 16, 13. Pleuriti-
 dem 12, 24. Satyriasmum 34, 20.
 Diploe, Capitis 145, 29. 150, 20. Uteri 84,
 21.
 Diplas, Serpens, morfu Symptomata Dia-
 betis signis similia inducit 68, 20.
 Discorum jactus 148, 40.
 Dysenteria, causa Jecoris Affectuum 56, 31.
 Lienteriae 81, 28. Atræ Bili per sedes in
 Longis Morbis exeunti succedit 39, 31.
 Dysenteriae Signa 80, 15. Cause 78, 26.

E.

Elephantis, Bestiae, descriptio & Na-
 tura 87, 35.
 Elephantiasis, Morbus ita dictus ab ejus
 similitudine cum Elephante 87, 32. cur
 Satyriasis etiam dicatur 89, 24. cur Leo
 etiam vocetur 89, 23. 90, 33. cur etiam
 Morbus Herculeus appelletur 89, 26.
 Elephantiasis Signa 89, 28. Curatio 166,
 24.
 Elephantiaci, Veneris effræmate appeten-
 tes 91, 16.
 Elephantiacorum Historiae 91, 25.
 Emprosthotonus, quid sit 4, 25. ejus Signa
 5, 37. Curatio v. Curationem Tetani.
 Emptysis, quid sit 17, 1.
 Empye, quid sit 47, 28.
 Empyemata, v. Abscessus.
 Empyri { quinam sint 49, 24.
 Empyri {
 Epilepsia, Morbus Capiti proprius 21, 17.
 primis ætatibus maxime familiaris 38,
 22. accedente adolescentia quandoque
 tollitur 38, 25. inveterata, usque ad mor-
 tem continuat 38, 29. ubi finitur, sæpe

partem aliquam corporis vitiatam relin-
 quit 38, 26. aliquando Furorem procreat
 39, 1. succedit pituitæ per Vomitus a
 Scotomaticis ejici suetæ 48, 12. fit ex Re-
 num Hemorrhagiæ suppressione 70, 34.
 cur *ἐπὶ τῷ* dicatur 39, 3.
 Epilepsiae Signa 38, 19. Curatio 149, 33.
 Epileptici Paroxyfimi Signa 2, 1. Cause
 107, 18. Curatio 107, 5.
 Epileptici dolorum in Curatione tolerantes
 150, 17.
 Epilepticorum more, Asthmatici pereunt
 53, 31. mulieres etiam in Hysterica Suf-
 focatione, sed absque Convulsione 32,
 14.
 Epithemata, in Cholera 131, 12. Cœliaco
 Morbo 164, 26. Diabete 160, 21. Melan-
 cholia 155, 18. Phrenitide 99, 4. Sanguini-
 nis Rejectione 123, 4. Stomachico Mor-
 bo 164, 1. Syncope 128, 21. Venæ Cavæ
 Inflammatione 136, 11. Vesicæ Hemor-
 rhagia 138, 13.
Επὶ τῷ, Veteres Mesenterium vocarunt
 25, 4.
 Equinum Lac, in Renum Acutis Affecti-
 bus utile 137, 10.
 Eretria Terræ usus 124, 15.
 Erysipelas Pectoris, in Angina signum sa-
 lutare 8, 7.
Ερύσιπλος, Ulceris genus in Tonsillis 9, 32.
 Eunuchi, qualis Naturæ, & cur ejusmodi
 sint 73, 24.
 Exercitationes, in Cephalæa 145, 34. 146,
 31. Cœliaco Morbo 165, 13. Epilepsia
 151, 26, 37. Elephantiasis 158, 11. Go-
 norrhœa 163, 16. Melancholia 155, 21.
 Scotomate 148, 24.
 Exercitatio Manuum 148, 34. 145, 34. 165,
 13. v. Chironomia.
 Exercitatio Vocis 148, 26. 165, 10. 168,
 11.
 Experientia, optima Magistra 103, 14.

F.

Fabarum esus Ulcera Pulmonis purgat
 156, 21.
 Febris Ardens, v. Causus.
 Felium comestio a quibusdam Epilepsiae
 remedium putata 151, 9.
 Flatus Peripneumonicis officiant 121, 11.
 Flatulenti (*ποτάδες*) iidem ac Melancho-
 lici 40, 4.
 Flatulentus Cibus, Hydropis causa 66, 8.
 Fluor Uteri Albus 82, 30. Ruber 82, 27.
 eorum Species 83, 1.
 Fluxio diuturna, causa Abscessuum in Pec-
 tore 50, 2. Columellæ affectuum 9, 3.
 Fomenta, in Angina 111, 18. Jecoris In-
 flammatione 133, 32. Ileo 132, 23. Le-
 thargo 101, 44. Pleuritide 116, 31. Re-
 num Inflammatione 137, 1. Renum Cal-
 culo 137, 1. 162, 8. Tetano 108, 36.
 Frictionis usus, in Cephalæa 145, 37. Cœ-
 liaco Morbo 165, 13. Epilepsia 151, 39.
 Lethargo 103, 25. Marasmi periculo ex
 Syncope 129, 33. Sanguinis Rejectione
 125, 33. Scotomate 148, 7.

Y y

Frictio

I N D E X.

Fristio cum linteis asperis 148, 23.
Frigida Aqua, v. Aqua Frigida, & Balneum frigidum.
Frigus, causa Abscessuum 50, 1. Anginæ 8, 12. Convulsionis 4, 33. Dysenteriae 78, 26. Epilepsiae in Pueris 107, 18. Hæmorrhagiæ e Capite 17, 17. Jecoris Inflammationis 26, 29. Ilei 25, 10. Paralyfis 46, 22.
Fructuum horariorum efus, causa Jecoris Inflammationis 27, 24.
Fulicæ Cor, a quibusdam Epilepsiae remedium putatum 151, 8.
Furor, ab esu Mandragoræ & Hyoscyami ortus 42, 1.
Furoris Signa, & Curatio v. Mania.

G.

Gagatis odor, Epileptici Paroxyfmi causa 2, 14.
Galactophagi 156, 11.
Galli dicti, *Arctei* tempore, qui antea *Celtae* vocabantur 167, 33. ex nitro factis globis, quos Saponem vocabant, ad linteâ detergenda, utebantur etiam in Balneo 167, 33.
Gangrena Vesicæ 31, 34.
Gargarismata in Angina 111, 21.
Gaudium inopinatum atque ingens, Paralyfis causa 46, 25.
Gestatio, in Cephalæa 146, 33. Cholera 131, 8. Epilepsia 151, 30. Gonorrhœa 163, 17. Lethargo 103, 25. Melancholia 155, 21. Marasmi periculo ex Syncope 129, 33. Renum Calculo 137, 22. Sanguinis Rejectione 125, 33. Scotomate 148, 29. Venæ Cavæ Inflammatione 136, 13.
Gonorrhœa, fit ex Satyriasi 73, 34. causa Paralyfis 73, 19. ejus Signa 73, 6. Curatio 162, 24.
Gonorrhœa Muliebris 73, 11. 83, 22.
Grumi Sanguinis Urinam supprimunt, in Renibus 29, 34. in Vesica 31, 5. quomodo dissolvi debent 138, 6.

H.

Habitus Corporis universus Icterus gignit 59, 29.
Hæmorrhagiæ modi, species, & Signa, ex qua parte, aut Viscere feratur sanguis 16, 30. Cause 18, 20. 20, 18. Curatio 122, 1.
Hæmorrhagia, Intestinarum 81, 3. in Vena Cava 28, 22. maxima est in Jecore 26, 19. & supprimi nequit 55, 30. Renum 70, 30. Vesicæ 72, 14. Uteri cito occidit 33, 27.
Hæmorrhagia, e Naribus, Peripneumoniam solvit 16, 11. & Pleuritidem 12, 17. quæ per febres fit ex nare Jecori aut Lieni opposita 18, 15. e naribus fieri solitæ suppressio per palatum erumpit 17, 20. Scotoma facit 147, 5.
Hæmorrhagia, loco Menstruorum fit 18, 34. solvit Jecoris Inflammationem 27, 18.
Hæmorrhagiæ solitæ suppressio Infaniam facit 42, 28.

Hæmorrhoidum profluvii suppressio, causa Cachexiæ 62, 1. Melancholiæ 153, 42. Scotomatis 147, 5.
Halterum jactus 145, 35. 165, 13.
Helleborus albus, Evacuantium omnium optimum ac valentissimum 146, 42. Purgantium & Vomitoriorum medicamentorum valentissimum 168, 25. ejus facultates 168, 26. ejus exhibendi modi 147, 32. ante ejus usum assuescendus Vomitioni Stomachus, & quomodo 154, 12. ejus usus, in Arthritide 165, 22. Elephantiasi 167, 17. Melancholia 154, 12. Podagræ primis accessibus, mirificus 165, 25. Scotomate 147, 31.
Helleborus niger atram bilem subducit 153, 15. ejus usus in Elephantiasi 168, 25. Melancholia 153, 12.
Herculeus Morbus idem ac Elephantiasis 89, 26.
Heterocrania 37, 13. ejus Curatio 146, 40.
leph rictor, cur ita dicta 39, 3.
leph, idem quod *leph* 39, 6.
Hiera purgans, universum corpus perpurgat, & lene Medicamentum est 140, 35. Stomacho & Jecori subvenit, & bilem expurgat 154, 29. varium & calidum Medicamentum est 110, 10. Sensus, & Caput, & Nervos purgat 105, 21.
Hieræ usus, in Apoplexia 105, 12. Cephalæa 144, 1. Diabete 160, 21. Elephantiasi 167, 10. Epilepsia 150, 14; 35. Hysterica Suffocatione 140, 17. Ileo 132, 33. Lethargo 100, 29. Melancholia 154, 4; 29. Satyriasi 140, 35.
Indisior, Columellæ morbus 8, 31.
Hippocrates, quid per *οκλινος Αρτηριασμος* significet 44, 30.
Hirudinum usus, in Cœliaco Morbo 164, 24. Jecoris Inflammatione 134, 3. Satyriasi 141, 14.
Homerus, testimonio est, bilem idem ac iram significare, nigrum vero idem ac multum ac efferrum 40, 7. Vesicæ vulnus valde dolorificum esse inquit 138, 3.
Horarii fructus Jecoris Inflammationem faciunt 27, 24.
Hydrocephalus 66, 24.
Hydropici parum sudant 56, 27. 65, 35. iis utile Cataplasma 98, 5. iis multæ prodest Urinæ effusio 160, 10.
Hydrops Species & Signa 64, 16.
Hydrops fit in parte Corporis, ut Capite, Pulmone, Jecore, Liene, Utero 66, 24.
Hydrops singularis quædam Species 66, 31.
Hydrops Species quædam est, Diabetes 160, 4.
Hydrops præcipue oritur ex Cachexia 64, 20. & ex ea insanabilis 61, 29. fit ex dolore Colico 78, 1. ex Ictero 60, 44. Jecoris Scirrho, & Ulcere 56, 5; 10. e Lienis Tumore 58, 5. e Lienis Scirrho vix sanabilis 158, 15. ut etiam ex Podagra 87, 28. item ex Jecoris Inflammatione 27, 1. succedit morbo qui *Προσυμψις* (Asthmatis Species) dicitur 54, 23. liberatur aquæ copiosa fluxione e Colo 80, 11. in Liente-

I N D E X.

- Lienteriam aliquando feliciter transit 82, 12. Sudoribus tutissime solvitur 56, 26.
 Hyems, v. Anni Tempestates.
 Hyoscyami efus, Furoris causa 42, 1.
 Hysterica Suffocationis, Signa 32, 31. Curatio 139, 4. ei Morbus alius similis, qui non ab Utero est 32, 21.

I.

- I**cterus, in Acutis Morbis periculosus 58, 22. fit ex Inflammatione Jecoris 27, 15. Icterus fit, non modo ex Jecore, sed ex aliis etiam Visceribus 58, 27. nomen *αἰκμή τῆς γαλίας*, quorum oculi aureo colore sunt, obtinuit 59, 41.
 Icteri Signa 58, 20.
 Icterus *albus* 60, 23. *niger* 60, 16.
 Ictus, causa Abscessuum 50, 1. Anginae 8, 13. Apoplexiæ 104, 28. Dysenteriae 78, 32. Haemorrhagiæ e Capite 17, 17. Jecoris Inflammationis 26, 27. Ileus 25, 10. Paralysis 46, 22. Vasorum ruptionis 18, 20.
 Jecoris Officium & Natura 26, 13. 54, 29. 133, 14. 153, 1. Jecoris Portæ, sedes Animæ apud Philosophos quosdam 26, 18.
 Jecoris maximæ sunt Haemorrhagiæ 26, 19. quæ suppressi nequeunt 55, 30. per Os educatæ minime frequenter 18, 11. in Febris sunt ex Nare ei opposita 18, 15.
 Jecoris Ustio in ejus Abscessu 55, 31.
 Jecoris Inflammati, Signa 26, 26. Causæ 27, 24. Curatio 133, 23.
 Jecoris Abscessus, Signa 55, 8. 27, 20. Curatio 157, 4.
 Jecur tarde suppurat 51, 23.
 Jecoris Hydrops 27, 21. 56, 18. 66, 26. Scirrhus 56, 10. Ulcus sine Suppuratione 55, 41.
 Jecoris Dolor Atræ Bili per sedes in longis Morbis exeunti succedit 39, 31.
 Jecori proprii sunt Bubones Pestilentes 21, 15.
 Jecori prodest Hiera purgans ex Aloë 154, 30.
 Jecur Hominis, quidam Epilepsiæ remedium esse scripsit 151, 15.
 Jejuni Intestini ex Ulceribus dejectiones quales 79, 4.
 Ileus, unde sic dictus 24, 28.
 Ileus, Signa 25, 22. Causæ 25, 7. 132, 12. Curatio 131, 33.
 Impetigo occupat digitos in Elephantiasi 90, 28. & mentum circulo complectitur 90, 30.
 Inflammatio, v. partem, cujus queritur Inflammatio.
 Inflammationes vere oriuntur, sed ætate maximæ 20, 21.
 Insania, v. Mania.
 Intestina, *χρόνιά* dicta 25, 4. eorum lapsus in Scrotum causa Ileus 25, 11.
 Intestinorum Abscessus 25, 21. Haemorrhagia 81, 2. Ulcera 78, 14.
 Intestina *Tenuia* cum afficiantur, quomodo a Coli Affectu dignoscatur 25, 36.

- Intestini Tunica per sedem excreta 79, 37.
 Ira Epilepticis nocet 152, 18. causa ruptionis Vasorum, & Haemorrhagiæ 18, 22.
 Ischias, quid sit 85, 7. ejus Signa 86, 6. Curatio 165, 22.
 Juvenes, v. Ætas Juvenilis.

L.

- L**actis virtutes 103, 32. 156, 3. 157, 26. in alendo virtus 136, 1.
 Lac, Vesicam a Cantharidibus tuetur 150, 29. pus per Intestina optime educit in Abscessu Jecoris 158, 5. Capitis dolorem facit 146, 19.
 Lactis usus, in Elephantiasi 167, 13. Marasmo 103, 31. qui fit ex Syncope 129, 34. Phthisi 156, 3. Renum Acutis Affectibus 137, 9. Venæ Cavæ Inflammatione 136, 1.
 Lac Pulmonum Ulceribus Medicamentum optimum 156, 8.
 Lacte solo Homines, *Galatophagi* dicti, vesciebantur 156, 11.
 Lac Asininum, &c. v. Animal, cujus queritur Lac.
 Lanæ combustæ odor utilis Hystericis 136, 28.
 Lapsus causa Apoplexiæ 104, 28.
 Laryngotomiæ in Angina pericula 111, 40.
 Laserepitium *Cyrenaicum* Nervis Medicamentorum optimum 109, 40.
 Lateris Haemorrhagia 20, 15.
 Lateris Inflammatio, v. Pleuritis.
 Lateris Ulcus 16, 20.
 Lavatio, v. Balneum.
Λευχίμα, v. Impetigo.
 Lemnia Terræ Sigillatæ usus 124, 16.
Λέοντα, aliqui Elephantiasim appellarunt 89, 23. & *Λέβητα* 90, 35. cur 90, 34.
 Lethargicorum Curatio 100, 18.
 Lencophlegmatias, quid sit 64, 25. ejus Signa 65, 20.
 Lien, viscus rarum, & sensus expers 57, 22. naturæ dissolubilis 57, 34. ejus officium 59, 9. sæpe Scirrhum patitur, at raro suppurat 57, 5. tardeque, sed periculose 51, 23. ejus partes integræ in ejus Abscessu aliquando prodeunt 57, 34. per Os sanguinem raro effundit 18, 11. in Febris ex Nare ei opposita sanguis aliquando prorumpit 18, 15.
 Lienis Abscessus, Signa 57, 14. Curatio 158, 14.
 Lienis Hydrops 66, 26.
 Lienis Inflammati Curatio 158, 14.
 Lienis Scirrhi, Signa 57, 6. Curatio 158, 14.
 Lienis Tumor 58, 3.
 Lienis vitio fit Icterus 58, 27. hujus Icteri Signa 59, 7.
 Lienis Morbi, in locis Palustribus frequentes 58, 13. eorum Causæ 58, 10.
 Lienis utilis, Perfusio 97, 36.
 Lienteria quid sit 81, 29. 82, 1. fit ex Dysenteria 81, 28. Hydropem aliquando feliciter solvit 82, 12. levis, Vomitione a Cibo tollitur: gravis non item 82, 7. ejus Signa 81, 28. Causæ 82, 11.
 Linguae Convulsio 47, 8.

Lipothy-

I N D E X.

Lipothymia, quid sit 45, 8.
 Lucernæ extinctæ odor Hyſtericis utilis
 139, 28.
Urinam qui offenderint, Epilepsia corripi
 putantur 39, 3.

M.

MAlvæ feminis decoctum Melancho-
 licis utile 154, 31.
 Mandragoræ esus, Furoris causa 42, 1.
 Mania, fit ex Melancholia 40, 25. quæ in-
 sanabilis est 154, 11. fit ex Epilepsia 39,
 1. succedit flavæ bili per Vomitum a
 Scotomaticis ejici suetæ 38, 11. quid sit
 41, 34. ejus Species 28, 30. 42, 2.
 Maniæ Signa 43, 21. Causæ 42, 23.
 Maniæ singularis (Enthez) Species 44, 8.
 Mania laborantes, Veneris effrenate appe-
 tentes 43, 38.
 Mania affecti Historia 43, 1.
 Marasmi ex lethargo Curatio 103, 30. ex
 Syncope 129, 29.
 Marina Aqua, inter navigandum, siccita-
 tem Pulmonum Ulceribus communicat
 155, 29.
 Melancholia, quid sit 40, 15. fit ex sup-
 pressione Menstruæ Purgationis 153, 42.
 & ex suppressione Renum Hæmorrhagiæ
 70, 34. ex Hæmorrhoidum profluvii sup-
 pressionem 153, 42. ex Morbo Stomachico
 74, 34. succedit atræ bili per Vomitum
 a Scotomaticis ejici suetæ 38, 12.
 Melancholiæ Signa 40, 40. Causæ 40, 32.
 42, 23. Curatio 152, 33.
 Melancholicis, aridæ densæque carnes sunt
 154, 44.
 Melancholici, dicti etiam *melancholici* ab An-
 tiquis 40, 4. cujus naturæ sint 41, 2.
 Menstruorum suppressio Hæmorrhagiam
 facit 18, 34. & Melancholiam 153, 42.
 eorum vicem gerit Atra Bilis per sedes
 prodiens 39, 33.
 Menstrua sollicitanda, in Hyſterica Suffo-
 catione 140, 18. Melancholia 153, 42.
 Mesenterium, *Encephalica* Veteres appella-
 runt 25, 4.
Mithridatis Antidotum 155, 17. 161, 2.
 concoctionem juvat, & urinam movet
 151, 2.
 Mulieres, frigida temperiei sunt 34, 33.
 humidiores & frigidiores quam Viri 5, 4.
 Arthritide, Viris rarius, sed dolentius,
 tentantur 87, 18. Asthmate, Viris fre-
 quentius, laborant 53, 8. & Morbo Cœ-
 liaco 77, 5. & Convulsionibus, sed mi-
 nus periculose 5, 3. Viris gravius furunt
 40, 32. 40, 2. in Hyſterica Suffocatione
 (cui Juniores tantum obnoxii sunt 32,
 19.) Epilepticorum more, sed absque
 Convulsionibus, moriuntur 32, 14. ali-
 um Morbum Hyſterico similem patiun-
 tur, qui ab Utero tamen non provenit
 32, 21. Satyriasi tentari nequeunt 34,
 28. humidiores usque ad Morbum ali-
 quando lascivæ 34, 30. cum iis Coitus
 in Cephalæa Capiti nervisque officit, &
 Convulsionis periculum intentat 146,
 35.

Mulieris Lac prodest in Marasmi periculo
 ex Syncope 129, 34. & Venæ Cavæ In-
 flammatione 136, 4.
 Mulieris suffocatio Hyſterica 32, 4. ejus
 in Affectu isto Curatio 139, 4.
 Mulierum Morbi ex Utero 82, 19.
 Muliebris Gonorrhœa 73, 11. 83, 22.
 Mulsi virtutes 98, 12.
Mudpiscis Oculi 46, 17.
Mucipator Aretai (Malagma) Concoctionem
 juvat 164, 29.
Mutialis esus Dysenteriam creat 78, 27.

N.

NAres in Arthritide afficiuntur 86, 31.
 ex iis missio sanguinis 145, 1.
 Natatio in mari Cephalæa affectis prodest
 146, 39.
 Navigatio, utilis in Cephalæa 146, 37. Ele-
 phantiasi 168, 24. Phthisi 155, 27. Renum
 Affectibus diuturnis 162, 20.
 Nervos somnus multus refrigerat, resolvit,
 & stupefacit 34, 22. iis remolliendis me-
 dicamentorum optimum *Cyrenaicum*
 Lasepitiū 110, 2. eorum Morbis me-
 detur Castoreum 102, 23. iis durum cu-
 bile officit 94, 27. eos purgat Hiera 105,
 21. calefacit Vinum 141, 27. iis in Te-
 tano prodest Fomentatio 109, 4.
 Nervorum distentio, post Vulnus, morti-
 fera 109, 24. item ex Melancholia 154,
 10. ea excitatur ex Musculorum in Ca-
 pite Ustione 145, 20.
 Nervis proprius morbus est, Tetanus 21,
 16.
 Nervis, in Cephalæa, obest Coitus 146,
 35.
 Nervorum omnium affectus est Arthritis
 85, 10.
 Nervi in Gonorrhœa debilitantur 73, 21.
 in Epilepticis dolent 3, 38.
 Nervorum in pudendis Inflammatio Saty-
 riāsim facit 140, 23.
 Nervis inest præcipua Melancholiæ causa
 153, 26.
 Nervi, quomodo in Paralyſi afficiantur 45,
 30. in Phreniticis laborant & sæpe con-
 trahuntur 94, 28.
 Nervi scissio, cui Paralyſis succedit, mor-
 tifera est 46, 29.
 Nigrum, apud *Homerum*, idem quod mul-
 tum atque efferum significat 40, 8.
 Nili aquæ potus Morborum causa apud
Ægyptios 10, 25.

O.

OCuli *Mudpiscis*, *Παλινουσία* 46, 17. *Odioris*
 46, 18. ejus Papillæ Paraplegia 46, 15.
 Oedema magnum in Pectore, signum in
 Angina salutare 8, 6.
 Oleo infusio ad movendos Renum Calcu-
 los 162, 11.
Olympicis in ludis, Podagricus quidam,
 Cursus certamine, victor 87, 15.
 Opisthotonus quid sit 4, 23. ejus Signa 5,
 30. Curatio v. Curationem Tetani.

I N D E X.

Oryzæ facultates 115, 31.

Ophrys, idem ac Asthma 52, 28. unde sic dicta 52, 31.

Ovillum Lac, utile in Renum Acutis Affectibus 137, 10.

P.

Palustria loca Morbis Lienis obnoxia 58, 13.

Palmulæ, bellariorum solæ, Capitis dolorem non movent 146, 27.

Paralysis, quid sit 44, 27. fit ex Hæmorrhagiæ Renum suppressione 70, 34. & ex Gonorrhœa 73, 19. ex Melancholia insanabilis 154, 11. item ex Vulnere, aut Nervi scissione, mortifera 46, 29.

Paralysis Modi 45, 10. Causæ 46, 22. Signa 46, 35.

Paralysis Gulæ, in Apoplexia 106, 14.

Paralysis Recti Intestini 106, 34.

Paralysis Vesicæ 106, 34.

Paraplegia, quid sit 44, 26. ejus Species 46, 11.

Paraplegia in Oculi Pupilla 46, 15.

Parefis, Vesicæ proprius affectus 45, 3.

Parefis Causæ 46, 22.

Partus violentus, causa Prolapsus Uteri 84, 10. & Membrarum Uteri divulsionis 84, 24.

Pectus, tarde suppurat 51, 18. in Asthma afficitur 53, 4.

Pectoris Abscessuum Causæ 50, 2. qui, per Pulmonem & os, pus effundunt 49, 27.

Pectoris Hæmorrhagiæ Signa 20, 9.

Pectoris Membrana cum inflammantur in Peripneumonia, dolor percipitur, qui alias abest 15, 27.

Perfusio, utilis in Angina 111, 9. Apoplexia 105, 23. Arthritide 166, 1. Cholera 130, 8. Gonorrhœa 163, 1. Jecoris Inflammatione 133, 27. Lethargo 101, 16. Phrenitide 97, 27. 99, 3. Renum Calculo 162, 4. Sanguinis Rejectione 122, 30. Scotomate 148, 5. Syncope 127, 11. Tonfillarum Ulceribus 113, 25.

Peregrinatio, utilis in Cephalæa 146, 36. Epilepsia 151, 31.

Peripneumonia, Pulmonis Inflammatio est 15, 20. causa Abscessuum in Pectore 50, 2. superveniens Pleuritidi, mortifera 114, 29. solvitur Hæmorrhagia 16, 11. & Diarrhœa biliosa 16, 3. & Urinæ effusione 16, 15. ab ea servantur, quibus in Angina Tumor magnus extra surgit 111, 38.

Peripneumoniz, Signa 15, 18. Curatio 120, 4.

Peritonæi Tumor falso suspectus 55, 18.

Peste in *Atheniensis*, cur *Peloponnesi* venena in puteos conjecisse censerentur 7, 18.

Pestilentes Bubones, Jecori proprii 21, 15.

Pestilentes Morbi magnam cum Venenis affinitatem habent 7, 21.

Phagedæna Uteri 83, 35.

Philonis Antidotum 162, 13.

Phlebotomia, usurpanda ex Vena Cubiti, eaque vel media (ut 95, 17. & 152, 35.)

vel cava (ut plerumque) quæ vocatur etiam illa quæ in cavo Cubiti est 104, 13. in Angina 110, 26. Apoplexia 104, 13. Cephalæa 143, 25. Columellæ Affectibus 112, 23. Epilepsia 150, 11; 34. Epilepticorum Paroxysmo 107, 14. Hæmorrhagia 122, 8. Hysterica Suffocatione, cum Inflammatione Uteri 139, 24. Jecoris Inflammatione 133, 23. Ileo cum Inflammatione 132, 2. Lethargo 100, 25. Melancholia 152, 36. 154, 3. Pleuritide 114, 24. Renum Calculo Urinam supprimente, & eorum Inflammatione 136, 31. Satyriasi 140, 30. Syncope 126, 26. Tetano 108, 20. Tonfillarum Ulceribus 113, 25. Vesicæ Acutis Affectibus 138, 5. — ex Vena Cubiti utriusque, in Elephantiasia 167, 3. Jecoris Inflammatione 133, 23. Peripneumonia 120, 6. Venæ Cavæ Inflammatione 135, 17. — ex Vena Frontis, in Cephalæa 144, 4. & Epilepsia 150, 11.

— ex Vena Frontis Recta, & Venis quæ prope Oculorum Angulos jacent, in Scotomate 147, 19.

— ex Venis Linguae, in Angina 111, 6.

— ex Venis Nasi interioribus, in Hæmorrhagia Capitis 17, 37. & Cephalæa 145, 1.

— ex Vena Pubis, in Hysterica Suffocatione 140, 12.

— ex Vena in Talo, in Hysterica Suffocatione 139, 23; 24. Renum Calculo 161, 24. & Satyriasi 140, 30.

— ex Vena utriusque Tali, in Elephantiasia 167, 3. & Melancholia 154, 2.

— ex Arteriis, v. Arteriotomia.

— Quantitas missi Sanguinis in Phlebotomia 144, 5. 145, 12.

— Sanguinis nimia detractio Syncopen in Phrenitide accersit 98, 24.

— ante Animæ defectionem, in Venæ Sectione, Sanguis suppressendus, in Peripneumonia 120, 8. & etiam Angina 110, 30.

— Magnæ incisionis usus in Phlebotomia 110, 27.

Phlegmatias, idem quod Leucophlegmatias 64, 25.

Phœnigmi, adhibendi in Cephalæa 145, 38. & Cœliaco Morbo 165, 15. & Scotomate 147, 21. valde proficui in Epilepsia, præcipue qui ex Cantharidibus constant 150, 26.

Phonaxia, v. Vocis Exercitatio.

Phrenitici, acute audiunt 94, 19. parum bibunt 99, 23. facile in Syncopen delabuntur 95, 24. iis Caput Sensusque maxime afficiuntur 43, 16. iis Nervi laborant, & sæpe contrahuntur 94, 28.

Phreniticorum Curatio 94, 15.

Phthisis, quid sit 47, 25. ex Cachexia insanabilis 61, 29. & ex dolore Colico 78, 1. & ex Peripneumonia, Senibus mortifera 16, 24. fit ex Hæmorrhagia Pulmonis, Costæ, aut Asperæ Arteriæ 18, 6. & ex Lienis Tumore 58, 5. & ex Ulceribus Pulmonis post Peripneumoniam 16, 23.

Phthiferos Signa 47, 31.

Z z

Phthiferos

I N D E X.

- Phthiſeos Species, ſine Ulcere Pulmonis 48, 17.
 Phthiſis in Oculi Pupilla 46, 18.
 Phthoe quid ſit 47, 28. ejus Signum petu-
 liare 47, 32.
Phthoe apud Veteres iidem ac Melancho-
 licus 40, 4.
 Picis illitio (*Πιττωξον*) in Capite ad Ce-
 phalæam 145, 38.
 Picis liquida odor utilis Hyſtericis 136,
 28.
 Pila, magna, & parva, obſunt in Scotomate
 148, 41.
 Pilarum jaſtus (*Κορυμβοδία*) Exercitatio
 Elephantiacis utilis 168, 12.
 Piſorum comeſtio Ulcera Pulmonis purgat
 156, 22.
 Pituitæ per Vomitus ejici ſolite a Scoto-
 maticis ſuccedit Epilepſia 38, 12.
 Pituitam educunt Medicamenta, per Na-
 res 144, 24. per Os 144, 34.
Πλατυκρία, quid ſit 46, 17.
 Pleuræ Abſceſſus, mirum quantam Puris
 copiam emittat 50, 7. per Pulmonem &
 Os Pus effundit 49, 26.
 Pleuritis, quid ſit 11, 17. ex Peripneumo-
 nia ſanabilis 114, 34. ſolvitur Hæmor-
 rhagia e naribus 12, 17. & Diarrhœa bi-
 liofa 12, 24. cauſa Abſceſſuum in Pec-
 tore 50, 2.
 Pleuritidis, Signa 11, 28. Curatio 114,
 20.
 Pleuritis Dorſalis 11, 28.
 Pleuritidis quædam Species ita falſo dicta
 117, 8.
 Pleuritidis falſa opinio, in Coli affectu 25,
 39. & in Renum Calculo 70, 1.
 Pleuriticorum more intereunt, quibus Hæ-
 morrhagia eſt ex Latere 20, 15.
Πνευμδς, Morbus Aſthmati ſimilis 54, 5.
 ejus differentia ab Aſthmate 54, 16. in
 Hydropem aliquando deſinit 54, 23.
 Podagra, quid ſit 85, 7. inveterata & hæ-
 reditaria ſanari nequit 165, 26. item
 Hydrope, aut Aſthmate comitata 87,
 28.
 Podagrici, qualis naturæ ſint 87, 25. ſibi
 iſtis Medicamenta componere aſſatim
 ſolent 166, 18. iis, in primis Morbi ac-
 ceſſionibus, mirifice prodeſt Vomitus ex
 helleboro 165, 25.
 Podagricus quidam, Olympicis in Ludis,
 Curſus certamine Viſtor 87, 15.
 Portarum Jecoris (*i. e.* Venæ Portæ) In-
 flammatio cito occidit 26, 14. in iis Ani-
 mæ appetentis ſedes juxta quosdam Phi-
 loſophos 26, 18.
 Proboscis Elephantis, cur ita dicta 89, 7.
 Ptifanæ virtutes 115, 17.
Πτώρα, quid ſit 17, 5.
 Puellæ, uſque ad Menſtruas Purgationes,
 Tonſillarum Ulceribus obnoxie 10, 21.
 iis Menſtruorum loco, & in iſdem pe-
 riodis, ſit Hæmorrhagia 18, 34.
 Pulmo, doloris expers 15, 22. cur, & ejus
 Natura 15, 23. cito ſuppurat, ſed peri-
 culose 51, 23. Puris via eſt, in Abſceſ-
 ſibus Pleuræ, & cæterarum Pectoris par-
 tium 49, 25. afficitur in Aſthmate 53,
 2. & in Morbo qui *πνευμδς* dicitur 54,
 6. & in Pleuritide 12, 10. pure imple-
 tur ex Peripneumonia 16, 17.
 Pulmonis Abſceſſus, ex Peripneumonia,
 Signa 51, 29. qui cauſa Phthiſeos eſt 47,
 25. & ſenibus mortifer 16, 24. ex Hæ-
 morrhagia Pulmonis 18, 6. in eo frag-
 menta Pulmonis exſpuuntur 52, 15.
 Pulmonis Hæmorrhagia 18, 6. periculofiſ-
 ſima, at ſine dolore 20, 30. ejus Signa
 20, 1.
 Pulmo Hydropem patitur 66, 25.
 Pulmonis Inflammatio, v. Peripneumonia.
 Pulmonis Ulcera ex Peripneumonia Pthi-
 ſim creant 16, 23. iis ſiccitatem Aqua
 Marina inter navigandum communicat
 155, 29. ea purgat fabarum eſus 156,
 21. & piſorum 156, 22. iis utiliſſimum
 Medicamentum Lac 156, 8.
 Purgatio, adhibenda in Angina 111, 3.
 Apoplexia 105, 9. Cephalæa 143, 31.
 144, 21. Elephantiaſi 167, 10. Epilepſia
 150, 14; 35. Ilco 132, 33. Lethargo 100,
 27. Melancholia 153, 12. Satyriaſi 145,
 35.
 Pus, per Alvum aut Veficam effuſum, Pe-
 ripneumoniam ſolvit 16, 18. & Abſceſ-
 ſum Coſtarum ex Pleuritide 12, 33.
 Puris, in Abſceſſu, Species 51, 1. quod ſa-
 lutem promittit 51, 6. quod periculum
 intentat 51, 8.
 Puris, in Phthiſi, Species 48, 7.
 Puris per Stomachum tranſitus, cauſa Mor-
 bi Stomachici 75, 7.
πύον, quid ſit 47, 26.
- R.
- R**ectum Intestinum, quare afficiatur in
 Veficæ affectibus 72, 10. propendit
 aliquando ex intentionibus in Veficæ
 Calculo 72, 8.
 Recti in Ulcere, dejectiones quales 79, 21.
 hujus Affectus eſt, Tenefimus 79, 26.
 Recti Paralyſis 106, 34.
 Renum Natura 69, 5. in Arthritide hi af-
 ficiuntur aliquando 86, 30. & in dolore
 Colico 77, 26. eorum vitio ſit interdum
 Icterus 58, 28.
 Renum Calculus, v. Calculus Renum.
 Renum Abſceſſus 71, 6.
 Renum ex Inflammatione, Calculo, aut
 Grumis Sanguinis, in iis Urinæ Sup-
 preſſionis Signa 29, 32. Curatio 136, 31.
 Renum Hæmorrhagia 30, 22. Periodica 70,
 30. quæ ſuppreſſa, Epilepſiam, Melan-
 choliam, Paralyſim creare conſuevit 70,
 34.
 Renum Ulcera, per Veficam pus effundunt
 49, 30. eorum Signa 71, 3. Curatio 161,
 11.
 Repletio, etiam quæ ex rebus utilibus ſit,
 noxia 146, 29.
Ρεύμα diuturnum, cauſa Abſceſſuum in
 Pectore 50, 2.
Ρεύμα in Stomacho, non vocatur *Στομαχικόν*
πύον 75, 30.
 Riſus inexplibilis, cauſa Paralyſis 46, 25.
Ρυαίς, (Urinæ profluvium) ſæpe uſque ad
 mortem

I N D E X.

mortem continuat, ex Vesicæ sectione
Calculi extrahendi causa 71, 31.

S.

Sacrum, idem quod, Magnum, significat 39, 6.
Sacer Morbus cur Epilepsia vocetur 39, 4.
Sacri Ossis dolor, in Affectu Colico 26, 2.
in Arthritide 86, 27.
Salivam moventia Medicamenta 103, 8.
Saltus, causa ruptionis Vasorum & Hemorrhagiæ 18, 21.
Saltus, usurpandi pro Exercitatione 145, 36.
Samia Terræ usus 124, 15.
Sanguis humanus ab Epileptico quodam epotus, *Arctao* vidente 151, 10.
Sanguinis missio, v. Phlebotomia.
Sanguinis Sputum, v. *Αναγνώδι Αιματιν*.
Sanguinis Profluvium, v. Hemorrhagia.
Saponis Gallici usus in Elephantiasi 167, 34.
Satyri, quomodo in Picturis atque Statuis exprimentur 33, 32. cur Morbo, Satyriasi dicto, nomen dederint 33, 35. 34, 34.
Satyriasis, Signa 34, 1. Curatio 140, 23.
Satyriasi succedit Gonorrhœa 73, 24.
Satyriasm, aliqui Elephantiasim vocant, & cur 89, 24.
Scincho ex Animalis Antidotum 137, 20. 163, 14.
Scirrhus Jecoris 56, 10.
Scirrhus, Lienis frequens affectus 57, 5. ægerime discutitur 158, 14. ejus Signa 57, 5. Curatio 158, 16.
Scotoma (Vertigo Morbus) quid sit 37, 35. fit ex Cephalæa 37, 28. 147, 3. causa est Infantia, Melancholia, Epilepsia 38, 6.
Scotomatis, Signa 38, 8. Causæ 147, 5. Curatio 147, 3.
Seminis debita retentio, causa roboris 73, 27. sanitatis & fortitudinis 73, 32. ejus inopia Eunuchi ita effeminati & imbelles 73, 26.
Semen inter somnum Maniacis effluit 43, 38.
Seminis copiam augeat Vinum 141, 27.
Seminis Profluvium, v. Gonorrhœa.
Senes, v. *Ætas senilis*.
Sensuum communis locus, scilicet 109, 12. ii in Phrenitide præcipue patiuntur 43, 16. eos purgat Hiera 105, 21.
Sepiarum atramenti esus, Ilei causa 25, 9.
Sigillatæ Terræ *Lemnia* usus 124, 16.
Sinapi, optime omnium Medicamentorum, manducatum salivam movet 103, 10. in Lethargo, devoratum, quantum profit 103, 11. utile Stomacho & Capiti 146, 3.
Sinapifinus, Crurum, in Lethargo 102, 41.
Capitis, in eodem Morbo 103, 19.
Sinopice Terræ usus 124, 16.
Sitis origo, Stomachus 160, 20.
Somni, utilitates, & noxæ 148, 13. 151, 22. nimius somnus Nervos refrigerat, resolvit, & stupefacit 34, 22.
Somnifera Remedia, in Phrenitide 97, 6. adhibenda in Peripneumonia, sed cum

cautela 120, 37. in Satyriasi, ancipitia 34, 21.
Σταφυλὴ Κορυζή, quid sit 45, 5. ejus Signa 46, 43.
Sphacelus Intestinorum ex Dysenteria 78, 19.
Sphacelus Vesicæ metuendus a Catheteris usu, in ejus partis Resolutione 106, 38.
Σταφυλὴ (Uva) nomen est Affectus Colicæ 8, 21. unde sic dicta 112, 18.
Staphyles, Morbi, Signa 8, 26. Curatio 112, 10.
Sternutamenta, quænam excitent Medicamenta 102, 18. 140, 6. 144, 24. horum Medicamentorum optimum est Castoreum 102, 18.
Stomachi facultates 74, 4. is origo est sitis 160, 20. ei utile est Sinapi 146, 3. & Hiera purgans ex Aloe 154, 30. Vomitioni is affluendi ante vehementium Vomitoriorum usum 147, 29. ante Hellebori albi assumptionem 154, 13.
Stomacho quinam Affectus proprii sint 21, 34.
Stomachi morbus, Uteri fluori similis 83, 27.
Stomachici Morbi, Signa 74, 4. Causæ 75, 7. Curatio 163, 23.
Stomachi Hemorrhagiæ Signa 19, 11.
Στρογγύλη, Instrumentum ad mittendum Sanguinem e Naribus 144, 3.
Studiosi Literarum Morbo Stomachico obnoxii 75, 8.
Sudorum solitorum suppressio, parit Cachexiam 62, 1. & Maniam 42, 28. & Scotoma 147, 6.
Sudor Hydropem tutissime solvit 56, 26.
Sudoris movendi in Venæ Cavæ Inflammatione 136, 9.
Sulphurea naturaliter Balnea profunt Elephantiacis 168, 23. & Melancholicis 154, 41.
Suppurantia Medicamenta quænam, in Angina, optima 111, 19.
Suppurationes, v. Abscessus.
Suturæ Capitis in Arthritide affectæ 86, 32.
Sutura in Coronali, cutis incisio usque ad Os, & Ossis sculptura aut incisio usque ad Diploen, Cephalææ Remedium 145, 27.
Symphonos Antidotus 163, 13.
Synanche, (Angina) cur ita dicta 7, 6.
Synanches Signa 7, 3. Causæ 8, 12. Curatio 111, 32.
Syncope, quid sit 21, 10. Cordis Vitæque Morbus est 21, 17. ejus Natura 21, 4. ejus initium, Causus 126, 11. oritur non modo ex nimia imbecillitate, sed etiam ex repletionem nimia 126, 23. in Diebus Criticis incidere solet 126, 35. sequitur nimiam detractionem Sanguinis in Phrenitide 98, 24. fit in Dysenteria 80, 33. & Pleuritide 12, 7. facile oritur in Phrenitide 95, 24. & Tetano 108, 17. ea laborantes vaticinantur 21, 37. 23, 8.
Syncope, Signa 22, 4. 23, 1. Causæ 126, 11; 23. Curatio 126, 4.

Syphon

I N D E X.

Syphon Morbo Diabeti nomen indidit 68, 10.
 Syria Ulcera 10, 28.

T.

TAbes (*ἑσθίασις*) ex Cachexia insanabilis 61, 29. causa Jecoris Affectuum 56, 31. v. Phthisis.
 Tabesfacti (*ἑσθίασται*) vocantur ii, qui post Ulcera Jecoris extenuati intereunt 56, 32.
 Tenebrae Signa 79, 22.
 Terebratio Cranii in Cephalza 145, 30. & Epilepsia 150, 19.
 Testiculi in dolore Colico afficiuntur 77, 29.
 Tetanus, Morbus est Nervis proprius 21, 16. quid sit 4, 20. post Vulnus, mortifer 109, 24. Syncopen facile accersit 108, 17.
 Tetani Signa 5, 27. Cause 4, 28. Curatio 108, 11.
 Theriaca ex Viperis 155, 17. 161, 1. 165, 4. 167, 30. Concoctioni promovenda utilis, & urinæ citanda 151, 1. 163, 35.
 Tonfillarum Ulcerum, Signa 9, 26. Cause 10, 11. Curatio 113, 24.
 Tumor magnus Pectoris, in Angina Signum salutare 8, 6. Tumor extra surgens, in Angina, ægros Peripneumonia liberat: intro vergens, lethalis 111, 38.
 Tussis, causa Phthiseos 47, 25. & Abscessum in Pectore 50, 2.
 Tympanias, quid sit 64, 21. ejus Signa 65, 12.

V.

Varis grandini similibus Lingua in Elephantiacis oppletur 90, 24.
 Varis similia Tubercula excitantur a Medicamentis 145, 43.
 Vaticinantur Syncope laborantes 21, 36. 23, 8.
 Venæ Sectio, v. Phlebotomia.
 Venæ Cavæ descriptio 27, 31. ejus Inflammata Signa 28, 28. Curatio 135, 6.
 Venæ Cavæ *Kidnæ* 28, 21.
 Venæ Portæ Inflammatio 26, 29.
 Venena, cum Pestilentibus Morbis magnam affinitatem habent 7, 21. epota, Vesicam lethaliter inflammant 31, 27. ea, quæ Vesicam & Renes infestant, Diabetis causa verisimilis 68, 18.
 Veneri quibus Natura dedita est, Satyriasi obnoxii 34, 25. v. Coitus.
 Ventriculus in Coliaco Morbo afficitur, v. Coliacus Morbus.
 Ventriculi vitio fit Icterus 58, 28. quomodo 59, 14.
 Ventriculi Hamorrhagiæ, periculum exiguum 18, 9. Signa 19, 28.
 Vertigo, v. Scotoma.
 Vesica, Nervus est albus ac frigidus 31, 1. puris est via in Ulceribus Jecoris, Lienis, & Renum 49, 29. in Arthritide afficitur 86, 30. & in dolore Colico 77, 26. inflammatur epotis Venenis, Canthari-

dibus, & Bupreste 31, 27. a Cantharidibus, in Phœnigmo mixtis, magnopere læditur, cui noxæ occurrit Lac 150, 29.
 Vesicæ Abscessus 72, 31.
 Vesicæ Calculus, v. Calculus Vesicæ.
 Vesicæ Hamorrhagia 31, 31. ejus Signa 72, 14.
 Vesicæ Gangrenæ & Mortificatio 31, 34.
 Vesicæ Resolutio Parefis proprie vocatur 45, 3. 46, 19. istius Affectus Curatio 138, 26.
 Vesicæ Sphacelus, metuendus ex Catheteris usu in istius partis Resolutione 106, 38.
 Vesicæ Ulcera 72, 22.
 Vesica Urinæ suppressionem patitur ex Inflammatione, & Grumis sanguinis 31, 5. & ex Calculo in ejus Cervicem delapso 31, 19. Suppressionis hujus Signa 31, 20. Curatio 138, 26.
 Vini facultates 99, 19. 130, 27. 141, 27. ejus usus in Cholera 130, 21. & in Syncope ex Phrenitide 99, 29. in Syncopes extremo gradu, id unicum remedium 12, 811. ejus potus in Inflammationibus periculosus 127, 1.
 Vini nimius potus, causa Anginæ 8, 14. Apoplexiæ frequentissima 105, 1. causa Hamorrhagiæ e Capite 17, 17. Jecoris Inflammationis 26, 28. Infantæ 42, 24. Paralysis 46, 22.
 Viperarum comestio & præparatio in Elephantiasi 167, 25.
 Viperis ex Antidotum, v. Theriaca.
 Viri, mulieribus, Asthmate rarius, sed periculosius, tentantur 43, 10. Arthritide frequentius, sed levius 87, 17. v. Aetas Virilis.
 Viride Emplastrum 163, 10.
 Viride Malagma concoctionem juvat 164, 28.
 Ulcera in Articulis omnia difficulter sanescunt 72, 30.
 Ulcera *Ægyptia*, *Syria* 10, 28. v. partem cujus Ulcus queritur.
 Vocis Exercitatio 148, 26. in Coliaco Morbo 165, 10. Elephantiasi 168, 13.
 Vomitionis usitate defuetudo Cachexiæ Causa 62, 1.
 Vomitioni assuefaciendus Stomachus ante vehementium Vomitoriorum usum 147, 29. & ante hellebori albi assumptionem 154, 13.
 Vomitus, Satyriasm aliquando solvit 34, 21. a Cibo, in levi Lienteria, affectum tollit 82, 7. alimenti, pituitæ, aut alius cujusvis humoris, Pueros ex Epileptico Paroxysmo suscitatur 107, 19.
 Vomitus provocatio, inungendo Pueros Tonfillas pennis irino unguento delibutis, ad Epilepticum Paroxysmum solvendum 107, 17.
 — ex aqua tepida, in Cholera 130, 4.
 — ex eadem, & oleo, in Ileco 132, 14.
 — jejuno Stomacho, in Elephantiasi 167, 15. & Melancholia 154, 12. jejuno Stomacho, per aquam, vel mulsam, in Coliaco Morbo 164, 16.

— a radi-

I N D E X.

- a radicularum esu, in Cœliaco Morbo 164, 16. & Elephantiasi 167, 15. & Melancholia 154, 12. & Scotomate 147, 27.
- a cibo, in Elephantiasi 167, 16. a cœna, post radicularum esum, in Scotomate 147, 27.
- ex helleboro, v. Helleborus albus.
- Vomitus, Medicamentis quibusdam, linctus forma, provocandus in Pueris Epilepticis 107, 35. ex valentioribus, in Adolescentibus eodem affectu laborantibus 108, 2.
- Urinæ Suppressio, v. Renum & Vesicæ Affectus.
- Urinæ Profluvium, (*Purges*) ex Lithotomia 71, 31.
- Urinæ effusio, solvit Jecoris Inflammationem 27, 19. & ejus Ulcus tutissime 56, 7. & Peripneumoniam 16, 15. qualis, in Hydrope, ex Jecoris Ulcere prodest, & qualis obeft 56, 18. Hydropicis salutaris 160, 10. & Phreniticis 96, 7.
- Ustio Capitis, in Cephalæa 145, 17. in Epilepsia valde prodest 150, 19.
- Ustio Jecoris in ejus Abscessu 55, 31.
- Uteri Sedes & Natura 32, 4. 33. 14.
- Uteri Cancri 83, 40.
- Uteri, Fluor Albus 82, 30. 83, 11. Fluor Ruber 82, 27. 83, 11. eorum Species 83, 1.
- Uteri Hæmorrhagia & Inflammatio 33, 25. ejus Inflammati Curatio 139, 4.
- Uteri Hydrops 66, 26.
- Uteri Membranarum divulsio 84, 21.
- Uteri Phagedæna 83, 35.
- Uteri Prolapsus 84, 10.
- Uteri Oris Prolapsus 84, 27.
- Uteri Ulcera 82, 30.
- Vulnus, causa Convulsionis 4, 28. mortifera 169, 24. Paralyfis 46, 22. lethifera 46, 29.
- Vulturis Cerebrum (juxta quosdam) Epilepsie medetur 151, 8.

F I N I S.

